

USOSİSTANBUL-2026

24. Uluslararası Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu

ÖZET BİLDİRİ KİTABI

Abstract Book

Eğitimde Değişim ve Dönüşen Sınıf
Öğretmenliği: Beklentiler, Fırsatlar ve Riskler

Educational Change and Transforming Primary School
Teaching: Expectations, Opportunities, and Risks

usos.soedernegei.org

[/usos_iptes](https://www.instagram.com/usos_iptes)

14-17 Mayıs
2026

Yıldız Teknik Üniversitesi
Eğitim Fakültesi

24. ULUSLARARASI SINIF ÖĞRETMENLİĞİ EĞİTİMİ SEMPOZYUMU
24th INTERNATIONAL PRIMARY TEACHER EDUCATION SYMPOSIUM
(USOS 2026 / IPTES 2026)
14-17 MAYIS 2026 / 14-17 MAY 2026

SEMPOZYUM ÖZET BİLDİRİ KİTABI
SYMPOSIUM ABSTRACT BOOK

Editör: Hayati Akyol
Editör Yardımcıları:
Gülşah Subaşı
Yunus Emre Demirbaş
Tarık Özkabayel

ISBN: 978-625-00-5624-0
Baskı Sayısı: 1.Baskı
Basım Tarihi: 19.06.2026
Sayfa Sayısı: xxxviii+1125

HAZİRAN, 2026

24. ULUSLARARASI SINIF ÖĞRETMENLİĞİ EĞİTİMİ SEMPOZYUMU
(USOS 2026)
14-17 MAYIS 2026

KURULLAR / BOARDS

ONUR KURULU / HONORARY BOARDS

Prof. Dr. Eyüp DEBİK, Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Ali Fuat ARICI, Milli Eğitim Akademisi Başkanı
Prof. Dr. Özkan SAPSAĞLAM, Yıldız Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Hayati AKYOL, Sınıf Öğretmeni Eğitimcileri Derneği
Doç. Dr. Murat Mücahit YENTÜR, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU BAŞKANI / CHAIR OF ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. Mustafa Başaran, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC BOARD

Prof. Dr. Ahmet Şükrü Özdemir, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Ali Ersoy, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Aysel Ergül Keskin, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Ayfer Şahin, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Barış Çaycı, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Bilal Yorulmaz, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Çavuş Şahin, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye.
Prof. Dr. Dárida Maria Fernandes, School Of Ed. Of The Polytechnic Institute Of Porto.
Prof. Dr. Douglas K. Hartman, Michigan State University, USA.
Prof. Dr. Dilek Altun, Boğaziçi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Ergün Öztürk, Erciyes Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Erol Duran, Uşak Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Emre Ünal, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Eyüp Sevimli, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Fatih Çetin Çetinkaya, Düzce Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Fatma Susar Kırmızı, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Firdevs Güneş, Emekli Öğretim Üyesi.
Prof. Dr. Gökhan Özsoy, Ordu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Gönül Sakız, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hakan Dünder, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Halil İbrahim Sağlam, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hannu L. T. Heikkinen University Of Jyväskylä, Finland.
Prof. Dr. İbrahim Coşkun, Trakya Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. İsa Korkmaz, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Kutlay Yağmur, Tilburg University, Holland.
Prof. Dr. Linda Robertson, Kent State University, USA.
Prof. Dr. Maria Inês Ribeiro Basílio De Pinho, School Of Edu, Porto.
Prof. Dr. Mehmet Ali Akıncı, Université De Rouen Normandie, France.
Prof. Dr. Mehmet Gültekin, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mehmet Turan, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Muhammet Baştuğ, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Türkiye.
Prof. Dr. Murat Başar, Uşak Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Başaran, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Bektaş, Sakarya Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Özcan, MEF Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Tahiroğlu, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Yıldız, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Neslihan Bay, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Nevzat Şimşek, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Nil Duban, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Oğuz Serin, Lefke Avrupa Üniversitesi, KKTC

Prof. Dr. Özlem Baş, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Rabia Sarıkaya, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Sabri Sidekli, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Servet Bayram, Medipol Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Seyit Ateş, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Taner Altun, Trabzon Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Timothy Rasinski, Kent State University, USA.
Prof. Dr. Tolga Erdoğan, Trabzon Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Yalçın Bay, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Yavuz Samur, Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Yusuf Alpaydın, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Zeliha Nurdan Baysal, Marmara Üniversitesi, Türkiye.

HAKEM KURULU / EDITORIAL REVIEW DOARD

Prof. Dr. Ahmet Şimşek, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye.
Prof. Dr. Ahmet Turan Orhan, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Ali Ersoy, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Ali Yılmaz, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Alipaşa Ayaş, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Aybala Çayır, Aksaray Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Aysel Memiş, Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Bekir Buluç, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Bilal Yorulmaz, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Bilge Gök Bekci, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Burcu Sezginsoy Şeker, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Cihat Yaşaroğlu, İnönü Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Derya Arslan Özer, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Devrim Akgündüz, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Douglas K. Hartman, Michigan State Üniversitesi, Usa.
Prof. Dr. Durmuş Kılıç, Atatürk Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Emine Gül Özenç, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Emine Rüyam Küçükşüleymanoğlu, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Eyüp Bozkurt, Fırat Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Fatih Çınar, Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Fatih Yılmaz, Dicle Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Gizem Saygılı, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hakan Dedeoğlu, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hakan Söyüt, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Hakan Uşaklı, Sinop Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hamide Ertepinar, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Hatice Değirmenci Gündoğmuş, Aksaray Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hatice Vatansever Bayraktar, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Hasan Aydemir, İnönü Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya Kartal, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hülya Kayalı, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Hüseyin Köksal, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Hüseyin Anılan, Eskişehir Osmangazi, Türkiye.
Prof. Dr. İbrahim Aydın, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Kasım Yıldırım, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Kerem Coşkun, Artvin Çoruh Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Lütfi Üredi, Mersin Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mevlüt Gündüz, Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Menşure Alkış Küçükaydın, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mehmet Akif Sözer, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mehmet Arif Özerbaş, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mehmet Cihad Ayar, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Mehmet İnan, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Mehmet Kaan Demir, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Metin Demir, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mızrap Bulunuz, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Murat Çalışoğlu, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Akıllı, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Mustafa Kale, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Ulu, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Ulusoy, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Mustafa Yeşilyurt, Amasya Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Nermin Özcan Özer, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Neşe Tertemiz, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Nuray Kurtdele Fidan, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Oğuzhan Kuru, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Osman Samancı, Atatürk Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Özge Erdoğan, Trabzon Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Özgür Babayiğit, Bozok Üniversitesi
Prof. Dr. Özlem Doğan Timur, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Pınar Girmen, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Pınar Ural Keleş, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Pınar Çavaş, Ege Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Remziye Ceylan, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Rüştü Yeşil, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Ruhan Karadağ Yılmaz, Selçuk Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Somayyeh Soysal, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Sabri Sidekli, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Sebahattin Çiftçi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Selma Yel, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Selami Yangın, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Serdarhan Musa Taşkaya, Mersin Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Sibel Balcı, TED Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Soner Aladağ, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Süleyman Erkam Sulak, Ordu Üniversitesi Türkiye.
Prof. Dr. Turan Timur, Anadolu Üniversitesi, Türkiye.
Prof. Dr. Yeliz Yazgan, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Yücel Kabapınar, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. A. Melih Güneş, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Adem Doğan, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Abdulkadir Sağlam, Hakkari Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ahu Taneri, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ahmet Yamaç, Erciyes Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Alper Kaşkaya, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Asena Ayvaz Can, Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Aşkın Baydar, Artvin Çoruh Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Aslı Eşme, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Ayşe Taşkent, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye
Doç. Dr. Ayşegül Bayraktar, Ankara Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Bülent Özden, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Bengisu Kaya Özgül, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Berrin Genç, TED Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Burak Delican, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Dursun Aksu, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Cengiz Kesik, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Cüneyt Akar, Uşak Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Demet Ş. Kalyon, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ebru Uzunkol, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Emrullah Akcan, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Emine Balcı, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Elif Güven Demir, Düzce Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Elif Özata Yücel, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Elçin Ayaz, Dicle Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Erol Sözen, Düzce Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Esra Ketenoğlu Kayabaşı, Kastamonu Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ezgi Çetinkaya, Kafkas Üniversitesi, Türkiye.

Doç. Dr. Fatih Mehmet Cigerci, Harran Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye.
Doç. Dr. Fatma Coştu, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Gökhan Uyanık, Kastamonu Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Gönül Onur Sezer, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Gülhiz Piltin, N. Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Gülşah Batdal Karaduman, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye
Doç. Dr. Hafife Bozdemir, Kastamonu Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hakan Turan, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Hamdi Karakaş, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hayriye Gül Kuruyer, Ordu Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hayri Sarı, Nevşehir Hacıbektaş Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Hakan Çetin, Siirt Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hacer Ulu Bilim, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hakan Ulum, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Hatice Fakioğlu Bağcı, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Hülya Kodan, Bayburt Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Işın Sever, Hakkari Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. İsmail Sarıkaya, Bayburt Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. İlhami Bulut, Dicle Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Mehmet Nur Tuğluk, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Mehmet Katrancı, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Muammer Yılmaz, Bartın Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Muhammed Özdemir, Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Muhammet Özden, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Nilgün Dağ, Mersin Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Nur Ütkür Güllühan, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa, Türkiye
Doç. Dr. Nurcan Şener, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Olcay Özdemir, Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Osman Aslan, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Onur Batmaz, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Özgür Sirem, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ömer Erbasan, Trakya Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ömür Sadioğlu, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Pınar Bulut, Gazi Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Pusat Piltin, Ahmet Yesevi Üniversitesi, Kazakistan.
Doç. Dr. Sevim Güven, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Sümeyra Akkaya, İnönü Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Sümeyra Doğan, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Şehnaz Sünnetçioğlu, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Şükran Calp, Erzincan Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Sıtkı Çekirdekçi, Sinop Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Tolga Kargın, Uşak Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Tuncay Canbulat, Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Turgay Öntaş, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Tülin Haşlaman, TED Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Vedat Aktepe, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Yakup Balantekin, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Yasemin Deringöl, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye
Doç. Dr. Yasemin Kuşdemir, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Yasin Gökbulut, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Yasin Özkara, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Yusuf Kızıldaş, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Zuhale Çeliktürk Sezgin, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Zehra Kılıç, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Zeynep Aydemir, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Doç. Dr. Zeynep Yıldız, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Alper Yontar, Çukurova Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Aysel Ateş, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Işık Öner, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül Kınık Topalsan, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Ayşen Arslan, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Aslı Yüksel, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Aydın Bulut, Kastamonu Üniversitesi/Eğitim Fakültesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Barış Esmer, Sinop Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Birsan Berfu Akaydın, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Buket Karadağ, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Dr. Burcu Demirbaş-Nemli, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Büşra Koçak Macun, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Cevdet Şanlı, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Çiçek Dilek Bakanay, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Şenyiğit, Uşak Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Demet Aydın, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Dilek Özalp, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Emrah Bilgiç, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Esra Saraç Yıldırım, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Fatma Cahide Özçelik, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Fatma Çıldır Pelitoğlu, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Feride Gök Çolak, Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Güliz Şahin, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Hümeysra Uysal, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi İclal Gökkuş, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi İsmail Özşarı, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Lütfullah Çelikten, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Kayhan Bozgün, Adıyaman Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Kübra Çelikdemir, TED Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Akif Bircan, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Arif Bozan, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Soyucok, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Şen, TED Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Muhittin Sağır, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Murat Akdağ, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Murat Temur, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Musa Bardak, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Fansa, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Meral Gözükcük, Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Nesrin Soylu, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Nihan Şahinkaya, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Nurcan Öznal Güder, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Osman Gedik, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Ogün Çakır, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Oktay Aydın, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Özge Nurlu Üstün, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Seda Altunbaş Yavuz, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Seda Gül Kartal, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Selim Tiryakiol, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Sema İnce, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Sibel Dal, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Süleyman Tıraş, Marmara Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Sümeyra Ceyhan, Muş Alparslan Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Şahin Dündar, Trakya Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Şennur Akgül, İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye.
Doç. Dr. Ramazan Divrik, Trakya Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Perihan Şara Hürsoy, Uşak Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Tolga Topçubaşı, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba Ecevit, Düzce Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Ufuk Güven, Düzce Üniversitesi, Türkiye
Dr. Öğr. Üyesi Ümrân Atabaş, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, Türkiye.
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Nalan Yılmaz, Hakkari Üniversitesi, Türkiye.

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Hayati Akyol, Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ayfer Şahin, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet Gültekin, Anadolu Üniversitesi
Prof. Dr. Erol Duran, Uşak Üniversitesi
Prof. Dr. Mustafa Yıldız, Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Hayrullah Kahya, Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Muhammet Şahal, Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Burak Öncü, Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Erol, Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Hatice Hale Yurttabir, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü
Dr. Selçuk Osmanoglu, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü
Arş. Gör. Gülşah Subaşı, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Yunus Emre Demirbaş, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Tarık Özkabayel, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Burcu Savaş, 29 Mayıs Üniversitesi
Arş. Gör. Selin Okur, Marmara Üniversitesi

SEKRETERYA

Dr. Öğretim Üyesi Burak Öncü, Yıldız Teknik Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Erol, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Gülşah Subaşı, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Yunus Emre Demirbaş, Yıldız Teknik Üniversitesi
Arş. Gör. Tarık Özkabayel, Yıldız Teknik Üniversitesi

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	vii
ÖĞRETMENLERİN MESLEKİ GELİŞİM ÖZ YETERLİKLERİ İLE EĞİTİMDE TEKNOLOJİ KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARI: İLİŞKİSEL BİR İNCELEME	2
TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT SELF-EFFICACY AND THEIR ATTITUDES TOWARD THE USE OF TECHNOLOGY IN EDUCATION: A RELATIONAL STUDY	3
ÖĞRETMEN ADAYLARININ AFET BİLİNCİ ALGILARININ İNCELENMESİ: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ	4
EXAMINING PROSPECTIVE TEACHERS' PERCEPTIONS OF DISASTER AWARENESS: THE CASE OF ONDOKUZ MAYIS UNIVERSITY	5
OTUZ YIL VE ÜZERİ HİZMET SÜRESİNE SAHİP SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	6
OPINIONS OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS WITH THIRTY OR MORE YEARS OF SERVICE REGARDING THE TEACHING PROFESSION.....	7
ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÇOCUK İSTİSMAR VE İHMALİNE İLİŞKİN BİLGİ VE FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ*	8
INVESTIGATION OF PRE-SERVICE TEACHERS' KNOWLEDGE AND AWARENESS LEVELS REGARDING CHILD ABUSE AND NEGLECT*	10
YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ AFET HAZIRLIK EĞİTİMİNİN ÖĞRETMEN ADAYLARININ PSİKOLOJİK HAZIRLIKLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BAŞA ÇIKMA ÖZ-YETERLİĞİNİN ARACI ROLÜ	11
AI-SUPPORTED DISASTER PREPAREDNESS EDUCATION AND PSYCHOLOGICAL PREPAREDNESS AMONG PRE-SERVICE TEACHERS: THE MEDIATING ROLE OF COPING SELF-EFFICACY	12
DİJİTAL HİKÂYELERLE MATEMATİĞİ KEŞFET: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARI İÇİN YENİLİKÇİ ÖĞRENME DENEYİMLERİ	13
EXPLORE MATH THROUGH DIGITAL STORIES: INNOVATIVE LEARNING EXPERIENCES FOR PROSPECTIVE CLASSROOM TEACHERS	14
ÖĞRETMEN ADAYLARININ 21. YÜZYIL BECERİLERİNİN GEREKLİLİĞİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ	15
PROSPECTIVE TEACHERS' VIEWS ON THE NECESSITY OF 21ST-CENTURY SKILLS	16
İLKÖĞRETİMDE AFET EĞİTİMİNİN YAPILANDIRILMASI: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖĞRETİM MODELİ TASARIMLARI	17
STRUCTURING DISASTER EDUCATION IN PRIMARY EDUCATION: PRE-SERVICE TEACHERS' INSTRUCTIONAL MODEL DESIGNS.....	19
ÖĞRETMEN ADAYLARININ OKUL GÖZLEMLERİ: SINIF İKLİMİ, AİDİYET VE HAKKANİYET ÜZERİNE ANLATILAR	21
PRE-SERVICE TEACHERS' SCHOOL OBSERVATIONS: NARRATIVES ON CLASSROOM CLIMATE, BELONGING, AND EQUITY	22
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN DİJİTAL HİKÂYELEME KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARININ; DİJİTAL ÖĞRETİM MATERYALİ GELİŞTİRME ÖZ-YETERLİK ALGILARI İLE İLİŞKİSİ	23

THE RELATIONSHIP BETWEEN CLASSROOM TEACHERS' ATTITUDES TOWARDS THE USE OF DIGITAL STORYTELLING AND THEIR SELF-EFFICACY PERCEPTIONS IN DEVELOPING DIGITAL TEACHING MATERIALS	24
ÖĞRETMEN ADAYLARININ MİLLÎ EĞİTİM AKADEMİLERİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ.....	25
AN EXAMINATION OF TEACHER CANDIDATES' VIEWS ON THE NATIONAL EDUCATION ACADEMIES	26
SINIF ÖĞRETMENLERİNDE MESLEKİ ETİK ALGISI: DEVLET VE ÖZEL OKUL KARŞILAŞTIRMASI	27
CLASSROOM TEACHERS' PERCEPTIONS OF PROFESSIONAL ETHICS: A COMPARISON OF STATE AND PRIVATE SCHOOLS	29
ÖĞRETMENLER İÇİN OKUDUĞUNU ANLAMA STRATEJİLERİ VE ÖĞRETİMİ FARKINDALIK FORMUNUN GELİŞTİRİLMESİ: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI	31
DEVELOPMENT OF A READING COMPREHENSION STRATEGIES AND INSTRUCTION AWARENESS FORM FOR TEACHERS: A VALIDITY AND RELIABILITY STUDY	32
MİLLÎ EĞİTİM AKADEMİSİ'NE YÖNELİK PAYDAŞ ALGILARI: BİR DURUM ÇALIŞMASI.....	33
STAKEHOLDER PERCEPTIONS OF THE NATIONAL EDUCATION ACADEMY: A CASE STUDY	34
SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETMEN ADAYLARININ KAVRAM YANILGILARININ BELİRLENMESİ	35
IDENTIFYING MISCONCEPTIONS OF SOCIAL STUDIES TEACHER CANDIDATES	36
ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIKLARI VE ETİK FARKINDALIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	38
AN EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PRE-SERVICE TEACHERS' ARTIFICIAL INTELLIGENCE LITERACY AND THEIR ETHICAL AWARENESS	39
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL NÖROBİLİM TEMELLİ ÖĞRETİM YAKLAŞIMINA YÖNELİK GÖRÜŞ VE FARKINDALIKLARI.....	40
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' VIEWS AND AWARENESS OF AN EDUCATIONAL NEUROSCIENCE-BASED TEACHING APPROACH	42
LABORATUVARDAN HAYATA KURULAN KÖPRÜ: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ GÜNLÜK YAŞAMLA İLİŞKİLENDİRİLMİŞ FEN LABORATUVARINDAKİ DENEYİMLERİ	43
BRIDGING LABORATORY AND LIFE: PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' EXPERIENCES IN A DAILY LIFE-INTEGRATED SCIENCE LABORATORY	44
TÜRKİYE'DE İLKOKUL DÜZEYİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNMEYE YÖNELİK LİSANSÜSTÜ TEZLERİN SİSTEMATİK ANALİZİ: PROGRAM GELİŞTİRME AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME	45
A SYSTEMATIC ANALYSIS OF POSTGRADUATE THESES FOCUSING ON CRITICAL THINKING AT THE PRIMARY SCHOOL LEVEL IN TÜRKİYE: A CURRICULUM DEVELOPMENT PERSPECTIVE	47
'YAŞAYARAK' VE 'BİRLİKTE' ÖĞRENMEK: ÖĞRETMEN ADAYLARININ KÖY OKULU ZİYARETLERİNDEKİ DURUMSAL ÖĞRENME DENEYİMLERİ	49
LEARNING BY EXPERIENCE AND LEARNING TOGETHER: PRE-SERVICE TEACHERS' SITUATED LEARNING EXPERIENCES DURING VILLAGE SCHOOL VISITS	50
İLKOKUL ÖĞRETMEN ADAYLARININ “VERİYE DAYALI ARAŞTIRMA” VE “OLAYLARIN OLASILIĞI VE VERİYE DAYALI ARAŞTIRMA” TEMALARINA YÖNELİK ETKİNLİKLERİNİN İNCELENMESİ	51
AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE ELEMENTARY TEACHERS' ACTIVITY DESIGNS ON DATA-DRIVEN INQUIRY AND PROBABILITY	52

ÖĞRETMEN ADAYLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVREYE YÖNELİK DAVRANIŞ DÜZEYLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	53
AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE TEACHERS' SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL BEHAVIOR LEVELS IN TERMS OF SELECTED VARIABLES	54
HİKÂYE KÜPLERİ KULLANILARAK GERÇEKLEŞTİRİLEN HİKÂYE YAZMA ETKİNLİKLERİNİN ÖĞRETMEN ADAYLARININ YARATICI YAZMA VE DÜŞÜNME BECERİLERİNİN GELİŞİMİNE ETKİSİ	55
THE EFFECT OF STORY WRITING ACTIVITIES USING STORY CUBES ON THE DEVELOPMENT OF CREATIVE WRITING AND THINKING SKILLS OF PRE-SERVICE TEACHERS	57
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ DİJİTAL YETERLİK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	58
EXAMINATION OF PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' DIGITAL COMPETENCE LEVELS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES.....	60
DİJİTAL ÇAĞDA ÖĞRETMEN YETİŞTİRME: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIK DÜZEYLERİNİN, ÜRETKEN YAPAY ZEKÂ ETİK FARKINDALIKLARI VE SORUMLULUKLARI İLE YAPAY ZEKÂDAN YOKSUN KALMA KAYGILARI ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ.....	62
TEACHER EDUCATION IN THE DIGITAL AGE: AN ASSESSMENT OF PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' LEVELS OF AI LITERACY WITH THEIR ETHICAL AWARENESS AND RESPONSIBILITIES REGARDING GENERATIVE AI AND AI-LESSPHOBIA.....	63
ÖĞRETMEN ADAYLARININ DİJİTAL YETERLİKLERİNİN YORDANMASINDA DİJİTAL İYİ OLUŞ VE DİJİTAL OBEZİTENİN ROLÜ	64
THE ROLE OF DIGITAL WELL-BEING AND DIGITAL OBESITY IN PREDICTING PRE-SERVICE TEACHERS' DIGITAL COMPETENCE	65
SINIF DUVARLARININ ÖTESİNDE: ÖĞRETMEN ADAYLARININ EVDE EĞİTİME YÖNELİK METAFORLARI.....	66
BEYOND THE CLASSROOM WALLS: TEACHER CANDIDATES' METAPHORS ABOUT HOMESCHOOLING	67
DİJİTALLEŞME VE YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA SINIF ÖĞRETMENLİĞİNE YÜKLENEN YENİ ROLLER: SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİ.....	68
NEW ROLES ATTRIBUTED TO CLASSROOM TEACHING IN THE AGE OF DIGITALIZATION AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE: CLASSROOM TEACHERS' VIEWS.....	69
MİKRO ÖĞRETİM UYGULAMALARINDA ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRENCİ ROLÜ DENEYİMLERİ	70
PRE-SERVICE TEACHERS' EXPERIENCES OF PLAYING THE ROLE OF A STUDENT IN MICROTEACHING SESSIONS	71
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ MİLLÎ EĞİTİM AKADEMİSİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ ..	72
PROSPECTIVE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' VIEWS ON THE NATIONAL EDUCATION ACADEMY	73
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ BİLİŞİMSEL DÜŞÜNME DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	74
AN EXAMINATION OF PROSPECTIVE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' LEVELS OF COMPUTATIONAL THINKING IN RELATION TO VARIOUS VARIABLES.....	76
OYUNLA DÜŞÜNMEK: ÖĞRETMEN ADAYLARININ FELSEFİ SORGULAMALARINDA BEDENSEL, KAVRAMSAL VE BELİRSİZLİKLE İLİŞKİLİ DÜŞÜNMENİN BOYUTLARI	78
THINKING THROUGH PLAY: DIMENSIONS OF EMBODIED, CONCEPTUAL, AND UNCERTAINTY-RELATED THINKING IN PRE-SERVICE TEACHERS' PHILOSOPHICAL INQUIRY	80

SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ EPİSTEMİK MERAK DÜZEYLERİ İLE ÖZ DÜZENLEYİCİ ÖĞRENME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	82
EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN EPİSTEMİC CURIOSİTY AND SELF-REGULATED LEARNING SKİLLS OF PRESERVİCE PRİMARY SCHOOL TEACHERS.....	83
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ EĞİTİMDE YAPAY ZEKÂ KULLANIMINA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELERİ	84
PRE-SERVİCE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' EVALUATIONS OF THE USE OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE İN EDUCATION.....	86
TARAFSIZLIK SÖYLEMİNİN YANİLTICILIĞI: E. WAYNE ROSS'UN GELENEKSEL SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİMİNE YÖNELİK ELEŞTİRİSİ	88
THE MİSLEADING NATURE OF THE DİSCOURSE OF NEUTRALİTY: E. WAYNE ROSS'S CRİTİQUE OF TRADİTIONAL SOCİAL STUDİES INSTRUCTION	90
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SÖZCÜK ÖĞRENME MOTİVASYONLARININ YAZMA KAYGILARINI, YAZMAYA YÖNELİK ÖZ YETERLİLİKLERİNİ VE YAZMA MOTİVASYONLARINI YORDAMA GÜCÜ	92
THE PREDİCTİVE POWER OF PRİMARY SCHOOL STUDENTS' VOCABULARY LEARNING MOTİVATION ON WRİTING ANXIETY, SELF-EFFİCACY TOWARDS WRİTING, AND WRİTING MOTİVATION	94
ÖĞRETMEN EĞİTİMİNDE EĞİTİM 5.0 DÖNÜŞÜMÜ: İNTERNET OKURYAZARLIĞI VE GÜVENLİ KULLANIM ÖZYETERLİLİKLERİNİN YORDAYICI ETKİSİ	96
EDUCATION 5.0 TRANSFORMATION İN TEACHER EDUCATION: THE PREDİCTİVE EFFECT OF İNTERNET LİTERACY AND SAFE USE SELF-EFFİCACİES.....	97
SIFIR ATIK OYUNLAR YOLUYLA SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARINA YÖNELİK ETKİNLİK TASARLAMA BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİ.....	98
DEVELOPİNG PRE-SERVİCE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' ACTİVİTY DİSIGN SKİLLS FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS THROUGH ZERO-WASTE GAMES	99
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ MATEMATİK KAYGILARI İLE FEN ÖĞRETİMİNE YÖNELİK ÖZ-YETERLİLİK İNANÇLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	100
AN İNVESTİGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PRE-SERVİCE ELEMENTARY TEACHERS' MATHEMATİCS ANXIETY AND THEIR SELF-EFFİCACY BELİEFS REGARDİNG SCİENCE INSTRUCTION	102
ÖĞRETMEN ADAYLARININ DİJİTAL MATERYAL HAZIRLAMA ÖZ YETERLİLİKLERİYLE DİJİTAL OKURYAZARLIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	104
AN İNVESTİGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PRE-SERVİCE TEACHERS' DİGİTAL MATERİAL DEVELOPMENT SELF-EFFİCACY AND THEIR DİGİTAL LİTERACY	106
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİMİNDE BİLGİ VE İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİNİN KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARI.....	107
ATTİTUDES OF PRİMARY SCHOOL TEACHER CANDİDATES TOWARDS USİNG İNFORMATION AND COMMUNİCATION TECHNOLOGİES İN SOCİAL STUDİES TEACHİNG.....	109
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ETWİNNİNG PROJESİ YÜRÜTME YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ.....	111
İNVESTİGATION OF PROSPECTİVE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' COMPETENCİES İN CONDUCTİNG ETWİNNİNG PROJECTS	112
ÖĞRETMEN ADAYLARININ KARIYER PLANLARINDA SWOT ANALİZİ ARACILIĞIYLA GELECEK ALGISI.....	113
FUTURE PERCEPTION İN THE CAREER PLANS OF TEACHER CANDİDATES THROUGH SWOT ANALYSIS	114

TÜRKİYE'DEKİ EĞİTİM SENDİKALARININ KRİZ SÖYLEMLERİ VE KONUMLANMALARI: NİSAN 2026 OKUL SALDIRILARI ÖRNEĞİ	115
CRİSİS DİSCOURSES AND POSİTİONİNGS OF EDUCATION UNİONS İN TÜRKİYE: THE CASE OF THE APRİL 2026 SCHOOL ATTACKS	116
SİLAHLI SALDIRI ÇAĞINDA ÖĞRETMEN OLMAK: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ GÖZÜNDEN NİSAN 2026 OKUL SALDIRILARI	117
BEİNG A TEACHER İN THE AGE OF SCHOOL SHOOTİNGS: THE APRİL 2026 SCHOOL ATTACKS THROUGH THE EYES OF PRE-SERVİCE PRİMARY SCHOOL TEACHERS	118
SESSİZLİĞİN ARDINDAKİ SİNİZM: SINIF ÖĞRETMENLERİNİN PSİKOLOJİK GERİ ÇEKİLME DAVRANIŞLARININ ANALİZİ.....	119
CYNİCİSM BEHİND THE SİLENCE: AN ANALYSİS OF PRİMARY SCHOOL TEACHERS' PSYCHOLOGICAL WİTHDRAWAL BEHAVİORS	120
İLKOKUL ÖĞRETMENLERİNİN VE VELİLERİNİN EĞİTİM VE ÖĞRETİM YILI TAKVİMİ İÇERİSİNDE UYGULANAN ARA TATİLLER İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ	121
AN EXAMİNATİON OF PRİMARY SCHOOL TEACHERS' AND PARENTS' VIEWS ON MİD-TERM BREAKS WİTHİN THE ACADEMİC YEAR CALENDAR	122
1926 İLKOKUL PROGRAMININ HAZIRLIK SÜRECİNDEKİ ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNİN FENOMENOLOJİK ANALİZİ	123
İN THE PREPARATİON PROCESS OF THE 1926 PRİMARY SCHOOL PROGRAM PHENOMENOLOGİCAL ANALYSİS OF TEACHERS' OPİNİONS	124
ALTERNATİF EĞİTİM YAKLAŞIMLARININ İLKOKUL DÖNEMİNE YANSIMALARI: SINIF ÖĞRETMENLERİ İÇİN FIRSATLAR VE ZORLUKLAR	125
THE İMPLİCATİONS OF ALTERNATİVE EDUCATİONAL APPROACHES FOR PRİMARY EDUCATİON: OPPORTUNİTİES AND CHALLENGES FOR PRİMARY SCHOOL TEACHERS	126
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN SINIF İÇİ İSTENMEYEN DAVRANIŞLARLA BAŞ ETME STRATEJİLERİNİN İNCELENMESİ	127
AN EXAMİNATİON OF CLASSROOM TEACHERS' STRATEGİES FOR COPİNG WİTH UNDESİRABLE BEHAVİORS İN THE CLASSROOM.....	128
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MESLEKİ DOYUM VE TÜKENMİŞLİK DURUMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	129
EXAMİNİNG THE PROFESSIONAL SATİSFACİON AND BURNOUT LEVELS OF PRİMARY SCHOOL TEACHERS İN TERMS OF VARİOUS VARİABLES	130
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ÖZNEL İYİ OLUŞLARINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ	131
DETERMİNİNG THE FACTORS AFFECTİNG THE SUBJECTİVE WELL-BEİNG OF PRİMARY SCHOOL TEACHERS	132
İLKOKULDA TARTIŞMA TEMELLİ ÖĞRETİM UYGULAMALARI: ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNE DAYALI BİR İNCELEME.....	133
DİSCUSSİON-BASED TEACHİNG PRACTİCES İN PRİMARY SCHOOL: A STUDY BASED ON TEACHERS' PERSPECTİVES.....	134
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN PROBLEM KURMA ÖZYETERLİKLERİ İLE YARATICI DÜŞÜNME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	135
AN İNVESTİGATİON OF THE RELATİONSHİP BETWEEN ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS' PROBLEM-SOLVİNG SELF-EFFİCACY AND CREATİVE THİNKİNG SKİLLS	136
İLKOKULDA DİJİTAL OYUN DESTEKLİ ÖĞRETİMİN YANSIMALARI.....	137
REFLECTİONS OF DİGİTAL GAME-SUPPORTED İNSTRUCTİON İN PRİMARY SCHOOL.....	138
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BELİRSİZLİĞE YÖNELİK ALGILARI VE TEPKİLERİ	139

CLASSROOM TEACHERS' PERCEPTIONS AND RESPONSES OF UNCERTAINTY	140
DİJİTAL ÇAĞDA ÖĞRETMENLİK: FENOMEN ÖĞRETMENLERE YÖNELİK ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ	141
TEACHING IN THE DIGITAL AGE: TEACHER OPINIONS ON PHENOMENAL TEACHERS.....	143
ZOR ŞARTLARDA ÖĞRETMEN OLMAK: AFET SONRASI KIRSALDA SOSYAL DUYGUSAL ÖĞRENME UYGULAMALARI VE MESLEKİ GÜÇLENME	144
BEING A TEACHER IN DIFFICULT CONDITIONS: SOCIAL EMOTIONAL LEARNING PRACTICES AND PROFESSIONAL EMPOWERMENT IN THE COUNTRYSIDE AFTER THE DISASTER	146
BİR SİVİL TOPLUM KURULUŞU YARATTIĞI SOSYAL ETKİYİ NASIL ORTAYA KOYABİLİR: KODA "ÖĞRETMEN TOPLULUKLARI" ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN BİR SROI VE SIA İNCELEMESİ	148
HOW CAN A CIVIL SOCIETY ORGANIZATION DEMONSTRATE THE SOCIAL IMPACT IT CREATES? AN SROI AND SIA ANALYSIS THROUGH THE EXAMPLE OF KÖY OKULLARI DEĞİŞİM AĞI DERNEĞİ (KODA)'S "TEACHER COMMUNITIES" PROJECT	150
EĞİTİMDE HİBRİT DİL KULLANIMI: SİSTEMATİK LİTERATÜR TARAMASI.....	151
THE USE OF HYBRID LANGUAGE IN EDUCATION: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW.	152
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN SOSYAL ADALET İNANÇLARI İLE ÇOK KÜLTÜRLÜ EĞİTİME YÖNELİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	153
AN INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS' BELIEFS IN SOCIAL JUSTICE AND THEIR ATTITUDES TOWARD MULTICULTURAL EDUCATION	155
KAPSAYICI EĞİTİM PERSPEKTİFİYLE ÖĞRETMENLERİN DİL GELİŞİMİNE YÖNELİK PEDAGOJİK YAKLAŞIMLARININ ÇOK BOYUTLU ANALİZİ	157
MULTIDIMENSIONAL ANALYSIS OF TEACHERS' PEDAGOGICAL APPROACHES TO LANGUAGE DEVELOPMENT FROM AN INCLUSIVE EDUCATION PERSPECTIVE	159
ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNE GÖRE İLKOKUL KADEMESİNDE BİLGİ İŞLEMSEL DÜŞÜNME BECERİLERİ: ALGI, SINIF İÇİ UYGULAMALAR VE GÜÇLÜKLER	161
COMPUTATIONAL THINKING SKILLS IN PRIMARY SCHOOL ACCORDING TO TEACHERS' OPINIONS: PERCEPTIONS, CLASSROOM PRACTICES, AND CHALLENGES	163
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN EKOLOJİK AYAK İZİ FARKINDALIKLARININ İNCELENMESİ: MARMARA ÖRNEĞİ	164
EXAMINATION OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS' ECOLOGICAL FOOTPRINT AWARENESS: THE CASE OF MARMARA.....	166
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRENCİLERE DEĞERLER EĞİTİMİ KAZANDIRMADAKİ ROL VE ETKİLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ.....	167
EXAMINING PRIMARY SCHOOL TEACHERS' VIEWS ON THEIR ROLE AND EFFECTS IN PROVIDING VALUES EDUCATION TO STUDENTS	169
DİJİTAL ÖĞRENME EKOSİSTEMİNDE OKUMA ÖĞRETİMİ: ÖĞRETMEN KONUMLARI	170
TEACHING READING IN THE DIGITAL LEARNING ECOSYSTEM: TEACHER POSITIONS.....	171
BİLİME YÖNELİK GÜVEN ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇEYE UYARLANMASI VE SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ GÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	172
ADAPTATION OF THE TRUST IN SCIENCE SCALE INTO TURKISH AND EXAMINATION OF PRE-SERVICE PRIMARY TEACHERS' LEVELS OF TRUST	174
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN İLKOKULDA İNGİLİZCE ÖĞRETİMİNE YÖNELİK SAHİP OLMASI GEREKEN YETERLİKLER	175
COMPETENCIES FOR CLASSROOM TEACHERS TO TEACH ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE IN PRIMARY SCHOOLS	176

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BAĞLAM TEMELLİ SORU OLUŞTURMAYA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	177
CLASSROOM TEACHERS' VIEWS ON CONTEXT-BASED QUESTION DESIGN	178
OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE HİKÂYE TEMELLİ STEM ETKİNLİKLERİ YOLUYLA BİLİMSEL SORGULAMA VE MERAKIN GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA	179
DEVELOPING SCIENTIFIC INQUIRY AND CURIOSITY THROUGH STORY-BASED STEM ACTIVITIES IN PRESCHOOL: A DESIGN-BASED RESEARCH	180
5 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARDA SİSTEMLER DÜŞÜNCESİ, İYİMSERLİK, ÖZ DÜZENLEME VE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK	181
SYSTEMS THINKING, OPTIMISM, SELF-REGULATION, AND PSYCHOLOGICAL RESILIENCE IN 5-YEAR-OLD CHILDREN	182
5-6 YAŞ ÇOCUKLARINDA DAVRANIŞSAL ÖZ DÜZENLEME İLE BİLGİ İŞLEMSEL DÜŞÜNME ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	183
EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN BEHAVIORAL SELF-REGULATION AND COMPUTATIONAL THINKING IN CHILDREN AGED 5-6	185
OKUL ÖNCESİ ERKEN OKURYAZARLIK ÇALIŞMALARINA İLİŞKİN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİ	186
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' OPINIONS ON EARLY LITERACY ACTIVITIES IN PRESCHOOL EDUCATION	188
MINDFULNESS (BİLİNÇLİ FARKINDALIK) TEMELLİ ETKİNLİKLERİN 60-72 AYLIK ÇOCUKLARIN YEME DAVRANIŞINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ	189
EXAMINING THE EFFECT OF MINDFULNESS-BASED ACTIVITIES ON THE EATING BEHAVIORS OF CHILDREN AGED 60-72 MONTHS	191
A SYSTEMATIC REVIEW OF GRADUATE THESES ON THEORY OF MIND IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION	193
MEVSİMLİK TARIM İŞÇİSİ AİLELER VE ÇOCUKLARINA YÖNELİK OKUL ÖNCESİ ALANINDA YAPILAN LİSANSÜSTÜ TEZLERİN SİSTEMATİK İNCELENMESİ	195
SYSTEMATIC REVIEW OF GRADUATE THESES IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION ON SEASONAL AGRICULTURAL WORKER FAMILIES AND THEIR CHILDREN	197
KURAMSAL YAKLAŞIMLARDAN UYGULAMAYA ERKEN ÇOCUKLUKTA KUR'AN EĞİTİMİ PEDOGOJİSİ "SAHA DENEYİMLERİ İŞİĞINDA BÜTÜNCÜL BİR YAKLAŞIM"	199
THE PEDAGOGY OF QUR'AN EDUCATION IN EARLY CHILDHOOD FROM THEORETICAL APPROACHES TO PRACTICE "A HOLISTIC APPROACH IN THE LIGHT OF FIELD EXPERIENCES"	200
SPOTİFY PLATFORMUNDA OKUL ÖNCESİ MASALLARIN DEĞERLER BAĞLAMINDA İNCELENMESİ	201
EXAMINATION OF PRESCHOOL FAIRY TALES ON THE SPOTİFY PLATFORM IN THE CONTEXT OF VALUES	202
OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE DUVARLARIN ÖTESİNE GEÇMEK: ÇOCUKLARIN GÖZÜNDEN OKUL BAHÇELERİ	203
GOING BEYOND THE WALLS IN PRESCHOOL EDUCATION: SCHOOLYARDS THROUGH THE EYES OF CHILDREN	204
ŞEFKATTEN ŞİDDETE OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA YIKICI DAVRANIŞLAR	205
FROM COMPASSION TO VIOLENCE: DISRUPTIVE BEHAVIORS IN PRE-SCHOOL CHILDREN	206
GELENEKTEN GELECEĞE: OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÇOCUKLARININ HİKÂYESİ YAPILANDIRMA BECERİLERİ	207

FROM TRADITION TO THE FUTURE: STORY STRUCTURING SKILLS OF PRESCHOOL CHILDREN	208
YAPAY ZEKA ÇOCUKLARIN DÜNYASINDA: OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÇOCUKLARININ YAPAY ZEKAYA İLİŞKİN ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	209
ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN CHILDREN'S WORLD: AN EVALUATION OF PRESCHOOL CHILDREN'S PERCEPTIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE	210
OKUL ÖNCESİ EĞİTİM KURUMLARINDA BESLENME HİZMETLERİ NİTELİĞİ: MENÜ PLANLAMA SÜREÇLERİ VE VELİ MEMNUNİYETİ ÜZERİNE BİR İNCELEME	211
AN EXAMINATION OF THE QUALITY OF NUTRITION SERVICES IN PRESCHOOL EDUCATION INSTITUTIONS: MENU PLANNING PROCESSES AND PARENTAL SATISFACTION.....	213
ERKEN ÇOCUKLUKTA KÜTÜPHANE KULLANIMINA YÖNELİK EBEVEYN GÖRÜŞLERİ	215
PARENTAL VIEWS ON LIBRARY USE IN EARLY CHILDHOOD	216
OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE AİLE KATILIMININ ÖNÜNDEKİ ENGELLERİN BELİRLENMESİ ...	217
DETERMINING THE BARRIERS TO PARENTAL INVOLVEMENT IN PRESCHOOL EDUCATION	218
KAPSAYICI EĞİTİM BAĞLAMINDA 4-6 YAŞ ÇOCUKLARIN AİDİYET DUYGUSUNUN İNCELENMESİ	219
EXAMINATION OF THE SENSE OF BELONGING OF CHILDREN AGED 4-6 IN THE CONTEXT OF INCLUSIVE EDUCATION	220
MONTESORİ YÖNTEMİYLE OKUMA YAZMA ÖĞRETİMİNİN GELENEKSEL YÖNTEMLERLE KARŞILAŞTIRILMASI: KURAMSAL BİR İNCELEME.....	221
COMPARISON OF READING AND WRITING INSTRUCTION THROUGH THE MONTESSORI METHOD AND TRADITIONAL METHODS: A THEORETICAL REVIEW.....	222
OKUMA VE YAZMA AKICILIĞI İLE OKUDUĞUNU ANLAMA ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN İNCELENMESİ	223
AN EXAMINATION OF THE RELATIONSHIPS BETWEEN READING AND WRITING FLUENCY AND READING COMPREHENSION.....	224
İNOGRAFIKLERİN İLKOKUL TÜRKÇE DERSLERİNDE KULLANIMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ.....	225
TEACHER AND STUDENT VIEWS ON THE USE OF INFOGRAPHICS IN PRIMARY SCHOOL TURKISH LANGUAGE LESSONS.....	226
SİNGAPUR MOTHER TONGUE LANGUAGE PROGRAMI İLE TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMININ KARŞILAŞTIRILMASI.....	227
COMPARISON OF THE SINGAPORE MOTHER TONGUE LANGUAGE PROGRAM AND THE TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODEL TURKISH LANGUAGE CURRICULUM	228
ZİHİNSEL İMAJ OLUŞTURMA ÖĞRETİMİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN DİNLEDİĞİNİ ANLAMA BECERİSİ İLE DİNLEME MOTİVASYONUNA VE TUTUMUNA ETKİSİ.....	229
THE EFFECT OF MENTAL IMAGERY TEACHING ON LISTENING COMPREHENSION, MOTIVATION, AND ATTITUDES OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS	231
OKUMA ATÖLYESİ ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME BECERİLERİNE ETKİSİ	233
THE EFFECT OF READING WORKSHOP ACTIVITIES ON THE CRITICAL THINKING SKILLS OF THIRD-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS	234
ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNDEN HAREKETLE TÜRKÇE DERS KİTAPLARINDAKİ METİN ALTI SORULARININ ÖĞRENCİLERİN TEMEL DİL BECERİLERİNİ GELİŞTİRMEYE ETKİSİ	235
THE EFFECT OF UNDER-TEXT QUESTIONS IN TURKISH TEXTBOOKS ON THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' BASIC LANGUAGE SKILLS, BASED ON TEACHERS' PERSPECTIVES	236

İLKOKULDA ÖĞRENCİ ÜRÜNÜ TEMELLİ PANO TASARIMLARININ ÖĞRENCİLERİN PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ VE İŞBİRLİKLİ ÖĞRENME BECERİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.....	237
THE IMPACT OF STUDENT PRODUCT-BASED BULLETIN BOARD DESIGN ACTIVITIES IN PRIMARY EDUCATION ON STUDENTS' PSYCHOLOGICAL WELL-BEING AND COLLABORATIVE LEARNING SKILLS.....	239
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ ERDEM-DEĞER-EYLEM ÇERÇEVESİ: 2.SINIF TÜRKÇE DERS KİTABI BAĞLAMINDA BİR İNCELEME	241
THE TURKEY CENTURY EDUCATION MODEL VIRTUE-VALUE-ACTION FRAMEWORK: A STUDY IN THE CONTEXT OF THE 2ND GRADE TURKISH TEXTBOOK.....	242
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE OKUMA MOTİVASYONU İLE OKUMANIN SOSYAL BOYUTU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	243
EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN READING MOTIVATION AND THE SOCIAL DIMENSION OF READING IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS	244
TÜRKÇE OKUNABİLİRLİK FORMÜLLERİNİN EŞDEĞERLİĞİ: ÇOK YÖNLÜ YAKINSAK GEÇERLİK ANALİZİ.....	245
EQUIVALENCE OF TURKISH READABILITY FORMULAS: A MULTITRAIT-MULTIMETHOD CONVERGENT VALIDITY ANALYSIS	247
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLKOKUL 3. SINIF TÜRKÇE DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMINDAKİ ÖĞRENME ÇIKTILARININ AVRUPA DİLLERİ ORTAK ÇERÇEVE PROGRAMI DİL YETERLİLİKLERİNİ KARŞILAMA DÜZEYİNİN İNCELENMESİ.....	249
AN EXAMINATION OF THE ALIGNMENT OF LEARNING OUTCOMES IN THE 3RD-GRADE TURKISH LANGUAGE CURRICULUM OF THE TURKEY CENTURY MAARİF MODEL WITH THE LANGUAGE PROFICIENCY LEVELS OF THE COMMON EUROPEAN FRAMEWORK OF REFERENCE FOR LANGUAGES (CEFR)	250
YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE YARATICI DRAMA YÖNTEMİNİN KELİME ÖĞRENMEYE ETKİSİ: TEORİK BİR İNCELEME.....	251
THE IMPACT OF THE CREATIVE DRAMA METHOD ON VOCABULARY ACQUISITION IN TEACHING TURKISH TO FOREIGNERS: A THEORETICAL REVIEW	252
KORO HÂLİNDE OKUMA ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA HIZINA ETKİSİ: DENEYSEL BİR ARAŞTIRMA	253
THE EFFECT OF CHORAL READING ACTIVITIES ON THE READING SPEED OF SECOND-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS: AN EXPERIMENTAL STUDY	254
ÇAĞIN ÇATIŞMALARINA ÇOCUK KİTAPLARIYLA DİRENMEK: BARIŞ EĞİTİMİ ÜZERİNE BİR SINIF UYGULAMASI ÖRNEĞİ.....	255
RESISTING CONTEMPORARY CONFLICTS THROUGH CHILDREN'S LITERATURE: A CASE STUDY OF CLASSROOM PRACTICE ON PEACE EDUCATION.....	256
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNDE SÖZEL ÇALIŞMA BELLEĞİ, ÜSTBİLİŞSEL FARKINDALIK VE OKUDUĞUNU ANLAMA ARASINDAKİ İLİŞKİLER.....	257
THE RELATIONSHIPS AMONG VERBAL WORKING MEMORY, METACOGNITIVE AWARENESS, AND READING COMPREHENSION IN FOURTH-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS	259
İLK ADIM ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YAZMA BECERİLERİNE YANSIMALARI.....	260
REFLECTIONS OF FIRST STEP ACTIVITIES ON THE WRITING SKILLS OF PRIMARY SCHOOL FIRST GRADE STUDENTS	261
ÖĞRETMEN TAHMİNLERİ ÖĞRENCİLERİN AKICI OKUMA BECERİLERİNİ NE KADAR AÇIKLIYOR?.....	262
TO WHAT EXTENT DO TEACHERS' JUDGMENTS EXPLAIN STUDENTS' READING FLUENCY SKILLS?	263

TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLKOKUL YAZMA ÖĞRENME ÇIKTILARININ BİLİŞSEL GEREKSİNİMLERİNİN YENİLENMİŞ BLOOM TAKSONOMİSİ ÇERÇEVESİNCE İNCELENMESİ	264
AN EXAMINATION OF THE COGNITIVE REQUIREMENTS OF WRITING LEARNING OUTCOMES IN PRIMARY SCHOOLS UNDER THE TURKEY CENTURY EDUCATION MODEL WITHIN THE FRAMEWORK OF THE REVISED BLOOM TAXONOMY	265
ÇOCUKLAR İÇİN FELSEFE UYGULAMALARINI DERSLERİNDE KULLANAN TÜRKÇE ÖĞRETMENLERİNİN DENEYİMLERİ: BİR ANLATI ARAŞTIRMASI	266
EXPERIENCES OF TURKISH TEACHERS USING PHILOSOPHY FOR CHILDREN APPLICATIONS IN THEIR LESSONS: A NARRATIVE STUDY	267
SÖZ VARLIĞI GELİŞTİRME ÇALIŞMALARININ İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİ ÜRÜNLERİNE YANSIMALARI	268
REFLECTIONS OF VOCABULARY DEVELOPMENT STUDIES ON PRIMARY SCHOOL FOURTH GRADE STUDENTS PRODUCTS	269
GÖRSEL HİKÂYE TASLAKLARI (STORYBOARD) KULLANIMININ İLKOKUL 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SÖZ VARLIĞI VE ANLATIM BECERİSİNE KATKISI	270
THE IMPACT OF VISUAL STORYBOARD AND VOCABULARY-SUPPORTED PROCESS-ORIENTED SPEAKING ACTIVITIES ON THE EXTEMPORANEOUS SPEAKING PERFORMANCE OF SECOND-GRADE STUDENTS	271
YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ ETKİLEŞİMLİ OKUMA ETKİNLİKLERİNE YÖNELİK ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ	272
TEACHERS' VIEWS ON AI-SUPPORTED INTERACTIVE READING ACTIVITIES	273
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN YAZMA VE KONUŞMA KAYGILARININ İNCELENMESİ	274
AN EXAMINATION OF WRITING AND SPEAKING ANXIETY AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS	275
2024 İLKOKUL TÜRKÇE DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMI ÖĞRENME ÇIKTILARI VE SÜREÇ BİLEŞENLERİNİN YENİLENMİŞ BLOOM TAKSONOMİSİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ	276
AN EXAMINATION OF LEARNING OUTCOMES AND PROCESS COMPONENTS IN THE 2024 PRIMARY SCHOOL TURKISH LANGUAGE CURRICULUM WITHIN THE CONTEXT OF THE REVISED BLOOM'S TAXONOMY	277
ÇOCUK EDEBİYATI ESERLERİNDE MAHREMİYET MESELESİ	278
THE ISSUE OF PRIVACY IN CHILDREN'S LITERATURE WORKS	279
DRAMA YOLUYLA KAPSAYICILIĞIN İŞLEVSELLEŞTİRİLMESİ: KAPSAYICI ÇOCUK EDEBİYATININ EMPATİK EĞİLİMLER ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ	280
OPERATIONALİZİNG INCLUSION THROUGH DRAMA: THE EFFECTS OF INCLUSIVE CHILDREN'S LITERATURE ON EMPATHIC TENDENCIES	281
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ KİŞİLİK TİPLERİ, KONUŞMA KAYGISI VE İLETİŞİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	282
THE RELATIONSHIP BETWEEN PROFESSIONAL PERSONALITY TYPES, SPEECH ANXIETY, AND COMMUNICATION SKILLS AMONG UNIVERSITY STUDENTS	284
İLKOKUL ÖĞRENCİ VELİLERİNİN ÇOCUK KİTABI SEÇİMİNE YÖNELİK FARKINDALIKLARI	286
PRIMARY SCHOOL PARENTS' AWARENESS TOWARDS CHOOSING CHILDREN'S BOOK	288
İLKOKUL TÜRKÇE DERS KİTAPLARINDAKİ OKUMA METİNLERİNİN DUYGU DÜZENLEME STRATEJİLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ	289
INVESTIGATION OF READING TEXTS IN PRIMARY SCHOOL TURKISH TEXTBOOKS IN TERMS OF EMOTION REGULATION STRATEGIES	290
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN KELİME ÖĞRETİMİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	291

CLASSROOM TEACHERS' VIEWS ON VOCABULARY INSTRUCTION	292
ORTAOKUL TÜRKÇE DERS KİTAPLARI İÇİN BİR TEMA ÖNERİSİ: TÜRK DÜNYASI VE EDEBİYATI.....	293
A SUGGESTED THEME FOR MIDDLE SCHOOL TURKISH TEXTBOOKS: THE TURKIC WORLD AND ITS LITERATURE.....	294
4. SINIF TÜRKÇE DERS KİTABINDA SÖZ VARLIĞI	295
VOCABULARY IN 4TH GRADE TURKISH TEXTBOOK.....	296
İLKOKUL İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNDE OKUMA BECERİLERİNİN YORDAYICILARI: FONOLOJİK FARKINDALIK, PROZODİK OKUMA, SESSİZ SÖZCÜK OKUMA VE KELİME BİLGİSİ	297
PREDICTORS OF READING SKILLS IN SECOND-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS: PHONOLOGICAL AWARENESS, PROSODIC READING, SILENT WORD READING, AND VOCABULARY KNOWLEDGE.....	298
BİLİŞSEL BİR KÖPRÜ OLARAK DİKKATİN OKUDUĞUNU ANLAMA İLE İLİŞKİSİ: BİR META-ANALİZ ÇALIŞMASI	299
THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTENTION AND READING COMPREHENSION AS A COGNITIVE BRIDGE: A META-ANALYSIS	300
ÇOCUK HAKLARI PERSPEKTİFİNDEN ÇOCUKLARA YÖNELİK RESİMLİ KİTAPLARIN İNCELENMESİ: TÜBİTAK POPÜLER BİLİM YAYINLARI ÖRNEĞİ	301
EXAMINING CHILDREN'S PICTURE BOOKS FROM A CHILD RIGHTS PERSPECTIVE: THE CASE OF TÜBİTAK POPULAR SCIENCE PUBLICATIONS	302
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ ÇERÇEVESİNDE İLKOKUL TÜRKÇE DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMI: 21. YÜZYIL BECERİLERİ ÜZERİNE BİR DOKÜMAN İNCELEMESİ	303
PRIMARY SCHOOL TURKISH LANGUAGE CURRICULUM WITHIN THE FRAMEWORK OF THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL: A DOCUMENT ANALYSIS ON 21ST CENTURY SKILLS	304
MUZAFFER İZGÜ'NÜN ÖKKEŞ SERİSİNİN PERİTEKSTUAL UNSURLAR AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	305
A PARATEXTUAL ANALYSIS OF MUZAFFER İZGÜ'S ÖKKEŞ SERIES	306
ÇEVİRİM İÇİ ORTAMDA KONUŞMA EĞİTİMİNİN TÜRKÇEYİ YABANCI DİL OLARAK ÖĞRENEMLERİN KAYGI VE MOTİVASYONLARINA ETKİSİ.....	307
THE EFFECT OF ONLINE SPEECH TRAINING ON THE ANXIETY AND MOTIVATION OF LEARNERS OF TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE.....	308
ÇOCUK EDEBİYATI TEMELLİ FARKLILAŞTIRILMIŞ ÖĞRETİM UYGULAMALARININ OKUDUĞUNU ANLAMAYA ETKİSİ	309
THE EFFECT OF CHILDREN'S LITERATURE-BASED DIFFERENTIATED INSTRUCTION PRACTICES ON READING COMPREHENSION	311
ETKİLEŞİMLİ OKUMA SÜRECİNDE KULLANILAN DİJİTAL VE BASILI MATERYALLERİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OKUMAYA YÖNELİK TUTUMLARINA ETKİSİ	313
THE EFFECTS OF DIGITAL AND PRINTED MATERIALS USED IN INTERACTIVE READING ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' READING ATTITUDES	314
2019 VE 2024 İLKOKUL TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMLARINDA DİL YAPILARININ KONUMLANDIRILMASI: KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEME	315
THE POSITIONING OF LINGUISTIC STRUCTURES IN THE 2019 AND 2024 ELEMENTARY SCHOOL TURKISH CURRICULUM: A COMPARATIVE STUDY	316
İLKOKUL ÖĞRENCİSİ EBEVEYNLERİ İÇİN YAPAY ZEKÂ KULLANMA BECERİLERİ ÖLÇEĞİ GELİŞTİRME VE PİLOT ÇALIŞMA SÜRECİ.....	317

THE DEVELOPMENT AND PİLOT STUDY PROCESS OF THE ARTİFİCİAL INTELLİGENCE USAGE SKİLLS SCALE FOR PARENTS OF ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS	318
OKUMA, KONUŞMA VE YAZMA AKICILIĞININ OKUDUĞUNU ANLAMA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BİR YOL ANALİZİ ÇALIŞMASI.....	319
THE EFFECT OF READING, SPEAKİNG, AND WRİTING FLUENCY ON READING COMPREHENSİON: A PATH ANALYSIS STUDY	320
İLKOKUL 3. SINIF DÜZEYİNDE YAPAY ZEKÂ VE ÖĞRETMEN TARAFINDAN VERİLEN GERİ BİLDİRİMLERİN ÖĞRENCİLERİN HİKÂYE YAZMA BECERİLERİNE ETKİSİ.....	321
THE EFFECTS OF FEEDBACK PROVIDED BY ARTİFİCİAL INTELLİGENCE AND TEACHERS ON THE STORY WRİTING SKİLLS OF THİRD-GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS	322
İLKOKUL ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÇİZİMLERİNİN OKUDUĞUNU ANLAMAYI YANSITMA ARACI OLARAK İNCELENMESİ	323
AN EXAMİNATION OF THİRD-GRADE ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS' DRAWİNGS AS A TOOL FOR ASSESSİNG READING COMPREHENSİON	325
TÜRK ÇOCUK EDEBİYATINDA EKOLOJİK KEDER KONULU HİKÂYELER ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA.....	327
A RESEARCH ON STORIES ABOUT ECOLOGİCAL GRIEF İN TURKİSH CHİLDREN'S LİTERATURE.....	328
YAPAY ZEKA DESTEKLİ ETKİLEŞİMLİ OKUMA UYGULAMALARININ İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OKUDUĞUNU ANLAMA BECERİLERİNE ETKİSİ	329
THE IMPACT OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE-SUPPORTED INTERACTİVE READING APPLİCATIONS ON THE READING COMPREHENSİON SKİLLS OF 4TH GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS	330
ÜSTÜN YETENEKLİ 7. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TÜRKÇE DERSİ OKUMA BECERİLERİNE İLİŞKİN ÖĞRENME İHTİYAÇLARI: BİR İHTİYAÇ ANALİZİ ÇALIŞMASI	331
LEARNING NEEDS OF GİFTED 7TH-GRADE STUDENTS REGARDİNG READING SKİLLS İN TURKİSH LANGUAGE COURSES: A NEEDS ANALYSIS STUDY.....	333
OKUMA GÜÇLÜĞÜNÜN GİDERİLMESİNDE 3P YÖNTEMİNİN ETKİSİ	335
THE EFFECT OF THE 3P METHOD ON REMEDIATING READING DİFFİCULTİES.....	336
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ DİJİTAL YAZMA DENEYİMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	337
VIEWS OF PRE-SERVİCE PRİMARY SCHOOL TEACHERS ON THEIR AI-SUPPORTED DİGİTAL WRİTING EXPERİENCES	338
TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE YAPAY ZEKÂ KULLANIMINA YÖNELİK ETİK ALGILAR: ÖĞRETMEN ADAYI GÖRÜŞLERİ	339
ETHİCAL PERCEPTİONS OF THE USE OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE İN TURKİSH LANGUAGE TEACHİNG: VIEWS OF PRE-SERVİCE TEACHERS	340
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YAPAY ZEKÂ TUTUMLARI İLE DİJİTAL OKUMA MOTİVASYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	341
EXAMİNİNG THE RELATİONSHIP BETWEEN ARTİFİCİAL INTELLİGENCE ATTİTÜDES AND DİGİTAL READING MOTİVATİON OF FOURTH-GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS	342
SESSİZ KİTAPLARIN İÇ YAPI ÖZELLİKLERİ BAKIMINDAN İNCELENMESİ	343
AN ANALYSIS OF WORDLESS BOOKS İN TERMS OF THEIR INTERNAL STRUCTURAL FEATURES	344
YABANCI DİL OLARAK TÜRKÇE ÖĞRETİM SETLERİNDE DİL İŞLEVLERİNİN DAĞILIMI: YENİ İSTANBUL A1-A2 ÖRNEĞİ.....	345
THE DİSTRİBUTİON OF LANGUAGE FUNCTİONS İN TEACHİNG TURKİSH AS A FOREİGN LANGUAGE SETS: THE CASE OF YENİ İSTANBUL A1-A2	346

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN KİTAP SEÇİMİNDE KARAR VERME BİÇİMLERİNİN VE DESTEK KAYNAKLARININ İNCELENMESİ.....	347
AN EXAMINATION OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS' DECISION-MAKING STYLES IN BOOK SELECTION AND THEIR SOURCES OF SUPPORT	349
ZAYIF YAZARLARIN YAZMA SÜRECİNDE FİKİR KAYBI: ÜRETİM VE AKTARMA SÜREÇLERİNİN SÜREÇ-ÜRÜN TEMELLİ ANALİZİ	351
LOSS OF IDEAS IN THE WRITING PROCESS AMONG POOR WRITERS: A PROCESS-PRODUCT-BASED ANALYSIS OF THE PRODUCTION AND TRANSMISSION PROCESSES.....	352
TÜRK DÜNYASI MASALLARIYLA ETKİLEŞİMLİ ANLATIMIN MASAL ALGISINA VE KÜLTÜREL FARKINDALIĞA ETKİSİ	353
THE EFFECT OF INTERACTIVE STORYTELLING WITH TALES FROM THE TURKİC WORLD ON FAİRY TALE PERCEPTION AND CULTURAL AWARENESS	355
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ KAPSAMINDA ÇOKLU OKURYAZARLIK BECERİLERİNİN ÖLÇÜLMESİ	357
MEASUREMENT OF MULTİLITERACY SKILLS WITHİN THE FRAMEWORK OF THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL.....	359
SÖZ VARLIĞININ TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMLARINDAKİ BİR ASIRLIK YOLCULUĞU ...	360
THE CENTURY-LONG JOURNEY OF VOCABULARY İN TURKİSH TEACHİNG PROGRAMS ...	362
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ÖYKÜ ANLATMA VE PROBLEM KURMA BECERİLERİNİN İNCELENMESİ.....	364
EXAMİNİNG PRİMARY SCHOOL STUDENT'S STORYTELLİNG AND PROBLEM POSİNG SKILLS	365
İLKOKUL İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TÜRKÇE DERSİNDE UYGULANAN EĞİTSEL OYUNLARA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ.....	366
EXAMINATION OF SECOND-GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS' VIEWS ON EDUCATION AL GAMES İMPLEMENTED İN TURKİSH COURSE	367
ÇOCUKLAR İÇİN FELSEFENİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL OKUMA VE OKUDUĞUNU ANLAMA BAŞARISINA ETKİSİ	368
THE EFFECT OF PHİLOSOPHY FOR CHILDREN ON PRİMARY SCHOOL STUDENTS' CRİTICAL READING AND READING COMPREHENSION ACHİEVEMENT	369
İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÖZETLEME BECERİLERİNİN OKUMA YÖNTEMLERİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI	370
COMPARİSON OF FOURTH-GRADE STUDENTS' SUMMARİZATION SKİLLS İN TERMS OF READING METHODS	371
İLKOKUL İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİSİNİN OKUMA BECERİLERİNİN KELİME TEKRAR TEKNİĞİ VE TEKRARLI OKUMA STRATEJİSİYLE GELİŞTİRİLMESİ: BİR EYLEM ARAŞTIRMASI.....	372
İMPROVİNG THE READING SKİLLS OF A SECOND-GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENT THROUGH THE WORD REPETİTION TECHNIQUE AND REPEATED READING STRATEGY: AN ACTION RESEARCH STUDY.....	373
ÇOK KÜLTÜRLÜ SINIFLARDA YAPAY ZEKA DESTEKLİ HİKAYE ANLATIMI: YABANCI UYRUKLU ÖĞRENCİLERİN SOSYAL KABUL VE DİL EDİNİM SÜREÇLERİNE İLİŞKİN BİR DURUM ÇALIŞMASI	374
AI-POWERED STORYTELLİNG İN MULTİCULTURAL CLASSROOMS: A CASE STUDY ON FOREIGN STUDENTS' SOCIAL İNCLUSION AND LANGUAGE ACQUISİTION	375
TÜRKİYE'DE İLKOKUL DÜZEYİNDE ARTIRILMIŞ GERÇEKLİK UYGULAMALARINA YÖNELİK ARAŞTIRMALARIN İNCELEMESİ	376
A REVIEW OF RESEARCH ON AUGMENTED REALİTY APPLİCATIONS İN PRİMARY EDUCATION İN TURKEY.	377

TÜRKÇE 5.SINIF DERS KİTABINDAKİ METİNLERİN OKUNABİLİRLİK AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	378
EVALUATION OF THE TEXTS IN THE 5TH GRADE TURKISH TEXTBOOK IN TERMS OF READABILITY	379
ALMANYA'DA YAŞAYAN TÜRKLERİN İKNA AMAÇLI DİL KULLANIMLARININ İNCELENMESİ: CUXHAVEN ÖRNEĞİ	380
AN EXAMINATION OF TURKISH PEOPLE'S USE OF LANGUAGE FOR PERSUASIVE PURPOSES IN GERMANY: THE CUXHAVEN EXAMPLE	382
UNDERSTANDING BY DESIGN TEMELLİ EKOLAYZER TEKNİĞİNİN 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAYAT BİLGİSİ DERSİNDEKİ AKADEMİK BAŞARISINA ETKİSİ: EĞİTİM UYGULAMALARINA YÖNELİK BİR DENEYSEL ARAŞTIRMA	384
THE EFFECT OF THE UNDERSTANDING BY DESIGN-BASED EQUALİZER TECHNIQUE ON SECOND-GRADE STUDENTS' ACADEMIC ACHİEVEMENT IN SOCIAL STUDİES: AN EXPERİMENTAL STUDY AİMED AT EDUCATİONAL PRACTİCES.....	386
HAYAT BİLGİSİ DERSİNDE WEB ARAÇLARININ GÜCÜ: DİJİTAL OKURYAZARLIK, AKADEMİK BAŞARI VE TUTUM ÜZERİNE ETKİLERİ	388
THE POWER OF WEB TOOLS IN LIFE STUDİES EDUCATİON: EFFECTS ON DİGİTAL LİTERACY, ACADEMİC ACHİEVEMENT, AND ATTİTUDES	389
HAYAT BİLGİSİ DERSİNDE TEKNOLOJİ DESTEKLİ ÖĞRETİM UYGULAMALARININ AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ: BİR META-ANALİZ ÇALIŞMASI.....	390
THE EFFECT OF TECHNOLOGY-SUPPORTED INSTRUCTİONAL PRACTİCES ON ACADEMİC ACHİEVEMENT IN LIFE SCİENCE: A META-ANALYSİS STUDY	391
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ KAPSAMINDA BİRİNCİ VE İKİNCİ SINIF HAYAT BİLGİSİ DERS KİTAPLARININ DEĞERLER ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ.....	392
AN EXAMINATION OF FİRST AND SECOND GRADE LIFE SCİENCES TEXTBOOKS WİTHİN THE VALUES FRAMEWORK UNDER THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATİON MODEL.....	394
STEAM YAKLAŞIMI ÇERÇEVESİNDE İLKOKUL BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN "BİLİM İNSANI" ALGISININ ÇİZİMLER ÜZERİNDEN İNCELENMESİ.....	396
INVESTİGATİON OF FİRST-GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS' PERCEPTİONS OF THE "SCİENTİST" THROUGH DRAWİNGS WİTHİN THE FRAMEWORK OF THE STEAM APPROACH	397
İLKOKUL EĞİTİMİNDE EMPATİ, BAKIM ETİĞİ VE KAPSAYICI SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: BÜTÜNLEŞTİRİCİ BİR DERLEME	398
EMPATHY, CARE ETHİCS, AND INCLUSİVE SUSTAINABİLİTY IN PRİMARY EDUCATİON: AN INTEGRATİVE REVİEW	400
ORYANTİRİNG UYGULAMALARININ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAYAT BİLGİSİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARINA VE EĞLENME DÜZEYLERİNE ETKİSİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA	402
A RESEARCH ON THE EFFECT OF ORIENTEERING PRACTİCES ON FİRST GRADE STUDENTS A ATTİTUDES TOWARDS LIFE SCİENCES COURSE AND THEİR ENJOYMENT LEVELS.....	403
İLKOKULDA AFET FARKINDALIĞI EĞİTİMİ: ÖĞRETİM SÜRECİNE YÖNELİK BİR ÇERÇEVE ÖNERİSİ	404
DİSASTER AWARENESS EDUCATİON IN PRİMARY SCHOOL: A PROPOSED FRAMEWORK FOR THE TEACHİNG PROCESS	405
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL KATILIM BECERİLERİNİN DEMOGRAFİK VE EĞİTSEL DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	406
EXAMİNİNG PRİMARY SCHOOL STUDENTS' SOCIAL PARTİCİPATION SKİLLS ACROSS DEMOGRAPHİC AND EDUCATİONAL VARİABLES	408

HAYAT BİLGİSİ BAŞARISINI NE BELİRLER? İLKOKUL DÜZEYİNDE ÇOK DEĞİŞKENLİ BİR İNCELEME.....	409
PREDICTORS OF LIFE STUDIES ACHIEVEMENT: A HIERARCHICAL REGRESSION ANALYSIS ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	410
MASAL PARODİLERİ ARACILIĞIYLA ÇOCUKLARIN GÜVENLİK ÖNLEMLERİNE YÖNELİK FARKINDALIKLARININ TEMATİK ANALİZİ.....	411
THEMATIC ANALYSIS OF CHILDREN'S AWARENESS OF SAFETY MEASURES THROUGH FAIRY TALE PARODIES	413
İLKOKUL DÜZEYİNDE GÜNLÜK YAŞAM BECERİLERİNİN ÖĞRETİMİNDE UYGULAMA TEMELLİ BİR SÜREÇ İNCELEMESİ: BİR EYLEM ARAŞTIRMASI*	415
AN EXAMINATION OF A PRACTICE-BASED PROCESS IN TEACHING DAILY LIVING SKILLS AT THE ELEMENTARY SCHOOL LEVEL: AN ACTION RESEARCH STUDY*	416
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE GÖÇMEN ÖĞRENCİLERE YÖNELİK KALIPYARGILAR: NİTEL BİR ARAŞTIRMA.....	417
STEREOTYPES TOWARD IMMIGRANT STUDENTS AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS: A QUALITATIVE	418
HAYAT BİLGİSİ DERSİNİN ÖNEMİNE İLİŞKİN SINIF ÖĞRETMENLERİ VE VELİ GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ.....	419
AN EXAMINATION OF CLASSROOM TEACHERS' AND PARENTS' VIEWS ON THE IMPORTANCE OF LIFE SKILLS LESSONS	420
HAYAT BİLGİSİ DERSİ KAPSAMINDA OTANTİK ÖĞRENME YAKLAŞIMI ÜZERİNE YAPILMIŞ ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ	421
REVIEW OF STUDIES ON THE AUTHENTIC LEARNING APPROACH WITHIN THE SCOPE OF LIFE SKILLS LESSONS.....	422
3. SINIF HAYAT BİLGİSİ DERSİNDE YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ ÇEVRE TEMALİ DİJİTAL HİKÂYE KULLANIMININ ÖĞRENCİLERİN ÇEVRE TUTUMLARINA ETKİSİ.....	423
THE EFFECT OF USING AN AI-SUPPORTED DIGITAL STORY WITH AN ENVIRONMENTAL THEME IN YEAR 3 LIFE SKILLS LESSONS ON PUPILS' ATTITUDES TOWARDS THE ENVIRONMENT	424
HAYAT BİLGİSİ DERSİNDE KAZANILAN BECERİLERİN GÜNLÜK YAŞAMA TRANSFERİ: VELİ GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME	425
TRANSFER OF SKILLS ACQUIRED IN THE LIFE STUDIES COURSE TO DAILY LIFE: AN EXAMINATION BASED ON PARENTS' VIEWS	427
OYUN TEMELLİ HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİMİNİN 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN DERSE YÖNELİK EĞLENME DÜZEYLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.....	428
THE IMPACT OF GAME-BASED LIFE STUDIES TEACHING ON SECOND-GRADE STUDENTS' ENJOYMENT LEVELS TOWARD THE SUBJECT	429
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE EMPATİ BECERİSİNİ GELİŞTİRME NOKTASINDA UYGULAMALI BİR ÇALIŞMA: “ROLE BÜRÜNEREK DUYUMSUYORUM VE GELİŞİYORUM”	430
AN APPLIED STUDY ON DEVELOPING EMPATHY SKILLS IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS: “I FEEL AND DEVELOP BY TAKING ON ROLES”	431
HAYAT BİLGİSİ DERSİ KAPSAMINDA YÜRÜTÜLEN ETKİNLİKLERİN İLKOKUL 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN NEZAKET VE SOSYAL BECERİ DAVRANIŞLARINA YANSIMALARININ İNCELENMESİ	432
EXAMINING THE REFLECTIONS OF ACTIVITIES CONDUCTED WITHIN THE LIFE STUDIES COURSE ON THE COURTESY AND SOCIAL SKILLS BEHAVIORS OF FIRST-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS	433
21. YÜZYILIN İLK ÇEYREĞİNDE TÜRKİYE’DE HAYAT BİLGİSİ DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMI: 2005’TEN 2025’E BİR İNCELEME	434

THE LIFE STUDIES CURRICULUM IN TÜRKİYE IN THE FIRST QUARTER OF THE 21ST CENTURY: A REVIEW FROM 2005 TO 2025.....	435
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE SABIR DÜZEYİ VE DİJİTAL OYUN BAĞIMLILIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	436
INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PATIENCE LEVELS AND DIGITAL GAME ADDICTION IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	437
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ KAPSAMINDA HAYAT BİLGİSİ DERS KİTAPLARINDA BAĞLAM KULLANIMININ İNCELENMESİ.....	438
AN EXAMINATION OF THE USE OF CONTEXT IN LIFE SKILLS TEXTBOOKS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL.....	439
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YAŞANILABİLİR DÜNYA KAVRAMINA İLİŞKİN ANLAYIŞLARININ FENOMENOLOJİK BİR İNCELEMESİ: METAFOR TEMELLİ BİR ANALİZ.....	440
A PHENOMENOLOGICAL INQUIRY INTO FOURTH-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS' CONCEPTIONS OF A LIVABLE WORLD: A METAPHOR-BASED ANALYSIS	441
HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİMİ DERSİNDE SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ AKTİF ÖĞRENME DENEYİMLERİ	442
ACTIVE LEARNING EXPERIENCES OF PRESERVICE CLASSROOM TEACHERS IN THE LIFE SCIENCE EDUCATION COURSE	443
İLKOKUL DÜZEYİNDE EBEVEYNLERİN MATEMATİK EĞİTİM SÜRECİNE KATILIMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ.....	444
EXAMINING THE LEVEL OF PARENT CONTRIBUTION TO PRIMARY SCHOOL STUDENTS' MATHEMATICS EDUCATION PROCESS IN THE CONTEXT OF VARIOUS VARIABLES	446
VAN HİELE DÜZEYLERİNE GÖRE GEOMETRİK ŞEKİLLERDE KAVRAMSAL YANILGILAR ÜZERİNE BİR DURUM ÇALIŞMASI: 4. SINIF ÖĞRENCİSİ ÖRNEĞİ.....	448
A CASE STUDY ON CONCEPTUAL MISCONCEPTIONS IN GEOMETRIC SHAPES ACCORDING TO VAN HIELE LEVELS: AN EXAMPLE OF A 4TH GRADE STUDENT.....	449
DÖRT İŞLEM PUZZLE ETKİNLİĞİ: MATEMATİK VE GÖRSEL SANATLARI BİRLEŞTİREN KES-YAPIŞTIR TEMELLİ BİR İYİ UYGULAMA ÖRNEĞİ	450
FOUR OPERATIONS PUZZLE ACTIVITY: A CUT-AND-PASTE BASED GOOD PRACTICE EXAMPLE INTEGRATING MATHEMATICS AND VISUAL ARTS.....	451
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK KAYGI DÜZEYLERİ İLE AKADEMİK BAŞARI VE ÖZ-YETERLİLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ.....	452
AN INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FOURTH-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS' MATHEMATICS ANXIETY LEVELS, ACADEMIC ACHIEVEMENT, AND SELF-EFFICACY.....	454
İLKOKUL 3. VE 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME VE MOTİVASYON DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	456
PRIMARY SCHOOL 3. AND 4. EXAMINATION OF PROBLEM SOLVING AND MOTIVATION LEVELS OF CLASS STUDENTS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES	458
TÜRKİYE'DE İLKOKUL KADEMESİNDE GERÇEKÇİ MATEMATİK EĞİTİMİ ÜZERİNE YAPILMIŞ LİSANSÜSTÜ TEZLERİN İNCELENMESİ	459
A REVIEW OF GRADUATE THESES ON REALISTIC MATHEMATICS EDUCATION IN PRIMARY SCHOOLS IN TURKEY	460
GELENEKSEL ÇOCUK OYUNLARININ İLKOKUL 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK MOTİVASYONUNA ETKİSİ.....	461
THE EFFECT OF TRADITIONAL CHILDREN'S GAMES ON PRIMARY SCHOOL 3RD GRADE STUDENTS' MATHEMATICS MOTIVATION.....	462

GELENEKSEL ÇOCUK OYUNLARININ İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK KAYGISI VE ÖZYETERLİLİĞİNE ETKİSİ	463
TRADITIONAL CHILDREN'S GAMES ON PRIMARY SCHOOL 4TH GRADE STUDENTS' MATHEMATICS ANXIETY AND SELF-EFFICACY	464
MATEMATİK HER YERDE: ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERDE ETKİLEŞİMLİ OKUMA YOLUYLA DİSİPLİNLER ARASI BİR ÖĞRENME UYGULAMASI.....	465
MATH IS EVERYWHERE: AN INTERDISCIPLINARY LEARNING APPLICATION THROUGH INTERACTIVE READING FOR GIFTED STUDENTS	466
MATEMATİK YAPMAK MI, BİLMEK Mİ? 7. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİKSEL DÜŞÜNME SÜREÇLERİNİN KLİNİK MÜLAKAT YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ	467
IS MATHEMATICS ABOUT DOING OR KNOWING? AN EXAMINATION OF 7TH GRADE STUDENTS' MATHEMATICAL THINKING PROCESSES USING CLINICAL INTERVIEW METHODS.....	469
KESİR KAVRAMININ FARKLI TEMSİLLER YOLUYLA ÖĞRETİMİ: SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ KAVRAMSAL FARKINDALIKLARININ İNCELENMESİ.....	471
TEACHING THE CONCEPT OF FRACTIONS THROUGH MULTIPLE REPRESENTATIONS: AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' CONCEPTUAL AWARENESS.....	472
ÇALIŞMA BELLEĞİ STRATEJİLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN SAYI DUYUSU GELİŞİMİNE ETKİSİ.....	474
THE EFFECT OF WORKING MEMORY STRATEGIES ON THE DEVELOPMENT OF NUMBER SENSE IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	476
MATEMATİK OKURYAZARLIĞI YETERLİKLERİ EĞİTİMİNİN DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK OKURYAZARLIĞI BAŞARILARINA ETKİSİ	477
THE EFFECT OF MATHEMATICS LITERACY COMPETENCY TRAINING ON FOURTH GRADE STUDENTS' MATHEMATICS LITERACY ACHIEVEMENT	478
ÖĞRENMEDE EVRENSEL TASARIM TEMELLİ MATEMATİK DERS TASARIMLARININ İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN İNCELENMESİ	479
EXAMINING THE EFFECTS OF UNIVERSAL DESIGN FOR LEARNING-BASED MATHEMATICS LESSON DESIGNS ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS	481
İLKOKUL DÜZEYİNDE İŞLEM BECERİLERİNE İLİŞKİN ÖLÇEK GELİŞTİRME ÇALIŞMASI ..	483
DEVELOPING A SCALE FOR COMPUTATIONAL SKILLS AT THE PRIMARY SCHOOL LEVEL	485
İLKOKUL MATEMATİK DERS KİTAPLARININ ÖĞRENME KANITLARI AÇISINDAN İNCELENMESİ	487
EXAMINATION OF PRIMARY SCHOOL MATHEMATICS TEXTBOOKS IN TERMS OF EVIDENCE OF LEARNING	488
ÖĞRETMENLERİN VE ÖĞRETMEN ADAYLARININ MATEMATİKSEL MODELLEME ÖZ YETERLİLİKLERİ, DÜŞÜNME VE YARATICILIK BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	489
THE RELATIONSHIP BETWEEN MATHEMATICAL MODELING SELF-EFFICACY, THINKING AND CREATIVITY SKILLS OF TEACHERS AND TEACHER CANDIDATES	491
DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİĞE YÖNELİK TUTUMLARININ PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİNDE OKUMAYA YÖNELİK TUTUMLARININ ARACI ROLÜ	493
THE MEDIATING ROLE OF ATTITUDES TOWARD READING IN THE RELATIONSHIP BETWEEN FOURTH-GRADE STUDENTS' ATTITUDES TOWARD MATHEMATICS AND THEIR PROBLEM-SOLVING SKILLS.....	494
ÖĞRENME GÜNLÜĞÜ KULLANIMININ AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ.....	495

THE EFFECT OF LEARNING JOURNALS ON ACADEMIC ACHIEVEMENT	496
İLKOKUL DÜZEYİ ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİNDE GERİ BİLDİRİM SİSTEMLERİNİN PEDAGOJİK ÖZELLİKLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	497
AN EXAMINATION OF FEEDBACK SYSTEMS IN PRIMARY-LEVEL INSTRUCTIONAL TECHNOLOGIES IN TERMS OF THEIR PEDAGOGICAL CHARACTERISTICS	499
DİSKALKULİ TANILAMA SÜREÇLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: TÜRKİYE VE BİRLEŞİK KRALLIK ÖRNEKLERİ.....	501
A COMPARATIVE ANALYSIS OF DYSCALCULIA DIAGNOSTIC PROCESSES: CASES OF TÜRKİYE AND THE UNITED KINGDOM.....	502
ETKİLEŞİMLİ DİJİTAL MATEMATİK ÖYKÜLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN MATEMATİK BAŞARI VE MOTİVASYONLARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ	503
THE EFFECTS OF INTERACTIVE DIGITAL MATHEMATICS STORIES ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' MATHEMATICS ACHIEVEMENT AND MOTIVATION	505
MATEMATİK EĞİTİMİNDE ARGÜMANTASYON: 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BAŞARI VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ.....	507
ARGUMENTATION IN MATHEMATICS EDUCATION: AN INVESTIGATION OF 3RD-GRADE STUDENTS' ACHIEVEMENT AND ATTITUDES.....	508
İLKOKUL MATEMATİK ÖDEVLERİ: PEDAGOJİK BİR GEREKLİLİK Mİ, MESLEKİ BİR ALİŞKANLIK MI?	510
PRIMARY SCHOOL MATHEMATICS HOMEWORK: A PEDAGOGICAL NECESSITY OR A PROFESSIONAL HABİT?	511
YARATICI DRAMA İLE MATEMATİKSEL PROBLEM KURMA: “YAVRU AHTAPOT OLMAK ÇOK ZOR” RESİMLİ ÇOCUK KİTABI ÖRNEĞİ.....	512
MATHEMATICAL PROBLEM POSING THROUGH CREATIVE DRAMA: AN EXAMPLE OF THE CHILDREN'S PICTURE BOOK “YAVRU AHTAPOT OLMAK ÇOK ZOR”	514
İLKOKUL MATEMATİK PROGRAMINDA BİR ALAN BECERİSİ: SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MATEMATİKSEL TEMSİLE BAKIŞI.....	515
A DOMAIN-SPECIFIC COMPETENCY IN THE PRIMARY SCHOOL MATHEMATICS CURRICULUM: PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES ON MATHEMATICAL REPRESENTATION	517
ÖZEL GEREKSİNİMLİ BİREYLERDE MATEMATİK BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE KULLANILAN STANDART TESTLER	519
STANDARDIZED TESTS USED IN THE ASSESSMENT OF MATHEMATICAL SKILLS OF INDIVIDUALS WITH SPECIAL NEEDS	521
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ SIFIR, SAYI VE RAKAM KAVRAMLARINA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ	523
AN INVESTIGATION OF PROSPECTIVE CLASSROOM TEACHERS' PERCEPTIONS OF THE CONCEPTS OF ZERO, NUMBERS, AND DIGITS	524
ÇOCUK EDEBİYATI-MATEMATİK İLİŞKİSİ ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR SİSTEMATİK DERLEME: ULUSAL VE ULUSLARARASI EĞİLİMLER.....	525
A COMPARATIVE SYSTEMATIC REVIEW OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CHILDREN'S LITERATURE AND MATHEMATICS: NATIONAL AND INTERNATIONAL TRENDS	527
TÜRKİYE'DE İLKOKUL DÜZEYİNDE PROBLEM ÇÖZME ÜZERİNE YAPILAN ÇALIŞMALARIN SİSTEMATİK DERLEMESİ	529
A SYSTEMATIC REVIEW OF STUDIES ON PROBLEM SOLVING AT THE ELEMENTARY SCHOOL LEVEL IN TURKEY	531
OKUL DIŞI ÖĞRENME ORTAMLARINDA MATEMATİĞİN KÜLTÜREL MİRASLA ETKİLEŞİMİ: İSLAM BİLİM VE TEKNOLOJİ TARİHİ MÜZESİ ÖRNEĞİ	533

THE INTERACTION OF MATHEMATICS WITH CULTURAL HERITAGE IN OUT-OF-SCHOOL LEARNING ENVIRONMENTS: THE CASE OF THE MUSEUM OF THE HISTORY OF ISLAMIC SCIENCE AND TECHNOLOGY	534
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MATEMATİK ÖĞRETİMİ KAYGILARI İLE MATEMATİK ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ (DİSKALKULİ) ALANINDAKİ ÖZ-YETERLİK İNANÇLARI VE MATEMATİK ÖĞRETME MOTİVASYONLARI	535
CLASS TEACHERS' MATHEMATICS TEACHING ANXIETY, SELF-EFFICACY BELIEFS IN THE FIELD OF MATHEMATICS LEARNING DISABILITY (DYSCALCULIA), AND MATHEMATICS TEACHING MOTIVATIONS	536
MATEMATİK KAYGISI, METAFORİK ALGILAR VE PROBLEM ÇÖZME BAŞARISI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	537
ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN MATHEMATICS ANXIETY, METAPHORICAL PERCEPTIONS, AND PROBLEM-SOLVING ACHIEVEMENT.....	538
BECERİ TEMELLİ ÖĞRENME YAKLAŞIMI ÇERÇEVESİNDE YÜRÜTÜCÜ İŞLEV BECERİLERİ AÇISINDAN TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ 1.SINIF DÜZEYİ MATEMATİK DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMININ İNCELENMESİ	539
AN EXAMINATION OF THE FIRST-GRADE MATHEMATICS CURRICULUM OF THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL IN TERMS OF EXECUTIVE FUNCTION SKILLS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE SKILL-BASED LEARNING APPROACH	541
ÖĞRETMEN ADAYLARININ MATEMATİK EĞİTİMİNDE PROBLEM KURMA BECERİLERİNE İLİŞKİN LİSANSÜSTÜ TEZLERİN İNCELENMESİ.....	543
AN EXAMINATION OF GRADUATE THESES ON PROSPECTIVE TEACHERS' PROBLEM-POSING SKILLS IN MATHEMATICS EDUCATION.....	544
MATEMATİK EĞİTİMİNDE STEAM ETKİNLİKLERİNİN ÖĞRENCİLERİN ESTETİK BAKIŞINA ETKİSİ.....	545
THE IMPACT OF STEAM ACTIVITIES IN MATHEMATICS EDUCATION ON STUDENTS' AESTHETIC PERSPECTIVE	546
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MATEMATİKSEL ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ, KAVRAM YANILGILARI VE HATALARA İLİŞKİN BAKIŞ AÇILARI.....	547
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES ON MATHEMATICAL LEARNING DIFFICULTIES, MISCONCEPTIONS, AND ERRORS.....	548
ÖĞRETMEN TASARIMI MATEMATİKSEL MODELLEME ETKİNLİKLERİNİN TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ BAĞLAM TEMELLİ SORU KRİTERLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ	549
AN EXAMINATION OF TEACHER-DESIGNED MATHEMATICAL MODELING ACTIVITIES IN TERMS OF CONTEXT-BASED QUESTION CRITERIA OF THE TURKISH CENTURY EDUCATION MODEL	551
WEB 2.0 ARAÇLARI İLE DESTEKLENMİŞ YEREL TARİH ETKİNLİKLERİNİN ÖĞRENCİLERİN TARİH BİLİNCİ VE TARİHSEL EMPATİ BECERİLERİNE ETKİSİ.....	553
THE EFFECT OF WEB 2.0–SUPPORTED LOCAL HISTORY ACTIVITIES ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' HISTORICAL CONSCIOUSNESS AND HISTORICAL EMPATHY SKILLS	554
DÖRDÜNCÜ SINIF TRAFİK GÜVENLİĞİ KİTABINDAKİ RİSK ALGISI VE GÜVENLİ DAVRANIŞ: METİN VE GÖRSEL ANALİZİ	555
RISK PERCEPTION AND SAFE BEHAVIOUR IN THE FOURTH GRADE ROAD SAFETY BOOK: TEXT AND VISUAL ANALYSIS	556
İLKOKUL 4. SINIF SOSYAL BİLGİLER DERSİNDE MİLLİ EGEMENLİK KAVRAMININ İNŞASI: BİRİNCİL KAYNAKLAR VE İKİLEM-HARİTALAMA-MUHAKEME (İ.H.M.) MODELİ ÜZERİNE BİR EYLEM ARAŞTIRMASI	557

CONSTRUCTION OF THE CONCEPT OF NATIONAL SOVEREIGNTY IN PRIMARY SCHOOL 4TH GRADE SOCIAL STUDIES COURSE: AN ACTION RESEARCH ON PRIMARY SOURCES AND DILEMMA-MAPPING-REASONING (I.H.M.) MODEL	558
BİLGİSAYARSIZ KODLAMA İLE KÜLTÜREL MİRAS EĞİTİMİ: İLKOKULDA ANADOLU HALI VE KİLİM MOTİFLERİNİN ÖĞRETİMİ	559
CODING CULTURAL HERITAGE: TEACHING ANATOLIAN CARPET AND KİLİM MOTIFS THROUGH UNPLUGGED CODING ACTIVITIES.....	560
İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL BİLGİLER DERSİNDE SÖZLÜ TARİH DENEYİMLERİ: GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE OKULLAR	561
ORAL HISTORY EXPERIENCES OF 4TH GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS IN SOCIAL STUDIES: SCHOOLS FROM PAST TO PRESENT	562
İLKOKUL SOSYAL BİLGİLER DERSİNDE SANAT ENTEGRASYONU: OECD ÜLKELERİ VE TÜRKİYE MAARİF MODELİNİN KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZİ.....	563
ARTS INTEGRATION IN PRIMARY SOCIAL STUDIES: A COMPARATIVE ANALYSIS OF OECD COUNTRIES AND TÜRKİYE'S MAARİF MODEL	564
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE FİNANSAL SOSYALLEŞME SÜREÇLERİNİN EBEVEYN PERSPEKTİFİNDEN İNCELENMESİ	565
AN EXAMINATION OF FINANCIAL SOCIALIZATION PROCESSES IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS FROM A PARENTAL PERSPECTIVE	566
KÜLTÜREL MİRAS FARKINDALIK ÖLÇEĞİNİN (KMF) GELİŞTİRİLMESİ: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI	567
DEVELOPMENT OF THE CULTURAL HERITAGE AWARENESS SCALE (CHA): VALIDITY AND RELIABILITY STUDY	569
2024 SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMI ÖĞRENME ÇIKTISI - İÇERİK UYUMUNUN İNCELENMESİ.....	571
AN ANALYSIS OF THE ALIGNMENT BETWEEN LEARNING OUTCOMES AND CONTENT IN THE 2024 SOCIAL STUDIES CURRICULUM	572
İLKOKUL 4. SINIF SOSYAL BİLGİLER DERSİNDE 'İNSANLAR, YERLER VE ÇEVRELER' ÖĞRENME ALANININ ÖĞRETİMİNE İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ.....	573
TEACHERS' OPINIONS ON THE TEACHING OF THE 'PEOPLE, PLACES AND ENVIRONMENTS' LEARNING AREA IN 4TH GRADE PRIMARY SCHOOL SOCIAL STUDIES COURSE	574
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN DUYGU DÜNYASINA YOLCULUK: ÖĞRENCİLERİN DUYGU DÜZENLENME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ.....	575
A JOURNEY INTO THE EMOTIONAL WORLD OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS: AN EXAMINATION OF STUDENTS' EMOTION REGULATION SKILLS	577
ÖĞRETMEN ADAYLARININ OKUL DIŞI ÇEVRELERE EĞİTİM AMAÇLI GEZİ DÜZENLEYEBİLME ÖZ-YETERLİK İNANCI, SANAL MÜZE KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMU VE KÜLTÜREL MİRAS FARKINDALIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	579
THE RELATIONSHIP BETWEEN PROSPECTIVE TEACHERS' SELF-EFFICACY BELIEFS IN ORGANIZING EDUCATIONAL TRIPS TO OUT-OF-SCHOOL ENVIRONMENTS, THEIR ATTITUDES TOWARDS VIRTUAL MUSEUM USE, AND THEIR CULTURAL HERITAGE AWARENESS	581
SOSYAL BİLGİLER EĞİTİMİNDE GÖRSEL OKURYAZARLIK BECERİSİNİN YERİ: LİSANS VE ORTAOKUL ÖĞRETİM PROGRAMLARININ İNCELENMESİ	583
THE ROLE OF VISUAL LITERACY SKILLS IN SOCIAL STUDIES EDUCATION: AN EXAMINATION OF UNDERGRADUATE AND SECONDARY SCHOOL CURRICULA	584
ZİHİNDEKİ "ÖTEKİ": SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETMEN ADAYLARININ ZENOFOBİ EĞİLİM VE ALGILARININ İNCELENMESİ	585

THE "OTHER" IN THE MIND: AN EXAMINATION OF XENOPHOBIA TENDENCIES AND PERCEPTIONS OF SOCIAL STUDIES TEACHER CANDIDATES.....	587
İLKOKUL SOSYAL BİLGİLER DERSİNDE YAPAY ZEKÂ KULLANIMININ KARAR VERME BECERİSİNE ETKİSİ.....	589
THE EFFECT OF USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PRIMARY SCHOOL SOCIAL STUDIES COURSES ON DECISION-MAKING SKILLS.....	590
İLKOKULDA TARTIŞMALI KONULARA YER VAR MI? HAYAT BİLGİSİ, SOSYAL BİLGİLER VE İNSAN HAKLARI, YURTTAŞLIK VE DEMOKRASİ DERSLERİNDEN GÖZLEMLER.....	591
IS THERE ROOM FOR CONTROVERSIAL ISSUES IN PRIMARY SCHOOL? OBSERVATIONS FROM LIFE STUDIES, SOCIAL STUDIES, AND HUMAN RIGHTS, CITIZENSHIP AND DEMOCRACY COURSES.....	593
İLKOKUL SOSYAL BİLGİLER EĞİTİMİ ALANINDAKİ LİSANSÜSTÜ TEZLERİN ANALİZİ: 2021-2025 DÖNEMİ	595
ANALYSIS OF GRADUATE THESES IN THE FIELD OF PRIMARY SCHOOL SOCIAL STUDIES EDUCATION: THE 2021-2025 PERIOD	596
EMPATİ TEMELLİ UYGULAMALARIN ÖĞRENCİLERİN SOSYAL KABUL VE AKRAN NEZAKETİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BİR EYLEM ARAŞTIRMASI	597
THE IMPACT OF EMPATHY-BASED PRACTICES ON STUDENTS' SOCIAL ACCEPTANCE AND PEER KINDNESS: AN ACTION RESEARCH STUDY	598
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OYUN KARAKTERLERİNE YÖNELİK ALGILARININ BELİRLENMESİ	599
DETERMINING PRIMARY SCHOOL STUDENTS' PERCEPTIONS OF DIGITAL GAME CHARACTERS	600
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLKOKUL SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMININ SİSTEM DÜŞÜNCESİ AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	601
INVESTIGATING THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL PRIMARY SOCIAL STUDIES CURRICULUM THROUGH THE LENS OF SYSTEMS THINKING	602
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ 2024 SOSYAL BİLGİLER DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMI'NIN SOSYAL KATILIM BECERİSİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ.....	603
EXAMINING THE TÜRKİYE'S CENTURY EDUCATION MODEL 2024 SOCIAL STUDIES CURRICULUM IN THE CONTEXT OF SOCIAL PARTICIPATION SKILLS.....	604
İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN EKONOMİK FAALİYETLER KONUSUNA YÖNELİK BAŞARILARI İLE YARATICI DÜŞÜNME DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ*.....	605
THE RELATIONSHIP BETWEEN FOURTH-GRADE ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS' ACHIEVEMENT IN THE TOPIC OF ECONOMIC ACTIVITIES AND THEIR LEVELS OF CREATIVE THINKING	606
SOSYAL BİLGİLER EĞİTİMİNDE FİNANSAL OKURYAZARLIK: TÜRKİYE İŞ BANKASI KUMBARA ATÖLYESİ ÖRNEĞİ	608
FINANCIAL LITERACY IN SOCIAL STUDIES EDUCATION: THE CASE OF THE TÜRKİYE İŞ BANKASI PIGGY BANK WORKSHOP	610
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ EKOLOJİK MANEVİYATA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	612
PRIMARY SCHOOL TEACHER CANDIDATES' VIEWS ON ECOLOGICAL SPIRITUALITY.....	614
DRAMA ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN FİNANSAL OKURYAZARLIK VE GİRİŞİMCİLİK BECERİLERİNE ETKİSİ	615
THE EFFECT OF DRAMA ACTIVITIES ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' FINANCIAL LITERACY AND ENTREPRENEURSHIP SKILLS.....	617
OKUL DIŞI ÖĞRENME ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ÇEVRE FARKINDALIĞI VE SORUMLULUK DEĞERİNE ETKİSİ	619

THE IMPACT OF OUT-OF-SCHOOL LEARNING ACTIVITIES ON ENVIRONMENTAL AWARENESS AND RESPONSIBILITY VALUES OF 4TH GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS	620
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ İLE SOSYAL VE DOĞAL ÇEVREMİZ ÜNİTESİNE İLİŞKİN AKADEMİK BAŞARILARI ARASINDAKİ İLİŞKİ*	621
THE RELATIONSHIP BETWEEN PRIMARY SCHOOL STUDENTS' ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THE 'OUR SOCIAL AND NATURAL ENVIRONMENT' UNIT AND THEIR PROBLEM-SOLVING SKILLS	622
FİNANSAL OKURYAZARLIK EĞİTİMİNDE ÖĞRETMENLİK DENEYİMİNİN ROLÜ	623
THE ROLE OF TEACHING EXPERIENCE IN FINANCIAL LITERACY EDUCATION	624
İLKOKUL FEN BİLİMLERİ ÖĞRETİMİNDE ÇİZGİ FİLM DESTEKLİ YAKLAŞIMIN GELENEKSEL ANLATIM YÖNTEMİYLE GÖZLEMSEL KARŞILAŞTIRMASI	625
"AN OBSERVATIONAL COMPARISON OF CARTOON-SUPPORTED INSTRUCTION AND THE TRADITIONAL LECTURE METHOD IN PRIMARY SCHOOL SCIENCE EDUCATION"	626
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ İLE DOĞADA BEYİN TEMELLİ ÖĞRENME UYGULAMALARI	627
BRAIN-BASED LEARNING APPLICATIONS IN NATURE WITH PRIMARY SCHOOL STUDENTS	629
ÇEVRE EĞİTİMİNDE YENİ BİR BAKIŞ: SADE SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE EĞİTİM MODÜLÜ	631
A NEW PERSPECTIVE IN ENVIRONMENTAL EDUCATION: THE SADE SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL EDUCATION MODULE	632
BASİT ELEKTRİK DEVRELERİ ÜNİTESİNDE UYGULANAN TAHMİN ET-GÖZLE- AÇIKLA (TGA) ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BAŞARILARINA VE BİLİŞSEL YAPILARINDAKİ DEĞİŞİME ETKİSİNİN BELİRLENMESİ	633
THE PREDICT-OBSERVE-EXPLAIN (POE) ACTIVITIES IN THE BASIC ELECTRICAL CIRCUITS UNIT: DETERMINING THEIR EFFECT ON THE ACHIEVEMENTS OF YEAR 4 PRIMARY SCHOOL PUPILS AND CHANGES IN THEIR COGNITIVE STRUCTURES	634
İTME Mİ? ÇEKME Mİ?	635
PUSHING FORCE? PULLING FORCE?	636
2024 HAYAT BİLGİSİ VE FEN BİLİMLERİ DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR OKURYAZARLIK BECERİSİ AÇISINDAN İNCELENMESİ	637
AN EXAMINATION OF THE 2024 LIFE SCIENCE AND SCIENCE CURRICULA IN TERMS OF SUSTAINABLE LITERACY SKILLS	639
FEN BİLİMLERİ EĞİTİMİNDE ÇOCUKLAR İÇİN FELSEFE (P4C) YAKLAŞIMINI KULLANAN ÇALIŞMALARIN SİSTEMATİK DERLEMESİ	640
A SYSTEMATIC REVIEW OF STUDIES USING THE PHILOSOPHY FOR CHILDREN (P4C) APPROACH IN SCIENCE EDUCATION	641
İLKOKUL FEN BİLİMLERİ EĞİTİMİ ALANINDA TERS YÜZ ÖĞRENMEYE YÖNELİK LİSANSÜSTÜ TEZLERİN SİSTEMATİK DERLEMESİ	642
A SYSTEMATIC REVIEW OF POSTGRADUATE THESES ON FLIPPED LEARNING IN PRIMARY SCHOOL SCIENCE EDUCATION	643
ÖĞRETMEN ADAYLARI İÇİN BİLİMİN DOĞASI BİLGİ DÜZEYİNİ ÖLÇEN BAŞARI TESTİ GELİŞTİRME ÇALIŞMASI	644
DEVELOPMENT OF AN ACHIEVEMENT TEST TO MEASURE PRE-SERVICE TEACHERS' KNOWLEDGE OF THE NATURE OF SCIENCE	645
ÖĞRETMEN ADAYLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA BİLİNCİ İLE İLGİLİ GELİŞTİRDİKLERİ ETKİNLİKLERİN İNCELENMESİ	646
AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE TEACHERS' ACTIVITIES DEVELOPED FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT AWARENESS	647

OKUL DIŞI ÖĞRENME ORTAMLARINDA EKOLOJİK EĞİTİM PROJESİNİN (ECOL) KAPSAMI	648
SCOPE OF THE ECOLOGİCAL EDUCATION IN OUT-OF-SCHOOL LEARNING ENVIRONMENTS PROJECT (ECOL).....	650
EĞİTSEL OYUNLARLA FEN ÖĞRETİMİ: İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF BESİNLERİMİZ ÜNİTESİ ÖRNEĞİ	652
SCİENCE TEACHİNG THROUGH EDUCATIONAL GAMES: A CASE STUDY OF THE FOURTH GRADE “NUTRITION” UNIT	653
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLKOKUL FEN BİLİMLERİ PROGRAMI ÖĞRENME ÇIKTILARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HEDEFLERİ BAĞLAMINDAN İNCELENMESİ	654
AN EXAMINATION OF THE LEARNING OUTCOMES OF THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL PRİMARY SCHOOL SCİENCE PROGRAM IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOAL	655
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ CANLILAR VE CANLILARIN SINIFLANDIRILMASI İLE İLGİLİ KAVRAM YANILGILARI HAKKINDAKİ ARGÜMAN KALİTELERİNİN İNCELENMESİ	656
AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE PRİMARY SCHOOL TEACHERS’ ARGUMENT QUALITY REGARDİNG MISCONCEPTIONS ABOUT LİVİNG THİNGS AND THEIR CLASSİFICATION	657
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ DENEY YAPMAYA YÖNELİK TUTUM DÜZEYLERİ VE BU DÜZEYLERİN FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	658
INVESTIGATION OF PROSPECTİVE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' ATTİTUDES TOWARD CONDUCTİNG EXPERİMENTS AND ANALYSIS OF THESE ATTİTUDES IN TERMS OF DİFFERENT VARIABLES	659
STEAM EĞİTİMİ SÜRECİNDE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN EKOLOJİK VATANDAŞLIK, ÇEVRESEL OKURYAZARLIK VE ÇEVREYE YÖNELİK EMPATİ DÜZEYLERİNİN DESTEKLENMESİ.....	661
SUPPORTİNG TO PRİMARY SCHOOL STUDENTS' ECOLOGİCAL CİTİZENSHIP, ENVİRONMENTAL LİTERACY AND ENVİRONMENTAL EMPATHY LEVELS İN THE STEAM EDUCATION PROCESS	663
İLKOKUL 4. SINIF FEN BİLİMLERİ DERSİNDE TRİZ TEMELLİ ETKİNLİKLERİN ÇOK BOYUTLU YANSIMALARI: ÖĞRENME SÜRECİ, DÜŐÖNME BECERİLERİ, İŞ BİRLİĞİ VE TRANSFER.....	664
MULTİDİMENSİONAL REFLECTIONS OF TRİZ-BASED ACTIVİTİES İN 4TH GRADE PRİMARY SCHOOL SCİENCE COURSE: LEARNING PROCESS, THİNKİNG SKİLLS, COLLABORATION, AND TRANSFER	666
İLKOKULDA STEM EĞİTİMİNİN BİLGİ İŐLEMSSEL DÜŐÖNME BECERİSİNE ETKİSİ	668
THE EFFECT OF STEM EDUCATION ON COMPUTATIONAL THİNKİNG SKİLLS İN PRİMARY SCHOOL	669
İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN İŐIK KİRLİLİĞİNE İLİŞKİN ALGILARININ METAFORLAR YOLUYLA İNCELENMESİ	670
EXAMİNİNG THE PERCEPTIONS OF 4TH GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS REGARDİNG LİGH POLLUTION THROUGH METAPHORS.....	671
İLKOKUL FEN BİLİMLERİ DERSİNDE DİJİTAL HİKÂYE KULLANIMININ ÖĞRENME-ÖĞRETME SÜRECİNE ETKİSİ	672
THE EFFECT OF USİNG DİGİTAL STORİES İN ELEMENTARY SCHOOL SCİENCE CLASSES ON THE TEACHİNG-LEARNING PROCESS.....	673
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN FEN BİLİMLERİ DERSİNDE KAVRAM ÖĞRETİMİNE YÖNELİK ÖZ YETERLİLİK ALGILARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	674

CLASSROOM TEACHERS' VIEWS ON SELF-EFFICACY PERCEPTIONS REGARDING CONCEPT TEACHING IN SCIENCE LESSONS	675
İLKOKUL FEN EĞİTİMİNDE YENİ YÖNELİMLER: 2021-2025 YILLARI ARASI LİSANSÜSTÜ TEZLERİN ANALİZİ.....	676
TRENDS IN PRIMARY SCHOOL SCIENCE EDUCATION: ANALYSIS OF POSTGRADUATE THESES (2021-2026).....	677
PBL MODELİ'YLE ÇOK DİSİPLİNLİ FEN ÖĞRETİMİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ÇEVRE ALGILARI VE BETİMLEMELERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: NİTEL BİR ANALİZ.....	678
THE IMPACT OF MULTI-DISCIPLINARY SCIENCE INSTRUCTION VIA THE PBL MODEL ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' ENVIRONMENTAL PERCEPTIONS AND DESCRIPTIONS: A QUALITATIVE ANALYSIS.....	679
DEĞER YAKLAŞIM YÖNTEMLERİ İLE FEN BİLİMLERİ DERSİNDE DEĞER EĞİTİMİ.....	680
VALUES EDUCATION IN SCIENCE COURSE THROUGH VALUE TEACHING APPROACHES...	682
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK KAVRAMINA İLİŞKİN METAFORİK ALGILARININ İNCELENMESİ	683
AN EXAMINATION OF PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' METAPHORICAL PERCEPTIONS OF THE CONCEPT OF SUSTAINABILITY.....	684
SURİYELİ ÖĞRENCİLERİN STEM KARIYER KEŞİFLERİ İLE SESLERİNİN DUYURULMASI...	685
ELICITING SYRIAN STUDENTS' VOICES THROUGH STEM CAREER EXPLORATIONS.....	686
İLKOKUL 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNDE BİLGİSAYARSIZ VE BİLGİSAYARLI KODLAMA ETKİNLİKLERİNİN ALGORİTMİK DÜŞÜNME BECERİLERİNE ETKİSİ	687
THE EFFECT OF UNPLUGGED AND PLUGGED CODING ACTIVITIES ON ALGORITHMIC THINKING SKILLS OF 3RD GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS: A MULTI-GROUP QUASI-EXPERIMENTAL STUDY	689
KÜTLE VE AĞIRLIK KAVRAMLARININ KAVRAMSALLAŞTIRILMASINDA YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ VİDEO KULLANIMININ ETKİSİ.....	691
THE EFFECT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE-SUPPORTED VIDEO USE ON THE CONCEPTUALIZATION OF MASS AND WEIGHT CONCEPTS.....	692
KIRSALDAKİ ÖĞRETMENLERİN MESLEKİ ZORLUKLARI VE ÖĞRETMEN TOPLULUKLARININ DESTEKLEYİCİ ROLÜ: KODA PROGRAMI ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ	693
PROFESSIONAL CHALLENGES OF RURAL TEACHERS AND THE SUPPORTIVE ROLE OF TEACHER COMMUNITIES: A CONTENT ANALYSIS ON THE KODA PROGRAM.....	695
OKUMA YAZMA ARAŞTIRMALARINDA YENİ YÖNELİMLER: READING AND WRITING DERGİSİ 2021-2025 DÖNEMİ İNCELEMESİ.....	697
NEW TRENDS IN LITERACY RESEARCH: A REVIEW OF READING AND WRITING JOURNAL 2021-2025	698
GÖRSELLERİN ANLAMINI BULUYORUM HİKÂYEMİ YAZIYORUM: İLKOKUL 1. VE 2. SINIFLARDA GÖRSEL DESTEKLİ OKUMA-YAZMA BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE YENİLİKÇİ BİR MODEL	699
I FIND THE MEANING OF IMAGES, I WRITE MY STORY: AN INNOVATIVE MODEL FOR ENHANCING VISUAL-SUPPORTED READING AND WRITING SKILLS IN 1ST AND 2ND GRADE PRIMARY SCHOOL	701
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN YAZMA HATALARININ TESPİTİ VE SEBEPLERİNİN İNCELENMESİ	702
DETECTION OF WRITING ERRORS AND INVESTIGATION OF THEIR CAUSES IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS	703

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: KARMA YÖNTEM ARAŞTIRMASI	704
EVALUATION OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS' READING ATTITUDES: A MIXED METHODS RESEARCH STUDY	706
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN YAZMA GÜÇLÜĞÜ YAŞAYAN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİ DESTEKLEMEDE TEKNOLOJİ VE YAPAY ZEKÂ TABANLI MÜDAHALELERE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ	708
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES ON TECHNOLOGY- AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE-BASED INTERVENTIONS FOR SUPPORTING STUDENTS WITH WRITING DIFFICULTIES	710
ROL OYNAMA VE TAHMİN ETME TEKNİKLERİNİN İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKICI OKUMA VE OKUDUĞUNU ANLAMA DÜZEYLERİNE ETKİSİ	711
THE EFFECT OF ROLE-PLAYING AND PREDICTION TECHNIQUES ON THE READING FLUENCY AND READING COMPREHENSION LEVEL OF SECOND GRADE STUDENTS	712
2000-2025 YILLARI ARASINDA İLK OKUMA YAZMA İLE İLGİLİ YAPILAN TEZLERİN İNCELENMESİ	713
AN EXAMINATION OF THESES ON FIRST READING AND WRITING CONDUCTED BETWEEN 2000 AND 2025	715
1-6. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKICI YAZMA BECERİLERİ: BİR NORM GELİŞTİRME ÇALIŞMASI	716
FLUENT WRITING SKILLS OF STUDENTS IN GRADES 1-6: A NORM DEVELOPMENT STUDY	717
1.SINIF TÜRKÇE DERS KİTAPLARININ ERDEM-DEĞER-EYLEM ÇERÇEVESİNDE İNCELENMESİ	718
AN EXAMINATION OF FIRST GRADE TURKISH TEXTBOOKS WITHIN THE FRAMEWORK OF VIRTUE-VALUE-ACTION	720
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ DERS PLANI HAZIRLAMA YETERLİLİKLERİ	721
LESSON PLAN PREPARATION COMPETENCIES OF PRIMARY SCHOOL TEACHER CANDIDATES	723
BİYONİK OKUMA TEKNİĞİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA HIZI VE ANLAMA BECERİLERİNE ETKİSİ	725
THE EFFECT OF THE BIONIC READING TECHNIQUE ON PRIMARY SCHOOL PUPILS' READING SPEED AND COMPREHENSION SKILLS	727
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ 1. SINIF HİKÂYE KİTAPLARINDAKİ YAPAY ZEKÂ GÖRSELLERİNİN PSİKOPEDAGOGİK ANALİZİ	728
A PSYCHOPEDAGOGICAL ANALYSIS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE-GENERATED VISUALS IN 1ST-GRADE STORY BOOKS OF THE TÜRKİYE CENTURY EDUCATION MODEL	729
OKUMA BAŞARISI VE BELİRLEYİCİ ETKENLER: BİR LOJİSTİK REGRESYON İNCELEMESİ	730
READING ACHIEVEMENT AND ITS DETERMINANTS: A LOGISTIC REGRESSION STUDY	732
SESFAR-D'NİN DESTEK EĞİTİM ODALARINDA EĞİTİM ALAN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA BECERİLERİNİN KAZANIMINDAKİ ETKİLİLİĞİ: PİLOT UYGULAMA ÇALIŞMASI	734
THE EFFECTIVENESS OF SESFAR-D IN THE ACQUISITION OF READING SKILLS OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS RECEIVING EDUCATION IN SUPPORT EDUCATION ROOMS: A PILOT IMPLEMENTATION STUDY	735
ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ VE ÖĞRETİM PROGRAMI BAĞLAMINDA İLK OKUMA YAZMA ÖĞRETİM SÜRECİNDE ZENGİNLEŞTİRME UYGULAMALARI	736
ENRICHMENT PRACTICES IN THE INITIAL LITERACY INSTRUCTION PROCESS IN THE CONTEXT OF TEACHER VIEWS AND CURRICULUM	738

TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ KAPSAMINDA ORFF-SCHULWERK YAKLAŞIMININ İLKOKULDA OKUMA YAZMA ÖĞRENME SÜRECİNE VE DEĞER ÖĞRETİMİNE ETKİSİ	739
THE EFFECT OF THE ORFF-SCHULWERK APPROACH ON THE EARLY LITERACY LEARNING PROCESS AND VALUES EDUCATION IN PRIMARY SCHOOL WITHIN THE SCOPE OF THE TÜRKİYE CENTURY MAARİF MODEL	741
DİJİTAL ÇOCUK KİTAPLARIYLA YÜRÜTÜLEN OKUMA ÇALIŞMALARININ ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OKUDUĞUNU ANLAMA VE OKUMA TUTUMUNA ETKİSİ.....	743
THE EFFECT OF READING ACTIVITIES USING DIGİTAL CHILDREN'S BOOKS ON THIRD-YEAR PUPİLS' READING COMPREHENSION AND ATTITUDES TOWARDS READING	744
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLK OKUMA YAZMA ÖĞRETİM SÜRECİNİN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİNE GÖRE İNCELENMESİ.....	745
AN EXAMINATION OF THE TURKİSH CENTURY EDUCATION MODEL: THE İNİTIAL READING AND WRİTING TEACHİNG PROCESS ACCORDİNG TO THE VIEWS OF CLASSROOM TEACHERS	746
DİJİTAL ÇAĞDA OKUMA YAZMADA İNSAN BİLGİSAYAR ETKİLEŞİMİ ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ (2015-2025).....	747
A BİBLİOMETRİC ANALYSIS OF HUMAN-COMPUTER INTERACTION IN READING AND WRİTING IN THE DİGİTAL AGE (2015-2025)	749
NEWBERY ÖDÜLLÜ ÇOCUK KİTAPLARI ÜZERİNE BETİMSSEL BİR ANALİZ	750
A DESCRIPTİVE ANALYSIS ON NEWBERY AWARD-WİNNİNG CHILDREN'S BOOKS	751
OKUL ÖNCESİ VE İLKOKUL DÖNEMİNDE OKUMA, YAZMA VE TEKNOLOJİ: THE JOURNAL OF LİTERACY AND TECHNOLOGY DERGİSİNDE YAYIMLANAN ÇALIŞMALARIN SİSTEMATİK DERLEMESİ	752
READING, WRİTING, AND TECHNOLOGY İN PRESCHOOL AND ELEMENTARY SCHOOL: A SYSTEMATİC REVIEW OF STUDİES PUBLİSHED İN THE JOURNAL OF LİTERACY AND TECHNOLOGY	754
OKUMA BİLGİSİNDEN ÖĞRETİME: ÖĞRETMEN FAİLLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	756
FROM KNOWLEDGE OF READING INSTRUCTION TO TEACHİNG: AN EVALUATION OF TEACHER AGENCY	757
ERKEN OKUYUCULAR İLE OKUMAYI OKULDA ÖĞRENEN ÖĞRENCİLERİN DUYUŞSAL VE AKADEMİK GELİŞİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: BOYLAMSAL BİR ÇALIŞMA	758
COMPARİSON OF THE AFFECTİVE AND ACADEMİC DEVELOPMENT OF EARLY READERS AND STUDENTS WHO LEARN TO READ AT SCHOOL: A LONGİTUDİNAL STUDY	760
TYMM İLK OKUMA YAZMA ÖĞRETİM SÜRECİNİN ÖĞRETMEN VE VELİ GÖRÜŞLERİ DOĞRULTUSUNDA DEĞERLENDİRİLMESİ	762
EVALUATION OF THE TYMM İNİTIAL READING AND WRİTING INSTRUCTION PROCESS BASED ON TEACHER AND PARENT VIEWS.....	763
İLKOKULDA DİJİTAL OKURYAZARLIK BECERİLERİ.....	764
DİGİTAL LİTERACY SKİLLS İN PRİMARY SCHOOL.....	766
OSMANLI'DA SIBYAN/MAHALLE MEKTEPLERİ VE KAPATILMASI.....	767
PRİMARY/NEİGHBORHOOD SCHOOLS İN THE OTTOMAN EMPIRE AND THEİR CLOSURE .	768
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİNE GÖRE HAZIRLANAN HİKAYE KİTAPLARI HAKKINDA ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ	769
TEACHERS' VIEWS ON STORYBOOKS PREPARED ACCORDİNG TO THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL	770
OKUMA GÜÇLÜĞÜ YAŞAYAN DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKICI OKUMA BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE ÖĞRETMEN ADAYLARININ UYGULAMA DENEYİMLERİ: KARMA YÖNTEMLİ BİR ARAŞTIRMA	771

IMPROVING FLUENT READING SKILLS IN FOURTH-GRADE STUDENTS WITH READING DIFFICULTIES AND TEACHER CANDIDATES' PRACTICAL EXPERIENCES: A MIXED METHODS RESEARCH.....	773
İLKOKUL ÜÇÜNCÜ SINIF TÜRKÇE DERSİNDE ANADİLİ ARAPÇA OLAN ÖĞRENCİLERE YÖNELİK GELİŞTİRİLEN FONOLOJİK FARKINDALIK MÜDAHALE PROGRAMININ KULLANILMASININ ÖĞRENCİLERİN FONOLOJİK FARKINDALIK DÜZEYLERİNE ETKİSİ ..	775
THE IMPACT OF A PHONOLOGICAL AWARENESS INTERVENTION PROGRAM DESIGNED FOR ARABIC-SPEAKING STUDENTS ON THEIR PHONOLOGICAL AWARENESS LEVELS IN THE THIRD-GRADE TURKISH LANGUAGE CURRICULUM	777
İLKOKUL DÜZEYİNDE BİRLİKTE ÖĞRETİM (CO-TEACHING) MODELİNİN ÇİFT DİLLİ EĞİTİM BAĞLAMINDA TEORİK VE PRATİK AÇIDAN İNCELENMESİ	779
AN EXAMINATION OF THE CO-TEACHING MODEL AT THE PRIMARY SCHOOL LEVEL IN THE CONTEXT OF BILINGUAL EDUCATION FROM THEORETICAL AND PRACTICAL PERSPECTIVES	781
ÖĞRETMEN ADAYLARININ OYUN ALGILARI İLE OYUNCU TİPLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	782
INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PRE-SERVICE TEACHERS' GAME PERCEPTIONS AND PLAYER TYPES.....	784
ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN MİZAH ANLAYIŞI VE ELEŞTİREL OKUMA BECERİSİNİN İNCELENMESİ.....	786
AN EXAMINATION OF GIFTED STUDENTS' SENSE OF HUMOR AND CRITICAL READING LEVELS.....	788
İKİ KERE FARKLI ÖĞRENCİLERLE ÇALIŞMIŞ VE ÇALIŞMAMIŞ ÖĞRETMENLERİN İKİ KERE FARKLILIĞA YÖNELİK ALGILARI	790
PERCEPTIONS OF TWICE-EXCEPTIONALITY AMONG TEACHERS WHO HAVE AND HAVE NOT WORKED WITH TWICE-EXCEPTIONAL STUDENTS	791
SINIFINDA ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİSİ BULUNAN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN; ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN FIRSAT EŞİTLİĞİ BAĞLAMINDA EĞİTİMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	792
VIEWS OF CLASS TEACHERS WITH GIFTED STUDENTS IN THEIR CLASSES ON THE EDUCATION OF GIFTED STUDENTS IN THE CONTEXT OF EQUAL OPPORTUNITIES	793
UYGULAMADA FARKLILAŞTIRILMIŞ ÖĞRETİM: TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİNE İLİŞKİN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİ	794
DIFFERENTIATED INSTRUCTION IN PRACTICE: PRIMARY TEACHERS' VIEWS ON THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL.....	796
KAYNAŞTIRMA EĞİTİMİNDE SINIF ÖĞRETMENLERİNİN YAŞADIĞI SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ HAKKINDA BİR SİSTEMATİK DERLEME ÇALIŞMASI.....	797
A SYSTEMATIC REVIEW OF THE CHALLENGES FACED BY PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN INCLUSIVE EDUCATION AND PROPOSED SOLUTIONS.....	799
İDEAL VE GERÇEK ARASINDA: BÜTÜNLEŞTİRME SINIFINDA ÖĞRETMEN OLMAK ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA	801
BETWEEN IDEAL AND REALITY: A QUALITATIVE RESEARCH ON BEING A TEACHER IN AN INCLUSIVE CLASSROOM	802
BİR DERLEME ÇALIŞMASI: OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU OLAN MÜLTECİ ÇOCUKLAR	803
A REVIEW STUDY: REFUGEE CHILDREN WITH AUTISM SPECTRUM DISORDER	804
TÜBİTAK 2204 BİLİM GEZİSİNE KATILAN ÖZEL YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN DENEYİMLERİNE İLİŞKİN NİTEL BİR İNCELEME.....	805

EXPLORING GIFTED STUDENTS' EXPERIENCES OF A TÜBİTAK 2204-SPONSORED SCIENCE FIELD TRIP: A QUALITATIVE STUDY	806
DEHB TANILI BİR İLKOKUL 3. SINIF ÖĞRENCİSİNİN SESBİLGİSEL FARKINDALIK BECERİLERİNİN İNCELENMESİ	807
AN INVESTIGATION OF PHONOLOGICAL AWARENESS SKILLS IN A THIRD-GRADE ELEMENTARY SCHOOL STUDENT DIAGNOSED WITH ADHD	808
DESTEK EĞİTİM ODALARINDA OKUDUĞUNU ANLAMA ÖĞRETİMİ, MEVCUT UYGULAMALAR VE ÖĞRETİMSSEL İHTİYAÇLAR.....	809
READING COMPREHENSION INSTRUCTION IN RESOURCE ROOMS, CURRENT PRACTICES AND INSTRUCTIONAL NEEDS.....	811
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN FARKLILAŞTIRILMIŞ ÖĞRETİME İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ: BİR KARMA YÖNTEM ÇALIŞMASI	812
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES ON DIFFERENTIATED INSTRUCTION: A MIXED-METHODS STUDY	814
ÜSTÜN YETENEKLİ ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ BELİRTİLERİ, OKUMAYA YÖNELİK TUTUMLARI, OKUMA STİLLERİ VE OKUMA YAZMA BECERİLERİ	816
LEARNING DISABILITY SYMPTOMS, READING ATTITUDES, READING STYLES, AND READING AND WRITING SKILLS OF GIFTED STUDENTS.....	818
SINIFINDA YABANCI UYRUKLU ÖĞRENCİ BULUNAN İLKOKUL ÖĞRETMENLERİNİN SINIF YÖNETİMİNE ETKİSİNE YÖNELİK İLKOKUL SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİ.....	819
THE EFFECTS OF FOREIGN STUDENTS ON CLASSROOM MANAGEMENT: PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES.....	820
EĞİTİM ÖRGÜTLERİNDE TOKSİK LİDERLİK	821
TOXIC LEADERSHIP IN EDUCATIONAL ORGANIZATIONS	822
SINIF İÇİ UYGULAMALARDA ALTERNATİF BİR PERSPEKTİF: REGGIO EMİLİA YAKLAŞIMININ İLKOKUL KADEMESİNE ENTEGRASYONU ÜZERİNE BİR ALANYAZIN TARAMASI.....	823
AN ALTERNATIVE PERSPECTIVE IN CLASSROOM PRACTICES: THE PRIMARY SCHOOL APPROACH OF THE REGGIO EMİLİA APPROACH A LITERATURE REVIEW ON INTEGRATION INTO THE STAGE	825
HAREZMİ EĞİTİM MODELİ İLE AKRAN ZORBALIĞINA İLİŞKİN ÖĞRENCİ DENEYİMLERİ: FENOMENOLOJİK BİR İNCELEME	827
STUDENT EXPERIENCES OF PEER BULLYING USING THE HAREZMİ EDUCATIONAL MODEL: A PHENOMENOLOGICAL STUDY	828
SINIF İÇİ ETKİLEŞİM UYGULAMALARI: 1995'TEN 2025'E KADAR 30 YILLIK ARAŞTIRMALARIN SİSTEMATİK BİR İNCELEMESİ.....	829
CLASSROOM INTERACTIONAL PRACTICES: A SYSTEMATIC REVIEW OF 30 YEARS OF RESEARCH FROM 1995 TO 2025	830
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ALGILADIKLARI OKUL İKLİMİ VE ÖZ DÜZENLEME BECERİLERİNİN PROSOSYAL DAVRANIŞLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ.....	831
EXAMINING THE EFFECTS OF PERCEIVED SCHOOL CLIMATE AND SELF-REGULATION SKILLS ON PROSOCIAL BEHAVIORS OF FOURTH-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS ..	832
ORTAOKUL DÜZEYİNDE SOSYAL DUYGUSAL ÖĞRENME ARAŞTIRMALARININ SİSTEMATİK ANALİZİ: EĞİLİMLER VE GELECEK YÖNELİMLERİ.....	833
SYSTEMATIC ANALYSIS OF SOCIAL EMOTIONAL LEARNING RESEARCH AT THE MIDDLE SCHOOL LEVEL: TRENDS AND FUTURE DIRECTIONS.....	835

ORTOGRAFİK FARKINDALIKTAN AKICI YAZMAYA: DOĞRU OKUMA HIZI VE ANLAMA BECERİSİNİN SERİ ARACILIK ROLÜ.....	836
FROM ORTHOGRAPHIC AWARENESS TO WRITING FLUENCY: THE SERIAL MEDIATING ROLE OF ACCURATE READING RATE AND READING COMPREHENSION SKILLS.....	838
İLKOKUL 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL-DUYGUSAL BECERİLERİN GELİŞTİRİLMESİNDE "İYİLİK TAKVİMİ" UYGULAMASI	840
IMPLEMENTATION OF THE "KINDNESS CALENDAR" TO ENHANCE SOCIAL-EMOTIONAL SKILLS IN 1ST GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	841
DÜŞÜNME DOSTU ÖĞRETMEN VE SINIF İKLİMİ	842
THINKING-FRIENDLY TEACHER AND CLASSROOM CLIMATE.....	843
EV ÖDEVLERİNE YÖNELİK METAFORİK ALGILARIN İNCELENMESİ	844
INVESTIGATION OF METAPHORICAL PERCEPTIONS OF HOMEWORK.....	845
ÇOCUKLARDA BİLİNÇLİ FARKINDALIK PRATİKLERİNİN BENLİK SAYGISI, UMUT VE ÖZNEL İYİ OLUŞ İLE İLİŞKİSİ: BİR LİTERATÜR İNCELEMESİ	846
THE RELATIONSHIP BETWEEN MINDFULNESS PRACTICES AND SELF-ESTEEM, HOPE, AND SUBJECTIVE WELL-BEING IN CHILDREN: A LITERATURE REVIEW.....	847
OKUL DIŞI ÖĞRENME ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN FİNANSAL OKURYAZARLIK VE GİRİŞİMCİLİK BECERİLERİNE ETKİSİ	848
THE IMPACT OF OUT-OF-SCHOOL LEARNING ACTIVITIES ON SECOND-GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS' FINANCIAL LITERACY AND ENTREPRENEURSHIP SKILLS	849
OKUL-AİLE BİRLİĞİ SEÇİMLERİNDE "DIŞLANMIŞLIK" SÖYLEMİNİN STRATEJİK KULLANIMI: BOURDIEU'CU BİR MİKRO-POLİTİKA ANALİZİ	850
THE STRATEGIC USE OF THE DISCOURSE OF "EXCLUSION" IN PARENT-TEACHER ASSOCIATION ELECTIONS: A BOURDIEUTIAN MICROPOLITICAL ANALYSIS	851
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OKUL GÜVENLİĞİ ALGILARI İLE OKUL ZORBALIĞINA İLİŞKİN TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	852
THE RELATIONSHIP BETWEEN CLASSROOM TEACHERS' PERCEPTIONS OF SCHOOL SAFETY AND THEIR ATTITUDES TOWARD SCHOOL BULLYING: AN INVESTIGATION	853
TÜRKİYE'DE ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER ARASINDA KARŞILIKLI ÇEKİNGENLİK, AKRAN İLİŞKİLERİ VE KAMPÜSE AİDİYET	854
RECIPROCAL HESITATION, PEER RELATIONS, AND SENSE OF CAMPUS BELONGING AMONG INTERNATIONAL STUDENTS IN TÜRKİYE	856
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OKUL TEMELLİ PLANLAMA SÜREÇLERİNDE UYGULAMA DENEYİMLERİ: NİTEL BİR DURUM ÇALIŞMASI	858
CLASSROOM TEACHERS' EXPERIENCES IN SCHOOL-BASED PLANNING PROCESSES: A QUALITATIVE CASE	859
TÜRKİYE'DEKİ YABANCI ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL BÜTÜNLEŞME DÜZEYLERİ İLE ÖRGÜT KÜLTÜRÜNE İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ	860
AN EXAMINATION OF INTERNATIONAL UNIVERSITY STUDENTS' SOCIAL INTEGRATION LEVELS AND THEIR PERCEPTIONS OF ORGANIZATIONAL CULTURE IN TÜRKİYE.....	862
FROM SYSTEMIC CONSTRAINT TO EDUCATIONAL COLLAPSE : BRICOLAGE, RESILIENCE, AND THE RECONSTRUCTION OF EDUCATION IN GAZA UNDER ARMED CONFLICT.....	863
FROM SYSTEMIC CONSTRAINT TO EDUCATIONAL COLLAPSE : BRICOLAGE, RESILIENCE, AND THE RECONSTRUCTION OF EDUCATION IN GAZA UNDER ARMED CONFLICT.....	864
HAYATTA KALMA ÖYKÜLERİ: ZORUNLU GÖÇ ANLATILARI VE EĞİTİM DENEYİMLERİ ÜZERİNE FENOMENOLOJİK BİR ÇALIŞMA	865

VOICES OF SURVIVAL: A PHENOMENOLOGICAL STUDY OF FORCED MIGRATION NARRATIVES AND EDUCATIONAL EXPERIENCES.....	866
ÖĞRETMENLERİN GÜVENLİ OKULA YÖNELİK ALGILARI	867
TEACHERS' PERCEPTIONS OF A SAFE SCHOOL	868
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ÇAĞDAŞ ÖLÇME ARAÇLARINI TANIMA DÜZEYLERİ	869
PRİMARY SCHOOL TEACHERS' LEVELS OF RECOGNITION OF CONTEMPORARY ASSESSMENT TOOLS	870
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ BAĞLAMINDA SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BİÇİMLENDİRİCİ DEĞERLENDİRME UYGULAMALARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ: BİR DURUM ÇALIŞMASI.....	871
PRİMARY SCHOOL TEACHERS' VIEWS ON FORMATIVE ASSESSMENT PRACTICES WITHİN THE CONTEXT OF THE TÜRKİYE'S CENTURY EDUCATION MODEL (TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ): A CASE STUDY	873
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN ÇOK BOYUTLU BİR SAYI DUYUSU ÖLÇEĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE PSİKOMETRİK DOĞRULANMASI	875
DEVELOPMENT AND PSYCHOMETRIC VALIDATION OF A MULTIDIMENSIONAL NUMBER SENSE SCALE FOR PRİMARY SCHOOL STUDENTS	876
ULUSLARARASI BİR MATEMATİK YARIŞMASINDA MATEMATİK ÖĞRENME ALANLARINA YÖNELİK BİLİŞSEL TANILAMA: DINA MODELİ UYGULAMASI.....	877
COGNITIVE DIAGNOSIS OF MATHEMATICS LEARNING AREAS İN AN INTERNATIONAL MATHEMATICS COMPETITION: AN APPLICATION OF THE DINA MODEL	879
ÖĞRETMENLERİN MAARİF MODELİNE İLİŞKİN BAKIŞ AÇILARI.....	880
TEACHERS' PERSPECTIVES ON THE MAARİF MODEL.....	882
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN SÜREÇ ODAKLI ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMEYİ ANLAMLANDIRMA BİÇİMLERİ: TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ BAĞLAMINDA BİR DEĞERLENDİRME	884
PRİMARY SCHOOL TEACHERS' INTERPRETATIONS OF PROCESS-ORIENTED MEASUREMENT AND EVALUATION: AN EVALUATION WITHİN THE CONTEXT OF THE TÜRKİYE CENTURY MAARİF MODEL	885
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OKUDUĞUNU ANLAMA VE OKUMA HIZLARININ MATEMATİK BAŞARISI İLE İLİŞKİSİ	886
THE RELATIONSHIP BETWEEN READING COMPREHENSION AND READING SPEED AND MATHEMATICAL ACHIEVEMENT AMONG FOURTH-GRADE ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS	887
YAPAY ZEKA TABANLI DUYGU TESPİTİ VE DAVRANIŞ BOZUKLUĞU BELİRTİLERİ GÖSTEREN ÇOCUKLARDA DUYGUSAL FARKINDALIĞIN GELİŞTİRİLMESİ	888
AI-BASED EMOTION DETECTION AND ENHANCEMENT OF EMOTIONAL AWARENESS İN CHILDREN WITH BEHAVIORAL DISORDERS SYMPTOMS.....	889
ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN ZORBALIĞINA İLİŞKİN ALGILARI	890
PERCEPTIONS OF MIDDLE SCHOOL STUDENTS REGARDİNG PEER BULLYİNG.....	891
KİŞİSEL GELİŞİM KURSLARININ İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL VE PSİKOLOJİK DİNLENMELERİNE ETKİSİ	892
THE EFFECTS OF PERSONAL DEVELOPMENT COURSES ON THE PHYSICAL AND PSYCHOLOGICAL REST OF PRİMARY SCHOOL STUDENTS	893
SAVAŞ KOŞULLARINDA GENÇLERİN PSİKO-DUYGUSAL DENEYİMİ: UYUM VE İÇSEL DAYANIKLILIK ZORLUKLARI (BİREYSEL BOYUT)	894
PSYCHO-EMOTIONAL EXPERIENCE OF YOUTH İN WARTIME: CHALLENGES OF ADAPTATION AND INTERNAL RESİLİENCE (PERSONAL DIMENSION).....	896

İLKOKULA BAŞLAMA YAŞININ ÖĞRENCİLERİN BİLİŞSEL BECERİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNE GÖRE İNCELENMESİ.....	898
AN EXAMINATION OF THE EFFECTS OF PRIMARY SCHOOL STARTING AGE ON STUDENTS' COGNITIVE SKILLS ACCORDING TO TEACHERS' OPINIONS.....	899
İLKOKULA GEÇİŞ SÜRECİNDE ÖĞRENCİLERİN YÜRÜTÜCÜ İŞLEVLERİNİN İNCELENMESİ	900
EXAMINATION OF STUDENTS' EXECUTIVE FUNCTIONS IN THE TRANSITION TO PRIMARY SCHOOL	902
TÜRKİYE'DE İLKOKUL GÖRSEL SANATLAR DERSİNE YÖNELİK YAZILMIŞ LİSANSÜSTÜ TEZLERİN SİSTEMATİK DERLEMESİ	903
A SYSTEMATIC REVIEW OF POSTGRADUATE THESES ON PRIMARY SCHOOL VISUAL ARTS COURSES IN TURKEY	904
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OTANTİK ÖĞRENME UYGULAMALARI İLE GÖRSEL SANATLAR DERSİNE KATILIMINA YÖNELİK BİR EYLEM ARAŞTIRMASI.....	905
AN ACTION RESEARCH STUDY ON ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS' PARTICIPATION IN VISUAL ARTS CLASSES THROUGH AUTHENTIC LEARNING PRACTICES.....	906
TEMEL EĞİTİM BÖLÜMÜ ÖĞRETMEN ADAYLARININ GÖRSEL OKURYAZARLIK YETERLİLİKLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ	907
EXAMINATION OF VISUAL LITERACY COMPETENCIES OF PRIMARY EDUCATION TEACHER CANDIDATES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES	909
ÇALGI EĞİTİMİNDE SICAK DÖNÜT YAKLAŞIMI: SINAV SONRASI ANINDA DERS UYGULAMASININ KALICI ÖĞRENME ÜZERİNDEKİ ETKİSİ	911
THE HOT FEEDBACK APPROACH IN INSTRUMENT EDUCATION: THE IMPACT OF POST-EXAMINATION IMMEDIATE LESSON PRACTICE ON RETENTION	912
J.S. BACH'IN CHACONNE BWV 1004 ESERİNİN KEMAN NOTASYONU İLE GİTAR TRANSKRİPSİYONLARININ KARŞILAŞTIRILMASI VE GİTAR EĞİTİMİNE PEDAGOJİK KATKILARI.....	913
COMPARISON OF VIOLIN NOTATION AND GUITAR TRANSCRIPTIONS OF J.S. BACH'S CHACONNE BWV 1004 AND IT'S PEDAGOGICAL CONTRIBUTIONS TO GUITAR EDUCATION	914
TÜRKİYE'DE MÜZİK EĞİTİMİNDE KLASİK GİTAR PERFORMANS DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ GELİŞTİRME ÇALIŞMALARININ İNCELENMESİ.....	915
AN INVESTIGATION OF CLASSICAL GUITAR PERFORMANCE EVALUATION SCALE DEVELOPMENT STUDIES IN MUSIC EDUCATION IN TURKEY	916
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İLKOKUL 1. SINIF MÜZİK DERS KİTABININ ÇOKKÜLTÜRLÜLÜK AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	917
AN EXAMINATION OF THE FIRST GRADE MUSIC TEXTBOOK IN THE "TURKISH CENTURY EDUCATION MODEL" FROM A MULTICULTURAL PERSPECTIVE	918
TEMEL EĞİTİM BÖLÜMÜ ÖĞRETMEN ADAYLARININ MÜZİK ÖĞRETİMİ ÖZYETERLİLİKLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ.....	919
EXAMINATION OF MUSIC TEACHING SELF-EFFICACY OF PRIMARY EDUCATION TEACHER CANDIDATES ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES	920
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE ERKEN TARİH BİLİNCİ GELİŞİMİNDE YARATICI DRAMANIN ROLÜ	921
THE ROLE OF CREATIVE DRAMA IN THE DEVELOPMENT OF EARLY HISTORICAL AWARENESS AMONG ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS	922
SINIRIN ÇİZGİSİ, ÇÖZÜMÜN RENGİ	923
THE LINE OF THE BOUNDARY, THE COLOR OF THE SOLUTION.....	924

YARATICI DRAMA ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÇOCUKLARININ EMPATİK EĞİLİMLERİ VE AKRAN ZORBALIĞI ALGILARI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.....	925
THE EFFECT OF CREATIVE DRAMA ACTIVITIES ON PRIMARY SCHOOL CHILDREN'S EMPATHIC TENDENCIES AND PERCEPTIONS OF PEER BULLYING.....	926
KÜLTÜREL MİRAS TEMALI YARATICI DRAMA ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN KELİME HAZİNESİNE ETKİSİ.....	927
THE EFFECT OF CULTURAL HERITAGE-THEMED CREATIVE DRAMA ACTIVITIES ON THE VOCABULARY OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	928
OKUMA KÜLTÜRÜ EDİNME SÜRECİNDE ÇAĞDAŞ ÇOCUK YAZINI VE YARATICI DRAMADAN YARARLANMA.....	929
UTILİZİNG CONTEMPORARY CHILDREN'S LITERATURE AND CREATIVE DRAMA IN THE PROCESS OF DEVELOPING A READING CULTURE	931
ÜRETKEN YAPAY ZEKÂ İLE KÜLTÜREL OLARAK DUYARLI OKUMA METİNLERİ GELİŞTİRME: GÖÇMEN ÖĞRENCİLERİN KAPSAYICI SINIF DENEYİMİ İÇİN BİR TASARIM ÇALIŞMASI.....	933
DEVELOPING CULTURALLY RESPONSIVE READING TEXTS WITH GENERATIVE AI: A DESIGN STUDY FOR INCLUSIVE PRIMARY CLASSROOMS WITH MIGRANT PUPILS	934
İLKOKULDA GÖÇMEN ÖĞRENCİLERİN UYUM SÜRECİNDE SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ROLÜ: KARŞILAŞILAN SORUNLAR VE ETKİLİ STRATEJİLER.....	935
THE ROLE OF CLASSROOM TEACHERS IN THE ADAPTATION PROCESS OF IMMIGRANT STUDENTS IN PRIMARY SCHOOLS: CHALLENGES ENCOUNTERED AND EFFECTIVE STRATEGIES.....	936
GELENEKSEL ÇOCUK OYUNLARINI TÜRK HALK ŞARKILARIYLA BİRLEŞTİREREK İLKOKULLARDAKİ YABANCI UYRUKLU ÖĞRENCİLERE TÜRK KÜLTÜRÜNÜN TANITILMASI	937
INTRODUCİNG TURKİSH CULTURE TO FOREIGN STUDENTS İN PRIMARY SCHOOLS BY INTEGRATING TRADİTIONAL CHILDREN'S GAMES WİTH TURKİSH FOLK SONGS.....	939
GÖÇ BAĞLAMINDA EĞİTİM: GÖÇMEN ÇOCUKLARIN DESTEKLENMESİNDE YARATICI MEDYANIN ROLÜ	940
EDUCATION İN THE CONTEXT OF MIGRATION: THE ROLE OF CREATIVE MEDIA İN SUPPORTİNG MIGRANT CHILDREN.....	941
TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ KAPSAMINDA İLKOKUL TÜRKÇE DERS KİTAPLARINDA GÖÇ VE TOPLUMSAL UYUM: BÜTÜNCÜL BİR ANALİZ.	942
MIGRATION AND SOCIAL COHESİON İN PRIMARY SCHOOL TURKİSH TEXTBOOKS WİTHİN THE SCOPE OF THE TURKİSH CENTURY EDUCATION MODEL: A HOLİSTİC ANALYSIS.....	943
İLKOKULLARDA MÜLTECİ ÖĞRENCİLER İLE SINIF ARKADAŞLARI ARASINDAKİ ETKİLEŞİMİN OKUL ORTAMINA YANSIMALARI	944
THE IMPACT OF INTERACTION BETWEEN REFUGEE STUDENTS AND CLASSMATES İN PRIMARY SCHOOLS ON THE SCHOOL ENVIRONMENT	945
ÇOCUK EDEBİYATINDA UYARLANMIŞ VE YERELLEŞTİRİLMEMİŞ ÇEVİRİLER ÜZERİNE UYGULAMALI BİR ÇALIŞMA: TÜRKÇEYİ İKİNCİ DİL OLARAK ÖĞRENEREN İKİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİ İLE BİR DURUM İNCELEMESİ.....	946
AN APPLIED STUDY ON ADAPTED AND UNADAPTED TRANSLATIONS İN CHILDREN'S LİTERATURE: A CASE STUDY WİTH SECOND-GRADE STUDENTS LEARNİNG TURKİSH AS A SECOND LANGUAGE.....	947
GÖÇ İÇİN ÇİZGİ ROMAN TASARIMI: NASIL YAPILIR?	948
COMİCS DESIGN FOR MIGRATION: KNOW HOW TO	949
TANIKLIK OLARAK ÇİZGİ ROMANLAR: DICOMİ'DE BELLEK VE GÖÇ	950

COMICS AS TESTIMONY: MEMORY AND MIGRATION IN DICOMI.....	951
GÖÇ TEMALI DİJİTAL ÇİZGİ ROMANLARIN UYGULANMASI.....	952
IMPLEMENTATION OF DIGITAL COMICS OF MIGRATION.....	954
SINIFTA GÖÇ KONULU ÇİZGİ ROMAN UYGULAMALARI.....	955
MIGRATION-THEMED COMICS IN CLASSROOM.....	956
ULUSAL DİJİTAL EĞİTİM PLATFORMLARINDA İÇERİK İHRACI: EĞİTİM BİLİŞİM AĞI ÜZERİNE BİR İNCELEME	957
CONTENT EXPORT IN NATIONAL DIGITAL EDUCATION PLATFORMS: A STUDY ON THE EDUCATION INFORMATICS NETWORK (EBA).....	958
EĞİTİM BİLİŞİM AĞI'NDA YER ALAN İLKOKUL FEN BİLİMLERİ DERS VİDEOLARININ MAYER'İN İLKELERİNE GÖRE DEĞERLENDİRİLMESİ	959
EVALUATION OF PRIMARY SCHOOL SCIENCE LESSON VIDEOS ON THE EDUCATION INFORMATION NETWORK (EBA) ACCORDING TO MAYER'S PRINCIPLES.....	960
GELENEKSEL ÇOCUK OYUNLARI VE KÜLTÜREL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: ÖĞRENCİ VE AİLE PERSPEKTİFLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA	961
TRADITIONAL CHILDREN'S GAMES AND CULTURAL SUSTAINABILITY: A STUDY BASED ON STUDENT AND FAMILY PERSPECTIVES	963
TEMEL EĞİTİM OKUL BESLENME PROGRAMLARININ FARKLI ÜLKELER BAĞLAMINDA KARŞILAŞTIRILMASI	964
A CROSS-NATIONAL COMPARATIVE STUDY OF PRIMARY EDUCATION SCHOOL FEEDING PROGRAMS	965
EBEVEYN EĞİTİMİ İHTİYAÇ ANALİZİ VE UBD TEMELLİ BİR TASARIM ÖNERİSİ	966
A NEEDS ANALYSIS OF PARENT EDUCATION AND A UBD-BASED DESIGN PROPOSAL.....	967
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL SORUMLULUK UYGULAMALARI: SU OKURYAZARLIĞI VE SOSYAL BECERİLER ÜZERİNE BİR İNCELEME	968
SOCIAL RESPONSIBILITY PRACTICES AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS: A STUDY ON WATER LITERACY AND SOCIAL SKILLS.....	970
DİJİTAL ÇAĞDA EBEVEYN OLMAK: ÇOCUKLARIN TEKNOLOJİ KULLANIMINI YÖNETMEDE EBEVEYN DENEYİMLERİ.....	971
PARENTING IN THE DIGITAL AGE: PARENTAL EXPERIENCES IN MANAGING CHILDREN'S TECHNOLOGY USE	973
HAREZMİ EĞİTİM MODELİNİN 21. YÜZYIL BECERİLERİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ: BİR DERLEME ÇALIŞMASI	974
THE EVALUATION OF THE HAREZMI EDUCATION MODEL IN TERMS OF 21ST CENTURY SKILLS: A REVIEW STUDY	975
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE YÖNELİK TUTUM İLE ÖĞRENME ORTAMI DUYUŞSAL GÜVENLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	976
INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDES TOWARDS GENDER ROLES AND AFFECTIVE SAFETY OF THE LEARNING ENVIRONMENT IN PRIMARY SCHOOL STUDENTS	977
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN HELİKOPTER EBEVEYN KAVRAMINA İLİŞKİN METAFORİK ALGILARI	978
CLASSROOM TEACHERS' METAPHORICAL PERCEPTIONS OF THE CONCEPT OF HELICOPTER PARENTING.....	979
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN KONUŞMA KAYGISI İLE GİRİŞİMCİLİK NİYETLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE SOSYAL KATILIMIN ARACILIK ROLÜ.....	980

THE MEDIATING ROLE OF SOCIAL PARTICIPATION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN SPEECH ANXIETY AND ENTREPRENEURIAL INTENTIONS AMONG PRIMARY SCHOOL STUDENTS	981
EBEVEYN ÇOCUK BİRLİKTE OKUMA TUTUMLARININ İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN OKUMA MOTİVASYONLARINI YORDAMA GÜCÜ: OKUMA DAVRANIŞLARININ ARACI VE CİNSİYETİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ.....	982
THE PREDICTIVE POWER OF PARENT CHILD SHARED READING ATTITUDES ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' READING MOTIVATION: THE MEDIATING ROLE OF READING BEHAVIORS AND MODERATING ROLE OF GENDER	983
KIRSALDA YAŞAYAN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN HASSAS BECERİLERİNİN İNCELENMESİ	984
EXAMINING THE FINE MOTOR SKILLS OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS LIVING IN RURAL AREAS*	985
ORTAOKUL ÖĞRETMENLERİNİN 5.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ORTAOKULA HAZIRBULUNUŞLUK SÜRECİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	986
VIEWS ON 5TH GRADE STUDENT'S READINESS FOR MIDDLE SCHOOL.....	988
VELİLER NE BEKLİYOR, ÖĞRETMENLER NE YAŞIYOR? ÖZEL OKULLARDA VELİ BEKLENTİLERİNİN ÖĞRETMEN DENEYİMİNE YANSIMALARI.....	989
WHAT DO PARENTS EXPECT, WHAT DO TEACHERS EXPERIENCE? THE REFLECTIONS OF PARENTAL EXPECTATIONS ON TEACHERS' EXPERIENCES IN PRIVATE SCHOOLS	990
İLKOKUL 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN EN ÇOK İZLEDİĞİ 2 ÇİZGİ FİLMİN TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ'NDE YER ALAN ERDEM-DEĞER-EYLEM TABLOSU'NA UYGUNLUĞUNUN İNCELENMESİ	991
EXAMINING THE COMPATIBILITY OF THE TWO MOST WATCHED CARTOONS BY THIRD GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS WITH THE VIRTUE-VALUE-ACTION TABLE IN THE TÜRKİYE CENTURY MAARİF MODEL	992
SINIF ÖĞRETMENİNİN, ÖĞRENCİNİN VE AKRANIN GÖZÜNDEN "TEK ÇOCUK"	993
"THE ONLY CHILD" THROUGH THE EYES OF THE CLASSROOM TEACHER, THE STUDENT, AND A PEER	994
İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN ALGILARINA GÖRE AİLE İNTERNET TUTUMLARININ İNCELENMESİ.....	995
EXAMINATION OF FAMILY INTERNET ATTITUDES ACCORDING TO THE PERCEPTIONS OF 4TH GRADE PRIMARY SCHOOL STUDENTS.....	996
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN ÖZ DÜZENLEME BECERİLERİNİN DİJİTAL ÇAĞDA EBEVEYNLİK BAĞLAMINDA İNCELENMESİ.....	997
AN EXAMINATION OF ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS' SELF-REGULATION SKILLS IN THE CONTEXT OF PARENTING IN THE DIGITAL AGE.....	998
ÇALIŞAN ÇOCUKLARIN OKUL DENEYİMLERİ: İLKOKUL ÖRNEĞİ.....	999
SCHOOL EXPERIENCES OF WORKING CHILDREN: THE PRIMARY SCHOOL EXAMPLE.....	1000
PATİSİM: YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ VR EĞİTSEL OYUN TASARIMI.....	1001
PATİSİM: AI-POWERED VR EDUCATIONAL GAME DESIGN.....	1002
SINIF ÖĞRETMENLERİ, ÖĞRETMEN ADAYLARI VE YAPAY ZEKA ARAÇLARI KONULU MAKALELERİN İÇERİK ANALİZİ	1003
CONTENT ANALYSIS OF ARTICLES ON PRIMARY SCHOOL TEACHERS, PRE-SERVICE TEACHERS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE TOOLS ABSTRACT	1004
ULUSAL EĞİTİM POLİTİKALARINDA YAPAY ZEKÂ: UYGULAMALAR, DİJİTAL ARAÇLAR VE GELECEK VİZYONU.....	1005

ARTİFİCİAL INTELLIGENCE IN NATIONAL EDUCATION POLICIES: APPLICATIONS, DIGITAL TOOLS, AND A VISION FOR THE FUTURE	1006
YAPAY ZEKA DESTEKLİ STEAM ETKİNLİKLERİNİN SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÇEVRESEL DUYARLILIKLARINI GELİŞTİRME POTANSİYELİ	1007
THE POTENTIAL OF AI-SUPPORTED STEAM ACTIVITIES TO ENHANCE THE ENVIRONMENTAL AWARENESS OF PROSPECTIVE CLASSROOM TEACHERS.....	1009
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN MESLEKİ BECERİLERİ VE YAPAY ZEKÂ'YI BU ÇERÇEVEDE KONUMLANDIRMALARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	1011
PRIMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTIVES ON THEIR PROFESSIONAL SKILLS AND THE POSITIONING OF ARTİFİCİAL INTELLIGENCE WITHİN THIS FRAMEWORK.....	1012
DİSLEKSİ MÜDAHALELERİNDE ARTIRILMIŞ GERÇEK LİK TEKNOLOJİSİ: KURAMSAL VE DENEYSEL KANITLARIN SİSTEMATİK DERLEMESİ	1013
AUGMENTED REALITY TECHNOLOGY İN DYSLEXİA INTERVENTİONS: A SYSTEMATIC REVIEW OF THEORETICAL AND EMPİRICAL EVIDENCE	1014
OKUL BAHÇESİNDEN HİKÂYEYE: YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ BİR ÖĞRENME SÜRECİNİN İNCELENMESİ.....	1015
FROM THE SCHOOLYARD TO THE STORY: AN EXAMİNATION OF AN AI-SUPPORTED LEARNING PROCESS	1016
ÖĞRETİMİ KİM PLANLAMALI? SINIF ÖĞRETMENLERİ, ÖĞRETMEN ADAYLARI VE YAPAY ZEKÂ TARAFINDAN GELİŞTİRİLEN DERS PLANLARININ KARŞILAŞTIRMALI BİR DURUM ANALİZİ	1017
WHO SHOULD PLAN INSTRUCTION? A COMPARATIVE CASE STUDY OF LESSON PLANS DEVELOPED BY CLASSROOM TEACHERS, TEACHER CANDİDATES, AND ARTİFİCİAL INTELLIGENCE	1019
ÖĞRETMEN ADAYLARINDA ÜRETKEN YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIĞI, ETİK VE SOSYAL RİSK FARKINDALIĞI VE TUTUMLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLER: YAPISAL EŞİTLİK MODELLEMESİ.....	1021
RELATIONSHİPS BETWEEN GENERATIVE ARTİFİCİAL INTELLIGENCE LİTERACY, ETHICAL AND SOCIAL RİSK AWARENESS, AND ATTİTUDES AMONG PROSPECTIVE TEACHERS: STRUCTURAL EQUİVALENCE MODELİNG	1023
YAPAY ZEKA DESTEKLİ SESLİ KİTAPLARIN İLKOKUL OKUMA BECERİLERİNE ETKİSİ ..	1025
THE IMPACT OF AI-SUPPORTED AUDIOBOOKS ON THE READING SKİLLS OF PRİMARY SCHOOL STUDENTS	1026
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE BİLGİ İŞLEMSEL DÜŞÜNME, DİJİTAL YETERLİLİK VE YAPAY ZEKÂ TUTUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	1027
THE RELATIONSHİP BETWEEN COMPUTATIONAL THİNKİNG, DIGİTAL COMPETENCE, AND ATTİTUDES TOWARDS ARTİFİCİAL INTELLIGENCE İN PRİMARY SCHOOL STUDENTS.....	1028
HAYAT BİLGİSİ DERSİNDE KULLANILAN ETKİLEŞİMLİ DİJİTAL ARAÇLARA İLİŞKİN SINIF ÖĞRETMENİ GÖRÜŞLERİ	1029
PRİMARY SCHOOL TEACHERS' VIEWS ON INTERACTIVE DIGİTAL TOOLS USED İN LİFE SCİENCE COURSES.....	1030
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN KODLAMA EĞİTİMİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ	1031
PRİMARY SCHOOL TEACHERS' PERSPECTİVES ON CODİNG EDUCATION	1032
ÇOCUKLAR İÇİN FELSEFE (P4C) TEMELLİ DİYALOGLAR ARACILIĞIYLA YAPAY ZEKÂ ETİĞİNE YÖNELİK ÖĞRENCİ MUHAKEMESİNİN İNCELENMESİ: İLKOKUL DÜZEYİNDE BİR EYLEM ARAŞTIRMASI	1033
AN EXAMİNATION OF STUDENT REASONİNG REGARDİNG AI ETHİCS THROUGH PHİLOSOPHY FOR CHILDREN (P4C)-BASED DİALOGUES: AN ACTION RESEARCH STUDY AT THE ELEMENTARY SCHOOL LEVEL.....	1035

YAPAY ZEKÂ DESTEĞİ İLE OLUŞTURULAN GÖRSELLERİN İLKOKUL 4. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİ VERİCİ METİNLERDEN ANLAM KURMA DÜZEYLERİNE ETKİSİ	1037
THE EFFECT OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE-ASSİSTED IMAGES ON 4TH GRADE PRİMARY SCHOOL STUDENTS' LEVELS OF CONSTRUCTİNG MEANİNG FROM INFORMATIONAL TEXTS	1039
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKA KABUL DÜZEYLERİNİN ALT BOYUTLAR AÇISINDAN İNCELENMESİ	1041
AN EXAMİNATION OF PRE-SERVICE PRİMARY SCHOOL TEACHERS' ACCEPTANCE OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE IN TERMS OF ITS SUB-DİMENSİONS.....	1042
İNSAN VE ÜRETKEN YAPAY ZEKA YAZIMI ÇOCUK METİNLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: 3. SINIF DÜZEYİNDE OKUNABİLİRLİK VE ANLAMSAL AĞ ANALİZİ.....	1043
A COMPARİSON OF HUMAN-WRİTTEN AND GENERATİVE AI-WRİTTEN CHİLDREN'S TEXTS: READABİLİTY AND SEMANTİC NETWORK ANALYSİS AT THE 3RD-GRADE LEVEL	1044
FARKLI GERİ BİLDİRİM ŞEKİLLERİNİN HİKÂYE EDİCİ METİNLERİ ANLAMA BECERİSİ, YAZIM VE NOKTALAMA ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: ÖĞRETMEN VE YAPAY ZEKÂ GERİ BİLDİRİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	1045
THE EFFECT OF DİFFERENT FEEDBACK TYPES ON NARRATİVE TEXT COMPREHENSİON SKİLLS: A COMPARİSON OF TEACHER AND ARTİFİCİAL INTELLİGENCE FEEDBACK.....	1047
İLKOKUL ÖĞRENCİ VE VELİLERİNİN GÖRÜŞLERİNE GÖRE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN YAPAY ZEKÂ KULLANIMLARININ İNCELENMESİ.....	1049
EXAMİNİNG PRİMARY SCHOOL STUDENTS' ARTİFİCİAL INTELLİGENCE USAGE BASED ON STUDENT AND PARENT PERSPECTİVES	1050
YAPAY ZEKÂ UYGULAMALARI İLE ENTEGRE EDİLMİŞ PROJE TABANLI ÖĞRENME MODELİNİN ÖĞRENCİLERİN AKADEMİK BAŞARI VE TUTUMLARI ÜZERİNE ETKİSİ	1051
THE EFFECT OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE-INTEGRATED PROJECT-BASED LEARNİNG MODEL ON STUDENTS' ACADEMİC ACHİEVEMENT AND ATTİTUDES.....	1053
STEM SÜRECİNDE ÖĞRETMEN REHBERLİK YÜKÜNÜ AZALTMAYA YÖNELİK YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ BÜTÜNCÜL BİR MODEL	1054
A HOLİSTİC ARTİFİCİAL INTELLİGENCE-SUPPORTED STEM MODEL TO REDUCE TEACHERS' GUIDANCE WORKLOAD İN THE STEM PROCESS.....	1055
KAVRAM YANILGILARININ GİDERİLMESİNE YÖNELİK STRATEJİ GELİŞTİRMEDE YAPAY ZEKA KULLANIMININ POSNER'IN KAVRAMSAL DEĞİŞİM MODELİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ	1056
EVALUATION OF THE USE OF ARTİFİCİAL INTELLİGENCE İN DEVELOPİNG STRATEGİES TO ELİMİNATE CONCEPTUAL MİSCONCEPTIONS USİNG POSNER'S MODEL OF CONCEPTUAL CHANGE.....	1057
DÖNÜŞEN SINIF ÖĞRETMENLİĞİNDE DİJİTAL KALDIRAÇ: ICM MODELİ TEMELLİ GENAI DESTEKLİ MÜFREDAT FARKLILAŞTIRMA PROTOTİPİ	1058
DİJİTAL LEVERAGE İN TRANSFORMİNG CLASSROOM TEACHİNG: A GENAI-SUPPORTED CURRİCULUM DİFFERENTIATION PROTOTYPE BASED ON THE INTEGRATED CURRİCULUM MODEL (ICM)	1060
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ ETİK FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	1062
AN INVESTİGATION OF PRİMARY SCHOOL TEACHER CANDİDATES' ARTİFİCİAL INTELLİGENCE ETHİCS AWARENESS LEVELS İN TERMS OF VARİOUS VARİABLES	1063
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	1064
EXAMİNİNG PRİMARY SCHOOL TEACHER CANDİDATES' ARTİFİCİAL INTELLİGENCE LİTERACY LEVELS İN TERMS OF VARİOUS VARİABLES	1066

YABANCI DİL EĞİTİMİNDE YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ ÖLÇME-DEĞERLENDİRME: ULUSLARARASI DELF SINAVLARI ODAKLI BİR SAHA ÇALIŞMASI VE ÇOK DİLLİ BİR YAKLAŞIM	1068
ARTİFİCİAL INTELLIGENCE-ASSISTED ASSESSMENT IN FOREIGN LANGUAGE EDUCATION: A FIELD STUDY FOCUSED ON INTERNATIONAL DELF EXAMINATIONS AND A MULTILINGUAL APPROACH	1069
YAPAY ZEKÂ ENTEGRE FEN ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNE VE FEN TUTUMLARINA ETKİSİ.....	1070
THE EFFECT OF AI-INTEGRATED SCIENCE ACTIVITIES ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' PROBLEM-SOLVING SKILLS AND ATTITUDES TOWARD SCIENCE.....	1071
FIRSATLAR, ZORLUKLAR VE DESTEK İHTİYAÇLARI: ERKEN ÇOCUKLUK VE İLKÖĞRETİMDE YAPAY ZEKÂ ENTEGRASYONUNA İLİŞKİN ÖĞRETMEN ADAYLARININ GÖRÜŞLERİ	1072
OPPORTUNITIES, CHALLENGES AND SUPPORT NEEDS: PRE-SERVICE TEACHERS' VIEWS ON AI INTEGRATION IN EARLY CHILDHOOD AND ELEMENTARY EDUCATION	1074
MOOC ORTAMLARINDA YAPAY ZEKÂ HALÜSİNASYONLARINI AZALTMAYA YÖNELİK VIDEO DERS ÜRETİMİ İÇİN İŞ AKIŞI TASARIMI	1075
A WORKFLOW DESIGN FOR VIDEO LECTURE PRODUCTION AIMED AT REDUCING AI HALLUCINATIONS IN MOOC ENVIRONMENTS	1077
ETKİLEŞİMLİ OKUMA SÜRECİNDE YAPAY ZEKÂ ARAÇLARININ KULLANIMINA YÖNELİK ETKİNLİK ÖNERİLERİ	1079
ACTIVITY SUGGESTIONS FOR USING ARTİFİCİAL INTELLIGENCE TOOLS IN INTERACTIVE READING PROCESSES	1080
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÜRETKEN YAPAY ZEKÂ OKURYAZARLIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	1081
EXAMİNING PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' GENERATIVE ARTİFİCİAL INTELLIGENCE LİTERACY LEVELS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES.....	1082
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ TEMELLİ TEKNOLOJİK PEDAGOJİK ALAN BİLGİSİ (AI-TPACK) DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.	1083
EXAMİNING PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' ARTİFİCİAL INTELLIGENCE-BASED TECHNOLOGICAL PEDAGOGICAL CONTENT KNOWLEDGE (AI-TPACK) LEVELS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES.....	1085
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN YAPAY ZEKAYA YÖNELİK ALGILARININ İNCELENMESİ.....	1087
AN EXAMINATION OF ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS' PERCEPTIONS OF ARTİFİCİAL INTELLIGENCE	1088
ÜSTÜN YETENEKLİ İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN YAPAY ZEKÂ KAVRAMINA YÖNELİK ALGILARI	1089
GIFTED ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS' PERCEPTIONS OF THE CONCEPT OF ARTİFİCİAL INTELLIGENCE	1090
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN YAPAY ZEKÂYA İLİŞKİN ALGILARI, MESLEKİ DEĞERLENDİRMELERİ VE GELECEĞE YÖNELİK BEKLENTİLERİ: NİTEL BİR ARAŞTIRMA	1091
CLASSROOM TEACHERS' PERCEPTIONS OF ARTİFİCİAL INTELLIGENCE, PROFESSIONAL EVALUATIONS AND FUTURE EXPECTATIONS: A QUALİTATIVE STUDY	1092
ÖĞRETMEN ADAYLARININ YAPAY ZEKÂ HAZIRBULUNUŞLUK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	1093
AN ANALYSIS OF PROSPECTIVE TEACHERS' READİNESS LEVELS REGARDİNG ARTİFİCİAL INTELLIGENCE	1095

SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ DERS PLANI HAZIRLAMA SÜREÇLERİNDE YAPAY ZEKA KULLANIMLARI VE İSTEM (PROMPT) TERCİHLERİ	1096
THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND PROMPT PREFERENCES IN THE LESSON PLAN PREPARATION PROCESSES OF PRE-SERVICE CLASSROOM TEACHERS	1098
YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ DİJİTAL UYARICILARIN SINIF ORTAMINDA ÖĞRENCİ DAVRANIŞLARI VE ÖĞRENME İKLİMİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ.....	1100
THE EFFECTS OF AI-SUPPORTED DIGITAL STIMULI ON STUDENT BEHAVIORS AND THE LEARNING CLIMATE IN THE CLASSROOM: TEACHERS PERSPECTIVES	1101
İLKOKULDA ÖZDÜZENLEMELİ ÖĞRENMENİN GELİŞTİRİLMESİNDE YAPAY ZEKÂ KULLANIMI: SİSTEMATİK BİR İNCELEME.....	1102
ENHANCING SELF-REGULATED LEARNING IN PRIMARY EDUCATION THROUGH THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: A SYSTEMATIC REVIEW.....	1104
DİJİTAL EBEVEYNLİKTEN ALGORİTMİK REHBERLİĞE: İLKOKUL ÇAĞINDA YAPAY ZEKÂ KULLANIMININ EBEVEYN PERSPEKTİFİNDEN YENİDEN DÜŞÜNÜLMESİ.....	1106
FROM DIGITAL PARENTING TO ALGORITHMIC GUIDANCE: RETHINKING THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PRIMARY SCHOOL FROM THE PERSPECTIVE OF PARENTS	1108
HAYAT BİLGİSİ DERSİ BAĞLAMINDA SINIF ÖĞRETMENLERİNİN ÇOCUK İHMALİ VE İSTİSMARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ	1110
EXAMINATION OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS' OPINIONS ON CHILD NEGLECT AND ABUSE IN THE CONTEXT OF LIFE SCIENCES LESSON.....	1112
OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE ÖĞRENME MERKEZLERİNDE SERBEST OYUN SÜRECİNİN İNCELENMESİ: OYUN PLANLAMA YÖNTEMİNİN ETKİSİ	1113
EXAMINATION OF FREE PLAY PROCESSES IN LEARNING CENTERS IN PRESCHOOL EDUCATION: THE EFFECT OF THE PLAY PLANNING METHOD	1114
2. SINIF TÜRKÇE DERS KİTAPLARINDA ÖZ YÖNETİM BECERİLERİNİN GÖRÜNÜRLÜĞÜ..	1115
THE VISIBILITY OF SELF-MANAGEMENT SKILLS IN 2ND GRADE TURKISH TEXTBOOKS.	1116
DİJİTAL ORTAMLARDA DİL BİLGİSİ ÖĞRETİMİ: YOUTUBE VİDEOLARI ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ.....	1117
TEACHING GRAMMAR IN DIGITAL ENVIRONMENTS: A CONTENT ANALYSIS OF YOUTUBE VIDEOS	1118
SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARI EĞİTİMİNDE YARATICI DRAMA YÖNTEMİNİN KULLANIMI	1119
ENHANCING AWARENESS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS THROUGH CREATIVE DRAMA	1120
OKULLARDA AKRAN ZORBALIĞI İLE DİSİPLİN MODELLERİ VE OKUL YÖNETİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	1123
THE RELATIONSHIP BETWEEN PEER BULLYING, DISCIPLINE MODELS, AND SCHOOL MANAGEMENT IN SCHOOLS	1124
ÖZEL YETENKLİ ÖĞRENCİLERDE MÜKEMMELİYETÇİLİK: GÖRÜNMEZ RİSKLER	1126
PERFECTIONISM IN GIFTED STUDENTS: AN INVISIBLE RISK	1127
DİJİTAL DOĞA DEDEKTİFLERİ: AİLE KATILIMLI DOĞA TEMELLİ ÖĞRENME DENEYİMİ	1128
DIGITAL NATURE DETECTIVES: A FAMILY-INVOLVED NATURE BASED LEARNING EXPERIENCE	1130
SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ YAPAY ZEKA HAZIRBULUNUŞLUK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	1132

DEXAMINATION OF PRE-SERVICE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' ARTIFICIAL INTELLIGENCE READINESS LEVELS IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES.....	1134
---	------

Sözlü Bildiriler

Öğretmenlerin Mesleki Gelişim Öz Yeterlikleri ile Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutumları: İlişkisel Bir İnceleme

Filiz Yurtal ¹ & Oğuzhan Özdemir ^{2,*}

¹ Temel Eğitim Çukurova Üniversitesi

² Sınıf Öğretmenliği (Doktora) Çukurova Üniversitesi
oguzhanaozdemir@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı ilkökul sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleki gelişim öz yeterlikleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Buna ek olarak araştırmada öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleki gelişim öz yeterliklerinin cinsiyet, mesleki kıdem yılı, görev yaptıkları sınıf düzeyi ve mezuniyet durumu değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığı ele alınmıştır. Araştırma nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Gaziantep ili Şehitkamil ilçesinde görev yapmakta olan ve amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 103 ilkökul sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla Öztürk (2006) tarafından geliştirilen Eğitimde Teknoloji Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği ile öğretmenlerin mesleki gelişim süreçlerine ilişkin öz yeterlik algılarını belirlemek amacıyla Yenen ve Kılınç (2021) tarafından geliştirilen Öğretmenlerin Mesleki Gelişim Öz Yeterlikleri Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler betimsel ve ilişkisel analizler yoluyla incelenmiştir. Araştırma bulguları, öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumları ile mesleki gelişim öz yeterlikleri arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir. Öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının cinsiyet, mesleki kıdem yılı, görev yapılan sınıf düzeyi ve mezuniyet durumu değişkenlerine göre anlamlı biçimde farklılaşmadığı belirlenmiştir. Buna ek olarak öğretmenlerin mesleki gelişim öz yeterliklerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaştığı; kadın öğretmenlerin mesleki gelişim öz yeterlik düzeylerinin erkek öğretmenlere kıyasla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Elde edilen sonuçlar ise öğretmenlerin mesleki gelişim süreçlerinin desteklenmesinde eğitimde teknoloji kullanımına yönelik tutumların önemli bir rol oynadığını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde teknoloji kullanımı, mesleki gelişim öz yeterliği, sınıf öğretmenleri.

Teachers' Professional Development Self-Efficacy and Their Attitudes Toward the Use of Technology in Education: A Relational Study

Filiz Yurtal¹ & Oğuzhan Özdemir^{2,*}

Abstract

The purpose of this study is to examine the relationship between primary school classroom teachers' attitudes toward the use of technology in education and their professional development self-efficacy. In addition, the study investigates whether teachers' attitudes toward the use of technology in education and their professional development self-efficacy differ according to gender, years of professional experience, grade level taught, and educational background. The study was conducted using a quantitative research approach within the framework of a correlational survey model. The sample of the study consists of 103 primary school classroom teachers working in the Şehitkamil district of Gaziantep province, who were selected using purposive sampling. As data collection tools, the Attitudes Toward the Use of Technology in Education Scale developed by Öztürk (2006) was used to determine teachers' attitudes toward technology use in education, and the Professional Development Self-Efficacy Scale for Teachers developed by Yenen and Kılınç (2021) was employed to assess teachers' perceptions of professional development self-efficacy. The collected data were analyzed using descriptive and relational analyses. The findings of the study indicate that there is a positive and statistically significant relationship between teachers' attitudes toward the use of technology in education and their professional development self-efficacy. It was determined that teachers' attitudes toward the use of technology in education do not differ significantly according to gender, years of professional experience, grade level taught, or educational background. In contrast, teachers' professional development self-efficacy was found to differ significantly by gender, with female teachers demonstrating higher levels of professional development self-efficacy compared to male teachers. The results reveal that attitudes toward the use of technology in education play an important role in supporting teachers' professional development processes.

Keywords: Use of technology in education, professional development self-efficacy, primary school teachers.

Öğretmen Adaylarının Afet Bilinci Algılarının İncelenmesi: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Örneği

Ayşe Derin ^{1,*}, Nisanur Taş ¹ & Mücahit Aydoğmuş ¹
¹ Sınıf Öğretmenliği Ondokuz Mayıs Üniversitesi
derinayse71@gmail.com

Özet

Bu araştırma öğretmen adaylarının afet bilinci algılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın verileri 2025-2026 güz döneminde Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesinde tüm sınıf düzeylerinde öğrenim gören öğretmen adaylarından toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu” ve Dikmenli, Yakar ve Konca (2018) tarafından beşli Likert tipinde geliştirilen, dört boyut ve 36 maddeden oluşan “Afet Bilinci Algı Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama ve gruplar arası karşılaştırmalar için t-testi ve tekyönlü varyans analizi (ANOVA) teknikleri kullanılmıştır. Analizler sonucunda öğretmen adaylarının toplam ölçek genelinde “orta düzeyde”, afet eğitimi bilinç algısı alt boyutunda “yüksek düzeyde”, afet öncesi bilinç algısı alt boyutunda “yüksek düzeyde”, yanlış afet bilinç algısı alt boyutunda “düşük düzeyde” ve afet sonrası bilinç algısı alt boyutunda “orta düzeyde” puanlar aldığı tespit edilmiştir. Erkek öğretmen adaylarının afet bilinci algı düzeylerinin kadınlara göre anlamlı olarak yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sosyal bilgiler ve sınıf öğretmeni adaylarının diğer branşlara göre anlamlı derecede yüksek afet bilinci algı düzeyine sahip olduğu görülmüştür. Sınıf düzeyi bakımından ise yalnızca üçüncü sınıf öğrencileri ile ikinci sınıf öğrencileri arasında, üçüncü sınıflar lehine anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca araştırma sonuçları, herhangi bir afeti yaşamış olan öğretmen adaylarının afet bilinci algılarının, hiç afet yaşamayanlara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğunu göstermektedir. Araştırma sonuçlarından yola çıkarak lisans düzeyinde öğretmen adaylarının afet bilinci algı düzeylerinin artırılmasına yönelik çalışmaların gerekli olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: afet bilinci, afet eğitimi, öğretmen adayları

Examining Prospective Teachers' Perceptions of Disaster Awareness: The Case of Ondokuz Mayıs University

Ayşe Derin ^{1,*}, Nisanur Taş ¹ & Mücahit Aydoğmuş ¹

Abstract

This study aims to examine teacher candidates' perceptions of disaster awareness. A survey model, one of the quantitative research methods, was used in the study. The data for the study were collected from teacher candidates studying at all class levels at the Faculty of Education, Ondokuz Mayıs University, in the autumn semester of 2025-2026. The data collection tools used were the 'Personal Information Form' prepared by the researchers and the 'Disaster Awareness Perception Scale' developed by Dikmenli, Yakar and Konca (2018) in a five-point Likert format, consisting of four dimensions and 36 items. Frequency, percentage, arithmetic mean, t-test for intergroup comparisons, and one-way analysis of variance (ANOVA) techniques were used in the analysis of the data. The analyses revealed that teacher candidates scored 'moderate' on the overall scale, 'high' on the disaster education awareness sub-dimension, 'high' on the pre-disaster awareness sub-dimension, "low" on the misperception of disaster awareness sub-dimension, and 'moderate' on the post-disaster awareness sub-dimension. It was concluded that male teacher candidates had significantly higher levels of disaster awareness perception than female candidates. Social studies and classroom teacher candidates were found to have significantly higher levels of disaster awareness perception than candidates from other disciplines. In terms of grade level, a significant difference was found only between third-grade and second-grade students, in favour of third-grade students. Furthermore, the research results show that teacher candidates who have experienced a disaster have a significantly higher perception of disaster awareness than those who have not experienced a disaster. Based on the research results, it can be stated that efforts are needed to increase the perception levels of disaster awareness among undergraduate teacher candidates.

Keywords: disaster awareness, disaster education, teacher candidates

Otuz Yıl ve Üzeri Hizmet Süresine Sahip Sınıf Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Görüşleri

Ümminur Okur ^{1,*}, Mustafa Erol ², Huri Dadak Er ¹ & Saadet Çoban ³

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, umminurokur@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi, merol@yildiz.edu.tr

³Marmara Üniversitesi

Özet

Sınıf öğretmenleri, bireyin yaşamının en kritik dönemlerinde yalnızca akademik değil, aynı zamanda duygusal ve toplumsal gelişimine yön veren temel aktörlerdir. Uzun yıllara yayılan mesleki deneyim, öğretmenliğe ilişkin algının, mesleki kimliğin ve değer dünyasının zaman içinde nasıl dönüştüğünü anlamak açısından önemli bir veri kaynağı sunmaktadır. Bu çalışma, otuz yıl ve üzeri hizmet süresine sahip sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin görüşlerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desenle yürütülmüştür. Çalışma grubunu İstanbul’da görev yapan, ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen 6 kadın ve 6 erkek olmak üzere toplam 12 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Çalışma kapsamında öğretmenlerle gerçekleştirilen derinlemesine görüşmelerde, mesleki perspektiflerinin dönüşümü, mesleğe yükledikleri anlam ve deneyimlerinin özüne ilişkin temalar ortaya çıkarılmıştır. Katılımcılara yöneltilen “Bir daha seçme şansınız olsaydı sınıf öğretmeni olur muydunuz?” sorusu, öğretmenlik mesleğinin bireysel ve toplumsal anlam katmanlarını görünür kılmıştır. Bulgular; mesleki aidiyet, adanmışlık, yeniden tercih etme eğilimi, sistemsel sorunlara bağlı hayal kırıklığı ve zaman zaman tükenmişlik deneyimleri etrafında şekillenmektedir. Elde edilen sonuçlar, uzun yıllara yayılan mesleki deneyimin yalnızca bir kıdem göstergesi olmadığını; pedagojik bilgelik, değer aktarımı ve kuşaklar arası köprü olma işleviyle anlam kazanan bir yaşam pratiği olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte eğitim sistemindeki yapısal dönüşümlerin öğretmenlerin mesleki rollerini yeniden tanımlamalarına yol açtığı görülmektedir. Çalışma, deneyim temelli öğretmen bakış açılarının öğretmen yetiştirme politikaları ve eğitim reformları açısından dikkate alınması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: sınıf öğretmenleri, mesleki deneyim, öğretmen bakış açısı

Opinions of Primary School Teachers with Thirty or More Years of Service Regarding the Teaching Profession

Ümminur Okur ^{1,*}, Mustafa Erol ², Huri Dadak Er ¹ & Saadet Çoban ³

Abstract

Primary school teachers are key actors who guide not only the academic but also the emotional and social development of individuals during the most critical periods of their lives. Professional experience spanning many years provides an important source of data for understanding how perceptions of teaching, professional identity, and value systems evolve over time. This study aims to examine in depth the views of primary school teachers with thirty or more years of service regarding the teaching profession.

The research was conducted using a phenomenological design, one of the qualitative research methods. The study group consisted of a total of 12 primary school teachers (6 female and 6 male) working in Istanbul, selected through criterion sampling. The data were collected through a semi-structured interview form developed by the researchers and analyzed using content analysis. In the in-depth interviews conducted with the teachers, themes related to the transformation of their professional perspectives, the meaning they attribute to the profession, and the essence of their experiences were identified.

The question posed to participants, “If you had the chance to choose again, would you become a primary school teacher?” made visible the individual and societal layers of meaning attached to the teaching profession. The findings are shaped around professional belonging, dedication, the tendency to choose the profession again, disappointment due to systemic problems, and occasional experiences of burnout. The results indicate that long-term professional experience is not merely an indicator of seniority; rather, it represents a life practice enriched by pedagogical wisdom, value transmission, and serving as a bridge between generations. However, structural transformations within the education system have led teachers to redefine their professional roles.

The study emphasizes that experience-based teacher perspectives should be taken into consideration in teacher education policies and educational reforms.

Keywords: primary school teachers, professional experience, teacher perspectives

Öğretmen Adaylarının Çocuk İstismar ve İhmaline İlişkin Bilgi ve Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi*

Şeyda Karpuz^{1,*} & Bengisu Kaya Özgül¹

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, seydakarpuz625@gmail.com

Özet

Her yıl dünya genelinde çok sayıda çocuk, istismar ve ihmal vakasına maruz kalmaktadır. Toplumun geleceğini emanet edeceğimiz çocukların istismara uğraması yalnızca bireysel düzeyde değil, toplumsal düzeyde de etkileri olan, önlenmesi mümkün olan evrensel bir sorundur. Bu sorunla mücadelede, toplumun birçok kesiminin yanı sıra, çocukların okulda zamanlarının büyük bir bölümünü geçirdikleri öğretmenlerinin de farkındalığına ihtiyaç vardır. Okullarda çocuklarla sürekli iletişim hâlinde olan öğretmenlerin konuya dair bilinçlendirilmesi, istismarın erken tespit edilmesi ve ilerlemeden önlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı sınıf ve okul öncesi öğretmen adaylarının çocuk istismarı ve ihmal konusundaki bilgi ve farkındalık düzeylerinin belirlenmesi ve geliştirilmesidir. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden tek gruplu ön test - son test yarı deneysel desen benimsenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, Batı Karadeniz'deki bir üniversitenin Eğitim Fakültesinde öğrenim gören sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği programlarındaki öğretmen adayları oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Çoban vd. (2021) tarafından geliştirilen Anket Formu kullanılmıştır. Bu form ile öğretmen adaylarının çocuk hakları ve çocuk ihmal-istismarı konusundaki bilgi ve görüşleri belirlenmiştir. Anket formunun ardından Celiloğlu (2023) tarafından geliştirilen “Çocuk İhmali Farkındalık Ölçeği” ve “Çocuk İstismarı Farkındalık Ölçeği” uygulanmıştır. Veri toplama süreci, 2024-2025 akademik yılı güz yarıyılında gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılım, gönüllülük esasına dayalı olarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma kapsamında öğretmen adaylarına; çocuk istismarı ve ihmalinin tanımı ve türleri, bu durumların çocuklar üzerindeki kısa ve uzun vadeli etkileri, çocuk hakları, çocuk koruma kanunu, çocuklarla etkili iletişim ve psikososyal destek süreçleri, koruyucu ve önleyici yaklaşımlar ile ihmal ve istismar durumlarında izlenmesi gereken raporlama süreci hakkında eğitimler verilmiştir. Uygulama ve veri toplama süreci sekiz hafta sürmüştür. Veriler SPSS 21.0 programında analiz edilmiştir. Araştırma bulguları incelendiğinde, öğretmen adaylarının anket formuna verdikleri yanıtlara göre ön test ve son test puanları arasında son test lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmüştür. Bu durum, çocuk istismarı ve ihmali eğitimlerinin öğretmen adaylarının bilgi düzeylerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Çocuk İhmali Farkındalık Ölçeği ve Çocuk İstismarı Farkındalık Ölçeği ön test ve son test puanları arasında da son test lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmüştür. Bulgular, çocuk istismarı ve ihmali eğitimlerinin öğretmen adaylarının farkındalık düzeylerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Elde edilen bulgular birlikte değerlendirildiğinde, çocuk istismarı ve ihmali eğitimlerinin öğretmen adaylarının mesleki sorumluluk bilincini güçlendirdiği ve çocukların korunmasına yönelik önleyici bir rol üstlendiği söylenebilir.

* Bu çalışma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, çocuk ihmali, farkındalık, öğretmen adayları

Investigation of Pre-service Teachers' Knowledge and Awareness Levels Regarding Child Abuse and Neglect*

Şeyda Karpuz^{1,*} & Bengisu Kaya Özgül¹

Abstract

Every year, a vast number of children worldwide are exposed to cases of abuse and neglect. Child abuse is a universal and preventable problem with profound impacts not only at the individual level but also at the societal level. In combating this issue, the awareness of teachers—with whom children spend a significant portion of their time at school—is essential. Raising awareness among teachers, who are in constant communication with children, is of critical importance for the early detection and prevention of abuse before it escalates. The aim of this study is to determine and enhance the knowledge and awareness levels of pre-service primary school and preschool teachers regarding child abuse and neglect. A single-group pre-test/post-test quasi-experimental design, one of the quantitative research methods, was adopted for the study. The study group consists of pre-service teachers enrolled in the Primary Education and Preschool Education programs at a faculty of education in a university in the Western Black Sea region. A questionnaire developed by Çoban et al. (2021) was utilized as a data collection tool to determine the participants' knowledge and opinions on child rights and child neglect/abuse. Following the questionnaire, the "Child Neglect Awareness Scale" and the "Child Abuse Awareness Scale," developed by Celiloğlu (2023), were administered. The data collection process was conducted during the fall semester of the 2024-2025 academic year on a voluntary basis. Within the scope of the study, pre-service teachers received training on the definition and types of child abuse and neglect, their short- and long-term effects on children, child rights, the child protection law, effective communication and psychosocial support processes, protective and preventive approaches, and the reporting procedures to be followed in cases of neglect and abuse. The implementation and data collection process lasted eight weeks. Data were analyzed using the SPSS 21.0 software. Findings revealed a statistically significant difference between the pre-test and post-test scores in favor of the post-test, according to the participants' responses to the questionnaire. This suggests that training on child abuse and neglect is effective in improving the knowledge levels of pre-service teachers. Similarly, a statistically significant difference was observed between the pre-test and post-test scores of the Child Neglect Awareness Scale and the Child Abuse Awareness Scale in favor of the post-test. Collectively, these findings indicate that such training strengthens the professional responsibility of pre-service teachers and plays a preventive role in child protection.

* This study is supported by the TUBİTAK 2209-A Research Project Support Programme for Undergraduate Students.

Keywords: Child abuse, child neglect, awareness, pre-service teachers

Yapay Zekâ Destekli Afet Hazırlık Eğitiminin Öğretmen Adaylarının Psikolojik Hazırlıkları Üzerindeki Etkisi: Başa Çıkma Öz-Yeterliğinin Aracı Rolü

Gülşah Subaşı

Yıldız Teknik Üniversitesi, gacikgoz@yildiz.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, yapay zekâ destekli afet hazırlık eğitiminin sınıf öğretmeni adaylarının afet tehdidine karşı psikolojik hazırlık düzeyleri üzerindeki etkisini incelemek ve bu etkide başa çıkma öz-yeterliğinin aracı rolünü test etmektir. Araştırma ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desenle yürütülmüştür.

Araştırmanın çalışma grubunu bir devlet üniversitesinin sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Deney grubunda afetler ve afetlere hazırlık konuları işlenmiş; öğrencilerden haftalık olarak yapay zekâ araçlarından destek alarak çeşitli öğrenme görevleri ve uygulama temelli ödevler hazırlamaları istenmiştir. Bu süreçte öğrencilerden ilkökul düzeyine yönelik afet farkındalığı etkinlik planları geliştirmeleri ve bu etkinlikleri sınıf ortamında uygulamaları beklenmiştir. Kontrol grubunda ise ders süreci geleneksel yöntemle yürütülmüştür.

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Afet Tehdidine Karşı Psikolojik Hazırlık Ölçeği” ve “Başa Çıkma Öz-Yeterliği Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçekler uygulama öncesinde ve sekiz haftalık öğretim sürecinin sonunda uygulanmıştır. Verilerin analizinde grup ve zaman etkilerini incelemek amacıyla karma tasarımlı tekrarlı ölçümler analizi kullanılmıştır. Ayrıca başa çıkma öz-yeterliğinin aracı rolü bootstrap temelli aracılık analizi ile test edilmiştir.

Araştırma bulguları, yapay zekâ destekli afet hazırlık eğitiminin öğretmen adaylarının psikolojik hazırlık düzeylerinin anlamlı biçimde arttığını göstermektedir. Ayrıca psikolojik hazırlıktaki artışın önemli ölçüde başa çıkma öz-yeterliğindeki gelişim aracılığıyla gerçekleştiği belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ destekli öğrenme uygulamalarının afet eğitimi bağlamında öğretmen adaylarının psikolojik hazırlıklarını güçlendirmede etkili bir araç olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet eğitimi, yapay zekâ, psikolojik hazırlık, başa çıkma öz-yeterliği, öğretmen eğitimi

AI-Supported Disaster Preparedness Education and Psychological Preparedness Among Pre-Service Teachers: The Mediating Role of Coping Self-Efficacy

Gülşah Subaşı

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of AI-supported disaster preparedness education on the psychological preparedness levels of pre-service primary school teachers and to test the mediating role of coping self-efficacy in this relationship. The study was conducted using a quasi-experimental pretest–posttest control group design.

The study group consisted of pre-service teachers enrolled in the primary school teacher education program at a public university. In the experimental group, disaster and disaster preparedness topics were taught, and students were required to prepare weekly assignments supported by artificial intelligence tools. One of these assignments involved developing disaster awareness activity plans for primary school students, and these activities were implemented in the classroom. In the control group, the course was conducted using traditional instructional methods.

Data were collected using the Psychological Preparedness for Disaster Threat Scale and the Coping Self-Efficacy Scale. The scales were administered before the intervention and again at the end of the eight-week instructional period. To analyze the data, repeated measures analysis was conducted to examine the effects of group and time. In addition, the mediating role of coping self-efficacy was tested using bootstrap-based mediation analysis.

The findings of the study indicated that AI-supported disaster preparedness education significantly increased the psychological preparedness levels of pre-service teachers. Furthermore, the increase in psychological preparedness was largely mediated by improvements in coping self-efficacy. These findings suggest that AI-supported learning practices in teacher education programs may serve as an effective tool for strengthening psychological preparedness within the context of disaster education.

Keywords: Disaster education, artificial intelligence, psychological preparedness, coping self-efficacy, teacher training

Dijital Hikâyelerle Matematîği Keşfet: Sınıf Öğretmeni Adayları İçin Yenilikçi Öğrenme Deneyimleri

Ezgi Çetinkaya Özdemir ^{1,*}, Ruhşen Aldemir Engin ², Fatma Gül Uzuner ¹ & Mükremin Durmuş ¹

¹Kafkas Üniversitesi, ezgicetinkaya1990@gmail.com

²Kafkas Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, matematik öğretimi bağlamında yürütölen dijital hikâye oluşturma sürecinin sınıf öğretmeni adaylarının dijital yazma becerileri, dijital yazmaya yönelik tutumları ve yazma kaygıları üzerindeki etkisini incelemek ve öğretmen adaylarının bu sürece ilişkin deneyimlerini ortaya koymaktır. Araştırma karma yöntem yaklaşımı çerçevesinde tasarlanmış olup nicel boyutta tek gruplu ön test–son test yarı deneysel desen, nitel boyutta ise yarı yapılandırılmış görüşmeler, katılımcı günlükleri ve araştırmacı gözlemlerine dayalı bir süreç izlenmiştir. Çalışma grubunu bir devlet üniversitesinin sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören 21 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Nicel veriler dijital yazma ölçeği, dijital yazmaya yönelik tutum ölçeği ve yazma kaygısı ölçeği aracılığıyla toplanmış; verilerin analizinde bağımlı örneklem t testi ve etki büyüklüğü hesaplamalarından yararlanılmıştır. Nitel veriler ise tematik kodlama yöntemiyle analiz edilmiştir. Nicel bulgular, dijital hikâye oluşturma sürecinin öğretmen adaylarının dijital yazma becerilerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık oluşturmadığını, ancak küçük düzeyde pratik bir gelişim potansiyeli taşıdığını göstermektedir. Buna karşılık dijital yazmaya yönelik tutum puanlarında anlamlı artışlar belirlenmiş, özellikle motivasyon ve sürecin etkisine ilişkin alt boyutlarda olumlu değişimler gözlenmiştir. Ayrıca yazma kaygısı puanlarında anlamlı bir düşüş tespit edilmiş ve orta düzeyde etki büyüklüğüne ulaşılmıştır. Süreç temelli değerlendirmeler ise öğretmen adaylarının geliştirdiği dijital hikâye ürünlerinin rubrik puanlarının uygulama sonunda yükseldiğini ve performans dağılımının daha dengeli hâle geldiğini ortaya koymuştur. Nitel bulgular, öğretmen adaylarının dijital hikâye oluşturma sürecine ilişkin deneyimlerinin deneyimsel öğrenme, pedagojik gelişim ve öğretimsel katkı, yazma becerisinin dönüşümü ve öğretimsel kullanım niyeti olmak üzere dört tema etrafında toplandığını göstermektedir. Sonuç olarak dijital hikâye temelli öğretim sürecinin öğretmen adaylarının duyuşsal özelliklerini ve pedagojik farkındalıklarını destekleyen, yazma kaygısını azaltan ve öğretim tasarımına yönelik bakış açılarını geliştiren bütüncül bir öğrenme deneyimi sunduğu söylenebilir. Bu bağlamda öğretmen eğitiminde dijital hikâye temelli uygulamaların yaygınlaştırılmasının mesleki gelişime katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dijital hikâye, karma yöntem, öğretmen adayları

Explore Math Through Digital Stories: Innovative Learning Experiences for Prospective Classroom Teachers

Ezgi Çetinkaya Özdemir ^{1,*}, Ruhşen Aldemir Engin ², Fatma Gül Uzuner ¹ & Mükremin Durmuş ¹

Abstract

The aim of this research is to examine the effect of the digital storytelling process, conducted within the context of mathematics teaching, on the digital writing skills, attitudes towards digital writing, and writing anxiety of prospective primary school teachers, and to reveal their experiences regarding this process. The research was designed within the framework of a mixed methods approach, employing a single-group pre-test–post-test quasi-experimental design in the quantitative dimension and a process based on semi-structured interviews, participant journals, and researcher observations in the qualitative dimension. The study group consisted of 21 prospective teachers studying in the primary school teacher training program of a state university. Quantitative data were collected through a digital writing scale, a digital writing attitude scale, and a writing anxiety scale; dependent samples t-test and effect size calculations were used in the analysis of the data. Qualitative data were analyzed using thematic coding. Quantitative findings show that the digital storytelling process did not create a statistically significant difference in the digital writing skills of prospective teachers, but it did have a small potential for practical improvement. In contrast, significant increases were determined in attitude scores towards digital writing, with positive changes observed particularly in the sub-dimensions related to motivation and the effect of the process. Furthermore, a significant decrease was detected in writing anxiety scores, reaching a moderate effect size. Process-based assessments revealed that the rubric scores of the digital story products developed by prospective teachers increased at the end of the application, and the performance distribution became more balanced. Qualitative findings show that prospective teachers' experiences regarding the digital story creation process are grouped around four themes: experiential learning, pedagogical development and instructional contribution, transformation of writing skills, and instructional use intention. In conclusion, it can be said that the digital story-based teaching process offers a holistic learning experience that supports prospective teachers' affective characteristics and pedagogical awareness, reduces writing anxiety, and improves their perspectives on instructional design. In this context, it is evaluated that the widespread adoption of digital story-based applications in teacher education can contribute to professional development.

Keywords: digital storytelling, mixed methods, prospective teachers

Öğretmen Adaylarının 21. Yüzyıl Becerilerinin Gerekliliğine Yönelik Görüşleri

Dilara Akyar Yağdıran ^{1,*} & Ecem Çelikkol ¹

¹ Sınıf Öğretmenliği Gazi Üniversitesi
dilaraakyar@gazi.edu.tr

Özet

21. yüzyıl becerileri, öğrencilerin öğrenme süreçleri ve gelecekteki mesleki yaşamları açısından kritik bir öneme sahiptir. Bununla birlikte, günümüzdeki hızlı teknolojik gelişmeler ve dijital dönüşüm, bu becerilerin tanımını, önceliklerini ve uygulanma biçimlerini yeniden şekillendirmekte; bazı becerilerin önemini artırırken, bazılarını farklı bağlamlarda yeniden değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Araştırmanın amacı, günümüzde hızla ilerleyen teknolojik gelişmeler ve dijital dönüşüm süreci göz önünde bulundurularak sınıf öğretmeni adaylarının 21. yüzyıl becerilerinin gerekliliğine yönelik görüşlerinin belirlenmesidir. Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden temel nitel araştırma deseni benimsenmiştir. Çalışma grubunu 30 sınıf öğretmeni adayı oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, araştırmacılar tarafından geliştirilen “Öğretmen Adaylarının 21. Yüzyıl Becerilerinin Gerekliliğine Yönelik Görüşleri Formu” kullanılmıştır. Görüşme formu geliştirme sürecinde uzman görüşünden yararlanılmıştır. Katılımcılardan elde edilen ifadeler, içerik analizi yöntemi çerçevesinde sistematik bir biçimde incelenmiş; yanıtlar kodlanmış, benzer nitelikteki kodlar bir araya getirilmiş ve temalar oluşturularak yorumlanmıştır. Araştırma kapsamında elde edilen veriler, literatürdeki mevcut bulgular ile tartışmalı bir şekilde ele alınmıştır. Araştırma sonucunda, gelecekte yapılacak çalışmalara yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: 21.yüzyıl becerileri, öğretmen adayları, sınıf öğretmenliği

Prospective Teachers' Views on the Necessity of 21st-Century Skills

Dilara Akyar Yağdıran ^{1,*} & Ecem Çelikkol ¹

Abstract

21st-century skills are of critical importance for students' learning processes and future professional lives. However, today's rapid technological advancements and digital transformation are reshaping the definition, priorities, and implementation of these skills; while increasing the importance of some skills, they necessitate a reassessment of others in different contexts. The purpose of this study is to determine the views of elementary teacher candidates regarding the necessity of 21st-century skills, taking into account the rapidly advancing technological developments and the digital transformation process of today. The study adopted the basic qualitative research design among qualitative research methods. The study group consisted of 30 prospective classroom teachers. For data collection, the "Form on Prospective Teachers' Views Regarding the Necessity of 21st-Century Skills," developed by the researchers, was used. Expert opinions were utilized during the development of the interview form. The statements obtained from the participants were systematically analyzed within the framework of content analysis; the responses were coded, similar codes were grouped together, and themes were identified and interpreted. The data obtained in the study were discussed in relation to existing findings in the literature. As a result of the study, various recommendations were presented for future research.

Keywords: 21st-century skills, teacher candidates, primary education

İlköğretimde Afet Eğitiminin Yapılandırılması: Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretim Modeli Tasarımları

Esra Özcan

Ted Üniversitesi, esra.ozcan@tedu.edu.tr

Özet

Dünyanın farklı bölgelerinde meydana gelen doğal afetler, bireylerin yaşamını yalnızca fiziksel açıdan değil; psikolojik, sosyal ve ekonomik boyutlarda da derinden etkilemektedir. Bu nedenle afetlere yönelik hazırlık süreçlerinin yalnızca kriz anıyla sınırlı kalmaması, afet öncesi, sırası ve sonrasını kapsayan bütüncül bir eğitim yaklaşımıyla ele alınması gerekmektedir. Özellikle ilkokul düzeyi, bireylerde afet bilincinin geliştirilmesi, risk algısının oluşturulması ve güvenli davranışların kazandırılması açısından kritik bir dönem olarak görülmektedir.

Alanyazın incelendiğinde, afet eğitiminin çoğunlukla bilgi aktarımına dayalı, kısa süreli ve parçalı uygulamalarla sınırlı kaldığı; öğrencilerin afetlere yönelik yalnızca bilişsel değil, aynı zamanda duyuşsal ve davranışsal boyutlarda yeterince desteklenmediği görülmektedir. Bu durum, afet eğitiminin ilkokul düzeyinde nasıl yapılandırılması gerektiği sorusunu önemli bir araştırma alanı hâline getirmektedir.

Afet eğitiminin etkili biçimde uygulanabilmesi, yalnızca öğretim programlarının içeriğiyle değil, aynı zamanda öğretmenlerin bu içeriği nasıl anlamlandırdığı ve öğretim süreçlerine nasıl dönüştürdüğüyle de yakından ilişkilidir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının afet eğitimine ilişkin pedagojik yaklaşımlarının incelenmesi, bu alanın geliştirilmesi açısından önemli bir veri kaynağı sunmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının afet eğitimini ilkokul düzeyinde nasıl kavramsallaştırdıklarını ve bu kavramsallaştırmayı öğretim süreçlerine nasıl yansıttıklarını incelemektir. Araştırma durum çalışması olarak yürütülmüş olup veri toplama sürecinde doküman incelemesi ve yarı yapılandırılmış görüşme teknikleri birlikte kullanılmıştır. Bu kapsamda öğretmen adaylarından ders planları, öğretim modeli önerileri ve grup sunumları hazırlamaları istenmiş; ayrıca afet eğitimine ilişkin görüşleri görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Öğretmen adayları tarafından hazırlanan ders planları ve öğretim modelleri, önceden belirlenmiş ölçütlere dayalı bir rubrik aracılığıyla değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve temalar oluşturulmuştur.

Araştırma bulguları, öğretmen adaylarının afet eğitimini üç temel boyutta ele aldıklarını göstermektedir. İlk olarak içerik boyutunda hazırlıklı olma, korunma ve farkındalık geliştirme temalarının öne çıktığı belirlenmiştir. İkinci olarak öğretim sürecinde drama, rol oynama ve uygulamaya dayalı etkinliklerin sıklıkla tercih edildiği görülmüştür. Üçüncü olarak ise öğretmen adaylarının afet eğitiminin öğretim programındaki yeri konusunda farklı yaklaşımlar geliştirdikleri; bazı adayların ayrı bir ders önerdiği, bazılarının ise mevcut dersler içine entegrasyonu tercih ettiği belirlenmiştir.

Sonuç olarak, öğretmen adaylarının afet eğitimini çok boyutlu bir yapı olarak ele aldıkları ve bu süreci yalnızca bilgi aktarımıyla sınırlı görmedikleri ortaya çıkmıştır. Bu bulgular, afet eğitiminin öğretmen yetiştirme sürecinde uygulama temelli yaklaşımlarla desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Afet eğitimi, doğal afetler, öğretmen eğitimi, sınıf öğretmeni adayları, öğretim modelleri

Structuring Disaster Education in Primary Education: Pre-Service Teachers' Instructional Model Designs

Esra Özcan

Abstract

Natural disasters occurring in different parts of the world affect individuals not only physically but also psychologically, socially, and economically. Therefore, preparedness for disasters should not be limited to the moment of crisis; instead, it should be addressed through a holistic educational approach that includes pre-disaster, during-disaster, and post-disaster phases. Primary education, in particular, is considered a critical period for developing disaster awareness, building risk perception, and fostering safe behaviors among individuals.

A review of the literature indicates that disaster education is often limited to knowledge transmission and short-term, fragmented practices, and fails to sufficiently support students not only cognitively but also affectively and behaviorally. This highlights the need to reconsider how disaster education should be structured at the primary school level.

The effective implementation of disaster education is closely related not only to curriculum content but also to how teachers interpret this content and transform it into instructional practices. In this context, examining pre-service teachers' pedagogical perspectives on disaster education provides valuable insights for the development of this field.

The aim of this study is to investigate how pre-service primary school teachers conceptualize disaster education and how they reflect this conceptualization in their instructional practices. The study was conducted as a case study. Data were collected through document analysis and semi-structured interviews. Within this scope, pre-service teachers were asked to develop lesson plans, instructional model proposals, and group presentations; additionally, their views on disaster education were collected through interviews. The lesson plans and instructional models developed by the participants were evaluated using a rubric based on predefined criteria. The data were analyzed through content analysis, and themes were identified.

The findings revealed that pre-service teachers conceptualize disaster education in three main dimensions. First, in terms of content, preparedness, protection, and awareness were emphasized. Second, in terms of pedagogy, drama, role-play, and practice-based activities were frequently preferred. Third, participants demonstrated different perspectives regarding the positioning of disaster education within the curriculum; while some proposed it as a separate course, others suggested integrating it into existing subjects.

In conclusion, pre-service teachers perceive disaster education as a multidimensional construct and do not limit it to knowledge transmission. These findings suggest that disaster education in teacher education programs should be supported through practice-based approaches.

Keywords: Disaster education, natural disasters, teacher education, pre-service teachers, instructional models

Öğretmen Adaylarının Okul Gözlemleri: Sınıf İklimi, Aidiyet ve Hakkaniyet Üzerine Anlatılar

Esranur Çalık ¹, Tuğbanur Yıldız ¹, Ebrar Akbulut ¹ & Saniye Nur Ergan ^{1,*}

¹ Sınıf Öğretmenliği Ordu Üniversitesi, snurergan@gmail.com

Özet

Bu çalışma, sınıf öğretmeni adaylarının lisans programı üçüncü sınıfta yürüttükleri Okullarda Gözlem I ve II dersleri kapsamında şekillenen deneyimlerini foto-esinlenme yöntemi aracılığıyla görünür kılmayı amaçlamaktadır. Araştırma, yaklaşık bir yıl boyunca farklı okullarda staj yapan üç öğretmen adayının gözlemlerine dayanmaktadır. Bu çalışmada bildirinin yazarları, aynı zamanda gözlem sürecini deneyimleyen öğretmen adaylarının kendileridir ve kendi deneyimlerini doğrudan sunmaktadırlar. Araştırmacılar, gözlem süreçlerinde aidiyet, kimlik, başarı ve dezavantaj gibi soyut kavramlara ilişkin sınıf içi anları fotoğraflamış; ardından bu görsellerden hareketle kendi deneyim ve anlamlandırmalarını anlatı formunda paylaşmışlardır. Çalışma post-nitel bir yaklaşımla ele alınmış; foto-esinlenme ve anlatı araştırması bir arada düşünülerek kullanılmıştır. Bu bağlamda bulgular, genellenebilir sonuçlar sunmaktan ziyade öğretmen adaylarının sınıf içi yaşantılara dair kurdukları anlamlara işaret etmektedir. Paylaşılan anlatılarda, aidiyet duygusunun hissedildiği sınıflarda iletişim ve katılımın daha görünür hale geldiğine; ilkökul öğrencilerinin kendilerini ifade etme biçimlerinde farklılaşmalar olduğuna dair gözlemler yer almaktadır. Benzer şekilde, dezavantaj olarak düşünülen durumların destekleyici öğrenme ortamlarında farklı biçimlerde deneyimlenebildiğine ilişkin paylaşımlar dikkat çekmektedir. Program dışı etkinliklere ilişkin anlatılar ise sınıf içi etkileşim, merak, sosyalleşme ve benzeri süreçlere dair dönüşümlere işaret etmektedir. Tüm bu anlatılar, öğretmen adaylarının kendi deneyimlerinden hareketle sınıf iklimi, okul kültürü ve öğrenme süreçleri arasındaki ilişkilerin çok katmanlı ve bağlamsal doğasına dair açık uçlu bir okuma sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Foto-esinlenme, Sınıf iklimi, Hakkaniyet, Anlatı araştırması

Pre-service Teachers' School Observations: Narratives on Classroom Climate, Belonging, and Equity

Esranur alık ¹, Tuğbanur Yıldız ¹, Ebrar Akbulut ¹ & Saniye Nur Ergan ^{1,*}

Abstract

This study aims to make visible the experiences of pre-service primary school teachers shaped within the scope of the School Observation I and II courses in their third year of undergraduate education, through the use of photo-elicitation. The research draws on the observations of three pre-service teachers who have been engaged in school practicum across different schools for approximately one year. In this study, the authors of the paper are also the pre-service teachers who conducted the observations, and they present their own lived experiences directly. During their observation processes, the researchers photographed classroom moments related to abstract concepts such as belonging, identity, achievement, and disadvantage. Drawing on these visual materials, they shared their experiences and meaning-making through narrative accounts. The study is approached from a post-qualitative perspective, integrating photo-elicitation with narrative inquiry. In this sense, the findings do not aim to provide generalizable results; rather, they point to the meanings constructed by pre-service teachers in relation to their classroom experiences. The narratives shared suggest that in classrooms where a sense of belonging is perceived, communication and participation become more visible, and primary school students' ways of expressing themselves appear to shift. Similarly, observations indicate that situations perceived as disadvantage may be experienced differently within supportive learning environments. Narratives related to extracurricular practices point to transformations in classroom interaction, curiosity, socialization, and similar processes. Taken together, these narratives offer an open-ended and layered reading of the relationships between classroom climate, school culture, and learning processes, as understood through the lived experiences of pre-service teachers.

Keywords: Photo-elicitation, Classroom climate, Equity, Narrative inquiry

Sınıf Öğretmenlerinin Dijital Hikâyeleme Kullanımına Yönelik Tutumlarının; Dijital Öğretim Materyali Geliştirme Öz-Yeterlik Algıları ile İlişkisi

Murat Vahdettin Karaköse ^{1,*} & Durmuş Kılıç ²

¹15 Temmuz Şehitleri İlkokulu, muratvahdettinkarakose32@gmail.com

²Atatürk Üniversitesi

Özet

Dijital hikâyeleme yöntemi, eğitim sürecinde öğrencilerin akademik başarılarını artıran, motivasyonlarını yükselten ve derse olan ilgilerini artıran etkili bir öğretim tekniğidir. Görsel ve işitsel öğelerle desteklenen dijital hikâyeler, öğrencilerin dikkatini çekerek onların öğrenme sürecine etkin katılım göstermelerini sağlar. Bu yönüyle yapılandırmacı öğrenme anlayışıyla örtüşür ve öğrencilerin deneyimleyerek öğrenmelerine olanak tanır. Aynı zamanda soyut ve karmaşık içerikleri daha anlaşılır kılarak çoklu duylara hitap eden bir öğrenme ortamı sunar; böylece öğrencilerin bilgiyi anlamlı şekilde yapılandırmalarına katkı sunar. Dijital hikâyeler, öğrenme sürecini eğlenceli ve ilgi çekici hâle getirdiğinden, öğrencilerin derse yönelik tutumlarını olumlu yönde etkiler. Teknolojik olanaklarla zenginleştirilen bu içerikler, öğrenme ortamına hareket kazandırarak çağın eğitim gerekliliklerine uyum sağlar. Bu doğrultuda, 21. yüzyıl becerileri arasında yer alan dijital okuryazarlığın kazandırılması büyük önem taşır. Eğitim fakültelerinde öğretmen adaylarının dijital gelişmelere uyum sağlamaları ve teknolojiyi derslerinde etkili biçimde kullanabilmeleri gerekmektedir. Bu kapsamda, dijital hikâyeleme yöntemine yönelik olarak öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının tutumları, öz yeterlilik düzeyleri ve bilgi birikimleri araştırılabilir; uygulamalı çalışmalarla dijital hikâye örnekleri geliştirilebilir. Böylece, teknolojiyle bütünleşen etkili bir öğrenme süreci oluşturulabilir.

Buradan hareketle araştırmanın amacı sınıf öğretmenlerinin dijital hikâyeleme kullanım tutumlarının, cinsiyet, mesleki kıdem, mezuniyet durumu değişkenlerinin öğretim materyali geliştirme öz yeterlik algısı ile ilişkisinin nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile yapılacaktır. Araştırma örneklemini uygun örnekleme ile Erzurum ilinde 2025-2026 yılında eğitim öğretime aktif olarak devam eden 450 sınıf öğretmeni ile yürütülecektir. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ile Dijital Hikâyeleme Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği, Dijital Öğretim Materyali Geliştirme Öz-Yeterlik Ölçeği ile yüz yüze ve online ortamda olmak üzere toplanacaktır. Ulaşılan bulgular çerçevesinde tartışma yürütülecektir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmenleri, Dijital Hikâyeleme, Dijital Öğretim Materyali

The Relationship Between Classroom Teachers' Attitudes Towards The Use Of Digital Storytelling And Their Self-Efficacy Perceptions in Developing Digital Teaching Materials

Murat Vahdettin Karaköse ^{1,*} & Durmuş Kılıç ²

Abstract

Digital storytelling method is an effective teaching technique that increases students' academic achievement, increases their motivation and increases their interest in the lesson. Digital stories supported by visual and audio elements attract students' attention and enable them to participate actively in the learning process. In this respect, it overlaps with the constructivist learning approach and allows students to learn by experiencing. At the same time, it provides a learning environment that appeals to multiple senses by making abstract and complex content more understandable; thus, it contributes to students' meaningful structuring of knowledge.

Since digital stories make the learning process fun and interesting, they positively affect students' attitudes towards the course. These contents, which are enriched with technological opportunities, adapt to the educational requirements of the age by bringing movement to the learning environment. In this direction, it is of great importance to gain digital literacy, which is among the 21st century skills. In faculties of education, prospective teachers need to adapt to digital developments and use technology effectively in their courses. In this context, the attitudes, self-efficacy levels and knowledge of teachers and pre-service teachers towards digital storytelling method can be investigated; digital story examples can be developed through applied studies. Thus, an effective learning process integrated with technology can be created.

Based on this, the aim of this research is to investigate the relationship between classroom teachers' attitudes towards the use of digital storytelling and their self-efficacy perceptions in developing teaching materials, using a correlational survey model from quantitative research methods. The research sample will be 450 classroom teachers actively working in Erzurum province during the 2025-2026 academic year, selected through convenient sampling. Data collection will be carried out using a Personal Information Form, the Attitude Scale Towards the Use of Digital Storytelling, and the Digital Teaching Material Development Self-Efficacy Scale, both face-to-face and online. A discussion will be conducted based on the findings.

Keywords: Classroom Teachers, Digital Storytelling, Digital Teaching Materials

Öğretmen Adaylarının Millî Eğitim Akademilerine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi

Ayfer Şahin¹ & Lütfiye Nur Karadeli^{1,*}

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, lutfiyenur97@gmail.com

Özet

Millî Eğitim Akademileri, öğretmen adayları için mesleğe hazırlık eğitimi programlarını planlamak ve uygulamak amacıyla hayata geçirilen bir sistemdir. Öğretmen adaylarının bu uygulamaya ilişkin görüşleri, Millî Eğitim Akademilerinin güçlü yönlerinin ve geliştirilmesi gereken yönlerinin belirlenmesinde önemli bir kaynak olacaktır. Bu düşünceden hareketle planlanan çalışmanın amacı, Türkiye'de eğitim fakültelerinden mezun olan ve öğrenimlerine halen devam eden öğretmen adaylarının Millî Eğitim Akademilerine yönelik görüşlerini belirlemektir.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı temel alınarak yürütülmüştür. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Ölçüt olarak eğitim fakültelerinde öğrenimine devam eden ve mezun olan öğretmen adayları esas alınmıştır. Veriler, açık uçlu sorulardan oluşan görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır.

Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemiyle sistematik bir şekilde çözümlenecektir. Bu analiz sürecinde veriler önce anlamlı birimlere ayrılarak kodlanacak, ardından benzer nitelikteki kodlar belirli kategoriler altında toplanacaktır. Son aşamada ise bu kategorilerden hareketle araştırmanın temel bulgularını temsil eden kapsayıcı temalar oluşturulacaktır. Araştırma sonuçlandığında, Türkiye'de uygulanmaya başlanan Millî Eğitim Akademileri hakkında mezun olan ve olmayan öğretmen adaylarının görüşlerinin ve beklentilerinin ortaya konulması ile alanyazına, politika yapıcılara ve öğretmen akademisi üst ve alt yönetimlerine önemli bir referans olabileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Adayı, Millî Eğitim Akademisi

An Examination of Teacher Candidates' Views on the National Education Academies

Ayfer Şahin¹ & Lütifiye Nur Karadeli^{1,*}

Abstract

The National Education Academies are a system established to plan and implement pre-service professional training programs for teacher candidates. Teacher candidates' views on this initiative constitute an important source for identifying both the strengths of the National Education Academies and the aspects that require improvement. In this context, the present study aims to determine the views of teacher candidates—both graduates of faculties of education and those who are still pursuing their studies in Türkiye—regarding the National Education Academies.

The study was conducted based on a qualitative research approach. The study group was determined through criterion sampling, one of the purposive sampling methods. The criterion included teacher candidates who are either currently enrolled in faculties of education or have already graduated from these institutions. The data were collected באמצעות an interview form consisting of open-ended questions.

The obtained data will be systematically analyzed using content analysis. In this process, the data will first be coded by dividing them into meaningful units; subsequently, codes with similar characteristics will be grouped under specific categories. In the final stage, overarching themes representing the main findings of the study will be generated based on these categories.

Upon completion, the study is expected to provide a comprehensive account of the views and expectations of both pre-service and graduate teacher candidates regarding the National Education Academies newly implemented in Türkiye, thereby offering a valuable reference for the literature, policymakers, and both upper- and lower-level administrators of the teacher academy system.

Keywords: Teacher Candidates, National Education Academy

Sınıf Öğretmenlerinde Mesleki Etik Algısı: Devlet ve Özel Okul Karşılaştırması

Şafak Kaman ¹, Büşra Cebeci ², Buse Yiğitbilek ^{3,*} & Duygu Sarıhan Karakuş ²

¹Kastamonu Üniversitesi

²Kastamonu Üniversitesi

³Kastamonu Üniversitesi

buseeyigitbilekk@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, özel okul öğretmenleri ile devlet okulu öğretmenlerinin mesleki etik algılarını karşılaştırmalı olarak incelemek ve bu algılar arasındaki benzerlik ile farklılıkları derinlemesine ortaya koymaktır. Bu doğrultuda çalışma, nitel araştırma yöntemleri çerçevesinde ele alınmış ve olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı özel ve devlet okullarında görev yapmakta olan toplam 24 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcıların belirlenmesinde, araştırmanın amacına uygun bireylere ulaşmayı kolaylaştırmak amacıyla kolay ulaşılabilir durum örnekleme ile belirli ölçütleri karşılayan katılımcıların seçilmesini sağlayan ölçüt örnekleme yöntemleri birlikte kullanılmıştır. Katılımcıların mesleki deneyim, görev yaptıkları kurum türü ve gönüllülük esasına dayalı olarak seçilmesine özen gösterilmiştir. Veriler 2025–2026 eğitim-öğretim yılı güz döneminde araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler, nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi yöntemiyle sistematik bir biçimde çözümlenmiştir. Analiz sürecinde veriler kodlanmış, benzer kodlar bir araya getirilerek kategoriler oluşturulmuş ve bu kategoriler ana tema ve alt temalar altında yapılandırılmıştır. Bulgular, öğretmenlerin doğrudan ifadelerine yer verilerek desteklenmiş ve yorumlanmıştır. Araştırma bulguları, meslek etiğinin temel ilkeleri açısından değerlendirildiğinde hem özel okul hem de devlet okulu öğretmenlerinin en çok “adalet, eşitlik ve tarafsızlık” ilkelerine vurgu yaptıklarını göstermektedir. Bu durum, öğretmenlerin etik anlayışlarının merkezinde öğrencilere karşı adil ve ayırım gözetmeyen bir yaklaşımın yer aldığını ortaya koymaktadır. Etik dışı davranışlar bağlamında ise her iki okul türünde de en önemli sorun alanı olarak “adaletsizlik ve ayrımcılık” öne çıkmıştır. Bu bulgu, öğretmenlerin etik ihlalleri çoğunlukla eşitlik ilkesinin ihlali üzerinden değerlendirdiklerini göstermektedir. Bununla birlikte, okul yönetiminin etik rehberlik rolü açısından özel ve devlet okulları arasında belirgin farklılıklar tespit edilmiştir. Özellikle özel okullarda görev yapan öğretmenler, veli beklentileri ve baskısı ile yönetim veya meslektaş kaynaklı etik ikilemleri daha yoğun yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Bu durum, özel okullarda kurumsal yapı ve paydaş beklentilerinin öğretmenlerin etik karar alma süreçlerini daha karmaşık hale getirdiğini göstermektedir. Hediyeleşme konusuna ilişkin bulgular ise her iki okul türünde benzerlik göstermektedir. Hem özel hem de devlet okulu öğretmenleri, sembolik değeri olan ve maddi karşılığı yüksek olmayan hediyelerin etik açıdan sorun oluşturmadığını belirtmişlerdir. Genel olarak değerlendirildiğinde, araştırma bulguları öğretmenlerin mesleki etik algılarının büyük ölçüde ortak değerler etrafında şekillendiğini; ancak

Çalışılan kurum türüne bağlı olarak karşılaşılan etik sorunların niteliği ve yoğunluğunda farklılıklar ortaya çıktığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf ğretmenleri, meslek etiği, devlet okulu, zel okul

Classroom Teachers' Perceptions of Professional Ethics: A Comparison of State and Private Schools

Şafak Kaman ¹, Büşra Cebeci ², Buse Yiğitbilek ^{3,*} & Duygu Sarihan Karakuş ²

Abstract

The aim of this study is to examine the perceptions of professional ethics held by teachers in private schools and those in state schools in a comparative manner, and to thoroughly highlight the similarities and differences between these perceptions. Accordingly, the study was conducted within the framework of qualitative research methods and utilised a phenomenological research design. The study group consists of a total of 24 class teachers currently working in private and state schools affiliated with the Ministry of National Education. In selecting participants, convenience sampling was used to facilitate reaching individuals suitable for the study's purpose, alongside criterion sampling to ensure the selection of participants meeting specific criteria. Care was taken to select participants based on their professional experience, the type of institution where they worked, and on a voluntary basis. Data were collected during the autumn term of the 2025–2026 academic year using a semi-structured interview form developed by the researchers. The data obtained were systematically analysed using content analysis, a qualitative data analysis technique. During the analysis process, the data were coded; similar codes were grouped together to form categories, and these categories were structured under main themes and sub-themes. The findings were supported and interpreted by quoting the teachers' direct statements. When the research findings are evaluated in terms of the fundamental principles of professional ethics, they reveal that teachers in both private and state schools placed the greatest emphasis on the principles of 'justice, equality and impartiality'. This indicates that a fair and non-discriminatory approach towards students lies at the heart of teachers' ethical understanding. In the context of unethical behaviour, "injustice and discrimination" emerged as the most significant area of concern in both types of school. This finding suggests that teachers predominantly assess ethical breaches through the lens of a violation of the principle of equality. However, distinct differences were identified between private and state schools regarding the role of school management in providing ethical guidance. In particular, teachers working in private schools have stated that they experience ethical dilemmas arising from parental expectations and pressure, as well as those stemming from management or colleagues, more intensely. This situation indicates that in private schools, the institutional structure and stakeholder expectations make teachers' ethical decision-making processes more complex. Findings regarding gift-giving, however, show similarities in both types of school. Teachers in both private and state schools stated that gifts of symbolic value and of low monetary worth do not pose an ethical problem. Overall, the research findings indicate that teachers' perceptions of professional ethics are largely shaped around shared values; however, differences emerge in the nature and intensity of the ethical issues encountered depending on the type of institution in which they work.

Keywords: Class teachers, professional ethics, state schools, private schools

Öğretmenler İçin Okuduğunu Anlama Stratejileri ve Öğretimi Farkındalık Formunun Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Ayşe Nur Alkoç Sayan ^{1,*} & Birsen Doğan ²

¹ Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, aysenur09alkoc@gmail.com

² Pamukkale Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin okuduğunu anlama stratejilerine ve bu stratejilerin öğretimine ilişkin farkındalık düzeylerini belirlemeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir. Okuduğunu anlama, bireyin metni anlamlandırma sürecinde bilişsel ve üstbilişsel stratejileri etkin biçimde kullanmasını gerektiren çok boyutlu bir süreç olarak bilinmektedir. Bu süreçte öğretmenlerin sahip olduğu strateji farkındalığı, öğrencilerin okuma becerilerinin geliştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Ancak ilgili alanyazında, öğretmenlerin hem strateji kullanımını hem de strateji öğretimine yönelik farkındalıklarını birlikte değerlendiren ölçme araçlarının sınırlı olduğu görülmektedir. Bu kapsamda geliştirilen “Öğretmenler İçin Okuduğunu Anlama Stratejileri Farkındalık Formu” iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, öğretmenlerin okuduğunu anlama stratejilerine ilişkin farkındalıklarını, ikinci bölüm ise okuduğunu anlama stratejilerinin öğretimine yönelik farkındalıklarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Birinci bölümde, soru sorma, bağ kurma, tahmin etme, çıkarım yapma, anlamayı izleme ve değerlendirme, görselleştirme ve özetleme olmak üzere yedi okuduğunu anlama stratejisine yer verilmiştir. İkinci bölümde ise karşılıklı öğretim stratejisi, işbirlikli okuma stratejisi, doğrudan strateji öğretimi ve dönüşümsel strateji öğretimi ele alınmıştır. Her bir stratejiye yönelik üç soru, toplamda 21 soru hazırlanmış ve tüm sorular örnek olay temelli açık uçlu sorular biçiminde yapılandırılmıştır. Katılımcılardan, verilen örnek olay ile ilgili stratejiyi bularak yazmaları istenmiştir. Ölçme aracının geliştirilme sürecinde öncelikle kapsam geçerliğini sağlamak amacıyla, sekiz alan uzmanı ile bir ölçme-değerlendirme uzmanından görüş alınmıştır. Ayrıca, kapsam geçerliği sürecinde soruların dil ve ifade uygunluğu ile ölçüm aracının kullanılabilirliği de değerlendirilmiştir. Nihai şeklini alan formların, soruların anlaşılabilirliğini değerlendirmek üzere üç sınıf öğretmeni ile pilot uygulama gerçekleştirilmiştir. Ölçüm aracının geçerlik ve güvenilirlik analizleri kapsamında, Aydın ilinin farklı ilçelerinde görev yapan 200 sınıf öğretmeninden veri toplanmıştır. Yapılan analizler sonucunda, birinci bölümden 7, ikinci bölümden 4 soru çıkarılmıştır. Birinci bölümün Cronbach Alfa güvenilirlik katsayıları .62 ile .76 arasında değişmektedir. Faktör analizi toplam varyansın %63'nü açıklamıştır ($\chi^2/df=2.33$). İkinci bölümün Cronbach Alfa güvenilirlik katsayıları .59 ile .72 arasında değişmektedir. Faktör analizi toplam varyansın %65'ni açıklamıştır ($\chi^2/df=2.08$). Elde edilen bulgular doğrultusunda formun geçerlik ve güvenilirlik düzeylerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okuduğunu anlama, strateji farkındalığı, strateji öğretimi, sınıf öğretmenleri

Development of a Reading Comprehension Strategies and Instruction Awareness Form for Teachers: A Validity and Reliability Study

Ayşe Nur Alkoç Sayan ^{1,*} & Birsen Doğan ²

Abstract

The aim of this study is to develop a valid and reliable measurement tool to determine primary school teachers' levels of awareness regarding reading comprehension strategies and the instruction of these strategies. Reading comprehension is known as a multidimensional process that requires individuals to effectively use cognitive and metacognitive strategies in making sense of a text. In this process, teachers' awareness of strategies plays an important role in improving students' reading skills. However, in the relevant literature, it is observed that measurement tools that evaluate both teachers' use of strategies and their awareness of strategy instruction together are limited. The "Reading Comprehension Strategies Awareness Form for Teachers," developed within this scope, consists of two sections. The first section aims to measure teachers' awareness of reading comprehension strategies, while the second section aims to measure their awareness regarding the instruction of these strategies. In the first section, seven reading comprehension strategies are included: questioning, making connections, predicting, making inferences, monitoring and evaluating comprehension, visualization, and summarizing. In the second section, reciprocal teaching strategy, collaborative reading strategy, direct strategy instruction, and transactional strategy instruction are addressed. Three questions were prepared for each strategy, making a total of 21 questions, and all questions were structured as open-ended, case-based questions. Participants were asked to identify and write the relevant strategy based on the given case. During the development process of the measurement tool, in order to ensure content validity, opinions were obtained from eight field experts and one measurement and evaluation expert. Additionally, the appropriateness of the language and expression of the questions, as well as the usability of the measurement tool, were evaluated during the content validity process. A pilot application was conducted with three primary school teachers to assess the comprehensibility of the finalized forms. Within the scope of validity and reliability analyses, data were collected from 200 primary school teachers working in different districts of Aydın province. As a result of the analyses, 7 items from the first section and 4 items from the second section were removed. The Cronbach's alpha reliability coefficients of the first section ranged between .62 and .76. Factor analysis explained 63% of the total variance ($\chi^2/df = 2.33$). The Cronbach's alpha reliability coefficients of the second section ranged between .59 and .72. Factor analysis explained 65% of the total variance ($\chi^2/df = 2.08$). Based on the obtained findings, it was determined that the validity and reliability levels of the form are at an acceptable level.

Keywords: Reading comprehension, strategy awareness, strategy instruction, classroom teachers

Milli Eğitim Akademisi'ne Yönelik Paydaş Algıları: Bir Durum Çalışması

Seda Altunbaş Yavuz

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, seda_a85@hotmail.com

Özet

Türkiye’de öğretmen yetiştirme sisteminde son dönemde gerçekleştirilen düzenlemeler, öğretmenlik mesleğine geçiş sürecinde önemli bir dönüşümü beraberinde getirmiştir. Bu dönüşümün somut bir yansıması olan Milli Eğitim Akademisi, öğretmen adaylarının mesleğe hazırlanma sürecini yeniden yapılandıran bir model olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Milli Eğitim Akademisi’ne yönelik paydaş algılarını mesleki kimlik, eğitim içeriği, ekonomik koşullar ve sistemsel beklentiler bağlamında incelemektir.

Araştırma, nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenoloji) yaklaşımı ile yürütülmektedir. Çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen toplam 25 katılımcı oluşturmaktadır. Bu kapsamda Milli Eğitim Akademisi’ni kazanan 10 öğretmen adayı, sınıf eğitimi alanında öğrenim gören 10 dördüncü sınıf lisans öğrencisi ve aynı alanda görev yapan 5 akademisyen araştırmaya dahil edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmaktadır. Görüşme formu; demografik bilgiler, akademiye yönelik motivasyon, eğitim içeriği, mesleki algı, ekonomik koşullar ve metaforik algıları kapsayan sorulardan oluşmaktadır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmektedir.

Çalışma hâlen devam etmekte olup veri toplama süreci sürmektedir. İlk bulgular, paydaşların akademi sürecine yönelik algılarının özellikle “adaylık/kursiyerlik” statüsünün mesleki kimlik üzerindeki etkisi, akademi müfredatının lisans eğitimiyle benzerliği ya da farklılığı ve sürecin ekonomik sürdürülebilirliği temalarında yoğunlaştığını göstermektedir. Ayrıca, katılımcıların Milli Eğitim Akademisi ve öğretmenlik mesleğine ilişkin geliştirdikleri metaforlar, sürecin daha çok algısal ve sembolik boyutlarını ortaya koymaktadır.

Araştırmanın tamamlanmasıyla birlikte, Milli Eğitim Akademisi modeline ilişkin farklı paydaş perspektiflerinin karşılaştırmalı olarak ortaya konulması ve elde edilen bulgular doğrultusunda öğretmen yetiştirme sürecine yönelik öneriler geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Milli Eğitim Akademisi, öğretmen yetiştirme, sınıf eğitimi, mesleki kimlik, metafor, fenomenoloji

Stakeholder Perceptions of the National Education Academy: A Case Study

Seda Altunbaş Yavuz

Abstract

Recent reforms in teacher education in Türkiye have introduced significant changes in the transition to the teaching profession. As a key component of this transformation, the National Education Academy has emerged as a new model restructuring the preparation process of teacher candidates. This study aims to examine stakeholder perceptions of the National Education Academy in terms of professional identity, instructional content, economic conditions, and systemic expectations.

The study is designed within the framework of phenomenology, one of the qualitative research approaches. The study group consists of a total of 25 participants selected through purposive sampling: 10 teacher candidates who have been admitted to the National Education Academy, 10 senior undergraduate students in classroom education, and 5 academics working in the same field. Data are being collected through a semi-structured interview form developed by the researcher. The interview form includes questions addressing demographics, motivation toward the academy, instructional content, professional perceptions, economic conditions, and metaphorical perceptions. The data are analyzed using content analysis.

The study is still ongoing and the data collection process continues. Preliminary findings indicate that stakeholder perceptions mainly focus on the impact of the “candidate/trainee” status on professional identity, the perceived similarity or difference between academy training and undergraduate education, and the economic sustainability of the process. In addition, the metaphors developed by participants regarding the academy and the teaching profession reveal the symbolic and perceptual dimensions of the system.

It is expected that the study will contribute to the literature by presenting a comprehensive understanding of stakeholder perspectives and offering implications for teacher education policies.

Keywords: National Education Academy, teacher education, classroom education, professional identity, metaphor, phenomenology

Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Kavram Yanılgılarının Belirlenmesi

Ceyda Keskin ^{1*}, Zeynep Duran ¹ & Hülya Yıldızlı ¹

¹ *Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, ceydakskin@gmail.com*

Özet

Bu araştırmada Sosyal Bilgiler öğretim programlarında yer alan “Yaşayan Demokrasimiz” öğrenme alanı çerçevesinde ele alınan “dijital vatandaşlık”, “hukuk”, “medya”, “kamuoyu”, “sivil toplum kuruluşu” kavramlarına ilişkin sosyal bilgiler öğretmen adaylarının kavram yanılgılarını belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmada sürdürülebilir kalkınma amaçları içinde yer alan “nitelikli eğitim”, “eşitsizliklerin azaltılması”, barış, adalet ve güçlü kurular” temel hedefleri ve alt amaçları değerlendirildiğinde bu kavramların araştırılması önem kazanmaktadır. Bu başlıklar ve alt amaçlar değerlendirildiğinde; bilinçli vatandaş, hukuk, kamuoyu gibi kavramların önemle vurgulandığı görülmektedir. Ayrıca birlikte hareket etme ve var olan sosyal problemlere ortak çözümler üretebilmek adına sivil olarak birleşme önem kazanmaktadır. Bu birleşmeyi vatandaş olarak en uygun iletişim ağını sağlayan medya aracılığıyla yapmak ihtiyaç haline gelmektedir. Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma amaçları çerçevesinde Türkiye de dahil olmak üzere diğer ülkeler eğitimle ilgili gelecek politikalarını bu amaçlar çerçevesinde belirlemektedir. Sürdürülebilir bir gelecek inşa etme kapasitesini ve taahhüdünü oluşturmak için eğitim faaliyetlerine önemli görevler düşmektedir. Bu açıdan yorumlandığında, öğretmenlerin ve okulların sürdürülebilir bir geleceğin neye benzeyebileceğine dair bir vizyona sahip olmaları gerekmektedir. Böylece, kültürel farklılıkları ve ortaya çıkan küresel sorunlar arasındaki dinamik dengeyi akılda tutarak etkili çözümler üretebilirler (UNESCO, 2014). Bu amaçların eğitim programlarına entegre olması ve bu çerçevede insan eğitimi dersler ve içerikleriyle mümkün olacaktır. Bu aşamada sosyal bilgiler dersi önemli hale gelmektedir. Çünkü var olan problemleri görmek, bunların topluma yansımalarının farkında olmak ülke vatandaşları için önemli hale gelmiştir. Dolayısıyla dersi yürütecek geleceğin öğretmeni olacak olan öğretmen adaylarının sorumluluğu büyüktür. Bu durumda onların alanlarıyla ilgili bilgi ve becerilerini ortaya çıkarmak ihtiyaç haline gelmiştir. Araştırma nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji (olgubilim) deseninde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu üç farklı devlet üniversitesinin eğitim fakültelerinde öğrenim gören 4. sınıf sosyal bilgiler öğretmen adayları oluşturmuştur. Araştırmada öğretmen adaylarının belirlenen kavramlara ilişkin kavram yanılgılarını ortaya çıkarmak için kelime ilişkilendirme testi kullanılmıştır. Kelime ilişkilendirme testlerin elde edilen veriler içerik analiziyle analiz edilmiştir. Türkiye’de eğitimin temel vizyonunu etkileyen 12. Kalkınma Planı’nda ifade edilen amaçlar ve alt amaçlar, Sürdürülebilir kalkınma hedefleri bağlamında ifade edilen amaçlar ve alt amaçlar göz önüne alındığında araştırma kapsamına alınan kavramlara ilişkin öğretmen adaylarının var olan bilgi yapılarını, kavram yanılgılarını ortaya çıkarmak öğretmen yetiştirme politikalarına, öğretmen yetiştirme programlarına önemli etkiler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler öğretmen adayı, kavram yanılgıları, kelime ilişkilendirme testleri

Identifying Misconceptions of Social Studies Teacher Candidates

Ceyda Keskin ^{1,*}, Zeynep Duran ¹ & Hülya Yıldızlı ¹

Abstract

This study aimed to identify the conceptual misunderstandings held by social studies teacher candidates regarding the concepts of ‘digital citizenship’, ‘law’, ‘media’, ‘public opinion’, and ‘civil society organisation’, as addressed within the ‘Our Living Democracy’ learning area of the social studies curriculum. When evaluating the core objectives and sub-objectives of the Sustainable Development Goals—namely “quality education”, “reducing inequalities”, “peace, justice and strong institutions”—the investigation of these concepts gains significance. Upon assessing these headings and sub-objectives, it is evident that concepts such as the “informed citizen”, “law”, and “public opinion” are strongly emphasised. Furthermore, society collaboration is becoming increasingly important for the action and the generation of joint solutions to existing social problems. It has become necessary to facilitate this collaboration through the media, which provides the most suitable communication network for citizens. Within the framework of the United Nations Sustainable Development Goals, Turkey, along with other countries, is determining its future education policies in line with these objectives. Educational activities bear significant responsibilities in fostering the capacity and commitment to build a sustainable future. From this perspective, teachers and schools must possess a vision of what a sustainable future might look like. Viewed from this perspective, teachers and schools must have a vision of what a sustainable future might look like. In this way, they can devise effective solutions whilst bearing in mind the dynamic balance between cultural differences and emerging global issues (UNESCO, 2014). Integrating these objectives into curricula will be made possible through the lessons and content of humanities education. At this stage, the social studies course takes on particular importance. This is because recognising existing problems and being aware of their societal implications has become crucial for the country’s citizens. Consequently, the responsibility of teacher candidates—who will become the teachers of the future—is significant. In this context, it has become necessary to bring to the fore their knowledge and skills in their respective fields. The research was conducted using the phenomenology (phenomenological) design, one of the qualitative research designs. The study group consisted of fourth-year social studies teacher candidates studying at the faculties of education of different state universities. In the research, a word association test was used to identify the teacher candidates’ misconceptions regarding the defined concepts. The data obtained from the word association tests were analysed using content analysis. Considering the objectives and sub-objectives outlined in the 12th Development Plan, which shapes the fundamental vision of education in Turkey, and those expressed within the context of the Sustainable Development Goals, identifying the teacher candidates’ existing knowledge structures and conceptual misunderstandings regarding the concepts included in the study will have significant implications for teacher education policies and curricula.

Keywords: Social Studies teacher candidates, misconceptions, word association tests

Öğretmen Adaylarının Yapay Zekâ Okuryazarlıkları ve Etik Farkındalıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sabri Sidekli ¹, Merve Güneş ² & Hümeysra Uysal ^{3,*}

¹ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

² İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

³ İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, humeyra.uysal@izu.edu.tr

Özet

Yapay zekâ teknolojileri eğitim alanında kullanılır hale gelmiştir. Ders planlama, ölçme ve değerlendirme ve dersi daha eğlenceli hale getirme gibi birçok alanda yapay zekâ teknolojilerinden yararlanılmaktadır. Bu durum, öğretmen adaylarının yapay zekâ teknolojisini kullanabilme becerileri kadar etik sorumluluklarının da farkında olmalarına ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. Çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri ve yapay zekâ etik farkındalıkları arasında ilişki olup olmadığı incelenmiştir. Çalışma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Çalışmaya İstanbul ilinde bulunan bir özel özel üniversitenin eğitim fakültesi programlarında öğrenim gören 320 öğretmen adayı katılmıştır. Çalışma verilerini elde etmek için Kanbay, Arkan, Akçam ve Varol (2025) tarafından geliştirilen “Yapay Zekâ Etik Farkındalık Ölçeği” ve Çelebi, Yılmaz, Demir ve Karakuş (2023) tarafından geliştirilen “Yapay Zekâ Okuryazarlık Ölçeği” kullanılmıştır. Veriler Google Formlar üzerinden çevrim içi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde öğretmen adaylarının yapay zekâ okuryazarlıkları ve yapay zekâ etik farkındalıkları arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Çalışma sonucunda öğretmen adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeyleri ve yapay zekâ etik farkındalıkları arasında bir ilişki tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının yapay zekâ okuryazarlıkları ile yapay zekâ etik farkındalıklarının birlikte ele alınması gelecekte yapılacak çalışmalara ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, yapay zekâ okuryazarlığı, etik farkındalık

An Examination of the Relationship Between Pre-Service Teachers’ Artificial Intelligence Literacy and Their Ethical Awareness

Sabri Sidekli ¹, Merve Güneş ² & Hümeysra Uysal ^{3,*}

Abstract

Artificial intelligence (AI) technologies have become increasingly utilized in the field of education. These technologies are used in various areas such as lesson planning, assessment and evaluation, and making lessons more engaging. This situation highlights the need for pre-service teachers not only to develop the skills to use AI technologies but also to be aware of their ethical responsibilities. The aim of this study is to examine whether there is a relationship between pre-service teachers’ levels of AI literacy and their awareness of AI ethics. The study was conducted using a descriptive survey model, which is one of the quantitative research methods. A total of 320 pre-service teachers studying in the faculty of education at a private university in Istanbul participated in the study. To collect the data, the “Artificial Intelligence Ethical Awareness Scale” developed by Kanbay, Arkan, Akçam, and Varol (2025) and the “Artificial Intelligence Literacy Scale” developed by Çelebi, Yılmaz, Demir, and Karakuş (2023) were used. The data were collected online via Google Forms. In the analysis of the data, correlation analysis was employed to determine the relationship between pre-service teachers’ AI literacy and their AI ethical awareness. The findings of the study revealed that there is a relationship between pre-service teachers’ AI literacy levels and their AI ethical awareness. Addressing AI literacy and ethical awareness together in pre-service teachers is expected to provide guidance for future research.

Keywords: artificial intelligence, artificial intelligence literacy, ethical awareness

Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Nörobilim Temelli Öğretim Yaklaşımına Yönelik Görüş ve Farkındalıkları

Büşra Melis Kanyılmaz ^{1,*} & Gönül Sakız ²

¹ Marmara Üniversitesi, melis_kanyilmaz@hotmail.com

² Marmara Üniversitesi, gonul.sakiz@marmara.edu.tr

Özet

Öğretmenlerin beynin yapısı ve işleyişi ile öğrenmenin beyinde nasıl gerçekleştiğine yönelik sahip oldukları bilgi birikimi ve bu bilgileri eğitim-öğretim süreçlerine yansıtma düzeyleri öğretim sürecinin niteliğini doğrudan etkilemektedir. Öğrenmenin nörobiyolojik temellerine ilişkin bilgi sahibi olan öğretmenler, öğrencilerin bilişsel süreçlerini daha etkili destekleyebilmekte, öğretim sürecini öğrencilerin bireysel özelliklerine uygun biçimde düzenleyebilmekte ve kalıcı öğrenmenin gerçekleşmesine katkı sağlayabilmektedir. Bu bağlamda eğitsel nörobilim alanında ortaya konulan bulguların öğretim süreçlerine aktarılması önem kazanmaktadır. Ancak ilgili alan yazın incelendiğinde, öğretmenlerin bu alana ilişkin bilgi, farkındalık ve uygulama durumlarının araştırıldığı çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum öğretmenlerin eğitsel nörobilim alanına yönelik görüş ve farkındalıklarının incelenmesini gerekli kılmaktadır.

Bu çalışmada, sınıf öğretmenlerinin eğitsel nörobilim temelli öğretim yaklaşımına yönelik görüş ve farkındalıklarının incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma 2025-2026 eğitim-öğretim yılı güz döneminde özel bir ilkokulda çalışan dört sınıf öğretmeniyle gerçekleştirilmiştir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji (olgubilim) deseni kullanılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir.

Araştırma bulguları, katılımcı öğretmenlerin eğitsel nörobilim kavramını hiç duymadıklarını ancak bu kavramı zihinsel süreçler, beyin temelli öğrenme, düşünme, beynin sağ ve sol lobunun aktif kullanılması ve hafıza gibi kavramlarla ilişkilendirdiklerini ortaya koymuştur. Katılımcı öğretmenler nörobilim bulgularının eğitim-öğretim süreçlerinde kullanılması gerektiğini ifade etmiş, bu bulguların öğrenmede kalıcılığı artıracığı, bilişsel süreçleri destekleyeceği, öğrenmeyi davranışa dönüştüreceği ve derse yönelik olumlu tutum geliştireceği yönünde görüş bildirmişlerdir. Ayrıca bu yaklaşımın öğrencilerde problem çözme, iletişim, sosyal ortama uyum sağlama, yaratıcı düşünme ve sorgulama gibi üst düzey becerilerin gelişimine katkı sağlayacağı vurgulanmıştır. Katılımcı öğretmenler eğitsel nörobilime yönelik kendilerini yetersiz gördüklerini ve bu tür uygulamaları sınıf ortamında yeterince kullanamadıklarını ifade etmekle birlikte bu alana yönelik bilgi sahibi olmak istediklerini de belirtmişlerdir. Öğretmenler eğitsel nörobilim temelli bir öğretimin etkili olabilmesi için sürecin yeterli zaman, materyal desteği ve mesleki iş birliğiyle desteklenmesi gerektiğini de ifade etmişlerdir. Araştırma sonuçlarına dayalı olarak öğretmenlerin eğitsel nörobilim alanındaki bilgi ve farkındalıklarını

artırmaya yönelik hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi ve teorik bilgiyi sınıf içi uygulamalara dönüştürecek materyallerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel nörobilim, sınıf öğretmenleri, ilkokul

Primary School Teachers' Views and Awareness of an Educational Neuroscience-Based Teaching Approach

Büşra Melis Kanyılmaz ^{1,*} & Gönül Sakız ¹

Abstract

Teachers' knowledge of the structure and functioning of the brain, as well as how learning occurs in the brain, and their ability to reflect this knowledge in teaching–learning processes directly influence the quality of instruction. Teachers who possess knowledge about the neurobiological foundations of learning can more effectively support students' cognitive processes, design instruction in accordance with students' individual differences, and contribute to the development of lasting learning. In this context, integrating findings from the field of educational neuroscience into teaching processes has gained increasing importance. However, a review of the relevant literature indicates that studies examining teachers' knowledge, awareness, and implementation levels in this field are limited. This situation highlights the need to investigate teachers' views and awareness regarding educational neuroscience.

The aim of this study is to examine primary school teachers' views and awareness of an educational neuroscience-based teaching approach. The study was conducted during the fall semester of the 2025–2026 academic year with four primary school teachers working at a private primary school. A qualitative research design, specifically phenomenology, was employed. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher and analyzed using content analysis.

The findings revealed that the participating teachers had not previously heard of the concept of educational neuroscience; however, they associated it with concepts such as mental processes, brain-based learning, thinking, the active use of the right and left hemispheres of the brain, and memory. The teachers stated that neuroscience findings should be used in educational processes and expressed that such use would enhance retention, support cognitive processes, facilitate the transformation of learning into behavior, and promote positive attitudes toward lessons. Furthermore, it was emphasized that this approach could contribute to the development of higher-order skills such as problem solving, communication, social adaptation, creative thinking, and inquiry. Although the participating teachers reported feeling insufficient in their knowledge of educational neuroscience and indicated that they could not adequately implement such practices in classroom settings, they expressed a willingness to learn more about this field. They also noted that for neuroscience-based teaching to be effective, the process should be supported by sufficient time, instructional materials, and professional collaboration. Based on the findings, it is recommended that in-service training programs be organized to enhance teachers' knowledge and awareness of educational neuroscience and that instructional materials be developed to facilitate the application of theoretical knowledge in classroom practices.

Keywords: Educational neuroscience, primary school teachers, primary school

Laboratuvaradan Hayata Kurulan Köprü: Sınıf Öğretmeni Adaylarının Günlük Yaşamla İlişkilendirilmiş Fen Laboratuvarındaki Deneyimleri

Ümran Atabaş

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, uatabas@29mayis.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, fen laboratuvarı dersinde günlük yaşamla ilişkilendirilmiş deneylere yönelik sınıf öğretmeni adaylarının görüşlerini incelemektir. Araştırma nitel araştırma yöntemi ile yürütülmüş olup betimsel analiz kullanılmıştır. Çalışmanın örneklemini, bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören ve fen laboratuvarı dersini almış toplam 64 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, günlük yaşamla ilişkilendirilmiş deneylere ilişkin öğretmen adaylarının düşüncelerini ortaya koymayı amaçlayan açık uçlu anket formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler, belirlenen temalar çerçevesinde betimsel analiz yoluyla çözümlenmiştir. Betimsel analiz sonucunda sekiz adet tema meydana gelmiştir. Bu temalar; *Günlük yaşamla ilişkilendirilmiş fen laboratuvarı dersinin kazandırdıklarına yönelik görüşler, Dersin fen bilimine ve fen dersine yaklaşıma etkilerine yönelik görüşler, Günlük yaşamla ilişkilendirilmenin dersteki deneyimlere etkilerine yönelik görüşler, Dersin fen konularını öğrenmeye etkilerine yönelik görüşler, Dersin deney ve laboratuvar uygulaması becerilerine etkisine yönelik görüşler, Günlük yaşamla ilişkilendirilmiş deneylerin ilkökul öğrencilerine yapabileceği etkilere yönelik görüşler, Derste yaşanan/ileride yaşanabilecek zorluklara yönelik görüşler, Derse yönelik diğer görüşler* şeklindedir. Bu çalışma sınıf öğretmeni adaylarının fen laboratuvarı dersinde günlük yaşamla ilişkilendirilmiş deneylere ilişkin algılarının, öğrenme sürecine yükledikleri anlamların ve uygulama deneyimlerinin derinlemesine anlaşılmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bağlam temelli öğrenme, sınıf öğretmeni adayları, fen laboratuvarı, nitel araştırma, fen eğitimi

Bridging Laboratory And Life: Pre-Service Primary School Teachers' Experiences In A Daily Life-Integrated Science Laboratory

Ümran Atabaş

Abstract

The purpose of this study is to examine the views of pre-service classroom teachers regarding experiments associated with daily life in the science laboratory course. The research was conducted using a qualitative research method, and descriptive analysis was employed. The sample of the study consisted of a total of 64 pre-service teachers enrolled in the classroom teaching program at the faculty of education of a public university, all of whom had completed the science laboratory course. An open-ended questionnaire form, designed to elicit the pre-service teachers' thoughts on experiments associated with daily life, was used as the data collection instrument. The data obtained were analyzed through descriptive analysis within the framework of predetermined themes. As a result of the descriptive analysis, eight themes emerged. These themes are as follows: *views on the acquisitions provided by the science laboratory course associated with daily life, views on the effects of the course on attitudes toward science and science lessons, views on the effects of daily life associations on in-class laboratory experiences, views on the effects of the course on learning science topics, views on the effects of the course on experimental and laboratory application skills, views on the potential effects of daily life-associated experiments on primary school students, views on difficulties encountered during the course and those that may arise in the future, and other views regarding the course.* This study is expected to contribute to a deeper understanding of pre-service classroom teachers' perceptions of daily life-associated experiments in the science laboratory course, the meanings they attribute to the learning process, and their practical experiences.

Keywords: Context-Based learning, elementary teacher candidates, science laboratory, qualitative research, science education

Türkiye’de İlkokul Düzeyinde Eleştirel Düşünmeye Yönelik Lisansüstü Tezlerin Sistematik Analizi: Program Geliştirme Açısından Bir Değerlendirme

Kübra Özdemir ^{1,*} & Bünyamin Bavlı ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, kubraozdemir3@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi, bavli@yildiz.edu.tr

Özet

Eleştirel düşünme; bilgiyi sorgulama, kanıtları değerlendirme, alternatif açıklamalar geliştirme ve gerekçeli karar verme becerileri boyutlarıyla çağdaş eğitim sistemlerinde temel üst düzey düşünme becerilerinden biri olarak kabul edilmektedir (Facione, 1990). Özellikle ilkokul yılları, düşünme alışkanlıklarının biçimlendiği kritik bir dönem olduğundan bu becerinin erken yaşlarda sistematik biçimde desteklenmesi önem taşımaktadır. Son yıllarda literatürde ilkokul düzeyinde eleştirel düşünmenin geliştirilmesine yönelik yapılandırılmış müdahale çalışmalarında artış gözlenmekte, uzun süreli program temelli uygulamaların öğrencilerin bilişsel gelişimi ve öğrenme motivasyonu üzerinde anlamlı etkiler ortaya koyduğu, ampirik bulguların ise bu becerinin erken yaşlarda sistematik biçimde geliştirilebileceğini ortaya koyduğu görülmektedir (Kavcı, 2023; Gallardo-Estrada vd., 2024). Bununla birlikte mevcut çalışmaların büyük bölümü belirli ders bağlamlarıyla sınırlı kalmakta; eleştirel düşünmeyi transfer edilebilir, süreklilik gösteren ve açık beceri bileşenleriyle yapılandırılmış bir program olarak ele alma konusunda sınırlılık taşımaktadır. Bu bağlamda araştırmanın amacı, Türkiye’de ilkokul düzeyinde eleştirel düşünmenin geliştirilmesine yönelik hazırlanmış lisansüstü tezleri sistematik olarak incelemek ve program geliştirme açısından ortaya çıkan yapısal boşlukları belirlemektir. Çalışma, doktora tezinin ihtiyaç analizi aşamasında yürütülmüş olup geliştirilecek ekstra programın kuramsal dayanaklarını oluşturmayı hedeflemektedir. Araştırmada sistematik derleme temelli doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Doküman analizi, yazılı belgelerin belirli ölçütler doğrultusunda sistematik biçimde incelenmesini sağlayan nitel veri toplama yaklaşımıdır. Tarama süreci PRISMA ilkeleri doğrultusunda yapılandırılmıştır (Page vd., 2021). Veri kaynağını YÖK Ulusal Tez Merkezi oluşturmuştur. “Eleştirel düşünme” anahtar kelimesiyle yapılan taramada 2018–2025 yılları arasında toplam 451 tez kaydına ulaşılmış; tez türü, eğitim düzeyi, konu odağı, araştırma türü ve uygulama niteliğine ilişkin dahil etme ve dışlama ölçütleri sonrasında ilkokul düzeyinde doğrudan müdahale içeren 27 tez analiz kapsamına alınmıştır. Bunların 7’sini doktora, 20’sini yüksek lisans tezi oluşturmaktadır. Veriler içerik analizi yoluyla çözümlenmiş; tezler amaç, yöntem, örneklem, müdahale türü, uygulama süresi, veri toplama araçları ve temel bulgular bakımından sistematik olarak kodlanmıştır. Ayrıca çalışmaların metodolojik niteliği, What Works Clearinghouse (2022) tarafından önerilen kalite değerlendirme ölçütlerinden yararlanılarak araştırma deseni, karşılaştırma yapısı ve ölçme süreçleri bakımından incelenmiştir. Bulgular, tezlerin büyük bölümünde deneysel ya da yarı deneysel desenlerin

tercih edildiğini, müdahalelerin çoğunlukla 4 ila 12 hafta arasında değiştiğini ve en sık kullanılan yaklaşımların argümantasyon temelli öğretim, problem çözme, sorgulamaya dayalı öğrenme ve disiplinlerarası etkinlikler olduğunu göstermektedir. Ölçme araçlarında standart testler ile araştırmacı tarafından geliştirilen başarı testlerinin birlikte kullanıldığı; eleştirel düşünmenin özellikle analiz, yorumlama, gerekçelendirme ve karar verme boyutlarında ele alındığı belirlenmiştir. Müdahalelerin önemli bir bölümünde olumlu gelişim raporlanmakla birlikte, uzun süreli uygulama ve izleme verisinin sınırlı olduğu görülmüştür. Sonuç olarak mevcut lisansüstü çalışmalar, ilkokul düzeyinde eleştirel düşünmenin geliştirilebilir olduğunu göstermekte; ancak süreklilik taşıyan, yapılandırılmış ve çok boyutlu program tasarımlarına ihtiyaç bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Bilgilendirme

Bu çalışma, ikinci yazarın danışmanlığında yürütülen birinci yazarın doktora tezinin bir parçasıdır.

Anahtar Kelimeler: eleştirel düşünme, ilkokul, sistematik analiz

A Systematic Analysis of Postgraduate Theses Focusing on Critical Thinking at the Primary School Level in Türkiye: A Curriculum Development Perspective

Kübra Özdemir ^{1,*} & Bünyamin Bavlı ²

Abstract

Critical thinking is regarded as one of the fundamental higher-order thinking skills in contemporary education systems through questioning information, evaluating evidence, generating alternative explanations, and making reasoned decisions (Facione, 1990). Since primary school years represent a critical period during which thinking habits are formed, supporting this skill systematically at an early age is essential. Recent literature has shown an increase in structured intervention studies aimed at developing critical thinking at the primary school level, while long-term program-based implementations have demonstrated significant effects on students' cognitive development and learning motivation, and empirical findings indicate that this skill can be systematically developed in early years (Gallardo-Estrada et al., 2024). However, most existing studies remain limited to specific subject contexts and show constraints in addressing critical thinking as a transferable, continuous, and explicitly structured skill with clearly defined components.

Within this context, the present study aims to systematically examine postgraduate theses conducted in Türkiye on the development of critical thinking at the primary school level and identify structural gaps from a curriculum development perspective. Conducted during the needs analysis phase of a doctoral dissertation, the study aims to establish the theoretical foundations of an extra-curricular program. A systematic review-based document analysis method was employed. Document analysis enables the systematic examination of written documents according to predetermined criteria. The screening process was structured in accordance with PRISMA principles (Page et al., 2021). The data source consisted of the National Thesis Center database of the Council of Higher Education in Türkiye. Using the keyword critical thinking, 451 theses published between 2018 and 2025 were identified. Following inclusion and exclusion criteria related to thesis type, educational level, thematic focus, research design, and intervention characteristics, 27 theses involving direct interventions at the primary school level were included, including 7 doctoral dissertations and 20 master's theses.

The data were analyzed using content analysis, and the theses were systematically coded by purpose, method, sample, intervention type, duration, data collection tools, and key

findings. Methodological quality was also evaluated based on research design, comparison structure, and measurement processes in line with WWC (2022) criteria. The findings indicate that experimental and quasi-experimental designs were predominantly preferred, with interventions mostly ranging from 4 to 12 weeks. The most frequently used approaches were argumentation-based instruction, problem solving, inquiry-based learning, and interdisciplinary activities. Standardized and researcher-developed tests were often used together, while critical thinking focused on analysis, interpretation, justification, and decision-making. Although most interventions showed positive effects, long-term and follow-up data were limited. Overall, the findings highlight the need for sustainable, structured, and multidimensional programs.

This study is part of the first author's doctoral dissertation conducted under the supervision of the second authors.

Keywords: critical thinking, primary education, systematic review

'Yaşayarak' ve 'Birlikte' Öğrenmek: Öğretmen Adaylarının Köy Okulu Ziyaretlerindeki Durumsal Öğrenme Deneyimleri

Öykü Kocaman

Izmir Katip Çelebi Üniversitesi, oykuk35@gmail.com

Özet

Türkiye’de öğretmen atama sisteminin yapısı, yeni mezun öğretmenlerin çoğunlukla kırsal ve dezavantajlı bölgelere atanmasına yol açmakta; buna karşın öğretmen yetiştirme programlarının bu bağlama özgü yeterlikleri sistematik biçimde kazandırmada yetersiz kaldığı görülmektedir (OECD, 2019). Bu durum, öğretmen adaylarının kuramsal bilgi ile saha pratiği arasındaki boşluğu deneyimlemelerine neden olmaktadır. Bu çalışma, sivil toplum–üniversite iş birliğine dayalı bir model olan Köye İlk Adım Programı’nın (KİAP) öğretmen adaylarını kırsal öğretime hazırlamadaki rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, öğrenmeyi toplumsal pratiklere katılım süreci olarak ele alan Situated Learning kuramı çerçevesinde kurgulanmıştır. Çalışmada, 23 üniversiteden 676 öğretmen adayının katıldığı KİAP’ın izleme ve değerlendirme verileri analiz edilmiştir. Araştırma, nicel ve nitel veri kaynaklarının birlikte kullanıldığı karma yöntem yaklaşımına dayanmaktadır. Nicel veriler, katılımcıların program öncesi ve sonrası öz değerlendirmelerini içeren anketlerden elde edilmiştir. Nitel veriler ise katılımcı görüşleri, saha gözlemleri ve uygulama deneyimlerine dayalı geri bildirimler üzerinden analiz edilmiştir. Veriler, öğretmen adaylarının mesleki becerileri, sosyo-duygusal gelişimleri ve kırsal bağlama yönelik hazırbulunuşlukları açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular, saha deneyimi içeren “kapsamlı model”in yalnızca teorik eğitim sunan modellere kıyasla öğretmen adaylarının gelişimi üzerinde daha güçlü etkiler yarattığını göstermektedir. Katılımcıların %81,8’i öğretim yöntem ve tekniklerini kullanma konusunda kendilerini daha yetkin hissettiklerini, %76,4’ü ise kırsal bölgelerde öğretmenlik yapmaya hazır hissettiklerini ifade etmiştir. Ayrıca, adayların iş birliği becerilerinde %69,5 oranında artış gözlenmiştir. Bu bulgular, öğrenmenin sosyal ve bağlamsal bir süreç olduğunu ve bireylerin mesleki yeterliklerini uygulama toplulukları içinde geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Program kapsamında öğretmen adaylarının gözlemden aktif uygulamaya geçerek “meşru çevresel katılım” sürecini deneyimledikleri ve bu süreçte mesleki kimliklerini yeniden inşa ettikleri görülmüştür. Sonuç olarak, kuramsal eğitimin saha temelli deneyimlerle bütünleştirildiği modellerin, öğretmen adaylarını kırsal bağlama hazırlamada etkili bir yaklaşım sunduğu ve öğretmen eğitime yönelik yapısal boşlukları gidermede önemli bir potansiyel taşıdığı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenlik uygulamaları, kırsal, öğretmen yetiştirme

Learning by Experience and Learning Together: Pre-service Teachers’ Situated Learning Experiences During Village School Visits

Öykü Kocaman

Abstract

In Türkiye, the structure of the teacher appointment system results in newly appointed teachers being predominantly assigned to rural and disadvantaged areas. However, teacher education programs remain insufficient in systematically preparing candidates for the specific demands of these contexts (OECD, 2019). This gap leads to a disconnect between theoretical knowledge and practical application. This study aims to examine the potential of a civil society–university partnership model, the First Step Towards Village Schools Program (FSVS), in preparing teacher candidates for rural teaching contexts. The study is framed within the perspective of Situated Learning, which conceptualizes learning as participation in social practices.

The study analyzes monitoring and evaluation data from the FSVS program, which reached 676 teacher candidates across 23 universities. A mixed-methods approach was employed, integrating both quantitative and qualitative data sources. Quantitative data were collected through pre- and post-program self-assessment surveys. Qualitative data were derived from participant reflections, field observations, and feedback based on practical teaching experiences. The data were analyzed in terms of participants’ professional competencies, socio-emotional development, and readiness to teach in rural contexts.

The findings indicate that the “comprehensive model,” which integrates field experience, is more effective than purely theoretical models in supporting teacher development. A total of 81.8% of participants reported increased competence in applying teaching methods and techniques, while 76.4% reported feeling more prepared to work in rural schools. Additionally, collaboration skills improved by 69.5%. These results support the argument that learning is inherently social and context-dependent, and that professional competencies are developed through participation in communities of practice. The findings further suggest that teacher candidates progressed from observation to active participation through processes of legitimate peripheral participation, contributing to the development of their professional identities. Overall, the study demonstrates that integrating theoretical instruction with field-based experiences provides an effective model for preparing teacher candidates for rural contexts and addressing structural gaps in teacher education.

Keywords: Teaching practicum, rural contexts, teacher education

İlkokul Öğretmen Adaylarının “Veriye Dayalı Araştırma” ve “Olayların Olasılığı ve Veriye Dayalı Araştırma” Temalarına Yönelik Etkinliklerinin İncelenmesi

Muhammet Şahal

Yıldız Teknik Üniversitesi, msahal@yildiz.edu.tr

Özet

Veri okuryazarlığı ve olasılık temelli düşünme, çağdaş matematik öğretim programlarının temel bileşenleri arasında yer almakta ve öğrencilerin araştırma yapma, yorumlama ve karar verme becerilerini geliştirmeyi hedeflemektedir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) ilkökul matematik öğretim programı da bu doğrultuda “Veriye Dayalı Araştırma” ile “Olayların Olasılığı ve Veriye Dayalı Araştırma” temaları aracılığıyla öğrencilerin veri temelli akıl yürütme becerilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Yenilenen öğretim programında veriye dayalı araştırma temasındaki öğrenme çıktıları belirli istatistiksel ölçüleri hesaplama veya grafikleri yorumlamanın ötesinde, öğrencilerin günlük yaşam durumlarını gerçek veriler ve istatistiksel araştırma süreci ile deneyimlemelerini öngörmektedir. Bu bağlamda sınıf öğretmeni adaylarının söz konusu öğrenme hedeflerini pedagojik olarak anlamlandırmaları ve sınıf içi etkinliklere dönüştürebilmeleri önemli hale gelmektedir. Çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının TYMM ilkökul matematik öğretimi programında yer alan “Veriye Dayalı Araştırma” ile “Olayların Olasılığı ve Veriye Dayalı Araştırma” temalarına ilişkin tasarladıkları etkinlik planları incelenmiştir. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni ile yürütülen çalışmada, veriler 24 öğretmen adayına sunulan etkinlik tasarım formu aracılığıyla toplanarak içerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırmadan elde edilen bulgular, öğretmen adaylarının ağırlıklı olarak bir ya da iki ders saatinde sınıf ortamında uygulanabilecek etkinlikler tasarladıklarını ve çoğunlukla gerçek verileri kullanmayı hedeflediklerini göstermektedir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının istatistiksel araştırma sürecinde ağırlıklı olarak veri toplama ve veri analizi aşamalarına odaklandıkları, sınırlı sayıda adayın yorumlama basamağına yer verdikleri; ancak istatistiksel araştırma problemini oluşturmaya ilişkin herhangi bir etkinlik tasarlamadıkları görülmüştür. Son olarak öğretmen adaylarının çoğu, tasarlamış oldukları etkinlikler için öğretim programındaki öğrenme hedeflerini incelememişlerdir. Elde edilen bu sonuçlar öğretmen adaylarının istatistiksel araştırma sürecine ve olasılık öğretimine dair sınırlı düzeyde bir anlayışa sahip olduklarını ve program okuryazarlığı konusunda gelişime ihtiyaç duyduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İstatistik eğitimi, olasılık eğitimi, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, ilkökul matematik eğitimi, sınıf öğretmeni adayları

An Examination of Pre-service Elementary Teachers' Activity Designs on Data-Driven Inquiry and Probability

Muhammet Şahal

Abstract

Data literacy and probability-based thinking are among the core components of contemporary mathematics curricula and aim to develop students' skills in conducting research, interpreting data, and making decisions. The Türkiye Yuzyili Maarif Model (TYMM) elementary school mathematics curriculum also aims to strengthen students' data-driven reasoning skills through the themes of "Data-Driven Research" and "Probability of Events and Data-Driven Research." In the updated curriculum, the learning outcomes under the data-driven research theme go beyond simply calculating specific statistical measures or interpreting graphs by emphasizing that students will experience real-life situations using authentic data through the statistical investigation process. In this context, pre-service elementary teachers' ability to interpret learning objectives pedagogically and transform them into classroom activities is crucial. This study examined the activities designed by pre-service elementary teachers regarding the "Data-Driven Research" and "Probability of Events and Data-Driven Research" themes included in the TYMM elementary mathematics curriculum. Using the case study design, which is one of the qualitative research methods, data were collected via an activity design form administered to 24 teacher candidates and analyzed through content analysis. The findings indicate that teacher candidates primarily designed activities that could be implemented in the classroom setting within one or two class periods and that they mostly aimed to use real-world data. However, teacher candidates primarily focused on the data collection and data analysis stages of the statistical investigation process, with only a limited number of candidates including the interpretation stage; conversely, no activity was designed regarding the formulation of a statistical investigation problem. Finally, most of the teacher candidates did not review the learning objectives in the curriculum for the activities they designed. These findings indicate that teacher candidates have a limited understanding of the statistical investigation process and probability instruction and they demonstrate a need for further development in curriculum literacy.

Keywords: Statistics education, probability education, The Türkiye Yuzyili Maarif Model, elementary mathematics education, pre-service elementary teachers.

Öğretmen Adaylarının Sürdürülebilir Çevreye Yönelik Davranış Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Fulya Yapıcı ^{1,*} & Murat Bartan ²

¹Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, fulya.yapici0@ogr.dpu.edu.tr

²Kütahya Dumlupınar Üniversitesi

Özet

Sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için çevresel değerleri davranışa dönüştürebilen öğretmenler yetiştirmek büyük önem taşımaktadır. Bu araştırma, öğretmen adaylarının sürdürülebilir çevreye yönelik davranış düzeylerini belirlemek ve söz konusu düzeylerin cinsiyet, sınıf, anabilim dalı ile çevre eğitimi alma durumu değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek amacıyla yürütülmüştür. Nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ilişkisel tarama deseniyle tasarlanan çalışmanın örneklemini, 2025-2026 öğretim yılında Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gören 512 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Çevresel Katılım ve Aktivizm, Doğal Kaynakların Doğru Kullanımı, Yeşil Kimya ve Çevre Dostu Ürünler, Dijital Çevresel Farkındalık ile Sürdürülebilir Tüketim Alışkanlıkları olmak üzere beş alt boyuttan oluşan "Sürdürülebilir Çevreye Yönelik Davranış Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin çözümlemesinde bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Bonferroni düzeltmeli post-hoc karşılaştırmaları ve Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır.

Araştırma bulguları, öğretmen adaylarının sürdürülebilir çevre davranışlarını orta-yüksek düzeyde olduğunu göstermektedir. Cinsiyet değişkeni açısından kadın öğretmen adaylarının Çevresel Katılım ve Aktivizm ile Doğal Kaynakların Doğru Kullanımı alt boyutlarında erkek öğretmen adaylarına kıyasla anlamlı ölçüde daha yüksek puan aldığı belirlenmiştir. Sınıf düzeyi incelendiğinde, birinci sınıf öğretmen adaylarının bazı alt boyutlarda ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerine kıyasla daha yüksek puan aldığı görülmüştür. Anabilim dalı değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Araştırmanın en çarpıcı bulgusu ise çevre eğitimi almamış öğretmen adaylarının, çevre eğitimi almış akranlarına kıyasla Çevresel Katılım ve Aktivizm alt boyutunda ve ölçek genelinde anlamlı biçimde daha yüksek puan almasıdır. Ölçeğin tüm alt boyutları arasında pozitif ve anlamlı korelasyonlar saptanmış; bu durum sürdürülebilir çevre davranışının çok boyutlu ancak bütüncül bir yapı sergilediğini desteklemiştir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir çevre davranışı, öğretmen adayları, çevre eğitimi

An Examination of Pre-Service Teachers' Sustainable Environmental Behavior Levels in Terms of Selected Variables

Fulya Yapıcı^{1,*} & Murat Bartan²

Abstract

Training teachers who can transform environmental values into behavior is crucial for achieving sustainable development goals. This study was conducted to determine the levels of pre-service teachers' sustainable environmental behaviors and to examine whether these levels differ according to gender, grade level, department, and environmental education status. Designed within the framework of a quantitative research approach using a correlational survey model, the sample of the study consisted of 512 pre-service teachers enrolled in the Faculty of Education at Kütahya Dumlupınar University during the 2025–2026 academic year.

The data were collected using the “Sustainable Environmental Behavior Scale,” which consists of five sub-dimensions: Environmental Participation and Activism, Proper Use of Natural Resources, Green Chemistry and Environmentally Friendly Products, Digital Environmental Awareness, and Sustainable Consumption Habits. In the analysis of the data, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Bonferroni-adjusted post-hoc comparisons, and Pearson correlation analysis were employed.

The findings revealed that pre-service teachers demonstrated sustainable environmental behaviors at a moderate-to-high level. In terms of gender, female pre-service teachers scored significantly higher than males in the sub-dimensions of Environmental Participation and Activism and Proper Use of Natural Resources. Regarding grade level, first-year students scored higher than second- and third-year students in some sub-dimensions. No statistically significant differences were found based on department. The most striking finding of the study was that pre-service teachers who had not received environmental education scored significantly higher than those who had, both in the Environmental Participation and Activism sub-dimension and in the overall scale. Positive and significant correlations were found among all sub-dimensions, indicating that sustainable environmental behavior has a multidimensional yet holistic structure.

Keywords: Sustainable environmental behavior, pre-service teachers, environmental education

Hikâye Küpleri Kullanılarak Gerçekleştirilen Hikâye Yazma Etkinliklerinin Öğretmen Adaylarının Yaratıcı Yazma ve Düşünme Becerilerinin Gelişimine Etkisi

Enes Ince ^{1,*} & Dursun Aksu ¹

¹Sakarya Üniversitesi, ineenes769@gmail.com

Özet

Günümüz eğitim sistemlerinde, öğrencilerin bilgiyi pasif bir şekilde alması yerine, bilgiyi kullanarak özgün ürünler ortaya koyması ve eleştirel düşünebilmesi hedeflenmektedir. Bu süreçte en büyük sorumluluk, sınıf öğretmenlerine düşmektedir. Sınıf öğretmenlerinin kendi yaratıcılık düzeyleri, sınıftaki öğretim süreçlerinin niteliğini doğrudan etkilemektedir. Ancak literatür incelendiğinde, öğretmen adaylarının yaratıcı yazma ve düşünme becerilerini geliştirmeye yönelik somut ve oyunlaştırılmış yöntemlerin sınırlı olduğu görülmektedir. Hikâye küpleri, üzerinde çeşitli sembollerin bulunduğu, kurgusal düşünmeyi tetikleyen ve yazma sürecini oyunlaştıran yenilikçi araçlardır. Bu araçlar, yazma blokaajlarını ortadan kaldırma ve bilişsel esnekliği artırma potansiyeline sahiptir. Bu çalışmanın temel amacı, akran desteğiyle ve hikâye küpleri kullanılarak gerçekleştirilen yapılandırılmış yazma etkinliklerinin, sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı düşünme eğilimleri ve yaratıcı yazma becerileri üzerindeki etkisini bilimsel verilerle ortaya koymaktır. Araştırmada, nicel araştırma desenlerinden "tek grup ön test-son test deneysel model" benimsenmiştir. Çalışma grubu, Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gören ve gönüllülük esasına göre seçilen 21 öğretmen adayından oluşmaktadır. Veri toplama sürecinde; Marmara Yaratıcı Düşünme Eğilimleri Ölçeği ve Yaratıcı Yazma Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Deneysel süreç, 4 hafta boyunca haftada 2 oturum olmak üzere toplam 8 oturum şeklinde yürütülmüştür. Her oturumda hikâye küpleriyle farklı temalarda kurgular oluşturulmuş ve akran geri bildirimiyle süreç desteklenmiştir. Verilerin analizinde, normal dağılım sergileyen değişkenler için Bağımlı Örneklem t-testi, normal dağılım göstermeyenler için ise Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda, katılımcıların yaratıcı düşünme toplam puanlarında ön test (M=92.38) ve son test (M=98.38) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir artış saptanmıştır ($p < .01$). Etki büyüklüğü ($d = -0.63$) orta düzeydedir. Alt boyutlar bazında; yenilik arama, cesaret ve esneklik puanlarında anlamlı gelişim gözlemlenmiştir. Yaratıcı yazma becerileri açısından, son test puanlarının (M=80.52) ön test puanlarına (M=72.00) göre anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür ($p < .01$). Özellikle "hayal gücü" ($d = -0.91$) ve "özgün içerik" ($d = -0.72$) boyutlarında elde edilen yüksek etki büyüklükleri, uygulamanın yazma kalitesi üzerindeki güçlü etkisini kanıtlamaktadır. Ayrıca katılımcıların hikâyelerindeki kurgusal tutarlılık ve dilsel zenginlikte de nitel bir artış gözlenmiştir. Araştırma sonuçları, hikâye küplerinin öğretmen eğitiminde etkili bir materyal olarak kullanılabileceğini göstermektedir. Oyunlaştırılmış etkinliklerin, öğretmen adaylarının sadece teknik yazma becerilerini değil, aynı zamanda bilişsel bir eğilim olan yaratıcı düşünme kapasitelerini de

geliştirdiği sonucuna varılmıştır. Bu bulgular ışığında, eğitim fakültelerinde Türkçe Öğretimi, İlk okuma ve Yazma Öğretimi, Çocuk Edebiyatı, Yazma Eğitimi ve Yazılı Anlatım gibi derslerde hikâye küpleri gibi somut materyallerin kullanımı yaygınlaştırılabilir. Gelecek çalışmalarda, bu yöntemin farklı kademelerdeki (ilkokul, ortaokul) öğrenciler üzerindeki etkisi boylamsal olarak incelenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Yazma, Yaratıcı Düşünme, Hikâye Küpleri, Öğretmen Eğitimi.

The Effect of Story Writing Activities Using Story Cubes on the Development of Creative Writing and Thinking Skills of Pre-Service Teachers

Enes Ince ^{1,*} & Dursun Aksu ¹

Abstract

Contemporary education aims to enable students to produce original outcomes by actively using knowledge and thinking critically rather than passively receiving information. In this process, primary school teachers have a crucial role. Their level of creativity directly affects the quality of classroom instruction. However, the literature shows that concrete and gamified methods designed to improve the creative writing and thinking skills of pre-service teachers remain limited. Story cubes are innovative tools featuring symbols that stimulate fictional thinking and gamify the writing process. They may help overcome writing blocks and support cognitive flexibility. This study aims to examine the effect of structured writing activities conducted with peer support through story cubes on the creative thinking dispositions and creative writing skills of pre-service primary school teachers. The study employed a quantitative research approach using a one-group pretest-posttest experimental design. The participants were 21 volunteer pre-service teachers studying at the Faculty of Education at Sakarya University. Data were collected through the Marmara Creative Thinking Dispositions Scale and a Creative Writing Assessment Form. The intervention lasted four weeks and included two sessions per week, for a total of eight sessions. In each session, participants created narratives based on different themes using story cubes, and the process was supported by peer feedback. In data analysis, the Paired Samples t-test was used for normally distributed variables, while the Wilcoxon Signed-Rank Test was applied to non-normally distributed data. The findings showed a statistically significant increase in participants' total creative thinking scores from pretest ($M=92.38$) to posttest ($M=98.38$) ($p<.01$).

Keywords: Creative Writing, Creative Thinking, Story Cubes, Teacher Education,

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Dijital Yeterlik Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Sudem Sevde Can

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, sudemcan39@gmail.com

Özet

Dijital teknolojilerin eğitim süreçlerinde giderek daha fazla yer alması, öğretmen adaylarının dijital yeterlik düzeylerini önemli bir araştırma konusu haline getirmiştir. Özellikle sınıf öğretmeni adaylarının dijital araçları etkili, güvenli ve etik bir şekilde kullanabilmeleri; veri okuryazarlığı, dijital içerik üretimi ve işbirliği becerileri açısından yeterli donanıma sahip olmaları, gelecekte yürütecekleri öğretim süreçlerinin niteliğini doğrudan etkilemektedir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının dijital yeterlik düzeylerinin belirlenmesi, öğretmen yetiştirme programlarının geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır. Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının dijital yeterliklerini çok boyutlu olarak ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, söz konusu grubun dijital yeterlik düzeylerinin incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının dijital yeterlik düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Türkiye'nin farklı üniversitelerinde sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmış olup, araştırmaya toplam 219 sınıf öğretmeni adayı dahil edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve Öğretmen Adayları Dijital Yeterlik Ölçeği (Yıldırım, Kurtoglu ve Reisoğlu, 2026) aracılığıyla toplanmıştır. Söz konusu ölçek, öğretmen adaylarının dijital yeterlik düzeylerini belirlemek amacıyla geliştirilmiş olup; güvenlik, veri okuryazarlığı, dijital içerik üretimi, iletişim ve işbirliği ile etik olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde) ile birlikte bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre, sınıf öğretmeni adaylarının dijital yeterlik düzeylerinin genel olarak yüksek olduğu ($\bar{X} = 3.73$) belirlenmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun (%79) yüksek ve çok yüksek düzeyde dijital yeterliğe sahip olduğu tespit edilmiştir. Ölçeğin güvenirlik katsayısının oldukça yüksek olduğu ($\alpha = .970$) görülmüştür. Madde bazında yapılan incelemelerde, öğretmen adaylarının dijital etik boyutunda yüksek farkındalığa sahip oldukları; buna karşılık telif hakları, lisans bilgisi ve dijital problem çözme becerilerinde görece daha düşük düzeyde oldukları belirlenmiştir. Değişkenlere göre yapılan analizler sonucunda, dijital materyal geliştiren öğretmen adaylarının dijital yeterlik düzeylerinin anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu ve yapay zekâ kullanımına ilişkin öz yeterlik algısı arttıkça dijital yeterlik düzeyinin de anlamlı biçimde yükseldiği bulunmuştur. Buna karşılık cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi ve çeşitli eğitim alma durumlarına göre anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Sonuç olarak, araştırma bulguları dijital yeterliğin daha çok uygulama deneyimi ve

bireysel teknoloji kullanım yeterliği ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda, ğretmen yetiştirme programlarında özellikle dijital içerik üretimi, yapay zekâ kullanımı ile telif ve lisans konularına yönelik uygulamalı eğitimlerin güçlendirilmesi gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital yeterlik, öğretmen adayları, sınıf ğretmenliği, veri okuryazarlığı, eğitim teknolojileri, betimsel tarama

Examination of Pre-Service Primary School Teachers' Digital Competence Levels in Terms of Various Variables

Sudem Sevde Can

Abstract

The increasing integration of digital technologies into educational processes has made pre-service teachers' digital competence an important area of research. In particular, the ability of pre-service classroom teachers to use digital tools effectively, safely, and ethically, as well as their competence in data literacy, digital content creation, and collaboration skills, directly affects the quality of their future teaching practices. In this context, determining the digital competence levels of pre-service teachers is crucial for improving teacher education programs. However, a review of the literature reveals a limited number of studies addressing pre-service classroom teachers' digital competence from a multidimensional perspective. This highlights the need to investigate their digital competence levels. The aim of this study is to determine the digital competence levels of pre-service classroom teachers and to examine whether these levels differ according to various demographic variables. The study was conducted using a descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The sample consists of pre-service classroom teachers studying in classroom teaching programs at different universities in Türkiye. Convenience sampling was used, and a total of 219 pre-service teachers participated in the study. Data were collected using a personal information form developed by the researcher and the Digital Competence Scale for Pre-Service Teachers developed by Yıldırım, Kurtoğlu, and Reisoğlu (2026). The scale was designed to assess the digital competence levels of pre-service teachers and consists of five sub-dimensions: security, data literacy, digital content creation, communication and collaboration, and ethics. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage), independent samples t-tests, and one-way ANOVA were used to analyze the data. The findings indicated that the overall digital competence level of pre-service classroom teachers was high ($M = 3.73$). A large majority of the participants (79%) were found to have high or very high levels of digital competence. The reliability coefficient of the scale was very high ($\alpha = .970$). Item-level analysis showed that pre-service teachers had high awareness in the ethics dimension, while relatively lower scores were observed in areas such as copyright, licensing, and digital problem-solving skills. The results also revealed that pre-service teachers who develop digital materials had significantly higher digital competence levels than those who do not, and that digital competence levels increased significantly as perceived self-efficacy in artificial intelligence use increased. However, no significant differences were found based on gender, age, grade level, or participation in related training programs. In conclusion, the findings suggest that digital competence is more closely related to hands-on experience and individual technology use proficiency. Therefore, it is recommended that teacher

education programs place greater emphasis on practical training in digital content creation, artificial intelligence use, and awareness of copyright and licensing issues.

Keywords: Digital competence, pre-service teachers, classroom teaching, data literacy, educational technology, descriptive survey

Dijital Çağda Öğretmen Yetiştirme: Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zekâ Okuryazarlık Düzeylerinin, Üretken Yapay Zekâ Etik Farkındalıkları ve Sorumlulukları ile Yapay Zekâdan Yoksun Kalma Kaygıları Çerçevesinde Değerlendirilmesi

Olca Özdemir ^{1,*}, Zülal Yılmaz ¹ & Muhammet Özdemir ²

¹*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, olcay67@gmail.com*

²*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*

Özet

Hızla gelişen yapay zekâ, sağlık hizmetlerinden ulaşım, finans sektöründen akıllı telefonlardaki günlük kullanımına kadar, birçok farklı alanda karşımıza çıkan; insan zekasını taklit ederek geliştirmeyi amaçlayan yeni bir teknolojik bilim dalıdır. Yapay zeka araçlarının her yaş grubunda giderek artan kullanımı; bireylerin yapay zeka teknolojilerini ve bu teknolojilerin işlevlerini etkili bir şekilde kavrayarak, yapay zekanın sunduğu bilgileri eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmelerini gerekli kılmaktadır. Yapay zekanın eğitim alanındaki kullanımı değerlendirildiğinde, üniversite öğrencilerinin yapay zeka okuryazarlığı düzeylerini; yapay zekâya yönelik etik farkındalık ve sorumluluk düzeylerini, yapay zeka araçları kullanmadıkları zaman hissettikleri kaygı düzeylerini ve bunların arasındaki ilişkiyi incelemek, yapay zekaya bakış açılarını ve yapay zeka teknolojilerini kullanım şekillerini değerlendirme açısından önemlidir. Bu araştırma, sınıf öğretmeni adaylarının meta yapay zeka okuryazarlık düzeylerinin, üretken yapay zeka etik farkındalık ve sorumluluk düzeyleri ve yapay zekadan yoksun kalma kaygıları ile ilişkisini inceleyerek alan yazına katkı sağlamayı hedeflemektedir. Araştırma, bir grubun belli özelliklerini tespit etmek için verilerin elde edilmesini ve aralarındaki ilişkiyi açıklamayı hedefleyen nicel araştırma modellerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri 2025-2026 eğitim öğretim yılının bahar döneminde Batı Karadeniz’de bir üniversitenin Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda öğrenim gören 1.-2.-3. ve 4. sınıf 235 öğretmen adayından oluşan örneklemden ‘Meta Yapay Zeka Okuryazarlığı Ölçeği’, ‘Üretken Yapay Zekâ Etik Farkındalık ve Sorumluluk Ölçeği (GenAI-EARS)’ ve ‘Yapay Zekadan Yoksun Kalma Kaygısı (AILPES)’ kullanılması ile gönüllülük esas alınarak toplanmıştır. Araştırmanın verileri t testi, ANOVA ve regresyon analizleri kullanılmış, analiz süreci devam etmektedir. Analiz sonuçlarının sınıf öğretmeni adaylarının yapay zeka okuryazarlığı düzeylerini, üretken yapay zeka etik farkındalık ve sorumluluk düzeylerinin ve yapay zekasız kalma kaygılarının ne düzeyde açıkladığının incelenmesi, ve sınıf öğretmeni adaylarının yapay zeka okuryazarlığı düzeylerini, üretken yapay zeka etik farkındalık ve sorumluluk düzeylerini ve yapay zekasız kalma kaygılarının çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesi ile alana katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, yapay zeka okuryazarlığı, etik farkındalığı, yoksunluk

Teacher Education in the Digital Age: An Assessment of Pre-Service Primary School Teachers' Levels of AI Literacy with Their Ethical Awareness and Responsibilities Regarding Generative AI and AI-lessphobia

Olca Özdemir ^{1,*}, Zülal Yılmaz ¹ & Muhammet Özdemir ²

Abstract

Rapidly evolving artificial intelligence is a new branch of technology which its aim is to develop technology that mimics human intelligence, that is emerging in a wide range of fields; from healthcare to transport, from the financial sector to everyday use on smartphones. The increasing use of artificial intelligence tools across all age groups; makes it essential for individuals to gain a thorough understanding of AI technologies and their functions with enabling them to evaluate the information provided by AI from a critical perspective. When assessing the use of artificial intelligence in the field of education, it is important to examine university students' levels of AI literacy; their levels of ethical awareness and responsibility regarding AI; the levels of anxiety they experience when not using AI tools; and the relationship between these factors, in order to evaluate their perspectives on AI and the ways in how they use AI technologies. This study aims to contribute to the literature by examining the relationship between Pre-Service Primary School Teachers' levels of AI literacy with their ethical awareness and responsibilities regarding generative AI and AI-lessphobia. The research was conducted using relational screening model, one of the quantitative research models that aims to obtain data to identify certain characteristics of a group and their realations. The data for the study were collected from a sample of 235 Pre-Service Primary School Teachers studying at 1st, 2nd, 3rd, and 4th grades in the Department of Classroom Teaching Programme at the Faculty of Education, at a university in the Black Sea region during the spring semester of the 2025-2026 academic year, using 'Meta AI Literacy Scale', 'Generative AI Ethics Awareness and Responsibility Scale (GenAI-EARS)' and 'Anxiety About Deprived to AI (AILPES)' were administered on a voluntary basis. The data will be analyzed using t-test, ANOVA and regression. An examination of the extent to which the analysis results explain their levels of AI literacy with ethical awareness and responsibility regarding generative AI levels and anxiety about being left behind by AI among pre-service primary school teachers; and by evaluating pre-service primary school teachers' levels of AI literacy, ethical awareness and responsibility regarding generative AI, and their anxiety about being left behind by AI in terms of various variables, it is expected to contribute to the field.

Keywords: Artificial intelligence, AI literacy, ethical awareness, deprivation

Öğretmen Adaylarının Dijital Yeterliklerinin Yordanmasında Dijital İyi Oluş ve Dijital Obezitenin Rolü

Olca Özdemir ^{1,*}, Ceren Bahadır Cora ¹ & Berk Veli Civan ²

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, olcay67@gmail.com

²Bartın Üniversitesi

Özet

Dijital teknolojilerin eğitim alanlarında kullanımının ve eğitime entegre edilmesinin her geçen gün artış göstermesi; öğretmen adaylarının bu alandaki teknolojileri farkındalıklı ve dengeli bir biçimde kullanabilmelerini en az teknik bilgi kadar gerekli kılmaktadır. Günümüzde dijital araçları etkili kullanabilme, bilgiye ulaşma, değerlendirme ve üretme becerileri; öğretmenlerden beklenen donanımlar arasında önemli bir yer tutmaktadır. Bununla beraber, dijital teknolojilerin aşırı ve denetimsiz kullanımı bireylerin psikolojik ve sosyal dengelerini negatif yönde etkileyebilmekte, bu durum da bireylerin dijital alanlardaki fonksiyonelliğini düşürebilmektedir. Bu bağlamda dijital iyi oluş, bireyin dijital ortamlarda sağlıklı ve dengeli bir kullanım alışkanlığı oluşturmasını belirtirken; dijital obezite, dijital araçların gereğinden fazla ve denetimsiz bir şekilde kullanımını ifade etmektedir. Öğretmen adaylarının mesleki yetkinliklerinden dijital yeterlik ile bu dijital iyi oluş ve dijital obezite düzeylerinin alakalı olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının dijital iyi oluş ve dijital obezite seviyelerinin; dijital yeterlikleri üzerindeki yordayıcı rolünü inceleyerek alan yazına katkı sağlamaktır. Araştırma, nicel araştırma modellerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu 2025-2026 eğitim-öğretim yılının bahar döneminde atı Karadeniz’de bir bir üniversitenin eğitim fakültesi Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda 1.-2.-3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 210 sınıf öğretmeni adayları oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri, öğretmen adaylarından oluşan örneklem grubundan “Dijital İyi Oluş Ölçeği”, “Öğretmen Adayları İçin Dijital Yeterlik Ölçeği”, “Dijital Obezite Ölçeği” ve kişisel bilgi formu kullanılarak gönüllülük esasına dayalı olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklem için t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), korelasyon ve çoklu regresyon analizleri kullanılacaktır. Araştırmanın Öğretmen yetiştirme sürecinde dijital farkındalık, bilinçli teknoloji kullanımı ve sağlıklı dijital alışkanlıkların geliştirilmesi hususundaki uygulamalara bu fayda sağlayacağı beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital yeterlik, dijital iyi oluş, dijital obezite, öğretmen adayları

The Role of Digital Well-Being and Digital Obesity in Predicting Pre-Service Teachers' Digital Competence

Olcay Özdemir ^{1,*}, Ceren Bahadır Cora ¹ & Berk Veli Civan ²

Abstract

The increasing use of digital technologies in educational settings and their integration into teaching processes make it essential for pre-service teachers to use these technologies not only with technical competence but also in a conscious and balanced manner. Today, the ability to effectively use digital tools, access information, evaluate, and produce content constitutes a significant part of the competencies expected from teachers. However, excessive and uncontrolled use of digital technologies may negatively affect individuals' psychological and social well-being, thereby reducing their functionality in digital environments. In this context, digital well-being refers to maintaining a healthy and balanced use of digital environments, whereas digital obesity refers to the excessive and uncontrolled use of digital tools. It is considered that pre-service teachers' digital competence, as a professional qualification, may be associated with their levels of digital well-being and digital obesity. In this context, the aim of this study is to contribute to the literature by examining the predictive role of digital well-being and digital obesity on the digital competence of pre-service teachers. The study group consists of 210 prospective primary school teachers studying in the 1st, 2nd, 3rd, and 4th years of the Primary School Teaching Department at a university in the Black Sea region during the spring semester of the 2025-2026 academic year. The data will be collected on a voluntary basis using the Digital Well-Being Scale, the Digital Competence Scale for Pre-Service Teachers, the Digital Obesity Scale, and a personal information form. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA, correlation analysis, and multiple regression analysis are planned to be used in data analysis. The study is expected to contribute to teacher education by emphasizing the importance of digital awareness, conscious use of technology, and the development of healthy digital habits

Keywords: Digital competence, digital well-being, digital obesity, pre-service teachers

Sınıf Duvarlarının Ötesinde: Öğretmen Adaylarının Evde Eğitime Yönelik Metaforları

Yasemin Sönmez Gümüşhan

Gazi Üniversitesi, yaseminsonmez@gazi.edu.tr

Özet

Evde eğitim, öğrencinin öğrenme sürecinin okul ortamı yerine evde, ailesinin rehberliğinde yürütüldüğü alternatif bir eğitim modelidir. Bu modelde öğrencilerin eğitim süreci kendi hızında ve bireysel farklılıklara göre şekillendirilebilmektedir. Bununla birlikte, evde eğitim uygulamaları öğrencilerin okul ortamının sunduğu sosyal etkileşim, akran öğrenmesi ve grup çalışması gibi önemli deneyimlerden sınırlı düzeyde yararlanmasına neden olabilmektedir. Ayrıca, eğitim sürecinin büyük ölçüde aileye bağlı olması, belirli bir bakış açısının veya ideolojinin eğitim sürecine yansımaları riskini de beraberinde getirebilmektedir. Türkiye’de evde eğitim, sağlık sorunları gibi zorunlu haller dışında uygulanmamaktadır. Buna karşın, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde evde eğitim, alternatif bir eğitim yaklaşımı olarak daha yaygın biçimde uygulanmaktadır. Bu çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının evde eğitim kavramı hakkında metaforik algılarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda öğretmen adaylarına evde eğitim uygulaması hakkında bilgi verilmiş ve “Evde eğitim gibidir. Çünkü” ifadesini tamamlamaları istenmiştir. Çalışmaya sınıf öğretmenliği lisans programında öğrenim gören 56 öğretmen adayı (47 kadın, 9 erkek) katılmıştır. Verilerin üzerinde yapılan içerik analizi sonucunda öğretmen adayları tarafından oluşturulan 47 farklı metafor dört başlık altında (sosyal izolasyon ve kısıtlılık, rahatlık ve refah, belirsizlik ve karmaşa, sağlık kaygısı) kategorileştirilmiştir. Kategoriler ve elde edilen metaforlar incelendiğinde öğretmen adaylarının evde eğitimi en sık “hapishane” metaforu (f=6) ile ilişkilendirdikleri ve metaforların en çok “sosyal izolasyon ve kısıtlılık” kategorisinde toplandığı (f=29) görülmektedir. Bu durum evde eğitimin daha çok yalnızlaştırıcı bir yapı olarak algılandığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte frekansı en yüksek diğer kategori olan “rahatlık ve refah” kategorisi (f=14), evde eğitimin konfor ve esneklik yönüne dikkat çekmektedir. Çalışmanın sonucunda elde edilen bulgular alanyazındaki benzer çalışmalarla karşılaştırılarak tartışılmış ve çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Evde eğitim, metaforik algı, sınıf öğretmeni adayı

Beyond the Classroom Walls: Teacher Candidates' Metaphors About Homeschooling

Yasemin Sönmez Gümüşhan

Abstract

Homeschooling is an alternative educational model in which the student's learning process takes place at home, under the guidance of their family, rather than in a school setting. In this model, the educational process can be tailored to the student's own pace and individual differences. However, homeschooling arrangements may result in students having limited access to important experiences offered by the school environment, such as social interaction, peer learning and group work. Furthermore, the fact that the educational process is largely dependent on the family may also carry the risk of a particular perspective or ideology being reflected in the educational process. In Türkiye, homeschooling is not practiced except in compulsory cases such as health issues. In contrast, in countries such as the United States, Canada and the United Kingdom, homeschooling is more widely practiced as an alternative educational approach. This study aimed to determine pre-service primary teachers' metaphorical perceptions of the concept of homeschooling. To this end, the pre-service teachers were provided with information about homeschooling and asked to complete the statement: "Homeschooling is like ... because ...". The study involved 56 pre-service teachers (47 women, 9 men) enrolled in a primary teacher training degree programme. Content analysis of the data revealed that the 47 distinct metaphors generated by the trainee teachers were categorized under four headings: social isolation and restriction, comfort and well-being, uncertainty and chaos, and health concerns. Upon examining the categories and the metaphors obtained, it was observed that teacher trainees most frequently associated homeschooling with the "prison" metaphor (f=6) and that the metaphors were most concentrated in the "social isolation and restriction" category (f=29). This indicates that homeschooling is perceived primarily as an isolating structure. However, the "comfort and well-being" category (f=14), which had the second-highest frequency, highlights the aspects of comfort and flexibility in homeschooling. The findings of the study were discussed in comparison with similar studies in the literature, and various recommendations were presented.

Keywords: Homeschooling, metaphorical perception, pre-service primary teachers

Dijitalleşme ve Yapay Zekâ Çağında Sınıf Öğretmenliğine Yüklenen Yeni Roller: Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri

Kübra Babacan

Ankara Üniversitesi, babacan@ankara.edu.tr

Özet

Eğitimde yaşanan dijital dönüşüm ve yapay zekâ temelli gelişmeler, öğretim süreçlerini olduğu kadar öğretmenlik mesleğinin rol ve sorumluluklarını da yeniden şekillendirmektedir. Özellikle ilkökul düzeyinde görev yapan sınıf öğretmenlerinden yalnızca bilgiyi aktaran bireyler olmaları değil; aynı zamanda dijital araçları pedagojik amaçlarla kullanabilen, öğrencileri doğru bilgiye yönlendiren, eleştirel düşünmeyi destekleyen, etik ve güvenli teknoloji kullanımına rehberlik eden profesyoneller olmaları beklenmektedir. Sınıf öğretmenliğine yüklenen yeni rollerin öğretmen görüşleri doğrultusunda incelenmesi önemli görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, dijitalleşme ve yapay zekâ çağında sınıf öğretmenliğine yüklenen yeni rolleri sınıf öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde temel nitel araştırma desenine göre yürütülmüştür. Çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme ile belirlenen sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Bu doğrultuda farklı mesleki kıdem düzeylerine, farklı okul türlerine ve farklı sosyoekonomik çevrelere sahip okullarda görev yapan sınıf öğretmenleri çalışmaya dâhil edilmiştir. Böylelikle dijitalleşme ve yapay zekâ çağında sınıf öğretmenliğine yüklenen yeni rollerin farklı bağlamlarda nasıl anlamlandırıldığının ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Görüşmelerde öğretmenlerin değişen mesleki rollere, bu dönüşümün sunduğu fırsatlara, beraberinde getirdiği risklere ve ihtiyaç duyulan yeterliklere ilişkin görüşleri alınmıştır. Toplanan verilerin tematik analiz süreci devam etmektedir. Elde edilecek bulgular kongrede sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: sınıf öğretmenleri, dijitalleşme, yapay zekâ, değişen öğretmen rolleri

New Roles Attributed to Classroom Teaching in the Age of Digitalization and Artificial Intelligence: Classroom Teachers' Views

Kübra Babacan

Abstract

Digital transformation and developments grounded in artificial intelligence are reshaping not only instructional processes but also the roles and responsibilities associated with the teaching profession. Particularly at the primary school level, classroom teachers are expected not merely to act as transmitters of knowledge, but also to function as professionals who can use digital tools for pedagogical purposes, guide students toward accurate information, foster critical thinking, and provide guidance on the ethical and safe use of technology. In this context, examining the new roles assigned to classroom teachers through the views of teachers themselves is considered important. The aim of this study is to reveal the new roles attributed to classroom teaching in the age of digitalization and artificial intelligence based on the views of classroom teachers. The study was conducted within the framework of a qualitative research approach and was designed as a basic qualitative study. The study group consists of classroom teachers selected through maximum variation sampling, one of the purposive sampling methods. In this regard, classroom teachers working in schools with different socioeconomic contexts, school types, and levels of professional seniority were included in the study. In this way, the study aims to reveal how the new roles assigned to classroom teaching in the age of digitalization and artificial intelligence are interpreted across different contexts. The research data were collected through a semi-structured interview form. During the interviews, teachers' views were obtained regarding changing professional roles, the opportunities created by this transformation, the risks it brings, and the competencies needed in this process. The thematic analysis of the collected data is still ongoing. The findings to be obtained will be presented at the conference.

Keywords: classroom teachers, digitalization, artificial intelligence, changing teacher roles

Mikro Öğretim Uygulamalarında Öğretmen Adaylarının Öğrenci Rolü Deneyimleri

Damla Nur Akkaya ^{1,*}, Musa Çalışır ¹, Ebru Uzunkol ² & Mustafa Bektaş ¹

¹Sakarya Üniversitesi, damlanr.gurel@gmail.com

²Sakarya Üniversitesi

Özet

Mikro öğretim, öğretmen eğitiminde kuram ile uygulama arasında köprü kurarak öğretim becerilerinin geliştirilmesine katkı sağlayan etkili bir yöntemdir. Bununla birlikte alanyazında çalışmaların büyük ölçüde öğretmen adaylarının öğretmen rolündeki deneyimlerine odaklandığı, öğrenci rolünün pedagojik ve deneyimsel boyutunun ise sınırlı biçimde ele alındığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, mikro öğretim sürecinde farklı öğrenci özelliklerini yansıtan “Öğrenci Ol” kartları aracılığıyla öğrenci rolünü üstlenen öğretmen adaylarının bu deneyimi nasıl yaşadıklarını derinlemesine incelemektir. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseniyle yürütülen araştırmanın çalışma grubunu 47 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veriler; yansıtıcı öğrenci günlükleri aracılığıyla toplanmış, tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Süreçte öğretmen adayları, “Öğrenci Ol” kartları aracılığıyla farklı öğrenci rollerini canlandırmıştır. Araştırma bulguları üç temel tema altında toplanmıştır. İlk olarak, öğretmen adaylarının öğrenci rolünü üstlenme sürecinde hem öznel hem de öğrenci perspektifinden ifade edilen çeşitli duygusal deneyimler yaşadıkları belirlenmiştir. Rol ile kişisel deneyimlerin örtüştüğü durumlarda sürecin daha kolay içselleştirildiği, uyumsuzluk durumlarında ise duygusal zorlanmaların ortaya çıktığı görülmüştür. İkinci olarak, öğretmen davranışlarının öğrenciler üzerindeki duygusal etkilerine yönelik güçlü bir farkındalık geliştiği saptanmıştır. Destekleyici ve kapsayıcı öğretmen tutumlarının güven, katılım ve motivasyonu artırdığı; buna karşılık öğrenciyi fark etmeme, söz hakkı vermeme ve yetersiz geri bildirim gibi durumların kaygı, geri çekilme ve değersizlik duygularına yol açtığı belirlenmiştir. Üçüncü olarak, öğretmen adaylarının öğrenci rolü deneyiminden hareketle etkili öğretmen davranışlarına ilişkin daha duyarlı ve öğrenci merkezli bir bakış açısı geliştirdikleri ortaya konmuştur. Sonuç olarak, farklı öğrenci rollerinin deneyimlenmesinin öğretmen adaylarında empatiyi güçlendirdiği, öğretmen davranışlarının duygusal etkilerine yönelik farkındalık kazandırdığı ve sınıf yönetimini disiplin odaklı bir yaklaşımdan ziyade adalet ve duygusal destek temelli bir süreç olarak yeniden yapılandırmalarına katkı sağladığı görülmüştür. Bu bağlamda, öğrenci rolünün mikro öğretim sürecine sistematik biçimde dahil edilmesi, öğretmen adaylarının empati, öz-yansıtma ve öğrenci merkezli bakış açısı geliştirmelerine önemli katkılar sunmaktadır. Çalışma, öğretmen eğitiminde daha otantik ve etkili mikro öğretim ortamlarının tasarlanmasına yönelik uygulamaya dönük çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikro öğretim; öğretmen adayları, öğretmen eğitimi

Pre-service Teachers' Experiences of Playing the Role of a Student in Microteaching Sessions

Damla Nur Akkaya ^{1,*}, Musa Çalışır ¹, Ebru Uzunkol ² & Mustafa Bektaş ¹

Abstract

Micro-teaching is considered an effective method in teacher education, contributing to the development of instructional skills by bridging the gap between theory and practice. However, the literature largely focuses on preservice teachers' experiences in the teacher role, while the pedagogical and experiential dimensions of the student role remain relatively underexplored. The aim of this study is to examine in depth how preservice teachers experience assuming the student role through "Be a Student" cards that reflect diverse student characteristics during the micro-teaching process. The study was conducted using a case study design within qualitative research methods, and the study group consisted of 47 preservice primary school teachers. The data were collected through reflective student journals and analyzed using thematic analysis. During the process, preservice teachers enacted different student roles through the "Be a Student" cards. The findings were organized under three main themes. First, it was found that preservice teachers experienced a range of emotional responses, expressed both subjectively and from a student perspective, while assuming the student role. When the assigned role aligned with their personal experiences, the process was more easily internalized; however, in cases of mismatch, emotional challenges emerged. Second, a strong awareness of the emotional impact of teacher behaviors on students was developed. Supportive and inclusive teacher attitudes were found to enhance trust, participation, and motivation, whereas behaviors such as ignoring students, not giving them opportunities to speak, and providing insufficient feedback led to feelings of anxiety, withdrawal, and worthlessness. Third, it was revealed that, based on their student role experiences, preservice teachers developed a more sensitive and student-centered perspective regarding effective teaching behaviors. In conclusion, experiencing different student roles strengthened preservice teachers' empathy, increased their awareness of the affective impact of teacher behaviors, and contributed to reconceptualizing classroom management as a process grounded in fairness and emotional support rather than discipline alone. In this context, systematically integrating the student role into micro-teaching practices provides significant contributions to the development of empathy, self-reflection, and student-centered perspectives among preservice teachers. The study offers practical implications for designing more authentic and effective micro-teaching environments in teacher education.

Keywords: Micro-teaching; teacher candidates; teacher education

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Millî Eğitim Akademisi Hakkındaki Görüşleri

Seyit Ateş ¹, Beyza Yiğit ², Halil İbrahim Öksüz ^{1,*}, R. Sena Güler ², Elanur Vardalı ²,
Aybüke Altinkaya ² & Furkan Işık ²

¹Gazi Üniversitesi, oksuzhalilibrahim@hotmail.com

²Düzce Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının Millî Eğitim Akademisi hakkındaki görüşlerinin belirlenmesidir. Dolayısıyla mevcut çalışmada nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseni tercih edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Türkiye’deki devlet üniversitelerinin Sınıf Eğitimi Ana Bilim Dalı’nda öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmuştur. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu ile elde edilmiştir. Veriler, dijital ortamda katılımcılarla paylaşılan bağlantı yoluyla elde edilmiştir. Bunun için Google Forms kullanılmış. Görüşme formunun açıklamasında her katılımcının bilgilerinin gizli tutulacağı ve çalışmaya katılımın gönüllülük esasına dayalı olduğu ifadesi yer almıştır. Elde edilen veriler ise betimsel analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Araştırmada elde edilen bulgulara göre öğretmen adaylarının büyük bir çoğunluğu Millî Eğitim Akademisi hakkındaki gelişmeleri genellikle sosyal medya üzerinden takip etmektedir. Katılımcıların büyük bir çoğunluğu Millî Eğitim Akademisi’ne yönelik olumsuz görüşlere sahip olup akademinin öğretmen niteliğine kayda değer bir katkı sunmayacağı ve kalıcı bir uygulama olmayacağı görüşündedir. Diğer taraftan az sayıda katılımcı uygulamaya yönelik bir fırsat sunması yönüyle akademiye olumlu yaklaşmıştır. Nvivo paket programı vasıtasıyla oluşturulan kelime bulutuna göre katılımcıların yanıtların en sık tekrar eden ifadeler; uygulama, kaygı, akademi, korku, belirsizlik, zaman kaybı, deneyim ve tecrübedir. Dolayısıyla genel olarak katılımcıların bu görüşlerine korku, kaygı ve umutsuzluk gibi olumsuz duygular eşlik etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Millî Eğitim Akademisi, öğretmen adayları, durum çalışması

Prospective Primary School Teachers' Views on the National Education Academy

**Seyit Ateş¹, Beyza Yiğit², Halil İbrahim Öksüz^{1,*}, R. Sena Güler², Elanur Vardalı²,
Aybüke Altınkaya² & Furkan Işık²**

Abstract

The purpose of this study is to determine the views of prospective classroom teachers regarding the National Education Academy. Therefore, a case study design was chosen from among qualitative research approaches for this study. The study group consisted of prospective teachers enrolled in the Department of Classroom Education at state universities in Turkey. The data for the study were collected using a semi-structured interview form. The data were obtained via a link shared with participants in a digital environment. Google Forms was used for this purpose. The instructions for the interview form included a statement that each participant's information would be kept confidential and that participation in the study was voluntary. The data obtained were analyzed using a descriptive analysis method. According to the findings of the study, the vast majority of teacher candidates generally follow developments regarding the National Education Academy through social media. The vast majority of participants hold negative views toward the National Education Academy, believing that it will not make a significant contribution to teacher quality and will not be a sustainable practice. On the other hand, a small number of participants viewed the academy positively, noting that it offers an opportunity for practical application. According to the word cloud generated using the NVivo software package, the most frequently recurring terms in the participants' responses are: application, anxiety, academia, fear, uncertainty, wasted time, experience, and expertise. Consequently, these views are generally accompanied by negative emotions such as fear, anxiety, and hopelessness.

Keywords: National Education Academy, prospective teachers, case study

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Bilişimsel Düşünme Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Gülbeyaz Çelik

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, celikgulbeyaz87@gmail.com

Özet

Dijitalleşmenin hız kazandığı günümüzde, bireylerin problem çözme, algoritmik düşünme ve eleştirel analiz becerilerini kapsayan bilişimsel düşünme, 21. yüzyılın temel becerilerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Özellikle ilkökul düzeyinde görev yapacak olan sınıf öğretmeni adaylarının bu becerilere sahip olmaları, öğrencilerin bilişimsel düşünme becerilerinin geliştirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının bilişimsel düşünme düzeylerini ortaya koyan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, söz konusu grubun bilişimsel düşünme becerilerinin mevcut durumunun belirlenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının bilişimsel düşünme düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Türkiye'nin farklı şehirlerindeki üniversitelerin sınıf öğretmenliği programlarında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmış olup, araştırmaya toplam 215 katılımcı dahil edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve Dolmacı ve Akhan (2020) tarafından geliştirilen Bilişimsel Düşünme Becerileri Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Söz konusu ölçek 5'li Likert tipinde olup; algoritmik-analitik düşünme, yaratıcı problem çözme, işbirliği yapabilme, eleştirel düşünme ve bilgisayar kullanabilme becerisi olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde) ile birlikte bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının bilişimsel düşünme düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu göstermektedir ($F(4,210) = 4.05$). Katılımcıların büyük çoğunluğunun “yüksek” ve “çok yüksek” düzey kategorilerinde yer aldığı, düşük düzeyde kalan katılımcı sayısının ise oldukça sınırlı olduğu belirlenmiştir. Bu durum, öğretmen adaylarının problem çözme, analitik düşünme ve işbirlikli öğrenme becerileri açısından güçlü bir bilişsel altyapıya sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Alt boyutlara ilişkin bulgular incelendiğinde, adayların özellikle düşünerek okuma, işbirlikli çalışmalara katkı sağlama, problem çözüm süreçlerini çok yönlü değerlendirme ve yeni konulara karşı merak duyma gibi üst düzey bilişsel özelliklerde yüksek ortalamalara sahip oldukları görülmüştür. Buna karşın, problem çözümünde simülasyon ve modelleme kullanımı, matematiksel ilişkileri anlama ve problemleri yeniden yapılandırma gibi daha teknik becerilerde görece daha düşük ortalamalar elde edilmiştir. Ayrıca cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyi değişkenlerine göre bilişimsel düşünme düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir

farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Elde edilen bulgular doğrultusunda, öğretmen adaylarının bilişimsel düşünme becerilerinin genel olarak güçlü olduğu; ancak özellikle modelleme, simülasyon ve ileri düzey problem çözme süreçlerini destekleyen uygulamaların öğretmen yetiştirme programlarına daha fazla entegre edilmesinin bu becerilerin daha dengeli bir şekilde geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilişimsel düşünme, sınıf öğretmeni adayları, problem çözme, algoritmik düşünme, betimsel tarama

An Examination of Prospective Primary School Teachers' Levels of Computational Thinking in Relation to Various Variables

Gülbeyaz Çelik

Abstract

In today's rapidly digitalising world, computational thinking—which encompasses problem-solving, algorithmic thinking and critical analysis skills—has emerged as one of the core competencies of the 21st century. In particular, pre-service primary school teachers possessing these skills play a critical role in developing pupils' computational thinking skills. However, a review of the literature reveals that studies examining the computational thinking levels of pre-service primary school teachers are limited. This situation necessitates determining the current state of this group's computational thinking skills. The aim of this study is to determine the levels of computational thinking among primary school teacher trainees and to examine whether these levels vary according to various demographic variables. The research was conducted using the descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of teacher trainees enrolled in primary school teacher training programmes at universities in various cities across Türkiye. An appropriate sampling method was used in the study, and a total of 215 participants were included in the research. Data were collected via a personal information form prepared by the researcher and the Computational Thinking Skills Scale developed by Dolmacı and Akhan (2020). The scale in question is a 5-point Likert-type scale and consists of five sub-dimensions: algorithmic-analytical thinking, creative problem-solving, collaboration, critical thinking and computer literacy. Descriptive statistics (arithmetic mean, standard deviation, frequency and percentage) were used in the analysis of the data, alongside the independent samples t-test and one-way analysis of variance (ANOVA). The research findings indicate that pre-service primary school teachers' levels of computational thinking are generally high ($\bar{x} = 4.05$). It was determined that the vast majority of participants fell into the 'high' and 'very high' level categories, whilst the number of participants remaining at a low level was quite limited. This situation demonstrates that teacher trainees possess a strong cognitive foundation in terms of problem-solving, analytical thinking and collaborative learning skills. Upon examining the findings regarding the sub-dimensions, it was observed that the candidates achieved high averages particularly in higher-order cognitive traits such as reading critically, contributing to collaborative work, evaluating problem-solving processes from multiple perspectives, and demonstrating curiosity towards new topics. In contrast, relatively lower averages were obtained in more technical skills such as the use of simulation and modelling in problem-solving, understanding mathematical relationships, and restructuring problems. Furthermore, no statistically significant difference was found in computational thinking levels according to the variables of gender, age, and year group ($p > .05$). In light of these findings, it is considered that, whilst pre-service

teachers' computational thinking skills are generally strong, the greater integration of applications supporting modelling, simulation and advanced problem-solving processes into teacher training programmes would contribute to the more balanced development of these skills.

Keywords: Computational thinking, primary school teacher trainees, problem-solving, algorithmic thinking, descriptive survey

Oyunla Düşünmek: Öğretmen Adaylarının Felsefi Sorgulamalarında Bedensel, Kavramsal ve Belirsizlikle İlişkili Düşünmenin Boyutları

Nihan Akkocaoğlu Çayır

Hacettepe Üniversitesi, nihanakkocaoglu@gmail.com

Özet

Bu çalışma, 2024–2025 güz döneminde bir devlet üniversitesinin Eğitim Fakültesi’nde üçüncü sınıfta öğrenim gören sınıf öğretmeni adaylarıyla yürütülen Çocuklar İçin Felsefe (P4C) dersine dayalı olarak tasarlanmış nitel bir durum çalışmasıdır. Ders, 12 hafta boyunca P4C ve drama temelli öğrenme etkinliklerinin bütünleştirildiği pedagojik bir yapı içinde yürütülmüştür. Süreç boyunca her oturumun başında çeşitli oyunlara yer verilmiş; ayrıca bir hafta bütünüyle oyun üzerinden yürütülen felsefi sorgulamaya ayrılmıştır. Bu bağlamda çalışma, oyunla kurulan felsefi sorgulama süreçlerinin öğretmen adaylarının düşünme deneyimlerini nasıl biçimlendirdiğini incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırmanın katılımcılarını derse kayıtlı 23 sınıf öğretmeni adayı oluşturmuştur. Veri toplama sürecinde ders sonu yansıtıcı formlar, dönem sonunda altı gönüllü öğrenciyle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler ve süreç boyunca beş öğrenci tarafından tutulan günlükler kullanılmıştır. Elde edilen veriler tematik olarak çözümlenmiş; analiz sürecinde hem veriden türeyen örüntüler hem de çalışmanın kavramsal odağı doğrultusunda şekillenen temalar birlikte değerlendirilmiştir. İnandırıcılığı artırmak amacıyla veri çeşitliliği sağlanmış, kodlama ve tema geliştirme sürecine ikinci bir araştırmacı da dahil edilmiştir.

Bulgular, oyun üzerine yürütülen felsefi sorgulamanın öğretmen adaylarının düşünme deneyimlerini üç temel boyutta dönüştürdüğünü göstermektedir: duygusal-bedensel düşünme, kavramsal düşünme ve belirsizlikle düşünme. İlk olarak, oyun sırasında ortaya çıkan güven, kaygı, heyecan, rekabet ve merak gibi duygular ile bedensel katılımın, düşünmeyi salt bilişsel bir süreç olmaktan çıkararak daha yoğun, yaşantısal ve bütüncül bir deneyime dönüştürdüğü görülmüştür. İkinci olarak, oyunların güven, kimlik, adalet, öz-biçim ve doğruluk gibi kavramların yalnızca tanımlanmasını değil, deneyim içinde yeniden kurulmasını mümkün kıldığı; böylece kavramsal düşünmenin daha esnek, bağlamsal ve ilişkisel biçimde gelişmesine katkı sunduğu belirlenmiştir. Üçüncü olarak ise oyunların öngörülemez yapısının, öğretmen adaylarının belirsizlik içinde düşünme, soruda kalma, farklı olasılıkları değerlendirme ve kesin yanıt arayışını erteleme kapasitelerini görünür kıldığı saptanmıştır.

Sonuç olarak bu çalışma, oyunla yürütülen felsefi sorgulamanın öğretmen adaylarında düşünmeyi yalnızca bilişsel değil, duygusal, bedensel ve ilişkisel boyutlarıyla yeniden yapılandırıldığını göstermektedir. Bu yönüyle oyun, felsefi sorgulama için yalnızca bir hazırlık etkinliği değil, düşünmenin doğrudan gerçekleştiği pedagojik bir alan olarak değerlendirilebilir. Öğretmen eğitimi programlarında oyun temelli felsefi sorgulama süreçlerine daha fazla yer verilmesi, öğretmen

adaylarının çok boyutlu düşünme becerilerini destekleyebilir. Gelecek araştırmalarda bu süreçlerin farklı bağlamlarda, farklı katılımcı gruplarıyla ve daha ayrıntılı etkileşim çözümlemeleriyle incelenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Philosophical inquiry, Play in education, Thinking skills, Pre-service teachers, Embodied thinking, Uncertainty

Thinking Through Play: Dimensions of Embodied, Conceptual, and Uncertainty-Related Thinking in Pre-service Teachers' Philosophical Inquiry

Nihan Akkocaoğlu Çayır

Abstract

This study is a qualitative case study based on a Philosophy for Children (P4C) course conducted during the fall semester of the 2024–2025 academic year with third-year pre-service primary school teachers at the Faculty of Education of a public university. The course was carried out over 12 weeks within a pedagogical structure integrating P4C and drama-based learning activities. Throughout the process, various games were used at the beginning of each session, and one week was devoted entirely to philosophical inquiry conducted through play. In this context, the study aims to examine how play-based philosophical inquiry shapes pre-service teachers' experiences of thinking.

The participants of the study consisted of 23 pre-service primary school teachers enrolled in the course. Data were collected through end-of-session reflective forms, semi-structured interviews conducted with six volunteer students at the end of the semester, and journals kept by five students throughout the process. The data were analyzed thematically, and both patterns emerging from the data and themes shaped by the conceptual focus of the study were considered together in the analysis. To enhance credibility, multiple data sources were used, and a second researcher was involved in the coding and theme development process.

The findings indicate that philosophical inquiry conducted through play transformed pre-service teachers' experiences of thinking in three main dimensions: embodied-emotional thinking, conceptual thinking, and thinking with uncertainty. First, emotions such as trust, anxiety, excitement, competition, and curiosity, together with bodily engagement during play, transformed thinking from a purely cognitive process into a more intense, experiential, and holistic one. Second, the games enabled concepts such as trust, identity, justice, essence-form, and truth not only to be defined but also to be reconstructed through experience, thereby contributing to the development of more flexible, contextual, and relational forms of conceptual thinking. Third, the unpredictable nature of play made visible pre-service teachers' capacities to think within uncertainty, remain with the question, consider multiple possibilities, and suspend the search for definite answers.

In conclusion, this study shows that play-based philosophical inquiry reconstructs thinking in pre-service teachers not only as a cognitive activity but also as an emotional, embodied, and relational experience. In this respect, play can be considered not merely as a preparatory activity for philosophical inquiry, but as a pedagogical space in which thinking itself takes place directly. Incorporating more play-based philosophical inquiry processes into teacher education programs may support the

development of pre-service teachers' multidimensional thinking skills. Future research may examine these processes in greater detail across different contexts, with different participant groups, and through more fine-grained interaction analyses.

Keywords: Felsefi sorgulama, eğitimde oyun, düşünme becerileri, öğretmen adayları, bedensel düşünme, belirsizlik

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Epistemik Merak Düzeyleri ile Öz Düzenleyici Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Fatma Melike Uçar¹ & Ilkay Nazlı Bozan^{1,*}

¹Hasan Kalyoncu Üniversitesi, inazli.bozan@std.hku.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının epistemik merak düzeyleri ile öz düzenleyici öğrenme becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Günümüzde bireylerin kendi öğrenmelerini planlayabilmeleri, izleyebilmeleri ve değerlendirebilmeleri önemli bir gereklilik haline gelmiştir. Bu bağlamda epistemik merakın, bireyleri öğrenmeye yönelten bir merak türü olarak öz düzenleyici öğrenme becerileriyle ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Alanyazında epistemik merak ve öz düzenleyici öğrenme değişkenlerinin ayrı ayrı incelendiği çalışmalar bulunmakla birlikte, bu iki değişken arasındaki ilişkinin öğretmen adayları bağlamında incelendiği çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu yönüyle araştırmanın, öğretmen adaylarının öğrenme süreçlerinin anlaşılmasına katkı sağlaması ve öğretmen yetiştirme programlarının geliştirilmesine katkı sunması beklenmektedir.

Araştırmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmaktadır:

- Sınıf öğretmeni adaylarının epistemik merak düzeyleri nasıldır?
- Sınıf öğretmeni adaylarının öz düzenleyici öğrenme becerileri nasıldır?
- Epistemik merak ile öz düzenleyici öğrenme arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmektedir. Araştırmanın örneklemini, Gaziantep ilinde yer alan ikisi devlet ve biri vakıf olmak üzere üç üniversitenin sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmada yaklaşık 200 katılımcıya ulaşılması hedeflenmektedir.

Veri toplama aracı olarak, epistemik merak düzeylerini belirlemek amacıyla Litman ve Spielberger (2003) tarafından geliştirilen ve Yazıcı (2020) tarafından Türkçeye uyarlanan Epistemik Merak Ölçeği ile öz düzenleyici öğrenme becerilerini belirlemek amacıyla Turan (2009) tarafından geliştirilen Öz Düzenleyici Öğrenme Becerileri Ölçeği kullanılmaktadır. Veri toplama süreci hâlen devam etmektedir.

Elde edilen veriler betimsel istatistikler ve korelasyon analizi ile incelenecektir.

Araştırma sonucunda epistemik merak ile öz düzenleyici öğrenme arasında anlamlı bir ilişkinin ortaya konulması beklenmektedir. Elde edilecek bulguların, öğretmen adaylarının öğrenme süreçlerini geliştirmeye yönelik uygulamalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Epistemik merak, öz düzenleyici öğrenme, öğretmen adayları

Examining the Relationship Between Epistemic Curiosity and Self-Regulated Learning Skills of Preservice Primary School Teachers

Fatma Melike Uçar ¹ & Ilkay Nazlı Bozan ^{1,*}

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between preservice primary school teachers' epistemic curiosity levels and their self-regulated learning skills. In today's learning environments, individuals are expected to be able to plan, monitor, and evaluate their own learning processes. In this context, epistemic curiosity, as a type of curiosity that directs individuals toward learning, is considered to be related to self-regulated learning skills.

Although there are studies in the literature examining epistemic curiosity and self-regulated learning separately, studies investigating the relationship between these two variables in the context of preservice teachers are limited. In this respect, the study is expected to contribute to a better understanding of preservice teachers' learning processes and to support the development of teacher education programs.

The study seeks to answer the following research questions:

- What are the epistemic curiosity levels of preservice primary school teachers?
- What are their self-regulated learning skill levels?
- Is there a significant relationship between epistemic curiosity and self-regulated learning?

The study is conducted using a quantitative research design, specifically descriptive and correlational research. The sample consists of preservice primary school teachers studying in primary school teacher education programs of three universities (two public and one private) in Gaziantep. It is aimed to reach approximately 200 participants in the study.

Data are collected using the Epistemic Curiosity Scale developed by Litman and Spielberger (2003) and adapted into Turkish by Yazıcı (2020), and the Self-Regulated Learning Skills Scale developed by Turan (2009). The data collection process is still ongoing. The collected data will be analyzed using descriptive statistics and correlation analysis.

It is expected that a significant relationship between epistemic curiosity and self-regulated learning will be revealed. The findings are expected to contribute to practices aimed at improving preservice teachers' learning processes.

Keywords: Epistemic curiosity, self-regulated learning, preservice teachers

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Eğitimde Yapay Zekâ Kullanımına İlişkin Değerlendirmeleri

Mehmet Koray Serin ^{1,*}, Aydın Bulut ¹, Ahmet Ünal ² & Tuğba Çınar ³

¹ Kastamonu Üniversitesi, mkserin@kastamonu.edu.tr

² Kastamonu Üniversitesi

³ Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Yapay zekâ teknolojileri, öğretim süreçlerini bireyselleştirme, hızlı geri bildirim sunma, içerik üretme ve öğrenme süreçlerini destekleme gibi işlevleriyle eğitim ortamlarında giderek daha görünür hâle gelmektedir. Alanyazında, yapay zekânın özellikle ders planlama, materyal geliştirme, ölçme-değerlendirme ve öğrenciye özgü içerik oluşturma alanlarında öğretmenlere önemli katkılar sağlayabildiği belirtilmektedir (Chassignol vd., 2018; Hwang, 2014; Tang, 2024). Bununla birlikte, etik kullanım, içerik güvenilirliği ve pedagojik uygunluk gibi boyutlar, yapay zekânın eğitim ortamlarına entegrasyonunda dikkatle ele alınması gereken temel sorun alanları olarak öne çıkmaktadır (Halaweh, 2023; Jaiswal vd., 2023; Luckin ve Çukurova, 2019). Öğretmenler ve öğretmen adaylarıyla yürütülen çalışmalar, yapay zekâyı yönelik farkındalık ve olumlu tutumların bulunduğunu; ancak pedagojik entegrasyon, eleştirel değerlendirme ve etik duyarlılık konularında daha sistematik desteğe ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. Nitekim Topçubaşı (2025), sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâyı genel olarak olumlu değerlendirdiklerini; buna karşın etik sorunlar, duygusal etkileşim eksikliği ve içerik güvenilirliği gibi konularda eleştirel farkındalık geliştirdiklerini ortaya koymaktadır.

Bu çalışmanın, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâyı yalnızca teknik bir araç olarak değil, aynı zamanda etik, pedagojik ve mesleki boyutlarıyla nasıl anlamlandırdıklarını ortaya koyması beklenmektedir. Elde edilecek bulguların, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ okuryazarlığı, etik kullanım, eleştirel değerlendirme ve pedagojik entegrasyon becerilerinin geliştirilmesine yönelik öneriler sunacağı düşünülmektedir. Araştırma ayrıca sınıf öğretmeni adaylarının eğitimde yapay zekâ kullanımına ilişkin etik ve pedagojik değerlendirmelerini ortaya koyması bakımından önem taşımaktadır. Sınıf öğretmenleri, ilkökul öğrencilerinin bilişsel, sosyal ve akademik gelişimlerinin en kritik döneminde görev almakta; temel becerilerin yanı sıra eleştirel düşünme, problem çözme ve dijital okuryazarlık gibi 21. yüzyıl yeterliklerinin kazandırılmasında belirleyici rol üstlenmektedir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının yapay zekâyı nasıl anlamlandırdıklarının incelenmesi, öğretmen yetiştirme programlarının güncellenmesine katkı sağlayabileceği gibi, ilkökul öğrencilerinin yapay zekâ destekli öğrenme süreçlerinden daha bilinçli, güvenli ve pedagojik açıdan uygun biçimde yararlanmalarına da dolaylı olarak katkı sunacaktır.

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının eğitimde yapay zekâ kullanımına yönelik etik ve pedagojik değerlendirmelerini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda araştırmada şu sorulara yanıt aranacaktır: Sınıf öğretmeni adayları, (1) Yapay zekânın öğretim sürecine katkılarını nasıl değerlendirmektedir? (2) Eğitimde yapay zekâ kullanımına ilişkin olası risk ve sınırlılıkları nasıl değerlendirmektedir? (3) Öğrencilerin yapay zekâ kullanımına nasıl yaklaşmaktadır? (4) Öğretmenlerin bu teknolojileri pedagojik açıdan etkili kullanabilmesi için hangi yeterliklere sahip olması gerektiğini düşünmektedir?

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde temel nitel araştırma deseniyle yürütülecektir. Çalışma grubu, bir devlet üniversitesinde öğrenim gören ve amaçlı örnekleme yoluyla belirlenecek 10-12 sınıf öğretmeni adayından oluşacaktır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilecek yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanacak; elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenecektir. Analiz sürecinde öncelikle veriler kodlanacak, ardından benzer kodlar bir araya getirilerek kategoriler ve temalar oluşturulacak; böylece katılımcı görüşleri sistematik bir biçimde yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde yapay zekâ, sınıf öğretmeni adayları, pedagojik değerlendirme

Pre-Service Primary School Teachers' Evaluations of the Use of Artificial Intelligence in Education

Mehmet Koray Serin ^{1,*}, Aydın Bulut ¹, Ahmet Ünal ² & Tuğba Çınar ³

Abstract

Artificial intelligence (AI) technologies have become increasingly visible in educational settings because of their potential to personalize instruction, provide rapid feedback, generate content, and support learning processes. The literature suggests that AI can make important contributions to teaching, particularly in lesson planning, material development, assessment, and the preparation of student-specific content (Chassignol et al., 2018; Hwang, 2014; Tang, 2024). At the same time, issues such as ethical use, content reliability, and pedagogical appropriateness continue to be major concerns in the integration of AI into education (Halaweh, 2023; Jaiswal et al., 2023; Luckin & Çukurova, 2019). Studies with teachers and pre-service teachers show that AI is generally viewed positively; however, these studies also indicate the need for more systematic support in pedagogical integration, critical evaluation, and ethical awareness. Similarly, Topçubaşı (2025) found that pre-service primary school teachers viewed AI positively overall, while also expressing concerns related to ethics, limited emotional interaction, and the reliability of AI-generated content.

This study is expected to reveal how pre-service primary school teachers make sense of AI not only as a technical tool but also in its ethical, pedagogical, and professional dimensions. The findings may provide useful suggestions for improving AI literacy, ethical awareness, critical evaluation, and pedagogical integration skills in teacher education programs. The study is also significant because primary school teachers play a key role during one of the most critical stages of children's cognitive, social, and academic development. In addition to teaching basic skills, they are also responsible for fostering 21st-century competencies such as critical thinking, problem solving, and digital literacy. In this respect, examining how pre-service teachers evaluate AI may contribute to the development of teacher education programs and, indirectly, to the more conscious, safe, and pedagogically appropriate use of AI-supported learning processes by primary school students.

The aim of this study is to examine pre-service primary school teachers' ethical and pedagogical evaluations of the use of AI in education. More specifically, the study seeks to explore how they evaluate: (1) the contributions of AI to the teaching process, (2) the possible risks and limitations of using AI in education, (3) students' use of AI, and (4) the competencies teachers need in order to use these technologies effectively from a pedagogical perspective. The study will be conducted within a qualitative research framework using a basic qualitative design. The participants will consist of 10–12 pre-service primary school teachers studying at a public university and selected through purposive sampling. Data will be collected through a semi-structured interview form developed by the researchers

and analyzed through content analysis. During the analysis process, the data will be coded, similar codes will be grouped into categories and themes, and participants' views will be interpreted systematically.

Keywords: Artificial intelligence in education, pre-service primary school teachers, pedagogical evaluation

Tarafsızlık Söyleminin Yanıltıcılığı: E. Wayne Ross'un Geleneksel Sosyal Bilgiler Öğretimine Yönelik Eleştirisi

Cihan Kara

Artvin Çoruh Üniversitesi, cihankara@artvin.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, sosyal bilgiler eğitimi alanında önde gelen isimlerden E. Wayne Ross'un sosyal bilgiler eğitiminin tarafsızlık söylemine ilişkin görüşlerini, özellikle geleneksel sosyal bilgiler öğretimine (TSSI) yönelttiği eleştiriler çerçevesinde incelemektir. Çalışma, nitel bir yaklaşımla literatür incelemesine dayalı olarak yürütülmüştür. Ross'a göre sosyal bilgiler eğitimi, çoğu zaman ileri sürüldüğü gibi tarafsız bir bilgi aktarım süreci değil; toplumsal, siyasal ve ideolojik boyutları bulunan bir alandır. Bu nedenle öğretim programı, yalnızca bilgiyi düzenleyen teknik bir araç olarak değil, hangi bilginin meşru kabul edildiğini ve hangilerinin dışarıda bırakılacağını belirleyen seçici bir yapı olarak değerlendirilmelidir (Ross, 2006). Ross, geleneksel sosyal bilgiler öğretiminin bilgiyi sabit ve nesnel bir gerçeklik olarak sunduğunu; öğrencileri ise eleştirel sorgulama yürüten öznel olmaktan çok pasif bilgi alıcıları haline getirdiğini ileri sürmektedir. Ona göre bu yaklaşım, nesnellik ve tarafsızlık iddiaları üzerinden egemen kabullerin görünmez kılınmasına ve mevcut düzenin yeniden üretilmesine katkı sunmaktadır. Bu eleştirel yaklaşım, Ross ve Marker'ın (2005) tartışmalarında da yansıtıldığı üzere, alanın eleştirel ve demokratik potansiyelinin göz ardı edilmesine yönelik daha geniş bir sorgulamanın parçasıdır.

Ross'un yaklaşımı, sosyal bilgiler eğitimi literatüründe de karşılık bulmaktadır. Nitekim Michael W. Apple (2004), öğretim programının ideolojik doğasına dikkat çekerek eğitimin toplumsal güç ilişkilerinden bağımsız düşünülmemeyeceğini vurgulamaktadır. Benzer şekilde Diana E. Hess (2009), sınıf içinde tartışmalı konuların ele alınmasının demokratik düşünme ve katılım becerileri açısından merkezi bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Bu çerçevede, öğretim sürecinin yalnızca bilgi aktarımıyla sınırlı olmadığı; eleştirel sosyal bilgiler eğitimcilerinin öğrencileri marjinalleştirici toplumsal ilişkileri (eleştirel bilinç) ortaya çıkarmaya, ontolojilerini yeniden çerçevelemeye ve dünyayı dönüştürmeye yönelik bir öğrenme sürecine dahil etmek için çalıştıkları görülmektedir (Magill ve Salinas, 2019). Ayrıca öğretmenlerin planlanmamış tartışmalı konuları ele alma gerekçelerini inceleyen araştırmalar, sosyal bilgiler öğretiminin kaçınılmaz biçimde toplumsal ve kamusal meselelerle temas ettiğini ve öğretmenlerin demokratik ilkelere uygun bir eğitim sunma, statükoyu sorgulama ve adaletsizliklerle yüzleşme yönünde bir eğilim gösterdiklerini ortaya koymaktadır (Cassar vd., 2023). Demokratik eğitim bağlamındaki çalışmalar ise sınıf içi etkileşimin yalnızca görüş ifade etmeye değil, aynı zamanda farklı bakış açılarını anlamaya (empatik dinlemeye) dayalı olduğunu vurgulamaktadır (Andolina ve Conklin, 2021).

Bulgular, Ross'un yaklaşımda bilginin sabit bir gerçeklik olarak değil, tarihsel ve toplumsal bağlam içinde üretilen bir yapı olarak ele alındığını göstermektedir. Bu doğrultuda sosyal bilgiler eğitimi, çoklu bakış açılarını içeren, sorgulamaya dayalı ve eleştirel düşünmeyi merkeze alan bir süreç olarak yeniden tanımlanmaktadır. Bu süreçte öğrenciler pasif öğrenenler olmaktan çıkarak anlam üretimine katılan bireyler haline gelirken, öğretmen de bilgiyi aktaran bir otorite olmaktan ziyade öğrenme sürecini kolaylaştıran bir rehber olarak konumlandırılmaktadır (Ross, 2006).

Sonuç olarak Ross'un yaklaşımı, sosyal bilgiler eğitimini yalnızca bilgi öğretimine indirgemeyen; öğrencileri toplumsal meseleleri analiz edebilen, farklı perspektifleri değerlendirebilen ve kamusal yaşama katılım gösterebilen bireyler olarak yetiştirmeyi amaçlayan eleştirel ve demokratik bir çerçeve sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokratik Eğitim, Eleştirel Pedagoji, E. Wayne Ross, Öğretim Programı, Sosyal Bilgiler Eğitimi

The Misleading Nature of the Discourse of Neutrality: E. Wayne Ross's Critique of Traditional Social Studies Instruction

Cihan Kara

Abstract

The aim of this study is to examine the views of E. Wayne Ross, a leading figure in social studies education, on the discourse of neutrality, particularly within the framework of his critique of traditional social studies instruction (TSSI). The study was conducted using a qualitative approach based on a literature review. According to Ross, social studies education is not, as often claimed, a neutral process of knowledge transmission; rather, it is a field shaped by social, political, and ideological dimensions. For this reason, the curriculum should be understood not merely as a technical tool, but as a selective structure that determines which forms of knowledge are legitimized and which are excluded (Ross, 2006). Ross argues that traditional social studies instruction presents knowledge as fixed and objective, positioning students as passive recipients rather than subjects engaged in critical inquiry. In his view, this approach contributes to the reproduction of the existing order by rendering dominant assumptions invisible through claims of objectivity and neutrality. This critical perspective, as reflected in Ross and Marker (2005), forms part of a broader critique of the neglect of the field's critical and democratic potential.

Ross's perspective is also reflected in the literature. Michael W. Apple (2004) emphasizes the ideological nature of the curriculum and argues that education cannot be separated from social power relations. Similarly, Diana E. Hess (2009) shows that addressing controversial issues in the classroom is central to democratic thinking and participation. Within this framework, teaching is not limited to knowledge transmission; rather, critical social studies educators aim to engage students in processes that uncover marginalizing social relations, develop critical consciousness, reframe ontologies, and transform the world (Magill & Salinas, 2019). Studies examining why teachers address unplanned controversial issues indicate that social studies instruction inevitably engages with social and public concerns and that teachers tend to promote democratic principles, question the status quo, and confront injustices (Cassar et al., 2023). Research in democratic education further highlights that classroom interaction involves not only expressing opinions but also understanding diverse perspectives, that is, empathetic listening (Andolina & Conklin, 2021).

Findings indicate that, in Ross's approach, knowledge is not a fixed reality but a construct produced within historical and social contexts. Accordingly, social studies education is redefined as an inquiry-based process incorporating multiple perspectives and centered on critical thinking. In this process, students become active participants in meaning-making, while the teacher is repositioned as a facilitator of learning rather than an authority who transmits knowledge (Ross, 2006).

In conclusion, Ross's perspective offers a critical and democratic framework that does not reduce social studies education to knowledge transmission but aims to cultivate individuals capable of analyzing social issues, evaluating diverse perspectives, and actively participating in public life.

Keywords: Democratic Education, Critical Pedagogy, E. Wayne Ross, Curriculum, Social Studies Education

İlkokul Öğrencilerinin Sözcük Öğrenme Motivasyonlarının Yazma Kaygılarını, Yazmaya Yönelik Öz Yeterliklerini ve Yazma Motivasyonlarını Yordama Gücü

Olca Özdemir ^{1,*}, Elçin Çakır ¹ & Ayşenur Pirdal ¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, olcay67@gmail.com

Özet

Öğrencilerin yeni kelimeler edinmede gösterdikleri istek, çaba ve azim, başarıları için çok önemli olup, kelime öğrenme motivasyonu olarak tanımlanmaktadır. Sözcük bilgisi, dil eğitiminde en önemli unsurlardan biridir ve sözcük dağarcığı dil becerilerinin geliştirilmesinde büyük rol oynar. Dil öğrenimi esnasında öğrencinin yeni kelimeler öğrenmek istemesi, bu süreçten keyif alması ve süreci ilginç bulması öğrencinin motivasyonunu göstermektedir. Kelime öğrenmeye yönelik hedeflerin belirlenmesi motivasyonun yüksek tutulmasına neden olur. Bu anlamda öğrencilerin sözcük öğrenme motivasyonlarının yüksek olması okuma, yazma, konuşma ve dinleme becerilerinin anlama sürecinde katkısı oldukça önemlidir. Yapılan araştırmalar incelendiğinde sözcük öğrenme motivasyonunun daha çok okuma ve okuduğunu anlama ile ilişkisinin kurulduğu görülmektedir. Sözcük öğrenme motivasyonu ve yazma alanında yapılan araştırmaya rastlanmaması, öğrencilerin yazma becerilerine ilişkin yazmanın duyuşsal özellikleri kaygı, öz yeterlik, ve motivasyon araştırmanın değişkenleri olarak belirlenmesiyle birlikte araştırmada ilkökul öğrencilerinin sözcük öğrenme motivasyonlarının, yazma kaygılarının, yazma öz yeterliklerinin ve yazma motivasyonlarının belirlenmesi, bu değişkenlerin çeşitli değişkenler açısından değerlendirilerek aralarındaki ilişkinin tespit edilmesi ve bu bağlamda ilkökul öğrencilerinin sözcük öğrenme motivasyonlarının yazma kaygılarını, yazmaya yönelik öz yeterliklerini ve yazma motivasyonlarını yordama gücünü belirlemek araştırmanın amacını oluşturmaktadır. Araştırmada nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modeli ve basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Batı Karadeniz’de bir ilkökulda öğrenim gören 175 4.sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri 2025-2026 eğitim öğretim yılı bahar döneminde demografik özelliklerin belirmesinde “Kişisel Bilgiler Formu”, öğrencilerin sözcük öğrenme motivasyonlarının belirlenmesi sürecinde “Sözcük Öğrenme Motivasyonu Ölçeği”, yazma kaygılarını belirleme sürecinde “İlkokul Öğrencilerine Yönelik Yazma Kaygısı Ölçeği”, yazma öz yeterliklerini belirleme sürecinde “Yazma Öz Yeterlik Ölçeği” ve yazma motivasyonlarının belirlenmesinde ise “İlkokul Öğrencileri Motivasyonu Ölçeği” nin yazma alt ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi devam etmekte ve elde edilen veriler SPSS programında t-testi, ANOVA, korelasyon ve regresyon analizi yapılarak gerçekleştirilmektedir. Elde edilen bulgular ve sonuçlar doğrultusunda ilkökul öğrencilerinin sözcük öğrenme motivasyonlarının, yazma kaygılarının, yazma öz yeterliklerinin ve yazma motivasyonlarının; düzeyleri, cinsiyete, anne-baba eğitim durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadıkları, aralarındaki ilişkiler

ve sözcük öğrenme motivasyonlarının; yazma kaygılarını, yazma öz yeterliklerini ve yazma motivasyonlarını yordama düzeyleri belirlenerek alana katkı sağlanacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sözcük öğrenme motivasyonu, yazma kaygısı, yazma öz yeterlik, yazma motivasyonu, öğretmen adayı

The Predictive Power of Primary School Students' Vocabulary Learning Motivation on Writing Anxiety, Self-Efficacy Towards Writing, and Writing Motivation

Olcay Özdemir ^{1,*}, Elçin Çakır ¹ & Ayşenur Pirdal ¹

Abstract

The willingness, effort, and persistence students demonstrate in acquiring new words, which are crucial for their success, is defined as vocabulary learning motivation. Vocabulary is one of the most important elements in language learning, and a broad vocabulary plays a major role in developing language skills. In the process of language acquisition, a student's desire to learn new words, their enjoyment, and their intrinsic interest demonstrate their vocabulary learning motivation. Setting goals for vocabulary learning helps maintain high motivation. In this sense, high student motivation for learning vocabulary is crucial for the comprehension process in reading, writing, speaking, and listening skills. Research indicates that motivation for learning vocabulary is largely linked to reading and reading comprehension. The absence of research on vocabulary learning motivation and writing skills, along with the identification of affective characteristics of writing—anxiety, self-efficacy, and motivation—as variables in this study, constitutes the aim of this research. The study focuses on determining primary school students' vocabulary learning motivation, writing anxiety, writing self-efficacy, and writing motivation; evaluating these variables in relation to various other variables to identify the relationships between them; and, in this context, determining the predictive power of vocabulary learning motivation on writing anxiety, writing self-efficacy, and writing motivation. This research utilized a correlational survey model and simple random sampling method, both quantitative research designs. The study group consisted of 175 fourth-grade students attending a primary school in the Western Black Sea region. The research data was collected during the spring semester of the 2025-2026 academic year using the "Personal Information Form" to determine demographic characteristics, the "Vocabulary Learning Motivation Scale" to determine students' motivation for learning vocabulary, the "Writing Anxiety Scale for Primary School Students" to determine writing anxiety, the "Writing Self-Efficacy Scale" to determine writing self-efficacy, and the writing subscale of the "Primary School Students Motivation Scale" to determine writing motivation. Data analysis is ongoing, and the collected data are being analyzed using t-tests, ANOVA, correlation, and regression analysis in the SPSS program. Based on the findings and results obtained, it is believed that research will contribute to the field by determining whether primary school students' vocabulary learning motivations, writing anxieties, writing self-efficacy, and writing motivations differ according to their levels, gender, and parental education level; the relationships between these levels; and the predictive power of vocabulary learning motivations on writing anxieties, writing self-efficacy, and writing motivations.

Keywords: Vocabulary learning motivation, writing anxiety, writing self-efficacy, writing motivation, pre-service teacher

Öğretmen Eğitiminde Eğitim 5.0 Dönüşümü: İnternet Okuryazarlığı ve Güvenli Kullanım Özyeterliklerinin Yordayıcı Etkisi

Muhammet Özdemir ^{1,*}, Mizgin Girti ², Sümeyye Uluer ² & Helin Buse Aktaş ²

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, muhammetozdemir@gmail.com

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Dijitalleşmenin ivme kazandığı ve insan-makine etkileşiminin merkeze alındığı günümüzde, eğitim paradigmaları hızla değişmekte ve "Eğitim 5.0" anlayışı öğretmen yetiştirme süreçlerini yeniden şekillendirmektedir. Bu dönüşüm sürecinde, geleceğin eğitimcileri olan öğretmen adaylarının teknolojik entegrasyona ne derece hazır oldukları büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın temel amacı; öğretmen adaylarının internet okuryazarlığı ve güvenli internet kullanımı öz-yeterlik algıları ilse dijital yetkinlik profillerinin, Eğitim 5.0 dijital öğrenme teknolojileri öz-yeterlik algılarını anlamlı bir şekilde yordayıp yordamadığını incelemektir. Çalışma kapsamında, bu değişkenlerin ayrı ayrı ve birlikte, Eğitim 5.0 teknolojilerine yönelik öz-yeterlik inancı üzerindeki etkisi ve açıkladığı varyans oranı belirlenmeye çalışılmaktadır. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından ilişkisel tarama modeli kullanılarak tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Batı Karadeniz Bölgesinde bir devlet üniversitesinin Eğitim Fakültesinin Temel Eğitim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Ana Bilim dalında öğrenim gören altmış 1. sınıf, elli bir 2. sınıf, elli 3. sınıf ve elli üç 4. sınıf olmak üzere toplam iki yüz on dört öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırmanın verileri 2025-2026 eğitim öğretim yılı bahar döneminde demografik özelliklerin belirmesinde “Kişisel Bilgiler Formu”, dijital öğrenme teknolojileri öz yeterliliğinin belirlenmesi için “Eğitim 5.0 dijital öğrenme teknolojileri öz yeterlilik ölçeği”, internet okuryazarlığı öz yeterliliğinin belirlenmesi için “İnternet okuryazarlığı öz yeterlilik ölçeği” ve internet kullanım öz yeterliliğini belirlemek için “Güvenli internet kullanımı öz-yeterlik algı ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizi devam etmekte ve elde edilen veriler SPSS programında t-testi, ANOVA, korelasyon ve regresyon analizi yapılarak gerçekleştirilmektedir. Elde edilen bulgular ve sonuçlar doğrultusunda sınıf öğretmeni adaylarının eğitim 5.0 dijital öğrenme teknolojileri öz yeterlilikleri, internet okuryazarlığı öz yeterliliği ve güvenli internet kullanımı öz-yeterlik algıları cinsiyete, sınıf düzeyine ve bilgi iletişim becerilerine göre farklılaşıp farklılaşmadıkları ve aralarındaki ilişkiler belirlenerek alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim 5.0, öğretmen adayları, internet okuryazarlığı, güvenli internet kullanımı, öz yeterlilik, dijital öğrenme teknolojileri.

Education 5.0 Transformation in Teacher Education: The Predictive Effect of Internet Literacy and Safe Use Self-Efficacies

Muhammet Özdemir ^{1,*}, Mizgin Girti ², Sümeyye Uluer ² & Helin Buse Aktaş ²

Abstract

In today's world, where digitalization is accelerating and human-machine interaction is centered, educational paradigms are rapidly changing, and the "Education 5.0" approach is reshaping teacher training processes. In this transformation process, the extent to which pre-service teachers, the educators of the future, are ready for technological integration is of great importance. The main purpose of this research is to examine whether pre-service teachers' internet literacy and safe internet use self-efficacy perceptions, along with their digital competence profiles, significantly predict their Education 5.0 digital learning technologies self-efficacy perceptions. Within the scope of the study, it is aimed to determine the individual and combined effects of these variables on the self-efficacy belief towards Education 5.0 technologies and the variance rate they explain. The research was designed using the correlational survey model, which is one of the quantitative research approaches. The study group of the research consists of a total of two hundred and fourteen pre-service teachers, including sixty 1st-grade, fifty-one 2nd-grade, fifty 3rd-grade, and fifty-three 4th-grade students studying in the Primary School Teaching Department of the Basic Education Division of the Faculty of Education at a state university in the Western Black Sea Region. The data of the research were collected during the spring semester of the 2025-2026 academic year using a "Personal Information Form" to determine demographic characteristics, the "Education 5.0 Digital Learning Technologies Self-Efficacy Scale" to determine digital learning technologies self-efficacy, the "Internet Literacy Self-Efficacy Scale" to determine internet literacy self-efficacy, and the "Safe Internet Use Self-Efficacy Perception Scale" to determine safe internet use self-efficacy. The analysis of the data is ongoing, and the obtained data are being analyzed using t-test, ANOVA, correlation, and regression analyses in the SPSS software. In line with the findings and results obtained, it is believed that the study will contribute to the field by determining whether pre-service primary school teachers' Education 5.0 digital learning technologies self-efficacy, internet literacy self-efficacy, and safe internet use self-efficacy perceptions differ according to gender, grade level, and information and communication skills, as well as by identifying the relationships between them.

Keywords: Education 5.0, pre-service teachers, internet literacy, safe internet use, self-efficacy, digital learning technologies.

Sıfır Atık Oyunlar Yoluyla Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarına Yönelik Etkinlik Tasarlama Becerilerinin Geliştirilmesi

Şebnem Soylu ^{1,*} & Gülşah Batdal Karaduman ²

¹*Abdullah Gül Üniversitesi, soylusebnem@gmail.com*

²*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Özet

Erken yıllarda verilen sürdürülebilirlik eğitimi, bireylerin çevresel sorumluluk bilinci geliştirmeleri ve sürdürülebilir yaşam alışkanlıklarını içselleştirebilmeleri açısından büyük önem taşımaktadır. İlkokul düzeyinde öğrenme süreçlerinin oyun, deneyim ve etkileşim temelli yöntemlerle desteklenmesi, kavramların daha anlamlı ve kalıcı biçimde kavranmasını sağlamaktadır. Öğretmen adaylarının sürdürülebilirlik kavramlarını yalnızca teorik düzeyde anlamalarını değil, aynı zamanda bu kavramları farklı derslerde ve disiplinler arası bağlamlarda uygulayabilme becerisi kazanmaları gerekmektedir. Bu bağlamda sıfır atık temelli oyunlar ve yaratıcı drama, sürdürülebilirlik kavramlarının öğrenme ortamlarına entegre edilmesinde etkili öğretim yaklaşımları olarak öne çıkmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) doğrultusunda sıfır atık temalı oyunlar tasarlayabilme ve bu oyunları yaratıcı drama ve oyunlaştırma temelli yaklaşımlar aracılığıyla farklı ders ve disiplinlere entegre edebilme becerilerini geliştirmektir. Araştırma, 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören 8 sınıf öğretmeni adayı ile gerçekleştirilen 12 saatlik atölye süreci kapsamında yürütülmüş ve nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Veriler bireysel ve grup görüşmeleri, gözlem ve doküman analizi yoluyla toplanmış ve tematik analiz yöntemi ile analiz edilmiştir.

Elde edilen ön bulgulara göre, öğretmen adaylarının süreç sonunda sıfır atık ve SKA temelli oyun ve etkinlik tasarlama becerilerinde gelişim gösterdiklerini ortaya koymaktadır. Katılımcıların oyun temelli öğrenme ile sıfır atık kavramını ilişkilendirme düzeylerinin arttığı ve bu yaklaşımları farklı derslere uyarlamaya yönelik öz yeterlilik algılarında olumlu değişim olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, özellikle matematik gibi sayısal dersler ve kaynaştırma eğitimi konusunda daha fazla desteğe ihtiyaç duyulduğu görülmüştür.

Çalışmanın sıfır atık oyunlar ve yaratıcı drama temelli yaklaşımların öğretmen adayları için SKA'nın farklı derslere entegrasyonu konusunda etkili bir destek sunduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Drama, Nitelikli Eğitim, Sürdürülebilir Kalkınma Eğitimi, Sıfır Atık, Eğitsel oyunlar

Developing Pre-service Primary School Teachers' Activity Design Skills for Sustainable Development Goals through Zero-Waste Games

Şebnem Soylu ^{1,*} & Gülşah Batdal Karaduman ²

Abstract

Sustainability education at early ages is of critical importance for developing individuals' environmental responsibility awareness and internalizing sustainable living habits. At the primary school level, supporting learning processes through game-based, experiential, and interactive approaches enables concepts to be understood in a more meaningful and lasting way. Pre-service teachers are expected not only to understand sustainability concepts at a theoretical level but also to develop the ability to apply these concepts in different subjects and interdisciplinary contexts. In this regard, zero-waste-based games and creative drama emerge as effective instructional approaches for integrating sustainability concepts into learning environments.

The aim of this study is to develop pre-service primary school teachers' ability to design zero-waste-themed games in line with the Sustainable Development Goals (SDGs) and to enable them to integrate these games into different subjects and disciplines through creative drama and gamification-based approaches. The research was conducted within a 12-hour workshop process with 8 pre-service primary school teachers enrolled in the 3rd and 4th grades and was designed as a qualitative case study. Data were collected through individual and group interviews, observations, and document analysis, and were analyzed using thematic analysis.

According to the preliminary findings, the pre-service teachers demonstrated improvement in their ability to design zero-waste and SDG-based games and activities by the end of the process. It was found that participants' ability to associate game-based learning with the concept of zero waste increased, and their self-efficacy perceptions regarding adapting these approaches to different subjects improved positively. However, the findings also indicate that participants need further support, particularly in designing activities for quantitative subjects such as mathematics and for inclusive education settings.

In conclusion, the study suggests that zero-waste games and creative drama-based approaches provide an effective support mechanism for integrating SDGs into different subject areas in pre-service teacher education.

Keywords: Creative Drama, Quality Education, Sustainable Development Education, Zero-waste, Gamification

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Matematik Kaygıları ile Fen Öğretimine Yönelik Öz-yeterlik İnançları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Rukiye Kübra Artunç Kara ^{1,*}, Canan Okumuş ², Gökhan Uyanık ¹ & Mehmet Koray Serin ¹

¹Kastamonu Üniversitesi, kubraartunc@gmail.com

²Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının matematik kaygıları ile fen öğretimine yönelik özyeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Günümüzde öğretmen yetiştirme süreçlerinde yalnızca bilişsel yeterlikler değil, aynı zamanda öğretmen adaylarının duyuşsal özellikleri de etkili ve nitelikli öğretim açısından belirleyici bir rol oynamaktadır. Özellikle matematik kaygısı, öğretmen adaylarının akademik performanslarını, problem çözme süreçlerini ve öğretim uygulamalarına yönelik tutumlarını etkileyen önemli bir değişken olarak öne çıkmaktadır. Matematik kaygısının yüksek olması, öğretmen adaylarının yalnızca matematik alanındaki performanslarını değil, aynı zamanda fen gibi disiplinler arası ilişki içeren alanlarda öğretim yapma konusundaki öz güvenlerini de olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu bağlamda, matematik kaygısı ile fen öğretimi özyeterliliği arasındaki ilişkinin ortaya konulması, öğretmen eğitimi programlarının duyuşsal boyutu da kapsayacak şekilde yeniden yapılandırılması açısından önemli görülmektedir.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılarak yürütülecektir. Çalışma grubunu, Batı Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinin Sınıf Eğitimi Ana Bilim Dalı'nda öğrenim görmekte olan öğretmen adayları oluşturacaktır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, öğretmen adaylarının matematik kaygı düzeylerini belirlemek amacıyla Akçakın vd. (2015) tarafından geliştirilen "Matematik Kaygısı Ölçeği" ve fen öğretimine yönelik özyeterlik inançlarını ölçmek amacıyla Altıncelep (2022) tarafından geliştirilen "Fen Öğretimi Özyeterlik İnanç Ölçeği" kullanılacaktır. Veri toplama sürecinde gönüllülük esasına dayalı olarak katılımcılardan elde edilen verilerin gizliliği ve etik ilkeler gözetilecektir. Elde edilen veriler, SPSS istatistik paket programı aracılığıyla analiz edilecektir. Veri analiz sürecinde betimsel istatistiklerin yanı sıra, değişkenler arasındaki ilişkinin yönünü ve düzeyini belirlemek amacıyla Pearson korelasyon analizi uygulanacaktır. Ayrıca, matematik kaygısının fen öğretimi özyeterlik inançları üzerindeki yordayıcı etkisini incelemek amacıyla basit ve çoklu regresyon analizlerinden yararlanılması planlanmaktadır. Analizler öncesinde verilerin normallik, çoklu doğrusal bağlantı ve uç değerler açısından incelenmesi gibi ön koşul testleri de gerçekleştirilecektir.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, öğretmen adaylarının matematik kaygılarının fen öğretimine yönelik özyeterlik inançları üzerindeki etkisini bütüncül bir biçimde ortaya koyması beklenmektedir. Bu kapsamda, matematik kaygısının azaltılmasına yönelik pedagojik destek mekanizmalarının

geliştirilmesi, öğretmen yetiştirme programlarında duyuşsal farkındalığı artırıcı ders ve uygulamalara daha fazla yer verilmesi ve disiplinlerarası öğretim yaklaşımlarının güçlendirilmesi önerilmektedir. Ayrıca, öğretmen adaylarının öz yeterlik algılarını destekleyen öğrenme ortamlarının tasarlanması, onların gelecekteki öğretim uygulamalarında daha etkili ve özgüvenli olmalarına katkı sağlayacaktır. Bu yönüyle araştırmanın hem ilgili alanyazına katkı sunacağı hem de öğretmen eğitimi politikalarına ve uygulamalarına yön verebilecek nitelikte bulgular ortaya koyacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fen öğretimi, matematik kaygısı, öz-yeterlik, sınıf öğretmeni adayları

An Investigation of the Relationship Between Pre-service Elementary Teachers' Mathematics Anxiety and Their Self-Efficacy Beliefs Regarding Science Instruction

Rukiye Kübra Artunç Kara ^{1,*}, Canan Okumuş ², Gökhan Uyanık ¹ & Mehmet Koray Serin ¹

Abstract

The objective of this study is to analyse the correlation between prospective elementary teachers' mathematics anxiety and their self-efficacy beliefs with regard to science instruction. In contemporary teacher training processes, both cognitive competencies and the affective characteristics of teacher candidates are considered integral to effective and high-quality teaching. In particular, the variable of mathematics anxiety is worthy of note as a significant factor that influences teacher candidates' academic performance, problem-solving processes, and attitudes toward teaching practices. High levels of mathematics anxiety have been demonstrated to have a detrimental effect on the performance of pre-service teachers in mathematics, as well as their self-confidence in teaching interdisciplinary fields such as science. In this context, elucidating the relationship between mathematics anxiety and self-efficacy in science teaching is considered important for the purpose of restructuring teacher education programs to include the affective dimension.

The study will be conducted using the survey model, which is one of the quantitative research methods. The study group will consist of teacher candidates enrolled in the Department of Elementary Education at a state university located in the Western Black Sea Region. The "Mathematics Anxiety Scale" will be used as a data collection tool to determine the mathematics anxiety levels of the teacher candidates, and the "Science Teaching Self-Efficacy Belief Scale" will be used to measure their self-efficacy beliefs regarding science teaching. During the data collection process, the confidentiality of the data obtained from participants on a voluntary basis and the ethical principles to which the organisation is committed will be upheld. The collected data will be analysed using the SPSS statistical software package. In addition to the application of descriptive statistics, Pearson correlation analysis will be employed to ascertain the direction and extent of the relationship between variables. Furthermore, simple and multiple regression analyses are planned to examine the predictive effect of math anxiety on science teaching self-efficacy beliefs. Prior to the analyses, preliminary tests such as checking for normality, multicollinearity, and outliers will also be conducted.

The findings of this study are expected to comprehensively demonstrate the effect of prospective teachers' mathematics anxiety on their self-efficacy beliefs regarding science education. In this context, it is recommended that pedagogical support mechanisms aimed at reducing math anxiety be developed, that teacher training programs include more courses and activities designed to enhance emotional

awareness, and that interdisciplinary teaching approaches be strengthened. Furthermore, the design of learning environments that support pre-service teachers' self-efficacy perceptions will contribute to their becoming more effective and confident in their future teaching practices. In this regard, it is anticipated that the study will not only contribute to the relevant literature but also yield findings capable of guiding teacher education policies and practices.

Keywords: Science instruction, math anxiety, self-efficacy, pre-service elementary teachers

Öğretmen Adaylarının Dijital Materyal Hazırlama Öz Yeterlilikleriyle Dijital Okuryazarlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ahmet Arslan ^{1,*}, Elif Sıla Bağdatlı ², Gökтуğ Aslan ¹ & Mehmet Arif Bozan ¹

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, ahmetarslan12997@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Eğitimde dijitalleşme hızlıca gelişirken öğretmenlerin de mesleki olarak bu oranda dijital gelişmelere uyum sağlaması önemlidir. Çünkü hem günümüz çocuklarını yakalama hem de dijital araçların oluşturduğu fırsatları yakalamak öğretmenler adına önemli bir gerekliliktir. Bu noktadan hareketle mevcut araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının dijital materyal hazırlama öz-yeterlilikleri ile dijital okuryazarlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma, ilişkisel tarama modeli çerçevesinde yürütülmüştür. Çalışma grubunu farklı bölümlerde öğrenim gören toplam 261 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcıların %80,1'i kadın (n=209), %19,9'u (n=52) erkektir. Sınıf düzeyine göre dağılım incelendiğinde katılımcıların %26,1'inin 1. sınıf (n=68), %23,8'inin 2. sınıf (n=62), %26,8'inin 3. sınıf (n=70) ve %23,4'ünün 4. sınıf (n=61) olduğu görülmektedir. Bölümler açısından incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğunun sınıf öğretmenliği (%47,5) ve rehberlik ve psikolojik danışmanlık (%41,4) programlarında öğrenim gördüğü belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların günlük dijital araç kullanım sürelerinin ağırlıklı olarak 3-4 saat aralığında yoğunlaştığı görülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Öğretmenlerin Dijital Öğretim Materyali Geliştirme Öz Yeterlik Ölçeği ile Dijital Okuryazarlık Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirlik analizleri sonucunda tüm alt boyutlara ait Cronbach alfa katsayılarının 0.90'ın üzerinde olduğu ve ölçme araçlarının yüksek düzeyde güvenilir olduğu belirlenmiştir. Verilerin analizinde SPSS 26 programı kullanılmıştır. İlk aşamada verilerin normal dağılım gösterip göstermediği incelenmiş ve bir alt boyut dışında verilerin normal dağılıma uygun olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda değişkenler arasındaki ilişkiler Spearman korelasyon analizi ile incelenmiştir. Analiz sonuçlarına göre dijital materyal geliştirme öz-yeterliliği ile dijital okuryazarlık alt boyutları arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunduğu görülmüştür ($p < .01$). Özellikle tasarım ve öğretim teknolojileri alt boyutları ile öz-yeterlik arasında yüksek düzeyde ilişkiler tespit edilmiştir. Olumsuz bakış alt boyutunun diğer değişkenlerle ilişkilerinin ise daha düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Genel ortalamalar üzerinden yapılan Pearson korelasyon analizi sonucunda dijital materyal geliştirme öz-yeterliliği ile dijital okuryazarlık arasında yüksek düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r = .684$, $p < .01$). Ayrıca yapılan basit doğrusal regresyon analizi sonucunda dijital okuryazarlığın dijital materyal geliştirme öz-yeterliliğinin anlamlı bir yordayıcısı olduğu görülmüştür ($\beta = .684$, $p < .01$). Modelin açıklanan varyans oranı %46,8 ($R^2 = .468$) olup, bu durum dijital okuryazarlığın öz-yeterlik üzerindeki güçlü etkisini ortaya koymaktadır. Elde

edilen bulgular doğrultusunda, öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeylerinin artırılmasının, dijital materyal geliştirme öz-yeterliklerini de önemli ölçüde destekleyebileceği sonucuna ulaşılmıştır.

*Bu çalışma aynı adlı Tübitak 2209/A projesinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: öğretmen adayları, dijital materyal , dijital okuryazarlık

An Investigation of the Relationship Between Pre-Service Teachers' Digital Material Development Self-Efficacy and Their Digital Literacy

Ahmet Arslan ^{1,*}, Elif Sıla Bağdatlı ², Gökтуğ Aslan ¹ & Mehmet Arif Bozan ¹

Abstract

As digitalization in education rapidly advances, it is important for teachers to adapt professionally to these developments. Keeping up with today's students and benefiting from the opportunities provided by digital tools are essential requirements. From this perspective, the aim of this study is to examine the relationship between pre-service teachers' digital material preparation self-efficacy and their digital literacy. The study was conducted using a relational survey model. The study group consisted of 261 pre-service teachers from different departments. Of the participants, 80.1% were female (n=209) and 19.9% were male (n=52). In terms of grade level, 26.1% were first-year (n=68), 23.8% second-year (n=62), 26.8% third-year (n=70), and 23.4% fourth-year students (n=61). The majority were enrolled in primary education (47.5%) and guidance and psychological counseling (41.4%) programs. Participants' daily digital tool usage was mostly between 3-4 hours. Data were collected using the Digital Instructional Material Development Self-Efficacy Scale and the Digital Literacy Scale. Reliability analyses showed that Cronbach's alpha values for all sub-dimensions were above 0.90, indicating high reliability. Data were analyzed using SPSS 26. Normality tests indicated that all variables, except one sub-dimension, were normally distributed. Therefore, relationships between variables were examined using Spearman correlation analysis. The results revealed positive and statistically significant relationships between digital material development self-efficacy and digital literacy sub-dimensions ($p < .01$). Particularly, strong relationships were observed between the design and instructional technologies sub-dimensions and self-efficacy, while the negative perspective dimension showed weaker relationships. Pearson correlation analysis based on general averages indicated a strong, positive, and significant relationship between digital material development self-efficacy and digital literacy ($r = .684, p < .01$). Additionally, simple linear regression analysis showed that digital literacy significantly predicted digital material development self-efficacy ($\beta = .684, p < .01$). The model explained 46.8% of the variance ($R^2 = .468$), indicating a strong predictive effect. These findings suggest that increasing pre-service teachers' digital literacy levels may significantly support their digital material development self-efficacy.

* This study was produced from the TÜBİTAK 2209/A project of the same name.

Keywords: pre-service teachers, digital material, digital literacy

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sosyal Bilgiler Öğretiminde Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin Kullanımına Yönelik Tutumları

Aslıhan Ayar ^{1,*} & Behsat Savaş ²

¹Ege Üniversitesi, aslihanayar96@gmail.com

²İzmir Demokrasi Üniversitesi

Özet

Değişen ve gelişen dünya koşulları, bireylerin sahip olması beklenen yeterlikleri de değiştirmektedir. Öğrenci ve öğretmen rollerinin farklılaşması, eğitim ortamlarının bu gerekliliklere uygun olarak düzenlenmesini gerektirmektedir. Öğrenme ortamlarına dijital teknolojilerin entegre edilmesiyle bilgisayar destekli eğitim, mobil öğrenme, harmanlanmış öğrenme ve dönüştürülmüş öğrenme (ters yüz öğrenme) modelleri kullanılmaya başlanmıştır.

Dönüştürülmüş öğrenme, yüz yüze öğretim ile dijital ve çevrim içi öğrenmenin bir arada uygulanmasıdır (Castro, 2019). Geleneksel eğitimde temel bilgi aktarımı sınıf içinde gerçekleşirken, dönüştürülmüş öğrenme modelinde çevrim içi materyaller aracılığıyla ders öncesine taşınmaktadır (Bergmann & Sams, 2012). Sınıf içinde ise öğrencinin bilgiyi özümsemesini sağlayan, uygulamaya dayalı ve aktif öğrenme etkinliklerine yer verilmektedir (Ağırman & Ercoşkun, 2022; Clark, 2015).

Öğrenene geri bildirim sağlama, güdüleme ve eğlenceli öğrenme ortamı oluşturma için oyunlaştırmaya dayalı öğrenmeden de faydalanılmaktadır (Çağlar & Arkün Kocadere 2015). Eğitimde oyunlaştırma; öğrenenin davranışlarını biçimlendirmek için oyunda var olan kurallar, oyuncu rolleri ve deneyimlerin kullanılması olarak tanımlamaktadır (Lee & Hammer, 2011). Öğrencileri dönüştürülmüş öğrenme ortamındaki sınıf dışı etkinliklerin gerçekleştirildiği çevrim içi öğrenme ortamına güdülemek, bilgi okuryazarlığı ve dijital okuryazarlık becerilerini desteklemek için oyunlaştırmadan yararlanılabilmektedir (Huang & Hew, 2018).

İnan (2022), mobil uygulamayla desteklenmiş çevrimiçi ters-yüz öğrenmenin öğretmen adaylarının bilgi okuryazarlığı düzeyini ve eğitim inançlarını artırdığını ortaya çıkarmıştır. Boyraz (2025), ters yüz öğrenme modeliyle matematik konularının Web 2.0 araçlarıyla öğretimi üzerine yaptığı çalışmada, öğretmen adaylarının teknolojik pedagojik alan bilgilerinin (TPAB) güçlendiğini ve öğretim becerilerini olumlu yönde etkilendiği tespit etmiştir.

Dönüştürülmüş öğrenme ve oyunlaştırmaya dayalı öğrenme ortamlarında sosyal bilgiler öğretimi gerçekleştirilmesi, öğretmen adaylarını bilgi ve iletişim teknolojilerine ve bunların derslerde kullanılmasına yönelik tutumlarını olumlu etkileyeceği düşünülmektedir. Araştırmanın amacı, oyunlaştırmaya dayalı dönüştürülmüş öğrenme ve oyunlaştırmaya dayalı öğrenme modellerinin sınıf öğretmeni adaylarının bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) kullanımına yönelik genel tutumlarına ve sosyal bilgiler öğretiminde kullanılmasına yönelik tutumlarına etkisini belirlemektir.

Araştırmada nicel araştırma desenlerinden ön test-son test karşılaştırmalı gruplu deneysel model kullanılmıştır. Araştırma kapsamında sınıf öğretmenliği lisans programında yer alan sosyal bilgiler öğretimi dersinde, oyunlaştırmaya dayalı dönüştürülmüş öğrenme ve oyunlaştırmaya dayalı öğrenme uygulamalarını içeren 14 haftalık bir öğretim süreci tasarlanmıştır. Deneysel işlem süreci iki deney grubu ile yürütülmüştür.

Araştırmanın çalışma grubu kolay ulaşılabilir durum örnekleme ile belirlenmiştir. İzmir'deki üniversitelerinin birinde sınıf öğretmenliği lisans programı 3. Sınıfa devam eden 69 öğretmen adayıyla çalışılmıştır. Deney gruplarının belirlenmesi rastgele örnekleme yöntemi yoluyla yapılmıştır.

Çalışmada, Hamarat (2011) tarafından geliştirilen Bilgi ve İletişim Teknolojilerine (BİT) Yönelik Genel Tutum Ölçeği (Sobitto-G) ve Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin (BİT) Sosyal Bilgiler Eğitim Öğretiminde Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği (Sobitto-S) aracılığıyla veriler toplanmıştır. Ölçme araçları öğretmen adaylarına deneysel süreç öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır.

Toplanan verilerin analizinde varsayım kontrolü yapıldıktan sonra betimsel ve kestirimsel istatistiksel yöntemler için SPSS istatistiksel paket programından yararlanılacaktır. Analiz süreci devam etmektedir. Araştırma sonuçlarının, uygulanan öğretim modellerinin öğretmen adaylarının BİT genel tutumlarına ve sosyal bilgiler öğretiminde kullanımına yönelik tutumlarına ilişkin okuyucuya bilgi vereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler öğretimi, dönüştürülmüş öğrenme, oyunlaştırma, öğretmen adayı, bilgi ve iletişim teknolojileri

Attitudes of Primary School Teacher Candidates towards using Information and Communication Technologies in Social Studies Teaching

Ashhan Ayar^{1,*} & Behsat Savaş²

Abstract

The evolving global landscape necessitates a shift in the competencies required of individuals, subsequently demanding that educational environments be redesigned to reflect changing teacher and student roles. Integrating digital technologies into learning environments has facilitated the adoption of various models, including computer-assisted education, mobile learning, blended learning, and flipped learning.

The flipped learning model integrates face-to-face instruction with digital and online learning components (Castro, 2019). In this model, the primary transfer of information occurs before the lesson through online materials (Bergmann & Sams, 2012), while classroom time is dedicated to active learning activities and practical applications that enable students to internalize knowledge (Ağırman & Ercoşkun, 2022; Clark, 2015).

To enhance feedback mechanisms, motivation, and engagement, gamification-based learning is increasingly utilized (Çağlar & Arkün Kocadere 2015). Gamification in education involves employing game-based rules, player roles, and experiences to shape learner behavior (Lee & Hammer, 2011). Within flipped learning environments, gamification can motivate students to engage with out-of-class online activities while supporting information and digital literacy skills (Huang & Hew, 2018).

İnan (2022) indicates that online flipped learning supported by mobile applications enhances pre-service teachers' information literacy and educational beliefs. Boyraz (2025), using Web 2.0 tools within this model, has been shown to strengthen technological pedagogical content knowledge (TPACK) and positively influence teaching skills. It is anticipated that conducting social studies instruction within gamified and flipped learning environments will foster positive attitudes among pre-service teachers toward Information and Communication Technologies (ICT) and their classroom integration.

This study aims to determine the impact of gamification-based flipped learning and gamification-based learning models on primary school teacher candidates' general attitudes toward ICT and their specific attitudes toward its use in social studies teaching. The research utilises a quantitative pre-test/post-test experimental design with comparative groups. A 14-week instructional process was designed for the "Social Studies Teaching" course within a primary school teaching undergraduate programme.

The experimental process involved two experimental groups, with the study group selected through convenience sampling. The participants consisted of 69 third-year pre-service teachers at a university in Izmir, and the groups were assigned using a random sampling method. Data were collected using the "Attitude Scale towards Information and Communication Technologies (Sobitto-G)" and the "Attitude Scale towards using Information and Communication Technologies in Social Studies Education

(Sobitto-S)" both developed by Hamarat (2011). These instruments were administered before and after the experimental treatment. Data analysis is being conducted using descriptive and inferential statistical methods via SPSS. The results are expected to provide significant insights into how these instructional models influence pre-service teachers' attitudes toward ICT integration in social studies.

Keywords: Social studies teaching, flipped leaning, gamification , teacher candidate, information and communication technologies

Sınıf Öğretmeni Adaylarının eTwinning Projesi Yürütme Yeterliliklerinin İncelenmesi

Sümeysa Akkaya

İnönü Üniversitesi, sumeyra.akkaya@inonu.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının eTwinning projesi yürütme yeterliliklerini çeşitli değişkenler ve uygulama süreçleri açısından incelemektir. Günümüzde öğretmenlerin yalnızca alan bilgisine sahip olmaları yeterli görülmemekte; aynı zamanda dijital teknolojileri etkili kullanabilmeleri, iş birliğine dayalı öğrenme ortamları oluşturabilmeleri ve ulusal ya da uluslararası eğitim projelerinde aktif rol alabilmeleri beklenmektedir. Bu bağlamda eTwinning projeleri, öğretmen adaylarının dijital yeterliliklerini geliştirmeleri, farklı okullarla ve ülkelerle iş birliği yapmaları, yenilikçi öğrenme etkinlikleri tasarlamaları ve mesleki gelişimlerini desteklemeleri açısından önemli bir fırsat sunmaktadır.

Araştırmada, öğretmen adaylarının ESEP yani European School Education Platform üzerinden eTwinning menüsüne erişme, kişisel profil ve okul bilgilerini düzenleme, proje ortağı bulma, proje oluşturma ve TwinSpace sayfasını yönetme becerileri ele alınmaktadır. Bunun yanında etkinlik planlama, dijital araçları kullanma, öğrenciler ve proje ortakları arasında iş birliği sağlama, güvenlik ve etik kurallara uygun hareket etme, proje sonuçlarını yaygınlaştırma ve kalite etiketi başvuru sürecini takip etme gibi temel yeterlilik alanları da araştırma kapsamında değerlendirilmektedir.

Araştırmada nicel araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında Solmaz ve Akkaya (2024) tarafından geliştirilen “Öğretmen eTwinning Projesi Yürütme Yeterlilik Ölçeği”nden yararlanılmıştır. Araştırma süreci, İnönü Üniversitesi Etik Kurulu’ndan gerekli izinler alındıktan sonra yürütülmüştür. Araştırmanın katılımcılarını sınıf öğretmeni adayları oluşturmaktadır.

Bu çalışmanın, sınıf öğretmeni adaylarının eTwinning projelerine yönelik hazırbulunuşluk düzeylerini ortaya koyması beklenmektedir. Elde edilecek bulguların, öğretmen yetiştirme programlarında dijital proje tabanlı öğrenme, uluslararası iş birliği, teknoloji kullanımı ve eTwinning uygulamalarına yönelik eğitimlerin geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca araştırma sonuçları, öğretmen adaylarının mesleki gelişimlerini destekleyecek, dijital yeterliliklerini güçlendirecek ve gelecekte sınıf içi uygulamalarını daha yaratıcı, etkileşimli ve iş birlikçi biçimde planlamalarına yardımcı olacak önemli veriler sunabilir.

Anahtar Kelimeler: eTwinning, sınıf öğretmeni adayları, dijital yeterlilik, proje tabanlı öğrenme

Investigation of Prospective Primary School Teachers' Competencies in Conducting eTwinning Projects

Sümeýra Akkaya

Abstract

The aim of this study is to examine the competencies of prospective primary school teachers in conducting eTwinning projects in terms of various variables and implementation processes. Today, it is not considered sufficient for teachers to have only subject-area knowledge. They are also expected to use digital technologies effectively, create collaborative learning environments, and take active roles in national or international educational projects. In this context, eTwinning projects offer an important opportunity for prospective teachers to improve their digital competencies, collaborate with different schools and countries, design innovative learning activities, and support their professional development. In the study, the skills of prospective teachers in accessing the eTwinning menu through ESEP, the European School Education Platform, editing their personal profile and school information, finding project partners, creating projects, and managing the TwinSpace page are examined. In addition, key competency areas such as planning activities, using digital tools, ensuring collaboration among students and project partners, complying with safety and ethical rules, carrying out dissemination activities, and following the quality label application process are also evaluated within the scope of the research.

A quantitative research approach was adopted in the study, and the relational survey model was used. The data were collected using the “Teacher eTwinning Project Implementation Competency Scale” developed by Solmaz and Akkaya (2024). The research process was carried out after obtaining the necessary permissions from the Ethics Committee of İnönü University. The participants of the study consist of prospective primary school teachers.

This study is expected to reveal the readiness levels of prospective primary school teachers for eTwinning projects. The findings are thought to contribute to the development of training programs on digital project-based learning, international collaboration, technology use, and eTwinning practices in teacher education programs. In addition, the results of the study may provide important data that will support the professional development of prospective teachers, strengthen their digital competencies, and help them plan future classroom practices in a more creative, interactive, and collaborative way.

Keywords: eTwinning, prospective primary school teachers, digital competence, project-based learning

Öğretmen Adaylarının Kariyer Planlarında SWOT Analizi Aracılığıyla Gelecek Algısı

Ayşe Derya Işık

Bartın Üniversitesi, aysederyaisik@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının kariyer planlama süreçlerini; kendi güçlü ve zayıf yönleri ile mesleğin sunduğu fırsat ve tehditler üzerinden incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılı güz döneminde "Kariyer Planlama ve Geliştirme" dersini alan öğretmen adayları oluşturmaktadır. Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması olarak tasarlanan bu araştırmada veriler, adaylar tarafından hazırlanan kişisel SWOT analizi raporları aracılığıyla toplanmıştır. Toplanan veriler üzerinde yapılan içerik analizi sonucunda, öğretmen adaylarının en çok pedagojik yatkınlık, empati kurma becerisi, sorumluluk bilinci ve ana dilini etkili kullanma gibi özelliklerini güçlü yönleri olarak ön plana çıkardığı, topluluk önünde konuşma kaygısı, zaman yönetimi problemleri, özgüven eksikliği ve deneyimsizliğin ise en sık vurgulanan zayıf yönler olduğu belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının dijital materyallere ve çevrimiçi eğitimlere kolay erişim, yüksek lisans imkânları ve yabancılara Türkçe öğretimi gibi yeni kariyer alanlarını fırsat olarak gördükleri, atama kontenjanlarının yetersizliği, sürekli değişen eğitim politikaları ve özellikle yapay zekânın öğretmen ihtiyacını azaltma riskini ise tehdit olarak tanımladığı belirlenmiştir. Araştırma sonucunda, öğretmen adaylarının dijital araçları bir yandan gelişim fırsatı olarak görürken diğer yandan yapay zekâyı mesleki gelecekleri için bir risk faktörü olarak kodladıkları saptanmıştır. Bu durum, öğretmen yetiştirme programlarında teknolojik yetkinliklerin yanı sıra psikolojik dayanıklılık ve kariyer yönetimi becerilerinin de desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kariyer planlama, SWOT analizi, Öğretmen adayları.

Future Perception in the Career Plans of Teacher Candidates Through SWOT Analysis

Ayşe Derya Işık

Abstract

The aim of this study is to examine the career planning processes of teacher candidates through their own strengths and weaknesses, as well as the opportunities and threats presented by the profession. The study group of the research consists of teacher candidates taking the "Career Planning and Development" course in the fall semester of the 2025-2026 academic year. Designed as a case study, one of the qualitative research designs, the data for this research were collected through personal SWOT analysis reports prepared by the candidates. As a result of the content analysis performed on the collected data, it was determined that teacher candidates primarily highlight features such as pedagogical aptitude, empathy skills, sense of responsibility, and effective use of their mother tongue as their strengths. Conversely, anxiety about public speaking, time management problems, lack of self-confidence, and lack of experience were found to be the most frequently emphasized weaknesses. It was identified that teacher candidates view new career fields such as easy access to digital materials and online training, postgraduate opportunities, and teaching Turkish to foreigners as opportunities. On the other hand, they define the insufficiency of appointment quotas, constantly changing education policies, and especially the risk of artificial intelligence reducing the need for teachers as threats. Consequently, it was observed that while teacher candidates see digital tools as an opportunity for development, they code artificial intelligence as a risk factor for their professional future. This situation indicates that technological competencies, as well as psychological resilience and career management skills, should be supported in teacher training programs.

Keywords: Career planning, SWOT analysis, Teacher candidates.

Türkiye'deki Eğitim Sendikalarının Kriz Söylemleri ve Konumlanmaları: Nisan 2026 Okul Saldırıları Örneği

Zeynel Abidin Emir

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, iletisim@zeynelabidinemir.com

Özet

14 Nisan 2026'da Şanlıurfa/Siverek'te ve 15 Nisan 2026'da Kahramanmaraş/Onikişubat'ta yaşanan iki okul saldırısı başta Eğitim-Sen, Türk Eğitim-Sen ve Eğitim-Bir-Sen olmak üzere eğitim sendikalarını yoğun bir kamusal söylem üretimine yöneltmiştir. Sendikalar yüzeyde öğretmen güvenliği ve şiddeti kınama gibi ortak zeminlerde buluşmuş görünse de nedensellik atfı, sorumluluk çerçevelemesi ve çözüm önerileri açısından birbirinden belirgin biçimde ayrılmaktadırlar. Bu çalışma, üç büyük eğitim sendikasının söz konusu saldırılar karşısında ürettikleri söylemleri ideolojik-söylemsel konumlanmaları ekseninde eleştirel olarak çözümlemeyi amaçlamaktadır. Çalışma nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseniyle yapılandırılmış olup doküman analizi yöntemi kullanılarak veriler toplanmıştır. Verilerin çözümlenmesi üç boyutlu eleştirel söylem çözümlemesi modeli kullanılarak yürütülmektedir. Veri havuzunu 14 Nisan – 15 Mayıs 2026 tarihleri arasında üç sendikanın genel merkez ve şube düzeylerinde yayımladığı basın açıklamaları (n=48), MEB önünde sürdürülen yaşam nöbeti konuşma transkripsiyonları ve ilgili kurumsal sosyal medya paylaşımları oluşturmaktadır. Veri çözümlemenin mevcut aşamasında birbirinden ayrılan üç söylemsel konumlanma örüntüsü belirmiştir. Eğitim-Sen söylemi, şiddeti yapısal-sınıfsal eşitsizlik, eğitimin piyasalaşması, laik ve cinsiyet eşitlikçi müfredatın gerilemesi ile dinî-muhafazakâr politikaların yükselişi gibi makro-toplumsal bir çerçevede konumlandırırmaktadır. Türk Eğitim-Sen söylemi; hukuki caydırıcılık, millî yas ve güvenlik zirvesi talepleri üzerinden devlet-merkezli bir güvenlik söylemini ön plana çıkarmaktadır. Eğitim-Bir-Sen söylemi ise öğretmen onuru, millî-manevi değerler ve ailevi sorumluluk üzerinden ahlaki-kültürel bir çerçeve inşa etmekte; saldırıları sıklıkla hain saldırı ifadesiyle nitelendirmektedir. Üç söylemin, sendikal kimlik ve Türkiye eğitim politikasının tarihsel-ideolojik kırılma hatlarıyla doğrudan eklemlendiği gözlenmektedir. Yürütülen çalışmada mevcut durumda veri toplama süreci tamamlanmış olup veri çözümleme süreci devam etmektedir. Bulguların bütünlüklü ve nihai sunumu sempozyum oturumunda gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Okul şiddeti, okul saldırısı, eğitim sendikaları, eleştirel söylem çözümlemesi

Crisis Discourses and Positionings of Education Unions in Türkiye: The Case of the April 2026 School Attacks

Zeynel Abidin Emir

Abstract

The two school attacks that occurred on 14 April 2026 in Şanlıurfa/Siverek and on 15 April 2026 in Kahramanmaraş/Onikişubat have prompted education unions, most notably Eğitim-Sen, Türk Eğitim-Sen, and Eğitim-Bir-Sen, to produce intensive public discourse. Although the unions appear to converge on surface grounds such as teacher safety and the condemnation of violence, they diverge markedly in terms of causal attribution, framing of responsibility, and proposed solutions. This study aims to critically analyze the discourses produced by the three major education unions in response to these attacks, with a focus on their ideological-discursive positionings. The study is structured within the case study design, one of the qualitative research designs, and the data were collected through the document analysis method. The analysis of the data is being carried out using the three-dimensional critical discourse analysis model. The data corpus consists of press releases issued at both the headquarters and branch levels by the three unions between 14 April and 15 May 2026 (n=48), transcripts of speeches delivered during the life vigil held in front of the Ministry of National Education, and relevant institutional social media posts. At the current stage of data analysis, three divergent patterns of discursive positioning have emerged. The discourse of Eğitim-Sen situates the violence within a macro-societal framework that foregrounds structural-class inequality, the marketization of education, the retreat of secular and gender-equitable curricula, and the rise of religious-conservative policies. The discourse of Türk Eğitim-Sen foregrounds a state-centered security discourse through demands for legal deterrence, national mourning, and a security summit. The discourse of Eğitim-Bir-Sen, on the other hand, constructs a moral-cultural frame grounded in teachers' dignity, national-spiritual values, and familial responsibility, frequently characterizing the attacks through the expression treacherous attack. It is observed that the three discourses are directly articulated with union identity and the historical-ideological fault lines of education policy in Türkiye. In the current state of the ongoing study, the data collection process has been completed and the data analysis process is continuing. The comprehensive and final presentation of the findings will be delivered during the symposium session.

Keywords: School violence, school shooting, education unions, critical discourse analysis

Silahlı Saldırı Çağında Öğretmen Olmak: Sınıf Öğretmeni Adaylarının Gözünden Nisan 2026 Okul Saldırıları

Zeynel Abidin Emir

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, iletisim@zeynelabidinemir.com

Özet

14-15 Nisan 2026 tarihlerinde Şanlıurfa/Siverek ve Kahramanmaraş/Onikişubat'ta yaşanan iki okul saldırısının sınıf öğretmeni adaylarının mesleki kimlik inşalarını ve gelecek beklentilerini derinden etkilediği düşünülmektedir. Kamusal alanda yürütülen tartışmalar güvenlik politikaları, sendikal tepkiler ve medya söylemi ekseninde yoğunlaşmışken mesleğe yeni adım atacak öğretmen adaylarının bu olaylara ilişkin düşünceleri ve kaygıları nispeten gölgede kalmıştır. Bu çalışma sınıf öğretmeni adaylarının söz konusu saldırıları nasıl anlamlandırdıklarını ve silahlı saldırı riskinin görünür hâle geldiği bir çağda öğretmen olmaya ilişkin beklentilerini nasıl yeniden kurduklarını çözümlemeyi amaçlamaktadır. Çalışma nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik desenle yapılandırılmış olup yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak veriler toplanmıştır. Verilerin çözümlemesinde tematik analiz kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Lisans Programında öğrenim gören ve amaçlı örnekleme yöntemiyle (cinsiyet, sınıf düzeyi ve memleket değişkenleri açısından maksimum çeşitlilik) belirlenen 16 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri çözümlemenin mevcut aşamasında birbiriyle ilişkili dört ana tema belirmiştir. Birinci tema olan "kırılgan mesleki kimlik" altında öğretmen adayları mesleğe başlama heyecanı ile eş zamanlı yaşanan varoluşsal kaygıyı, tereddüdü ve zaman zaman meslekten uzaklaşma düşüncesini dile getirmektedir. İkinci tema olan "güvenli sığınak algısının yıkılışı" okulun geleneksel olarak taşıdığı koruyucu algısının sarsıldığına işaret etmektedir. Üçüncü tema ise "şehit öğretmen figürüyle özdeşleşme ve mesafelenme" biçiminde adlandırılmış olup adayların Kahramanmaraş saldırısında hayatını kaybeden öğretmen Ayla Kara ile hem gurur duyulan bir rol modeli hem de taşınması ağır bir ahlaki yük olarak karmaşık bir ilişki kurduğunu ortaya koymaktadır. Dördüncü tema olan "öğretmen eğitiminde algılanan boşluklar" altında ise adayların lisans programında kriz yönetimi, psikososyal destek ve güvenlik hazırlığı gibi alanlarda ciddi eksiklikler gördüğü belirlenmiştir. Belirlenen dört tema, öğretmen adaylarının mesleki kimliklerini ve öğretmenlik mesleğine dair ahlaki-duygusal bağlarını yeniden anlamlandırdıkları bir süreçte işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul şiddeti, okul saldırısı, sınıf öğretmeni adayları, mesleki kimlik, fenomenoloji

Being a Teacher in the Age of School Shootings: The April 2026 School Attacks through the Eyes of Pre-Service Primary School Teachers

Zeynel Abidin Emir

Abstract

It is considered that the two school attacks that occurred on 14-15 April 2026 in Şanlıurfa/Siverek and Kahramanmaraş/Onikişubat have deeply affected the professional identity construction and future expectations of pre-service primary school teachers. While public debates have intensified around security policies, union responses, and media discourse, the thoughts and concerns of pre-service teachers who are about to enter the profession regarding these events have remained relatively in the shadow. This study aims to analyze how pre-service primary school teachers make sense of these attacks and how they reconstruct their expectations of becoming a teacher in an age in which the risk of armed attacks has become visible. The study is structured within the phenomenological design, one of the qualitative research designs, and the data were collected through the semi-structured interview technique. Thematic analysis was used in the analysis of the data. The study group consists of 16 pre-service teachers enrolled in the Primary School Teaching Undergraduate Program at the Faculty of Education of Hatay Mustafa Kemal University, who were determined through purposive sampling (with maximum variation in terms of gender, grade level, and hometown variables). At the current stage of data analysis, four interrelated main themes have emerged. Under the first theme, fragile professional identity, pre-service teachers articulate the existential anxiety, hesitation, and occasional thoughts of leaving the profession that are experienced simultaneously with the excitement of entering it. The second theme, the collapse of the perception of a safe haven, points to the shaking of the protective meaning that school has traditionally carried. The third theme is named as identification with and distancing from the figure of the martyred teacher, and it reveals that pre-service teachers establish a complex relationship with the teacher Ayla Kara, who lost her life in the Kahramanmaraş attack, as both a source of pride as a role model and a heavy moral burden to bear. Under the fourth theme, perceived gaps in teacher education, it was determined that pre-service teachers identify serious deficiencies in the undergraduate program in areas such as crisis management, psychosocial support, and security preparedness. The four identified themes point to a process in which pre-service teachers re-signify their professional identities and their moral-emotional ties to the teaching profession.

Keywords: School violence, school shooting, pre-service primary school teachers, professional identity, phenomenology

Sessizliğin Ardındaki Sinizm: Sınıf Öğretmenlerinin Psikolojik Geri Çekilme Davranışlarının Analizi

Doğancan Bedir ^{1,*} & Filiz Yurtal ²

¹Çukurova Üniversitesi, dgncnbdr@gmail.com

²Çukurova Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı eğitim örgütlerinin temel yapıtaşı olan öğretmenlerin Sessiz İstifa eğilimleri ile Örgütsel Sinizm algıları arasındaki ilişkiyi ve bunun sebeplerini ortaya çıkarmaktır. Araştırma karma araştırma desenlerinden açımlayıcı sıralı desen ile yürütülmüştür. Araştırmanın ilk aşaması olan nicel boyutunda Örgütsel Sinizm ve Sessiz İstifa düzeyleri, demografik değişkenlere durumu, aralarındaki ilişki ve Örgütsel Sinizmin Sessiz İstifayı yordama düzeyi için betimsel ve ilişkisel tarama desenleri kullanılmıştır. Araştırmanın ikinci boyutunda ise temel nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Veriler Sağır ve Oğuz (2012) tarafından geliştirilen Öğretmenlere Yönelik Örgütsel Sinizm Ölçeği, Kepenekci vd., (2024) tarafından geliştirilen Öğretmenlere Yönelik Sessiz İstifa Ölçeği ve araştırmacı tarafından geliştirilen Okul İklimi ve Öğretmen Çalışma Davranışlarını Değerlendirme Formu ölçeği ile alınmıştır. Elde edilen nicel veriler SPSS 25.0 aracılığıyla t testi, ANOVA, Korelasyon ve Regresyon analizlerine; Nitel veriler ise MaxQda programları ile içerik analizine tabii tutulmuştur. Elde edilen sonuçlara göre sınıf öğretmenlerinin Örgütsel Sinizm ve Sessiz İstifa algılarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Demografik değişkenlere göre durum incelendiğinde her iki olguda da yaş, cinsiyet ve öğrenim durumu değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Mesleki kıdem değişkeninde ise 6-10 mesleki kıdeme sahip öğretmenlerin daha sinik tutumlar sergilediği tespit edilmiştir. Araştırmanın nitel boyutunda elde edilen sonuçlarda ise sınıf öğretmenlerin yönetsel süreçler, düşük maaş ve artan iş yükü nedeniyle Örgütsel Sinizm ve Sessiz İstifa davranışına sürüklendiklerini ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel Sinizm, Sessiz İstifa, Sınıf Öğretmenleri, Karma Yöntem Araştırması

Cynicism Behind the Silence: An Analysis of Primary School Teachers' Psychological Withdrawal Behaviors

Doğancan Bedir ^{1,*} & Filiz Yurtal ²

Abstract

The primary aim of this study is to examine the relationship between the "Quiet Quitting" tendencies and "Organizational Cynicism" perceptions of teachers—the fundamental pillars of educational organizations—and to identify the underlying causes of these phenomena. The research was conducted using an explanatory sequential mixed-methods design.

In the quantitative phase, descriptive and correlational survey models were employed to determine the levels of organizational cynicism and quiet quitting, their distribution across demographic variables, the correlation between the two constructs, and the extent to which organizational cynicism predicts quiet quitting. The second phase of the study utilized a basic qualitative research design. Data were collected using the "Organizational Cynicism Scale for Teachers" (Sağır & Oğuz, 2012), the "Quiet Quitting Scale for Teachers" (Kepenekci et al., 2024), and the "School Climate and Teacher Work Behavior Evaluation Form" developed by the researcher.

Quantitative data were subjected to t-test, ANOVA, correlation, and regression analyses via SPSS 25.0, while qualitative data underwent content analysis using MAXQDA software. The findings revealed that primary school teachers exhibit moderate levels of organizational cynicism and quiet quitting perceptions. When examined according to demographic variables, no significant differences were found based on age, gender, or educational background. However, regarding professional seniority, it was determined that teachers with 6–10 years of experience exhibit more cynical attitudes. Qualitative results further indicated that teachers are driven toward organizational cynicism and quiet quitting behaviors primarily due to administrative processes, low salaries, and increasing workloads.

Keywords: Organizational Cynicism, Quiet Quitting, Teachers, Mixed-Method

İlkokul Öğretmenlerinin ve Velilerinin Eğitim ve Öğretim Yılı Takvimi İçerisinde Uygulanan Ara Tatiller ile İlgili Görüşlerinin İncelenmesi

Erol Duran ^{1,*} & Begüm Ceren Erten ²

¹Uşak Üniversitesi, erol.duran@usak.edu.tr

²Uşak Üniversitesi

Özet

Millî Eğitim Bakanlığı, eğitim öğretim yılı takviminde ara tatilleri genellikle kasım ve mart aylarında, 5 iş günü olacak şekilde planlamaktadır. Bu tatil süresi içerisinde öğrenciler tatil yaparken; öğretmenlerden hem tatil yapmaları hem de bazı mesleki gelişim derslerini/programlarını tamamlamaları istenmektedir. Bu tatillerin kaldırılıp kaldırılmaması hususu güncel bir tartışma konusudur. Bu çalışmanın yapılmasının gerekçesi bu tartışmaya bilimsel bir katkı sunmaktır. Bu çalışma, ilkokullarda eğitim öğretim yılı takvimi içerisinde uygulanan ara tatiller ile ilgili ilkokul öğretmenlerinin ve velilerinin görüşlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevap aranmıştır: “İlkokul öğretmenlerinin ara tatillerle ilgili görüşleri nasıldır?” ve “İlkokul velilerinin ara tatillerle ilgili görüşleri nasıldır?” Çalışmada nitel model ve bu modelin desenlerinden biri olan durum deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 128 ilkokul öğretmeni ve 189 ilkokul velisi oluşturmaktadır. Veri toplamak amacıyla, araştırmacılar tarafından geliştirilen “İlkokul Öğretmenlerinin Ara Tatiller ile İlgili Görüşlerini Belirleme Formu”, “İlkokul Velilerinin Ara Tatiller ile İlgili Görüşlerini Belirleme Formu” adlı iki form kullanılmıştır. Veriler dijital ortamda toplanmıştır. Veriler betimsel analiz ve içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarında öne çıkan hususlar şunlardır: İlkokul öğretmenlerinin %89’u; Velilerin ise %70’i ara tatillerin olmasını istemektedirler. Kaldırılmaması gerektiğini düşünmektedirler. Öğretmenlerin çoğunluğu, ara tatilin kendilerine çok iyi geldiğini, dinlendiklerini ve eğitim öğretime daha enerjik başladıklarını, ertelemek zorunda kaldıkları işleri (sağlık, bürokratik vb) yaptıklarını; öğrencilerin öğrenme kaybı yaşamadıklarını ve okula ve derslere uyumda zorluk çekmediklerini belirtmiştir. Velilerin çoğunluğu ara tatilin çocuklarına iyi geldiğini düşünmektedirler. Çocuklarının bol bol dinlediklerini, oyun oynadıklarını ve onlarla birlikte zaman geçirdiklerini söylemektedir. Ayrıca veliler öğretmenlerle benzer şekilde, tatilin kısa olması nedeniyle çocuklarının okula uyumda zorlanmadıklarını belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, ara tatil, öğrenme kaybı, okula uyum

An Examination of Primary School Teachers' and Parents' Views on Mid-Term Breaks Within the Academic Year Calendar

Erol Duran ^{1,*} & Begüm Ceren Erten ²

Abstract

The Ministry of National Education typically schedules mid-term breaks in November and March, lasting five working days, within the academic calendar. During this break, students enjoy their vacation, while teachers are expected to both take a break and complete some professional development courses/programs. Whether or not these breaks should be abolished is a current topic of debate. This study aims to provide a scientific contribution to this debate. The study seeks to determine the opinions of primary school teachers and parents regarding mid-term breaks implemented within the academic calendar. To this end, the following questions were addressed: “What are the opinions of primary school teachers regarding mid-term breaks?” and “What are the opinions of primary school parents regarding mid-term breaks?” A qualitative model, specifically a case study design, was used in the study. The study group consisted of 128 primary school teachers and 189 primary school parents. To collect data, two forms developed by the researchers were used: "Form for Determining Primary School Teachers' Views on Mid-Term Breaks" and "Form for Determining Primary School Parents' Views on Mid-Term Breaks". Data were collected digitally. The data were analyzed using descriptive analysis and content analysis techniques. The prominent findings of the research are as follows: 89% of primary school teachers and 70% of parents want mid-term breaks to exist. They believe they should not be abolished. The majority of teachers stated that the mid-term break is very beneficial for them, that they rest and start the academic year more energetically, and that they complete tasks they had to postpone (health, bureaucratic, etc.); they also stated that students do not experience learning loss and do not have difficulty adapting to school and lessons. The majority of parents believe that the mid-term break is beneficial for their children. They say that their children rest a lot, play games, and spend time with them. Similarly to the teachers, parents also stated that their children do not have difficulty adapting to school because the break is short.

Keywords: Primary school, mid-term break, learning loss, school adjustment

1926 İlkokul Programının Hazırlık Sürecindeki Öğretmen Görüşlerinin Fenomenolojik Analizi

Onur Öz ^{1,*} & Çavuş Şahin ¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, onuroz3517@gmail.com

Özet

Türk eğitim tarihi araştırmaları, erken Cumhuriyet dönemi reformlarını genellikle yasal metinler ve merkezi kararlar üzerinden okuyan "yukarıdan aşağıya" bir tarih yazımını benimsemiştir. Bu yaklaşım, reformun asıl uygulayıcısı olan öğretmenlerin deneyimlerini ve sürece katkılarını gölgede bırakmıştır. Bu araştırmanın amacı; 1926 İlkokul Müfredat Programı'nın hazırlık sürecinde, Maarif Vekâleti tarafından taşra teşkilatlarına gönderilen görüş sorma yazısına verilen resmi cevapları inceleyerek, dönemin öğretmenlerinin pedagojik beklentilerini ve reformu deneyimleme biçimlerini ortaya koymaktır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden "Tarihsel Fenomenoloji" deseni kullanılmıştır. Veri kaynağını, Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri'nden elde edilen ve Türkiye'nin farklı bölgelerini (Adana, Ankara/Ayaş, Bursa, Edirne, İstanbul, İzmir) temsil eden 7 adet resmi öğretmen kurulu raporu oluşturmaktadır. Maksimum çeşitlilik örneklemesiyle seçilen bu belgeler, içerik analizi ve fenomenolojik analiz teknikleriyle incelenmiştir. Araştırma bulguları; öğretmenlerin 1924 programını "hayattan kopuk ve skolastik" bulduklarını; yeni programdan ise "hayatilik", "yerellik" ve "aktif öğrenme" odaklı radikal değişimler talep ettiklerini göstermektedir. Öğretmenler, "anadilde ibadet" ve "kadın hakları" gibi konularda yasal reformlardan daha ileri taleplerde bulunarak, toplumsal dönüşümün fikri hazırlayıcısı olmuşlardır. Ayrıca bürokratik zimmet korkusunun materyal kullanımını engellediği ve merkezi müfredatın kırsal gerçeklikle uyuşmadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak bu çalışma; 1926 ilköğretim programının sahadaki öğretmenlerin etkinliği ve somut eleştirileri üzerine inşa edildiğini; öğretmenlerin reform sürecinde "pasif uygulayıcı" değil, "kurucu özne" olduklarını kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: 1926 İlkokul Müfredatı, Eğitim Tarihi, Tarihsel Fenomenoloji, Cumhuriyet Dönemi Eğitim.

In The Preparation Process Of The 1926 Primary School Program Phenomenological Analysis Of Teachers' Opinions

Onur Öz ^{1,*} & Çavuş Şahin ¹

Abstract

Studies on the history of Turkish education have generally adopted a "top-down" historiography, interpreting early Republican reforms through legal texts and central decisions. This approach has overshadowed the experiences and contributions of teachers, who were the actual implementers of the reform. The purpose of this study is to reveal the pedagogical expectations and the lived experiences of teachers regarding the reform process by examining the official responses sent to the Ministry of Education during the preparation of the 1926 Primary School Curriculum. The study utilized a "Historical Phenomenology" design, a qualitative research method. The data source consists of 7 official teacher board reports obtained from the Presidency State Archives, representing different regions of Turkey (Adana, Ankara/Ayaş, Bursa, Edirne, Istanbul, Izmir). These documents, selected via maximum variation sampling, were analyzed using content analysis and phenomenological analysis techniques. The findings indicate that teachers found the 1924 curriculum "detached from life and scholastic" and demanded radical changes focused on "vitality," "localization," and "active learning" for the new program. Teachers acted as intellectual precursors of social transformation by making demands on issues such as "worship in the mother tongue" and "women's rights" that went beyond the legal reforms of the time. Furthermore, it was determined that "bureaucratic fear of embezzlement" hindered the use of materials and that the central curriculum did not align with rural realities. In conclusion, this study demonstrates that the 1926 curriculum was built on the "agency" and concrete criticisms of teachers in the field, proving that teachers were not "passive implementers" but "founding subjects" in the reform process.

Keywords: 1926 Primary School Curriculum, History of Education, Historical Phenomenology, Republican Era Education.

Alternatif Eğitim Yaklaşımlarının İlkokul Dönemine Yansımaları: Sınıf Öğretmenleri İçin Fırsatlar ve Zorluklar

Sevim Akyay ^{1,*}, Beyza Nur Karacan ¹ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ²

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, 802581014@ogr.uludag.edu.tr

²Bursa Uludağ Üniversitesi

Özet

Alternatif eğitim yaklaşımları, son yıllarda ilkokul eğitiminde giderek artan bir ilgi görmektedir. Bu yaklaşımlar, geleneksel yöntemlerin ötesine geçerek çocuğun bireysel ilgi alanlarını, yaratıcılığını ve eleştirel düşünme becerilerini desteklemektedir. Bu bildiri, alternatif eğitim modellerinin ilkokul sınıflarına entegrasyonunu incelemekte ve özellikle Montessori, Waldorf ve Reggio Emilia gibi modellerin sınıf öğretmenlerine sunduğu fırsatlar ile karşılaştıkları zorlukları ele almaktadır.

Bu çalışmanın amacı, bu modellerin öğretim stratejilerini ve sınıf yönetiminde sundukları yenilikçi yaklaşımları değerlendirerek, öğrencilerin akademik başarı, sosyal beceri ve duygusal gelişim üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel bir yaklaşımla ve doküman incelemesi (literatür taraması) yöntemiyle yürütülmüştür. Montessori, Waldorf ve Reggio Emilia gibi modellerin ulusal ve uluslararası akademik kaynakları taranarak, bu modellerin ilkokul sınıflarındaki uygulamaları incelenmiştir.

Elde edilen bulgular, alternatif yaklaşımların sınıf öğretmenlerine daha bireyselleştirilmiş öğrenme ortamları sunduğunu göstermektedir. Öğrencilerin merakını tetikleyen, öğrenmeyi keşfe dayalı bir ortam, öğretmenlerin mesleki gelişimi için yeni beceriler kazanma imkânı sunar. Bununla birlikte, geleneksel müfredatla entegrasyon zorlukları, ölçme-değerlendirme belirsizlikleri ve velilerin bu yeni yaklaşımlara adaptasyon süreçleri önemli zorluklar olarak karşımıza çıkmaktadır. Sonuç olarak, alternatif eğitim yaklaşımları, sınıf öğretmenleri için zenginleştirici bir perspektif sunmakta, ancak bu yaklaşımların sürdürülebilir ve etkili olabilmesi için öğretmenlerin ve okulların kapsamlı destek ve eğitim alması gerekmektedir. Bu süreçte, öğretmenler sadece bilgi aktaran değil, öğrencilerin potansiyelini ortaya çıkaran rehberler olarak rol almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alternatif Eğitim , İlkokul , Montessori , Sınıf Öğretmeni

The Implications of Alternative Educational Approaches for Primary Education: Opportunities and Challenges for Primary School Teachers

Sevim Akyay ^{1,*}, Beyza Nur Karacan ¹ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ²

Abstract

Alternative educational approaches have attracted increasing attention in primary school education in recent years. These approaches go beyond traditional methods by supporting children's individual interests, creativity, and critical thinking skills. This paper examines the integration of alternative educational models into primary school classrooms and specifically addresses the opportunities these models—such as Montessori, Waldorf, and Reggio Emilia—offer to primary school teachers, as well as the challenges they encounter. The aim of this study is to evaluate the instructional strategies and innovative approaches to classroom management provided by these models, and to reveal their effects on students' academic achievement, social skills, and emotional development. The research was conducted using a qualitative approach and the document analysis (literature review) method. National and international academic sources on models such as Montessori, Waldorf, and Reggio Emilia were reviewed, and the implementation of these models in primary school classrooms was examined. The findings indicate that alternative approaches provide primary school teachers with more individualized learning environments. A discovery-based environment that stimulates students' curiosity also offers teachers the opportunity to acquire new skills for their professional development. However, difficulties in integrating these approaches with the traditional curriculum, uncertainties in assessment and evaluation, and parents' adaptation processes to these new approaches emerge as significant challenges. In conclusion, alternative educational approaches offer an enriching perspective for primary school teachers; however, for these approaches to be sustainable and effective, teachers and schools need comprehensive support and training. In this process, teachers assume the role not merely of knowledge transmitters, but of guides who help reveal students' potential.

Keywords: Alternative education, Primary School, Montessori, Primary School Teacher

Sınıf Öğretmenlerinin Sınıf İçi İstenmeyen Davranışlarla Baş Etme Stratejilerinin İncelenmesi

Caner Özdemir ^{1,*} & Erdoğan Gülmez ²

¹Ordu Üniversitesi, canerozdemir052@gmail.com

²Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin sınıf içinde karşılaştıkları istenmeyen öğrenci davranışlarını nasıl tanımladıklarını, davranışların nedenlerini, bu davranışlarla baş etmede hangi stratejileri kullandıklarını ve bu stratejilerin etkililiğini incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu Ordu İli Fatsa İlçesinde devlet okulunda görev yapan 12 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma grubuna katılımcılar uygun örneklem yöntemiyle seçilmiştir. Araştırma verileri araştırmacı tarafında geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler, içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Öğretmenlerin sınıfta karşılaştıkları istenmeyen davranışlar; dikkat dağınık hareketler, izinsiz ve söz almadan konuşmak, dersi dinlemem ve derse ilgisizlik, eşya ve materyallerle oynama zarar verme, derste ayakta dolaşma, derse geç gelmedir. İstenmeyen davranışların kaynakları; aile sorunlar ve yetiştirme tarzı, olumsuz çevre örnekleri, ekran bağımlılığı, akran ilişkileri, dikkat eksikliği ve odaklanamama, derse ilgisizlik ve motivasyon düşüklüğü, beslenme alışkanlıkları olarak görülmektedir. Öğretmenlerin istenmeyen davranışlarla baş etmek için etkili iletişim kurma, sınıf kurallarını belirleme düzeni, olumlu davranışları pekiştirme, görev ve sorumluluk verme, rehberlik servisi ve ile iş birliği stratejilerini kullandıkları sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf yönetimi istenmeyen öğrenci davranışları, başa çıkma stratejileri

An Examination of Classroom Teachers' Strategies for Coping with Undesirable Behaviors in the Classroom

Caner Özdemir ^{1,*} & Erdoğan Gülmez ²

Abstract

The aim of this study is to examine how classroom teachers define undesirable student behaviors encountered in the classroom, the perceived causes of these behaviors, the strategies they employ to cope with them, and the effectiveness of these strategies. The study group consists of 12 classroom teachers working in public schools in the Fatsa district of Ordu province. Participants were selected using a convenience sampling method. The research data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher. The data obtained in the study were analyzed using the content analysis technique. According to the findings, the undesirable behaviors encountered by teachers in the classroom include distracting movements, speaking without permission or without raising a hand, not listening to the lesson and lack of interest in the class, playing with or damaging materials and objects, wandering around the classroom during the lesson, and arriving late to class. The sources of these undesirable behaviors were identified as family problems and parenting styles, negative environmental influences, screen addiction, peer relationships, attention deficit and lack of focus, lack of interest and motivation toward the lesson, and nutritional habits. The results also indicate that teachers use several strategies to cope with undesirable behaviors, including establishing effective communication, setting clear classroom rules and maintaining order, reinforcing positive behaviors, assigning duties and responsibilities, and cooperating with the school guidance service.

Keywords: Classroom management, undesirable student behaviors, coping strategies

Sınıf Öğretmenlerinin Mesleki Doyum ve Tükenmişlik Durumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Gizem Alpaslan ¹ & Caner Özdemir ^{2,*}

¹ Giresun Yavuz Koleji

²Ordu Üniversitesi, canerozdemir052@gmail.com

Özet

Öğretmenlerin mesleki doyum düzeyleri, eğitim süreçlerinin niteliği ve öğrencilerin akademik ve sosyal gelişimi açısından önemli bir faktör olarak görülmektedir. Buna karşılık öğretmenlerin yaşadığı mesleki tükenmişlik, eğitim ortamlarında motivasyon kaybına ve mesleki performansın azalmasına yol açabilmektedir. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin mesleki doyum ve tükenmişlik deneyimlerini çeşitli değişkenler açısından incelemek ve bu süreçleri etkileyen temel faktörleri ortaya koymaktır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı kapsamında yürütülmüş ve veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Çalışma grubunu 2025–2026 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin Giresun ilinde görev yapan 15 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma verileri içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz sonucunda öğretmenlerin mesleki doyumlarının büyük ölçüde öğrencilerle kurulan olumlu ilişkiler, öğrencilerden alınan geri bildirimler ve mesleğe duyulan bağlılık ile ilişkili olduğu belirlenmiştir. Buna karşın tükenmişlik ve mesleki stresin temel kaynakları arasında veli baskısı, idari ve bürokratik iş yükü, kalabalık sınıflar ve eğitim sistemine ilişkin belirsizlikler öne çıkmıştır. Ayrıca öğretmenler mevcut hizmet içi eğitimlerin mesleki gelişim açısından yeterli olmadığını ve mesleki doyumlarını artırmada bireysel çabalarının önemli rol oynadığını ifade etmişlerdir. Araştırma bulguları, öğretmenlerin mesleki doyumunu artırmaya ve tükenmişliği azaltmaya yönelik kurumsal ve sistemsal düzenlemelere ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Mesleki doyum, Tükenmişlik, Sınıf öğretmenleri, Öğretmen motivasyonu

Examining the Professional Satisfaction and Burnout Levels of Primary School Teachers in Terms of Various Variables

Gizem Alpaslan ¹ & Caner Özdemir ^{2,*}

Abstract

Teachers' levels of professional satisfaction are considered an important factor in terms of the quality of educational processes and students' academic and social development. In contrast, professional burnout experienced by teachers may lead to a loss of motivation in educational environments and a decrease in professional performance. The aim of this study is to examine the professional satisfaction and burnout experiences of primary school teachers in terms of various variables and to reveal the main factors affecting these processes. The study was conducted within the framework of a qualitative research approach, and the data were collected through a semi-structured interview form. The study group consisted of 15 primary school teachers working in Giresun, Türkiye, during the 2025–2026 academic year. The research data were analyzed using the content analysis method. The findings indicated that teachers' professional satisfaction is largely associated with positive relationships established with students, feedback received from students, and commitment to the profession. On the other hand, the main sources of burnout and professional stress were identified as parental pressure, administrative and bureaucratic workload, crowded classrooms, and uncertainties related to the education system. In addition, teachers stated that current in-service training opportunities are insufficient in terms of professional development and that individual efforts play a significant role in increasing their professional satisfaction. The findings of the study indicate that institutional and systemic arrangements are needed to enhance teachers' professional satisfaction and reduce burnout.

Keywords: Professional satisfaction, Burnout, Primary school teachers, Teacher motivation

Sınıf Öğretmenlerinin Öznel İyi Oluşlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Selin Sude Çolakoğlu ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, selinsude0122@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi, merol@yildiz.edu.tr

Özet

Öznel iyi oluş, bireylerin yaşamlarından aldıkları doyum, mutluluk düzeyleri ve duygusal durumlarıyla yakından ilişkili, çok boyutlu bir kavramdır. Eğitim bağlamında ele alındığında öğretmenlerin öznel iyi oluş düzeyleri yalnızca bireysel yaşam kaliteleri açısından değil, aynı zamanda eğitim ortamının niteliği ve öğrencilerin öğrenme süreçleri açısından da önem taşımaktadır. Özellikle sınıf öğretmenleri, öğrencilerle sürekli etkileşim hâlinde olmaları nedeniyle hem okul ikliminden hem de mesleki ve bireysel yaşam koşullarından doğrudan etkilenmektedir. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin öznel iyi oluş düzeylerini etkileyen faktörleri belirlemektir. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması yaklaşımıyla yürütülmüştür. Çalışma grubunu, devlet okullarında görev yapan 10 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar, kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Araştırma verileri, araştırmacı tarafından hazırlanan ve uzman görüşleri doğrultusunda son hâli verilen görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, sınıf öğretmenlerinin öznel iyi oluşlarını etkileyen faktörlerin çok yönlü bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Katılımcı görüşlerine göre düşük maaş, veli problemleri, kalabalık sınıflar, dijital bağımlılığa bağlı olarak öğrencilerde görülen sorunlar, okul yönetimiyle yaşanan güçlükler ve aile yaşamına ilişkin sorunlar öğretmenlerin öznel iyi oluşlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bulgular, öğretmenlerin mesleki yaşamlarında karşılaştıkları yapısal ve ilişkisel sorunların, bireysel psikolojik iyi oluşları üzerinde belirgin bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, sınıf öğretmenlerinin öznel iyi oluşlarını desteklemeye yönelik politikaların geliştirilmesi, yalnızca öğretmenlerin yaşam kalitesini artırmakla kalmayacak; aynı zamanda eğitim süreçlerinin daha sağlıklı ve verimli biçimde yürütülmesine de katkı sağlayacaktır. Bu yönüyle araştırma, öğretmen iyi oluşunun güçlendirilmesine yönelik uygulamalara ve gelecekte yapılacak çalışmalara ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmenleri, Öznel İyi Oluşluk, Mutluluk

Determining the Factors Affecting the Subjective Well-being of Primary School Teachers

Selin Sude Çolakoğlu ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

Subjective well-being is a multidimensional concept closely related to the satisfaction, happiness levels, and emotional states that individuals derive from their lives. In the context of education, the subjective well-being levels of teachers are important not only in terms of their individual quality of life but also in terms of the quality of the educational environment and the learning processes of the students. Primary school teachers, in particular, are directly affected by both the school climate and their professional and personal life conditions due to their constant interaction with students. The aim of this research is to determine the factors affecting the subjective well-being levels of primary school teachers. The research was conducted using a case study approach from qualitative research designs. The study group consisted of 10 primary school teachers working in public schools. Participants were selected using a convenient sampling method. Research data were collected through an interview form prepared by the researcher and finalized based on expert opinions. The obtained data were analyzed using content analysis. The research findings show that the factors affecting the subjective well-being of primary school teachers have a multifaceted structure. According to participant opinions, low salaries, parental problems, overcrowded classrooms, student issues related to digital addiction, difficulties with school administration, and family life problems negatively affect teachers' subjective well-being. The findings reveal that structural and relational problems encountered by teachers in their professional lives have a significant impact on their individual psychological well-being. Consequently, developing policies to support the subjective well-being of primary school teachers will not only improve teachers' quality of life but also contribute to the healthier and more efficient conduct of educational processes. In this respect, the research sheds light on practices and future studies aimed at strengthening teacher well-being.

Keywords: Primary School Teachers, Subjective Well-being, Happiness

İlkokulda Tartışma Temelli Öğretim Uygulamaları: Öğretmen Görüşlerine Dayalı Bir İnceleme

Sanem Bülbül Hüner

Istanbul Okan Üniversitesi, sanem.bulbul@okan.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul öğretmenlerinin tartışma temelli öğretim uygulamalarına ilişkin algılarını, sınıf içi uygulamalarda karşılaştıkları zorlukları ve bu yaklaşımın potansiyeline dair görüşlerini ortaya koymaktır. Tartışma temelli öğretim, öğrencilerin düşüncelerini gerekçelendirmeleri, farklı bakış açılarını değerlendirmeleri ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeleri açısından önemli bir pedagojik yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Ancak ilkokul düzeyinde bu yaklaşımın nasıl anlaşıldığı ve sınıf içi uygulamalarda nasıl deneyimlendiğine ilişkin öğretmen temelli bulgular sınırlıdır. Bu bağlamda çalışma, öğretmenlerin deneyimlerine odaklanarak tartışma temelli öğretimin sınıf içi yansımalarını derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırma, nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji yaklaşımıyla yürütülmüştür. Çalışma grubunu, İstanbul Anadolu yakasında görev yapan ve her sınıf düzeyinden (1–4. sınıf) en az bir öğretmeni kapsayacak şekilde seçilen 16 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örneklemesiyle belirlenmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Görüşmelerde öğretmenlerin tartışma temelli öğretimi nasıl tanımladıkları, sınıf içi uygulamalarda hangi boyutları öne çıkardıkları, karşılaştıkları zorluklar ve bu yaklaşımın öğrenci öğrenmesine katkılarına ilişkin değerlendirmeleri ele alınmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir.

Analiz sürecinde öğretmen görüşlerinin dört ana tema altında toplandığı öngörülmektedir: (1) tartışma temelli öğretimin tanımı ve kapsamı, (2) sınıf içi uygulama boyutları (ör. soru sorma, karşıt görüş geliştirme, gerekçelendirme), (3) uygulamada karşılaşılan zorluklar (ör. zaman yönetimi, sınıf kontrolü, öğrenci hazırbulunuşluğu ve müfredat baskısı) ve (4) yöntemin potansiyelleri (ör. eleştirel düşünme, ifade becerileri ve demokratik sınıf ortamı geliştirme). Bulguların, öğretmenlerin tartışma temelli öğretimi çoğunlukla sınırlı biçimde “söz alma” ve “fikir paylaşma” düzeyinde tanımladıklarını, ancak daha derin argümantatif süreçlerin uygulamada sınırlı kaldığını ortaya koyması beklenmektedir.

Sonuç olarak bu çalışma, ilkokul düzeyinde tartışma temelli öğretimin öğretmen perspektifinden nasıl anlamlandırıldığını ortaya koyarak alanyazına katkı sağlamayı hedeflemektedir. Ayrıca bulguların, öğretmen eğitimine yönelik uygulamalara ve sınıf içi tartışma süreçlerinin daha nitelikli yapılandırılmasına yönelik öneriler geliştirilmesine katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Discussion-based teaching, primary education, teacher perspectives

Discussion-Based Teaching Practices in Primary School: A Study Based on Teachers' Perspectives

Sanem Bülbul Hünér

Abstract

The aim of this study is to explore primary school teachers' perceptions of discussion-based teaching, the challenges they encounter in classroom practices, and the potential they attribute to this approach. Discussion-based teaching stands out as an important pedagogical approach in fostering students' ability to justify their ideas, evaluate different perspectives, and develop critical thinking skills. However, there is limited teacher-based evidence on how this approach is understood and experienced in primary school settings. In this context, the study aims to provide an in-depth examination of the classroom reflections of discussion-based teaching by focusing on teachers' experiences.

The study was conducted using a phenomenological design, one of the qualitative research approaches. The study group consists of 16 primary school teachers working on the Anatolian side of Istanbul, selected to include at least one teacher from each grade level (1st to 4th grade). Participants were determined through maximum variation sampling, one of the purposive sampling methods. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher. The interviews addressed how teachers define discussion-based teaching, which dimensions they emphasize in classroom practices, the challenges they encounter, and their evaluations regarding the contribution of this approach to student learning. The data were analyzed using thematic analysis.

It is anticipated that teachers' views will be grouped under four main themes: (1) the definition and scope of discussion-based teaching, (2) classroom practice dimensions (e.g., questioning, generating counter-arguments, justification), (3) challenges encountered in implementation (e.g., time management, classroom control, student readiness, and curriculum pressure), and (4) the potential of the approach (e.g., development of critical thinking, expression skills, and a democratic classroom environment). The findings are expected to reveal that teachers often define discussion-based teaching in a limited way, primarily as "taking turns to speak" and "sharing ideas," while deeper argumentative processes remain limited in practice.

In conclusion, this study aims to contribute to the literature by revealing how discussion-based teaching is conceptualized from the perspective of primary school teachers. Furthermore, the findings are expected to inform teacher education practices and contribute to the development of more structured and effective classroom discussion processes.

Keywords: Tartışma temelli öğretim, ilkököl eğitimi, öğretmen bakış açısı

Sınıf Öğretmenlerinin Problem Kurma Özyeterlikleri İle Yaratıcı Düşünme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

İsa Korkmaz ¹, Seda Nur Tanışır Özkan ^{2,*} & Nurbanu Gültekin ¹

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

²*Milli Eğitim Bakanlığı, sedatanisir@gmail.com*

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin problem kurmaya yönelik özyeterlik inançları ile yaratıcı düşünme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma, Türkiye’de 2025–2026 eğitim-öğretim yılında görev yapan 103 sınıf öğretmenin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veri toplama sürecinde “Demografik Bilgiler Anketi”, Kılıç ve İncikabı (2013) tarafından geliştirilen “Problem Kurma Özyeterlik İnanç Ölçeği” ile Özgenel ve Çetin (2017) tarafından geliştirilen “Marmara Yaratıcı Düşünme Eğilimleri Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen veriler, SPSS 25.0 paket programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda, sınıf öğretmenlerinin problem kurma özyeterlikleri ile yaratıcı düşünme becerileri arasında anlamlı ve pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin öğrenim düzeyleri ve yaratıcı düşünmeye yönelik eğitim alma durumlarına göre yaratıcı düşünme becerilerinin anlamlı biçimde farklılaştığı; yaratıcı düşünme eğitimi alma durumunun ise problem kurma özyeterliği üzerinde anlamlı bir farklılığa yol açtığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: matematik, yaratıcı düşünme becerisi, problem kurma özyeterliği, sınıf öğretmeni.

An Investigation of the Relationship Between Elementary School Teachers' Problem-Solving Self-Efficacy and Creative Thinking Skills

Isa Korkmaz ¹, Seda Nur Tanışır Özkan ^{2,*} & Nurbanu Gültekin ¹

Abstract

The purpose of this study is to examine the relationship between classroom teachers' problem posing self-efficacy and their creative thinking skills. The study was conducted with 103 classroom teachers working in Turkey in the 2025-2026 academic year. "Demographic Information Questionnaire", "Problem-Posing Self-Efficacy Belief Scale" developed by Kılıç and İncikabı (2013), "Marmara Creative Thinking Dispositions Scale" developed by Özgenel and Çetin (2017) were used as data collection tools. The data obtained in the study were analyzed using SPSS 25.0 program. As a result of the analysis, it was found that there was a significant positive relationship between classroom teachers' problem posing self-efficacy and creative thinking skills. It is seen that there is a significant difference in creative thinking skills according to the educational status and the status of receiving training on creative thinking; problem posing self-efficacy differs according to the status of receiving training on creative thinking.

Keywords: Mathematics, creative thinking skills, problem posing self-efficacy, classroom teacher.

İlkokulda Dijital Oyun Destekli Öğretimin Yansımaları

Erdem Yumbul ^{1,*} & Süleyman Erkam Sulak ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, erdemyumbul@gmail.com

² Ordu Üniversitesi

Özet

Günümüzde dijital teknolojilerin eğitim ortamlarına daha yoğun biçimde entegre edilmesi, öğretim süreçlerinin niteliğin, öğretmen ve öğrenci deneyimlerine ilişkin yeni araştırma alanları ortaya çıkarmaktadır. Özellikle ilkokul düzeyinde öğrencilerin gelişim özellikleri, ilgi alanları ve öğrenme ihtiyaçları dikkate alındığında, dijital oyun destekli öğretim uygulamalarının öğrenme sürecini daha ilgi çekici, etkileşimli ve motive edici hâle getirebileceği düşünülmektedir. Bununla birlikte, bu sürecin öğrenciler tarafından nasıl anlamlandırıldığına ortaya konulması önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin dijital oyun destekli öğretim sürecine ilişkin görüşlerini ortaya çıkarmaktır. Bu doğrultuda öğrencilerin dijital oyun destekli öğretim sürecini nasıl değerlendirdikleri, bu sürecin öğrenmelerine etkisine ilişkin düşünceleri, faydalı buldukları yönler, karşılaştıkları güçlükler, geleneksel ders işleyişiyle karşılaştırmaları ve geliştirme önerileri incelenmiştir. Araştırma nitel araştırmalardan durum çalışması deseniyle gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu, dijital oyun destekli öğretim uygulamalarına katılan 15 ilkokul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda öğrencilerin dijital oyun destekli öğretim sürecine ilişkin genel düşünceleri, ders sürecinde yaşadıkları duygular, derse katılım ve dikkat durumları, sınıf içi etkileşimleri, geleneksel öğretim sürecine ilişkin karşılaştırmaları ve önerileri ele alınmaktadır. Elde edilen veriler içerik analizi yoluyla çözümlenerek; öğrenci görüşleri tema ve alt temalar altında yorumlanmıştır. Bu araştırmanın, dijital oyun destekli öğretim sürecinin öğrenci perspektifinden değerlendirilmesine katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital oyun, dijital oyun destekli öğretim, ilkokul 4. sınıf, öğrenci görüşleri,

Reflections Of Digital Game-Supported Instruction in Primary School

Erdem Yumbul ^{1,*} & Süleyman Erkam Sulak ²

Abstract

The increasing integration of digital technologies into educational settings has created new areas of inquiry regarding the quality of instructional processes as well as teacher and student experiences. Particularly at the primary school level, when students' developmental characteristics, interests, and learning needs are taken into account, digital game-based instructional practices are considered capable of making the learning process more engaging, interactive, and motivating. However, it is equally important to understand how students perceive and make sense of this process. The present study aims to examine the views of fourth-grade primary school students on the digital game-based teaching process. In this context, the study explores how students evaluate this instructional process, their opinions regarding its impact on learning, the aspects they find beneficial, the difficulties they experience, their comparisons with traditional classroom instruction, and their suggestions for improvement. The study was designed as a qualitative case study. The study group consisted of 15 fourth-grade primary school students who participated in digital game-based instructional practices. Data were collected through a semi-structured interview form addressing students' general perceptions of the process, the emotions they experienced during the lessons, their levels of participation and attention, their classroom interactions, their comparisons with traditional teaching practices, and their suggestions. The data were analyzed using content analysis, and the findings were interpreted under themes and sub-themes. It is anticipated that this study will contribute to the evaluation of digital game-based instruction from the student perspective.

Keywords: Digital game, digital game-supported instruction, fourth grade primary school, student views.

Sınıf Öğretmenlerinin Belirsizliğe Yönelik Algıları ve Tepkileri

Gül Şebnem Altuner Çoban ^{1,*} & Ying-Chih Chen ²

¹Yozgat Bozok Üniversitesi, altunergulsebnem@gmail.com

²Arizona State University

Özet

Belirsizlik, öğrencilerin karşılaştığı bir fenomeni, durumu veya sorunu anlamlandırmak için mevcut anlayışını nasıl kullanacağı konusunda emin olmama, şüphe duyma, kafa karışıklığı yaşama veya kendine güvenmeme gibi durumları içeren, bilginin doğasında yer alan önemli bir unsurdur. Belirsizlik son yıllarda eğitim alanında ele alınmaya başlanmış olsa da sınıf öğretmenlerinin belirsizliğe yönelik algı ve yaklaşımlarını inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Oysa öğretmenlerin belirsizliği nasıl anlamlandırdıkları, bu durumlara sınıf içinde nasıl tepki verdiklerini ve öğrenme süreçlerini nasıl yönlendirdiklerini doğrudan etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin öğrenci belirsizliğine yönelik algılarını ve bu durumlara ilişkin pedagojik tepkilerini incelemektir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımıyla tasarlanmıştır. Çalışma grubunu, öğretmenlik deneyimi ve okutulan sınıf düzeyi açısından maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemiyle seçilmiş 18 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış ve tematik analiz yaklaşımıyla çözümlenmiştir. Analiz süreci tümdengelimci bir çerçeve ile başlamış, ancak kodlama ilerledikçe veriden ortaya çıkan yeni anlam birimleri tümevarımcı biçimde temalara dahil edilmiştir. Bulgular, öğretmenlerin öğrenci belirsizliğini tek tip bir durum olarak değerlendirmediklerini göstermektedir. Öğretmenler belirsizliği kimi zaman öğrenme sürecinin doğal ve üretken bir parçası olarak görürken, kimi zaman bilişsel zorlanma, bilgi eksikliği ve hazırbulunuşluk farklılıklarıyla ilişkilendirmiştir. Ayrıca öğretmenlerin pedagojik müdahalelerinin; öğrenci düşünmesini destekleme, öğretimsel yönü koruma, duygusal güvenliği sürdürme ve sınıf bağlamına uyum sağlama arasında gerçekleşen dinamik dengeler üzerinden şekillendiği görülmüştür. Bulgular, öğretmenlerin bu süreçleri çoğunlukla genel pedagojik deneyimleri üzerinden yönettiklerini göstermekte; bu nedenle öğretmen eğitimlerinde belirsizlikle ilişkili sınıf içi durumların pedagojik olarak desteklenmesine yönelik farkındalık çalışmalarının yararlı olabileceğine işaret etmektedir.

"Bu çalışma kısmen TÜBİTAK-2219 - Türk Vatandaşları için Uluslararası Doktora Sonrası Araştırma Bursu Programı, Dönem 2024-1 tarafından desteklenmiştir. Bu çalışmada ifade edilen görüşler yazarların görüşleridir ve TÜBİTAK'ın görüşlerini yansıtmayabilir.

Bu çalışma kısmen National Science Foundation (Ödül #2100879, #2404966) tarafından desteklenmiştir. Bu çalışmada ifade edilen görüşler yazarların görüşleridir ve National Science Foundation'ın görüşlerini yansıtmayabilir."

Anahtar Kelimeler: Belirsizlik, Sınıf Öğretmeni, İlkokul

Classroom Teachers' Perceptions and Responses of Uncertainty

Gül Şebnem Altuner Çoban ^{1,*} & Ying-Chih Chen ²

Abstract

Uncertainty is a crucial element inherent in the nature of knowledge, encompassing situations where students are unsure, doubtful, confused, or lacking self-confidence in how to use their existing understanding to make sense of a phenomenon, situation, or problem they encounter. Although uncertainty has begun to be addressed in the field of education in recent years, studies examining classroom teachers' perceptions and approaches to uncertainty are limited. However, how teachers interpret uncertainty directly affects how they react to these situations in the classroom and how they guide learning processes. The aim of this study is to examine classroom teachers' perceptions of student uncertainty and their pedagogical responses to these situations. The research was designed using a qualitative research approach. The study group consisted of 18 classroom teachers selected using a maximum diversity sampling method based on teaching experience and grade level. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using a thematic analysis approach. The analysis process began with a deductive framework, but as coding progressed, new units of meaning emerging from the data were inductively incorporated into the themes. The findings show that teachers do not evaluate student uncertainty as a uniform situation. While teachers sometimes viewed uncertainty as a natural and productive part of the learning process, they also associated it with cognitive difficulties, lack of information, and differences in readiness. Furthermore, it was observed that teachers' pedagogical interventions were shaped by dynamic balances between supporting student thinking, maintaining the instructional aspect, preserving emotional safety, and adapting to the classroom context. The findings indicate that teachers mostly manage these processes through their general pedagogical experiences; therefore, awareness-raising activities aimed at pedagogically supporting classroom situations related to uncertainty could be beneficial in teacher training.

"This study was partially supported by the TÜBİTAK- 2219 - International Postdoctoral Research Fellowship Program for Turkish Citizens, Term 2024-1. The views expressed in this work are those of the authors and do not necessarily reflect those of the TÜBİTAK. This study was partially supported by the National Science Foundation (Award #2100879, #2404966). The views expressed in this work are those of the authors and do not necessarily reflect those of the National Science Foundation."

Keywords: Uncertainty, Classroom Teacher, Primary School

Dijital Çağda Öğretmenlik: Fenomen Öğretmenlere Yönelik Öğretmen Görüşleri

Merve Eryaktı ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, merve5234@icloud.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, fenomen öğretmen uygulamalarına yönelik öğretmen görüşlerini sosyal medya kullanımı, dijital içerik üretimi ve öğrencilerin çevrimiçi ortamlarda görünürlüğü bağlamında incelemektir. Araştırma, karma araştırma yöntemi çerçevesinde yürütülmüştür. Çalışmada nitel ve nicel veri toplama teknikleri bir arada kullanılmıştır. Nitel veriler, 4 fenomen öğretmen ve 1 fenomen olmayan öğretmen ile gerçekleştirilen yüz yüze görüşmeler aracılığıyla; nicel veriler ise fenomen olmayan 47 öğretmene uygulanan anket yoluyla elde edilmiştir. Toplanan veriler, öğretmenlerin fenomen öğretmenlik olgusuna ilişkin değerlendirmelerini ortaya koymak amacıyla analiz edilmiştir. Bulgular, öğretmenlerin büyük çoğunluğunun sosyal medyayı aktif biçimde kullandığını ve özellikle Instagram ile YouTube'un öne çıkan platformlar olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte öğretmenlerin yalnızca sınırlı bir bölümünün mesleki içerik paylaşımı yaptığı ve önemli bir kısmının hesaplarını gizli kullandığı belirlenmiştir. Araştırma sonuçları, fenomen öğretmen uygulamalarına ilişkin algıların çok boyutlu ve yer yer çelişkili bir yapı sergilediğini ortaya koymuştur. Öğretmenlerin önemli bir bölümü, fenomen öğretmen paylaşımlarının eğitim amacından sapma riski taşıdığını düşünmektedir. Buna karşın sosyal medya etkileşiminin içerik üretme motivasyonunu artırabildiği, öğrencilerin dijital görünürlüğünün ise öğrenme süreçleri üzerinde hem destekleyici hem de sınırlandırıcı etkiler oluşturabildiği anlaşılmıştır. Görüşme bulguları, fenomen öğretmenlerin sosyal medya görünürlüğünü mesleki gelişim, motivasyon ve iş birliği fırsatları açısından olumlu değerlendirdiklerini; ancak olumsuz geri bildirimler, kıskançlık, etik sınırlar ve öğrenci mahremiyeti gibi konularda önemli hassasiyetler taşıdıklarını göstermektedir. Fenomen olmayan öğretmenler ise daha eleştirel bir tutum sergileyerek sosyal medya görünürlüğünün sınıf içi motivasyonu azaltabileceğini, pedagojik hedefleri gölgeleyebileceğini ve mesleki itibarı olumsuz etkileyebileceğini ifade etmişlerdir. Açık uçlu değerlendirmeler de öğretmenlerin dijital görünürlüğün pedagojik, etik ve toplumsal boyutlarına dikkat çektiğini; özellikle öğrencilerin dijital ayak izi, güvenliği ve mahremiyeti konusunda kaygı taşıdıklarını ortaya koymuştur. Sonuç olarak bu çalışma, fenomen öğretmen uygulamalarının öğretmenlik mesleği ve eğitim ortamları açısından hem fırsatlar hem de riskler barındırdığını göstermektedir. Bulgular, dijital içerik üretiminin etik ilkeler, pedagojik sorumluluk ve öğrenci hakları çerçevesinde dikkatle yürütülmesi gerektiğini ortaya koymakta; eğitim kurumlarında bu alana yönelik daha açık politikaların, rehberlik uygulamalarının ve farkındalık çalışmalarının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: fenomen öğretmen, sosyal medya, dijital içerik üretimi, öğrenci mahremiyeti, dijital görünürlük, öğretmen görüşleri

Teaching in the Digital Age: Teacher Opinions on Phenomenal Teachers

Merve Eryaktı ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

The aim of this study is to examine teachers' views on phenomenon teacher practices in the context of social media use, digital content production and students' visibility in online environments. The research was conducted within the framework of mixed research method. A combination of qualitative and quantitative data collection techniques were used in the study. Qualitative data was collected through face-to-face interviews with 4 phenomenon teachers and 1 non-phenomenon teacher; Quantitative data was obtained through a survey applied to 47 teachers who were not phenomena. The collected data were analyzed to reveal teachers' evaluations of the phenomenal teaching phenomenon. The findings show that the majority of teachers actively use social media and especially Instagram and YouTube are the prominent platforms. However, it was determined that only a limited number of teachers shared professional content and a significant portion of them used their accounts privately. The results of the research revealed that perceptions about phenomenal teacher practices display a multidimensional and sometimes contradictory structure. A significant portion of teachers think that phenomenon teacher posts carry the risk of deviating from the purpose of education. On the other hand, it has been understood that social media interaction can increase the motivation to produce content, while students' digital visibility can have both supportive and limiting effects on the learning processes. Interview findings showed that phenomenon teachers evaluated social media visibility positively in terms of professional development, motivation and collaboration opportunities; However, negative feedback shows that they have significant sensitivities on issues such as jealousy, ethical boundaries and student privacy. Non-phenomenal teachers, on the other hand, exhibited a more critical attitude and stated that social media visibility could reduce classroom motivation, overshadow pedagogical goals, and negatively affect professional reputation. Open-ended evaluations also showed that teachers drew attention to the pedagogical, ethical and social dimensions of digital visibility; It has been revealed that students are particularly concerned about their digital footprint, security and privacy. As a result, this study shows that phenomenal teacher practices contain both opportunities and risks for the teaching profession and educational environments. The findings reveal that digital content production should be carried out carefully within the framework of ethical principles, pedagogical responsibility and student rights; It emphasizes the importance of clearer policies, guidance practices and awareness studies in this field in educational institutions.

Keywords: phenomenon teacher, social media, digital content production, student privacy, digital visibility, teacher opinions

Zor Şartlarda Öğretmen Olmak: Afet Sonrası Kırsalda Sosyal Duygusal Öğrenme Uygulamaları ve Mesleki Güçlenme

Özlem Aygün ^{1,*} & Elif Tekin ²

¹Dicle Üniversitesi, ncity1919@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Köy ve kırsal bölgelerde görev yapan öğretmenler, mesleki gelişim süreçlerinde çeşitli yapısal ve bağlamsal zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu zorluklar, özellikle mesleğe yeni başlayan öğretmenler için daha belirgin hale gelmekte ve güçlü motivasyon ve destek mekanizmalarına duyulan ihtiyacı artırmaktadır. Mentorluk ve uyum programlarının, öğretmenlerin mesleğe uyumunu kolaylaştırdığı ve meslekte kalıcılıklarını artırdığı gösterilmektedir. Etkili mentorluk süreçleri, öğretmen adaylarının ve yeni öğretmenlerin sınıf içi uygulamalarını geliştiren yapılandırılmış öğrenme fırsatları sunmaktadır. Öğretmenlerin mesleki gelişimi, yalnızca pedagojik becerilerle sınırlı olmayıp, aynı zamanda sosyo-duygusal iyi oluş ve mesleki kimlik gelişimiyle yakından ilişkilidir. Bu kapsamda, Köy Okulları Değişim Ağı Derneği (KODA) tarafından mesleğinin ilk yıllarındaki öğretmenlerin gelişimini destekleyen Afet Sonrası Kırsalda Eğitime Destek Programı (ASKDEP) hayata geçirilmiştir. Kırsal bölgelerde görev yapan öğretmenler, mesleki izolasyon, sınırlı kaynaklar ve çoklu roller gibi kendine özgü zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu sebeple programın ana hedef kitlesi 6 Şubat Kahramanmaraş Depremleri sonrası eğitimin sekteye uğradığı köylerde görev yapan 60 köy öğretmenidir (menti). Programda menti öğretmenler aracılığıyla 1.050 öğrenciye ulaşılması hedeflenmiştir. Programın bir diğer hedef kitlesi ise söz konusu 60 köy öğretmenine mentorluk desteği sağlayacak olan ve programın girdilerinden kendileri, velileri ve öğrencileri de faydalanan 30 mentor öğretmendir. Bu araştırmanın amacı, ASKDEP kapsamında yürütülen mentörlük desteği ve eğitim uygulamalarının kırsalda görev yapan öğretmenlerin (menti) mesleki ve sosyo-duygusal gelişimleri üzerindeki etkisini incelemektir. Çalışma, programın izleme ve değerlendirme süreçleri kapsamında elde edilen verilerin analizine dayanmaktadır. Araştırmada, nicel ve nitel veri kaynaklarının birlikte ele alındığı bütüncül bir yaklaşım benimsenmiş; nitel veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. İzleme ve değerlendirme süreci kapsamında nicel veriler anketler aracılığıyla toplanırken, nitel veriler bilgi formları, gözlem formları, uygulama günlükleri, saha uzmanı gözlemleri, odak grup görüşmeleri, bireysel görüşmeler ve anketlerde yer alan açık uçlu sorular yoluyla elde edilmiştir. Elde edilen veriler, programın hedeflenen çıktıları ve sonuçları çerçevesinde analiz edilerek öğretmenlerin mesleki ve sosyo-duygusal gelişimlerine ilişkin bulgular ortaya konmuştur. Destekleyici mesleki gelişim süreçleri, öğretmenlerin öz yeterlik algılarını ve mesleki motivasyonlarını güçlendirmektedir. Bulgular ASKDEP'in bu alana katkı sunan bir çalışma olduğunu ortaya

koymaktadır. Mentörlerin önerileri ve paylaşılan deneyimler sayesinde mentiler, sınıf içinde kullandıkları materyallere farklı açılardan yaklaşma fırsatı bulduklarını, bunları daha verimli ve çeşitli alanlarda kullanabileceklerini keşfettiklerini dile getirmişlerdir. Mentiler, sınıf rutinlerine dahil edilerek uygulanan yöntemler ve etkinlikler sayesinde çocukların kendilerini daha rahat ifade etmeye başladıklarını, düşüncelerini ve duygularını açıkça dile getirebildiklerini belirtmişlerdir. Sonuç olarak ASKDEP kapsamında yürütülen mentorluk ve eğitim faaliyetlerinin öğretmenlerin mesleki yeterliklerini güçlendirdiğini ve sınıf içi uygulamalarını geliştirdiğini göstermektedir. Bu doğrultuda, programın kırsal bölgelerde eğitimin niteliğini artırmada etkili bir model sunduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: KODA, Sosyal- Duygusal öğrenme, Mentör, Menti

Being A Teacher in Difficult Conditions: Social Emotional Learning Practices And Professional Empowerment in The Countryside After The Disaster

Özlem Aygün ^{1,*} & Elif Tekin ²

Abstract

Teachers working in villages and rural regions encounter diverse contextual obstacles throughout their professional development. These difficulties are notably more pronounced for novice educators, which significantly heightens the necessity for robust motivation and comprehensive support mechanisms. Research consistently demonstrates that mentoring and orientation programs facilitate a smoother adaptation to the profession and improve teacher retention. Effective mentoring processes offer structured learning opportunities that enhance the classroom practices of both prospective and newly appointed teachers. Professional development is not limited to pedagogical skills; it is also deeply connected to socio-emotional well-being and the growth of professional identity.

In this framework, the Village Schools Exchange Network (KODA) launched the Post-Disaster Support Program for Rural Education (ASKDEP) to aid teachers in their initial career years. Educators in rural settings face unique hurdles such as professional isolation, scarce resources, and the burden of multiple roles. Therefore, the primary target audience of this program is 60 village teachers (mentees) serving in communities where education was severely disrupted following the February 6 Kahramanmaraş Earthquakes. Through these specific mentees, the program aims to reach 1,050 students. Another vital target group consists of 30 mentor teachers providing support; these mentors, alongside their own students and parents, also benefit from the program's educational inputs.

The objective of this research is to investigate the impact of the mentoring support and educational interventions conducted within ASKDEP on the professional and socio-emotional development of rural mentees. This study is based on the analysis of data collected during program monitoring and evaluation phases. A holistic research approach was adopted, integrating both quantitative and qualitative data sources; qualitative data were analyzed through content analysis methodology. Within the monitoring and evaluation framework, quantitative data were gathered using surveys, while qualitative insights were obtained through information forms, observation logs, implementation diaries, field expert observations, focus groups, and individual interviews. This data was analyzed against intended outcomes to reveal findings regarding teachers' growth.

Supportive professional development processes strengthen teachers' perceptions of self-efficacy and their professional motivation. Findings indicate that ASKDEP is a project that contributes significantly to this field. Mentees expressed that mentor suggestions and shared expertise allowed them to view classroom materials from entirely different perspectives and discovered ways to use them more

efficiently. Mentees also observed that children began to express themselves more comfortably and voice thoughts and emotions openly due to the methods integrated into routines. In conclusion, the mentoring and training activities under ASKDEP strengthen professional competencies and enhance classroom practices. Accordingly, the program is considered to provide an effective model for increasing the quality of education in rural and disaster-affected regions.

Keywords: KODA, Social- Emotional learning, Mentor, Menti

Bir Sivil Toplum Kuruluşu Yarattığı Sosyal Etkiyi Nasıl Ortaya Koyabilir: KODA "Öğretmen Toplulukları" Örneği Üzerinden Bir SROI ve SIA İncelemesi

Aysun Hartevioğlu

Eğitim Köy Okulları Değişim Ağı Derneği, aysun.hartevioglu@kodegisim.org

Özet

Sivil toplum kuruluşları (STK), sınırlı kaynaklarla toplumsal değişim yaratmayı hedeflerken, bu değişimi nasıl ölçtükleri ve raporladıkları kritik bir tartışma alanı oluşturmaktadır. Literatür, sosyal etki ölçümünün yalnızca faaliyet ve çıktıların değil, paydaşlar üzerinde yaratılan somut değişimlerin (outcome) sistematik olarak ortaya konulmasını gerektirdiğini vurgulamaktadır (Benjamin et al., 2022; Feor et al., 2023). Bu bağlamda, bu çalışma bir STK'nın sosyal etkisini şeffaf, kanıta dayalı ve ölçülebilir biçimde nasıl ortaya koyabileceğini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, Köy Okulları Değişim Ağı Derneği (KODA) tarafından yürütülen "Öğretmen Toplulukları" projesi üzerinden Sosyal Etki Değerlendirmesi (SIA) ve Yatırımın Sosyal Getirisi (SROI) metodolojilerinin birlikte kullanımına odaklanmaktadır.

Bildiri kapsamında incelenen araştırma, karma yöntem yaklaşımıyla kurgulanmıştır. İlk aşamada SIA çerçevesine uygun olarak paydaş analizi gerçekleştirilmiş; doğrudan katılımcı öğretmenlerin yanı sıra gönüllü eğitimci, STK çalışanları ve dolaylı faydalanıcılar (öğrenciler) analiz kapsamına dahil edilmiştir. Nitel veri toplama sürecinde odak grup görüşmeleri ve yarı yapılandırılmış mülakatlar aracılığıyla değişimin doğası incelenmiştir. Nicel aşamada ise, 10 puanlık Likert ölçeğine dayalı anketlerle katılımcıların proje öncesi ve sonrası durumlarına ilişkin öz değerlendirmeleri analiz edilmiştir. SROI hesaplaması kapsamında, ortaya çıkan sosyal değişimlere finansal vekiller (proxies) atanmış; ayrıca etkiyi abartmamak adına attribution (etkinin projeye atfedilebilirliği), deadweight (proje olmadan da gerçekleşecek değişim) ve drop-off (zamanla etki azalması) gibi düzeltme katsayıları dikkate alınmıştır.

Analiz sonucunda, projenin öğretmenler üzerinde iki temel değişim alanı yarattığı tespit edilmiştir: (i) mesleki becerilerde artış (kırsal pedagojik bilgi ve yöntemlerin gelişimi) ve (ii) sosyo-duygusal iyilik halinde artış (mesleki yalnızlığın azalması ve motivasyonun güçlenmesi). Yapılan SROI hesaplaması, projeye yapılan her 1 TL'lik yatırımın paydaşlar için 2.75 TL'lik net sosyal değer ürettiğini ortaya koymuştur. Bu bulgu, sosyal etkinin yalnızca erişim verileriyle değil, paydaş düzeyinde yaratılan dönüşümün finansal karşılıklarıyla da ifade edilebileceğini göstermektedir. Sonuç olarak çalışma, STK'ların sosyal etkilerini ortaya koyabilmeleri için paydaş katılımına dayalı, çoklu veri kaynaklarını içeren ve finansal değerlendirme teknikleriyle desteklenen bütüncül metodolojilerin kritik önem taşıdığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Toplulukları, Sosyal Etki, Sosyal Etki Araştırması

How Can a Civil Society Organization Demonstrate the Social Impact It Creates? An SROI and SIA Analysis Through the Example of Köy Okulları Değişim Ağı Derneği (KODA)’s “Teacher Communities” Project

Aysun Hartevioğlu

Abstract

Civil society organizations (CSOs), while aiming to create social change with limited resources, face a critical challenge regarding how they measure and report this change. The literature emphasizes that social impact measurement should not only document activities and outputs, but also systematically demonstrate the tangible changes (outcomes) created for stakeholders (Benjamin et al., 2022; Feor et al., 2023). In this context, this study aims to examine how a CSO can present its social impact in a transparent, evidence-based, and measurable way. The research focuses on the combined use of Social Impact Assessment (SIA) and Social Return on Investment (SROI) methodologies through the “Teacher Communities” project implemented by Köy Okulları Değişim Ağı Derneği (KODA).

The study examined in this paper was designed using a mixed-methods approach. In the first phase, a stakeholder analysis was conducted in line with the SIA framework; in addition to participating teachers, volunteer trainers, CSO staff, and indirect beneficiaries (students) were included in the scope of the analysis. During the qualitative data collection process, the nature of change was explored through focus group discussions and semi-structured interviews. In the quantitative phase, participants’ self-assessments regarding their pre- and post-project conditions were analyzed using surveys based on a 10-point Likert scale. Within the scope of the SROI calculation, financial proxies were assigned to the identified social changes; furthermore, correction factors such as attribution (the extent to which the change can be attributed to the project), deadweight (changes that would have occurred without the project), and drop-off (decline of impact over time) were taken into account in order to avoid overstating the impact.

The analysis found that the project created two main areas of change for teachers: (i) an increase in professional skills (development of rural pedagogical knowledge and methods), and (ii) an improvement in socio-emotional well-being (reduction of professional isolation and strengthened motivation). The SROI calculation showed that every 1 TRY invested in the project generated a net social value of 2.75 TRY for stakeholders. This finding demonstrates that social impact can be expressed not only through reach and access data, but also through the financial equivalents of stakeholder-level transformation. In conclusion, the study highlights the critical importance for CSOs of adopting holistic methodologies based on stakeholder participation, multiple data sources, and financial valuation techniques in order to effectively demonstrate their social impact.

Keywords: Teacher Communities, Social Impact, Social Impact Research

Eğitimde Hibrit Dil Kullanımı: Sistematiik Literatür Taraması

Firuze Öztaş Yıldız ¹, Canan Polater ^{2,*} & Tansu Polater ³

¹Adıyaman Üniversitesi

²Bartın Üniversitesi, canan.polater83@gmail.com

³Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Öğrencilerin bilimsel kavramları anlamlandırma süreçlerinin çoğunlukla tek boyutlu (yazılı-sözlü dil) dil kullanımıyla sınırlandırılması, bilimsel söylemin çok modlu yapısının yeterince dikkate alınmamasına yol açmaktadır (Gee, 2000). Oysa öğrencilerin akademik kelime bilgisi ve bilimsel dil becerilerine sahip olmaları, uygulamalı etkinliklerde elde ettikleri sonuçları, gözlemleri ve kavramsal ayrıntıları daha açık ve anlaşılır biçimde ifade edebilmelerini sağlamaktadır. Bu durum, hem öğrenme sürecini desteklemekte hem de paylaşılan bilginin başkaları tarafından doğru şekilde anlaşılmasına katkı sunmaktadır (Silva vd., 2012). Lemke (2004), bilimsel dilin çok modlu yapısına dikkat çekerek bilimsel söylemin; doğal dil, matematiksel ifadeler, görsel temsiller ve manuel-teknik işlemler olmak üzere dört modun bütünleşmesiyle oluşan hibrit bir dil olduğunu savunmaktadır. Bu yaklaşım, bilimsel anlam kurmanın tek bir temsil biçimiyle sınırlı olmadığını; aksine farklı temsil modlarının birlikte kullanılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Nitekim, bazı anlamların yalnızca doğal dil ile ifade edilemeyeceği düşünüldüğünde, bilimsel iletişimde bu sembolik temsillerin kullanımını önemli hale getirmektedir (Wu vd., 2019). Ancak literatürde, hibrit dilin öğretim süreçlerine nasıl entegre edildiğini ve öğrenmeye katkısının nasıl yapılandırıldığını derinlemesine inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırma, mevcut literatürdeki söz konusu boşluğu doldurmayı, hibrit dilin kuramsal temellerini alanyazın doğrultusunda sistematiik biçimde incelemeyi ve bu yaklaşımın farklı modlarının öğrenme-öğretme sürecinde nasıl yapılandırılıp kullanıldığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda sistematiik bir literatür taraması gerçekleştirilecektir. Araştırma, 2015-2026 yılları arasında WoS, Scopus, EBSCOhost, ERİC veri tabanlarında yayınlanan araştırma makalelerini inceleyecektir. Bu çalışmaların raporlaması Moher ve diğerleri (2009) tarafından uyarlanmış olan PRISMA (The Preferred Reporting Items for Systematic reviews and Meta-analysis) akış şeması kullanılarak yapılacaktır. Bu araştırmanın sonucunda, hibrit dil yaklaşımının kuramsal çerçevesinin bütüncül bir şekilde ortaya konması, farklı modlarının (doğal dil, matematiksel ifade, görsel temsil ve manuel-teknik işlemler) eğitim ortamlarında nasıl yapılandırıldığının belirlenmesi ve bu modların öğrenme süreçlerine katkılarının sistematiik olarak sınıflandırılması beklenmektedir. Ayrıca alanyazındaki eğilimlerin, boşlukların ve gelecekte yapılabilecek araştırma alanlarının belirlenmesi, hibrit dilin özellikle ilkokul düzeyinde kullanımına yönelik uygulamaya yönelik çıkarımlar sunulması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hibrit dil, sistematiik literatür taraması, PRISMA

The Use of Hybrid Language in Education: A Systematic Literature Review

Firuze Öztaş Yıldız ¹, Canan Polater ^{2,*} & Tansu Polater ³

Abstract

The fact that students' processes of making sense of scientific concepts are often limited to one-dimensional language use (written and spoken language) leads to insufficient consideration of the multimodal nature of scientific discourse (Gee, 2000). However, students' possession of academic vocabulary and scientific language skills enables them to express the results, observations, and conceptual details they obtain in practical activities in a clearer and more understandable manner. This situation both supports the learning process and contributes to the accurate understanding of shared information by others (Silva et al., 2012). Lemke (2004), highlighting the multimodal structure of scientific language, argues that scientific discourse is a hybrid language formed by the integration of four modes: natural language, mathematical expressions, visual representations, and manual-technical processes. This approach demonstrates that constructing scientific meaning is not limited to a single mode of representation; rather, it requires the combined use of different representational modes. Indeed, given that certain meanings cannot be expressed solely through natural language, the use of these symbolic representations becomes crucial in scientific communication (Wu et al., 2019). However, there are few studies in the literature that thoroughly examine how hybrid language is integrated into teaching processes and how its contribution to learning is structured. This research aims to fill this gap in the existing literature, systematically examine the theoretical foundations of hybrid language in line with the literature, and reveal how the different modes of this approach are structured and utilized in the teaching-learning process. To this end, a systematic literature review will be conducted. Within the scope of the research, research articles published between 2015 and 2026 in the WoS, Scopus, EBSCOhost, and ERIC databases will be examined. The reporting of these studies will be conducted using the PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-analyses) flowchart, adapted by Moher et al. (2009). As a result of this study, it is expected that the theoretical framework of the hybrid language approach will be comprehensively presented, the ways in which its different modes (natural language, mathematical expression, visual representation, and manual-technical processes) are structured in educational settings will be identified, and the contributions of these modes to learning processes will be systematically classified. Additionally, it is anticipated that trends, gaps, and potential future research areas in the literature will be identified, and practical implications for the use of hybrid language—particularly at the elementary school level—will be presented.

Keywords: Hybrid language, systematic literature review, PRISMA

Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Adalet İnançları ile Çok Kültürlü Eğitime Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dilek Çapar

Antalya İl Milli Eğitim Müdürlüğü, dilekcapar07@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin sosyal adalet inançları ile çokkültürlü eğitime yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi incelemek ve sosyal adalet inançlarının bu tutumlar üzerindeki yordayıcı rolünü ortaya koymaktır. Küreselleşme, göç hareketleri ve artan kültürel çeşitlilik bağlamında eğitim ortamlarının giderek daha heterojen bir yapıya kavuşması, öğretmenlerin yalnızca pedagojik yeterliklerini değil, aynı zamanda değer temelli yönelimlerini de ön plana çıkarmaktadır. Bu doğrultuda öğretmenlerin sosyal adalet temelli inanç sistemlerinin, çokkültürlü eğitime yönelik tutumlarıyla nasıl ilişkilendiğinin belirlenmesi araştırmanın temel problemini oluşturmaktadır.

Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ilişkisel tarama modeline dayalı olarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu, 2023–2024 eğitim-öğretim yılında farklı bölgelerde görev yapan 392 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler, “Kişisel Bilgi Formu”, “Sosyal Adalet İnancı Ölçeği” ve “Çokkültürlü Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır. Veri analiz sürecinde öncelikle betimsel istatistikler hesaplanmış, ardından değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi uygulanmıştır. Sosyal adalet inançlarının çokkültürlü eğitime yönelik tutumlar üzerindeki yordayıcı rolünü belirlemek amacıyla ise basit doğrusal regresyon analizi gerçekleştirilmiştir.

Araştırma bulguları, sınıf öğretmenlerinin sosyal adalet inançlarının orta-üst düzeyde ($\bar{X}=3,78$) ve çokkültürlü eğitime yönelik tutumlarının orta düzeyin üzerinde ($\bar{X}=3,46$) olduğunu göstermektedir. Korelasyon analizi sonuçları, sosyal adalet inançları ile çokkültürlü eğitime yönelik tutumlar arasında pozitif yönlü, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu ortaya koymuştur ($r = 0,626$; $p < 0,05$). Regresyon analizi bulguları, sosyal adalet inançlarının çokkültürlü eğitime yönelik tutumların anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermiştir. Modelin açıklama gücünü ifade eden R^2 değerinin 0,392 olması, çokkültürlü eğitime yönelik tutumlardaki toplam varyansın yaklaşık %39’unun sosyal adalet inançları tarafından açıklandığını ortaya koymaktadır. Bu sonuç, sosyal adalet inançlarının yalnızca istatistiksel olarak değil, aynı zamanda pratik açıdan da güçlü bir belirleyici olduğunu göstermektedir.

Elde edilen bulgular, öğretmenlerin adalet, eşitlik ve kapsayıcılık temelli değer yönelimlerinin, kültürel çeşitliliğe yönelik pedagojik tutumlarını anlamlı biçimde şekillendirdiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, çokkültürlü eğitimin etkili biçimde uygulanabilmesi için öğretmenlerin yalnızca öğretimsel becerilerinin değil, aynı zamanda sosyal adalet temelli normatif inanç sistemlerinin de güçlendirilmesi

gerektiğini göstermektedir. Bu bağlamda öğretmen yetiştirme programlarında sosyal adalet, kültürel duyarlılık ve kapsayıcı eğitim temalarının daha sistematik ve uygulamaya dönük biçimde ele alınması önerilmektedir. Ayrıca hizmet içi eğitim programlarının sosyal adalet odaklı pedagojik yaklaşımları içerecek şekilde yeniden yapılandırılması önem taşımaktadır. Araştırma, Türkiye bağlamında bu iki değişken arasındaki ilişkiyi nicel verilerle ortaya koyarak literatüre özgün katkı sunmakta ve kapsayıcı eğitim politikalarına yönelik veri temelli çıkarımlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmeni, Sosyal Adalet, Çokkültürlü Eğitim, Çokkültürlü Eğitime Yönelik Tutum

An Investigation of the Relationship Between Elementary School Teachers' Beliefs in Social Justice and Their Attitudes Toward Multicultural Education

Dilek Çapar

Abstract

This study aims to examine the relationship between elementary school teachers' social justice beliefs and their attitudes toward multicultural education, and to determine the predictive role of social justice beliefs on these attitudes. In the context of globalization, migration movements, and increasing cultural diversity, educational environments have become increasingly heterogeneous, highlighting not only teachers' pedagogical competencies but also their value-based orientations. In this regard, identifying how teachers' social justice-oriented belief systems relate to their attitudes toward multicultural education constitutes the main problem of the study.

The study was conducted within a quantitative research framework using a correlational survey design. The sample consisted of 392 elementary school teachers working in different regions during the 2023–2024 academic year. Data were collected using the “Personal Information Form,” the “Social Justice Belief Scale,” and the “Attitudes Toward Multicultural Education Scale.” In the data analysis process, descriptive statistics were first calculated, followed by Pearson product–moment correlation analysis to examine the relationships between variables. In addition, simple linear regression analysis was performed to determine the predictive role of social justice beliefs on attitudes toward multicultural education.

The findings revealed that teachers' social justice beliefs were at a moderate-to-high level ($M = 3.78$), while their attitudes toward multicultural education were above the moderate level ($M = 3.46$). Correlation analysis results indicated a positive, moderate, and statistically significant relationship between social justice beliefs and attitudes toward multicultural education ($r = 0.626$, $p < 0.05$). Regression analysis findings demonstrated that social justice beliefs are a significant predictor of attitudes toward multicultural education. The coefficient of determination ($R^2 = 0.392$) showed that approximately 39% of the total variance in attitudes toward multicultural education is explained by social justice beliefs. This result indicates that social justice beliefs constitute not only a statistically significant but also a practically meaningful determinant.

The findings suggest that teachers' value orientations based on justice, equality, and inclusivity significantly shape their pedagogical attitudes toward cultural diversity. This indicates that the effective implementation of multicultural education depends not only on teachers' instructional competencies but also on strengthening their social justice-oriented normative belief systems. In this context, it is recommended that teacher education programs incorporate social justice, cultural responsiveness, and

inclusive education themes in a more systematic and practice-oriented manner. In addition, in-service training programs should be redesigned to include social justice-oriented pedagogical approaches. The study contributes to the literature by providing empirical evidence on the relationship between these variables within the Turkish context and offers data-driven implications for inclusive education policies.

Keywords: Classroom Teacher, Social Justice Beliefs, Multicultural Education, Attitudes Toward Multicultural Education

Kapsayıcı Eğitim Perspektifiyle Öğretmenlerin Dil Gelişimine Yönelik Pedagojik Yaklaşımlarının Çok Boyutlu Analizi

Ceren Denk ^{1,*}, Nazar Gökçe ¹, Büşra Nur Yürük ¹ & Ozlem Tokgöz ²

¹Kocaeli Üniversitesi, ceren.denk@icloud.com

²Kocaeli Üniversitesi

Özet

Dil, bireyler arası sosyal etkileşimin temel bileşenlerinden biri olup bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimde merkezi bir rol üstlenmektedir. Özellikle erken çocukluk ve ilkökul döneminde dil becerilerinde yaşanan yetersizlikler; öğrencilerin akademik başarılarını, akran ilişkilerini ve okula aidiyet duygularını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Dil gelişimindeki güçlükler; göç, iki dillilik, sınırlı dil maruziyeti ve eğitim ortamlarındaki yetersiz destek gibi çok boyutlu faktörlerden kaynaklanmaktadır .Bu bağlamda dil gelişimi, uluslararası düzeyde bir hak meselesi olarak ele alınmakta ve kapsayıcı eğitim anlayışı ile ilişkilendirilmektedir .Türkiye bağlamında ise güncel öğretim programları, dil gelişimini yalnızca bilişsel bir beceri alanı olarak değil; sosyal-duygusal gelişim, kapsayıcılık ve farklılaştırılmış öğretim anlayışıyla birlikte ele almaktadır. Bu doğrultuda dil gelişimi, sınıf içi öğrenme ortamının niteliği, ölçme-değerlendirme süreçleri ve kullanılan bütüncül ve birbirini tamamlayan bir yapı içinde değerlendirilmektedir. Bu araştırma, farklı kuşaklara mensup (X, Y, Z ve emekli) öğretmenlerin dil gelişimini destekleme yaklaşımlarını ve kapsayıcı sınıf ortamı oluşturma biçimlerini karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın temel hareket noktasını, alan yazında öğretmenlerin dil gelişimine yönelik yaklaşımlarının kuşaklar arası farklılıklar bağlamında sınırlı düzeyde ele alınmış olması oluşturmaktadır. Ayrıca çalışma, dil gelişimi ile kapsayıcı eğitim arasındaki ilişkiyi öğretmen perspektifinden inceleyerek literatüre bütüncül katkı sunmayı hedeflemektedir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu Türkiye’de ilkökul düzeyinde görev yapan ve farklı kuşakları temsil eden 12 öğretmen oluşturmaktadır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Veriler; yarı yapılandırılmış görüşmeler, sınıf içi gözlemler ve doküman analizi yoluyla toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemi ile çözümlenmektedir. Analiz süreci üç araştırmacı tarafından yürütülmekte olup; veri çeşitliliği, araştırmacılar arası tutarlılık ve uzman görüşü ile çalışmanın geçerlik ve güvenilirliği artırılmaktadır. Araştırmadan elde edilmesi beklenen bulguların, öğretmenlerin dil gelişimini destekleme ve kapsayıcı eğitim uygulamalarının kuşak özelliklerine göre farklılaşabileceğini ortaya koyması hedeflenmektedir. Özellikle Y ve Z kuşağı öğretmenlerin dijital araçları ve etkileşimli yöntemleri daha aktif kullanabilecekleri; X kuşağı ve emekli öğretmenlerin ise daha çok yapılandırılmış ve deneyim temelli pedagojik yaklaşımları tercih edebilecekleri tartışılmaktadır. Kapsayıcı sınıf uygulamalarında ise kuşaklar benzer tutumsal eğilimler sergilemekle birlikte, uygulama pratikleri ve yöntemsel tercihler

açısından birbirlerinden ayırışacakları düşünölmektedir . Bu bağlamda genç kuşak eğitimcilerin daha sistematik ve esnek yaklaşımlar benimsediğı , deneyimli öğretmenlerin ise süreçleri daha çok deneyim temelli ve sezgisel ekseninde yapılandıracağı düşünölmektedir.

Sonuç olarak, araştırma bulgularının öğretmenlerin dil gelişimi ve kapsayıcı eğitim uygulamalarının tek tip olmadığını; kuşak özellikleri, mesleki deneyim ve pedagojik yaklaşımlar doğrultusunda çeşitlendiğini ortaya koyması beklenmektedir. Bu doğrultuda, öğretmen eğitiminde kuşaklar arası farklılıkların dikkate alınması ve farklı öğretim yaklaşımlarının bütünleştirilmesinin gerekli olduğu sonucuna ulaşılacağı öngörölmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dil Gelişimi , Kapsayıcı Eğitim , Kuşaklararası Farklılıklar Öğretmen Yaklaşımları

Multidimensional Analysis of Teachers' Pedagogical Approaches to Language Development from an Inclusive Education Perspective

Ceren Denk ^{1,*}, Nazar Gökçe ¹, Büşra Nur Yürük ¹ & Ozlem Tokgöz ²

Abstract

Language is a fundamental component of interpersonal social interaction and plays a central role in cognitive, social, and emotional development. Particularly during early childhood and primary school years, deficiencies in language skills may negatively affect students' academic achievement, peer relationships, and sense of school belonging. Difficulties in language development arise from multidimensional factors such as migration, bilingualism, limited exposure to language, and inadequate support in educational settings. In this context, language development is addressed as a matter of rights at the international level and is associated with the principles of inclusive education. In the context of Türkiye, current curricula approach language development not merely as a cognitive skill domain but in relation to social-emotional development, inclusivity, and differentiated instruction. Accordingly, language development is evaluated within a holistic framework encompassing the quality of classroom learning environments, assessment processes, and instructional practices. This study aims to comparatively examine the approaches of teachers from different generations (X, Y, Z, and teachers who are retired) to supporting language development and creating inclusive classroom environments. The main rationale of the study is the limited attention in the literature to generational differences in teachers' approaches to language development. Furthermore, the study aims to contribute to the literature by examining the relationship between language development and inclusive education from teachers' perspectives in a comprehensive manner. The research was conducted using a qualitative research approach. The study group consists of 12 primary school teachers working in Türkiye and representing different generational cohorts. Participants were selected through purposive sampling. Data were collected through semi-structured interviews, classroom observations, and document analysis. The data were analyzed using thematic analysis. The analysis process was conducted by three researchers, and the validity and reliability of the study were enhanced through data triangulation, inter-researcher consistency, and expert review. The expected findings suggest that teachers' approaches to supporting language development and implementing inclusive education practices may vary according to generational characteristics. In particular, teachers from Generations Y and Z are expected to make more active use of digital tools and interactive methods, whereas teachers from Generation X and teachers who are retired may prefer more structured and experience-based pedagogical approaches. Although similar attitudinal tendencies may be observed across generations in inclusive classroom practices, differences are anticipated in terms of implementation practices and methodological preferences. In this regard, younger educators are expected to adopt more systematic and flexible approaches, whereas

experienced teachers are likely to structure processes in a more experience-based and intuitive manner. In conclusion, the findings are expected to demonstrate that teachers' practices regarding language development and inclusive education are not uniform but vary according to generational characteristics, professional experience, and pedagogical approaches. Accordingly, it is anticipated that teacher education programs should take generational differences into account and integrate diverse instructional approaches.

Keywords: Language Development, Inclusive Education, Intergenerational Differences, Teacher Approaches

Öğretmen Görüşlerine Göre İlkokul Kademesinde Bilgi İşlemsel Düşünme Becerileri: Algı, Sınıf İçi Uygulamalar ve Güçlükler

Banu Sever ^{1,*}, Dilek Altun ² & Zeynep Aydemir ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, banumocosoglu@gmail.com

² Boğaziçi Üniversitesi

³ Marmara Üniversitesi

Özet

21. yüzyıl becerilerinden biri olarak ele alınan bilgi işlemsel düşünme becerisi (BİD), algoritmik düşünme, soyutlama, ayırıştırma ve örüntü tanıma bileşenlerini içeren problem çözme becerisi olarak tanımlanmaktadır. BİD, erken çocukluk döneminden başlayarak öğrenme süreçlerine entegre edilmesi önerilen bir beceri setidir. Bununla birlikte BİD becerilerinin ilkökul kademesinde sınıf içindeki uygulama durumları, ilkökulda çalışan öğretmenlerin BİD’i nasıl anlamlandırdığı konusunda sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu bağlamda mevcut araştırma, ilkökulda çalışan öğretmenlerin BİD’e dair uygulama ve yeterlik algıları ile uygulamalar esnasında karşılaştıkları güçlükleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Durum çalışması deseninden ise bütüncül tek durum deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ve maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemleri benimsenmiştir. Ölçüt örnekleme kapsamında “ilkokul kademesinde öğretmenlik yapıyor olmak” ve “bilgi işlemsel düşünme becerisini biliyor olmak” ölçütleri belirlenmiştir. Maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi ile birlikte ilkökulda çalışan farklı branş ve okul türlerinden seçim yapılmıştır. 1 müdür, 1 müdür yardımcısı, 2 İngilizce öğretmeni, 1 rehberlik öğretmeni ve 7 sınıf öğretmeni katılımcı olarak yer almaktadır. Toplam 12 öğretmenle görüşme yapılmış olup öğretmenlerin 4’ü özel okulda, 8’i devlet okulunda çalışmaktadır. Çalışma grubu gönüllülük esasına dayalı olarak belirlenmiştir.

Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunun hazırlanmasında alanyazın taranmış ve uzman görüşü alınarak son hali verilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Analiz sürecinde; verilerin okunması, kodların oluşturulması, kodların kategorilere ayrılması, temaların oluşturulması adımları izlenmiştir. Kodlamalar birden fazla araştırmacı tarafından kontrol edilmiştir. Geçerlik ve güvenirlik analizleri kapsamında; inandırıcılık, aktarılabilirlik, tutarlık ve doğrulanabilirlik ilkelerine dikkat edilmiştir. Araştırma bulguları kapsamında; BİD’e yönelik “kavramsal algı”, “eğitimde uygulama ve entegrasyon”, “öğretmen yeterliği ve gelişimi”, “karşılaşılan zorluklar ve öneriler” olmak üzere dört tema belirlenmiştir. Ortaya çıkan kodlarda öğretmenler tarafından BİD tanımını en çok problem çözme (n=12) ve BİD bileşenleri (n=12) ile yaptıkları, bu becerinin en çok matematik derslerinde (n=9) uygulanabilir olduğu, disiplinlerarası (n=6)

veya derslerin içerisine entegreli/gömülü (n=5) olarak verilmesi gerektiği belirtilmiştir. Bununla birlikte en çok öne çıkan öneri, öğretmenlere hizmet içi eğitim verilmesi (n=11) olmuştur. Bulgular doğrultusunda ilkokuldaki öğretmenlerin bilgi işlemsel düşünme becerisine yönelik algıların, uygulamada karşılaşılan zorlukların ve önerilerin öğretmen eğitime ve öğretim programlarına yansımalarına yönelik öneriler sunabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi işlemsel düşünme, durum çalışması, , nitel araştırma, sınıf öğretmeni

Computational Thinking Skills in Primary School According to Teachers' Opinions: Perceptions, Classroom Practices, and Challenges

Banu Sever ^{1,*}, Dilek Altun ² & Zeynep Aydemir ³

Abstract

Computational thinking (CT), regarded as one of the 21st-century skills, is defined as a problem-solving skill encompassing algorithmic thinking, abstraction, decomposition, and pattern recognition. It is a skill set recommended for integration into learning processes starting from early childhood. However, there is limited research on the classroom implementation of CT skills at the primary school level and how teachers at this level interpret CT. In this context, the present study aims to reveal primary school teachers' perceptions regarding the practice and self-efficacy of CT, as well as the challenges they encounter during implementation. To this end, the study was conducted using a case study design, one of the qualitative research methods. Specifically, a holistic single-case design was employed. The study group was determined using purposive sampling techniques, including criterion and maximum variation sampling. Within the scope of criterion sampling, the criteria were "teaching at the primary school level" and "having knowledge of computational thinking." Through maximum variation sampling, participants were selected from different branches and school types. The participants included 1 principal, 1 vice-principal, 2 English teachers, 1 guidance counselor, and 7 classroom teachers. A total of 12 teachers were interviewed, 4 of whom work in private schools and 8 in public schools. The study group was established on a voluntary basis.

A semi-structured interview form was utilized as the data collection tool. The form was finalized following a literature review and expert validation. The gathered data were analyzed using content analysis. The analysis process was conducted following the steps of data reading, code generation, categorization, and thematic development. Coding was verified by multiple researchers. Within the framework of validity and reliability, the principles of credibility, transferability, dependability, and confirmability were strictly observed. The findings revealed four main themes: "conceptual perception," "implementation and integration in education," "teacher competence and development," and "challenges and recommendations." The emerging codes indicated that teachers most frequently defined CT through problem-solving (n=12) and CT components (n=12). Furthermore, it was stated that this skill is most applicable in mathematics lessons (n=9) and should be delivered through an interdisciplinary (n=6) or integrated/embedded (n=5) approach. Additionally, the most prominent recommendation was the provision of in-service training for teachers (n=11). Based on these findings, it is anticipated that teachers' perceptions, implementation challenges, and suggestions regarding CT may offer significant implications for teacher education and curriculum development.

Keywords: Computational thinking, case study, qualitative research, classroom teacher

Sınıf Öğretmenlerinin Ekolojik Ayak İzi Farkındalıklarının İncelenmesi: Marmara Örneği

Ümran Tosun ^{1,*}, Damla Tanır ¹, Fatih Selim Sellüm ¹ & Mustafa Bektaş ¹

¹ Sakarya Üniversitesi, umran.tosun1@ogr.sakarya.edu.tr

Özet

Dünya, her canlının yaşamını sürdürmek için doğal kaynakları kullandığı bir bütündür. Ancak artan popülasyon ve ekonomik aktiviteler, doğal kaynakların harap edilmesine yol açmıştır (Vızık ve Avdan, 2020). Hızlı nüfus artışı ve sanayileşme doğanın taşıma kapasitesini zorlarken; gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakmak için doğa dostu teknolojilerin tercihi bir zorunluluğa dönüşmüştür (Günel ve Işıldar, 2018). İnsan-doğa ilişkisini analiz eden ekolojik hareket, çevre korumacılığın yetersiz kalmasıyla ortaya çıkmış ve kalkınmanın sürdürülebilirliğini tartışmaya açmıştır (Tosunoğlu, 2014). İnsanlığın çevre üzerindeki baskısını ölçen ekolojik ayak izi, bireylerin tüketim alışkanlıklarını sürdürmek için ihtiyaç duyduğu biyolojik üretken alan miktarını ifade eder (Wackernagel ve Rees, 1996). Bu kavram, çevreye yönelik tutumları değiştirmede didaktik bilgilerden daha etkili bir eğitim aracıdır. Özellikle temel kişilik özelliklerinin olduğu ilkökul çağında verilen çevre eğitimi hayati önem taşır (Aydın, 2007). Bu süreçte, ekolojik bilincin davranışa dönüşmesinde öğretmenlerin rolü büyüktür (Keleş ve ark., 2008). Alanyazında öğretmen adayları ve öğretmenlerin farkındalıklarına dair çeşitli çalışmalar (Sarıkaya, 2014; Demirkol ve Aslan, 2021; Günşen, 2023) bulunsa da, bölgesel düzeyde kapsamlı veriler yetersizdir. Bu araştırma, nüfus ve sanayi yoğunluğunun en yüksek olduğu Marmara Bölgesi'ndeki sınıf öğretmenlerinin ekolojik ayak izi farkındalık düzeylerini ve bu düzeylerin demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemeyi amaçlamaktadır. Betimsel tarama modelindeki araştırmanın evrenini, 2025-2026 eğitim yılında Marmara Bölgesi'nde görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Örneklem, seçkisiz örnekleme ile belirlenen 409 öğretmenden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak, altı boyuttan oluşan ve yüksek güvenirlik değerine (Cronbach \alpha = 0.950) sahip olan “Ekolojik Ayak İzi Farkındalık Ölçeği” kullanılmıştır. Geçerlik analizleri (AFA ve DFA), ölçeğin model uyumunun ve iç tutarlılığının yüksek olduğunu kanıtlamıştır.

Araştırmadaki katılımcıların çoğunluğunu kadınlar ve mesleğinin ilk beş yılındaki öğretmenler oluşturmuştur. Öğretmenlerin ekolojik ayak izi farkındalık düzeylerinin genel olarak çok yüksek olduğu ($\bar{X}=4.268$) belirlenmiştir. Alt boyutlar incelendiğinde en yüksek farkındalık enerji, yasal/çevresel sorumluluk ve geri dönüşüm alanlarında; en düşük farkındalık ise ulaşım boyutunda görülmüştür.

Cinsiyete göre yapılan analizde genel farkındalık düzeyinde anlamlı bir fark bulunmazken, yalnızca ulaşım boyutunda kadın öğretmenler lehine anlamlı fark tespit edilmiştir. Mesleki kıdeme göre analizlerde özellikle 16–20 yıl kıdeme sahip öğretmenlerin birçok boyutta daha düşük farkındalık düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Yerleşim yerine göre ise köy okullarında görev yapan

öğretmenlerin, özellikle geri dönüşüm, ulaşım, beslenme ve su tüketimi boyutlarında ve toplam puanda daha yüksek farkındalık düzeyine sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ekoloji, ekolojik ayak izi, farkındalık, Marmara

Examination of Primary School Teachers' Ecological Footprint Awareness: The Case of Marmara

Ümran Tosun ^{1,*}, Damla Tanır ¹, Fatih Selim Sellüm ¹ & Mustafa Bektaş ¹

Abstract

The Earth is a whole in which every living being uses natural resources to sustain life. However, increasing population and economic activities have led to the degradation of natural resources (Vızık & Avdan, 2020). While rapid population growth and industrialization strain the carrying capacity of nature, the preference for environmentally friendly technologies has become a necessity in order to leave a livable world for future generations (Günel & Işıldar, 2018). The ecological movement, which analyzes the human–nature relationship, emerged as environmental protection efforts proved insufficient and brought the sustainability of development into question (Tosunoğlu, 2014). The ecological footprint, which measures humanity's pressure on the environment, refers to the amount of biologically productive land required to sustain individuals' consumption habits (Wackernagel & Rees, 1996). This concept is a more effective educational tool than didactic knowledge in changing environmental attitudes. Environmental education provided during primary school years—when fundamental personality traits are formed—is of vital importance (Aydın, 2007). In this process, teachers play a significant role in transforming ecological awareness into behavior (Keleş et al., 2008). Although there are various studies in the literature on the awareness levels of teacher candidates and teachers (Sarıkaya, 2014; Demirkol & Aslan, 2021; Günşen, 2023), comprehensive data at the regional level remain limited.

This study aims to examine the ecological footprint awareness levels of primary school teachers in the Marmara Region—where population and industrial density are the highest—and to determine whether these levels differ according to demographic variables. The study, designed in a descriptive survey model, targets primary school teachers working in the Marmara Region during the 2025–2026 academic year. The sample consists of 300 teachers selected through random sampling. As a data collection tool, the “Ecological Footprint Awareness Scale,” which consists of six dimensions and has a high reliability coefficient (Cronbach's $\alpha = 0.960$), will be used. Validity analyses (EFA and CFA) have demonstrated that the scale has a high level of model fit and internal consistency.

Keywords: ecology, ecological footprint, awareness, Marmara

Sınıf Öğretmenlerinin Öğrencilere Değerler Eğitimi Kazandırmadaki Rol Ve Etkilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Murat Çalışoğlu¹, Kübra Işık¹, Eda Dilara Karasu¹ & Çiğdem Karabaş Kaplan^{1,*}

¹ Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, cigdem.962@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin öğrencilerde değerler eğitimi kazandırmadaki rol ve etkilerine ilişkin görüşlerini incelemektir. Değerler eğitimi, öğrencilerin sosyal, duygusal ve ahlaki gelişiminde önemli bir yer tutmakta olup bu süreçte öğretmenlerin rolü belirleyici bir unsur olarak görülmektedir. Bu bağlamda araştırma, sınıf öğretmenlerinin değerler eğitimi sürecinde üstlendikleri role ve bu sürecin öğrenciler üzerindeki etkilerine ilişkin algı ve değerlendirmelerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Bu araştırma, nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda durum çalışması deseni ile yürütülmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Ağrı ilinde görev yapan 25 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışma grubu kolay ulaşılabilir durum örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemiyle çözümlenmektedir.

Araştırmada elde edilen bulgular, sınıf öğretmenlerinin değerler eğitimini öğrencilerin karakter gelişiminin temel bir unsuru olarak gördüklerini ortaya koymaktadır. Öğretmenlerin görüşlerine göre ilkökul düzeyinde en fazla vurgulanan değer saygı olup, bunu sorumluluk ve sevgi değerleri izlemektedir. Bunun yanında yardımseverlik, dürüstlük, adalet, hoşgörü ve vatanseverlik gibi değerlerin de ön plana çıktığı görülmüştür. Bulgular, değerler eğitiminde öğretmenin en temel rolünün rol model olmak olduğunu göstermektedir. Öğretmenler, öğrencilerin değerleri büyük ölçüde öğretmenin tutum ve davranışlarını gözlemleyerek kazandıklarını ifade etmiş; bu doğrultuda öğretmenin sabırlı, adil, tutarlı ve empatik olması gerektiğini vurgulamıştır.

Bu araştırmada sınıf öğretmenlerinin değerler eğitimine ilişkin görüşleri incelenmiş ve elde edilen bulgular doğrultusunda öğretmenlerin değerler eğitimini öğrencilerin karakter gelişiminin temel bir unsuru olarak gördükleri belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin en fazla vurguladığı değer saygı olup bunu sorumluluk ve sevgi değerleri izlemektedir bu durum öğretmenlerin öğrencilerin sosyal uyumunu ve bireysel gelişimini destekleyen değerlere öncelik verdiklerini göstermektedir. Ayrıca değerler eğitiminde öğretmenin rol model olmasının belirleyici olduğu, değerlerin sözlü anlatımdan ziyade davranış yoluyla kazandırıldığı ve öğrencilerin öğretmenin tutum ve davranışlarını gözlemleyerek benimsediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu doğrultuda öğretmenin sabırlı, adil, tutarlı ve empatik olması gerektiği vurgulanmakta değerler eğitiminin etkili bir şekilde gerçekleşmesinde

öğretmenin rol model olmasının temel bir faktör olduğu ve değerlerin öğrenciler tarafından gözlem ve taklit yoluyla kazanıldığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Değerler eğitimi, sınıf öğretmenleri, öğretmen rolü, öğretmen etkisi

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Değerler eğitimi, sınıf öğretmenleri, öğretmen rolü, öğretmen etkisi

Examining Primary School Teachers' Views On Their Role And Effects in Providing Values Education To Students

Murat Çalışoğlu ¹, Kübra Işık ¹, Eda Dilara Karasu ¹ & Çiğdem Karabaş Kaplan ^{1,*}

Abstract

The aim of this study is to examine primary school teachers' views on their roles and effects in providing values education to students. Values education plays an important role in students' social, emotional, and moral development, and teachers are considered a key factor in this process. In this context, the study aims to reveal teachers' perceptions and evaluations regarding the roles they undertake in the values education process and its effects on students.

This study was conducted using a qualitative research approach with a case study design. The study group consists of 25 primary school teachers working in Ağrı province during the 2025–2026 academic year. The participants were selected through convenience sampling. Data were collected using a semi-structured interview form developed by the researchers. The obtained data were analyzed using descriptive analysis.

The findings indicate that primary school teachers consider values education as a fundamental component of students' character development. According to teachers, the most emphasized value at the primary level is respect, followed by responsibility and love. In addition, values such as helpfulness, honesty, justice, tolerance, and patriotism were also highlighted. The findings show that the most fundamental role of the teacher in values education is being a role model. Teachers stated that students largely acquire values by observing teachers' attitudes and behaviors, and therefore emphasized that teachers should be patient, fair, consistent, and empathetic.

According to the findings, teachers consider values education as a fundamental element of students' character development. The most emphasized value is respect, followed by responsibility and love, indicating that teachers prioritize values that support students' social adaptation and individual development. It was also concluded that being a role model is a decisive factor in values education, and that values are acquired through behavior rather than verbal instruction. Students internalize these values by observing and imitating their teachers. Therefore, teachers are expected to be patient, fair, consistent, and empathetic. Overall, the role modeling of teachers is a key factor in the effective implementation of values education.

Keywords: Keywords: Values education, primary school teachers, teacher role, teacher effect

Dijital Öğrenme Ekosisteminde Okuma Öğretimi: Öğretmen Konumları

Dilek Tokatlı ¹ & Hayriye Gul Sözen ^{2,*}

¹Ordu Üniversitesi

²Ordu Üniversitesi, kuruyergul@gmail.com

Özet

Bu nitel çalışma, öğretmenlerin dijitalleşen bir öğrenme ekosisteminde okuma öğretimini nasıl anlamlandırdıklarını ve bu süreçte kendilerini nasıl konumlandıklarını incelemektedir. Dijital öğrenme ekosisteminde okuma öğretiminde öğretmen konumu, dijital araçları etkili biçimde öğrenme sürecine entegre edebilme, pedagojik stratejileri uyarlayabilme ve dijital politikalar temelinde görev, hak ve sorumlulukları çerçevesinde ortaya çıkan eylem repertuarını ifade eder. Bu çalışmanın kuramsal temeli konumlandırma teorisine dayanmaktadır. Yarı yapılandırılmış görüşmelerle 9 sınıf öğretmeninden elde edilen öz bildirimlerin içerik analizi sonucunda, dijital öğrenme ekosisteminde okuma öğretimi için öğretmen konumunun üç farklı biçimde ortaya çıktığını göstermektedir: işlevsel konum, düzenleyici konum ve dönüştürücü konum. Ayrıca bulgular öğretmenlerin dijital öğrenme ekosisteminin bir yandan okuma öğretimini dönüştürme potansiyelini diğer yandan ise bu ekosistemin öğretimsel sürekliliği kesintiye uğratabileceği varsayımını sürekli müzakere ettiğini göstermektedir. Bu müzakere öğretmenlerin benimsedikleri konumlar içinde meşrulaştırılan pedagojik kararlar, dijital yeterlik ve özerklik kaybı ile ilişkilendirilmiştir. Araştırma sonuçları, dijital öğrenme ekosisteminin öğretim uygulamalarını doğrudan dönüştürmediğini aksine öğretmenlerin mevcut konumları aracılığıyla yeniden yorumlandığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen konumları, okuma öğretimi, dijital öğrenme ekosistemi

Teaching Reading in the Digital Learning Ecosystem: Teacher Positions

Dilek Tokatlı ¹ & Hayriye Gul Sözen ^{2,*}

Abstract

This qualitative study examines how teachers interpret reading instruction within a digitalizing learning ecosystem and how they position themselves within this context. In the context of reading instruction in a digital learning ecosystem, teacher position refers to the repertoire of actions that emerges through the effective integration of digital tools into the learning process, the adaptation of pedagogical strategies, and the enactment of duties, rights, and responsibilities framed by digital policies. The theoretical foundation of this study is grounded in Positioning Theory. Based on the content analysis of self-reports obtained from nine primary school teachers through semi-structured interviews, the findings indicate that teacher positions in reading instruction within a digital learning ecosystem manifest in three distinct forms: functional position, regulatory position, and transformative position. Furthermore, the findings reveal that teachers continuously negotiate the dual nature of the digital learning ecosystem—on the one hand, its potential to transform reading instruction, and on the other hand, its capacity to disrupt instructional continuity. This ongoing negotiation is associated with pedagogical decisions legitimized within the positions adopted by teachers, as well as with issues of digital competence and perceived loss of autonomy. The results suggest that the digital learning ecosystem does not directly transform instructional practices; rather, it is interpreted and mediated through teachers' existing positions.

Keywords: Teacher positions, teaching reading, digital learning ecosystem,

Bilime Yönelik Güven Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Güven Düzeylerinin İncelenmesi

Demet Şahin Kalyon ^{1,*} & Nagehan Kılıçarslan ¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, demet.sahin@gop.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, *The Public Trust in Science Scale*'ın Türkçeye uyarlanması ve sınıf öğretmeni adaylarının bilime yönelik güven düzeylerinin incelenmesidir. Günümüzde bilime yönelik güven, bireylerin bilimsel bilgiye, bilim insanlarına ve bilimsel süreçlere ilişkin tutumlarını şekillendiren önemli bir kavram olarak öne çıkmaktadır. Özellikle öğretmen adaylarının bilime yönelik güven düzeyleri, hem kendi mesleki gelişimleri hem de gelecekte yetiştirecekleri öğrencilerin bilimsel düşünme becerileri açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu bağlamda, bilime yönelik güveni çok boyutlu olarak ele alan ölçeğe araçlarına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada kullanılan ölçek, bilime yönelik güveni yalnızca bilgi düzeyinde değil; uzmanlık, dürüstlük, iyi niyet, şeffaflık ve diyalog gibi farklı boyutlar üzerinden bütüncül bir şekilde ele alması nedeniyle tercih edilmiştir. Literatürde yer alan birçok ölçeğin aracının bilime yönelik güveni sınırlı boyutlarda değerlendirdiği görülürken, bu ölçek bilimsel bilginin yanı sıra bilim insanlarının etik duruşu ve toplumla kurduğu ilişkiyi de kapsamı bakımından önemli bir avantaj sunmaktadır. Ayrıca, uluslararası alanda yaygın olarak kullanılması ve güçlü psikometrik özelliklere sahip olması, ölçeğin tercih edilmesinde belirleyici olmuştur. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli ile yürütülmüştür. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması sürecinde öncelikle ölçek geliştiricisinden gerekli izin alınmıştır. Ardından ölçek, biri alan uzmanı, biri araştırmacı ve biri dil uzmanı olmak üzere üç kişi tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Elde edilen çeviriler, üç farklı alan uzmanının görüşüne sunulmuş ve ortak ifadeler doğrultusunda ölçeğin nihai Türkçe formu oluşturulmuştur. Uyarlama süreci kapsamında ölçek, farklı üniversitelerde öğrenim gören 205 sınıf öğretmeni adayına uygulanmıştır. Veri analizi sürecinde veri seti eksik veri ve uç değerler açısından incelenmiş, analiz varsayımlarının sağlandığı belirlenmiştir. Ölçeğin yapı geçerliğini test etmek amacıyla R programı kullanılarak Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) yapılmış ve ölçeğin beş faktörlü yapısının doğrulandığı görülmüştür (CFI=.94, TLI=.92, RMSEA=.08, SRMR=.06). Güvenirlilik analizi sonucunda ölçeğin Cronbach Alpha katsayısı .918 olarak bulunmuştur. Ölçeğin uygulanmasının ardından, sınıf öğretmeni adaylarının bilime yönelik güven düzeylerini belirlemek amacıyla 179 katılımcı ile ek bir uygulama gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda, katılımcıların bilime yönelik güven düzeyleri belirlenmiş ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Bulgular, öğretmen adaylarının bilime yönelik güven düzeylerinin genel olarak orta-üst seviyede olduğunu göstermektedir. Demografik değişkenler incelendiğinde, yalnızca sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık bulunmuş; cinsiyet, mezun olunan lise türü ve bilim dersi alma durumuna göre

anlamalı bir fark tespit edilmemiştir. Elde edilen sonuçlar, bilime yönelik güvenin öğretmen yetiştirme süreçlerinde ele alınması gereken önemli bir değişken olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çalışma, hem Türkçe literatüre geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı kazandırması hem de öğretmen adaylarının bilime yönelik güven düzeylerine ilişkin bulgular sunması açısından önemli katkılar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bilime güven, Sınıf öğretmeni adayları, Ölçek uyarlama

Adaptation of the Trust in Science Scale into Turkish and Examination of Pre-Service Primary Teachers' Levels of Trust

Demet Şahin Kalyon ^{1,*} & Nagehan Kılıçarslan ¹

Abstract

The aim of this study is to adapt *The Public Trust in Science Scale* into Turkish and to examine the levels of trust in science among pre-service elementary teachers (PPT). In today's world, trust in science has become an important construct shaping individuals' attitudes toward scientific knowledge, scientists, and scientific processes. The level of trust in science among PPT is particularly important, as it influences both their professional development and the scientific thinking skills of the students they will educate. Therefore, there is a need for measurement tools that conceptualize trust in science as a multidimensional construct. The scale was preferred because it conceptualizes trust in science not only at the level of knowledge but also through multiple dimensions, including expertise, integrity, benevolence, transparency, and dialogue. While many instruments assess trust in science within limited dimensions, this scale offers a more comprehensive framework by encompassing both scientific knowledge and the ethical stance of scientists, as well as their relationship with society. Its widespread use in the international literature and strong psychometric properties were also decisive in its selection. The study was conducted using a quantitative research approach, specifically a survey design. During the adaptation process, permission was obtained from the original scale developer. The scale was translated into Turkish by three individuals: a field expert, a researcher, and a language specialist. The translated versions were evaluated by three additional experts, and the final Turkish form was established based on consensus. The scale was administered to 205 PPTs from different universities. Prior to data analysis, the dataset was examined for missing values and outliers, and the assumptions required for analysis were confirmed. Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted using R statistical software to test construct validity. The results indicated that the five-factor structure was confirmed and that the model demonstrated acceptable fit indices (CFI = .94, TLI = .92, RMSEA = .08, SRMR = .06). Reliability analysis revealed a Cronbach's alpha coefficient of .918. Following the adaptation process, an additional application was conducted with 179 participants to determine PPTs' levels of trust in science. The findings showed that trust levels were generally moderate to high. Among the demographic variables, a significant difference was found only in terms of grade level, whereas no significant differences were observed based on gender, type of high school graduated from, or whether participants had taken science courses. The results suggest that trust in science should be addressed within teacher education programs. This study contributes to the literature by providing a valid and reliable Turkish version of the scale and empirical findings on PPTs' trust in science.

Keywords: Trust in science, Pre-service primary teachers, Scale adaptation

Sınıf Öğretmenlerinin İlkokulda İngilizce Öğretimine Yönelik Sahip Olması Gereken Yeterlikler

Yağmur Akova Kır ^{1,*} & Ali Ekber Şahin ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, yagmurakova@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokullarda sınıf öğretmenlerinin İngilizce dersi öğretimi için sahip olması gereken yeterlikleri ortaya koymak ve yeterlik maddeleri üzerinde uzmanlar arasında görüş birliği sağlamaktır. Bu amaca yönelik olarak araştırma kapsamında bir görüş birliği sağlama yöntemi olarak kabul edilen Delphi yöntemi kullanılmıştır. Delphi yöntemi bir problem durumunu farklı açılardan değerlendirme özelliği olan bireylerin ya da grupların yüz yüze gelmeksizin bir konu üzerinde görüş birliği oluşturmalarını sağlayan bir yöntemdir. Bu araştırmanın amacına ve yöntemine uygun olarak sınıf öğretmenlerinin İngilizce öğretimi için sahip olması gereken yeterliklerin neler olması gerektiği konusu ile ilgili olarak sınıf öğretmenleri, ilkokulda görev yapan İngilizce öğretmenleri, Sınıf Eğitimi Ana Bilim Dalında İlkokulda Yabancı Dil Eğitimi dersini veren öğretim elemanları ve İngiliz Dili Eğitimi Ana Bilim Dalında görev yapan öğretim elemanları arasında görüş birliği sağlanmasına çalışılmıştır. Araştırmanın verileri bu gruplardan ardışık Delphi anketleri yoluyla toplanmıştır. Ardışık üç Delphi uygulamasıyla yeterlikler üzerinde görüş birliğinin sağlanmış ve veri toplama süreci tamamlanmıştır. Sınıf öğretmenlerinin İngilizce öğretimi için sahip olması gereken yeterlikler üzerinde uzmanların görüş birliği sağladığı bir yeterlikler listesinin özellikle hizmet öncesi ve hizmet içi öğretmen yetiştirme süreçlerine katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırma sonuçlarının akademik çevreler ve uygulayıcılar tarafından değerlendirilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İngilizce dersi öğretimi, sınıf öğretmeni yeterlikleri, İngilizce öğretmeni yeterlikleri, mesleki yeterlikler

Competencies For Classroom Teachers To Teach English As A Foreign Language in Primary Schools

Yağmur Akova Kır ^{1,*} & Ali Ekber Şahin ¹

Abstract

The purpose of this research is to reveal the competencies that classroom teachers in primary schools should have for teaching English lessons and to reach a consensus among experts on the competency items. For this purpose, the Delphi method, which is accepted as a method of achieving consensus within the scope of the research, is used. The Delphi method is a method that enables individuals or groups who have the ability to evaluate a problem situation from different perspectives to form a consensus on a subject without meeting face to face. In accordance with the purpose and method of this research, an effort is made to reach a consensus among English teachers working in primary schools, faculty members teaching Foreign Language Education in Primary Schools in the Department of Classroom Education, and faculty members working in the Department of English Language Education. Data for the study is collected from these groups through consecutive Delphi surveys. It is estimated that consensus on the competencies will be achieved and the data collection process will be completed with three consecutive Delphi applications. It is expected that a list of competencies that classroom teachers should have for teaching English, on which experts agree, will contribute especially to pre-service and in-service teacher training processes. It is thought that the research results can be evaluated by academicians and practitioners.

Keywords: English language teaching, competencies of classroom teachers, competencies of English language teachers, professional competencies

Sınıf Öğretmenlerinin Bağlam Temelli Soru Oluşturmaya İlişkin Görüşleri

Meryem Nur Tekce ^{1,*}, Ceren Çevik Kansu ¹ & Nermin Temel ¹

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, meryemnurtekce@gmail.com

Özet

Bu araştırmada, sınıf öğretmenlerinin bağlam temelli soru oluşturmaya ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı temel alınmıştır. Araştırma grubunu, Samsun ilinde en az 5 yıldır görev yapan ve ilkokullarda tüm sınıf düzeylerinde (1’den 4’e kadar) eğitim vermiş olan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Bu ön bilgiler ölçüt alınarak gönüllülük esasına dayalı olarak katılım sağlayan 36 sınıf öğretmeni araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmaya katılım sağlayan sınıf öğretmenlerinden öncelikle kendi alanlarıyla ilişkili geçerliği güvenilirliği daha önceden incelenmiş 10 soru örneğinin yazılı olduğu formda soruların bağlam temelli soru oluşturma aşamalarına uygun olup olmadığını incelemeleri ve bir adet bağlam temelli soru yazmaları istenmiştir. Daha sonra bağlam temelli soru oluşturmaya ve uygulamaya ilişkin (bağlamın kurgulanması, soru kökü ve seçeneklerin oluşturulması, bilişsel yük ve soru yazım sürecine yönelik ölçütler) açık uçlu 8 soru sorulmuştur. Yapılan görüşmeler sonucunda sınıf öğretmenlerinin bağlam temelli soru oluşturmaya ilişkin kapsamlı bir bilgiye sahip olmalarına rağmen hazırlamada ve uygulamada birtakım sorunlar yaşadıklarını ortaya koymaktadır. Bu durumun tespiti öğrencilerin gelecek yıllarda karşılaştıkları ve istikballerini etkileyecek olan sınavların hazırlanması açısından önemlidir. Bu araştırmanın başta sınıf öğretmenleri olmak üzere eğitim paydaşlarına ve ilgili alan uzmanlarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bağlam temelli soru, sınıf öğretmeni, ilkokul

Classroom Teachers' Views on Context-Based Question Design

Meryem Nur Tekce ^{1,*}, Ceren Çevik Kansu ¹ & Nermin Temel ¹

Abstract

The purpose of this study was to determine classroom teachers' views on context-based question design. A qualitative research approach was adopted for this study. The study sample consisted of classroom teachers who have been working in Samsun Province for at least 5 years and have taught all grade levels (1st-4th) in elementary schools. Based on this preliminary information, 36 classroom teachers who volunteered to participate were included in the study. The participating classroom teachers were first asked to review a form containing 10 sample questions—whose validity and reliability had been previously examined in relation to their own fields—to determine whether the questions aligned with the stages of context-based question creation, and to write one context-based question themselves. Subsequently, 8 open-ended questions were asked regarding the creation and application of context-based questions (including the construction of the context, the creation of the question stem and options, cognitive load, and criteria for the question-writing process). The interviews reveal that although classroom teachers possess comprehensive knowledge of creating context-based questions, they encounter challenges in their preparation and implementation. Identifying this situation is crucial to preparing students for exams they will face in the coming years, and that will impact their futures. It is anticipated that this study will contribute to educational stakeholders, particularly classroom teachers and experts in the relevant field.

Keywords: Context-based questions, classroom teacher, elementary school

Okul Öncesi Dönemde Hikâye Temelli STEM Etkinlikleri Yoluyla Bilimsel Sorgulama ve Merakın Geliştirilmesi Üzerine Bir Araştırma

Merve Şahin

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, mervesahin@comu.edu.tr

Özet

Okul öncesi dönem, yalnızca bilişsel becerilerin değil; aynı zamanda yaratıcı düşünme, problem çözme ve bilimsel merak gibi üst düzey düşünme becerilerinin desteklenmesini içeren çok boyutlu bir öğrenme sürecidir. Bu kapsamda STEM eğitiminin (Fen, Teknoloji, Mühendislik, Matematik) okul öncesi döneme entegrasyonu, çocukların disiplinlerarası düşünme yapılarının gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır. Ancak alan yazında, okul öncesi çocuklara yönelik gelişimsel düzeye uygun, hikâye temelli ve bütüncül STEM uygulamalarına dair özgün araştırmalar sınırlıdır. Araştırma, klasik bir çocuk edebiyatı eseri olan Alice Harikalar Diyarında hikâyesinden esinlenerek geliştirilen STEM etkinliklerinin, 3–6 yaş arası çocukların bilimsel süreç becerileri, problem çözme stratejileri ve merak duyguları üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Tasarım temelli araştırma yaklaşımıyla yapılandırılan araştırma, Marmara Bölgesi'nde bir anaokulunda, farklı yaş gruplarından toplam 60 çocukla yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde yapılandırılmış gözlem formları, yarı yapılandırılmış öğretmen görüşmeleri, çocuk ürünleri ve görsel kayıtlar kullanılmıştır. Katılımcı çocukların velilerinden yazılı bilgilendirilmiş onam formları alınmış; çocuklara yaşlarına uygun açıklamalar yapılmış; öğretmenlerden de açık rıza toplanmıştır. Araştırma, etik kurallar çerçevesinde yürütülmüş; tüm veriler anonimleştirilerek güvenli ortamda korunmuştur. Verilerin geçerlik ve güvenilirliği; veri çeşitliliği, uzman görüşleri ve kodlayıcılar arası uyum yoluyla desteklenmiştir. Nitel veriler içerik ve betimsel analiz teknikleriyle, önceden belirlenen tematik çerçeveler doğrultusunda değerlendirilmektedir. Etkinlikler, yaş gruplarına göre farklılaştırılarak pedagojik uygunluk temelinde tasarlanmıştır. Araştırma yalnızca bilimsel sorgulama ve merakın gelişimine değil; aynı zamanda disiplinlerarası öğrenme yaklaşımının okul öncesi düzeyde uygulanabilirliğine ilişkin güçlü ampirik kanıtlar sunmayı hedeflemektedir. Elde edilecek bulgular, erken çocukluk eğitiminde STEM uygulamalarına yönelik politika, öğretmen eğitimi ve program geliştirme çalışmalarına ışık tutabilecek niteliktedir. Verilerin analiz süreci devam etmektedir. Bulgular ve sonuçlar sempozyumda ayrıntılı biçimde paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi STEM eğitimi, hikâye temelli öğrenme, bilimsel merak ve sorgulama.

Developing Scientific Inquiry and Curiosity Through Story-Based STEM Activities in Preschool: A Design-Based Research

Merve Şahin

Abstract

Preschool education is a multidimensional learning process that supports not only cognitive skills but also higher-order thinking abilities such as creative thinking, problem-solving, and scientific curiosity. In this context, the integration of STEM education (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) into preschool programs is of great importance for developing children's interdisciplinary thinking structures. However, the literature presents a limited number of original and developmentally appropriate, story-based, and holistic STEM practices designed specifically for preschool children. This research aims to examine the effects of STEM activities inspired by the classic children's literature *Alice in Wonderland* on the scientific process skills, problem-solving strategies, and curiosity levels of children aged 3–6. The study was designed using a design-based research approach and was conducted with 60 children from different age groups in a preschool located in the Marmara Region of Türkiye. During the data collection process, structured observation forms, semi-structured teacher interviews, children's work samples, and visual recordings were used. Written informed consent was obtained from the children's parents; age-appropriate explanations were provided to the children, and informed consent was also obtained from the teachers. The study was carried out in accordance with ethical principles; all data were anonymized and stored in a secure environment. The validity and reliability of the study were ensured through data triangulation, expert opinions, and inter-coder agreement. Qualitative data are being analyzed using content and descriptive analysis techniques based on predetermined thematic frameworks. The activities were differentiated according to age groups and designed in accordance with pedagogical suitability. This research aims to provide strong empirical evidence not only for the development of scientific inquiry and curiosity but also for the applicability of interdisciplinary learning approaches at the preschool level. The findings are expected to inform educational policies, teacher training, and curriculum development related to STEM in preschool education. The data analysis process is ongoing. Findings and results will be presented in detail at the symposium.

Keywords: Preschool STEM education, story-based learning, scientific inquiry and curiosity.

5 Yaşındaki Çocuklarda Sistemler Düşüncesi, İyimserlik, Öz Düzenleme ve Psikolojik Dayanıklılık

Ahmet Erol ^{1,*} & Merve Canbeldek Erol ²

¹ Pamukkale Üniversitesi, ahmete@pau.edu.tr

² Pamukkale Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, 5 yaşındaki çocuklarda mühendislik zihin alışkanlıkları, öz düzenleme ve psikolojik dayanıklılık arasındaki ilişkileri incelemektir. Bu ilişkilerin incelenmesi, erken çocukluk dönemindeki gelişim süreçlerini anlamak açısından önemli görülmektedir. Ayrıca çalışmada, psikolojik dayanıklılığın sistemler düşüncesi, iyimserlik ve öz düzenleme arasındaki ilişkilerde aracı rol üstlenip üstlenmediği de araştırılmıştır. Araştırma, okul öncesi eğitime devam eden 507 çocuktan elde edilen verilerle yürütülmüştür. Veriler; Mühendislik Zihin Alışkanlıkları Ölçeği, Öz Düzenleme Ölçeği ve psikolojik dayanıklılık alt boyutunu içeren Psikolojik İyi Oluş Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler yol analizi kullanılarak modellenmiştir. Analiz sonuçları değişkenler arasında orta düzeyde pozitif ilişkiler olduğunu göstermiştir. Buna göre iyimserlik ile öz düzenleme arasında pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Psikolojik dayanıklılığın ise hem sistemler düşüncesi hem de iyimserlik ile pozitif yönde ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca sistemler düşüncesi ile öz düzenleme arasında güçlü bir ilişki olduğu görülmüştür. Bununla birlikte psikolojik dayanıklılığın, sistemler düşüncesi ve iyimserlik ile öz düzenleme arasındaki ilişkilerde aracı rol üstlendiği tespit edilmiştir. Çalışma bulguları, okul öncesi dönemde sistemler düşüncesi, iyimserlik, öz düzenleme ve psikolojik dayanıklılık becerilerinin birbiriyle etkileşim içinde olduğunu ve psikolojik dayanıklılığın bu ilişkilerde önemli bir aracılık rolü üstlendiğini ortaya koymaktadır. Bulgular ayrıca erken çocukluk döneminde bu becerilerin desteklenmesinin çocukların bütüncül gelişimi üzerinde önemli etkiler yaratabileceğini göstermektedir. Bunun yanı sıra çalışma, bu becerilerin erken yaşlarda geliştirilmesine yönelik müdahale programlarının gerekliliğine dikkat çekerek gelecekte yapılacak araştırmalar için önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İyimserlik; Öz Düzenleme; Psikolojik Dayanıklılık; Sistemler Düşüncesi

Systems Thinking, Optimism, Self-Regulation, and Psychological Resilience in 5-Year-Old Children

Ahmet Erol ^{1,*} & Merve Canbeldek Erol ²

Abstract

The aim of this study is to examine the relationships between engineering habits of mind, self-regulation, and psychological resilience in 5-year-old children. Investigating these relationships is considered important for understanding developmental processes in early childhood. In addition, the study explores whether psychological resilience mediates the relationships between systems thinking, optimism, and self-regulation. The study was conducted with data collected from 507 preschool children. Data were gathered using the Engineering Habits of Mind Scale, the Self-Regulation Scale, and the Psychological Well-Being Scale, which includes the psychological resilience subscale. The data were analyzed through path analysis. The results indicated moderate positive relationships among the variables. Specifically, optimism was positively associated with self-regulation. Psychological resilience was found to be positively related to both systems thinking and optimism. In addition, a strong positive relationship was observed between systems thinking and self-regulation. Furthermore, psychological resilience was found to mediate the relationships between systems thinking, optimism, and self-regulation. The findings demonstrate that systems thinking, optimism, self-regulation, and psychological resilience interact with one another in preschool children, with psychological resilience playing a significant mediating role in these relationships. The results highlight the potential importance of fostering these competencies during early childhood for supporting children's holistic development. Moreover, the study provides important implications for future research by emphasizing the need for intervention programs aimed at promoting these skills during the early years.

Keywords: Optimism; Self-Regulation; Psychological Resilience; Systems Thinking

5–6 Yaş Çocuklarında Davranışsal Öz Düzenleme ile Bilgi İşlemsel Düşünme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayşegül Öğütçen ¹, Merve Canbeldek Erol ², Ahmet Erol ^{3,*} & Hayriye Kamrak ⁴

¹ Pamukkale Üniversitesi

² Pamukkale Üniversitesi

³ Pamukkale Üniversitesi, ahmete@pau.edu.tr

⁴ Pamukkale Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, 5–6 yaş çocuklarında davranışsal öz düzenleme ile bilgi işlemsel düşünme becerileri arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu becerilerin bazı demografik değişkenlere göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemektir. Bu kapsamda çocukların okul öncesi eğitime devam süresi ile anne ve baba öğrenim düzeylerinin davranışsal öz düzenleme ve bilgi işlemsel düşünme becerileri üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Çalışma grubunu okul öncesi eğitime devam eden 155 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada çocukların davranışsal öz düzenleme ve bilgi işlemsel düşünme becerilerini belirlemeye yönelik ölçme araçları kullanılmıştır. Ayrıca katılımcılara ilişkin demografik bilgiler (okul öncesi eğitime devam yılı, anne ve baba öğrenim durumu) veri toplama sürecinde elde edilmiştir. Verilerin analizinde değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla Seperman korelasyon analizi, grup karşılaştırmaları için Mann–Whitney U testi ve Kruskal–Wallis H testi kullanılmıştır. Araştırma sonuçları, çocukların davranışsal öz düzenleme ile bilgi işlemsel düşünme becerileri arasında düşük düzeyde fakat anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir ($r = .254$, $p < .01$). Cinsiyete göre yapılan karşılaştırmalarda bilgi işlemsel düşünme puanları açısından anlamlı bir farklılık bulunmazken, davranışsal öz düzenleme puanlarının kız çocukları lehine anlamlı biçimde farklılaştığı belirlenmiştir. Okul öncesi eğitime devam yılına göre yapılan analizler, okul öncesi eğitime devam süresi arttıkça çocukların bilgi işlemsel düşünme becerilerinin de farklılaşmaktadır. Ebeveyn öğrenim düzeyine göre yapılan analizler, anne öğrenim düzeyinin çocukların davranışsal öz düzenleme becerilerinde anlamlı bir farklılık oluşturduğunu, baba öğrenim düzeyinin ise çocukların bilgi işlemsel düşünme becerilerinde anlamlı bir farklılık yarattığını göstermektedir. Bulgular öz düzenleme becerilerinin güçlü olması, çocukların problem çözme, planlama ve algoritmik düşünme gibi bilgi işlemsel düşünme süreçlerini destekleyebilir. Ayrıca okul öncesi eğitim deneyimi ve ebeveyn öğrenim düzeyi söz konusu becerileri destekleme önemli olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi işlemsel düşünme, davranışsal öz düzenleme, erken çocukluk

Examining the Relationship Between Behavioral Self-Regulation and Computational Thinking in Children Aged 5–6

Ayşegül Öğütçen ¹, Merve Canbeldek Erol ², Ahmet Erol ^{3,*} & Hayriye Kamrak ⁴

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between behavioral self-regulation and computational thinking skills in children aged 5–6 and to determine whether these skills differ according to certain demographic variables. Within this context, the effects of duration of preschool attendance and parents' educational levels on children's behavioral self-regulation and computational thinking skills were investigated. The study group consisted of 155 children attending preschool education. Measurement tools designed to assess children's behavioral self-regulation and computational thinking skills were used in the study. In addition, demographic information about the participants (years of preschool attendance, mother's and father's educational level) was collected during the data collection process. In the data analysis, Spearman correlation analysis was used to examine the relationships between variables, while Mann–Whitney U and Kruskal–Wallis H tests were conducted for group comparisons. The results of the study indicated a low but statistically significant relationship between children's behavioral self-regulation and computational thinking skills ($r = .254$, $p < .01$). In the comparisons conducted by gender, no significant difference was found in computational thinking scores, whereas behavioral self-regulation scores differed significantly in favor of girls. The analyses conducted according to the years of preschool attendance showed that children's computational thinking skills differed as the duration of preschool education increased. Analyses based on parents' educational levels revealed that mother's educational level created a significant difference in children's behavioral self-regulation skills, while father's educational level produced a significant difference in children's computational thinking skills. Overall, the findings suggest that strong self-regulation skills may support computational thinking processes such as problem solving, planning, and algorithmic thinking in children. In addition, preschool education experience and parents' educational levels may play an important role in supporting the development of these skills.

Keywords: Computational thinking, behavioral self-regulation, early childhood

Okul Öncesi Erken Okuryazarlık Çalışmalarına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri

Özkan Sapsağlam ¹, Şirin Şevval Yılmaz ², Bilge Özkabayel ^{1,*}, Zehra Güneysu ³ & Demet Aydın ⁴

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, bilge.yuksel@yildiz.edu.tr

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ Milli Eğitim Bakanlığı

⁴ Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Erken okuryazarlık kavramı, formal okuma yazma öğretimi öncesinde çocukların okuma yazmaya yönelik geliştirmeleri beklenen ön koşul bilgi, beceri ve tutumların bütünüdür. Okul öncesi dönemde gerçekleştirilen erken okuryazarlık çalışmaları, çocukların ilkökula hazırbulunuşluk düzeylerini ve okuma yazma öğrenme süreçlerini önemli ölçüde etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi dönemde gerçekleştirilen erken okuryazarlık çalışmalarına ve bu çalışmaların ilkökul düzeyine yansımalarına ilişkin sınıf öğretmenlerinin görüşlerinin incelenmesidir. Bu doğrultuda, İstanbul ilinde daha önce birinci sınıf okutmuş sınıf öğretmenlerinin okul öncesi dönemde yürütülen erken okuryazarlık çalışmalarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış olup, araştırma deseni olarak olgubilim tercih edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul Yaşam Kalitesi Endeksi'ne göre belirlenmiş beş farklı ilçede görev yapan ve daha önce birinci sınıf okutmuş toplam on sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme tekniğiyle oluşturulmuştur. Araştırma verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış öğretmen görüşme formu aracılığıyla öğretmenlerle yapılan yüz yüze görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Öğretmen görüşme formunda, erken okuryazarlık kavramına, ilkökula hazırbulunuşluk kapsamında çocuklardan beklenen becerilere, okul öncesi dönemde gerçekleştirilen erken okuryazarlık çalışmalarına ve bu çalışmaların ilkökul sürecine yansımalarına ilişkin sorular yer almaktadır. Elde edilen verilerin analiz süreci devam etmektedir. Elde edilen ön bulgulara göre, sınıf öğretmenlerinin büyük çoğunluğunun okul öncesi dönemde yapılan erken okuryazarlık çalışmalarını öğrencilerin birinci sınıfa hazırbulunuşluk düzeylerinin desteklenmesi için önemli gördükleri, okul öncesi dönemde gerçekleştirilen erken okuryazarlık çalışmalarının çocukların ilkökula uyum sürecini kolaylaştırdığını ve okuma yazmaya hazırlık becerilerini geliştirdiğini düşündükleri görülmüştür. Elde edilen bulgular doğrultusunda, okul öncesi dönemde gerçekleştirilen erken okuryazarlık uygulamalarının geliştirilmesine yönelik araştırmacılara, uygulayıcılara ve politika geliştiricilere öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: erken okuryazarlık, gelişen okuryazarlık, okul öncesi eğitim, erken çocukluk eğitimi, sınıf öğretmenleri.

Primary School Teachers' Opinions on Early Literacy Activities in Preschool Education

**Özkan Sapsağlam¹, Şirin Şevval Yılmaz², Bilge Özkabayel^{1,*}, Zehra Güneysu³ &
Demet Aydın⁴**

Abstract

The concept of early literacy refers to the whole set of prerequisite knowledge, skills, and attitudes that children are expected to develop regarding reading and writing before formal literacy instruction begins. Early literacy activities carried out during the preschool period significantly influence children's school readiness levels and their processes of learning to read and write. The aim of this study is to examine primary school teachers' views on early literacy practices conducted during the preschool period and the reflections of these practices at the primary school level. Accordingly, the study seeks to explore the opinions of primary school teachers in Istanbul who have previously taught first grade regarding early literacy activities implemented in preschool. A qualitative research method was employed in the study, and a phenomenological research design was adopted. The study group consists of a total of ten primary school teachers working in five different districts determined according to the Istanbul Quality of Life Index, all of whom have previously taught first grade. The participants were selected using maximum variation sampling, one of the purposive sampling methods. The research data were collected through face-to-face interviews with teachers using a semi-structured interview form developed by the researchers. The interview form includes questions related to the concept of early literacy, the skills expected from children within the scope of school readiness, early literacy practices carried out during the preschool period, and the reflections of these practices on the primary school process. The data analysis process is still ongoing. According to the preliminary findings, the majority of primary school teachers consider early literacy activities conducted during the preschool period to be important for supporting students' readiness for first grade. They also believe that these practices facilitate children's adaptation to primary school and improve their pre-reading and pre-writing skills. Based on the findings, recommendations will be provided for researchers, practitioners, and policymakers to enhance early literacy practices in the preschool period.

Keywords: early literacy, emergent literacy, preschool education, early childhood education, primary school teachers.

Mindfulness (Bilinçli Farkındalık) Temelli Etkinliklerin 60-72 Aylık Çocukların Yeme Davranışına Etkisinin İncelenmesi

Rahmiye Arı¹, Remziye Ceylan²

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, cr Rahmiye.24@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Erken çocukluk dönemi, bireyin yaşam boyu sürdüreceği beslenme alışkanlıklarının temellerinin atıldığı kritik bir süreçtir. Bu dönemde gelişen seçici yeme, gıda neofobisi ve duygusal yeme gibi problemlerin önlenmesinde son yıllarda "mindful eating" (bilinçli yeme) yaklaşımları dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 60-72 aylık çocuklara yönelik uygulanan mindfulness temelli etkinliklerin, çocukların yeme davranışları üzerindeki etkisini incelemektir.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden "ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen" modeli ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul ilinde bir devlet okuluna devam eden 30 çocuk (15 deney, 15 kontrol) ve onların anneleri oluşturmuştur. Deney grubuna 6 hafta boyunca, haftada 3 kez olmak üzere toplam 18 oturumdan oluşan, araştırmacı tarafından geliştirilen ve uzman görüşüyle yapılandırılan "Mindfulness Temelli Etkinlik Programı" uygulanmıştır. Kontrol grubunda ise MEB eğitim programına devam edilmiş, herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Veri toplama aracı olarak "Anne Bilgi Formu" ve "Çocuklarda Yeme Davranışı Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, Wilcoxon ve Bağımlı/Bağımsız Örneklem t-Testi yöntemlerinden faydalanılmıştır.

Araştırma bulgularına göre; uygulama öncesinde deney ve kontrol gruplarının yeme davranışı puanları arasında anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0,05$), uygulama sonrasında deney grubu lehine istatistiksel olarak yüksek düzeyde anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0,001$). Madde bazlı analizlerde; çocukların abur cubur tüketiminde, yemek sırasında televizyon izleme davranışlarında ve öğün dışı kontrolsüz yeme isteklerinde belirgin bir azalma olduğu görülmüştür. Ayrıca çocukların kendi açlık-tokluk sinyallerini fark etme, yemek hazırlama süreçlerine katılım ve yeni tatları deneme konusundaki farkındalıklarının arttığı tespit edilmiştir. Etkinliklerden iki hafta sonra uygulanan izleme testi sonuçları, elde edilen olumlu davranış değişikliklerinin kalıcı olduğunu ve artarak devam ettiğini göstermiştir. Demografik değişkenler açısından yapılan analizlerde, müdahalenin etkisinin cinsiyetten bağımsız olduğu, ancak ev hanımı olan annelerin çocuklarında iyileşme puanlarının çalışan annelere oranla kısmen daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak; mindfulness temelli etkinliklerin okul öncesi çocuklarda öz-düzenleme becerilerini geliştirerek sağlıklı yeme davranışlarını desteklediği, yeme problemlerini azalttığı ve aile içi yemek ortamını olumlu yönde dönüştürdüğü saptanmıştır. Bu bulgular ışığında, bilinçli farkındalık

uygulamalarının okul öncesi müfredatına entegre edilmesi ve ebeveyn eğitimleri ile desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Çocuk Gelişimi, Mindfulness (Bilinçli Farkındalık), Yeme Davranışı.

Examining The Effect Of Mindfulness-Based Activities On The Eating Behaviors Of Children Aged 60–72 Months

Rahmiye Arı¹, Remziye Ceylan²

Abstract

Early childhood is a critical period during which the foundations of lifelong nutritional habits are established. In preventing issues such as picky eating, food neophobia, and emotional eating that develop during this stage, "mindful eating" approaches have gained significant attention in recent years. The aim of this study is to examine the impact of mindfulness-based activities on the eating behaviors of children aged 60-72 months attending preschool education institutions.

The research was conducted using a "pretest-posttest control group quasi-experimental design," one of the quantitative research methods. The study group consisted of 30 children (15 experimental, 15 control) and their mothers attending a public school in Istanbul during the 2025-2026 academic year. The experimental group participated in a 6-week "Mindfulness-Based Activity Program," consisting of 18 sessions (3 times per week), developed by the researcher and structured through expert clinical opinion. The control group continued with the standard Ministry of National Education (MEB) curriculum without any intervention. Data collection tools included a "Mother Information Form" and the "Children's Eating Behavior Assessment Scale." Statistical analyses were performed using Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, Wilcoxon, and Dependent/Independent Samples t-tests.

According to the research findings, while no significant difference was found between the eating behavior scores of the experimental and control groups prior to the intervention ($p>0.05$), a statistically high significant difference was identified in favor of the experimental group following the application ($p<0.001$). Item-based analysis revealed a distinct decrease in children's junk food consumption, television watching during meals, and uncontrolled eating desires outside of mealtimes. Furthermore, it was determined that children's awareness regarding recognizing their own hunger-satiety cues, participating in meal preparation, and trying new flavors significantly increased. The follow-up test results conducted two weeks after the activities demonstrated that the positive behavioral changes achieved were permanent and continued to improve. Analysis of demographic variables indicated that the intervention's effect was independent of gender; however, improvement scores for children of non-working mothers were partially higher than those of working mothers.

In conclusion, it was determined that mindfulness-based activities support healthy eating behaviors in preschool children by enhancing self-regulation skills, reducing eating problems, and positively transforming the family mealtime environment. In light of these findings, it is recommended that mindfulness practices be integrated into the preschool curriculum and supported through parental education programs.

Anahtar Kelimeler: Preschool, Chlid Development, Mindfulness, Eating Behavior.

A Systematic Review of Graduate Theses on Theory of Mind in Early Childhood Education

Fulya Ezmeci ^{1,*} & Şeymanur Battal Pala ¹

Abstract

Theory of mind is the ability to understand and predict one's own and others' emotions, thoughts, beliefs, and intentions. It is considered a significant determinant of social, emotional, and cognitive development in early childhood. This ability develops rapidly during the preschool years and forms the foundation of social relationships. It is also closely associated with language development, empathy, and peer relationships. Although graduate studies on theory of mind have been increasing, the number of studies that evaluate these theses holistically remains limited. The aim of this study is to systematically examine graduate theses on theory of mind in the preschool period, covering both national and international sources. The theses were evaluated in terms of year, country, university, thesis type, method, research design, sample, data collection tools, and themes.

This study adopts a systematic review approach and was conducted within a qualitative paradigm through document analysis. The YÖK National Thesis Center was used for the national dimension, while the ProQuest Dissertations & Theses Global database was consulted for the international literature. The keywords "theory of mind," "zihin kuramı," "early childhood," and "preschool" were used in combination. Identification, screening, and inclusion were carried out in accordance with the PRISMA flow diagram. Inclusion criteria were as follows: the study had to be at the master's or doctoral level, directly focus on early childhood, provide full-text access, and include children in the preschool age range as participants. The selected theses were analyzed through a multidimensional coding framework covering bibliographic information, methodological preferences, and content characteristics. Descriptive and content analyses were used together. The analysis process is still ongoing.

As the analysis is still ongoing, preliminary findings indicate that international theses have a longer history than national ones. Methodologically, experimental and correlational survey designs appear to be predominant, while qualitative studies remain limited. False belief tasks are widely used in the assessment of theory of mind. Themes are expected to cluster around language development, social skills, and empathy. The relationship between digital media use and theory of mind also emerges as a recent trend.

Upon completion, this study is expected to make a multifaceted contribution to the field. Examining national and international theses together will situate Türkiye's scholarly production within the global literature. The study also aims to make under-researched areas visible, particularly theory of mind in disadvantaged groups, theory of mind-based early intervention programs, and teacher awareness. The

findings are expected to generate pedagogical implications for preschool teachers' classroom practices. Final recommendations will be shared upon completion of the analysis.

Keywords: theory of mind, early childhood education, graduate theses, systematic review

Mevsimlik Tarım İşçisi Aileler ve Çocuklarına Yönelik Okul Öncesi Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Sistematiik İncelenmesi

Fulya Ezmeci ^{1,*} & Şeymanur Battal Pala ¹

¹ Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, fulya.ezmeci@gmail.com

Özet

Mevsimlik tarım işçiliği, Türkiye'de binlerce aileyi etkileyen bir olgudur. Bu durum, çocukların erken çocukluk döneminde gelişimini doğrudan etkilemektedir. 2024/52 sayılı MEB Genelgesi ile mevsimlik tarım işçileri ile göçer ve yarı göçer ailelerin politika gündemine taşınmıştır. Ardından bu ailelerin çocuklarına yönelik destek ve yaygın eğitim programları hayata geçirilmiştir. Ancak alandaki lisansüstü çalışmaların büyük bölümü ilkokul ve ortaokul kademesine yoğunlaşmaktadır. Okul öncesi dönemde ise bu çalışmalar yeterince ele alınmamıştır. Bu araştırmanın amacı söz konusu boşluğu görünür kılmaktır. Çalışmada, okul öncesi bağlamında mevsimlik tarım işçisi aileleri ve çocuklarını konu alan tezler sistematiik biçimde incelenmiştir. Tezler; yıl, üniversite, enstitü, anabilim dalı, yöntem, desen, örneklem, veri toplama aracı ve temalar açısından değerlendirilmiştir.

Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemiyle desenlenmiştir. Veri kaynağı olarak YÖK Ulusal Tez Merkezi kullanılmıştır. Tarama; "mevsimlik tarım işçisi", "gezici tarım işçisi", "göçer aile", "okul öncesi" ve "erken çocukluk" anahtar sözcükleriyle yapılmıştır. Tarama hem Türkçe hem de İngilizce olarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya yüksek lisans ve doktora düzeyinde tezler dahil edilmiştir. Tam metne ya da ayrıntılı özete erişilebilir olması da bir koşul olarak belirlenmiştir. Çalışma grubunda çocuk, aile veya okul öncesi öğretmeninden en az birinin yer almasına dikkat edilmiştir. Tezler; yıl, üniversite, anabilim dalı, tez türü ve araştırma deseni açısından kodlanmıştır. Çalışma grubu, veri toplama aracı, analiz tekniği ve temalar da kodlama kapsamına alınmıştır. Betimsel analiz ve içerik analizi birlikte kullanılmıştır. Analiz süreci hâlâ devam etmektedir.

Analizler devam etme olup ön analiz bulgularında, alandaki tezlerin büyük ölçüde ilkokul ve ortaokul kademesinde yoğunlaştığına işaret etmektedir. Okul öncesi kademeye doğrudan odaklanan tez sayısı oldukça sınırlıdır. Tezlerin büyük ölçüde Güneydoğu ve Doğu Anadolu illerinde yoğunlaştığını göstermektedir. Yöntem açısından olgubilim ve durum çalışması desenlerinin öne çıktığı görülmektedir. Katılımcı olarak çoğunlukla öğretmen ve yöneticilerin yer aldığı dikkat çekmektedir. Erken çocukluk dönemindeki çocukların ve ailelerin ise az temsil edildiği düşünülmektedir. Temaların eğitime erişim, devamsızlık ve dil-okuma yazma hazırbulunuşluğu etrafında kümелendiği öngörülmektedir. Psikososyal gelişim, uyum güçlükleri ve ebeveyn tutumları da olası temalar arasındadır. Öğretmen yeterlikleri ve politika uygulama boşluklarının da öne çıkması beklenmektedir. Kesin bulgular analizler tamamlanarak kongrede sunulacaktır.

Çalışmanın bu alanda bir boşluk analizi sunması beklenmektedir. Böylece gelecekteki tezler ve akademik çalışmalar için yol gösterici bir çerçeve oluşturulabilecektir. Bulguların öğretmen eğitimi programlarının yeniden tasarımına katkı sağlaması öngörülmektedir. Kesin öneriler analizler tamamlandıktan sonra paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: mevsimlik tarım işçisi, okul öncesi eğitim, lisansüstü tezler, sistematik inceleme

Systematic Review of Graduate Theses in Early Childhood Education on Seasonal Agricultural Worker Families and Their Children

Fulya Ezmeci ^{1,*} & Şeymanur Battal Pala ¹

Abstract

Seasonal agricultural labor is a phenomenon affecting thousands of families in Türkiye, with direct implications for children's development during early childhood. With the Ministry of National Education's Circular No. 2024/52, seasonal agricultural workers, as well as nomadic and semi-nomadic families, have been brought to the forefront of policy agendas. Subsequently, support and non-formal education programs targeting their children have been implemented. However, the majority of graduate-level research in this field has focused on primary and lower secondary education, while studies addressing early childhood remain limited. The present study aims to make this gap visible. Accordingly, theses focusing on seasonal agricultural worker families and their children in early childhood education were systematically examined. The theses were evaluated in terms of year, university, institute, department, methodology, research design, sample, data collection tools, and themes.

The study was designed using document analysis, a qualitative research method. The data source was the National Thesis Center of the Council of Higher Education (YÖK). The search was conducted using the keywords "seasonal agricultural worker," "migrant agricultural worker," "nomadic family," "preschool," and "early childhood," in both Turkish and English. Master's and doctoral theses were included. Accessibility to the full text or a detailed abstract was set as an inclusion criterion. It was also ensured that at least one of the following groups was represented: children, families, or preschool teachers. The theses were coded in terms of year, university, department, thesis type, and research design. Study group, data collection tools, analysis techniques, and themes were also included in the coding process. Descriptive and content analyses were used together. The analysis process is still ongoing.

As the findings have not yet been finalized, preliminary findings indicate that graduate theses in the field are largely concentrated at the primary and lower secondary levels. The number directly focusing on preschool is quite limited. The theses are also predominantly conducted in the Southeastern and Eastern Anatolia regions. Methodologically, phenomenology and case study designs appear prominent. Participants mainly consist of teachers and administrators, whereas children in early childhood and their families seem underrepresented. The themes are expected to cluster around access to education, absenteeism, and literacy readiness. Psychosocial development, adaptation difficulties, and parental attitudes are also among the potential themes. Teacher competencies and gaps in policy implementation

are likewise expected to emerge. Final findings will be presented at the conference upon completion of the analyses.

This study is expected to provide a gap analysis in the field, offering a guiding framework for future graduate theses and academic research. The findings are anticipated to contribute to the redesign of teacher education programs. Final recommendations will be shared after the analyses are completed.

Keywords: mevsimlik tarım işçisi, okul öncesi eğitim, lisansüstü tezler, sistematik inceleme

Kuramsal Yaklaşımlardan Uygulamaya Erken Çocuklukta Kur'an Eğitimi Pedagojisi "Saha Deneyimleri Işığında Bütüncül Bir Yaklaşım"

Hatice Sandıkçı

Diyanet, hatice.sandikci@std.yildiz.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın temel amacı, 4-6 yaş grubu çocuklarda Kur'an eğitiminin lafız ve mahreç temelli kazanımlarını, Eric Lenneberg'in "Kritik Dönem Hipotezi" ve modern gelişim kuramları ışığında analiz etmektir. Çalışma, teorik veriler ile sahadaki başarılı öğretici tecrübelerini sentezleyerek hem eğitimciler hem de aileler için pedagojik bir uygulama rehberi sunmayı hedeflemektedir.

Bu araştırma, nitel araştırma deseninde yürütülmüştür. Çalışmada veriler iki aşamalı olarak toplanmıştır: İlk aşamada kapsamlı bir literatür incelenmesiyle kuramsal çerçeve oluşturulmuş; ikinci aşamada ise yarı yapılandırılmış mülakat tekniğiyle saha verisi toplanmıştır. Toplanan veriler içerik analizi yöntemiyle temalara ayrılmış ve kuramsal verilerle karşılaştırılarak yorumlanmıştır.

Araştırmanın evrenini, Diyanet eğitim kurumları 4-6 grubunda kuran eğitimi veren öğretmenler oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde "ölçüt örnekleme" yöntemi kullanılarak; 4-6 yaş Kur'an eğitim alanında en az 5 yıl deneyimi olan ve pedagojik formasyona sahip 10 Kur'an kursu öğreticisi çalışma grubuna dahil edilmiştir.

Uygulama sürecinde, mülakat soruları aracılığıyla öğretmenlerin sınıf yönetimi, sevgi temelli öğretim usulleri, mahreç eğitiminde kullandıkları oyunlaştırma yöntemleri ve veli iletişim stratejileri kayıt altına alınmıştır. Elde edilen pratik çözümler, kuramsal yaklaşımlar verileriyle ilişkilendirilerek sistematik bir yapıya kavuşturulmuştur.

Araştırma sonucunda elde edilen temel bulgular şunlardır:

- * Çocukların Kuran dilinin lafzı ve mahreç ediniminde, yetişkinlere oranla daha yüksek bir fonetik taklit yeteneğine sahip oldukları gözlemlenmiştir.
- * Eğitimin başarısında "öğretici-çocuk" arasındaki güven bağı ve sevginin teknik materyallerden daha belirleyici bir unsur olduğu ortaya çıkmıştır. Somutlaştırma, örnek uygulama ve çocuğa göre bireysel ilerleme en çok tercih edildiği görülmüştür.
- * Kur'an lafızları öğretilirken sesler ritmik ve kinestetik (hareket odaklı) oyunlarla desteklenmelidir.
- * Çocuk üzerindeki "hızlı öğrenme" baskısı kaldırılmalı; ev ortamı eğitimin devam ettiği değil, sevgiyle paylaşıldığı bir alan olarak düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk Kur'an eğitimi, öğretici tecrübesi, pedagojik uygunluk

The Pedagogy Of Qur'an Education in Early Childhood From Theoretical Approaches To Practice “A Holistic Approach In The Light Of Field Experiences”

Hatice Sandıkçı

Abstract

The main purpose of this study is to analyze the pronunciation- and articulation-based gains of Qur'an education in children aged 4–6 in light of Eric Lenneberg's “Critical Period Hypothesis” and modern developmental theories. By synthesizing theoretical data with successful teaching experiences from the field, the study aims to provide a pedagogical practice guide for both educators and families.

This research was conducted using a qualitative research design. Data were collected in two stages: in the first stage, a theoretical framework was established through an extensive literature review; in the second stage, field data were gathered using a semi-structured interview technique. The collected data were categorized into themes through content analysis and interpreted by comparing them with theoretical data.

The population of the study consists of instructors providing Qur'an education to the 4–6 age group in Diyanet educational institutions. In the selection of the sample, the “criterion sampling” method was used; 10 Qur'an course instructors with at least 5 years of experience in the field of 4–6 age Qur'an education and possessing pedagogical training were included in the study group.

During the implementation process, through interview questions, instructors' classroom management, love-based teaching methods, gamification techniques used in articulation training, and parent communication strategies were recorded. The practical solutions obtained were systematized by associating them with theoretical approaches.

The main findings obtained as a result of the research are as follows:

- * It has been observed that children have a higher ability for phonetic imitation compared to adults in acquiring the pronunciation and articulation of the Qur'anic language.
- * It has been revealed that the bond of trust and affection between the instructor and the child is a more determining factor in the success of education than technical materials. Concretization, sample applications, and individualized progress according to the child are the most preferred methods.
- * While teaching Qur'anic pronunciations, sounds should be supported with rhythmic and kinesthetic (movement-oriented) games.
- * The pressure of “rapid learning” on the child should be removed; the home environment should be organized not as a place where education continues, but as a space where it is shared with affection.

Keywords: Early childhood Qur'an education, teaching experience, pedagogical suitability

Spotify Platformunda Okul Öncesi Masalların Değerler Bağlamında İncelenmesi

Ferda Solmaz^{1,*} & Özkan Sapsağlam¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, ferdasolmaz00@gmail.com

Özet

Günümüzde popüler kültür haline gelen geleneksel sözlü anlatımından doğan sesli hikâye anlatıcılığının sanal dünyaya taşınması ve teknolojik araçların gelişimi ile daha etkileşimli bir süreci nitelemektedir. Pandemi döneminden sonra artış yaşanan dijital hikâye anlayışı; Youtube, Spotify platformu, Audible gibi farklı mecralara kaymıştır. Aileler; çocuklarına ekransız dinleme aracı sunarak güvenli bir alan oluşturmayı tercih etmektedir. Bu açıdan çalışmada; Spotify Platformunda Okul Öncesi Masalların Değerler Bağlamında incelenerek analiz edilmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu; Spotify platformunda masal içerikleri oluşturan kurumsal yayınevi kanalı, bireysel anlatıcı kanalı ve bağımsız yapım kanalları oluşturmaktadır. Bu araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması örneğidir. Araştırmanın materyali; 3 farklı kanal türünden (kurumsal yayınevi kanalı, bireysel anlatıcı kanalı ve bağımsız yapım kanalları) rastgele seçilen 10 masal kanalındaki 10 tane masal örneğinin, değer anlayışların incelenmesi kriter olarak belirlenmiştir. Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde betimsel analizi, verileri kavram ve temalar için içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma verilerinde şu ana kadar 5 tane masal kanalı incelenmiştir. Verilerin analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, Değerler, Çocuk masalları, Spotify

Examination of Preschool Fairy Tales on the Spotify Platform in the Context of Values

Ferda Solmaz ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

Abstract

Today, audio storytelling, which originated from traditional oral narration and has become a popular culture, characterizes a more interactive process with its migration to the virtual world and the development of technological tools. The understanding of digital stories, which increased after the pandemic period, has shifted to different platforms such as YouTube, the Spotify platform, and Audible. Families prefer to create a safe space by offering screen-free listening tools to their children. In this respect, this study aims to examine and analyze preschool fairy tales on the Spotify platform in the context of values. The study group of the research consists of a corporate publishing house channel, an individual narrator channel, and independent production channels that create fairy tale content on the Spotify platform. This research is an example of a case study, one of the qualitative research designs. The material of the research; the examination of values understanding in 10 fairy tale examples from 10 fairy tale channels randomly selected from 3 different channel types (corporate publishing house channel, individual narrator channel, and independent production channels) has been determined as a criterion. In the analysis of the data obtained in the study, descriptive analysis was used, and content analysis was used for concepts and themes. In the research data, 5 fairy tale channels have been examined so far. The data analysis process is ongoing.

Keywords: Preschool, Values, Children's stories, Spotify

Okul Öncesi Eğitimde Duvarların Ötesine Geçmek: Çocukların Gözünden Okul Bahçeleri

Hilal Elkoca ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, hilalelkoca@outlook.com

Özet

Okul öncesi dönemde çocuğun içinde bulunduğu çevre ile etkileşimi çok yönlü gelişimi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu süreçte öğrenme ortamları, çocukların çok yönlü gelişimini destekleyen ve şekillendiren temel unsurlar arasında yer alır. Bu bağlamda, anaokulu ve çevresel koşulları çocukların öğrenme süreçleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Öğrenme yalnızca duvarlarla çevrili kapalı alanlarla sınırlı değildir; yaşamın her alanında, sınırların ötesinde ve doğanın sunduğu çeşitli imkanlar aracılığıyla da gerçekleşebilir. Okul bahçeleri bu anlamda okulun en önemli fiziksel boyutlarını oluşturmaktadır. Okul bahçeleri, çocukların bütüncül gelişim alanlarını destekleyen öğrenme ortamlarının ayrılmaz bir parçasıdır. Bu nedenle, okul bahçelerinin çocuklar tarafından etkin kullanımı, öğrenme sürecinin niteliğini artıran önemli bir unsur olarak değerlendirilmektedir. Bu araştırmanın amacı okul öncesi dönem çocuklarının okul bahçelerine dair görüşlerinin çocukların yaptıkları resimler, bu resimlere dair anlatımları ve çocuklarla yapılan görüşmeler yoluyla incelenmesidir. Araştırma nitel yöntem olarak tasarlanmış araştırma deseni olarak olgubilim (fenomonoloji) deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul İli Anadolu Yakası'nda bulunan farklı sosyo-ekonomik düzeyde ve okul bahçeleri açısından farklı özellikler gösteren üç okulda okul öncesi eğitim alan 5 yaş grubundaki 20 çocuk oluşturmaktadır. Araştırma verileri çocuklar tarafından çizilen resimler ve sözel ifadeler üzerinden toplanmıştır. Araştırmanın veri toplama ve veri analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul bahçesi, Okul öncesi eğitim, Duvarsız öğrenme

Going Beyond the Walls in Preschool Education: Schoolyards Through the Eyes of Children

Hilal Elkoca ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

Abstract

In the preschool period, a child's interaction with their environment is critically important for their multifaceted development. Learning environments are among the fundamental elements that support and shape children's multifaceted development during this process. In this context, kindergartens and their environmental conditions have a significant impact on children's learning processes. Learning is not limited to enclosed spaces; it can take place in every aspect of life, beyond boundaries, and through the various opportunities offered by nature. Schoolyards, in this sense, constitute one of the most important physical dimensions of the school. Schoolyards are an integral part of learning environments that support children's holistic development. Therefore, the effective use of schoolyards by children is considered an important element that enhances the quality of the learning process. The aim of this research is to examine preschool children's views on schoolyards through their drawings, their descriptions of these drawings, and interviews conducted with the children. The research was designed as a qualitative method using a phenomenological design. The study group consisted of 20 five-year-old children attending preschool education in three schools on the Anatolian side of Istanbul, representing different socioeconomic levels and exhibiting varying characteristics in terms of schoolyards. Research data was collected through drawings and verbal expressions by children. The data collection and analysis process for the research is ongoing.

Keywords: Schoolyards, preschool education, learning without walls

Şefkatten Şiddete Okul Öncesi Çocuklarda Yıkıcı Davranışlar

Nurgül Karakaya ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, nurgulkarakaya05@gmail.com

Özet

Okul öncesi dönemde yıkıcı davranışlar genellikle saldırganlık, karşı gelme ve dürtüsellik gibi dışa yönelim bozukluklarını kapsayan geniş bir yelpazede ele alınır. Okul öncesi dönemdeki yıkıcı davranışlar çocuğun henüz gelişmemiş olan duygusal düzenleme becerilerinin dışavurumu olduğu bir evre olsa da; bu davranışlar öğretmenlerin mesleki tutumlarını doğrudan etkilemektedir. Bu çalışma, okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin, öğrencileri tarafından maruz kaldıkları şiddet içerikli ve yıkıcı davranışlara ilişkin deneyimlerini, bu deneyimleri nasıl tanımladıklarını ve bu durumlara yönelik bakış açılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada öğretmenlerin karşılaştıkları şiddet davranışları ve bu durumlarla hangi başa çıkma stratejilerini kullandıkları, bu durumların öğretmenlerin profesyonel yaşamları üzerindeki yansımalarını, ailelerden beklentilerini ele almaktadır. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum deseni kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul ilinde, çeşitli ilçelerde görev yapan 10 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın veri analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, çocukta şiddet ve saldırganlık, yıkıcı davranış bozuklukları, Öğretmen tutumları.

From Compassion To Violence: Disruptive Behaviors in Pre-School Children

Nurgül Karakaya ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

Abstract

Disruptive behaviors during the preschool period are generally addressed within a wide spectrum encompassing externalizing disorders such as aggression, opposition, and impulsivity. Although disruptive behaviors in early childhood represent a developmental stage reflecting the child's as-yet-undeveloped emotional regulation skills, these behaviors directly impact teachers' professional attitudes. This study aims to examine the experiences of preschool teachers regarding the violent and disruptive behaviors they are exposed to by their students, how they define these experiences, and their perspectives on these situations. The study addresses the violent behaviors encountered by teachers, the coping strategies they employ, the reflections of these situations on their professional lives, and their expectations from families. In this research, the case study design, one of the qualitative research methods, was utilized. A semi-structured interview form was used as the data collection tool. The study group consists of 10 preschool teachers working in various districts of Istanbul. The data analysis process of the research is currently ongoing.

Keywords: Early childhood education, violence and aggression in children, disruptive behavior disorders, teacher attitudes.

Gelenekten Geleceğe: Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Hikâyeyi Yapılandırma Becerileri

Feride Zülal İlhan ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, feridezulal171112@gmail.com

Özet

Erken çocukluk döneminde, çocukların hikâye yapılandırma becerileri, yalnızca dil gelişiminin değil aynı zamanda bilişsel, sosyal gelişimin; yenilikçi ve eleştirel düşünme süreçlerinin de temel belirleyicilerinden biridir. Günümüzde, geleneksel hikâye anlatım yöntemlerinin yanı sıra dijital hikâye uygulamalarının yaygınlaşması, çocukların dil ve anlatım becerilerinin gelişiminde farklı etkiler oluşturmaktadır. “Dijital ekranların çocuk dünyasını kuşattığı günümüzde, anlatının biçimsel değişimi, çocuğun sadece bir dinleyici değil hikâyeyi zihninde yeniden inşa eden bir tasarımcı olma sürecini nasıl etkilemektedir?” Bu sorudan hareketle çalışmanın amacı, okul öncesi dönem (60-72 ay) çocuklarının anlatım ve bilişsel süreçlerinin temel göstergelerinden biri olan hikâye yapılandırma becerilerinin, geleneksel etkileşimli hikâye anlatımı (resimli kitap okuma) ve dijital hikâye anlatıcılığı bağlamında karşılaştırılarak incelenmesidir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 60–72 aylık toplam 20 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada çocuklar; etkileşimli kitap okuma grubu (n=10) ve dijital hikâye grubu (n=10) olarak ikiye ayrılmıştır. Araştırma kapsamında; hikâye yapılandırma becerilerinden, çocukların, aktarılan hikâyeye yeni bir başlık bulma, yarım bırakılan hikâyeyi tamamlama, hikâyeyi değiştirerek yeniden kurgulama yoluyla anlatma becerileri incelenmiştir. Veri toplama aracı olarak çocuklara yönelik yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Hikâye Yapılandırma, Dijital Hikâye, Etkileşimli Hikâye, Dil Gelişimi

From Tradition To The Future: Story Structuring Skills Of Preschool Children

Feride Zülal Ilhan ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

Abstract

In early childhood, children's story structuring skills are among the fundamental determinants not only of language development but also of cognitive and social development, as well as innovative and critical thinking processes. Today, alongside traditional storytelling methods, the widespread use of digital storytelling applications creates different effects on the development of children's language and expression skills. "In an era where digital screens surround the child's world, how does the formal transformation of narrative affect the process of the child becoming not just a listener but a designer who reconstructs the story in their mind?" Based on this question, the aim of the study is to examine and compare the story structuring skills one of the fundamental indicators of the expressive and cognitive processes of preschool children (60–72 months) within the context of traditional interactive storytelling (picture book reading) and digital storytelling. The research was conducted using a case study design, one of the qualitative research methods. The study group consists of a total of 20 children aged 60–72 months, selected through purposive sampling. In the study, children were divided into two groups: the interactive book reading group (n=10) and the digital storytelling group (n=10). Within the scope of the research, story structuring skills were examined through children's abilities to create a new title for a given story, complete a partially told story, and retell the story by modifying and reconstructing it. A semi-structured interview form for children was used as the data collection tool. The analysis process of the research data is ongoing.

Keywords: Preschool Education, Story Structuring, Digital Story, Interactive Story, Language Development

Yapay Zeka Çocukların Dünyasında: Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Yapay Zekaya İlişkin Algılarının Değerlendirilmesi

Feyza Çangal ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, feyzacangal@hotmail.com

Özet

Teknolojinin hızla geliştiği günümüz dünyasında yapay zeka hayatımızın her alanında yer almaya başlamıştır. Gün geçtikçe erken çocukluk döneminde de yapay zeka araçlarının kullanımı artmaktadır. Literatüre bakıldığında 5 yaş çocuklarının yapay zekaya ilişkin algılarının incelendiği çalışmaların sayısının çok az olduğu görülmüştür. Çocukların yapay zekaya ilişkin algılarının araştırılması, eğitim programlarını geliştirmek, çocukların teknoloji ile sağlıklı bir etkileşim kurmalarını desteklemek ve çocukların dünyasına teknolojiyi olumlu şekilde dahil edebilmek açısından önem taşımaktadır. Çalışmaya İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde bulunan bir ilköğretime bağlı anasınıfına devam eden beş yaş grubunda bulunan 30 çocuk katılmıştır. Nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomonoloji) deseninde gerçekleştirilen araştırmanın verileri çiz-anlat ve görüşme tekniği ile toplanmıştır. Araştırmaya katılan çocuklara boya kalemi ve resim kağıtları dağıtılmış ve çocuklardan yapay zeka ile ilgili resim yapmaları istenmiştir. Sonrasında tüm çocuklarla bireysel görüşme yapılarak yapay zeka ile ilgili üç soru sorulmuş, çocukların cevapları not edilerek kayıt altına alınmıştır. Araştırma verilerini toplama süreci devam etmektedir. Araştırma sonucunda erken çocukluk döneminde yapay zeka algısının anlaşılmasına katkı sağlaması, eğitim programlarının bu doğrultuda zenginleştirilmesine rehberlik etmesi ve alanyazınına özgün veriler bulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem,yapay zeka,çocuk algısı, resim

Artificial Intelligence in Children’s World: An Evaluation Of Preschool Children’s Perceptions Of Artificial Intelligence

Feyza angal ^{1,*} & zkan Sapsağlam ¹

Abstract

In today’s world, where technology is rapidly advancing, artificial intelligence has begun to take place in every aspect of our lives. Day by day, the use of artificial intelligence tools is also increasing in early childhood. A review of the literature reveals that the number of studies examining the perceptions of 5-year-old children regarding artificial intelligence is quite limited. Investigating children’s perceptions of artificial intelligence is important in terms of developing educational programs, supporting children in establishing healthy interactions with technology, and enabling the integration of technology into children’s worlds in a positive manner. The study was conducted with the participation of 30 children in the five-year-old age group attending a kindergarten affiliated with a primary school in the Bahçelievler district of Istanbul. The research was designed using a qualitative research approach, specifically the phenomenology design. Data were collected through draw-and-tell and interview techniques. The participating children were provided with crayons and drawing papers and were asked to draw pictures related to artificial intelligence. Subsequently, individual interviews were conducted with all children, during which three questions about artificial intelligence were asked, and their responses were recorded. The data collection process of the study is ongoing. It is expected that the findings will contribute to understanding artificial intelligence perception in early childhood, guide the enrichment of educational programs in this direction, and provide original data to the field.

Keywords: Preschool period, artificial intelligence, child perception, drawing

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Beslenme Hizmetleri Niteliği: Menü Planlama Süreçleri ve Veli Memnuniyeti Üzerine Bir İnceleme

Hilal Uysal ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, hilalluysal0@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitim kurumlarında sunulan beslenme hizmetlerinin planlanma ve uygulama süreçlerini incelemek ve bu süreçlerin veli memnuniyeti ile ilişkisini ortaya koymaktır. Erken çocukluk döneminde beslenme, çocukların fiziksel ve bilişsel gelişimleri açısından kritik bir öneme sahip olup, bu dönemde kazanılan beslenme alışkanlıkları yaşam boyu sağlık üzerinde belirleyici rol oynamaktadır. Bu bağlamda, okul öncesi eğitim kurumlarında sunulan beslenme hizmetlerinin niteliği yalnızca çocukların gelişimi açısından değil, aynı zamanda ailelerin beklenti ve memnuniyet düzeyleri açısından da önemli bir unsur olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda araştırma, farklı yapısal özelliklere sahip okul türlerinde sunulan beslenme hizmetlerini çok boyutlu olarak ele almayı hedeflemektedir.

Araştırma nicel araştırma yöntemi kapsamında ilişkisel tarama modeline dayalı olarak tasarlanmıştır. Çalışma grubunu, farklı türdeki (bağımsız anaokulu, anasınıfı ve özel anaokulu) altı okulda görev yapan yöneticiler ile bu okullarda eğitim alan çocukların velileri oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak okul yöneticilerine yönelik yapılandırılmış kontrol listesi, velilere yönelik geliştirilen anket formu ve okullardan temin edilen aylık okul yemek listeleri kullanılmıştır.

Veriler, belirlenen okullardan temin edilen okul yemek listeleri, okul yöneticileri ile gerçekleştirilen uygulamalar ve velilere uygulanan anketler aracılığıyla toplanmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma gibi betimsel istatistiklerin yanı sıra, gruplar arası karşılaştırmalar ve değişkenler arası ilişkileri incelemeye yönelik istatistiksel analiz tekniklerinden yararlanılmaktadır.

Araştırmanın veri toplama ve analiz süreci devam etmekte olup, elde edilecek bulgulara ilişkin olarak, okul öncesi eğitim kurumlarında beslenme hizmetlerinin planlanma ve uygulanma süreçlerinde okul türlerine göre farklılıklar bulunabileceği; ayrıca velilerin beslenme hizmetlerine ilişkin memnuniyet düzeylerinin, sunulan hizmetin içeriği, çeşitliliği ve düzenliliği ile ilişkili olabileceği öngörülmektedir.

Araştırma sonuçlarının, okul öncesi eğitim kurumlarında sunulan beslenme hizmetlerinin geliştirilmesine katkı sağlaması, menü planlama süreçlerinin daha sistematik, dengeli ve standartlara uygun hale getirilmesine yönelik uygulamalara ışık tutması beklenmektedir. Bu kapsamda, beslenme hizmetlerinin yalnızca içerik açısından değil, planlama, uygulama ve izleme süreçleriyle birlikte ele alınmasının gerekliliği ortaya konulmaktadır. Ayrıca, farklı okul türleri arasındaki uygulama farklılıklarının belirlenmesiyle, politika yapıcılar ve uygulayıcılar için daha bütüncül ve sürdürülebilir beslenme modellerinin geliştirilmesine katkı sağlanması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitimi, okul beslenme hizmetleri, okul yemek listeleri, menü planlama, veli memnuniyeti

An Examination of the Quality of Nutrition Services in Preschool Education Institutions: Menu Planning Processes and Parental Satisfaction

Hilal Uysal ^{1,*} & Özkan Sapsağlam ¹

Abstract

The aim of this study is to examine the planning and implementation processes of nutrition services provided in preschool education institutions and to investigate the relationship between these processes and parental satisfaction. Nutrition in early childhood is of critical importance for children's physical and cognitive development, and the eating habits acquired during this period play a determining role in lifelong health. In this context, the quality of nutrition services provided in preschool education institutions is considered to be an important factor not only for children's development but also in terms of parents' expectations and satisfaction levels. Accordingly, the study aims to address nutrition services in different types of preschool institutions from a multidimensional perspective.

The study is designed based on the relational survey model within the scope of quantitative research methodology. The study group consists of administrators working in six different types of schools (independent kindergartens, kindergarten classes within primary schools, and private kindergartens) and the parents of children attending these institutions. As data collection tools, a structured checklist developed for school administrators, a questionnaire designed for parents, and monthly school meal lists obtained from the institutions were used.

Data are collected through the school meal lists obtained from the selected institutions, the implementation of the checklist with school administrators, and questionnaires administered to parents. In the analysis of the data, descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation are used, along with statistical analysis techniques to examine differences between groups and relationships among variables.

As the data collection and analysis process is ongoing, it is anticipated that there may be differences in the planning and implementation processes of nutrition services across different types of preschool institutions. Additionally, it is expected that parental satisfaction with nutrition services may be related to the content, variety, and regularity of the services provided.

The findings of the study are expected to contribute to the improvement of nutrition services in preschool education institutions and to provide guidance for making menu planning processes more systematic, balanced, and aligned with established standards. In this regard, it is emphasized that nutrition services should be addressed not only in terms of content but also within the framework of planning, implementation, and monitoring processes. Furthermore, by identifying differences across school types, the study aims to contribute to the development of more comprehensive and sustainable nutrition models for policymakers and practitioners.

Keywords: preschool education, school nutrition services, school meal plans, menu planning, parental satisfaction

Erken Çocuklukta Kütüphane Kullanımına Yönelik Ebeveyn Görüşleri

Munise Duran

Inönü Üniversitesi, munise.durdu@inonu.edu.tr

Özet

Bu çalışmada, erken çocukluk döneminde çocuk kütüphanelerinin kullanımına ilişkin ebeveyn görüşlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırmanın, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmesi planlanmaktadır. Çalışma grubunu, 3–6 yaş aralığında çocuğa sahip 20 ebeveyn oluşturacaktır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme ile belirlenecektir. Araştırma verilerinin, araştırmacılar tarafından geliştirilecek yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla Google Forms kullanılarak çevrim içi ortamda toplanması planlanmaktadır. Görüşme sorularında ebeveynlerin çocuk kütüphanelerine ilişkin algıları, çocuklarıyla kütüphane kullanma deneyimleri, kütüphanelerin erken okuryazarlık, dil gelişimi ve sosyal etkileşim becerilerine katkılarına ilişkin görüşleri, kütüphane kullanımını destekleyen ya da sınırlandıran etmenler, dijital ve fiziksel okuma deneyimlerine yönelik tercihleri ile çocuk kütüphanelerine ilişkin beklenti ve önerileri ele alınacaktır. Elde edilecek veriler tümevarımsal içerik analizi yöntemiyle analiz edilecektir. Analiz sürecinde veriler kodlanacak, benzer kodlar bir araya getirilerek kategoriler oluşturulacak ve bu kategoriler altında temalar belirlenecektir. Araştırma sonucunda, ebeveynlerin çocuk kütüphanelerini erken okuryazarlık, dil gelişimi ve sosyal etkileşim becerilerini destekleyen öğrenme ortamları olarak nasıl değerlendirdiklerinin ortaya konulması beklenmektedir. Ayrıca ebeveynlerin kütüphane kullanımını sınırlayan etmenlere, dijital medya kullanımının kütüphane deneyimleriyle ilişkisine ve çocuklara yönelik kütüphane hizmetlerine ilişkin beklentilerine dair bulgulara ulaşılması amaçlanmaktadır. Araştırmadan elde edilecek sonuçlar sempozyumda sunulacaktır. Çalışmanın, erken çocukluk dönemine yönelik kütüphane hizmetlerinin erişilebilirliğinin artırılmasına, ebeveyn farkındalığının güçlendirilmesine, çocuklara yönelik etkileşimli etkinliklerin geliştirilmesine ve erken okuryazarlık becerilerinin desteklenmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, kütüphane kullanımı, ebeveyn görüşleri, erken okuryazarlık, informal öğrenme

Parental Views on Library Use in Early Childhood

Munise Duran

Abstract

In this study, it is aimed to examine parents' views on the use of children's libraries in early childhood. The research is planned to be conducted using a phenomenological design within the scope of a qualitative research approach. The study group will consist of 20 parents who have children between the ages of 3 and 6. Participants will be selected through maximum variation sampling, one of the purposive sampling methods. The research data are planned to be collected online via Google Forms using a semi-structured interview form to be developed by the researchers. The interview questions will address parents' perceptions of children's libraries, their experiences of using libraries with their children, their views on the contributions of libraries to early literacy, language development, and social interaction skills, the factors that support or limit library use, their preferences regarding digital and physical reading experiences, and their expectations and suggestions regarding children's libraries. The data to be obtained will be analyzed using inductive content analysis. During the analysis process, the data will be coded, similar codes will be grouped to form categories, and themes will be identified under these categories. As a result of the research, it is expected to reveal how parents evaluate children's libraries as learning environments that support early literacy, language development, and social interaction skills. In addition, it is aimed to obtain findings regarding the factors that limit parents' use of libraries, the relationship between digital media use and library experiences, and parents' expectations regarding library services for children. The results obtained from the research will be presented at the symposium. It is thought that the study will contribute to increasing the accessibility of library services for early childhood, strengthening parental awareness, developing interactive activities for children, and supporting early literacy skills.

Keywords: Early childhood, library use, parental views, early literacy, informal learning

Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımının Önündeki Engellerin Belirlenmesi

Hatice Aslan ^{1,*} & Feride Gök Çolak ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, haticeaslan340437@gmail.com

Özet

Erken çocukluk dönemi, çocukların sosyal, duygusal ve bilişsel gelişimlerinin temellerinin atıldığı kritik bir süreçtir. Bu dönemde aile katılımı, çocukların gelişimini destekleyen önemli bir faktördür. Ailelerin eğitim sürecine aktif katılımı, çocukların öğrenme motivasyonunu artırmakta ve okul-aile iş birliğini güçlendirmektedir. Ancak çeşitli bireysel, sosyo-ekonomik ve kurumsal faktörler aile katılımını sınırlandırabilmektedir. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitimde aile katılımının önündeki engellerin belirlenmesidir.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kapsamında yürütülmektedir. Çalışma grubunu İstanbul'da yer alan devlet okullarında okul öncesi eğitime devam eden çocukların ebeveynleri oluşturmaktadır. Amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniği kullanılarak seçilen 20 veli ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecektir. Veri toplama sürecinde ayrıca gözlem tekniklerinden yararlanılacaktır. Elde edilen verilerin betimsel analiz yöntemi ile çözümlenmesi planlanmaktadır.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, aile katılımını sınırlayan faktörleri ortaya koyarak eğitimcilere ve politika yapıcılara yol göstermesi ve aile katılımını artırmaya yönelik uygulamalara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile katılımı, okul öncesi eğitim, eğitimde engeller

Determining the Barriers to Parental Involvement in Preschool Education

Hatice Aslan ^{1,*} & Feride Gök Çolak ¹

Abstract

Early childhood is a critical period in which the foundations of children's social, emotional, and cognitive development are established. Parental involvement plays a key role in supporting children's development and strengthening school-family collaboration. However, various individual, socio-economic, and institutional factors may limit parental involvement. This study aims to determine the barriers to parental involvement in preschool education.

The study is designed as a qualitative case study. The participants consist of parents of children attending preschool in public schools in Istanbul. A total of 20 parents, selected through purposive sampling using criterion sampling, will be interviewed using semi-structured interview forms. Observation techniques will also be used during data collection. The data will be analyzed through descriptive analysis. The findings are expected to reveal the factors limiting parental involvement and to provide guidance for educators and policymakers, as well as contribute to practices aimed at increasing parental involvement.

Keywords: Parental involvement, preschool education, barriers

Kapsayıcı Eğitim Bağlamında 4–6 Yaş Çocukların Aidiyet Duygusunun İncelenmesi

Merve Yılmaz ^{1,*} & Feride Gök Çolak ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, mervekarayilmaz0@gmail.com

Özet

Erken çocukluk dönemi, çocukların sosyal, duygusal ve bilişsel gelişimlerinin temellerinin atıldığı önemli bir süreçtir. Bu dönemde çocukların kendilerini güvende hissetmeleri, sosyal ilişkiler kurabilmeleri ve öğrenme süreçlerine aktif katılım gösterebilmeleri açısından aidiyet duygusu önemli bir yere sahiptir. Aidiyet duygusu, çocuğun bulunduğu ortama kabul edildiğini hissetmesi ve kendini o grubun bir parçası olarak görmesi ile ilişkilidir. Bu bağlamda kapsayıcı eğitim, tüm çocukların bireysel farklılıklarına saygı gösterilerek eğitim sürecine katılımını destekleyen önemli bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Kapsayıcı eğitim ortamlarında çocukların kendilerini değerli ve kabul edilmiş hissetmeleri, aidiyet duygularının gelişimi açısından belirleyici olmaktadır. Bu bağlamda kapsayıcı eğitim ortamlarında çocukların aidiyet duygularının incelenmesi önem arz etmektedir.

Bu araştırma, kapsayıcı eğitim bağlamında 4–6 yaş grubundaki çocukların aidiyet duygularını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kapsamında yürütülmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul’da yer alan devlet okullarında eğitim-öğretime devam eden 4–6 yaş grubu çocuklar oluşturmaktadır.

Veri toplama süreci devam etmekte olup bu süreçte öğretmen ve ebeveyn görüşlerinin yanı sıra sınıf içi gözlemlerden yararlanılmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formları ve gözlem kayıtları aracılığıyla toplanmaktadır. Bu kapsamda, araştırmaya dahil edilen çocukların ebeveynleri arasından seçilen 20 aile ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmesi planlanmaktadır.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, kapsayıcı eğitim uygulamalarının çocukların aidiyet duygusu üzerindeki rolünü ortaya koyması ve okul öncesi eğitim ortamlarında sosyal-duygusal gelişimi destekleyen uygulamalara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı eğitim, aidiyet duygusu, okul öncesi eğitim, erken çocukluk, sosyal-duygusal gelişim

Examination of the Sense of Belonging of Children Aged 4–6 in the Context of Inclusive Education

Merve Yılmaz ^{1,*} & Feride Gök Çolak ¹

Abstract

Early childhood is a critical period in which the foundations of children's social and emotional development are established. During this period, a sense of belonging plays a key role in enabling children to feel secure, build social relationships, and actively participate in learning processes. The sense of belonging is associated with feeling accepted in a given environment and perceiving oneself as part of a group. In this context, inclusive education emerges as an important approach that supports the participation of all children by considering their individual differences.

This study aims to examine the sense of belonging of children aged 4–6 within the context of inclusive education. The research is conducted using a qualitative case study design. The study group consists of children aged 4–6 attending public preschools in Istanbul.

Data are collected through teacher and parent perspectives as well as classroom observations. Semi-structured interviews and observation records are used as data collection tools. Within this scope, interviews are planned with 20 families selected from the parents of participating children. The data collection process is ongoing.

The findings are expected to reveal the role of inclusive education practices in shaping children's sense of belonging and to contribute to practices that support social-emotional development in early childhood education settings.

Keywords: Inclusive education, sense of belonging, early childhood education, early childhood, social-emotional development.

Montessori Yöntemiyle Okuma Yazma Öğretiminin Geleneksel Yöntemlerle Karşılaştırılması: Kuramsal Bir İnceleme

Çiğdem Küçük ^{1,*} & Ali Kolomuç ¹

¹ Artvin Çoruh Üniversitesi, cigdemsahin.61@hotmail.com

Özet

Okuma yazma öğretimi, bireyin akademik yaşamının temelini oluşturan en önemli öğrenme süreçlerinden biridir. İlkokul birinci sınıfta kazanılan bu beceriler, öğrencilerin sonraki öğrenme yaşantılarını doğrudan etkilemektedir. Türkiye’de ilkokuma yazma öğretiminde 2004 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığı tarafından benimsenen ses temelli cümle yöntemi uygulanmaktadır (Sağırlı, M., 2019). Bu yöntem sistematik ve program odaklı bir yapı sunmakla birlikte, bireysel öğrenme hızları ve farklılıklar açısından sınırlılıklar barındırabilmektedir (Bay, 2010; Akıncı ve ark., 2016). Alternatif eğitim modelleri kapsamında yer alan Montessori yaklaşımı ise çocuğun bireysel gelişim hızını, duysal deneyimlerini ve öz düzenleme becerilerini merkeze alan öğrenci merkezli bir modeldir. Montessori tarafından geliştirilen bu yaklaşımda öğretmen rehber rolünde yer almakta, öğrenme süreci ise hazırlanmış çevre ve özel materyaller aracılığıyla yürütülmektedir (Montessori, 1949; Durakoğlu, 2010). Montessori yönteminde okuma yazma öğretimi yazmaya hazırlık çalışmalarıyla başlamakta; zımpara harfler, hareketli alfabe ve çoklu duysal materyaller aracılığıyla harf-ses ilişkisi görsel, işitsel ve dokunsal yollarla desteklenmektedir. Yazma becerisi çoğu zaman okumanın öncülü olarak ele alınmakta ve süreç çocuğun hazırbulunuşluk düzeyine göre ilerlemektedir (Gülkanat, 2015; Köseoğlu ve Barut, 2021). Bu çalışmada Montessori yöntemiyle gerçekleştirilen okuma yazma öğretimi ile geleneksel öğretim yaklaşımı kuramsal çerçevede karşılaştırılmıştır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesine dayalı olarak yürütülmüştür. Alan yazın bulguları incelendiğinde, Montessori yaklaşımının öğrenci motivasyonu, bireysel öğrenme hızı ve aktif katılım üzerinde olumlu etkiler sağlayabileceği; geleneksel yöntemin ise sistematik ilerleme ve program bütünlüğü açısından güçlü yönleri sahip olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, Türkiye bağlamında iki yöntemi doğrudan karşılaştıran uygulamalı çalışmaların sınırlı sayıda olduğu dikkat çekmektedir. Sonuç olarak, okuma yazma öğretiminde tek bir yöntemin mutlak üstünlüğünden söz etmek yerine, her iki yaklaşımın güçlü yönlerinin bütünleştirilmesine yönelik yeni araştırmaların yapılması ve uygulamalı çalışmalarla desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bireysel farklılıklar, Doküman incelemesi, İlkokuma yazma öğretimi, Montessori yöntemi, Öğrenci merkezli eğitim, Ses temelli cümle yöntemi

Comparison Of Reading And Writing Instruction Through The Montessori Method And Traditional Methods: A Theoretical Review

Çiğdem Küçük ^{1,*} & Ali Kolomuç ¹

Abstract

Reading and writing instruction is one of the most fundamental learning processes that forms the basis of an individual's academic life. These skills, acquired in the first grade of primary school, directly influence students' subsequent learning experiences. In Turkey, since 2004, the phonics-based sentence method has been implemented in initial literacy instruction by the Ministry of National Education (Sağırlı, 2019). Although this method provides a systematic and curriculum-oriented structure, it may present certain limitations in terms of individual learning pace and differences (Bay, 2010; Akıncı et al., 2016).

As part of alternative educational models, the Montessori approach is a student-centered model that emphasizes the child's individual developmental pace, sensory experiences, and self-regulation skills. In this approach developed by Maria Montessori, the teacher assumes the role of a guide, and the learning process is carried out through a prepared environment and specialized materials (Montessori, 1949; Durakoğlu, 2010). In the Montessori method, reading and writing instruction begins with preparatory writing activities; letter-sound relationships are supported visually, auditorily, and tactilely through sandpaper letters, the movable alphabet, and multisensory materials. Writing is often considered a precursor to reading, and the process progresses according to the child's level of readiness (Gülkanat, 2015; Köseoğlu & Barut, 2021).

In this study, reading and writing instruction implemented through the Montessori method and the traditional instructional approach are compared within a theoretical framework. The research was conducted using document analysis, one of the qualitative research methods. A review of the literature indicates that the Montessori approach may have positive effects on student motivation, individual learning pace, and active participation, whereas the traditional method demonstrates strengths in terms of systematic progression and curricular coherence. However, it is noteworthy that applied studies directly comparing the two methods within the Turkish context remain limited in number.

In conclusion, rather than claiming the absolute superiority of a single method in reading and writing instruction, it is recommended that future research focus on integrating the strengths of both approaches and support these efforts with applied studies.

Keywords: Individual differences, Document analysis, Initial literacy instruction, Montessori method, Student-centered education, Phonics-based sentence method

Okuma ve Yazma Akıcılığı ile Okuduğunu Anlama Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Halil İbrahim Öksüz ^{1,*}, Furkan Işık ², Aybüke Altinkaya ², Beyza Yiğit ², Elanur Vardalı ² & R. Sena Güler ²

¹ Gazi Üniversitesi, oksuzhalilibrahim@hotmail.com

² Düzce Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkökul dördüncü sınıf öğrencilerinin akıcı okuma, akıcı yazma ve okuduğunu anlama becerileri arasındaki ilişkilerin yönünü ve gücünü tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda mevcut araştırma nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama deseninde gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu, araştırmanın yazarlarının okul deneyimi dersi kapsamında bulundukları okuldaki dördüncü sınıf öğrencilerinden oluşması sebebiyle kolay ulaşılabilir örneklem yöntemine göre belirlenmiştir. Bu kapsamda araştırmaya Düzce ili Merkez ilçeye bağlı bir resmî ilkökula devam eden 66 ilkökul dördüncü sınıf öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların %56,10'u kız (n=37), %43,90'ı ise erkek (n=29) öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin okuduğunu anlama becerilerinin ölçülmesinde müfredat temelli değerlendirme kullanılmıştır. Bu kapsamda “Edison” başlıklı hikâye edici metin kullanılarak basit anlama ve çıkarımsal anlamaya yönelik sorular hazırlanmıştır. Öğrencilerin akıcı yazma becerilerini tespit etmek için ise zihinden yazma becerileri ölçülmüştür. Bu doğrultuda öğrencilere en sevdikleri oyunu düşünmeleri için zaman verilmiş ve bu oyunu anlatmaları istenmiştir. Öğrencilerin yazma akıcılığı ise bir dakikada yazdıkları harf sayısı üzerinden hesaplanmıştır. Son olarak akıcı okuma becerisi ise ilkökul dördüncü sınıf ders kitabından alınan “Bisiklet” metni ile öğrencilerin bir dakikada doğru okudukları kelime sayısı üzerinden hesaplanmıştır. Araştırmanın verileri 3 iş gününde toplanmıştır. Araştırmada korelasyon verileri SPSS, path analizi ise AMOS paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada verilerin normal dağılım göstermesi sonucu Pearson Korelasyon Testi uygulanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre akıcı yazma ile akıcı okuma arasında ($r(66)= .59, p= .000$) pozitif yönlü, orta düzeyli ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Öte yandan akıcı yazma ile okuduğunu anlama arasında ($r(66)= .71, p= .000$) ve akıcı okuma ile okuduğunu anlama arasında ($r(66)= .70, p= .000$) pozitif yönlü, güçlü ve anlamlı ilişki tespit edilmiştir. AMOS ile gerçekleştirilen analizler sonucunda ise akıcı yazmanın ($\beta=.45, p=.000$) ve akıcı okumanın ($\beta=.44, p=.000$) okuduğunu anlama üzerinde doğrudan etkisinin olduğu ve bu etkilerin anlamlı olduğu görülmektedir. Ayrıca akıcı yazma ve akıcı okuma okuduğunu anlamadaki varyansın yaklaşık %63'ünü açıkladığı da görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okuma, yazma, okuduğunu anlama, akıcılık

An Examination of the Relationships Between Reading and Writing Fluency and Reading Comprehension

Halil Ibrahim Öksüz ^{1,*}, Furkan Işık ², Aybüke Altınkaya ², Beyza Yiğit ², Elanur Vardalı ² & R. Sena Güler ²

Abstract

The purpose of this study is to determine the direction and strength of the relationships among fourth-grade elementary school students' reading fluency, writing fluency, and reading comprehension skills. To this end, the study was conducted using a correlational survey design, one of the quantitative research designs. The study group was determined using a convenience sampling method, as it consisted of fourth-grade students from the school where the study authors were teaching as part of their student teaching practicum. In this context, 66 fourth-grade students attending a public elementary school in the Central District of Düzce Province participated in the study. Of the students, 56.10% were girls (n=37) and 43.90% were boys (n=29). Curriculum-based assessment was used to measure the students' reading comprehension skills. In this context, questions targeting simple comprehension and inferential understanding were prepared using a narrative text titled "Edison." To determine the students' fluent writing skills, their ability to write from memory was assessed. Accordingly, students were given time to think of their favorite game and were asked to describe it. The students' writing fluency was calculated based on the number of letters they wrote in one minute. Finally, reading fluency was calculated based on the number of words the students read correctly in one minute using the "Bicycle" text taken from a fourth-grade elementary school textbook. The data for the study were collected over three working days. Correlation analyses were conducted using SPSS, while path analysis was performed using the AMOS software package. Since the data exhibited a normal distribution, the Pearson Correlation Test was applied. According to the results, a positive, moderate, and significant relationship was found between writing fluency and reading fluency ($r(66) = .59, p = .000$). On the other hand, a positive, strong, and significant relationship was found between fluent writing and reading comprehension ($r(66) = .71, p = .000$) and between fluent reading and reading comprehension ($r(66) = .70, p = .000$). The results of the analyses conducted using AMOS indicate that both writing fluency ($\beta = .45, p = .000$) and reading fluency ($\beta = .44, p = .000$) have a direct and significant effect on reading comprehension. Furthermore, it was found that fluent writing and fluent reading account for approximately 63% of the variance in reading comprehension.

Keywords: Reading, writing, reading comprehension, fluency

İnfografiklerin İlkokul Türkçe Derslerinde Kullanımına İlişkin Öğretmen Ve Öğrenci Görüşleri

Tufan Bitir ^{1,*} & Erol Duran ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, tufan_bitir@hotmail.com

² Uşak Üniversitesi

Özet

İnfografikler, bilgi ile görseli birleştirerek karmaşık bilgileri basit ve anlaşılır hâle getiren öğretim materyalleridir. İnfografikler ilk kez Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda (2024) “Bilgi görseli” şeklinde ifade edilmiş ve programda ortaokul beşinci sınıftan itibaren kullanılan metin türü olarak yer almıştır. İnfografiklerin programda ortaokul beşinci sınıftan itibaren kullanılması uygun görülse de ilkokul dördüncü sınıf ile ortaokul beşinci sınıf öğrencilerinin yaş ve bilişsel gelişim açısından birbirine oldukça yakın olması sebebiyle infografikler ilkokul dördüncü sınıfta da kullanılabilir. Bu varsayımdan hareketle bu araştırmanın amacı, infografiklerin ilkokul dördüncü sınıf Türkçe derslerinde kullanımına yönelik öğretmen ve öğrencilerin görüşlerini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevap aranmıştır: “İlkokul öğretmenlerinin infografiklerin ilkokul Türkçe derslerinde kullanımına yönelik görüşleri nasıldır?”, “İlkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin infografiklerin ilkokul Türkçe derslerinde kullanımına yönelik görüşleri nasıldır?” Bu araştırma, temel nitel tarama modeline uygun olarak düzenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, 3 ilkokul öğretmeni ve 2025-2026 Eğitim-Öğretim yılında bir ilkokulda öğrenim gören 78 ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmanın verilerini toplamak amacıyla araştırmacı tarafından iki veri toplama aracı geliştirilmiştir. Bu araçlar, öğretmenlerin ve öğrencilerin infografiklerin Türkçe derslerinde kullanımına yönelik soruları içeren yarı yapılandırılmış formlardır. Araştırmanın veri toplama sürecinde görüşme tekniği tercih edilmiş; veriler formlardaki soruların öğretmen ve öğrencilere sözel olarak yöneltilmesi ve verilen cevapların ses kayıt cihazı ile kaydedilmesi yoluyla elde edilmiştir. Görüşmelerden elde edilen veriler tematik kodlama tekniği ile yorumlanarak sunulmuştur. Ayrıca araştırma verileri, öğrenci ifadelerinden doğrudan alıntılar yoluyla raporlaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlar incelendiğinde; öğrenciler infografiklerin anlamalarını kolaylaştırdığını, eğlenceli olduğunu, hatırlamalarını kolaylaştırdığını, görsel okuma ve ifade becerilerini geliştirdiğini ifade etmişlerdir. Öğretmenler ise infografiklerin öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırdığını, derse olan dikkat ve motivasyonlarını artırdığını, hatırlamalarını kolaylaştırarak kalıcı öğrenmelerine destek olduğunu, bilgiyi düzenleme ve yorumlama becerilerini geliştirdiği, dil ve ifade becerilerine katkı sağladığını ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: infografik, Türkçe dersi, ilkokul öğrencileri

Teacher And Student Views On The Use Of Infographics in Primary School Turkish Language Lessons

Tufan Bitir ^{1,*} & Erol Duran ²

Abstract

Infographics are educational materials that combine information with visuals to make complex information simple and understandable. Infographics were first introduced in the Turkey Century Education Model Turkish Language Curriculum (2024) as “information visuals” and are included in the curriculum as a text type used starting in the fifth grade of middle school. Although the use of infographics in the curriculum starting from the fifth grade of middle school is deemed appropriate, given that fourth-grade elementary school students and fifth-grade middle school students are quite similar in terms of age and cognitive development, infographics can also be used in fourth-grade elementary school. Based on this assumption, the purpose of this study is to examine the views of teachers and students regarding the use of infographics in fourth-grade elementary school Turkish language classes.

To this end, the study sought to answer the following questions: “What are elementary school teachers’ views on the use of infographics in elementary school Turkish language classes?” and “What are fourth-grade elementary school students’ views on the use of infographics in elementary school Turkish language classes?” This study was designed in accordance with the basic qualitative survey model. The study group consists of 3 elementary school teachers and 78 fourth-grade students enrolled in an elementary school during the 2025–2026 academic year. To collect the research data, the researcher developed two data collection tools. These tools are semi-structured forms containing questions for teachers and students regarding the use of infographics in Turkish language classes. The interview technique was preferred during the data collection process; data were obtained by verbally posing the questions from the forms to teachers and students and recording their responses using a voice recorder. The data obtained from the interviews were analyzed and presented using thematic coding. Additionally, the research data were reported through direct quotations from student statements. Upon examining the results of the study, students stated that infographics made it easier for them to understand the material, were fun, helped them remember information, and improved their visual reading and expression skills. Teachers, on the other hand, stated that infographics facilitate students’ learning, increase their attention and motivation in class, support long-term learning by making recall easier, develop their ability to organize and interpret information, and contribute to their language and communication skills.

Keywords: infographic, Turkish lesson, primary school students

Singapur Mother Tongue Language Programı ile Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Türkçe Öğretim Programının Karşılaştırılması

Melek Kalafat ^{1,*} & Dursun Aksu ¹

¹ Sakarya Üniversitesi, melek.kalafat@ogr.sakarya.edu.tr

Özet

Bu çalışmada, Singapur’da uygulanan Mother Tongue Language (MTL) Programı ile Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) Türkçe Öğretim Programı karşılaştırmalı eğitim yaklaşımı çerçevesinde incelenmiştir. Çalışmanın amacı, uluslararası öğrenci başarı araştırmalarında okuma alanında yüksek performans gösteren Singapur’un ana dili öğretim programı ile Türkiye’de 2024 yılında yürürlüğe giren güncel Türkçe öğretim programının kuramsal temellerini, pedagojik yaklaşımlarını ve dil becerilerine bakışını karşılaştırarak benzerlik ve farklılıklarını ortaya koymaktır.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi modeliyle yürütülmüştür. Veri kaynaklarını Singapur Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlanan Mother Tongue Language Programı dokümanları, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Türkçe Öğretim Programı ve PISA ile PIRLS raporları oluşturmaktadır. Veriler; program amaçları, dil becerileri, okuryazarlık anlayışı, öğretim yaklaşımları ve ölçme-değerlendirme boyutları temel alınarak betimsel analiz yoluyla incelenmiştir.

Bulgular, Singapur MTL Programı’nın ana dili öğretimini çokdillilik ve iletişimsel yeterlik ekseninde yapılandığı; özellikle konuşma ve dinleme becerilerini etkileşim temelli etkinliklerle desteklediğini göstermektedir. TYMM Türkçe Öğretim Programı ise ana dili öğretimini değer temelli yaklaşım, disiplinler arası bütünleşme ve çoklu okuryazarlık anlayışı çerçevesinde ele almakta; okuma ve yazma becerilerini dijital ve edebî metinler aracılığıyla geliştirmeyi amaçlamaktadır. Her iki programda da süreç temelli ve öğrenmeyi destekleyici ölçme-değerlendirme yaklaşımlarının benimsendiği belirlenmiştir.

Sonuç olarak, iki programın farklı toplumsal ve kültürel bağlamların gereklilikleri doğrultusunda yapılandırıldığı, ancak çağdaş ana dili öğretiminin temel ilkeleri açısından ortak yönler taşıdığı görülmektedir. Çalışmanın, ana dili öğretim programlarının geliştirilmesine ve karşılaştırmalı eğitim literatürüne katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ana dili öğretimi, karşılaştırmalı eğitim, Türkçe öğretim programı, Mother Tongue Language Programı, çokdillilik

Comparison of the Singapore Mother Tongue Language Program and the Türkiye Yüzyılı Maarif Model Turkish Language Curriculum

Melek Kalafat ^{1,*} & Dursun Aksu ¹

Abstract

This study comparatively examines the Singapore Mother Tongue Language (MTL) Program and the Türkiye Century Education Model (TYMM) Turkish Language Curriculum within the framework of comparative education. The aim of the study is to analyze and compare the theoretical foundations, pedagogical orientations, and approaches to language skills of Singapore's mother tongue curriculum—recognized for its high performance in international assessments—with Türkiye's newly implemented Turkish language curriculum enacted in 2024.

The study was conducted using qualitative document analysis. Data sources included official curriculum documents published by the Ministry of Education of Singapore, the Turkish Ministry of National Education's Türkiye Century Education Model Turkish Language Curriculum, and international large-scale assessment reports such as PISA and PIRLS. The data were analyzed descriptively based on themes including curriculum aims, language skills, literacy orientations, instructional approaches, and assessment practices.

The findings indicate that the Singapore MTL Program structures mother tongue education around multilingualism and communicative competence, with a strong emphasis on speaking and listening skills supported through interaction-based instructional practices. In contrast, the TYMM Turkish Language Curriculum adopts a value-based and interdisciplinary approach, emphasizing multiliteracies and integrating digital and literary texts to strengthen reading and writing skills. Both curricula demonstrate alignment with contemporary process-oriented assessment approaches.

In conclusion, the two programs are shaped by distinct sociocultural and educational contexts; however, they share common principles of modern mother tongue instruction. The study is expected to contribute to discussions on the development of mother tongue curricula and to the broader field of comparative education.

Keywords: Mother tongue education, comparative education, Turkish language curriculum, Mother Tongue Language Program, multilingualism

Zihinsel İmaj Oluşturma Öğretiminin İlkokul Öğrencilerinin Dinlediğini Anlama Becerisi ile Dinleme Motivasyonuna ve Tutumuna Etkisi

Mehmet Katrancı ¹, Yasemin Kuşdemir ^{1,*} & Buse Çalış ²

¹Kırıkkale Üniversitesi, yaseminkusdemir@kku.edu.tr

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Dinleme, ilkokul yıllarından başlayarak diğer dil becerilerinin gelişimine katkı sağlayan anlamaya, öğrenmeye ve sosyal becerilere etkisi olan bir dil becerisidir. Eğitim ve öğretim sürecinde önemli bir yeri olmasına rağmen araştırmalar, dinleme becerisinin kendiliğinden geliştiği fikrinden hareketle bu beceriyi geliştirmek için özel bir müdahaleye gerek olmadığı görüşünün ve inancının yaygın olduğunu göstermektedir. Çoğunlukla dinlemenin gelişim süreci ve sürecin güçlendirilmesine ilişkin bir belirsizlik hâkimdir. Bu araştırmanın amacı, zihinsel imaj öğretiminin, ilkokul öğrencilerinin dinlediğini anlama becerisine, dinlemeye yönelik motivasyonuna ve tutumuna etkisini incelemektir. Zihinsel imaj, fiziksel olarak mevcut olmayan ya da duyular yoluyla doğrudan algılanamayan nesne ve durumların zihinde canlandırılması olup, çoğunlukla uzamsal ve zamansal ilişkiler içeren görsel özelliklere sahip zihinsel temsiller olarak tanımlanmaktadır. 2024-2025 eğitim öğretim yılında Hatay’da gerçekleştirilen araştırmanın çalışma grubu, deney grubunda 21 ve kontrol grubunda 22 olmak üzere toplam 43 ilkokul dördüncü sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Verileri toplamak için *Kişisel Bilgiler Formu*, *Dinlediğini Anlama Testi*, *Dinleme Motivasyonu Ölçeği* ve *Dinlemeye Yönelik Tutum Ölçeği* kullanılmıştır. Veri toplama araçları, yarı deneysel işlemde önce ve sonra uygulanmıştır. Haftada iki ders olmak üzere toplam 10 hafta süren uygulama sürecinde uzman görüşleri doğrultusunda seçilen beş hikâye edici ve beş bilgilendirici metinle zihinsel imaj öğretimine yönelik etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler bilgisayar destekli istatistik programı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde ilişkili ve ilişkisiz örneklemeler için t-testi kullanılmış, anlamlı farklılık elde edilen sonuçlara yönelik etki büyüklüğü değeri hesaplanmıştır. Araştırma sonucunda, deney grubu öğrencilerinin dinlediğini anlama becerisi ve dinleme tutumu son test puanlarının ön test puanlarına göre anlamlı düzeyde yükseldiği ve bu değişimin geniş etki düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Deney grubunun dinleme motivasyonu ön test-son-test puanları arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Kontrol grubunun dinlediğini anlama, dinleme tutumu ve motivasyonu değişkenlerinde ön test-son test puanları arasında anlamlı farklılık yoktur. Araştırma sonuçlarına dayanarak dinleme etkinlikleri sırasında öğrencilerin zihinsel imaj oluşturmalarını destekleyen yönlendirmelere yer verilmesi önerilebilir. Zihinsel imaj öğretiminin dinleme motivasyonunu etkilememesinin nedenlerini belirlemek amacıyla, aracı ve düzenleyici değişkenlerin incelendiği araştırmalar yapılabilir. Dinleme motivasyonunun gelişimine yönelik yarı yapılandırılmış görüşmeler ve odak grup çalışmalarını temel alan nitel araştırmalar gerçekleştirilebilir.

Böylece ilkokul öğrencilerinin dinleme sürecinin hangi aşamasında motivasyon kaybı yaşadığı ve bunun sebeplerini anlamak mümkün olabilir. Farklı deneysel araştırmalar yapılarak dinleme eğitiminde etkileşimli dijital hikâyelerin veya artırılmış gerçeklik uygulamalarının etkisi incelenebilir.

Anahtar Kelimeler: Tutum, motivasyon, zihinsel imaj, tutum, dinlediğini anlama

The Effect of Mental Imagery Teaching on Listening Comprehension, Motivation, and Attitudes of Primary School Students

Mehmet Katrancı ¹, Yasemin Kuşdemir ^{1,*} & Buse Çalış ²

Abstract

Listening is a language skill that contributes to the development of other language skills, starting from primary school years, and affects comprehension, learning, and social skills. Despite its significant role in the education and teaching process, research shows that there is a widespread belief that listening skills develop spontaneously and that no special intervention is needed to improve this skill. There is often uncertainty regarding the developmental process of listening and how to strengthen it. The aim of this research is to examine the effect of mental imagery instruction on primary school students' listening comprehension skills, motivation towards listening, and attitudes. Mental imagery is defined as the mental visualization of objects and situations that are not physically present or directly perceived through the senses, and often as mental representations with visual characteristics involving spatial and temporal relationships. The study group of this research, conducted in Hatay during the 2024-2025 academic year, consisted of a total of 43 fourth-grade primary school students, 21 in the experimental group and 22 in the control group. To collect data, a *Personal Information Form*, a *Listening Comprehension Test*, a *Listening Motivation Scale*, and a *Listening Attitude Scale* were used. The data collection instruments were administered before and after the quasi-experimental intervention. The intervention lasted 10 weeks, with two lessons per week, and involved activities focused on teaching mental imagery using five narrative and five informative texts selected based on expert opinions. The data were analyzed using a computer-assisted statistical program. T-tests for related and unrelated samples were used to analyze the data, and effect size was calculated for results showing significant differences. The results showed that the listening comprehension and listening attitude scores of the experimental group students increased significantly compared to their pre-test scores, and this change had a large effect size. No significant difference was found between the pre-test and post-test scores of the experimental group's listening motivation. There were no significant differences between the pre-test and post-test scores of the control group in listening comprehension, listening attitude, and motivation variables. Based on the research results, it is suggested that guidance supporting students' mental imagery formation should be included during listening activities. To determine why mental imagery instruction does not affect listening motivation, research examining mediating and moderating variables can be conducted. Qualitative research based on semi-structured interviews and focus group studies on the development of listening motivation can be carried out. This would make it possible to understand at what stage of the listening process primary school students experience a loss of motivation

and the reasons for this. Different experimental studies can be conducted to examine the effect of interactive digital stories or augmented reality applications in listening instruction.

Keywords: Attitude, motivation, mental imagery teaching, attitude, listening comprehension

Okuma Atölyesi Etkinliklerinin İlkokul Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Becerilerine Etkisi

Asiye Aras

Milli Eğitim Bakanlığı, asy.aras.ytu@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul 3. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilen okuma atölyesi etkinliklerinin öğrencilerin eleştirel düşünme becerileri ve duygusal farkındalık gelişimleri üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırma, İstanbul’da bir devlet ilkokulunda öğrenim gören 38 öğrenci ile yürütülmüştür. Çalışma kapsamında, öğrencilerle beş farklı çocuk kitabı (Kedilerin Kaybolma Mevsimi, Şaka Makinesi, Bir Sürü Ben, Sayfalar Arasında Bir Yolculuk ve Uçmak İsteyen Kedi) üzerinden okuma atölyeleri gerçekleştirilmiştir.

Araştırma nitel araştırma yaklaşımına göre tasarlanmış ve veri toplama süreci çoklu veri kaynaklarına dayandırılmıştır. Bu kapsamda sınıf içi gözlemler, yarı yapılandırılmış öğrenci görüşmeleri ve öğrencilerin yazılı ürünleri kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi için içerik analizi tekniği kullanılmış, temalar ve alt temalara bu şekilde ulaşılmıştır.

Araştırma sonucunda ulaşılan bulgulara göre öğrencilerin okuma atölyeleri sürecinde eleştirel düşünme becerilerinde belirgin bir gelişim gösterdiği söylenebilir. Bu bağlamda uygulama sonucunda öğrencilerin metinleri daha fazla sorguladıkları, karakterlerin davranışlarını derinlemesine değerlendirdikleri, alternatif çözüm önerileri geliştirdikleri ve neden-sonuç ilişkileri kurdukları gözlemlenmiştir. Bunun yanı sıra öğrencilerin empati kurma, duygularını ifade etme ve başkalarının bakış açılarını anlama becerilerinde de gelişim olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre ayrıca, okuma atölyesi etkinliklerinin öğrencilerin duygusal farkındalıkları ile duygularını farklı sosyal ortamlarda daha doğru şekilde ve olduğu gibi sergileme düzeylerini arttırdığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Okuma atölyesi, eleştirel düşünme, duygusal farkındalık

The Effect of Reading Workshop Activities on the Critical Thinking Skills of Third-Grade Primary School Students

Asiye Aras

Abstract

The aim of this research is to examine the effects of reading workshop activities conducted with 3rd grade primary school students on their critical thinking skills and emotional awareness development. The research was conducted with 38 students attending a public primary school in Istanbul. Within the scope of the study, reading workshops were conducted with the students using five different children's books (The Season of Disappearing Cats, The Joke Machine, A Lot of Me, A Journey Between the Pages, and The Cat Who Wanted to Fly). The research was designed according to a qualitative research approach, and the data collection process was based on multiple data sources. These included classroom observations, semi-structured student interviews, and students' written works. Content analysis technique was used to analyze the obtained data, thus reaching the themes and sub-themes.

According to the findings of the research, it can be said that students showed a significant development in their critical thinking skills during the reading workshop process. In this context, it was observed that as a result of the application, students questioned the texts more, evaluated the behaviors of the characters in depth, developed alternative solutions, and established cause-and-effect relationships. In addition, it was found that students' skills in empathy, expressing their emotions, and understanding the perspectives of others also improved. According to the research results, it can also be said that reading workshop activities increased students' emotional awareness and their ability to display their emotions more accurately and authentically in different social environments.

Keywords: Reading workshop, critical thinking, emotional awareness.

Öğretmen Görüşlerinden Hareketle Türkçe Ders Kitaplarındaki Metin Altı Sorularının Öğrencilerin Temel Dil Becerilerini Geliştirmeye Etkisi

Emine Ceren Kesimoğlu ^{1,*} & Derya Yücel Çetin ²

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, kesimogluceren@gmail.com

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Türkçe derslerinin temel ders materyali ders kitaplarıdır. Ana dil eğitimi verilen bu derslerde öğrencilerin dört temel dil becerisini geliştirmek için metinlere başvurulur. Türkçe ders kitaplarına dilin farklı özellik ve inceliklerini yansıtan metinler seçilir. Bu metinler ve ardından gelen metin altı sorular ile çeşitli anlama -anlatma etkinliklerinin yanında dil bilgisi öğretimi çalışmaları da yapılabilir. Buradan hareketle, Türkçe dersinin temel yönlendiricisi olarak değerlendirilebilecek metin altı sorularının titizlikle hazırlanmış olması gerekmektedir. Alan yazını incelendiğinde metin altı sorularının birçok araştırmaya farklı bağlamlarda veri sunduğu görülmüştür ancak ders kitabının ilk muhataplarından olan öğretmenlerin bu konudaki düşüncelerinin ne olduğu belirlenmemiştir. Dolayısıyla bu araştırmanın amacı; Türkçe ders kitaplarındaki metin altı sorularının öğrencilerin temel dil becerilerine etkisi olup olmadığını öğretmen görüşleri bağlamında incelemektir. Nitel araştırma paradigmasında olgubilim deseninde tasarlanan bu araştırmanın verileri açık uçlu yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır. Kolay ulaşılabilir örnekleme yoluyla Samsun ili Merkez ilçelerinde yer alan 6 ortaokulda görev yapan toplam 15 Türkçe öğretmeni gönüllülük esasına dayalı olarak görüş bildirmiştir. Görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilmiş ve kayıt altına alınmıştır. Görüşmelerden elde edilen verileri içerik analizi uygulanmıştır. Yapılan analizle veriler dört ayrı tema altında incelenmiştir. Temel dil becerilerine etki, sınıf düzeyi, program karşılaştırma ve soru tercihi temaları altında kategori ve kod oluşturulmuştur. Kategori ve kodlara yönelik öğretmen görüşleri doğrudan alıntı yapılarak sunulmuştur. Bulgulardan hareketle araştırmada, metin altı sorularının anlama ve anlatma becerilerine olumlu etki gösterdiği, metin altı sorularının genellikle konuşma becerisine yönelik hazırlandığı, program karşılaştırmasına göre öğretmenler görüş arasında ayrılığı olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: türkçe öğretimi, öğretim programı, ders kitapları, metin altı sorular

The Effect Of Under-Text Questions in Turkish Textbooks On The Development Of Students' Basic Language Skills, Based On Teachers' Perspectives

Emine Ceren Kesimoğlu ^{1,*} & Derya Yücel Çetin ²

Abstract

Textbooks serve as the primary instructional materials for Turkish language courses. In these courses, which focus on native language education, texts are used to help students develop the four core language skills. Texts that reflect the various features and nuances of the Turkish language are selected for these textbooks. These texts, along with the accompanying in-text questions, can be used not only for various comprehension and expression activities but also for grammar instruction. Consequently, the text-based questions—which can be considered the primary guide for Turkish language classes—must be carefully prepared. A review of the literature reveals that text-based questions have provided data for numerous studies in various contexts; however, the perspectives of teachers—who are among the primary users of textbooks—on this matter have not been determined. Therefore, the aim of this study is to examine, within the context of teachers' perspectives, whether the text-based questions in Turkish textbooks have an effect on students' basic language skills. Designed within the phenomenological paradigm of qualitative research, the data for this study were collected using an open-ended, semi-structured interview form. A total of 15 Turkish language teachers working at six middle schools in the central districts of Samsun Province provided their opinions on a voluntary basis through a convenience sampling method. The interviews were conducted face-to-face and recorded. Content analysis was applied to the data obtained from the interviews. Through this analysis, the data were examined under four distinct themes. Categories and codes were established under the themes of impact on basic language skills, grade level, program comparison, and question preference. Teachers' views regarding these categories and codes were presented through direct quotations. Based on the findings, the study concluded that text-based questions have a positive impact on comprehension and expression skills, that text-based questions are generally designed to target speaking skills, and that there is a divergence in teachers' opinions regarding program comparisons.

Keywords: Turkish Language Instruction, Curriculum, Textbooks, Questions at the Bottom of the Text

İlkokulda Öğrenci Ürünü Temelli Pano Tasarımlarının Öğrencilerin Psikolojik İyi Oluş ve İşbirlikli Öğrenme Becerileri Üzerindeki Etkisi

Ayşenur Aktaş^{1,*} & Zeynep Aydemir¹

¹ Marmara Üniversitesi, aysenur.aktas.3426@gmail.com

Özet

Günümüzde eğitim anlayışı, öğrencilerin yalnızca bilgiye ulaşmalarını değil, bilgiyi anlamlandırarak beceriye dönüştürmelerini ve öğrenme sürecine aktif katılmalarını gerekli kılmaktadır. Bu doğrultuda öğretim programları, araştırma yapma, işbirliği içinde çalışma ve ortak ürün ortaya koymayı destekleyen öğrenme ortamlarını ön plana çıkarmaktadır. İlkokul düzeyindeki “Belirli Gün ve Haftalar”, öğrencilerin toplumsal değerleri tanımaları ve kültürel farkındalık geliştirmeleri açısından önemli fırsatlar sunarken, aynı zamanda dil gelişimleriyle de yakından ilişkilidir. Türkçe öğretimi; okuma, yazma, dinleme ve konuşma becerilerinin yanı sıra düşünceleri anlamlandırma, yorumlama ve ifade etme becerilerini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda bu etkinlikler, öğrencilerin dil becerilerini kullanarak bilgiye ulaşma, yapılandırma ve paylaşma süreçlerini desteklemektedir. Ancak uygulamada pano çalışmalarının çoğu zaman öğrenci katılımından uzak, öğretmen merkezli ve daha çok görsel düzenleme amacıyla yürütüldüğü görülmektedir. Bu durum, pano çalışmalarının anlamlı bir öğrenme deneyimi olmaktan çıkarak dekoratif bir unsur hâline dönüşmesine yol açabilmektedir. Oysa pano çalışmaları; yazma, konuşma, görsel okuma ve sunum becerilerini bütüncül biçimde geliştirebilecek bir öğrenme ortamı sunmakta; başta eleştirel ile görsel olmak üzere pek çok okuryazarlık becerilerine katkı sağlayabilir. Bu nedenle pano etkinliklerinin öğrenci merkezli ve üretim temelli olarak yapılandırılması önemlidir. Alanyazında Türkçe öğretimi ve okuryazarlık becerileri kapsamında hazırlanan pano etkinliklerinin psikolojik iyi oluş ve işbirlikli öğrenme üzerine etkisini ölçen spesifik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Mevcut araştırmalar çoğunlukla pano yönteminin genel öğrenme üzerinde etkisini veya pano sürecine ilişkin görüşleri ele almıştır. Bu nedenle pano etkinliklerinin işbirlikli ve öğrenci ürünü temelli olarak yapılandırılmasının öğrencilerin duyuşsal, sosyal ve dil gelişimleri üzerindeki etkisinin incelenmesi önem taşımaktadır. Bu kapsamda araştırmanın amacı, Türkçe öğretimi ve okuryazarlık becerileri çerçevesinde belirli gün ve haftalara yönelik geliştirilen öğrenci ürünü temelli pano tasarımı etkinliklerinin, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin psikolojik iyi oluş düzeyleri ile işbirlikli öğrenme becerileri üzerindeki etkisini incelemektir.

Araştırma modeli, ön test–son test kontrol gruplu deneysel desendir. Araştırmanın çalışma grubu, 2025–2026 eğitim öğretim yılı bahar döneminde İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde bulunan bir özel ilkokulun dördüncü sınıfında öğrenim gören 20’si deney, 18’i kontrol grubu olmak üzere toplam 38 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama sürecinde “Stirling Çocuklar İçin Duygusal ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği” (Akın vd., 2016) ile “İşbirlikli Öğrenme Becerisi Ölçeği” (Burak, 2020) kullanılması planlanmaktadır.

Araştırma kapsamında deney grubunda farklı belirli gün ve haftalara yönelik Türkçe öğretimi ve okuryazarlık becerileri çerçevesinde öğrenci ürünü temelli pano tasarımı etkinliklerinin uygulanması planlanmaktadır. Bu süreçte öğrencilerin küçük gruplar halinde çalışmaları; araştırma yapmaları, fikir alışverişinde bulunmaları ve ortak ürünler ortaya koymalarıyla psikolojik iyi oluş ve işbirlikli öğrenme becerilerinin geliştirilmesi hedeflenmektedir. Kontrol grubunda ise belirli gün ve haftalara yönelik pano çalışmaları mevcut uygulamalar doğrultusunda yürütülecektir. Araştırmada nicel verilerin analizi bir istatistik programı kullanılarak gerçekleştirilecektir. Verilerin analizinde öncelikle normal dağılım varsayımı incelenecek, dağılımın durumuna göre parametrik veya non-parametrik testlerden uygun olanı kullanılacaktır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular ilgili alanyazın çerçevesinde tartışılacak ve ulaşılan sonuçlar doğrultusunda uygulamaya ve gelecekte yapılacak araştırmalara yönelik öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Belirli gün ve haftalar, pano tasarımı, psikolojik iyi oluş, işbirlikli öğrenme.

The Impact of Student Product-Based Bulletin Board Design Activities in Primary Education on Students' Psychological Well-Being and Collaborative Learning Skills

Ayşenur Aktaş^{1,*} & Zeynep Aydemir¹

Abstract

Contemporary educational paradigms require learners not only to access information but also to transform it into skills by constructing meaning and actively engaging in the learning process. Accordingly, curricula emphasize learning environments that foster inquiry, collaboration, and the production of shared outcomes. At the primary school level, “Special Days and Weeks” provide important opportunities for students to recognize social values and develop cultural awareness, while also being closely associated with language development. Turkish language instruction aims to develop not only reading, writing, listening, and speaking skills but also abilities such as interpreting, meaning-making, and effective expression. In this context, such activities support students in accessing, structuring, and sharing knowledge through language use. However, in practice, bulletin board activities are often teacher-centered, with limited student participation and a primary focus on visual arrangement. This may cause them to lose their function as meaningful learning experiences and instead become decorative elements. In contrast, bulletin board activities offer a holistic learning environment that can support writing, speaking, visual literacy, and presentation skills, while also contributing to critical and visual literacy. Therefore, it is important to structure these activities as student-centered and production-based processes. A review of the literature indicates a lack of specific studies examining the effects of bulletin board activities, designed within the framework of Turkish language instruction and literacy skills, on psychological well-being and cooperative learning. Existing studies have mainly focused on general learning outcomes or participants' views on the process. Thus, examining the effects of collaboratively structured, student product-based bulletin board activities on students' affective, social, and language development is important. The aim of this study is to examine the effects of student product-based bulletin board design activities, developed for “Special Days and Weeks” within the framework of Turkish language instruction and literacy skills, on fourth-grade students' psychological well-being and cooperative learning skills.

The study employs a pretest–posttest control group experimental design. The study group consists of 38 fourth-grade students (20 experimental, 18 control) enrolled in a private primary school in Istanbul during the spring semester of the 2025–2026 academic year. Data will be collected using the “Stirling Children's Emotional and Psychological Well-Being Scale” (Akin et al., 2016) and the “Cooperative Learning Skills Scale” (Burak, 2020). In the experimental group, student product-based bulletin board activities will be implemented. Students will work in small groups, conduct research, exchange ideas,

and produce shared outcomes to enhance psychological well-being and cooperative learning skills. The control group will follow existing practices. Quantitative data will be analyzed using statistical software, testing normality and applying appropriate parametric or non-parametric tests. Findings will be discussed in relation to the literature, and implications for practice and future research will be presented.

Keywords: Specific Days and Weeks, Bulletin Board Design, Psychological Well-Being, Collaborative Learning

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi: 2.Sınıf Türkçe Ders Kitabı Bağlamında Bir İnceleme

Sena Tutak ^{1,*} & Bilge Kuşdemir Kayıran ²

¹ Gaziantep Üniversitesi, senattk8@gmail.com

² Gaziantep Üniversitesi

Özet

Eğitim süreçleri, toplumsal değerlerin sürekliliğini sağlayan ve bireyin karakter inşasına rehberlik eden stratejik bir yapıya sahiptir. Türkiye’de 2024 yılı itibarıyla yürürlüğe giren Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), bu süreci "Erdem-Değer-Eylem" (EDE) çerçevesiyle yapılandırarak, değerlerin teorik anlatımdan ziyade somut eylemlere dönüşmesini hedeflemektedir. Bu çalışmanın amacı, 2. sınıf Türkçe ders kitabında yer alan sekiz temanın (40 metin), TYMM bünyesindeki EDE çerçevesine uygunluğunu ve değerlerin dağılım sıklığını nitel analiz yöntemiyle incelemektir. Araştırma sonucunda; incelenen metinlerin tamamında TYMM’nin hedeflediği erdemli insan profiliyle uyumlu değerler tespit edilmiştir. Bulgulara göre; “çalışkanlık” ve “sorumluluk” değerleri tüm temalarda yer alarak en yüksek temsil oranına sahip olmuştur. Bunu, yedi temada işlenen “sevgi değeri ile beşer temada yer bulan “aile bütünlüğü, “saygı ve estetik değerleri takip etmektedir. Analizler, değerlerin karakterlerin tutumları üzerinden "nezaketli olma", "planlı yaşama", "doğaya duyarlılık" ve "millî sembollere bağlılık" gibi somut süreç bileşenleri aracılığıyla eyleme döküldüğünü göstermiştir. Bu araştırma; vatanseverlik değerinin Atatürk ve kültür odaklı temalarda, yardımseverlik ve merhamet değerlerinin ise sosyal ve fiziksel çevre odaklı metinlerde yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, TYMM EDE çerçevesinde yer alan temel değerlerden biri olan “mahremiyet”, “mütevazılık” ve “dürüstlük” değerlerine, incelenen 40 metnin hiçbirinde doğrudan yer verilmediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi, Değerler Eğitimi, 2. Sınıf Türkçe Ders Kitabı, Doküman Analizi.

The Turkey Century Education Model Virtue-Value-Action Framework: A Study in the Context of the 2nd Grade Turkish Textbook

Sena Tutak ^{1,*} & Bilge Kuşdemir Kayıran ²

Abstract

Educational processes possess a strategic structure that ensures the continuity of social values and guides the character construction of the individual. As of 2024, the Turkey Century Education Model (TCEM), which has been implemented in Turkey, structures this process through the "Virtue-Value-Action" (VVA) framework, aiming to transform values into concrete actions rather than remaining as theoretical narratives. The purpose of this study is to examine the alignment of 8 themes (40 texts) in the 2nd-grade Turkish textbook with the VVA framework within the TCEM and to analyze the frequency of value distribution using qualitative analysis methods. As a result of the research, values compatible with the "virtuous human profile" targeted by the TCEM were identified in all the examined texts. According to the findings, the values of "Industriousness" and "Responsibility" showed the highest representation, appearing across all themes. These were followed by "Love", featured in 7 themes, and "Family Integrity", "Respect", and "Aesthetics", each appearing in 5 themes. The analyses demonstrated that values are translated into action through concrete process components such as "being polite," "planned living," "environmental sensitivity," and "loyalty to national symbols" via the attitudes of the characters. The study reveals that the value of patriotism is concentrated in themes focused on Atatürk and culture, while the values of helpfulness and compassion are intensified in texts focused on the social and physical environment. However, it was found that "Privacy", "Honesty" and "Humility", one of the core values within the TCEM VVA framework, was not directly addressed in any of the 40 texts examined.

Keywords: Turkey Century Education Model, Virtue-Value-Action Framework, Values Education, 2nd Grade Turkish Textbook, Document Analysis.

İlkokul Öğrencilerinde Okuma Motivasyonu ile Okumanın Sosyal Boyutu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sinem Güçlüer ^{1,*} & Gülizar Nacar ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, *snm.ylmz92@gmail.com*

² İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Özet

Okuma çalışmalarında okumanın bilişsel ve duyuşsal boyutları sıklıkla incelenmesine rağmen, sosyal boyutu görece sınırlı biçimde ele alınmaktadır. Özellikle ilkokul düzeyinde öğrencilerin okuma motivasyonu ile sosyal okuma davranışları arasındaki ilişkinin ortaya konmasının, çok boyutlu okuma gelişimini anlamaya katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin okuma motivasyonları ile okumanın sosyal boyutuna ilişkin davranışları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden olan ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Veriler 150 3. sınıf ve 150 4. sınıf olmak üzere toplam 300 öğrenciden toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak okuma motivasyonunun ölçümünde “Okuma Motivasyonu Ölçeği” gerekli izinler alındıktan sonra öğrencilere uygulanmıştır. Okumanın sosyal boyutuna ilişkin davranışların değerlendirilmesinde ise araştırmacılar tarafından geliştirilen “Okumanın Sosyal Boyutuna Yönelik Değerlendirme Rubriği” kullanılmıştır. Ardından elde edilen veriler excel tablosu haline getirilmiştir. Veriler üzerinde R Studio programında korelasyon analizi yapılacaktır. Bunun sonucunda elde edilen korelasyon katsayısına göre araştırmanın bulgularına ve sonuçlarına ulaşılabilecektir. Böylece okuma kavramının çok boyutlu bir bakış açısıyla ele alınması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: okuma motivasyonu, okumanın sosyal boyutu

Examining the Relationship Between Reading Motivation and the Social Dimension of Reading in Primary School Students

Sinem Güçlüer ^{1,*} & Gülizar Nacar ²

Abstract

Although the cognitive and affective dimensions of reading have been widely examined in the literature, the social dimension has received comparatively limited attention. Particularly at the primary school level, examining the relationship between students' reading motivation and their social reading behaviors is expected to contribute to a more comprehensive understanding of multidimensional reading development. Accordingly, the aim of this study is to investigate the relationship between primary school students' reading motivation and their behaviors related to the social dimension of reading. The study was conducted using a correlational survey design, a quantitative research method. Data were collected from a total of 300 students, including 150 third-grade and 150 fourth-grade students. As a data collection instrument, the Reading Motivation Scale was administered to the students after obtaining the necessary permissions. To evaluate behaviors related to the social dimension of reading, the Social Dimension of Reading Assessment Rubric, developed by the researchers, was used. The collected data were then organized into an Excel dataset. A correlation analysis will be conducted using the R Studio software. The findings and conclusions of the study will be determined based on the correlation coefficients obtained. In this way, the study aims to address reading from a multidimensional perspective.

Keywords: reading motivation, social dimension of reading

Türkçe Okunabilirlik Formüllerinin Eşdeğerliği: Çok Yönlü Yakınsak Geçerlik Analizi

Enver Türksoy¹ & Gizem Bişkiner^{2,*}

¹ Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

² Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, biskiner.gizem@ogr.ahievran.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın temel amacı, Türkçe metinler için geliştirilen ve yaygın olarak kullanılan beş okunabilirlik formülünün (Ateşman, Bezirci, Çetinkaya, Sönmez ve Şefika) aynı örtük yapıyı ölçüp ölçmediğini; yakınsak geçerlik ve ölçme güvenirliği çerçevesinde kapsamlı istatistiksel analizlerle incelemektir. Çalışmada farklı yayın evlerine ait 145 ders kitabı metni kullanılmış; ham okunabilirlik puanları karşılaştırılabilirlik sağlamak amacıyla Z-dönüşümüne tabi tutularak standartlaştırılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Shapiro-Wilk normallik testi, Pearson ve Spearman korelasyon analizleri, sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC), Kendall'ın uyum katsayısı (W), temel bileşenler analizi (PCA), tek faktörlü faktör analizi, tekrarlı ölçümler ANOVA ve Friedman testi gibi parametrik ve parametrik olmayan yöntemler birlikte kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, söz konusu okunabilirlik formüllerinin eşdeğer olmadığına dair güçlü ve tutarlı kanıtlar sunmaktadır. Öncelikle, Sönmez ve Şefika formüllerinin Z-puanları birebir özdeş çıkmıştır (Pearson $r=1,000$; Spearman $\rho=1,000$). Bu durum, iki formülün aynı matematiksel yapıya sahip olduğunu göstermekte ve etkili bağımsız formül sayısını beşten dörde indirmektedir. Normallik sınamalarında Ateşman formülü dışındaki tüm formüllerin puanları normal dağılım göstermemiştir (p Korelasyon analizleri, formüller arasında beklenen yüksek düzeyde pozitif ilişkilerin varlığını desteklememektedir. Aksine, Ateşman ile Bezirci formülleri arasında orta düzeyde negatif bir korelasyon saptanmıştır (Pearson $r=-,510$; Spearman $\rho=-,621$; p Ölçme güvenirliği analizleri son derece düşük değerler ortaya koymuştur. İki yönlü karışık model çerçevesinde hesaplanan sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC), tek ölçüm için ,029 (%95 GA: -,06 - ,17), beş formülün ortalamasına dayalı ölçüm için ise ,130 olarak bulunmuştur. Her iki değer de kabul edilebilir güvenirlik eşiği olan ,75'in oldukça altında kalmış ve istatistiksel olarak anlamsız çıkmıştır ($p>,05$). Kendall'ın uyum katsayısı ($W=,225$) formüllerin metinleri sıralama konusunda istatistiksel olarak anlamlı bir uyum sergilemediğini ortaya koymuştur ($\chi^2=161,84$; $p=,147$). Temel bileşenler analizi, varyansın %70,89'unu açıklayan iki bileşenin gerekli olduğunu gösterirken; tek faktörlü faktör analizinde yük değerleri yalnızca Sönmez/Şefika çiftinde yüksek çıkmış (yük=,997), diğer formüllerin yükleri düşük (Bezirci: ,158; Çetinkaya: ,108) veya negatif (Ateşman: -,257) kalmıştır. Tekrarlı ölçümler ANOVA ortalama puanlar arasında fark bulamazken (Z-standartlaştırması nedeniyle $p=1,000$), Friedman testi formüllerin metinleri anlamlı biçimde farklı sıraladığını göstermiştir ($\chi^2=20,95$; $p<,001$).

Sonuç olarak, incelenen beş okunabilirlik formülü aynı yapıyı ölçmemekte ve birbirinin yerine kullanılamamaktadır. Araştırmacıların ve eğitim politikacılarının formül seçiminde son derece dikkatli olmaları; farklı formüllerin farklı dilbilimsel özelliklere (sözcük uzunluğu, cümle yapısı vb.) duyarlılık gösterebileceğı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Okunabilirlik formülleri, Sınıf içi korelasyon, Temel bileşenler analizi, Yakınsak geçerlik

Equivalence of Turkish Readability Formulas: A Multitrait-Multimethod Convergent Validity Analysis

Enver Türksoy¹ & Gizem Bişkiner^{2,*}

Abstract

The primary purpose of this study is to examine whether five readability formulas developed for Turkish texts (Ateşman, Bezirci, Çetinkaya, Sönmez, and Şefika), which are widely used in educational settings, measure the same latent construct through comprehensive statistical analyses within the framework of convergent validity and measurement reliability. The study utilized 145 textbook texts from different publishers; raw readability scores were subjected to Z-transformation to ensure standardization and comparability. Data analysis employed both parametric and non-parametric methods including descriptive statistics, Shapiro-Wilk normality tests, Pearson and Spearman correlation analyses, intraclass correlation coefficient (ICC), Kendall's coefficient of concordance (W), principal component analysis (PCA), single-factor factor analysis, repeated measures ANOVA, and Friedman test. The findings provide strong and consistent evidence that these readability formulas are not equivalent. Firstly, Sönmez and Şefika formulas produced identical Z-scores (Pearson $r=1.000$; Spearman $\rho=1.000$). This indicates that the two formulas share the same mathematical structure, effectively reducing the number of distinct formulas from five to four. Normality tests indicated non-normal distributions for all formulas except Ateşman (p Correlation analyses failed to support the expected high positive relationships among formulas. Instead, a moderate negative correlation was found between Ateşman and Bezirci formulas (Pearson $r=-.510$; Spearman $\rho=-.621$; p Reliability analyses revealed extremely low values. The intraclass correlation coefficient (ICC), calculated under the two-way mixed model, was .029 (95% CI: $-.06$ to $.17$) for single measures and .130 for average measures across five formulas. Both values fall well below the acceptable reliability threshold ($\geq .75$) and were statistically non-significant ($p>.05$). Kendall's coefficient of concordance ($W=.225$) revealed no statistically significant agreement among formulas in ranking texts ($\chi^2=161.84$; $p=.147$). Principal component analysis indicated that two components were necessary to explain 70.89% of the variance, rather than a single component. In the single-factor factor analysis, high loadings appeared only for the Sönmez/Şefika pair (loading=.997), while other formulas displayed low (Bezirci: .158; Çetinkaya: .108) or negative (Ateşman: $-.257$) loadings. While repeated measures ANOVA found no differences in mean scores (due to Z-standardization, $p=1.000$), the Friedman test demonstrated that formulas rank texts significantly differently ($\chi^2=20.95$; $p<.001$). In conclusion, the examined readability formulas do not measure the same construct and cannot be used interchangeably. Researchers and educational policymakers must exercise extreme caution in selecting

formulas, considering that different formulas may be sensitive to different linguistic features such as word length and sentence structure.

Keywords: Readability formulas, Intraclass correlation, Principal component analysis, Convergent validity

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul 3. Sınıf Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Öğrenme Çıktılarının Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı Dil Yeterliliklerini Karşılama Düzeyinin İncelenmesi

Eda Öztürk ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, eda@ozturk.net.tr

²Yıldız Teknik Üniversitesi, mbsrn@yildiz.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan ilkokul 3. sınıf Türkçe dersi öğretim programındaki öğrenme çıktılarının, Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı (CEFR) dil yeterlilik seviyeleri ile ne ölçüde örtüştüğünü incelemektir. Araştırmada doküman analizi yöntemi kullanılmış ve 3.sınıf Türkçe dersi öğretim programındaki tüm öğrenme çıktıları CEFR’ nin dil yeterlilik seviyeleri ile karşılaştırılmıştır. Bulgular, çoğu öğrenme çıktısının temel dil becerilerini (okuma, yazma, dinleme, konuşma) A1 seviyesinde karşıladığını, bazı kazanımların ise A2 seviyesine yaklaşan becerileri içerdiğini göstermektedir. Bunun yanı sıra öğretim programında CERF’ nin dil yeterliliklerinde karşılığı olmayan öğrenme çıktıları olduğu da saptanmıştır. Bu araştırma, Türkiye’deki ilkokul düzeyindeki Türkçe öğretim programının, Avrupa standartlarına uygunluk açısından güçlü ve geliştirilmesi gereken alanları ortaya koyması açısından önem arz etmektedir. Sonuçlar, program geliştirme ve dil yeterliliği takibi açısından eğitim politikalarına ve öğretim tasarımı öğretmenlere rehberlik edebilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkçe Öğretim Programı, Öğrenme Çıktıları, Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı

An Examination of the Alignment of Learning Outcomes in the 3rd-Grade Turkish Language Curriculum of the Turkey Century Maarif Model with the Language Proficiency Levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

Eda Öztürk ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

Abstract

The aim of this study is to examine the extent to which the learning outcomes in the 3rd-grade Turkish language curriculum, prepared within the scope of the Turkey Century Maarif Model, align with the language proficiency levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). The study employed a document analysis method, and all learning outcomes in the 3rd-grade Turkish curriculum were compared with the CEFR language proficiency levels. The findings indicate that most learning outcomes meet the basic language skills (reading, writing, listening, and speaking) at the A1 level, while some outcomes encompass skills approaching the A2 level. In addition, the analysis revealed that some learning outcomes in the curriculum do not have corresponding levels within the CEFR framework. This study is significant in terms of identifying both the strengths and areas for improvement of the Turkish language curriculum at the primary school level in Turkey with respect to European standards. The results provide valuable guidance for curriculum development, monitoring language proficiency, and supporting teachers in instructional design and educational policy planning.

Keywords: Turkey Century Maarif Model, Turkish Language Curriculum, Learning Outcomes, Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

Yabancılara Türkçe Öğretiminde Yaratıcı Drama Yönteminin Kelime Öğrenmeye Etkisi: Teorik Bir İnceleme

Fatime Çiftçi

Yıldız Teknik Üniversitesi, fatma34.01@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, yabancılara Türkçe öğretiminde yaratıcı drama yönteminin kelime öğrenme üzerindeki etkisinin teorik çerçevede incelenmesi amaçlanmıştır. Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kelime edinimi, bireylerin dil becerilerini etkili bir şekilde kullanabilmeleri açısından temel bir öneme sahiptir. Kelime bilgisi; dinleme, konuşma, okuma ve yazma becerilerinin gelişimini doğrudan etkileyen bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, öğretim sürecinde kullanılan yöntem ve tekniklerin niteliği, öğrenme çıktıları üzerinde belirleyici rol oynamaktadır.

Literatür incelendiğinde, yaratıcı drama yönteminin yabancı dil öğretiminde özellikle konuşma becerisi, iletişimsel yeterlik ve öğrencilerin derse katılım düzeyleri üzerindeki etkisini ele alan çeşitli çalışmaların bulunduğu görülmektedir. Bununla birlikte deyim, kalıp söz ve söz varlığı unsurlarına yönelik bazı araştırmalar mevcut olsa da doğrudan kelime öğrenimine odaklanan çalışmaların oldukça sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Bu yönüyle yaratıcı drama yönteminin kelime öğrenme üzerindeki etkisini ele alan bu çalışma, literatürdeki önemli bir boşluğu doldurmayı hedeflemekte ve özgün bir nitelik taşımaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniğine dayalı olarak yürütülmüştür. Bu kapsamda yaratıcı drama yöntemi, dil öğretimi yaklaşımları ve kelime öğrenimi üzerine yapılmış ulusal ve uluslararası akademik çalışmalar incelenmiş; elde edilen veriler karşılaştırmalı ve bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular, yaratıcı drama yönteminin öğrenme sürecinde öğrencilerin aktif katılımını teşvik ettiğini, anlamlı öğrenmeyi desteklediğini ve kelime ediniminde kalıcılığı arttırdığını ortaya koymaktadır. Ayrıca bu yöntemin öğrencilerin motivasyon düzeylerini yükselttiği, öğrenme ortamını daha etkileşimli hale getirdiği ve dilin bağlam içinde kullanımını kolaylaştırdığı belirlenmiştir. Bunun yanı sıra, yaratıcı drama etkinliklerinin öğrencilerin duyuşsal özellikleri üzerinde de olumlu etkiler yarattığı ve öğrenmeye yönelik tutumlarını geliştirdiği ifade edilebilir.

Sonuç olarak, yaratıcı drama yönteminin yabancılara Türkçe öğretiminde kelime öğrenimini destekleyen etkili ve yenilikçi bir yaklaşım olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda, Türkçe öğretim programlarında yaratıcı drama etkinliklerine daha fazla yer verilmesi önerilmekte; ayrıca bu alanda gerçekleştirilecek uygulamalı ve deneysel çalışmaların literatüre önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Yabancılara Türkçe Öğretimi, Yaratıcı Drama, Kelime Öğrenme, Söz Varlığı, Dil Öğretimi Yöntemleri

The Impact Of The Creative Drama Method On Vocabulary Acquisition in Teaching Turkish To Foreigners: A Theoretical Review

Fatime Çiftçi

Abstract

This study aims to examine the impact of the creative drama method on vocabulary acquisition within the theoretical framework of teaching Turkish to foreigners. In the field of Turkish as a foreign language (TFL), vocabulary acquisition is of fundamental importance for individuals to utilize their language skills effectively. Vocabulary stands out as an element that directly influences the development of listening, speaking, reading, and writing skills. In this context, the quality of the methods and techniques used in the instructional process plays a decisive role in learning outcomes.

When the literature is reviewed, it is observed that there are various studies addressing the effects of the creative drama method in foreign language teaching, particularly on speaking skills, communicative competence, and students' level of classroom participation. However, while there are some researches on idioms, formulaic expressions, and lexical elements, it is noteworthy that studies focusing directly on vocabulary acquisition are quite limited. In this regard, this study, which addresses the impact of the creative drama method on vocabulary learning, aims to fill a significant gap in the literature and possesses an original character.

The research was conducted based on the document analysis technique, one of the qualitative research methods. In this scope, national and international academic studies on the creative drama method, language teaching approaches, and vocabulary acquisition were examined; the obtained data were evaluated from a comparative and holistic perspective.

The findings reveal that the creative drama method encourages active student participation in the learning process, supports meaningful learning, and increases retention in vocabulary acquisition. Furthermore, it has been determined that this method raises students' motivation levels, renders the learning environment more interactive, and facilitates the use of language within context. Additionally, it can be stated that creative drama activities create positive effects on the affective characteristics of students and improve their attitudes towards learning.

In conclusion, it can be said that the creative drama method is an effective and innovative approach that supports vocabulary learning in teaching Turkish to foreigners. Accordingly, it is recommended that more space be allocated to creative drama activities in Turkish language teaching programs; moreover, it is anticipated that applied and experimental studies to be carried out in this field will provide significant contributions to the literature.

Keywords: Keywords: Teaching Turkish to Foreigners, creative drama, vocabulary acquisition, lexicon, language teaching methods.

Koro Hâlinde Okuma Etkinliklerinin İlkokul İkinci Sınıf Öğrencilerinin Okuma Hızına Etkisi: Deneysel Bir Araştırma

Seda Coşar Özbulut ^{1,*} & Sevim Güven ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, sedacsr@gmail.com

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Okuma becerisi, ilkökul döneminde öğrencilerin akademik gelişimlerinin temel belirleyicilerinden biri olup, özellikle okuma hızının geliştirilmesi akıcı okuma becerisinin önemli bir bileşenini oluşturmaktadır. Bu araştırmanın amacı, koro hâlinde okuma etkinliklerinin ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinin okuma hızı üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden deney öncesi desenlerden tek gruplu ön test–son test modeli kullanılarak yürütülmüştür. Bu desen, eğitim ortamlarında uygulamaya dayalı öğretim müdahalelerinin etkililiğini belirlemede literatürde yaygın olarak tercih edilen araştırma modellerinden biridir.

Katılımcılar, Türkiye'nin Orta Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir ilkökulda öğrenim gören 28 ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, öğrencilerin bir dakikalık süre içerisinde doğru okudukları kelime sayısına dayalı okuma hızı ölçümü kullanılmıştır. Elde edilen veriler Jamovi istatistik paket programı aracılığıyla analiz edilmiş ve ön test ile son test puanları arasındaki farkın belirlenmesinde bağımlı örneklem t-testi uygulanmıştır.

Analiz sonuçları, koro hâlinde okuma etkinlikleri sonrasında öğrencilerin okuma hızlarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğunu göstermektedir. Ayrıca etki büyüklüğü değerinin yüksek olduğu belirlenmiş ve uygulanan yöntemin güçlü bir etkiye sahip olduğu ortaya konmuştur. Bu bulgular doğrultusunda, koro hâlinde okuma etkinliklerinin ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinin okuma hızını geliştirmede etkili ve uygulanabilir bir öğretim yöntemi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koro hâlinde okuma, okuma hızı, akıcı okuma

The Effect Of Choral Reading Activities On The Reading Speed Of Second-Grade Primary School Students: An Experimental Study

Seda Coşar Özbulut ^{1,*} & Sevim Güven ²

Abstract

Reading skill is one of the fundamental determinants of students' academic development during primary school years, and improving reading speed constitutes an important component of fluent reading. The aim of this study is to examine the effect of choral reading activities on the reading speed of second-grade primary school students. The study was conducted using a **one-group pretest–posttest design**, one of the pre-experimental designs within quantitative research methods. This design is widely preferred in the literature for determining the effectiveness of instructional interventions implemented in educational settings.

The participants consisted of 28 second-grade primary school students attending a primary school located in the Central Black Sea Region of Türkiye. As a data collection tool, reading speed was measured based on the number of words correctly read by students within one minute. The collected data were analyzed using the Jamovi statistical package program, and a paired samples t-test was conducted to determine the difference between pretest and posttest scores.

The analysis results indicated a statistically significant increase in students' reading speed following the implementation of choral reading activities. Additionally, the effect size was found to be high, demonstrating that the implemented method had a strong effect. Based on these findings, it was concluded that choral reading activities are an effective and practical instructional method for improving the reading speed of second-grade primary school students.

Keywords: Choral reading, reading speed, fluent reading, second-grade primary school students

Çağın Çatışmalarına Çocuk Kitaplarıyla Direnmek: Barış Eğitimi Üzerine Bir Sınıf Uygulaması Örneği

Yasemin Bülbül

Gazi Üniversitesi, yaseminbulbull@gmail.com

Özet

Özellikle 2011 yılından bu yana yakın coğrafyamızda yaşanan savaşlar, çocukların da yüzleştiği güncel bir gerçekliktir. Pedagojik açıdan çocukları bu olgudan tamamen soyutlamak yerine; odağı "savaş"tan ziyade "barış" kavramına kaydırarak onlara güvenli ve bilinçli bir yaklaşım sunmak esastır. Barış eğitimi; çocukları savaşıklık anlamına gelen "negatif barış" fikrinden öteye taşıyarak onlara adalet, eşitlik, hoşgörü, empati, iş birliği ve çatışma çözme gibi temel becerilerle "pozitif barış" anlayışını kazandırır. Bu süreçte nitelikli çocuk edebiyatı, soyut kavramları somutlaştırma gücüyle ve çocuğa görelilik ilkesiyle erken yaşta duyumsanan değerleri kalıcı hâle getirerek şiddet kültüründen barış kültürüne geçişte hayati bir araç görevi görür.

Bu çalışmanın amacı; barış eğitiminin önemini vurgulamak, çocuk edebiyatından barış konulu kitap örnekleri sunmak ve bu kuramsal çerçeveyi pratiğe döken bir sınıf uygulamasının sonuçlarını paylaşmaktır. Çalışma kapsamında öncelikle ilgili literatür taranmış, çocuk kitapları araştırılmış, ardından elde edilen veriler ışığında sınıf düzeyinde bir uygulama gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma verilerinin kullanıldığı bu çalışmada veriler 14 tane 1. sınıf öğrencisinden elde edilmiş ve verilerin analizinde betimsel analiz kullanılmıştır.

Deneyssel bir araştırma olmamasına rağmen literatür bulgularını pratik bir bağlama yerleştirmeyi hedefleyen bu uygulamada, etkileşimli okuma yöntemiyle barış içerikli bir kitap okunmuş; süreç tartışma ve drama teknikleriyle pekiştirilmiştir. Öğrencilerin farkındalığındaki değişimi ölçmek amacıyla uygulamanın başında ve sonunda çocuklara "Barış nedir?" sorusu yöneltilmiştir. Elde edilen bulgular, çocuk edebiyatı aracılığıyla yürütülen barış eğitiminin çocuklarda farkındalık oluşturmada ve barışı içselleştirmede oldukça etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Barış eğitimi, çocuk edebiyatı, pozitif barış, etkileşimli kitap okuma

Resisting Contemporary Conflicts Through Children's Literature: A Case Study of Classroom Practice on Peace Education

Yasemin Bülbül

Abstract

Wars occurring in neighboring regions, particularly since 2011, represent a contemporary reality that children inevitably encounter. From a pedagogical perspective, rather than completely isolating children from this reality, it is essential to provide a safe and conscious approach by shifting the focus from “war” to “peace.” Peace education moves children beyond the concept of “negative peace,” defined as the absence of war, and fosters an understanding of “positive peace” through essential skills such as justice, equality, tolerance, empathy, cooperation, and conflict resolution. In this process, high-quality children’s literature serves as a vital tool in the transition from a culture of violence to a culture of peace by concretizing abstract concepts and, through its child-centered nature, enabling the internalization of these values at an early age.

The aim of this study is to emphasize the importance of peace education, present examples of peace-themed children’s books, and share the outcomes of a classroom implementation that translates this theoretical framework into practice. Within the scope of the study, relevant literature was reviewed and children’s books were analyzed. Subsequently, a classroom application was conducted in light of the findings. This study employs qualitative research data obtained from 14 first-grade students, and the data were analyzed using descriptive analysis.

Although this study is not experimental, it aims to situate theoretical findings within a practical context. Accordingly, a peace-themed book was read using the interactive reading method, and the process was reinforced through discussion and drama techniques. To assess changes in students’ awareness, the question “What is peace?” was asked at the beginning and at the end of the implementation. The findings indicate that peace education conducted through children’s literature is highly effective in raising awareness and fostering the internalization of peace in children.

Keywords: Peace education, children’s literature, positive peace, interactive book reading

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinde Sözel Çalışma Belleği, Üstbilişsel Farkındalık ve Okuduğunu Anlama Arasındaki İlişkiler

Fatma Solhan ^{1,*} & Aysel Demiroğlu ²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, fatmasolhan156@gmail.com

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinde sözel çalışma belleği, üstbilişsel farkındalık ve okuduğunu anlama arasındaki ilişkileri incelemektir. Okuduğunu anlama, bireyin akademik başarısının temel belirleyicilerinden biri olup yalnızca doğru ve akıcı okuma becerisini değil, aynı zamanda bilgiyi anlamlandırma, bütünleştirme ve yorumlama süreçlerini de kapsamaktadır. Bu bağlamda, sözel çalışma belleği okuma sırasında bilgilerin geçici olarak depolanması ve işlenmesini sağlayarak anlam kurma sürecine katkı sunarken; üstbilişsel farkındalık bireyin kendi öğrenme süreçlerini planlama, izleme ve değerlendirme becerileriyle okuma performansını destekleyen üst düzey bir bilişsel yapı olarak öne çıkmaktadır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile desenlenmiştir. Çalışmanın evrenini 2025-2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Manisa ili Turgutlu ilçesinde yer alan ilkokul dördüncü sınıf öğrencileri, örneklem ise bu okullar arasından seçilen farklı sosyo-ekonomik çevrelerden öğrencilerin olduğu bir ilkokuldaki okuma ve yazma becerilerine sahip olan dördüncü sınıf öğrencilerinin amaçlı örnekleme ile seçilmesiyle oluşturulmuş 150 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Çalışma Belleği Ölçeği (Sözel Bellek), Çocuklar İçin Üstbilişsel Farkındalık Ölçeği ve Okuma Becerileri Değerlendirme Aracı (Okuduğunu Anlama) kullanılmıştır. Çalışma Belleği Ölçeği her öğrenciye tek tek uygulanan bir ölçektir. Çalışmada uygulanan sözel alt alanın kısa süreli bellek (rakam hatırlama, sözcük hatırlama, anlamsız sözcük hatırlama) ve çalışma belleği (geriye rakam hatırlama, ilk sözcüğü hatırlama) alt boyutları bulunmaktadır. Elde edilen veriler; cinsiyet, okul öncesi eğitim alma durumu, anne ve baba eğitim düzeyi, kardeş sayısı, konuşmaya başlama yaşı, günlük dijital araç kullanım süresi ve annenin çalışma durumu gibi değişkenler açısından analiz edilecektir. Uygulama süreci devam etmektedir. Araştırmadan elde edilmesi beklenen bulguların, sözel çalışma belleği ile okuduğunu anlama arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğunu; benzer şekilde üstbilişsel farkındalığın da okuma performansını anlamlı düzeyde yordadığını ortaya koyması öngörülmektedir. Bununla birlikte, çalışma belleği ve üstbilişsel farkındalık düzeylerinin birlikte ele alındığında okuduğunu anlama üzerindeki etkisinin daha güçlü olacağı düşünülmektedir. Ayrıca bu değişkenlerin bazı demografik özelliklere göre farklılaşabileceği de beklenmektedir. Sonuç olarak, bu araştırmanın bilişsel ve üstbilişsel süreçleri bütüncül bir çerçevede ele alarak ilkokul düzeyinde okuma becerilerinin anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Elde edilecek bulguların, öğretim programlarının geliştirilmesi, sınıf içi öğretim

stratejilerinin zenginleştirilmesi ve erken müdahale programlarının oluşturulması açısından önemli çıkarımlar sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çalışma belleği, üstbilişsel farkındalık, okuduğunu anlama, ilkokul öğrencileri

The Relationships Among Verbal Working Memory, Metacognitive Awareness, and Reading Comprehension in Fourth-Grade Primary School Students

Fatma Solhan ^{1,*} & Aysel Demiroğlu ²

Abstract

This study aimed to examine the relationships among verbal working memory, metacognitive awareness, and reading comprehension in fourth-grade primary school students. Reading comprehension is a fundamental determinant of academic achievement and encompasses not only accurate and fluent reading but also the processes of constructing meaning, integrating information, and making interpretations. In this context, verbal working memory contributes to meaning-making by enabling the temporary storage and processing of information during reading, whereas metacognitive awareness emerges as a higher-order cognitive construct that supports reading performance through planning, monitoring, and evaluating learning processes. This study used a quantitative correlational survey model. The population consisted of fourth-grade primary school students in the Turgutlu district of Manisa during the 2025–2026 academic year. The sample comprised 150 fourth-grade students who possessed basic reading and writing skills, selected through purposive sampling from a primary school representing diverse socioeconomic backgrounds. Data were collected using the Working Memory Scale (verbal domain), Metacognitive Awareness Scale for Children, and Reading Skills Assessment Tool (reading comprehension). The Working Memory Scale is administered individually and includes subdimensions of short-term memory (digit recall, word recall, and nonword recall) and working memory (backward digit recall and first-word recall). The collected data will be analyzed in terms of variables such as gender, preschool education status, parental education level, number of siblings, age at speech onset, daily digital device usage, and mother's employment status. The data collection process is still ongoing. It was expected that the findings would reveal significant and positive relationships between verbal working memory and reading comprehension, and that metacognitive awareness would significantly predict reading performance. Furthermore, it is anticipated that the combined effect of working memory and metacognitive awareness will provide a stronger explanation for reading comprehension. These variables are also expected to differ according to demographic characteristics. In conclusion, this study is expected to contribute to the literature by examining cognitive and metacognitive processes within a holistic framework and providing insights into reading development at the primary school level. The findings are anticipated to have important implications for improving curricula, enriching classroom instructional practices, and developing early intervention programs.

Keywords: Working memory, metacognitive awareness, reading comprehension, primary school students

İlk Adım Etkinliklerinin İlkokul Birinci Sınıf Öğrencilerinin Yazma Becerilerine Yansımaları

Aliye Yazıcı ^{1,*} & Pınar Girmen ²

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, aliyezc@gmail.com

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilk adım yazma etkinliklerinin ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin yazma becerilerine olan yansımalarını incelemektir. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden eylem araştırması olarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu 2024-2025 eğitim öğretim yılında Eskişehir merkezde öğrenim gören 19 ilkokul birinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında öğrenci ürünlerinden, araştırmacı günlüklerinden, öğrenci günlüklerinden, gözlemlerden, yarı yapılandırılmış öğrenci görüşmelerinden ve uygulama sürecinde kullanılan video kayıtlarından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi aracılığıyla çözümlenmiştir. İlk adım yazma etkinliklerinin, ilkokul 1. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerine yansımalarının incelendiği bu çalışmada elde edilen bulgular neticesinde üç ana tema oluşturulmuştur. Birinci tema “İçeriksel Boyut” teması olup bu tema; betimleme kullanımı, benzetme kullanımı, ikileme kullanımı, pekiştirme kullanımı, bağlaç kullanımı, başlık kullanımı, hikâye unsurlarına yer verme, olayları oluş sırasına koyma, sebep-sonuç ilişkisi kurma alt temalarından oluşmuştur. İkinci ana tema “ Biçimsel Boyut” olup bu tema; noktalama işaretleri, yazım kuralları, görsel kullanımı, biçimsel uygunluk alt temalarından oluşmuştur. Son olarak üçüncü alt tema ise “Psikososyal Boyut” teması olup bu tema; duygularını ifade etme, mutluluk ve keyif, heyecan ve merak, şaşkınlık ve yenilik, özgüven ve başarı, tutum, motivasyon alt temalarından oluşmuştur. Araştırma bulguları, ilk adım etkinliklerinin öğrencilerin yazılı anlatımlarında içeriksel, biçimsel ve psikososyal boyutlarda olumlu yönde yansımalar sağladığını göstermektedir. İçeriksel boyutta öğrencilerin betimleme, benzetme, hikâye unsurlarına yer verme ve sebep-sonuç ilişkisi kurma becerilerinde gelişim gözlenmiştir. Biçimsel boyutta noktalama işaretleri, yazım kuralları ve sayfa düzenine yönelik farkındalıklarının arttığı belirlenmiştir. Psikososyal boyutta ise öğrencilerin yazmaya ilişkin motivasyonlarında, özgüvenlerinde ve tutumlarında olumlu yansımalar gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, ilk adım yazma etkinliklerinin ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin desteklenmesinde olumlu bir araç olduğu söylenebilir.

*Bu çalışma, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Temel Eğitim Ana Bilim Dalı, Sınıf Eğitimi Yüksek Lisans Programı’nda yürütülen “İlk Adım Etkinliklerinin İlkokul Birinci Sınıf Öğrencilerinin Yazma Becerilerine Yansımaları” başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yazma becerisi, ilkokul birinci sınıf, yazılı anlatım

Reflections of First Step Activities on the Writing Skills of Primary School First Grade Students

Aliye Yazıcı ^{1,*} & Pınar Girmen ²

Abstract

The purpose of this study is to examine the reflections of "first-step writing activities" on the writing skills of primary school first-grade students. The research was conducted as action research, a qualitative research design. The study group consists of 19 first-grade students attending a primary school in the city center of Eskişehir during the 2024-2025 academic year. Data were collected through student artifacts, researcher journals, student journals, observations, semi-structured student interviews, and video recordings recorded during the implementation process. The obtained data were analyzed using content analysis. As a result of the findings regarding the reflections of first-step writing activities on the writing skills of the students, three main themes were identified:

Content Dimension: This theme comprises sub-themes such as the use of description, metaphors, reduplications, intensifiers, conjunctions, titles, inclusion of story elements, sequencing events, and establishing cause-and-effect relationships. Formal Dimension: This theme consists of sub-themes, including punctuation marks, spelling rules, use of visuals, and formal compliance. Psychosocial Dimension: This theme includes sub-themes such as expressing emotions, happiness and enjoyment, excitement and curiosity, surprise and novelty, self-confidence and achievement, attitude, and motivation. The research findings indicate that first-step activities provide positive reflections on students' written expressions across content, formal, and psychosocial dimensions. In the content dimension, development was observed in students' skills in description, metaphor usage, inclusion of story elements, and establishing cause-and-effect relationships. In the formal dimension, it was determined that their awareness regarding punctuation, spelling rules, and page layout increased. In the psychosocial dimension, positive reflections were observed in students' motivation, self-confidence, and attitudes toward writing. Consequently, it can be concluded that first-step writing activities serve as a positive tool in supporting the development of writing skills among first-grade primary school students.

Keywords: Writing skills, first-grade primary school students, written expression

Öğretmen Tahminleri Öğrencilerin Akıcı Okuma Becerilerini Ne Kadar Açıklıyor?

Nurhan Aktaş

Selçuk Üniversitesi, nurhanakts@gmail.com

Özet

Akıcı okuma doğruluk, hız ve prozodiden oluşan çok boyutlu bir beceri olup öğrencilerin doğru, hızlı ve anlamı yansıtan bir biçimde okuyabilmesini gerektirir ve okuduğunu anlama başarısının en güçlü göstergelerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu bileşenler, özellikle ilkokul düzeyinde öğrencilerin okumayı otomatikleştirme ve anlamı yapılandırma süreçleriyle doğrudan ilişkilidir. Bu nedenle akıcı okumanın doğru ve nesnel biçimde değerlendirilmesi, öğrencilerin okuma gelişiminin izlenmesi ve öğretim kararlarının sağlıklı biçimde yönlendirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin ilkokul öğrencilerinin akıcı okuma becerilerine ilişkin değerlendirmelerinin, öğrencilerin nesnel olarak belirlenen akıcı okuma performanslarını ne ölçüde açıkladığını incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, Konya’da 2., 3. ve 4. sınıflarda öğrenim gören en az 300 ilkokul öğrencisi ile bu öğrencilerin sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Öğrencilerin akıcı okuma becerileri, sınıf düzeylerine uygun metinlerle gerçekleştirilen sesli okuma uygulamalarından elde edilen ses kayıtlarının analiz edilmesi yoluyla belirlenmiştir. Öğrencilerin akıcı okuma performanslarında kelime tanıma düzeylerine ve okuma hataları incelenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin her öğrenci için bağımsız bir şekilde akıcı okuma performansına ilişkin görüş bildirmeleri amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen öğretmen değerlendirme formu kullanılmıştır. Böylece her öğrenci için öğretmen değerlendirmesine dayalı akıcılık puanı ile performansa dayalı akıcılık puanı elde edilerek karşılaştırılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Pearson korelasyon katsayısı ve sınıf içi korelasyon katsayısı kullanılmış; ayrıca öğretmen değerlendirmelerinin öğrencilerin gerçek performansını yordama düzeyini belirlemek amacıyla basit doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Araştırma verilerinin analizi devam etmektedir. Elde edilecek bulguların, öğretmen değerlendirmelerinin geçerliği ve güvenilirliğine ilişkin önemli kanıtlar sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıcı okuma, ilkokul öğrencileri, sınıf öğretmenleri, regresyon analizi

To What Extent Do Teachers' Judgments Explain Students' Reading Fluency Skills?

Nurhan Aktaş

Abstract

Reading fluency is a multidimensional construct consisting of accuracy, rate, and prosody, and it requires students to read text accurately, at an appropriate speed, and with meaningful expression. It is widely regarded as one of the strongest indicators of reading comprehension achievement. These components are directly related to students' ability to automatize reading processes and construct meaning, particularly at the primary school level. Therefore, the accurate and objective assessment of reading fluency is of critical importance for monitoring students' reading development and effectively guiding instructional decisions. Within this context, the aim of this study is to examine the extent to which primary school teachers' evaluations of students' reading fluency explain students' objectively measured reading fluency performance. The study group consists of at least 300 primary school students enrolled in the 2nd, 3rd, and 4th grades in Konya, along with their classroom teachers. A correlational research design, one of the quantitative research methods, was employed in the study. Students' reading fluency skills were determined through the analysis of audio recordings obtained from oral reading tasks using grade-level appropriate texts. In this process, students' reading accuracy (error types and number of errors), reading rate, and prosodic features were examined. In order to obtain teachers' independent evaluations of each student's reading fluency performance, a teacher evaluation form developed by the researcher was used. Thus, for each student, a teacher-based fluency score and a performance-based fluency score were obtained and compared. Descriptive statistics, Pearson correlation coefficient, and intraclass correlation coefficient were used in the data analysis. In addition, simple linear regression analysis was conducted to determine the extent to which teachers' evaluations predict students' actual performance. Data analysis is ongoing. The findings are expected to provide important evidence regarding the validity and reliability of teacher evaluations.

Keywords: Reading fluency, primary school students, classroom teachers, regression analysis

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Yazma Öğrenme Çıktılarının Bilişsel Gereksinimlerinin Yenilenmiş Bloom Taksonomisi Çerçevesince İncelenmesi

Esmâ Sultan Macit ^{1,*}, Fatma Zehra Çölkesen ¹ & Şennur Demir ¹

¹ *Istanbul Aydın Üniversitesi, esmasultanmacit@gmail.com*

Özet

Yazma becerisi, ilkököl öğrencilerinin duygu ve düşüncelerini sistematik bir şekilde organize etmelerine ve kendilerini ifade etmelerine olanak tanıyan temel bir dil becerisidir. 2024 yılında yürürlüğe giren Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bu alanda yeni bir perspektif sunsa da programın öngördüğü bilişsel derinliğin analizi öğretim faaliyetlerinin başarısı için kritik önem taşımaktadır. Bu doğrultuda araştırmanın temel amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli ilkököl Türkçe dersi yazma alanı öğrenme çıktılarını, Yenilenmiş Bloom Taksonomisi çerçevesinde inceleyerek müfredatın bilişsel gereksinim düzeylerini belirlemektir.

Nitel araştırma yaklaşımlarından doküman analizi yöntemiyle yapılandırılan çalışmanın veri kaynağını, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı'ndaki yazma öğrenme çıktıları oluşturmaktadır. Elde edilen veriler, Yenilenmiş Bloom Taksonomisi'nin bilişsel süreç boyutunda yer alan basamaklar esas alınarak sınıflandırılmıştır. Araştırmanın geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları kapsamında uzman görüşüne başvurulmuş ve kodlayıcılar arası görüş birliği hesaplanarak analizlerin tutarlılığı güvence altına alınmıştır.

Bulgular, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında sunulan yazma öğrenme çıktılarının bilişsel düzeyler açısından heterojen bir dağılım sergilediğini göstermektedir. Yapılan analizler sonucunda, öğrenme çıktılarının büyük bir çoğunluğunun "uygulama" ve "yaratma" basamaklarında yoğunlaştığı, buna karşın "hatırlama" ve "anlama" gibi alt düzey basamaklara daha az yer verildiği tespit edilmiştir. Ancak, eleştirel düşünmenin temelini oluşturan "analiz" ve "değerlendirme" basamaklarındaki çıktıların sınırlı sayıda kalması, bilişsel süreçlerin üst düzey basamaklar arasında dengeli dağılmadığını ortaya koymuştur.

Bu sonuçlar ışığında, yeni modelin öğrenciyi ürün ortaya koymaya teşvik ettiği ancak bu ürünlerin kalitesini artıracak olan çözümleme ve niteliksel kontrol mekanizmalarında desteklenmeye ihtiyaç duyduğu görülmektedir. Araştırma sonucunda, müfredatın öğrenciyi yazdığı metin üzerinde eleştirel bir bakış açısıyla düşünmeye de yönlendirecek şekilde güncellenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Öneriler kapsamında; öğretmen kılavuz kitaplarında üst düzey bilişsel etkinliklerin artırılması ve ölçme-değerlendirme süreçlerinin bu süreçleri kapsayacak şekilde çeşitlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Yazma Becerileri, Yenilenmiş Bloom Taksonomisi, Bilişsel Talep.

An Examination of the Cognitive Requirements of Writing Learning Outcomes in Primary Schools Under the Turkey Century Education Model Within the Framework of the Revised Bloom Taxonomy

Esma Sultan Macit ^{1,*}, Fatma Zehra Çölkesen ¹ & Şennur Demir ¹

Abstract

Writing is a fundamental language skill that enables elementary school students to systematically organize their feelings and thoughts and express themselves. Although the Turkey Century Education Model, which came into effect in 2024, offers a new perspective in this area, analyzing the cognitive depth envisaged by the curriculum is critical to the success of instructional activities. In this context, the primary objective of this study is to examine the learning outcomes for the writing domain in the Turkey Century Education Model's elementary school Turkish language curriculum within the framework of the Revised Bloom Taxonomy to determine the curriculum's cognitive requirement levels.

Structured using the document analysis method—one of the qualitative research approaches—the study's data source consists of the writing learning outcomes in the Turkey Century Education Model Elementary School Turkish Language Curriculum. The data obtained were classified based on the levels within the cognitive process dimension of the Revised Bloom Taxonomy. As part of the study's validity and reliability procedures, expert opinions were sought, and inter-rater agreement was calculated to ensure the consistency of the analyses.

The findings indicate that the writing learning outcomes presented within the framework of the Turkey Century Education Model exhibit a heterogeneous distribution in terms of cognitive levels. The analyses revealed that the vast majority of learning outcomes are concentrated at the “application” and “creation” levels, while lower-level stages such as ‘recall’ and “comprehension” are given less emphasis. However, the limited number of outcomes at the “analysis” and “evaluation” stages—which form the foundation of critical thinking—reveals that cognitive processes are not distributed evenly across higher-order stages.

In light of these results, it is evident that while the new model encourages students to produce work, it requires support in the areas of analysis and quality control mechanisms that would enhance the quality of these products. The research concluded that the curriculum must be updated to also guide students toward thinking critically about the texts they write. As part of the recommendations, it is suggested that teacher's guides should include more higher-order cognitive activities and that assessment processes should be diversified to encompass these activities.

Keywords: The Turkey Century Education Model, Writing Skills, Revised Bloom Taxonomy, Cognitive Demands.

Çocuklar için Felsefe Uygulamalarını Derslerinde Kullanan Türkçe Öğretmenlerinin Deneyimleri: Bir Anlatı Araştırması

Zeynep Cin Şeker

Atatürk Üniversitesi, zeynep.seker@atauni.edu.tr

Özet

Çocuklar için felsefe (P4C) bir uyarandan hareketle çocukların diyalog kurdukları, sorular sordukları ve tartışma aracılığıyla kavram oluşturdıkları bir yaklaşımdır. Çocuklar için felsefe yaklaşımı, dil ve düşünce üzerine yoğunlaşır. Çünkü felsefe etkinliğinin yapılabilmesi için dil ve düşünce ortamının var olması gerekir. Dolayısıyla çocuklarla felsefi bir diyalogun gerçekleşebilmesi için öncelikle çocukta dil ve düşünme eylemlerinin açığa çıkması gerekir. Yaklaşımın dil becerileri ile ilişkisi dikkate alındığında Türkçe dersleri için önemli bir uygulama alanı olduğu söylenebilir. Son yıllarda ülkemizde de ön plana çıkan yaklaşım farklı branşlardaki öğretmenlerin dikkatini çekmekle birlikte, doğası gereği Türkçe öğretmenlerinin de ilgi gösterdiği bir alan olmuştur. Çocuklar için felsefe eğitimi alan ve gerek ders kitaplarında yer alan metinlerle gerek çocuklarla felsefe yapabilmeye olanak sağlayan metinler aracılığıyla derslerinde felsefe oturumları gerçekleştiren Türkçe öğretmenlerinin deneyimlerinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı çocuklar için felsefeyi derslerinde kullanan Türkçe öğretmenlerinin deneyimlerini belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden anlatı araştırması modeli kullanılmıştır. Anlatı araştırmaları bir durum ya da konuyla ilgili insanların yaşadıkları tecrübeleri hikâyeler ile inceler. Çalışma grubu, çocuklar için felsefe eğitimi alan ve bu yaklaşımı derslerinde kullanan 3 Türkçe öğretmeninden oluşmaktadır. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Görüşme formunun ilk bölümünde öğretmenlerin demografik ve mesleki bilgilerine yer verilmiş, ikinci bölümde ise çocuklar için felsefeyi kullandıkları Türkçe derslerinde elde ettikleri deneyimleri anlatmalarını sağlayan görüşme sorularına yer verilmiştir. Öğretmenlerin biri ile yüz yüze, ikisi ile çevrimiçi ortamlarda görüşme yapılacak ve görüşmeler kayır altına alınacaktır. Veriler, içerik analizi ile çözümlenecektir. Araştırmanın bulgularına veri analizi süreci tamamlandıktan sonra bildiri sunumunda yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: P4C, Çocuklar için Felsefe, Anlatı Araştırması, Türkçe Öğretmenleri

Experiences of Turkish Teachers Using Philosophy for Children Applications in Their Lessons: A Narrative Study

Zeynep Cin Şeker

Abstract

Philosophy for Children (P4C) is an approach where children engage in dialogue, ask questions, and construct concepts through discussion, starting from a stimulus. The P4C approach focuses on language and thought, because a language and thought environment is necessary for philosophical activity to take place. Therefore, for a philosophical dialogue to occur with children, language and thinking actions must first be revealed in the child. Considering the approach's relationship with language skills, it can be said that it is an important application area for Turkish language lessons. In recent years, this approach, which has come to the forefront in our country, has attracted the attention of teachers from different disciplines, and by its nature, it has also become an area of interest for Turkish language teachers. It is believed that the experiences of Turkish language teachers who have received training in philosophy for children and who conduct philosophy sessions in their lessons, both through texts in textbooks and through texts that allow for philosophical interaction with children, are important. In this context, the aim of the research is to determine the experiences of Turkish language teachers who use philosophy for children in their lessons. The research uses the narrative research model, a qualitative research method. Narrative research examines people's experiences related to a situation or topic through stories. The study group consisted of three Turkish language teachers who received training in philosophy for children and used this approach in their lessons. Data were collected using a semi-structured interview form developed by the researcher. The first section of the interview form included the teachers' demographic and professional information, while the second section contained interview questions that allowed them to describe their experiences in using philosophy for children in their Turkish language lessons. One teacher was interviewed in person, and the other two were interviewed online, and the interviews were recorded. The data will be analyzed using content analysis. The findings of the research will be presented in the conference paper after the data analysis process is completed.

Keywords: P4C, Philosophy for Children, Narrative Research, Turkish Teachers

Söz Varlığı Geliştirme Çalışmalarının İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrenci Ürünlerine Yansımaları

Demet Tanrıgöl ^{1,*} & Pınar Girmen ²

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, demettanrigul@gmail.com

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Araştırmanın amacı söz varlığı geliştirme çalışmalarının ilkökul dördüncü sınıf öğrenci ürünlerine yansımalarını incelemektir. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden eylem araştırması olarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu 2024-2025 eğitim öğretim yılında Eskişehir ilinde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı özel bir okulda öğrenim görmekte olan toplam 21 ilkökul dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında öğrenci ürünlerinden, öğrenci günlüklerinden, araştırmacı günlüklerinden, gözlemlerden, yarı yapılandırılmış öğrenci ve veli görüşmelerinden, uygulama sürecinde alınan video kayıtlarından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi aracılığıyla çözümlenmiştir. Söz varlığı geliştirme çalışmalarının ilkökul dördüncü sınıf öğrenci ürünlerine yansımalarının incelendiği bu çalışmada elde edilen bulgular neticesinde üç ana tema ve iki alt tema oluşturulmuştur. Temalar; atasözleri, deyimler ve duyuşsal süreçler olmak üzere üç kısımdan oluşmaktadır. Atasözleri ve deyimler temaları, farkındalık ve kullanım alt başlıkları altında açıklanmıştır. Araştırma bulguları söz varlığı geliştirme çalışmalarının; öğrencilerin söz varlıklarını geliştirdiği, atasözleri ve deyimleri anlamlandırmalarına katkı sağladığı, bu konularda farkındalıklarının geliştiği, söz varlığı unsurlarını sözlü ve yazılı anlatım ürünlerinde aktif kullandıkları biçiminde yansımaları olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, söz varlığı geliştirme çalışmalarının öğrenci ürünlerine yansımalarının olumlu olduğu söylenebilir.

*Bu çalışma Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Ana Bilim Dalı Sınıf Eğitimi Yüksek Lisans Programında yürütülen “Söz Varlığı Geliştirme Çalışmalarının İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrenci Ürünlerine Yansımaları” isimli yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Söz varlığı, atasözleri, deyimler

Reflections of Vocabulary Development Studies on Primary School Fourth Grade Students Products

Demet Tanrıgöl ^{1,*} & Pınar Girmen ²

Abstract

The purpose of this research is to examine the reflections of vocabulary development activities on the products of fourth-grade primary school students. The research was conducted as action research, one of the qualitative research designs. The study group consists of a total of 21 fourth-grade primary school students studying at a private school affiliated with the Ministry of National Education in the province of Eskişehir during the 2024-2025 academic year. Data were collected using student products, student diaries, researcher diaries, observations, semi-structured student and parent interviews, and video recordings taken during the implementation process. The data obtained were analyzed through content analysis. As a result of the findings obtained in this research, in which the reflections of vocabulary development activities on fourth-grade primary school student products were examined, three main themes and two sub-themes were established. The themes consist of three parts: proverbs, idioms, and affective processes. The themes of proverbs and idioms are explained under the sub-headings of awareness and usage. The research findings determined that vocabulary development activities; developed students' vocabularies, contributed to their making sense of proverbs and idioms, developed their awareness of these subjects, had reflections in the form of active use of vocabulary elements in their oral and written expression products. In conclusion, it can be stated that the reflections of vocabulary development activities on student products are positive.

*This study was produced from the Master's thesis titled “Reflections of Vocabulary Development Activities on the Products of Fourth Grade Primary School Students” conducted in the Master's Program in Classroom Education, Department of Basic Education, Institute of Educational Sciences, Eskişehir Osmangazi University.

Keywords: Vocabulary, proverbs, idioms

Görsel Hikâye Taslakları (Storyboard) Kullanımının İlkokul 2. Sınıf Öğrencilerinin Söz Varlığı ve Anlatım Becerisine Katkısı

Fatma Asuman Yavuzer ^{1,*} & Büşra Dilvin Yaşar ¹

¹ *Ihlas Koleji, asumanyavuzer@gmail.com*

Özet

Bu çalışma, ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin hazırlıksız konuşma becerilerini geliştirmek ve söz varlığını zenginleştirmek amacıyla tasarlanan görsel destekli bir uygulama modelinin etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. 2025-2026 eğitim-öğretim yılında 15 öğrenci ile yürütülen araştırma, 4 haftaya yayılan ve her haftasında iki aşamalı (kelimesiz/serbest anlatım ve hedef sözcük destekli anlatım) bir süreci kapsamaktadır. Araştırma sürecinde, 1. haftada öğrencilerin görsel destek olmaksızın başlangıç seviyeleri belirlenmiş; sonraki haftalarda ise 6'lı storyboard setleri kullanılarak anlatım süreçleri yapılandırılmıştır. Uygulamanın en özgün yönlerinden biri, öğrencilere sunulan hedef sözcüklerin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Sözlüğü'nden, seçilen storyboard temalarıyla uyumlu olacak şekilde belirlenen 16 kelimeden oluşmasıdır. Her uygulama aşamasında öğrenciler önce sadece görsellere bakarak serbest anlatım yapmış, ardından müfredatla uyumlu bu hedef sözcükleri olay akışı içine dahil ederek anlatımlarını tekrarlamışlardır. Öğrencilerin tüm anlatımları dijital olarak kaydedilerek süre, cümle sayısı, kelime yerindeliği ve asalak ses kullanımı açısından analiz edilmiştir.

Elde edilen veriler, uygulamanın konuşma niteliği üzerinde anlamlı bir değişim oluşturduğunu göstermektedir. Cümle sayılarındaki artış istatistiksel olarak anlamlı bulunurken ($p=,026$), konuşma sürelerinde de yaklaşık %91'lik bir yükseliş kaydedilmiştir. Süre artışına rağmen asalak ses kullanımının anlamlı düzeyde artmaması ($p=,079$), yöntemin konuşma akıcılığını bozmadan anlatımı zenginleştirdiğini kanıtlamaktadır. Kelime edinimi açısından, özellikle 3. haftada Maarif Modeli Sözlüğü kaynaklı hedef kelimelerin anlatıda kullanılma oranının %95 düzeyine ulaşması, pasif söz varlığının başarıyla aktif kullanıma dönüştüğünü göstermiştir. Ayrıca 2. haftadaki yüksek sürelerin ($M=63,00$ sn), 4. haftada anlamlı şekilde stabilize olması ($M=47,13$ sn, $p=,029$), dilsel bir otomatikleşme sağlandığına işaret etmektedir. Nitel analizlerde ise betimleme ve sözcük seçimi boyutlarında belirgin gelişimler saptanmıştır.

Sonuç olarak; storyboard destekli ve müfredat odaklı bu model, öğrencilerin kronolojik anlatım becerilerini güçlendirmiş ve konuşma kaygısını azaltarak yapılandırılmış bir sözlü ifade becerisi kazandırmıştır. Bu çalışma, ilkokul Türkçe dersi öğretiminde hazırlıksız konuşma etkinliklerinin güncel eğitim vizyonu ile uyumlu şekilde yürütülmesi için uygulanabilir bir model sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hazırlıksız Konuşma, Storyboard, Söz Varlığı, 2. Sınıf Türkçe Öğretimi

The Impact of Visual Storyboard and Vocabulary-Supported Process-Oriented Speaking Activities on the Extemporaneous Speaking Performance of Second-Grade Students

Fatma Asuman Yavuzer ^{1,*} & Büşra Dilvin Yaşar ¹

Abstract

This study aims to examine the effects of a visual-supported, incremental speaking model designed to improve the extemporaneous speaking skills and vocabulary of primary school second-grade students. Conducted during the 2025-2026 academic year with 15 students, the research spans a four-week period, featuring two-stage sessions each week consisting of free narration (without target words) and supported narration (with target words). In the first week, students' baseline levels were determined through narration without any visual support. In the following weeks, speaking processes were structured using six-frame storyboard sets. One of the most distinctive aspects of the study is that the target words provided to the students consisted of 16 specific words selected from the "Century of Türkiye Maarif Model Vocabulary", specifically chosen to align with the selected storyboard themes. In each application phase, students first performed a free narration based solely on the images, followed by a repetition of their narration incorporating these curriculum-aligned target words into the flow of the story. All student narrations were digitally recorded and analyzed for duration, sentence count, contextual word accuracy, and the use of filler sounds (e.g., "uh," "um").

The findings indicate that the intervention created a significant shift in the quality of speech. While the increase in the number of sentences was statistically significant ($p=.026$), an approximately 91% rise in speaking duration was recorded. The fact that the use of filler sounds did not increase significantly ($p=.079$) despite the extended speaking time proves that the method enriched the narrative without compromising fluency. In terms of vocabulary acquisition, the rate of utilizing target words from the Maarif Model Vocabulary reached 95% by the third week, demonstrating a successful transition from passive to active vocabulary. Furthermore, the stabilization of the high speaking durations observed in the second week ($M=63.00$ sec) to a more efficient level in the fourth week ($M=47.13$ sec, $p=.029$) suggests the achievement of linguistic automatization. Qualitative analysis further confirmed significant improvements in descriptive depth and word choice. In conclusion, this storyboard-supported and curriculum-oriented model has strengthened students' chronological narrative skills and provided a structured oral expression capability by reducing speaking anxiety. This study offers a practical and effective model for conducting extemporaneous speaking activities in primary school Turkish language education in alignment with contemporary educational visions.

Keywords: Extemporaneous Speaking, Storyboard, Vocabulary, 2nd Grade Turkish Education.

Yapay Zekâ Destekli Etkileşimli Okuma Etkinliklerine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Merve Dima ^{1,*}, Muhammet Hüzeyfe Şen ¹ & Mustafa Başaran ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, mervedima@gmail.com

Özet

Etkileşimli okuma, ilkokul öğrencilerinin metni derinlemesine anlamlandırmalarını sağlayan ve üstbilişsel stratejileri destekleyen bir yöntemdir. Etkileşimli okuma; metnin okunması sırasında belirlenen duraklama noktalarında açık uçlu sorular aracılığıyla öğretmen ve öğrenci arasında sistemli bir diyalogun kurulduğu, metin öncesi hazırlık, metin esnası sorgulama ve metin sonrası değerlendirme aşamalarından oluşan uygulama temelli bir öğretim sürecidir. Bu sürecin başarısı, öğrenciyi düşünmeye sevk eden nitelikli soru ve etkinlik tasarımlarına bağlıdır. Günümüzde üretken yapay zekâ teknolojileri, öğretmenlerin bu tür materyalleri tasarlama süreçlerinde yenilikçi birer "öğretimsel tasarım ortağı" olma potansiyeli taşımaktadır. Bu araştırma, ilkokul düzeyinde etkileşimli okuma süreçlerine yönelik sınıf öğretmenlerinin üretken yapay zekâ araçlarını kullanarak gerçekleştirecekleri materyal tasarım süreçlerini ve bu sürece yönelik deneyimlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden odak grup tartışması kullanılacaktır. Çalışma grubunda 8 sınıf öğretmeni yer alacaktır. Bu öğretmenler amaçlı örnekleme yöntemlerinden kriter örnekleme yöntemiyle seçilecektir. Bu öğretmenlerin seçiminde sınıflarında etkileşimli okuma yaptırıyor olmak; eğitim öğretim sürecinde yapay zekâ araçlarını aktif kullanıyor olmak ve en az bir etkileşimli okuma etkinliğini yapay zekâ ile hazırlamış olmak kriterleri kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılacaktır.

Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenerek belirli temalar altında toplanacaktır.

Araştırmanın beklenen bulguları arasında; öğretmenlerin yapay zekâyı bir "yaratıcı asistan" olarak konumlandırmaları, tasarım sürecinde zaman tasarrufu sağlamaları ve farklı bakış açıları kazanma noktalarında olumlu deneyimler yaşamaları öngörülmektedir. Özellikle yapay zekanın üst düzey bilişsel basamaklarda soru üretme hızının, öğretmenlerin materyal hazırlama motivasyonunu artıracığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli Okuma, Yapay Zekâ, Materyal Tasarımı, Odak Grup Görüşmesi.

Teachers' Views on AI-Supported Interactive Reading Activities

Merve Dima ^{1,*}, Muhammet Hüzeyfe Şen ¹ & Mustafa Başaran ¹

Abstract

Interactive reading is a method that enables primary school students to comprehend texts deeply and supports metacognitive strategies. It is an application-based instructional process consisting of pre-reading preparation, during-reading questioning, and post-reading evaluation phases, where a systematic dialogue is established between the teacher and the student through open-ended questions at designated pause points during reading. The success of this process depends on high-quality question and activity designs that encourage students to think critically. Today, generative artificial intelligence (GAI) technologies have the potential to serve as innovative "instructional design partners" for teachers in the process of designing such materials. This study aims to investigate the material design processes and experiences of primary school teachers using generative AI tools for interactive reading at the primary level. The focus group discussion method, one of the qualitative research methodologies, will be employed in the research. The study group will consist of 8 primary school teachers. These teachers will be selected using the criterion sampling method, one of the purposeful sampling techniques. The criteria for selecting these teachers include: conducting interactive reading in their classrooms, actively using AI tools in the educational process, and having prepared at least one interactive reading activity using artificial intelligence. A semi-structured interview form developed by the researchers will be used as the data collection instrument. The data obtained will be analyzed using the content analysis method and organized under specific themes.

Among the expected findings of the study are that teachers will position artificial intelligence as a "creative assistant," experience time savings in the design process, and have positive experiences in gaining different perspectives. In particular, it is anticipated that the speed of artificial intelligence in generating questions at higher-order cognitive levels will increase teachers' motivation for material preparation.

Keywords: Interactive Reading, Artificial Intelligence, Material Design, Focus Group Interview.

İlkokul Öğrencilerinin Yazma ve Konuşma Kaygılarının İncelenmesi

Hümeysra Uysal ^{1,*}, Azra Yavuz ², Zeynep Subaşı ², Hayrunisa Aslan ², Kübra Kansız ² & Esma Nur Savrum ²

¹ *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, humeyra.uysal@izu.edu.tr*

² *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

Özet

Bu çalışma, ilkokul öğrencilerinin yazma ve konuşma becerilerine yönelik kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda çalışma nicel araştırma desenlerinden birisi olan ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Çalışma verileri İstanbul ilinin Avrupa Yakası'nda bulunan farklı sosyo-ekonomik düzeydeki devlet okullarından toplanmıştır. Çalışmaya 300 üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencisi katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak "İlkokul Öğrencilerine Yönelik Yazma Kaygısı Ölçeği" ve "İlkokul Öğrencilerinin Sınıf Önünde Konuşma Kaygısı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel analizlerden, ilişkisel analizlerden, bağımsız gruplar t-testlerinden ve tek yönlü varyans analizinden yararlanılmıştır. Çalışma sonucunda ilkokul üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinin yazma ve konuşma kaygıları arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: yazma kaygısı, konuşma kaygısı, ilkokul, ilişkisel analiz

An Examination of Writing and Speaking Anxiety Among Primary School Students

Hümeýra Uýsal ^{1,*}, Azra Yavuz ², Zeynep Subaşı ², Hayrunisa Aslan ², Kübra Kansız ² & Esma Nur Savrum ²

Abstract

This study was conducted to determine the relationship between primary school students' levels of writing and speaking anxiety. In line with this aim, the study was carried out using the relational survey model, one of the quantitative research designs. The data were collected from public schools with different socio-economic levels located on the European side of Istanbul. A total of 300 third- and fourth-grade students participated in the study. As data collection instruments, the "Writing Anxiety Scale for Primary School Students" and the "Public Speaking Anxiety Scale for Primary School Students" were used. In the analysis of the data, descriptive statistics, correlational analyses, independent samples t-tests, and one-way analysis of variance were employed. The findings of the study revealed that there is a significant relationship between primary school students' writing anxiety and their speaking anxiety.

Keywords: writing anxiety, speaking anxiety, primary school, correlational analysis

2024 İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı Öğrenme Çıktıları ve Süreç Bileşenlerinin Yenilenmiş Bloom Taksonomisi Bağlamında İncelenmesi

Nazife Dikmen ^{1,*} & Mustafa Yıldız ²

¹ Kamil Tolon Bilim ve Sanat Merkezi, devecinazife@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, 2024 yılında Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda yer alan öğrenme çıktıları ve bu çıktılara bağlı süreç bileşenlerinin Yenilenmiş Bloom Taksonomisi bağlamında incelenmesini amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak yürütülmüş; veri toplama sürecinde doküman inceleme, veri analizinde ise içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın veri kaynağını, 1-4. sınıf düzeylerinde uygulanan söz konusu öğretim programında yer alan öğrenme çıktıları ve süreç bileşenleri oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan analitik çerçeve, Lorin W. Anderson ve David R. Krathwohl tarafından geliştirilen Yenilenmiş Bloom Taksonomisi'ne dayanmaktadır. Bu taksonomi, öğrenme hedeflerini bilgi türleri (olgusal, kavramsal, işlemsel ve üstbilişsel) ile bilişsel süreç boyutları (hatırlama, anlama, uygulama, analiz etme, değerlendirme ve oluşturma) olmak üzere iki boyutlu bir yapı içerisinde ele alarak öğretim programlarının bilişsel derinliğini ve yapısal dağılımını analiz etmeye imkân tanımaktadır. Bu doğrultuda araştırmada, ilkökul Türkçe dersi öğretim programında yer alan süreç bileşenlerinin dinleme/izleme, konuşma, okuma ve yazma öğrenme alanları bağlamında nasıl bir dağılım gösterdiği incelenmektedir. Özellikle bu bileşenlerin hangi bilgi türlerine dayandığı ve hangi bilişsel süreç düzeylerinde yoğunlaştığı belirlenerek öğretim programının bilişsel yapı bakımından dengesi, derinliği ve üst düzey düşünme becerilerini destekleme potansiyeli bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmektedir. Araştırmanın veri analiz süreci devam etmekte olup, elde edilecek bulguların ilgili alanyazınla ilişkilendirilerek tartışılması ve öğretim programlarının bilişsel yapılandırılmasına, öğrenme çıktılarının niteliğinin geliştirilmesine ve Türkçe öğretiminde üst düzey düşünme becerilerinin desteklenmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenilenmiş Bloom Taksonomisi; Türkçe Dersi Öğretim Programı; Bilişsel Süreç Analizi

An Examination of Learning Outcomes and Process Components in the 2024 Primary School Turkish Language Curriculum within the Context of the Revised Bloom's Taxonomy

Nazife Dikmen ^{1,*} & Mustafa Yıldız ²

Abstract

This study aims to examine the learning outcomes and the process components associated with these outcomes in the Primary School Turkish Language Curriculum prepared in 2024 by the Board of Education and Discipline within the scope of the Türkiye Century Education Model, in the context of the Revised Bloom's Taxonomy. The research was conducted based on a qualitative research approach; document analysis was used for data collection, and content analysis was employed for data analysis. The data source of the study consists of the learning outcomes and process components included in the aforementioned curriculum implemented at grades 1–4. The analytical framework used in the study is based on the Revised Bloom's Taxonomy developed by Lorin W. Anderson and David R. Krathwohl. This taxonomy enables the analysis of the cognitive depth and structural distribution of curricula by addressing learning objectives within a two-dimensional structure consisting of knowledge types (factual, conceptual, procedural, and metacognitive) and cognitive process dimensions (remembering, understanding, applying, analyzing, evaluating, and creating). In this regard, the study examines how the process components in the Primary School Turkish Language Curriculum are distributed across the learning domains of listening/watching, speaking, reading, and writing. In particular, by determining which knowledge types these components are based on and at which levels of cognitive processes they are concentrated, the cognitive structure of the curriculum is evaluated holistically in terms of balance, depth, and its potential to support higher-order thinking skills. The data analysis process of the study is ongoing, and it is expected that the findings will be discussed in relation to the relevant literature and will contribute to the cognitive structuring of curricula, the improvement of the quality of learning outcomes, and the support of higher-order thinking skills in Turkish language teaching.

Keywords: Revised Bloom's Taxonomy; Turkish Language Curriculum; Cognitive Process Analysis

Çocuk Edebiyatı Eserlerinde Mahremiyet Meselesi

Cevdet Şanlı

Yıldız Teknik Üniversitesi, cevdetshanli@gmail.com

Özet

Çocuk insanoğluna bahşedilen en önemli hediyelerden biri olmanın yanında insana emanet olarak verilen ve yetiştirilmesinde sorumluluk gerektiren en hassas olunacak bir varlıktır. Bu varlığın başta aile olmak üzere toplum nezdinde korunması onun ruhen ve bedenen emanete ihanet edilmeyecek şekilde yetiştirilmesi insanî ve vicdanî sorumluluk gerektirir. Yüzyıllar boyunca çocuk ve onun hayal dünyasını dolduran ve çocuğa şekil veren unsurlar büyüklerin dünyasından beslenmiştir. Batı’da modern devirlerin başlangıcı diyebileceğimiz 15.yy-20.yy arasında ise bu durumun biraz daha farklı yaş gruplarına hitap eden eserlerle çeşitlenmesine rağmen çocuğun lehine mahrem dünyasında gözle görülür bir iyileşme olmamıştır.

21. yüzyıla ulaşan insanoğlunun, medeniyet adına ortaya koyduğu değerlere baktığımızda Batı’nın dünyevileşmiş bir bakış açısıyla oluşturduğu anlayışı insanlığa benimsetmeye çalıştığını görürüz. Bu anlayış çocuk edebiyatı eserlerinde de kendisini göstermektedir. Bu çalışmada farklı edebî eserler üzerinden “mahremiyet” konusu ele alınmaya çalışılacaktır. Bizim medeniyetimizin mahremiyet anlayışının rafa kaldırıldığı bir dünyada yeniden bir ihya süreci başlatamazsak bunun vebalini gelecek nesillere yüklemiş olacağız.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, çocuk edebiyatı, mahremiyet, Batı

The Issue Of Privacy in Children's Literature Works

Cevdet Şanlı

Abstract

Children are one of the most important gifts bestowed upon humankind, and a precious being entrusted to us, requiring responsible care in their upbringing. Protecting this being, primarily within the family and society, and raising them in a way that prevents betrayal of this trust, both mentally and physically, is a human and moral responsibility. For centuries, the elements that shape and enrich the child's imagination have been nourished by the world of adults. In the West, between the 15th and 20th centuries, which can be considered the beginning of modern times, although this situation diversified with works addressing different age groups, there was no noticeable improvement in the child's private world. Looking at the values that humankind has created in the name of civilization in the 21st century, we see that the West has tried to impose on humanity an understanding formed through a secularized perspective. This understanding is also reflected in children's literature. This study will attempt to address the issue of "privacy" through various literary works. In a world where our civilization's understanding of privacy has been cast aside, if we cannot initiate a process of revival, we will be burdening future generations with the responsibility for this.

Keywords: Children, children's literature, privacy, the West

Drama Yoluyla Kapsayıcılığın İşlevselleştirilmesi: Kapsayıcı Çocuk Edebiyatının Empatik Eğilimler Üzerindeki Etkileri

Ülkü Çoban Sural ^{1,*} & Zehra Yaşar Sağlık ²

¹ *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, ulkusural75@gmail.com*

² *Hasan Kalyoncu Üniversitesi*

Özet

Bu çalışma, kapsayıcı çocuk edebiyatı ile yaratıcı dramayı birleştiren bütünlük bir müdahalenin, ilkökul dördüncü sınıf öğrencilerinin empatik eğilimleri üzerindeki etkisini incelemektedir. Araştırma, Bursa ilindeki bir devlet ilkökulunda öğrenim gören 57 öğrenci (deney grubu = 28, kontrol grubu = 29) ile yürütülmüştür. Araştırmada ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Deney grubu, serbest etkinlikler dersi dahilinde kapsayıcı çocuk edebiyatı ve yaratıcı drama temelli sekiz haftalık yapılandırılmış bir müdahaleye katılmış, kontrol grubu ise aynı derste mevcut sınıf uygulamalarına devam etmiştir. Veriler Kılınç ve Sözer (2022) tarafından geliştirilen Empatik Eğilim Ölçeği ile toplanmıştır. Veri analizinde betimsel istatistikler ile ANCOVA ve MANCOVA testleri kullanılmıştır. Analizler ölçek geneli ve ölçeğin üç alt boyutu olan bilişsel empati, duyuşsal empati ve davranışsal empati açısından ayrı ayrı gerçekleştirilmiştir. Bulgular, başlangıç puanları kontrol edildiğinde, deney grubunun genel empatik eğilim son test puanlarının kontrol grubuna kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğunu ve bu etkinin büyük etki düzeyinde olduğunu göstermiştir. Çok değişkenli analizler ayrıca müdahalenin empatinin tüm alt boyutları üzerinde anlamlı etkiler yarattığını ortaya koymuştur. Bilişsel empati üzerindeki etki orta düzeyde iken, duyuşsal ve davranışsal empati üzerindeki etkilerin büyük olduğu belirlenmiştir. Bu durum, drama temelli yaşantısal öğrenmenin bilişsel anlayışı duyuşsal katılıma ve prososyal davranışlara dönüştürmede kritik bir rol oynadığını göstermektedir. Elde edilen sonuçlar, kapsayıcı çocuk edebiyatının bilişsel bir uyarıcı işlevi gördüğü, yaratıcı dramanın ise empatiyi yaşantı içine yerleştirerek işlevselleştiren pedagojik bir mekanizma olduğu yönündeki kuramsal önermeyi desteklemektedir. Kapsayıcı eğitim, çocuk edebiyatı ve yaratıcı dramayı bütünlük bir çerçevede ele alan bu çalışma, ilkökul düzeyinde empatiyi geliştirmeye yönelik yenilikçi ve etkili bir model sunarak alanyazına katkı sağlamaktadır. Bulgular, bu bütünlük yaklaşımın kapsayıcı okul kültürlerini destekleme ve öğrencilerin sosyal-duygusal gelişimlerini güçlendirme potansiyeline işaret etmektedir. Gelecek araştırmalarda, bu etkilerin uzun vadeli sürekliliği ve gerçek sosyal davranışlara aktarımı daha ayrıntılı biçimde incelenebilir.

Anahtar Kelimeler: kapsayıcı çocuk edebiyatı, yaratıcı drama, empati, ilkökul öğrencileri

Operationalizing Inclusion Through Drama: The Effects of Inclusive Children's Literature on Empathic Tendencies

Ülkü Çoban Sural ^{1,*} & Zehra Yaşar Sağlık ²

Abstract

This study examines the effects of an integrated intervention combining inclusive children's literature and creative drama on the empathic tendencies of fourth-grade primary school students. The study was conducted with 57 students (experimental group = 28, control group = 29) enrolled in a public primary school in Bursa. A quasi-experimental pretest-posttest control group design was employed. The experimental group participated in an eight-week structured intervention based on inclusive children's literature and creative drama within the scope of the free activities course, while the control group continued with regular classroom practices in the same course. Data were collected using the Empathic Tendency Scale developed by Kılınç and Sözer (2022). Descriptive statistics, ANCOVA, and MANCOVA were used for data analysis. The analyses were conducted both for the overall scale and separately for its three subdimensions: cognitive empathy, affective empathy, and behavioral empathy. The findings indicated that, after controlling for pretest scores, the experimental group demonstrated significantly higher posttest scores in overall empathic tendencies compared to the control group, with a large effect size. Multivariate analyses further revealed that the intervention had significant effects on all subdimensions of empathy. While the effect on cognitive empathy was at a moderate level, the effects on affective and behavioral empathy were found to be large. These results suggest that drama-based experiential learning plays a critical role in transforming cognitive understanding into affective engagement and prosocial behaviors. The findings support the theoretical proposition that inclusive children's literature functions as a cognitive stimulus, whereas creative drama serves as a pedagogical mechanism that operationalizes empathy by embedding it into lived experience. By addressing inclusive education, children's literature, and creative drama within an integrated framework, this study contributes to the literature by offering an innovative and effective model for fostering empathy at the primary school level. The findings also indicate the potential of this integrated approach to support inclusive school cultures and enhance students' social-emotional development. Future research may further explore the long-term sustainability of these effects and their transfer to real-life social behaviors.

Keywords: inclusive children's literature, creative drama, empathy, primary school students

Üniversite Öğrencilerinin Mesleki Kişilik Tipleri, Konuşma Kaygısı ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişki

Abdullah Turan ^{1,*} & Damla Arıkoğlu ²

¹ Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, turanabdullah1903@gmail.com

² Kütahya Dumlupınar Üniversitesi

Özet

Üniversite dönemi, bireylerin yalnızca mesleki bilgi edindikleri bir süreç değil, aynı zamanda kimlik gelişimi ve sosyal rollerin şekillendiği “beliren yetişkinlik” evresidir. Bu kritik dönemde kazanılan iletişimsel yeterlikler, öğrencinin akademik başarısından sosyal uyumuna kadar geniş bir yelpazede belirleyici rol oynamaktadır. Ancak akademik sunumlar, sınıf içi tartışmalar ve sosyal etkileşimler sırasında deneyimlenen konuşma kaygısı, bireylerin kendilerini ifade etme potansiyellerini sınırlayabilmektedir. Bu çalışmanın temel odağını, bireyin doğuştan getirdiği veya gelişim sürecinde kazandığı mesleki kişilik özelliklerinin, bu kaygı ve beceri düzeyleri üzerindeki yansımalarını anlamak oluşturmaktadır. Araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin Holland (1997) tarafından tanımlanan mesleki kişilik tipleri ile konuşma kaygısı ve iletişim becerileri arasındaki ilişki ağını çözümlemektir. Bu doğrultuda çalışma, hangi kişilik tipine sahip öğrencilerin hangi iletişim alanlarında daha yetkin olduğunu ve konuşma kaygısının bu süreçte nasıl bir yordayıcı rol üstlendiğini belirlemeyi hedeflemektedir.

Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde korelasyonel tarama modelinde desenlenmiştir. Çalışmanın örneklemini, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi bünyesindeki farklı fakülte ve bölümlerde öğrenim gören, basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle belirlenecek en az 600 üniversite öğrencisi oluşturacaktır. Veri toplama sürecinde; katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için “Kişisel Bilgi Formu”, topluluk önünde konuşma kaygılarını ölçmek için Gündüz ve Demir (2021) tarafından geliştirilen “Konuşma Kaygısı Ölçeği”, iletişim yeterliklerini değerlendirmek için Korkut-Owen ve Bugay (2014) tarafından hazırlanan “İletişim Becerileri Ölçeği” ve kişilik yönelimlerini saptamak için Atılı ve Keldal (2017) tarafından geliştirilen “Mesleki Kişilik Tipleri Envanteri” kullanılacaktır. Elde edilecek verilerin analizinde, değişkenler arasındaki ilişkilerin yönünü ve şiddetini belirlemek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi; iletişim becerileri ve kişilik tiplerinin konuşma kaygısını öngörme düzeyini test etmek için ise Çoklu Doğrusal Regresyon Analizi uygulanacaktır. Ayrıca cinsiyet, sınıf düzeyi ve bölüm gibi demografik değişkenlerin etkisini incelemek için t-testi ve ANOVA analizlerinden yararlanılacaktır.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, yükseköğretim kurumlarında öğrencilere sunulan akademik danışmanlık ve kariyer rehberliği hizmetlerine yeni bir perspektif kazandırması beklenmektedir. Özellikle sosyal ve girişimci kişilik tiplerinin iletişim avantajları ile araştırmacı veya geleneksel tiplerin

yaşayabileceği olası iletişim bariyerlerinin tespiti, öğrenci profilini merkeze alan eğitim programlarının tasarlanmasına zemin hazırlayacaktır. Bu çalışma, öğrencilerin topluluk önünde konuşma özgüvenlerini artırarak istihdam edilebilirlik becerilerini güçlendirmeyi ve 12. Kalkınma Planı'nda vurgulanan “nitelikli insan gücü” hedeflerine katkı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki kişilik tipleri, konuşma kaygısı, iletişim becerileri, üniversite öğrencileri, Holland tipolojisi.

The Relationship Between Professional Personality Types, Speech Anxiety, and Communication Skills Among University Students

Abdullah Turan ^{1,*} & Damla Arıkoğlu ²

Abstract

The university years are not merely a process during which individuals acquire professional knowledge; they also constitute the “emerging adulthood” stage, a period in which identity develops and social roles take shape. The communication skills acquired during this critical period play a decisive role across a wide spectrum, ranging from a student’s academic success to their social adaptation. However, speech anxiety experienced during academic presentations, in-class discussions, and social interactions can limit individuals’ potential for self-expression. The primary focus of this study is to understand how an individual’s innate or developmentally acquired vocational personality traits influence these levels of anxiety and skill. The aim of the research is to analyze the network of relationships between university students’ vocational personality types, as defined by Holland (1997), and their speech anxiety and communication skills. In this regard, the study aims to determine which personality types are more competent in which communication domains and how speech anxiety functions as a predictor in this process.

The study was designed as a correlational survey within the framework of a quantitative research approach. The study sample will consist of at least 600 university students enrolled in various faculties and departments at Kütahya Dumlupınar University, selected using simple random sampling. During the data collection process, the “Personal Information Form” will be used to determine participants’ demographic characteristics, and the “Public Speaking Anxiety Scale” developed by Gündüz and Demir (2021); the “Communication Skills Scale” developed by Korkut-Owen and Bugay (2014) to assess communication competencies; and the “Occupational Personality Types Inventory” developed by Athi and Keldal (2017) to identify personality orientations. In the analysis of the data obtained, Pearson Correlation Analysis will be applied to determine the direction and strength of relationships between variables; Multiple Linear Regression Analysis will be used to test the predictive power of communication skills and personality types regarding speech anxiety. Additionally, t-tests and ANOVA analyses will be used to examine the effects of demographic variables such as gender, grade level, and department.

The findings of this study are expected to provide a new perspective on the academic advising and career guidance services offered to students at higher education institutions. In particular, identifying the communication advantages of social and entrepreneurial personality types, as well as the potential communication barriers that researcher or traditional types may face, will lay the groundwork for designing educational programs centered on student profiles. This study aims to enhance students’

employability skills by boosting their confidence in public speaking and to contribute to the “qualified workforce” objectives emphasized in the 12th Development Plan.

Keywords: Occupational personality types, speech anxiety, communication skills, university students, Holland typology.

İlkokul Öğrenci Velilerinin Çocuk Kitabı Seçimine Yönelik Farkındalıkları

Gizem Karaca ¹ & Meral Gözüküçük ^{2,*}

¹ Manisa Celâl Bayar Üniversitesi

² Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, meralyaprak@gmail.com

Özet

Çocuk edebiyatı, öğrencilerin sözcük dağarcığını artırarak kendini ifade etme becerisini geliştiren ve onlara farklı bakış açıları kazandıran önemli bir alandır. Çocuk kitaplarının eğitici ve eğlendirici olmasının yanı sıra taşınması gereken birçok nitelik vardır. Seçilen her çocuk kitabının çocuğun hayata olan bakışını şekillendirmesi sebebiyle çocuğun gelişim yolculuğunda ilk rehberi olan anne ve babasına bu hususta büyük bir sorumluluk düşmektedir. Bu kapsamda, bu araştırmada Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilkokullarda öğrenim gören öğrencilerin velilerinin çocuk kitabı seçiminde dikkat ettikleri kriterlerin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu araştırmada nicel araştırma yaklaşımları kapsamında tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemi kolay ulaşılabilir örnekleme yoluyla belirlenmiş olup 312 ilkokul öğrenci velisinden oluşmaktadır. Araştırmaya ilişkin veriler Saçkesen (2008) tarafından geliştirilen “Ebeveynlerin Çocuk Kitabı Seçim Kriterleri” ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Toplam 500 ölçek dağıtılmış ve bu ölçeklerden 345'i (%69) geri dönmüştür. Velilerden gelen 345 ölçeğin 33 tanesi elenmiş olup geriye 312'si kalmıştır. Veriler 2026 yılının Mart ayı boyunca toplanmıştır. Veriler analiz edilirken frekans, yüzde ve aritmetik ortalama teknikleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi ile yapılan analizlerin sonuçları z: .718; p: .682, p>0.05 şeklindedir. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş olup parametrik istatistik teknikleri kullanılmıştır. Velilerin dağılımları incelendiğinde %39.7'sinin memur, %50.3'ünün üniversite mezunu, %62.5'inin iki çocuğu olduğu, %38.8'inin çocuğunun 4.sınıfta öğrenim gördüğü, %22.4'ünün 0-1 yaş aralığında çocuğuna kitap aldığı, %38.8'inin kitap alınırken kararı annenin verdiği, %41'inin ayda 1 çocuk kitabı aldığı ve %23.7'sinin çocuğunun 50-100 aralığında çocuk kitabının olduğunu belirttikleri görülmüştür. Araştırmanın bulgularına göre ilkokul öğrenci velilerinin çocuk kitabı seçimine yönelik farkındalıklarının 3,97 ortalama ile yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Velilerin “Seçtiğim kitapta doğa ve insan sevgisi, dostluk, hoşgörü, yardımlaşma, saygılı olma gibi kavramların verilmesi benim için önemlidir.” maddesine 4.60 en yüksek ortalama ile katılım gösterdikleri tespit edilmiştir. Bu durum çocuk kitaplarında ele alınan kavram ve değerlerin veliler için önemli olduğunu göstermektedir. Elde edilen verilerle ilkokul öğrenci velilerinin çocuk kitabı seçim farkındalıkları; meslek, öğrenim düzeyi, çocuğun sınıf düzeyi, çocuğa kitap alma yaşı, çocuğa kitap alırken kimin karar verdiği, çocuğun kitap sayısı değişkenlerine göre farklılaştığı; çocuk sayısı ve ne kadar sıklıkla kitap alındığı değişkenlerine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Birinci sınıf öğrencilerin velileri çocuklarının en çok sevdiği kitap olarak Cin Ali serisini, ikinci sınıf

öğrencilerin velileri Kral Şakir serisini, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerin velileri ise Levent serisini daha çok tercih ettiklerini ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, çocuk kitabı seçme, ilkokul öğrenci velisi

Primary School Parents' Awareness Towards Choosing Children's Book

Gizem Karaca ¹ & Meral Gözüküçük ^{2,*}

Abstract

The literature of children is a field that improves the skill of expressing themselves by enhancing vocabulary stock of children and gains different perspectives to them. In addition to their educational and entertaining functions, children's books are required to have a lot of qualifications. Because every child's book chosen gives shapes to a child's perspective on life, parents, who are the child's first guides on their developmental journey, have a great responsibility in this process. In this context, this research aims to identify criteria that parents, whose children study in primary schools of Ministry of Education, consider when choosing children's book. In this study was used the survey method, quantitative research approaches. The research was determined via convenient sampling and consisted of 312 primary school student parents. Data related to the research was gathered by the "Parents' Children's Book Choosing Criteria" scale developed by Saçkesen (2008). 500 scales totally were handed out and 345 scales of them (%69) were got back. 33 scales of these 345 scales were eliminated and there are 312. Data were gathered during March in 2026. While data analyzed frequency, arithmetic and percentage were used. To determine whether the data shows a normal distribution, the results of analyzed via Kolmogorov-Smirnov are $z: 718$; $p: .682$, $p>0.05$. It was decided that the data showed normal distribution and were used parametric statistics techniques. When the distribution of parents was examined, it was stated that 39.7% were government official, 50.3% were university graduates, 62.5% had two children, 38.8% had a child in the 4th grade, 22.4% bought books for their child aged 0-1, 38.8% said that the mother made the decision while buying books, 41% of them bought one children's book each month, and 23.7% stated that their child had between 50 and 100 children's books. According to the research, it was found that primary school parents' awareness towards choosing children's book was high with averaged 3,97. It was found that parents agreed most strongly with the statement, "It is essential for me that the book I choose includes concepts such as love of nature and humanity, friendship, tolerance, cooperation, and respect," with an average score of 4.60. Primary school parents' awareness of children's book choosing differed according to their profession, education level, child's grade level, age at which they buy books, who decides on books for the children, and the number of books the child has; but, it didn't differ according to the number of children and how often books are purchased. Parents of first-grade students said that their children's favorite books were the Cin Ali series, parents of second-grade students preferred the Kral Şakir series, and parents of third and fourth grade students preferred the Levent series.

Keywords: Children's literature, choosing a children's book, parents of primary school children

İlkokul Türkçe Ders Kitaplarındaki Okuma Metinlerinin Duygu Düzenleme Stratejileri Açısından İncelenmesi

Fatma Gerez Taşgın

Atatürk Üniversitesi, fatmatasgin@atauni.edu.tr

Özet

Türkçe öğretiminde okuma metinleri, öğrencilere temel dil becerilerini kazandırmanın ötesinde, karakterlerin deneyimleri üzerinden işlevsel duygu yönetim modelleri sunan pedagojik araçlardır. Sosyal duygusal öğrenme becerilerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli ile programların merkezine yerleştiği günümüzde, yeni nesil ders kitaplarındaki anlatıların sunduğu duygusal başa çıkma mekanizmalarının niteliği hayati bir önem taşımaktadır.

Bu araştırmanın amacı, ilkokul 1. ve 2. sınıf Türkçe ders kitaplarında yer alan tüm okuma metinlerini (toplam 4 kitap) duygu düzenleme stratejileri bağlamında incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımıyla kurgulanan bu çalışmada veriler, doküman incelemesi yoluyla elde edilmiş ve James Gross tarafından geliştirilen Süreç Modeli temelinde içerik analizine tabi tutulmuştur.

Araştırmadan elde edilen bulgular, yeni nesil ders kitaplarındaki okuma metinlerinin öğrencilere sunduğu duygu yönetim modellerinin stratejik bir çeşitlilik gösterdiğini ortaya koymaktadır. İncelenen metinlerin genelinde duyguların; bilişsel yeniden yapılandırma ve etkin sosyal destek arama gibi aktif, çözüm odaklı stratejiler üzerinden yönetildiği saptanmıştır. Metinlerdeki karakter kurgularının duygu düzenleme süreçleri çocuk gerçekliğiyle uyum açısından irdelendiğinde; karakterlerin çoğunlukla duygusal farkındalık sergiledikleri, ancak karmaşık olay örgüleri içerisinde yer yer uyumcu kabullenme ve pasif tepki modülasyonu stratejilerine de başvurdıkları belirlenmiştir.

Elde edilen sonuçlar, ilkokul düzeyindeki Türkçe ders kitaplarının, öğrencilerin psikososyal gelişimini destekleyen ve yeni müfredatın sosyal duygusal öğrenme hedefleriyle örtüşen duygu düzenleme modellerini bütüncül bir yaklaşımla sunduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Öğretimi, Duygu Düzenleme, Sosyal Duygusal Öğrenme, Çocuk Gerçekliği.

Investigation of Reading Texts in Primary School Turkish Textbooks in Terms of Emotion Regulation Strategies

Fatma Gerez Taşgın

Abstract

Reading texts in Turkish language teaching are pedagogical tools that offer functional emotion management models through characters' experiences, beyond imparting basic language skills. In today's education system, where social emotional learning skills are placed at the core of the curriculum with the Türkiye Century Education Model, the quality of emotional coping mechanisms presented in next generation textbook narratives is of vital importance.

This study aims to examine all reading texts in 1st and 2nd-grade Turkish textbooks (4 books in total) in the context of emotion regulation strategies. Designed with a qualitative research approach, the data were obtained through document analysis and subjected to content analysis based on the Process Model developed by James Gross.

Findings from the research indicate that the emotion management models offered in the next-generation reading texts demonstrate strategic diversity. It was found that in the majority of the examined texts, emotions are managed through active and solution-oriented strategies such as cognitive reappraisal and active social support seeking. When the emotion regulation processes of the character constructions in the texts were examined for alignment with child reality, it was determined that characters mostly exhibit emotional awareness, yet occasionally resort to strategies of adaptive acceptance and passive response modulation within complex plots.

The results show that primary school Turkish textbooks provide emotion regulation models that support students' psychosocial development and align with the social emotional learning goals of the new curriculum through a holistic approach.

Keywords: Turkish Language Teaching, Emotion Regulation, Social Emotional Learning, Child Reality.

Sınıf Öğretmenlerinin Kelime Öğretimine İlişkin Görüşleri

Şeyda Pamukçu ^{1,*} & Dilek Kırnık ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, sydapmkc@gmail.com

² Harran Üniversitesi

Özet

Kelime öğretimi sadece dil dersleriyle sınırlı olmayan tüm öğrenmelerin temelini oluşturan kritik bir süreçtir. Kelimeler, bireylerin anlamasına, düşünmesine ve ifade etmesine aracılık etmektedir. Temel öğrenmelerin gerçekleştiği ilkokulda sınıf öğretmenlerinin kelime öğretimi sürecine ilişkin görüşlerini tespit etmek önemli görülmüştür. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin kelime öğretimi sürecini yaşadıkları güçlükleri ve bu güçlüklerle yönelik çözüm önerilerini derinlemesine incelemektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Şanlıurfa ilinde görev yapan 20 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışma gruplarının belirlenmesinde her sınıf düzeyinde öğretim yapan, MEB resmi kurumlarında çalışan, araştırmaya katılmaya gönüllü olan sınıf öğretmenlerinin olmasına dikkat edilmiştir. Araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığı ile sınıf öğretmenlerinden görüşler alınmıştır. Elde edilen veriler betimsel analizi tekniği ile değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular incelendiğinde ilkokulda kelime öğretimine ilişkin öğrencinin aktif rol aldığı ve öğretmenin aktif olduğu yöntem ve tekniklerin tercih edildiği görülmektedir. Sınıf öğretmenleri kelime öğretiminde; etkileşimli, ses ve video destekli, dijital oyun içerikli ve işbirlikçi dijital araçları kullanmaktadır. Sınıf öğretmenleri kelime öğretiminin; okuma becerisini geliştirmek, okuduğunu anlama düzeyini artırmak gibi akademik gelişim odaklı avantajları ile birlikte öğrencinin kendini daha rahat ifade edebilmesini sağlamak, motivasyon ve öz güvenini yükseltmek gibi sosyal duygusal gelişim odaklı avantajlarının da olduğunu belirtmiştir. Öğretmenler, öğrencilerin öğrendikleri kelimeleri kullanma durumlarını tespit etmek için yazılı, sözlü ve hem yazılı hem sözlük olmak üzere birçok uygulama yapmaktadır. Araştırmada sınıf öğretmenleri kelime öğretim sürecinde yaşadıkları güçlükler ve bu güçlüklerle yönelik çözüm önerilerini sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kelime öğretimi, Sınıf öğretmeni, Dil gelişimi, İlkokul

Classroom Teachers' Views on Vocabulary Instruction

Şeyda Pamukçu ^{1,*} & Dilek Kırnık ²

Abstract

Vocabulary instruction is a critical process that forms the foundation of all learning, not limited to language classes alone. Words facilitate individuals' ability to understand, think, and express themselves. It was deemed important to identify elementary school classroom teachers' views on the vocabulary teaching process, as this is where foundational learning takes place. The purpose of this study is to thoroughly examine the challenges classroom teachers face in the vocabulary teaching process and their proposed solutions to these challenges. The case study method, one of the qualitative research methods, was used in this study. The study group consists of 20 classroom teachers working in the province of Şanlıurfa. In determining the study group, care was taken to include classroom teachers who teach at every grade level, work in official institutions of the Ministry of National Education (MEB), and volunteered to participate in the research. Opinions were gathered from the classroom teachers through a semi-structured interview form prepared by the researchers. The data obtained were analyzed using descriptive analysis techniques. An examination of the findings reveals that in elementary school vocabulary instruction, methods and techniques in which the student plays an active role and the teacher is actively involved are preferred. Classroom teachers use interactive, audio- and video-supported, digital game-based, and collaborative digital tools in vocabulary instruction. Classroom teachers noted that vocabulary instruction offers both academic development-focused benefits—such as improving reading skills and enhancing comprehension—as well as social-emotional development-focused benefits, such as enabling students to express themselves more comfortably and boosting their motivation and self-confidence. Teachers conduct various assessments—including written, oral, and a combination of both—to determine how students apply the vocabulary they have learned. The study lists the challenges classroom teachers face during the vocabulary teaching process and their proposed solutions to these challenges.

Keywords: Vocabulary instruction, Classroom Teacher, Language development, Elementary school

Ortaokul Türkçe Ders Kitapları İçin Bir Tema Önerisi: Türk Dünyası ve Edebiyatı

Beyza Nur Korkmaz ^{1,*} & Talat Aytan ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, beyzakkorkmaz@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ortaokul Türkçe ders kitabına Türk dünyası ve edebiyatları bağlamında yeni bir tema önerisi geliştirmektir. Araştırma, tasarım tabanlı araştırma deseni üzerine yapılandırılmıştır. Araştırma; Türk dünyasının geniş bir coğrafyaya yayılması ve kapsamının oldukça geniş olması nedeniyle bağımsız Türk devletlerinden olan Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan, Türkmenistan ve Azerbaycan ile sınırlı tutulmuştur. Bu kapsamda Türk devletlerinin kültürel ve edebî birikimleri, Türkçenin temel dil becerilerine (dinleme, konuşma, okuma, yazma) ait metin ve etkinlikler doğrultusunda uzman görüşlerine sunulmuş; uzman değerlendirmeleri sonucunda en yüksek puanı alanlar 8. sınıf Türkçe ders kitabına “Türk Dünyası ve Edebiyatı” teması dahilinde eklenmiştir. Araştırmanın beklenen bulguları; öğretmen görüşlerinden hareketle Türk kültürünü Türkiye sınırlarının ötesine taşıyarak öğrencilerin Türk dünyasına yönelik kültürel birikimlerini artıracak, farklı Türk topluluklarına ait kültürel ürünleri tanımalarına katkı sağlayacağı yönündedir. Son olarak araştırmanın Türkçe ders kitabında sistemli ve bütüncül olacak şekilde bir tema kapsamında ele alınmasının alan yazınındaki boşluğu doldurarak ileride hazırlanacak ders kitaplarına kaynaklık etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk dünyası ve edebiyatı, Türk kültürü, ders kitabı, tema.

A Suggested Theme for Middle School Turkish Textbooks: The Turkic World and Its Literature

Beyza Nur Korkmaz ^{1,*} & Talat Aytan ¹

Abstract

The aim of this study is to develop a new thematic proposal for a middle school Turkish language textbook within the context of the Turkic world and its literatures. The study is based on a design-based research methodology. Due to the vast geographical spread and scope of the Turkic world, the study is limited to independent Turkic states such as Uzbekistan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan, and Azerbaijan. Within this scope, the cultural and literary heritage of these Turkic states was presented to experts based on texts and activities related to basic Turkish language skills (listening, speaking, reading, and writing). The materials that received the highest scores from experts have been included in the 8th-grade Turkish language textbook under the theme “The Turkic World and Literature.” Based on teachers’ feedback, the expected outcomes of the research are that it will extend Turkish culture beyond Turkey’s borders, thereby enhancing students’ cultural knowledge of the Turkic world and contributing to their understanding of cultural products belonging to various Turkic communities. Finally, it is anticipated that the systematic and comprehensive inclusion of this theme in the Turkish language textbook will fill a gap in the literature and serve as a resource for future textbooks.

Keywords: The Turkic world and literature, Turkic culture, textbook, theme.

4. Sınıf Türkçe Ders Kitabında Söz Varlığı

Muazzez Yarım ^{1,*} & Zekiye Çağım lar ¹

¹ Çukurova Üniversitesi, muayarim@gmail.com

Özet

Bir dilin en önemli unsurlarından söz varlığı günlük hayatta birçok yerde atasözleri ve deyimlerle karşımıza çıkmaktadır. Toplumların binlerce yıldır taşıdıkları ve konuştukları dil içerisinde yer alan söz varlığı öğeleriyle o toplumun diline ve kültürüne dair bilgi elde etmek mümkündür. Bir dilin söz varlığı, kullanım sıklığına bağlı olarak bireylerin temel dil becerilerinin gelişimini belirleyen bir göstergedir. Söz varlığı bir dili kullanan toplumun yaşama bakış açısını, kültürünü ve düşünme şekillerini de ifade eder. Söz varlığı, o dili konuşan toplumun maddi ve manevi kültürüyle düşünce yapısını yansıtan unsurlardan biri olarak düşünülebilir. Kişinin hayatını doğrudan etkilemesi nedeniyle söz varlıkları, örgün eğitim ile zenginleştirilmeye çalışılmaktadır. Türkçe ders kitaplarının hem metinleriyle hem de etkinlikleriyle söz varlığını öğrencilere doğru şekilde öğretmeye hizmet etmesi beklenir. Çalışmanın amacı 2024-2025 eğitim öğretim yılında kullanılan Türkçe ders kitabını söz varlığı açısından incelemek ve kitapta yer alan söz varlığı öğelerini belirlemektir. Çalışmanın yöntemi nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi olarak belirlenmiştir. Araştırmada 2024-2025 eğitim öğretim yılında kullanılmış olan 4. Sınıf Türkçe ders kitabı incelenmiştir. Kitapta yer alan okuma metinleri ve etkinliklerdeki atasözleri-deyimler ele alınmıştır. İncelenen Türkçe ders kitabında yer alan metinler ve etkinliklerde yer alan söz varlığı öğelerinden bazıları; yeni pencereler açmak, bakışlarını yüzüne dikmek, bağına basmak, dili damağı kurmak, hayatında yeni bir sayfa açmak, komşu komşunun külüne muhtaçtır, midesinde ziller çalmak, bayram havası yayılmak, gözünde tütme ve uyku tutmamak şeklindedir. Bundan yola çıkarak, elde edilen bulgular incelendiğinde ortaya çıkan geçici sonuçlara göre Türkçe ders kitabında neredeyse her tema, metin ve etkinlikte söz varlığı öğelerine rastlanılması beklenmektedir. Günlük yaşamdan kesitler sunan metin ve etkinliklerin, öğrencilerin söz varlıklarını geliştirme ve atasözü ile deyimlere aşinalık kazanmalarına katkı sağlaması öngörülmektedir. Bu öğelerin kullanım sıklığının tema ve metin türüne göre farklılık gösterebileceği; hikâye edici metinlerde söz varlığı öğelerinin daha belirgin olduğu düşünülmektedir. Söz varlığı öğelerinin yalnızca metinlerde sunulmakla kalmayıp etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin kullanımına sunulduğu ve böylece kalıcı öğrenmeye katkı sağladığı öngörülmektedir. Atasözü ve deyimlerin yalnızca dilsel değil, aynı zamanda da kültürel aktarım aracı olarak işlev gördüğü düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: söz varlığı, atasözü, deyim, ders kitabı

Vocabulary in 4th Grade Turkish Textbook

Muazzez Yarım ^{1,*} & Zekiye Çağım̈lar ¹

Abstract

Vocabulary, a key part of language, appears in daily life through proverbs and idioms and is further developed through education. It reflects a society's culture, worldview, and thinking, while also supporting individuals' language skills. As tools for teaching vocabulary, Turkish language textbooks are expected to present these elements effectively through texts and activities. Therefore, this study examines the Turkish language textbook used in the 2024-2025 academic year and identifies the vocabulary elements included in it. The method of this study was determined as document analysis, one of the qualitative research methods. This research examines the 4th grade Turkish language textbook used during the 2024-2025 academic year. The reading texts and activities in the book, as well as the proverbs and idioms used, were analyzed. Some of the vocabulary elements found in the texts and activities in the Turkish textbook are as follows: opening new windows (creating new opportunities or perspectives), having one's eye on something (strongly desiring something), holding someone close to one's chest (embracing someone warmly), one's mouth and tongue becoming dry (being extremely thirsty), opening a new page (making a fresh start in life), a neighbor needs even a neighbor's ashes (people need one another even in small matters), bells are ringing in my stomach (my stomach is growling), a festive atmosphere spread everywhere (a joyful mood spread around), smoking in one's eyes (longing deeply for someone or something), and sleep does not come (being unable to sleep). According to preliminary results, vocabulary elements are expected to appear in almost every theme, text, and activity in the Turkish language textbook. Texts and activities based on daily life may help improve students' vocabulary and familiarity with proverbs and idioms. Their frequency may vary by theme and text type, with narrative texts expected to contain more. These elements are also likely reinforced through activities, supporting lasting learning. Proverbs and idioms are seen as tools of both language and cultural transmission.

Keywords: vocabulary, proverb, idiom, textbook

İlkokul İkinci Sınıf Öğrencilerinde Okuma Becerilerinin Yordayıcıları: Fonolojik Farkındalık, Prozodik Okuma, Sessiz Sözcük Okuma Ve Kelime Bilgisi

Nisa Nur Özyiğit ^{1,*} & Aysel Demiroğlu ²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, nisaozyigit61@icloud.com

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Okuma becerileri, bireyin akademik başarısının temel belirleyicilerinden biri olup yalnızca doğru ve akıcı okuma değil, aynı zamanda anlam kurma ve metni yorumlama süreçlerini de kapsamaktadır. Bu bağlamda, fonolojik farkındalık erken okuma gelişiminin temel bileşenlerinden biri olarak sözcüklerin ses yapısına ilişkin farkındalığı ifade ederken; prozodik okuma, vurgu, tonlama ve duraklamalar yoluyla metnin anlamına uygun biçimde okunmasını; sessiz sözcük okuma, bireyin içsel okuma hızını ve otomatik sözcük tanıma becerisini; kelime bilgisi ise anlam kurma sürecini destekleyen önemli bir dilsel birikimi temsil etmektedir. Araştırmanın amacı, ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinin okuma becerilerinin yordanmasında fonolojik farkındalık, prozodik okuma, sessiz sözcük okuma ve kelime bilgisinin rolünü incelemektir. Bu doğrultuda, söz konusu değişkenler ile öğrencilerin okuma becerileri arasındaki ilişkilerin belirlenmesi, bu değişkenlerin okuma becerilerini ne düzeyde yordadığının ortaya konması ve okuma becerilerinin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile desenlenmiştir. Çalışmanın evrenini 2026–2027 eğitim-öğretim yılında Zonguldak ili Ereğli ilçesinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilkökullar, örneklemini ise bu okullar arasından tesadüfi olarak seçilecek üç farklı ilkökulda öğrenim gören 200 ikinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Okuma Becerileri Değerlendirme Aracı (Alatlı, Güldenoğlu, Kargın, 2022), Türkçe Fonolojik Farkındalık Testi (Kazanoğlu, Doğan, Ünal-Logacev, 2020), Prozodik Okuma Ölçeği (Keskin, Baştuğ, Akyol, 2013), Akıcı Sessiz Sözcük Okuma Testi (Ülper, Yağmur, 2016) ve İlkokul Kelime Bilgisi Testi (Akşak Ertaş, Baştuğ, 2017) kullanılacaktır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla Pearson korelasyon analizi, okuma becerilerinin yordanmasında bağımsız değişkenlerin katkısını incelemek amacıyla çoklu doğrusal regresyon analizi ve demografik değişkenlere göre farklılıkları belirlemek amacıyla bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılacaktır. Araştırma sonucunda, fonolojik farkındalık, prozodik okuma, sessiz sözcük okuma ve kelime bilgisinin okuma becerileri ilişkileri ile bu değişkenlerin okuma becerilerini yordama düzeyleri ortaya konacaktır. Bulguların okuma becerilerine ilişkin uygulamalara katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma becerileri, fonolojik farkındalık, prozodik okuma, kelime bilgisi.

Predictors of Reading Skills in Second-Grade Primary School Students: Phonological Awareness, Prosodic Reading, Silent Word Reading, and Vocabulary Knowledge

Nisa Nur Özyiğit ^{1,*} & Aysel Demiroğlu ²

Abstract

Reading skills are among the fundamental determinants of an individual's academic success, encompassing not only accurate and fluent reading but also the processes of meaning construction and text interpretation. In this context, phonological awareness, as a core component of early reading development, refers to the awareness of the sound structure of words. Prosodic reading involves reading in accordance with the meaning of the text through stress, intonation, and appropriate pauses. Silent word reading refers to an individual's internal reading speed and automatic word recognition ability, while vocabulary knowledge represents a crucial linguistic repertoire that supports the process of meaning construction. The aim of this study is to examine the role of phonological awareness, prosodic reading, silent word reading, and vocabulary knowledge in predicting the reading skills of second-grade elementary school students. Accordingly, the study seeks to determine the relationships between these variables and students' reading skills, to reveal the extent to which these variables predict reading skills, and to examine whether reading skills differ according to various demographic variables. The study was designed using a correlational survey model, one of the quantitative research methods. The population of the study consists of primary schools affiliated with the Ministry of National Education in the Ereğli district of Zonguldak province during the 2026–2027 academic year. The sample comprises 200 second-grade students randomly selected from three different primary schools. The data collection instruments used in the study include the Reading Skills Assessment Tool (Alatlı, Güldenoğlu, & Kargın, 2022), the Turkish Phonological Awareness Test (Kazanoğlu, Doğan, & Ünal-Logacev, 2020), the Prosodic Reading Scale (Keskin, Baştuğ, & Akyol, 2013), the Fluent Silent Word Reading Test (Ülper & Yağmur, 2016), and the Primary School Vocabulary Test (Akşak Ertaş & Baştuğ, 2017). In addition to descriptive statistics, Pearson correlation analysis will be used to determine the relationships between variables. Multiple linear regression analysis will be conducted to examine the contribution of independent variables in predicting reading skills, while independent samples t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) will be used to determine differences according to demographic variables. The study is expected to reveal the relationships between phonological awareness, prosodic reading, silent word reading, and vocabulary knowledge and reading skills, as well as the predictive power of these variables on reading skills. It is anticipated that the findings will contribute to practices related to reading skills.

Keywords: Reading skills, phonological awareness, prosodic reading, vocabulary knowledge.

Bilişsel Bir Köprü Olarak Dikkatin Okuduğunu Anlama ile İlişkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması

Mustafa Yıldız ¹, Halil Ibrahim Öksüz ^{1,*} & Mücahit Aydoğmuş ²

¹ Gazi Üniversitesi, oksuzhalilibrahim@hotmail.com

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, dikkat becerisinin okuduğunu anlama üzerindeki etkisini meta-analiz yöntemi ile değerlendirmektir. Bu kapsamda çalışmada yer alacak araştırmalara ulaşılabilmesi amacıyla ilgili alan yazın taraması yapılmıştır. Alan yazın taraması Web of Science (WOS) ile sınırlandırılmıştır. Dikkat ve okuduğunu anlama becerisi arasındaki korelasyon değerini raporlayan, normal gelişim gösteren katılımcıların yer aldığı ve Web of Science veri tabanında taranan dergilerde yayınlanan 27 araştırma meta-analiz çalışmasına dâhil edilmiştir. Bu araştırmalardan dikkat ve okuduğunu anlama arasındaki korelasyon katsayısı (r), örneklem sayısı (n), katılımcıların sınıf düzeyi, okuduğunu anlama testinin dili ve ölçülen dikkat türü verileri elde edilmiştir. Bu verilerden r ve n korelasyonel meta-analizi gerçekleştirebilmek için örneklem büyüklüğü, dil, sınıf düzeyi ve dikkat türü ise moderatör analizleri gerçekleştirebilmek için mevcut çalışmaya dâhil edilmiştir. Elde edilen bu veriler Comprehensive Meta Analysis 4 (CMA) programı kullanılarak analiz edilmiştir. Gerçekleştirilen meta-analiz sonucunda, verilerin orta düzeyli bir heterojenlik gösterdiği ($I^2=49,26$) tespit edilmiştir. Bu doğrultuda rastgele etkiler modeli dikkate alınmış ve dikkat ile okuduğunu anlama arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($r=.325$, %95 GA= .287 - .362, $p=.000$). Meta-analiz sonucu elde edilen bu birleşik korelasyon katsayısı okuduğunu anlama ile dikkatin %10,5 oranında ortak bir varyansı paylaştığı şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca yayın yanlılığını ortaya koymak adına, Classic Fail-Safe N gerçekleştirilmiştir ve analiz sonucunda 3469 anlamsız ilişki raporlayan çalışmanın meta-analize dâhil edilmesiyle ulaşılan sonucun anlamsız olacağı görülmüştür. Gerçekleştirilen moderatör analizlerde ise örneklem büyüklüğünün (QB=.031, df=2, $p=.985$), sınıf düzeyinin (QB=6.566, df=4, $p=.161$), dilin (QB=11.918, df=6, $p=.064$), ölçülen dikkat türünün (QB=10.434, df=7, $p=.165$) dikkat ve okuma anlama arasındaki ilişki üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir moderatör etkisine sahip olmadığı sonucuna varılmıştır. Elde edilen bu bulgu dikkat ve okuduğunu anlama arasındaki ilişkinin örneklem büyüklüğüne, sınıf düzeyine, katılımcıların anadiline ve araştırmaya dâhil edilen dikkat türüne göre farklılık göstermediğini ortaya koymaktadır. Bu durum ilkokuldan üniversiteye kadar tüm düzeylerde okuduğunu anlama sürecinde dikkatin gerekli olduğunu ve ortografik derinlik farkından bağımsız olarak her dilde önemini koruduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dikkat, okuduğunu anlama, meta-analiz, korelasyon

The Relationship Between Attention and Reading Comprehension as a Cognitive Bridge: A Meta-Analysis

Mustafa Yıldız ¹, Halil Ibrahim Öksüz ^{1,*} & Mücahit Aydoğmuş ²

Abstract

The aim of this study is to evaluate the effect of attention skills on reading comprehension using a meta-analysis. To identify relevant studies for inclusion in this analysis, a literature review was conducted. The literature review was limited to the Web of Science (WOS) database. Twenty-seven studies reporting the correlation coefficient between attention and reading comprehension, involving participants with typical development, and published in journals indexed in the Web of Science database were included in the meta-analysis. From these studies, data on the correlation coefficient (r) between attention and reading comprehension, sample size (n), participants' grade level, the language of the reading comprehension test, and the type of attention measured were obtained. These data were included in the current study to conduct a correlational meta-analysis for r and n , and to perform moderator analyses for sample size, language, grade level, and type of attention. The obtained data were analyzed using the Comprehensive Meta Analysis 4 (CMA) program. The results of the meta-analysis revealed that the data exhibited moderate heterogeneity ($I^2 = 49.26\%$). Accordingly, a random-effects model was employed, and the relationship between attention and reading comprehension was found to be statistically significant ($r = .325$, $95\% \text{ CI} = .287-.362$, $p = .000$). This combined correlation coefficient obtained from the meta-analysis can be interpreted to mean that reading comprehension and attention share 10.5% of their variance. Additionally, to identify publication bias, the Classic Fail-Safe N test was conducted; the results indicated that including the 3,469 studies reporting non-significant relationships in the meta-analysis would render the overall result non-significant. In the moderator analyses conducted, sample size ($QB=.031$, $df=2$, $p=.985$), grade level ($QB=6.566$, $df=4$, $p=.161$), language ($QB=11.918$, $df=6$, $p=.064$), the type of attention measured ($QB=10.434$, $df=7$, $p=.165$) did not have a statistically significant moderating effect on the relationship between attention and reading comprehension. These findings indicate that the relationship between attention and reading comprehension does not vary according to sample size, grade level, participants' native language, or the type of attention included in the study. This suggests that attention is essential for the reading comprehension process at all levels, from elementary school to university, and retains its importance across all languages regardless of orthographic depth.

Keywords: Attention, reading comprehension, meta-analysis, correlation

Çocuk Hakları Perspektifinden Çocuklara Yönelik Resimli Kitapların İncelenmesi: TÜBİTAK Popüler Bilim Yayınları Örneği

Kübra Babacan

Ankara Üniversitesi, babacan@ankara.edu.tr

Özet

Çocuk hakları, çocukların gelişimsel, duygusal, sosyal ve bilişsel gereksinimlerini güvence altına alan evrensel bir çerçeve sunmaktadır. Çocuklara yönelik yayımlanan kitaplar ise çocukların dünyayı anlamlandırmalarında, toplumsal ilişkileri kavramalarında ve hak temelli farkındalık geliştirmelerinde önemli araçlardan biri olarak değerlendirilmektedir. Özellikle metin ve görselin bir arada kullanıldığı resimli kitaplar, çocuk haklarına ilişkin iletilerin hem açık hem de örtük biçimde aktarılmasına olanak sağlamaktadır. Çocuklara yönelik resimli kitapların çocuk hakları açısından incelenmesi, söz konusu yayınların sunduğu içeriklerin niteliğini değerlendirmek bakımından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, TÜBİTAK Popüler Bilim Yayınları arasında yer alan çocuklara yönelik resimli kitapları çocuk hakları perspektifinden incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde doküman incelemesi yöntemiyle yürütülmüştür. Araştırmanın inceleme materyalini, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme doğrultusunda belirlenen 12 çocuklara yönelik resimli kitap oluşturmaktadır. Kitapların belirlenmesinde çocuklara hitap etmesi, resimli anlatım özellikleri taşıması, araştırmacı tarafından erişilebilir olması ve çocuk hakları bağlamında incelenmeye elverişli içerik sunması temel ölçütler olarak dikkate alınmıştır. Çalışmada, çocuk haklarına ilişkin temalar, evrensel düzeyde kabul gören temel çocuk hakları çerçevesinde ele alınmıştır. Bu kapsamda inceleme sürecinde özellikle katılım hakkı, korunma hakkı, gelişim hakkı ve ayrımcılığa uğramama hakkı temel alınmıştır. Araştırma verilerinin çözümlenmesinde içerik analizi kullanılmış, kitaplar çocuk haklarıyla ilişkili temalar, bu temaların sunuluş biçimi, çocuğun metin ve görsellerde nasıl konumlandırıldığı ve görsel unsurların ilettiği mesajlar bakımından değerlendirilmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analiz süreci devam etmektedir. Bulguların kongrede paylaşılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: çocuk hakları, resimli çocuk kitapları, çocuk edebiyatı

Examining Children’s Picture Books from a Child Rights Perspective: The Case of TÜBİTAK Popular Science Publications

Kübra Babacan

Abstract

Children’s rights provide a universal framework that safeguards children’s developmental, emotional, social, and cognitive needs. Books published for children are regarded as important tools that help them make sense of the world, understand social relationships, and develop rights-based awareness. In particular, picture books, in which text and visuals are used together, make it possible to convey messages related to children’s rights in both explicit and implicit ways. Examining picture books for children from a child rights perspective is important for evaluating the quality of the content these publications offer. The aim of this study is to examine children’s picture books published by TÜBİTAK Popular Science Publications from a child rights perspective. The study was conducted using the document analysis method within the framework of a qualitative research approach. The study materials consist of 12 illustrated books for children selected through criterion sampling, one of the purposive sampling methods. In determining the books, the main criteria included being addressed to children, containing illustrated narrative features, being accessible to the researcher, and offering content suitable for examination in terms of children’s rights. In the study, themes related to children’s rights were addressed on the basis of universally recognized fundamental children’s rights. In this context, particular attention was paid to the right to participation, the right to protection, the right to development, and the right to non-discrimination. Content analysis was used in the analysis of the data. The books were evaluated in terms of themes related to children’s rights, the ways in which these themes were presented, how the child was positioned in the texts and visuals, and the messages conveyed through visual elements. The analysis of the data obtained within the scope of the study is still ongoing. The findings will be presented at the conference.

Keywords: children’s rights, picture books, children’s literature

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Çerçevesinde İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı: 21. Yüzyıl Becerileri Üzerine Bir Doküman İncelemesi

Muhammed Enes Oruç^{1,*} & Yeter Siyahtaş²

¹ Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, m.enesorucc@gmail.com

² Alabaş İlkokulu

Özet

Hızla dijitalleşen ve bilgi yığınının kontrolsüzce arttığı günümüzde, eğitim sistemlerinin bireylere sadece bilgi aktarması değil, bu bilgiyi işleyecek, sorgulayacak ve etik çerçevede dönüştürecek yetkinlikleri kazandırması beklenmektedir. Bu bağlamda 2024 yılı itibarıyla uygulanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitim sistemimizde beceri odaklı ve erken yaştan itibaren stratejik yetkinliği hedefleyen yeni bir anlayışın başlangıcını temsil eder. Bu çalışmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli çerçevesinde hazırlanan İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı'nı (1-4. Sınıf), 21. Yüzyıl Becerileri (P21) kapsamında doküman incelemesi yöntemiyle analiz etmektir.

Nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi yöntemiyle yürütülen bu çalışmada, programdaki öğrenme çıktıları (kazanımlar), anahtar kavramlar, süreç bileşenleri ve eğilimler; P21 çerçevesinde yer alan “Öğrenme ve Yenilenme (4C)”, “Bilgi, Medya ve Teknoloji” ile “Yaşam ve Kariyer” beceri kümeleriyle eşleştirilmiştir.

Araştırmadan elde edilen bulgular; programın birinci sınıftan itibaren öz-düzenleme ve metabilşsel farkındalık becerilerini merkeze aldığını, özellikle “hatayı bulma ve düzeltme” kazanımlarının tüm kademelerde süreklilik gösterdiğini ortaya koymaktadır. İkinci sınıf düzeyinden itibaren “bilginin doğruluğunu sorgulama” ve “bağlamsal çıkarım” becerilerinin yoğunlaştığı, üçüncü ve dördüncü sınıflarda ise eleştirel okuryazarlık, dijital mahremiyet, veri okuryazarlığı ve argümantasyon gibi ileri düzey becerilerin müfredata entegre edildiği görülmüştür. Programın en önemli özelliği, dijital araçları sadece bir şeyler izlemek veya okumak için değil; etik kurallar çerçevesinde içerik üretmek ve fikir savunmak için birer araç işlevinde kullanılmasıdır.

Sonuç olarak, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Türkçe Programı'nın, P21 becerileriyle yüksek düzeyde uyum gösterdiği, geleneksel dil öğretiminin ötesinde öğrencilerin; metinlerarası bağ kurabilen stratejik bir okuryazar, bilişsel farkındalığı yüksek bir eleştirel dinleyici ve küresel dünyaya uyumlu bir dijital birey olarak yetiştirilmesini hedeflediği anlaşılmaktadır. Yapay zekâ ve dijital gizlilik gibi güncel kavramların ilkökul düzeyinde ele alınması, programın geleceği yakalayan yenilikçi yapısını kanıtlar niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, 21. Yüzyıl Becerileri, İlkokul Türkçe Öğretim Programı, Doküman İncelenmesi

Primary School Turkish Language Curriculum Within the Framework of the Türkiye Century Education Model: A Document Analysis on 21st Century Skills

Muhammed Enes Oruç^{1,*} & Yeter Siyahtaş²

Abstract

In today's rapidly digitalizing world, where the volume of information increases uncontrollably, education systems are expected not only to transmit knowledge but also to provide individuals with the competencies to process, question, and transform this information within an ethical framework. In this context, the "Türkiye Century Education Model," implemented as of 2024, represents the beginning of a new skill-oriented approach in our education system that targets strategic competency from an early age. The purpose of this study is to analyze the Primary School Turkish Language Curriculum (Grades 1-4), prepared within the framework of the "Türkiye Century Education Model," through the lens of 21st Century Skills (P21) using the document analysis method. In this study, which employs document analysis—one of the qualitative research designs—the learning outcomes, key concepts, process components, and trends in the curriculum were mapped against the P21 skill clusters: "Learning and Innovation (4Cs)," "Information, Media, and Technology," and "Life and Career" skills.

Findings obtained from the research reveal that the curriculum prioritizes self-regulation and metacognitive awareness skills starting from the 1st grade, with "error detection and correction" outcomes showing continuity across all grade levels. It was observed that "questioning the accuracy of information" and "contextual inference" skills intensify starting from the 2nd grade, while advanced skills such as critical literacy, digital privacy, data literacy, and argumentation are integrated into the curriculum in the 3rd and 4th grades. A defining feature of the curriculum is its positioning of digital tools not merely as instruments for consumption—such as watching or reading—but as functional tools for content creation and advocacy within the framework of ethical rules. Consequently, it is understood that the Primary School Turkish Curriculum under the "Türkiye Century Education Model" demonstrates a high degree of alignment with P21 skills. It is concluded that the curriculum transcends traditional language teaching, aiming to raise students as strategic literates capable of establishing intertextual connections, critical listeners with high cognitive awareness, and digital individuals compatible with the global world. The inclusion of contemporary concepts such as artificial intelligence and digital privacy at the primary school level attests to the innovative structure of the curriculum that captures the future of education.

Keywords: Türkiye Century Education Model, 21st Century Skills, Primary School Turkish Language Curriculum, Document Analysis

Muzaffer İzgü'nün Ökkeş Serisinin Peritekstual Unsurlar Açısından İncelenmesi

Ümmühan Fatma Kaya ^{1,*}, Büşra Koçak Macun ¹ & Osman Aslan ²

¹ Ağrı Ibrahim Çeçen Üniversitesi, fatmakayapsk.dan@gmail.com

² Ağrı Ibrahim Çeçen Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada çocuk edebiyatına değerli katkılar sunan Muzaffer İzgü'nün ünlü Ökkeş Serisi, metni çevreleyen ve okuma deneyimini şekillendiren peritekstüel (yan metinsel) unsurlar açısından incelenmiştir. Çalışmanın amacı serideki 10 kitabın ön kapak tasarımı, başlık, görseller, arka kapak yazıları, sayfa numaraları ve yazar biyografisi gibi unsurların metin içeriğiyle uyumunu ve çocuğa görelilik ilkesine uygunluğunu değerlendirmektir. Çalışmadanitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmış ve veriler betimsel analiz yoluyla incelenmiştir. Çalışmada serideki kitaplar tek tek analiz edilmiş, genel olarak şu sonuçlara ulaşılmıştır:Kapaklarda genellikle canlı renkler ve hareketli figürler kullanılarak çocuk okurun ilgisi çekilmeye çalışılmıştır. Çoğu kitapta kapak görseli metindeki temel olay örgüsünü başarıyla yansıtmaktadır. Bazı kitaplarda (örneğin Ökkeş Bahçıvan) kapak görseli metindeki kolektif emeği tam yansıtmazken, bazılarında (Ökkeş Maçta) kapaktaki temanın metinde oldukça dar bir yer tuttuğu saptanmıştır. Serideki kitapların görsel tasarımı ve tipografik düzeni (yazı karakterleri ve yerleşimi), çocukların gelişimsel özelliklerine ve estetik algılarına uygun bulunmuştur. Ökkeş karakterinin görsellerinde seri boyunca bazı değişimler (saç rengi, boyut vb.) gözlemlense de genel olarak çocukların karakterle duygusal bağ kurmasını destekleyen bir sunum tercih edilmiştir. Araştırma, Muzaffer İzgü'nün eserlerinde metni kuşatan dış unsurların (peritekst), sadece birer görsel süsleme değil aynı zamanda metnin anlaşılmasını kolaylaştıran işlevsel öğeler olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Muzaffer İzgü, Ökkeş Serisi, Peritekstüel Unsur, Çocuk Edebiyatı

A Paratextual Analysis of Muzaffer İzgü's Ökkeş Series

Ümmühan Fatma Kaya ^{1,*}, Büşra Koçak Macun ¹ & Osman Aslan ²

Abstract

This study examines the famous Ökkeş Series by Muzaffer İzgü, which has made valuable contributions to children's literature, in terms of paratextual elements that surround the text and shape the reading experience. The aim of the study is to evaluate the compatibility of the front cover design, titles, illustrations, back cover texts, page numbers, and author biography in the ten books of the series with the textual content, as well as their appropriateness in terms of the child-centeredness principle. In the study, the case study design, one of the qualitative research methods, was employed, and the data were analyzed through descriptive analysis. Each of the ten books in the series was analyzed individually, and the findings generally revealed that bright colors and dynamic figures were used on the covers to attract child readers' attention. In most of the books, the cover illustrations successfully reflected the main plot of the text. However, in some books (e.g., Ökkeş the Gardener), the cover image did not fully reflect the theme of collective labor presented in the text, while in others (e.g., Ökkeş at the Match), the theme highlighted on the cover occupied only a very limited place in the narrative. The visual design and typographic arrangement (font style and layout) of the books in the series were found to be appropriate for children's developmental characteristics and aesthetic perceptions. Although some changes in the visual representation of the Ökkeş character (e.g., hair color, body size) were observed throughout the series, the overall presentation supported children's emotional connection with the character. The study demonstrates that the external elements (paratext) surrounding the text in Muzaffer İzgü's works are not merely decorative visual components, but also functional elements that facilitate the comprehension of the text.

Keywords: Muzaffer İzgü, Ökkeş Series, Paratextual Elements, Children's Literature

Çevrim İçi Ortamda Konuşma Eğitiminin Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenenlerin Kaygı ve Motivasyonlarına Etkisi

Müyesser Seven ^{1,*} & Talat Aytan ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, muyesser.seven@std.yildiz.edu.tr

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada, çevrim içi ortamda gerçekleştirilen konuşma eğitiminin Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen bireylerin kaygı ve motivasyon düzeyleri üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Tek gruplu deneysel desende tasarlanan araştırma, 2025-2026 eğitim öğretim yılında İstanbul'daki bir TÖMER'de eğitim gören öğrenciler üzerinde gerçekleştirilecektir. Veri toplama aracı olarak üç bölümden oluşan bir anket uygulanacaktır. Anketin birinci bölümde öğrencilerin kişisel bilgileri yer alacak ikinci bölümde yabancı dil konuşma motivasyonu ölçeği üçüncü bölümde ise yabancı dil konuşma kaygısı ölçeği yer alacaktır. Nicel verilerin yanı sıra, katılımcıların deneyimlerini daha ayrıntılı biçimde incelemek amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formundan da yararlanılacaktır. Araştırma verileri, konuşma kaygısı ve konuşma motivasyonu ölçeklerinden elde edilen bulgular doğrultusunda analiz edilecektir. Bu çalışmadan elde edilecek bulguların, çevrim içi dil öğretimi kapsamında konuşma becerisinin geliştirilmesine yönelik uygulamalara katkı sağlaması ve Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi alanında kaygı ve motivasyon değişkenlerine ilişkin alanyazına katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı dil olarak Türkçe, Konuşma becerisi, Motivasyon, Kaygı, Çevrim içi ortam

The Effect of Online Speech Training on the Anxiety and Motivation of Learners of Turkish as a Foreign Language

Müyesser Seven ^{1,*} & Talat Aytan ²

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of online speaking instruction on the anxiety and motivation levels of individuals learning Turkish as a foreign language. Designed as a single-group experimental study, the research will be conducted on students enrolled at a TÖMER center in Istanbul during the 2025–2026 academic year. A three-part questionnaire will be administered as the data collection tool. The first section of the questionnaire will include students' personal information; the second section will feature the Foreign Language Speaking Motivation Scale; and the third section will include the Foreign Language Speaking Anxiety Scale. In addition to quantitative data, a semi-structured interview form will also be used to examine participants' experiences in greater detail. The research data will be analyzed based on the findings obtained from the speaking anxiety and speaking motivation scales. It is anticipated that the findings from this study will contribute to practices aimed at developing speaking skills within the scope of online language instruction and will add to the existing literature on anxiety and motivation variables in the field of teaching Turkish as a foreign language.

Keywords: Turkish as a foreign language, Speaking skills, Motivation, Anxiety, Online environment

Çocuk Edebiyatı Temelli Farklılaştırılmış Öğretim Uygulamalarının Okuduğunu Anlamaya Etkisi

Bedriye Merve Güven ^{1,*} & Hayati Akyol ¹

¹ Gazi Üniversitesi, bmerveguven@gmail.com

Özet

Okuma becerisi, bireylerin akademik başarılarının yanı sıra bilişsel, sosyal ve duyuşsal gelişimlerini etkileyen temel bir dil becerisidir. Ancak öğrencilerin okuduğunu anlama düzeylerinin istenilen seviyede olmadığı ve geleneksel öğretim yöntemlerinin bu becerinin geliştirilmesinde sınırlı kaldığı görülmektedir. Bu durum, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan öğretim yaklaşımlarına duyulan ihtiyacı ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda farklılaştırılmış öğretim; öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyi, ilgi ve öğrenme hızlarına göre öğretim sürecinin içerik, süreç ve ürün boyutlarında esnek biçimde düzenlenmesini ifade eden bir yaklaşımdır. Özellikle çocuk edebiyatı ürünleri, öğrencilerin metinle etkileşimini artırarak öğrenmeyi daha anlamlı hâle getirmektedir.

Bu araştırmanın amacı, çocuk edebiyatı temelli farklılaştırılmış öğretim uygulamalarının ilkökul dördüncü sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, Adıyaman il merkezinde bir devlet okulunda öğrenim gören 50 öğrenci ile yürütülmüştür. Çalışmada ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Deney (n=24) ve kontrol (n=26) grupları, ön test puan ortalamaları birbirine en yakın iki şubenin seçilmesi ve seçkisiz atama ile belirlenmiştir. Uygulama sürecinde kullanılan çocuk kitapları ve bu kitaplar merkeze alınarak hazırlanan etkinlikler, alan uzmanlarının görüşleri doğrultusunda belirlenmiştir.

Uygulama sekiz hafta sürmüştür; veri toplamak amacıyla Gökaslan Zor (2024) tarafından geliştirilen ve KR-20 güvenirlik katsayısı 0.85 olan çoktan seçmeli Türkçe Başarı Testi kullanılmıştır. Veriler JASP programı ile analiz edilmiştir. . Analiz sonuçlarına göre deney grubunun ön test ve son test puanları arasında anlamlı bir fark bulunurken ($t(23) = -11.16, p < .001$), kontrol grubunda ön test ve son test puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. ($t(25) = -1.581, p = .126; z = -1.15, p > .05$). Bu bulgu, kontrol grubunda süreç boyunca öğrencilerin başarı düzeylerinde önemli bir değişim olmadığını göstermektedir. Elde edilen bulgular, çocuk edebiyatı temelli farklılaştırılmış öğretim uygulamalarının öğrencilerin okuma becerilerinin geliştirilmesinde etkili bir yaklaşım olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan, ilgi ve ihtiyaçlarına uygun olarak yapılandırılan öğretim süreçlerinin, okuduğunu anlama becerisinin geliştirilmesinde önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Bu bağlamda, çocuk edebiyatı ürünlerinin öğretim sürecine entegre edilmesi, öğrencilerin metinle etkileşimini artırarak öğrenmeyi daha anlamlı, kalıcı hale

getirmektedir.Bu doğrultuda, eğitim programlarının hazırlanmasında ve sınıf içi uygulamaların planlanmasında farklılaştırılmış öğretim yaklaşımlarına daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

*Bu çalışma birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında yürüttüğü yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Farklılaştırılmış öğretim, çocuk edebiyatı, okuduğunu anlama

The Effect Of Children’s Literature-Based Differentiated Instruction Practices On Reading Comprehension

Bedriye Merve Güven ^{1,*} & Hayati Akyol ¹

Abstract

Reading skill is a fundamental language ability that affects individuals’ academic achievement as well as their cognitive, social, and affective development. However, it is observed that students’ reading comprehension levels are not at the desired level and that traditional teaching methods remain limited in improving this skill. This situation reveals the need for instructional approaches that take individual differences of students into account.

In this context, differentiated instruction is an approach that refers to the flexible organization of the teaching process in terms of content, process, and product dimensions according to students’ readiness levels, interests, and learning pace. In particular, children’s literature enhances students’ interaction with texts, making learning more meaningful.

The aim of this study is to examine the effect of children’s literature-based differentiated instruction practices on the reading comprehension skills of fourth-grade primary school students. The study was conducted with 50 students attending a public school in the city center of Adıyaman. A pretest–posttest control group quasi-experimental design was employed. The experimental (n=24) and control (n=26) groups were determined by selecting two classes with the closest pretest mean scores and assigning them randomly. The children’s books used in the implementation process and the activities designed based on these books were determined in line with expert opinions.

The implementation lasted eight weeks. To collect data, a multiple-choice Turkish Achievement Test developed by Gökaslan Zor (2024), with a KR-20 reliability coefficient of 0.85, was used. The data were analyzed using the JASP software. According to the analysis results, a significant difference was found between the pretest and posttest scores of the experimental group ($t(23) = -11.16, p < .001$), whereas no significant difference was observed between the pretest and posttest scores of the control group ($t(25) = -1.581, p = .126; z = -1.15, p > .05$). This finding indicates that there was no substantial change in the achievement levels of students in the control group throughout the process. The results demonstrate that children’s literature-based differentiated instruction practices are an effective approach in improving students’ reading skills. In particular, instructional processes structured in accordance with students’ individual differences, interests, and needs play a significant role in enhancing reading comprehension. In this regard, integrating children’s literature into the teaching process increases students’ interaction with texts, making learning more meaningful and lasting. Accordingly, it is recommended that differentiated instruction approaches be given greater emphasis in the development of educational programs and the planning of classroom practices.

This study was produced from the first author's master's thesis conducted under the supervision of the second author.

Keywords: Differentiated instruction, children's literature, reading comprehension

Etkileşimli Okuma Sürecinde Kullanılan Dijital ve Basılı Materyallerin İlkokul Öğrencilerinin Okumaya Yönelik Tutumlarına Etkisi

Zeynep Beyza Battal ^{1,*} & Fatma Coştu ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi, zeynepbattal@gmail.com

Özet

Bireylerin küçük yaşlardan itibaren okumaya yönelik olumlu tutum geliştirmeleri büyük önem taşımaktadır. Bu noktada etkileşimli okuma yaklaşımı, öğrencilerin okuma sürecine aktif katılımını sağlayarak metin üzerine düşünme, tahmin etme ve soru sorma gibi becerilerini geliştirmekte; okumaya yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilemektedir. Günümüzde teknolojinin eğitim ortamlarına dahil olmasıyla birlikte okuma etkinliklerinde kullanılan materyaller de çeşitlenmiştir. Basılı materyallerin yanı sıra dijital ortamda sunulan metinler; görsel ve işitsel desteklerle öğrencilerin ilgisini artırmakta ve öğrenme sürecine farklı bir boyut kazandırmaktadır. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, etkileşimli okuma sürecinde kullanılan dijital ve basılı materyallerin ilkökul öğrencilerinin okumaya yönelik tutumlarına etkisini incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından yarı deneysel desen ile yürütülmüştür. Veriler, deney ve kontrol gruplarına uygulanan ön-test ve son-testler aracılığıyla toplanmıştır. Çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemiyle seçilen 30 deney ve 30 kontrol grubu olmak üzere toplam 60 ilkökul 3. sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Başaran (2009) tarafından geliştirilen “Metne Karşı Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Kontrol grubunda, uzman görüşü doğrultusunda seçilen basılı materyallerle etkileşimli okuma etkinlikleri gerçekleştirilmiştir. Deney grubunda ise aynı materyalin dijital ortamdaki versiyonu kullanılarak etkileşimli okuma etkinliği uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programından yararlanılmış ve grupların ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı fark olup olmadığı uygun istatistiksel testlerle incelenmiştir. Araştırma sonucunda, dijital materyallerin görsel ve işitsel unsurlar içermesi nedeniyle öğrencilerin ilgisini artırabileceği; basılı materyallerin ise odaklanmayı destekleyebileceği öngörülmektedir. Bu bağlamda her iki materyal türünün de öğrencilerin okumaya yönelik tutumları ve duyuşsal özellikleri üzerinde farklı yönlerden etkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli okuma, Dijital materyaller, Basılı materyaller, Okuma tutumu

The Effects of Digital and Printed Materials Used in Interactive Reading on Primary School Students' Reading Attitudes

Zeynep Beyza Battal ^{1,*} & Fatma Coştu ²

Abstract

Developing a positive attitude toward reading from an early age is of great importance for individuals. At this point, the interactive reading approach enables students to actively participate in the reading process, enhancing skills such as thinking about the text, making predictions, and asking questions, while also positively influencing their attitudes toward reading. With the integration of technology into educational environments today, the materials used in reading activities have diversified. In addition to printed materials, texts presented in digital environments increase students' interest through visual and auditory support and add a different dimension to the learning process. In this context, the aim of this study is to examine the effects of digital and printed materials used in the interactive reading process on primary school students' attitudes toward reading. The study was conducted using a quasi-experimental design, one of the quantitative research approaches. The data were collected through pre-tests and post-tests administered to the experimental and control groups. The study group consisted of a total of 60 third-grade primary school students, including 30 in the experimental group and 30 in the control group, selected through criterion sampling. As a data collection tool, the "Attitude Scale Toward Text," developed by Başaran (2009), was used. In the control group, interactive reading activities were carried out using printed materials selected based on expert opinion. In the experimental group, interactive reading activities were implemented using the digital version of the same material. The data were analyzed using the SPSS package program, and whether there was a significant difference between the pre-test and post-test scores of the groups was examined through appropriate statistical tests. As a result of the study, it is anticipated that digital materials, due to their visual and auditory elements, may increase students' interest, while printed materials may support better concentration. In this regard, it is thought that both types of materials may have different effects on students' reading attitudes and affective characteristics.

Keywords: Interactive Reading, Digital Materials, Printed Materials, Reading Attitude

2019 ve 2024 İlkokul Türkçe Öğretim Programlarında Dil Yapılarının Konumlandırılması: Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Safiye Sinem Zengin Gökcek ^{1,*} & Ömür Sadioğlu ¹

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi, sszengin60@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul Türkçe dersi öğretiminde 2019 ve 2024 İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programlarında dil bilgisi öğretiminin nasıl ele alındığını, bu programların dil bilgisi öğretimi yönünden benzer ve farklı yönlerini ortaya koymaktır. Araştırmada analitik araştırma yöntemi kullanılmış olup veriler doküman incelemesi ile çözümlenmiştir. Araştırmanın çalışma materyali 2019 Türkçe Dersi Öğretim Programı ve 2024 İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı oluşturmaktadır (İlkokul 1., 2., 3. ve 4. sınıflar) . Söz konusu programlar incelendiğinde her ikisinin de tematik yapı, dört temel dil becerisinin ve söz varlığının geliştirilmesine yönelik hedeflerin ortak olduğu dikkati çekmektedir. Dil bilgisi öğretimi bağlamında ise iki programda da ezbere dayalı geleneksel dil bilgisi öğretimi yerine metin odaklı sezdirme yaklaşımı benimsenmiş olmasına rağmen yapısal bir farklılık mevcuttur: 2019 programında dil bilgisi kuralları okuma ve yazma alanları altında kazanımlar olarak listelenmiş ve bu kuralların metinler üzerinden sezdirilmesi esas alınmıştır. 2024 programında ise 'dil bilgisi' terimi yerine 'dil yapıları' kavramı tercih edilmiş; bu yapılar bağımsız birer kazanım olmaktan çıkarılarak beceri atölyeleri içerisinde becerilerle bütünleştirilmiş birer 'süreç bileşeni' olarak verilmiştir. Dolayısıyla 2024 programında dil yapıları sadece fark edilmesi gereken bir kural değil, anlam kurma sürecinde aktif olarak kullanılan işlevsel bir araç olarak ele alınmıştır. 2019 programında dil bilgisi kazanımlarının hangi temada işleneceği konusunda öğretmene esneklik tanınırken; 2024 programında her bir dil yapısının hangi tema ve metin bağlamında ele alınacağı önceden yapılandırılarak daha sistematik bir çerçeve sunulmuştur. Ayrıca yeni programda tema sayısının düşürülmesi dil yapılarının seçilen metin bağlamları içerisinde daha derinlemesine ve işlevsel bir şekilde ele alınmasına imkân sağlamıştır. 2019 programından farklı olarak 2024 programında; dil becerilerinin değer, eğilim ve disiplinler arası becerilerle bütünleşik olarak geliştirilmesi temel bir ilke olarak benimsenmiştir. Bu bağlamda dil bilgisi, bağımsız birer ölçme unsuru olmaktan çıkarılarak; öğrencilerin dinleme, konuşma, okuma ve yazma süreçlerinde anlamı yapılandırmak için kullandıkları işlevsel birer araç (süreç bileşeni) olarak yapılandırılmıştır. Sonuç olarak bu araştırma; 2024 programının, dil bilgisi öğretimini temalar ve beceri atölyeleri etrafında bütünleşmiş sistematik bir yapıya dönüştürdüğünü ortaya koymuştur. Bu yeni yapıyla birlikte dil bilgisi öğretimi değerler, eğilimler ve temel becerilerle iç içe geçmiş, anlam kurma sürecini destekleyen işlevsel bir süreç bileşeni rolünü üstlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, dil bilgisi, dil yapıları, Türkçe öğretim programı

The Positioning of Linguistic Structures in the 2019 and 2024 Elementary School Turkish Curriculum: A Comparative Study

Safiye Sinem Zengin Gökcek^{1,*} & Ömür Sadioğlu¹

Abstract

The purpose of this study is to examine how grammar instruction is addressed in the 2019 and 2024 Elementary School Turkish Language Curriculum and to identify the similarities and differences between these curricula in terms of grammar instruction. An analytical research method was employed in this study, and the data were analyzed through document review. The study materials consist of the 2019 Turkish Language Curriculum and the 2024 Elementary School Turkish Language Curriculum (for grades 1, 2, 3, and 4). Upon examining these curricula, it is notable that both share common goals regarding thematic structure, the development of the four core language skills, and vocabulary. In the context of grammar instruction, although both curricula have adopted a text-based, intuitive approach instead of traditional, rote-based grammar teaching, a structural difference exists: In the 2019 curriculum, grammar rules are listed as learning outcomes under the reading and writing domains, and the focus is on deriving these rules from texts. In the 2024 curriculum, however, the term “grammar” has been replaced with the concept of “language structures”; these structures have been removed from being standalone learning outcomes and presented as “process components” integrated with skills within skill workshops. Consequently, in the 2024 curriculum, language structures are treated not merely as rules to be identified, but as functional tools actively used in the process of constructing meaning. While the 2019 curriculum granted teachers flexibility regarding which theme to address grammar learning outcomes in, the 2024 curriculum provides a more systematic framework by pre-structuring which theme and text context each language structure will be addressed within. Additionally, the reduction in the number of themes in the new curriculum has enabled language structures to be addressed more deeply and functionally within the selected text contexts. Unlike the 2019 curriculum, the 2024 curriculum adopts as a fundamental principle the integrated development of language skills alongside values, attitudes, and interdisciplinary skills. In this context, grammar has been removed from its role as an independent assessment element and restructured as a functional tool (process component) that students use to construct meaning in their listening, speaking, reading, and writing processes. Consequently, this study demonstrates that the 2024 curriculum has transformed grammar instruction into a systematic, integrated structure centered around themes and skill workshops. With this new structure, grammar instruction has become intertwined with values, attitudes, and core skills, assuming the role of a functional process component that supports the meaning-making process.

Keywords: Elementary school, grammar, language structures, Turkish curriculum

İlkokul Öğrencisi Ebeveynleri için Yapay Zekâ Kullanma Becerileri Ölçeği Geliştirme ve Pilot Çalışma Süreci

Ismail Yaşartürk ¹, Ramazan Deniz ^{1,*} & Halil İbrahim Öksüz ¹

¹ Gazi Üniversitesi, ramazandeniz060@gmail.com

Özet

Bu çalışma, ilkokul düzeyinde çocuğu olan ebeveynlerin eğitim ve günlük yaşam süreçlerinde yapay zekâ (YZ) teknolojilerini kullanma becerilerini, etik farkındalıklarını ve pedagojik değerlendirme kapasitelerini ölçmek amacıyla geliştirilen "İlkokul Öğrencisi Ebeveynleri için Yapay Zekâ Kullanma Becerileri Ölçeği"nin pilot uygulama sonuçlarını sunmaktadır. Ölçeğin taslak formu, ilgili literatür ve uzman görüşleri doğrultusunda başlangıçta 44 maddeden oluşan bir havuz şeklinde yapılandırılmıştır. Pilot çalışma verileri, Google Formlar üzerinden oluşturulan çevrimiçi bir ölçek aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmaya 65 ilkokul öğrencisi ebeveyni gönüllü olarak katılım sağlamıştır. Elde edilen veriler üzerinde, maddelerin ölçeğin bütünüyle olan uyumunu belirlemek amacıyla "Madde-Toplam İstatistikleri" (Gürültü Analizi) analizleri gerçekleştirilmiştir. 65 katılımcıdan elde edilen verilerle yapılan analizler sonucunda, ölçeğin toplam puanıyla düşük veya negatif korelasyon gösteren maddeler tespit edilmiştir. Madde analizi sonuçlarına göre negatif ve çok düşük korelasyon gösteren m10 (0.022), m14 (-0.166), m25 (-0.077) ve m40 (-0.007) maddeleri ölçekten çıkarılmıştır. Ayrıca 0.30 eşik değerinin altında kalan m7 (0.267), m18 (0.244), m30 (0.284) ve m32 (0.224) maddeleri de ölçeğin yapısal geçerliğini artırmak amacıyla elenmiştir. Bu elemeler ve uzman değerlendirmeleri sonucunda başlangıçtaki 44 maddelik havuz, toplamda 10 madde eksilerek 34 maddeye düşürülmüştür. Pilot uygulama verilerine göre, maddelerin büyük çoğunluğunun Cronbach's Alpha değerlerinin .919 ile .921 arasında değişmesi, ölçeğin bu aşamada oldukça yüksek bir iç tutarlılığa sahip olduğunun kanıtıdır. Uzman görüşleri ve 65 ebeveyn den çevrimiçi yöntemle toplanan veriler ışığında yapılan madde-toplam korelasyon analizleri neticesinde ölçek formu 34 maddeye indirilerek daha arındırılmış bir yapıya kavuşturulmuştur. Çalışmanın bir sonraki aşamasında, bu 34 maddelik form ile asıl veri toplama süreci gerçekleştirilecek ve elde edilen veriler üzerinden Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) yapılarak ölçeğin nihai faktör yapısı ve geçerlik-güvenirlik kanıtları raporlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, ölçek geliştirme, yapay zeka okuryazarlığı

The Development and Pilot Study Process of the Artificial Intelligence Usage Skills Scale for Parents of Elementary School Students

Ismail Yaşartürk ¹, Ramazan Deniz ^{1,*} & Halil Ibrahim Öksüz ¹

Abstract

This study presents the results of a pilot application of the “Artificial Intelligence (AI) Usage Skills Scale for Parents of Elementary School Students,” which was developed to assess the AI usage skills, ethical awareness, and pedagogical evaluation capabilities of parents of elementary school-aged children in the context of education and daily life. The draft version of the scale was initially structured as a pool of 44 items, based on the relevant literature and expert opinions. Pilot study data were collected via an online scale created using Google Forms. A total of 65 parents of elementary school students volunteered to participate in the study. “Item-Total Statistics” (Item-Total Analysis) were conducted on the collected data to determine the fit of the items with the scale as a whole. Analyses of the data from the 65 participants identified items showing low or negative correlations with the total scale score. Based on the item analysis results, items m10 (0.022), m14 (-0.166), m25 (-0.077), and m40 (-0.007), which showed negative and very low correlations, were removed from the scale. Additionally, items m7 (0.267), m18 (0.244), m30 (0.284), and m32 (0.224), which fell below the 0.30 threshold, were also excluded to enhance the scale’s construct validity. As a result of these eliminations and expert evaluations, the initial pool of 44 items was reduced by a total of 10 items, bringing the total to 34 items. According to the pilot study data, the fact that the Cronbach’s Alpha values for the majority of the items range between .919 and .921 serves as evidence that the scale possesses a very high level of internal consistency at this stage. Based on item-total correlation analyses conducted in light of expert opinions and data collected online from 65 parents, the scale was reduced to 34 items, resulting in a more refined structure. In the next phase of the study, the main data collection process will be conducted using this 34-item form, and Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) will be performed on the obtained data to report the scale’s final factor structure and validity-reliability evidence.

Keywords: Artificial intelligence, scaling, AI literacy

Okuma, Konuşma ve Yazma Akıcılığının Okuduğunu Anlama Üzerindeki Etkisi: Bir Yol Analizi Çalışması

Ramazan Deniz ^{1,*} & İsmail Yaşartürk ¹

¹ Sınıf Öğretmenliği Gazi Üniversitesi

ramazandeniz060@gmail.com

Özet

Bu araştırma akıcı okuma, akıcı yazma ve akıcı konuşma becerilerinin okuduğunu anlama becerisi üzerindeki etkisini ve okuduğunu anlamayı ne düzeyde yordadığını incelemek amacıyla tasarlanmıştır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Çalışmanın örneklemini 80 katılımcı oluşturmaktadır.

Araştırma kapsamında elde edilen Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre okuduğunu anlama ile en güçlü ilişkinin akıcı okuma değişkeni arasında olduğu görülmektedir ($r=.556$, $p<.001$). Ayrıca, akıcı yazma ($r=.326$, $p=.003$) ve akıcı konuşma ($r=.267$, $p=.017$) becerilerinin de okuduğunu anlama ile orta ve düşük düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler gösterdiği saptanmıştır. Bunun yanında Değişkenler arasındaki doğrudan etkileri belirlemek amacıyla kurulan Yol (Path) Analizi sonuçları, modelin okuduğunu anlamadaki toplam varyansın %36'sını ($R^2=.36$) açıkladığını ortaya koymuştur. Modeldeki standartlaştırılmış yol katsayıları incelendiğinde akıcı okumanın ($\beta=.49$) ve akıcı yazmanın ($\beta=.20$) okuduğunu anlamının anlamlı birer yordayıcısı olduğu belirlenmiştir. Buna karşın, korelasyon düzeyinde anlamlı ilişki gösterse de akıcı konuşma becerisinin ($\beta=.10$) bu model içerisinde okuduğunu anlama üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir doğrudan etkiye sahip olmadığı tespit edilmiştir.

Araştırma sonucunda, okuduğunu anlama sürecinde özellikle akademik dil becerileri olan akıcı okuma ve akıcı yazmanın kritik bir öneme sahip olduğu görülmektedir. Çalışma bulguları, okuduğunu anlama başarısını artırmak için öğrencilerin okuma ve yazma akıcılıklarının eş zamanlı olarak desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıcı okuma, akıcı yazma, akıcı konuşma, okuduğunu anlama

The Effect of Reading, Speaking, and Writing Fluency on Reading Comprehension: A Path Analysis Study

Ramazan Deniz ^{1,*} & Ismail Yaşartürk ¹

¹ Gazi Üniversitesi, ramazandeniz060@gmail.com

Abstract

This study was designed to examine the effect of reading fluency, writing fluency, and speaking fluency on reading comprehension and to determine the extent to which they predict reading comprehension. The study was designed using the correlational survey model, one of the quantitative research methods. The sample consisted of 80 participants. According to the results of the Pearson correlation analysis obtained in this study, the strongest relationship with reading comprehension was found to be with the reading fluency variable ($r = .556$, $p < .001$). Additionally, it was found that fluent writing ($r = .326$, $p = .003$) and fluent speaking ($r = .267$, $p = .017$) skills also showed moderate and low-level, positive, and significant relationships with reading comprehension. Furthermore, the results of the Path Analysis conducted to determine the direct effects between variables revealed that the model explains 36% of the total variance in reading comprehension ($R^2 = .36$). Upon examining the standardized path coefficients in the model, it was determined that reading fluency ($\beta = .49$) and writing fluency ($\beta = .20$) are significant predictors of reading comprehension. However, although it showed a significant relationship at the correlation level, it was found that fluent speaking ability ($\beta = .10$) did not have a statistically significant direct effect on reading comprehension within this model. The results of the study indicate that fluent reading and fluent writing—specifically academic language skills—play a critical role in the reading comprehension process. The findings suggest that to enhance reading comprehension success, students' reading and writing fluency must be supported simultaneously.

Keywords: Fluent reading, fluent writing, fluent speaking, reading comprehension

İlkokul 3. Sınıf Düzeyinde Yapay Zekâ ve Öğretmen Tarafından Verilen Geri Bildirimlerin Öğrencilerin Hikâye Yazma Becerilerine Etkisi

Nisanur Özkan ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, nisanur.ozkan@std.yildiz.edu.tr

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Yazma becerisi, öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri ve düşüncelerini düzenli bir şekilde aktarabilmeleri açısından önemli bir dil becerisidir. Özellikle hikâye yazma etkinlikleri, öğrencilerin hayal gücünü kullanmalarını ve metin oluşturma becerilerini geliştirmelerini desteklemektedir. Bu süreçte verilen geri bildirimler, öğrencilerin yazdıklarını fark etmeleri ve geliştirmeleri açısından önemli bir rol oynamaktadır. Son yıllarda eğitim alanında yaygınlaşan yapay zekâ uygulamaları ise öğrencilere hızlı ve bireyselleştirilmiş geri bildirim sunabilmesi açısından dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın amacı, ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin hikâye yazma becerilerinin geliştirilmesinde yapay zekâ destekli geri bildirimler ile öğretmen tarafından verilen geri bildirimlerin etkililiğini incelemektir.

Araştırmada ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılacaktır. Çalışma grubunu ilkokul 3. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında öğrenciler üç gruba ayrılacaktır. Birinci gruba yapay zekâ destekli geri bildirim verilecek, ikinci gruba öğretmen tarafından 6+1 Analitik Yazma ve Değerlendirme Modeli çerçevesinde geri bildirim sunulacak, üçüncü grup ise herhangi bir geri bildirim almadan hikâye yazma çalışmalarını sürdürecektir. Uygulama süreci 4 hafta boyunca haftada iki etkinlik olmak üzere toplam 8 yazma etkinliğini kapsamaktadır.

Araştırma sonucunda, yapay zekâ ve öğretmen geri bildirimlerinin öğrencilerin hikâye yazma becerileri üzerindeki etkilerinin karşılaştırılması ve geri bildirim almayan grupla arasındaki farkların ortaya konulması amaçlanmaktadır. Bu çalışmanın, yazma öğretiminde geri bildirim kullanımına yönelik uygulamalara katkı sağlaması beklenmektedir.

*Bu çalışma "İlkokul 3. Sınıf Düzeyinde Yapay Zekâ ve Öğretmen Tarafından Verilen Geri Bildirimlerin Öğrencilerin Hikâye Yazma Becerilerine Etkisi" isimli yüksek lisans tezinden yararlanarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, geri bildirim, yazma becerisi

The Effects of Feedback Provided by Artificial Intelligence and Teachers on the Story Writing Skills of Third-Grade Primary School Students

Nisanur Özkan ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

Abstract

Writing skill is an important language skill in terms of enabling students to express themselves and convey their thoughts in an organized manner. In particular, story writing activities support students in using their imagination and developing their text production skills. The feedback provided during this process plays a significant role in helping students recognize and improve their writing. In recent years, artificial intelligence applications, which have become increasingly widespread in education, have drawn attention due to their ability to provide fast and personalized feedback to students. The aim of this study is to examine the effectiveness of AI-supported feedback and teacher-provided feedback in improving the story writing skills of third-grade primary school students. In this study, a quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group will be used. The study group consists of third-grade primary school students. Within the scope of the research, students will be divided into three groups. The first group will receive AI-supported feedback, the second group will be provided with feedback by the teacher within the framework of the 6+1 Trait Writing Model, and the third group will continue their story writing activities without receiving any feedback. The implementation process will cover a total of 8 writing activities over 4 weeks, with two activities per week. As a result of the study, it is aimed to compare the effects of AI and teacher feedback on students' story writing skills and to reveal the differences between these groups and the group that does not receive feedback. It is expected that this study will contribute to practices regarding the use of feedback in writing instruction. This study was prepared based on the master's thesis titled "The Effects of Feedback Provided by Artificial Intelligence and Teachers on the Story Writing Skills of Third-Grade Primary School Students."

Keywords: Artificial intelligence, feedback, writing skills

İlkokul Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Çizimlerinin Okuduğunu Anlamayı Yansıtma Aracı Olarak İncelenmesi

Şeyma Çakar^{1,*} & Mustafa Ulusoy²

¹ *Istanbul Aydın Üniversitesi, scakar@aydin.edu.tr*

² *Gazi Üniversitesi*

Özet

Okuduğunu anlama, yalnızca kelime ve cümle düzeyinde anlam kurma ile sınırlı olmayan, çok katmanlı bir bilişsel süreçtir (Bonifacci, Violi, Vassura, Colombini ve Desideri, 2023). Bu bağlamda okuma sürecinde anlam, metnin kendisinden direkt alınan bir yapı olmaktan ziyade, okuyucu ile metin arasındaki etkileşim sonucunda dinamik olarak oluşmaktadır (Rosenblatt, 1994). Okuyucu metnin tamamlayıcısı konumuna gelmektedir.

Okuduğunu anlamaya yönelik ölçme yaklaşımları genellikle sözel ve yazılı yanıtlar ile sınırlandırılmış durumdadır. Okuduğunu anlama değerlendirmelerinde öğrencilerden metni okuduktan sonra yeniden anlatmaları ya da yazılı olarak ifade etmeleri istenmekte ve yazılı testler de yaygın olarak kullanılmaktadır (Snyder, Caccamise & Wise, 2005). İfade biçimlerinin sınırlandırılmış olması, anlamın tam ve çok boyutlu bir şekilde yansıtılmasını da sınırlayabilmektedir. İnsan, varoluşunun en erken dönemlerinden itibaren resmi bir iletişim ve anlam aktarma aracı olarak kullanmıştır; mağara resimleri ise bu kullanımın en erken ve somut örneklerinden biri olarak değerlendirilmektedir (Little, 2021).

Bu çalışmanın amacı, çocukların resimleri metinden yapılandırdıkları anlamı yansıtma aracı olarak nasıl kullandıklarını ortaya koymaktır. Bu araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde yürütülmüş olup, öğrencilerin okuma sonrası oluşturdukları çizimler veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Bu araştırmanın çalışma grubunu, bir devlet ilkokulunda öğrenim gören ilkokul üçüncü sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Öğrencilere okudukları resimli çocuk kitaplarından çıkardıkları mesaj ve anlamlara yönelik bir resim çizmeleri yönergesi verilmiştir. Elde edilen veriler, geliştirilen form doğrultusunda içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Form iki ana başlık altında şekillenmiştir. Bu iki ana başlık Wollman-Bonilla ve Werchadlo (1995) tarafından geliştirilen kategorilerden oluşmaktadır. “Okur merkezli” ve “metin merkezli” olarak iki ana başlığa ayrılan form ile öğrencilerin tepkileri analiz edilmiştir. Metne odaklı tepkiler; öğrencilerin hikâyeyi yeniden kurgulama biçimleri, karakterlere yönelik anlamlandırmaları, olay örgüsüne ilişkin tahminleri ve metnin ana fikrini ortaya koyabilme düzeyleri açısından değerlendirilmiştir. Okur odaklı tepkiler ise öğrencilerin metne ilişkin kişisel düşünce ve duygularını ifade etme biçimleri, metin ile kendi yaşam deneyimleri arasında kurdukları bağlantılar ve hikâyedeki olaylara dahil olma eğilimleri çerçevesinde incelenmiştir.

Elde edilen bulgular, öğrencilerin okuma sonrasında oluşturdukları çizimlerin, metinden yapılandırdıkları anlamı yansıtabildiğini ve bu görsel ürünlerin okuduğunu anlama sürecinin değerlendirilmesinde tamamlayıcı bir araç olarak kullanılabileceğini ortaya koymaktadır. Resimli tepkileri incelendiğinde, hem metin odaklı hem de okur odaklı boyutlara ilişkin göstergelerin ortaya çıktığı görülmüştür. Bu durum, öğrencilerin yalnızca metindeki olay örgüsünü ve karakterleri yansıtmakla kalmayıp, aynı zamanda metne ilişkin kişisel duygu, düşünce ve deneyimlerini de görsel temsiller aracılığıyla ifade edebildiklerini göstermektedir. Bunun yanı sıra, öğrencilerin çizimlerinde kullandıkları renkler, figürlerin boyutlandırılması ve kâğıt üzerindeki yerleşim tercihleri, yalnızca estetik unsurlar olarak değil, anlamın yapılandırılması ve aktarılmasında işlevsel öğeler olarak öne çıkmıştır. Öğrencilerin bu görsel unsurları kullanmaları, çizimlerin onların bilişsel ve duyuşsal süreçlerine ilişkin zengin veriler sunduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, resimli tepkilerin öğrencilerin anlamlandırma süreçlerini derinlemesine yansıtan bir ifade biçimi ve anlamayı ölçme aracı olduğu olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Okuduğunu anlama, Okur tepki teorisi, Öğrenci çizimleri

An Examination of Third-Grade Elementary School Students' Drawings as a Tool for Assessing Reading Comprehension

Şeyma Çakar^{1,*} & Mustafa Ulusoy²

Abstract

Reading comprehension is a multi-layered cognitive process that goes beyond constructing meaning at the word and sentence levels (Bonifacci, Viroli, Vassura, Colombini, & Desideri, 2023). In this process, meaning is not directly derived from the text; rather, it is dynamically formed through the interaction between the reader and the text (Rosenblatt, 1994). Thus, the reader assumes an active role as a co-constructor of meaning.

Assessment approaches for reading comprehension are generally limited to verbal and written responses. Students are typically asked to retell the text or express their understanding in writing, and written tests are widely used (Snyder, Caccamise, & Wise, 2005). Such limitations in modes of expression may restrict the full and multidimensional reflection of meaning. However, humans have used visual representations as a means of communication and meaning-making since the earliest stages of existence; cave paintings are considered among the earliest examples of this practice (Little, 2021).

The purpose of this study is to examine how children use drawings to reflect the meaning they construct from text. The study was conducted within a qualitative research framework, and students' post-reading drawings were used as the data source. The study group consisted of third-grade students attending a public elementary school, and convenience sampling was employed. Students were asked to draw pictures representing the messages and meanings they derived from illustrated children's books.

The data were analyzed using content analysis based on a developed form structured around two main categories derived from Wollman-Bonilla and Werchadlo (1995): reader-centered and text-centered responses. Text-centered responses were evaluated in terms of students' reconstruction of the story, interpretations of characters, predictions about the plot, and identification of the main idea. Reader-centered responses were examined in terms of personal thoughts and feelings, connections between the text and students' own experiences, and their engagement with the events in the story.

The findings indicate that students' drawings can reflect the meanings they construct from texts and can serve as a complementary tool in assessing reading comprehension. Both text-centered and reader-centered indicators were observed in the drawings, suggesting that students not only represent narrative elements but also express personal interpretations. Additionally, elements such as color use, figure size, and spatial organization functioned as meaningful components in conveying understanding rather than merely aesthetic features. These findings demonstrate that drawings provide rich insights into students' cognitive and affective processes. Therefore, visual responses can be considered a powerful means of

expression that captures the multidimensional nature of comprehension and offers an alternative perspective for its assessment.

Keywords: Reading comprehension, Reader response theory, Students' drawings

Türk Çocuk Edebiyatında Ekolojik Keder Konulu Hikâyeler Üzerine Bir Araştırma

Nergis Sönmez ^{1,*} & Talat Aytan ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, nkaymak86@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Doğadan uzaklaşmanın bir sonucu olan ekolojik sorunlar, son dönemde duygusal ve psikolojik etkileriyle de karşımıza çıkmaktadır. Günümüzde yaygınlaşan bir kavram olan ekolojik keder ise doğanın tahrip edilmesi, iklim krizleri ve biyolojik çeşitliliğin azalması nedeniyle hissedilen derin bir üzüntü ve kaygıyı ifade etmektedir. Sanayileşme ile başlayan bu süreç günümüzde teknolojinin hayatımıza daha fazla dâhil olarak başka tahribatların gerçekleşebilmesine de zemin hazırlamaktadır. İnsan yaşadığı çevre ile etkileşim hâlinde, ekosistemin bir parçasıdır, bütüne bağlıdır ve bütünden ayrı düşünülemez. Dolayısıyla insan - doğa arasındaki ilişki üzerine yapılan araştırmalar devam ederken edebiyat da çocuk okurların doğayla empati kurmalarını, çevre bilinci geliştirmelerini ve doğayı koruma sorumluluğu hissetmelerini sağlayan önemli bir araç hâline gelmiştir. Bu noktada araştırmanın amacı, çocuk edebiyatında ekolojik keder konulu hikâyelerin incelenmesidir. Değişen olumsuz iklim şartları ile bu tür eserlerde son yıllarda artış görülmektedir.

Nitel araştırma yönteminde fenomenolojik desenle tasarlanan araştırmada 6 -10 yaş grubuna hitap eden beş(5) çocuk kitabı doküman analizi tekniği kapsamında incelenmiştir. Analiz edilen veriler sonucunda farkındalık ve duyarlılık bakımından bilinçli bir çocuk kahraman ya da kahramanlar tespit edilmiştir. Ekolojik kedere neden olan unsurların, kahramanları yaşadıkları dünya için olumlu bir eyleme geçirdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: çocuk edebiyatı, ekolojik keder, doğa, çevre

A Research On Stories About Ecological Grief in Turkish Children's Literature

Nergis Sönmez ^{1,*} & Talat Aytan ²

Abstract

Ecological problems, a result of distancing from nature, have recently begun to manifest themselves through their emotional and psychological effects as well. The concept of ecological grief, that has become widespread today, refers a deep sadness and anxiety felt due to the destruction of nature, climate crises, and the decline of biodiversity. This process, which began with industrialization, is now paving the way for further destruction as technology becomes more integrated into our lives. Humans interact with their environment, are part of the ecosystem, are connected to the whole, and cannot be considered separately from it.

Therefore, while research into the relationship between humans and nature continues, literature has become an important tool for enabling young readers to empathize with nature, develop environmental awareness, and feel a sense of responsibility to protect the environment. The aim of this study is to examine stories on ecological grief in children's literature. There has been an increase in such works in recent years due to worsening climate conditions.

In this qualitative study which is designed with a phenomenological approach, five (5) children's books aimed at the 6-10 age group were analyzed within the scope of document analysis technique. The analyzed data revealed a conscious child hero or heroes in terms of awareness and sensitivity. It was determined that the factors causing ecological grief motivate these heroes to take positive action for the world they live in.

Keywords: children's literature, ecological grief, nature, environment

Yapay Zeka Destekli Etkileşimli Okuma Uygulamalarının İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Okuduğunu Anlama Becerilerine Etkisi

Fatma Dima ^{1,*} & Mustafa Başaran ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, fatmadima61@gmail.com

Özet

Eğitim teknolojilerindeki paradigma değişimi, geleneksel okuma süreçlerinin dijital ve etkileşimli araçlarla entegrasyonunu zorunlu kılmaktadır. Yapay zekâ teknolojileri, sunduğu dinamik ve kişiselleştirilmiş öğrenme ortamları ile öğrencilerin metinle olan bilişsel etkileşimini derinleştirmekte ve öğrenme süreçlerinde yüksek bir güdüleyici etmen olarak öne çıkmaktadır. Bu noktada ilkokul öğrencilerinin okuduğunu anlama becerilerinin yapay zekâ destekli materyallerle desteklenmesinin, öğrencilerin akademik başarılarındaki olası yetersizlikleri en aza indirmede etkili olacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın temel amacı, yapay zekâ destekli hazırlanan etkileşimli okuma etkinliklerinin ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama düzeyleri üzerindeki etkisinin belirlenmesidir.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ön test son test kontrol gruplu yarı deneysel desen ile yürütülecektir. Çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören, 25'i deney ve 25'i kontrol grubunda yer alan toplam 50 ilkokul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Uygulama sürecinin başında her iki gruba ön test olarak "Okuduğunu Anlama Testi" uygulanacaktır. Ardından, kontrol grubunda Türkçe ders kitabında yer alan okuma metni geleneksel okuma yöntemiyle işlenirken; deney grubunda aynı metin, yapay zekâ destekli hazırlanan etkileşimli okuma etkinlikleri ile işlenecektir. Uygulama süreci sonunda her iki gruba "Okuduğunu Anlama Testi" yapılarak son test verileri toplanacaktır.

Araştırma sonucunda, yapay zekâ destekli etkileşimli okuma etkinliklerinin uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, geleneksel yöntemin uygulandığı kontrol grubuna göre okuduğunu anlama düzeylerinde anlamlı derecede daha yüksek bir artış sergileyeceği öngörülmektedir. Bu doğrultuda elde edilecek bulguların, ilkokul düzeyinde yapay zekâ temelli öğretim materyallerinin geliştirilmesine ve ders içeriklerinin teknolojik imkanlarla zenginleştirilmesine yönelik önemli katkılar sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Etkileşimli Okuma, Okuduğunu Anlama, İlkokulda Teknoloji Entegrasyonu.

The Impact Of Artificial Intelligence-Supported Interactive Reading Applications On The Reading Comprehension Skills Of 4th Grade Primary School Students

Fatma Dima ^{1,*} & Mustafa Başaran ¹

Abstract

The paradigm shift in educational technologies necessitates the integration of traditional reading processes with digital and interactive tools. Artificial intelligence technologies, by offering dynamic and personalized learning environments, deepen students' cognitive engagement with texts and stand out as a strong motivational factor in learning processes. In this context, it is considered that supporting primary school students' reading comprehension skills with AI-assisted materials may be effective in minimizing potential deficiencies in their academic achievement. The main purpose of this study is to determine the effect of AI-supported interactive reading activities on the reading comprehension levels of 4th grade primary school students.

The study will be conducted using a quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group, one of the quantitative research methods. The study group consists of a total of 50 fourth-grade primary school students enrolled in the 2025–2026 academic year, with 25 students in the experimental group and 25 students in the control group. At the beginning of the implementation process, a “Reading Comprehension Test” will be administered to both groups as a pre-test. Subsequently, while the reading text in the Turkish coursebook will be taught using the traditional reading method in the control group, the same text will be taught through AI-supported interactive reading activities in the experimental group. At the end of the implementation process, the “Reading Comprehension Test” will be administered again to both groups to collect post-test data.

As a result of the study, it is anticipated that students in the experimental group, where AI-supported interactive reading activities are implemented, will show a significantly higher increase in reading comprehension levels compared to the control group, where the traditional method is applied. Accordingly, the findings are expected to contribute significantly to the development of AI-based instructional materials at the primary school level and to the enrichment of course content through technological opportunities.

Keywords: Artificial Intelligence, Interactive Reading, Reading Comprehension, Technology Integration in Primary Education.

Üstün Yetenekli 7. Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersi Okuma Becerilerine İlişkin Öğrenme İhtiyaçları: Bir İhtiyaç Analizi Çalışması

Şenay Meral Zeytin ^{1,*}, Ahmet Kurnaz ² & Talat Aytan ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, snymeralzeytin@gmail.com

² İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, üstün yetenekli öğrencilerin Türkçe dersi okuma becerilerine ilişkin öğrenme ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla yürütülen doktora tezinin ihtiyaç analizi aşamasına dayanmaktadır. Araştırmanın bütünü, eylem araştırması yaklaşımı ile açıklayıcı sıralı karma desen çerçevesinde yürütülmektedir. Üstün yetenekli öğrencilerin tanımlanmasında ilkökul kademesi kritik bir eşik oluşturmakta; bu durum ilkökul–ortaokul geçişinde farklılaştırılmış Türkçe öğretiminin sürekliliğini sınıf öğretmenleri için de önemli bir yetkinlik alanı hâline getirmektedir.

Alan yazın, Türkçe dersi özelinde üstün yetenekli öğrencilere yönelik uygulamaların kuramsal zeminde karşılık bulmasına karşın ders temelli ve süreç odaklı çalışmaların sınırlı kaldığını; mevcut çalışmaların büyük bölümünün betimsel nitelikte olduğunu ve uygulamaya dayalı araştırmaların yetersiz bulunduğunu göstermektedir. Mevcut Türkçe öğretim programı ile BİLSEM modülleri üst düzey düşünme becerileri açısından önemli bir temel sunmakta; ancak içerik çeşitliliği ve öğretim yöntemleri bakımından zenginleştirmeye ihtiyaç duymaktadır. Farklılaştırılmış öğretim; içerik, süreç ve ürün boyutlarında öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyleri, ilgi alanları ve öğrenme profillerine göre yeniden yapılandırılan bir öğretim anlayışı olarak bu boşluğu doldurmaya aday temel yaklaşımlardan biri olarak değerlendirilmektedir. Bir öğretim müdahalesinin tasarlanmasından önce öğrenci ihtiyaçlarının sistematik biçimde belirlenmesi, farklılaştırmanın "nereden" yapılacağını veriye dayalı olarak ortaya koyması açısından zorunludur.

Araştırmada, İstanbul'da üstün yeteneklilere yönelik eğitim veren bir ortaokulun 7. sınıflarında (7/A, 7/B, 7/C) öğrenim gören 27 üstün yetenekli öğrenciden İhtiyaç Analizi Formu aracılığıyla elde edilen veriler, betimsel içerik analiziyle çözümlenmiştir. Katılımcılar 7A-Ö01 biçiminde kodlanmıştır.

Bulgular üç ana temada toplanmıştır. Okuma-anlama ve paragraf becerileri teması altında öğrencilerin büyük bölümü paragraf çözümü, okuduğunu anlama, çıkarım yapma ve hızlı okuma ihtiyaçlarını öne çıkarmış; 7A-Ö15 paragraf çalışmaları talebini, 7C-Ö15 ise çıkarım ve analiz yapma hedefini dile getirmiştir. Yazma ve dil üretim becerileri temasında yazma etkinlikleri, tartışma-münazara ve ürünleştirme beklentileri belirginleşmiş; 7B-Ö08 değerler üzerine tartışma ortamı talebini ifade etmiştir. Sözcük dağarcığı ve dil yetkinliği temasında öğrenciler kelime dağarcığını genişletme ve dil yapısı üzerine etkinlik ihtiyacını vurgulamış; bilinmeyen sözcüklerin okumayı güçleştirdiğini belirtmiştir.

Sonuç olarak, üstün yetenekli ğrencilerin Türkçe dersi okuma becerileri bağlamında farklılaştırılmış ğretim pedagojik bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır. Bulgular, devam eden eylem araştırmasının farklılaştırma gerekçelerini oluşturmakta ve ğretim planlamasına doğrudan yön vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Üstün yetenekli öğrenciler, farklılaştırılmış ğretim, Türkçe eğitimi, ihtiyaç analizi

Learning Needs of Gifted 7th-Grade Students Regarding Reading Skills in Turkish Language Courses: A Needs Analysis Study

Şenay Meral Zeytin ^{1,*}, Ahmet Kurnaz ² & Talat Aytan ¹

Abstract

This study is grounded in the needs analysis phase of a doctoral dissertation designed to identify the learning needs of gifted students regarding reading skills in Turkish language courses. The overall research is framed by an action research approach combined with an explanatory sequential mixed methods design. Since the identification of giftedness typically begins at the primary school level, the continuity of differentiated Turkish language instruction across the transition from primary to lower-secondary education represents an important competence domain for classroom teachers as well.

Although theoretical grounding for differentiated practices with gifted learners in Turkish language education is well established, course-based and process-oriented empirical work remains limited; most existing studies are descriptive in nature and application-based research is scarce. While the current Turkish language curriculum and the Science and Art Centers (BİLSEM) modules provide a substantial foundation for higher-order thinking skills, they require enrichment in terms of content diversity and instructional methods. Differentiated instruction, which reorganizes content, process, and product dimensions according to learners' readiness, interests, and learning profiles, stands out as one of the principal approaches suited to addressing this gap. A systematic identification of learner needs prior to designing an instructional intervention is essential for establishing, on a data-driven basis, the point from which differentiation is to proceed.

Data were collected through a Needs Analysis Form administered to 27 gifted seventh-grade students (classes 7/A, 7/B, and 7/C) enrolled in a lower-secondary school for gifted learners in Istanbul, and were analyzed through descriptive content analysis. Participants were coded in the format 7A-Ö01.

Findings were grouped under three themes. Within the theme of reading comprehension and paragraph skills, most participants foregrounded needs related to paragraph analysis, reading comprehension, inference, and reading speed; participant 7A-Ö15 explicitly requested paragraph-focused work, while 7C-Ö15 articulated the goal of developing inferential and analytical reading. Within the theme of writing and language production skills, expectations centered on writing activities, debate and discussion, and product-based tasks; 7B-Ö08 highlighted the need for classroom debates on values. Within the theme of vocabulary and linguistic competence, students emphasized the need to broaden vocabulary and to engage in activities focused on linguistic structure, and reported that unknown words hinder their reading.

These findings suggest that differentiated instruction is a pedagogical necessity for gifted learners in the context of reading skills in Turkish language education. The results provide the evidence base for the differentiation decisions of the ongoing action research and directly inform instructional planning.

Keywords: gifted students, differentiated instruction, Turkish language education, needs analysis

Okuma Güçlüğü'nün Giderilmesinde 3P Yönteminin Etkisi

Hilal Cebeci ^{1,*} & Serpil Elalmış ¹

¹ Gazi Üniversitesi, hilalcebeci2311@gmail.com

Özet

Okuma becerisi kişinin akademik hayatının yanı sıra tüm yaşamını da etkileyen oldukça önemli bir beceridir. Dolayısıyla okuma becerisinde güçlük yaşayan öğrencilerin yaşadığı güçlükleri üst sınıflara taşımasını önlemek için gerekli müdahalelerin yapılması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı okuma güçlüğü'nün giderilmesinde 3P yönteminin (Duraksama-Yöneltme-Övme; Pause-Prompt-Prise) etkisinin incelenmesidir. Bu doğrultuda çalışma kapsamında hazırlanan kelime listeleri ve metinler 3P yöntemiyle kullanılarak çalışılmıştır. Bireysel öğretim esas alınarak gerçekleştirilen çalışmada tek denekli araştırma türlerinden AB deseni kullanılmıştır. Çalışmanın katılımcısı bir ilkokul üçüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencinin okuduğunu anlama becerisi ve okuma hataları “Yanlış Analiz Envanteri”yle ölçülürken doğru okuması “1 dakikada doğru okuduğu kelimelerin yüzdesi formülü” kullanılarak okuma hızı ise “1 dakikada doğru okuduğu toplam kelime sayısı formülü” kullanılarak ölçülmüştür. Verilerin analizinde tek denekli desen çalışmalarında kullanılan grafik analizi kullanılmıştır. Çalışmanın sonucuna göre 3P yönteminin (Duraksama-Yöneltme-Övme; Pause-Prompt-Prise) kullanılması akıcı okuma ve okuduğunu anlama becerilerinin geliştirilmesinde etkili olmaktadır. Bu doğrultuda, 3P yönteminin ilkokul düzeyinde okuma güçlüğü yaşayan öğrencilerle yapılan öğretim süreçlerinde kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma güçlüğü, 3P yöntemi (Duraksama-Yöneltme-Övme), akıcı okuma, okuduğunu anlama

The Effect of the 3P Method on Remediating Reading Difficulties

Hilal Cebeci ^{1,*} & Serpil Elalmış ¹

Abstract

Reading is a fundamental skill that affects not only an individual's academic life but also their overall life. Therefore, appropriate interventions are necessary to prevent students who experience reading difficulties from carrying these challenges into higher grade levels. The aim of this study is to examine the effect of the 3P method (Pause–Prompt–Praise) on the remediation of reading difficulties. Accordingly, the word lists and texts prepared within the scope of the study were studied using the 3P method. The study was conducted based on individualized instruction and employed an AB design, one of the single-subject research models. The participant of the study was a third-grade primary school student. The student's reading comprehension skills and reading errors were measured using the Error Analysis Inventory, while reading accuracy was assessed using the “percentage of correctly read words per minute” formula, and reading rate was measured using the “total number of correctly read words per minute” formula. In the analysis of the data, graphical analysis commonly used in single-subject research designs were utilized. The findings of the study indicate that the use of the 3P method (Pause–Prompt–Praise) is effective in improving reading fluency and reading comprehension skills. Accordingly, it is recommended that the 3P method be implemented in instructional processes with primary school students experiencing reading difficulties.

Keywords: Reading difficulties, 3P method (Pause–Prompt–Praise), reading fluency, reading comprehension

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zekâ Destekli Dijital Yazma Deneyimlerine İlişkin Görüşleri

Gizem Engin ¹ & Göksu Çiçekli Koç ^{2,*}

¹ Ege Üniversitesi

² Ege Üniversitesi, goksu.cicekli.koc@ege.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ destekli dijital yazma deneyimlerine ilişkin görüşlerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yöntemiyle yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 23 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veriler, çevrim içi görüş formu aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel içerik analizinden yararlanılmıştır. Dijital ortamda düzenli yazma deneyimine sahip olan katılımcılar, yapay zekâ araçlarını en çok fikir üretme, planlama, taslak oluşturma ve içeriği düzenleme aşamalarında kullandıklarını ifade etmişlerdir. Bulgular, yapay zekâ destekli dijital yazmanın özellikle fikir üretmeyi kolaylaştırdığını, yazma sürecine hız kazandırdığını, konu belirleme, metni planlama ve anlatımı geliştirme açısından katkı sunduğunu göstermektedir. Verilerin analizi sonucunda bulgular altı tema altında toplanmıştır: algılanan katkılar, yazma sürecinde sağlanan kolaylık ve verimlilik, karşılaşılan güçlükler ve sınırlılıklar, doğruluk ve güvenilirlik sorunları, etik kaygılar ile gelecekte kullanım ve eğitim gereksinimi. Katılımcılar, yapay zekâ araçlarının metni daha anlaşılır ve düzenli hâle getirme, yazım ve anlatım hatalarını fark etme ve zaman tasarrufu sağlama gibi yararlar sunduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte, etkili istem oluşturmama, yüzeysel veya hatalı içerik üretimi, özgünlük kaybı riski ve etik kaygılar önemli sınırlılıklar olarak öne çıkmıştır. Sonuç olarak, yapay zekâ destekli yazma ve etik kullanımına yönelik uygulamalı eğitimlerin sınıf öğretmeni yetiştirme programlarına dâhil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, dijital yazma, yazma eğitimi, sınıf öğretmeni adayları

Views of Pre-Service Primary School Teachers on Their AI-Supported Digital Writing Experiences

Gizem Engin ¹ & Göksu Çiçekli Koç ^{2,*}

Abstract

The aim of this study is to examine the views of pre-service primary school teachers regarding their AI-supported digital writing experiences. The study was conducted using a qualitative research design. The study group consisted of 23 pre-service primary school teachers enrolled at a state university during the 2025-2026 academic year. Data were collected through an online interview form. Descriptive content analysis was employed in the analysis of the data. Participants who reported having regular writing experience in digital environments stated that they used artificial intelligence tools most frequently during the stages of idea generation, planning, drafting, and content revision. The findings indicate that AI-supported digital writing particularly facilitates idea generation, accelerates the writing process, and contributes to topic selection, text planning, and the improvement of expression. As a result of the data analysis, the findings were organized under six themes: perceived contributions, convenience and efficiency in the writing process, challenges and limitations encountered, issues of accuracy and reliability, ethical concerns, and future use and training needs. Participants reported that AI tools offered such benefits as making texts clearer and more organized, helping identify spelling and expression errors, and saving time. However, difficulties in generating effective prompts, the production of superficial or inaccurate content, the risk of loss of originality, and ethical concerns emerged as major limitations. In conclusion, it is recommended that practice-oriented training on AI-supported writing and its ethical use be incorporated into pre-service primary teacher education programs.

Keywords: artificial intelligence, digital writing, writing instruction, pre-service primary school teachers

Türkçe Öğretiminde Yapay Zekâ Kullanımına Yönelik Etik Algılar: Öğretmen Adayı Görüşleri

Göksu Çiçekli Koç ^{1,*} & Gizem Engin ²

¹ *Ege Üniversitesi*

² *Ege Üniversitesi, goksu.cicekli.koc@ege.edu.tr*

Özet

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının Türkçe öğretiminde yapay zekâ kullanımına ilişkin etik algılarını incelemektir. Araştırma nitel araştırma yöntemiyle yürütülmüştür. Veriler, açık uçlu sorulardan oluşan bir görüş formu aracılığıyla toplanmıştır. Çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesinin Türkçe Öğretmenliği ile Sınıf Öğretmenliği programlarında öğrenim gören 46 öğretmen adayı oluşturmuştur. Veriler betimsel içerik analiziyle çözümlenmiştir. Bulgular, öğretmen adaylarının yapay zekâyı Türkçe öğretiminde tümüyle reddetmediklerini; ancak kullanımın açık etik ilkeler çerçevesinde sınırlandırılması gerektiğini düşündüklerini göstermektedir. Katılımcıların etik algıları; yanlış ve doğrulanmamış bilgi üretimi, akademik etik ilkelerinin ihlali, öğrenci emeği ile özgünlüğün zayıflaması, mahremiyet ve veri güvenliği riskleri ile öğretmenin denetleyici rolü etrafında şekillenmiştir. Özellikle ödev hazırlama, metin yazma ve içerik üretme süreçlerinde yapay zekâdan doğrudan ürün elde edilmesinin intihal, kaynak göstermeme, öğrenme sorumluluğunun azalması ve öğrencinin özgün düşünce üretiminin geri plana atılması gibi sorunlara yol açabileceği vurgulanmıştır. Buna karşılık, yapay zekânın öğretmen denetimi, şeffaf kullanım, kaynak gösterme ve bilgi doğrulama ilkeleri gözetildiğinde yararlı olabileceği belirtilmiştir. Sonuç olarak, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ okuryazarlığıyla birlikte etik kullanım ilkelerine yönelik sistemli bir eğitime yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, Türkçe öğretimi, etik algı, öğretmen adayları

Ethical Perceptions of the Use of Artificial Intelligence in Turkish Language Teaching: Views of Pre-Service Teachers

Göksu Çiçekli Koç ^{1,*} & Gizem Engin ²

Abstract

The aim of this study is to examine pre-service teachers' ethical perceptions regarding the use of artificial intelligence in Turkish language teaching. The study was conducted using a qualitative research design. Data were collected through an interview form consisting of open-ended questions. The study group comprised 46 pre-service teachers enrolled in the Turkish Language Teaching and Primary School Teaching programs at a state university during the 2025-2026 academic year. The data were analyzed through descriptive content analysis. The findings indicate that pre-service teachers do not completely reject the use of artificial intelligence in Turkish language teaching; however, they believe that its use should be limited within the framework of clear ethical principles. Participants' ethical perceptions were organized around issues such as the production of inaccurate and unverified information, violations of academic ethical principles, the weakening of student effort and originality, risks related to privacy and data security, and the supervisory role of the teacher. In particular, it was emphasized that obtaining direct outputs from artificial intelligence in processes such as homework preparation, text writing, and content production may lead to problems including plagiarism, failure to cite sources, a decline in learning responsibility, and the marginalization of students' original thinking. On the other hand, artificial intelligence was considered potentially beneficial when used under teacher supervision and in accordance with the principles of transparency, source citation, and information verification. As a result, it is recommended that teacher education programs include systematic instruction on ethical principles of use alongside artificial intelligence literacy.

Keywords: artificial intelligence, Turkish language teaching, ethical perception, pre-service teachers

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Yapay Zekâ Tutumları ile Dijital Okuma Motivasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Zehra Yaşar Sağlık¹ & Ülkü Çoban Sural^{2,*}

¹ Hasan Kalyoncu Üniversitesi

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, ulkusural75@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumları ile dijital okuma motivasyonları arasındaki ilişkiyi incelemektir. İlişkisel tarama modeli çerçevesinde desenlenen araştırmanın çalışma grubunu, 136'sı kız ve 120'si erkek olmak üzere toplam 256 ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler, Oruç, Korkmaz ve Kurt (2025) tarafından geliştirilen “İlkokul Öğrencileri İçin Yapay Zekâ Tutum Ölçeği” (İÖYZTÖ) ve Bulut ile Susar-Kırmızı (2022) tarafından geliştirilen “Dijital Okuma Motivasyonu Ölçeği” (DÖMÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra Pearson korelasyon katsayısı ve basit doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır. Analiz sonucunda yapay zekâ tutumu toplam puanı ile dijital okuma motivasyonu toplam puanı arasında düşük düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur ($r = .27, p < .01$). Kişisel bilişsel tutum ($r = .28, p < .01$) ve genel bilişsel tutum ($r = .26, p < .01$) dijital okuma motivasyonu ile pozitif yönde ilişkiliyken, duyuşsal tutum ($r = .07, p > .05$) ve güvenlik-sosyal tutum ($r = .19, p > .05$) boyutlarında anlamlı ilişki saptanmamıştır. Basit doğrusal regresyon analizi sonuçlarına göre yapay zekâ tutumu, dijital okuma motivasyonundaki toplam varyansın yaklaşık %7,1'ini anlamlı düzeyde açıklamaktadır ($F(1, 254) = 8.04, p < .01; \beta = .27$). Elde edilen bulgular, ilkokul düzeyinde özellikle bilişsel temelli yapay zekâ tutumlarının öğrencilerin dijital okuma motivasyonunu destekleyebileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ tutumu, dijital okuma motivasyonu, ilkokul öğrencileri, eğitim teknolojileri

Examining the Relationship Between Artificial Intelligence Attitudes and Digital Reading Motivation of Fourth-Grade Primary School Students

Zehra Yaşar Sağlık¹ & Ülkü Çoban Sural^{2,*}

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between fourth-grade primary school students' attitudes toward artificial intelligence and their digital reading motivation. The study was designed within the framework of a correlational survey model. The study group consisted of a total of 256 fourth-grade students, including 136 girls and 120 boys. Data were collected using the “Artificial Intelligence Attitude Scale for Primary School Students” (AIA-SPSS), developed by Oruç, Korkmaz, and Kurt (2025), and the “Digital Reading Motivation Scale” (DRMS), developed by Bulut and Susar-Kırmızı (2022). In the data analysis, descriptive statistics, Pearson correlation coefficient, and simple linear regression analyses were employed. The results revealed a low but statistically significant relationship between the total scores of artificial intelligence attitudes and digital reading motivation ($r = .27, p < .01$). While personal cognitive attitude ($r = .28, p < .01$) and general cognitive attitude ($r = .26, p < .01$) were positively associated with digital reading motivation, no significant relationships were found for affective attitude ($r = .07, p > .05$) and security-social attitude ($r = .19, p > .05$) dimensions. According to the results of the simple linear regression analysis, artificial intelligence attitudes significantly explained approximately 7.1% of the total variance in digital reading motivation ($F(1, 254) = 8.04, p < .01; \beta = .27$). The findings suggest that, at the primary school level, particularly cognitively oriented attitudes toward artificial intelligence may contribute to enhancing students' digital reading motivation.

Keywords: artificial intelligence attitudes, digital reading motivation, primary school students, educational technologies

Sessiz Kitapların İç Yapı Özellikleri Bakımından İncelenmesi

Fatih Akçay^{1,*} & Seyit Ateş²

¹ Hasan Kalyoncu Üniversitesi, fatih.akcay@hku.edu.tr

² Gazi Üniversitesi

Özet

Sessiz kitaplar, yazılı metne yer vermeden görseller aracılığıyla anlam kurmaya imkân tanıyan ve çocukların görsel okuryazarlık, anlatı kurma, yorumlama, hayal gücü ve çok yönlü düşünme becerilerini destekleyen önemli çocuk edebiyatı ürünleridir. Bu çalışma, sessiz kitapların iç yapı özelliklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada farklı yazar ve yayınevlerine ait 15 sessiz hikâye kitabı; karakterler, tema, olay örgüsü, ileti, mekân, zaman ve kurgusal yapı açısından ele alınmıştır. Yöntem olarak nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılmış, elde edilen veriler betimsel analiz yoluyla çözümlenmiştir.

Araştırma sonucunda sessiz kitaplarda karakterlerin çoğunlukla çocuklar ve hayvanlar etrafında şekillendiği belirlenmiştir. Kitaplarda empati, güven, dayanışma, toplumsal duyarlılık, ekolojik farkındalık, merak, keşif ve hayal gücü gibi temaların öne çıktığı görülmüştür. Olay örgülerinin büyük ölçüde doğrusal ve kolay izlenebilir bir yapıda kurulduğu, iletilerin ise çoğunlukla ahlaki, duygusal, toplumsal ve çevresel farkındalık içeren mesajlar taşıdığı saptanmıştır. Bunun yanında mekân unsurunun ev, sokak, okul, müze, orman, deniz, okyanus ve Ay gibi farklı alanlarda çeşitlendiği; zaman unsurunun ise çoğu kitapta belirsiz bırakıldığı belirlenmiştir. Kurgusal yapının ise değişim, farkındalık, keşif, karşılaşma, bağ kurma ve dönüşüm ekseninde ilerlediği görülmüştür.

Elde edilen bulgular, sessiz kitapların yalnızca görsel anlatıya dayalı estetik ürünler olmadığını; aynı zamanda çocukların duygusal, sosyal, bilişsel ve çevresel farkındalıklarını destekleyebilecek çok katmanlı anlatılar sunduğunu göstermektedir. Bu yönüyle araştırmanın, çocuk edebiyatı alanına katkı sağlaması; öğretmenlere, araştırmacılara ve içerik geliştiricilere sessiz kitapların seçimi ve eğitsel kullanımı konusunda yol gösterici olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk edebiyatı, sessiz kitap, tema analizi

An Analysis of Wordless Books in Terms of Their Internal Structural Features

Fatih Akçay^{1,*} & Seyit Ateş²

Abstract

Wordless books are important works of children's literature that make it possible to construct meaning through visuals without using written text and that support children's visual literacy, storytelling, interpretation, imagination, and multidimensional thinking skills. This study aims to examine the internal structural features of wordless books. In the study, 15 wordless storybooks published by different authors and publishing houses were analyzed in terms of characters, theme, plot, message, setting, time, and fictional structure. As a method, document analysis, one of the qualitative research methods, was employed, and the obtained data were analyzed through descriptive analysis.

The findings revealed that the characters in wordless books are mostly shaped around children and animals. Themes such as empathy, trust, solidarity, social sensitivity, ecological awareness, curiosity, discovery, and imagination were found to be prominent in the books. It was determined that the plots were largely constructed in a linear and easily followable manner, while the messages mostly conveyed moral, emotional, social, and environmental awareness. In addition, the setting was found to vary across different spaces such as the home, street, school, museum, forest, sea, ocean, and the Moon, whereas the time element was left unspecified in most of the books. The fictional structure was observed to progress along the axes of change, awareness, discovery, encounter, bonding, and transformation.

The findings indicate that wordless books are not merely aesthetic products based on visual narration; they also offer multilayered narratives that can support children's emotional, social, cognitive, and environmental awareness. In this respect, the study is expected to contribute to the field of children's literature and to provide guidance for teachers, researchers, and content developers in the selection and educational use of wordless books.

Keywords: children's literature, wordless books, theme analysis

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretim Setlerinde Dil İşlevlerinin Dağılımı: Yeni İstanbul A1-A2 Örneği

Furkan Sallabaş^{1,*} & Talat Aytan²

¹ Bartın Üniversitesi, furkansallabas@hotmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Günümüz dil öğretim yaklaşımları, dilsel yapıların mekanik öğretiminden ziyade öğrencilerin hedef dilde işlevsel ve bağlama uygun iletişim kurabilme becerilerini merkeze almaktadır. Bu doğrultuda, dil öğretiminin temel amacı bireylerin gerçek yaşam durumlarında amaca yönelik etkileşim kurmalarını sağlayan iletişimsel yeterliği geliştirmektir. Yabancı dil olarak Türkçe öğretimi (YTÖ) alanında, Diller İçin Avrupa Ortak Öneriler Çerçevesi (CEFR) tarafından önerilen eylem odaklı yaklaşım, dil işlevlerini öğretim sürecinin ana unsurlarından biri olarak tanımlamaktadır. Ancak YTÖ alanındaki temel seviye ders kitaplarının bu işlevsel çeşitliliği ve sistematikliği ne ölçüde yansıttığına dair bütüncül araştırmaların eksikliği dikkat çekmektedir.

Bu çalışma, YTÖ alanında yaygın olarak kullanılan Yeni İstanbul Uluslararası Öğrenciler İçin Türkçe Öğretim Seti'nin A1 ve A2 düzeyindeki ders kitaplarını dil işlevleri açısından çözümlemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi yöntemiyle yapılandırılmıştır. Analiz birimi olarak cümleler ile işlevsel kelime grupları esas alınmış; verilerin tasnifinde Çekici (2021) tarafından geliştirilen "Güncel Dil İşlevleri Listesi" kuramsal çerçeve olarak kullanılmıştır. Kitaplardaki tüm yapısal bölümler; bilgiyi araştırma ve açıklama, tutum/duygu açıklama, ikna etme, sosyalleşme, iletişim sorunlarını önleme ve telafi etme ile söylemi yapılandırma olmak üzere altı ana tema üzerinden betimsel analize tabi tutulmuştur.

Araştırma bulguları; A1 düzeyinde 2.551, A2 düzeyinde ise 2.996 olmak üzere toplam 5.547 dil işlevinin varlığını ortaya koymuştur. Her iki seviyede de "Bilgiyi Araştırma ve Açıklama" işlevinin (A1: %59,98; A2: %53,30) baskın olduğu ve dilin ağırlıklı olarak bir bilgi aktarım aracı olarak sunulduğu tespit edilmiştir. A2 seviyesinde emir, istek ve yeterlik yapılarının müfredata dâhil olmasıyla "İkna Etme" işlevinin %19,36'ya yükselerek eylem odaklı bir karakter kazandığı görülmüştür. Buna karşın öğrencilerin gerçek hayattaki anlama güçlüklerini yönetmelerini sağlayacak "İletişim Sorunlarını Önleme ve Telafi Etme" kategorisinin her iki seviyede de %1'in altında (A1: %0,35; A2: %0,83) kalarak ihmal edildiği saptanmıştır. Ayrıca sosyalleşme işlevlerinin sarmallık ilkesinden uzaklaştığı ve A2 düzeyinde keskin bir düşüş sergilediği gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, incelenen materyallerin yapısal doğruluğu öncelediği ancak stratejik yeti ve doğal etkileşimsel süreçleri karşılamada sınırlı kaldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe öğretimi, dil işlevleri, iletişimsel yeterlik, ders kitabı

The Distribution of Language Functions in Teaching Turkish as a Foreign Language Sets: The Case of Yeni İstanbul A1-A2

Furkan Sallabaş^{1,*} & Talat Aytan²

Abstract

Contemporary language teaching approaches prioritize learners' ability to communicate functionally and contextually in the target language over the mechanical instruction of linguistic structures. In this regard, the primary objective of language instruction is to foster communicative competence, enabling individuals to engage in goal-oriented interactions within real-life contexts. Within the field of Teaching Turkish as a Foreign Language (TFL), the action-oriented approach proposed by the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) identifies language functions as a fundamental component of the instructional process. However, a notable lack of holistic research persists regarding the extent to which basic-level textbooks in TFL reflect this functional diversity and systematicity.

This study aims to analyze the A1 and A2 level textbooks of the widely utilized Yeni İstanbul Turkish Teaching Set for International Students in terms of language functions. The research is structured using document analysis, a qualitative research design. Sentences and functional word groups were adopted as the units of analysis; the "Current Language Functions List" developed by Çekici (2021) was employed as the theoretical framework for data classification. All structural sections within the books were subjected to descriptive analysis through six main themes: seeking and explaining information, expressing attitudes/emotions, persuasion, socialization, preventing and compensating for communication problems, and structuring discourse.

The research findings revealed a total of 5,547 language functions, with 2,551 at the A1 level and 2,996 at the A2 level. It was determined that the "Seeking and Explaining Information" function was dominant at both levels (A1: 59.98%; A2: 53.30%), suggesting that language is primarily presented as a tool for information transfer. With the inclusion of imperative, optative, and potentiality structures in the curriculum at the A2 level, the "Persuasion" function rose to 19.36%, thereby acquiring an action-oriented character. Conversely, the "Preventing and Compensating for Communication Problems" category, which enables learners to manage real-life comprehension difficulties, was found to be neglected, remaining below 1% at both levels (A1: 0.35%; A2: 0.83%). Furthermore, it was observed that socialization functions deviated from the principle of cyclicity and exhibited a sharp decline at the A2 level. In conclusion, it was established that while the analyzed materials prioritize structural accuracy, they remain limited in facilitating strategic competence and natural interactional processes.

Keywords: Turkish Language Teaching, language functions, communicative competence, textbook.

İlkokul Öğrencilerinin Kitap Seçiminde Karar Verme Biçimlerinin ve Destek Kaynaklarının İncelenmesi

Sümevra Ceyhan

Muş Alparslan Üniversitesi, sumeyraceyhan@gmail.com

Özet

Bu araştırma, ilkokul öğrencilerinin kitap seçiminde karar verme biçimlerini ve tercih ettikleri destek kaynaklarını incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, öğrencilerin kitap seçme süreçlerini etkileyebilecek bireysel, ailevi ve çevresel faktörler ele alınmış bu süreç yalnızca bir tercih davranışı olarak değil, aynı zamanda bilişsel, duyuşsal ve sosyal boyutları olan bir karar verme süreci olarak değerlendirilmiştir. Bağımsız değişken olarak cinsiyet, sınıf düzeyi, evde kitaplık bulunma durumu, gelir düzeyi, ebeveyn eğitim düzeyi gibi demografik özelliklerin yanı sıra; okuma alışkanlığı, okumaya yönelik tutum, öz-yeterlik algısı, kitap seçerken yaşanan zorlanma/kaygı, okuma güçlüğü, öğretmen yönlendirmesi, ailede okuma alışkanlığı, akran etkileşimi ve günlük okuma süresi gibi öğrencilerin okuma deneyimlerine ilişkin değişkenler incelenmiştir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini 1., 2., 3. ve 4. sınıflarda öğrenim gören toplam 370 ilkokul öğrencisi oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ve öz-bildirim soruları ile Esen Aygün (2019) tarafından geliştirilen Okuma Alışkanlığı Ölçeği ve Kocaarslan (2016) tarafından uyarlanan Okumaya Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Bağımlı değişken üç kategorili olarak yapılandırılmış, destek alma durumuna ilişkin ikinci aşama analiz planlanmıştır. Verilerin analizinde çok kategorili istatistiksel tekniklerden ve hipotez testlerinden yararlanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre bağımsız değişkenlerin, öğrencilerin kitap seçiminde karar verme biçimlerini ve destek alma durumlarını etkilediği belirlenmiştir. Buna göre, okuma alışkanlığı ve okumaya yönelik tutumu yüksek olan öğrencilerin kitaplarını daha çok kendilerinin seçtiği; okuma sürecinde zorlanan, okuma kaygısı ve okuma güçlük düzeyi yüksek olan öğrencilerin ise daha fazla destek alma ya da kitap seçmeme eğilimi gösterdiği belirlenmiştir. Demografik değişkenler açısından, sınıf düzeyi yükseldikçe ve evde kitaplık bulunma durumu arttıkça bağımsız seçim yapma artmıştır. Gelir düzeyi ve ebeveyn eğitim düzeyi düşük olan öğrencilerin ise ya kitap seçimi yapmadığı ya da seçim yaparken daha fazla destek aldığı ortaya çıkmıştır. Öte yandan öğrencilerin destek alma durumunda tercih ettikleri kaynağın sosyal çevrelerine göre farklılaştığı; öğretmen yönlendirmesi yüksek ise öğretmen desteğinin, evde okuma alışkanlığı yüksek ise aile desteğinin, akran etkileşimi yoğun ise arkadaş desteğinin öne çıktığı belirlenmiştir. Günlük okuma süresi arttıkça öğrencilerin kitaplarını kendilerinin seçme eğiliminde olduğu okuma süresi azaldıkça kitap seçmeme davranışının daha yaygın olduğu sonucu elde edilmiştir. Ayrıca öz-yeterlik algısı yüksek öğrencilerin kitap seçiminde daha bağımsız hareket ettiği, düşük öz-yeterlik

algısına sahip öğrencilerin ise karar verme sürecinde desteğe daha fazla yöneldiği görülmüştür. Genel olarak, öğrencilerin kitap seçme süreçlerinin yalnızca bireysel tercihlerle değil; aynı zamanda okuma deneyimi, yeterlik algısı, sosyal çevre ve öğrenme fırsatlarının etkileşimiyle şekillendiği sonucuna ulaşılmış ve bu sonuçlar literatür ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul öğrencisi, kitap seçme, destek alma

An Examination of Primary School Students' Decision-Making Styles in Book Selection and Their Sources of Support

Sümeýra Ceyhan

Abstract

This study investigates primary school students' decision-making styles in book selection and their preferred sources of support. The selection process is conceptualized not merely as a preference behavior but as a decision-making process encompassing cognitive, affective, and social dimensions, shaped by individual, familial, and environmental factors. Demographic characteristics—including gender, grade level, presence of a home library, income, and parental education—were examined as independent variables. In addition, variables related to students' reading experiences, such as reading habits, attitudes toward reading, perceived self-efficacy, selection-related anxiety, perceived reading difficulty, teacher guidance, family reading habits, peer interaction, and daily reading time, were analyzed. The study employed a quantitative approach using a relational survey model with a sample of 370 primary school students in Grades 1 through 4. Data were collected using a researcher-developed personal information form and self-report items, along with the Reading Habit Scale (Esen Aygün, 2019) and the Attitude Toward Reading Scale (Kocaarslan, 2016). The dependent variable was structured into three categories, followed by a secondary analysis of support-seeking status. Multivariate statistical techniques and hypothesis testing were used for data analysis. The findings indicate that the independent variables significantly influence students' decision-making styles and support-seeking behaviors in book selection. Specifically, students with established reading habits and positive attitudes toward reading tend to select books independently. In contrast, students who experience reading difficulties or report high levels of anxiety and perceived difficulty are more likely to seek support or refrain from selecting books. With regard to demographic variables, independent selection increases with higher grade levels and the presence of a home library. Students from lower socioeconomic backgrounds and with lower parental education levels are more likely either not to select books or to rely on greater external support. Furthermore, the preferred source of support varies by social environment: higher levels of teacher guidance are associated with teacher support, strong home reading habits with family support, and intensive peer interaction with peer support. Additionally, increased daily reading time is associated with higher rates of independent selection, whereas shorter reading time is linked to a higher likelihood of non-selection. Students with higher perceived self-efficacy act more autonomously, while those with lower self-efficacy rely more on external assistance during the decision-making process. Overall, the findings suggest that book selection is shaped by the interaction of individual preferences, reading experiences, self-perceptions, social environments, and learning opportunities; these results are discussed in relation to the existing literature.

Keywords: primary school students, book selection, seeking support

Zayıf Yazarların Yazma Sürecinde Fikir Kaybı: Üretim ve Aktarma Süreçlerinin Süreç-Ürün Temelli Analizi

Mustafa Yıldız¹ & Hilal Yazar^{2,*}

¹ *Gazi Üniversitesi*

² *Gazi Üniversitesi, yazarhilal8@gmail.com*

Özet

Bu araştırma, zayıf yazarların yazma sürecinde ortaya çıkan “fikir kaybı” olgusunu bilişsel ve süreç temelli bir perspektiften incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, üretim ve aktarma süreçleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak hedeflenmektedir. Araştırma, nitel yaklaşım çerçevesinde durum çalışması deseniyle yürütülmektedir. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme kapsamında ölçüt örnekleme ile belirlenen 10 dördüncü sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Öğrenciler, hikâye yazma görevine dayalı değerlendirme sonucunda düşük performans gösterenler arasından seçilmiştir. Veri toplama sürecinde bireysel yazma oturumları gerçekleştirilmiş; öğrencilerden sesli düşünme yöntemi ile hikâye yazmaları istenmiş ve süreç kayıt altına alınmıştır. Kayıtlar yazıya aktarılmış, sesli düşünme protokolleri oluşturulmuş ve yazılı ürünlerle birlikte karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Karşılaştırma sonrasında gerçekleştirilen ek bireysel görüşmelerle öğrencilerin süreç algıları, yaşadıkları güçlükler, üretme ve aktarma durumları derinlemesine ele alınacaktır. Veri analizi süreci devam etmektedir. Özellikle üretim ve aktarma aşamaları arasındaki kopuşlar ve fikir kaybı durumları belirlenmeye çalışılmaktadır. Araştırma sonuçlarının zayıf yazarların yazma sürecindeki bilişsel güçlüklerini ortaya koyarak yazma öğretimine yönelik tanılayıcı ve hedef odaklı müdahalelere katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yazma süreci, fikir kaybı, üretim süreci, aktarma süreci, sesli düşünme yöntemi

Loss of Ideas in the Writing Process Among Poor Writers: A Process-Product-Based Analysis of the Production and Transmission Processes

Mustafa Yıldız ¹ & Hilal Yazar ^{2,*}

Abstract

This study aims to examine the phenomenon of “loss of ideas” that arises during the writing process among struggling writers from a cognitive and process-based perspective. In this context, the study aims to elucidate the relationship between the production and transfer processes. The research is conducted using a case study design within a qualitative framework. The study group consists of 10 fourth-grade students selected through criterion sampling within the scope of purposive sampling. The students were chosen from among those who demonstrated low performance in an assessment based on a story-writing task. During the data collection process, individual writing sessions were conducted; students were asked to write stories using the think-aloud method, and the process was recorded. The recordings were transcribed, think-aloud protocols were created, and these were analyzed in comparison with the written products. Following the comparison, additional individual interviews will be conducted to thoroughly examine the students’ perceptions of the process, the difficulties they experienced, and their production and transfer abilities. The data analysis process is ongoing. In particular, efforts are being made to identify disconnects and instances of idea loss between the production and expression stages. It is anticipated that the research findings will contribute to diagnostic and goal-oriented interventions in writing instruction by revealing the cognitive difficulties faced by weak writers during the writing process.

Keywords: The writing process, loss of ideas, the production process, the transcription process, the method of thinking aloud

Türk Dünyası Masallarıyla Etkileşimli Anlatımın Masal Algısına ve Kültürel Farkındalığa Etkisi

Güliz Şahin ^{1,*}, Nida Şengül ² & Vildan Yel ²

¹ Balıkesir Üniversitesi, gulizgur@gmail.com

² Balıkesir Üniversitesi

Özet

TÜBİTAK 2209A programı kapsamında desteklen araştırmada, ilkokul öğrencilerine Türk Dünyasının gelenek ve kültürünü yansıtan masalların etkileşimli anlatımı yoluyla manevi değerlerin kazandırılması, öğrencilerin farklı masal kültürlerini tanımaları, bu kültürlerle ilişkin farkındalık geliştirmeleri, masal anlatımı sürecinde aktif rol almaları ve anlatılan masalları kendi dünyalarında canlandırabilmeleri amaçlanmıştır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımında, durum çalışması deseninde yürütülmüştür. Çalışma, Balıkesir ili Altıeylül ilçesinde taşınalı eğitimin uygulandığı bir köy ilkokulunda öğrenim gören 14, 4. sınıf öğrencisiyle gerçekleştirilmiştir. Uygulama süreci 8 hafta sürmüştür; haftada bir gün, iki ders saati boyunca masal öncesi, masal sırası, masal sonrası etkinlikleri içeren etkileşimli masal anlatımı uygulamaları gerçekleştirilmiştir. Veri toplama sürecinde araştırmacılar tarafından geliştirilen ve uzman görüşleri doğrultusunda son şekli verilen yarı yapılandırılmış görüşme formu, araştırmacı gözlem notları, atölye uygulamalarından elde edilen öğrenci ürünleri kullanılmıştır. Veriler betimsel-yorumlayıcı analizle çözümlenmiş, öğrencilerin masal kavramına ilişkin geliştirdikleri metaforlar ise içerik analiziyle incelenmiştir. Bulgular, öğrencilerin masal kavramını sekiz kategori altında yapılandırdıklarını göstermiştir. En yoğun kategoriler hayal gücü, özgürlük ve sınırsızlık ile eğlence ve keyif olurken; öğrencilerin masalı aynı zamanda değer aktarımı sağlayan, öğretici, estetik ve kimi zaman gerilim içeren bir anlatı türü olarak algıladıkları belirlenmiştir. Öğrenci görüşleri, etkileşimli masal anlatımı uygulamalarının olumlu ve çok boyutlu biçimde değerlendirildiğini ortaya koymuştur. Katılımcıların tamamı, kukla, kostüm, görsel, dekor, önlük, soru kartı ve ses değiştirme gibi unsurlarla zenginleştirilen anlatımların geleneksel düz anlatıma göre daha etkili olduğunu ifade etmiştir. Öğrenciler, bu tür uygulamaların masalı zihinde canlandırmayı kolaylaştırdığını, dikkatlerini artırdığını, anlatılanları daha kalıcı hâle getirdiğini ve masal dinleme sürecine daha istekli katılım sağladığını belirtmiştir. Ayrıca öğrenciler, daha önce sık karşılaşmadıkları Türk Dünyası masallarıyla tanışmalarını önemli bir farklılık olarak değerlendirmiş; bazıları yardımseverlik ve öğreticilik gibi değer boyutlarını öne çıkarmıştır. Uygulama öncesi ve sonrası görüşler karşılaştırıldığında, öğrencilerin masalı başlangıçta daha çok eğlendiren ve boş zamanı değerlendirmeye yarayan bir tür olarak gördükleri; uygulama sonrasında ise öğretici, bilgilendirici, düşündürücü ve değer aktarıcı yönlerini daha belirgin biçimde vurguladıkları görülmüştür. Bunun yanında, başlangıçta bazı öğrenciler masalların yalnızca Türk kültürüne ait olduğunu düşünürken, uygulama sonrasında öğrencilerin tamamına yakını masalların

farklı ülkelerde ve Türk Dünyası içindeki farklı topluluklarda da bulunduğunu ifade etmiştir. Sonrası görüşlerde Tatar, Kıbrıs, Kırgız, Kazak, Çerkes ve Anadolu masalları ile Rapunzel, Pinokyo, Külkedisi ve Ezop gibi örneklere yer verilmesi, öğrencilerin kültürel çeşitlilik farkındalıklarının geliştiğini göstermektedir. Öğrenciler ayrıca uygulama sonrasında masal dinlemenin dinleme, konuşma, okuma ve yazma becerilerine katkısını daha somut örneklerle açıklamış; daha dikkatli dinlediklerini, kendilerini daha iyi ifade ettiklerini, bazı kelimeleri daha rahat söyleyebildiklerini ve daha yaratıcı düşündüklerini belirtmişlerdir. Sonuç olarak bu çalışma, etkileşimli masal anlatımı uygulamalarının öğrencilerin masal türüne ilişkin algılarını çok boyutlu biçimde dönüştürdüğünü; kültürel farkındalık, değer eğitimi ve dil becerilerinin desteklenmesi açısından işlevsel bir pedagojik zemin sunduğunu göstermektedir. Bu yönüyle çalışma, masal anlatıcılığının çağdaş sınıf içi uygulamalarda yalnızca estetik bir etkinlik değil, aynı zamanda kapsayıcı, kültürlerarası ve değer odaklı bir öğrenme aracı olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli masal anlatımı, değer aktarımı, metaforik algı, sınıf eğitimi.

The Effect of Interactive Storytelling with Tales from the Turkic World on Fairy Tale Perception and Cultural Awareness

Güliz Şahin ^{1,*}, Nida Şengül ² & Vildan Yel ²

Abstract

This research, supported under the TÜBİTAK 2209-A program, aimed to help primary school students acquire spiritual values through the interactive narration of tales reflecting the traditions and culture of the Turkic World. It also aimed to enable students to recognize different tale cultures, develop cultural awareness, participate actively in storytelling, and visualize the narrated tales. The study was conducted within a qualitative research approach and designed as a case study. The participants were 14 fourth-grade students attending a transported village primary school in the Altıeylül district of Balıkesir, Türkiye. The implementation lasted eight weeks. Once a week, for two class hours, interactive storytelling practices were carried out through pre-story, during-story, and post-story activities. Data were collected through a semi-structured interview form finalized through expert opinions, researcher observation notes, and student products. The data were analyzed through descriptive-interpretive analysis, while students' metaphors regarding tales were examined through content analysis. The findings showed that students structured the concept of tales under eight categories. The most prominent categories were imagination, freedom and limitlessness, and entertainment and enjoyment. Students also perceived tales as a narrative genre that transmits values and includes instructional, aesthetic, and suspenseful elements. Student views revealed that interactive storytelling practices were evaluated positively and multidimensionally. All participants stated that narrations enriched with puppets, costumes, visuals, scenery, aprons, question cards, and voice modulation were more effective than traditional direct narration. They indicated that these practices made visualization easier, increased attention, made the content more memorable, and enabled willing participation. Students regarded their encounter with tales from the Turkic World as an important difference, and some emphasized values such as helpfulness and instructiveness. Pre- and post-implementation comparisons showed that students initially regarded tales mainly as entertaining texts useful for spending free time. After the implementation, they emphasized the instructional, informative, thought-provoking, and value-transmitting aspects of tales more clearly. While some students initially thought that tales belonged only to Turkish culture, almost all students later stated that tales also existed in different countries and communities within the Turkic World. Post-interview examples such as Tatar, Cypriot, Kyrgyz, Kazakh, Circassian, and Anatolian tales, as well as Rapunzel, Pinocchio, Cinderella, and Aesop's fables, indicated the development of cultural diversity awareness. Students also explained the contribution of listening to tales to listening, speaking, reading, and writing skills with concrete examples. They stated that they listened more carefully, expressed themselves better, pronounced some words more easily, and

thought more creatively. In conclusion, interactive storytelling practices transformed students' perceptions of the tale genre and provided a functional pedagogical basis for supporting cultural awareness, values education, and language skills. Thus, storytelling can be considered not only an aesthetic activity in contemporary classrooms, but also an inclusive, intercultural, and value-oriented learning tool.

Keywords: Interactive storytelling, value transmission, metaphorical perception, classroom education

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Kapsamında Çoklu Okuryazarlık Becerilerinin Ölçülmesi

Tuğçe Polat Sallabaş ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, polattugce64@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi, mbsrn@yildiz.edu.tr

Özet

Günümüzde teknolojik dönüşüm ve dijitalleşme süreçleri beceri kavramının anlamsal sınırlarını genişleterek bireylerden bilgiyi farklı bağlamlarda işlevsel hale getirmelerini beklemektedir. Bu dönüşümün merkezinde yer alan okuryazarlık kavramı sadece harf ve sembollerini çözümlemeyi değil aynı zamanda görsel, dijital ve bilgi temelli içerikleri eleştirel bir bakışla yorumlamayı ifade eden "çoklu okuryazarlık" çerçevesine evrilmiştir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde (2024); dijital okuryazarlık, finansal okuryazarlık, görsel okuryazarlık, bilgi okuryazarlığı kültür okuryazarlığı, vatandaşlık okuryazarlığı, veri okuryazarlığı, sürdürülebilirlik okuryazarlığı ve sanat okuryazarlığı olmak üzere dokuz çoklu okuryazarlık becerisine yer verilmiştir. Verilen okuryazarlık becerilerine ait süreç bileşenleri "farkındalık", "işlevsellik" ve "eylemsellik" olarak üç düzeyde sarmal yapıda kurgulanmıştır (MEB, 2024). Literatürde yer alan ölçekler öğrencilerin okuryazarlık algılarını ölçmek amacıyla hazırlanan likert tipi ölçeklerdir. Okuryazarlık becerileri, bilgiyi hatırlamanın ötesinde analiz etme, yorumlama ve farklı bağlamlara transfer etme becerisini gerektirmektedir. Bu nedenle gerçek yaşam durumlarından hareketle senaryolar üzerine kurgulanan ölçme ve değerlendirme araçlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu araştırma, nicel araştırma yöntemleri çerçevesinde iki temel aşamadan oluşan çok aşamalı bir desenle kurgulanmıştır. Araştırmanın ilk aşaması, ölçek geliştirme sürecini kapsayan genel tarama modeline dayanmaktadır. İkinci aşamada ise okuma ve yazma becerilerinin çoklu okuryazarlık becerilerini yordama durumunu tespit etmek amacıyla ilişkisel tarama modeli benimsenmiştir. Modelde yer alan dokuz farklı okuryazarlık türü içerisinde bilgi, veri, görsel, kültür ve sanat okuryazarlıkları uzman görüşleri doğrultusunda araştırmanın odağı olarak seçilmiştir. Bu okuryazarlık becerileri için 6. sınıf düzeyine yönelik ölçme araçları geliştirilmektedir.

Çalışma kapsamında Senaryo Temelli Çoklu Okuryazarlık Becerileri Testi'nin geliştirilme sürecinde belirtke tablosu tasarımı ve madde yazım aşamaları ele alınmaktadır. Belirtke tabloları oluşturulurken seçilen çoklu okuryazarlık becerilerine ait süreç bileşenleri temel alınmıştır. Aynı zamanda öğrencilerin bilişsel süreçlerini çok yönlü değerlendirmek amaçlanmıştır. Buradan hareketle kapsam geçerliğini sağlamak ve öğrencilerin bilişsel süreçlerini çok yönlü değerlendirebilmek amacıyla karma madde formatı benimsenmiştir. Açık uçlu ve kısa cevaplı maddelerin puanlanmasında nesnelliği sağlamak adına analitik rubrikler geliştirilmiş ve puanlayıcılar arası uyum için Cohen's Kappa katsayısının kullanılması planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye yüzyılı maarif modeli, çoklu okuryazarlık, senaryo temelli ölçme, Türkçe eğitimi.

Measurement of Multiliteracy Skills Within the Framework of the Century of Türkiye Education Model

Tuğçe Polat Sallabaş ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

Abstract

Today, technological transformation and digitalization processes have expanded the semantic boundaries of the concept of "skill," requiring individuals to functionalize information across diverse contexts. At the center of this transformation, the concept of literacy has evolved into a "multiliteracy" framework, which encompasses not only the decoding of letters and symbols but also the critical interpretation of visual, digital, and information-based content. In the Century of Türkiye Education Model (2024), nine multiliteracy skills are incorporated: digital, financial, visual, information, cultural, citizenship, data, sustainability, and arts literacy. The process components of these literacy skills are structured in a spiral architecture across three levels: "awareness," "functionality," and "agency" (MEB, 2024). Current scales in the literature are predominantly Likert-type instruments designed to measure students' perceptions of literacy. However, literacy skills necessitate the ability to analyze, interpret, and transfer information to different contexts beyond mere recall. Consequently, there is a prominent need for assessment and evaluation tools constructed upon scenarios derived from real-life situations.

This research is structured with a multi-stage design consisting of two fundamental phases within the framework of quantitative research methods. The first phase is based on the general survey model encompassing the scale development process. In the second phase, a relational screening model is adopted to determine the extent to which reading and writing skills predict multiliteracy skills. Among the nine literacy types included in the model, information, data, visual, cultural, and arts literacies were selected as the focus of the study in line with expert opinions. Assessment tools for these specific literacy skills are being developed for the 6th-grade level.

Within the scope of the study, the design of the table of specifications and the item-writing stages are addressed during the development process of the Scenario-Based Multiliteracy Skills Test. The process components of the selected multiliteracies served as the foundation for creating the tables of specifications. Furthermore, the study aims to evaluate students' cognitive processes comprehensively. To ensure content validity and a multi-faceted assessment of cognitive processes, a mixed-item format has been adopted. Analytical rubrics have been developed to ensure objectivity in scoring open-ended and short-answer items, and the use of Cohen's Kappa coefficient is planned to ensure inter-rater reliability.

Keywords: Century of Türkiye Education Model, Multiliteracy, Scenario-Based Assessment, Turkish Language Education.

Söz Varlığının Türkçe Öğretim Programlarındaki Bir Asırlık Yolculuğu

Zerrin Akşak Ertay

Milli Eğitim Bakanlığı, zerrinaksakertas@gmail.com

Özet

Türkçe öğretim programlarında yaşanan değişime ilişkin unsurların incelenmesi ve gerçekleştirilen değişikliklerin sebepleri ile birlikte idrak edilmesi uygulama aşaması için elzemdir. Nitekim tek başına değişiklikten haberdar olmak, öğretim faaliyetlerine yansıtılması gereken yeni unsurlar konusunda eksikliklere neden olmaktadır. Yaşanan değişiklikler ve bu değişikliklerin gerekçeleri nelerdir? Güncel durumda kabul edilen durumun nelere hizmet edeceği öngörülmektedir? Bu ve buna benzer sorulara cevap verilmeden uygulanan programlar ile, nihai olarak ulaşılması planlanan noktaları netleştirmek güçleşmektedir. Bu durumdan hareketle araştırmanın amacı; söz varlığının Türkçe öğretim programlarında bir asırlık süreç içerisinde (1924-2024) nasıl bir değişim veya dönüşüm geçirdiğinin incelenmesi olarak belirlenmiştir. Bu kapsamda 1924 İlk Mektepler Programı’ndan başlayıp 2024 Türkiye Yüzyılı Maarif Programı da dahil olmak üzere Türkçe Öğretim Programları incelenmiştir. İnceleme süreçlerinde kapsamın geniş tutulması amacı ile “kelime bilgisi, sözcük dağarcığı, söz varlığı” anahtar kelimeleri ile tarama gerçekleştirilerek, kavramın süreçte adlandırılması noktasında yaşanan değişim de ayrıca incelenmiştir. 1928 harf inkılabı öncesinde yayımlanan programlara (1924 ve 1926) ilişkin veriler çeviri eser ve bu kapsamda gerçekleştirilen araştırmalardan edinilmiştir. Söz varlığına verilen yerin, ilgili programın sahip olduğu eğitim felsefesi ile ilişkisi üzerinde durulmakla birlikte; köklü program değişiklikleri başta olmak üzere Türkçe öğretim programlarında söz varlığına ilişkin odak noktaları belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi ile desenlenmiştir. Bu kapsamda 1924 programı ile 1926 programlarını inceleyen araştırmalar ve biri çeviri olmak üzere (1924 İlk Mektepler Programı) 13 Türkçe öğretim programı (1924-1926-1929-1936-1948-1968-1981-2005-2009-2015-2018-2019-2024) ayrıntılı şekilde incelenmiştir. Kelime bilgisinin veya söz varlığının programlarda kendisine bulmuş olduğu yer ve odak noktası bağlamında yapılan karşılaştırmalı analizler sonucunda yedi temel başlık oluşturulmuştur. Buna göre, kelime bilgisine veya söz varlığına Türkçe öğretim programlarında verilen yerin analizi sonucunda “Milli Temellendirme ve İdeolojik Derinlik/İşlevsellik/Bilişsel Yaklaşım/ Disipliner Yaklaşım/Yapısal Değişiklik Bağlamında Yapılandırmacı Yaklaşım/Etik Baskın Yaklaşım/Bütüncül Yaklaşım” olmak üzere yedi odak tespit edilmiştir. Oluşturulan yedi temel odak noktasının karşılık geldiği pedagojik niteliklere de ayrıca yer verilmiştir. Söz varlığına ilişkin özellikle de önerilen ayrıntılı stratejiler dikkate alındığında, 2005 Türkçe Program değişikliğinin farklı bir yeri ve önemi olduğu görülmektedir. Ayrıca “kelime hazinesi, kelime bilgisi, kelime dağarcığı, sözcük dağarcığı, söz varlığı” kavramlarına programlarda yer verilmiş olmakla birlikte; 2005 program değişikliğinden itibaren kavram genel olarak

“söz varlığı” şeklinde nitelendirilmiştir. Söz varlığı noktasında gerçekleştirilen ve planlanan çalışmalarda araştırmacılara ve uygulayıcılara katkı sunacak olması bağlamında araştırma önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, kelime bilgisi, öğretim programı, söz varlığı, Türkçe öğretimi.

The Century-Long Journey of Vocabulary in Turkish Teaching Programs

Zerrin Akşak Ertuş

Abstract

Examining the elements related to the changes in Turkish teaching programs and understanding the reasons behind these changes is essential for the implementation phase. Indeed, simply being aware of the change often leads to shortcomings in understanding the new elements that need to be reflected in teaching activities. What are the changes that have occurred and the reasons for these changes? What are the expected outcomes of the currently accepted situation? Programs implemented without answering these and similar questions make it difficult to clearly define the ultimate goals that are intended to be achieved. Based on this situation, the aim of the research has been determined as examining how the vocabulary has changed or transformed in Turkish teaching programs over a century (1924-2024). Within this scope, Turkish teaching programs have been examined, starting from the 1924 Primary Schools Programme and including the 2024 Turkish Century Education Programme. In order to broaden the scope of the review process, searches were conducted using the keywords "vocabulary, word stock," and the changes in the naming of the concept during the process were also examined. Data regarding the curricula published before the 1928 alphabet reform (1924 and 1926) were obtained from translated works and research conducted within this context. While the relationship between the emphasis placed on vocabulary and the educational philosophy of the relevant program is examined, an attempt has been made to identify the focal points regarding vocabulary in Turkish teaching programs, particularly those undergoing fundamental program changes. The research was designed using document analysis, a qualitative research method. Within this scope, studies examining the 1924 and 1926 curricula, as well as 13 Turkish teaching programs (1924-1926-1929-1936-1948-1968-1981-2005-2009-2015-2018-2019-2024), one of which is a translation (1924 Primary School Curriculum), were examined in detail. Based on comparative analyses of the place and focus of vocabulary or word knowledge within the programs, seven main categories have been established. Accordingly, an analysis of the place given to vocabulary or word knowledge in Turkish language teaching programs revealed seven focus areas: "National Foundation and Ideological Depth/Functionality/Cognitive Approach/Disciplinary Approach/Constructivist Approach in the Context of Structural Change/Ethics-Dominant Approach/Holistic Approach". The pedagogical qualities corresponding to the seven core focus areas that were established are also discussed. Considering the detailed strategies proposed, particularly regarding vocabulary, the 2005 Turkish Curriculum revision is seen to have a distinct place and importance. Although the concepts of "vocabulary, word knowledge, vocabulary stock, and word stock" were included in the programs, since the 2005 program revision, the concept has generally been

referred to as "vocabulary." The research is considered important because it will contribute to researchers and practitioners in the ongoing and planned studies on vocabulary.

Keywords: Primary school, vocabulary, curriculum, lexis, Turkish teaching.

İlkokul Öğrencilerinin Öykü Anlatma Ve Problem Kurma Becerilerinin İncelenmesi

Nidanur Koçak ^{1,*}, Menekşe Durmuş ¹ & Hülya Kodan ¹

¹ Bayburt Üniversitesi, 25nurnida@gmail.com

Özet

Öğrenciler öykü anlatırken bir olay akışı kurar, karakterler ile olaylar arasında bağlantılar oluşturur ve düşüncelerini düzenli bir şekilde ifade etmeye çalışırlar. Bu süreç, olaylar arasındaki neden-sonuç ilişkilerini fark etmelerini ve düşüncelerini mantıksal bir sıra içinde sunmalarını destekler. Benzer şekilde, öğrencilerin problem kurma süreçleri incelendiğinde, matematiksel durumları çoğunlukla bir bağlam içinde ele aldıkları ve günlük yaşam deneyimlerinden yararlanarak bu durumları anlamlandırdıkları görülmektedir. Öğrencilerin problem kurma sürecinde, problemleri çoğu zaman bir hikâye bağlamı içinde ifade ettikleri görülmektedir. Bu yönüyle, öykü anlatma ve problem kurma becerilerinin ortak bir zihinsel yapılandırma sürecine dayandığı ve birbirini destekleyen beceriler olduğu söylenebilir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, ilkokul 2. sınıfların problem kurma ve hikâye anlatma becerilerini incelemek ve bu beceriler arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu Doğu Anadolu bölgesindeki bir özel okulda öğrenim gören ilkokul 2. Sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde “Frog where are you?” adlı yazısız resimli bir kitap kullanılmıştır. Öğrencilerden kitapla ilişkili bir öykü yazmaları istenmiş, oluşturdukları öyküler “Öykü Anlatma Değerlendirme Formu” kullanılarak değerlendirilmiştir. Ayrıca problem kurma becerilerini değerlendirmek için ilgili kaynaklar doğrultusunda araştırmacılar tarafından hazırlanan Problem Kurma Formu; okuma düzeylerini belirlemek için de Yanlış Analiz Envanterinden yararlanılmıştır. Elde edilecek bulgular ışığında, öğrencilerin anlatım becerileri ile matematiksel kurgu becerileri arasındaki ilişki tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öykü anlatma, problem kurma , ilkokul öğrencileri

Examining Primary School Student's Storytelling And Problem Posing Skills

Nidanur Koçak ^{1,*}, Menekşe Durmuş ¹ & Hülya Kodan ¹

Abstract

Students construct a sequence of events, establish connections between characters and events, and attempt to express their ideas in an organized manner when narrating stories. This process supports their ability to recognize cause–effect relationships between events and to present their thoughts in a logical order. Similarly, studies on students’ problem-posing processes indicate that they generally approach mathematical situations within a context and make sense of them by drawing on their everyday experiences. It is also observed that students often express the problems they pose within a narrative context. From this perspective, storytelling and problem-posing skills can be considered to be based on a common cognitive structuring process and to support each other. Accordingly, the aim of this study is to examine the storytelling and problem-posing skills of second-grade primary school students and to reveal the relationship between these skills. The study employed a survey model, one of the quantitative research methods. The study group consists of second-grade primary school students attending a private school in the Eastern Anatolia region. In the data collection process, the wordless picture book *Frog, Where Are You?* was used. Students were asked to write a story related to the book, and their narratives were evaluated using the Storytelling Evaluation Form. In addition, a Problem-Posing Form developed by the researchers based on relevant literature was used to assess students’ problem-posing skills, and the Error Analysis Inventory was used to determine their reading levels. Based on the findings to be obtained, the relationship between students’ narrative skills and their mathematical structuring skills will be discussed.

Keywords: Storytelling , problem solving , elementary school students

İlkokul İkinci Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersinde Uygulanan Eğitsel Oyunlara İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Hatice Karaf ¹ & Aslıhan Alyıldız Uğurlu ^{2,*}

¹ Milli Eğitim Bakanlığı

² Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, aslihan.alyildizugurlu@erdogan.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı ilkokul ikinci sınıf öğrencilerinin Türkçe dersinde uygulanan eğitsel oyunlara ilişkin görüşlerini belirlemektir. Bu temel amaç çerçevesinde oyun kavramının öğrencilerde çağrıştırdığı ifadelerin, öğrencilerin eğitsel oyun uygulamalarında en çok hoşlandıkları bölümlerin, eğitsel oyunlar aracılığıyla gerçekleştirilen öğrenmelerin ve eğitsel oyunların öğrencilere katkılarının neler olduğu tespit edilmiştir. Nitel araştırma desenlerinden olgubilime örnek oluşturan araştırmanın çalışma grubunda Rize’de bir devlet ilkokulunun ikinci sınıfında öğrenim gören 25 öğrenci yer almaktadır. 2024 İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı’nda yer alan ikinci sınıf öğrenme çıktıları doğrultusunda tasarlanan eğitsel oyunlara dayalı uygulama sürecinin ardından öğrencilerle bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış ve toplanan veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir. Yapılan analiz sonucunda oyun kavramının öğrencilerde en çok geleneksel çocuk oyunlarını çağrıştırdığı ve öğrencilerin eğitsel oyun uygulamalarında en çok harekete dayalı bölümlerden hoşlandıkları ortaya konulmuştur. Eğitsel oyunlara dayalı uygulamalarda noktalama işaretlerine ilişkin öğrenmelerin ön plana çıktığı ve eğitsel oyunların öğrenciler tarafından eğlence ve mutluluk kaynağı olarak görüldüğü tespit edilmiştir.

*Bu bildiri, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenen 1919B012454427 numaralı projeden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel oyun, Türkçe dersi, ilkokul ikinci sınıf

Examination of Second-Grade Primary School Students' Views on Educational Games Implemented in Turkish Course

Hatice Karaf¹ & Aslıhan Alyıldız Uğurlu^{2,*}

Abstract

The aim of this study is to determine the views of second-grade primary school students on educational games implemented in Turkish course. Within the framework of this main objective, the expressions that the concept of game evokes in students, the parts of educational game practices that students enjoy the most, the learning outcomes achieved through educational games and the contributions of these games to students were identified. The study, designed as a phenomenological research within qualitative research methods, was conducted with a study group consisting of 25 second-grade students studying at a public primary school in Rize. Following the implementation process based on educational games designed in line with the second-grade learning outcomes specified in the 2024 Primary School Turkish Course Curriculum, individual interviews were conducted with the students. In the study, a semi-structured interview form developed by the researchers was used as the data collection tool and the collected data were analyzed through content analysis. The results of the analysis revealed that the concept of play most frequently evoked traditional children's games among students and that students enjoyed the movement-based parts of educational game practices the most. It was also found that learning related to punctuation marks came to the forefront in educational game-based implementations and that students perceived educational games as a source of fun and happiness.

Keywords: Educational game, Turkish course, second-grade primary school

Çocuklar İçin Felsefenin İlkokul Öğrencilerinin Eleştirel Okuma ve Okuduğunu Anlama Başarısına Etkisi

Emir Feridun Çalışkan

Muş Alparslan Üniversitesi, ef.caliskan@alparslan.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, Çocuklar İçin Felsefe (P4C) etkinliklerinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin eleştirel okuma ve okuduğunu anlama başarıları üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen çerçevesinde yürütülmüştür. Çalışma grubu, Türkiye’nin doğusunda bulunan bir devlet ilkokulunda öğrenim gören 22 üçüncü sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Ön test sonuçlarına göre akademik denge gözetilerek 11 öğrenci deney grubuna, 11 öğrenci ise kontrol grubuna atanmıştır. Deney grubunda sekiz hafta boyunca haftada iki gün Çocuklar İçin Felsefe etkinlikleri uygulanmış; kontrol grubunda ise mevcut öğretim süreci kapsamında sessiz okuma etkinlikleri sürdürülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak Eleştirel Okuma Testi ile Okuma Yazma Değerlendirme Bataryası kapsamında yer alan hikâye edici ve bilgilendirici metinlere dayalı okuduğunu anlama testleri kullanılmıştır. Nicel veriler Mann–Whitney U testi ve Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile analiz edilmiş; ayrıca deney grubundaki öğrencilerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen veriler içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. Bulgular, deney ve kontrol gruplarının ön test puanları arasında anlamlı bir fark bulunmadığını göstermiştir. Son testlerde ise deney grubu lehine hikâye edici metinlerde okuduğunu anlama ve okuduğunu anlama toplam puanlarında anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Deney grubunun grup içi karşılaştırmalarında eleştirel okuma ve hikâye edici metin puanlarında anlamlı artışlar görülürken, bilgilendirici metin puanlarında daha küçük bir değişim belirlenmiştir. Görüşme bulguları, öğrencilerin P4C etkinliklerini eğlenceli, düşündürücü ve ilgi çekici bulduklarını; bu etkinliklerin kendilerini ifade etme, farklı görüşleri dinleme, fikirlerini sorgulama ve günlük yaşama aktarım yapma becerilerine katkı sunduğunu ortaya koymuştur. Sonuç olarak, Çocuklar İçin Felsefe etkinliklerinin özellikle eleştirel okuma ve hikâye edici metinlere yönelik okuduğunu anlama becerilerinin geliştirilmesinde etkili bir yaklaşım olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar için felsefe, eleştirel okuma, okuduğunu anlama

The Effect of Philosophy for Children on Primary School Students' Critical Reading and Reading Comprehension Achievement

Emir Feridun Çalışkan

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of Philosophy for Children (P4C) activities on primary school third-grade students' critical reading and reading comprehension achievement. The study was conducted using a pretest–posttest quasi-experimental design with a control group. The study group consisted of 22 third-grade students enrolled in a public primary school located in eastern Türkiye. Based on pretest results, 11 students were assigned to the experimental group and 11 to the control group in a balanced manner. While P4C activities were implemented in the experimental group for eight weeks, the control group continued with silent reading activities within the existing instructional process. Data were collected using the Critical Reading Test and reading comprehension tests based on narrative and informative texts included in the Reading and Writing Assessment Battery. Quantitative data were analyzed using the Mann–Whitney U test and the Wilcoxon Signed-Rank test. In addition, qualitative data obtained from semi-structured interviews with the experimental group students were analyzed through content analysis. The findings revealed no significant differences between the groups in the pretest scores. However, posttest results indicated significant differences in favor of the experimental group in narrative text comprehension and overall reading comprehension scores. Within-group comparisons of the experimental group revealed significant increases in critical reading and narrative text scores, while a smaller change was observed in informative text scores. Interview findings indicated that students found P4C activities enjoyable, engaging, and thought-provoking, and that these activities contributed to their ability to express themselves, listen to different perspectives, question their ideas, and transfer learning to daily life. Overall, the results suggest that P4C is an effective approach, particularly in improving critical reading and narrative text comprehension skills.

Keywords: Philosophy for Children, Critical Reading, Reading Comprehension

İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Özetleme Becerilerinin Okuma Yöntemleri Açısından Karşılaştırılması

Özge Selin Birgül ^{1,*}, Serpil Elalmış ² & Fatih Çetinkaya ³

¹ Düzce Üniversitesi, ozgeselin60@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

³ Düzce Üniversitesi

Özet

Özetleme, bireyin okuduğu veya dinlediği bir metnin ana fikirlerini ve önemli ayrıntılarını kendi ifadeleriyle kısa ve öz biçimde yeniden ifade etmesidir. Özetleme öğrencinin metindeki temel bilgileri seçmesini, gereksiz ayrıntıları elemesini ve anlamı zihinsel olarak yeniden yapılandırmasını gerektirmektedir. Öğrencilerin metni daha iyi özetlemeleri için sürece aktif katılımlarını teşvik eden etkileşimli okuma yöntemi karşımıza çıkmaktadır. Etkileşimli okuma, okuyucunun belirlediği aralıklarda durdurarak çeşitli tahminler aldığı, soruların sorulduğu, yan metinsel unsurların üzerinde durulduğu ve okuma öncesi, sırası, sonrası etkinlikler ile etkileşimin sağlandığı bir okuma yöntemidir. Bu yöntem bireyin zihninde anlamın çeşitli ve kalıcı hale gelmesini sağladığı düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın temel amacı ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin özetleme becerilerinin etkileşimli okuma ve sesli okuma yöntemleri açısından karşılaştırılmasıdır. Bu amaç doğrultusunda öğrencilere bir resimli çocuk kitabı bir gruba etkileşimli okuma yöntemiyle okunurken diğer gruba sesli okuma yöntemiyle okunmuştur. Çalışmanın modeli zayıf deneysel desendir. Çalışma grubu kolay örnekleme yöntemiyle seçilen 56 (A= 28; B= 28) ilkokul dördüncü sınıf öğrencisidir. Çalışmanın verileri araştırmacılar tarafından oluşturulan Özetleme Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesine bağlı olarak İlişkisiz Örneklem T-Testi yapılmıştır. Araştırma bulgularına göre, resimli çocuk kitaplarının sesli okunan gruba kıyasla etkileşimli okuma yöntemiyle okunan grubun özetleme puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($t_{56} = 3,09$; $p < ,001$). Buna bağlı olarak okuma öncesi, sırası ve sonrasında yürütülen tahmin etme ve soru-cevap gibi etkileşimi merkeze alan etkileşimli okuma yönteminin, öğrencilerin özetleme becerilerinde sesli okuma yöntemine göre daha yüksek düzeyde etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli okuma, özetleme becerisi, sesli okuma, resimli çocuk kitapları

Comparison of Fourth-Grade Students' Summarization Skills in Terms of Reading Methods

Özge Selin Birgül ^{1,*}, Serpil Elalmış ² & Fatih Çetinkaya ³

Abstract

Summarization is the process by which an individual restates the main ideas and important details of a text they have read or listened to in a concise manner using their own words. It requires students to select essential information from the text, eliminate unnecessary details, and mentally reconstruct meaning. To support students in producing more effective summaries, the interactive reading method, which encourages active participation in the reading process, has gained prominence. Interactive reading is a method in which the reader pauses at predetermined intervals to elicit predictions, ask questions, focus on paratextual elements, and foster engagement through pre-, during-, and post-reading activities. This method is considered to promote deeper and more lasting meaning construction in the reader's mind. In this context, the primary aim of this study is to compare the summarization skills of fourth-grade primary school students in terms of interactive reading and read-aloud methods. For this purpose, a children's picture book was read to one group using the interactive reading method, while the other group experienced the read-aloud method. The study employed a weak experimental design. The study group consisted of 56 fourth-grade students (Group A = 28; Group B = 28) selected through convenience sampling. Data were collected using a Summarization Scale developed by the researchers. The data were analyzed using the SPSS statistical software. Since the data showed normal distribution, an independent samples t-test was conducted. The findings revealed that the summarization scores of the group exposed to interactive reading were significantly higher than those of the group exposed to the read-aloud method ($t_{56} = 3.09$; $p < .001$). Accordingly, it was concluded that the interactive reading method, which emphasizes interaction through prediction and question-answer activities conducted before, during, and after reading, has a greater effect on students' summarization skills compared to the read-aloud method.

Keywords: Interactive reading, summarization skills, read-aloud, picture books

İlkokul İkinci Sınıf Öğrencisinin Okuma Becerilerinin Kelime Tekrar Tekniği ve Tekrarlı Okuma Stratejisiyle Geliştirilmesi: Bir Eylem Araştırması

Merve Yazıcı ^{1,*} & Hayati Akyol ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, yyazicimerve@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı okuma becerileri zayıf bir ilkokul ikinci sınıf öğrencisinin kelime tekrar tekniği ve tekrarlı okuma stratejisiyle okuma becerilerinin geliştirilmesidir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden eylem araştırması kullanılmıştır. Uygulanan müdahale programı 2026 yılı ocak ve mart aylarını içine alan 10 haftalık bir süreyi kapsamaktadır. Öğrencinin okuma düzeyini belirlemek amacıyla ilk olarak Yanlış Analiz Envanteri uygulanmış hem kelime tanımada hem de okuduğunu anlamada endişe düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Öğrencinin kelime tanımada yaşadığı zorlukları gidermek amacıyla haftalık eylem plânları hazırlanmıştır. Eylem plânlarında kullanılan metinler Millî Eğitim Bakanlığı 2. Sınıf Türkçe Ders Kitabı ile özel yayıncıların hazırladığı metinlerden seçilmiştir. Uygulama aşamasında ilk olarak metinler öğrenciye okutularak öğrencinin hatalı okuduğu kelimeler tespit edilmiştir. Bu kelimeler, kelime tekrar tekniğine uygun boyutta hazırlanan kâğıtlara yazılarak hatasız okuyuncaya dek öğrenciye okutulmuştur. Okuma sırasında öğrenciyle kelimelerin anlamları üzerine konuşulmuştur. Kelimelerin iki kez üst üste doğru okunmasının ardından metin okumaları geçilmiş ve öğrenci metni hatasız okuyuncaya dek tekrarlı okumaya devam edilmiştir. Müdahaleler sonunda öğrenciye uygulanan envanter sonuçlarına göre; öğrencinin 116 kelimelik bir metinde 4 kelimeyi hatalı okuyarak kelime tanımada endişe düzeyinden öğretim düzeyine yükseldiği gözlemlenmiştir. Öğrencinin okuduğunu anlama yüzdesi %32'den %46' ya yükselmesine karşın endişe düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak öğrencinin okuma hızında ve okuma isteğinde olumlu yönde değişimler gözlemlenmiştir. Çalışmada yazı ve diğer derslere ilişkin bir çalışma yapılmamasına karşın öğrencinin yazı yazma ve matematik dersinde de iyileşmeler gözlemlendiği sınıf öğretmeni tarafından belirtilmiştir. Öğrencinin okuduğunu anlama yüzdesi artmış ancak istenilen öğretim düzeyine ulaşamamıştır. Okuduğunu anlamada öğretim düzeyine ulaşabilmek için çalışma süresinin uzatılmasının etkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma becerisi, kelime tekrar tekniği, tekrarlı okuma

Improving The Reading Skills Of A Second-Grade Primary School Student Through The Word Repetition Technique And Repeated Reading Strategy: An Action Research Study

Merve Yazıcı^{1,*} & Hayati Akyol²

Abstract

The purpose of this study is to improve the reading skills of a second-grade elementary school student with reading difficulties using the word repetition technique and the repeated reading strategy. Action research, one of the qualitative research methods, was employed in this study. The intervention program implemented spanned a 10-week period covering January and March 2026. To determine the student's reading level, the Error Analysis Inventory was first administered, revealing that the student exhibited anxiety levels in both word recognition and reading comprehension. Weekly action plans were prepared to address the student's difficulties in word recognition. The texts used in the action plans were selected from the Ministry of National Education's 2nd Grade Turkish Textbook and texts prepared by private publishers. During the implementation phase, the texts were first read aloud to the student to identify words the student misread. These words were written on cards prepared in a size appropriate for the word repetition technique and read aloud to the student until they could read them without errors. During reading, the meanings of the words were discussed with the student. After the student correctly read the words twice in a row, the text reading phase began, and the student continued with repeated readings until they could read the text without errors. According to the inventory results administered to the student following the interventions, it was observed that the student, who had previously misread 4 words in an 116-word text, progressed from the anxiety level to the instructional level in word recognition. Although the student's reading comprehension percentage increased from 32% to 46%, it was determined that the student remained at the anxiety level. As a result, positive changes were observed in the student's reading speed and motivation to read. Although the study did not include work on writing or other subjects, the classroom teacher noted that improvements were also observed in the student's writing and mathematics performance. Although the student's reading comprehension percentage increased, the desired instructional level was not achieved. It is believed that extending the duration of the intervention could be effective in reaching the desired instructional level in reading comprehension.

Keywords: Reading skill, word repetition technique, repeated reading

Çok Kültürlü Sınıflarda Yapay Zeka Destekli Hikaye Anlatımı: Yabancı Uyruklu Öğrencilerin Sosyal Kabul ve Dil Edinim Süreçlerine İlişkin Bir Durum Çalışması

Pınar Özge Kaya^{1,*}, Berrin Alakuş¹ & Burak Öncü¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, ozge.kaya2@std.yildiz.edu.tr

Özet

Bu araştırma, çok kültürlü sınıf ortamlarında yapay zeka destekli hikaye anlatımı uygulamalarının, yabancı uyruklu öğrencilerin dil edinimi ve sosyal kabul süreçleri üzerindeki olası etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, yapay zeka araçlarının sunacağı görsel ve metinsel desteğin öğrencilerin kendilerini ifade etme becerileri ve akran etkileşimleri üzerindeki rolü ele alınacaktır. Araştırma, belirlenen konular bağlamında öğrencilere ait bir sürecin derinlemesine betimlenmesi amaçlandığından nitel araştırma desenlerinden durum çalışması şeklinde tasarlanmıştır. Çalışma grubu, araştırmacı öğretmenlerden birinin sınıfında öğrenim gören ve amaçlı örnekleme türlerinden ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen yabancı uyruklu toplam 25 tane ilkokul 3. Sınıf öğrencisinden oluşacaktır. Bu öğrencilerin, Türkçe seviyeleri A1 ve A2 olmak üzere; 12'si erkek 13'ü kız olarak belirlenmiştir. Veri toplama sürecinde çeşitleme sağlamak amacıyla; temel anlatı aracı olarak Pixton çizgi roman uygulaması, kolektif deneyimleri anlamak için yarı yapılandırılmış odak grup görüşmeleri ve dil gelişimini 5N1K soruları üzerinden takip edecek sesli/görüntülü günlüklerin kullanılması planlanmaktadır. Uygulama sürecinde Pixton aracılığıyla öğrencilerin kültürel özelliklerini yansıtan kişiselleştirilmiş avatarlar oluşturulacak, bu sayede kapsayıcı bir sınıf ikliminin desteklenmesi hedeflenecektir. Ayrıca akran değerlendirme çemberleri yoluyla öğrencilerin sosyal kabul düzeyleri sınıf ortamında gözlemlenecektir. Verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analizi yöntemleri kullanılacaktır. Araştırma sonucunda, yapay zeka destekli dijital hikaye anlatımının, görsel ve kişiselleştirilmiş anlatılar yoluyla dilsel yeterlilik ile sosyal aidiyet arasında işlevsel bir köprü kuracağının ortaya konulması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Hikaye Anlatımı, Durum Çalışması, Sosyal Kabul, Dil Edinimi.

AI-Powered Storytelling in Multicultural Classrooms: A Case Study On Foreign Students' Social Inclusion And Language Acquisition

Pınar Özge Kaya ^{1,*}, Berrin Alakuş ¹ & Burak Öncü ¹

Abstract

This study aims to examine the potential effects of AI-powered storytelling applications on the language acquisition and social inclusion processes of foreign students in multicultural classroom environments. Within the scope of the study, the role of visual and textual support provided by AI tools on students' self-expression skills and peer interactions will be addressed. The research is designed as a qualitative case study, as it aims to provide an in-depth description of a process belonging to students within the context of the determined subjects. The study group will consist of a total of 25 foreign 3rd-grade primary school students, selected through criterion sampling—one of the purposive sampling types—from the classroom of one of the researcher-teachers. The Turkish proficiency levels of these students are determined as A1 and A2, including 12 boys and 13 girls. To ensure triangulation in the data collection process, the Pixton digital comic application will be used as the primary narrative tool, semi-structured focus group interviews will be conducted to understand collective experiences, and audio/video diaries following language development through 5W1H questions are planned to be utilized. During the implementation process, personalized avatars reflecting the students' cultural characteristics will be created via Pixton, aiming to support an inclusive classroom climate. Additionally, students' social inclusion levels will be observed in the classroom environment through peer evaluation circles. Descriptive and content analysis methods will be used in data analysis. As a result of the research, it is expected to demonstrate that AI-supported digital storytelling will establish a functional bridge between linguistic competence and social belonging through visual and personalized narratives.

Keywords: Artificial Intelligence, Storytelling, Case Study, Social Inclusion, Language Acquisition.

Türkiye’de İlkokul Düzeyinde Artırılmış Gerçeklik Uygulamalarına Yönelik Araştırmaların İncelemesi

Aşlınur Alpyiğit ^{1,*} & Dilek Kırnık ¹

¹ Harran Üniversitesi, bagdikenaslinur@gmail.com

Özet

Günümüzde dijital dönüşümün hız kazanmasıyla birlikte, eğitim teknolojileri geleneksel öğretim yöntemlerini dönüştüren yenilikçi araçlar sunmaktadır. Bu araçlar arasında son yıllarda dikkat çeken ve öğrenme süreçlerine yeni bir boyut kazandıran en önemli teknolojilerden biri Artırılmış Gerçeklik (AG) uygulamalarıdır. Artırılmış gerçeklik (AR), gerçek dünyayı tamamen değiştirmek yerine onun üzerine dijital öğeler (görüntü, ses, metin, 3D nesneler) ekleyen bir teknoloji olarak açıklanabilir. Eğitimin hızla dijitalleştiği bu dönemde temel öğrenmelerin gerçekleştiği ilkokullarda artırılmış gerçeklik uygulamalarının kullanım durumlarını araştırmak önemli görülmüştür. Bu çalışmanın amacı, ilkokul düzeyine yönelik artırılmış gerçeklik konusunda yapılan bilimsel çalışmaları derinlemesine incelemektir. Araştırma, nitel yaklaşımı esas alarak meta-sentez yöntemine göre tasarlanmıştır. Araştırma kapsamında Türkiye’de artırılmış gerçeklik üzerine yapılan 11 bilimsel araştırma (tez) incelenmiştir. Verilerin analizinde betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre incelenen çalışmaların ikisi doktora düzeyindeki tezler, dokuzu yüksek lisans düzeyindeki tezlerdir. İncelenen bilimsel çalışmalarının örneklem grupları genellikle ilkokul 3. ve 4. sınıf düzeyindeki öğrencilerdir. Araştırmalarda, karma yöntem ya da deneysel yöntemler sıklıkla tercih edilmiştir. Artırılmış gerçeklik uygulamalarının öğrencilerin akademik başarılarına, tutumlarına, motivasyonlarına olumlu katkılar sunduğu belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Artırılmış gerçeklik, ilkokul, eğitim ve öğretim, materyal

A Review of Research on Augmented Reality Applications in Primary Education in Turkey.

Aşınur Alpyiğit ^{1,*} & Dilek Kırnık ¹

Abstract

In today's world, the acceleration of digital transformation has led to the development of educational technologies that transform traditional teaching methods. Among these tools, Augmented Reality (AR) applications have emerged as one of the most significant technologies in recent years, offering a new dimension to learning processes. AR, gerçek dünyayı tamamen değiştirmek yerine, onun üzerine dijital öğeler (görüntü, ses, metin ve 3D nesneler) ekleyerek açıklanabilir. In this period of rapid digitalisation of education, it is important to research the use of augmented reality applications in primary schools, where basic learning takes place. The aim of this study is to conduct a thorough analysis of scientific studies on the use of augmented reality in primary education. The study was designed using a qualitative approach based on the meta-synthesis method. Within the scope of the study, 11 scientific research studies (theses) on augmented reality in Turkey were examined. The data were analysed using descriptive analysis techniques. According to the research findings, two of the studies examined were doctoral level theses and nine were master's level theses. The sample groups of the reviewed scientific studies are usually primary school students in grades 3 and 4. The studies frequently employed mixed methods or experimental methods. It is stated that augmented reality applications have a positive impact on students' academic performance, attitudes and motivation.

Keywords: Augmented reality, primary school, education and teaching, materials

Türkçe 5.sınıf Ders Kitabındaki Metinlerin Okunabilirlik Açısından Değerlendirilmesi

Yusuf Günaydın ^{1,*} & Gökhan Güneş ²

¹ *Gazi Üniversitesi, yusufgunaydin@gazi.edu.tr*

² *Milli Eğitim Bakanlığı*

Özet

Okuma becerisi, bireyin akademik başarısını ve yaşam boyu öğrenme sürecini doğrudan etkileyen temel dil becerilerinden biridir. Öğrencilerin bu beceriyi geliştirmesinde temel kaynak olan ders kitaplarındaki metinlerin, hedef kitlenin bilişsel ve dilsel düzeyine uygun olması kritik öneme sahiptir. Metinlerin zorluk derecesini belirlemede kullanılan nesnel araçlardan biri de okunabilirlik formülleridir. Bu çalışmanın amacı, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından 2025-2026 eğitim-öğretim yılında ortaokul 5. sınıf düzeyinde okutulan Türkçe ders kitabındaki metinlerin okunabilirlik düzeylerini belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden doküman analizi yöntemi kullanılacaktır. Veri seti, ilgili ders kitabında yer alan tüm bilgilendirici ve hikâye edici metinlerden oluşmaktadır. Şiir türündeki metinler, yapısal özellikleri gereği analiz kapsamı dışında tutulacaktır. Metinlerin çözümlenmesinde, Türkçe metinler üzerinde kullanılan Ateşman Okunabilirlik Formülü'nden yararlanılacaktır. Bu formül aracılığıyla her metnin ortalama kelime uzunluğu (hece sayısı) ve ortalama cümle uzunluğu (kelime sayısı) hesaplanarak sayısal veriler elde edilecektir. Elde edilen veriler; metinlerin “çok kolay”, “kolay”, “orta güçlükte”, “zor” ve “çok zor” şeklindeki sınıflandırmalara göre dağılımını ortaya koyacaktır. Ayrıca metin türleri ile okunabilirlik puanları arasındaki ilişki analiz edilecektir. Araştırma sonucunda elde edilecek bulguların, 5. sınıf düzeyindeki öğrencilerin metinleri anlama düzeyleri hakkında veri sunması ve gelecekteki ders kitabı yazım süreçlerine katkı sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ders Kitabı, Metin Analizi, Okunabilirlik, Türkçe Ders Kitapları

Evaluation of the Texts in the 5th Grade Turkish Textbook in Terms of Readability

Yusuf Günaydın ^{1,*} & Gökhan Güneş ²

Abstract

Reading skill is one of the fundamental language competencies that directly influences an individual's academic success and lifelong learning process. As primary resources for developing this skill, the texts within textbooks must align with the cognitive and linguistic levels of the target audience. Readability formulas are among the most objective tools utilized to determine the difficulty levels of such texts. The objective of this study is to determine the readability levels of the texts in the 5th-grade Turkish textbook approved by the Ministry of National Education for the 2025-2026 academic year.

The research will employ document analysis, a qualitative research design. The dataset consists of all informative and narrative texts included in the relevant textbook. Due to their unique structural characteristics, poetic texts will be excluded from the scope of this analysis. The texts will be analyzed using the Ateşman Readability Formula, which is known for its high reliability in evaluating Turkish texts. Through this formula, quantitative data will be obtained by calculating the average word length (in syllables) and average sentence length (in words) for each text. The resulting data will categorize the texts into five levels: “very easy,” “easy,” “medium difficulty,” “difficult,” and “very difficult.” Furthermore, the relationship between text genres and readability scores will be analyzed. The findings of this research are intended to provide empirical data regarding the comprehension levels of 5th-grade students and to contribute to future textbook development processes.

Keywords: Textbook, Text Analysis, Readability, Turkish Textbooks

Almanya’da Yaşayan Türklerin İkna Amaçlı Dil Kullanımlarının İncelenmesi: Cuxhaven Örneği

Betül Özdemir

Yıldız Teknik Üniversitesi, betul89ozdemir@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, Almanya’da yaşayan Türklerin ikna amaçlı dil kullanımlarını edimbilimsel ve sosyodilbilimsel bir çerçevede incelemek; ikna sürecinde başvurulmuş stratejileri doğrudanlık düzeyi, söz edimleri ve ikna türleri açısından ortaya koymaktır. Dilin bağlama duyarlı toplumsal bir eylem olduğu varsayımından hareketle, çalışma günlük iletişim bağlamları ve iki dilli, çok kültürlü bir ortamda yaşayan bireyler üzerinden yürütülmüştür.

Araştırmada nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Söylem Tamamlama Testi tercih edilmiştir. Bu test, katılımcıların farklı günlük iletişim durumlarında ikna amacıyla dili nasıl kullandıklarını ortaya koyacak şekilde hazırlanmış ve Almanya’nın Cuxhaven bölgesinde yaşayan 18 yaş üstü 10 Türk katılımcıya uygulanmıştır. Elde edilen veriler, araştırma kapsamında geliştirilen ikna stratejileri tablosu temel alınarak içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. İkna stratejileri yedi ana başlık altında sınıflandırılmıştır: eyleme yönelten söz edimler, mantıksal iknaya dayalı söz edimler, duygusal etkiye dayalı söz edimler, güven ve sorumluluk odaklı söz edimler, örtük/dolaylı söz edimler, nezaketle bütünleşen söz edimler ve karma söz edimler. Eyleme yönelten söz edimler; rica, talep, emir, öneri, tavsiye, uyarı ve teşvik gibi doğrudan yönlendirme içeren ifadeleri kapsarken; mantıksal söz edimler gerekçelendirme, açıklama ve kanıt sunma gibi rasyonel ikna yollarını içermektedir. Duygusal söz edimler ise övgü, şikâyet, sitem ve teşekkür gibi duygulara hitap eden ifadelerden oluşmaktadır. Güven odaklı söz edimler söz verme ve garanti sunma gibi unsurları içerirken; örtük söz edimler ima, soru yoluyla yönlendirme ve varsayım kurma gibi dolaylı stratejileri kapsamaktadır. Nezaketle bütünleşen söz edimler sosyal uyumu korumaya yönelik yumuşatılmış ifadeleri içerirken, karma söz edimler birden fazla stratejinin birlikte kullanımını ifade etmektedir.

Araştırma bulguları, Almanya’da yaşayan Türk katılımcıların ikna süreçlerinde bağlama duyarlı ve esnek stratejiler geliştirdiklerini göstermektedir. Katılımcıların en sık başvurduğu stratejilerin nezaket ifadeleri, gerekçelendirme, empati kurma ve çözüm önerme olduğu belirlenmiştir. Otorite ilişkilerinin bulunduğu durumlarda daha dolaylı ve yumuşatılmış ifadeler tercih edilirken, günlük yaşamla ilgili durumlarda daha doğrudan ancak yine de nezaket içeren söylemler kullanıldığı görülmüştür.

Sonuç olarak, Almanya’da yaşayan Türklerin ikna amaçlı dil kullanımlarında hem Türkçenin kültürel söylem özelliklerini hem de çok kültürlü yaşamın etkilerini yansıttıkları ortaya konmuştur. Bu çalışma, yurt dışında yaşayan Türklerin edimsel yeterliklerine ilişkin bulgular sunarak edimbilim, sosyodilbilim ve yabancı dil olarak Türkçe öğretimi alanlarına katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: ikna, söz edim, dil işlevleri, iletişim, ikidillilik

An Examination Of Turkish People's Use Of Language For Persuasive Purposes in Germany: The Cuxhaven Example

Betül Özdemir

Abstract

The aim of this study is to examine the use of language for persuasive purposes by Turkish people living in Germany within a pragmatic and sociolinguistic framework; and to reveal the strategies employed in the persuasion process in terms of directness level, speech acts, and types of persuasion. Based on the assumption that language is a contextually sensitive social action, the study was conducted through daily communication contexts and individuals living in a bilingual, multicultural environment.

The research employed a case study, a qualitative research design. The Discourse Completion Test was chosen as the data collection tool. This test was designed to reveal how participants use language for persuasive purposes in different daily communication situations and was administered to 10 Turkish participants over the age of 18 living in the Cuxhaven region of Germany. The obtained data were analyzed using content analysis, based on the persuasion strategies table developed within the scope of the research.

Persuasion strategies are classified under seven main headings: action-oriented speech acts, logical persuasion-based speech acts, emotionally impactful speech acts, trust and responsibility-focused speech acts, implicit/indirect speech acts, polite speech acts, and mixed speech acts. Action-oriented speech acts include expressions that involve direct direction such as requests, demands, commands, suggestions, advice, warnings, and encouragement; while logical speech acts include rational persuasion methods such as justification, explanation, and presentation of evidence. Emotional speech acts consist of expressions that appeal to emotions such as praise, complaints, reproaches, and thanks. Trust-focused speech acts include elements such as promises and guarantees; while implicit speech acts encompass indirect strategies such as implication, questioning, and making assumptions. Polite speech acts include softened expressions aimed at maintaining social harmony, while mixed speech acts refer to the combined use of multiple strategies.

Research findings indicate that Turkish participants living in Germany develop contextually sensitive and flexible strategies in their persuasion processes. The most frequently used strategies were identified as polite expressions, justification, empathy, and offering solutions. In situations involving authority figures, more indirect and softened expressions were preferred, while in everyday life situations, more direct but still polite language was used.

In conclusion, it has been shown that the language use of Turks living in Germany for persuasion reflects both the cultural discourse characteristics of the Turkish language and the effects of multicultural life.

This study aims to contribute to the fields of pragmatics, sociolinguistics, and teaching Turkish as a foreign language by presenting findings on the pragmatic competencies of Turks living abroad.

Keywords: persuasion, speech act, language functions, communication, bilingualism

Understanding by Design Temelli Ekolayzer Tekniğinin 2. Sınıf Öğrencilerinin Hayat Bilgisi Dersindeki Akademik Başarısına Etkisi: Eğitim Uygulamalarına Yönelik Bir Deneysel Araştırma

Zühal Yüksel ^{1,*} & Osman Samancı ²

¹ *Erzurum İl Milli Eğitim Müdürlüğü, yukselzuhal25@gmail.com*

² *Atatürk Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı Understanding by Design (UbD) temelli Ekolayzer Tekniğinin 2. sınıf öğrencilerinin Hayat Bilgisi dersindeki akademik başarısına etkisini incelemektir. Araştırma eğitimde kaliteyi yükseltme, öğrenci merkezli ve kapsayıcı öğrenme alanları oluşturma ve öğretim süreçlerini bireysel farklılıklara duyarlı biçimde yapılandırma gereksinimi temelinde kurgulanmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin ilgi alanları, öğrenme stilleri ve çoklu zekâ özellikleri dikkate alınarak farklılaştırılmış öğretim tasarımının etkililiği odağa alınmıştır. Araştırmada ilkokul 2. sınıf Hayat Bilgisi dersi “Yaşadığım Yer ve Ülkem” öğrenme alanı doğrultusunda geliştirilen Understanding by Design (UbD) temelli ders planı kapsamında uygulanan Ekolayzer Tekniğinin öğrencilerin akademik başarı düzeyleri üzerindeki etkisi araştırılacaktır. Çalışma karma araştırma yöntemi çerçevesinde iç içe karma desen ile yürütülecektir. Araştırmanın nicel boyutunda ilkokul 2. sınıf “Yaşadığım Yer ve Ülkem” öğrenme alanı öğrenme çıktıları doğrultusunda hazırlanan belirtke tablosu temel alınarak geliştirilen ve uzman görüşleriyle kapsam geçerliği sağlanan 20 maddelik akademik performans ölçme aracı kullanılacaktır. Elde edilen nicel veriler ön test–son test kontrol gruplu deneysel desen çerçevesinde toplanacak ve uygun istatistiksel analiz yöntemleri kullanılarak çözümlenecektir. Araştırmanın nitel boyutunda ise UbD temelli ders planının uygulayıcısı olan öğretmenlerin sürece ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formundan elde edilen verilerden yararlanılacaktır. Elde edilen bulgular doğrultusunda UbD modeli temel alınarak geliştirilen Hayat Bilgisi ders planının öğrencilerin akademik başarı düzeyleri üzerinde olumlu bir etki oluşturmaları; özellikle son test puanları ile ön test–son test farkı üzerinden hesaplanan erişim puanlarında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir artışın ortaya çıkması beklenmektedir. Nicel ve nitel bulgulardan elde edilecek sonuçların uygulama sürecinin öğrencilerin yalnızca akademik başarılarını artırmakla sınırlı kalmayacağını aynı zamanda sosyal beceriler, öz yönetim ve öz düzenleme yeterlikleri, iletişim becerileri ile araştırma ve üst düzey düşünme becerilerinin gelişimine katkı sağlayacağını ortaya koyması beklenmektedir. Yine araştırmadan elde edilecek bulguların geliştirilen öğretim tasarımının 21. yüzyıl becerilerini merkeze alan OECD 2030 Learning Framework ile uyumlu bir yapı sergilediğini ortaya koyması olası bir durumdur. Hazırlanan ders planlarının değer temelli ve beceri odaklı eğitim anlayışını temel alan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli hedefleriyle de uyumlu bir yapı göstereceği değerlendirilmektedir. Bu bağlamda öğretim

tasarımının yalnızca akademik öğrenme çıktılarıyla sınırlı kalmayıp öğrencilerin karakter gelişimi, sorumluluk bilinci ve aktif vatandaşlık becerilerinin gelişimini destekleyen bir yaklaşım sunacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretimi Farklılaştırma, UbD, Hayat Bilgisi Öğretimi, Eğitimde Deneysel Uygulamalar

The Effect of the Understanding by Design-Based Equalizer Technique on Second-Grade Students' Academic Achievement in Social Studies: An Experimental Study Aimed at Educational Practices

Zühal Yüksel ^{1,*} & Osman Samancı ²

Abstract

The purpose of this study is to examine the effect of the Understanding by Design (UbD)-based Equalizer Technique on the academic achievement of second-grade students in their Social Studies class. The research was designed to address the need to improve educational quality, create student-centered and inclusive learning environments, and structure teaching processes in a way that is sensitive to individual differences. In this context, the effectiveness of differentiated instruction, taking into account students' interests, learning styles, and multiple intelligences, was the primary focus. The study will investigate the effect of the Ekolayzer Technique, implemented within an Understanding by Design (UbD)-based lesson plan developed for the "My Home and My Country" learning area of the 2nd-grade Life Skills course, on students' academic achievement levels. The study will be conducted using a nested mixed-methods design within a mixed-methods research framework. In the quantitative dimension of the study, a 20-item academic performance measurement tool will be used. This tool was developed based on a rubric prepared in accordance with the learning outcomes of the "The Place I Live and My Country" learning area for second-grade elementary school students and validated for content validity through expert opinions. The quantitative data obtained will be collected within a pre-test–post-test controlled experimental design and analyzed using appropriate statistical methods. In the qualitative dimension of the study, data obtained from a semi-structured interview form will be used to determine the views of teachers implementing the UbD-based lesson plan regarding the process. Based on the findings, it is expected that the Life Skills lesson plan developed using the UbD model will have a positive impact on students' academic achievement levels; specifically, a statistically significant increase in achievement scores—calculated based on post-test scores and the difference between pre- and post-test scores—in favor of the experimental group is anticipated. It is expected that the results derived from both quantitative and qualitative findings will demonstrate that the implementation process will not be limited to merely improving students' academic achievement but will also contribute to the development of social skills, self-management and self-regulation competencies, communication skills, as well as research and higher-order thinking skills. It is likely that the findings from this research will demonstrate that the developed instructional design aligns with the OECD 2030 Learning Framework, which centers on 21st-century skills. It is anticipated that the prepared lesson plans will also align with the objectives of the Turkey Century Education Model, which is grounded in a values-based and skills-focused educational philosophy. In this context, it is projected that the instructional design will offer an

approach that goes beyond merely academic learning outcomes to support students' character development, sense of responsibility, and the cultivation of active citizenship skills.

Keywords: Differentiated Instruction, UbD, Social Studies Education, Experimental Applications in Education

Hayat Bilgisi Dersinde Web Araçlarının Gücü: Dijital Okuryazarlık, Akademik Başarı ve Tutum Üzerine Etkileri

Elif Erturan ^{1,*} & Gizem Tabaru Örnek ²

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, eliferturan890@gmail.com

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Özet

Bu araştırmada ilkokul Hayat Bilgisi dersinde web araçlarıyla yapılan öğretimin öğrencilerin dijital okuryazarlık, Hayat Bilgisi dersine yönelik tutum ve akademik başarılarına etkilerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen tercih edilmiştir. Deney ve kontrol grupları rastgele seçilmiş olup, deney grubunda (D:34) dersler web araçları kullanılarak işlenirken, kontrol grubunda (K:31) mevcut öğretim programına göre öğretim gerçekleştirilmiştir. Her iki grupta da aynı kazanımlar hedeflenmiş olup, böylece farklı yaklaşımların öğrencilerin dijital okuryazarlık, Hayat Bilgisi dersine yönelik tutum ve akademik başarılarına etkileri değerlendirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Karaman il merkezine bağlı bir ilkokulda öğrenim gören 65 (D:43; K:31) üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Dijital Okuryazarlık Ölçeği”, “Hayat Bilgisi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği” ve “Akademik Başarı Testi” kullanılmıştır. Uygulama süreci ön test-son test dahil toplam 8 hafta sürmüştür. Veriler SPSS Statistics 22 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre web araçları kullanılarak öğretim yapılan deney grubunun dijital okuryazarlık düzeylerinde de anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bununla birlikte, hem deney hem de kontrol grubundaki öğrencilerin Hayat Bilgisi dersine yönelik tutumları ve akademik başarıları anlamlı biçimde artmıştır. Bu bulgulara göre web araçlarıyla yapılan öğretimin öğrencilerin dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmede etkili olduğu söylenebilir. Öğrencilerin dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmek ve derse yönelik olumlu tutumlarını artırmak amacıyla ders içeriklerinde web araçlarının kullanımına daha fazla yer verilmesi önemlidir. Bununla birlikte, web araçlarının yalnızca Hayat Bilgisi dersinde değil, farklı derslerde de öğretim sürecini destekleyecek şekilde kullanılması önerilmektedir.

*Bu çalışma, ikinci yazarın danışmanlığında birinci yazarın TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında yürütülen projesinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi Dersi, Dijital Okuryazarlık, Web Araçları, Akademik Başarı ve Tutum.

The Power of Web Tools in Life Studies Education: Effects on Digital Literacy, Academic Achievement, and Attitudes

Elif Erturan ^{1,*} & Gizem Tabaru Örnek ²

Abstract

This study aims to examine the effects of web tool-supported instruction in the primary school Life Studies course on students' digital literacy, attitudes toward the Life Studies course, and academic achievement. In the study, a quasi-experimental design with a pre-test-post-test control group, one of the quantitative research methods, was employed. The experimental and control groups were randomly selected. In contrast, the lessons in the experimental group (E:34) were conducted using web tools, and instruction in the control group (C:31) was carried out in accordance with the existing curriculum. The same learning outcomes were targeted in both groups, allowing the effects of different instructional approaches on students' digital literacy, attitudes toward the Life Studies course, and academic achievement to be evaluated. The study group consisted of 65 third-grade students (E: 34; C: 31) enrolled in a primary school in the city center of Karaman. The "Digital Literacy Scale," the "Attitude Scale toward the Life Studies Course," and an "Academic Achievement Test" were used as data collection instruments. The implementation process lasted eight weeks in total, including the pre-test and post-test applications. The data were analyzed using SPSS Statistics 22 software. The findings indicated a significant improvement in the digital literacy levels of students in the experimental group who received web tool-supported instruction. In addition, both the experimental and control groups showed significant increases in their attitudes toward the Life Studies course and their academic achievement. Based on these findings, it can be stated that web tool-supported instruction is effective in improving students' digital literacy skills. In this context, it is important to incorporate web tools more frequently into course content to enhance students' digital literacy skills and foster more positive attitudes toward the course. Furthermore, it is recommended that web tools be used not only in the Life Studies course but also in other subjects to support teaching and learning.

* This study was derived from a project conducted by the first author under the TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program, under the supervision of the second author.

Keywords: Life Studies Course, Digital Literacy, Web Tools, Academic Achievement, and Attitudes.

Hayat Bilgisi Dersinde Teknoloji Destekli Öğretim Uygulamalarının Akademik Başarıya Etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması

Serkan Aslan

Süleyman Demirel Üniversitesi, serkanaslan@sdu.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul Hayat Bilgisi dersinde uygulanan teknoloji destekli öğretim müdahalelerinin öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkisini meta-analiz yöntemiyle bütüncül olarak değerlendirmektir. Hayat Bilgisi dersine yönelik deneysel/yarı deneysel desenle yürütülen ve akademik başarıyı nicel olarak raporlayan çalışmalar derlenmiş; etki büyüklükleri standartlaştırılmış ortalama farkı olarak Hedges'in g katsayısıyla hesaplanmıştır. Çalışmalar arası gerçek etkilerin farklılaşabileceği varsayımıyla rastgele etkiler modeli kurulmuş; kestirim için restricted maximum likelihood (REML) yaklaşımı kullanılmış ve testler Hartung–Knapp yöntemiyle raporlanmıştır. Sekiz çalışmanın dâhil edildiği analizde teknoloji destekli öğretim uygulamalarının akademik başarı üzerindeki birleşik etkisi anlamlı ve pozitifdir ($g=0.953$; %95 GA [0.527, 1.380]; $p=.001$). Heterojenlik testi anlamlı bulunmuş ve heterojenlik düzeyi orta-yüksek düzeydedir ($Q(7)=19.39$, $p=.007$; $I^2=63.05\%$). Keşfedici alt grup analizinde müdahaleler artırılmış gerçeklik ($k=2$), eğitsel dijital oyun ($k=2$) ve tekil uygulamalar ($k=4$) olarak sınıflandırılmış; alt gruplar arası fark anlamlı değildir ($Q_m(2)=0.92$, $p=.632$). Tekil uygulamalar alt grubunda etki anlamlı düzeyde pozitif bulunurken ($g=1.091$; $p=.023$), artırılmış gerçeklik ve eğitsel dijital oyun alt gruplarında çalışma sayısının sınırlı olması ($k=2$) nedeniyle sonuçlar temkinli yorumlanmıştır. Genel olarak bulgular, ilkokul Hayat Bilgisi dersinde teknoloji destekli öğretim uygulamalarının akademik başarıyı artırmada etkili olduğunu; ancak etki büyüklüklerinin müdahale türü ve uygulama koşullarına göre değişebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi, meta-analiz, teknoloji destekli öğretim, akademik başarı

The Effect of Technology-Supported Instructional Practices on Academic Achievement in Life Science: A Meta-Analysis Study

Serkan Aslan

Abstract

The present study aimed to synthesise evidence on the impact of technology-supported instructional interventions implemented in primary school Life Science (Hayat Bilgisi) on students' academic achievement through meta-analysis. Studies employing experimental or quasi-experimental designs in the context of Life Science and reporting quantitative achievement outcomes were reviewed, and effect sizes were computed as standardised mean differences using Hedges' g . A random-effects model was fitted under the assumption that true effects vary across studies; restricted maximum likelihood (REML) was used for estimation, and statistical inference was reported using the Hartung–Knapp method. Based on eight included studies, the pooled effect of technology-supported instruction on academic achievement was positive and statistically significant ($g = 0.953$; 95% CI [0.527, 1.380]; $p = .001$). The heterogeneity test was significant, indicating a moderate-to-high level of heterogeneity ($Q(7) = 19.39$, $p = .007$; $I^2 = 63.05\%$). In an exploratory subgroup analysis, interventions were categorised as augmented reality ($k = 2$), educational digital games ($k = 2$), and single/heterogeneous applications ($k = 4$); differences between subgroups were not statistically significant ($Q_m(2) = 0.92$, $p = .632$). While the pooled effect was significantly positive in the single/heterogeneous applications subgroup ($g = 1.091$; $p = .023$), subgroup-level inferences for augmented reality and educational digital games were interpreted cautiously due to the limited number of studies ($k = 2$). Overall, the findings suggest that technology-supported instructional practices in primary Life Science are effective in enhancing academic achievement; however, effect sizes may vary depending on intervention type and implementation conditions.

Keywords: Life Science, meta-analysis, technology-supported instruction, academic achievement

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Kapsamında Birinci ve İkinci Sınıf Hayat Bilgisi Ders Kitaplarının Değerler Çerçevesinde İncelenmesi

Semra Yüksekbaş^{1,*} & Kemal Köksal¹

¹ Gazi Üniversitesi, heysemra01@gmail.com

Özet

Hayat Bilgisi dersinin amacı, çocuğun yaşamın bir parçası olarak kendini, çevresini, toplumunu ve bu toplumdaki yerini tanımasını sağlayarak kendine uygun yaşam becerilerini edinip bunları yaşamında uygulamasını sağlamak şeklinde açıklanabilir. İlkokul döneminde önemli bir yere sahip olan Hayat Bilgisi dersinin öğretim sürecinde değerler eğitimi de temel bir bileşen olarak öne çıkmaktadır. Bu ders, öğrencilerin bireysel ve toplumsal gelişimlerinin şekillenmesinde belirleyici bir rol oynamaktadır. İlgili literatür incelendiğinde, öğretim programlarında yer alan değerlerin ders kitaplarındaki içeriklere yansımaları ele alan çalışmaların çoğunlukla 2005, 2009 ve 2018 öğretim programları çerçevesinde ele alındığı görülmektedir. Bu çalışmalar genellikle önceki değerler listelerine odaklanmakta ve değerlerin ders kitaplarında ne sıklıkta yer aldığını belirlemeye yönelik betimsel analizler sunmaktadır. Ancak 2024 yılında uygulamaya konulan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin ortaya koyduğu Erdem-Değer-Eylem yaklaşımını merkeze alarak, bu yeni çerçeve doğrultusunda ders kitaplarını sistematik biçimde inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Bu durum, yeni eğitim anlayışının ders kitaplarına ne ölçüde yansıdığının, hangi değerlerin öncelikli olarak ele alındığının ve değerlerin hangi bağlamlarda nasıl sunulduğunun bilimsel olarak ortaya konulmasını gerekli kılmaktadır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin Erdem-Değer-Eylem üçlüsünü vurgulayan yapısı, değerlerin yalnızca bilişsel düzeyde kazandırılmasının ötesinde davranışa dönüştürülmesini hedeflemektedir. Bu bağlamda, ders kitaplarında yer alan metinlerin değerleri eylem boyutuyla ne ölçüde ilişkilendirdiğinin incelenmesi önem taşımaktadır. Bu çalışmada, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan ilkökul 1. ve 2. sınıf Hayat Bilgisi ders kitaplarında yer alan metinlerin, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi'ndeki 20 temel değeri yansıtırma düzeyi ve bu değerlerin metinlerde ele alınış biçimlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmada temel nitel araştırma yöntemi benimsenmektedir. Veri kaynağını, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan ilkökul 1. ve 2. sınıf Hayat Bilgisi ders kitaplarında yer alan öğrenme alanlarına ait alt konu başlıklarındaki içerikler oluşturmaktadır. Söz konusu içerikler, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi'nde yer alan 20 temel değer doğrultusunda incelenmektedir. Verilerin analizinde doküman incelemesi yöntemi kullanılmakta, bulgular ise sınıf düzeylerine göre ayrı ayrı sunulmaktadır. Araştırma kapsamında; ders kitaplarında yer alan içeriklerde 20 temel değerlerin bulunma durumu, değerlerin görülme sıklıkları, bilişsel düzeyde mi yoksa davranışa dönük örneklerle mi sunulduğu, sınıf düzeylerine göre ele alınış biçimindeki benzerlik ve farklılıklar ile içeriklerin Maarif Modeli'nin Erdem-Değer-Eylem yaklaşımıyla uyum düzeyine ilişkin sorulara yanıt

aranmaktadır. Araştırma sonuçları, alt problemler doğrultusunda analiz edilerek her bir sınıf düzeyinde değerlerin dağılımı, sunuluş biçimi ve eylem boyutuyla ilişkilendirilme durumu ortaya konulacaktır. Bu kapsamda, Hayat Bilgisi ders kitaplarındaki metinlerin Maarif Modeli'nin değerler çerçevesiyle örtüşme düzeyinin belirlenmesi ve ilgili paydaşlara veri sunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hayat bilgisi, Değerler eğitimi, Maarif Modeli, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi, Ders kitabı

An Examination Of First And Second Grade Life Sciences Textbooks Within The Values Framework Under The Century Of Türkiye Education Model

Semra Yüksekbaş^{1,*} & Kemal Köksal¹

Abstract

The Life Sciences course aims to help children recognize themselves, their environment, and their place in society, acquiring and applying appropriate life skills. As a core subject in primary education, it plays a determinative role in shaping individual and social development, with values education serving as a fundamental component. A review of the relevant literature reveals that studies examining the reflection of curriculum values onto textbook content have predominantly focused on the 2005, 2009, and 2018 curricula, offering descriptive analyses of value frequency and types. However, studies systematically examining textbooks in alignment with the Virtue-Value-Action approach introduced by the Century of Türkiye Education Model implemented in 2024, remain notably limited. This gap necessitates scientific investigation of the extent to which the new educational vision is reflected in textbooks, which values are prioritized, and how they are contextually presented. The Century of Türkiye Education Model emphasizes the Virtue-Value-Action triad, aiming not merely to foster values at a cognitive level but to translate them into behavioral outcomes. Accordingly, examining the degree to which textbook content associates values with the action dimension is of considerable significance. This study aims to investigate the extent to which texts in the first- and second-grade Life Sciences textbooks, developed within the scope of the Century of Türkiye Education Model, reflect the 20 core values of the Virtue-Value-Action Framework, and to analyze how these values are addressed within the texts. The study adopts a basic qualitative research design. Data sources consist of content under the sub-topic headings of learning domains in the first- and second-grade Life Sciences textbooks, examined in accordance with the 20 core values of the Virtue-Value-Action Framework. Document analysis is employed as the analytical method, and findings are presented separately by grade level. The study seeks answers to the following questions: the presence and frequency of the 20 core values in textbook content; whether values are presented cognitively or through action-oriented examples; similarities and differences in value treatment across grade levels; and the degree of alignment of content with the Virtue-Value-Action approach of the Century of Türkiye Education Model. The findings will be analyzed in light of these research questions, revealing the distribution, manner of presentation, and action-dimension alignment of values at each grade level. The study ultimately aims to determine the degree of correspondence between Life Sciences textbook texts and the values framework of the Century of Türkiye Education Model, and to provide evidence-based insights for relevant stakeholders.

Keywords: Life Sciences, Values Education, The Century of Türkiye Education Model, Virtue-Value-Action Framework, Textbook

STEAM Yaklaşımı Çerçevesinde İlkokul Birinci Sınıf Öğrencilerinin "Bilim İnsanı" Algısının Çizimler Üzerinden İncelenmesi

Hatice Sena Yıldırım ^{1,*} & Hamdi Karakaş ¹

¹ Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, 20259441003@cumhuriyet.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, birinci sınıf öğrencilerinin "Bilim İnsanı" algılarını STEAM (Fen, Teknoloji, Mühendislik, Sanat ve Matematik) yaklaşımı bağlamında incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim (fenomenoloji) desenine göre yapılandırılmıştır. Çalışma grubu, İç Anadolu Bölgesi'nde sosyoekonomik açıdan dezavantajlı bir Yatılı Bölge İlkokulu'nda (YİBO) öğrenim gören amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 16 birinci sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Veri toplama sürecinde, öğrencilerin disiplinlerarası bir perspektif kazanması için öncelikle dört haftalık bir "STEAM Atölyesi" uygulanmış; ardından veriler "Bir Bilim İnsanı Çiz" (DAST) yönergesi ve yarı yapılandırılmış mülakatlar aracılığıyla toplanmıştır. Araştırma sonuçları, öğrencilerin bilim insanı imajının geleneksel laboratuvar stereotiplerini aştığını ortaya koymaktadır. Öğrenciler, bilim insanını laboratuvardan çıkarıp enerji, tarım ve halk sağlığı gibi alanlarda topluma fayda sağlayan, teknoloji ve mühendisliği gerçek yaşam problemleriyle entegre eden çok boyutlu ve insancıl bir figür olarak kurgulamışlardır. Bu bulgular ışığında, dezavantajlı eğitim ortamlarında okul içi ve dışı alanların uyaran zenginliği sunan STEAM eğitiminin sınıf içi uygulamalarla sıklıkla uygulanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: STEAM eğitimi, bilim insanı algısı, YİBO, bağlamsal fen eğitimi, birinci sınıf öğrencileri.

Investigation of First-Grade Primary School Students' Perceptions of the "Scientist" Through Drawings Within the Framework of the STEAM Approach

Hatice Sena Yıldırım ^{1,*} & Hamdi Karakaş ¹

Abstract

The purpose of this study is to examine first-grade students' perceptions of the "Scientist" within the context of the STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, and Mathematics) approach. The research was designed utilizing phenomenology, a qualitative research method. The study group consists of 16 first-grade students selected through purposive sampling, who attend a socioeconomically disadvantaged Regional Boarding Primary School (YİBO) in the Central Anatolia Region. During the data collection process, a four-week "STEAM Workshop" was initially implemented to foster an interdisciplinary perspective among the students; subsequently, data were collected utilizing the "Draw-a-Scientist Test" (DAST) protocol and semi-structured interviews. The results of the research reveal that the students' image of a scientist transcends traditional laboratory stereotypes. The students conceptualized the scientist as a multidimensional and humanistic figure who steps outside the laboratory to benefit society in fields such as energy, agriculture, and public health, integrating technology and engineering with real-life problems. In light of these findings, it is recommended that STEAM education, which provides a stimulus-rich environment both in and out of school, be frequently integrated into classroom practices in disadvantaged educational settings.

Keywords: STEAM education, perception of the scientist, YİBO (Regional Boarding School), contextual science education, first-grade students.

İlkokul Eğitiminde Empati, Bakım Etiği ve Kapsayıcı Sürdürülebilirlik: Bütünleştirici Bir Derleme

Ogün Çakır

Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, ogun.cakir@izu.edu.tr

Özet

Bu çalışma, ilkökul eğitiminde empati, bakım etiği, kapsayıcı eğitim ve sürdürülebilirlik literatürünü birlikte değerlendirerek kapsayıcı sürdürülebilirlik için daha bütüncül bir pedagojik çerçeve önermeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın çıkış noktası, empatinin ilkökul bağlamında sıklıkla olumlu, gerekli ve neredeyse kendiliğinden dönüştürücü bir eğitimsel değer olarak ele alınmasına karşın, bu duyuşsal yönelimin kapsayıcı ve sürdürülebilir bir okul yaşamını tek başına kurmaya yetip yetmediği sorusudur. Bu amaç doğrultusunda araştırma, bütünleştirici derleme deseninde yapılandırılmıştır. 2019-2026 yılları arasında yayımlanan Türkçe ve İngilizce çalışmalar ERIC, Scopus, Web of Science, Google Scholar, TR Dizin, DergiPark ve Wiley veri kaynakları üzerinden taranmış; ayrıca alanın kuramsal omurgasını oluşturan temel klasik metinler incelemeye dâhil edilmiştir. Dâhil etme ve dışlama ölçütleri doğrultusunda belirlenen 65 çalışma tematik sentez yaklaşımıyla analiz edilmiştir. Analiz sürecinde önce serbest kodlar oluşturulmuş, ardından bu kodlar betimsel temalara dönüştürülmüş ve son aşamada analitik temalara ulaşılmıştır.

Bulgular, empatinin ilkökul eğitiminde farklılıkları fark etme, başkasına yönelme, dışlanma örüntülerini görünür kılma ve kapsayıcı sınıf iklimi için bir başlangıç zemini oluşturma açısından önemli bir pedagojik kaynak olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte incelenen literatür, empatinin seçicilik, yüzeysellik, projeksiyon ve davranışa dönüşememe gibi sınırlılıklar taşıdığını da ortaya koymaktadır. Özellikle empatik yönelimin çoğu zaman yakın, tanıdık ya da güvenli bulunana yönelmesi; yapısal eşitsizlikleri ve kurumsal sorumluluk boyutunu tek başına dönüştürememesi dikkat çekmektedir. Bu noktada bakım etiği, empatiyi dışlayan değil; onu dikkat, yanıt verebilirlik, karşılıklılık, süreklilik ve ortak yaşamı sürdürme emeği doğrultusunda derinleştiren bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Derleme bulguları, kapsayıcı sürdürülebilirliğin ilkökul bağlamında aidiyet, katılım, adalet, sorumluluk ve ilişkisellik eksenlerinde düşünülmesi gerektiğini göstermektedir. Buna göre kapsayıcı sürdürülebilirlik, yalnızca çevresel duyarlılık ya da farklılıklara hoşgörüyle sınırlı bir söylem değil; okulun gündelik yaşamında adil katılımın, koşulsuz aidiyetin, bakım temelli sorumluluğun ve ilişkisel sürekliliğin nasıl kurulduğuyula ilgili bir eğitim meselesidir.

Sonuç olarak çalışma, ilkökul eğitiminde kapsayıcı ve sürdürülebilir bir pedagojik ufkun yalnızca empatiye dayandırılmayacağını ortaya koymaktadır. Empati önemli bir eşik işlevi görse de, daha adil ve kalıcı bir okul yaşamı için bunun bakım etiğiyle tamamlanması gerekmektedir. Bu yönüyle çalışma,

empati, kapsayıcılık, bakım etiği ve sürdürülebilirlik literatürlerini aynı analitik çerçevede bir araya getirerek ilkokul için ilişkisel ve etik temelli bir kavramsal öneri geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: empati, bakım etiği, kapsayıcı eğitim, kapsayıcı sürdürülebilirlik, ilkokul eğitimi, bütünleştirici derleme

Empathy, Care Ethics, and Inclusive Sustainability in Primary Education: An Integrative Review

Ogün Çakır

Abstract

This study aims to propose a more holistic pedagogical framework for inclusive sustainability by bringing together the literatures on empathy, care ethics, inclusive education, and sustainability in the context of primary education. The study starts from a central concern: although empathy is often treated in primary education as a positive, necessary, and almost inherently transformative value, it remains unclear whether empathy alone can provide an adequate ethical and pedagogical basis for an inclusive and sustainable school life. To address this question, the study was designed as an integrative review. Turkish and English studies published between 2019 and 2026 were identified through ERIC, Scopus, Web of Science, Google Scholar, TR Dizin, DergiPark, and Wiley, while foundational classical texts shaping the field were also included in order to establish the conceptual framework. Following the inclusion and exclusion criteria, 65 studies were analyzed through thematic synthesis. The analytic process involved three stages: generating free codes from the selected literature, organizing these codes into descriptive themes, and then constructing higher-order analytical themes.

The findings indicate that empathy constitutes a significant pedagogical resource in primary education because it helps students notice difference, turn toward others, recognize exclusion, and develop an initial orientation toward a more inclusive classroom climate. However, the reviewed literature also shows that empathy has clear limitations. Empathic responses may remain selective, superficial, projective, and behaviorally weak. In many cases, empathy tends to gravitate toward what is familiar, proximate, or emotionally accessible, while failing to address structural inequalities and institutional responsibilities in a sustained way. At this point, care ethics emerges not as a rejection of empathy but as a framework that deepens it through attentiveness, responsiveness, reciprocity, continuity, and the labor of sustaining shared life. The review further demonstrates that inclusive sustainability in primary education needs to be understood through five interrelated dimensions: belonging, participation, justice, responsibility, and relationality. From this perspective, inclusive sustainability cannot be reduced either to environmental awareness or to a discourse of tolerance toward difference. Rather, it concerns how schools cultivate just participation, unconditional belonging, care-based responsibility, and durable relational structures in everyday educational life.

In conclusion, the study argues that the future of inclusive and sustainable primary education cannot rest on empathy alone. Empathy may function as an important moral threshold, but it needs to be complemented by care ethics in order to support a more just, durable, and relationally grounded form of school life. By synthesizing the literatures on empathy, care ethics, inclusivity, and sustainability within

a single analytical framework, the study offers a conceptually integrated perspective for rethinking inclusive sustainability in primary education.

Keywords: empathy, care ethics, inclusive education, inclusive sustainability, primary education, integrative review

Oryantiring Uygulamalarının 1. Sınıf Öğrencilerinin Hayat Bilgisi Dersine Yönelik Tutumlarına ve Eğlenme Düzeylerine Etkisi Üzerine Bir Araştırma

Elif Naime Ören ^{1,*} & Nil Duban ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, elifnaimeoren@gmail.com

² Anadolu Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, yeni tanınan ve sevilen oryantiring sporunun amaçlarının ilkökul 1. sınıf hayat bilgisi ders kazanımları ile birleştirilip dersin işlenmesi ve süreçte öğrencilerin derse karşı tutumlarının ve eğlenme düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmada ön test-son test kontrol grupsuz yarı deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 19 birinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma 2022-2023 eğitim-öğretim yılının ikinci döneminde Afyonkarahisar ilinin Sinanpaşa ilçesindeki bir devlet ilkökulunda gerçekleştirilmiştir. Birinci sınıf hayat bilgisi ders kazanımları belirlendikten sonra oryantiring sporu amaçları doğrultusunda Hayat Bilgisi ders kazanımlarına ulaşılacak şekilde etkinlikler planlanmıştır. Planlanan takvime uygun olarak oluşturulan etkinliklerle öğretim gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak 15 maddeden oluşan Hayat Bilgisi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği ile 10 maddeden oluşan Hayat Bilgisi Dersinde Eğlenme Düzeyini Belirleme Ölçeği ön test ve son test olarak kullanılmıştır. Uygulama sonrasında ise altı öğrenci ile görüşme yapılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırma kapsamında gerçekleştirilen etkinliklerin öğrencilerin tutumları ve eğlenme düzeyleri üzerine etkili olup olmadığını belirlemek için kullanılan ölçeklerin ön test son test ortalamaları incelenmiştir. Hayat Bilgisi Dersine Yönelik Tutum Ölçeği ve Hayat Bilgisi Dersinde Eğlenme Düzeyini Belirleme Ölçeği'nin ön test ve son test puanları arasındaki farkların anlamlılık düzeyi parametrik olmayan testlerden "Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi" ile belirlenmiştir. Araştırmada uygulanan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi'ne göre ön test ve son test puanları arasındaki farkların 0,05'ten küçük olması nedeniyle istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Uygulanan etkinliklerin öğrencilerin hayat bilgisi dersine yönelik tutumları ve eğlenme düzeyleri üzerinde etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oryantiring, Hayat Bilgisi, 1. Sınıf

A Research On The Effect Of Orienteering Practices On First Grade Students A Attitudes Towards Life Sciences Course And Their Enjoyment Levels

Elif Naime Ören ^{1,*} & Nil Duban ²

Abstract

The purpose of this research is to combine the objectives of the newly known and popular orienteering sport with the primary school 1st grade Life Science course outcomes to teach the course, and to examine the students' attitudes towards the course and their entertainment levels. A pretest-posttest quasi-experimental design without o control group was used in the research. There ara 19 firsrt grade students in the study group of the research. The research was conducted in a public primary school in Sinanpaşa district of Afyonkarahisar province in the second semester of the 2022-2023 academic year. After the first grade Life Science course outcomes were determined, activities were planned to achieve the Life Science course outcomes. Teaching was carried out with activities created according to the planned calendar. In the study, the 15-item Attitude Scale towards the Life Science Lesson and the 10-item Scale for Determining the Level of Fun in the Life Science Lesson were used as data collection tools as pre-test and post-test. After the application, six students were interviewed. Semi-structured interview technique was used. The pretest and posttest mean scores of the scales were examined to determine whether the activites carried out within the scope of the research had an impact on the students' attitudes and enjoyment levels. The significance level of the differences between thw pre-test and posttest scores of the Attitude Scale Towards the Life Science Lesson and the Scale for Determining the Level of Fun in the Life Science Lesson was determining by the "Wilcoxon Signed Rank Test" , one of the non-parametric tests. According to the Wilcoxon Signed Rank Test applied in the research, the pre-test and post-test scores were determined. A statistically significant difference was found since the differences between the test scores were less than 0.05 (p

Keywords: Orienteering, Life Sciences, 1 st Grade

İlkokulda Afet Farkındalığı Eğitimi: Öğretim Sürecine Yönelik Bir Çerçeve Önerisi

Gülşah Subaşı ^{1,*} & Emre Subaşı ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, gacikgoz@yildiz.edu.tr

Özet

Afetler, bireylerin güvenlik algısını, psikolojik iyi oluşunu ve günlük yaşam becerilerini etkileyen çok boyutlu toplumsal süreçlerdir. Bu bağlamda afetlere ilişkin farkındalığın çocukluk döneminden itibaren kazandırılması, afet risklerinin azaltılması ve güvenli davranışların geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır. İlkokul dönemi, öğrencilerin temel bilgi, tutum ve davranışlarının şekillendiği kritik bir gelişim evresi olması bakımından afet farkındalığı eğitimi açısından önemli bir fırsat sunmaktadır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul düzeyinde afet farkındalığı eğitiminin önemini eğitimsel bağlamındaki önemini incelemek ve öğretim sürecinde kullanılabilecek temel bileşenlere dayalı bir çerçeve önerisi sunmaktır. Çalışmada doküman incelemesi yöntemi kullanılmış; afet eğitimi, afet farkındalığı, ilkokul döneminin özellikleri ve öğretim süreciyle ilişkili ulusal ve uluslararası literatür incelenerek kavramsal bir çerçeve geliştirilmiştir. İncelenen literatür, ilkokul düzeyinde afet farkındalığı eğitiminin erken yaşlardan itibaren ele alınmasının önemli olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte öğretim programları, ders kitapları ve okul uygulamalarında afet eğitiminin çoğunlukla bilişsel düzeyde kaldığı; uygulama, beceri ve disiplinlerarası bütünlük boyutlarının sınırlı olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca öğretmen görüşleri, etkili bir afet eğitimi için uygulamalı etkinliklere, görsel ve simülasyon temelli öğrenme süreçlerine, öğretmen yeterliğine ve okul-aile iş birliğine ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, ilkokulda afet farkındalığı eğitiminin bilgi, tutum ve davranış boyutlarını kapsayan; gelişim düzeyine uygun, uygulama temelli ve bütüncül bir öğretim çerçevesi içinde yapılandırılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: afet farkındalığı, ilkokul, afet eğitimi, öğretim süreci, çerçeve önerisi

Disaster Awareness Education in Primary School: A Proposed Framework for the Teaching Process

Gülşah Subaşı ^{1,*} & Emre Subaşı ¹

Abstract

Disasters are multifaceted social processes that affect individuals' perceptions of safety, psychological well-being, and daily life skills. In this context, raising disaster awareness from childhood is crucial for reducing disaster risks and promoting safe behaviors. The primary school period offers an important opportunity for disaster awareness education, as it is a critical developmental stage in which students' basic knowledge, attitudes, and behaviors are shaped. This study aims to examine the educational importance of disaster awareness education at the primary school level and to propose a framework based on the fundamental components that can be used in the teaching process. In this study, document analysis was employed, and a conceptual framework was developed through an examination of national and international literature on disaster education, disaster awareness, the developmental characteristics of the primary school period, and the teaching process. The reviewed literature indicates that disaster awareness education should be introduced from an early age in primary school. However, disaster education in curricula, textbooks, and school practices appears to remain largely at the cognitive level, while its practical, skill-based, and interdisciplinary dimensions remain limited. Furthermore, teachers' views suggest that effective disaster education requires practical activities, visual and simulation-based learning processes, teacher competence, and school-family collaboration. Accordingly, it was concluded that disaster awareness education in primary schools should be structured within a holistic, practice-based teaching framework that addresses knowledge, attitudes, and behaviors and is appropriate to students' developmental levels.

Keywords: disaster awareness, primary school, disaster education, teaching process, framework proposal

İlkokul Öğrencilerinin Sosyal Katılım Becerilerinin Demografik ve Eğitsel Değişkenler Açısından İncelenmesi

Özlem Apak Tezcan ^{1,*}, Seda Çarıkçı ² & Elif Burcu Yaşar ³

¹ Kocaeli Üniversitesi, ozlemapak@kocaeli.edu.tr

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ Kartal Şehit Şükrü Bayrakçı Io

Özet

İlkokul çağındaki öğrencilerin erken dönemden itibaren toplumsal yaşama ilişkin farkındalık geliştirmeleri, içinde bulundukları çevreyi tanımaları, karşılaştıkları sorunları fark ederek çözüm yolları aramaları ve hem kendileri hem de çevreleri için fayda üreten bireyler olarak yetişmeleri büyük önem taşımaktadır (Altınok, 2012). Bununla birlikte sosyal katılım becerisi; öğrencilerin yaşamlarının farklı alanlarında ihtiyaç duydukları, gelişimi çok boyutlu etmenlere bağlı olan ve yeterince kazanılamaması durumunda hem akademik hem de günlük yaşamlarını olumsuz etkileyebilen bir beceri olarak da ifade edilebilir. Katılım kavramı, öğrencilerin okul topluluğunun değerli bir üyesi olarak hissetmeleri gibi sosyal unsurları da içerir (Booth, 2002; Farrell, 2000). Özellikle aidiyet duygusu ile diğer çocuklar ve öğretmenler tarafından kabul edilme hissi gibi sosyal boyutlarda öğrenciler öğrenme deneyimlerini paylaşır ve birlikte zaman geçirir (Black-Hawkins, 2013; Rouse, 2016). Dolayısıyla katılım, sadece sınıfların paylaşılması değil, aynı zamanda gerçek etkileşim, paylaşılan deneyimler ve kişinin kendi topluluğu içinde görülüp duyulmasını da ifade eder (Ketovuori vd., 2020). Bu bağlamda sosyal katılım, öğrencilerin eğitim süreci boyunca okul içi ve okul dışı çeşitli etkinliklere aktif olarak katılmalarını destekleyen, özgüven ve sorumluluk duygularını geliştiren temel bir beceri olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca katılım, tüm çocuklar için temel bir hak olup, sosyal katılımın desteklenmesi çocukların iyi oluşunu güçlendiren önemli bir unsur olarak da değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, ilkokul 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin sosyal katılım beceri düzeylerini belirlemektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında İstanbul ili Pendik ilçesinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir devlet okulunda öğrenim görmekte olan 545 ilkokul öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile Samancı ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilen “Sosyal Katılım Becerilerini Belirleme Ölçeği” kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu aracılığıyla öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin veriler elde edilirken, ölçek yoluyla öğrencilerin sosyal katılım beceri düzeyleri nicel olarak belirlenmiştir. Araştırma kapsamında, ilkokul öğrencilerinin sosyal katılım beceri düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmektedir. Bu doğrultuda araştırmada; sosyal katılım beceri düzeylerinin cinsiyet, sınıf düzeyi, kardeş sayısı ve okul öncesi eğitim alma durumu değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık gösterip

göstermediğine yönelik araştırma sorularına yanıt aranmıştır. Araştırmadan elde edilecek bulguların, ilkokul öğrencilerinin sosyal katılım beceri düzeylerini etkileyen değişkenlerin ortaya konulmasına katkı sağlaması ve bu doğrultuda sosyal katılımın desteklenmesine yönelik önleyici ve geliştirici eğitimsel uygulamaların tasarlanmasına ışık tutması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal katılım, Hayat Bilgisi, ilkokul öğrencileri, sınıf öğretmenliği

Examining Primary School Students' Social Participation Skills Across Demographic and Educational Variables

Özlem Apak Tezcan ^{1,*}, Seda Çarıkçı ² & Elif Burcu Yaşar ³

Abstract

It is crucial for primary school pupils to develop an awareness of social life from an early age, to understand the environment in which they live, to recognize the problems they encounter and seek solutions, and to grow into individuals who contribute positively to both themselves and their communities (Altınok, 2012). Social participation can be defined as a multidimensional skill required in various areas of students' lives, the development of which depends on multiple interrelated factors and which, if not adequately acquired, may adversely affect both academic and daily functioning. The concept of participation also encompasses social dimensions such as students feeling like valued members of the school community (Booth, 2002; Farrell, 2000). In particular, in terms of social dimensions such as a sense of belonging and acceptance by peers and teachers, students share learning experiences and engage in collaborative interactions (Black-Hawkins, 2013; Rouse, 2016). From this perspective, participation refers not only to being physically present in the classroom but also to meaningful interaction, shared experiences, and being seen and heard within one's educational community (Ketovuori et al., 2020). Accordingly, social participation emerges as a fundamental competence that supports students' active engagement in both in-school and out-of-school activities, fostering self-confidence and a sense of responsibility. Participation is also recognized as a fundamental right of all children, and its promotion is considered essential for enhancing children's well-being. This study aims to determine the levels of social participation skills among second-, third-, and fourth-grade primary school pupils. A quantitative survey design was employed. The sample consisted of 545 pupils attending a public primary school affiliated with the Ministry of National Education in the Pendik district of Istanbul during the 2025–2026 academic year. Data were collected using a personal information form developed by the researchers and the “Social Participation Skills Assessment Scale” developed by Samancı et al. (2018). Students' demographic and educational characteristics were obtained through the personal information form, while their levels of social participation skills were measured using the scale. The study examines whether primary school pupils' social participation skills differ significantly according to gender, grade level, number of siblings, and preschool education attendance. The findings are expected to contribute to the identification of variables influencing primary school pupils' social participation skills and to inform the design of preventive and developmental educational practices aimed at enhancing social participation.

Keywords: Social participation, Life Studies, primary school students, classroom education

Hayat Bilgisi Başarısını Ne Belirler? İlkokul Düzeyinde Çok Değişkenli Bir İnceleme

Cüneyt Akar

Uşak Üniversitesi, akarcuneyt@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin hayat bilgisi dersindeki başarılarını yordayan bireysel, ailesel ve akademik değişkenler hiyerarşik regresyon analizi ile incelenmiştir. Araştırma, farklı sosyoekonomik özelliklere sahip toplam 2120 öğrenciden elde edilen veriler üzerinden yürütülmüştür. Analiz sürecinde değişkenler aşamalı olarak modele dahil edilmiş ve her bir değişken grubunun başarı üzerindeki katkısı ayrı ayrı değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular, hayat bilgisi başarısının en güçlü yordayıcılarının akademik başarı değişkenleri olduğunu ortaya koymuştur. Özellikle fen başarısı en yüksek etki büyüklüğüne sahip değişken olarak öne çıkarken, matematik ve Türkçe başarılarının da anlamlı düzeyde katkı sağladığı belirlenmiştir. Bu durum, akademik alanlar arasında güçlü bir bilişsel aktarımın varlığına işaret etmekte ve disiplinler arası öğrenmenin önemini vurgulamaktadır.

Aileye ilişkin değişkenler incelendiğinde, aile desteğinin artmasının hayat bilgisi başarısını anlamlı biçimde artırdığı görülmüştür. Ebeveyn çalışma durumuna ilişkin bulgular ise dikkat çekici bir farklılaşma göstermektedir. Anne çalışma durumunun pozitif yönde anlamlı olması, değişkenin kodlanma biçimi dikkate alındığında, annesi çalışmayan öğrencilerin daha yüksek başarı gösterdiğini ortaya koymaktadır. Buna karşılık baba çalışma durumunun negatif yönde anlamlı olması, babası çalışan öğrencilerin daha yüksek başarı düzeyine sahip olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, ebeveyn rollerinin çocukların akademik gelişimi üzerindeki etkisinin farklılaşabileceğine işaret etmektedir.

Ayrıca kardeş sayısının artmasının başarıyı olumsuz yönde etkilediği belirlenmiştir. Genel olarak bulgular, hayat bilgisi başarısının büyük ölçüde akademik performans ve aile desteği ile ilişkili olduğunu, bireysel ve ailesel değişkenlerin ise bu süreçte tamamlayıcı rol oynadığını göstermektedir. Bu sonuçlar, ilkokul düzeyinde akademik başarıyı artırmaya yönelik uygulamalarda hem akademik destek hem de aile katılımının birlikte ele alınmasının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: hayat bilgisi başarısı, hiyerarşik regresyon, akademik başarı, aile desteği, ilkokul öğrencileri

Predictors of Life Studies Achievement: A Hierarchical Regression Analysis on Primary School Students

Cüneyt Akar

Abstract

This study aims to examine the individual, familial, and academic predictors of Life Studies achievement among primary school students using hierarchical regression analysis. The study was conducted with data collected from 2,120 third- and fourth-grade students from diverse socioeconomic backgrounds. Variables were entered into the regression model in successive steps, allowing for the evaluation of the incremental contribution of each group of predictors.

The findings revealed that academic achievement variables were the strongest predictors of Life Studies achievement. In particular, science achievement emerged as the most influential predictor, followed by mathematics and Turkish language achievement. These results indicate a strong cognitive transfer across academic domains and highlight the interdisciplinary nature of learning at the primary level.

Family-related variables also showed significant effects. Increased family support was associated with higher levels of achievement. Notably, parental employment status demonstrated differential effects. Considering the coding of the variables (1 = employed, 2 = not employed), the positive coefficient for maternal employment indicates that students whose mothers are not employed tend to have higher achievement. In contrast, the negative coefficient for paternal employment suggests that students whose fathers are employed tend to achieve better outcomes. These findings point to differentiated parental roles and their complex influence on students' academic performance.

Additionally, an increase in the number of siblings was found to negatively predict achievement. Overall, the results suggest that Life Studies achievement is largely associated with academic performance and family support, while individual and familial factors play complementary roles. These findings underscore the importance of integrating both academic and family-based support mechanisms to enhance student achievement at the primary school level.

Keywords: Life Studies achievement, academic achievement, family support, parental effects, hierarchical regression, primary school students

Masal Parodileri Aracılığıyla Çocukların Güvenlik Önlemlerine Yönelik Farkındalıklarının Tematik Analizi

Hilal Bilge Sevindik ¹ & Özlem Apak Tezcan ^{2,*}

¹ Kocaeli Üniversitesi

² Kocaeli Üniversitesi, ozlemapak@kocaeli.edu.tr

Özet

Masallar, çocukların hem ilgiyle takip ettiği hem de öğrenme süreçlerini destekleyen güçlü pedagojik araçlar arasında yer almaktadır. Eğitim ortamında da birçok amaçla kullanılan masalların ise çocuklar tarafından yeniden yazılması ve düzenlenmesi, yalnızca yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesine hizmet eden bir etkinlik değil, aynı zamanda eleştirel okuma ve yeniden anlamlandırma süreçlerini destekleyen pedagojik bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir. Bu süreç, çocukların hem metinlerarası farkındalık kazanmalarını hem de kendi deneyim ve değer dünyalarını yansıtan özgün anlatılar oluşturmalarını destekleyerek, eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerinin bütüncül biçimde gelişimine katkı sağlar. Bu doğrultuda araştırmamızın amacı, ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin güvenlik algılarını masal parodileri aracılığıyla incelemek ve bu yaratıcı yazma sürecinin öğrencilerin güvenlik farkındalıklarını ortaya koymaktır. Araştırma, Kocaeli ili İzmit ilçesinde yer alan bir özel eğitim kurumunda öğrenim gören 54 ilkokul öğrencisiyle yürütülmüştür. Dört farklı sınıfta gerçekleştirilen uygulama sürecinde öğrencilerden, daha önce okudukları ya da özgün olarak oluşturdukları masalları parodi biçiminde yeniden yazmaları ve bu metinlere güvenlik önlemlerini entegre etmeleri istenmiştir. Çalışma, PYP (Primary Years Programme) yaklaşımının “Kendimizi Düzenleme Biçimimiz” teması çerçevesinde yapılandırılmış ve öğrenmenin eyleme dönüştüğü bir uygulama olarak tasarlanmıştır. Aynı zamanda Türkiye Maarif Modeli’nin beceri temelli ve disiplinlerarası öğrenme yaklaşımıyla uyum göstermektedir. Hayat Bilgisi dersinde “Güvenli Hayat” teması ile Türkçe dersinde yaratıcı yazma ve metin yeniden yapılandırma becerilerinin bütünleştirilmesi yoluyla öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve karar verme becerilerinin desteklenmesi hedeflenmiştir. Süreçte öğrencilere “Seçtiğiniz bir masalı günümüzde yeniden yazsaydınız kahramanlar hangi güvenlik önlemlerini alırdı?” sorusu yöneltilerek öğrencilerin aktif katılım gösterdiği hem yazılı hem de görsel olarak ifade edebileceği bir öğrenme ortamı oluşturulmuştur. Nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan durum çalışması deseni kullanılan çalışmada kolay ulaşılabılır örnekleme yöntemi ile seçilen ve araştırmacının erişim sağlayabildiği ilkokul öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrencilerin hazırladığı metinler üzerinde doküman analizi yapılmış ve elde edilen veriler tematik analiz yaklaşımıyla çözümlenmiştir. Araştırma verileri, öğrenciler tarafından üretilen masal parodileri üzerinden tematik analiz yöntemi ile incelenecektir. Analiz sürecinde öğrencilerin güvenlik risklerine yönelik farkındalıkları, güvenlik önlemlerine ilişkin bilgi düzeyleri ve problem çözme becerileri temalar doğrultusunda

değerlendirilecektir. Sonuç olarak bu araştırma, masal parodilerinin ilkokul düzeyinde hem güvenlik farkındalığını geliştiren hem de yaratıcı yazmayı destekleyen etkili bir öğretim aracı olabileceğini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi, Masal parodileri, güvenlik algıları, ilkokul öğrencisi

Thematic Analysis of Children's Awareness of Safety Measures through Fairy Tale Parodies

Hilal Bilge Sevindik ¹ & Özlem Apak Tezcan ^{2,*}

Abstract

Fairy tales are among the powerful pedagogical tools that children both follow with interest and benefit from in their learning processes. In educational settings, fairy tales are used for various purposes; however, their rewriting and adaptation by children can be considered not only as an activity aimed at developing creative writing skills, but also as a pedagogical approach that supports critical reading and meaning-making processes. This process enables children to develop intertextual awareness and produce original narratives that reflect their own experiences and value systems, thereby contributing to the holistic development of their critical and creative thinking skills. In line with this perspective, the aim of this study is to examine primary school second-grade students' safety perceptions through fairy tale parodies and to reveal students' safety awareness through this creative writing process. The research was conducted with 54 primary school students attending a private educational institution located in the İzmit district of Kocaeli province, Türkiye. In the implementation process carried out in four different classrooms, students were asked to rewrite previously read or originally created fairy tales in the form of parodies and to integrate safety measures into these texts. The study was structured within the framework of the "How We Organize Ourselves" theme of the PYP (Primary Years Programme) approach and designed as an applied learning process where learning is transformed into action. It also aligns with the competency-based and interdisciplinary learning approach of the Türkiye Maarif Model. By integrating the "Safe Life" theme of the Life Studies course with creative writing and text reconstruction skills in the Turkish language course, the study aimed to support students' critical thinking, problem-solving, and decision-making skills. During the process, students were prompted with the question: "If you rewrote a fairy tale you have chosen in a contemporary context, what safety measures would the characters take?" This created an interactive learning environment in which students could express themselves both in written and visual forms. The study employed a case study design, one of the qualitative research approaches, and used convenience sampling to select primary school students accessible to the researcher. The data consisted of fairy tale parodies produced by students, which were analyzed through document analysis. The data were then examined using thematic analysis. In the analysis process, students' awareness of safety risks, their knowledge of safety measures, and their problem-solving skills were evaluated under emerging themes. In conclusion, this study aims to demonstrate that fairy tale parodies can serve as an effective instructional tool at the primary school level, both in enhancing safety awareness and supporting creative writing skills.

Keywords: Life Studies, Fairy Tale Parodies, Safety Perceptions, Primary School Students

İlkokul Düzeyinde Günlük Yaşam Becerilerinin Öğretiminde Uygulama Temelli Bir Süreç İncelemesi: Bir Eylem Araştırması*

Nihan Ören Koçhan ^{1,*}, Yücel Kabapınar ² & Özgül Polat ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, nihanoren@gmail.com

² Marmara Üniversitesi

³ Marmara Üniversitesi

Özet

Günümüz eğitim anlayışında öğrencilerin yalnızca akademik bilgi edinmeleri değil, aynı zamanda günlük yaşamda kullanabilecekleri temel becerileri kazanmaları da önemli görülmektedir. Bu bağlamda ilkokul programları beceri temelli bir yaklaşımı benimsemekle birlikte, günlük yaşam becerilerine yönelik uygulamaların sınıf içi süreçlerde yeterince yer bulamadığı, ailelerin bakış açıları ve yaşam şartları göz önünde bulundurulduğunda çocukların kendine yeten bireyler olarak edinmeleri gereken bu becerileri evde dahi öğrenemedikleri görülmektedir. Nitekim günlük yaşam becerilerinin günümüz eğitim ortamlarında sınırlı düzeyde ele alındığı dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın amacı, geçmişte "Aile Bilgisi dersi" kapsamında yer alan günlük yaşam becerilerinin günümüz koşullarına uyarlanarak uygulama temelli etkinlikler aracılığıyla öğrenci deneyimleri ve görüşleri çerçevesinde incelenmesidir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı kapsamında eylem araştırması deseniyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu Kırklareli ili Lüleburgaz ilçesinde bulunan bir devlet okulunda öğrenim gören 16 ilkokul üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma sürecinde öğrencilere günlük yaşam becerilerine dayalı uygulamalar planlanmış ve uygulanmıştır. Süreç boyunca öğretmen araştırmacı rolüyle etkinlikleri yürütmüş ve uygulamalar döngüsel bir yapı içerisinde geliştirilmiştir. Veri toplama sürecinde öğrencilerin çizimleri, yarı yapılandırılmış görüşmeler, etkinlik sürecinde oluşturdukları çalışma kağıtları ve ortaya koydukları ürünler veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Elde edilen verilerde, öğrencilerin çalışmalarının niteliği rubrikler aracılığıyla incelenmiş ve içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Bulgular, öğrencilerin uygulama temelli etkinliklere aktif katılım gösterdiklerini ve özellikle mutfak becerileri, doğa ile etkileşim ve üretim süreçlerine yönelik olumlu deneyimler geliştirdiklerini ortaya koymaktadır. Bunun yanında bu süreçlerin öğrencilerin sorumluluk alma, iş birliği yapma ve öğrenmeye yönelik motivasyonlarını desteklediği belirlenmiştir. Sonuç olarak, uygulama temelli günlük yaşam becerileri etkinliklerinin öğrencilerin hem bilişsel hem de sosyal gelişimlerini destekleyen etkili bir öğrenme ortamı sunduğu anlaşılmaktadır. Bu doğrultuda, geçmişte Aile Bilgisi dersi kapsamında yer alan günlük yaşam becerilerinin günümüz eğitim ortamlarına yeniden kazandırılması ve uygulamaya dayalı etkinliklerle desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aile Bilgisi, günlük yaşam becerileri, Hayat Bilgisi dersi, eylem araştırması.

An Examination of a Practice-Based Process in Teaching Daily Living Skills at the Elementary School Level: An Action Research Study*

Nihan Ören Koçhan^{1,*}, Yücel Kabapınar² & Özgül Polat³

Abstract

In today's educational philosophy, it is considered important not only for students to acquire academic knowledge but also to develop essential skills they can apply in daily life. In this context, while elementary school curricula have adopted a skills-based approach, it is observed that practical applications focused on daily living skills do not find sufficient space within classroom processes. Furthermore, considering parents' perspectives and living conditions, children are unable to learn these skills—which they need to become self-reliant individuals—even at home. Indeed, it is noteworthy that daily living skills are addressed only to a limited extent in today's educational environments. The aim of this study is to examine daily living skills—which were previously included in the “Family Studies” course—by adapting them to current conditions and analyzing them through application-based activities within the framework of student experiences and perspectives. The research was conducted as an action research study within the qualitative research approach. The study group consists of 16 third-grade elementary school students attending a public school in Lüleburgaz district, Kırklareli province.

During the research process, activities based on daily living skills were planned and implemented for the students. Throughout the process, the teacher conducted the activities in the role of a researcher, and the activities were developed within a cyclical framework. During the data collection process, the students' drawings, semi-structured interviews, worksheets they created during the activities, and the products they produced were used as data sources. The data collected was analyzed using rubrics to assess the quality of the students' work and through content analysis. The findings reveal that students actively participated in application-based activities and developed positive experiences, particularly regarding culinary skills, interaction with nature, and production processes. Additionally, it was determined that these processes supported students' ability to take responsibility, collaborate, and maintain motivation for learning. In conclusion, it is understood that practice-based daily living skills activities provide an effective learning environment that supports both the cognitive and social development of students. Accordingly, it is recommended that daily living skills—which were previously included in the Family Studies course—be reintroduced into today's educational settings and supported by practice-based activities.

Keywords: Family Studies, daily living skills, Life Studies course, action research.

İlkokul Öğrencilerinde Göçmen Öğrencilere Yönelik Kalıpyargılar: Nitel Bir Araştırma

Emrullah Akcan ^{1,*} & Leyla Akcan ²

¹ Gaziantep Üniversitesi, emrullahakcan@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

Özet

Günümüzde artan göç hareketleriyle birlikte sınıflarda kültürel çeşitlilik artmış, bu durum öğrencilerin birbirlerine yönelik algı ve tutumlarını daha görünür hale getirmiştir. Bu bağlamda kalıpyargılar, öğrencilerin sosyal ilişkilerini ve sınıf içi uyum süreçlerini doğrudan etkileyen önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin göçmen öğrencilere yönelik geliştirdikleri kalıpyargıları nitel veriler üzerinden incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde doküman analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Veriler, ilkokul öğrencilerinin göçmen akranlarına yönelik duygu ve düşüncelerini yansıttıkları yazılı ifadelerden elde edilmiştir. Bu ifadeler içerik analizi yoluyla incelenmiş ve kalıpyargılar olumlu, olumsuz ve nötr olmak üzere üç ana kategori altında toplanmıştır. Elde edilen bulgular, öğrencilerin göçmen öğrencilere yönelik hem olumlu hem de olumsuz kalıpyargılara sahip olduklarını göstermektedir. Olumlu kalıpyargılar, göçmen öğrencilerin “çalışkan”, “yardımsever” ve “iyi insanlar” olarak tanımlanması etrafında yoğunlaşırken, “hepimiz insanız” ve “aynıyız” gibi ifadeler kapsayıcı bir bakış açısının varlığına işaret etmektedir. Buna karşılık olumsuz kalıpyargılar daha çeşitlidir ve öğrencilerin göçmen akranlarını “farklı giyinen”, “dil bilmeyen”, “kavgacı”, “başarısız”, “kirli” veya “kötü” olarak nitelendirdikleri görülmektedir. Ayrıca dil farklılıklarının iletişim sorunlarına yol açtığı ve bu durumun öğrenciler arasında mesafe oluşturduğu belirlenmiştir. Nötr kalıpyargıların ise göçmen öğrencilerin “kalabilir ya da ülkelerine dönebilir” şeklinde ifade edildiği görülmektedir. Bulgular, özellikle olumsuz kalıpyargıların öğrencilerin günlük etkileşimlerinden, aile ve çevresel etkilerden beslendiğini göstermektedir. Bununla birlikte bazı öğrencilerin empati kurabildiği ve göçmen öğrencileri kendi deneyimleri üzerinden anlamlandırmaya çalıştığı da dikkat çekmektedir. Sonuç olarak, ilkokul düzeyinde göçmen öğrencilere yönelik kalıpyargıların erken yaşlarda oluşmaya başladığı ve bu durumun sınıf içi sosyal uyumu etkilediği söylenebilir. Bu nedenle eğitim ortamlarında kapsayıcı uygulamaların artırılması, öğrencilerin farklılıklara saygı duymalarını sağlayacak etkinliklerin planlanması ve kalıpyargıların fark edilmesine yönelik bilinçlendirme çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen öğrenciler, kalıpyargı, ilkokul, nitel analiz, sosyal uyum

Stereotypes Toward Immigrant Students Among Primary School Students: A Qualitative

Emrullah Akcan ^{1,*} & Leyla Akcan ²

Abstract

With the increasing migration movements today, cultural diversity in classrooms has increased, making students' perceptions and attitudes toward each other more visible. In this context, stereotypes emerge as a significant factor directly affecting students' social relationships and classroom integration processes. The purpose of this study is to examine the stereotypes developed by primary school students toward immigrant students through qualitative data. The research was conducted using the document analysis method within the framework of a qualitative research approach. Data were obtained from written expressions reflecting primary school students' feelings and thoughts about their immigrant peers. These expressions were examined through content analysis, and the stereotypes were grouped under three main categories: positive, negative, and neutral. The findings indicate that students hold both positive and negative stereotypes regarding immigrant students. While positive stereotypes concentrate around describing immigrant students as "hardworking," "helpful," and "good people," expressions such as "we are all human" and "we are the same" indicate the presence of an inclusive perspective. In contrast, negative stereotypes are more diverse; it is observed that students characterize their immigrant peers as "dressing differently," "not knowing the language," "aggressive," "unsuccessful," "dirty," or "bad." Furthermore, it was determined that language differences lead to communication problems, creating a distance among students. Neutral stereotypes, on the other hand, are observed to be expressed as immigrant students "can stay or return to their countries." The findings demonstrate that negative stereotypes, in particular, are fueled by students' daily interactions, family, and environmental influences. However, it is also noteworthy that some students are able to empathize and attempt to make sense of immigrant students through their own experiences. In conclusion, it can be stated that stereotypes toward immigrant students at the primary school level begin to form at early ages, and this situation affects in-class social cohesion. Therefore, it is recommended to increase inclusive practices in educational environments, plan activities that will enable students to respect differences, and conduct awareness-raising efforts aimed at recognizing stereo types.

Keywords: Immigrant students, stereotype, primary school, qualitative analysis, social cohesion.

Hayat Bilgisi Dersinin Öneme İlişkin Sınıf Öğretmenleri ve Veli Görüşlerinin İncelenmesi

Hüseyin Aslan

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, h.aslaan5757@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, Hayat Bilgisi dersinin önemine ilişkin sınıf öğretmenleri ve velilerin görüşlerini incelemektir. Araştırmada, Hayat Bilgisi dersinin Türkçe ve matematik gibi temel derslerle karşılaştırıldığında ne derece önemli görüldüğü öğretmen ve veli perspektifinden ele alınmıştır. Bu kapsamda, öğretmenlerin derse verdikleri önem, dersi nasıl tanımladıkları ve bu derse yönelik ödev verme durumları ile verdikleri ödev türleri incelenmiştir. Ayrıca velilerin Hayat Bilgisi dersine ilişkin görüşleri ve bu derse yönelik bakış açıları değerlendirilmiştir.

Araştırma, Bolu ili merkez ilçesinde yer alan resmi ve özel okullardan seçilen iki okulda yürütülmüştür. Çalışma grubunu, 1., 2. ve 3. sınıflarda görev yapan toplam 12 sınıf öğretmeni ile bu sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin velilerinden oluşan 12 veli oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından öğretmen ve veliler için iki ayrı görüşme formu hazırlanmış, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları sonrasında formlara son şekli verilerek uygulamaya hazır hale getirilmiştir. Veri toplama sürecinde, görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilerek kayıt tutulmuş ve katılımcıların izni doğrultusunda ses kaydı da alınmıştır.

Toplanan veriler tematik içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, Hayat Bilgisi dersinin öğretmenler ve veliler açısından algılanan önemi ortaya konulmuş ve bu dersin eğitim sürecindeki yerine ilişkin değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi dersi, sınıf öğretmeni, veli, fenomenoloji, nitel araştırma

An Examination of Classroom Teachers' and Parents' Views on the Importance of Life Skills Lessons

Hüseyin Aslan

Abstract

The aim of this research is to examine the views of classroom teachers and parents regarding the importance of the Social Studies course. The study examines, from the perspectives of teachers and parents, how important Social Studies is perceived compared to core subjects like Turkish and mathematics. In this context, the importance teachers give to the course, how they define it, and the types of homework they assign are investigated. Furthermore, the opinions and perspectives of parents regarding the Social Studies course are evaluated. The research was conducted in two schools selected from public and private schools in the central district of Bolu province. The study group consisted of 12 classroom teachers working in the 1st, 2nd, and 3rd grades, and 12 parents of students in these grades. The phenomenological design, a qualitative research method, was used in the study. As a data collection tool, two separate interview forms were prepared by the researcher for teachers and parents. After validity and reliability studies, the forms were finalized and made ready for application. During the data collection process, interviews were conducted face-to-face and recorded, and audio recordings were also made with the participants' permission. The collected data were analyzed using the thematic content analysis method. Based on the findings, the perceived importance of the Life Skills course for teachers and parents was revealed, and evaluations were made regarding the place of this course in the education process.

Keywords: Social Studies lesson, classroom teacher, parent, phenomenology, qualitative research

Hayat Bilgisi Dersi Kapsamında Otantik Öğrenme Yaklaşımı Üzerine Yapılmış Çalışmaların İncelenmesi

Gönül Onur Sezer ¹ & Berra Karadeniz ^{2,*}

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi

² Milli Eğitim Bakanlığı, bberrakaradenizz@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, Hayat Bilgisi dersi kapsamında otantik öğrenme yaklaşımına yönelik yapılmış akademik çalışmaların incelenmesidir. Otantik öğrenme, öğrencilerin gerçek yaşam problemleri üzerinden öğrenmelerini sağlayan ve öğrenme sürecini günlük yaşamla ilişkilendiren bir yaklaşım olarak tanımlanmaktadır. Hayat Bilgisi dersinin içeriği, günlük yaşamla doğrudan bağlantılı olması nedeniyle otantik öğrenme uygulamaları açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu araştırmada, Hayat Bilgisi dersi kapsamında otantik öğrenme yaklaşımının ele alındığı tez ve makaleler doküman analizi yöntemiyle incelenmiştir. İncelenen çalışmaların amaçları, yöntemleri ve bulguları analiz edilerek literatürdeki eğilimler ortaya konulmuştur. Araştırma kapsamına alınan çalışmalardan elde edilen bulgular, otantik öğrenme yaklaşımının öğrencilerin problem çözme, eleştirel düşünme ve günlük yaşam becerilerini geliştirdiğini göstermektedir. Ayrıca, Hayat Bilgisi dersinde otantik öğrenme uygulamalarının öğrencilerin derse yönelik motivasyonlarını artırdığı ve öğrenmenin kalıcılığını desteklediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otantik öğrenme yaklaşımı, Hayat Bilgisi dersi, ilkokul.

Review of Studies on the Authentic Learning Approach within the Scope of Life Skills Lessons

Gönül Onur Sezer ¹ & Berra Karadeniz ^{2,*}

Abstract

The aim of this study is to examine academic studies on the authentic learning approach within the scope of the Life Skills course. Authentic learning is defined as an approach that enables students to learn through real-life problems and relates the learning process to daily life. The content of the Life Skills course offers significant opportunities for authentic learning applications because it is directly connected to daily life. In this research, theses and articles that address the authentic learning approach within the scope of the Life Skills course were examined using document analysis method. The aims, methods, and findings of the examined studies were analyzed, and trends in the literature were revealed. The findings obtained from the studies included in the research show that the authentic learning approach improves students' problem-solving, critical thinking, and daily life skills. In addition, it was determined that authentic learning applications in the Life Skills course increased students' motivation towards the course and supported the retention of learning.

Keywords: Authentic learning approach, Social Studies lesson, primary school.

3. Sınıf Hayat Bilgisi Dersinde Yapay Zekâ Destekli Çevre Temalı Dijital Hikâye Kullanımının Öğrencilerin Çevre Tutumlarına Etkisi

Çağatay Çakmak

Necmettin Erbakan Üniversitesi, senercakmakilkveortaokulu@gmail.com

Özet

İlkokulda çevre eğitimi önemli olmasına karşın, devam eden geleneksel öğretim yöntemleri öğrencilerin sürdürülebilirlik ile ilgili tutumlarını değiştirmede yetersiz kalmaktadır. Bu yetersizliği gidermek ve eğitim süreçlerini zenginleştirmek için kavramları somut hale getiren üretken yapay zekâ araçlarının eğitimde kullanılması büyük bir önem taşımakta ve yapılandırılmış eğitim yaklaşımlarında bir pedagojik dönüşüm potansiyeli içermektedir. Önceki çalışmalarda yer alan öneriler dikkate alınarak bu araştırmanın amacı, “üretken yapay zekâ destekli çevre temalı dijital hikayelerin 3. Sınıf öğrencilerinin çevre tutumlarına etkisini incelemek” olarak belirlenmiştir. Bu amaç doğrultusunda, nicel araştırma yöntemlerinden “ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen” benimsenerek araştırma yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubu, 3. Sınıf öğrencilerinden oluşturulmuştur ve öğrencilerin tutumlarındaki değişimi belirlemek amacıyla Çevre Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen bulgular; uygulama öncesinde deney ve kontrol gruplarının ön test puanları arasında anlamlı bir fark olduğu (p

Anahtar Kelimeler: Çevre Eğitimi, Dijital Hikâye, Hayat Bilgisi Öğretimi, Üretken Yapay Zekâ

The Effect of Using an AI-Supported Digital Story with an Environmental Theme in Year 3 Life Skills Lessons on Pupils' Attitudes Towards the Environment

Çağatay Çakmak

Abstract

Although environmental education is important in primary schools, the traditional teaching methods currently in use are insufficient in changing pupils' attitudes towards sustainability. To address this shortcoming and enrich educational processes, the use of generative AI tools that make concepts tangible is of great importance and holds the potential for a pedagogical transformation within structured educational approaches. Taking into account the recommendations from previous studies, the aim of this research was defined as 'to examine the effect of generative AI-supported digital stories with an environmental theme on the environmental attitudes of Year 3 pupils'. In line with this aim, the research was conducted using the 'pre-test-post-test control group quasi-experimental design' from quantitative research methods. The study group consisted of Year 3 pupils, and the Environmental Attitude Scale was used to determine changes in the pupils' attitudes. The findings revealed that there was a statistically significant difference (p

Keywords: Environmental Education, Digital Storytelling, Life Skills Education, Generative Artificial Intelligence

Hayat Bilgisi Dersinde Kazanılan Becerilerin Günlük Yaşama Transferi: Veli Görüşleri Üzerine Bir İnceleme

Aysel Demiroğlu ¹, Nisa Nur Özyiğit ^{2,*} & Ceren Bahadır Cora ²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, nisaozyigit61@icloud.com

Özet

Günümüz eğitim anlayışında, öğrencilerin yalnızca bilgi edinmeleri değil, edindikleri bilgi, beceri ve değerleri günlük yaşamlarında etkin bir biçimde kullanabilmeleri temel bir hedef olarak öne çıkmaktadır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programı beceri temelli program anlayışıyla hazırlanmış, öğrenme çıktıları ve süreç bileşenleri sosyal bilimler alan becerileri, kavramsal beceriler, sosyal-duygusal öğrenme becerileri ve okuryazarlık becerileri ile zenginleştirilmiştir. Öğretim programında öğrenme çıktısı ve süreç bileşenleriyle beceri, değer, eğilim ve ölçme değerlendirme süreçlerinin nasıl ilişkilendirileceği ve uygulanabileceği öğrenme öğretme yaşantıları ile somutlaştırılmıştır. Araştırmanın temel konusu olan temel yaşam becerilerini geliştirmeleri dersin özel amaçları arasında yer almıştır. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Hayat Bilgisi dersi kapsamında okulda kazandıkları becerileri günlük yaşama yansıtmaya düzeylerini belirlemek amacıyla yapılan bu çalışmada karma yöntem desenlerinden sıralı açıklayıcı desen tercih edilmiştir. Bu desen ilk aşamada nicel veriler toplanarak öğrencilerin becerileri günlük yaşama aktarma düzeylerinin belirlenmesi, ikinci aşamada ise elde edilen nicel bulguları daha derinlemesine açıklamak amacıyla nitel verilerden yararlanılması planlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim-öğretim yılı bahar yarıyılında öğrenim gören ve farklı ilkokullardan tesadüfi olarak seçilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri oluşturmaktadır. Araştırmada nicel veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen “Veli Gözlem Formu” kullanılmaktadır. Ölçek, 5’li Likert tipinde yapılandırılmış olup “Hiçbir zaman (1)” ile “Her zaman (5)” arasında derecelendirilmektedir. Ölçekte yer alan maddeler, öğrencilerin okulda öğrendikleri becerileri günlük yaşamda kullanma düzeylerini ölçmeye yönelik olarak hazırlanmıştır. Madde havuzu oluşturulurken Hayat Bilgisi öğretim programında yer alan öğrenme çıktıları ve beceriler temel alınmıştır. Ölçekte ayrıca ölçüm güvenirliğini artırmak amacıyla ters maddelere de yer verilmiştir. Veli gözlem formunda yer alan maddeler, Hayat Bilgisi Dersi öğrenme alanlarıyla ilişkilendirilmiştir. Maddelerin büyük bir kısmının sosyal-duygusal öğrenme becerileri, sorumluluk, iletişim, öz düzenleme ve günlük yaşam becerileri ile örtüştüğü belirlenmiştir. Ölçekte yer alan maddelerin bazıları Hayat Bilgisi öğretim programındaki öğrenme çıktılarıyla doğrudan örtüşürken bazı maddelerin dolaylı olarak ilişkilendirilmektedir. Araştırmanın nitel boyutunda, nicel bulguları desteklemek ve derinlemesine incelemek amacıyla açık uçlu dört sorudan yararlanılmaktadır. Araştırmanın uygulamaları sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi dersi, beceri transferi, ebeveyn görüşleri

Transfer of Skills Acquired in the Life Studies Course to Daily Life: An Examination Based on Parents' Views

Aysel Demiroğlu¹, Nisa Nur Özyiğit^{2,*} & Ceren Bahadır Cora²

Abstract

In today's educational approach, it is considered a fundamental goal not only for students to acquire knowledge but also to effectively apply the knowledge, skills, and values they have gained in their daily lives. The Life Studies Course Curriculum of the Türkiye Century Education Model has been designed based on a skills-oriented approach and enriched with learning outcomes and process components, including social science field skills, conceptual skills, social-emotional learning skills, and literacy skills. Within the curriculum, how skills, values, tendencies, and assessment-evaluation processes are associated and implemented has been concretised through teaching and learning experiences. Developing basic life skills, which constitute the main focus of this study, is among the specific objectives of the course. This research aims to determine the level at which second-grade primary school students transfer the skills they acquire at school within the scope of the Life Studies course to their daily lives. In this context, a sequential explanatory design, one of the mixed-method research designs, has been employed. In the first stage, quantitative data are collected to determine students' levels of transferring skills into daily life, while in the second stage, qualitative data are used to provide a deeper explanation of the quantitative findings. The study group consists of parents of second-grade primary school students who were randomly selected from different primary schools and were enrolled in the spring term of the 2025–2026 academic year. As a quantitative data collection tool, a "Parent Observation Form" developed by the researchers is used. The scale is structured as a 5-point Likert type, ranging from "Never (1)" to "Always (5)". The items in the scale are designed to measure the extent to which students use the skills they learn at school in their daily lives. While constructing the item pool, the learning outcomes and skills included in the Life Studies curriculum were taken as a basis. In addition, reverse items were included in the scale to increase measurement reliability. The items in the Parent Observation Form are associated with the learning domains of the Life Studies course. It has been determined that most of the items correspond to social-emotional learning skills, responsibility, communication, self-regulation, and daily life skills. While some items in the scale directly correspond to the learning outcomes in the Life Studies curriculum, others are indirectly related. In the qualitative dimension of the study, four open-ended questions are used to support and further explore the quantitative findings. The implementation phase of the study is ongoing.

Keywords: Life Studies Course, skill transfer, parental views

Oyun Temelli Hayat Bilgisi Öğretiminin 2. Sınıf Öğrencilerinin Derse Yönelik Eğlenme Düzeyleri Üzerindeki Etkisi

Mustafa Ziya Uysal

Milli Eğitim Bakanlığı, muysal88@gmail.com

Özet

Günümüz eğitim anlayışı, bilgi aktarımına dayalı geleneksel yapıdan uzaklaşarak öğrenciyi merkeze alan ve bütüncül gelişimi hedefleyen bir modele evrilmiştir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) temel alınarak yürütülen bu araştırmanın amacı, oyun temelli öğretim etkinliklerinin ilkökul 2. sınıf öğrencilerinin Hayat Bilgisi dersine yönelik eğlenme düzeyleri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarından ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Konya'daki bir devlet ilkokulunda öğrenim gören 2. sınıf öğrencilerinden oluşmakta olup deney grubunda 35, kontrol grubunda 37 öğrenci yer almaktadır. On hafta süren deneysel işlem sürecinde kontrol grubunda dersler TYMM'nin standart akışına uygun olarak sınıf öğretmeni tarafından yürütülürken, deney grubunda yapay zekâ destekli olarak geliştirilen ve alan uzmanlarınca onaylanan oyun temelli etkinlikler araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak "Hayat Bilgisi Dersinde Eğlenme Düzeyini Belirleme Ölçeği (HBEÖ)" kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre, oyun temelli öğretimin uygulandığı deney grubunda öğrencilerin eğlenme düzeyleri uygulama sonrasında anlamlı biçimde artmıştır ($t(34) = -7.12, p < .001, d = 1.20$). Geleneksel öğretimin sürdürüldüğü kontrol grubunda ise ön test ve son test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir ($t(36) = -0.94, p = .354, d = 0.15$). Gruplar arası karşılaştırmada, uygulama sonunda deney grubu lehine anlamlı bir fark saptanmıştır ($t(45.93) = -5.45, p < .001, d = 1.26$). Bu bulgular, oyun temelli Hayat Bilgisi öğretiminin öğrencilerin derse yönelik eğlenme düzeylerini artırmada geleneksel öğretime kıyasla belirgin biçimde daha etkili olduğuna işaret etmektedir. Elde edilen sonuçların, TYMM'nin "Erdem-Değer-Eylem" çerçevesi doğrultusunda duyuşsal katılımı destekleyen yenilikçi uygulamalara ampirik katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyun Temelli Öğrenme, Hayat Bilgisi Öğretimi, Eğlenme Düzeyi, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli

THE IMPACT OF GAME-BASED LIFE STUDIES TEACHING ON SECOND-GRADE STUDENTS' ENJOYMENT LEVELS TOWARD THE SUBJECT

Mustafa Ziya Uysal

Abstract

Contemporary educational understanding has shifted away from traditional knowledge transmission toward a student-centered model that targets holistic development. The most recent reflection of this transformation, the Türkiye Century Education Model (TYMM), emphasizes not only academic achievement but also students' social and affective development. The primary aim of this study is to examine the effect of AI-assisted game-based instructional activities on the enjoyment levels of 2nd grade primary school students in the Life Studies course.

A pretest-posttest control group quasi-experimental design was employed. The study group consisted of 72 students (35 experimental, 37 control) enrolled in a public primary school in Konya during the 2025–2026 academic year. Over a ten-week period, the control group received instruction following the standard TYMM curriculum, while the experimental group participated in AI-assisted game-based activities developed by the researcher and approved by field experts. The "Life Studies Course Enjoyment Level Determination Scale (HBEÖ)" was used as the data collection instrument.

Findings revealed that the enjoyment levels of students in the experimental group increased significantly following the intervention ($t(34) = -7.12, p < .001, d = 1.20$). No significant difference was found between pretest and posttest scores in the control group ($t(36) = -0.94, p = .354$). Between-group comparisons at posttest indicated a statistically significant difference in favor of the experimental group, with a large effect size ($d = 1.26$).

In conclusion, game-based Life Studies instruction was found to be substantially more effective than traditional instruction in enhancing students' enjoyment levels. These findings empirically demonstrate the importance of innovative practices that support affective engagement within the "Virtue–Value–Action" framework of TYMM. It is recommended that classroom teachers systematically incorporate various types of game-based activities — including drama, digital, and kinesthetic formats — into Life Studies lessons to foster affective participation.

Keywords: Game-Based Learning, Life Studies Instruction, Enjoyment Level, Türkiye Century Education Model

İlkokul Öğrencilerinde Empati Becerisini Geliştirme Noktasında Uygulamalı Bir Çalışma: “Role Bürünerek Duyumsuyorum ve Gelişiyorum”

Hakan Yıldız ^{1,*} & Yücel Kabapınar ¹

¹ Marmara Üniversitesi, hakanyildiz2630@gmail.com

Özet

“Kalabalıklar içinde yalnız kalmak” belki de son çeyrek yüzyılın gündeme getirdiği ifadelerden biridir. Hem kalabalıklar var hem de bu kalabalık içerisinde bir yalnızlık söz konusu. Bu kendi içinde çok fazla çelişki taşıyan ifade aslında son dönemin değer sistematüğını de işaret eder gibidir. Bu anlamda empati becerisi bu yalnızlığı giderecek, diğerini duyumsayarak var olmanın temel yapı taşlarından biri olabilir. Diğer insanları ve canlıları duygu ve düşünce boyutunda anlamak/ duyumsamak ve değer vermek/göstermek empatinin can alıcı boyutlarındandır. 2005 yılı Öğretim Programı’ndan sonra empati becerisi okul düzeyinde de öğrencilerde gündeme geri getirilmesi hedeflenen becerilerden biri olmuştur. Bu anlamda Hayat Bilgisi, İnsan Hakları ve Demokrasi Eğitimi ile Sosyal Bilgiler dersleri anılan becerinin geliştirilmesinde son derece işlevsel derslerdir. Bu çerçevede araştırmanın amacı, ilkokul öğrencilerinde empati becerisini geliştirmeye yönelik farklı etkinlikler gerçekleştirmek ve bu etkinliklerinin niteliğine ilişkin çıkarımlarda bulunmaktır.

Araştırma nitel bir araştırma olup eylem araştırması desenine göre biçimlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul’un Anadolu yakasındaki bir ilkokula devam eden 20 ikinci sınıf ve 20 dördüncü sınıf öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilere, ‘Denize Petrol Dökülürse?’, ‘Hangi Mesleği Seçsem Acaba?’, ‘Acil Bir Durumda Ne Yaparım?’, ‘Doğal Afetlerde Yaşamak ve Yaşatmak’, ‘Tarihi Eserle Empati Kuruyorum!’ şeklinde beş ayrı materyal sunulmuştur. Bu materyallerin her birinde belirtilen rollerden birisini seçmeleri ve o varlığın ağzından duruma uygun duygu ve düşüncelerini temele empatiyi alarak detaylarıyla yazmaları istenmiştir. İsteyen öğrencilerden yazının yanında ayrıca duygularını resim çizerek anlatabilecekleri ifade edilmiştir. Öğrencilerin oluşturdukları ürünler hazırlanan rubriklerle değerlendirilecektir. Analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Empati, yazım yoluyla empati, fotoğraf yorumlayarak empati.

An Applied Study on Developing Empathy Skills in Primary School Students: “I Feel and Develop by Taking on Roles”

Hakan Yıldız ^{1,*} & Yücel Kabapınar ¹

Abstract

“Being alone in a crowd” is perhaps one of the most prominent expressions of the last quarter-century. There are both crowds and a sense of loneliness within those crowds. This inherently contradictory statement seems to point toward the value system of the recent era. In this sense, the skill of empathy can serve as one of the fundamental building blocks of existence by sensing "the other," thereby alleviating this loneliness. Understanding and sensing other people and living beings in the dimensions of emotion and thought, as well as valuing and showing respect to them, are crucial aspects of empathy. Following the 2005 Curriculum, empathy skills became one of the key competencies aimed to be reintroduced at the school level. Accordingly, courses such as Life Studies, Human Rights and Democracy Education, and Social Studies are highly functional in developing this skill. Within this framework, the aim of this research is to implement various activities to develop empathy skills in primary school students and to make inferences regarding the quality of these activities.

The research is a qualitative study designed according to the action research model. The study group consists of 20 second-grade and 20 fourth-grade students attending a primary school on the Anatolian side of Istanbul. Students were presented with five distinct materials: “*What if Oil Spills into the Sea?*”, “*I Wonder Which Profession Should I Choose?*”, “*What Would I Do in an Emergency?*”, “*Living and Keeping Alive During Natural Disasters,*” and “*I Empathize with Historical Artifacts!*”. In each material, students were asked to select one of the specified roles and write detailed descriptions of their feelings and thoughts from that entity's perspective, based on empathy. It was also stated that students who wished to do so could express their emotions by **drawing pictures** in addition to their writing. The work produced by the students will be assessed using the rubrics that have been prepared. The analysis process is ongoing.

Keywords: Empathy, empathy through writing, empathy through photo interpretation.

Hayat Bilgisi Dersi Kapsamında Yürütülen Etkinliklerin İlkokul 1. Sınıf Öğrencilerinin Nezaket ve Sosyal Beceri Davranışlarına Yansımalarının İncelenmesi

Busra Gerz ^{1,*} & Enes Okutan ²

¹ Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, busragerz@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul 1. sınıf öğrencilerinin sınıf içi etkileşimlerinde gözlemlenen nezaket ve sosyal beceri davranışlarını, Hayat Bilgisi dersi kapsamında yürütülen etkinlikler bağlamında incelemektir. Bireyin temel sosyal becerileri; iletişim, duygusal ve bilişsel beceriler ile akran ilişkilerini kapsamakta ve okul yaşamına uyumunu doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle ilkokulun ilk yıllarında öğrencilerin sosyal davranışlarının doğal ortamda incelenmesi önem taşımaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması desenine uygun olarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul il merkezinde, 2025–2026 eğitim-öğretim yılında özel bir ilkokulda öğrenim gören toplam 50 ilkokul 1. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen gözlem formu ve alan notları kullanılmıştır. Gözlem formunun hazırlanmasında ilgili literatürün yanı sıra Okul Nezaket Ölçeği Türkçe Formu ile Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nin boyutlarından yararlanılmıştır. Veriler, Hayat Bilgisi dersi kapsamında gerçekleştirilen sınıf içi etkinlikler sürecinde doğal ortamda toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemiyle çözümlenmiş; gözlemlenen tekrar eden davranışlar belirli temalar altında sınıflandırılarak yorumlanmıştır. Araştırma bulguları, öğrencilerin grup etkinlikleri sırasında akranlarıyla iletişim kurma, içinde bulundukları grupla iş birliği yapma ve sosyal etkileşim süreçlerine katılma düzeylerinde artış olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte öğrencilerin yardım etme, paylaşma, teşekkür etme, özür dileme ve nezaket ifadeleri kullanma gibi davranışları daha sık sergiledikleri gözlemlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin öz denetim, kurallara uyma ve sosyal ortama uyum sağlama becerilerinde gelişim olduğu belirlenmiştir. Hayat Bilgisi dersi kapsamında yürütülen etkinliklerin, öğrencilerin olumlu davranışları model alma ve bu davranışları sürdürme süreçlerini desteklediği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak, Hayat Bilgisi dersi kapsamında hazırlanan zengin etkinlik içeriklerinin öğrencilerin sosyal beceri ve akran nezaketi davranışlarının gelişimini desteklediği görülmüştür. Bununla birlikte araştırmanın belirli bir çalışma grubuyla yürütülmüş olması, bulguların genellenebilirliğini sınırlamaktadır. Bu nedenle benzer çalışmaların farklı örneklem gruplarıyla yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nezaket, sosyal beceri, ilkokul, Hayat Bilgisi dersi

Examining the Reflections of Activities Conducted within the Life Studies Course on the Courtesy and Social Skills Behaviors of First-Grade Primary School Students

Busra Gerz ^{1,} & Enes Okutan ²*

Abstract

The aim of this study is to examine the courtesy and social skills behaviors observed in the classroom interactions of first-grade primary school students within the context of activities conducted in the Life Skills lesson. Fundamental social skills include communication, emotional and cognitive competencies, and peer relationships, all of which directly influence students' adaptation to school life. Therefore, investigating students' social behaviors in natural classroom settings during the early years of primary education is of great importance.

This study was conducted using a qualitative research approach, specifically a case study design. The study group consisted of 50 first-grade students enrolled in a private primary school located in the city center of Istanbul during the 2025–2026 academic year. Data were collected through an observation form developed by the researcher and supported by field notes. The observation form was developed based on relevant literature, as well as dimensions derived from the Turkish versions of the School Courtesy Scale and the Social Skills Assessment Scale. Data were gathered in natural classroom settings during Life Skills lesson activities.

The data were analyzed using descriptive analysis. Recurrent behaviors were categorized under specific themes and interpreted accordingly. The findings revealed that students showed improvement in communicating with peers, cooperating within groups, and participating in social interactions. Additionally, behaviors such as helping, sharing, expressing gratitude, apologizing, and using polite expressions were observed more frequently. Improvements were also identified in students' self-regulation, adherence to rules, and adaptation to social environments. It was concluded that activities conducted within the Life Skills lesson support students in modeling and sustaining positive behaviors. In conclusion, enriched activity-based content in the Life Skills lesson contributes positively to the development of students' social skills and courteous peer interactions. However, the generalizability of the findings is limited due to the specific sample group. Therefore, further studies with different sample groups are recommended.

Keywords: Courtesy, social skills, primary school, Life Skills lesson

21. Yüzyılın İlk Çeyreğinde Türkiye’de Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programı: 2005’ten 2025’e Bir İnceleme

Arif Arslan

Milli Eğitim Bakanlığı, arif_arslan_1989@hotmail.com

Özet

Bu araştırma, 21. Yüzyılın ilk çeyreğinde Türkiye’de Hayat Bilgisi Dersi öğretim programlarının kuramsal yaklaşım, felsefî temel, öğretim amaçları, öğrenme alanları, temaları, ders saatleri, kazanım ve öğrenme çıktıları, değer eğitimi, ölçme-değerlendirme yöntemleri ile öğrenci beceri ve yetkinlikleri açısından geçirdiği yapısal dönüşümleri incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, 2005’ten 2025’e Hayat Bilgisi Dersi öğretim programlarının biçimsel ve içeriksel açıdan karşılaştırmalı olarak incelenmesi araştırılmaya değer bir problem alanı oluşturmaktadır. Bu çalışmada, veri toplama yöntemi olarak doküman analizi kullanılmıştır. Veri kaynağı olarak Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığından temin edilen 2005, 2009, 2015, 2017, 2018 ve 2024 yılı Hayat Bilgisi dersi öğretim programı belgeleri incelenmiştir. Çalışma kapsamında programlar; hedef, içerik, öğrenme-öğretme süreci ve ölçme-değerlendirme boyutları açısından analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular incelendiğinde, Hayat Bilgisi öğretim programlarının zaman içerisinde yapılandırmacı yaklaşımdan bütüncül, beceri ve değer temelli yaklaşıma geçildiği ve programlarda değişimlerin yaşandığı görülmektedir. Bu yönüyle çalışma, Hayat Bilgisi öğretim programlarının tarihsel gelişimini ortaya koymaya ve geçirdiği dönüşümü bütüncül bakış açısıyla değerlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hayat bilgisi dersi, öğretim programı

The Life Studies Curriculum in Türkiye in The First Quarter Of The 21st Century: A Review From 2005 to 2025.

Arif Arslan

Abstract

This research aims to examine the structural transformations that the Life Studies curriculum in Türkiye underwent in the first quarter of the 21st century in terms of theoretical approach, philosophical foundation, teaching objectives, learning areas, themes, lesson hours, learning outcomes, values education, assessment methods, and student skills and competencies. In this context, a comparative examination of the Life Studies curriculum from 2005 to 2025 in terms of form and content constitutes a problem area worthy of investigation. In this study, document analysis was used as the data collection method. As a data source, the Life Studies curriculum documents for 2005, 2009, 2015, 2017, 2018, and 2024, obtained from the Presidency of the Board of Education, were examined. Within the scope of the study, the programs were analyzed in terms of objectives, content, learning-teaching process, and assessment dimensions. An examination of the findings reveals that the Life Studies curriculum has shifted from a constructivist approach to a holistic, skills-based, and values-based approach over time, and that changes have occurred in the programs. In this respect, the study aims to reveal the historical development of the Life Skills curriculum and to evaluate its transformation from a holistic perspective.

Keywords: Life studies lesson, curriculum

İlkokul Öğrencilerinde Sabır Düzeyi ve Dijital Oyun Bağımlılığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hakan Bayırlı ^{1,*} & Ekrem Ölmez ²

¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi, hakan.bayirli73@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Bu çalışmanın temel amacı, ilkokul öğrencilerinin sabır düzeyleri ile dijital oyun bağımlılıkları arasındaki ilişkiyi belirlemek ve bu değişkenlerin çeşitli demografik özelliklere (cinsiyet, sınıf düzeyi, okul türü, ebeveyn eğitim durumu, ekranda geçirilen süre) göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, uygun örnekleme yöntemiyle belirlenen ve 1. sınıftan 4. sınıfa kadar öğrenim gören toplam 316 ilkokul öğrencisi oluşturmaktadır. Verilerin analizinde, betimsel istatistiklerin yanı sıra bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H testleri ve Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda, öğrencilerin sabır düzeyleri ile dijital oyun bağımlılığı puanları arasında negatif yönlü, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=-,347$; $p < ,01$), sabır ile kullanım süresi arasında anlamlı bir bağ bulunamamıştır. Çalışma sonuçları, ilkokul öğrencilerinde sabır eğilimi arttıkça dijital oyun bağımlılığı riskinin azaldığını ortaya koymaktadır. Özellikle özel okullarda öğrenim gören ve üst sınıflarda (4. sınıf) bulunan öğrencilerin dijital oyun bağımlılığı açısından daha riskli grupta olduğu, kız öğrencilerin ise sabır gösterme konusunda daha başarılı olduğu görülmektedir. Ebeveyn eğitim düzeyinin bu değişkenler üzerinde belirleyici olmaması, dijital bağımlılıkla mücadelenin ve sabır eğitiminin okul temelli müdahalelerle desteklenmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sabır, Dijital Oyun Bağımlılığı, İlkokul Öğrencileri, Ekran Kullanım Süresi

Investigation of the Relationship Between Patience Levels and Digital Game Addiction in Primary School Students

Hakan Bayırlı^{1,*} & Ekrem Ölmez²

Abstract

The primary objective of this study is to determine the relationship between primary school students' patience levels and their digital game addiction, and to examine whether these variables differ according to various demographic characteristics, such as gender, grade level, school type, computer usage time, and parental education level. The research was designed using the correlational survey model, one of the quantitative research methods. The sample consists of 316 primary school students (from 1st to 4th grade) selected through convenience sampling. Data analysis involved descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis H tests, and Spearman correlation analysis.

The study found a negative, moderate, and statistically significant relationship between students' patience levels and digital game addiction scores ($r = -.347$; $p < .01$). Regarding gender, girls' patience levels were significantly higher than those of boys ($p < .05$), although digital game addiction levels did not significantly differ by gender. In terms of school type, public school students were found to be significantly more patient ($p < .05$), while private school students exhibited higher digital game addiction scores ($p < .05$). Grade level analysis revealed that 4th graders had the highest addiction scores ($p < .01$), whereas 3rd graders demonstrated the highest patience levels. No significant effect was found for maternal or paternal education levels on either variable. Furthermore, a significant positive correlation was identified between game addiction and time spent on the computer ($p < .01$), while no such link was found between patience and usage time. The results indicate that as patience levels increase among primary school students, the risk of digital game addiction decreases. Specifically, students in private schools and those in higher grades (4th grade) represent a higher-risk group for digital game addiction. Female students appear more successful in demonstrating patience. Given that parental education level was not a determinant, it is suggested that digital addiction prevention and patience-building initiatives should be integrated into school-based educational interventions.

Keywords: Patience, Digital Game Addiction, Primary School Students, Screen Usage Time

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Kapsamında Hayat Bilgisi Ders Kitaplarında Bağlam Kullanımının İncelenmesi

Hafife Bozdemir Yüzbaşıoğlu ^{1,*} & Murat Çetinkaya ²

¹ *Kastamonu Üniversitesi, hbozdemir@kastamonu.edu.tr*

² *Milli Eğitim Bakanlığı*

Özet

Türkiye’de öğretim programlarında gerçekleştirilen güncellemeler ile birlikte öğretim süreçlerinde bağlam temelli öğrenmenin önemi artmıştır. Bu doğrultuda 2024 yılında uygulamaya konulan Türkiye Yüzyılı Maarif Modelinde de öğrencilerin bilgiyi günlük yaşamla ilişkilendirerek anlamlandırmalarına, yaşantı temelli ve bütüncül bir öğrenme süreci deneyimlemelerine yönelik vurgular yer almaktadır. Bu yaklaşımın yansımalarının en belirgin biçimde gözlemlenebileceği derslerden biri olan Hayat Bilgisi dersi, öğrencilerin bilgiyi günlük yaşam deneyimleriyle ilişkilendirerek anlamlandırmaları açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan Hayat Bilgisi ders kitaplarında kullanılan bağlamların incelenmesidir. Araştırmada, ders kitaplarında yer alan bağlamların türü, çeşitliliği, hangi konu ve kavramlar ile ilişkilendirildiği analiz edilmiştir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi deseniyle tasarlanmıştır. Çalışmanın veri kaynağını, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli doğrultusunda güncellenmiş ilkokul 1. ve 2. sınıf Hayat Bilgisi ders kitapları oluşturmaktadır. Verilerin analizinde, bağlam temelli öğrenme yaklaşımına dayalı olarak geliştirilen bir analiz çerçevesi kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bu çalışmanın, Hayat Bilgisi ders kitaplarında bağlam kullanımına ilişkin mevcut durumu ortaya koyarak ders materyali tasarımı süreçlerine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: bağlam temelli öğrenme, ders kitapları, Hayat Bilgisi dersi, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli.

An Examination of the Use of Context in Life Skills Textbooks within the Framework of the Türkiye Century Education Model

Hafife Bozdemir Yüzbaşıoğlu ^{1,*} & Murat Çetinkaya ²

Abstract

With the updates made to educational curricula in Türkiye, the importance of context-based learning in teaching processes has increased. In line with this, the Türkiye Century Education Model, implemented in 2024, also emphasizes enabling students to make sense of knowledge by relating it to daily life and to experience a life-based and holistic learning process. One of the courses where the reflections of this approach can be most clearly observed is the Life Skills course, which holds critical importance in terms of students making sense of knowledge by relating it to their daily life experiences. The purpose of this study is to examine the contexts used in Life Skills textbooks prepared within the scope of the Türkiye Century Education Model. The study analyzed the type and diversity of contexts present in the textbooks, as well as the topics and concepts with which they are associated. The research was designed using the document analysis method, a qualitative research approach. The data source for the study consists of the updated 1st and 2nd-grade Life Skills textbooks aligned with the Türkiye Century Education Model. In the analysis of the data, an analytical framework developed based on the context-based learning approach was used. The obtained data were analyzed using content analysis methods. It is expected that this study will contribute to the design processes of instructional materials by revealing the current state of context usage in Life Skills textbooks.

Keywords: context-based learning, textbooks, Life Skills course, Türkiye Century Education Model.

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Yaşanılabilir Dünya Kavramına İlişkin Anlayışlarının Fenomenolojik Bir İncelemesi: Metafor Temelli Bir Analiz

Rıza Gençaslan ^{1,*} & Ahu Taneri ¹

¹ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, hrdcr3838@gmail.com

Özet

Yaşanılabilir dünya kavramı, yalnızca fiziksel çevre koşullarını değil; bireysel yaşam kalitesini, değer sistemlerini ve insan ile doğa arasındaki ilişkiyi kapsayan çok boyutlu bir anlam yapısını ifade etmektedir. Bu anlam yapısının bireylerin bilişsel dünyasında nasıl inşa edildiğini anlamak, hem çevre eğitimi hem de değerler eğitimi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin yaşanılabilir dünya kavramına ilişkin anlayışlarını, metaforik kavramsallaştırmalar aracılığıyla fenomenolojik bir perspektiften incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde olgubilim (fenomenoloji) deseniyle yürütülen bu araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında İstanbul ilinde öğrenim gören 40 ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde öğrencilere “Yaşanılabilir dünya ... gibidir, çünkü ...” ifadesi yöneltilmiş; katılımcıların bu kavrama yükledikleri anlamlar metaforik anlatımlar yoluyla ortaya çıkarılmıştır. Elde edilen veriler, sistematik bir içerik analizi süreci aracılığıyla kodlanmış, benzerlik alanları belirlenmiş ve üst kategoriler oluşturulmuştur. Analiz sonuçları, öğrencilerin 40 farklı metafor ürettiğini ve bu metaforların belirli kavramsal örüntüler etrafında yoğunlaştığını göstermektedir. Özellikle cennet metaforunun (f = 10) diğer metaforlara kıyasla belirgin biçimde öne çıktığı saptanmıştır. Üretilen metaforlar beş üst kategori altında yapılandırılmıştır: çevre (f = 8), değerler (f = 5), gereklilik (f = 9), yaşam alanı (f = 17) ve hareket (f = 1). Metafor açıklamalarına dayalı fenomenolojik çözümleme, öğrencilerin yaşanılabilir dünya kavramını yalnızca fiziksel bir çevre olarak değil, aynı zamanda korunması gereken, sorumluluk gerektiren ve değer temelli bir varoluş alanı olarak kavramsallaştırdıklarını ortaya koymaktadır. Bulgular, öğrencilerin bu kavramı çevresel, duyuşsal, gereksinimsel ve deneyimsel boyutları bütünleştiren çok katmanlı bir anlam yapısı içinde inşa ettiklerini doğrulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: yaşanılabilir dünya, metaforik kavramsallaştırma, fenomenoloji, sürdürülebilirlik

A Phenomenological Inquiry into Fourth-Grade Primary School Students' Conceptions of a Livable World: A Metaphor-Based Analysis

Rıza Gençaslan ^{1,*} & Ahu Taneri ¹

Abstract

The concept of a livable world encompasses not only physical environmental conditions but also individual quality of life, value systems, and the relationship between human beings and nature, constituting a multidimensional meaning structure. Understanding how this meaning structure is constructed in the cognitive world of individuals holds critical importance for both environmental and values education. Against this backdrop, the present study aims to examine fourth-grade primary school students' conceptions of the livable world concept through metaphorical conceptualizations, adopting a phenomenological perspective. Conducted within a qualitative research framework using a phenomenological design, this study's participant group comprised 40 fourth-grade primary school students enrolled in public schools in Istanbul during the 2025–2026 academic year. During data collection, students were prompted with the statement: “A livable world is like ... because ...”. The meanings attributed by the participants to this concept were elicited through their metaphorical expressions. The resulting data were processed through a systematic content analysis procedure, during which codes were identified, similarity domains were determined, and higher-order categories were constructed. The analysis revealed that students produced 40 distinct metaphors, which clustered around specific conceptual patterns. Notably, the metaphor of heaven ($f = 10$) emerged as significantly more salient than others. The generated metaphors were structured under five superordinate categories: environment ($f = 8$), values ($f = 5$), necessity ($f = 9$), living space ($f = 17$), and movement ($f = 1$). Phenomenological analysis of the metaphor explanations indicates that students conceptualize a livable world not merely as a physical setting but as an existential domain requiring protection, entailing responsibility, and grounded in shared values. The findings confirm that students construct the notion of a livable world as a multilayered meaning structure that integrates environmental, affective, need-based, and experiential dimensions.

Keywords: livable world, metaphorical conceptualization, phenomenology, sustainability

Hayat Bilgisi Öğretimi Dersinde Sınıf Öğretmeni Adaylarının Aktif Öğrenme Deneyimleri

Gonca Babadağ

Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, gonca.babadag@cbu.edu.tr

Özet

Günümüz eğitim paradigması 21. yüzyıl becerilerini geliştiren, esnek, etkileşimli, yenilikçi, uygulamaya dayalı ve öğrenci odaklı öğrenme ortamlarının oluşturulmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda, sınıf öğretmeni adaylarının hizmet öncesi eğitim süreçlerinde aktif öğrenme uygulamalarını doğrudan deneyimlemeleri, mesleki yeterliliklerinin geliştirilmesi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu noktada lisans düzeyinde zorunlu bir öğretim dersi olan ve doğası gereği sorgulamayı, sosyal ve duygusal becerilerin geliştirilmesini ve günlük yaşamla ilişkilendirmeyi odağına alan Hayat Bilgisi Öğretimi dersi önemli bir rol üstlenmektedir. Bu ders kapsamında edinilecek aktif öğrenme deneyimleri; sınıf öğretmeni adaylarının araştırma, problem çözme, eleştirel düşünme, yaratıcılık, iletişim, iş birliği, tartışma ve öğrenmeyi öğrenme gibi becerilerini geliştirmesinin yanı sıra gelecekte öğretmenlik yaşamlarında bu becerileri destekleyecek öğrenme ortamlarını tasarlama kapasitelerine de katkı sağlayacaktır. Bu çerçevede araştırmada sınıf öğretmeni adaylarının Hayat Bilgisi Öğretimi dersindeki aktif öğrenme deneyimlerinin açığa çıkarılması amaçlanmıştır. Araştırma, temel nitel araştırma deseni kapsamında yürütülmüştür. Çalışmanın katılımcılarını, bir devlet üniversitesinin Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda Hayat Bilgisi Öğretimi dersini alan 44 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Katılımcıların belirlenmesinde kolay ulaşılabilir örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Araştırmanın verileri; gözlem, öğrenci günlükleri, ürün dosyaları, öğrenci ürünleri ve yazılı görüş formu gibi çeşitli veri toplama araçları aracılığıyla elde edilmiştir. Elde edilen nitel verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma bulguları, aktif öğrenmeyi odağına alan Hayat Bilgisi Öğretimi dersinin sınıf öğretmeni adaylarına hem bireysel hem de mesleki açıdan katkı sağladığını ortaya koymuştur. Bu süreçte, öğretim elemanının rolü ve sınıf ikliminin aktif öğrenme deneyiminin niteliği üzerinde belirleyici olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlar, aktif öğrenme uygulamalarının öğretmen adaylarının mesleki gelişimindeki önemini ve hizmet öncesi eğitim programlarının bu tür deneyimlerle zenginleştirilmesi gerekliliğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni adayı, aktif öğrenme, ilkökul, hayat bilgisi öğretimi.

Active Learning Experiences of Preservice Classroom Teachers in the Life Science Education Course

Gonca Babadağ

Abstract

The contemporary educational paradigm necessitates the establishment of flexible, interactive, innovative, practice-based, and student-centered learning environments that develop 21st-century skills. In this context, it is critically important for pre-service classroom teachers to directly experience active learning practices during their pre-service training in order to improve their professional competencies. At this point, the Life Science Education, which is a compulsory teaching course at the undergraduate level and which by its nature focuses on inquiry, the development of social and emotional skills, and their connection to daily life, plays an important role. The active learning experiences gained within this course will not only develop pre-service classroom teachers' skills such as research, problem-solving, critical thinking, creativity, communication, collaboration, discussion, and learning to learn, but also contribute to their capacity to design learning environments that will support these skills in their future teaching careers. In this context, the aim of the research is to uncover the active learning experiences of pre-service classroom teachers in the Life Science Education course. The research was conducted within the framework of a basic qualitative research design. The participants of the study consisted of 44 pre-service classroom teachers enrolled in the Life Science Education course in Department of Classroom Education of a state university. Convenience sampling method was utilized for the selection of participants. The research data were collected through various data collection tools, including observations, student diaries, product portfolios, student products, and a written opinion form. Content analysis was used for the analysis of the qualitative data obtained. The research findings revealed that the Life Science Education course, which focuses on active learning, provided significant contributions to pre-service classroom teachers both individually and professionally. In this process, the role of the instructor and the classroom climate were found to be determining factors in the quality of the active learning experience. The results obtained underscore the importance of active learning practices in the professional development of teacher candidates and support the necessity of enriching pre-service training programs with such experiences.

Keywords: Preservice classroom teacher, active learning, primary school, life studies teaching.

İlkokul Düzeyinde Ebeveynlerin Matematik Eğitim Sürecine Katılımlarının Çeşitli Değişkenler Çerçevesinde İncelenmesi

Muhammet Peksöz^{1,*} & Mahmut Kertil²

¹ Marmara Üniversitesi, muhammetpeksoz4125@outlook.com

² Marmara Üniversitesi

Özet

İlkokul matematik eğitimi, öğrencilerin temel matematik becerilerini kazanmaları ve sonraki öğrenmeleri için sağlam bir temel oluşturması bakımından kritik bir öneme sahiptir. Ebeveynlerin, ilkokul matematik eğitiminde öğrencilere sağladıkları destek, öğrencilerin duyuşsal ve bilişsel gelişimlerini ve dolayısıyla akademik başarılarını olumlu etkileyebilmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı; Ebeveynlerin, ilkokul öğrencilerinin matematik eğitimlerine katkı düzeyini belirlemek ve bu katkı düzeyini çeşitli değişkenler (cinsiyet, iş durumu, yaş, eğitim durumu, çocuk sayısı) açısından incelemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeliyle yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Kocaeli ilinin Darıca ve Gebze ilçelerinde bulunan 260 ilkokul ebeveyni oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Yenilmez (2006) tarafından geliştirilen “Velilerin Matematik Eğitimine Katkısı Ölçeği” ile toplanmıştır. Ölçek; sınıf içi, ev ödevi, sınav, sınıf dışı, izleme ve değerlendirme olmak üzere 6 alt boyutta 22 maddeden oluşan 5’li likert tipi bir ölçektir. Veriler analiz edilmeden önce normallik testi yapılmıştır. Verilerin normal dağılım göstermesinden dolayı verilerin analizinde parametrik testler kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, bağımsız gruplar t-Testi ve ANOVA kullanılmıştır. Ayrıca ANOVA sonucunda anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında oluştuğunu tespit etmek amacıyla Post Hoc testlerinden Gabriel Testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; ebeveynlerin, ilkokul öğrencilerinin matematik eğitimlerine katkı düzeylerinin en fazla sınav alt boyutunda en az ise sınıf dışı alt boyutunda olduğu görülmüştür. Ebeveynlerin matematik eğitimine katkı düzeyinin cinsiyete göre ilişkisi incelendiğinde, ev ödevi ($p=.02$) ve izleme ($p=.04$) alt boyutlarında kadınlar lehine anlamlı bir farklılaşma görülmektedir. Ebeveynlerin matematik eğitimine katkı düzeyinin iş durumuna göre ilişkisi incelendiğinde, sadece ev ödevi alt boyutunda çalışmayan ebeveynlerin lehine anlamlı bir fark bulunmuştur ($p=.02$). Ebeveynlerin matematik eğitimine katkı düzeyinin yaşa göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır. Ebeveynlerin matematik eğitimine katkı düzeyinin eğitim durumuna göre ilişkisi incelendiğinde, sadece sınıf içi alt boyutunda anlamlı bir fark oluşmuştur ($p=.00$). Oluşan bu anlamlı farklılık ilkokul-lise ($p=.00$) mezunu ebeveynler arasında lise mezunları lehine ve ilkokul-üniversite ($p=.00$) mezunu ebeveynler arasında üniversite mezunları lehinedir. Ebeveynlerin matematik eğitimine katkı düzeyinin çocuk sayısına göre ilişkisi incelendiğinde, sadece izleme alt boyutunda anlamlı bir fark oluşmuştur ($p=.00$). Oluşan anlamlı farklılık, 1 çocuk sahibi ebeveynler ile 3 çocuk sahibi ebeveynler arasında 1 çocuk sahibi ebeveynler

lehine ($p=.02$), 1 çocuk sahibi ebeveynler ile 4 ve üzeri çocuk sahibi ebeveynler arasında 1 çocuk sahibi ebeveynler lehine ($p=.01$) ve 2 çocuk sahibi ebeveynler ile 4 ve üzeri çocuk sahibi ebeveynler arasında 2 çocuk sahibi ebeveynler lehine bulunmuştur. Elde edilen bulgular, ebeveynlerin çocuklarının matematik eğitim sürecine çeşitli alt boyutlarda katılımında cinsiyet, çalışma durumu, eğitim durumu ve sahip olunan çocuk sayısı değişkenlerinin belirleyici olduğunu göstermiştir. Kadın ebeveynlerin matematik eğitimine daha yüksek düzeyde destek vermesi, annelerin eğitim sorumluluğunu daha çok üstlenmesiyle açıklanabilirken; çalışma durumu ve çocuk sayısının artması, ebeveynlerin eğitime ayırabildiği zamanı sınırlandırdığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn katılımı, matematik eğitimi, ilkokul

Examining the Level of Parent Contribution to Primary School Students' Mathematics Education Process in the Context of Various Variables

Muhammet Peksöz ^{1,*} & Mahmut Kertil ²

Abstract

The aim of the study is to determine the level of contribution parents make to the mathematics education of elementary school students and to examine this level of contribution in terms of various variables (gender, employment status, age, educational status, number of children). The research was conducted using the correlational survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the research consists of 260 primary school parents in the districts of Darica and Gebze in the province of Kocaeli. The data for the research were collected using the “Parents' Contribution to Mathematics Education Scale” developed by Yenilmez (2006). The scale is a 5-point Likert-type measure consisting of 22 items across 6 sub-dimensions: classroom, homework, exams, outside the classroom, monitoring, and evaluation. Descriptive statistics, independent groups t-test, and ANOVA were used in the analysis of the data. In addition, the Gabriel Test, one of the Post Hoc tests, was used to determine between which groups the significant difference emerged as a result of the ANOVA. The results of the study indicate that parents' level of contribution to primary school students' mathematics education is highest in the test sub-dimension and lowest in the out-of-class sub-dimension. When examining the relationship between parents' level of contribution to mathematics education and gender, a significant difference in favor of women is observed in the homework ($p=.02$) and monitoring ($p=.04$) sub-dimensions. When examining the relationship between parents' level of contribution to mathematics education and their employment status, a significant difference was found only in favor of non-working parents in the homework sub-dimension ($p=.02$). It was found that parents' level of contribution to mathematics education did not differ significantly according to age. When examining the relationship between parents' level of contribution to mathematics education and their educational status, a significant difference was found only in the classroom sub-dimension ($p=.00$). This significant difference was in favor of high school graduates among parents who graduated from elementary school-high school ($p=.00$) and in favor of university graduates among parents who graduated from elementary school-university ($p=.00$). When examining the relationship between parents' level of contribution to mathematics education and the number of children, a significant difference was found only in the monitoring sub-dimension ($p=.00$). This significant difference is in favor of parents with one child among parents with one child and parents with three children ($p=.02$), in favor of parents with one child among parents with one child and parents with four or more children ($p=.01$), and in favor of parents with two children among parents with two children and parents with four or more children. These

findings indicate that women, non-working parents, and parents with fewer children participate more in the mathematics education process.

Keywords: Mathematics education, parent contribution, primary school

Van Hiele Düzeylerine Göre Geometrik Şekillerde Kavramsal Yanılgılar Üzerine Bir Durum Çalışması: 4. Sınıf Öğrencisi Örneği

Ikra Gedikli ¹ & Adem Doğan ^{2,*}

¹ Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

² Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, aademdogan@gmail.com

Özet

Geometri öğretimi, öğrencilerin uzamsal akıl yürütme, problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerinin gelişiminde temel bir taşıyıcı oluşturmaktadır. Tüm öğrenenler geometrik bağlamda düşünme yetisine sahip olmakla birlikte, bu becerinin sağlıklı bir şekilde ilerlemesi ancak gelişimsel özelliklere uygun, sürekli ve etkili deneyimlerle mümkündür. Literatürde geometrik düşünmenin gelişimini açıklayan en temel kuramlardan biri Van Hiele Geometrik Düşünme Düzeyleri'dir. Öğrencilerin bu düzeylerdeki ilerleyişi, matematiksel kavramları doğru yapılandırmaları açısından kritik önem arz etmektedir. Bu araştırmanın amacı, bir ilköğretim 4. sınıf öğrencisinin geometrik şekillerle ilgili gelişimini Van Hiele düzeylerine göre tespit etmek ve bu süreçte ortaya çıkan kavramsal yanılgılarını derinlemesine incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından "durum çalışması" (case study) deseni ile gerçekleştirilmiştir. Veriler 2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Kahramanmaraş ilinin bir ilçesinde devlet okulunda öğrenim görmekte olan 4. sınıf öğrencisinden toplanmıştır. Tek denekli olarak yürütülen bu çalışmada, verilerin toplanması amacıyla Piaget'in "klinik mülakat" yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle öğrencinin geometrik şekillere dair muhakeme süreçleri ve şekilleri tanımlama biçimleri doğrudan gözlemlenmiştir. Elde edilen veriler, Van Hiele geometrik düşünme düzeyleri kuramsal çerçeve alınarak "betimsel analiz" yöntemi ile çözümlenmiştir. Araştırma bulguları incelendiğinde; öğrencinin Van Hiele geometrik düşünme düzeylerine göre ağırlıklı olarak Düzey 0 (Görsel Düzey) özelliklerini sergilediği, ancak Düzey 0 ile Düzey 1 (Analiz Düzeyi) arasında bir geçiş sürecinde olduğu saptanmıştır. Öğrencinin geometrik şekilleri tanımlarken bilimsel özelliklerden ziyade görsel benzerliklere odaklandığı, bulunduğu 4. sınıf seviyesine göre kazanımlarda eksiklikler yaşadığı ve özellikle çokgenlerin sınıflandırılmasında çeşitli kavramsal yanılgılara sahip olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda; geometri öğretiminde sadece tanım ezberletmek yerine, öğrencilerin şekillerin özelliklerini keşfetmelerini sağlayacak somut materyallere dayalı etkinliklerin artırılması önerilmektedir. Ayrıca, öğretmenlerin Van Hiele düzeyleri hakkında farkındalıklarının artırılması ve ders içeriklerinin öğrencinin mevcut düşünme düzeyine uygun şekilde basitten karmaşığa doğru yapılandırılması, kavramsal yanılgıların önüne geçilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: 4. sınıf, geometrik düşünme, Van Hiele geometrik düşünme düzeyleri, kavramsal yanılgılar, durum çalışması.

A Case Study on Conceptual Misconceptions in Geometric Shapes According to Van Hiele Levels: An Example of a 4th Grade Student

Ikra Gedikli¹ & Adem Doğan^{2,*}

Abstract

Geometry instruction plays a key role in developing students' spatial reasoning, problem-solving and critical thinking skills. While all learners have the potential to think geometrically, this ability only develops through continuous and effective experiences that are appropriate to their stage of development. One of the most fundamental theories in the literature explaining the development of geometric thinking is Van Hiele's Levels of Geometric Thinking. Progressing through these levels is crucial for students' ability to correctly construct mathematical concepts. This research aims to determine how a Year 4 primary school student's understanding of geometric shapes develops according to the Van Hiele levels, and to examine the conceptual misconceptions that arise during this process in depth. This study employed a qualitative research approach, specifically a case study design. Data were collected from a Year 4 student attending a state school in Kahramanmaraş province during the autumn term of the 2024–25 academic year. In this single-subject study, Piaget's clinical interview method was employed to gather the necessary information. This method enabled direct observation of the student's reasoning processes regarding geometric shapes and their definitions. The data obtained were analysed using the 'descriptive analysis' method based on the theoretical framework of Van Hiele's geometric thinking levels. Examination of the research findings revealed that, according to Van Hiele's geometric thinking levels, students predominantly exhibited characteristics of Level 0 (Visual Level), but were in a transitional phase between Levels 0 and 1 (Analysis Level). It was found that students focused more on visual similarities than scientific properties when defining geometric shapes. They also demonstrated learning outcomes that were consistent with their level (4th grade) and had various conceptual misconceptions, particularly with regard to the classification of polygons. Based on these results, it is recommended that geometry instruction increases the use of concrete, material-based activities that enable students to discover the properties of shapes for themselves, rather than simply memorising definitions. Furthermore, raising teachers' awareness of Van Hiele levels and structuring lesson content from simple to complex to match students' current level of understanding is crucial in preventing conceptual misconceptions.

Keywords: 4th grade, geometric thinking, Van Hiele levels of geometric thinking, misconceptions, case study.

Dört İşlem Puzzle Etkinliği: Matematik ve Görsel Sanatları Birleştiren Kes-Yapıştır Temelli Bir İyi Uygulama Örneği

Ergün Aydoğan

Milli Eğitim Bakanlığı, ergunaydogan@gmail.com

Özet

Bu çalışma, ilkököl 1-4. sınıflarda dört işlem (toplama, çıkarma, çarpma, bölme) becerilerinin pekiştirilmesinde öğrencilerin motivasyon kaybı ve kalabalık sınıflarda öğretmenin bireysel anlık değerlendirme yapamama sorununa yenilikçi bir çözüm sunmaktadır. Projenin temel amacı, geleneksel çalışma kâğıtlarının monotonluğunu kırarak işlem hatalarını azaltmak, dikkat-sabır gibi bilişsel becerileri geliştirmek, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini yönetebilecekleri öz denetim mekanizması kazandırmak; aynı zamanda matematik ile görsel sanatları entegre ederek disiplinler arası öğrenmeyi teşvik etmek ve somut ürün üretimi yoluyla özgüveni artırmaktır.

Uygulama, Microsoft Excel tabanlı dinamik bir yazılım sistemiyle gerçekleştirilmiştir. Hazırlıkta, internetten toplanan 1500 renkli ve 2500 siyah-beyaz resim ile 37 öğrencinin fotoğraflarından oluşan 4000+ görsel havuz oluşturulmuş; her resim A4 boyutunda 12 eşit parçaya dijital olarak bölünmüştür. Öğretmen Excel arayüzünden 12 dört işlem sorusunu belirler veya rastgele üretir. Sistem tek tıkla: (1) seçilen resmin parçalarını karışık olarak 1. sayfaya yerleştirir, (2) her parçaya ilgili işlemin doğru cevabını otomatik ve rastgele yazar, (3) 2. sayfada çözülecek işlemleri listeler ve iki sayfalık PDF çıktısı hazırlar.

Sınıf içi bireysel uygulama süreci: Her öğrenciye çıktı, makas ve yapıştırıcı verilir. Öğrenciler 1. sayfadaki puzzle parçalarını siyah kenar çizgilerinden kesip istifler. 2. sayfadaki işlemleri tek başlarına çözer. Her doğru sonuca karşılık gelen parçayı bulup ilgili işlemin üzerine yapıştırır. Yanlış cevapta eşleşen parça olmadığı için hatayı anında fark eder, işlemi yeniden kontrol edip düzeltir. Tüm parçalar doğru yapıştırıldığında bütünlüğü bozulmamış bir resim ortaya çıkar; istenirse boyanabilir. Bu mekanizma öz denetimi güçlendirirken öğretmenin değerlendirme yükünü sanibelere indirir.

Etkinlik 2022-2026 yılları arasında 37 kişilik sınıfta haftalık düzenli uygulanmış, her öğrenci en az 200 puzzle tamamlamıştır. Bulgular: işlem hataları neredeyse sıfıra inmiş; ince motor beceriler (kesme-yapıştırma), el-göz koordinasyonu, dikkat, sabır ve özen belirgin şekilde gelişmiştir. Oyunlaştırma etkisiyle matematik dersi severek yapılı hale gelmiş, öğrencilerin motivasyonu ve özgüveni zirveye çıkmıştır. Sonuç olarak, düşük maliyetli (yalnızca yazıcı, A4 kağıdı, makas, yapıştırıcı), sürdürülebilir ve her sınıf seviyesine uyarlanabilir bu model, Dijital Öğretmen Yeterlikleri Çerçevesi ile uyumlu olup okul içi ve öğretmen paylaşım platformlarında paylaşılmış; disiplinler arası öğrenmede etkili bir iyi uygulama örneğidir.

Anahtar Kelimeler: dört işlem, puzzle etkinliği, öz denetim, disiplinler arası entegrasyon

Four Operations Puzzle Activity: A Cut-and-Paste Based Good Practice

Example Integrating Mathematics and Visual Arts

Ergün Aydoğan

Abstract

This study offers an innovative solution to the motivation loss faced by 1st-4th grade primary students while reinforcing four operations (addition, subtraction, multiplication, division) skills and to teachers' inability to provide instant individual assessment in crowded classrooms. The main purpose is to overcome the monotony of traditional worksheets by reducing calculation errors, enhancing cognitive skills such as attention and patience, equipping students with a self-regulation mechanism to manage their own learning, integrating mathematics with visual arts to promote interdisciplinary learning, and boosting self-confidence through the creation of a tangible product.

The application is based on a dynamic Microsoft Excel software system. In preparation, a pool of over 4,000 images—1,500 colored and 2,500 black-and-white pictures collected from the internet, plus photographs of the 37 students—was created; each image was digitally divided into 12 equal A4-sized pieces. The teacher selects or randomizes 12 four-operation questions via the Excel interface. With one click, the system: (1) places the pieces of the selected image randomly on page 1, (2) automatically and randomly writes each correct answer onto the corresponding puzzle piece, (3) lists the operations to be solved on page 2, and generates a two-page PDF printout.

In-class individual implementation: Each student receives the printout, scissors, and glue. Students cut out the puzzle pieces from page 1 along black borders and stack them. They solve the operations on page 2 independently. They locate and paste the matching piece onto the corresponding operation for each correct result. An incorrect answer results in no matching piece, allowing immediate error detection, rechecking, and correction. When all pieces are correctly pasted, an intact image appears and can be colored if desired. This mechanism strengthens self-regulation while reducing the teacher's assessment burden to seconds.

The activity was implemented weekly from 2022 to 2026 in a class of 37 students, with each completing at least 200 puzzles. Findings show calculation errors dropped to nearly zero; fine motor skills (cutting-pasting), hand-eye coordination, attention, patience, and care improved significantly. Through gamification, mathematics became enjoyable, with students' motivation and self-confidence reaching peak levels. In conclusion, this low-cost (requiring only a printer, A4 paper, scissors, and glue), sustainable, and adaptable-to-any-grade-level model aligns with the Digital Teacher Competencies Framework. It has been shared within the school and on teacher collaboration platforms, serving as an effective good practice example in interdisciplinary learning.

Keywords: four operations, puzzle activity, self-assessment, interdisciplinary integration

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Matematik Kaygı Düzeyleri ile Akademik Başarı ve Öz-Yeterlilikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Burak Zeki Güneş^{1,*}, Burhan Ertürk¹ & Çavuş Şahin¹

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, bzgunes@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın konusu, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik hissettikleri kaygı düzeyleri ile matematik dersindeki akademik başarıları ve matematiksel öz-yeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın amacı ise, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinde matematik kaygısının, akademik başarı ve öz-yeterlilikleri üzerindeki yordayıcı rolünü ve bu değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemektir. Ayrıca, öğrencilerin matematiksel öz-yeterliliklerinin, kaygı ile başarı arasındaki ilişkide bir aracı değişken olup olmadığını ortaya koymak ve bu değişkenlerin cinsiyet gibi demografik faktörlere göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini analiz etmek hedeflenmektedir. Bu kapsamda şu alt problemlere yanıt aranacaktır:

-Öğrencilerin matematik kaygı, öz-yeterlilik ve başarı düzeyleri ne seviyededir?

-Matematik kaygı düzeyi ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

-Matematik kaygısı, matematik dersine yönelik özyeterliliklerini ne düzeyde ve hangi yönde yordamaktadır?

-Matematik kaygısı, akademik başarının anlamlı bir yordayıcısı mıdır?

-Matematiksel öz-yeterlilik inancı ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Araştırmanın kapsamını, 2025-2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Balıkesir ili Kepsut, Altıeylül ve Karesi ilçelerinde bulunan Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ilkokullarda öğrenim gören dördüncü sınıf öğrencileri oluşturmaktadır.

Bu araştırma, nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülecektir. Verilerin toplanması sürecinde aşağıdaki veri toplama araçları kullanılacaktır:

Matematik Kaygı Ölçeği: İlkokul düzeyine uygun, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları Mutlu ve Söylemez (2018) tarafından yapılmış Likert tipi ölçek kullanılacaktır.

Matematik Öz-Yeterlilik Ölçeği: Öğrencilerin matematiksel öz-yeterlilik düzeylerini ölçmek amacıyla Abalı Öztürk ve Şahin (2017) tarafından geliştirilmiş ve geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış Likert tipi ölçek kullanılacaktır.

Matematik Başarı Testi: Öğrencilerin matematik dersine yönelik akademik başarılarını tespit etmek amacıyla Yılmaz ve Yılmaz (2021) tarafından geliştirilen geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış çoktan seçmeli başarı testi kullanılacaktır.

Ölçek ve testlerden elde edilen veriler ile uygun istatistiksel analizler yapılacaktır.

Bu araştırmanın evreni, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Balıkesir ili sınırları içerisinde dördüncü sınıflarda eğitim gören öğrencilerden oluşmaktadır. Balıkesir ilindeki bütün dördüncü sınıf öğrencilere ulaşmanın zor olmasından dolayı evreni temsil eden örneklemin seçiminde oransız (seçkisiz) küme örnekleme yoluna gidilecektir. Seçkisiz örnekleme yönteminde evrendeki her bir katılımcının eşit ve birbirinden bağımsız şekilde evrene seçilme şansı bulunmaktadır. Bu yöntem evreni temsil eden örneklemin seçilmesinde en geçerli yol olarak görülmektedir (Büyüköztürk, vd.; 2020).

Veriler Balıkesir İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı merkez Karesi, Altıeylül, Kepsut ve Dursunbey ilçelerinde bulunan resmi ilkokullar arasından seçkisiz küme örnekleme yöntemi ile seçilecektir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Matematik, Kaygı Düzeyi, Öz-Yeterlik, Akademik Başarı

An Investigation of the Relationship Between Fourth-Grade Primary School Students' Mathematics Anxiety Levels, Academic Achievement, and Self-Efficacy

Burak Zeki Güneş^{1,*}, Burhan Ertürk¹ & Çavuş Şahin¹

Abstract

The subject of this study is to examine the relationship between the levels of mathematics anxiety felt by fourth-grade primary school students, their academic achievement in mathematics, and their mathematical self-efficacy. The aim of this study is to determine the predictive role of mathematics anxiety on the academic achievement and self-efficacy of fourth-grade primary school students and to identify the relationships between these variables. Furthermore, it is intended to reveal whether students' mathematical self-efficacy acts as a mediating variable in the relationship between anxiety and achievement, and to analyze whether these variables show a significant difference according to demographic factors such as gender.

Research Questions (Sub-problems):

1. What are the levels of students' mathematics anxiety, self-efficacy, and achievement?
2. Is there a significant relationship between the level of mathematics anxiety and academic achievement?
3. To what extent and in which direction does mathematics anxiety predict self-efficacy towards mathematics?
4. Is mathematics anxiety a significant predictor of academic achievement?
5. Is there a significant relationship between mathematical self-efficacy belief and academic achievement?

The scope of the research consists of fourth-grade students studying in official primary schools affiliated with the Ministry of National Education in the districts of Kepsut, Altıeylül, and Karesi in Balıkesir province during the spring semester of the 2025-2026 academic year. The population (universe) of this research comprises all fourth-grade students receiving education within the borders of Balıkesir province in the 2025-2026 academic year.

This research will be conducted using the relational survey model, which is one of the quantitative research designs. Due to the difficulty of reaching all fourth-grade students in Balıkesir, the disproportionate (random) cluster sampling method will be used to select a sample representing the population. In the random sampling method, each participant in the population has an equal and independent chance of being selected. This method is considered the most valid way to select a sample representing the population (Büyüköztürk et al., 2020). Data will be collected from official primary

schools located in the Karesi, Altıeylül, Kepsut, and Dursunbey districts of Balıkesir through the random cluster sampling method.

The following instruments will be used during the data collection process:

- Mathematics Anxiety Scale: A Likert-type scale suitable for the primary school level, for which validity and reliability studies were conducted by Mutlu and Söylemez (2018).
- Mathematics Self-Efficacy Scale: A Likert-type scale developed by Abalı Öztürk and Şahin (2017) with established validity and reliability to measure students' mathematical self-efficacy levels.
- Mathematics Achievement Test: A multiple-choice achievement test developed by Yılmaz and Yılmaz (2021) with proven validity and reliability to determine students' academic success in mathematics.

Keywords: Primary School, Mathematics, Anxiety Level, Self-Efficacy, Academic Achievement

İlkokul 3. Ve 4. Sınıf Öğrencilerinin Problem Çözme Ve Motivasyon Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Galip Genç¹ & Fatma Kale^{1,*}

¹ Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, kalefatma258@gmail.com

Özet

İlkokul dönemindeki çocuklarda motivasyon, problem çözme stratejilerinin kalıcılığını ve bu stratejilerin yeni durumlara aktarılmasını sağlayan temel unsurlardan biri olarak görülmektedir. Motive olan öğrenciler, karşılaştıkları güçlükler karşısında daha ısrarcı davranmakta ve kendi çözüm yollarını geliştirebilmektedirler (Köyceğiz & Özbey, 2019). Bu bağlamda öğrencilerin matematik dersine yönelik motivasyon düzeyleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi önemli görülmektedir.

Bu araştırmanın temel problemi, ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin problem çözme ve motivasyon düzeylerinin; cinsiyet, yaş, matematiği sevmeye durumu ve ders başarısı (karne notu) değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesidir. Bu doğrultuda araştırmanın alt problemleri şu şekilde belirlenmiştir:

1. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin problem çözme ve motivasyon düzeyleri; cinsiyet, yaş, matematiği sevmeye durumu ve ders başarısına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
2. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin problem çözme ve motivasyon düzeyleri; cinsiyet, yaş, matematiği sevmeye durumu ve ders başarısına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, var olan bir durumu olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan bir araştırma yaklaşımıdır. Bu modelde araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaktadır (Karasar, 2005). Bu doğrultuda araştırmada, ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin problem çözme ve motivasyon düzeyleri; cinsiyet, yaş, matematiği sevmeye durumu ve karne notu değişkenleri açısından incelenecektir. Araştırmanın evrenini Aydın ilinde öğrenim gören tüm ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise 2025–2026 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Aydın ili Efeler ilçesinde öğrenim gören ve seçkisiz olmayan uygun örnekleme yöntemi ile belirlenen öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmaya toplam 856 öğrenci katılmış olup bunların 435'i 3. sınıf, 421'i ise 4. sınıf öğrencisidir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak iki farklı ölçek kullanılmıştır. Bunlardan ilki, Değirmenci ve Deringöl (2024) tarafından geliştirilen, üç faktörlü ve 16 maddeden oluşan, güvenirlik katsayısı .94 olan “İlkokullar İçin Problem Çözme Ölçeği”dir. Araştırmada ayrıca Ersoy ve Öksüz (2015) tarafından geliştirilen, üçlü Likert tipinde 33 maddeden oluşan ve güvenirlik katsayısı .94 olan “İlkokul Matematik Motivasyon Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçeklerle elde edilen veriler SPSS ve Jamovi programları aracılığıyla analiz edilecek ve alt problemlere göre raporlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, matematik, problem çözme, motivasyon

Primary School 3. And 4. Examination Of Problem Solving And Motivation Levels Of Class Students in Terms Of Various Variables

Galip Genç¹ & Fatma Kale^{1,*}

Abstract

Motivation in children in primary school is seen as one of the main elements that ensures the permanence of problem-solving strategies and the transfer of these strategies to new situations. Motivated students are more persistent in the face of the difficulties they encounter and can develop their own solutions (Köyceğiz & Özbey, 2019). In this context, it is considered important to examine the relationship between students' motivation levels and problem-solving skills for mathematics.

The main problem of this research is to determine whether the problem solving and motivation levels of primary school 3rd and 4th grade students show a statistically significant difference according to gender, age, liking mathematics and course success (report card grade). In this direction, the sub-problems of the research have been determined as follows:

1. Problem solving and motivation levels of primary school 3rd grade students; Do they show a statistically significant difference according to gender, age, liking mathematics and course success?
2. Problem solving and motivation levels of primary school 4th grade students; Do they show a statistically significant difference according to gender, age, liking mathematics and course success?

A scanning model from quantitative research methods was used in the research. A screening model is a research approach that aims to describe an existing situation as it is. In this model, the event, individual or object that is the subject of research is defined within and as it is (Karasar, 2005). In this direction, in the research, problem solving and motivation levels of primary school 3rd and 4th grade students will be examined in terms of gender, age, liking mathematics and report card grade variables.

The universe of the research consists of all primary school 3rd and 4th grade students studying in Aydın province. The sample of the research consists of students studying in the Efeler district of Aydın province in the fall semester of the 2025–2026 academic year and are determined by the appropriate sampling method without selection. A total of 856 students participated in the study, 435 of them are 3rd year students and 421 are 4th year students.

Two different scales were used as data collection tools in the research. The first of these is the "Problem Solving Scale for Primary Schools" developed by Değirmenci and Deringöl (2024), consisting of three factors and 16 items, with a reliability coefficient of .94. In the study, the "Primary School Mathematics Motivation Scale" developed by Ersoy and Öksüz (2015), consisting of 33 items in the triple Likert type and with a reliability coefficient of .94, was used. The data obtained with the scales will be analyzed through SPSS and Jamovi programs and reported according to sub-problems.

Keywords: Primary school, math, problem solving, motivation

Türkiye’de İlkokul Kademesinde Gerçekçi Matematik Eğitimi Üzerine Yapılmış Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Muhammet Peksöz

Marmara Üniversitesi, muhammetpeksoz4125@outlook.com

Özet

Gerçekçi matematik eğitimi, öğrenme sürecinde gerçekçi durumları temele alan matematik alanına özgü bir öğrenme teorisidir. Bu doğrultuda, gerçekçi matematik eğitiminin uygulamadaki etkilerinin ve araştırmalara yansımalarının incelenmesi önem taşımaktadır. Bu bağlamda çalışma, Türkiye’de ilkökul kademesinde gerçekçi matematik eğitimi(GME) üzerine yapılmış lisansüstü tezlerin nasıl bir dağılım gösterdiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, nitel araştırma yöntemi olan doküman incelemesiyle yürütülmüştür. Çalışmanın verilerine 20.03.2026 tarihi itibariyle YÖK Ulusal Tez Tarama Merkezi’nden “gerçekçi matematik eğitimi” , “GME” ve “RME” kelimeleriyle arama yapılarak ulaşılmıştır. Bu kapsamda 185 teze ulaşılmıştır. Ulaşılan tezlerin içerikleri tek tek kontrol edilerek gerçekçi matematik eğitimi ve ilkökul kademesi ile ilgili olmayanlar araştırmanın dışında tutulmuştur. Son durumda araştırmanın kapsamına uygun olan 24 tezle çalışma yürütülmüştür. Tezler incelenmesinde araştırmacı tarafından oluşturulan tez inceleme formu kullanılmıştır. Veriler analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda; incelenen 24 tezin 14’ünün yüksek lisans 10’unun doktora düzeyinde olduğu görülmüştür. Tezlerin yapıldığı üniversitelerin dağılımına bakıldığında Adnan Menderes Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi ve Uludağ Üniversitesi ön plana çıkmaktadır. Ulaşılan ilk tez 2007 yılında karşımıza çıkmakla birlikte en çok sayıda tez 2022 yılında hazırlanmıştır. Tezlerin çalışıldığı sınıf düzeyine bakıldığında en çok dördüncü sınıf en az ise birinci sınıf öğrencileriyle çalışmaların yapıldığı görülmektedir. İncelenen çalışmaların çoğunluğunda yöntem olarak nicel araştırma yöntemi örnekleme türü olarak amaçsal örnekleme kullanılmıştır. Tezlerde ilkökul matematik programının birçok konusuyla çalışmalar yapılmış olmakla beraber en çok üzerinde çalışılan konu kesirler ve uzunluk ölçme konuları olmuştur. Tezlerde kullanılan veri toplama araçlarına bakıldığında çoğunlukla başarı testlerinin kullanıldığı görülmektedir. Tezlerin analizlerinde nicel veri analizlerinin ağırlıkta olduğu görülmektedir. Tezlerin sonuçlarına bakıldığında ağırlıklı olarak gerçekçi matematik eğitiminin öğrencilerin; başarılarını artırdığı, öğrenmelerinin kalıcılığını sağladığı ve matematiğe yönelik tutumlarını olumlu şekilde etkilediği görülmektedir. Ayrıca nitel görüşmeler sonucunda genellikle öğrencilerin gerçekçi matematik eğitimine ilişkin olumlu görüşler bildirdiği ortaya konmuştur. Bu çalışmanın, ilkökul düzeyinde gerçekçi matematik eğitime yönelik gerçekleştirilen lisansüstü tezlerin dağılımlarını ortaya koyarak yapılacak olan yeni çalışmalara yol göstermesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doküman incelemesi, gerçekçi matematik eğitimi, ilkökul

A Review of Graduate Theses on Realistic Mathematics Education in Primary Schools in Turkey

Muhammet Peksöz

Abstract

Realistic mathematics education is a discipline-specific learning theory that is grounded in real-world situations within the learning process. In this regard, it is important to examine the practical effects of realistic mathematics education and its reflections in research. In this context, this study aims to examine the distribution of graduate theses on realistic mathematics education (RME) at the elementary school level in Turkey. The study was conducted using the qualitative research method of document analysis. Data for the study were obtained by searching the YÖK National Thesis Search Center as of March 20, 2026, using the keywords “realistic mathematics education,” “GME,” and “RME.” A total of 185 theses were identified. The contents of the identified theses were reviewed individually, and those unrelated to realistic mathematics education or the elementary school level were excluded from the study. Ultimately, the study was conducted using 24 theses that met the study’s criteria. A thesis review form created by the researcher was used in the analysis of the theses. Content analysis was employed in the data analysis. The results of the study revealed that 14 of the 24 theses examined were at the master’s level and 10 were at the doctoral level. Looking at the distribution of the universities where the theses were completed, Adnan Menderes University, Çukurova University, and Uludağ University stand out. While the earliest thesis dates back to 2007, the largest number of theses were prepared in 2022. When examining the grade levels studied in the theses, it was observed that the majority of studies were conducted with fourth-grade students, while the fewest were conducted with first-grade students. In the majority of the studies examined, quantitative research methods were used, with purposive sampling as the sampling type. While the theses addressed many topics in the elementary school mathematics curriculum, the most frequently studied topics were fractions and measurement. Regarding the data collection tools used in the theses, achievement tests were predominantly employed. In the analyses of the theses, quantitative data analysis predominates. An analysis of the findings from these theses reveals that, for the most part, realistic mathematics education increases students’ academic achievement, ensures the retention of their learning, and positively influences their attitudes toward mathematics. Furthermore, the results of qualitative interviews indicate that students generally express positive views regarding realistic mathematics education. This study is expected to guide future research by revealing the distribution of graduate theses conducted on realistic mathematics education at the elementary school level.

Keywords: Document review, realistic mathematics education, primary school

Geleneksel Çocuk Oyunlarının İlkokul 3. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Motivasyonuna Etkisi

Ergün Yurtbakan ^{1,*}, Fatma Akkavak ¹, Hakan Sarı ¹, Sıla Acar ¹ & Burak Gürbüz ¹

¹ Uşak Üniversitesi, ergun.yurtbakan@usak.edu.tr

Özet

Bu çalışmada, ilkököl 3. sınıf öğrencilerinin matematik motivasyonları üzerinde geleneksel çocuk oyunları ile matematik öğretimi ile matematik dersini pekiştirici etkinliklerin etkisini kıyaslamak amaçlanmıştır. Bu amaçla çalışmada karma yöntemin açıklayıcı deseninden yararlanılmıştır. Çalışmaya Uşak'ta bir devlet okulunda öğrenim gören 43 (21 deney, 22 kontrol grubu) ilkököl 3. sınıf öğrencisi uygun durum örnekleme yöntemiyle dahil edilmiştir. Çalışmanın nicel bölümünde matematik motivasyon ölçeği, nitel bölümünde araştırmacılar tarafından geliştirilen hem deney grubundaki öğrencilere hem de sınıf öğretmenine yönelik hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme aracı ile veriler toplanmıştır. Araştırma sonuçları, hem geleneksel çocuk oyunları ile matematik öğretiminin hem de matematik dersini pekiştirici etkinliklerin uygulandığı gruplarda süreç içerisinde içsel ve dışsal motivasyonda genel bir düşüş eğilimi yaşandığını göstermiştir. İstatistiksel analizler, bu süreçte sadece geleneksel çocuk oyunları ile matematik öğretiminin dışsal motivasyonunda anlamlı bir düşüş olduğunu, diğer boyutlarda anlamlı bir değişim yaşanmadığını ortaya koymuştur. Gruplar arası karşılaştırmada ise, geleneksel çocuk oyunları ile matematik öğretiminin matematik motivasyonunu artırmada matematik dersini pekiştirici etkinliklere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir fark yaratmadığı belirlenmiştir. Ancak betimsel bulgular, geleneksel çocuk oyunlarının öğrencilerin matematiğe yönelik motivasyonsuzluk durumunu engellemede matematik dersini pekiştirici etkinliklere kıyasla daha olumlu bir eğilim yarattığına işaret etmektedir. İlkokul 3. sınıf öğrencileri geleneksel çocuk oyunları ile matematik öğretimini tercih ettiklerini, geleneksel çocuk oyunları ile soyut matematiksel işlemleri daha kolay öğrenebildiklerini ve oyunla öğrendiklerini matematik derslerine daha kolay aktarabildiklerini belirtmişlerdir. Ayrıca bu sayede matematik dersine karşı özyeterlik kazandıklarını ve derse karşı olumlu duygular geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. Öğretmen görüşmelerinden elde edilen bulgulara göre; geleneksel çocuk oyunları, henüz soyut düşünme becerisi gelişmemiş olan ilkököl 3. sınıf öğrencileri için matematiği somutlaştırarak yaşayarak öğrenme ortamı sunmuş ve böylece öğrencilerin derse yönelik ilgilerini, aktif katılımlarını ve grup içi sosyal becerilerini belirgin şekilde artırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Matematik, ilkököl öğrencileri, geleneksel çocuk oyunları, matematik motivasyonu

The Effect of Traditional Children's Games on Primary School 3rd Grade Students' Mathematics Motivation

Ergün Yurtbakan ^{1,*}, Fatma Akkavak ¹, Hakan Sarı ¹, Sila Acar ¹ & Burak Gürbüz ¹

Abstract

The aim of this study was to compare the effects of teaching mathematics using traditional children's games and of activities designed to reinforce mathematics lessons on the mathematical motivation of primary school third-grade students. To this end, the study utilized the explanatory design of the mixed-methods approach. The study included 43 primary school third-grade students (21 in the experimental group, 22 in the control group) attending a public school in Uşak, selected using convenience sampling. In the quantitative part of the study, data were collected using a mathematics motivation scale, while in the qualitative part, data were collected using a semi-structured interview tool developed by the researchers for both the students in the experimental group and the classroom teacher. The research findings indicated a general downward trend in both intrinsic and extrinsic motivation over time in groups where traditional children's games were used in mathematics instruction as well as in groups where supplementary activities reinforcing the mathematics lesson were implemented. Statistical analyses revealed that during this process, there was a significant decrease in extrinsic motivation only in the group where mathematics was taught using traditional children's games, while no significant changes were observed in other dimensions. In the between-group comparison, it was determined that teaching mathematics using traditional children's games did not create a statistically significant difference in increasing mathematical motivation compared to activities designed to reinforce the mathematics lesson. However, the descriptive findings indicate that traditional children's games create a more positive trend in preventing students' lack of motivation toward mathematics compared to activities designed to reinforce math lessons. Primary school third-grade school students stated that they preferred learning mathematics through traditional children's games, that they could learn abstract mathematical operations more easily through these games, and that they could more easily transfer what they learned through play to their math classes. They also indicated that this helped them gain self-efficacy in mathematics and develop positive feelings toward the subject. According to findings from teacher interviews, traditional children's games provided a hands-on learning environment by making mathematics more concrete for third-grade elementary students, whose abstract thinking skills have not yet fully developed. Consequently, these games significantly increased students' interest in the subject, their active participation, and their social skills within the group.

Keywords: mathematics, primary school student, traditional children's game, mathematics motivation

Geleneksel Çocuk Oyunlarının İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Kaygısı ve Özyeterliliğine Etkisi

Ergün Yurtbakan ^{1,*}, Selvinaz Balaban ¹, Seyhan Albayrak ¹ & Burak Gürbüz ¹

¹ Uşak Üniversitesi, ergun.yurtbakan@usak.edu.tr

Özet

Bu çalışma, geleneksel çocuk oyunları temelli matematik öğretimi ile soru çözme ağırlıklı geleneksel matematik öğretiminin; ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin matematik kaygısı ve özyeterlilikleri üzerindeki farklılaştırıcı etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda çalışma karma yöntem araştırma yaklaşımlarından açıklayıcı desende yürütülmüştür. Çalışmaya Uşak'ta bir devlet okulunda öğrenim gören 28 (14 deney, 14 kontrol grubu) ilkokul 4. sınıf öğrencisi uygun durum örnekleme yöntemiyle dahil edilmiştir. Çalışmanın nicel bölümünde “Matematik Kaygı Ölçeği” ve “Matematik Özyeterlilik Ölçeği”; nitel bölümünde araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme aracı ile veriler toplanmıştır. Araştırma sonunda; uygulanan geleneksel çocuk oyunları temelli ve soru çözme ağırlıklı geleneksel matematik öğretimi yöntemlerinin öğrencilerin genel matematik kaygısı üzerinde benzer etkilere sahip olduğu; ancak matematik kaygısının matematiğe dair tutum alt boyutunda soru çözme ağırlıklı geleneksel öğretimin öğrencilerinin erişti puanlarında daha yüksek bir değişime neden olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanında geleneksel çocuk oyunları temelli matematik öğretimi, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin matematik özyeterliliğini soru çözme ağırlıklı geleneksel yöntemden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla artırmamış olsa da aritmetiksel açıdan daha fazla artırmıştır. Nicel bulguları derinleştirmek amacıyla yapılan nitel görüşmeler sonucunda ise; geleneksel çocuk oyunları temelli öğretimin öğrencilerin matematik korkularını ve hata yapma streslerini belirgin şekilde azalttığı, zor problemler karşısında pes etmeme becerilerini geliştirdiği ve matematiği yapabileceklerine dair özyeterliliklerini güçlü bir şekilde artırdığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Matematik, ilkokul öğrencileri, geleneksel çocuk oyunları, matematik kaygısı, matematik özyeterliliği

Traditional Children's Games on Primary School 4th Grade Students' Mathematics Anxiety and Self-Efficacy

Ergün Yurtbakan ^{1,*}, Selvinaz Balaban ¹, Seyhan Albayrak ¹ & Burak Gürbüz ¹

Abstract

This study aims to determine the differential effects of mathematics instruction based on traditional children's games and traditional mathematics instruction focused on problem-solving on primary school fourth-grade students' mathematics anxiety and self-efficacy. In this context, the study was conducted using an explanatory design within a mixed-methods research approach. The study included 28 primary school fourth-grade students (14 in the experimental group and 14 in the control group) attending a public school in Uşak, selected using convenience sampling. In the quantitative section of the study, data were collected using the "Mathematics Anxiety Scale" and the "Mathematics Self-Efficacy Scale"; in the qualitative section, data were collected using a semi-structured interview tool developed by the researchers. The results of the study indicated that the traditional mathematics teaching methods based on children's games and those focused on problem-solving had similar effects on students' general mathematics anxiety; however, regarding the "attitude toward mathematics" subscale of mathematics anxiety, the problem-solving-focused traditional teaching method resulted in a statistically significant higher change in students' scores. Additionally, while traditional children's game-based mathematics instruction did not increase fourth-grade elementary students' mathematical self-efficacy to a statistically significant degree compared to the problem-solving-focused traditional method, it did increase it to a greater extent in terms of arithmetic skills. Qualitative interviews conducted to explore the quantitative findings in greater depth revealed that instruction based on traditional children's games significantly reduced students' fear of mathematics and stress related to making mistakes, developed their ability to persevere in the face of difficult problems, and strongly increased their self-efficacy regarding their ability to perform mathematical tasks.

Keywords: Mathematics, primary school students, traditional children's games, math anxiety, mathematical self-efficacy

Matematik Her Yerde: Üstün Yetenekli Öğrencilerde Etkileşimli Okuma Yoluyla Disiplinler Arası Bir Öğrenme Uygulaması

Dudu Kaya Tosun

Nezihe Derya Baltalı Bilim ve Sanat Merkezi, dudukaya@gmail.com

Özet

Üstün yetenek bireyin zihinsel, yaratıcılık veya akademik alanlarda yaşıtlarına göre daha yüksek performans gösterme potansiyeli olarak tanımlanmaktadır. Üstün yetenekli öğrencilerin bu alanlardaki gelişiminin yaşıtlarının ilerisinde olduğu ifade edilmektedir. Okuma ve matematik ilkokul öğrencilerinin akademik olarak karşılaştıkları ve beceri kazanmaları gereken dersler içinde yer almaktadır. Bu nedenle araştırma konusu öğrencilerin matematik içerikli hikayeleri etkileşimli okuma yoluyla okumaları ve böylece disiplinler arası bir öğrenme deneyimi kazanmaları şeklinde planlanmıştır. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, etkileşimli okuma çalışmalarının öğrencilerin matematiğe ve okumaya yönelik tutumları üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada karma yöntem yaklaşımı benimsenmiş olup nicel boyutta yarı deneysel desen kullanılırken, nitel boyutta öğrencilerle gerçekleştirilen odak grup görüşmelerinden faydalanılmıştır. Çalışma grubu, Bilim ve Sanat Merkezine devam eden ilkokul ikinci sınıf seviyesindeki üstün yetenekli öğrencilerden oluşturmaktadır. 12 haftalık bir süreçte gerçekleştirilen araştırmada Tübitak yayınlarından çıkan “Matematik Her Yerde” setindeki matematik içerikli hikâye kitaplarıyla etkileşimli okuma etkinlikleri uygulanmıştır. Araştırma kapsamındaki nicel veriler, uygulama öncesi ve sonrasında öğrencilere uygulanan “Matematiğe Yönelik Tutum Ölçeği” ve “Okumaya Yönelik Tutum Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS istatistik programı ile analiz edilmiştir. Nitel veriler ise uygulama sonrasında öğrencilerle yapılan odak grup görüşmeleri yoluyla toplanmış ve içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda öğretmenler ve araştırmacılar için çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Üstün yetenekliler, etkileşimli okuma, okuma tutumu, matematiğe yönelik tutum.

Math is Everywhere: An Interdisciplinary Learning Application Through Interactive Reading for Gifted Students

Dudu Kaya Tosun

Abstract

Giftedness is defined as an individual's potential to perform at a higher level than their peers in intellectual, creative, or academic areas. It is stated that gifted students' development in these areas is ahead of their peers. Reading and mathematics are among the subjects that primary school students encounter academically and need to acquire skills in. Therefore, the research topic was planned as students reading mathematics-themed stories through interactive reading, thus gaining an interdisciplinary learning experience. Accordingly, the aim of the research is to examine the effect of interactive reading activities on students' attitudes towards mathematics and reading. A mixed-methods approach was adopted in the research; a quasi-experimental design was used in the quantitative dimension, while focus group interviews conducted with students were utilized in the qualitative dimension. The study group consisted of gifted students in the second grade of primary school attending the Science and Art Center. In the research, which was conducted over a 12-week period, interactive reading activities were applied using mathematics-themed storybooks from the "Math is Everywhere" set published by TÜBİTAK. Quantitative data within the scope of the research were collected through the "Attitude Towards Mathematics Scale" and the "Attitude Towards Reading Scale," administered to students before and after the intervention. The obtained data were analyzed using the SPSS statistical program. Qualitative data were collected through focus group interviews conducted with students after the intervention and analyzed using content analysis. Based on the results of the research, various suggestions were made for teachers and researchers.

Keywords: Gifted children, interactive reading, reading attitude, attitude towards mathematics.

Matematik Yapmak Mı, Bilmek Mi? 7. Sınıf Öğrencilerinin Matematiksel Düşünme Süreçlerinin Klinik Mülakat Yöntemiyle İncelenmesi

Adem Doğan ^{1,*} & Ikra Gedikli ²

¹ Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, aademdogan@gmail.com

² Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Özet

Matematik, sayı, şekil ve semboller ile bunlar arasındaki ilişkileri inceleyen bir bilim dalıdır. Bu tanımın yanında matematik, dış dünyayı anlamamızı, iyi bir iş sahibi olmamızı sağlayan önemli bir araçtır. Bu nedenle günlük yaşamda ve iş yaşamında matematiği bilmek oldukça önem kazanmaktadır. Matematik, matematik konularına ilişkin örneklerin çözülüp öğretmenin gösterdiği yöntemlerin uygulandığı çalışma alanından çok farklıdır. Çünkü matematiğin en önemli amacı matematik yapmaktır. Matematik yapmak, verilen bir problemin çözümü için yöntem geliştirme, bu yöntemleri uygulama, geliştirilen yöntemlerin başarılı olup olmadığını görme ve cevapların doğruluğunu kontrol etme anlamına gelmektedir. Matematik yapmak, problem çözme, ilişkilendirme, akıl yürütme, iletişim ve temsil etme becerileri ile ifade edilmektedir. Matematik bilmek ise, öğretmenin verdiği hazır bilgileri alma ve çoğu zaman da ezberlemeyi içeren bir süreçtir. Bu araştırmanın amacı, 7. sınıf düzeyinde olan iki öğrencinin, matematik yapmak ve matematik bilmenin matematiksel düşünme süreçlerinde nasıl ortaya çıktığını karşılaştırmalı olarak tespit etmektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından eylem araştırması deseni ile gerçekleştirilmiştir. Veriler 2025-2026 eğitim öğretim yılı bahar döneminde Doğu Akdeniz bölgesinde biri devlet diğeri özel okulda öğrenim gören iki 7. sınıf öğrencisinden toplanmıştır. Verilerin toplanması amacıyla klinik mülakat yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle, öğrencilerin matematik yapmak veya matematik bilme üzerine gerçekleştirdikleri davranışlar ve düşünme süreçleri etkili bir şekilde ortaya çıkarılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler “betimsel analiz” yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, öğrencilerin öğrenme yaklaşımları açısından belirgin bir farklılık sergilediğini göstermektedir. Katılımcılardan birinin matematiksel süreçleri kavramsal bir perspektifle ve yaparak öğrenme ilkesine dayalı olarak yapılandığı gözlemlenirken; diğer öğrencinin işlemsel ve sonuç odaklı bir tutum sergilediği, matematiksel muhakeme ve anlamlandırma süreçlerinden ziyade algoritmik kurallara ve formüllere yöneldiği tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda; matematik yapmak ve matematik bilmenin farklı süreçler içerdiği, matematik yapmanın sadece öğrenmek üzerine kurulu olmadığı; arkasında farklı düşünme süreçlerini içerdiği görülmektedir. Matematik yapmak; somut materyallerin kullanımı, günlük yaşamdan bağlamsal problemler, problemlerin sonucundan ziyade nasıl bir süreç içerdiğini anlama gibi öğrencilerin matematiği yaparak öğrenebilecekleri ortamları yaratma ve öğrencilerin inceleme, araştırma, yapılandırma, gerekçelendirme, keşfetme gibi üst düzey düşünme becerilerini gerektiren eylemlerle uğraşması açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Matematik yapmak, matematik bilmek, problem çözmek, matematiksel düşünme, uygulamalı matematik, formülü kullanmak, eylem araştırması

Is Mathematics About Doing or Knowing? An Examination of 7th Grade Students' Mathematical Thinking Processes Using Clinical Interview Methods.

Adem Doğan^{1,*} & Ikra Gedikli²

Abstract

Mathematics is a branch of science that studies numbers, shapes, and symbols, and the relationships between them. Beyond this definition, mathematics is a vital tool that helps us understand the world and achieve success in our careers. Therefore, knowing mathematics is crucial in both daily life and the workplace. Mathematics is far more than simply solving mathematical examples and applying methods demonstrated by the teacher. The most important goal of mathematics is to "do mathematics." Doing mathematics means developing methods to solve a given problem, applying these methods, seeing whether the developed methods are successful, and checking the accuracy of the answers. Doing mathematics is expressed through problem-solving, connecting, reasoning, communication, and representation skills. Knowing mathematics, on the other hand, is a process that involves receiving ready-made information from the teacher and often memorizing it. The aim of this research is to comparatively determine how "doing mathematics" and "knowing mathematics" manifest in the mathematical thinking processes of two 7th-grade students. The research was conducted using an action research design, a qualitative research approach. Data were collected from two 7th-grade students, one attending a state school and the other a private school, in the Eastern Mediterranean region during the spring semester of the 2025-2026 academic year. The clinical interview method was used to collect the data. This method effectively revealed the students' behaviors and thought processes regarding doing or knowing mathematics. The data obtained in the research were analyzed using the "descriptive analysis" method. The research findings show that the students exhibited a significant difference in their learning approaches. While one participant was observed to structure mathematical processes from a conceptual perspective and based on the principle of learning by doing; the other student exhibited a procedural and results-oriented attitude, focusing more on algorithmic rules and formulas rather than mathematical reasoning and understanding processes. Based on these findings, it is seen that doing mathematics and knowing mathematics involve different processes; doing mathematics is not solely based on learning; it involves different thought processes. Doing mathematics; The use of concrete materials, contextual problems from daily life, and understanding the process involved in problems rather than just their outcome are important in creating environments where students can learn mathematics by doing, and in engaging in activities that require higher-order thinking skills such as investigation, research, structuring, justification, and discovery.

Keywords: Doing mathematics, knowing mathematics, problem solving, mathematical thinking, applied mathematics, using formulas, action research,

Kesir Kavramının Farklı Temsiller Yoluyla Öğretimi: Sınıf Öğretmeni Adaylarının Kavramsal Farkındalıklarının İncelenmesi

Beyza Kaviye Ateş^{1,*} & Mehmet Akif Sözer²

¹ Düzce Üniversitesi, beyzakaviyeates97@gmail.com

² Gazi Üniversitesi

Özet

Kesir kavramı sadece ilkokul seviyesinde değil, tüm eğitim kademelerinde anlaşılması zor olan matematiksel kavramlardan biridir. Bundan dolayı kesrin kavramsal olarak doğru bir şekilde yapılandırılması ve öğretim sürecinin niteliği bu kavramın etkili bir şekilde öğrenilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının kesir kavramını farklı temsiller aracılığıyla nasıl yapılandıklarını incelemektir. Nitel araştırma desenine dayalı olarak yürütülen bu çalışmada yarı yapılandırılmış görüşme formu veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Çalışma grubu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında bir üniversitenin sınıf öğretmenliği lisans programında öğrenim gören üçüncü sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yoluyla belirlenmiştir. Bu kapsamda ölçüt olarak, katılımcıların matematik öğretimi dersini alıyor olmaları ve kesirler konusunu tamamlamış olmaları dikkate alınmıştır. Çalışmanın uygulama sürecinde 41 öğrenci sekiz gruba ayrılmıştır. Her bir grupta, süreci koordine eden bir lider, geliştirilen materyali sınıfta sunmakla sorumlu bir anlatıcı ve materyalin çizim, planlama, kesme ve yapıştırma süreçlerini yürüten öğrenciler belirlenmiştir. Oluşturulan bu gruplardan kesir kavramını farklı temsiller yoluyla öğretebilecekleri materyaller hazırlamaları istenmiştir. Bu kapsamda öğretmen adayları basit, bileşik, tam sayılı ve denk kesirleri alan, sayı doğrusu, hacim modeli kullanarak ifade etmişlerdir. Buna ek olarak süreçte akran değerlendirme etkinliğine yer verilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak dört maddeden oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formu, öğretmen adaylarının kesir kavramına ilişkin farklı temsiller (alan modeli, şerit modeli ve sayı doğrusu) bağlamındaki algılarını, bu temsillerin kavramsal öğrenmeye katkısını, kesir öğretiminde tercih edilen temsil biçimlerine yönelik görüşlerini, sınıf içi uygulamalara yansımalarını ve bu süreçte karşılaşılan güçlükler ile akran değerlendirme sürecine ilişkin deneyimlerini belirlemeye yönelik açık uçlu sorulardan oluşmaktadır. Elde edilen veriler MAXQDA 2020 yazılımına aktarılmış olup analiz süreci devam etmektedir. Ortaya çıkacak bulguların sınıf öğretmeni adaylarının kesir kavramına ilişkin farklı temsiller bağlamındaki algılarının nasıl olduğunu ortaya koyması beklenmektedir. Ayrıca bu çalışma, kesir kavramına ilişkin farklı temsillerin öğrenme ortamında nasıl anlam kazandığına ve katılımcıların akran değerlendirme sürecini nasıl deneyimlediklerine dair önemli bulgular sunacaktır. Çalışmaya ait bulgular veri analizi tamamlandığında sunum esnasında detaylı bir şekilde paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kesir, farklı temsiller, sınıf öğretmeni adayları

Teaching the Concept of Fractions Through Multiple Representations: An Examination of Pre-Service Primary School Teachers' Conceptual Awareness

Beyza Kaviye Ateş^{1,*} & Mehmet Akif Sözer²

Abstract

The concept of fractions is one of the mathematical concepts that is difficult to understand not only at the primary school level but across all levels of education. Therefore, the accurate conceptualization of fractions and the quality of the instructional process play a crucial role in the effective learning of this concept. The aim of this study is to examine how pre-service primary school teachers construct the concept of fractions through multiple representations. This study, conducted based on a qualitative research design, employed a semi-structured interview form as the data collection tool. The study group consists of third-year students enrolled in a primary school teacher education program at a university during the 2025–2026 academic year. Participants were selected using criterion sampling, one of the purposive sampling methods. The criteria included that participants had taken the mathematics teaching course and had completed the topic of fractions. During the implementation process, 41 students were divided into eight groups. In each group, roles were assigned, including a leader responsible for coordinating the process, a presenter responsible for presenting the developed material in class, and members responsible for tasks such as drawing, planning, cutting, and assembling the materials. These groups were asked to prepare instructional materials that could teach the concept of fractions through multiple representations. Within this framework, pre-service teachers represented proper fractions, improper fractions, mixed numbers, and equivalent fractions using area models, number lines, and volume models. In addition, a peer assessment activity was incorporated into the process. A semi-structured interview form consisting of four items was used as the data collection instrument. The interview form includes open-ended questions aimed at identifying pre-service teachers' perceptions of different representations of fractions (such as area models, strip models, and number lines), the contribution of these representations to conceptual learning, their preferences regarding representation types in teaching fractions, their reflections on classroom practices, as well as the challenges encountered during the process and their experiences with peer assessment. The collected data have been transferred to MAXQDA 2020 software, and the analysis process is ongoing. The expected findings are anticipated to reveal how pre-service primary school teachers perceive the concept of fractions within the context of multiple representations. Furthermore, this study is expected to provide significant insights into how different representations of fractions gain meaning within learning environments and how participants experience the peer assessment process. The findings of the study will be presented in detail upon completion of the data analysis.

Keywords: Fractions, multiple representations, pre-service primary school teachers

Çalışma Belleği Stratejilerinin İlkokul Öğrencilerinin Sayı Duyusu Gelişimine Etkisi

Gül Eşsizoğlu ^{1,*}, Yelkin Diker Coskun ² & Aysegul Islekeller Bozca ³

¹ Yeditepe Üniversitesi, gordealg@gmail.com

² Yeditepe Üniversitesi

³ İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Özet

Sayı duyusu, öğrencilerin sayıları anlamlandırma, sayılar arası ilişkileri kavrama ve esnek problem çözme stratejileri geliştirme becerilerini kapsayan temel bir matematiksel yetkinliktir. Erken yaşlarda gelişen sayı duyusu, öğrencilerin ilerleyen yıllardaki matematik başarısının güçlü bir yordayıcısı olarak kabul edilmektedir. Bu bağlamda, sayı duyusunun gelişimini destekleyen bilişsel ve pedagojik faktörlerin incelenmesi büyük önem taşımaktadır. Özellikle çalışma belleği, matematiksel işlemler sırasında bilgiyi geçici olarak depolama ve işleme kapasitesiyle sayı duyusu gelişiminde kritik bir rol oynamaktadır.

Bu çalışmanın amacı, çalışma belleğini destekleyen öğretim stratejileriyle zenginleştirilmiş matematik öğretiminin ilkokul ikinci sınıf öğrencilerinin sayı duyusu gelişimi üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubu, İstanbul’da öğrenim gören toplam 39 ikinci sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. Deney grubunda yer alan öğrencilere, Gagné’nin Öğretim Durumları Modeli temel alınarak yapılandırılmış ve çalışma belleği süreçlerini destekleyen etkinliklerle zenginleştirilmiş matematik öğretimi uygulanmıştır. Kontrol grubunda ise mevcut öğretim programı doğrultusunda matematik öğretimi sürdürülmüştür.

Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen Sayı Duyusu Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, sayıların büyüklüğünü anlama, zihinden işlem yapma esnekliği ve referans kullanarak tahmin etme gibi sayı duyusunun temel bileşenlerini ölçmektedir. Araştırma verileri ön-test ve son-test uygulamalarıyla toplanmıştır. Verilerin analizinde parametrik varsayımların sağlanmaması nedeniyle Mann–Whitney U testi ve Wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmıştır.

Araştırma bulguları, çalışma belleğini destekleyen öğretim uygulamalarına katılan öğrencilerin sayı duyusu puanlarında anlamlı düzeyde artış olduğunu göstermektedir. Deney grubunun son-test puanlarının kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Buna karşın, kontrol grubunda gözlenen artışın sınırlı düzeyde kaldığı görülmüştür. Elde edilen bulgular, çalışma belleği süreçlerini destekleyen yapılandırılmış öğretim ortamlarının öğrencilerin sayı duyusu gelişimini olumlu yönde etkilediğini ortaya koymaktadır.

Bu sonuçlar, matematik öğretiminde yalnızca içerik aktarımına odaklanmanın yeterli olmadığını; aynı zamanda öğrencilerin bilişsel süreçlerini destekleyen öğretim tasarımlarının gerekliliğini

vurgulamaktadır. Özellikle erken ilkokul döneminde çalışma belleğini destekleyen öğretim yaklaşımlarının, öğrencilerin kavramsal matematik anlayışlarını güçlendirmede etkili olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda, öğretmenlerin ders planlarını bilişsel yükü azaltacak ve bilgi işleme süreçlerini destekleyecek şekilde yapılandırmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sayı duyusu, çalışma belleği, matematik öğretimi, Gagné'nin öğretim durumları modeli, ilkokul.

The Effect Of Working Memory Strategies On The Development Of Number Sense in Primary School Students

Gül Eşsizoglu ^{1,*}, Yelkin Diker Coskun ² & Aysegul Islekeller Bozca ³

Abstract

Number sense is a fundamental mathematical competence encompassing students' ability to make sense of numbers, understand relationships between numbers, and develop flexible problem-solving strategies. Early development of number sense is considered a strong predictor of students' future mathematical success. In this context, examining the cognitive and pedagogical factors that support the development of number sense is of great importance. Working memory, in particular, plays a critical role in the development of number sense through its capacity to temporarily store and process information during mathematical operations. The aim of this study is to examine the effect of mathematics instruction enriched with teaching strategies that support working memory on the development of number sense in second-grade primary school students. A quasi-experimental design was used in the research. The study group consisted of a total of 39 second-grade students studying in Istanbul. Students in the experimental group received mathematics instruction structured based on Gagné's Instructional Model and enriched with activities that support working memory processes. In the control group, mathematics instruction continued according to the existing curriculum. The Number Sense Scale, developed by the researcher, was used as the data collection tool. The scale measures the fundamental components of number sense, such as understanding the magnitude of numbers, mental calculation flexibility, and estimation using reference. Research data were collected through pre-test and post-test applications. Due to the lack of parametric assumptions in the analysis of the data, the Mann-Whitney U test and the Wilcoxon signed-rank test were used. The research findings show that students participating in instructional practices that support working memory experienced a significant increase in their number sense scores. The post-test scores of the experimental group were found to be significantly higher than those of the control group. However, the increase observed in the control group remained limited. The findings reveal that structured instructional environments that support working memory processes positively influence the development of students' number sense. These results emphasize that focusing solely on content delivery in mathematics teaching is insufficient; instructional designs that support students' cognitive processes are also necessary. It is thought that instructional approaches that support working memory, especially in early primary school, are effective in strengthening students' conceptual understanding of mathematics. In this context, it is recommended that teachers structure their lesson plans in a way that reduces cognitive load and supports information processing processes.

Keywords: Number sense, working memory, mathematics teaching, Gagné's instructional model, primary school.

Matematik Okuryazarlığı Yeterlikleri Eğitiminin Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Matematik Okuryazarlığı Başarılarına Etkisi

Ali Çibir ¹ & Yeliz Yazgan ^{2,*}

¹ Milli Eğitim Bakanlığı

² Bursa Uludağ Üniversitesi, yazgany@uludag.edu.tr

Özet

Kişinin matematiği gerçek yaşamda nasıl kullanabileceğini görme ve gereksinimlerini karşılamada matematikten yararlanma ve onunla iç içe olma kapasitesi matematik okuryazarlığı olarak belirtilmektedir (PISA, 2003). Ancak matematik okuryazarlığı gelişimini incelemek için sadece 15 yaş grubundaki öğrencilere yönelik tedbir almak yeterli değildir. Matematik okuryazarlığını ilköğretimin tüm kademelerinde tekrar ele almak gerekmektedir (Altun, 2018). Bununla birlikte, yapılan çalışmaların büyük bir çoğunluğu ortaokul ve lise düzeyinde ele alınmaktadır. Bu nedenle mevcut araştırmanın amacı, ilköğretim dördüncü sınıf öğrencilerine verilen matematik okuryazarlığı yeterlikleri eğitiminin öğrencilerin matematik okuryazarlığı başarıları üzerindeki etkisini incelemek olarak belirlenmiştir. Bu amaçla deneme öncesi öntest-sontest model kullanılmıştır. Çalışma grubunu Kütahya il merkezinde bir devlet okulunda öğrenim gören dördüncü sınıf öğrencileri arasından uygun örnekleme ile seçilen 19 öğrenci oluşturmuştur.

Araştırma sürecinde öğrencilere matematik okuryazarlığı yeterliklerini (iletişim, temsil, problem çözme için strateji geliştirme, muhakeme ve argüman) geliştirmeye yönelik deneysel çalışma uygulanmıştır. Uygulama 12 hafta boyunca toplam 48 saat sürmüştür. Araştırma kapsamında öğrencilere uygulama öncesinde 11 sorudan oluşan ön ve son test uygulanmıştır. Bu testler birinci araştırmacı tarafından geliştirilmiş ve gerekli geçerlik güvenirlik çalışmaları yapılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde bağımlı gruplar t-testi kullanılmıştır.

Analiz sonuçlarına göre, öğrencilerin matematik okuryazarlığı başarı puanlarında son test lehine bir artış gözlenmiştir. Ancak ön test ve son test puanları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p > .05$). Bu bulgu, uygulanan matematik okuryazarlığı yeterlikleri eğitiminin öğrencilerin başarılarını artırma yönünde bir eğilim oluşturduğunu, ancak bu artışın istatistiksel olarak anlamlı düzeye ulaşmadığını göstermektedir.

Sonuç olarak, matematik okuryazarlığı yeterliklerine yönelik öğretim uygulamalarının öğrencilerin başarıları üzerinde sınırlı düzeyde etkili olduğu söylenebilir. Gelecek araştırmalarda daha geniş örneklemlerle ve kontrol gruplu deneysel desenlerle çalışmaların yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Matematik okuryazarlığı, Matematik eğitimi, İlkokul öğrencileri, Akademik başarı, Yarı deneysel desen

The Effect of Mathematics Literacy Competency Training on Fourth Grade Students' Mathematics Literacy Achievement

Ali Çibir ¹ & Yeliz Yazgan ^{2,*}

Abstract

Mathematical literacy is defined as an individual's capacity to recognize how mathematics can be used in real-life situations, to benefit from it in meeting their needs, and to be engaged with it (PISA, 2003). However, focusing solely on 15-year-old students is not sufficient to examine the development of mathematical literacy. It is necessary to reconsider mathematical literacy at all levels of primary education (Altun, 2018). Nevertheless, the majority of existing studies focus on middle and high school levels. Therefore, the aim of the present study is to investigate the effect of mathematics literacy competency training provided to fourth-grade primary school students on their mathematics literacy achievement.

For this purpose, a pre-experimental one-group pretest–posttest design was employed. The study group consisted of 19 fourth-grade students attending a public school in the city center of Kütahya, selected through convenience sampling.

During the research process, an experimental intervention aimed at improving students' mathematical literacy competencies (communication, representation, developing strategies for problem solving, reasoning, and argumentation) was implemented. The intervention lasted 12 weeks, totaling 48 instructional hours. Within the scope of the study, a pretest and a posttest consisting of 11 questions were administered to the students before and after the intervention. These tests were developed by the first researcher, and necessary validity and reliability studies were conducted. A paired-samples t-test was used to analyze the collected data.

According to the results of the analysis, an increase was observed in students' mathematics literacy achievement scores in favor of the posttest. However, the difference between pretest and posttest scores was not statistically significant ($p > .05$). This finding indicates that while the mathematics literacy competency training created a tendency toward improving students' achievement, this increase did not reach a statistically significant level.

In conclusion, it can be stated that instructional practices aimed at improving mathematical literacy competencies have a limited effect on students' achievement. Future studies are recommended to be conducted with larger sample sizes and experimental designs including control groups.

Keywords: Mathematical literacy, Mathematics education, Primary school students, Academic achievement, Quasi-experimental design

Öğrenmede Evrensel Tasarım Temelli Matematik Ders Tasarımlarının İlkokul Öğrencileri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Deniz Baysura ^{1,*} & Banu Yücel Toy ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, ozgedenizbaysura@gmail.com

Özet

Geleneksel öğretim yaklaşımlarında öğrenme ortamları çoğunlukla “ortalama” öğrenciye göre yapılandırılmakta, bu durum sınıf içindeki bireysel farklılıkları göz ardı ederek öğrencilerin öğrenme süreçlerinde bilgiye erişim, katılım ve ifade biçimlerinde çeşitli engellerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Meyer ve ark., 2014; CAST, 2018). Öğrenmede Evrensel Tasarım (ÖET) yaklaşımı ise bu durumu öğrenenden kaynaklanan bir yetersizlik olarak değil, öğretim tasarımından kaynaklanan bir engel olarak ele almakta ve bu engellerin öğretim sürecinin en başında tasarım yoluyla ortadan kaldırılmasını önermektedir (CAST, 2024; Meyer ve ark., 2014; Novak, 2016). Bu bağlamda ÖET, öğretim tasarımını esnek, erişilebilir ve kapsayıcı biçimde yapılandırmayı amaçlayan bütüncül bir yaklaşım sunmaktadır.

Türkiye’de öğretim programları, özellikle 2024 yılında yayımlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli ile birlikte öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan ve öğrenme sürecine aktif katılımı önceleyen bir anlayış doğrultusunda yeniden yapılandırılmaktadır (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2024). Bununla birlikte matematiğin soyut yapısı, özellikle ilkökul düzeyinde öğrencilerin kavramları anlamlandırmasını da zorlaştırabilmektedir (Szczygiel ve ark., 2024). Bu durum, öğrenme ortamlarının farklı öğrenme yollarını destekleyecek biçimde tasarlanmasına yönelik yaklaşımları gündeme getirmektedir. Bu noktada Öğrenmede Evrensel Tasarım (ÖET), öğrenen çeşitliliğini tasarım sürecine dahil eden kapsayıcı bir çerçeve sunmaktadır (CAST, 2024; Meyer ve ark., 2014). Bu çalışmanın amacı, ÖET ilkeleri doğrultusunda geliştirilen 10 haftalık matematik ders tasarımlarının ilkökul öğrencilerinin öğrenme süreçleri üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırma, tasarım tabanlı araştırma yaklaşımı çerçevesinde yürütülmüş ve farklı sınıf bağlamları birer durum olarak ele alınarak çoklu durum deseni ile yapılandırılmıştır (Yin, 2018). Çalışma grubu, Ankara ilinde bulunan bir devlet ilkökulunun 3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören toplam 37 öğrenciden oluşmaktadır. 10 haftalık süreçte ÖET temelli matematik ders tasarımları döngüsel olarak uygulanmış ve her uygulama sonrasında elde edilen veriler doğrultusunda yeniden düzenlenmiştir. Araştırma verileri; öğrenci görüşmeleri, öğretmen görüşmelerinde yer alan öğrenciye ilişkin değerlendirmeler, öğrenci ürünleri ve araştırmacı gözlem notlarından elde edilmiştir. Verilerin analizinde, nitel araştırmalarda görüşme verilerini sistematize etmek amacıyla sıklıkla kullanılan içerik analizi yöntemi kullanılmıştır (Fraenkel ve Wallen, 2012). Araştırma ön bulguları, ÖET temelli matematik ders tasarımlarının öğrencilerin öğrenme süreçleri üzerinde çok boyutlu ve olumlu etkiler oluşturduğunu göstermektedir.

Analizler sonucunda; “matematiğe yönelik olumlu tutum, öğrenme farkındalığı, derse katılım, eylem ve ifade seçeneklerinin çeşitlenmesi, öğrenen özerkliği, öğrenme deneyimlerinin çeşitlenmesi ve sosyal-duygusal iyi oluş” olmak üzere yedi temel tema belirlenmiştir. Özellikle bireysel destek gereksinimi olan öğrencilerin daha aktif katılım gösterdikleri gözlemlenmiştir. Sonuç olarak bu çalışma, ÖET temelli ders tasarımlarının yalnızca akademik çıktılar zerinde değil, öğrencilerin sosyal-duyuşsal süreçleri ve öğrenmeye katılım düzeyleri üzerinde de etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bulgular, öğretim tasarımının kapsayıcı bir perspektifle ele alınmasının ilkokul matematik öğretimi açısından önemini ortaya koymakta ve bu doğrultuda öğretim tasarımının kapsayıcı bir bakış açısıyla yeniden ele alınmasına katkı sunmaktadır. Çalışmanın veri analiz süreci devam etmektedir.

Bilgilendirme

*Bu çalışma, ikinci yazarın danışmanlığında yürütölen birinci yazarın doktora tezinin bir parçasıdır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenmede Evrensel Tasarım (ÖET), Matematik Ders Tasarımı, İlkokul Kapsayıcı Eğitim

Examining the Effects of Universal Design for Learning-Based Mathematics Lesson Designs on Primary School Students

Deniz Baysura ^{1,*} & Banu Yücel Toy ¹

Abstract

In traditional instructional approaches, learning environments are often designed based on the “average” student, overlooking individual differences and leading to barriers in students’ access to information, engagement, and expression (Meyer et al., 2014; CAST, 2018). The Universal Design for Learning (UDL) framework, however, conceptualizes these challenges not as learner deficits but as barriers arising from instructional design, and proposes that they should be proactively addressed through design from the outset (CAST, 2024; Meyer et al., 2014; Novak, 2021). In this regard, UDL offers a comprehensive approach to structuring instruction in flexible, accessible, and inclusive ways.

In Türkiye, curricula have been restructured—particularly with the introduction of the Türkiye Century Maarif Model in 2024—toward an approach that considers individual differences and promotes active participation (Ministry of National Education [MoNE], 2024). In subjects such as mathematics, which require higher-order thinking skills, flexible instructional design becomes especially important (Göl & Ültay, 2025). However, the abstract nature of mathematics may make it difficult for primary school students to construct meaning (Szczygieł et al., 2024), highlighting the need for learning environments that support multiple pathways. UDL provides an inclusive framework that integrates learner variability into the design process (CAST, 2024; Meyer et al., 2014).

The aim of this study is to examine the effects of 10-week UDL-based mathematics lesson designs on primary school students’ learning processes. The study was conducted within a design-based research framework and structured as a multiple case study, with different classroom contexts treated as individual cases (Yin, 2018). The study group consisted of 37 students in the 3rd and 4th grades of a public primary school in Ankara. During the 10-week period, lesson designs were implemented iteratively and revised based on data from each cycle. Data were collected through student interviews, teacher interviews including student-related evaluations, student artifacts, and researcher observation notes. Content analysis was used to systematically examine the data (Fraenkel et al., 2012).

Initial findings suggest that UDL-based mathematics lesson designs support multidimensional development across students’ cognitive, behavioral, and social-emotional processes. The analysis yielded seven themes: *“positive attitudes toward mathematics, learning awareness, increased participation, diversification of action and expression, learner autonomy, enriched learning experiences, and social-emotional well-being”*. Notably, students requiring additional support demonstrated greater levels of active participation.

In conclusion, UDL-based lesson designs influence not only academic outcomes but also students' socio-emotional processes and engagement. The findings emphasize the importance of inclusive instructional design in primary school mathematics and contribute to reconceptualizing instructional design from an inclusive perspective. Data analysis is ongoing.

*This study is part of the first author's doctoral dissertation, which was conducted under the supervision of the second author.

Keywords: Universal Design for Learning (UDL), Mathematics Lesson Design, Primary School, Inclusive Education

İlkokul Düzeyinde İşlem Becerilerine İlişkin Ölçek Geliştirme Çalışması

Selin Duran ^{1,*} & Çiğdem İş Güzel ²

¹ Hacettepe Üniversitesi, durann.selin@gmail.com

² Hacettepe Üniversitesi

Özet

İlkokul seviyesinde öğrencilere yeterli kavramsal bilginin yanı sıra işlem becerilerinin de kazandırılması amaçlanmaktadır (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2018, 2024). İşlem kavramı gerek disiplin içi gerekse disiplinler arası birçok konunun temelini oluşturduğu için anlamlı öğrenmelerin gerekliliği farklı öğretim programlarında vurgulanmaktadır (MEB, 2018, 2024; National Mathematics Advisory Panel [NMAP], 2008; National Council of Teachers of Mathematics [NCTM], 2000). İnsanların günlük yaşamlarını devam ettirmeleri, işlem becerilerinde yetkin olmayı gerektirdiğinden dört işlem becerisi, matematik okur-yazarlığı açısından önemli becerilerden biri olarak görülmektedir. Bu alandaki öğrenmeler, çocukların işlem hissinin geliştirmelerinin yanı sıra dört işlemi birbiriyle ve gerçek dünya ile ilişkilendirmelerine yardımcı olmaktadır (Van de Walle vd., 2014). Günümüz dünyasında işlem becerisi; sadece mekanik işlem yapmak yerine, akıl yürütmede, problem çözme becerilerinin geliştirilmesinde ve matematiği anlamada bir enstrüman olarak görülmektedir (Önal, 2017).

Matematik öğretiminde bir nevi ön koşul olarak değerlendirilen işlem becerilerinin incelendiği çok sayıda çalışma olduğu halde ilkokula devam eden öğrencilerin işlem becerilerini ölçmeye yönelik geliştirilen ölçeklerin sınırlı olduğu görülmüştür. Bu ölçeklerin büyük bir çoğunluğu algoritmik işlem temeline odaklanmaktadır. Öztürk ve İş Güzel'in (2024) geliştirdiği ölçekte ise işlem becerisi günlük hayatla ilişkilendirilerek ve görsel kullanılarak ölçülmektedir. Benzer şekilde bu çalışmada, ilkokul düzeyinde görsellerle sunulan farklı gerçek yaşam içeriklerine yönelik işlem yapma becerisinin ölçüldüğü kapsamlı, geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

Bu amaç doğrultusunda, literatür taraması, taslak maddelerin yazımı, ölçeğin oluşturulması, uzman görüşünün alınması ve pilot uygulamanın gerçekleştirilmesi olmak üzere ölçek geliştirme adımları dikkat alınmıştır. Bu bağlamda, ölçülmek istenen yapı ile teorik çerçevesi kapsamlı olarak ele alınmış, geliştirilen ulusal ve uluslararası ölçekler incelenmiş, içerikler günlük yaşam kapsamında ele alınan işlem becerileri temelinde değerlendirilmiştir. Bunun yanı sıra, ilkokul üçüncü sınıf öğretim programındaki doğal sayılarda işlem becerilerine ilişkin belirlenen öğrenme çıktıları temelinde ölçeğin belirtke tablosu hazırlanmıştır. Farklı kaynak ve yayınlar detaylı olarak incelenmiş, hazırlanan belirtke tablosu içeriğine uygun taslak sorular oluşturulmuştur. Temel alınan Öztürk ve İş Güzel'in (2024) ölçeğindeki gibi, okuduğunu anlama becerisini sürecin dışında tutabilmek ve sadece matematiksel işlem becerilerine odaklanabilmek adına oluşturulan sorulara yönelik görseller hazırlanmış soru ve görseller uzman görüşüne sunulmuştur. Öğretmen ve akademisyenlerden alınan görüş ve geri bildirimler

doğrultusunda, oluşturulan soru içeriklerinin daha net ve anlaşılır olması açısından gözden geçirilerek düzenlenmiş ve ölçek maddelerine son hali verilmiştir.

Günlük yaşama ilişkin matematiksel işlem becerilerini ölçmeyi hedefleyen açık uçlu formatta hazırlanan 26 sorudan oluşan ölçeğin Ankara ilinde yaklaşık 60-70 ilkokul üçüncü sınıf öğrencisine uygulanması, öğrenci yanıtlarının değerlendirilmesi, elde edilen verilerin analizlerinin gerçekleştirilmesi planlanmaktadır. Geliştirilen ölçeğin yapı geçerliliği açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yürütülerek değerlendirilecektir. Diğer yandan, testin güvenilirliği için iç tutarlık katsayısı hesaplanarak ölçeğin olası boyutlarının birbirleri ile ilişkilerini belirlemek amacıyla korelasyon analizi de gerçekleştirilecektir. Sonuçta, ilkokul düzeyinde matematiksel işlem becerilerine yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçeğin daha literatüre eklenebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ilkokul, matematik, işlem becerileri, ölçek geliştirme

Developing a Scale for Computational Skills at the Primary School Level

Selin Duran ^{1,*} & ıgdem İş Gzel ²

Abstract

The aim at the primary school level is to provide students with sufficient conceptual knowledge as well as computational skills (Ministry of National Education [MONE], 2018, 2024). Since the concept of operations forms the basis of many topics, both within and across disciplines, the necessity for students to learn them meaningfully is emphasized in various curricula (MONE, 2018, 2024; NMAP, 2008; NCTM, 2000). Learning in this area helps children develop their sense of operation and, in this way, helps them to relate the four operations to each other and to the real world (Van de Walle et al., 2014). In today's world, computational skills are seen not only as a tool for mechanically performing operations, but also as an instrument for developing reasoning, problem-solving skills, and understanding mathematics (nal, 2017).

Although numerous studies have examined computational skills, it has been observed that scales are limited. The vast majority of these scales focus on algorithmic operations, but one study measured computational skills in relation to daily life context with the use of visuals (Öztürk & İş Gzel, 2024). Similarly, this study aims to develop more comprehensive, valid, and reliable scale to measure the computational skills in real-life content presented with visuals at the primary school level.

To this end, the scale development steps were carefully considered, including a literature review, writing of items, creation of the scale, obtaining expert opinions, and conducting a pilot study. In this context, the structure and its theoretical framework were comprehensively addressed, nationally and internationally developed scales were examined, and the content was evaluated based on computational skills addressed in daily life. In addition, a table of specifications was created based on the learning outcomes in the third-grade primary school curriculum. Different sources and publications were examined in detail, and draft items were created in accordance with the content of the prepared specification table. Similar to the other scale used as a basis, visuals were prepared for the questions designed to exclude reading comprehension skills from the process and focus solely on mathematical processing skills. The questions and their content were submitted to expert opinion. Based on feedback, the items were reviewed, revised, and restructured, resulting in the final scale items. The scale, consisting of 26 open-ended questions is planned to be administered to approximately 60-70 third-grade primary school students in Ankara. Student responses will be evaluated, and the obtained data will be analyzed. The construct validity of developed scale will be determined through exploratory and confirmatory factor analyses. Furthermore, the internal consistency coefficient will be calculated to assess the reliability of the test, and a correlation analysis will be conducted to determine the relationships between the possible dimensions of the scale.

Keywords: primary school, mathematics, processing skills, scale development

İlkokul Matematik Ders Kitaplarının Öğrenme Kanıtları Açısından İncelenmesi

Ramazan Divrik^{1,*} & Burak Ünlü²

¹ Trakya Üniversitesi, rdivrik42@gmail.com

² Şehit Üsteğmen Efkan Yıldırım Ortaokulu

Özet

Öğretim programının hem geleneksel hem de alternatif ölçme yaklaşımlarını temel alan, farklı öğrenme biçimlerine hitap eden vizyonu doğrultusunda hazırlanan bu çalışmanın temel amacı, ilkokul 1. ve 2. sınıf matematik ders kitaplarında yer alan öğrenme kanıtlarının (ölçme ve değerlendirme araçları) türlerini ve tematik dağılımlarını belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden doküman analizi yöntemi kullanılmış; veri kaynağı olarak 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından okutulan 1. sınıf (7 tema) ve 2. sınıf (6 tema) matematik ders kitapları esas alınmıştır. Verilerin toplanmasında, alan yazın ve öğretim programı dikkate alınarak oluşturulan; “Geleneksel Ölçme Araçları” (çoktan seçmeli, doğru-yanlış, boşluk doldurma, eşleştirme, açık uçlu) ve “Alternatif Ölçme Araçları” (kontrol listesi, gözlem formu, rubrik, performans görevi, bulmaca) kategorilerini içeren bir inceleme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler, betimsel analiz tekniği ile frekans ve yüzdelere ayrılarak tablolastırılmış ve yorumlanmıştır. Araştırma bulguları, her iki sınıf düzeyinde de geleneksel öğrenme kanıtlarının sayıca büyük bir baskınlık kurduğunu ortaya koymuştur. 1. sınıf matematik ders kitabında tespit edilen toplam 250 geleneksel araç bulunurken, alternatif ölçme aracı sayısı yalnızca 11’de kalmıştır. Bu düzeyde en sık başvurulan yöntemin boşluk doldurma (n=96) ve açık uçlu sorular (n=66) olduğu görülmüştür. 2. sınıf düzeyinde ise geleneksel araç sayısı 322’ye yükselmiş, bununla birlikte alternatif öğrenme kanıtlarının sayısında (n=50) niceliksel bir artış ve çeşitlenme yaşandığı saptanmıştır. Özellikle 2. sınıf kitaplarında performans görevlerinin (n=38) ve kontrol listelerinin (n=9) daha görünür olması, programın bilgiyi günlük yaşam becerisine dönüştürme hedefiyle örtüşmektedir. Ancak her iki sınıf düzeyinde de gözlem formlarına hiç rastlanmaması ve rubrik kullanımının sembolik düzeyde kalması (n=1), öğrencilerin gelişim düzeylerini süreç odaklı izleme noktasında bir eksiklik olarak değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, sınıf düzeyi yükseldikçe matematik kitaplarındaki öğrenme kanıtlarının çeşitlendiği, ancak öğretim programındaki modern değerlendirme vurgusuna rağmen kitapların hala ağırlıklı olarak ürün odaklı geleneksel yapıları koruduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Matematik Öğretimi, Öğrenme Kanıtları, Ders Kitabı İncelemesi, Geleneksel Ölçme, Alternatif Değerlendirme

Examination of Primary School Mathematics Textbooks in Terms of Evidence of Learning

Ramazan Divrik ^{1,*} & Burak Ünlü ²

Abstract

Prepared in accordance with the curriculum’s vision, which integrates both traditional and alternative assessment approaches to cater to diverse learning styles, this study aims to determine the types and thematic distributions of learning evidence (measurement and evaluation tools) within 1st and 2nd-grade primary school mathematics textbooks. Utilizing document analysis—a qualitative research design—the study examines textbooks published by the Ministry of National Education for the 2025-2026 academic year, covering 7 themes in the 1st grade and 6 themes in the 2nd grade. Data collection involved an examination form categorized into “Traditional Assessment Tools” (multiple-choice, true-false, fill-in-the-blanks, matching, open-ended) and “Alternative Assessment Tools” (checklists, observation forms, rubrics, performance tasks, puzzles), with the resulting data analyzed through frequency and percentage-based descriptive techniques. The findings reveal a significant dominance of traditional learning evidence at both levels; the 1st-grade textbook contained 250 traditional tools compared to only 11 alternative ones, with fill-in-the-blanks (n=96) and open-ended questions (n=66) being the most prevalent. Conversely, while the 2nd-grade textbook saw traditional tools rise to 322, there was a notable quantitative increase and diversification in alternative evidence (n=50), particularly through performance tasks (n=38) and checklists (n=9), aligning with the curriculum’s goal of applying knowledge to daily life. However, the complete absence of observation forms and the merely symbolic presence of rubrics (n=1) suggest a deficiency in process-oriented developmental tracking. Ultimately, while evidence of learning becomes more diverse as the grade level increases, the textbooks largely maintain a product-oriented traditional structure despite the modern pedagogical emphasis of the official curriculum.

Keywords: Mathematics Education, Evidence of Learning, Textbook Analysis, Traditional Assessment, Alternative Evaluation

Öğretmenlerin ve Öğretmen Adaylarının Matematiksel Modelleme Öz Yeterlilikleri, Düşünme ve Yaratıcılık Becerileri Arasındaki İlişki

Muhammet Eren Macit ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, mcteren65@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Matematik genellikle çevremizdeki dünyayı daha iyi anlamamıza yardımcı olan gizli kalıpları ortaya çıkarır. Matematikle ilgilenmeyenlerin çoğunlukla algıladığı gibi sadece belirli şekillerden, formül ve denklemlerden oluşan soyut sembol ve ilikilerden ibaret değildir. Aynı zamanda günlük ihtiyaçlarımızı ifade etmede ve çözmeye sürekli olarak kullandığımız bir dildir. Matematik eğitiminin en önemli amaçlarından biri, bireyleri günlük hayatta matematiği uygulama yeteneğine sahip bireyler olarak yetiştirmektir ve bu nedenle öğrencilerin günlük hayattaki problemleri çözme becerilerini geliştirir. Bir diğer değişken olan matematiksel düşünme, Matematiksel düşünme, matematiksel süreçle ilgilidir ve geliştirilebilir. Matematiksel düşünmenin temel ilişkilendirme, unsurlarından matematiksel biri olarak görülmektedir. Matematiksel düşünme, insanların günlük hayatta karşılaştıkları problemleri anlamlandırmada amaçlı, sistematik, doğru, kesin ve pratik olmalarını sağlamaktadır. Matematiksel yaratıcılık; var olan bir probleme farklı bir bakış açısıyla bakmak, yeni sorular bulmak veya mevcut bir probleme yeni ve yararlı çözümler bulmak gibi yeni fikirlerin üretilmesiyle ilgilidir. Matematiksel yaratıcılık, neden sonuç ilişkisi içeren hipotezler geliştirebilmek, matematiksel problemlerdeki ilişkileri fark edebilmek, zihinde var olan matematiksel yapıları yeniden düzenleyebilmek, alışılmadık matematiksel düşünceler üretmek ve alternatif çözüm önerileri sunabilmek, problem durumundaki gizil bilginin farkına varabilmek, genel matematiksel problemleri özel alt durumlara parçalayabilmek şeklinde ifade edilmektedir. 21. yüzyıl becerileri odağında matematik eğitiminin temel bileşenleri olan problem çözme ve yaratıcılığın öğretmen ve öğretmen adaylarındaki yansımalarını ele alan bu çalışma; matematiksel düşünme becerileri, matematiksel modelleme öz yeterliliği ve matematiksel yaratıcılık arasındaki yapısal ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda çalışma ilişkisel tarama yöntemi kapsamında yürütülecektir. Çalışmaya uygun örnekleme yöntemi ile seçilen Türkiye'deki çeşitli illerde görev yapan ve öğrenim gören toplam 500 öğretmen ve öğretmen adayı katılacaktır. Araştırmanın verileri matematiksel modelleme öz yeterlilik ölçeği, matematiksel düşünme ölçeği ve matematiksel yaratıcılık ölçeği ile elde edilecektir. Araştırmada veriler SPSS paket programı ve jamovi paket programı ile regresyon ve pearson korelasyon analiziyle analiz edilecektir. Elde edilen veriler bağlamında değişkenler arasında yüksek derecede ilişki olması beklenmektedir. Araştırma, öğretmen adaylarının sadece matematiksel bilgiye değil, bu bilgiyi yaratıcı modellere dönüştürebilecek öz yeterlilik inancına da sahip olmaları gerektiği varsayımına dayanarak; eğitim fakültelerindeki öğretim

programlarının ve matematiksel modelleme etkinliklerinin geliştirilmesine yönelik teorik ve pratik bir çerçeve sunmayı, mevcut literatürdeki bilişsel ve duyuşsal boşlukları bütüncül bir yaklaşımla doldurmayı hedeflemektedir.

Not: Birinci yazarın yüksek lisans tez çalışmasından üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Matematiksel Düşünme, Matematiksel Yaratıcılık, Matematiksel Modelleme Öz Yeterliliği, Matematik.

The Relationship Between Mathematical Modeling Self-Efficacy, Thinking And Creativity Skills Of Teachers And Teacher Candidates

Muhammet Eren Macit ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

Mathematics often reveals hidden patterns that help us better understand the world around us. It is not merely composed of abstract symbols and relationships consisting of specific shapes, formulas, and equations, as often perceived by those not involved in the field. Simultaneously, it is a language we constantly utilize to express and solve our daily needs. One of the most significant goals of mathematics education is to raise individuals capable of applying mathematics in daily life, thereby enhancing students' problem-solving skills for real-world situations. Another variable, mathematical thinking, is related to the mathematical process and is a developable trait. It is regarded as one of the fundamental elements of mathematical association. Mathematical thinking enables individuals to be purposeful, systematic, accurate, precise, and practical in making sense of the problems they encounter in daily life. Mathematical creativity involves the generation of new ideas, such as approaching an existing problem from a different perspective, formulating new questions, or finding novel and useful solutions to an existing problem. Mathematical creativity is defined as the ability to develop hypotheses involving cause-and-effect relationships, recognize patterns within mathematical problems, reorganize existing mathematical structures in the mind, produce unconventional mathematical thoughts, offer alternative solutions, notice latent information within a problem state, and decompose general mathematical problems into specific sub-cases. Focusing on 21st-century skills, this study addresses the reflections of problem-solving and creativity—the core components of mathematics education—on teachers and teacher candidates. It aims to examine the structural relationships between mathematical thinking skills, mathematical modeling self-efficacy, and mathematical creativity. In line with this objective, the research will be conducted using the relational survey design. A total of 500 teachers and teacher candidates working and studying in various provinces of Turkey, selected through the convenience sampling method, will participate in the study. Data will be collected using the *Mathematical Modeling Self-Efficacy Scale*, the *Mathematical Thinking Scale*, and the *Mathematical Creativity Scale*. The data will be analyzed using regression and Pearson correlation analysis via SPSS and jamovi software packages. Based on the anticipated data, a high degree of correlation between the variables is expected. Grounded in the assumption that teacher candidates must possess not only mathematical knowledge but also the self-efficacy belief to transform this knowledge into creative models, this research aims to provide a theoretical and practical framework for the development of curricula and mathematical modeling activities in faculties of education. Furthermore, it seeks to fill the cognitive and affective gaps in the existing literature through a holistic approach.

Note: This study is derived from the first author's master's thesis.

Keywords: Mathematical Thinking, Mathematical Creativity, Mathematical Modeling Self-Efficacy, Mathematics.

Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Matematiğe Yönelik Tutumlarının Problem Çözme Becerileri Üzerindeki Etkisinde Okumaya Yönelik Tutumlarının Aracı Rolü

Buket Karadağ^{1,*} & Emine Gürbüz¹

¹ *Istanbul Aydın Üniversitesi, buketkaradag@aydin.edu.tr*

Özet

İlkokul dönemi, matematiksel tutumların kalıcı biçimde şekillendiği ve problem çözme becerilerinin temellendiği bir dönemdir. Literatürde, matematiksel problem çözme sürecinin yalnızca işlemsel yeterliklerle açıklanamayacağı; okuduğunu anlama ve yorumlama gibi dil temelli becerilerle de doğrudan ilişkili olduğu vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda araştırma, dördüncü sınıf öğrencilerinin matematiğe yönelik tutumlarının problem çözme becerileri üzerindeki etkisinde okumaya yönelik tutumların aracı rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeline dayalı olarak tasarlanan çalışmanın örneklemini kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen 398 dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde Matematiğe Yönelik Tutum Ölçeği, Okumaya Yönelik Tutum Ölçeği ve İlkokullar için Problem Çözme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Yapısal Eşitlik Modellemesi kullanılmış; korelasyon analizleri ve Sobel testi SPSS 24 aracılığıyla, aracılık modeli ise AMOS programı ile sınanmıştır. Araştırma bulguları, matematiğe yönelik tutumun hem okumaya yönelik tutumu ($\beta = .42, p < .001$) hem de problem çözme becerisini ($\beta = .34, p < .001$) anlamlı ve pozitif yönde yordadığını göstermektedir. Okumaya yönelik tutumun da problem çözme becerisi üzerinde anlamlı bir yordayıcı olduğu ($\beta = .33, p < .001$) ve modelde kısmi aracılık rolü üstlendiği belirlenmiştir. Sobel testi sonuçları, dolaylı etkinin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir ($z = 4.18, p < .001$). Kısmi aracılık bulgusu, matematiğe yönelik tutumun problem çözme becerisi üzerindeki etkisinin okumaya yönelik tutumun yanı sıra modelde yer almayan ek değişkenlerin de etkili olabileceğine işaret etmektedir. Bu sonuçlar, matematik öğretimi süreçlerinde dil becerilerini destekleyen disiplinler arası yaklaşımların öğrencilerin problem çözme performanslarını artırmada belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir. Bulgular bir bütün olarak değerlendirildiğinde, matematiksel problem çözme sürecinin bilişsel, duyuşsal ve dil temelli bileşenlerin dinamik etkileşimiyle yapılandığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aracılık analizi, matematiğe yönelik tutum, okumaya yönelik tutum, problem çözme becerisi

The Mediating Role of Attitudes Toward Reading in the Relationship Between Fourth-Grade Students' Attitudes Toward Mathematics and Their Problem-Solving Skills

Buket Karadağ^{1,*} & Emine Gürbüz¹

Abstract

Primary school years represent a critical stage during which mathematical attitudes are substantially shaped and the foundations of problem-solving skills are established. The literature emphasizes that mathematical problem solving cannot be explained solely by procedural competence; it is also intrinsically linked to language-based skills such as reading comprehension and interpretation. Accordingly, this study aims to examine the mediating role of attitudes toward reading in the relationship between fourth-grade students' attitudes toward mathematics and their problem-solving skills. Employing a correlational survey design, the study's sample comprised 398 fourth-grade students recruited via convenience sampling. Data were collected using the Mathematics Attitude Scale, the Reading Attitude Scale, and the Problem-Solving Scale for Primary School Students. Structural Equation Modeling (SEM) was utilized for data analysis; correlation analyses and the Sobel test were performed using SPSS 24, while the mediation model was tested via AMOS. The findings indicated that attitudes toward mathematics significantly and positively predicted both attitudes toward reading ($\beta = .42, p < .001$) and problem-solving skills ($\beta = .34, p < .001$). Furthermore, attitudes toward reading were found to be a significant predictor of problem-solving skills ($\beta = .33, p < .001$), indicating a partial mediating effect in the model. The Sobel test results further validated that the indirect effect was statistically significant ($z = 4.18, p < .001$). This partial mediation suggests that the influence of mathematical attitudes on problem-solving skills may be further explained by additional variables not captured in the current model. These results underscore the critical importance of interdisciplinary approaches that integrate language support into mathematics instruction to enhance students' problem-solving skills. Overall, the study demonstrates that mathematical problem solving is shaped through the dynamic interaction of cognitive, affective, and language-based components.

Keywords: Mediation analysis, attitude toward mathematics, attitude toward reading, problem-solving skills

Öğrenme Günlüğü Kullanımının Akademik Başarıya Etkisi

Numan Genç^{1,*} & Yasin Gökbulut¹

¹ Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, numangenc60@hotmail.com

Özet

Eğitimde öğrenci merkezli yaklaşımın yaygınlaşmasıyla birlikte, öğrencilerin öğrenme süreçlerine aktif katılımı ve kendi öğrenmelerini yönetebilme becerileri önem kazanmıştır. Bu bağlamda, ilkokul matematik öğretiminde öğrencilerin bilgileri anlamlandırarak öğrenmeleri kritik önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, ilkokul 4. sınıf matematik dersi zaman ölçme konusunun öğretiminde öğrenme günlükleri yönteminin kullanımının öğrencilerin akademik başarıları ve öğrenme deneyimleri üzerindeki etkisini incelemektir. Literatürde zaman ölçme öğretimine ilişkin uygulama temelli çalışmaların sınırlı olması, bu araştırmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır.

Araştırma, nicel ve nitel verilerin bütünleştirildiği karma yöntem yaklaşımına dayalı, ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen çerçevesinde yürütülmektedir. Çalışma grubunu ilkokul 4. sınıf düzeyinde öğrenim gören deney ve kontrol grubu öğrencileri oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak araştırmacı tarafından geliştirilen akademik başarı testi ve öğrencilerin öğrenme süreçlerine ilişkin yansımalarını içeren öğrenme günlükleri kullanılmaktadır.

Araştırmanın ilk aşamasında ön test uygulamaları tamamlanmış olup uygulama süreci devam etmektedir. Deney grubunda öğrenme günlükleri yöntemi uygulanırken, kontrol grubunda mevcut öğretim programına dayalı öğretim sürdürülmektedir. Nicel verilerin analizinde normallik varsayımları test edilecek, grup içi ve gruplar arası karşılaştırmalarda uygun parametrik testler kullanılacaktır. Nitel veriler ise içerik analizi ile çözümlenerek nicel bulgularla desteklenecektir.

Araştırmanın, yapılandırılmış öğretim yaklaşımının akademik başarıyı artırmasının yanı sıra öğrencilerin öğrenme süreçlerine ilişkin farkındalıklarını geliştirdiğine dair bütüncül bulgular sunması beklenmektedir. Bu yönüyle çalışma, ilkokul matematik öğretiminde zaman ölçme konusuna yönelik öğretim uygulamalarına ve literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Zaman ölçme, öğrenme günlükleri, akademik başarı, ilkokul matematik

The Effect Of Learning Journals On Academic Achievement

Numan Genç ^{1,*} & Yasin Gökbulut ¹

Abstract

With the increasing emphasis on student-centered approaches in education, fostering students' active engagement in the learning process and enhancing their self-regulation skills have become essential. In primary school mathematics education, it is particularly important for students to construct meaningful understanding rather than engage in rote learning. In this regard, the present study aims to investigate the impact of learning journals on 4th grade students' academic achievement and learning experiences in the teaching of the "time measurement" topic. The scarcity of practice-based studies focusing on this topic in the existing literature constitutes the primary rationale for this research.

This study adopts a mixed-methods approach within a quasi-experimental pretest–posttest control group design. The study group consists of 4th grade primary school students assigned to experimental and control groups. Data collection tools include an academic achievement test developed by the researcher and learning journals that capture students' reflections on their learning processes. Quantitative data will be analyzed by testing normality assumptions and applying appropriate parametric tests, while qualitative data will be examined through content analysis.

The study is expected to yield comprehensive findings demonstrating that learning journals not only improve academic achievement but also enhance students' metacognitive awareness of their learning processes. The findings are anticipated to contribute to both instructional practices and the literature on teaching time measurement in primary school mathematics.

Keywords: Time measurement, learning journals, academic achievement, primary school mathematics

İlkokul Düzeyi Öğretim Teknolojilerinde Geri Bildirim Sistemlerinin Pedagojik Özellikler Açısından İncelenmesi

Çağatay Ergan

Ordu Üniversitesi, ergan.cagatay@gmail.com

Özet

Dijitalleşme ile birlikte ilkokul düzeyinde kullanılan öğretim teknolojileri, öğrenme süreçlerinin vazgeçilmez bir bileşeni haline gelmiştir. Bu ortamlarda sunulan geri bildirim (feedback) sistemleri; öğrencilerin öğrenmelerini yönlendirme, hatalarını fark etme ve performans düzeyi ile hedef arasındaki farkı kapatma açısından kritik bir rol oynamaktadır. Ancak mevcut literatür ve uygulamalar, bu sistemlerin çoğunlukla yüzeysel düzeyde kaldığına ve "yönlendirici geri bildirim" (formative feedback) işlevinden uzak olduğuna dikkat çekmektedir. İlkokul düzeyindeki öğrencilerin bilişsel gelişim özellikleri göz önüne alındığında, geri bildirimlerin pedagojik niteliğinin bütüncül bir yaklaşımla incelenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, ilkokul düzeyi öğretim teknolojilerinde yer alan geri bildirim sistemlerinin sahip olduğu pedagojik özellikleri ve bu sistemlerin öğrenme sürecini destekleme işlevlerini belirlemektir. Bu kapsamda; "Geri bildirim sistemleri hangi pedagojik özelliklere sahiptir?" ve "Bu sistemler öğrenme sürecini desteklemede ne tür işlevler üstlenmektedir?" sorularına yanıt aranmıştır.

Çalışma, nitel araştırma yaklaşımlarından doküman analizi deseniyle yapılandırılmıştır. Araştırmanın materyallerini, Türkiye’de ilkokul kademesinde (1-4. sınıf) yaygın olarak kullanılan dijital öğretim platformlarındaki temel ders içerikleri oluşturmaktadır. Verilerin analizinde, kuramsal temellerini Geri Bildirim Düzeyleri Modeli ve Gagne'nin Öğretim Etkinliklerinden alan, araştırmacı tarafından geliştirilmiş bir içerik analiz formu kullanılmıştır. Geri bildirimler; zamanlama, içerik (sonuç/süreç odaklı) ve bilişsel düzey değişkenleri açısından kategorize edilmiştir. Araştırma bulguları, incelenen sistemlerde geri bildirimlerin büyük ölçüde anlık doğrulama ve sonuç bildirme (Knowledge of Results) düzeyinde sunulduğunu göstermektedir. Açıklayıcı, yönlendirici ve süreç odaklı geri bildirimlerin sınırlı düzeyde yer aldığı; özellikle öğrencilerin hata nedenlerini anlamalarına ve alternatif çözüm yolları geliştirmelerine katkı sağlayan "düzeltici/açıklayıcı" (elaborative) geri bildirim türlerinin yeterince desteklenmediği belirlenmiştir. Ayrıca geri bildirimlerin bireysel öğrenme ihtiyaçlarını (adaptif yapı) dikkate almadığı ve üst düzey bilişsel süreçleri harekete geçirmede yetersiz kaldığı görülmüştür. Sonuç olarak, ilkokul düzeyi öğretim teknolojilerindeki geri bildirim sistemlerinin pedagojik açıdan sınırlı bir yapıya sahip olduğu söylenebilir. Geri bildirimlerin yalnızca doğru-yanlış bilgisi sunan yapılar olmaktan çıkarılarak; öğrencinin öğrenme sürecini destekleyen, hataların nedenlerini açıklayan ve

"pedagojik iskele" işlevi gören bir tasarım anlayışıyla geliştirilmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda, öğretim teknolojilerinde geri bildirim tasarımına yönelik evrensel pedagojik ilke ve standartların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretim Teknolojileri, Öğretim Tasarımı, Dijital Geri Bildirim, Pedagojik Tasarım İlkeleri

An Examination of Feedback Systems in Primary-Level Instructional Technologies in Terms of Their Pedagogical Characteristics

Çağatay Ergan

Abstract

With the increasing digitalization of education, instructional technologies used at the primary school level have become an indispensable component of learning processes. Feedback systems embedded in these environments play a critical role in guiding students' learning, helping them recognize their errors, and closing the gap between their current performance and intended learning goals. However, the existing literature and current practices suggest that these systems largely remain at a superficial level and fall short of fulfilling the function of "formative feedback." Considering the cognitive developmental characteristics of primary school students, it is important to examine the pedagogical quality of feedback through a holistic perspective.

In this context, the aim of this study is to identify the pedagogical characteristics of feedback systems in primary-level instructional technologies and to determine how these systems support the learning process. Accordingly, the study seeks to answer the following research questions: "What pedagogical characteristics do feedback systems possess?" and "What functions do these systems serve in supporting the learning process?"

The study is designed using a qualitative research approach, specifically a document analysis method. The research materials consist of core subject contents available in widely used digital instructional platforms for primary education (grades 1–4) in Turkey. In the data analysis process, a content analysis framework developed by the researcher was employed, grounded in the Feedback Levels Model and Gagné's Events of Instruction. Feedback instances were categorized based on their timing, content (result-oriented vs. process-oriented), and cognitive level.

The findings reveal that feedback in the examined systems is predominantly provided at the level of immediate verification and knowledge of results. Explanatory, directive, and process-oriented feedback is limited, and particularly "elaborative" feedback types—those that support students in understanding the causes of their errors and developing alternative solution strategies—are insufficiently represented. Furthermore, the findings indicate that feedback systems do not adequately consider individual learning needs (i.e., lack adaptive features) and are insufficient in activating higher-order cognitive processes.

In conclusion, it can be argued that feedback systems in primary-level instructional technologies exhibit pedagogically limited structures. Rather than functioning merely as mechanisms for indicating correct or incorrect responses, feedback should be designed to support the learning process, explain the reasons behind errors, and function as a form of "pedagogical scaffolding." In this regard, it is recommended

that universal pedagogical principles and standards for feedback design in instructional technologies be developed.

Keywords: Instructional Technologies, Instructional Design, Digital Feedback, Pedagogical Design Principles

Diskalkuli Tanılama Süreçlerinin Karşılaştırılması: Türkiye ve Birleşik Krallık Örnekleri

Aleyna Dilek ^{1,*} & Saniye Nur Ergan ¹

¹ Ordu Üniversitesi, aleyynadilek.55@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, nöro-gelişimsel bir bozukluk olan diskalkulinin Türkiye ve Birleşik Krallık'taki tanılama süreçlerini karşılaştırmalı olarak incelemektir. Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü kılavuzuna göre diskalkuli; sayı kavramını anlama, temel matematiksel işlemleri gerçekleştirme, matematiksel mantık yürütme ve problem çözme becerilerinde süregelen güçlüklerle karakterize edilmektedir. Bu durum, aritmetik sembollerini anlamada, işlem sırasını takip etmede ve zihinden hesap yapmada belirgin zorluklara yol açabilmektedir. Araştırmada yöntem olarak doküman incelemesi kullanılmış; ilgili mevzuat, rehberler ve değerlendirme protokolleri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bulgular, Birleşik Krallık modelinin Kademeli Yaklaşım ve Müdahaleye Yanıt çerçevesinde, öğrencinin sayı hissi gelişimine odaklanan dinamik ve süreç temelli bir yapı sunduğunu göstermektedir. Buna karşın Türkiye'de tanılama süreci, tıbbi ve eğitsel olmak üzere iki aşamalı yapıda olup, daha çok akademik başarı ile bilişsel kapasite arasındaki tutarsızlığa dayanmaktadır. Birleşik Krallık sisteminde matematik kaygısı, tanıyı netleştirmek için dışlayıcı bir kriter olarak ele alınırken; Türkiye'de kaygı, doğrudan bir belirti olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca Birleşik Krallık'ta süreç, uzmanlaşmış Seviye 7 sertifikalı profesyoneller tarafından yürütülürken, Türkiye'de değerlendirme çoğunlukla belirli kurullar tarafından gerçekleştirilmektedir. Çalışmanın sonucunda Türkiye'deki tanılama sürecine ilişkin öneriler paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Diskalkuli, Tanılama Süreçleri, Türkiye, Birleşik Krallık

A Comparative Analysis of Dyscalculia Diagnostic Processes: Cases of Türkiye and The United Kingdom

Aleyna Dilek ^{1,*} & Saniye Nur Ergan ¹

Abstract

This study aims to comparatively examine the diagnostic processes of dyscalculia, a neurodevelopmental disorder, in Türkiye and the United Kingdom. According to the guidelines of the General Directorate of Special Education and Guidance Services of the Ministry of National Education, dyscalculia is characterized by persistent difficulties in understanding number concepts, performing basic mathematical operations, engaging in mathematical reasoning, and solving problems. This condition may lead to significant challenges in interpreting arithmetic symbols, following operational sequences, and performing mental calculations. The study employs document analysis as its research method; relevant legislation, guidelines, and assessment protocols are comparatively analyzed. The findings indicate that the United Kingdom model offers a dynamic, process-oriented structure based on the Graduated Approach and Response to Intervention framework, with a particular focus on the development of number sense. In contrast, the diagnostic process in Türkiye follows a two-stage structure—medical and educational—and primarily relies on discrepancies between academic achievement and cognitive capacity. In the United Kingdom system, mathematics anxiety is treated as an exclusionary criterion to clarify the diagnosis, whereas in Türkiye, anxiety is considered a direct symptom. Furthermore, while the process in the United Kingdom is conducted by specialized Level 7 certified professionals, in Türkiye, assessments are generally carried out by designated committees. Based on these findings, recommendations regarding the diagnostic process in Türkiye will be presented.

Keywords: Dyscalculia, Diagnostic Processes, Türkiye, United Kingdom

Etkileşimli Dijital Matematik Öykülerinin İlkokul Öğrencilerinin Matematik Başarı ve Motivasyonları Üzerindeki Etkisi

Hatice Çetin ^{1,*}, Nurten Gün ², Ayşenur Aldoğan ³, Havvanur Kara ³ & Cihat Büyükkışık

2

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, haticebts@gmail.com

² Necmettin Erbakan Üniversitesi

³ Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet

Son yıllarda teknolojinin eğitim ortamlarında yaygınlaşması, özellikle pandemi sonrası dijital öğretim materyallerine duyulan ihtiyacı artırmıştır. Dijital oyunlar, animasyonlar ve dijital hikâye anlatımı gibi uygulamalar öğretim süreçlerine giderek daha fazla entegre edilmektedir. Matematik dersi, yapısı gereği bu tür dijital araçların kullanımına uygun alanlardan biri olarak öne çıkmaktadır. Türkiye Yeterlilikler Çerçevesinde yer alan “Matematiksel Yetkinlik ve Bilim/Teknolojide Temel Yetkinlikler” ile Türkiye Yüzyılı Maarif Model’inde vurgulanan dijital yetkinliğe sahip birey yetiştirme hedefi, matematik öğretiminde teknoloji destekli uygulamaların önemini artırmaktadır (TYMM, 2025).

Alanyazında dijital araçların öğrenci başarısı ve motivasyonu üzerinde olumlu etkiler oluşturduğunu ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır (İncekara ve Taşdemir, 2019; Öztıp, 2022). Ayrıca matematik öğretiminin hikayeleştirme ve çocuk edebiyatı ile bütünleştirilmesi öğrencilerin öğrenme sürecini destekleyebilmektedir (Altunbay ve Soylu, 2022). İlkokul matematik öğretiminde dijital hikâyeleştirme temelli materyallerin öğrenme üzerindeki etkisini inceleyen uygulamalı çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir.

Bu çalışmanın amacı, ilkokul matematik dersinde kullanılmak üzere tasarlanan etkileşimli dijital matematik öykülerinin öğrencilerin matematik başarısı ve matematik motivasyonu üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımına dayanmaktadır. Çalışmada ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır (Büyüköztürk, 2018). Araştırma, 2025–2026 eğitim öğretim yılında Konya ilinin merkez ilçesinde yer alan bir ilkokulda öğrenim gören 40 4. sınıf öğrencisi ile yürütülmüştür. Deneysel süreç altı hafta sürmüştür. Deney grubunda matematik dersleri araştırmacılar tarafından hazırlanan etkileşimli dijital matematik öyküleri ile desteklenirken kontrol grubunda mevcut öğretim süreci sürdürülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen Matematik Başarı Testi ve Bozgün ve Akın-Kösterelioğlu (2020) tarafından uyarlanan İlkokul Motivasyon Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programı ile analiz edilecek; ön test ve son test puanlarının karşılaştırılmasında öncelikle normallik dağılımları incelenerek uygun fark testleri uygulanacak, sonuçlar paylaşılacaktır.

Araştırma sonucunda etkileşimli dijital matematik öykülerinin öğrencilerin matematik başarıları ve motivasyonları üzerindeki etkisine ilişkin bulgular elde edilmesi ve matematik öğretiminde dijital hikâye temelli öğretim uygulamalarına yönelik alanyazına katkı sağlanması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital hikâye, Matematik motivasyonu, Matematik başarıları

The Effects of Interactive Digital Mathematics Stories on Primary School Students' Mathematics Achievement and Motivation

Hatice Çetin ^{1,*}, Nurten Gün ², Ayşenur Aldoğan ³, Havvanur Kara ³ & Cihat Büyükişık

2

Abstract

In recent years, the widespread use of technology in educational settings has increased the need for digital instructional materials, particularly in the post-pandemic period. Applications such as digital games, animations, and digital storytelling have been increasingly integrated into teaching and learning processes. Mathematics, by its very nature, stands out as one of the disciplines well-suited to the use of such digital tools. The emphasis on “Mathematical Competence and Basic Competencies in Science and Technology” in the Turkish Qualifications Framework, along with the goal of fostering digitally competent individuals highlighted in the Turkish Century Maarif Model, has further underscored the importance of technology-supported practices in mathematics education (TYMM, 2025).

The literature indicates that digital tools have positive effects on students' academic achievement and motivation (İncekara & Taşdemir, 2019; Öztıp, 2022). Furthermore, integrating mathematics instruction with storytelling and children's literature can support students' learning processes (Altunbay & Soylu, 2022). However, there is a limited number of applied studies examining the effects of digital storytelling-based materials in primary school mathematics education.

The aim of this study is to investigate the effects of interactive digital mathematics stories, designed for use in primary school mathematics lessons, on students' mathematics achievement and motivation. The study is based on a quantitative research approach and employs a quasi-experimental design with pre-test and post-test control groups (Büyüköztürk, 2018). The research was conducted with 40 fourth-grade students enrolled in a primary school located in the central district of Konya during the 2025–2026 academic year. The experimental process lasted six weeks. While mathematics lessons in the experimental group were supported by interactive digital mathematics stories developed by the researchers, the control group followed the existing instructional process. As data collection tools, a Mathematics Achievement Test developed by the researchers and the Primary School Motivation Scale adapted by Bozgün and Akın-Kösterelioğlu (2020) were used. The collected data will be analyzed using the SPSS software package. In the comparison of pre-test and post-test scores, normality assumptions will first be examined, and appropriate statistical tests will be applied. The results will be reported accordingly.

It is expected that the findings of this study will reveal the effects of interactive digital mathematics stories on students' mathematics achievement and motivation, and contribute to the literature on digital storytelling-based instructional practices in mathematics education.

Keywords: Digital storytelling, Mathematics motivation, ,Mathematics achievement

Matematik Eğitiminde Argümantasyon: 3. Sınıf Öğrencilerinin Başarı ve Tutumlarının İncelenmesi

Emrullah Akcan ^{1,*}, Sena Melike Bedir ² & Ahmet Akif Erbaş ³

¹ Gaziantep Üniversitesi, emrullahakcan@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Günümüz matematik eğitimi, öğrencilerin salt işlem becerileri kazanmasının ötesinde, düşüncelerini gerekçelendirebildikleri ve anlamlı öğrenme gerçekleştirebildikleri ortamların tasarlanmasını zorunlu kılmaktadır. Geleneksel öğretim süreçlerinin ezber ve işlem odaklı yapısı, kavramsal anlamayı kısıtlamakta ve öğrencilerin matematiğe karşı olumsuz tutum geliştirmelerine zemin hazırlamaktadır. Bu bağlamda yapılandırmacı öğrenme kuramına dayanan argümantasyon tabanlı öğrenme yaklaşımı, öğrencilerin akıl yürütme, iddia savunma ve eleştirel düşünme becerilerini harekete geçirmesi nedeniyle ilkökul matematik öğretimi için umut verici bir alternatif olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın amacı, argümantasyon tabanlı öğrenme yaklaşımının ilkökul üçüncü sınıf öğrencilerinin matematik problem çözme başarısına ve matematik dersine yönelik tutumuna etkisini incelemektir. Araştırma, nicel araştırma desenlerinden öntest-sontest kontrol gruplu deneysel model ile yürütülmüştür. Çalışma, 2023-2024 eğitim öğretim yılının ikinci döneminde Gaziantep'in Nizip ilçesinde bir devlet ilkokulunda öğrenim gören 134 üçüncü sınıf öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Seçkisiz yöntemle belirlenen iki şube deney, iki şube ise kontrol grubu olarak atanmıştır. Deney grubuna sekiz hafta boyunca Toulmin argümantasyon modeli temel alınarak hazırlanmış ders planları uygulanmış; kontrol grubu ise rutin öğretim sürecine devam etmiştir. Veri toplama araçları olarak Şahin, Başkurt ve Deringöl'e (2022) ait Matematik Problem Çözme Başarı Testi ile Yetgin ve Yeşilyurt'a (2020) ait Matematik Dersine Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 25 programında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ve bağımlı gruplar t testi ile analiz edilmiştir. Araştırma bulguları birkaç temel sonucu ortaya koymaktadır. Deney grubu öğrencilerinin problem çözme başarı puanları ile matematik tutum puanlarında öntest ve sontest arasında istatistiksel açıdan anlamlı artışlar gözlemlenmiştir (p

Anahtar Kelimeler: Argümantasyon tabanlı öğrenme, matematik öğretimi, problem çözme başarısı, matematik tutumu.

Argumentation in Mathematics Education: An Investigation of 3rd-Grade Students' Achievement and Attitudes

Emrullah Akcan ^{1,*}, Sena Melike Bedir ² & Ahmet Akif Erbaş ³

Abstract

Today's mathematics education necessitates the design of learning environments where students can justify their thoughts and achieve meaningful learning, rather than merely acquiring procedural skills. The rote and computation-oriented nature of traditional instructional processes restricts conceptual understanding and paves the way for students to develop negative attitudes toward mathematics. In this context, the argumentation-based learning approach, grounded in constructivist learning theory, emerges as a promising alternative for primary school mathematics education due to its ability to activate students' reasoning, claim-defending, and critical thinking skills. The purpose of this study is to investigate the effect of the argumentation-based learning approach on third-grade primary school students' mathematics problem-solving achievement and their attitudes toward the mathematics course. The research was conducted using a pretest-posttest control group experimental design, a quantitative research method. The study was carried out with 134 third-grade students attending a public primary school in the Nizip district of Gaziantep during the second semester of the 2023-2024 academic year. Through random assignment, two classes were designated as the experimental group and two as the control group. Lesson plans based on the Toulmin argumentation model were implemented in the experimental group for eight weeks, while the control group continued with their routine instructional process. The Mathematics Problem Solving Achievement Test by Şahin, Başkurt, and Deringöl (2022) and the Attitude Scale Toward Mathematics Course by Yetgin and Yeşilyurt (2020) were used as data collection tools. Data were analyzed using the Wilcoxon Signed-Rank Test and paired samples t-test via SPSS 25 software. The research findings reveal several key results. Statistically significant increases were observed between the pretest and posttest scores of the experimental group students in terms of problem-solving achievement and mathematics attitude ($p < 0.05$). While no significant difference was found between the pretest scores of the control and experimental groups, a significant difference emerged in favor of the experimental group at the posttest stage. When the gender variable was examined, a significant difference was detected between female and male students in the posttest scores of the attitude scale; however, parental employment status was observed to have no determining effect on achievement and attitude. This study revealed that the argumentation-based learning approach positively improves both the problem-solving achievement and attitudes toward the mathematics course of third-grade primary school students. The findings indicate that students acquire mathematical concepts more permanently when they are involved in the processes of discussing and justifying their ideas. Accordingly, it is recommended that argumentation-based activities be given broader space in

primary school mathematics curricula, teachers be supported with applied training regarding this method, and materials prepared by the Ministry of National Education (MoNE) be structured in a way that facilitates discussion environments.

Keywords: Argumentation-based learning, mathematics education, problem-solving achievement, mathematics attitude.

İlkokul Matematik Ödevleri: Pedagojik Bir Gereklilik mi, Mesleki Bir Alışkanlık mı?

Ümmühan Akyul

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, ummuhanakyul1918@gmail.com

Özet

İlkokul düzeyinde matematik ödevlerinin akademik başarıya katkısı, eğitim literatüründe süregelen bir tartışma konusudur. Mevcut araştırmaların önemli bir kısmı, özellikle ilkokul yıllarında ödevin başarı üzerindeki doğrudan etkisinin sınırlı olduğunu savunarak uygulamayı "geleneksel bir alışkanlık" veya "sosyal bir beklenti" olarak değerlendirme eğilimindedir (Kohn, 2006). Ancak bu çalışma kavramsal analiz yöntemiyle, söz konusu eleştirel yaklaşımların aksine, ilkokul düzeyinde verilen matematik ödevlerinin sınıf öğretmenlerinin perspektifinden bir "pedagojik zorunluluk" olduğu görüşünü merkeze almaktadır. Bu çalışmada sınıf öğretmenlerinin matematik ödevlerine yönelik tutum ve davranışları için; pedagojik işlev ve gereklilik, uygulama ve geri bildirim kalitesi, dış paydaş etkisi, mesleki öz-yeterlilik ve sistemsel kısıtlar olmak üzere beş temel boyuttan oluşan kavramsal bir bütüncül pedagojik ödev modeli önerilmektedir. Matematiksel becerilerin kazanımında kritik rol oynayan bilişsel pekiştirme ve bireysel uygulama ihtiyacına dayanan bu model; ödevin salt bir rutinin ötesinde, öğrenme sürecinin yapısal bir bileşeni olduğu argümanını savunmaktadır. Modelimiz, öğretmen kararlarının yalnızca mesleki alışkanlıklarla değil; pedagojik bilinç, dış baskılar ve sistemsel koşulların bileşimiyle şekillendiğini kuramsal olarak temellendirmektedir. Ayrıca öğretmenlerin ödevi teorik düzeyde bir öğrenme gerekliliği olarak tanımladıkları, ancak uygulama aşamasında sistemsel baskılar ve veli beklentileriyle şekillenen rutinelere yöneldikleri dikotomisini (ikiliğini) vurgulamaktadır. İleri sürülen model, ödevin bir "alışkanlık" döngüsünden çıkarılıp nitelikli bir öğrenme stratejisine dönüştürülmesi noktasında stratejik çözüm önerileri sunmaktadır. Modelimiz, eğitim politikası yapıcılara ve uygulamacılara, ödevi bir yük olarak değil, niteliği artırılması gereken stratejik bir öğrenme bileşeni olarak görmeleri için yeni bir perspektif getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: matematik ödevi, ilkokul, pedagojik gereklilik, ev ödevi, öğretmen tutumları.

Primary School Mathematics Homework: A Pedagogical Necessity or a Professional Habit?

Ümmühan Akyul

Abstract

The contribution of primary school mathematics homework to academic achievement is a subject of ongoing debate in educational literature. A significant portion of existing research tends to evaluate the practice as a "traditional habit" or a "social expectation," arguing that the direct impact of homework on achievement—especially during the primary school years—is limited (Kohn, 2006). However, through the method of conceptual analysis, this study centers on the view that mathematics homework at the primary level is a "pedagogical necessity" from the perspective of primary school teachers, contrary to these critical approaches.

In this study, a Conceptual Holistic Pedagogical Homework Model consisting of five fundamental dimensions—pedagogical function and necessity, quality of implementation and feedback, influence of external stakeholders, professional self-efficacy, and systemic constraints—is proposed for the attitudes and behaviors of primary school teachers toward mathematics homework. Based on the need for cognitive reinforcement and individual practice, which play a critical role in the acquisition of mathematical skills, this model argues that homework is a structural component of the learning process rather than a mere routine.

Our model theoretically establishes that teacher decisions are shaped not only by professional habits but by a combination of pedagogical consciousness, external pressures, and systemic conditions. Furthermore, it emphasizes the dichotomy wherein teachers define homework as a learning necessity at the theoretical level, yet gravitate toward routines shaped by systemic pressures and parental expectations during the implementation phase. The proposed model offers strategic solutions for transforming homework from a cycle of "habit" into a qualified learning strategy. Our model provides a new perspective for educational policymakers and practitioners to view homework not as a burden, but as a strategic learning component whose quality must be enhanced.

Keywords: Mathematics homework, primary school, pedagogical necessity, homework, teacher attitudes.

Yaratıcı Drama ile Matematiksel Problem Kurma: “Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor” Resimli Çocuk Kitabı Örneği

Çağla Bingöl ^{1,*} & Şehnaz Sünnetçioğlu ²

¹ *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, cagla.bingul@izu.edu.tr*

² *Bursa Uludağ Üniversitesi*

Özet

Matematiksel problem kurma, öğrencilerin matematiksel düşünme, yaratıcılık ve problem çözme becerilerini geliştiren önemli bir öğrenme aracıdır (Singer ve diğerleri, 2013). Bu becerinin geliştirilmesinde öğrencilerin aktif katılımını sağlayan, hayal gücünü harekete geçiren ve disiplinler arası öğrenme ortamları sunan uygulamalar önem taşımaktadır. Bu bağlamda süreçsel yaratıcı drama, öğrencilerin deneyimleyerek öğrenmelerine olanak tanıyan etkili bir yöntemdir. Bu çalışmada, Sara Şahinkanat’ın (2024) Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor adlı resimli çocuk kitabından hareketle geliştirilen süreçsel yaratıcı drama atölyesinin ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin matematiksel problem kurma becerilerine katkısı ve öğrencilerin bu sürece ilişkin görüşleri incelenmiştir. Kitap; öğrencilerin düzeyine uygun yapısı, yaratıcılığı destekleyen içeriği ve bireyin kendine özgü özelliklerini fark ederek bunlara güven duyması temasını işlemesi nedeniyle tercih edilmiştir. İçeriğinde matematiksel unsurlar doğrudan yer almamaktadır. Ancak problem kurma etkinlikleri için zengin bir bağlam sunmaktadır. Araştırmada, tek bir atölye sürecindeki öğrenci deneyimlerini derinlemesine incelemek amacıyla nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Çalışma grubunu İstanbul’da öğrenim gören 17 ilkökul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında geliştirilen yaratıcı drama atölyesi toplam 4 ders saati (4 × 40 dk) süresince uygulanmıştır. Uygulama öncesinde atölye planı; yaş grubuna uygunluk, yönergelerin anlaşılabilirliği, süre yönetimi ve etkinlik akışının işlevselliğini değerlendirmek amacıyla benzer özellikler taşıyan farklı bir gruba pilot olarak denenmiştir. Pilot uygulama sonrasında düzenlemeler yapılarak atölyeye son hali verilmiştir. Uygulama sürecinde öğrenciler ısınma, canlandırma ve değerlendirme aşamalarını içeren drama etkinliklerine katılmıştır. Süreçte rol oynama, doğaçlama, bilinç koridoru, sıcak sandalye ve donuk imge teknikleri kullanılmıştır. Hikâye bağlamında öğrenciler iki bireysel matematiksel problem kurma görevi gerçekleştirmiştir. Öğrencilerin süreç içindeki etkileşimleri, oluşturdukları problemler ve odak grup görüşmesinde ifade ettikleri görüşler değerlendirilmiştir. Ön bulgular, öğrencilerin drama yoluyla problem kurmanın öğrenme deneyimlerini olumlu etkilediğini ve hikâye bağlamının süreci daha eğlenceli hâle getirdiğini düşündüklerini göstermektedir. Rubrik ile değerlendirilen öğrenci ürünleri, öğrencilerin matematiksel açıdan geçerli ve bağlamla tutarlı problemler kurabildiğini göstermiştir. Özellikle yaratıcı problem kurma boyutu öne çıkmıştır. Bu nedenle, yaratıcı drama ile matematiksel problem kurmayı bütünleştiren uygulamalara matematik eğitiminde daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Matematiksel problem kurma, yaratıcı drama, resimli çocuk kitabı, ilkokul öğrencileri

Mathematical Problem Posing Through Creative Drama: An Example Of The Children’s Picture Book “Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor”

Çağla Bingöl ^{1,*} & Şehnaz Sünnetçioğlu ²

Abstract

Mathematical problem posing is an important learning tool that develops students’ mathematical thinking, creativity, and problem-solving skills (Singer et al., 2013). Practices that encourage active participation, stimulate imagination, and provide interdisciplinary learning environments are valuable for developing this skill. In this context, process-oriented creative drama is an effective method that enables students to learn through experience. This study examined the contribution of a process-oriented creative drama workshop, developed based on Sara Şahinkanat’s (2024) picture book *Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor*, to fourth-grade students’ mathematical problem-posing skills and explored their views about the process. The book was selected because it is suitable for students’ level, supports creativity, and focuses on recognizing one’s unique characteristics and developing self-confidence. Although mathematical elements are not directly included in the story, it provides a rich context for problem-posing activities. A qualitative case study design was used to examine students’ experiences in depth within a single workshop process. The study group consisted of 17 fourth-grade primary school students studying in Istanbul. The workshop was implemented for four class hours (4 × 40 minutes). Before implementation, the workshop plan was piloted with a similar group to evaluate age appropriateness, clarity of instructions, time management, and the functionality of the activity flow. Necessary revisions were made after the pilot study. During the implementation, students participated in warm-up, enactment, and evaluation stages. Role playing, improvisation, conscience corridor, hot seating, and frozen image techniques were used. Within the story context, students completed two individual mathematical problem-posing tasks. Students’ interactions, the problems they created, and their views expressed during the focus group interview were evaluated. Preliminary findings show that students believed posing problems through drama positively influenced their learning experiences and that the story context made the process more enjoyable. Student products, evaluated through a rubric, showed that students were able to pose mathematically valid and contextually consistent problems. The creative problem-posing dimension was particularly prominent. Therefore, it is recommended that practices integrating creative drama and mathematical problem posing should be given greater emphasis in mathematics education.

Keywords: Mathematical problem posing, creative drama, picture book, primary school students

İlkokul Matematik Programında Bir Alan Becerisi: Sınıf Öğretmenlerinin Matematiksel Temsile Bakışı

Şeyma Demir ¹ & Birsen Berfu Akaydın ^{2,*}

¹ Kocaeli Üniversitesi

² Kocaeli Üniversitesi, berfu.akaydin@kocaeli.edu.tr

Özet

Eğitim öğretim süreci öğrencilere günlük yaşamda etkin biçimde kullanabilecekleri beceriler kazandırmayı hedeflemektedir. Günümüzde bu beceriler, karmaşık problemlere yaratıcı çözümler üretebilme açısından yirmi birinci yüzyılın temel yeterlikleri arasında değerlendirilmektedir. 2024 İlkokul Matematik Öğretim Programı da bu vizyon doğrultusunda Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi (TYÇ) ile uyumlu biçimde yeniden yapılandırılmış ve uluslararası standartlar temel alınarak oluşturulmuştur. Program, yalnızca bilgi aktarımını değil, bu bilginin işlevsel kullanımını ve çeşitli matematiksel alan becerilerinin geliştirilmesini hedeflemektedir. Programda alan becerileri olarak matematiksel muhakeme, problem çözme, matematiksel temsil, veri ile çalışma ve karar verme ile matematiksel araç ve teknoloji kullanımı yer almaktadır. 2024 Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) kapsamında alan becerileri birbirinden bağımsız birbirini destekleyen yapılar halinde bütüncül bir çerçevede oluşturulmuştur. Matematik eğitiminde yalnızca içeriğin kapsamının yanında öğretim süreçlerinin niteliğine ve öğrencinin bilgiyi işlevsel biçimde kullanma becerisine verilen önemin artmıştır. Matematik alan becerileri arasında önemli bir yeri olan matematiksel temsil, matematiksel kavramların grafik, tablo, sembol, gerçek yaşam durumu ve manipülatif materyaller gibi farklı biçimlerde ifade edilmesi ve bu temsiller arasında esnek geçişler kurulabilmesi süreci olarak ifade edilmektedir. Matematiksel temsil öğrencilerin matematiksel soyut yapıları anlamlandırmalarını, problemleri çok yönlü değerlendirmelerini ve alternatif çözüm yolları geliştirmelerini desteklemektedir. Temsiller arası dönüşüm ile kavramsal anlamının derinleşmesi, problem çözme sürecinin esnek olması ve çözümlerin farklı biçimde gerekçelendirmesi sağlanmaktadır. Matematiksel temsillerin kullanımının matematik eğitiminde önemli bir yeri olmasına rağmen eğitim öğretim ortamına yansıtma öğretmenlerin yaklaşımına ve uygulamalarına bağlıdır. Buradan hareketle araştırmanın amacı ilkökul matematik dersi öğretim programında bulunan temsil becerisine yönelik sınıf öğretmenlerinin bakış açılarını belirlemektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Araştırmanın katılımcılarını ilkökulda görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Katılımcı sınıf öğretmenleri belirlenirken maksimum çeşitlilik dikkate alınmıştır. Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan temsil becerisine yönelik görüşme formu kullanılmıştır. Formun taslak hali hazırlandıktan sonra uzman görüşü alınmış katılımcılar haricinde form beş sınıf öğretmenine uygulanmış daha sonra katılımcılardan form kullanılarak veri toplanmıştır. Formda temsil

becerisi hakkında öğretmenlerin bilgilerini belirlemeye, matematiksel temsilin önemine, ilkokul öğrencilerine sağladığı yararlara, temsil becerisinin kazandırılmasına yönelik uygulanan yöntem ve tekniklere, karşılaşılan zorluklara, kullanılan materyallere ve sağlanan materyallerin yeterliliğine yönelik yedi soru yer almaktadır. Veriler sınıf öğretmenlerinden yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel analiz kullanılmıştır. Araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin temsil becerisine yönelik bakış açılarının sınırlı olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Matematiksel temsil, sınıf öğretmeni, ilkokul, matematik programı

A Domain-Specific Competency in the Primary School Mathematics Curriculum: Primary School Teachers' Perspectives on Mathematical Representation

Şeyma Demir ¹ & Birsen Berfu Akaydın ^{2,*}

Abstract

The teaching–learning process aims to equip students with skills that they can effectively use in their daily lives. Today, these skills are regarded as core competencies of the twenty-first century, particularly in terms of generating creative solutions to complex problems. In line with this perspective, the 2024 Primary School Mathematics Curriculum has been restructured in alignment with the Turkish Qualifications Framework and developed based on international standards. The curriculum aims not only to transmit knowledge but also to promote its functional use and to develop domain-specific competencies in mathematics. These competencies include mathematical reasoning, problem solving, mathematical representation, working with data and decision making, as well as the use of mathematical tools and technology. Within the framework of the Turkish Century Maarif Model, these domain-specific competencies are structured holistically as interrelated and mutually supportive components. In mathematics education, increasing importance has been placed not only on content coverage but also on the quality of instructional processes and students' ability to use knowledge functionally. Among these competencies, mathematical representation holds a significant place and is defined as the process of expressing mathematical concepts in various forms such as graphs, tables, symbols, real-life contexts, and manipulative materials, as well as establishing flexible transitions among these representations. Mathematical representation supports students in making sense of abstract mathematical structures, evaluating problems from multiple perspectives, and developing alternative solution strategies. Through transformations between representations, conceptual understanding is deepened, the problem-solving process becomes more flexible, and solutions can be justified in different ways. Although the use of mathematical representations plays an important role in mathematics education, its integration into classroom practice largely depends on teachers' approaches and practices. Based on this premise, the aim of this study is to determine primary school teachers' perspectives on representation competency in the primary school mathematics curriculum. A qualitative case study design was employed. The participants consisted of primary school teachers selected through maximum variation sampling. Data were collected through a researcher-developed interview form. Following expert review, the form was piloted with five teachers who were not included in the main study. The final form included seven questions addressing teachers' knowledge of representation competency, its importance, its benefits for primary school students, the methods and techniques used to develop it, the challenges encountered, the materials used, and the adequacy of these materials. Data were collected through face-to-face interviews

and analyzed using descriptive analysis. The findings revealed that primary school teachers have limited perspectives on representation competency.

Keywords: Mathematical representation, primary school teacher, primary school, mathematics curriculum

Özel Gereksinimli Bireylerde Matematik Becerilerinin Değerlendirilmesinde Kullanılan Standart Testler

Muhammed Celal Uras

Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, mcuras@agri.edu.tr

Özet

Matematik becerilerinin doğru ve işlevsel biçimde değerlendirilmesi, özel gereksinimli bireyler için planlanan öğretimin niteliğini doğrudan etkileyen temel unsurlardan biridir. Özellikle kapsayıcı eğitim uygulamalarında öğrencilerin matematiksel güçlü yönlerinin ve desteklenmesi gereken alanlarının belirlenebilmesi, uygun değerlendirme araçlarının seçilmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, özel gereksinimli bireylerde matematik becerilerinin değerlendirilmesinde kullanılan standartlaştırılmış testleri incelemek ve bu testler arasında literatürde belirgin biçimde öne çıkan ölçme araçlarının kullanım örüntülerini ortaya koymaktır. Bu doğrultuda çalışma, özel gereksinimli bireylerde matematik değerlendirmesine ilişkin literatürü yapılandırılmış bir derleme yaklaşımıyla ele almaktadır. Çalışmada ilgili alanyazın taranmış ve özel gereksinimli bireylerde matematik becerilerinin değerlendirilmesinde kullanılan standart testler belirlenmiştir. Ardından testlerin kullanıldığı çalışmalar örneklem özellikleri, yaş ya da sınıf düzeyi, hedef matematik becerisi ve testin kullanım amacı bakımından incelenmiştir. İnceleme sürecinde testler önce genel görünüm içinde değerlendirilmiş, daha sonra literatürde kullanım sıklığı ve işlevsel çeşitliliği daha belirgin olan TEMA-3 ile KeyMath serisindeki standartlaştırılmış matematik değerlendirme araçlarına ayrıntılı olarak odaklanılmıştır. Bulgular, alanda WIAT, KTEA ve Woodcock-Johnson gibi farklı standartlaştırılmış araçların da kullanıldığını göstermektedir. Bununla birlikte özellikle erken çocukluk ve erken ilkökul döneminde erken matematik performansını belirlemeye yönelik çalışmalarda TEMA-3'ün, ilkokuldan ortaokula ve daha geniş yaş aralıklarına uzanan tanılama, yerleştirme, hedef beceri belirleme ve müdahale planlama süreçlerinde ise KeyMath serisindeki araçların daha sık kullanıldığı saptanmıştır. İncelenen çalışmalar, TEMA-3'ün otizm spektrum bozukluğu, hafif düzey zihinsel yetersizlik, işitme yetersizliği ve karma özel gereksinim örneklemelerinde hem müdahale çıktısı hem de performans profili belirleme amacıyla kullanıldığını göstermektedir. Benzer biçimde KeyMath serisindeki standartlaştırılmış matematik değerlendirme araçlarının da matematikte güçlük yaşanan alanları belirleme, öğretim öncesi yerleştirme yapma, öğretim hedeflerini seçme ve bazı çalışmalarda müdahale etkililiğini izleme amacıyla kullanıldığı görülmektedir. Sonuç olarak, kapsayıcı eğitim ortamlarında matematik değerlendirmesinin tek bir testle sınırlandırılmaması, öğrencinin yaşı, gelişimsel özellikleri, gereksinim türü ve değerlendirilecek beceri alanı dikkate alınarak uygun araçların seçilmesi önem taşımaktadır. Bu inceleme, sınıf öğretmenliği ve kapsayıcı eğitim bağlamında matematik değerlendirme süreçlerinin daha sistematik, gelişimsel olarak

daha duyarlı ve öğrenci gereksinimlerine daha uygun biçimde planlanmasına katkı sunabilecek bir çerçeve ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Matematik Becerileri, Özel Gereksinimli Bireyler, Kapsayıcı Eğitim, Standart Testler

Standardized Tests Used in The Assessment Of Mathematical Skills Of Individuals With Special Needs

Muhammed Celal Uras

Abstract

Accurate and functional assessment of mathematical skills is one of the key factors that directly influences the quality of instruction planned for individuals with special needs. Particularly in inclusive education practices, identifying students' mathematical strengths and the areas in which they require support necessitates the use of appropriate assessment tools. The aim of this study is to examine the standardized tests used in the assessment of mathematical skills of individuals with special needs and to identify the usage patterns of the assessment tools that stand out prominently in the literature. For this reason,, the study addresses the literature on mathematics assessment for individuals with special needs through a structured review approach. In the study, the relevant literature was reviewed and the standardized tests used to assess the mathematical skills of individuals with special needs were identified. The studies in which these tests were used were then examined in terms of sample characteristics, age or grade level, targeted mathematical skill, and purpose of test use. During the review process, the tests were first considered within a general framework, and then a more detailed focus was placed on TEMA-3 and the standardized mathematics assessment instruments in the KeyMath series, which were more prominent in the literature in terms of frequency of use and functional diversity. The findings indicate that other standardized instruments, such as the WIAT, KTEA, and Woodcock-Johnson, are also used in the field. However, TEMA-3 was found to be used more frequently in studies aimed at determining early mathematics performance during early childhood and the early primary school years, whereas the instruments in the KeyMath series were used more often in diagnostic assessment, placement, target skill identification, and intervention planning processes extending from primary school to middle school and broader age ranges. The reviewed studies show that TEMA-3 has been used both as an intervention outcome measure and as a tool for determining performance profiles in samples involving autism spectrum disorder, mild intellectual disability, hearing impairment, and mixed special needs. Similarly, the standardized mathematics assessment instruments in the KeyMath series have been used to identify areas of difficulty in mathematics, make instructional placement decisions prior to teaching, select instructional targets, and, in some studies, monitor intervention effectiveness. As a result, in inclusive education settings, mathematics assessment should not be limited to a single test; rather, it is important to select appropriate tools by taking into account the student's age, developmental characteristics, type of need, and the skill domain to be assessed. This review offers a framework that may contribute to planning mathematics assessment processes in the context of primary

teacher education and inclusive education in a more systematic, developmentally sensitive, and student-responsive manner.

Keywords: Mathematical Skills, Individuals with Special Needs, Inclusive Education, Standardized Tests

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sıfır, Sayı ve Rakam Kavramlarına İlişkin Algılarının İncelenmesi

Sezengül Arslan ^{1,*}, Ayşe Nur Turan ¹ & Emine Özdemir ¹

¹ Balıkesir Üniversitesi, sezengularslan@gmail.com

Özet

Bu çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının sıfır, sayı ve rakam kavramlarına ilişkin algılarını incelemek amaçlanmaktadır. Çalışmada olgu bilim deseni benimsenmektedir. Olgubilim bir olgu üzerine bireylerin algıları ve deneyimlerinin derinlemesine yorumlanması, anlamlandırılması üzerine yoğunlaşmaktadır. İlgili alan yazın incelendiğinde sayılara yönelik yapılan metafor çalışmalarının genellikle ortaokul öğrencileri ile yapıldığı görülmektedir. Sınıf eğitiminde yapılan çalışmalarda özel olarak sıfır, sayı ve rakam kavramı üzerinde durulmamaktadır. Bu çalışmada ise sınıf öğretmeni adaylarının sıfır, sayı ve rakam kavramlarına yönelik algılarını belirlemek amacıyla metaforlar ve bağlam temelli sorular kullanılmaktadır. Çalışma grubunu ölçüt örnekleme yöntemiyle seçilen Marmara Bölgesi'nde bir devlet üniversitesinde öğrenim gören sınıf öğretmeni adayları oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri; öğretmen adaylarının “0, gibidir; çünkü” , “Sayı, gibidir; çünkü” , “Rakam, gibidir; çünkü” şeklindeki hazırlanan sorulara verdikleri açıklamalar ve kavramsal anlayışlarına yönelik bağlam temelli sorulara verilen yanıtlarla toplanmaktadır. Veriler içerik analizi ile incelenmektedir. Bulgulara ve sonuçlara bildiride yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Algı, bağlam temelli sorular, matematik eğitimi, rakam, sayı, sıfır, sınıf öğretmeni adayları

An Investigation of Prospective Classroom Teachers' Perceptions of the Concepts of Zero, Numbers, and Digits

Sezengül Arslan ^{1,*}, Ayşe Nur Turan ¹ & Emine Özdemir ¹

Abstract

The aim of this study is to examine prospective classroom teachers' perceptions of the concepts of zero, number, and digit. The study adopts a phenomenological research design. Phenomenology focuses on the in-depth interpretation and understanding of individuals' perceptions and experiences regarding a particular phenomenon. A review of the relevant literature reveals that studies on metaphors related to numbers have generally been conducted with middle school students. Studies in primary school education do not specifically focus on the concepts of zero, number, and digit. In this study, however, metaphors and context-based questions are used to determine prospective classroom teachers' perceptions of the concepts of zero, number, and digit. The study group consists of prospective classroom teachers enrolled at a state university in the Marmara Region, selected using criterion sampling. The data for the study were collected through the explanations provided by the prospective classroom teachers in response to prepared questions such as "0 is like because", "A number is like because", and "A digit is like because", as well as through their responses to context-based questions regarding their conceptual understanding. The data is analyzed using content analysis. The findings and conclusions will be presented in the paper.

Keywords: Perception, context-based questions, mathematics education, digit, number, zero, prospective classroom teachers

Çocuk Edebiyatı-Matematik İlişkisi Üzerine Karşılaştırmalı Bir Sistematik Derleme: Ulusal ve Uluslararası Eğilimler

Berfin Özmen ^{1,*} & Seyit Ateş ²

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, berfinozmen@nevsehir.edu.tr

² Gazi Üniversitesi

Özet

Matematik öğretiminde çocuk edebiyatından yararlanma, öğrencilerin bilişsel ve duyuşsal gelişimlerini birlikte destekleyebilmektedir. Bu yönüyle çocuk edebiyatı, matematik eğitiminde giderek önem kazanan bir çalışma alanı hâline gelmiştir. Alan yazın incelendiğinde, çocuk edebiyatı ile matematik ilişkisinin ulusal ve uluslararası çalışmalarda farklı bağlamlarda ve farklı odaklarla ele alındığı görülmektedir. Bu çalışmada, matematik ve çocuk edebiyatı ilişkisini ele alan ulusal ve uluslararası çalışmaların karşılaştırmalı olarak sistematik biçimde derlenmesi amaçlanmıştır. Uluslararası çalışmalar için Web of Science ve Scopus veri tabanlarında, ulusal çalışmalar için ise daha geniş bir tarama yapabilmek amacıyla Google Scholar'da arama gerçekleştirilmiştir. İnceleme sürecinde PRISMA ilkelerinden yararlanılmış; dâhil etme ve dışlama ölçütleri uygulanmasının ardından 76 uluslararası ve 19 ulusal makaleye ulaşılmıştır. Tarama sonucunda ulaşılan makaleler MAXQDA 24 programına aktarılmış ve incelenmiştir. Çalışmalar, kod-kategori haritası aracılığıyla sunulmuştur. Ayrıca ulusal ve uluslararası çalışmaların kod ve kategori dağılımları ısı haritası (heatmap) üzerinden karşılaştırmalı olarak gösterilmiştir. Çocuk edebiyatı ile matematik ilişkisini ele alan çalışmaların öğretim ve öğrenme odaklı çalışmalar, öğretmen odaklı çalışmalar ve doküman inceleme odaklı çalışmalar olmak üzere üç ana başlık altında toplanmıştır. Bu kategoriler içinde en yoğun grubun öğretim ve öğrenme odaklı çalışmalar olduğu, özellikle çocuk edebiyatının öğrenme çıktılarını destekleme işleviyle öne çıktığı görülmüştür. Öğrenme çıktıları bakımından literatürün büyük ölçüde bilişsel boyuta odaklandığı; en çok matematiksel dil, sayısal beceriler, matematiksel düşünme ve problem çözme alanlarının incelendiği, duyuşsal boyutta ise daha çok matematiğe yönelik tutum ve sınırlı ölçüde matematik kaygısının ele alındığı belirlenmiştir. Kitap incelemeye yönelik çalışmalarda özellikle sayı ve sayma içeriği, temel matematik becerileri öne çıkarken; geometri, matematiksel kelime dağarcığı ve matematiğin duyuşsal boyutu daha sınırlı sayıda çalışmada ele alınmıştır. Alanyazın incelemesi ve derlemeye yönelik çalışmalar ise çocuk edebiyatı ürünlerinin matematik öğretiminde kullanım biçimleri, öğretimsel etkileri, belirli yaklaşım ve müdahale türleri ile alanın genel eğilimleri ve boşlukları üzerinde yoğunlaşmıştır. Ulusal ve uluslararası literatür karşılaştırıldığında, uluslararası literatürün hem çalışma sayısı hem de alt boyut çeşitliliği bakımından daha güçlü olduğu; ulusal literatürde ise görece daha çok kitap incelemeleri ve alanın genel eğilimlerine yönelik çalışmaların öne çıktığı görülmüştür. Sonuç olarak bu araştırma, çocuk edebiyatı ile matematik ilişkisini ele alan literatürün büyük ölçüde çocuk

edebiyatını öğrenmeyi destekleyen bir araç olarak konumlandığını; buna karşılık öğretmen eğitimi, programla sistematik eşleştirme ve duyuşsal boyut gibi alanların daha sınırlı incelendiğini ortaya koymuştur. Bu bulgular doğrultusunda, gelecekte yapılacak araştırmalarda çocuk edebiyatının yalnızca bilişsel çıktılar üzerindeki etkisine değil, duyuşsal gelişim, öğretmen hazırlığı, program uyumu ve farklı matematik alanlarındaki kullanım biçimlerine de daha fazla odaklanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, matematik eğitimi, sistematik derleme, karşılaştırmalı inceleme.

A Comparative Systematic Review of the Relationship Between Children's Literature and Mathematics: National and International Trends

Berfin Özmen ^{1,*} & Seyit Ateş ²

Abstract

The use of children's literature in mathematics teaching can support students' cognitive and affective development simultaneously. In this respect, children's literature has become an increasingly important area of study in mathematics education. A review of the literature shows that the relationship between children's literature and mathematics has been examined in both national and international contexts with different focal points. This study aimed to systematically and comparatively review national and international studies addressing the relationship between mathematics and children's literature. For the international literature, searches were conducted in the Web of Science and Scopus databases; for the national literature, Google Scholar was used to enable a broader search. The review process was guided by PRISMA principles, and after applying the inclusion and exclusion criteria, 76 international and 19 national studies were identified. The studies were imported into MAXQDA 24 and analyzed. They were presented through a code-category map, and the distributions of codes and categories in the national and international literature were compared using a heatmap.

The findings showed that studies on the relationship between children's literature and mathematics were grouped under three main categories: teaching and learning-oriented studies, teacher-oriented studies, and document review-oriented studies. Among these, teaching and learning-oriented studies constituted the largest group, with children's literature standing out particularly as a tool for supporting learning outcomes. In terms of learning outcomes, the literature focused mainly on the cognitive dimension; mathematical language, numeracy skills, mathematical thinking, and problem solving were the most frequently examined areas. The affective dimension was addressed more limitedly, mostly through attitudes toward mathematics and, to a lesser extent, mathematics anxiety. In studies focusing on book analysis, number and counting content, basic mathematical skills, and early mathematics concepts were the most prominent areas, whereas geometry, mathematical vocabulary, and the affective dimension of mathematics received less attention. Literature reviews and review articles mainly focused on the ways children's literature is used in mathematics teaching, its instructional effects, specific approaches and intervention types, and the general trends and gaps in the field.

When the national and international literature were compared, the international literature appeared stronger both in the number of studies and in the diversity of sub-dimensions examined. In contrast, the national literature more prominently featured book-analysis studies and studies focusing on general trends in the field. Overall, this study showed that the literature has largely positioned children's literature as a tool for supporting learning, while areas such as teacher education, curriculum alignment,

and the affective dimension have received more limited attention. Based on these findings, future research may focus not only on cognitive outcomes but also on affective development, teacher preparation, curriculum alignment, and the use of children's literature across different areas of mathematics.

Keywords: Children's literature, mathematics education, systematic review, comparative analysis.

Türkiye’de İlkokul Düzeyinde Problem Çözme Üzerine Yapılan Çalışmaların Sistematiik Derlemesi

Eda Bütün Kar ^{1,*} & Şenay Eray ²

¹ Sinop Üniversitesi, edabutun@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Problem, bireyin zihinsel dengesini bozan, belirsizlik yaratan ve düşünmeyi tetikleyen durumlar olarak tanımlanmaktadır (Dewey, 1933). Gelbal’a (1991) göre bir durumun problem olarak nitelendirilebilmesi için kişinin böyle bir durumla ilk kez karşılaşması gerekmektedir. Kişinin karşılaştığı bu durumu yalnızca edilgen biçimde kabullenmekle yetinmeyip mevcut engelleri aşmaya ve problemin ortaya çıkardığı istenmeyen koşulları ortadan kaldırmaya yönelik aktif bir girişimde bulunması da problemin temel ölçütleri arasında sayılmaktadır (Gelbal, 1991; Lawson, 2003). Bu doğrultuda problem çözme, bireyin ilk kez karşılaştığı ve hazır bir çözüm yoluna sahip olmadığı durumlarda engelleri aşarak istenmeyen koşulları ortadan kaldırmak amacıyla gerçekleştirdiği sistematiik ve amaç odaklı bilişsel bir süreç olarak ifade edilmektedir. Polya (2004) problem çözmei “güçlükten kurtulma” olarak tanımlamaktadır. Bu bağlamda problem çözme, bireyin karşılaştığı zorlukları aşmak amacıyla uygun çözüm yolları geliştirme ve uygulama süreci olarak ifade edilebilir (Gelbal, 1991; Schoenfeld, 2016). Problem çözme becerisi genellikle matematik alanı ile ilişkili olarak düşünülse de günümüzde yalnızca matematik alanıyla sınırlı kalmayıp bireyin akademik, sosyal ve günlük yaşamının pek çok boyutunu doğrudan etkileyen temel bir yeterlilik olarak kabul görmektedir (D’zurilla, Nezu&Maydeu-Olivares, 2004).

İlkokul dönemi, problem çözme becerilerinin şekillenmeye başladığı kritik bir gelişim evresi olması bakımından özel bir önem taşımaktadır. Bu dönemde kazanılan bilişsel alışkanlıkların ve düşünme örüntülerinin ilerleyen yıllardaki öğrenme süreçlerini doğrudan etkilediği bilinmektedir (Passolunghi, Vercelloni & Schadee, 2007; Swanson, Jerman & Zheng, 2008). Bu nedenle ilkokul düzeyinde problem çözme üzerine yapılan çalışmaların değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Ancak ülkemiz açısından alanda yapılan araştırmalar incelendiğinde alana ilişkin kapsamlı bir sentezin henüz ortaya konulmadığı görülmektedir. Bu durum, hem mevcut bilgi birikiminin sistematiik biçimde haritalanmasını hem de araştırma boşluklarının açıkça belirlenmesini güçleştirmektedir. İlkokul döneminde problem çözme becerisine ilişkin gerçekleştirilen araştırmaların sistematiik olarak incelenmesi, alandaki örüntülerin, eğilimlerin ve eksikliklerin bütüncül bir perspektiften ortaya konulması gelecekte yapılacak araştırmalara yön vererek daha etkili eğitim uygulamalarının geliştirilmesi bakımından önem taşımaktadır. Bu nedenle söz konusu çalışmada ilkokul öğrencilerinin problem çözme becerilerine yönelik 2015-2025 yılları arasında Türkiye’de yapılan araştırmaların sistematiik derleme yöntemi ile

incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışmada 65 makale 6 tez incelenmiştir. İlkokul düzeyinde problem çözmeye yönelik çalışmaların, özellikle 2019 yılından itibaren artış göstermeye başladığı ve 2019-2025 yılları arasında daha yoğun biçimde yürütüldüğü görülmektedir. Ayrıca çalışmaların örneklem/çalışma grubunun çoğunlukla 4. sınıf öğrencilerinden oluştuğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Problem, problem çözme, ilkokul öğrencileri.

A Systematic Review of Studies on Problem Solving at the Elementary School Level in Turkey

Eda Bütün Kar ^{1,*} & Şenay Eray ²

Abstract

A problem is defined as a situation that disrupts an individual's mental equilibrium, creates uncertainty, and triggers reflection (Dewey, 1933). According to Gelbal (1991), for a situation to be classified as a problem, the individual must be encountering it for the first time. It is also considered a fundamental criterion of a problem that the individual does not merely passively accept the situation but actively endeavors to overcome existing obstacles and eliminate the undesirable conditions arising from the problem (Gelbal, 1991; Lawson, 2003). In this context, problem-solving is defined as a systematic, goal-oriented cognitive process that an individual engages in to overcome obstacles and eliminate undesirable conditions in situations they encounter for the first time, for which they do not have a ready-made solution. Polya (2004) defines problem-solving as "escaping from difficulty." In this context, problem-solving can be described as the process of developing and applying appropriate solutions to overcome the difficulties an individual faces (Gelbal, 1991; Schoenfeld, 2016). Although problem-solving skills are typically associated with the field of mathematics, they are now recognized as a fundamental competency that extends beyond mathematics and directly influences many aspects of an individual's academic, social, and daily life (D'zurilla, Nezu & Maydeu-Olivares, 2004).

The elementary school years are a critical developmental stage during which problem-solving skills begin to take shape. It is well established that the cognitive habits and thinking patterns acquired during this period directly influence learning processes in subsequent years (Passolunghi, Vercelloni & Schadee, 2007; Swanson, Jerman & Zheng, 2008). Therefore, evaluating studies on problem-solving at the elementary school level is of great importance. However, when examining research in this field in our country, it is evident that a comprehensive synthesis has not yet been established. This situation makes it difficult to map the existing body of knowledge systematically and clearly identify research gaps. A systematic review of studies on problem-solving skills during the elementary school period is important for identifying patterns, trends, and gaps in the field from a holistic perspective, thereby guiding future research and facilitating the development of more effective educational practices. Therefore, this study aims to examine research conducted in Turkey between 2015 and 2025 on primary school students' problem-solving skills using a systematic review methodology. In the study, 65 articles and 6 theses were examined. It was observed that studies on problem-solving at the primary school level began to increase, particularly from 2019 onward, and were conducted more intensively between 2019 and 2025. In addition, it was determined that the sample/study groups of these studies mostly consisted of 4th-grade students.

Keywords: Problem, problem-solving, elementary school students.

Okul Dışı Öğrenme Ortamlarında Matematğin Kültürel Mirasla Etkileşimi: İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi Örneği

Feryal Bahadır

Minister of National Education High School, feryal.bahadir@stu.enka.k12.tr

Özet

Bu araştırma, öğrencilerin okul ortamında edindikleri soyut matematiksel bilgileri, kültürel miras ve gerçek yaşam bağlamında yeniden yapılandırma süreçlerini "etnomatematik" perspektifiyle incelemektedir. Çalışma, matematiksel kavramların tarihsel ve toplumsal gelişim süreçlerinden kopuk sunulmasının yarattığı "Matematik ne işimize yarayacak?" sorusuna sınıf dışı öğrenme ortamları aracılığıyla çözüm aramaktadır.

Araştırmanın örneklemini, Kasım 2025'te İstanbul İslam Bilim ve Teknoloji Tarihi Müzesi'ne düzenlenen eğitim gezisine katılan 18 ortaokul öğrencisi oluşturmaktadır. Çalışmada karma araştırma deseni kullanılmış; nicel veriler Yazıcı (2022) tarafından geliştirilen ve etnomatematik çerçevesine dayanan gözlem ve anket formları ile toplanmıştır. Nitel verilerin toplanmasında ise öğrenciler gezi öncesi ve sonrasında matematik ve gerçek yaşama dair görüşlerini resmetmişlerdir. Toplanan veriler, frekans analizleri ve içerik analizi yöntemleriyle temalara ayrılarak incelenmiştir.

Bulgular, müze pedagojisi odaklı bu uygulamanın öğrencilerin disiplinler arası ilişkilendirme becerilerini anlamlı düzeyde artırdığını göstermiştir. Öğrenciler matematiği en yüksek düzeyde mimari (8.1/10) ve tarih (7.9/10) disiplinleriyle ilişkilendirmiştir. Katılımcıların %72.2'si, matematik ile Türk-İslam tarihi ve kültürü arasında yüksek veya çok yüksek düzeyde (Ort: 7.8/10) bir bağ kurmuştur. Özellikle usturlap, mekanik saatler ve geometrik desenlerin; aç, oran-orantı ve trigonometri gibi konuların somutlaşmasında kritik rol oynadığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin çizimlerinde, gezi öncesi basit aritmetik sembollere odaklanan matematik ve gerçek yaşam düşüncelerinin, gezi sonrasında altın oran, astronomik araçlar ve mimari geometri gibi daha kompleks temalara evrildiği gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, kültürel miras unsurlarının matematik eğitime entegrasyonunun, öğrencilerin duyuşsal tutumlarını olumlu yönde değiştirdiği ve kalıcı öğrenmeyi desteklediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Etnomatematik, Müze Pedagojisi, Kültürel Miras.

The Interaction of Mathematics with Cultural Heritage in Out-of-School Learning Environments: The Case of the Museum of the History of Islamic Science and Technology

Feryal Bahadır

Abstract

This study examines students' processes of reconstructing the abstract mathematical knowledge acquired in school settings within the context of cultural heritage and real-life situations, from an ethnomathematics perspective. The research seeks to address the common question, "*What is the use of mathematics?*", which arises from presenting mathematical concepts detached from their historical and social development, by utilizing out-of-school learning environments.

The sample of the study consists of 18 middle school students who participated in an educational field trip to the Istanbul Museum of the History of Science and Technology in Islam in November 2025. A mixed-methods research design was employed. Quantitative data were collected through observation and survey forms developed by Yazıcı (2022) within the framework of ethnomathematics. For qualitative data collection, students were asked to illustrate their perceptions of mathematics and real life before and after the field trip. The data were analyzed through frequency analysis and content analysis by categorizing them into themes.

The findings indicate that this museum pedagogy-based implementation significantly enhanced students' ability to establish interdisciplinary connections. Students associated mathematics most strongly with architecture (8.1/10) and history (7.9/10). Additionally, 72.2% of the participants established a high or very high level of connection between mathematics and Turkish-Islamic history and culture (Mean: 7.8/10). In particular, instruments such as the astrolabe, mechanical clocks, and geometric patterns played a critical role in concretizing mathematical concepts such as angles, ratios, and trigonometry. Analysis of students' drawings revealed a shift from pre-visit representations focused on basic arithmetic symbols to more complex themes such as the golden ratio, astronomical instruments, and architectural geometry after the visit.

In conclusion, the integration of cultural heritage elements into mathematics education was found to positively influence students' affective attitudes and support meaningful and lasting learning.

Keywords: Ethnomathematics, Museum Pedagogy, Cultural Heritage

Sınıf Öğretmenlerinin Matematik Öğretimi Kaygıları ile Matematik Öğrenme Güçlüğü (Diskalkuli) Alanındaki Öz-Yeterlik İnançları ve Matematik Öğretme Motivasyonları

Mustafa Aktaş¹ & Muhammet Özdemir^{2,*}

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, muhammetozdemir@gmail.com

Özet

Matematik becerisinin bireyin analitik düşünme süreçlerini, problem çözme yeteneğini ve genel akademik başarısını destekleyen temel bir alan olduğu bilinmektedir. Öğrencilerin matematikle ilk resmi teması kurdukları ilkokul yıllarında, sınıf öğretmenlerinin bu süreci nasıl yönettikleri, öğrencilerin matematiğe yönelik tutumlarının ve temel becerilerinin şekillenmesinde büyük önem taşımaktadır. Sınıf öğretmenleri bu süreçte çeşitli bireysel ve mesleki farklılıklara sahip olup, matematik öğretimine yönelik farklı seviyelerde kaygı ve motivasyon barındırabilmektedirler.

Normal gelişim gösteren öğrencilerin yanı sıra, matematik öğrenme güçlüğü (diskalkuli) belirtileri gösteren öğrencilerin eğitim süreçleri, öğretmenlerden daha yüksek bir mesleki donanım ve pedagojik birikim gerektirmektedir. Sınıf öğretmenlerinin matematik öğretimi kaygılarının, diskalkuli alanındaki öz-yeterlik inançlarının ve matematik öğretme motivasyonlarının birbirleriyle nasıl bir etkileşim içinde olduğunu incelemenin, öğretmen yetiştirme ve mesleki gelişim programlarına önemli katkılar sağlayacağı düşünüldüğünden; bu ilişkilerin incelenmesi yolunda öncelikle matematik öğretimi kaygısı, diskalkuliye yönelik öz-yeterlik ve öğretme motivasyonu kavramlarının açıklanması ve aralarındaki ilişkiyi inceleyen araştırmaların sentezlenerek bir derleme çalışmasının yapılması amaçlanmıştır. Bundan dolayı bu araştırma, sınıf öğretmenlerinin matematik öğretimi kaygıları ile matematik öğrenme güçlüğü (diskalkuli) alanındaki öz-yeterlik inançları ve matematik öğretme motivasyonlarını inceleyen bir anlatısal derleme çalışmasıdır. Literatür taraması sürecinde Google Akademik, YÖK Tez, Proquest ve DergiPark veri tabanları kullanılmıştır. Taramada sınıf öğretmenleri, matematik öğretimi kaygısı, diskalkuli, öz-yeterlik inançları ve matematik öğretme motivasyonu anahtar kelimeleri hem Türkçe hem de İngilizce karşılıklarıyla kullanılmıştır. Araştırmaya dahil edilecek kaynakların seçiminde; son on yılda yayımlanmış olması, doğrudan sınıf öğretmenleri örneklemine odaklanması ve ampirik bulgular sunması kriterleri belirlenmiştir. İnceleme sonucunda elde edilen veriler, konuyla ilgili mevcut literatürdeki boşlukları ve eğilimleri yansıtacak şekilde tematik bir çerçevede sentezlenerek tartışılmıştır. Elde edilen kaynaklar; kronolojik bir akışla değil, tematik bir yaklaşımla analiz edilerek kategorik şekilde sentezlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni, matematik öğretimi kaygısı, diskalkuli, öz-yeterlik inancı, matematik öğretme motivasyonu.

Class Teachers' Mathematics Teaching Anxiety, Self-Efficacy Beliefs in the Field of Mathematics Learning Disability (Dyscalculia), and Mathematics Teaching Motivations

Mustafa Aktaş¹ & Muhammet Özdemir^{2,*}

Abstract

Mathematics ability is known to be a fundamental domain that supports an individual's analytical thinking processes, problem-solving skills, and overall academic success. Especially during primary school years, when students establish their first formal contact with mathematics, how class teachers manage this process is of great importance in shaping students' attitudes towards mathematics and their basic skills. Class teachers have various individual and professional differences in this process and may harbor different levels of anxiety and motivation towards teaching mathematics.

Alongside typically developing students, the educational processes of students showing signs of mathematics learning disability (dyscalculia) demand higher professional knowledge and pedagogical flexibility from teachers. Since it is believed that examining how class teachers' mathematics teaching anxiety, self-efficacy beliefs regarding dyscalculia, and mathematics teaching motivations interact with each other will contribute significantly to teacher training and professional development programs, this study aims to first explain the concepts of mathematics teaching anxiety, self-efficacy towards dyscalculia, and teaching motivation, and to review and synthesize research examining the relationships between them in a compilation study.

In this context, this research is a narrative review study examining class teachers' mathematics teaching anxiety, their self-efficacy beliefs in the field of dyscalculia, and their mathematics teaching motivations. The literature review process utilized Google Scholar, YÖK Thesis, Proquest, and DergiPark databases. In the screening, the keywords class teachers, mathematics teaching anxiety, dyscalculia, self-efficacy beliefs, and mathematics teaching motivation were used with both their Turkish and English equivalents. The criteria for selecting sources to be included in the research were: publication within the last ten years, direct focus on a sample of primary school class teachers, and presentation of empirical findings. The data obtained from the review were synthesized and discussed within a thematic framework that reflects the gaps and trends in the existing literature on the subject. The sources obtained were analyzed and synthesized categorically, not in a chronological order, but through a thematic approach.

Keywords: Class teacher, mathematics teaching anxiety, dyscalculia, self-efficacy belief, mathematics teaching motivation.

Matematik Kaygısı, Metaforik Algılar ve Problem Çözme Başarısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Melisa Baylak ^{1,*}, Sacide Kuyucak ² & Zeynep Yıldız ³

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, Melissabaylak@gmail.com

² İnönü Üniversitesi

³ Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu araştırmada, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin matematik kaygılarının metaforlar aracılığıyla incelenmesi ve bu kaygının problem çözme başarıları üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Matematik, öğrencilerin akademik ve günlük yaşamlarında önemli bir yere sahip olmasına rağmen, birçok öğrenci bu derse karşı kaygı yaşamaktadır ve bu durum öğrenme süreçlerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Matematik kaygısı, bireylerin matematikle karşılaştıklarında yaşadıkları stres, korku ve endişe durumlarını ifade eder. Bu kaygının özellikle erken yaşlarda ortaya çıkması, öğrencilerin ilerleyen eğitim hayatlarını da etkileyebilmektedir. Bu nedenle öğrencilerin matematiğe yönelik algılarının belirlenmesi ve bu algıların başarı ile ilişkisinin incelenmesi önemli görülmüştür. Bu araştırmada, öğrencilerin matematiğe ilişkin duygu ve düşüncelerini daha derinlemesine ortaya koyabilmek amacıyla metaforlar kullanılmıştır.

Araştırma, karma yöntem desenine göre yürütülmüştür. Çalışma grubunu İstanbul'da bir özel ilkokulda öğrenim gören 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak matematik kaygı ölçeği, problem çözme testi ve görsel metaforik algı formu kullanılmıştır. Metaforik algı formunda öğrencilerden matematiğin kendileri için ne ifade ettiğini bir resim çizerek ve kısa bir açıklama yazarak ifade etmeleri istenmiştir. Elde edilen nitel veriler içerik analizi yöntemiyle incelenmiş, temalar ve kodlar oluşturularak benzer özelliklere göre kategorilere ayrılmıştır. Nicel veriler ise betimsel istatistikler ve korelasyon analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular, matematik kaygısı yüksek olan öğrencilerin matematiği daha çok olumsuz metaforlarla ifade etme eğiliminde olduklarını; kaygı düzeyi daha düşük olan öğrencilerin ise daha olumlu metaforlar kullanabildiklerini göstermektedir. Bununla birlikte, matematik kaygısı ile problem çözme başarıları arasında negatif yönlü bir ilişki olabileceğine işaret eden bulgulara ulaşılmıştır. Genel olarak değerlendirildiğinde, matematik kaygısının öğrencilerin akademik performansı üzerinde etkili olabilecek değişkenlerden biri olduğu ve öğrencilerin duyuşsal özelliklerinin öğrenme sürecinde önemli bir rol oynayabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: ilkokul öğrencileri, matematik kaygısı, metafor, problem çözme

Analysis of the Relationship Between Mathematics Anxiety, Metaphorical Perceptions, and Problem-Solving Achievement

Melisa Baylak ^{1,*}, Sacide Kuyucak ² & Zeynep Yıldız ³

Abstract

This study examined the mathematical anxiety of 4th grade primary school students through metaphors and determined its effect on their problem-solving achievement. Although mathematics plays a significant role in students' academic and daily lives, many students experience anxiety towards this subject, which negatively affects their learning processes. Mathematical anxiety refers to the feelings of stress, fear, and worry experienced when individuals encounter mathematics. When such anxiety emerges at an early age, it may influence students' future educational experiences. Therefore, identifying students' perceptions of mathematics and examining how these perceptions relate to achievement is considered important. In this study, metaphors were used to reveal students' thoughts and feelings about mathematics in a deeper way.

The study was conducted using a mixed-method research design. The study group consisted of 4th grade students studying at a private primary school in Istanbul. Data were collected through a mathematics anxiety scale, a problem-solving test, and a visual metaphor perception form. In the metaphor form, students were asked to draw a picture representing what mathematics meant to them and to explain it briefly. Qualitative data were analyzed using content analysis, and themes and codes were created to categorize the data. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics and correlation analyses. The findings suggest that students with higher levels of mathematical anxiety tend to use more negative metaphors, whereas those with lower anxiety levels tend to use more positive ones. In addition, the results indicate a possible negative relationship between mathematical anxiety and problem-solving achievement. Overall, mathematical anxiety may be considered as one of the factors influencing academic performance, and students' affective characteristics appear to play an important role in the learning process.

Keywords: mathematics anxiety, metaphor, primary school students, problem solving

Beceri Temelli Öğrenme Yaklaşımı Çerçevesinde Yürütücü İşlev Becerileri Açısından Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 1.Sınıf Düzeyi Matematik Dersi Öğretim Programının İncelenmesi

Firuze Avan ^{1,*} & Emel Çilingir Altınır ²

¹ Çukurova Üniversitesi, avanfiruze@gmail.com

² Çukurova Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) kapsamında geliştirilen 1. sınıf matematik dersi öğretim programını, beceri temelli öğrenme yaklaşımı çerçevesinde yürütücü işlev becerileri açısından incelemektir. 21. yüzyıl becerilerinin eğitim programlarına entegrasyonu, bireylerin yalnızca bilgi edinmelerini değil, bu bilgiyi gerçek yaşamda kullanabilmelerini de gerekli kılmaktadır (Trilling & Fadel, 2009; Hamarat, 2019). Bu doğrultuda TYMM, zihinsel, sosyal-duygusal ve bilişsel boyutları bütüncül şekilde ele alan bir yaklaşım benimsemektedir (MEB, 2024).

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman analizi yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir (Creswell, 2013; Bowen, 2009). Veri kaynağını, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlanan TYMM 1. sınıf matematik öğretim programı oluşturmaktadır. Veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş (Yıldırım & Şimşek, 2018) ve Daniels ve Peters (2015) tarafından tanımlanan yürütücü işlev becerileri kategorileri doğrultusunda kodlanmıştır. Analiz sürecinde öğrenme çıktıları ve alan becerileri; strateji geliştirme ve muhakeme, amaç ve öncelik belirleme, öz kontrol ve izleme, ileriye yönelik planlama, bilişsel esneklik ve inhibisyon gibi alt boyutlar açısından değerlendirilmiştir.

Araştırma bulguları, yürütücü işlev becerilerinin öğretim programında doğrudan bir başlık altında yer almadığını, ancak öğrenme çıktıları ve alan becerileri aracılığıyla örtük biçimde sistematik olarak yer aldığını göstermektedir. Özellikle “strateji geliştirme ve muhakeme”, “amaç ve öncelik belirleme”, “öz kontrol ve izleme” ve “ileriye yönelik planlama” becerilerinin programda yoğun biçimde temsil edildiği belirlenmiştir. Bu durum, matematik öğretim programının öğrencileri aktif bilişsel süreçlere yönlendiren bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır (Miyake et al., 2000). Ayrıca “İşlemlerden Cebirsel Düşünmeye” ve “Veriye Dayalı Araştırma” temalarında yürütücü işlev becerilerinin daha yoğun şekilde yer aldığı görülmüştür.

Buna karşın, inhibisyon (engelleyici kontrol) ve bilişsel esneklik becerilerinin sınırlı düzeyde temsil edildiği; empati gibi sosyo-bilişsel becerilerin ise öğrenme çıktılarında doğrudan yer almadığı belirlenmiştir. Oysa yürütücü işlev becerilerinin bu alt bileşenleri öğrenme süreçlerinde kritik öneme sahiptir (Diamond, 2013; Daniels & Peters, 2015). Bu durum, programın daha çok bilişsel boyuta odaklandığını, sosyal-duygusal boyutun ise sınırlı yansıtıldığını göstermektedir.

Sonuç olarak TYMM 1. sınıf matematik ğretim programının öğrenme çıktılarının yürütücü işlev becerileri ile genel anlamda desteklenmekte olduğu görülmektedir. Ateematik alan becerilerinin ise yürütücü işlev becerilerinin alt becerileri ilişkili olduğu görülmektedir. Araştırmanın sonunda yürütücü işlev becerilerinin temalara dengeli yayılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, matematik öğretim programı, beceri temelli öğrenme, yürütücü işlev becerileri.

An Examination Of The First-Grade Mathematics Curriculum Of The Türkiye Century Education Model in Terms Of Executive Function Skills Within The Framework Of The Skill-Based Learning Approach

Firuze Avan ^{1,*} & Emel Çilingir Altın ²

Abstract

This study aims to examine the first-grade mathematics curriculum developed within the scope of the Türkiye Century Education Model (TYMM) in terms of executive function skills within the framework of a skill-based learning approach. The integration of 21st-century skills into educational programs necessitates that individuals not only acquire knowledge but also apply this knowledge in real-life contexts (Trilling & Fadel, 2009; Hamarat, 2019). In this regard, TYMM adopts a holistic approach that addresses mental, social-emotional, and cognitive dimensions (MEB, 2024).

The study was conducted using a qualitative research approach through document analysis (Creswell, 2013; Bowen, 2009). The data source consists of the TYMM first-grade mathematics curriculum published by the Ministry of National Education. The data were analyzed using content analysis (Yıldırım & Şimşek, 2018) and coded in accordance with executive function skill categories defined by Daniels and Peters (2015). In the analysis process, learning outcomes and domain-specific skills were evaluated in terms of sub-dimensions such as strategy development and reasoning, goal setting and prioritization, self-control and monitoring, forward planning, cognitive flexibility, and inhibition.

The findings of the study indicate that executive function skills are not presented under a direct heading in the curriculum; however, they are systematically embedded implicitly through learning outcomes and domain-specific skills. In particular, strategy development and reasoning, goal setting and prioritization, self-control and monitoring, and forward planning skills are found to be extensively represented in the curriculum. This suggests that the mathematics curriculum has a structure that directs students toward active cognitive processes (Miyake et al., 2000). Furthermore, executive function skills are observed to be more prominently represented in the themes “From Operations to Algebraic Thinking” and “Data-Based Inquiry.”

However, it was determined that inhibition (inhibitory control) and cognitive flexibility skills are represented to a limited extent, and socio-cognitive skills such as empathy are not directly included in the learning outcomes. Nevertheless, these subcomponents of executive function skills are of critical importance in learning processes (Diamond, 2013; Daniels & Peters, 2015). This indicates that the curriculum predominantly focuses on the cognitive dimension, while the social-emotional dimension is reflected in a limited manner.

In conclusion, it is observed that the learning outcomes of the TYMM first-grade mathematics curriculum are generally supported by executive function skills. Additionally, mathematics domain-

specific skills are found to be related to the subcomponents of executive function skills. At the end of the study, it is recommended that executive function skills be distributed more evenly across themes.

Keywords: Türkiye Century Education Model, mathematics curriculum, skill-based learning, executive function skills.

Öğretmen Adaylarının Matematik Eğitiminde Problem Kurma Becerilerine İlişkin Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Beyza Kuşcu ^{1,*} & Neşe Uygun ¹

¹ Gaziantep Üniversitesi, Beyzatilki0@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının problem kurma becerilerine odaklanan lisansüstü tezleri çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kapsamında doküman incelemesi kullanılmıştır. Bu doğrultuda, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nde yer alan toplam 22 tez betimsel analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. İncelenen tezler; yayın yılı, tez türü, üniversite, araştırma yöntemi, çalışma grubu ve ulaşılan sonuçlar bakımından değerlendirilmiştir. Bulgular, tezlerin özellikle 2022 yılında ve ağırlıklı olarak yüksek lisans düzeyinde yoğunlaştığını göstermiştir. Araştırma yöntemi açısından en sık kullanılan desenin nitel araştırma kapsamında durum çalışması olduğu belirlenmiştir. Çalışmaların çoğunlukla ilköğretim matematik öğretmeni adaylarıyla yürütüldüğü görülmüştür. Araştırma sonuçları, öğretmen adaylarının problem kurma becerilerinin genel olarak orta ve düşük düzeyde seyrettiğini, bu durumun kavramsal bilgi eksikliklerinden önemli ölçüde etkilendiğini ortaya koymuştur. Ayrıca problem kurmaya yönelik uygulamaların öğretmen adaylarının hem problem kurma becerilerini hem de üstbilişsel farkındalıklarını geliştirdiği belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının özellikle serbest problem kurma süreçlerinde zorlandıkları, buna karşılık yapılandırılmış ve yarı yapılandırılmış problem kurma etkinliklerinde daha başarılı oldukları saptanmıştır. Bunun yanında bilgisayar destekli öğrenme ortamları, dinamik geometri yazılımları ve farklı öğretim yaklaşımlarının problem kurma becerileri üzerinde olumlu etkiler oluşturduğu görülmüştür. Sonuç olarak, özellikle sınırlı sayıda çalışmaya konu olan sınıf öğretmeni adaylarının ilkökul matematik dersinde problem kurma becerilerini geliştirmeye yönelik daha fazla uygulamalı araştırmaya ve kavramsal öğrenmeyi destekleyen etkinliklere ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Matematik eğitimi, Problem kurma becerisi, Öğretmen adayları.

An Examination of Graduate Theses on Prospective Teachers' Problem-Posing Skills in Mathematics Education

Beyza Kuşcu ^{1,*} & Neşe Uygun ¹

Abstract

The aim of this study is to examine graduate theses focusing on prospective teachers' problem-posing skills in terms of various variables. In the study, document analysis was employed within the scope of qualitative research. Accordingly, a total of 22 theses available in the National Thesis Center of the Council of Higher Education were analyzed through descriptive analysis. The theses examined were evaluated in terms of publication year, thesis type, university, research method, study group, and the results obtained. The findings showed that the theses were concentrated particularly in 2022 and predominantly at the master's level. In terms of research method, the most frequently used design was identified as the case study within qualitative research. It was found that the studies were mostly conducted with prospective elementary mathematics teachers. The results revealed that prospective teachers' problem-posing skills were generally at moderate and low levels, and that this situation was significantly influenced by deficiencies in conceptual knowledge. In addition, it was determined that practices related to problem posing improved both prospective teachers' problem-posing skills and their metacognitive awareness. It was also found that prospective teachers experienced particular difficulty in free problem-posing processes, whereas they were more successful in structured and semi-structured problem-posing activities. Furthermore, computer-assisted learning environments, dynamic geometry software, and different instructional approaches were found to have positive effects on problem-posing skills. As a result, it is considered that more practice-based research and activities supporting conceptual learning are needed to improve the problem-posing skills of prospective primary school teachers, who have been the subject of only a limited number of studies, particularly in the context of primary school mathematics courses.

Keywords: Mathematics education, problem-posing skill, prospective teachers.

Matematik Eğitiminde Steam Etkinliklerinin Öğrencilerin Estetik Bakışına Etkisi

Zeynep Yıldız ¹ & Simay Aleyna Memiş ^{2,*}

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi, simaymemis4@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul matematik derslerinde STEAM etkinlikleri kullanımının öğrencilerin çevreye yönelik estetik bakışlarına etkisini incelemektir. STEAM eğitimi, öğrencilerin bireysel özelliklerini dikkate alarak, onların aktif katılımlarını sağlamayı, yaratıcılıklarını desteklemeyi ve disiplinlerarası düşüncelerini geliştirmeyi hedeflemektedir. Öğrencilerin, iletişim kurma, sorgulama, eleştirel düşünme gibi becerilerini geliştirebilen STEAM ek olarak el becerilerini de geliştirebilmektedir. Öğrenciler, fen, teknoloji, mühendislik, sanat ve matematik disiplinlerinin bütünleştirilmesi sayesinde yeni beceriler kazanır. Bu kapsamda araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu İstanbul'daki bir devlet ilkokulunda öğrenim gören 4. sınıf öğrencilerinden iki şube oluşturmuştur. Rastgele atama yöntemiyle belirlenen şubelerden biri deney grubunu diğeri ise kontrol grubunu olarak atanmıştır. Uygulama sürecinde kontrol grubu mevcut öğretim programına göre öğretim sürecine devam ederken, deney grubu öğrencilerine mevcut öğretim programına ek olarak STEAM etkinlikleri uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak “Çevreye yönelik estetik bakış ölçeği” uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS istatistiksel analiz programı kullanılmıştır. Verilerin normal analiz sonuçlarına göre, normal dağılım gösterdiğinin anlaşılması üzerine parametrik testlerden aynı grup karşılaştırmaları için bağımlı örneklem t testi, farklı grup karşılaştırmaları için bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, deney grubunun son test ortalamasının kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu ve bu farkın deney grubu lehine anlamlı olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, STEAM tabanlı eğitimin öğrencilerin akademik ve duyuşsal gelişimlerine katkı sağladığını ve özellikle estetik bakış ile çevre farkındalığının geliştirilmesinde etkili bir yaklaşım olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: çevre farkındalığı, estetik bakış, ilkokul matematik eğitimi, STEAM

The Impact Of Steam Activities in Mathematics Education On Students' Aesthetic Perspective

Zeynep Yıldız ¹ & Simay Aleyna Memiş ^{2,*}

Abstract

The aim of this research is to examine the effect of using STEAM activities in primary school mathematics lessons on students' aesthetic perspectives towards the environment. STEAM education aims to ensure the active participation of students, support their creativity, and develop their interdisciplinary thinking, taking into account their individual characteristics. In addition to developing students' communication, inquiry, and critical thinking skills, STEAM can also improve their manual dexterity. Students gain new skills through the integration of science, technology, engineering, art, and mathematics disciplines. In this context, a quasi-experimental design with a pre-test-post-test control group, a quantitative research method, was used in the study. The study group consisted of two classes of 4th-grade students attending a public primary school in Istanbul. One class was randomly assigned as the experimental group and the other as the control group. During the application process, the control group continued with the existing curriculum, while the experimental group students received STEAM activities in addition to the existing curriculum. The "Aesthetic Perspective Towards the Environment Scale" was used as a data collection tool. The SPSS statistical analysis program was used to analyze the obtained data. Based on the results of the normalization analysis of the data, it was determined that the data showed a normal distribution. Therefore, parametric tests were used: dependent samples t-test for comparisons between the same groups and independent samples t-test for comparisons between different groups. According to the analysis results, it was determined that the experimental group's final test mean was higher than the control group's, and this difference was statistically significant in favor of the experimental group. The findings reveal that STEAM-based education contributes to the academic and affective development of students and is an effective approach, especially in developing aesthetic perspective and environmental awareness.

Keywords: environmental awareness, aesthetic perspective, primary school mathematics education, STEAM

Sınıf Öğretmenlerinin Matematiksel Öğrenme Güçlüğü, Kavram Yanılgıları ve Hatalara ilişkin Bakış Açıları

Gülşah Akçam ¹, Alper Yorulmaz ^{2,*} & Özkan Çelik ³

¹ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

² Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, alperyorulmaz@mu.edu.tr

³ Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Özet

Araştırmanın amacı sınıf öğretmenlerinin matematiksel öğrenme güçlüğü, matematiksel kavram yanılgıları ve matematiksel hatalara ilişkin görüşlerini ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin matematiksel öğrenme güçlüğü, kavram yanılgısı ve hatalara ilişkin düşünceleri, tespit etme durumları, kullandıkları yöntem ve tekniklerin belirlenmesi alt amaçları oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma desenleri içerisinde yer alan durum çalışması deseni kullanılmıştır. Katılımcıların belirlenmesinde kartopu örnekleme yöntemi kullanılmış olup Türkiye'nin farklı bölgelerindeki devlet ve özel okullarında görev yapan 15 sınıf öğretmeni araştırmaya katılmıştır. Katılımcıların 4'ü erkek, 11'i kadın olup yaşları 26 ile 56 arasında değişmektedir. Veri toplanmasında araştırmacılar tarafından geliştirilen, uzman görüşleri alınarak en son hali verilen altı sorudan oluşan görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler uzaktan görüşme platformlarında gerçekleştirilmiş ve ses kaydı alınmıştır. Veriler 22 Aralık 2024 ile 12 Ocak 2025 tarihleri arasında toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel analiz kullanılmış, veriler kodlar halinde sunulmuştur. Araştırma sonucunda sınıf öğretmenleri ilkokulda matematiksel öğrenme güçlüğüne matematiksel sembolleri öğrenme, işlem yapma, terimleri anlama ve soyut-somut ilişkileri kurma olarak ifade etmişlerdir. Matematiksel kavram yanılgısına yönelik sınıf öğretmenleri kuralların aşırı genellenmesi, kavramların yanlış anlaşılması, kavramların birbiri yerine kullanılması ve aşırı özelleme görüşlerini belirtmişlerdir. Matematiksel hataları işlemlerin yanlış hesaplanması, dikkatsizlikten ve problemin doğru anlaşılmaması olarak ifade etmişlerdir. Öğretmenler bu güçlükleri, yanılgıları ve hataları belirlemek için gözlem yapma, bireysel çalışma, somut materyaller kullanma ve farklı seviyelerde sorular sorma gibi çeşitli yöntem ve teknikler kullanmaktadırlar. Araştırmadan elde edilen sonuçlar sınıf öğretmenlerinin matematiksel öğrenme güçlüğü, kavram yanılgısı ve hataları algılama ve tanılama sürecinde bütüncül bir bakış açısı sunması, öğretmenler tarafından erken tanılama ve müdahalenin gerçekleştirilmesi bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Matematiksel öğrenme güçlüğü, kavram yanılgısı, hata, sınıf öğretmeni

Primary School Teachers' Perspectives on Mathematical Learning Difficulties, Misconceptions, and Errors

Gülşah Akçam ¹, Alper Yorulmaz ^{2,*} & Özkan Çelik ³

Abstract

The aim of this study is to explore primary school teachers' perspectives on mathematical learning difficulties, mathematical misconceptions, and mathematical errors. Within this scope, the study seeks to identify teachers' views, their processes of identification, and the methods and techniques they employ regarding these issues. A case study design, one of the qualitative research approaches, was adopted. The participants were selected through snowball sampling and consisted of 15 primary school teachers working in public and private schools across different regions of Türkiye. Of the participants, 4 were male and 11 were female, with ages ranging from 26 to 56. Data were collected using a semi-structured interview form consisting of six questions, developed by the researchers and finalized based on expert feedback. The interviews were conducted via online platforms and audio-recorded. Data collection took place between December 22, 2024, and January 12, 2025. The data were analyzed using descriptive analysis and presented in the form of codes. The findings revealed that primary school teachers conceptualize mathematical learning difficulties in terms of difficulties in learning mathematical symbols, performing operations, understanding terms, and establishing abstract–concrete relationships. Regarding mathematical misconceptions, teachers identified overgeneralization of rules, misunderstanding of concepts, confusion between concepts, and overspecialization. Mathematical errors were described as incorrect calculations, carelessness, and misinterpretation of problems. Teachers reported using various methods and techniques such as observation, individual work, the use of concrete materials, and asking questions at different levels to identify these difficulties, misconceptions, and errors. The results indicate that primary school teachers adopt a holistic perspective in perceiving and diagnosing mathematical learning difficulties, misconceptions, and errors, highlighting the importance of early identification and intervention in instructional processes.

Keywords: Mathematical learning difficulties, misconception, error, primary school teacher

Öğretmen Tasarımı Matematiksel Modelleme Etkinliklerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Bağlam Temelli Soru Kriterleri Açısından İncelenmesi

Mehmet Altunkaya ^{1,*} & Belma Türker Biber ¹

¹ Aksaray Üniversitesi, mehmetaltunkaya01@gmail.com

Özet

Eğitimde beceri temelli yaklaşımı ve süreç bileşenlerini merkeze alan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), matematiğin günlük hayatla ilişkili ve işlevsel bağlamlar üzerinden sunulmasını öngörmektedir. Bu doğrultuda bağlam temelli sorular, öğrencilerin gerçek yaşam durumları ile matematiksel kavramlar arasında ilişki kurmalarını destekleyerek soyut kavramları anlamlandırmalarına, matematiksel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine katkı sağlamaktadır. Benzer şekilde matematiksel modelleme yaklaşımı, gerçek dünya problemlerinin matematiksel araçlarla temsil edilmesi, analiz edilmesi ve çözüme kavuşturulması sürecini kapsayan karmaşık bir bilişsel süreç olarak tanımlanmaktadır (Blum & Leiss, 2007). Bu süreçte öğrencilerin akıl yürütme, soyutlama, sembolik temsil ve genelleme gibi üst düzey matematiksel becerileri etkin biçimde kullanmaları beklenmektedir. Matematiksel modelleme becerisini geliştirmenin en etkili yollarından biri olarak öne çıkan matematiksel düşünmeyi ortaya çıkaran Model Oluşturma Etkinlikleri (MEA), Lesh ve Doerr'e (2003) göre öğrencilerin gerçek hayat problemlerine verilen yanıtlar yoluyla matematiksel model oluşturdukları açık uçlu görevlerdir. Gerçek yaşam durumlarını bağlam edinerek öğrencilerin kavramsal derinlik kazanmasını hedefleyen Model Ortaya Çıkartan Etkinlikler (MEA), bu yönüyle Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ndeki bağlam temelli soru yaklaşımıyla güçlü bir teorik benzerlik göstermektedir. Geleneksel problem çözme yaklaşımlarından farklı olarak matematiksel modelleme etkinlikleri; Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin (TYMM) hedeflediği bütünlük becerilerin somutlaştırılması ve öğrenme süreçlerinin yapılandırmacı bir zemine taşınmasında uyum göstermektedir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin (TYMM) uygulandığı sınıflarda modelleme etkinliklerinin kullanılması, programın hedeflediği bütünlük becerilerin somutlaştırılması ve öğrenme süreçlerinin kavramsal derinliğinin artırılmasında önemli bir rol oynayacağı öngörülmektedir. Bu bağlamda, öğretmenlerin hazırladığı etkinliklerin ne derece gerçekçi ve işlevsel bağlamlar içerdiği, bütünlük becerileri ne kadar kapsadığı, üst düzey düşünme becerilerini tetikleyici olup olmadığı konusu kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışma, öğretmenler tarafından tasarlanan modelleme etkinliklerinin (MEA) niteliğini, TYMM bağlam temelli soru yazım kriterleri ve modelleme ilkeleri çerçevesinde inceleyerek bu tasarımların yeni müfredatın öngördüğü sınıf içi uygulamalara uygunluğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırma sorusu, nicel ve nitel verilerin toplandığı karma yöntem ile açıklanabilmektedir. Araştırmanın katılımcıları 14 ilkokul öğretmenidir. Araştırmanın

verileri, 14 öğretmen tarafından hazırlanan modelleme etkinliklerinin Modelleme İlkeleri Analiz Formu ve TYMM Bağlam Temelli Soru Yazım kriterlerine göre puanlanmasıyla elde edilmiştir. Elde edilen bulgular; öğretmenlerin Gerçekçilik ve Model Oluşturma ilkelerinde, TYMM'nin günlük hayatla ilişki kurma ve problemi yapılandırma hedefleriyle yüksek düzeyde uyum sağladığını göstermektedir. Buna karşın, öğretmen tasarımlarında Model Genelleme ve Öz Değerlendirme boyutlarının en düşük puanlı alanlar olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, TYMM'nin temel hedeflerinden olan Bilginin Yeni Durumlara Transferi ve Yansıtma/Değerlendirme ile ilişkili süreç bileşenlerinin öğretmen tasarımlarında henüz yeterince karşılık bulamadığını ortaya koymaktadır. Araştırmanın bulgularına dair diğer sonuçlar sunum sırasında detaylandırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Matematiksel Modelleme Etkinlikleri, Maarif Modeli, Bağlam Temelli Soru Tasarlama, Sınıf Öğretmenleri

An Examination of Teacher-Designed Mathematical Modeling Activities in Terms of Context-Based Question Criteria of the Turkish Century Education Model

Mehmet Altunkaya ^{1,*} & Belma Türker Biber ¹

Abstract

The Turkish Century Education Model (TYMM), which emphasizes a skills-based approach and process-oriented learning, encourages the teaching of mathematics through contexts that are meaningful, functional, and related to daily life. In this regard, context-based questions help students connect real-life situations with mathematical concepts, understand abstract ideas, and develop mathematical thinking and problem-solving skills. Similarly, mathematical modeling is defined as a complex cognitive process that involves representing, analyzing, and solving real-world problems through mathematical tools (Blum & Leiss, 2007). This process requires students to use higher-order mathematical skills such as reasoning, abstraction, symbolic representation, and generalization.

Model Building Activities (MBA), regarded as one of the effective ways to develop mathematical modeling skills, are described by Lesh and Doerr (2003) as open-ended tasks in which students construct mathematical models in response to real-life problems. Model-Generating Activities (MEA), which aim to deepen conceptual understanding by contextualizing real-life situations, show a strong theoretical connection with the context-based question approach in the Turkish Century Education Model. Unlike traditional problem-solving tasks, mathematical modeling activities support the concretization of integrated skills targeted by TYMM and contribute to transferring learning processes to a constructivist foundation.

The use of modeling activities in classrooms where TYMM is implemented is expected to play an important role in enhancing the conceptual depth of learning and making integrated skills more visible in classroom practices. Therefore, the extent to which teacher-designed activities include realistic and functional contexts, address integrated skills, and activate higher-order thinking skills is highly significant.

This study aims to examine the quality of modeling activities designed by teachers within the framework of the TYMM context-based question writing criteria and modeling principles, and to determine the suitability of these activities for the classroom practices envisioned by the new curriculum. The research question was addressed through a mixed-methods approach involving both quantitative and qualitative data. The participants were 14 primary school teachers. Data were collected by evaluating the modeling activities prepared by the teachers using the Modeling Principles Analysis Form and the TYMM Context-Based Question Writing Criteria.

The findings indicate that the teachers' activities showed strong alignment with the principles of Realism and Model Building, particularly in terms of relating mathematical tasks to daily life and structuring the problem context. However, Model Generalization and Self-Assessment were identified as the lowest-scoring dimensions. This suggests that process components related to transferring knowledge to new situations and reflection/evaluation, which are among the core objectives of TYMM, have not yet been sufficiently reflected in teacher-designed activities. Other findings will be presented in detail during the presentation.

Keywords: Mathematical Modeling Activities, Maarif Model, Context-Based Question Design, Classroom Teachers

Web 2.0 Araçları ile Desteklenmiş Yerel Tarih Etkinliklerinin Öğrencilerin Tarih Bilinci ve Tarihsel Empati Becerilerine Etkisi

Yunus Navruz ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, yunusnavruz58@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Günümüzde dijitalleşme, eğitim süreçlerinde bilgiye erişimi kolaylaştırmanın yanı sıra öğrencilerin aktif katılımını ve etkileşimli öğrenmeyi destekleyen önemli bir unsur haline gelmiştir. Teknolojinin eğitimle bütünleştirilmesi, öğrencilerin öğrenme sürecinde daha etkin rol üstlenmesini sağlayarak kalıcı öğrenmeyi güçlendirmektedir. Tarih öğretimi açısından bu durum, soyut kavramların somutlaştırılmasına ve öğrencilerin tarihsel olaylara çok yönlü bakabilmesine imkân tanımaktadır. İlkokul düzeyinde tarih öğretimi, hayat bilgisi ve sosyal bilgiler programlarında yer alan “yerel tarih” çalışmalarıyla başlamaktadır. Bu çalışmada, Web 2.0 araçlarıyla desteklenen yerel tarih etkinliklerinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin tarih bilinci ve tarihsel empati becerilerine etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı olgu bilim (fenomenoloji) deseninde yürütülmüştür. Çalışma grubu, 2024–2025 eğitim-öğretim yılı ikinci döneminde Muş ili Şehit Türker Güllütürk İlkokulu’nda öğrenim gören 50 üçüncü sınıf öğrencisinden oluşmuştur. Sekiz hafta süren uygulama sürecinde öğrencilerle birlikte Web 2.0 araçları (Canva, Wordwall, Kahoot, Genially vb.) kullanılarak belgeseller, animasyonlar ve dijital haritalar gibi yerel tarih temalı etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Veriler; uzman görüşü alınarak hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu, sınıf gözlemleri, öğretmen ve veli görüşmeleri ile öğrencilerin dijital ürünlerinin analizi yoluyla toplanmıştır. İçerik analizi sonucunda dört ana tema belirlenmiştir: “Tarih Bilinci Gelişimi”, “Tarihsel Düşünme”, “Tarihsel Empati” ve “Öğrenme Tercihleri ile Sosyal Bilgiler Alan Becerilerinin Gelişimi.” Bulgular, Web 2.0 araçlarıyla desteklenen yerel tarih etkinliklerinin öğrencilerin tarih bilinci düzeylerini artırdığını, olaylara dönemin koşullarıyla bakabilme becerilerini geliştirdiğini ve öğrenme sürecini daha eğlenceli ve anlamlı hale getirdiğini göstermektedir. Ayrıca öğrencilerin teknolojiye karşı olumlu tutum geliştirdikleri ve kültürel miras bilincinin güçlendiği görülmüştür. Sonuç olarak, bu çalışma ilkokul düzeyinde yapılmış az sayıdaki “yerel tarih” ve “teknoloji entegrasyonu” konularını uygulamalı biçimde ele alarak alanyazına katkı sunmaktadır. Web 2.0 tabanlı yerel tarih etkinliklerinin ilkokul düzeyinde tarih öğretimini destekleyen etkili bir yöntem olduğu; öğrencilerin araştırma, sorgulama, empati kurma ve kültürel farkındalık becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu doğrultuda, dijital araçların tarih öğretiminde sistematik biçimde kullanılması ve öğretmenlerin bu konuda desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yerel tarih, tarihsel empati, web 2.0 araçları, ilkokul,

The Effect of Web 2.0–Supported Local History Activities on Primary School Students’ Historical Consciousness and Historical Empathy Skills

Yunus Navruz ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

In today’s digital era, technology not only facilitates access to information but also supports active participation and interactive learning in educational processes. Integrating digital tools into teaching enables students to take a more active role in their learning and enhances retention. In the context of history education, this integration allows abstract concepts to become more concrete and helps students examine historical events from multiple perspectives. Local history studies form the foundation of history teaching in primary education, particularly within the Life Studies and Social Studies curricula. This study aimed to examine the effects of local history activities supported by Web 2.0 tools on the development of third-grade students’ historical consciousness and historical empathy. The research adopted a qualitative phenomenological design. The study group consisted of 50 third-grade students enrolled at Şehit Türker Güçlütürk Primary School in Muş Province, Türkiye, during the second semester of the 2024–2025 academic year. The implementation process lasted eight weeks, during which students engaged in local history–themed activities supported by Web 2.0 tools such as Canva, Wordwall, Kahoot, and Genially, creating documentaries, animations, and digital maps. Data were collected through semi-structured interviews developed with expert input, classroom observations, teacher and parent interviews, and the analysis of students’ digital products. The data were analyzed using content analysis, revealing four main themes: “Development of Historical Consciousness,” “Historical Thinking,” “Historical Empathy,” and “Learning Preferences and Development of Social Studies Skills.” Findings indicated that Web 2.0–based local history activities enhanced students’ levels of historical consciousness, improved their ability to view historical events within the context of their era, and made the learning process more enjoyable and meaningful. Moreover, students developed positive attitudes toward technology and strengthened their awareness of cultural heritage. In conclusion, this study contributes to the limited literature on the integration of “local history” and “digital technology” in primary education by providing an applied example. The results demonstrate that Web 2.0–based local history activities represent a practical approach to supporting history education at the primary level, fostering students’ inquiry, empathy, research, and cultural awareness skills.

Keywords: local history, historical empathy, Web 2.0 tools, primary education, historical consciousness

Dördüncü Sınıf Trafik Güvenliği Kitabındaki Risk Algısı ve Güvenli Davranış: Metin ve Görsel Analizi

Çağatay Çakmak

Necmettin Erbakan Üniversitesi, senercakmakilkveortaokulu@gmail.com

Özet

Bu araştırma, ilkokul 4.Sınıf öğrencilerinin Trafik Güvenliği dersinde kullanılan ders kitabının, risk algısı ve güvenli davranış edinimini metin ve görsel süreçlerde incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemi doküman incelemesi deseniyle yürütülen çalışmada, esas kaynak Millî Eğitim Bakanlığı öğretim programına uygun olarak hazırlanan Trafik güvenliği ders kitabıdır. Verilerde gerçekleştirilen betimsel ve içerik analizlerinde; kitaptaki görsellerin trafikte öğrencileri çoğunlukla yetişkin denetiminde ifade ettiği, bunun da öğrencilerin bağımsız hareket becerilerini ifade etmede eksik kaldığı tespit edilmiştir. Metinlerde riskin sebeplerini ve sonuçlarını açıklayan analitik bir anlayış yerine, kural odaklı didaktik bir dilin tercih edildiği, aynı zamanda emniyet kemeri kullanma gibi önemli güvenlik unsurlarının aktarımında metin ile görsel arasında eğitimsel tutarsızlıklar bulunmuştur. Sonuç olarak incelenen kitabın teorik bilgi aktarımında yeterli olduğu, risk algısı geliştirmede yetersiz olduğu görülmüştür. Gelecekteki kitap tasarımlarında, aktif bir karar verici tutumu, çoklu ortam ilkeleriyle uyum ve metin-görsel tutarlılığı içeren içeriklerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Trafik Güvenliği, Risk Algısı, Güvenli Davranış, İlkokul, Doküman Analizi

Risk Perception and Safe Behaviour in the Fourth Grade Road Safety Book: Text and Visual Analysis

Çağatay Çakmak

Abstract

This research aims to examine the impact of the Traffic Safety textbook used in the Traffic Safety course for fourth-grade primary school students on risk perception and the acquisition of safe behaviour through textual and visual processes. Conducted using a qualitative research method with a document analysis design, the primary source of the study is the Traffic Safety textbook prepared in accordance with the Ministry of National Education's teaching programme. Descriptive and content analyses of the data revealed that the visuals in the book mostly depicted students in traffic under adult supervision, which was found to be insufficient in expressing students' independent movement skills. Instead of an analytical understanding explaining the causes and consequences of risk in the texts, a rule-oriented didactic language was preferred, and at the same time, educational inconsistencies were found between the text and the visuals in the transmission of important safety elements such as seat belt use. Consequently, it was observed that the examined book was sufficient in conveying theoretical knowledge but inadequate in developing risk perception. For future book designs, it is recommended to develop content that incorporates an active decision-making attitude, compliance with multimedia principles, and text-visual consistency.

Keywords: Road Safety, Risk Perception, Safe Behaviour, Primary School, Document Analysis

İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Milli Egemenlik Kavramının İnşası: Birincil Kaynaklar ve İkilem-Haritalama-Muhakeme (İ.H.M.) Modeli Üzerine Bir Eylem Araştırması

Onur Öz ^{1,*} & Çavuş Şahin ¹

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, onuroz3517@gmail.com

Özet

İlkokul 4. sınıf düzeyindeki öğrencilerin bilişsel gelişim özellikleri göz önüne alındığında, Sosyal Bilgiler programında yer alan "Etkin Vatandaşlık" öğrenme alanındaki yönetim biçimleri ve "Milli Egemenlik" gibi soyut siyasi kavramların öğretimi çeşitli pedagojik zorluklar barındırmaktadır. Geleneksel öğretim yöntemleri, bu kavramların öğrenciler tarafından içselleştirilmeden ezberlenmesine yol açabilmektedir. Bu eylem araştırmasının amacı; 4. sınıf Sosyal Bilgiler dersinde "Milli Egemenlik" ve "Etkin Vatandaşlık" kavramlarının öğretiminde birincil kaynakların (tarihi belgelerin) ve İkilem-Haritalama-Muhakeme (İ.H.M.) Modelinin etkililiğini incelemektir.

Araştırma, Çanakkale il merkezindeki bir ilkokulda öğrenim gören 4. sınıf öğrencileriyle nitel araştırma desenlerinden eylem araştırması olarak yürütülmektedir. Araştırmanın eylem planı, "Saltanat (Tek Kişinin Yönetimi)" kavramından "Milli Egemenlik (Halkın Yönetimi)" kavramına geçişi tarihsel bir empati süreciyle kurgulamaktadır. Süreç içerisinde öğrenciler; tarihi minyatürler üzerinden yönetsel bir "İkilem" yaşamış, 1468 tarihli bir padişah fermanı ile 1920 tarihli TBMM tutanaklarını (birincil kaynaklar) inceleyerek güç ve otorite kavramlarını "Haritalandırmış" ve nihayetinde kendi fermanlarını/sınıf anayasalarını yazarak üst düzey bir "Muhakeme" süreci gerçekleştirmişlerdir.

Veri toplama aracı olarak araştırmacı günlükleri, dış gözlemci formları ve öğrencilerin süreç boyunca ürettikleri dokümanlar (fermanlar, meclis karar tutanakları, sınıf anayasası vb.) kullanılmıştır. Elde edilen ilk bulgulara göre; İ.H.M. modeli ve birincil kaynak kullanımı, öğrencilerin saltanat ve milli egemenlik arasındaki zıtlığı kavramalarını kolaylaştırmıştır. Özellikle ferman analizi sırasındaki "kelime avı" etkinliği, öğrencilerin otoritenin kaynağını sorgulamalarını sağlamıştır. Öğrenci ürünlerinin içerik analizinde, geçmişî günümüz şemalarıyla açıklama (presentizm) eğilimleri ile evrensel insan hakları ve tarihsel empati temaları yoğun olarak tespit edilmiştir. Araştırmanın nihai bulguları, öğrencilerin kendi ürettikleri materyallerden oluşan "Milli Egemenlik Müzesi" verileriyle desteklenerek sempozyumda detaylı olarak tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul Sosyal Bilgiler, Milli Egemenlik, Etkin Vatandaşlık, Birincil Kaynak Kullanımı, İ.H.M. Modeli

Construction of the Concept of National Sovereignty in Primary School 4th Grade Social Studies Course: An Action Research on Primary Sources and Dilemma-Mapping-Reasoning (I.H.M.) Model

Onur Öz ^{1,*} & Çavuş Şahin ¹

Abstract

Considering the cognitive development characteristics of 4th-grade primary school students, teaching abstract political concepts such as forms of government and "National Sovereignty" within the "Active Citizenship" learning area of the Social Studies curriculum presents various pedagogical challenges. Traditional teaching methods can lead to students memorizing these concepts without internalizing them. The aim of this action research is to examine the effectiveness of primary sources (historical documents) and the Dilemma-Mapping-Reasoning (DMR) Model in teaching the concepts of "National Sovereignty" and "Active Citizenship" in 4th-grade Social Studies lessons.

The research is conducted as an action research study, a qualitative research design, with 4th-grade students attending a primary school in the city center of Çanakkale. The research action plan structures the transition from the concept of "Sultanate (Rule by One Person)" to the concept of "National Sovereignty (Rule by the People)" through a historical empathy process. During this process, students; Through historical miniatures, they experienced a "Dilemma" in governance, "mapped" the concepts of power and authority by examining a 1468 sultan's decree and the 1920 Grand National Assembly minutes (primary sources), and ultimately carried out a high-level "Reasoning" process by writing their own decrees/class constitutions.

Data collection tools included researcher journals, external observer forms, and documents produced by students throughout the process (decrees, parliamentary minutes, class constitution, etc.). According to the initial findings, the IHM model and the use of primary sources facilitated students' understanding of the contrast between sultanate and national sovereignty. In particular, the "word hunt" activity during the decree analysis enabled students to question the source of authority. Content analysis of student works revealed a strong tendency towards explaining the past with present-day schemas (presentism), as well as themes of universal human rights and historical empathy. The final findings of the research, supported by data from the "National Sovereignty Museum" composed of materials produced by the students themselves, will be discussed in detail at the symposium.

Keywords: Primary School Social Studies, National Sovereignty, Active Citizenship, Use of Primary Sources, I.H.M. Model

Bilgisayarsız Kodlama İle Kültürel Miras Eğitimi: İlkokulda Anadolu Halı ve Kilim Motiflerinin Öğretimi

Lale Göl

Milli Eğitim Bakanlığı, lalegol06@gmail.com

Özet

Kültürel miras, toplumların tarihsel birikimini, estetik anlayışını ve toplumsal değerlerini yansıtan önemli unsurlardan biridir. Anadolu kültüründe halı ve kilim motifleri yalnızca estetik birer desen değil, aynı zamanda bereket, koruma, güç ve yaşamın sürekliliği gibi anlamları ifade eden sembolik bir anlatım dili olarak kabul edilmektedir. Günümüzde sanayileşme ve dijitalleşme süreçleri geleneksel el sanatlarının yeni kuşaklara aktarılmasını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle kültürel mirasın çağdaş eğitim yaklaşımlarıyla yeniden ele alınması önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Anadolu halı ve kilim motiflerinin ilkokul öğrencilerine kare kodlama (piksel temelli kodlama) yöntemi ile öğretilmesi ve bu yöntemin öğrencilerin akademik başarıları ile kültürel farkındalıkları üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada karma yöntem yaklaşımı kullanılmıştır. Çalışma grubu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında 2., 3. ve 4. sınıflarda öğrenim gören toplam 20 öğrenciden oluşmaktadır. Nicel veriler ön test ve son test uygulamaları ile, nitel veriler ise açık uçlu sorular aracılığıyla toplanmıştır. Uygulama sürecinde öğrenciler kareli kodlama sayfaları üzerinde satır ve sütun yönergelerini takip ederek geleneksel motifleri kare kodlama tekniği ile oluşturmuşlardır. Kodlama etkinliği tamamlandıktan sonra öğrenciler oluşturdukları motiflere ait karekodları tarayarak motiflerin isimleri, sembolik anlamları ve kültürel özellikleri hakkında bilgi edinmişlerdir. Araştırma bulguları, uygulama sonrasında öğrencilerin başarı puanlarının belirgin şekilde yükseldiğini ve cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmadığını göstermektedir. Nitel veriler ise öğrencilerin motiflerin yalnızca görsel özelliklerine değil, aynı zamanda taşıdıkları kültürel ve sembolik anlamlara da ilgi gösterdiklerini ortaya koymuştur. Ayrıca öğrencilerin geleneksel motifleri kodlama yoluyla yeniden üretme sürecinde yüksek motivasyon sergiledikleri gözlemlenmiştir. Sonuç olarak çalışma, teknolojinin geleneksel sanatlar için bir tehdit olmasının aksine somut olmayan kültürel mirasın korunması ve gelecek nesillere aktarılması için yenilikçi bir eğitim aracı olarak kullanılabileceğini göstermektedir. Kültürel mirasın bilgisayarsız kodlama etkinlikleri ile öğretilmesi, öğrencilerin hem kültürel bilinçlerini hem de algoritmik düşünme becerilerini geliştiren etkili ve disiplinlerarası bir öğrenme modeli sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, halı ve kilim motifleri, bilgisayarsız kodlama, algoritmik düşünme, ilkokul eğitimi

Coding Cultural Haritage: Teaching Anatolian Carpet And Kilim Motifs Through Unplugged Coding Activities

Lale Göl

Abstract

Cultural heritage is one of the most significant elements reflecting the historical accumulation, aesthetic perception, and social values of societies. In Anatolian culture, carpet and kilim motifs are not merely decorative patterns but also symbolic forms of expression representing meanings such as fertility, protection, strength, and continuity of life. However, the processes of industrialization and digitalization have made it increasingly difficult to transfer traditional handicrafts to younger generations. For this reason, it has become important to reinterpret cultural heritage through contemporary educational approaches. The aim of this study is to teach Anatolian carpet and kilim motifs to primary school students through a square coding (pixel-based coding) technique and to examine the effects of this method on students' academic achievement and cultural awareness. A mixed-method research approach was used in the study. The study group consisted of 20 students studying in the 2nd, 3rd, and 4th grades during the 2025–2026 academic year. Quantitative data were collected through pre-test and post-test applications, while qualitative data were obtained through open-ended questions. During the implementation process, students created traditional motifs by following row and column instructions on square coding sheets using the square coding technique. After completing the coding activity, students scanned QR codes related to the motifs and accessed information about the names, symbolic meanings, and cultural characteristics of the motifs they created. The findings of the study showed that students' achievement scores increased significantly after the implementation and that no significant difference was observed according to the gender variable. Qualitative findings also revealed that students were interested not only in the visual aspects of the motifs but also in their cultural and symbolic meanings. In addition, it was observed that students showed high motivation during the process of recreating traditional motifs through coding activities. As a result, the study demonstrates that technology can serve as an innovative educational tool for preserving and transmitting intangible cultural heritage rather than posing a threat to traditional arts. Teaching cultural heritage through unplugged coding activities provides an effective and interdisciplinary learning model that improves both cultural awareness and algorithmic thinking skills among primary school students.

Keywords: Cultural heritage, carpet and kilim motifs, unplugged coding, algorithmic thinking, primary education

İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Bilgiler Dersinde Sözlü Tarih Deneyimleri: Geçmişten Günümüze Okullar

Rana Coşkun

Milli Eğitim Bakanlığı, ranacoskun_90@hotmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin sözlü tarih yöntemi aracılığıyla geçmişten günümüze okul deneyimlerinin değişimini anlamaları, kuşaklar arası iletişim kurmaları ve tarihsel farkındalık geliştirmeleridir. Araştırmanın çalışma grubunu İzmir ilinde bir devlet okulunda öğrenim gören ilkokul 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrenciler, kendi büyükanne/ büyükbabalarıyla görüşmeler yapmışlardır. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı bu çalışmada veri toplama aracı olarak sözlü tarih yöntemi temelli görüşmeler kullanılmıştır. Öğrenciler büyükanne/büyükbabalarıyla gerçekleştirdikleri görüşmelerde onların dönemlerindeki okul ortamı, öğretim yöntemleri, disiplin anlayışı, teknolojinin kullanımı ve sosyal ilişkiler gibi konularla ilgili bilgi edinmişlerdir. Görüşmeler yüz yüze yapılmış ve sorulara alınan cevaplar öğrenciler tarafından yazılı olarak not alınmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmektedir. Araştırmanın sonuçları ‘‘24. Uluslararası Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu’nda sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sözlü tarih, okul, sosyal bilgiler, öğrenci

Oral History Experiences of 4th Grade Primary School Students in Social Studies: Schools from Past to Present

Rana Coşkun

Abstract

The aim of this study is to enable fourth-grade primary school students to understand the changes in school experiences from past to present through the oral history method, to establish intergenerational communication, and to develop historical awareness. The study group consists of fourth-grade students attending a public primary school in İzmir, Türkiye. The students conducted interviews with their own grandparents. In this study, which adopts a qualitative research approach, interviews based on the oral history method were used as the data collection tool. During the interviews with their grandparents, students obtained information on topics such as the school environment of their time, teaching methods, approaches to discipline, the use of technology, and social relationships. The interviews were conducted face-to-face, and the responses were recorded in written form by the students. The data obtained from the interviews are analyzed using content analysis. The findings of the study will be presented at the 24th International Classroom Teaching Education Symposium.

Keywords: Oral history, school, social studies, student

İlkokul Sosyal Bilgiler Dersinde Sanat Entegrasyonu: OECD Ülkeleri ve Türkiye Maarif Modelinin Karşılaştırmalı Bir Analizi

Gülşah Kuru

Muş Alparslan Üniversitesi, g.kuru@alparslan.edu.tr

Özet

Bu araştırmada, seçilen OECD ülkelerinde (Finlandiya, Avustralya, İngiltere ve Estonya) ilkokul sosyal bilgiler müfredatına sanat okuryazarlığının nasıl entegre edildiğini incelemek ve elde edilen sonuçları 2024 Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli sosyal bilgiler müfredatı ile karşılaştırmak amaçlanmaktadır. Bu araştırmada, nitel araştırma yönteminden doküman analizinden yararlanılmış olup karşılaştırmalı eğitim yaklaşımı benimsenmiştir. Çeşitli eğitim sistemlerini, politika geleneklerini ve sanat entegrasyonuna yönelik yaklaşımları temsil eden ülkeleri seçmek için amaçlı örnekleme stratejisi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında; resmi müfredat belgelerinin ve OECD raporlarının nitel belge analizinde, betimsel analizden yararlanılmıştır. Bulgular, dört ülkenin de sanat entegrasyonunun pedagojik ve kültürel önemini kabul etmesine rağmen, terminoloji, uygulama stratejileri ve müfredat vurgusu açısından farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır. Finlandiya ve Estonya yaratıcılığı ve disiplinler arası öğrenmeyi vurgularken, İngiltere ve Avustralya sanat yeterliliklerine açık referanslar içeren daha yapılandırılmış müfredat çerçeveleri sergilemektedir. Türkiye'de ise; sanat okuryazarlığının geniş yetkinlikler içinde örtük ve değer temelli olarak ele alındığı görülmektedir. Bu farklılıklara rağmen, tüm ülkelerde yaratıcılığı, eleştirel düşünmeyi ve kültürel farkındalığı teşvik etmeye yönelik ortak bir politika yönelimi olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler; sanat okuryazarlığı; sanat entegrasyonu

Arts Integration in Primary Social Studies: A Comparative Analysis of OECD Countries and Türkiye’s Maarif Model

Gülşah Kuru

Abstract

This research aims to examine how art literacy is integrated into the primary school social studies curriculum in selected OECD countries (Finland, Australia, the UK, and Estonia) and to compare the results with the 2024 Turkish Century Education Model social studies curriculum. This research utilizes a qualitative research method, specifically document analysis, employing a comparative education approach. Purposive sampling was used to select countries representing diverse education systems, policy traditions, and approaches to art integration. Descriptive analysis was employed in the qualitative document analysis of official curriculum documents and OECD reports. The findings reveal that while all four countries acknowledge the pedagogical and cultural importance of art integration, they differ in terms of terminology, implementation strategies, and curriculum emphasis. Finland and Estonia emphasize creativity and interdisciplinary learning, while the UK and Australia exhibit more structured curriculum frameworks with explicit references to art competencies. In Türkiye, however... Art literacy appears to be addressed both implicitly and on a value-based level within a broad range of competencies. Despite these differences, it has been concluded that there is a common policy orientation in all countries aimed at promoting creativity, critical thinking, and cultural awareness.

Keywords: Social Studies; Art Literacy; Art Integration

İlkokul Öğrencilerinde Finansal Sosyalleşme Süreçlerinin Ebeveyn Perspektifinden İncelenmesi

Nurbanu Şeren ^{1,*} & Sude Naz Yılmaz ²

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, nurbanuseren@gmail.com

² Trabzon Üniversitesi

Özet

Finansal sosyalleşme, bireylerin finansal okuryazar olma yolundaki bilgi, beceri, tutum ve davranış edinme ve geliştirme süreci olarak tanımlanmaktadır. Bireylerin ilk finansal etkileşimleri büyük ölçüde ailede başlamadığından, ebeveynler çocuklarının finansal davranışlarının oluşmasında kilit rol oynamaktadır. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin finansal okuryazarlık süreçlerini etkileyen ebeveyn pratiklerini finansal sosyalleşme bağlamında incelemektir. Ebeveynlerin kullandıkları finansal öğretim stratejileri, para kullanımına yönelik rehberlik süreçleri ve kazandırmayı hedefledikleri finansal değerler çalışmanın odak noktasını oluşturmaktadır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden biri olan fenomenolojik desene göre tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, çocukları ilkokulun farklı sınıf düzeylerinde öğrenim gören ve maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemiyle belirlenen 12 ebeveyn (8 kadın, 4 erkek) oluşturmuştur. Veriler yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yoluyla çözümlenmiştir. Analiz sonucunda dört ana tema ortaya çıkmıştır: günlük yaşam temelli finansal öğretim stratejileri, deneyim pratikleri ve rehberlik süreçleri, finansal değerlerin aktarımı, finansal sosyalleşmede aile ve okulun rolü. Sonuç olarak, ebeveynlerin çocuklarının finansal okuryazarlık gelişimlerini desteklerken günlük yaşam deneyimlerinden yararlandıkları, rehberlik edici bir yaklaşımla tutumlu olma, tasarruf etme, istek-ihtiyaç ayırımı yapabilme gibi konuları vurguladıkları ve finansal sosyalleşmede okulu destekleyici bir rolde gördükleri söylenebilir. Bu doğrultuda, erken yaşlarda finansal okuryazarlığın geliştirilmesinde aile içi uygulamaların desteklenmesi ve öğretim süreçlerinde zenginleştirilmiş etkinliklere yer verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Finansal sosyalleşme, Finansal okuryazarlık, İlkokul öğrencileri, Ebeveyn görüşleri

An Examination of Financial Socialization Processes in Primary School Students from a Parental Perspective

Nurbanu Şeren ^{1,*} & Sude Naz Yılmaz ²

Abstract

Financial socialization is defined as the process through which individuals acquire and develop the knowledge, skills, attitudes, and behaviors necessary for financial literacy. Since individuals' initial financial interactions largely begin within the family, parents play a key role in the formation of their children's financial behaviors. In this context, the aim of this study is to examine parental practices that influence primary school students' financial literacy processes within the framework of financial socialization. The financial teaching strategies used by parents, their guidance processes regarding children's use of money, and the financial values they aim to instill constitute the focus of the study. The study was designed based on the phenomenological design, one of the qualitative research methods. The study group consisted of 12 parents (8 female, 4 male) whose children attend different grade levels of primary school and were selected through maximum variation sampling. Data were collected through semi-structured individual interviews. The obtained data were analyzed using thematic analysis. As a result of the analysis, four main themes emerged: daily life-based financial teaching strategies, experiential practices and guidance processes, transmission of financial values, and the role of family and school in financial socialization. The findings indicate that parents make use of daily life experiences while supporting their children's financial literacy development, adopt a guiding approach, emphasize issues such as being thrifty, saving, and distinguishing between needs and wants, and perceive the school as having a supportive role in financial socialization. Accordingly, it is recommended to support family-based practices in the development of financial literacy at early ages and to include enriched activities in instructional processes.

Keywords: Financial socialization, Financial literacy, Primary school students, Parental perspective

Kültürel Miras Farkındalık Ölçeğinin (Kmf) Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Duygu Çağ¹, Şahin Kapıkıran² & Fatma Kırmızı^{3,*}

¹ Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

² Pamukkale Üniversitesi

³ Pamukkale Üniversitesi, fatmakirmizi73@gmail.com

Özet

Kültürel miras, bir toplumun paylaşılan tarihini yansıtan ve bireyler arasında birlik, dayanışma ve aidiyet duygularını pekiştiren önemli bir değerdir. İnsanlığın geçmişten bugüne taşıdığı deneyimler ve geleneksel birikimler, bugünü anlamlandırmada ve geleceğe yön vermede oldukça etkilidir. Geçmiş ile gelecek arasında kurulan bu bağ, toplumların devamlılığını sağlayan, ortak hareket etme kültürünü destekleyen ve yaratıcı potansiyeli besleyen temel dinamiklerden biridir.

İlkokul dönemi, bireylerin değer yargılarını benimsediği ve sosyal kimlik oluşturduğu kritik bir evre olarak kabul edilmektedir. Bu bağlamda kültürel miras eğitimi, ilkokul öğrencileri için güçlü kuramsal temellere sahip bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Bu dönem, çocukların kimlik gelişiminin şekillendiği ve değer sistemlerinin oluşmaya başladığı hassas bir süreçtir. İlkokul düzeyinde verilen kültürel miras eğitimi yalnızca geçmiş bilgilerin aktarımıyla sınırlı tutulmamalıdır. Bununla birlikte, ilkokul öğrencilerinin gelişimsel özelliklerini dikkate alan kültürel mirasa bakış açılarını değerlendiren psikometrik ölçme araçlarının yeterli düzeyde olduğunu söylemek oldukça zordur.

Bu çalışma kapsamında geliştirilen Kültürel Miras Farkındalık Ölçeğinin (KMF), ilkokul öğrencilerinin kültürel mirasa ilişkin farkındalıklarını incelemek için önemli ölçme aracı olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, ilkokul öğrencilerine yönelik olarak kültürel miras farkındalığını değerlendirmeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir.

Araştırmada nicel araştırma yöntemi ve bu yöntem kapsamındaki “tarama modeli” tercih edilmiştir. KMF ölçeğinin deneme çalışması Denizli’de 2025-2026 eğitim öğretim yılının bahar döneminde gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışması kamuya bağlı ilkokulların 3. ve 4. sınıflarında yürütülmüştür. Deneme çalışmasının yapıldığı örneklem, seçkisiz örneklem yöntemlerinden “tabakalı örneklem” ile belirlenmiştir. Veriler alt, orta ve üst sosyo ekonomik düzeydeki okullardan elde edilmiş ve toplamda 641 öğrenciye (kız=357 Erkek=284) ulaşılmıştır.

Yapılan alan yazın taraması ve öğrencilere uygulanan açık uçlu sorularda yola çıkılarak 33 yargı ile madde havuzu oluşturulmuştur. Oluşturulan bu havuz alan uzmanlarının incelemesine uygun bir şekilde yeniden düzenlenmiştir. Kapsam geçerliliği sonrasında yargılara beşli bir derecelendirme eklenmiştir. Böylece “aday ölçek formu” oluşturulmuş ve oluşturulan form yapı geçerliği ve güvenilirlik analizlerini gerçekleştirmek amacıyla örnekleme uygulanmıştır.

Yapılan AFA analizlerinde ölçeğin KMO değerinin 909 olduğu saptanmıştır. Yapılan analizlerde Bartlett's testi sonucunun ise anlamlı olduğu (5034,826, $p=0001$) belirlenmiştir. Verilere uygulanan AFA sürecinde ölçeğin iki faktörlü bir yapıda olduğu belirlenmiştir. DFA için AFA analizinde elde edilen 24 maddelik 2 faktörlü yapı için elde edilmiştir. Birinci alt ölçek 15 maddeden, ikinci alt ölçek ise 9 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin faktör yük değerleri 0,77 ile 0,34 arasında değişmektedir. Ölçeğin Cronbach's Alpha değeri tümü için 0,90; birinci alt ölçek için ,87; ikinci alt ölçek için ise ,77'dir. DFA çalışmaları sonucunda RMSEA .06 elde edilmiştir. Elde edilen veriler ışığında geçerliği ve güvenirliği sağlanmış bir ölçek geliştirildiğini söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Kültürel Miras, Farkındalık, İlkokul, Ölçek geliştirme.

Development Of The Cultural Heritage Awareness Scale (Cha): Validity And Reliability Study

Duygu Çağ¹, Şahin Kapıkıran² & Fatma Kırmızı^{3,*}

Abstract

Cultural heritage is a significant value that reflects a society's shared history and reinforces feelings of unity, solidarity, and belonging among individuals. The experiences and traditional accumulations that humanity has carried from the past to the present are highly effective in giving meaning to the present and shaping the future. This link established between the past and the future is one of the fundamental dynamics that ensures the continuity of societies, supports a culture of collective action, and nourishes creative potential.

Primary school is a critical stage where individuals adopt values and form their social identities. In this context, cultural heritage education offers a powerful learning environment for primary school students. It is believed that the Cultural Heritage Awareness Scale (CAS), developed within the scope of this study, will be an important measurement tool for examining primary school students' awareness of cultural heritage. The aim of this study is to develop a valid and reliable measurement tool to assess cultural heritage awareness among primary school students.

The research employed a quantitative research method and its "survey model." The trial run of the KMF scale was conducted in Denizli during the spring semester of the 2025-2026 academic year. The validity and reliability study was carried out in the 3rd and 4th grades of public primary schools. The sample for the trial was determined using stratified sampling, a type of random sampling method. Data were collected from schools in lower, middle, and upper socioeconomic levels, and a total of 641 students (357 girls, 284 boys) were reached.

Based on the literature review and open-ended questions administered to the students, a pool of 33 items was created. This pool was reorganized to suit the review of field experts. After content validity, a five-point rating scale was added to the items. Thus, a "candidate scale form" was created, and the created form was applied to the sample to perform structural validity and reliability analyses.

In the EFA analyses, the KMO value of the scale was determined to be 909. The Bartlett's test result was found to be significant (5034.826, $p=0001$). The EFA process determined that the scale has a two-factor structure. For CFA, the 24-item, two-factor structure obtained in the EFA analysis was used. The first subscale consists of 15 items, and the second subscale consists of 9 items. The factor loadings of the scale range from 0.77 to 0.34. The Cronbach's Alpha value of the scale is 0.90 for the whole; 0.87 for the first subscale; and 0.77 for the second subscale. The RMSEA was .06 as a result of the CFA studies. Based on the data obtained, it can be said that a scale with established validity and reliability has been developed.

Keywords: Keywords: Cultural Heritage, Awareness, Primary School, Scale development.

2024 Sosyal Bilgiler Öğretim Programı Öğrenme Çıktısı - İçerik Uyumunun İncelenmesi

Sıla Balcı ^{1,*} & Berrak Kocaman ²

¹ *Uşak Üniversitesi, silabalcı00@gmail.com*

² *Uşak Üniversitesi*

Özet

Yapılan çalışma, 2024 sosyal bilgiler dersi öğretim programında yer alan öğrenme çıktısı ile 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından pilot uygulamaya konulan ortaokul 5. sınıf sosyal bilgiler ders kitaplarında yer alan içerik ilişkisini ele almıştır. Öncelikle öğrenme çıktısı – içerik değerlendirme rubriği veri toplama aracı olarak hazırlanmıştır. Ardından 5. sınıf sosyal bilgiler öğrenme çıktıları ile ders kitabında yer alan içerik birbirinden bağımsız 2 eş gözlemci tarafından rubrik derecelerine göre değerlendirilmiştir. Son olarak öğrenme çıktısı – içerik değerlendirme rubriği ile bağımsız eş gözlemciler tarafından oluşturulan sonuçlar nicelleştirilerek uygun istatistiksel analizler elde edilmiş, öğrenme çıktısı – içerik uyumu belirlenmiştir. Ağırlıklı Kappa Katsayısı ile Miles ve Huberman Katsayısı analizleri ile hazırlanan rubriğin güvenilirliği saptanmıştır. Ağırlıklı Kappa Katsayısı analizi yapılan 5. sınıf sosyal bilgiler öğrenme alanlarının sonuçları iyi uyuma ve çok iyi uyuma aralığında olduğu tespit edilmiştir. Miles ve Huberman Katsayısı analizinden elde edilen hesap sonuçları 0.70’ten yüksek çıkmış olup, Ağırlıklı Kappa Katsayısı ile tutarlıdır. Hazırlanan rubriğin içeriği, yapısı ve ölçüt yönleri göz önüne alınarak geçerlilik çalışması yapılmıştır. Bu doğrultuda eğitim programları ve öğretimi eğitimi alanında lisansüstü eğitim gören 2 uzman ve sosyal bilgiler öğretmenliği alanında doktora eğitimi yapan 2 uzmanın görüşüne danışılmıştır. Rastgele seçilen bir öğrenme alanı ile rubriğin uygulanabilirliği test edilmiştir. Sonuç olarak 2024 sosyal bilgiler dersi öğretim programında bulunan öğrenme çıktısı- içerik birbiriyle uyuma gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: sosyal bilgiler öğretim programı, öğrenme çıktısı - içerik, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli

An Analysis of the Alignment Between Learning Outcomes and Content in the 2024 Social Studies Curriculum

Sıla Balcı ^{1,*} & Berrak Kocaman ²

Abstract

This study examined the relationship between the learning outcomes included in the 2024 social studies curriculum and the content found in the 5th-grade social studies textbooks piloted by the Ministry of National Education during the 2024–2025 academic year. First, a learning outcome–content evaluation rubric was developed as a data collection tool. Subsequently, the 5th-grade social studies learning outcomes and the content in the textbook were evaluated by two independent observers based on the rubric scores. Finally, the results generated by the independent observers using the learning outcomes–content evaluation rubric were quantified to obtain appropriate statistical analyses, and the alignment between learning outcomes and content was determined. The reliability of the rubric was established through Weighted Kappa Coefficient and Miles and Huberman Coefficient analyses. The results of the Weighted Kappa Coefficient analysis for the 5th-grade social studies learning domains were found to fall within the “good agreement” and “very good agreement” ranges. The results of the Miles and Huberman Coefficient analysis were higher than 0.70, which is consistent with the Weighted Kappa Coefficient. A validity study was conducted by considering the content, structure, and criteria of the developed rubric. In this context, the opinions of two experts pursuing graduate studies in educational programs and teacher education, and two experts pursuing doctoral studies in social studies education, were sought. The rubric’s applicability was tested using a randomly selected learning area. As a result, it was determined that the learning outcomes and content in the 2024 social studies curriculum align with one another.

Keywords: Social Studies Curriculum, Learning Outcomes - Content, Turkey’s Century Education Model

İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde ‘İnsanlar, Yerler ve Çevreler’ Öğrenme Alanının Öğretimine İlişkin Öğretmen Görüşleri

Reyis Bozkurt

Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, reyisbozkurt@ogr.iuc.edu.tr

Özet

Bu araştırma, ilkokul 4. sınıf sosyal bilgiler dersinde “İnsanlar, Yerler ve Çevreler” öğrenme alanına ilişkin öğretmen görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel durum çalışması yönteminde yürütülen araştırmada veriler, 10 sınıf öğretmeniyle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış ve içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular, öğretmenlerin en çok gösterip yaptırma, anlatım, gezi-gözlem ve yaparak yaşayarak öğrenme yöntemlerini kullandıklarını göstermektedir. Yöntem seçiminde öğrenci düzeyi, somutluk ve materyal imkânları belirleyici olurken; öğretim sürecinde beceri temelli öğrenme güçlükleri, hazırbulunuşluk eksikliği ve kavramsal zorluklar öne çıkmaktadır. Bu zorluklara karşı öğretmenler, daha çok öğrenci merkezli, uygulamalı ve görselleştirmeye dayalı yaklaşımları çözüm olarak önermektedir.

Sonuç olarak, çalışma sosyal bilgiler öğretiminde geleneksel ve öğrenci merkezli yöntemlerin birlikte kullanıldığını ve öğretim sürecinin çok boyutlu yapısını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler, öğretim yöntemleri, ‘insanlar, yerler ve çevreler’, sınıf öğretmeni

Teachers’ Opinions on the Teaching of the ‘People, Places and Environments’ Learning Area in 4th Grade Primary School Social Studies Course

Reyis Bozkurt

Abstract

This study aims to examine teachers’ views on the “People, Places and Environments” learning domain in the 4th-grade social studies course. The study was conducted using a qualitative case study design, and the data were collected through semi-structured interviews with 10 classroom teachers and analyzed using content analysis.

The findings indicate that teachers mostly use demonstration, lecture, field trip–observation, and learning by doing methods. While student level, concreteness, and availability of materials are the main factors influencing method selection, skill-based learning difficulties, lack of prior knowledge, and conceptual challenges emerge as the main problems in the teaching process. To overcome these difficulties, teachers mainly suggest student-centered, hands-on, and visualization-based approaches.

In conclusion, the study reveals that both traditional and student-centered methods are used together in social studies teaching and highlights the multidimensional nature of the teaching process.

Keywords: Social studies, teaching methods, 'people, places and environments', classroom teachers

İlkokul Öğrencilerinin Duygu Dünyasına Yolculuk: Öğrencilerin Duygu Düzenlenme Becerilerinin İncelenmesi

Ceren Bozdaş^{1,*}, Muhammet Eren Macit¹, Nuray Karakuş¹, Selin Kantaş¹ & Mustafa Erol²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, cerenbzds69@hotmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Duygular; düşünce ve davranışların yönetilmesinde kişiye motivasyon sağlayarak karar verme gibi üst düzey becerilerin kullanılmasında önemli bir role sahiptir. Bundan dolayı duygular bireyin yaşamında değerli ve kritik işlevlerden biri olarak kabul edilmektedir. Bu kritik işlevler doğru zaman ve durumda uygun bir çerçevede düzenlenmediği takdirde kişinin hayatını zorlaştırabilmektedir. Bu zorlukların minimum düzeyde yaşanması için bireylere verilebilecek öncelikli becerilerden biri duygu düzenleme becerisidir. “Duygu Düzenleme Süreci Modeli” çerçevesinden bakıldığında çocukların duygusal uyaranlara verdikleri tepkileri yönetme biçimleri, onların öznel iyi oluşlarını doğrudan etkilemektedir. Çocukluk dönemindeki sosyal-duygusal gelişim; akademik başarı, sosyal kabul ve psikolojik sağlamlığın en temel belirleyicilerinden biridir. Literatür incelendiğinde duygu düzenleme, yalnızlık ve mutluluk kavramlarının ayrı ayrı ele alındığı görülmektedir. Araştırma, bu kavramlar arasındaki etkileşimi bütüncül olarak ortaya koyması açısından önem taşımaktadır. Çocukluk döneminde sosyal-duygusal gelişim; bireyin akademik, sosyal ve psikolojik uyumunun belirleyicilerinden biri olduğundan söz konusu değişkenlerin birlikte ele alınması kuramsal çerçeve ve uygulama açısından önem taşımaktadır. Bu bağlamda araştırmada ilkokulda öğrenim gören çocukların duygu düzenleme becerileri, yalnızlık ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul’da bulunan ilkokullardan kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen 3. ve 4. sınıf kademesindeki öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri “Çocuklar İçin Yalnızlık Ölçeği”, “Okul Çocuklarının Mutluluk Envanteri” ve “Çocuklar İçin Duygu Düzenleme Ölçeği” ölçekleri aracılığıyla elde edilmiş ve pearson korelasyon analizi ile analiz edilmiştir. Araştırmanın bulguları, yalnızlık ile mutluluk arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığını göstermiştir. Buna karşın yalnızlık ile duygu düzenleme arasında düşük düzeyde fakat anlamlı pozitif bir ilişki saptanmıştır. En güçlü ilişki ise mutluluk ile duygu düzenleme arasında gözlemlenmiş; bu iki değişken arasında orta düzeye yakın anlamlı bir pozitif ilişki bulunmuştur. Elde edilen bulgular duygu düzenleme becerisinin özellikle öğrencilerin mutluluk düzeyleriyle yakından ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuçların ilkokul düzeyinde yalnızlık, duygu düzenleme ve mutluluk çalışmalarına katkıda bulunacağı

ön görülmektedir. Araştırma, çocukların yalnızca akademik değil; sosyal ve duygusal gelişimlerinin de bütüncül bir bakış açısıyla ele alınması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Yalnızlık, mutluluk, duygu düzenleme becerisi, ilkokul

A Journey into the Emotional World of Primary School Students: An Examination of Students' Emotion Regulation Skills

Ceren Bozdaş^{1,*}, Muhammet Eren Macit¹, Nuray Karakuş¹, Selin Kantaş¹ & Mustafa Erol²

Abstract

Emotions play a pivotal role in utilizing high-level skills such as decision-making by providing individuals with the necessary motivation to manage their thoughts and behaviors. Consequently, emotions are considered one of the most valuable and critical functions in an individual's life. If these critical functions are not regulated within an appropriate framework at the right time and in the right situation, they can complicate an individual's life. To minimize such difficulties, emotion regulation is one of the primary skills that should be instilled in individuals. From the perspective of the "Process Model of Emotion Regulation," the ways in which children manage their reactions to emotional stimuli directly affect their subjective well-being. Social-emotional development during childhood is a fundamental determinant of academic success, social acceptance, and psychological resilience.

A review of the literature reveals that the concepts of emotion regulation, loneliness, and happiness are generally addressed separately. This study is significant as it provides a holistic demonstration of the interaction between these concepts. Since social-emotional development in childhood is a key determinant of an individual's academic, social, and psychological adjustment, examining these variables together is of importance for both theoretical frameworks and practical applications. In this context, the study aims to examine the relationship between the emotion regulation skills, loneliness, and happiness levels of elementary school students.

The research was conducted using the relational survey model, one of the quantitative research designs. The study group consists of 3rd and 4th-grade students selected from elementary schools in Istanbul through convenience sampling. Data were collected using the "Loneliness Scale for Children," the "Happiness Inventory for School Children," and the "Emotion Regulation Scale for Children," and were subsequently analyzed using Pearson correlation analysis.

The research findings indicated that there was no statistically significant relationship between loneliness and happiness. However, a low-level but significant positive relationship was identified between loneliness and emotion regulation. The strongest correlation was observed between happiness and emotion regulation, revealing a significant positive relationship approaching a medium level. These findings demonstrate that emotion regulation skills are closely linked, particularly to students' happiness levels. It is anticipated that these results will contribute to the body of research on loneliness, emotion regulation, and happiness at the elementary school level. Ultimately, the study suggests that children's

development should be addressed through a holistic lens that encompasses not only academic but also social and emotional growth.

Keywords: Keywords: Loneliness, happiness, emotion regulation skills, primary school

Öğretmen Adaylarının Okul Dışı Çevrelere Eğitim Amaçlı Gezi Düzenleyebilme Öz-Yeterlik İnancı, Sanal Müze Kullanımına Yönelik Tutumu ve Kültürel Miras Farkındalıkları Arasındaki İlişki

Muhammet Hasan Yumuşak ^{1,*} & Damla Arıkoğlu ¹

¹ *Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Muhammet.yumusak@ogr.dpu.edu.tr*

Özet

İçinde bulunduğumuz bilgi ve teknoloji çağında eğitim; sınıfın dört duvarı arasına sıkıştırılmış salt bir bilgi aktarım süreci olmaktan çıkmış, yaşam boyu süren, çok boyutlu ve etkileşimli bir deneyim ekosistemine dönüşmüştür. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin temel felsefesini oluşturan “erdem-değer-eylem” bütünlüğü, bireylerin yalnızca akademik olarak donanımlı olmalarını değil geçmişleriyle bağ kuran, kültürel miraslarına sahip çıkan ve bu mirası dijital çağın araçlarıyla geleceğe taşıyabilen sorumlu yurttaşlar olarak yetiştirmelerini hedeflemektedir. Bu dönüşümün sahadaki en kritik uygulayıcıları şüphesiz öğretmenlerdir. Öğretmenlerin, öğrencileri fiziksel saha gezilerini yönetebilme kapasiteleri ile sanal müzeler gibi dijital platformları öğretim süreçlerine entegre edebilme vizyonları, nitelikli bir kültürel miras eğitiminin birbirini tamamlayan iki temel sütunudur. Ancak literatürde; öğretmen adaylarının fiziksel gezi düzenleme öz-yeterlikleri, sanal müzelere yönelik tutumları ve kültürel miras bilinçleri genellikle birbirinden bağımsız olarak ele alınmıştır.

Bu araştırmanın temel amacı; öğretmen adaylarının okul dışı çevrelere eğitim amaçlı gezi düzenleyebilme öz-yeterlik inançları, sanal müze kullanımına yönelik tutumları ve kültürel miras farkındalıkları arasındaki ilişki ağını bütüncül bir yaklaşımla çözümlemektir. Çalışma; fiziksel mekânı kullanma becerisine güvenen bir öğretmen adayının, dijital alternatiflere (sanal müzelere) nasıl yaklaştığını ve bu iki farklı pedagojik aracın kültürel miras bilincini ne yönde yordadığını ortaya koymayı hedeflemektedir.

Araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından korelasyonel tarama deseninde yapılandırılmıştır. Çalışmanın örneklemini Türkiye'deki devlet üniversitelerinin eğitim fakültelerinde öğrenim gören en az 600 öğretmen adayından oluşturmaktadır. Araştırma verileri dört bölümden oluşan kapsamlı bir ölçe seti ile toplanacaktır: Kişisel Bilgi Formu, alan gezilerinin planlama, uygulama ve değerlendirme aşamalarına yönelik inançları ölçen, Bozdoğan (2016) tarafından geliştirilen “Okul Dışı Çevrelere Eğitim Amaçlı Gezi Düzenleyebilme Öz-Yeterlik İnancı Ölçeği”, dijital pedagojik araçların kabulünü değerlendiren Peker (2020) tarafından geliştirilen “Sanal Müze Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği” ve bireyin somut/somut olmayan mirası tanıma ve koruma yönelimini saptayan Demir (2023) tarafından literatüre kazandırılan “Kültürel Miras Farkındalık Ölçeği”.

Verilerin analiz sürecinde ilk olarak normallik varsayımları test edilecek; ardından değişkenler arasındaki ikili ilişkilerin yapısını anlamak için Pearson Korelasyon Analizi kullanılacaktır.

Araştırmanın temel denencesi olan; sanal müze tutumunun ve gezi düzenleme öz-yeterliğinin, kültürel miras farkındalığı üzerindeki açıklayıcı gücünü ve olası aracı rollerini test etmek amacıyla Aşamalı Çoklu Doğrusal Regresyon Analizi uygulanacaktır. Elde edilecek bulguların, eğitim fakültelerinin öğretmen yetiştirme müfredatlarında fiziksel ve dijital okul dışı öğrenme bileşenlerinin nasıl daha senkronize işlenebileceğine dair kanıta dayalı bir yol haritası sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul dışı öğrenme ortamları, öz-yeterlik inancı, sanal müze, kültürel miras farkındalığı.

The Relationship Between Prospective Teachers' Self-Efficacy Beliefs in Organizing Educational Trips to Out-of-School Environments, Their Attitudes Towards Virtual Museum Use, and Their Cultural Heritage Awareness

Muhammet Hasan Yumuşak ^{1,*} & Damla Arıkoğlu ¹

Abstract

In today's information and technology age, education has transformed from a mere information transfer process confined within the four walls of a classroom into a lifelong, multi-dimensional, and interactive ecosystem of experiences. The "virtue-value-action" unity, which forms the core philosophy of the Turkish Century Education Model, aims not only to equip individuals academically but also to cultivate responsible citizens who connect with their past, cherish their cultural heritage, and carry this heritage into the future using the tools of the digital age. Undoubtedly, teachers are the most critical implementers of this transformation in the field. Teachers' capacity to manage physical field trips for students and their vision to integrate digital platforms such as virtual museums into teaching processes are two fundamental, complementary pillars of a high-quality cultural heritage education. However, in the literature, pre-service teachers' self-efficacy in organizing physical field trips, their attitudes towards virtual museums, and their cultural heritage awareness have generally been addressed independently. The main purpose of this research is; This study aims to analyze, through a holistic approach, the network of relationships between prospective teachers' self-efficacy beliefs in organizing educational trips to non-school environments, their attitudes towards the use of virtual museums, and their awareness of cultural heritage. The study seeks to reveal how a prospective teacher confident in their ability to use physical spaces approaches digital alternatives (virtual museums) and how these two different pedagogical tools predict cultural heritage awareness.

The research is structured using a correlational survey design, a quantitative research approach. The sample consists of at least 600 prospective teachers studying in the faculties of education at state universities in Turkey. Research data will be collected using a comprehensive set of four measurements: a Personal Information Form, the “Self-Efficacy Belief Scale for Organizing Educational Trips to Non-School Environments” developed by Bozdoğan (2016), which measures beliefs regarding the planning, implementation, and evaluation phases of field trips, the “Attitude Scale Towards Virtual Museum Use” developed by Peker (2020), which evaluates the acceptance of digital pedagogical tools, and the “Cultural Heritage Awareness Scale” introduced to the literature by Demir (2023), which determines the individual's orientation towards recognizing and protecting tangible/intangible heritage. In the data analysis process, normality assumptions will be tested first; then Pearson Correlation Analysis will be

used to understand the structure of the pairwise relationships between the variables. To test the explanatory power and possible mediating roles of virtual museum attitudes and self-efficacy in organizing trips on cultural heritage awareness, which is the main hypothesis of the research, Stepwise Multiple Linear Regression Analysis will be applied. The findings are expected to provide an evidence-based roadmap for how physical and digital out-of-school learning components can be more synchronized within teacher training curricula at faculties of education.

Keywords: Out-of-school learning environments, self-efficacy belief, virtual museum, cultural heritage awareness.

Sosyal Bilgiler Eğitiminde Görsel Okuryazarlık Becerisinin Yeri: Lisans ve Ortaokul Öğretim Programlarının İncelenmesi

Melike Çelebi ^{1,*} & Ünal Şimşek ¹

¹ Aksaray Üniversitesi, celebimelike84@gmail.com

Özet

Bu araştırma, görsel okuryazarlık becerisinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı'ndaki (2024) ve Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Lisans Programı'ndaki (2018) mevcut durumunu ortaya koymayı amaçlamaktadır. Nitel araştırma temelinde kurgulanan mevcut çalışmada doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmada kriter olarak öğrenme alanları, beceriler, amaçlar ve ders içerikleri belirlenen kriterler doğrultusunda analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre Sosyal bilgiler öğretim programında görsel okuryazarlık becerisine okuryazarlık becerileri kapsamında yer verildiği ve bu becerinin tüm öğrenme alanlarıyla ilişkilendirildiği görülmektedir. Bu durum, görsel okuryazarlık becerisinin programın bütüncül yapısı içerisinde ele alındığını göstermektedir. Bununla birlikte programın temel yaklaşım, özel amaçlar ve uygulanmasına ilişkin esaslar bölümünde bu becerinin doğrudan ve açık biçimde yapılandırılmadığı tespit edilmiştir. Bu durum, görsel okuryazarlık becerisinin programda yer almakla birlikte amaç ve uygulama boyutunda eksiklikler olduğunu göstermektedir. Sosyal bilgiler öğretmenliği lisans programı incelendiğinde ise görsel okuryazarlık becerisinin doğrudan bir ders ya da yetkinlik alanı olarak tanımlanmadığı görülmektedir. Bununla birlikte Genel fiziki coğrafya kapsamında harita bilgisi, Medya okuryazarlığı ve eğitimi kapsamında görsel medya analizi, Sosyal bilgiler ders kitabı incelemesi kapsamında görsel tasarım unsurları ve Bilişim teknolojileri derslerinde grafik ve tablo oluşturma uygulamaları gibi içeriklerde bu beceriyi destekleyen dolaylı bileşenlere yer verildiği tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda görsel okuryazarlık becerisinin Sosyal bilgiler öğretim programında tüm öğrenme alanlarıyla ilişkilendirildiği, ancak programın amaç ve uygulama boyutunda bazı eksikliklerin görüldüğü; Sosyal bilgiler öğretmenliği lisans programında ise bu becerinin doğrudan bir ders olarak yer almadığı fakat farklı ders içerikleri aracılığıyla dolaylı biçimde desteklendiği söylenebilir. Bu sonuçlar doğrultusunda görsel okuryazarlık becerisinin öğretim programlarında daha açık, sistematik ve bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasına yönelik düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler dersi öğretim programı, Sosyal bilgiler öğretmenliği lisans programı, Görsel okuryazarlık becerisi

The Role of Visual Literacy Skills in Social Studies Education: An Examination of Undergraduate and Secondary School Curricula

Melike Çelebi ^{1,*} & Ünal Şimşek ¹

Abstract

This research aims to reveal the current state of visual literacy skills in the Turkish Century Education Model Social Studies Curriculum (2024) and the Social Studies Teacher Training Undergraduate Program (2018). This study, designed on the basis of qualitative research, utilized the document analysis method. Descriptive analysis techniques were employed in the analysis of the obtained data. Learning areas, skills, objectives, and course content were analyzed according to the criteria determined for the research. According to the research results, visual literacy skills are included in the Social studies curriculum as part of literacy skills, and this skill is linked to all learning areas. This demonstrates that visual literacy skills are addressed within the holistic framework of the program. However, it was found that this skill was not directly and explicitly structured in the program's core approach, specific objectives, and implementation guidelines. This situation indicates that while visual literacy skills are included in the program, there are shortcomings in terms of both objectives and implementation. When examining the Social studies teacher training undergraduate program, it is observed that visual literacy skills are not directly defined as a course or competency area. However, it has been determined that indirect components supporting this skill are included in content such as map knowledge within General physical geography, visual media analysis within Media literacy and education, visual design elements within Social studies textbook review, and graph and table creation applications in Information technology courses. Based on the findings, it can be said that visual literacy skills are linked to all learning areas in the Social studies curriculum, but some shortcomings are observed in the aims and implementation dimensions of the program; and that in the Social studies teacher training undergraduate program, this skill is not directly included as a course but is indirectly supported through different course contents. Based on these results, it is recommended that adjustments be made to address visual literacy skills in curricula with a more explicit, systematic, and holistic approach.

Keywords: Social studies curriculum, Social studies teacher training undergraduate program, Visual literacy skills

Zihindeki “Öteki”: Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Zenofobi Eğilim ve Algılarının İncelenmesi

Damla Arıkoğlu^{1,*} & Döndü Özdemir¹

¹ *Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, dmlarkglu@gmail.com*

Özet

Küreselleşme, artan uluslararası göç hareketleri ve kültürel çeşitliliğin görünürlüğüne artması; bireylerin kendi grubundan olmayanlara ve sosyokültürel olarak kendinden farklı olanlara yönelik algı ve tutumlarını hem toplumsal hem de eğitsel bağlamda önemli bir araştırma alanı haline getirmiştir. Bu süreçte yabancıya yönelik korku, mesafe, güvensizlik ve dışlama eğilimlerini ifade eden zenofobi, özellikle demokratik toplumlarda birlikte yaşama kültürünü tehdit eden kritik bir olgu olarak öne çıkmaktadır. Eğitim kurumları ise bu tür tutumların ya dönüştürüldüğü ya da yeniden üretildiği temel sosyal alanlar arasında yer almaktadır. Özellikle Sosyal Bilgiler eğitimi; demokratik vatandaşlık bilinci, insan haklarına saygı ve kültürel çoğulculuğun geliştirilmesi gibi temel hedefleri doğrultusunda, bireylerin farklılıklarla kurduğu ilişkinin niteliğini belirlemede merkezi bir rol üstlenmektedir. Ancak bu hedeflerin sınıf ortamında karşılık bulması, büyük ölçüde öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının sahip oldukları değerler, tutumlar ve zihinsel şemalarla yakından ilişkilidir. Bu bağlamda öğretmen adaylarının zihin dünyalarında “öteki”nin nasıl inşa edildiğinin anlaşılması, kapsayıcı ve demokratik eğitim ortamlarının oluşturulması açısından önemli bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Araştırmada, Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının zenofobi eğilimleri ve algılarını belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmada, karma yöntem yaklaşımı benimsenmiştir. Araştırmanın çalışma evrenini Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Anabilim Dalı tüm sınıf düzeylerinde öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmanın nicel boyutunda Özmete, Yıldırım ve Duru (2018) tarafından Türk kültürüne uyarlanan “Yabancı Düşmanlığı (Zenofobi) Ölçeği” veri toplama aracı olarak kullanılacaktır. Bu aşamada örneklem alma yoluna gidilmeyecek ve veri toplama aracı tüm öğretmen adaylarına gönüllülük esas alınarak uygulanacaktır. Elde edilen veriler öncelikle betimsel istatistiksel teknikler kullanılarak analiz edilecektir. Gruplar arası karşılaştırmalar için ise parametrik ve non-parametrik istatistiksel tekniklere ilişkin normal dağılım gibi sayıtların sınanmasının ardından uygun istatistiksel teknikler seçilecektir. Nitel aşamada ise gönüllü öğretmen adaylarıyla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecek ve elde edilen veriler tematik analiz yoluyla çözümlenecektir. Elde edilen bulgular öğretmen adayların zenofobi eğilimleri, algı ve deneyimleri gibi başlıklar altında sunulacaktır. Ulaşılan araştırma sonuçları alanyazındaki diğer araştırma sonuçları ile karşılaştırılarak tartışılacaktır. Son olarak araştırma sonuçları kapsamında uygulamaya ve yapılabilecek diğer araştırmalara dönük öneriler geliştirilecektir. Araştırma bulgularının, öğretmen yetiştirme programlarında kapsayıcılık, çokkültürlü eğitim ve eleştirel farkındalık

boyutlarının güçlendirilmesine katkı sağlaması; ayrıca Sosyal Bilgiler eğitimi bağlamında demokratik değerlerin sınıf ortamında daha etkili biçimde hayata geçirilmesine yönelik çıkarımlar sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zenofobi, sosyal bilgiler öğretmen adayları, demokratik eğitim, çokkültürlülük.

The "Other" in the Mind: An Examination of Xenophobia Tendencies and Perceptions of Social Studies Teacher Candidates

Damla Arıkoğlu ^{1,*} & Döndü Özdemir ¹

Abstract

Globalization, increasing international migration, and the growing visibility of cultural diversity have made individuals' perceptions and attitudes toward those outside their own group and those who are socioculturally different a significant area of research in both social and educational contexts. In this process, xenophobia which expresses fear, distrust, and tendencies toward exclusion toward foreigners has emerged as a critical phenomenon threatening the culture of coexistence, particularly in democratic societies. Educational institutions, meanwhile, are among the primary social spaces where such attitudes are either transformed or reproduced. In particular, Social Studies education plays a central role in shaping the nature of individuals' relationships with differences, in line with its fundamental objectives of fostering democratic citizenship, respect for human rights, and cultural pluralism. However, the realization of these objectives in the classroom is closely linked to the values, attitudes, and mental schemas held by teachers and teacher candidates. In this context, understanding how the "other" is constructed in the minds of teacher candidates emerges as a crucial requirement for creating inclusive and democratic educational environments.

The study aimed to determine the xenophobic tendencies and perceptions of social studies teacher candidates. A mixed-methods approach was adopted in the study. The study population consisted of teacher candidates enrolled in all grade levels within the Department of Social Studies Education at the Faculty of Education, Dumlupınar University. In the quantitative dimension of the study, the "Xenophobia Scale" adapted to Turkish culture by Özmete, Yıldırım, and Duru (2018), will be used as the data collection instrument. No sampling will be conducted at this stage, and the data collection instrument will be administered to all teacher candidates on a voluntary basis. The quantitative data obtained will first be analyzed using descriptive statistical techniques. For comparisons between groups, appropriate statistical techniques will be selected after testing assumptions such as normal distribution regarding parametric and non-parametric statistical techniques. In the qualitative phase, semi-structured interviews will be conducted with volunteer teacher candidates, and the data obtained will be analyzed through thematic analysis. The findings will be presented under headings such as teacher candidates' xenophobic tendencies, perceptions, and experiences. The research results will be discussed by comparing them with findings from other studies in the literature. Finally, recommendations will be developed regarding practical applications and potential future research based on the findings. The research findings are expected to contribute to strengthening the dimensions of inclusivity, multicultural education, and critical awareness in teacher training programs; furthermore, they are expected to offer

insights into how democratic values can be more effectively implemented in the classroom within the context of social studies education.

Keywords: Xenophobia, social studies teacher candidates, democratic education, multiculturalism.

İlkokul Sosyal Bilgiler Dersinde Yapay Zekâ Kullanımının Karar Verme Becerisine Etkisi

Nazar Gökçe ¹, Birsen Berfu Akaydın ^{2,*}, Ceren Denk ¹ & Büşra Nur Yürük ¹

¹ Kocaeli Üniversitesi

² Kocaeli Üniversitesi, berfu.akaydin@kocaeli.edu.tr

Özet

Bilgi ve teknoloji çağının gereksinimleri, eğitim süreçlerinde öğrencilerin yalnızca bilgiye erişmesini değil, aynı zamanda bu bilgiyi analiz ederek rasyonel kararlar alabilmesini zorunlu kılmaktadır. 21. yüzyıl becerileri arasında önemli bir yere sahip olan karar verme becerisi, günlük yaşamda kullanılacak becerilerden biri olmanın yanında gerçek yaşam durumlarını merkeze alan Sosyal Bilgiler dersinde kazanılması gereken temel becerilerden biridir. Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf Sosyal Bilgiler dersinde yapay zekâ (YZ) destekli öğretim uygulamalarının öğrencilerin karar verme becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen doğrultusunda tasarlanmıştır. Çalışma grubu, Kocaeli ili İzmit ilçesinde bulunan bir devlet okulunda öğrenim gören iki farklı dördüncü sınıfta yer alan toplam 68 öğrenciden oluşmaktadır. Deney grubunda (n=33), seçilen ünite kapsamında yapay zekâ aracılığıyla oluşturulan ve etik ikilemler içeren senaryo videoları kullanılarak uygulama yapılmıştır. Bu süreçte öğrenciler, YZ destekli sistemlerden aldıkları anlık ve kişiselleştirilmiş geri bildirimler doğrultusunda kararlarının olası sonuçlarını değerlendirme imkânı bulmuştur. Kontrol grubunda (n=35) ise öğretim programında öngörülen yöntem ve teknikler doğrultusunda öğretim gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak ilkokul öğrencilerine yönelik karar verme beceri ölçeği kullanılmıştır. Uygulama süreci beş hafta sürmüş olup haftada iki etkinlik olmak üzere toplam 10 etkinlik gerçekleştirilmiştir. Uygulama süreci sonunda ön test- son test puanları ve deney-kontrol grubunun son test puanları karşılaştırılmıştır. Araştırma sonucunda hem deney hem de kontrol grubunda karar verme becerisi puanlarının anlamlı düzeyde farklılaştığı belirlenmiş olup Cohen's d etki büyüklüğü karşılaştırıldığında yapay zekâ kullanımının karar verme becerisi üzerinde yüksek düzeyde etkisinin olduğu ortaya çıkmıştır. Araştırma sonuçları, yapay zekânın yalnızca bir içerik sunum aracı değil, aynı zamanda öğrencilerin bilişsel süreçlerini destekleyen bir karar destek mekanizması olarak işlev görebileceğini ortaya koymaktadır. Öğrencilerin karmaşık ve çok boyutlu senaryolar karşısında geliştirdikleri analitik düşünme süreçleri, YZ destekli öğretimin karar verme becerilerinin gelişiminde önemli bir potansiyele sahip olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, sosyal bilgiler öğretiminde dijital araçların pedagojik ve etik ilkeler doğrultusunda yapılandırılmasının, öğrencilerin üst düzey düşünme becerilerinin geliştirilmesine katkı sağlayabileceğini ortaya koyarak alanyazına katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karar verme, yapay zekâ, sosyal bilgiler, ilkokul

The Effect of Using Artificial Intelligence in Primary School Social Studies Courses on Decision-Making Skills

Nazar Gökçe ¹, Birsen Berfu Akaydın ^{2,*}, Ceren Denk ¹ & Büşra Nur Yürük ¹

Abstract

The requirements of the information and technology age necessitate that students in educational processes not only access information but also analyze it and make rational decisions. Decision-making, which holds a significant place among 21st-century skills, is not only a skill used in daily life but also one of the fundamental competencies to be acquired in Social Studies courses, which center on real-life situations. The aim of this study is to examine the effect of artificial intelligence (AI)-supported instructional practices on the decision-making skills of fourth-grade primary school students in Social Studies courses. The study was designed based on a quasi-experimental design with a pretest-posttest control group. The study group consists of a total of 68 students from two different fourth-grade classes attending a public school in the İzmit district of Kocaeli province. In the experimental group (n = 33), instruction was conducted using scenario-based videos containing ethical dilemmas, generated through artificial intelligence within the selected unit. During this process, students were provided with the opportunity to evaluate the possible outcomes of their decisions based on instant and personalized feedback received from AI-supported systems. In the control group (n = 35), instruction was carried out in accordance with the methods and techniques prescribed in the curriculum. A decision-making skills scale developed for primary school students was used as the data collection instrument. The implementation process lasted five weeks, during which a total of 10 activities were conducted, with two activities per week. At the end of the implementation, pretest-posttest scores and the posttest scores of the experimental and control groups were compared. The findings revealed that decision-making skill scores differed significantly in both the experimental and control groups. However, when Cohen's d effect size was examined, it was found that the use of artificial intelligence had a high-level effect on decision-making skills. The results of the study indicate that artificial intelligence can function not only as a content delivery tool but also as a decision-support mechanism that enhances students' cognitive processes. The analytical thinking processes developed by students when faced with complex and multidimensional scenarios demonstrate that AI-supported instruction has significant potential in improving decision-making skills. By highlighting that the structuring of digital tools in Social Studies education in line with pedagogical and ethical principles can contribute to the development of higher-order thinking skills, this study offers a valuable contribution to the literature.

Keywords: Decision-making, artificial intelligence, social studies, primary school

İlkokulda Tartışmalı Konulara Yer Var mı? Hayat Bilgisi, Sosyal Bilgiler ve İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi Derslerinden Gözlemler

Esra Rabiye Karaman Güler ^{1,*} & Yücel Kabapınar ²

¹ Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, esrarabiye.karaman@erdogan.edu.tr

² Marmara Üniversitesi

Özet

Tartışmalı konular, toplumsal düzeyde ortak bir uzlaşının sağlanamadığı ve farklı değer yargılarına dayalı karşıt görüşlerin bulunduğu konulardır. Bu tür konuların eğitim ortamına dâhil edilmesi, eleştirel düşünme, empati geliştirme, aktif yurttaşlık ve demokratik katılım becerilerinin desteklenmesi açısından önemli görülmekte ve bu yönüyle vatandaşlık eğitiminin temel bileşenlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte araştırmalar, tartışmalı konuların sınıflarda nadiren ya da çok az yer bulduğunu ortaya koymuştur.

Türkiye’de tartışmalı konuların sınıflarda yer alma durumunu inceleyen çalışmalarda da öğretmenlerin bu konuları sınıfa getirmekten, tartışmalı konuları sınıfa taşısalar dahi ya müfredatın sınırları içinden "tehlikesiz" konular seçtikleri ya da kendi görüşlerini belirterek tartışmayı yönlendirdikleri ve kapattıkları görülmüştür. Türkiye’de tartışmalı konular ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde bu çalışmaların çoğunlukla sosyal bilgiler öğretmenleri, sosyal bilgiler öğretmen adayları ve sınıf öğretmeni adaylarıyla gerçekleştirildiği görülmüştür. Uygulamalı çalışmalar ise çoğunlukla ortaokul seviyesinde gerçekleştirilmiştir. Ancak, Türkiye’de özellikle ilkökul düzeyinde tartışmalı konuların ne ölçüde yer bulduğu yeterince araştırılmamıştır.

Bu araştırmanın amacı ilkökul kademesinde Hayat Bilgisi, Sosyal Bilgiler ve İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi derslerinde tartışmalı konuların sınıf ortamına nasıl yansıdığını gözlem ve görüşmeler yoluyla betimlemektir. Bu araştırma, doktora tezi kapsamında yürütülen eylem araştırmasının keşif aşamasını oluşturan nitel bir çalışmadır. Tartışmalı konular çoğunlukla sosyal bilimleri oluşturan derslerle ilişkili olduğundan, bu çalışmada tartışmalı konuların planlı ya da plansız biçimde sınıf ortamına yansıyabileceği düşünülen Hayat Bilgisi, Sosyal Bilgiler ve İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi (İHYD) dersleri gözlem için tercih edilmiştir. Araştırma kapsamında 3. sınıf Hayat Bilgisi dersinde 2 sınıf, 4. sınıf Sosyal Bilgiler dersinde 2 sınıf ve 4. sınıf İHYD dersinde 2 sınıf olmak üzere 6 farklı sınıfta toplam 24 saatlik katılımcı olmayan gözlem yürütülmüştür. Gözlemler ses kaydı ve araştırmacı notlarıyla belgelenmiş; sınıf öğretmenleriyle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veriler tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular incelendiğinde, gözlemlenen derslerin hiçbirinde tartışmalı bir konunun öğretmen tarafından planlı ya da plansız biçimde sınıfa taşınmadığı saptanmıştır. Bununla birlikte öğrenciler tarafından gündeme getirilen tartışmalı konu potansiyeli taşıyan ifadeler ise çoğunlukla sessizce geçirilmiştir,

sınıfta ele alınmasının uygun olmadığı belirtilerek veya öğretmen kendi görüşünü söyleyerek konuyu kapatması yoluyla kapatılmıştır. Bulgular incelendiğinde, öğretmenlerin söylemleri ile uygulamaları arasında tutarsızlıklar olduğu görülmüştür. Görüşülen öğretmenlerin tamamı sınıflarında tartışma yürüttüklerini ifade etmiş; ancak gözlemler, bu yöntemin büyük ölçüde soru-cevap etkinliğinden ibaret olduğunu ortaya koymuştur. Sınıf konuşmaları ise çoğunlukla öğretmen-öğrenci arasında tek yönlü bir akış izlemiş; öğrenciler arası tartışma ortamı gözlemlenmemiştir.

Bu bulgular, Türkiye'de tartışmalı konuların öğretiminde uygulamaya yönelik eksikliklerin varlığını doğrulamakta; eleştirel düşünen, farklılıklara saygılı ve demokratik katılıma hazır bireyler yetiştirebilmek için bu konuların ilkökul kademesinde planlı uygulamalar yoluyla sınıfa taşınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: tartışmalı konular, ilkökul, hayat bilgisi dersi, sosyal bilgiler dersi, insan hakları, yurttaşlık ve demokrasi dersi

Is There Room for Controversial Issues in Primary School? Observations from Life Studies, Social Studies, and Human Rights, Citizenship and Democracy Courses

Esra Rabiye Karaman Güler ^{1,*} & Yücel Kabapınar ²

Abstract

Controversial issues are topics on which no social consensus has been reached and where opposing views based on different value judgments exist. Incorporating such issues into educational settings is considered significant in terms of fostering critical thinking, empathy, active citizenship, and democratic participation, and is therefore regarded as a fundamental component of citizenship education. However, research has shown that controversial issues rarely find a place in classrooms.

Studies conducted in Türkiye indicate that teachers tend to avoid bringing controversial issues into the classroom and when they do, they either select "safe" topics within the curriculum or close the discussion by expressing their own views. The majority of existing studies have been conducted with teachers and pre-service teachers and at the middle school level, while research focusing specifically on the primary school level remains notably limited.

This study aims to describe how controversial issues are reflected in primary school Life Studies, Social Studies, and Human Rights, Citizenship and Democracy classrooms through observations and interviews. It constitutes the reconnaissance phase of an action research study conducted as part of a doctoral dissertation and is qualitative in nature. Data were collected through 24 hours of non-participant classroom observation across six classrooms — two third-grade Life Studies classrooms, two fourth-grade Social Studies classrooms, and two fourth-grade Human Rights, Citizenship and Democracy classrooms — along with audio recordings and researcher field notes. Semi-structured interviews were also conducted with the classroom teachers. Data were analyzed using thematic analysis.

The findings revealed that no controversial issue was introduced into any of the observed classrooms by teachers, either in a planned or unplanned manner. Student-initiated statements carrying the potential for controversial discussion were largely ignored or dismissed — either by redirecting the conversation, stating that the topic was inappropriate for classroom discussion, or by the teacher closing the discussion with their own opinion. A notable inconsistency was also observed between teachers' stated practices and their actual classroom behavior: all interviewed teachers reported conducting discussions in their classrooms, yet observations indicated that what they described as discussion largely consisted of question-and-answer exchanges. Classroom talk predominantly followed a one-directional teacher-to-student flow, with no peer-to-peer discussion observed.

These findings confirm the existence of gaps in the practical implementation of teaching controversial topics in Türkiye; they strongly underscore the need to bring these topics into the classroom through

planned initiatives at the primary school level in order to raise individuals who think critically, respect diversity, and are prepared for democratic participation.

Keywords: controversial issues, primary school, life studies, social studies, human rights, citizenship and democracy course

İlkokul Sosyal Bilgiler Eğitimi Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Analizi: 2021-2025 Dönemi

Sena Karhoğlu

Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, senakarlioglu@ogr.iuc.edu.tr

Özet

Çalışma, son beş yılda ilkökul sosyal bilgiler eğitimi alanında yapılan akademik çalışmaları incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı üzerinden "sosyal bilgiler" ve "ilkokul" anahtar kelimeleri ile aranmış Nisan 2026 itibariyle erişime açık olan 2021-2025 yılları arasında yayımlanan toplam 63 lisansüstü tez ele alınmıştır. Bu tezlerden 48 tanesi yüksek lisans, kalan 15'i ise doktora tezidir. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden doküman analizi kullanılmış olup veriler; araştırma yöntemleri, örneklem grupları, veri analiz teknikleri ve konu açısından içerik analizine tutulmaktadır. Analiz süreci halen devam etmekte olup konu açısından ulaşılan ilk bulgular; oyun temelli öğrenme, dijital eğitim platformları ve hikaye anlatımı, düşünme becerileri, okuryazarlık türleri gibi çeşitli konularda çalışıldığını göstermektedir. Bu çeşitlilik sosyal bilgiler dersinin disiplinlerarası doğasını desteklemektedir. Çalışmanın tamamlanmasıyla ilkökulda sosyal bilgiler dersi alanında yapılan çalışmalar somut verilerle raporlanarak hem öğretmenlere hem de araştırmacılara güncel bir yol haritası sunacaktır. Özellikle hangi alanların doygunluğa ulaştığı ve hangi alanlarda henüz yeterli çalışma olmadığı ortaya konularak gelecekteki akademik çalışmalara projeksiyon tutulacaktır. Bu çalışma ilkökul sosyal bilgiler öğretime akademik bir bakış açısı sunma açısından özgün bir değer taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler, ilkökul, tez, lisansüstü, analiz.

Analysis Of Graduate Theses in The Field Of Primary School Social Studies Education: The 2021-2025 Period

Sena Karlıoğlu

Abstract

The study aims to examine the academic research conducted in the field of primary school social studies education over the last five years. Within the scope of the research, a total of 63 graduate theses published between 2021 and 2025, which were analyzed by searching the keywords "social studies" and "primary school" via the Council of Higher Education (YÖK) National Thesis Center database. Of the theses, 48 are master's theses, while the remaining 15 are doctoral dissertations. Document analysis, one of the qualitative research designs, was utilized in the study, and the data are being subjected to content analysis in terms of research methods, sample groups, data analysis techniques, and subject matter. The analysis process is still ongoing, and preliminary findings regarding the subjects indicate that research has been conducted on various topics such as game-based learning, digital education platforms, storytelling, thinking skills, and types of literacy. This diversity supports the interdisciplinary nature of the social studies course. Upon completion of the study, research conducted in the field of primary school social studies will be reported with concrete data, providing an up-to-date roadmap for both teachers and researchers. In particular, by identifying which areas have reached saturation and which areas lack sufficient research, a projection will be provided for future academic studies. This study holds original value in terms of offering an academic perspective on primary school social studies instruction.

Keywords: Social studies, primary school, theses, graduate, analysis.

Empati Temelli Uygulamaların Öğrencilerin Sosyal Kabul ve Akran Nezaketi Üzerindeki Etkisi: Bir Eylem Araştırması

Nurcan Şener ¹, Zeynep Başkan İşler ^{2,*} & Eda Öztok ³

¹ Marmara Üniversitesi

² İstanbul Medeniyet Üniversitesi, zeynep.baskan@medeniyet.edu.tr

³ Ataşehir 1 Doğa Koleji

Özet

Okul ortamı, öğrencilerin yalnızca akademik beceriler kazandıkları bir alan değil, aynı zamanda sosyal ve duygusal gelişimlerini şekillendiren önemli bir öğrenme ortamıdır. Özellikle kapsayıcı sınıflarda öğrencilerin akranlarına karşı empati, saygı ve destek davranışları geliştirmesi, sınıf ikliminin olumlu yönde gelişmesine katkı sağlamaktadır. Bu araştırma, ilkököl 4. sınıf düzeyinde yürütölen empati temelli sınıf içi uygulamanın öğrencilerin akran nezaketi ve sosyal davranışları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, 2022–2023 eğitim öğretim yılında bir devlet ilkökölünde, üçü öğrenme güçlüğü tanısı almış toplam 26 öğrenciden oluşan çalışma grubuyla eylem araştırması deseninde yürütölmüştür. Dört hafta süren uygulama sürecinde empati hikâyeleri, nezaket çemberi etkinlikleri, akran destek uygulamaları ve grup paylaşım çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Araştırma süreci planlama, uygulama, gözlem ve değerlendirme aşamalarından oluşmaktadır. Veriler; öğrenci yansıtma günlükleri, öğrencilerle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler ve araştırmacı gözlemleri aracılığıyla toplanmıştır. Veri çeşitliliğini artırmak ve bulguların güvenilirliğini desteklemek amacıyla araştırmada ayrıca sosyometrik ölçümler ve akran değerlendirme formları kullanılmıştır. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak sistematik biçimde çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, empati temelli etkinliklerin öğrencilerin akranlarına yönelik yardım davranışlarını artırdığını, iletişimde daha nazik ifadelerin kullanımını teşvik ettiğini ve olumlu sosyal etkileşimleri güçlendirdiğini göstermektedir. Ayrıca öğrenme güçlüğü tanısı almış öğrencilerin sosyal kabul düzeylerinde belirgin bir artış gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, empati temelli uygulamaların kapsayıcı sınıf ortamlarında etkili bir pedagojik araç olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akran nezaketi, sosyal duygusal öğrenme, empati, kapsayıcı eğitim

The Impact of Empathy-Based Practices on Students' Social Acceptance and Peer Kindness: An Action Research Study

Nurcan Şener ¹, Zeynep Başkan İşler ^{2,*} & Eda Öztok ³

Abstract

The school environment is not solely a space where students acquire academic skills; it is also a vital learning setting that shapes their social and emotional development. Particularly in inclusive classrooms, the development of empathy, respect, and supportive behaviors toward peers contributes significantly to fostering a positive classroom climate. This research aims to examine the impact of an empathy-based classroom intervention conducted at the fourth-grade level on students' peer kindness and social behaviors. The study was conducted during the 2022–2023 academic year at a public primary school utilizing an action research design. The study group consisted of 26 students, three of whom were diagnosed with learning disabilities. During the four-week implementation phase, empathy stories, kindness circle activities, peer support practices, and group sharing exercises were conducted. The research process comprised planning, implementation, observation, and evaluation stages. Data were collected through student reflection journals, semi-structured interviews with students, and researcher observations. To ensure data triangulation and support the reliability of the findings, sociometric measurements and peer assessment forms were also utilized in the study. The obtained data were systematically analyzed utilizing content analysis. The findings indicate that empathy-based activities increased students' helping behaviors toward their peers, encouraged the use of more polite expressions in communication, and strengthened positive social interactions. Furthermore, a significant increase was observed in the social acceptance levels of students diagnosed with learning disabilities. In conclusion, empathy-based practices were determined to be an effective pedagogical tool in inclusive classroom settings.

Keywords: Peer kindness, social-emotional learning, empathy, inclusive education

İlkokul Öğrencilerinin Dijital Oyun Karakterlerine Yönelik Algılarının Belirlenmesi

Gülsüm Tekin¹ & Yakup Işiker^{1,*}

¹ Mardin Artuklu Üniversitesi, yakupyasir@artuklu.edu.tr

Özet

Oyun tarih boyunca insan yaşantısının bir parçası olarak varlığını sürdürmüş ve çocukların gelişiminde temel bir yer edinmiştir. Erken gelişim döneminde önemli bir yere sahip olan oyun; düşünsel, sosyal ve ahlaki gelişimi destekleyen temel unsurlardan biri olmasının yanı sıra, eğitimin ayrılmaz bir bileşeni olarak da görülmektedir (İnan Kaya, 2018). Günümüz teknoloji çağında çocukların oyun anlayışı ve ilgisi geleneksel oyunlardan dijital oyunlara doğru belirgin bir şekilde değişim göstermiştir (Biricik & Atik, 2021). Dijital oyunlara ayrılan sürenin giderek artması, bu oyunlardaki karakterlerin yansıttıkları kişilik özelliklerinin çocukların kişilik gelişimleri üzerindeki etkisini artırmaktadır (Yiğit Açıkgöz & Yalman, 2018). Bu noktada dijital oyunlardaki karakterlerin çocuk perspektifinden ele alınması; aileler, öğretmenler ve oyun geliştiricilerin yanı sıra çocukların sağlıklı gelişimlerinin desteklenmesi açısından önemli bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda bu araştırmada, ilkokul çocuklarının dijital oyun karakterlerine ilişkin algılarının ve bu algıların çocukların kendi ifadeleri doğrultusunda nasıl şekillendiğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada ilkokul öğrencilerinin dijital oyun ve karakterleri algılayış biçimlerini tespit etmek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim deseni kullanılmıştır. Çalışmaya 20 ilkokul öğrencisi (10 kız–10 erkek) dâhil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler etik kurulu izni ve velilerden alınan onay izinlerinin ardından yüz yüze gerçekleşmiştir. Görüşmeler kayıt altına alınmış ve daha sonra katılımcılardan elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle incelenerek katılımcıların kendi ifadeleriyle anlamlandırılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; ilkokul öğrencilerinin dijital oyun tercihlerinin çoğunlukla eğlendikleri oyunlara yönelik olduğu, oyunlardaki dijital karakterleri oyun ortamında ve oyun çerçevesine uygun bir şekilde değerlendirebildikleri, dijital oyunlardaki olayların gerçek hayatta da yaşandığının bilincinde olmakla birlikte bu davranışlara verdikleri örneklerde şiddet, savaş, ölüm gibi temaların ön plana çıktığı, dijital oyunlardaki karakter seçimlerinde güçlü ve rekabetçi karakterlere yönelirken gerçek yaşamda olmak istedikleri dijital karakterlerin iyi ve merhametli özelliklere sahip olmalarını istedikleri, ayrıca iyi karakterlere yönelik olumlu bir tutum sergilerken kötü karakterlerin kendilerinde uyandırdığı duygunun çoğunlukla üzüntü ve korku olduğu bulgularına erişilmiştir. Bu yönüyle bu araştırma, ilkokul öğrencilerinin dijital oyunlardaki karakterlere yönelik algılarının ayırt edici ve kendi deneyimleriyle şekillenen bir yapıda olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: dijital oyun, ilkokul öğrencileri, oyun karakterleri, algı

Determining Primary School Students' Perceptions of Digital Game Characters

Gölsüm Tekin ¹ & Yakup Işiker ^{1,*}

Abstract

Play has been an integral part of human life throughout history and has played a fundamental role in children's development. Play, which holds a significant place in early childhood development, is not only one of the key elements supporting cognitive, social, and moral development but is also regarded as an indispensable component of education (İnan Kaya, 2018). In today's technological age, children's understanding of and interest in play have shifted distinctly from traditional games toward digital games (Biricik & Atik, 2021). The increasing time spent on digital games amplifies the impact of the personality traits reflected by characters in these games on children's personality development (Yiğit Açıkgöz & Yalman, 2018). At this point, examining the characters in digital games from a child's perspective emerges as a critical necessity not only for families, teachers, and game developers but also for supporting children's healthy development. Accordingly, this study aims to investigate primary school children's perceptions of digital game characters and how these perceptions are shaped based on the children's own expressions. To identify how primary school students perceive digital games and their characters, the phenomenological design—a qualitative research method—was employed. The study included 20 primary school students (10 girls and 10 boys). A semi-structured interview form prepared by the researchers was used as the data collection tool. The interviews were conducted face-to-face following approval from the ethics committee and consent from the parents. The interviews were recorded, and the data obtained from the participants were analyzed using content analysis to interpret the participants' own statements. Based on the findings of the study: primary school students' preferences for digital games are predominantly directed toward games they find entertaining; they are able to evaluate digital characters within the game environment and in a manner consistent with the game's framework; while they are aware that events in digital games also occur in real life, the examples they provide of such behaviors highlight themes such as violence, war, and death; it was found that while they tend to choose strong and competitive characters in digital games, they prefer digital characters in real life to possess good and compassionate traits; furthermore, while they exhibit a positive attitude toward good characters, the emotions evoked by bad characters in them are predominantly sadness and fear. In this regard, this study reveals that primary school students' perceptions of characters in digital games are distinctive and shaped by their own experiences.

Keywords: digital game, primary school students, game characters, perception

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Sosyal Bilgiler Öğretim Programının Sistem Düşüncesi Açısından İncelenmesi

Elif Büşra Uzun

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, elifbusrauzun@gmail.com

Özet

Sistem düşüncesi, dünyayı birbirinden kopuk parçalar yerine, birbiriyle etkileşim halindeki bileşenlerden oluşan karmaşık bir bütün olarak görme becerisidir. Bu yaklaşım, olayları tekil neden-sonuç ilişkileriyle açıklamak yerine; parçalar arasındaki bağlantılara, döngülere ve geri bildirim mekanizmalarına odaklanır. Bu yaklaşım, doğrusal nedensellik anlayışının ötesine geçerek geri bildirim döngülerini, gecikme etkilerini ve bütünlük örüntüleri ön plana çıkarmaktadır. Eğitim alanında sistem düşüncesi; öğrencilerin toplumsal, ekolojik ve ekonomik olgular arasındaki karmaşık ilişkileri bütünsel biçimde anlamlandırmasını destekleyen bir öğrenme çerçevesi olarak giderek daha fazla ilgi görmektedir. TYMM Ortak Metninde yer aldığı üzere Sistem okuryazarlığı ile geliştirilmek istenen sistem düşüncesi, sistemin farkında olma, sistemi oluşturan parçaları bilme, sistemi oluşturan parçalar arasındaki ilişkileri belirleme ve sistemin amacını ve işlevini anlama durumların anlaşılması olarak ifade edilmektedir. Ayrıca sistem düşüncesinin kazandırılarak öğrencilerin hayat boyu öğrenme yeterliklerinin güçlendirilmesinin de Türkiye Yüzyılı Maarif Modelinin öncelikli amaçlarından biri olduğu belirtilmektedir. Bu açıdan öneminin üstünde durulan bu becerinin derslerin öğretim programlarında nasıl yer aldığı belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. İlkokulda verilen ve tarih, coğrafya, ekonomi, vatandaşlık ve kültür gibi çok katmanlı bir içeriği olan nedensellik zincirlerini, insan-çevre etkileşimini ve toplumsal ilişkileri anlamlandırmayı hedefleyen bir ders olarak sosyal bilgiler dersi de sistem düşüncesinin yer alabileceği bir ders olarak ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple çalışma ile TYMM öğretim programlarında yer alan sistem düşüncesinin İlkokul Sosyal Bilgiler Öğretim Programına yansımalarını ortaya çıkarmak amaçlanmaktadır. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi deseni doğrultusunda şekillendirilmiştir. Veri kaynağını 2024 yılında kademeli olarak uygulanmaya başlanan Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı oluşturmaktadır. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılacaktır. Öğretim programında yer alan öğrenme alanı, öğrenme çıktısı, değer, beceri, eğilim, öğrenme-öğretme uygulamaları vb. bileşenler sistem düşüncesi bağlamında incelenecek ve sistem düşüncesini ne kadar içerdiği ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sistem düşüncesi, sosyal bilgiler, öğretim programı

Investigating the Türkiye Century Education Model Primary Social Studies Curriculum through the Lens of Systems Thinking

Elif Büşra Uzun

Abstract

Systems thinking is the ability to perceive the world as a complex whole of interacting components rather than as a collection of disconnected parts. Instead of explaining events through isolated cause-effect relationships, this approach focuses on the interconnections, cycles, and feedback mechanisms between elements. By transcending the traditional understanding of linear causality, it prioritizes feedback loops, delay effects, and integrated patterns. In the field of education, systems thinking is gaining increasing prominence as a learning framework that supports students in holistically interpreting the complex relationships between social, ecological, and economic phenomena. As stated in the Common Text of the Türkiye Century Education Model (TCEM), systems thinking—aimed to be developed through 'system literacy'—is defined as being aware of a system, recognizing its constituent parts, identifying the relationships between these parts, and understanding the system's overall purpose and function. Furthermore, strengthening students' lifelong learning competencies by instilling systems thinking is one of the primary objectives of the TCEM. Given its significance, it is considered essential to determine how this skill is integrated into various curricula. Primary school Social Studies, which features multi-layered content such as history, geography, economics, citizenship, and culture, aims to make sense of causal chains, human-environment interactions, and social dynamics; therefore, it emerges as a key discipline where systems thinking can be effectively situated. Accordingly, this study aims to reveal the reflections of systems thinking within the TCEM Primary Social Studies Curriculum. The research is structured according to the document analysis design, one of the qualitative research methods. The primary data source consists of the Social Studies Curriculum, which began gradual implementation in 2024. Data will be analyzed using the content analysis technique. Various curriculum components, including learning areas, learning outcomes, values, skills, dispositions, and teaching-learning practices, will be examined in the context of systems thinking to determine the extent to which they incorporate this approach.

Keywords: System thinking, social studies, curriculum

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 2024 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı'nın Sosyal Katılım Becerisi Bağlamında İncelenmesi

Tuğba Yaman

Bozkurt İlkokulu, tugbayaman60@gmail.com

Özet

Bu araştırmada, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 2024 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı'nın sosyal katılım becerisi bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç kapsamında araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi deseni ile yürütülmüştür. Araştırmanın veri kaynağını 2024 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı oluşturmaktadır. Elde edilen veriler betimsel analiz tekniği ile çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 2024 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı'nın; temel felsefesi ve özel amaçlarında 20 tane özel amacın sıralandığı ve bu amaçların 6 tanesinde (1., 2., 14., 15., 18. ve 19. amaçlar) sosyal katılım becerisine yer verildiği; programın uygulanmasına ilişkin esaslar bölümünde 10 tane esasın yer aldığı ve bu esaslardan iki tanesinin (2. ve 8. maddeler) sosyal katılım becerisi ile ilişkili olduğu; programın yapısını oluşturan öğeler içerisinde, programlar arası bileşenler ve içerik çerçevesi bölümünde sosyal katılım becerisine yer verildiği; programın öğrenme alanlarından “Birlikte Yaşamak”, “Evimiz Dünya” ve “Yaşayan Demokrasimiz” öğrenme alanlarında sosyal katılım becerisinin doğrudan yer aldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğretim programı, sosyal bilgiler, beceri, sosyal katılım becerisi

Examining the Türkiye’s Century Education Model 2024 Social Studies Curriculum in the Context of Social Participation Skills

Tuğba Yaman

Abstract

This study examined the 2024 Social Studies Curriculum, developed under the Türkiye’s Century Education Model, in the context of social participation skills. To this end, it adopted a qualitative research approach and used document analysis. The data source for the analysis was the 2024 Social Studies Curriculum. The data were analysed using descriptive analysis. The findings revealed that the curriculum outlines 20 specific objectives within its fundamental philosophy and objectives, and social participation skills are addressed in six of them (objectives 1, 2, 14, 15, 18, and 19). In the section outlining implementation principles, 10 principles were identified, two of which (items 2 and 8) pertain to social participation skills. Within the structural components of the curriculum, social participation skills were addressed in the inter-curricular components and the content framework. Furthermore, social participation skills were explicitly integrated into the units titled “Living Together,” “Our Home: Earth,” and “Our Living Democracy.”

Keywords: Curriculum, social studies, skills, social participation skills

İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Ekonomik Faaliyetler Konusuna Yönelik Başarıları ile Yaratıcı Düşünme Düzeyleri Arasındaki İlişki*

Nermin Temel ^{1,*} & Ceren Çevik Kansu ¹

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, nermin.oztp@gmail.com

Özet

Bu araştırmada ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin ekonomik faaliyetler konusuna yönelik başarıları ile yaratıcı düşünme düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek, öğrencilerin bu değişkenlere ilişkin genel düzeylerini belirlemek ve akademik başarının yaratıcı düşünme becerilerini yordama gücünü ortaya koymak amaçlanmıştır. Ayrıca, öğrencilerin akademik başarı ve yaratıcı düşünme becerilerinin cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığı da incelenmiştir. Özellikle uluslararası alanda yapılan TIMMS gibi sınavlarda yalnızca başarının değil üst düzey düşünme becerilerinin de ölçüldüğü bilinmektedir. Ancak pratikte hala üst düzey düşünme becerilerinin geliştirilmesine ve ölçülmesine yeterince önem verilmediği söylenebilir. Bu durum 21. yüzyıl becerilerinden olan yaratıcı düşünme becerisinin yeterince desteklenmemesine neden olabilmektedir. Bu bağlamda akademik başarı ile yaratıcı düşünme becerisi arasındaki ilişkinin incelenmesi önemli görülmektedir. Araştırma nicel yaklaşım benimsenerek ilişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubunu ilkokul 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında öğrencilerin akademik başarı düzeylerini belirlemeye yönelik araştırmacılar tarafından “Ekonomik Faaliyetler Akademik Başarı Testi” hazırlanmıştır. Yaratıcı düşünme becerilerini ölçmek amacıyla Torrance Yaratıcı Düşünce Testlerinden yararlanılmıştır. Elde edilen veriler istatistiksel analiz yöntemleri ile incelenmiş olup öğrencilerin ekonomik faaliyetlere yönelik akademik başarıları ile yaratıcı düşünme düzeyleri arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla Pearson Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Ayrıca akademik başarının yaratıcı düşünme becerileri açısından yordayıcılığı basit doğrusal regresyon analizi yapılarak hesaplanmıştır. Araştırma sonucunda, öğrencilerin akademik başarıları ile yaratıcı düşünme becerileri arasında orta düzeyde ve pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Bununla birlikte, yüksek akademik başarıya sahip her öğrencinin aynı düzeyde yaratıcı düşünme becerisine sahip olmadığı da araştırma sonuçları doğrultusunda söylenebilmektedir. Bu bulgular doğrultusunda ilkokul düzeyinde eğitim öğretim süreçlerinde yalnızca akademik başarıya odaklanılmaması, yaratıcı düşünme becerilerinin geliştirilmesine katkı sağlayacak etkinliklere de yer verilmesi gerektiği önerilebilir. *Bu bildiri, birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Temel Eğitim Bölümü, Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı'nda hazırladığı doktora tezinden uyarlanmıştır. Bu proje, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TUBİTAK 1002-A, Proje No: 324K010) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: akademik başarı, yaratıcı düşünme, ilkokul

The Relationship Between Fourth-Grade Elementary School Students' Achievement in the Topic of Economic Activities and Their Levels of Creative Thinking

Nermin Temel ^{1,*} & Ceren Çevik Kansu ¹

Abstract

The purpose of this study is to examine the relationship between fourth-grade students' achievement in economic activities and their levels of creative thinking, to determine students' overall levels on these variables, and to demonstrate the predictive power of academic achievement for creative thinking skills. In addition, the study examined whether students' academic achievement and creative thinking skills differ by gender. It is well known that international assessments such as TIMSS measure not only academic achievement but also higher-order thinking skills. In practice, though, it could be argued that the development and evaluation of higher-order thinking skills continue to receive inadequate attention. This scenario might result in a lack of sufficient support for the development of creative thinking skills, which are recognized as essential competencies for the 21st century. Within this framework, exploring the connection between academic performance and creative thinking abilities is deemed significant. The study employed a quantitative methodology and utilized a correlational survey design. The study participants consisted of 4th grade primary school students. As part of the study, researchers developed the "Economic Activities Academic Achievement Test" to assess students' academic achievement levels. The Torrance Creative Thinking Tests were used to measure creative thinking skills. The collected data were subjected to statistical analysis, employing the Pearson Correlation Coefficient to examine the association between students' academic performance in economic activities and their levels of creative thinking. Furthermore, the predictive power of academic success on creative thinking skills was calculated using simple linear regression analysis. The study's results revealed a moderate, positive, and statistically significant relationship between students' academic achievement and their creative thinking skills. However, research findings also indicate that not every student with high academic achievement possesses the same level of creative thinking skills. Based on these findings, it is recommended that educational processes at the elementary school level should not focus solely on academic achievement but also include activities that develop creative thinking skills. The collected data underwent statistical analysis, employing the Pearson Correlation Coefficient to assess the connection between students' academic performance in economic activities and their creative thinking levels. Furthermore, a simple linear regression analysis was performed to evaluate the extent to which academic performance predicts creative thinking skills. The findings demonstrated a moderate, positive, and statistically significant correlation between students' academic achievement and their creative thinking abilities.

Keywords: academic achievement, creative thinking, primary school

Sosyal Bilgiler Eğitiminde Finansal Okuryazarlık: Türkiye İş Bankası Kumbara Atölyesi Örneği

Veysi Aktaş

Milli Eğitim Bakanlığı, veysiaktas7@gmail.com

Özet

Bu çalışma, Türkiye İş Bankası Müzesi'nde gerçekleştirilen tasarruf odaklı eğitim atölyelerini, Sosyal Bilgiler dersi kazanımları ve finansal okuryazarlık becerisi bağlamında incelemektedir. Okul dışı öğrenme ortamları, teorik bilgilerin somut nesnelerle birleştiği stratejik alanlardır. Müze bünyesindeki "kumbara" objesi, sadece bir biriktirme aracı değil, aynı zamanda Cumhuriyet'in "Millî İktisat" vizyonunun tarihsel bir tanığıdır.

Atölye çalışmalarında, kumbaranın çocukların psikolojik gelişimindeki yeri; sabır, öz düzenleme ve gelecek inşası kavramları üzerinden ele alınmaktadır. Cumhuriyet'in ilk yıllarında tasarruf, bireysel bir eylemin ötesinde vatansever bir görev olarak kurgulanmıştır. Tarihsel süreçte fiziksel kumbaraların sağladığı "somut birikim" deneyimi, günümüzde dijital bankacılığın "soyut sayılarına" evrilmiştir. Bu dönüşüm, finansal okuryazarlık eğitiminde paranın değerini anlamayı ve israf bilincini geliştirmeyi daha kritik bir boyuta taşımıştır.

Türkiye İş Bankası Müzesi'ndeki "Kumbara Atölyesi" ile okul içi etkinliklerin birleştirildiği 4 haftalık bir sürecin, 24 kişilik bir öğrenci grubunun "istek-ihtiyaç" ayrımı ve tasarruf bilinci üzerindeki etkisini incelendiği bu araştırma nitel ve nicel verilerin bir arada değerlendirildiği, 24 kişilik tek gruplu bir durum çalışmasıdır. Müze ziyareti ve atölye çalışmaları, okul içi farklılaştırılmış öğretim etkinliklerinin tasarlandığı süreçte Beceri Temelli Akademik Başarı Testi, Finansal Okuryazarlık Bilgi, Tutum ve Davranış ölçekleri ile yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır. Müze ortamındaki atölye çalışmalarında öğrencilerin materyallere dokunarak ve grup oyunları oynayarak sürece aktif dahil oldukları gözlemlenmiştir. Kumbara objesinin sadece biriktirme aracı değil; sabır, öz düzenleme ve gelecek inşası gibi karakter özelliklerini beslediği saptanmıştır. Farklılaştırılmış öğretim etkinliklerinin, öğrencilerin beceri temelli akademik başarılarında ve derse karşı tutumlarında olumlu yönde anlamlı farklılıklar yarattığı görülmüştür. Müze destekli finansal okuryazarlık eğitimi, öğrencilerin ekonomik kararlarında toplumsal sorumluluk ve sürdürülebilirlik bilinci geliştirmelerini sağlamıştır.

2 haftalık müze deneyiminin okul içi etkinliklerle pekiştirilmesi, bilginin kalıcılığını artırmıştır. Müze destekli uygulamaların, sınıf içi teorik eğitime kıyasla 7. sınıf öğrencilerinde daha kalıcı bir bütçe bilinci oluşturduğu sonucuna varılmıştır. "Kumbara" metaforunun, finansal becerilerin yanı sıra değerler eğitimi de desteklediği görülmektedir. Finansal okuryazarlık eğitiminin küçük yaşlarda başlaması, bireysel ve toplumsal ekonomik refah için elzemdir. Ancak bilgi ve tutumdaki gelişim her zaman anlık

bir davranış değişikliğine dönüşmeyebilir; bu nedenle bu becerinin Sosyal Bilgiler müfredatında sürekli olarak desteklenmesi gerektiği tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler, Finansal Okuryazarlık, Kumbara, Müze Eğitimi

Financial Literacy in Social Studies Education: The Case of the Türkiye İş Bankası Piggy Bank Workshop

Veysi Aktaş

Abstract

This study examines the savings-oriented educational workshops conducted at the Türkiye İş Bankası Museum within the context of Social Studies course learning outcomes and financial literacy skills. Out-of-school learning environments are strategic domains where theoretical knowledge is integrated with concrete objects.

In the workshops, the role of the piggy bank in children's psychological development is addressed through the concepts of patience, self-regulation, and future building. During the early years of the Republic, saving was conceptualized as a patriotic duty rather than just an individual act. The "concrete accumulation" experience provided by physical piggy banks in the historical process has evolved into the "abstract numbers" of digital banking today. This transformation has elevated the understanding of the value of money and the development of anti-waste awareness to a more critical dimension in financial literacy education.

This study aims to investigate the impact of a 4-week process, combining the "Piggy Bank Workshop" at the Türkiye İş Bankası Museum with in-school activities, on the "needs versus wants" distinction and savings awareness of a student group of 24. Utilizing both qualitative and quantitative data, it is a single-group case study involving 24 participants. During the process, which encompassed museum visits, workshops, and differentiated in-school instructional activities, data were collected using the Skill-Based Academic Achievement Test, Financial Literacy Knowledge, Attitude, and Behavior scales, and semi-structured interview forms. It was observed that students actively participated in the museum workshops through hands-on interaction with materials and group games. It was determined that the piggy bank object is not solely a saving tool; it nurtures character traits such as patience, self-regulation, and future building. Differentiated instructional activities were found to create significant positive differences in students' skill-based academic achievements and their attitudes toward the course. Museum-supported financial literacy education enabled students to develop a sense of social responsibility and sustainability awareness in their economic decisions.

Reinforcing the 2-week museum experience with in-school activities increased the retention of knowledge. It was concluded that museum-supported applications establish a more permanent budget awareness in 7th-grade students compared to theoretical in-class education. It appears that the "piggy bank" metaphor supports values education alongside financial skills. Initiating financial literacy education at an early age is essential for individual and societal economic welfare. However,

improvements in knowledge and attitude may not always translate into immediate behavioral changes; therefore, it is argued that this skill must be continuously supported within the Social Studies curriculum.

Keywords: Social Studies, Financial Literacy, Piggy Bank, Museum Education

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Ekolojik Maneviyata İlişkin Görüşleri

Ayça Arslanoğlu ^{1,*} & Mustafa Erol ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, aycaarss11@gmail.com

Özet

Son yıllarda küresel ölçekte giderek derinleşen çevre sorunları, iklim değişikliği, doğal kaynakların tükenmesi ve ekolojik dengenin bozulması, insan-doğa ilişkisini yeniden düşünmeyi gerekli kılmıştır. İnsan faaliyetleri sonucunda ortaya çıkan çevresel krizler yalnızca doğayı değil, doğanın ayrılmaz bir parçası olan insan yaşamını da biyolojik, psikolojik ve sosyal boyutlarda olumsuz etkilemektedir. Bu bağlamda çevresel sorunlara yönelik çözüm arayışlarında, insanın doğayla kurduğu ilişkiyi yalnızca bilişsel ya da işlevsel düzeyde değil, duyuşsal ve değer temelli bir çerçevede ele alan yaklaşımlar önem kazanmaktadır. Bu yaklaşımlardan biri olan ekolojik maneviyat, bireyin doğayla yeniden anlamlı, derin ve sürdürülebilir bir bağ kurmasını ifade etmektedir. Ekolojik maneviyat, insanın doğaya karşı sorumluluk hissetmesini, doğal yaşamı korumaya yönelik duyarlılık geliştirmesini ve doğayla ilişkisinde anlam arayışını ön plana çıkarmaktadır. Değişen çevre koşulları karşısında bireylerin doğaya yönelik bilinç, değer ve davranış geliştirmesi, sürdürülebilir bir yaşam anlayışının oluşturulmasında büyük önem taşımaktadır. Bu süreçte çevreye duyarlı, doğayla uyumlu ve sorumluluk sahibi bireylerin yetiştirilmesinde eğitim kurumlarına ve özellikle öğretmenlere önemli görevler düşmektedir. İlkokul dönemi, çocukların yalnızca temel akademik becerileri değil, aynı zamanda çevreye yönelik tutum, değer ve farkındalıkları kazandıkları kritik bir gelişim dönemidir. Bu dönemde öğrencilerin çevresel duyarlılıklarının gelişmesinde etkili olan temel aktörlerden biri sınıf öğretmenleridir. Dolayısıyla sınıf öğretmenlerinin ve öğretmen adaylarının doğaya ilişkin bilgi, bilinç ve değer yönelimleri, öğrencilerine sunacakları çevre eğitiminin niteliğini doğrudan etkilemektedir. Çevreye duyarlı ve sürdürülebilir yaşam anlayışına sahip nesillerin yetiştirilmesinde önemli bir role sahip olan sınıf öğretmeni adaylarının, ekolojik maneviyat kavramına ilişkin görüşlerinin incelenmesi önemli görülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının ekolojik maneviyat kavramına ilişkin görüşlerini belirlemektir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kapsamında yürütülecektir. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul'da bir üniversitede öğrenim gören ve kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemiyle belirlenen 15 sınıf öğretmeni adayı oluşturacaktır. Araştırmanın verileri, görüşme formu aracılığıyla toplanacaktır. Elde edilen veriler ise içerik analizi yöntemiyle analiz edilecektir. Araştırmadan elde edilecek bulguların, sınıf öğretmeni adaylarının değişen çevre koşulları karşısında doğayla nasıl bir anlam ilişkisi kurduklarını ve ekolojik maneviyatı nasıl algıladıklarını ortaya koyması beklenmektedir. Ayrıca çalışmanın, çevre eğitimi alanına katkı sağlaması, öğretmen yetiştirme süreçlerinde doğa temelli değer ve farkındalıkların önemine dikkat çekmesi ve bu alanda yapılacak gelecekteki araştırmalara yol göstermesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekolojik maneviyat, çevre eğitimi, sınıf öğretmeni adayları

Primary School Teacher Candidates' Views on Ecological Spirituality

Ayça Arslanoğlu ^{1,*} & Mustafa Erol ¹

Abstract

In recent years, deepening global environmental problems, including climate change and the depletion of natural resources, have made it necessary to rethink the human-nature relationship. Human activities cause environmental crises that harm both nature and human life in biological, psychological, and social dimensions. Approaches that address the human-nature relationship not only at cognitive or functional levels but also within an affective and value-based framework are gaining importance in the search for solutions. Ecological spirituality is one such approach. It refers to individuals re-establishing a meaningful, deep, and sustainable connection with nature. Ecological spirituality highlights the human sense of responsibility toward nature, the development of sensitivity to protecting natural life, and the search for meaning in one's relationship with nature. Developing awareness, values, and behaviors toward nature is critically important for a sustainable understanding of life, especially amid changing environmental conditions. In this process, educational institutions, especially teachers, play major roles in raising environmentally conscious, harmonious, and responsible individuals. The primary school period is a crucial stage when children acquire basic academic skills as well as attitudes, values, and environmental awareness. Primary school teachers are key actors shaping students' environmental sensitivity at this time. Therefore, the knowledge, awareness, and value orientations of primary school teachers and teacher candidates regarding nature directly affect the quality of environmental education students receive. Examining primary school teacher candidates' views on ecological spirituality is important for raising environmentally conscious, sustainable generations. This research aims to determine the views of these candidates on ecological spirituality. The study will use a case study design, a qualitative research method. The study group will consist of 15 university students in Istanbul, selected through convenience sampling. Data will be collected via an interview form and analyzed using content analysis. The findings are expected to reveal how these future teachers form meaningful relationships with nature amid environmental change, and how they perceive ecological spirituality. The study also aims to contribute to the field of environmental education, highlight the importance of nature-based values in teacher training, and guide future research on this topic.

Keywords: Ecological spirituality, environmental education, prospective primary school teachers

DRAMA ETKİNLİKLERİNİN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN FİNANSAL OKURYAZARLIK VE GİRİŞİMCİLİK BECERİLERİNE ETKİSİ

Senanur Kuş^{1,*} & Mustafa Erol²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, senanur.kus01@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Son yıllarda ekonomik yaşamın giderek daha karmaşık hâle gelmesi, bireylerin yalnızca akademik bilgiye değil, günlük yaşamlarını etkili biçimde sürdürebilmeleri için gerekli olan çeşitli yaşam becerilerine de sahip olmalarını zorunlu kılmıştır. Bu beceriler arasında öne çıkan finansal okuryazarlık; bireylerin para yönetimi, bütçe yapma, tasarruf etme, harcamalarını planlama ve bilinçli tüketim davranışları geliştirme gibi yeterliklerini kapsamaktadır. Bununla birlikte girişimcilik becerisi de yenilikçi düşünme, fırsatları fark etme, risk alma, problem çözme ve üretkenlik gibi özellikleri içeren önemli bir beceri alanı olarak değerlendirilmektedir. Günümüzde hem bireysel hem de toplumsal düzeyde önem kazanan bu iki becerinin çocukluk döneminden itibaren kazandırılması, öğrencilerin gelecekte karşılaşacakları ekonomik ve sosyal durumlara daha hazırlıklı olmaları açısından önem taşımaktadır. Bu süreçte öğrencilerin aktif katılımını destekleyen, yaşayarak ve deneyimleyerek öğrenmelerine imkân tanıyan öğretim yaklaşımlarının kullanılması önemlidir. Drama, öğrencilerin yaratıcılıklarını ortaya koymalarına, empati kurmalarına, iletişim becerilerini geliştirmelerine ve günlük yaşamla ilişkili durumları canlandırarak öğrenmelerine olanak tanıyan etkili bir yöntemdir. Bu yönüyle drama etkinliklerinin, finansal okuryazarlık ve girişimcilik gibi soyut ya da yaşam temelli becerilerin kazandırılmasında işlevsel bir araç olabileceği düşünülmektedir. İlgili alanyazın incelendiğinde, drama yönteminin çeşitli bilişsel, duyuşsal ve sosyal beceriler üzerindeki etkisini inceleyen araştırmalar bulunmakla birlikte, ilkökul öğrencilerinin finansal okuryazarlık ve girişimcilik becerileri üzerindeki etkisini ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, drama etkinliklerinin ilkökul öğrencilerinin finansal okuryazarlık ve girişimcilik becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden yarı deneysel desen çerçevesinde yürütülecektir. Çalışmada bir deney ve bir kontrol grubu yer alacaktır. Deney grubunda drama temelli etkinlikler uygulanırken, kontrol grubunda mevcut öğretim süreci müfredat doğrultusunda sürdürülecektir. Araştırmanın örneklemini, Şırnak ili Silopi ilçesinde Şırnak İl Millî Eğitim Müdürlüğüne bağlı bir ilkökulda öğrenim gören ve ölçüt örnekleme yöntemiyle seçilen dördüncü sınıf öğrencileri oluşturacaktır. Araştırmanın verileri, Marmara Finansal Okuryazarlık Tutum ve Davranış Ölçeği ile Çocuklar İçin Girişimcilik Niyetleri Ölçeği aracılığıyla toplanacaktır. Elde edilen veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilecektir. Araştırma sonucunda, drama temelli etkinliklerin

uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere kıyasla finansal okuryazarlık düzeylerinin ve girişimcilik becerilerinin daha yüksek olacağı öngörülmektedir. Çalışmadan elde edilecek bulguların, ilkokul düzeyinde finansal okuryazarlık ve girişimcilik becerilerinin geliştirilmesinde drama yönteminin işlevine ilişkin önemli katkılar sunması beklenmektedir. Araştırmanın, öğretmenlere sınıf içi uygulamalarda kullanılabilecek alternatif öğretim yaklaşımları sunacağı, ilgili alanyazındaki sınırlı çalışmalara katkı sağlayacağı ve gelecekte yürütülecek araştırmalar için yeni tartışma alanları oluşturacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Drama, finansal okuryazarlık, girişimcilik, ilkokul öğrencileri

The Effect Of Drama Activities On Primary School Students' Financial Literacy And Entrepreneurship Skills

Senanur Kuş^{1,*} & Mustafa Erol²

Abstract

In recent years, the increasing complexity of economic life has made it imperative for individuals to possess not only academic knowledge but also various life skills necessary for effectively managing their daily lives. Among these skills, financial literacy stands out, encompassing competencies such as money management, budgeting, saving, spending planning, and developing conscious consumer behavior. Furthermore, entrepreneurial skills are considered a crucial area, encompassing innovative thinking, recognizing opportunities, risk-taking, problem-solving, and productivity. Given the growing importance of these two skills at both individual and societal levels, acquiring them from childhood is vital for preparing students for future economic and social challenges. In this process, it is important to utilize teaching approaches that support active student participation and allow them to learn through experience. Drama is an effective method that allows students to express their creativity, develop empathy, improve communication skills, and learn by acting out situations related to daily life. In this respect, drama activities are considered a functional tool in acquiring abstract or life-based skills such as financial literacy and entrepreneurship. A review of the relevant literature reveals that while there are studies examining the effects of drama methods on various cognitive, affective, and social skills, studies addressing their impact on primary school students' financial literacy and entrepreneurial skills are limited. In this context, the aim of this research is to investigate the effects of drama activities on primary school students' financial literacy and entrepreneurial skills. The research will be conducted within the framework of a quasi-experimental design, a quantitative research method. The study will include an experimental group and a control group. Drama-based activities will be applied in the experimental group, while the existing teaching process will continue in the control group according to the curriculum. The sample for this study will consist of fourth-grade students attending a primary school affiliated with the Şırnak Provincial Directorate of National Education in Silopi district of Şırnak province, selected using criterion sampling. Data will be collected using the Marmara Financial Literacy Attitude and Behavior Scale and the Children's Entrepreneurial Intentions Scale. The collected data will be analyzed using the SPSS statistical software package. The study predicts that students in the experimental group, where drama-based activities were implemented, will have higher levels of financial literacy and entrepreneurial skills compared to students in the control group. The findings of this study are expected to provide significant contributions to understanding the function of drama methods in developing financial literacy and entrepreneurial skills at the primary school level. It is believed that this research

will offer teachers alternative teaching approaches that can be used in classroom applications, contribute to the limited studies in the relevant literature, and create new areas of discussion for future research.

Keywords: Drama, financial literacy, entrepreneurship, elementary school students

Okul Dışı Öğrenme Etkinliklerinin İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Çevre Farkındalığı ve Sorumluluk Değerine Etkisi

Furkan Bozkuş^{1,*}, Aygün Şahin¹ & Nihal Yıldız²

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, frknbkzss@gmail.com

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, okul dışı öğrenme etkinliklerinin ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin çevre farkındalığı ve sorumluluk değerine etkisini belirlemektir. Bu doğrultuda, öğrencilerin çevreye yönelik duyarlılıklarının artırılması ve sorumluluk değerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Ayrıca, okul dışı öğrenme süreçlerinin öğrencilerin günlük yaşamla ilişki kurmalarına olan katkısı da dikkate alınmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden öntest-sontest kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Bu desenin tercih edilmesinde, deney ve kontrol grupları arasında karşılaştırma yapılarak uygulamanın etkisinin daha nesnel bir biçimde ortaya konulabilmesi etkili olmuştur. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında Karaman il merkezinde bulunan bir devlet okulunda öğrenim gören ilkokul 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışma grubunda biri deney grubu (13 öğrenci) diğeri kontrol grubu (13 öğrenci) olmak üzere iki farklı grup yer almaktadır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Bu örnekleme yönteminin tercih edilmesinde araştırmanın uygulanabilirliği ve zaman yönetimi açısından sağladığı kolaylıklar etkili olmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak İlkokul Çevre Farkındalık Ölçeği (Yıldız ve Mentiş Taş, 2017) ve Sorumluluk Değeri Ölçeği (Onay ve Çelik, 2022) kullanılmıştır. Ölçekler uygulama öncesinde öntest, uygulama sonrasında ise sontest olarak uygulanmıştır. Bu uygulama sayesinde deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerde meydana gelen değişimin nesnel ve ölçülebilir bir biçimde ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırmada uygulama süreci 10 ders saati olarak planlanmıştır. Bu süreçte, deney grubunda öğrencilerin aktif katılımını destekleyen ve çevre bilinci kazandırmaya yönelik okul dışı öğrenme etkinlikleri gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubunda ise mevcut öğretim programına dayalı sınıf içi etkinlikler sürdürülmüştür. Deney grubunda öğrencilerin yaparak ve yaşayarak öğrenmelerine olanak tanıyan etkinliklere yer verilmiş ve öğrenmenin kalıcılığı desteklenmeye çalışılmıştır. Ayrıca, süreç boyunca öğrencilerin sorumluluk alma, iş birliği yapma ve çevreye duyarlı davranışlar geliştirme becerilerinin desteklenmesine önem verilmiştir. Bulgular kısmına ait çalışmalar devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Dışı Öğrenme, Çevre Farkındalığı, Sorumluluk Değeri

The Impact Of Out-Of-School Learning Activities On Environmental Awareness And Responsibility Values Of 4th Grade Primary School Students

Furkan Bozkuş^{1,*}, Aygün Şahin¹ & Nihal Yıldız²

Abstract

The aim of this research is to determine the effect of extracurricular learning activities on the environmental awareness and sense of responsibility of 4th-grade primary school students. Accordingly, the goal is to increase students' sensitivity towards the environment and develop their sense of responsibility. Furthermore, the contribution of extracurricular learning processes to students' ability to connect with daily life has also been considered. The research employed a quasi-experimental design with a pre-test-post-test control group, a quantitative research method. This design was chosen because it allows for a more objective comparison of the effect of the intervention between the experimental and control groups. The study group consisted of 4th-grade primary school students attending a public school in the city center of Karaman during the 2025-2026 academic year. The study group comprised two groups: an experimental group (13 students) and a control group (13 students). The study group was selected using a convenient sampling method, a type of purposeful sampling. This sampling method was chosen due to its feasibility and ease of use in terms of time management. The Primary School Environmental Awareness Scale (Yıldız and Mentiş Taş, 2017) and the Responsibility Value Scale (Onay and Çelik, 2022) were used as data collection tools in the study. The scales were administered as pre-tests before the intervention and as post-tests after the intervention. This application aimed to objectively and measurably reveal the changes occurring in the students in the experimental and control groups. The application process in the study was planned for 10 lesson hours. During this process, out-of-school learning activities that supported the active participation of students and aimed to instill environmental awareness were carried out in the experimental group. In the control group, classroom activities based on the existing curriculum were continued. In the experimental group, activities that allowed students to learn by doing and experiencing were included, and efforts were made to support the permanence of learning. In addition, importance was given to supporting the students' skills in taking responsibility, cooperating, and developing environmentally conscious behaviors throughout the process. Studies regarding the findings section are ongoing.

Keywords: Out-of-school learning, Environmental awareness, Value of responsibility

İlkokul Öğrencilerinin Problem Çözme Becerileri ile Sosyal ve Doğal Çevremiz Ünitesine ilişkin Akademik Başarıları Arasındaki İlişki*

Sezgin Temel ^{1,*} & Ceren Çevik Kansu ¹

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, temel_sezgin@hotmail.com

Özet

Bu araştırma, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin problem çözme becerileri ile sosyal bilgiler dersindeki Sosyal ve Doğal Çevremiz ünitesine ilişkin akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, öğrencilerin hem bu değişkenlere ilişkin genel düzeylerini belirlemek hem de akademik başarılarının, problem çözme becerilerini ne ölçüde yordayabileceğini ortaya koymak hedeflenmiştir. Çalışma, nicel araştırma yaklaşımı olan ilişkisel tarama modeli kullanılarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Sivas ilindeki devlet ilkokullarında okuyan 165 dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen “Sosyal ve Doğal Çevremiz Akademik Başarı Testi” ve “Problem Çözme Becerisi Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde, varsayımlar test edilerek parametrik istatistiklerin kullanımı tercih edilmiştir. Akademik Başarı ve Problem Çözme Becerisi arasındaki ilişkinin belirlenmesinde Pearson Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Ayrıca akademik başarının problem çözme becerilerini yordama gücünü ortaya çıkarmak için basit doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. Öğrencilerin akademik başarıları ile problem çözme beceri düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde; ölçek geneliyle birlikte ölçeğin alt bileşenlerini oluşturan problemi belirleme, probleme çözüm üretme ve problem çözümünü değerlendirme boyutlarında orta düzeyde, pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Akademik başarı düzeyi yüksek öğrencilerin aynı düzeyde problem çözme becerisini geliştiremediği de araştırma sonuçları bağlamında düşünülebilir. Araştırmanın bu bulguları ışığında ilkokulda yürütülen öğretim süreçlerinde öğrencilerin sadece akademik başarılarının geliştirilmesine odaklanılmaması, problem çözme becerisini geliştiren yöntemlerin de ön plana çıkarılması önerilebilir.

*Bu araştırma, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TUBİTAK 1002-A, Proje No: 125K490) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bilgiler dersi, ilkokul öğrencileri, problem çözme becerisi, akademik başarı

The Relationship Between Primary School Students' Academic Achievement in the 'Our Social and Natural Environment' Unit and Their Problem-Solving Skills

Sezgin Temel ^{1,*} & Ceren Çevik Kansu ¹

Abstract

This study aims to examine the relationship between the problem-solving skills of fourth-grade primary school students and their academic achievement levels in the 'Our Social and Natural Environment' unit of the social studies curriculum. It seeks to evaluate the students' overall proficiency in these areas and to analyze the extent to which academic achievement serves as a predictor of their problem-solving skills. The research utilized a correlational survey design, which represents a quantitative methodological approach. The sample included 165 fourth-grade students from public elementary schools located in Sivas province. The data were gathered using the Academic Achievement Test in Our Social and Natural Environment and the Problem-Solving Skills Scale, both of which were designed by the researchers. In analyzing the data from the study, parametric statistics were preferred after testing the assumptions. The Pearson Correlation Coefficient was employed to investigate the association between academic achievement and problem-solving abilities. Additionally, a simple linear regression analysis was conducted to assess the predictive capacity of academic achievement in relation to problem-solving skills. When the relationship between students' academic achievement and their problem-solving skills was examined, a moderate, positive correlation was found across the scale as a whole, as well as in the sub-dimensions comprising the scale: identifying the problem, generating solutions to the problem, and evaluating the solution. It can be considered, within the context of the research results, that students with high academic achievement levels may not develop problem-solving skills to the same extent. Considering these findings, it is recommended that primary school teaching processes extend beyond merely enhancing students' academic performance and place greater emphasis on strategies that foster the development of problem-solving skills.

Keywords: Social studies course, elementary school students, problem-solving skills, academic achievement

Finansal Okuryazarlık Eğitiminde Öğretmenlik Deneyiminin Rolü

Lütfullah Çelikten

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, lcelikten@29mayis.edu.tr

Özet

Türkiye’de öğretim programlarında yer alan okuryazarlık becerileri; farkındalık, işlevsellik ve eylemsellik olmak üzere üç düzeyde ve sarmal bir gelişim anlayışıyla yapılandırılmıştır. Bu çerçevede öğrencilerin yalnızca temel bilgi ve kavramları tanınması değil, bu bilgileri ilişkilendirmesi ve nihayetinde davranışa dönüştürmesi hedeflenmektedir. Ancak bu sürecin uygulamaya yansımada, özellikle finansal okuryazarlığın nasıl öğretileceğine ilişkin belirli bir pedagojik çerçevenin net olmaması, öğretmenlerin süreci kendi bilgi ve deneyimleri doğrultusunda yorumlamalarına neden olmaktadır. Bu durum, sınıf öğretmenlerini yalnızca uygulayıcı değil, aynı zamanda finansal okuryazarlık eğitiminin sınıf içindeki eş-yaratıcıları haline getirmektedir. Dolayısıyla öğretmenlerin içerik bilgisi ile pedagojik alan bilgisi arasındaki farklılıklar, finansal okuryazarlık eğitiminin niteliğini doğrudan etkileme potansiyeli taşımaktadır. Bu çalışma, öğretmenlik deneyiminin finansal okuryazarlık eğitimine yönelik öğretim yaklaşımlarını nasıl şekillendirdiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması yaklaşımıyla kurgulanmıştır. Çalışma grubunu farklı kariyer basamaklarında yer alan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Türkiye’de öğretmenlik mesleğinin adaylık süreci sonrasında öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrıldığı dikkate alınarak katılımcılar bu yapıyı yansıtabilecek biçimde belirlenmiştir. Bu kapsamda 0–5 yıl arası deneyime sahip öğretmenler “yeni öğretmen”, 10 yıl ve üzeri deneyime sahip öğretmenler “uzman öğretmen” ve 20 yıl ve üzeri deneyime sahip öğretmenler ise “başöğretmen” olarak ele alınmıştır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış ve içerik analizi ile çözümlenmiştir. Bulgular, öğretmenlik deneyiminin finansal okuryazarlık eğitiminin algılanışı ve öğretim biçiminde belirgin farklılıklar yarattığını göstermektedir. Sonuç olarak, öğretmenlik deneyimi finansal okuryazarlık eğitiminin sınıf içindeki uygulanışını şekillendiren temel bir değişken olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Finansal Okuryazarlık Eğitimi, Sınıf Öğretmenleri, Öğretmenlik Deneyimi

The Role of Teaching Experience in Financial Literacy Education

Lütfullah Çelikten

Abstract

In Türkiye, literacy skills embedded in the curriculum are structured across three levels—awareness, functionality, and action—within a spiral developmental framework. Accordingly, students are expected not only to recognize basic knowledge and concepts but also to establish connections among them and ultimately transform these into behaviors. However, in practice, the lack of a clear pedagogical framework regarding how financial literacy should be taught leads teachers to interpret and implement this process based on their own knowledge and experience. This positions primary school teachers not only as practitioners but also as co-constructors of financial literacy education within the classroom. Therefore, differences between teachers' content knowledge and pedagogical content knowledge have the potential to directly influence the quality of financial literacy education. This study aims to examine how teaching experience shapes instructional approaches to financial literacy education. The research is designed as a qualitative case study. The study group consists of primary school teachers at different career stages. Considering that the teaching profession in Türkiye is structured into three career stages—teacher, expert teacher, and head teacher—following the induction period, participants were selected to reflect this structure. Accordingly, teachers with 0–5 years of experience were categorized as “novice teachers,” those with 10 or more years as “expert teachers,” and those with 20 or more years as “head teachers.” Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis. Findings indicate that teaching experience creates notable differences in both the perception and instructional practices of financial literacy education. In conclusion, teaching experience can be considered a key variable shaping how financial literacy education is implemented in the classroom.

Keywords: Financial Literacy Education, Elementary School Teachers, Teaching Experience

İlkokul Fen Bilimleri Öğretiminde Çizgi Film Destekli Yaklaşımın Geleneksel Anlatım Yöntemiyle Gözlemsel Karşılaştırması

Ayşe Öztürk

Fırat Üniversitesi, aysztrk02@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkökul fen bilimleri öğretiminde çizgi film destekli yaklaşım ile geleneksel anlatım yönteminin sınıf içi uygulama süreçleri açısından karşılaştırılmasıdır. Çalışma, nitel araştırma desenlerinden gözleme dayalı betimsel model çerçevesinde yürütülmüştür. Araştırma, aynı okulda öğrenim gören iki farklı 3. sınıf şubesinde gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak yapılandırılmış bir sınıf içi gözlem formu kullanılmıştır. Uygulama sürecinde ilgili konu bir sınıfta çizgi film destekli öğretim yaklaşımıyla, diğer sınıfta ise geleneksel anlatım yöntemiyle işlenmiştir. Öğretim sürecinde sınıf içi etkileşim yapıları, öğrenme ortamının işleyişi ve öğretmen müdahalelerine ilişkin göstergeler sistematik biçimde gözlemlenmiştir.

Elde edilen bulgular, çizgi film destekli yaklaşımın sınıf içi sürecin daha düzenli ve bütüncül ilerlemesine katkı sağladığını göstermektedir. Bu sınıfta öğrenme ortamının akışının daha istikrarlı olduğu, öğrencilerin ders sürecine yönelik yönelimlerinin daha sürdürülebilir biçimde devam ettiği ve sınıf yönetimine ilişkin müdahalelerin daha sınırlı kaldığı gözlemlenmiştir. Buna karşılık, geleneksel anlatım yönteminin uygulandığı sınıfta sürecin kesintiye uğrama sıklığının daha yüksek olduğu ve öğretim sürecinin yönlendirilmesi için daha fazla düzenleyici müdahaleye ihtiyaç duyulduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak, fen bilimleri öğretiminde görsel-işitsel içeriklerle desteklenen öğretim yaklaşımlarının sınıf içi uygulama dinamikleri üzerinde belirgin yansımalar oluşturduğu söylenebilir. Bu bulgular, ilkökul düzeyinde öğretim tasarımında materyal temelli yapılandırmaların öğrenme ortamının işleyişi üzerindeki rolüne dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çizgi Film Tabanlı Öğretim, Anlatım Temelli Öğretim, Öğrenme Süreci, Fen Bilimleri Eğitimi

“An Observational Comparison of Cartoon-Supported Instruction and the Traditional Lecture Method in Primary School Science Education”

Ayşe Öztürk

Abstract

The aim of this study is to compare cartoon-supported instruction and the traditional lecture method in primary school science education in terms of classroom implementation processes. The study was conducted within a qualitative descriptive framework based on classroom observation. The research was carried out in two different third-grade classrooms within the same school. A structured classroom observation form was used as the data collection instrument. During the implementation process, the selected topic was taught in one classroom through a cartoon-supported instructional approach, while in the other classroom it was delivered using the traditional lecture method. Throughout the instructional process, classroom interaction patterns, the functioning of the learning environment, and indicators related to teacher interventions were systematically observed.

The findings indicate that the cartoon-supported approach contributed to a more coherent and structured progression of the classroom process. In this classroom, the flow of the learning environment was observed to be more stable, students' orientation toward the lesson process appeared more sustained, and fewer regulatory interventions were required for classroom management. In contrast, in the classroom where the traditional lecture method was implemented, interruptions in the instructional flow occurred more frequently, and a greater number of regulatory interventions were needed to maintain the instructional process.

In conclusion, instructional approaches supported by visual-auditory materials in science education appear to produce noticeable reflections on classroom implementation dynamics. These findings highlight the role of material-based instructional structuring in shaping the functioning of the learning environment at the primary school level.

Keywords: Cartoon Based Instruction, Lecture Based Teaching, Engagement, ScienceEducation

İlkokul Öğrencileri ile Doğada Beyin Temelli Öğrenme Uygulamaları

Abdil Özler

Marmara Üniversitesi, abdilozler8@gmail.com

Özet

Bu araştırma, fen bilimleri dersi kapsamında doğanın bir öğrenme ortamı olarak kullanıldığı Beyin Temelli Öğrenme (BTÖ) uygulamalarının ilkokul üçüncü sınıf öğrencileri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Öğrenmenin nörobilimsel bulgulara dayalı olarak beyin dostu bir ortamda gerçekleşmesini savunan BTÖ yaklaşımı; anlamlı öğrenme için duyuların, duyguların ve çevresel algının aktif kullanımını vurgular. Bu çerçevede doğa, sunduğu zengin uyaran çeşitliliği ve Dikkat Restorasyonu Kuramı uyarınca zihinsel yorgunluğu giderici etkisiyle BTÖ ilkeleriyle tam bir uyum içerisinde.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması desenine göre tasarlanmıştır. Çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul ili Beykoz ilçesindeki bir devlet ilkokulunda öğrenim gören ve uygulamaya katılan 10 üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Uygulama sürecinde, "Canlılar Dünyasına Yolculuk" ünitesindeki canlıları sınıflandırabilme öğrenme çıktısına yönelik olarak 5E modeline dayalı bir ders planı hazırlanarak uygulaması gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte BTÖ'nün "rahatlatmış uyanıklık", "deneyime bütüncül dalma" ve "aktif işleme" bileşenleri; böcek gözlemi, büyüteçle inceleme ve nesne grafiği oluşturma gibi etkinliklerle desteklenmiştir. Veriler, BTÖ ilkelerine göre hazırlanan 6 soruluk yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

Araştırmadan elde edilen bulgular, doğada gerçekleştirilen BTÖ uygulamalarının öğrenciler üzerindeki etkilerinin olumlu olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrencilerin büyük çoğunluğu, etkinliklerin eğlenceli geçtiğini ve öğrenmeye yönelik motivasyonlarının arttığını belirtmiştir. Katılımcıların tamamı, mikroskobik canlılar, ağaç ve böcek türleri hakkında yeni bilgiler edindiklerini ve bu bilgileri doğrudan gözlem yoluyla yapılandırdıklarını ifade etmiştir. Duygusal açıdan; heyecan, merak ve şaşkınlık gibi ifadelerin yoğunluğu, BTÖ'nün "duygular öğrenmede kritik rol oynar" ilkesini destekler niteliktedir. Sosyal açıdan ise grup çalışmalarının yardımlaşma ve aidiyet hissini güçlendirdiği görülmüştür. Öte yandan, bazı öğrencilerin böcek korkusu (ekofobi) veya fiziksel yorgunluk nedeniyle olumsuz deneyimler yaşaması, öğrenme ortamında duygusal güvenliğin ve bireysel hazırbulunuşluğun önemine dikkat çekmektedir.

Sonuç olarak, doğa temelli öğrenme ortamlarının BTÖ yaklaşımıyla bütünleştirilmesi; öğrencilerin dikkatini geliştirmekte, çoklu duyuşsal etkileşim sağlanmasına katkıda bulunmakta ve soyut kavramları somutlaştırarak kalıcı öğrenmeyi desteklemektedir. Araştırma sonuçları ışığında, fen eğitiminde sınıf

dışı ortamların daha yaygın kullanılması ve doğaya karşı olumsuz tutumu olan öğrenciler için kademeli geçiş etkinliklerinin tasarlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Temelli Öğrenme, Doğa Temelli Öğrenme, 5E Modeli, Fen Bilimleri Öğretimi, Dikkat Restorasyonu.

Brain-Based Learning Applications in Nature with Primary School Students

Abdil Özler

Abstract

This research aims to examine the effects of Brain-Based Learning (BBL) applications, which utilize nature as a learning environment within the scope of science lessons, on third-grade primary school students. The BBL approach, which advocates for learning to occur in a brain-friendly environment based on neuroscientific findings, emphasizes the active use of senses, emotions, and environmental perception for meaningful learning. In this context, nature, with its rich variety of stimuli and its effect in relieving mental fatigue according to Attention Restoration Theory, is in complete harmony with the principles of BBL.

The research was designed according to the case study design, a qualitative research method. The study group consisted of 10 third-grade students attending a public primary school in Beykoz district of Istanbul during the 2025-2026 academic year and participating in the application. During the application process, a lesson plan based on the 5E model was prepared and implemented for the learning outcome of classifying living things in the "Journey to the World of Living Things" unit. In this process, the components of CBT (Creative Learning) – “relaxed alertness,” “holistic immersion in experience,” and “active processing” – were supported by activities such as insect observation, magnifying glass examination, and object graph creation. Data were collected through a 6-question semi-structured interview form prepared according to CBT principles and analyzed using content analysis.

The findings of the research reveal that CBT applications conducted in nature have a positive impact on students. The vast majority of students stated that the activities were enjoyable and increased their motivation to learn. All participants stated that they gained new information about microscopic organisms, tree and insect species, and structured this information through direct observation. Emotionally, the intensity of expressions such as excitement, curiosity, and surprise supports the CBT principle that "emotions play a critical role in learning." Socially, group work was found to strengthen cooperation and a sense of belonging. On the other hand, the negative experiences some students had due to fear of insects (ecophobia) or physical fatigue highlight the importance of emotional safety and individual readiness in the learning environment.

In conclusion, integrating nature-based learning environments with the SCT approach improves students' attention span, contributes to multisensory interaction, and supports lasting learning by concretizing abstract concepts. Based on the research findings, it is recommended that outdoor learning environments be used more widely in science education and that gradual transition activities be designed for students with negative attitudes towards nature.

Keywords: Brain-Based Learning, Nature-Based Learning, 5E Model, Science Education, Attention Restoration.

Çevre Eğitiminde Yeni Bir Bakış: SADE Sürdürülebilir Çevre Eğitim Modülü

Sevilay Yıldız Kaya ^{1,*} & Gönül Sakız ²

¹ Ali Nihat Tarlan İlkokulu, svlysvly9@gmail.com

² Marmara Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf Fen Bilimleri dersinde öğrencilerin sürdürülebilir çevre farkındalık ve tutumlarını geliştirmeye yönelik SADE Sürdürülebilir Çevre Eğitimi Öğretim Modülü'nü geliştirmektir. Tasarım ve geliştirme araştırması yaklaşımı benimsenen bu çalışmada, SADE Sürdürülebilir Çevre Eğitimi Öğretim Modülü; öğrenci merkezlik, yaşamla ilişkilendirme, bütüncül öğrenme, tartışma temelli öğrenme, aksiyolojik ve deontolojik yaklaşımlar ile eylem odaklı öğrenme ilkeleri doğrultusunda sistematik bir biçimde geliştirilmiştir.

SADE Sürdürülebilir Çevre Eğitimi Öğretim Modülü; sürdürülebilir çevre ile ilgili problem durumunu fark etme, araştırma-inceleme-bilgi toplama, deontolojik ve aksiyolojik açıdan tartışma ve eyleme geçme basamaklarından oluşan bütüncül bir öğretim tasarımıdır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Fen Bilimleri öğretim programı öğrenme çıktılarıyla uyumlu olacak şekilde, üç modül ve dokuz etkinlikten oluşan bir yapı olarak kurgulanmıştır. Sürdürülebilir yaşam, doğal kaynak kullanımı, enerji kaynakları, ışık kirliliği ve ekolojik ayak izi gibi temalar merkeze alınmıştır.

SADE Sürdürülebilir Çevre Eğitim Modülü, öğrencilerin sürdürülebilir çevre bilinci geliştirmelerine katkı sağlamak amacıyla, öğretmenler için destekleyici ve rehberlik eden bir eğitsel araç olarak tasarlanmıştır. Geliştirilen modül farklı öğrenme ortamlarında kullanılmaya elverişli olup sürdürülebilir çevre eğitime yönelik araştırma ve uygulamalara katkı sağlaması umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir çevre eğitimi, sürdürülebilirlik

A New Perspective in Environmental Education: The SADE Sustainable Environmental Education Module

Sevilay Yıldız Kaya ^{1,*} & Gönül Sakız ²

Abstract

The aim of this research is to develop the SADE Sustainable Environmental Education Instructional Module, designed to enhance fourth-grade elementary school students' awareness of and attitudes toward sustainable environments within the context of the Science course. In this research, which adopts a design and development research approach, the SADE Sustainable Environmental Education Instructional Module was systematically developed based on the principles of student-centeredness, real-life relevance, holistic learning, discussion-based learning, axiological and deontological approaches, and action-oriented learning.

The SADE Sustainable Environmental Education Instructional Module is designed as a holistic instructional framework consisting of stages including recognizing environmental problem situations, conducting research, inquiry, and information gathering, engaging in deontological and axiological discussions, and taking action. The module was structured in alignment with the learning outcomes of the Science curriculum within the Türkiye Century Maarif Model and was organized into three modules and nine activities. Core themes such as sustainable living, natural resource use, energy resources, light pollution, and ecological footprint were emphasized.

The SADE Sustainable Environmental Education Instructional Module was designed as a supportive and guiding instructional tool for teachers to facilitate students' development of sustainable environmental awareness. The developed module is applicable in various learning environments and is expected to contribute to both research and practice in the field of sustainable environmental education.

Keywords: Sustainable environmental education, sustainability

Basit Elektrik Devreleri Ünitesinde Uygulanan Tahmin Et-Gözle- Açıkla (TGA) Etkinliklerinin İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Başarılarına ve Bilişsel Yapılarındaki Değişime Etkisinin Belirlenmesi

Coşay Bektaş^{1,*} & Fatma Coştu²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, cosay.bektas@std.yildiz.edu.tr

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Fen bilimleri öğretiminde öğrencilerin kavramları anlamlı biçimde öğrenmeleri ve bilimsel gerçeklikle uyumlu bilişsel yapılar geliştirmeleri büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin “Basit Elektrik Devreleri” ünitesine yönelik akademik başarılarına ve bilişsel yapılarındaki değişime Tahmin Et-Gözle-Açıkla (TGA) etkinliklerinin etkisini incelemektir. Araştırmada yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubu, bir devlet ilkokulunun 4. sınıfında öğrenim gören 27’şer öğrenciden oluşan deney ve kontrol grubu olmak üzere toplam 54 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak başarı testi ve Kelime İlişkilendirme Testi (KİT) ön test ve son test şeklinde uygulanmıştır. Deney grubunda öğretim süreci TGA etkinlikleri ile desteklenerek yürütülürken, kontrol grubunda mevcut öğretim programına dayalı geleneksel öğretim uygulanmıştır. Araştırma bulgularına göre, TGA etkinlikleri ile desteklenen öğretimin öğrencilerin akademik başarılarını artırmada ve kavram yanlışlarını gidermede kontrol grubuna kıyasla anlamlı düzeyde daha etkili olduğu belirlenmiştir. KİT sonuçları, deney grubu öğrencilerinin son testte daha bilimsel ve kavramsal açıdan doğru ifadeler kullandıklarını ve bilişsel yapılarında olumlu yönde gelişim gerçekleştiğini göstermektedir. Kontrol grubunda da başarı düzeyinde artış gözlenmekle birlikte, kavram yanlışlarının giderilmesi ve bilişsel yapıların geliştirilmesi açısından bu artışın daha sınırlı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Basit Elektrik Devreleri, Tahmin Et-Gözle-Açıkla (TGA), Kelime İlişkilendirme Testi, Akademik Başarı, Bilişsel Yapı

The Predict-Observe-Explain (POE) Activities in The Basic Electrical Circuits Unit: Determining Their Effect On The Achievements Of Year 4 Primary School Pupils And Changes in Their Cognitive Structures

Coşay Bektaş ^{1,*} & Fatma Coştu ²

Abstract

In science education, it is of great importance for pupils to learn concepts in a meaningful way and to develop cognitive structures consistent with scientific reality. The aim of this study is to investigate the effect of Predict-Observe-Explain (POE) activities on the academic achievement and changes in the cognitive structures of Year 4 primary school pupils in relation to the ‘Simple Electrical Circuits’ unit. A quasi-experimental design was employed in the study. The study group comprised a total of 54 students, consisting of an experimental group and a control group, each comprising 27 students from Year 4 at a state primary school. A achievement test and the Word Association Test (WAT) were administered as pre- and post-tests to collect data. Whilst the teaching process in the experimental group was conducted with the support of POE activities, traditional teaching based on the existing curriculum was applied in the control group. According to the research findings, it was determined that teaching supported by POE activities was significantly more effective than the control group in improving students’ academic achievement and eliminating conceptual misunderstandings. The WAT results indicate that students in the experimental group used more scientifically and conceptually accurate statements in the post-test and demonstrated positive development in their cognitive structures. Whilst an increase in achievement levels was also observed in the control group, it was found that this increase was more limited in terms of resolving conceptual misunderstandings and developing cognitive structures.

Keywords: Simple Electrical Circuits, Predict-Observe-Explain (POE), Word Association Test, Academic Achievement, Cognitive Structure

İtme mi? Çekme mi?

Ceren Cenğiz

Eşrefbey İlkokulu, ceren121214@gmail.com

Özet

Bu çalışma, ilkokul düzeyinde fen bilimleri dersinde “İtme ve Çekme Kuvveti” konusunun öğretiminde ters yüz öğrenme yaklaşımının uygulanmasını incelemektedir. Ters yüz öğrenme modeli, öğrencilerin bilgi edinme sürecini sınıf dışına taşıyarak sınıf içi zamanı uygulama ve tartışmaya ayıran bir pedagojik yaklaşımdır. Araştırmanın amacı, öğrencilerin kuvvet kavramlarını günlük yaşamla ilişkilendirerek anlamalarını ve aktif öğrenme sürecine katılmalarını sağlamaktır. Ders öncesi aşamada kısa video ve görsel materyaller kullanılmış, öğrencilerden evde gözlem yapmaları istenmiştir. Sınıf içi etkinliklerde öğrenciler gözlemlerini paylaşmış, nesneler üzerinde uygulamalar yapmış ve grup çalışmalarıyla afiş hazırlamıştır. Bu süreçte bilgi aktarımı yerine bilgi kullanımı ön plana çıkarılmış, öğrencilerin bilimsel düşünme becerileri ve iş birliği yetenekleri desteklenmiştir. Literatürde ters yüz öğrenme modelinin fen öğretiminde öğrenci motivasyonunu artırdığı ve kavramların kalıcı öğrenilmesine katkı sağladığı belirtilmektedir. Sonuç olarak, bu yaklaşımın ilkokul fen öğretiminde etkili bir yöntem olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ters yüz öğrenme, fen öğretimi, itme ve çekme kuvveti, aktif öğrenme, ilkokul eğitimi

Pushing Force? Pulling Force?

Ceren Cengiz

Abstract

This study examines the implementation of the flipped learning approach in teaching the concept of “Push and Pull Forces” in primary school science classes. The flipped learning model shifts the acquisition of basic knowledge to outside the classroom, allowing in-class time for application and discussion. The aim is to help students understand force concepts by relating them to everyday life and engaging them in active learning. Pre-class activities included short videos and visual materials, along with a home observation task. In-class activities involved sharing observations, hands-on experiments with objects, and group projects such as poster creation. The process emphasized knowledge application rather than mere transmission, fostering scientific thinking and collaboration skills. Previous research indicates that flipped learning enhances student motivation and contributes to conceptual understanding in science education. Findings suggest that flipped learning is an effective method for primary science instruction.

Keywords: Flipped learning, science education, push and pull forces, active learning, primary education

2024 Hayat Bilgisi ve Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programlarının Sürdürülebilir Okuryazarlık Becerisi Açısından İncelenmesi

Aslı Koçulu

Yıldız Teknik Üniversitesi, akoculu@yildiz.edu.tr

Özet

2024 Hayat Bilgisi ve Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programları, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli çerçevesinde çevre, toplum ve birey arasındaki etkileşimi merkeze alarak sürdürülebilirliği temel alan fen öğretimini benimsemiş olup, sürdürülebilir yaşam alışkanlıklarını erken yaşta kazandırmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda programlarda, sürdürülebilirlik okuryazarlık becerilerine yer verilmiştir. Bu çalışmanın amacı, 2024 Hayat Bilgisi ve Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programlarını sürdürülebilir okuryazarlık becerisi açısından incelemektir. Bu amaçla yapılan araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada veri kaynakları olarak 2024 Hayat Bilgisi ve Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programları kullanılmıştır. Bu dokümanlar araştırmacı tarafından incelenmiş, elde edilen veriler içerik analizi ile analiz edilerek tablo ile sunulmuştur. Sonuçlar, sürdürülebilir okuryazarlık becerisine 1. Sınıftan itibaren 8. Sınıfta dahil olmak üzere her düzeyde yer verildiğini göstermektedir. Örneğin, İlkokul 1. Sınıftan itibaren ilkokul 3. Sınıfa kadar Hayat Bilgisi Dersi Öğretim programlarında ‘Doğa ve Çevre’ öğrenme alanında, ilkokul 3. Sınıf Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Maddeyi Tanıyalım, Karıştırıp Ayıralım’ ve ‘Yaşamımızı kolaylaştıran Elektrik’ ünitelerinde sürdürülebilir okuryazarlık becerisine yer verildiği anlaşılmaktadır. İlkokul 4. Sınıf Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Enerji Dedektifleri’, ‘Işığın Peşinde’ ve ‘Sürdürülebilir Şehir ve Topluluklar’ ünitelerinde sürdürülebilirlik okuryazarlığı becerisine yer verilmiştir. Ortaokul 5. Sınıf Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Sürdürülebilir Yaşam ve Geri Dönüşüm’ ünitesinde sürdürülebilir okuryazarlık becerisine yer verildiği anlaşılmaktadır. Sürdürülebilirlik okuryazarlık becerisi, Ortaokul 6. Sınıf, Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Güneş Sistemi ve Tutulmalar’, ‘Işığın Yansıması ve Renkler’ ve Sürdürülebilir Yaşam ve Etkileşim’ ünitelerinde yer almaktadır. Ortaokul 7. Sınıf Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Sürdürülebilir Yaşam ve Geri Dönüşüm’ ünitesinde sürdürülebilir okuryazarlık becerisine yer verildiği anlaşılmaktadır. Ortaokul 8. Sınıf Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programında ‘Sesin Dünyası’, Elektriğin Yolculuğu ve Sürdürülebilir Yaşam ve Madde Döngüleri’ ünitelerinde yer verilmiştir. Sürdürülebilir okuryazarlık becerileri, bireylerin çevresel, ekonomik ve sosyal sorunları anlayarak uzun vadeli çözümler üretebilmesini sağlar; bu nedenle hem bireysel yaşamda hem de toplumsal düzeyde kritik bir öneme sahiptir. Bu nedenle öğretim programlarında sürdürülebilir okuryazarlık becerilerine yer verilmesi ve öğrencilerin bu becerilerinin küçük yaşlardan itibaren geliştirilmesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: sürdürülebilir okuryazarlık becerileri, hayat bilgisi dersi, fen bilimleri dersi, öğretim programları

An Examination of the 2024 Life Science and Science Curricula in Terms of Sustainable Literacy Skills

Aslı Koçulu

Abstract

The 2024 Life Science Curriculum and Science Curriculum, within the framework of the Turkish Century Education Model, adopts a sustainability-based science teaching approach that centers on the interaction between environment, society, and the individual, aiming to instill sustainable living habits at an early age. In this context, sustainability literacy skills are included in the curricula. The aim of this study is to examine the 2024 Life Science and Science Curriculum in terms of sustainable literacy skills. For this purpose, the document analysis method, a qualitative research method, was used. The 2024 Life Science and Science Curriculum was used as the data source. These documents were examined by the researcher, and the data obtained were analyzed using content analysis and presented in tables. The results show that sustainable literacy skills are included at every level, from the 1st grade to the 8th grade. For example, it is understood that sustainable literacy skills are included in the Life Science curriculum from the 1st to the 3rd grade of primary school, in the 'Nature and Environment' learning area; in the 3rd grade Science curriculum, in the units 'Let's Get to Know Matter, Mix and Separate' and 'Electricity that Makes Our Lives Easier'. In the 4th grade Science curriculum, there are units 'Energy Detectives', 'In Pursuit of Light', and 'Sustainable Cities and Communities' including sustainable literacy skills. Moreover, in the 5th grade Science curriculum, the unit 'Sustainable Living and Recycling' involves sustainable literacy skills. In the 6th grade Science curriculum, there are units 'The Solar System and Eclipses', 'Reflection of Light and Colors', and 'Sustainable Living and Interaction' including these skills. It appears that the 7th grade Science curriculum includes sustainable literacy skills in the unit titled 'Sustainable Living and Recycling'. In the 8th grade Science curriculum, it is included in the units 'The World of Sound', 'The Journey of Electricity', and 'Sustainable Living and Matter Cycles'. Sustainable literacy skills enable individuals to understand environmental, economic, and social problems and develop long-term solutions; therefore, they are critically important both in individual lives and at the societal level. For this reason, it is crucial that sustainable literacy skills are included in curricula and that students develop these skills from a young age.

Keywords: sustainable literacy skills, life science course, science course, curricula

Fen Bilimleri Eğitiminde Çocuklar İçin Felsefe (P4C) Yaklaşımını Kullanan Çalışmaların Sistematiik Derlemesi

Rümeysa Erbaş¹ & Ayşe Işık Öner^{1,*}

¹ *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, ayse.isik@izu.edu.tr*

Özet

Bu araştırma 2010–2025 yılları arasında yayımlanan ve fen bilimleri eğitiminde Çocuklar İçin Felsefe (Philosophy for Children – P4C) yaklaşımını ele alan çalışmaları sistematiik derleme yöntemiyle incelemektedir. PRISMA 2020 modeline dayalı olarak yürütölen derlemede 11 çalışma analiz edilmiştir. Bulgular, P4C’nin fen eğitimi bağlamında öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme, bilimsel süreç becerileri, fen başarısı, iş birliği ve iletişim becerileri üzerinde olumlu etkiler yarattığını ortaya koymaktadır. İncelenen çalışmaların çoğunlukla yarı deneysel ve nitel desenlerde yürütöldüğü görölmektedir. Ayrıca karma yöntemlerin de kullanıldığı belirlenmiştir. Bulgulara göre özellikle 2022 sonrasında yayın sayısında belirgin bir artış olduğu görölmektedir. Bu durumun fen eğitiminde sorgulamaya dayalı öğrenme ile felsefi sorgulamanın bütünleştirilmesine yönelik akademik ilginin güçlendiğı söylenebilir. Araştırmaların sınırlılıkları arasında küçük örneklemeler, kısa süreli uygulamalar ve öğretmenlerin kolaylaştırıcılık deneyimi eksiklikleri öne çıkmaktadır. Araştırmanın sonuçları P4C’nin fen eğitime entegrasyonunun öğrencilerin bilişsel ve sosyal-duyuşsal gelişimine çok boyutlu katkılar sunduğunu göstermektedir. Bu bağlamda öğretmenlerin P4C uygulamaları konusunda desteklenmesi ve daha uzun süreli, geniş örneklemli araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar için felsefe (P4C), fen eğitimi, sorgulamaya dayalı öğrenme, sistematiik derleme

A Systematic Review Of Studies Using The Philosophy For Children (P4C) Approach in Science Education

Rümeysa Erbaş¹ & Ayşe Işık Öner^{1,*}

Abstract

This research systematically reviews studies published between 2010 and 2025 that address the Philosophy for Children (P4C) approach in science education. Based on the PRISMA 2020 model, the review analyzed 11 studies. The findings reveal that P4C has positive effects on students' critical thinking, problem-solving, scientific process skills, science achievement, collaboration, and communication skills within the context of science education. The majority of the studies examined used semi-experimental and qualitative designs. Mixed methods were also employed. The findings indicate a significant increase in publications, particularly after 2022. This suggests a strengthening of academic interest in integrating inquiry-based learning with philosophical inquiry in science education. Limitations of the research include small sample sizes, short application periods, and limited experience in teacher facilitation. The study results indicate that integrating P4C into science education provides multifaceted benefits to students' cognitive and socio-emotional development. In this context, it is recommended that teachers be supported in implementing P4C practices and that longer-term, larger-sample research be conducted.

Keywords: Philosophy for children (P4C), science education, inquiry-based learning, systematic review

İlkokul Fen Bilimleri Eğitimi Alanında Ters Yüz Öğrenmeye Yönelik Lisansüstü Tezlerin Sistematiik Derlemesi

Ezgi Pul¹ & Ayşe Işık Öner^{1,*}

¹ *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, ayse.isik@izu.edu.tr*

Özet

Bu sistematiik derleme çalışmasında, Türkiye’de ilkokul fen bilimleri eğitimi alanında ters yüz öğrenme yaklaşımını ele alan lisansüstü tezler incelenmiştir. YÖK Ulusal Tez Merkezi üzerinden yapılan tarama sonucunda belirlenen ölçütlere uygun 11 tez araştırmaya dâhil edilmiştir. Doküman analizi yöntemiyle yürütölen incelemelerde tezlerin yöntemsel, kuramsal ve uygulamaya dönük eğilimleri belirlenmeye çalışılmıştır. Bulgulara göre, tezlerde en çok karma yöntem ve yarı deneysel desenlerin tercih edildiğı, veri toplama araçları arasında ise akademik başarı testleri, fen tutum ölçekleri, görüşme formları ve öğrenci günlüklerinin kullanıldığı belirlenmiştir. Çalışmaların büyük kısmında ters yüz sınıf modelinin öğrencilerin akademik başarılarını anlamlı düzeyde artırdığı, ayrıca eleştirel düşünme, problem çözme, bilimsel yaratıcılık, STEM tutumu ve dijital okuryazarlık gibi üst düzey beceriler üzerinde olumlu etkiler yarattığı görölmüştür. Nitel bulgularda ise öğrenciler yöntemi eğlenceli, motive edici ve öğrenmenin kalıcılığını artırıcı bulduklarını ifade ettikleri görölmüştür. Sonuç olarak, ters yüz öğrenme yaklaşımının ilkokul fen bilimleri derslerinde uygulanabilir, etkili ve eğlenceli bir model olarak öne çıktığı görölmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ters Yüz Öğrenme, İlkokul Fen Bilimleri, Sistematiik Derleme, Lisansüstü Tez

A Systematic Review of Postgraduate Theses on Flipped Learning in Primary School Science Education

Ezgi Pul¹ & Ayşe Işık Öner^{1,*}

Abstract

This systematic review examines postgraduate theses in Turkey that address the flipped learning approach in primary school science education. Eleven theses that met the criteria determined through a search of the YÖK National Thesis Center were included in the study. Using document analysis, the methodological, theoretical, and application-oriented trends of the theses were investigated. The findings indicate that mixed-methods and quasi-experimental designs were most frequently used, and that data collection tools included academic achievement tests, science attitude scales, interview forms, and student journals. The majority of studies have demonstrated that the flipped classroom model significantly enhances students' academic achievement and positively impacts higher-order skills, including critical thinking, problem-solving, scientific creativity, STEM attitudes, and digital literacy. Qualitative findings revealed that students found the method to be fun, motivating, and effective in enhancing learning retention. In conclusion, the flipped learning approach stands out as a viable, effective, and enjoyable model for primary school science lessons.

Keywords: Flipped Learning, Primary School Science, Systematic Review, Postgraduate Thesis

Öğretmen Adayları için Bilimin Doğası Bilgi Düzeyini Ölçen Başarı Testi Geliştirme Çalışması

Esmâ Kılıçaslan^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü¹

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, esmakclsln1@gmail.com

Özet

Gelişmiş ülkelerin fen öğretim programlarının temel hedeflerinden biri, öğrencilerin fen okuryazarı bireyler olarak yetiştirilmesidir. Fen okuryazarlığının temel bileşenlerinden biri olan bilimin doğası, fen eğitimi alanında uzun süredir araştırılan önemli bir konudur. İlgili literatür incelendiğinde, bilimin doğasına yönelik görüşleri değerlendirmeye odaklanan çok sayıda anket ve açık uçlu ölçme aracının bulunduğu; buna karşın bilimin doğasına ilişkin bilgi düzeyini ölçen çoktan seçmeli başarı testlerinin sınırlı olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı öğretmen adaylarının bilimin doğasına ilişkin bilgi düzeylerini ölçmeye yönelik çoktan seçmeli bir başarı testi geliştirmektir. Test geliştirme sürecinde sırasıyla şu aşamalar izlenmiştir: (1) ölçülecek davranışların belirlenmesi, (2) bu davranışlara uygun madde yazımı, (3) maddelerin alan ve dil uzmanları tarafından incelenerek gerekli düzeltmelerin yapılması, (4) 20 kişilik bir grup üzerinde pilot uygulamanın gerçekleştirilmesi ve elde edilen veriler doğrultusunda düzenlemeler yapılması, (5) testin 135 sınıf ve okul öncesi öğretmen adayları üzerinde uygulanması ve (6) madde güçlük ve ayırt edicilik indeksleri ile testin güvenirlik katsayısının hesaplanması. Verilerin analizinde SPSS ve Excel programlarından yararlanılmıştır. Geliştirilen Bilimin Doğası Başarı Testi; bilimin doğası, bilimin doğasının temel özellikleri (bilimsel bilginin değişebilirliği, bilim insanının özellikleri, gözlem ile çıkarım arasındaki fark vb.) ile bilimsel bilgi ve bilimsel yöntem konularını kapsamaktadır. Test toplam 20 maddeden oluşmaktadır. Testin güvenirlik katsayısı (Cronbach alfa) 0.80 olarak hesaplanmıştır. Ortalama madde güçlük indeksi 0.63 olup bu değer maddelerin genel olarak orta düzeyde güçlükte olduğunu ve testin uygulanabilir nitelikte olduğunu göstermektedir. Ortalama madde ayırt edicilik indeksi ise 0.42 olarak bulunmuştur. Ayırt edicilik için kabul edilen sınır değerler (≥ 0.30) dikkate alındığında, testin yüksek ve düşük başarı düzeyine sahip bireyleri ayırt etme gücünün iyi düzeyde olduğu söylenebilir. Sonuç olarak, geliştirilen Bilimin Doğası Başarı Testinin fen eğitimi bağlamında ve bilimin doğası konularının öğretiminde kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilimin doğası, öğretmen adayları, başarı testi, fen eğitimi

Development of an Achievement Test to Measure Pre-service Teachers' Knowledge of the Nature of Science

Esma Kılıçaslan ^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü ¹

Abstract

One of the primary goals of science curricula in developed countries is to educate students as scientifically literate individuals. The nature of science, which is a fundamental component of scientific literacy, has long been a significant focus in science education research. A review of the relevant literature reveals that while numerous instruments such as questionnaires and open-ended assessments have been developed to evaluate views on the nature of science, multiple-choice tests designed to measure knowledge of the nature of science are relatively limited. In this context, the aim of this study is to develop a multiple-choice achievement test to assess pre-service teachers' knowledge of the nature of science. The test development process involved the following steps: (1) identification of target behaviours, (2) item construction, (3) expert review by subject-matter and language specialists followed by necessary revisions, (4) pilot testing with a group of 20 participants and subsequent refinements, (5) administration of the test to 135 pre-service primary and pre-school teachers, and (6) calculation of item difficulty and discrimination indices as well as the reliability coefficient of the test. Data were analysed using SPSS and Excel. The developed Nature of Science Achievement Test covers topics including the nature of science, key characteristics of the nature of science (e.g., the tentativeness of scientific knowledge, characteristics of scientists, the distinction between observation and inference), as well as scientific knowledge and scientific methods. The test consists of 20 items. The reliability coefficient (Cronbach's alpha) was calculated as .80. The mean item difficulty index was found to be 0.63, indicating that the test items are of moderate difficulty and the test is appropriate for practical use. The mean item discrimination index was 0.42. Considering the accepted threshold values for discrimination (≥ 0.30), the test demonstrates a good ability to distinguish between high- and low-performing individuals. In conclusion, the Nature of Science Achievement Test developed in this study can be considered a valid and reliable measurement tool for use in science education and in the teaching of nature of science concepts.

Keywords: Nature of science, preservice teachers, achievement test, science education

Öğretmen Adaylarının Sürdürülebilir Kalkınma Bilinci ile ilgili Geliştirdikleri Etkinliklerin İncelenmesi

Özge Alper ^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü ¹

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, ozgealper2356@gmail.com

Özet

Dünyanın herkes için daha yaşanılabilir bir yer olması için sürdürülebilirliğin eğitim ortamlarında uygulanması, bireylerin sürdürülebilirlik anlayışını içselleştirmeleri, davranış haline getirmeleri gerekmektedir. Sürdürülebilir kalkınma için eğitimin gerekli olduğu, uluslararası toplantılarda vurgulansa da bu konu oldukça yeni bir araştırma alanıdır. Geleceğin öğretmenleri olan öğretmen adaylarının sürdürülebilir kalkınma konusunu anlamaları ve eğitim ortamlarına entegre edebilmeleri, yeni nesillerin sürdürülebilirliği bir yaşam biçimi haline getirilebilmesi konusunda oldukça önemlidir. Bu araştırmanın amacı sınıf öğretmeni adaylarının Sürdürülebilir Kalkınma ve Eğitim dersi kapsamında hazırlamış oldukları etkinlikleri değerlendirmektir. Bu çalışmada yöntem olarak durum çalışması kullanılmıştır. Araştırmaya Sürdürülebilir Kalkınma ve Eğitim dersini alan 45 sınıf öğretmeni adayı (36 kadın, 9 erkek) katılmıştır. Veriler öğretmen adaylarının hazırladıkları etkinlik planları ve görüşmeler ile toplanmıştır. Sürdürülebilir Kalkınma ve Eğitim dersi kapsamında öğretmen adaylarından sürdürülebilir kalkınma ile ilgili öğrenci merkezli bir etkinlik (proje, drama, materyal tasarımı, ...) hazırlamaları istenmiştir. Öğretmen adaylarından hazırladıkları etkinlikte hangi yöntem/teknik kullanacaklarını, etkinliğin öğretim programındaki konu ve öğrenme çıktılarıyla ilişkisini, etkinliğin gerçekleştirilebilmesi için gereken teorik (alan bilgisi) ve pedagojik bilgileri detaylı bir şekilde açıklamaları istenmiştir. Veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular, öğretmen adaylarının etkinliklerini ağırlıklı olarak geri dönüşüm ve sürdürülebilir tasarım gibi somut ve günlük yaşamla ilişkili temalar etrafında şekillendirdiklerini göstermiştir. Yöntem/teknik açısından en yaygın tercihin proje tabanlı öğrenme olması, adayların öğrenci merkezli ve uygulamaya dayalı pedagojik yaklaşımlara yöneldiklerini ortaya koymuştur. Etkinliklerin büyük ölçüde fen bilimleri ve hayat bilgisi dersleriyle ilişkilendirilmesi, sürdürülebilir kalkınma kavramının daha çok çevre ve doğa temelli içeriklerle ele alındığını göstermektedir. Öğretmen yeterlikleri bağlamında ise adayların pedagojik bilgiye, özellikle öğretim yöntem ve tekniklerine yüksek düzeyde önem verdikleri belirlenmiştir. Tüm bu bulgular doğrultusunda, sürdürülebilir kalkınma eğitimine yönelik etkinliklerin değerlendirilmesinde kullanılmak üzere bütüncül bir dereceli puanlama anahtarı geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir kalkınma ve eğitim, sınıf öğretmeni adayları, ders tasarım planları

An Examination of Pre-Service Teachers' Activities Developed for Sustainable Development Awareness

Özge Alper ^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü ¹

Abstract

In order to make the world a better place to live for everyone, sustainability must be implemented in educational settings, and individuals need to internalize and transform sustainability awareness into behaviour. Although the importance of education for sustainable development has been emphasized in international meetings, it remains a relatively new field of research. It is crucial that pre-service teachers, as future educators, understand sustainable development and are able to integrate it into educational environments so that future generations can adopt sustainability as a way of life. The aim of this study is to evaluate the activities prepared by pre-service primary school teachers within the scope of the Sustainable Development and Education course. A case study design was employed as the research method. The participants consisted of 45 pre-service primary school teachers (36 female, 9 male) enrolled in the Sustainable Development and Education course. Data were collected through activity plans prepared by the participants and interviews. Within the scope of the course, participants were asked to design a student-centered activity (e.g., project, drama, material design) related to sustainable development. They were also required to explain in detail the teaching methods/techniques they would use, the alignment of the activity with curriculum topics and learning outcomes, and the theoretical (content knowledge) and pedagogical knowledge necessary for implementation. The data were analyzed using content analysis. The findings revealed that pre-service teachers predominantly designed their activities around concrete and everyday-life-related themes such as recycling and sustainable design. In terms of instructional methods, project-based learning was the most commonly preferred approach, indicating a tendency toward student-centered and practice-oriented pedagogical approaches. The fact that the activities were largely associated with science and life studies courses suggests that sustainable development is mostly addressed through environmental and nature-based content. In terms of teacher competencies, it was found that pre-service teachers placed significant emphasis on pedagogical knowledge, particularly teaching methods and techniques. Based on these findings, a holistic rubric was developed to evaluate activities related to sustainable development education.

Keywords: Sustainable development and education, pre-service primary school teachers, lesson design plans

Okul Dışı Öğrenme Ortamlarında Ekolojik Eğitim Projesinin (ECOL) Kapsamı

Fatma Kırmızı^{1,*} & Şahin Kapıkıran²

¹ Pamukkale Üniversitesi, fatmakirmizi73@gmail.com

² Pamukkale Üniversitesi

Özet

Son yıllarda, dünyanın her yerinde büyük çevre sorunları yaşanmaktadır. Artan bu sorunlar karşısında doğal dengenin yeniden sağlanması üzerinde çalışan çevre bilimi, çevre kirliliğinin çok büyük boyutlara ulaştığını belirlemiştir. Özellikle 1950'lerden sonra teknolojik gelişmelerin hızla yaşamın içine girmesi ve sanayileşmenin getirdiği çevre sorunları buzulların erimesi, türlerin yok olması, endemik türlerin azalması gibi ekolojik sorunları da beraberinde getirmiştir. Yaşanan büyük çevre sorunları ve tükenen dünya kaynakları genç nesillerin çevreyi koruma konusundaki sorumluluklarını da gündeme getirmiştir. Çevre ile barış içinde olan ve onu koruyan gençlerin yetiştirilmesi ancak iyi bir ekolojik eğitimle mümkündür. Ekolojik eğitim yalnızca okul çatısı altında değil, doğayla iç içe bir şekilde verilmelidir. Ekolojik eğitim, ekolojik bir toplum yapısı oluşturmada sürdürülebilir temelidir. Okul dışı öğrenme ortamları çocukların gezegeni, karmaşık yaşam sistemlerini, yıl boyunca değişim gösteren doğa olaylarını yakından gözlemlerine yardımcı olur. Çocuk doğa ile etkileşimde bulunarak anlar, yorumlar ve öğrenir. Okul dışı öğrenme çalışmaları aynı zamanda öğrencilerin çevre sorunlarını anlamalarını sağlamaktadır. Çalışmalarda yaratıcı drama etkinliklerine yer verilerek öğrencilerin sosyal becerileri, öz saygı, öz güven, başkalarına saygı duyma, eleştirme, sorgulama ve grup çalışmalarına katılma gibi becerilerin de geliştirilmesine de katkı sağlanması çabası içine girilmiştir. Son yıllarda dijitalleşme ve dijital dönüşüm kavramları da önem kazanmıştır. Öğrencilerin ekolojik eğitim konuları içerisinde dijitalleşmeye uyum sağlaması ve bilinçli teknoloji kullanıcıları olmaları için çalışmalar düzenlenmiştir. Okul Dışı Öğrenme Ortamlarında Ekolojik Eğitim Projesinin (ECOL) amacı, drama yöntemi ve dijital uygulamalarla desteklenen ekolojik eğitim yoluyla öğrencilerin doğal çevreyi sevmelerini sağlayarak onlarda çevre bilinci ve sosyalleşme becerilerini geliştirmektir. Proje kapsamında Ekolojik Eğitim Programı (O1), Ekolojik Eğitim İçin Öğretmen Kılavuz Kitabı (O2) ve Okul Dışı Öğrenmede Ekolojik Eğitim: Etkileşimli Kitap (O3) çıktıları üretilmiştir. Üretilen bu çıktıların uygun bir şekilde ekolojik eğitim verilirken doğa ile iç içe ortamlardan yararlanılmıştır. Açık alanda yaratıcı drama yönteminden yararlanılmış ve bu etkinlikler öğrencilerin yakın çevrelerindeki çevre sorunlarına ilişkin farkındalıklarını artırmanın bir yolu olarak kullanılmıştır. Yaratıcı drama çalışmaları, bilgiyi deneyime dönüştürmeye yardımcı bir unsur olarak eğitim sürecinde yer almıştır. Proje ortağı ülkelerdeki (Romanya, Türkiye, Hırvatistan, İtalya, Portekiz) okullar okul dışı öğrenme ortamları kapsamında müzeler, botanik bahçeleri, bilim merkezleri, ormanlar, doğal yaşam alanları, kültürel ortamlar, enerji

santralleri, ziyarete açık sanayi kuruluşları, sivil toplum örgütleri, fabrikalar vb. ziyaret edilmiştir. Ekolojik eğitim yoluyla öğrencilerin yaşadıkları çevreye ve çevre sorunlarına duyarlı bireyler olmaları için etkinlikler yapılmıştır. Aynı zamanda sınıf ortamında da ekolojik eğitim içerikli dijital uygulamalar yürütülmüş ve dijital yetkinlikler desteklenmiştir. Çalışmalara zaman zaman öğrenci velilerinin de katılması teşvik edilmiştir. ECOL projesi okul dışı öğrenme ortamlarında ekolojik eğitim için anlamlı bir eğitsel model olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul dışı öğrenme, ekolojik eğitim, yaratıcı drama, dijital yetkinlikler

Scope Of The Ecological Education in Out-Of-School Learning Environments Project (ECOL)

Fatma Kırmızı ^{1,*} & Şahin Kapıkıran ²

Abstract

In recent years, major environmental problems have been experienced all over the world. Faced with these increasing problems, environmental science, which works to restore the natural balance, has determined that environmental pollution has reached enormous proportions. Especially after the 1950s, the rapid integration of technological advancements into daily life and the environmental problems brought about by industrialization have led to ecological problems such as the melting of glaciers, the extinction of species, and the decrease in endemic species. These major environmental problems and the depletion of global resources have also brought to the forefront the responsibility of younger generations to protect the environment. Raising young people who are at peace with and protect the environment is only possible through good ecological education. Ecological education is the sustainable foundation for creating an ecological society. Out-of-school learning environments help children closely observe the planet, complex life systems, and natural phenomena that change throughout the year. Out-of-school learning activities also enable students to understand environmental problems. The studies included creative drama activities to contribute to the development of students' social skills, self-confidence, respect for others, critical thinking, questioning, and participation in group work. In recent years, the concepts of digitalization and digital transformation have also gained importance. Activities were organized to help students adapt to digitalization within the context of ecological education and become conscious technology users. The aim of the Ecological Education in Out-of-School Learning Environments Project (ECOL) is to develop students' environmental awareness and socialization skills by enabling them to love the natural environment through ecological education supported by drama methods and digital applications. Within the scope of the project, the Ecological Education Program (O1), the Teacher's Guide for Ecological Education (O2), and the Ecological Education in Out-of-School Learning: Interactive Book (O3) were produced. Ecological education was provided in accordance with these outputs, utilizing environments that are close to nature. Creative drama methods were used in open spaces, and these activities were used as a way to increase students' awareness of environmental problems in their immediate surroundings. Creative drama activities were included in the educational process as an element that helps transform knowledge into experience. Schools in partner countries (Romania, Turkey, Croatia, Italy, Portugal) visited museums, botanical gardens, science centers, forests, natural habitats, cultural sites, power plants, industrial facilities open to visitors, NGOs, factories, etc., as part of out-of-school learning environments. Activities were conducted to make students sensitive to their environment and environmental problems through ecological education. Simultaneously, digital

applications with ecological education content were implemented in the classroom, and digital competencies were supported. Parental participation in the activities was encouraged from time to time. The ECOL project is considered a meaningful educational model for ecological education in out-of-school learning environments.

Keywords: Out-of-school learning, ecological education, creative drama, digital competencies

Eğitsel Oyunlarla Fen Öğretimi: İlkokul Dördüncü Sınıf Besinlerimiz Ünitesi Örneği

Ayşenur Aktaş^{1,*} & Gönül Sakız¹

¹ Marmara Üniversitesi, ayşenur.aktas.3426@gmail.com

Özet

Fen bilimleri, öğrencilerin yaşadıkları dünyayı anlamlandırabilmelerine olanak sağlayan temel disiplinlerin başında gelir. Erken yaşlardan itibaren fen bilimine yönelik pozitif tutum ve motivasyon geliştirilebilmesi için fen bilimleri derslerinin etkin ve verimli yürütülmesi, öğretim süreçlerinde uygun yöntem, teknik ve stratejilere yer verilmesi kritik öneme sahiptir. İlkokul düzeyinde fen bilimleri derslerinde kullanılabilecek yöntemlerden biri eğitsel oyunlardır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf düzeyinde soyut ve kavram yanılgılarına açık olan “Besinlerimiz” konusunun eğitsel oyunlar yoluyla öğretilmesi ve bu oyunlara yönelik öğrenci görüşlerinin incelenmesidir.

Araştırmanın deseni nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde özel bir ilkokulda öğrenim gören 19 (15 kız, 4 erkek) dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Araştırma kapsamında geliştirilen eğitsel oyunlar dört haftalık bir süreçte uygulanmıştır. Bu süreçte besin tabusu, besin piramidi, sağlıklı/sağlıksız eşleştirme ve çeşitli oyun temelli etkinlikler kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış ve elde edilen veriler tematik içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular, öğrencilerin eğitsel oyunlara yüksek düzeyde ilgi gösterdiğini ve etkinlikleri tekrar yapmak istediklerini ortaya koymuştur. Eğitsel oyunların öğrenmeyi eğlenceli hale getirdiği, konunun daha iyi anlaşılmasını sağladığı ve kalıcı öğrenmelere katkı sunduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, yarışma temelli hız gerektiren oyunlarda ve kesme-boyama gibi küçük kas becerisi gerektiren etkinliklerde öğrencilerin zorlandıkları tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin benzer eğitsel oyunların yalnızca fen bilimleri dersinde değil, farklı derslerde de uygulanmasına yönelik önerilerde bulundukları görülmüştür.

Elde edilen bulgular doğrultusunda, eğitsel oyunların ilkokul düzeyinde fen bilimleri dersinde soyut konuların somutlaştırılmasında etkili olduğu ve öğrenmeyi daha anlamlı, eğlenceli ve kalıcı hale getirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu kapsamda eğitsel oyunların farklı derslere uyarlanması ve öğretmenlerin bu konudaki yeterliklerini artırmaya yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel oyun, ilkokul, fen bilimleri öğretimi, durum çalışması.

Science Teaching through Educational Games: A Case Study of the Fourth Grade “Nutrition” Unit

Ayşenur Aktaş^{1,*} & Gönül Sakız¹

Abstract

Science is one of the fundamental disciplines that enables students to make sense of the world in which they live. In order to foster positive attitudes and motivation toward science from an early age, it is of critical importance that science courses are conducted effectively and efficiently, and that appropriate methods, techniques, and strategies are incorporated into the teaching process. One of the methods that can be utilized in primary school science courses is educational games. The aim of this study is to teach the “Nutrition” unit—an abstract topic prone to misconceptions at the fourth-grade level—through educational games and to examine students’ views regarding these games.

The research was designed as a case study, one of the qualitative research methods. The study group consisted of 19 fourth-grade students (15 girls and 4 boys) enrolled in a private primary school located in the Bahçelievler district of Istanbul during the 2025–2026 academic year. The educational games developed within the scope of the study were implemented over a four-week period. During this process, activities such as nutrition taboo, food pyramid, healthy/unhealthy matching, and various game-based activities were employed. A structured interview form was used in the data collection process, and the obtained data were analyzed through thematic content analysis.

The findings of the study revealed that students showed a high level of interest in the educational games and expressed a desire to repeat the activities. It was determined that educational games made learning enjoyable, facilitated better understanding of the subject, and contributed to long-term retention. However, it was also observed that students experienced difficulties in competitive, speed-based games as well as in activities requiring fine motor skills, such as cutting and coloring. Additionally, students suggested that similar educational games should be implemented not only in science courses but also in other subjects.

Based on the findings, it was concluded that educational games are effective in concretizing abstract concepts in primary school science courses and in making learning more meaningful, enjoyable, and lasting. Accordingly, it is recommended that educational games be adapted to different subjects and that efforts be made to enhance teachers’ competencies in this area.

Keywords: Educational games, primary school, science teaching, case study.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Fen Bilimleri Programı Öğrenme Çıktılarının Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Bağlamından İncelenmesi

Gamze Bulut ^{1,*} & Ayşe Işık Öner ¹

¹ *Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Gmze.bult@hotmail.com*

Özet

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında güncellenen ilkokul 3. ve 4. sınıf fen bilimleri dersi öğretim programında yer alan öğrenme çıktılarının, Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri (SKH) bağlamında incelenmesidir. Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, 2015 yılında gerçekleştirilen Sürdürülebilir Kalkınma Zirvesi'nde kabul edilmiş olup nitelikli eğitim, sağlıklı yaşam, sürdürülebilir şehirler ve topluluklar, sorumlu üretim ve tüketim ile iklim eylemi gibi çok boyutlu küresel hedefleri kapsamaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz yaklaşımı benimsenmiştir. Veri toplama araçları Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli çerçevesinde hazırlanan ilkokul 3. ve 4. sınıf fen bilimleri öğretim programı ile Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri dokümanlarından oluşmaktadır. Bu kapsamda 3. sınıf düzeyinde yer alan 8 ünite ve 20 öğrenme çıktısı ile 4. sınıf düzeyinde yer alan 8 ünite ve 19 öğrenme çıktısı incelenmiştir. Öğrenme çıktılarının Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ile örtüşme durumları belirlenerek hangi hedeflerle ilişkilendirildiği ve hangi hedeflerin programda yer almadığı analiz edilmiştir. Araştırmanın sürdürülebilir kalkınma odaklı eğitim anlayışının ilkokul düzeyindeki yansımalarını ortaya koyarak sürdürülebilirlik temelli kazanım entegrasyonuna ışık tutması ve program geliştirme süreçlerine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, İlkokul Fen Bilimleri Eğitimi, Öğrenme Çıktıları

An Examination of the Learning Outcomes of the Türkiye Century Education Model Primary School Science Program in the Context of Sustainable Development Goal

Gamze Bulut ^{1,*} & Ayşe Işık Öner ¹

Abstract

This research aims to examine the learning outcomes of the updated 3rd- and 4th-grade science curriculum within the framework of the Türkiye Century Education Model, in the context of the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs). The Sustainable Development Goals, adopted at the 2015 Sustainable Development Summit, encompass multifaceted global goals such as quality education, healthy living, sustainable cities and communities, responsible production and consumption, and climate action. The research utilized document analysis, a qualitative research method. A descriptive analysis approach was adopted. Data collection tools consisted of the 3rd- and 4th-grade science curricula prepared within the framework of the Türkiye Century Education Model, as well as documents related to the Sustainable Development Goals. In this context, 8 units and 20 learning outcomes at the 3rd-grade level, and 8 units and 19 learning outcomes at the 4th-grade level, were examined. The degree of overlap between the learning outcomes and the Sustainable Development Goals was determined, and an analysis was conducted to identify which goals were associated with the curriculum and which were not. The research is expected to shed light on the integration of sustainability-based learning outcomes by revealing reflections on a sustainable development-oriented education approach at the primary school level and to contribute to curriculum development processes.

Keywords: Sustainable Development Goals, Türkiye Century Education Model, Primary School Science Education, Learning Outcomes

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Canlılar ve Canlıların Sınıflandırılması ile ilgili Kavram Yanılgıları Hakkındaki Argüman Kalitelerinin İncelenmesi

Tuğçe Dal ^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü ¹

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, daltugce73@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının canlılar ve canlıların sınıflandırılması konusundaki kavram yanılgılarına ilişkin argüman kalitelerini incelemektir. Araştırmada, öğretmen adaylarının bilimsel bilgiyi nasıl yapılandırdıklarını ortaya koymak amacıyla iddia, veri, gerekçe, destekleyici ve çürütme bileşenlerini içeren argümantasyon yaklaşımı temel alınmıştır. Çalışma kapsamında gerekli etik izinler alınmış, veri toplama aracı geliştirilmiş ve 43 sınıf öğretmeni adayından veri toplanmıştır. Elde edilen veriler, argüman kalitesine göre Seviye 0 (yanlış bilgi) ile Seviye 5 (tam yapılandırılmış argüman) arasında sınıflandırılarak analiz edilmiştir. Araştırma bulguları, öğretmen adaylarının özellikle fotosentez, omurgalı-omurgasız ayrımı, memeli-balık ayrımı ve bilimsel sınıflandırma ölçütleri gibi temel biyoloji konularında önemli kavram yanılgılarına sahip olduklarını göstermiştir. Bazı sorularda (örneğin bitkilerin beslenmesi, solucanların sınıflandırılması, balina ve yunusların sınıflandırılması) düşük düzeyli argümanların (Seviye 0) yüksek oranda olduğu belirlenmiştir. Buna karşın, penguenlerin sınıflandırılması ve mikroorganizmalar gibi günlük yaşamla daha ilişkili konularda daha yüksek düzeyli argümanların üretildiği görülmüştür. Bununla birlikte, adayların doğru bilgiye sahip olsalar dahi bu bilgiyi veri, gerekçe ve çürütme ile destekleyerek üst düzey argümanlara dönüştürmekte zorlandıkları tespit edilmiştir. Sonuç olarak, öğretmen adaylarının hem kavramsal bilgi düzeylerinin hem de argümantasyon becerilerinin geliştirilmesine ihtiyaç duyduğu ortaya konmuştur. Bu doğrultuda, öğretmen yetiştirme programlarında argümantasyon temelli öğretim uygulamalarına daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kavram yanılgıları, sınıf öğretmeni adayları, argüman, nitel araştırma

An Examination of Pre-Service Primary School Teachers' Argument Quality Regarding Misconceptions about Living Things and Their Classification

Tuğçe Dal ^{1,*} & Zeynep Koyunlu Ünlü ¹

Abstract

The aim of this study is to examine the argument quality of pre-service primary school teachers regarding their misconceptions about living things and their classification. The study is grounded in an argumentation framework incorporating the components of claim, data, warrant, backing, and rebuttal in order to reveal how pre-service teachers construct scientific knowledge. Within the scope of the study, the necessary ethical approvals were obtained, a data collection instrument was developed, and data were collected from 43 pre-service primary school teachers. The data were analysed by categorizing arguments according to their quality, ranging from Level 0 (misconception/incorrect knowledge) to Level 5 (fully developed argument). The findings indicate that pre-service teachers have significant misconceptions in fundamental biology topics such as photosynthesis, the distinction between vertebrates and invertebrates, the classification of mammals and fish, and the criteria for scientific classification. In some items (e.g., plant nutrition, classification of worms, and classification of whales and dolphins), low-level arguments (Level 0) were found to be highly prevalent. In contrast, higher-level arguments were produced in topics more closely related to daily life, such as the classification of penguins and microorganisms. However, it was also determined that even when pre-service teachers possess correct knowledge, they experience difficulties in transforming this knowledge into high-quality arguments supported by data, warrants, and rebuttals. Overall, the results suggest that there is a need to improve both the conceptual understanding and argumentation skills of pre-service teachers. Accordingly, it is recommended that greater emphasis be placed on argumentation-based instructional practices in teacher education programs.

Keywords: Misconceptions, pre-service primary school teachers, argument, qualitative research

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Deney Yapmaya Yönelik Tutum Düzeyleri ve Bu Düzeylerin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Betül Özkan ^{1,*} & Mustafa Akıllı ¹

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi, betulozkann08.16@gmail.com

Özet

Modern eğitim sistemlerinin temel vizyonu, bilgiyi pasif bir şekilde kabul eden bireyler yerine, bilgiyi sorgulayan, araştıran ve günlük hayatta karşılaştığı problemlere bilimsel çözümler üretebilen fen okuryazarı bireyler yetiştirmektir. Fen bilimleri, doğası gereği soyut kavramların somutlaştırılmasını ve gözlem yoluyla deneyimlenmesini gerektiren bir disiplindir. İlkokul kademesi, öğrencilerin bilimsel düşünme becerilerinin temellerinin atıldığı ve fen bilimlerine yönelik ilk akademik algılarının oluştuğu evreyi temsil etmektedir. Bu noktada, fen derslerinin 3. sınıfta başladığı düşünülürse, öğrencilerin bu dersle kuracakları ilk bağın niteliği, gelecekteki bilimsel yönelimlerini doğrudan etkileyecektir. Bilimsel süreç becerilerinin kazandırılmasında en etkili araçlardan biri olan laboratuvar uygulamalarını ve bilimsel çalışmaları sınıf ortamına taşıyacak olanlar ise sınıf öğretmenleridir. Dolayısıyla, öğretmenlerin deney yapmaya yönelik sahip oldukları tutum, bu uygulamaların sınıftaki sıklığını ve etkililiğini belirleyen temel unsurdur.

Güncel eğitim reformları kapsamında hayata geçirilen Türkiye Yüzyılı Maarif modelinin vurguladığı birey profilinin oluşturulmasında, bilimsel yöntemi bir yaşam biçimi haline getirmiş öğretmenlere ihtiyaç duyulmaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada, maarif modelinin bakış açısıyla uyumlu olarak, geleceğin eğitimcileri olan sınıf öğretmeni adaylarının deney yapma sürecine ilişkin tutumlarının ne düzeyde olduğu ve bu düzeylerin farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu amaç doğrultusunda, araştırma nicel araştırma yaklaşımlarından genel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma örneklemini Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Eğitiminde öğrenim gören 206 aday oluşturmaktadır. Katılımcı olan sınıf öğretmeni adaylarına Fen Deneylerine Yönelik Tutum Ölçeği (FDYTÖ) uygulanmıştır. Süreçte elde edilen veriler SPSS programı aracılığıyla analiz edilecektir. Araştırma kapsamında, sınıf öğretmeni adaylarının deney yapmaya yönelik tutum düzeyleri ve bu düzeylerin; cinsiyet, sınıf düzeyi, üniversiteye başlamadan önce en son hangi düzeyde laboratuvar ortamında deney yapıp yapmadıkları ve üniversitede laboratuvar dersi alıp almadıkları değişkenleri açısından incelenecektir. Bu değişkenlerin öğretmen adaylarının tutumları üzerindeki etkisi ayrıntılı olarak tartışılacaktır. Ortaya çıkacak sonuçların, öğretmen yetiştirme programlarının laboratuvar yeterliliklerini geliştirmeye yönelik stratejik öneriler sunulmasına zemin hazırlayacağı Çalışmanın, sınıf öğretmeni adaylarının mesleki gelişim süreçlerine ve fen eğitimi literatürüne katkı sağlaması da beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fen deneylerine yönelik tutum, Sınıf öğretmeni adayları, Deney yapma

Investigation of Prospective Primary School Teachers' Attitudes Toward Conducting Experiments and Analysis of These Attitudes in Terms of Different Variables

Betül Özkan ^{1,*} & Mustafa Akıllı ¹

Abstract

The fundamental vision of modern education systems is to cultivate scientifically literate individuals who question and explore knowledge, and who can generate scientific solutions to problems encountered in daily life, rather than individuals who passively accept information. The natural sciences are a discipline that, by its very nature, requires the concretization of abstract concepts and their experiential understanding through observation. The elementary school level represents the stage where the foundations of students' scientific thinking skills are laid and their initial academic perceptions of the natural sciences are formed. At this point, considering that science classes begin in the 3rd grade, the nature of the initial connection students establish with this subject will directly influence their future scientific orientation. Classroom teachers are the ones who will bring laboratory applications and scientific studies—one of the most effective tools for developing scientific process skills—into the classroom environment. Therefore, teachers' attitudes toward conducting experiments are the fundamental factor determining the frequency and effectiveness of these applications in the classroom. In shaping the individual profile emphasized by the Turkey Century Education Model, which has been implemented as part of current educational reforms, there is a need for teachers who have made the scientific method a way of life. Therefore, this study aims to examine the level of pre-service elementary teachers' attitudes toward the experimental process—who are the educators of the future—and to analyze these levels in terms of various variables, in alignment with the perspective of the Maarif model. To this end, the study was conducted using the general survey model, one of the quantitative research approaches. The study sample consists of 206 pre-service teachers enrolled in the Elementary Education program at the Faculty of Education, Uludağ University, Bursa. The Attitude Scale Toward Science Experiments (FDYTÖ) was administered to the participating pre-service teachers. The data collected during the study will be analyzed using SPSS software. Within the scope of the study, the levels of pre-service classroom teachers' attitudes toward conducting experiments will be examined in relation to the following variables: gender, grade level, whether they had conducted experiments in a laboratory setting at the highest level prior to entering university, and whether they had taken a laboratory course at the university. The impact of these variables on the pre-service teachers' attitudes will be discussed in detail. It is anticipated that the findings of this study will provide a foundation for strategic recommendations aimed at enhancing laboratory competencies in teacher education programs. Additionally, the study is

expected to contribute to the professional development processes of elementary teacher candidates and to the science education literature.

Keywords: Attitudes toward science experiments, prospective classroom teachers, conducting experiments

STEAM Eğitimi Sürecinde İlkokul Öğrencilerinin Ekolojik Vatandaşlık, Çevresel Okuryazarlık ve Çevreye Yönelik Empati Düzeylerinin Desteklenmesi

Zeynep Gültekin Bingöl ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, zeynep.gultekin@std.yildiz.edu.tr

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Günümüzde küresel ölçekte artış gösteren çevresel sorunlar, bireylerin erken yaşlardan itibaren çevreye yönelik bilinç, duyarlılık ve sorumluluk geliştirmelerini zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda çevre eğitiminin yalnızca bilgi aktarımına dayalı değil; öğrencilerin aktif katılımını sağlayan, disiplinlerarası ve uygulamaya dayalı öğrenme süreçleriyle desteklenmesi gerekmektedir. Bu bağlamda STEAM yaklaşımı, farklı disiplinleri bütünleştirerek öğrencilerin problem çözme, eleştirel düşünme, yaratıcılık ve iş birliği becerilerini geliştiren önemli bir eğitim yaklaşımı olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf fen bilimleri dersinde STEAM (Fen, Teknoloji, Mühendislik, Sanat ve Matematik) yaklaşımıyla bütünleştirilmiş çevre temelli etkinliklerin öğrencilerin ekolojik vatandaşlık ve çevresel okuryazarlık düzeyleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Araştırma karma yöntem desenine göre tasarlanmıştır. Çalışma grubunu, İstanbul ili Başakşehir ilçesinde bulunan bir devlet okulunda öğrenim görmekte olan iki farklı dördüncü sınıf düzeyindeki öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmada deney grubunda STEAM yaklaşımına dayalı çevre temelli etkinlikler uygulanırken, kontrol grubunda mevcut fen bilimleri öğretim programına dayalı öğretim süreci sürdürülmüştür.

Araştırmada nicel veriler, Ekolojik Vatandaşlık Ölçeği ve Çocuklar İçin Çevre Okuryazarlığı Aracı kullanılarak ön test, son test ve kalıcılık testi yoluyla toplanmıştır. Nitel veriler ise öğrenci görüşleri, gözlem formları, araştırmacı notları ve süreçte ortaya konan öğrenci ürünleri aracılığıyla elde edilmiştir. Nicel verilerin analizinde uygun istatistiksel yöntemlerden yararlanılmış, nitel veriler ise içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

Araştırmadan elde edilmesi beklenen bulguların, STEAM temelli çevre etkinliklerinin öğrencilerin çevresel farkındalıklarını artırdığı, ekolojik vatandaşlık ve çevresel okuryazarlık düzeylerini geliştirdiği ve çevreye yönelik empati becerilerini desteklediği yönünde olması öngörülmektedir. Ayrıca bu süreçte öğrencilerin öğrenmeye yönelik motivasyonlarının arttığı, iş birliği içinde çalışma becerilerinin geliştiği ve çevresel sorunlara yönelik çözüm üretme kapasitelerinin güçlendiği düşünülmektedir.

Bu araştırmanın, ilkokul düzeyinde çevre eğitiminin disiplinlerarası yaklaşımlar çerçevesinde ele alınmasına katkı sağlaması, STEAM temelli uygulamalara yönelik örnek bir model sunması ve alanyazındaki boşlukların giderilmesine destek olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: STEAM eğitimi, çevre eğitimi, ekolojik vatandaşlık, çevresel okuryazarlık, ilkokul öğrencileri

Supporting To Primary School Students' Ecological Citizenship, Environmental Literacy And Environmental Empathy Levels in The STEAM Education Process

Zeynep Gültekin Bingöl ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of environment-based activities integrated with the STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, and Mathematics) approach on fourth-grade primary school students' levels of ecological citizenship and environmental literacy in science courses. In recent years, the increasing scale and complexity of global environmental problems have made it essential for individuals to develop environmental awareness, sensitivity, and responsibility from an early age. In this context, environmental education should go beyond mere knowledge transmission and be supported by interdisciplinary and practice-oriented learning processes that actively engage students. The STEAM approach stands out as a significant educational framework that integrates multiple disciplines while fostering students' problem-solving, critical thinking, creativity, and collaboration skills.

This study was designed using a mixed-method research approach. The study group consists of two fourth-grade classes attending a public primary school in the Başakşehir district of Istanbul. In the experimental group, environment-based activities designed according to the STEAM approach were implemented, while the control group followed the existing science curriculum.

Quantitative data were collected using the Ecological Citizenship Scale and the Environmental Literacy Instrument for Children through pre-tests, post-tests, and retention tests. Qualitative data were obtained through student opinions, observation forms, researcher notes, and student-produced artifacts during the process. Quantitative data were analyzed using appropriate statistical methods, while qualitative data were examined through content analysis.

The findings are expected to indicate that STEAM-based environmental activities enhance students' environmental awareness, improve their levels of ecological citizenship and environmental literacy, and support the development of environmental empathy. In addition, it is anticipated that these activities increase students' learning motivation, strengthen their collaborative skills, and improve their ability to generate solutions to environmental problems.

This study is expected to contribute to the literature by supporting the integration of interdisciplinary approaches into environmental education at the primary school level, providing a model for STEAM-based practices, and addressing existing gaps in the field.

Keywords: STEAM education, environmental education, ecological citizenship, environmental literacy, primary school students

İlkokul 4. Sınıf Fen Bilimleri Dersinde TRIZ Temelli Etkinliklerin Çok Boyutlu Yansımaları: Öğrenme Süreci, Düşünme Becerileri, İş birliği ve Transfer

Fatma Ferhan Bahçuvanoğlu ^{1,*} & Bünyamin Bavlı ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, fbahcuvanoglu@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bilginin üretim ve dolaşım hızındaki artış, yalnızca eğitimin amaçlarını değil; öğrencinin öğrenme sürecini ve öğrenme çıktılarından beklenen niteliği de derinden dönüştürmüştür. Günümüz eğitim anlayışı, öğrencinin yalnızca sürece aktif katılımını değil; aynı zamanda problem çözebilen, çıkarım yapabilen ve özgün düşünebilen bireyler olarak yetişmesini gerektirmektedir. Bu noktada TRIZ (Teoriya Resheniya Izobretatelskikh Zadach – Yaratıcı Problem Çözme Teorisi) yaklaşımı, çocuklara sistematik biçimde problem çözme ve yenilikçi düşünme becerileri kazandırmak için yapılandırılmış güçlü bir çerçeve sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ilkokul 4. sınıf fen bilimleri dersinde uygulanan TRIZ (Yaratıcı Problem Çözme Teorisi) temelli etkinliklerin öğrencilerin öğrenme deneyimleri, düşünme becerileri ve öğrenmenin transferine ilişkin tecrübelerini keşfetmektir. Bu amaç doğrultusunda araştırmada Nitel Araştırma Yöntemlerinden Araçsal Durum Çalışması Yöntemi Kullanılmıştır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme türlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırma, 16 öğrenci ile yürütülmüş olup verilerin toplanmasında katılımcı gözlem ve yarı yapılandırılmış odak grup görüşmesi teknikleri kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve bulgular temalar, kategoriler ve kodlar altında yapılandırılmıştır.

Araştırma bulguları dört ana tema altında toplanmıştır: (1) Öğrenme Sürecine İlişkin Deneyimler, (2) Düşünme Becerileri, (3) İşbirlikli Öğrenme Süreci ve (4) TRIZ'in Farklı Alanlara Transferi.

Öğrenme Sürecine İlişkin Deneyimler teması altında “geleneksel öğretimden farklılık”, “TRIZ temelli öğretim”, “öğrenme ortamı ve süreç”, “duyuşsal deneyimler” ve “öğrenmenin anlamlılığı ve transferi” kategorileri belirlenmiştir. “Geleneksel öğretimden farklılık” kategorisi kapsamında “sunuş yoluyla öğretimden farklılık” ve “tek doğru cevaba dayalı yapı” kodlarına ulaşılmıştır. “TRIZ temelli öğretim” kategorisinde “TRIZ prensiplerinin kullanımı”, “TRIZ'in öğrenilmesi ve uygulanması” ve “TRIZ prensiplerinin kullanımı” kodları belirlenmiştir. “öğrenme ortamı ve süreç” kategorisinde “farklı öğrenme ortamı” ve “uygulamalı/yaparak öğrenme” kodları; “duyuşsal deneyimler” kategorisinde “eğlenerek öğrenme”, “ilgi ve motivasyon” ve “başarı ve yeterlik duygusu” kodları; “öğrenmenin anlamlılığı ve transferi” kategorisinde ise “günlük yaşamla ilişkilendirme” ve “öğrenmenin transferi” kodları belirlenmiştir.

Düşünme Becerileri teması altında “problem çözme becerisi” ve “yaratıcı düşünme becerisi” kategorileri belirlenmiştir. “problem çözme becerisi” kategorisinde “problem durumunu fark etme”, “çözüm üretme” kodlarına ulaşılmıştır. “Yaratıcı düşünme becerisi” kategorisinde ise “yaratıcı fikir üretme”, “hayal gücü kullanımı” ve “alışılmadık/orijinal düşünme” kodları belirlenmiştir.

İşbirlikli Öğrenme Süreci teması altında “grup çalışması” kategorisi belirlenmiştir. Bu kategori kapsamında “işbirlikli öğrenme”, “görev paylaşımı”, “fikir paylaşımı” ,“grup ve bireysel çalışma karşılaştırması” kodlarına ulaşılmıştır.

TRIZ’in Farklı Alanlara Transferi teması altında “disiplinler arası kullanım”, “gelecek ve yaşam becerisi” kategorileri belirlenmiştir. “disiplinler arası kullanım” kategorisinde “matematik dersinde kullanım”, “Türkçe dersinde kullanım”, “beden eğitimi dersinde kullanım” kodları; “gelecek ve yaşam becerisi” kategorisinde ise “gelecekte kullanım” ve “öğrenmenin kalıcılığı” kodlarına ulaşılmıştır.

Elde edilen bulgular, TRIZ temelli etkinliklerin öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha aktif, anlamlı, çok boyutlu hâle getirdiğini; problem çözme ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirdiğini; işbirlikli öğrenmeyi desteklediğini, öğrenmenin transferini kolaylaştırdığını ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, TRIZ pedagojisinin ilkökul düzeyinde etkili bir yaklaşım olarak kullanılabileceğine göstermektedir.

Bilgilendirme

Bu çalışma ikinci yazarın danışmanlığında yürütülen birinci yazarın doktora tezinin bir parçasıdır.

Anahtar Kelimeler: TRIZ, yaratıcı düşünme becerisi, problem çözme becerisi

Multidimensional Reflections of TRIZ-Based Activities in 4th Grade Primary School Science Course: Learning Process, Thinking Skills, Collaboration, and Transfer

Fatma Ferhan Bahçuvanoğlu ^{1,*} & Bünyamin Bavlı ²

Abstract

The rapid increase in the production and circulation of knowledge has transformed not only the aims of education but also the nature of learning processes and outcomes. Contemporary education requires students not only to participate actively but also to develop problem-solving, inference, and creative thinking skills. In this context, TRIZ (Theory of Inventive Problem Solving) provides a structured framework for developing systematic problem-solving and innovative thinking skills.

The aim of this study is to explore students' learning experiences, thinking skills, and transfer of learning in TRIZ-based activities implemented in 4th grade primary school science courses. The study was conducted using a qualitative instrumental case study design. Criterion sampling was used to determine the study group. The research was carried out with 16 students, and participant observation and semi-structured focus group interviews were used as data collection techniques. The data were analyzed through content analysis and structured under themes, categories, and codes.

The findings were grouped under four main themes: (1) Experiences Related to the Learning Process, (2) Thinking Skills, (3) Collaborative Learning Process, and (4) Transfer of TRIZ to Different Areas.

Under the theme of learning experiences, the categories of “difference from traditional instruction,” “TRIZ-based instruction,” “learning environment and process,” “affective experiences,” and “meaningfulness and transfer” were identified. The codes included “difference from expository teaching” and “single correct answer structure”; “use of TRIZ principles” and “learning and applying TRIZ”; “different learning environments” and “hands-on learning”; “interest and motivation” and “sense of achievement and self-efficacy”; and “relating to daily life” and “transfer of learning.”

Under the theme of thinking skills, the categories of “problem-solving skills” and “creative thinking skills” were identified. The codes included “recognizing problem situations,” “generating solutions,” “generating original ideas,” “using imagination,” and “unconventional thinking.”

Under the theme of collaborative learning, the category of “group work” included the codes of “collaborative learning,” “task sharing,” “idea sharing,” and “comparison of group and individual work.”

Under the theme of transfer, the categories of “interdisciplinary use” and “future and life skills” were identified. The codes included applications in mathematics, Turkish language, and physical education, as well as “future use” and “permanence of learning.”

The findings indicate that TRIZ-based activities contribute to active and meaningful learning processes, support problem-solving and creative thinking skills, promote collaboration, and facilitate the transfer of learning. These results suggest that TRIZ pedagogy can be effectively used at the primary school level.

Author's Note

This study is part of the first author's doctoral dissertation conducted under the supervision of the second author.

Keywords: TRIZ, creative thinking skills, problem-solving skills

İlkokulda STEM Eğitiminin Bilgi İşlemsel Düşünme Becerisine Etkisi

Zeynep Sude Gök ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, zeynepsudegoks@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Son yıllarda küresel ölçekte yaşanan ekonomik, teknolojik ve toplumsal dönüşümler, ülkeleri eğitim sistemlerini çağın gereksinimlerine uygun biçimde yeniden yapılandırmaya yöneltmiştir. Bu dönüşüm sürecinde öne çıkan yaklaşımlardan biri olan STEM eğitimi; fen, teknoloji, mühendislik ve matematik disiplinlerini bütüncül bir anlayışla bir araya getirerek öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu beceriler arasında yer alan bilgi işlemsel düşünme ise problem çözme, mantıksal akıl yürütme, algoritmik düşünme ve çözüm üretme süreçlerini kapsayan önemli bir zihinsel beceri alanıdır. Günümüzde bilgi işlemsel düşünme, yalnızca bilişim alanına özgü bir yeterlik olarak değil, farklı disiplinlerde kullanılabilen temel bir düşünme biçimi olarak değerlendirilmektedir. İlgili alanyazın incelendiğinde, STEM eğitiminin farklı bilişsel ve akademik beceriler üzerindeki etkilerini ele alan çalışmaların arttığı görülmekle birlikte, ilkokul düzeyinde STEM eğitiminin bilgi işlemsel düşünme becerisi üzerindeki etkisini doğrudan inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, STEM eğitiminin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin bilgi işlemsel düşünme becerileri üzerindeki etkisini ortaya koymaktır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden kontrol gruplu ön test-son test yarı deneysel desen kapsamında yürütülecektir. Çalışmada bir deney ve bir kontrol grubu yer alacaktır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde bir devlet okulunda öğrenim gören yaklaşık 60 üçüncü sınıf öğrencisi oluşturacaktır. Veri toplama aracı olarak “Bilgi İşlemsel Düşünme Ölçeği” kullanılacaktır. Ölçek; uygulama öncesinde ön test, uygulama sonrasında ise son test olarak uygulanacaktır. Araştırma kapsamında elde edilen veriler SPSS programı aracılığıyla analiz edilecektir. Çalışmadan elde edilecek bulguların, ilkokul düzeyinde STEM eğitiminin bilgi işlemsel düşünme becerisinin geliştirilmesindeki rolünün saptanmasına ilişkin önemli katkılar sunması beklenmektedir. Ayrıca araştırma sonucunda geliştirilecek etkinlik ve materyallerin öğretmenler, öğrenciler ve Millî Eğitim Bakanlığı bünyesindeki ilgili paydaşlar açısından yararlı olacağı düşünülmektedir. Çalışmanın, hem alanyazındaki mevcut boşluklardan birine ışık tutması hem de ileride yürütülecek araştırmalar için yeni tartışma alanları oluşturması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: STEM, Bilgi İşlemsel Düşünme, İlkokul Öğrencileri

The Effect of STEM Education on Computational Thinking Skills in Primary School

Zeynep Sude Gök ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

In recent years, global economic, technological, and social transformations have led countries to restructure their education systems to meet the requirements of the contemporary era. One of the prominent approaches in this transformation process is STEM education, which aims to develop students' 21st-century skills by integrating the disciplines of science, technology, engineering, and mathematics within a holistic framework. Among these skills, computational thinking stands out as a significant cognitive domain encompassing problem-solving, logical reasoning, algorithmic thinking, and solution generation processes. Today, computational thinking is regarded not only as a competency specific to the field of computing but also as a fundamental mode of thinking applicable across various disciplines. A review of the relevant literature indicates a growing number of studies examining the effects of STEM education on various cognitive and academic skills. However, studies directly investigating the impact of STEM education on computational thinking skills at the primary school level remain limited. In this context, the aim of the present study is to determine the effect of STEM education on the computational thinking skills of third-grade primary school students. The study will be conducted using a quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group, a quantitative research method. The research will include one experimental group and one control group. The study group will consist of approximately 60 third-grade students enrolled in a public school during the spring semester of the 2025–2026 academic year. The “Computational Thinking Scale” will be used as the data collection instrument. The scale will be administered as a pre-test prior to the implementation and as a post-test following the intervention. The data obtained within the scope of the study will be analyzed using SPSS. It is expected that the study's findings will make significant contributions to understanding the role of STEM education in developing computational thinking skills at the primary school level. Furthermore, the activities and materials developed as a result of the study are anticipated to benefit teachers, students, and relevant stakeholders within the Ministry of National Education. The study is also expected to shed light on a gap in the existing literature and to provide new avenues for future research.

Keywords: STEM, Computational Thinking, Primary School Students

İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Işık Kirliliğine İlişkin Algılarının Metaforlar Yoluyla İncelenmesi

Burcu Demirbaş Nemli ^{1,*} & Gözde Melis Nemli ²

¹ *Istanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü, bu-dem-@hotmail.com*

² *Beşiktaş Bilsem*

Özet

Duyarlı ve bilinçli bir toplum daha yaşanabilir bir dünya için çevresini korumalıdır. Çünkü hızla tükenmekte olan kaynaklar göz önünde bulundurulduğunda çevrenin kirletilmesi, insan hayatını ve canlıların yaşamını olumsuz yönde etkileyebilir. Bu olumsuz etkilenme sadece fiziksel veya sağlık açısından değil, psikolojik, sosyolojik açılar gibi birçok alanda görülmektedir. Bu nedenle kirliliğin her türü gibi “Işık Kirliliği” de üzerinde durulması gereken bir konudur. Özellikle eğitimle konuya farkındalık kazandırmak bir gereklilik olarak düşünülmektedir. Bu bağlamda modern dünyanın çevresel sorunlarından biri olarak kabul edilen ilkokul fen bilimleri dersi müfredatında yer alan "Aydınlatma Teknolojileri" ünitesinin önemli bir parçası olan ışık kirliliği konusuna temel eğitim basamağından itibaren dikkat çekilmelidir. Çocukların bu konunun zararlarını ve bu konuda alınması gereken önlemleri bilmeleri, çevre eğitiminin niteliğini artırmak, ayrıca bilinçli bir toplum inşa etmek açısından son derece kritik görülmektedir. Tüm bunlardan hareketle çalışmanın temel amacı, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin "ışık kirliliği" kavramına yönelik zihinsel imgelerini (metaforlarını) belirlemek ve bu kavramı nasıl anlamlandırdıklarını ortaya koymaktır.

Çalışmada nitel araştırma desenlerinden olgu bilim (fenomenoloji) yaklaşımı kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2025-2026 eğitim öğretim yılında Beşiktaş İlçesi’ndeki devlet okullarının 4. sınıfında eğitim öğretim gören öğrenciler, örneklemini ise bu öğrenciler arasından random örnekleme yoluyla seçilen 80 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmanın veri toplama aracı araştırmacı tarafından hazırlanan demografik bilgiler ve “Işık kirliliği..... gibidir. Çünkü.....” ifadesinin yer aldığı formdur. Bu form ile öğrencilerin hem bir metafor üretmeleri hem de bu metaforu bir mantığa dayandırarak açıklamaları istenmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın bulgularının, ilkokul düzeyindeki çevre eğitimi materyallerinin geliştirilmesine ve öğretmenlerin ders işleme süreçlerindeki pedagojik yaklaşımlarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Işık kirliliği, metafor, ilkokul öğrencileri, fen bilimleri dersi.

Examining The Perceptions Of 4th Grade Primary School Students Regarding Light Pollution Through Metaphors

Burcu Demirbaş Nemli ^{1,*} & Gzde Melis Nemli ²

Abstract

A sensitive and conscious society must protect its environment for a more livable world. Because, considering rapidly depleting resources, polluting the environment can negatively affect human life and the lives of living beings. This negative impact is seen not only in physical or health terms, but also in many areas such as psychological and sociological aspects. Therefore, like all types of pollution, "Light Pollution" is a subject that deserves attention. Raising awareness about the issue, especially through education, is considered a necessity. In this context, attention should be drawn to light pollution, which is an important part of the "Lighting Technologies" unit in the primary school science curriculum and is considered one of the environmental problems of the modern world, starting from the basic education stage. It is considered extremely critical for improving the quality of environmental education and building a conscious society that children are aware of the harms of this issue and the precautions that should be taken. Based on all of this, the main aim of the study is to determine the mental images (metaphors) of 4th grade primary school students regarding the concept of "light pollution" and to reveal how they understand this concept.

This study utilizes a phenomenological approach, a qualitative research design. The research population consists of 4th-grade students attending public schools in Beşiktaş District during the 2025-2026 academic year, and the sample comprises 80 students selected randomly from this population. The data collection tool for the study was a form prepared by the researcher containing demographic information and the statement, "Light pollution is like... because..." This form required students to both create a metaphor and explain that metaphor using logic. Content analysis method was used to analyze the data. It is believed that the findings of this study will contribute to the development of environmental education materials at the primary school level and to teachers' pedagogical approaches in their lesson delivery processes.

Keywords: Light pollution, metaphor, primary school students, science lesson.

İlkokul Fen Bilimleri Dersinde Dijital Hikâye Kullanımının Öğrenme-Öğretme Sürecine Etkisi

Emircan Karakuş^{1,*} & Z. Melis Demir²

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, emircankarakus52@gmail.com

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Günümüzde eğitim teknolojilerinin öğretim süreçlerine uyumu, öğrencilerin derse yönelik motivasyonlarını artırmak ve soyut kavramları somutlaştırarak anlamlandırılmalarını sağlamak açısından kritik bir gereklilik hâline gelmiştir. Sınıf içi uygulamalara teknolojinin entegre edilmesinin pek çok aracı olmakla birlikte bu araçlardan biri dijital hikâyelerdir. Bu bağlamda, dijital hikâyelerin öğretim sürecindeki etkilerinin incelenmesi önem kazanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, ilkokul 3. sınıf fen bilimleri dersi “Canlılar Dünyasına Yolculuk” ünitesinin öğretiminde dijital hikâye kullanımının öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkisini incelemek ve bu sürece ilişkin öğrenci deneyimlerini ortaya koymaktır.

Araştırmada, nicel ve nitel verilerin birlikte kullanıldığı karma yöntem deseni benimsenmiştir. Çalışma, 2024–2025 eğitim-öğretim yılında bir devlet ilkokulunda öğrenim gören deney ve kontrol grubu öğrencileriyle yürütülmüştür. Deney grubunda öğretim süreci dijital hikâyelerle desteklenirken, kontrol grubunda geleneksel öğretim yöntemleri uygulanmıştır. Veri toplama araçları olarak akademik başarı testi, yarı yapılandırılmış görüşme formu ve araştırmacı günlüğü ile toplanmıştır. Nicel veriler SPSS aracılığıyla istatistiksel analizlere tabi tutulmuş; görüşmelerden elde edilen nitel veriler ise içerik analizi tekniğiyle değerlendirilmiştir.

Araştırma bulguları, dijital hikâye destekli fen öğretiminin öğrencilerin akademik başarılarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artırdığını göstermektedir. Deney ve kontrol gruplarının son test puanları karşılaştırıldığında, dijital hikâyeleme yönteminin başarıyı artırmada daha etkili olduğu belirlenmiştir. Nitel bulgular ise öğrencilerin süreci eğlenceli, öğretici ve motive edici bulduklarını; bu süreçte canlıların özellikleri ve yaşam alanları gibi temel kavramları daha kalıcı biçimde öğrendiklerini ortaya koymaktadır. Ayrıca bu yaklaşımın iş birliği, dijital okuryazarlık ve yaratıcı problem çözme becerilerinin gelişimine katkı sağladığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji destekli öğrenme, dijital hikâye, fen bilimleri eğitimi, canlılar dünyası. Bu araştırma birinci yazarın yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

The Effect of Using Digital Stories in Elementary School Science Classes on the Teaching-Learning Process

Emircan Karakuş ^{1,*} & Z. Melis Demir ²

Abstract

Today, the integration of educational technologies into teaching processes has become a critical necessity for increasing students' motivation toward the subject and helping them make sense of abstract concepts by making them concrete. The purpose of this study is to examine the effect of using digital stories in the teaching of the "Journey into the World of Living Things" unit in 3rd-grade elementary school science classes on students' academic achievement and to reveal students' experiences regarding this process.

The study adopted a mixed-methods design combining quantitative and qualitative data. The research was conducted during the 2024–2025 academic year with experimental and control group students attending a public elementary school. While the teaching process in the experimental group was supported by digital stories, traditional teaching methods were applied in the control group. Data collection tools included an academic achievement test, a semi-structured interview form, and student products. Quantitative data were subjected to statistical analysis using SPSS; qualitative data obtained from the interviews were evaluated using content analysis.

The research findings indicate that digital story-supported science instruction statistically significantly increased students' academic achievement. When the final test scores of the experimental and control groups were compared, it was determined that the digital storytelling method was more effective in improving achievement. Qualitative findings reveal that students found the process enjoyable, educational, and motivating; they also learned fundamental concepts such as the characteristics of living organisms and their habitats in a more lasting manner. Additionally, it was determined that this approach contributes to the development of collaboration, digital literacy, and creative problem-solving skills.

Keywords: Technology-enhanced learning, digital storytelling, science education, the world of living organisms

Sınıf Öğretmenlerinin Fen Bilimleri Dersinde Kavram Öğretimine Yönelik Öz Yeterlilik Algılarına İlişkin Görüşleri

Arzu Özer ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, arzuoz08@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin fen bilimleri dersinde kavram öğretimine yönelik öz yeterlilik algılarını nasıl anlamlandırdıklarını, bu algıların hangi mesleki deneyimlerden ve öğretim süreçlerinden beslendiğini ve sınıf içi uygulamalara nasıl yansıdığını ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında fenomenoloji (olgubilim) deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubu, farklı kıdem düzeylerine sahip sınıf öğretmenlerinden oluşmaktadır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış olup içerik ve tematik analiz yöntemleri ile çözümlenecektir. Bulguların, sınıf öğretmenlerinin kavram öğretimine yönelik öz yeterlilik algılarını genellikle öğrencilerin soyut fen kavramlarını anlamlandırma süreçlerini destekleme, uygun öğretim yöntemlerini seçme ve öğrenme sürecini kalıcı hale getirme yeterlikleri üzerinden tanımladıklarını ortaya koyması beklenmektedir. Ayrıca öğretmenlerin öz yeterlilik algılarının mesleki deneyim, hizmet içi eğitim, sınıf içi uygulama deneyimi ve kullanılan öğretim stratejilerine bağlı olarak farklılık gösterebileceği öngörülmektedir. Özellikle deneyimi az olan öğretmenlerin kavram öğretimi süreçlerinde daha fazla güçlük yaşadığı, deneyimli öğretmenlerin ise daha çeşitli ve etkili öğretim stratejileri geliştirebildiği düşünülmektedir. Verilerin ayrıca, kavram öğretiminin yalnızca bilgi aktarımı değil, öğrencinin aktif katılımını gerektiren bir süreç olarak görüldüğünü ve bu nedenle öğretmen öz yeterlilik algısının öğretim sürecinin niteliğini doğrudan etkileyen önemli bir değişken olduğunu ortaya koyması beklenmektedir. Bu bağlamda çalışmanın, fen bilimleri dersinde kavram öğretiminin niteliğini artırmada öğretmen öz yeterlilik algısının belirleyici rolünü görünür kılması ve öğretmen eğitim programlarında bu yeterliliği geliştirmeye yönelik uygulamalara katkı sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kavram öğretimi, öz yeterlilik algısı, fen bilimleri eğitimi, sınıf öğretmenleri.

Classroom Teachers' Views on Self-Efficacy Perceptions Regarding Concept Teaching in Science Lessons

Arzu Özer ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

The aim of this research is to reveal how classroom teachers interpret their self-efficacy perceptions regarding concept teaching in science lessons, which professional experiences and teaching processes nourish these perceptions, and how they are reflected in classroom practices. The research was conducted using a phenomenological design within the scope of a qualitative research approach. The study group consists of classroom teachers with different seniority levels. Data were collected through semi-structured interviews and will be analyzed using content and thematic analysis methods. It is expected that the findings will reveal that classroom teachers generally define their self-efficacy perceptions regarding concept teaching through their competencies in supporting students' processes of understanding abstract science concepts, selecting appropriate teaching methods, and making the learning process permanent. In addition, it is predicted that teachers' self-efficacy perceptions may differ depending on their professional experience, in-service training, classroom practice experience, and teaching strategies used. It is thought that teachers with less experience experience more difficulties in concept teaching processes, while experienced teachers can develop more diverse and effective teaching strategies. The data are also expected to reveal that concept teaching is seen not only as the transfer of information but also as a process requiring the active participation of the student, and therefore, teacher self-efficacy perception is an important variable that directly affects the quality of the teaching process. In this context, the study is expected to make visible the decisive role of teacher self-efficacy perception in improving the quality of concept teaching in science lessons and to contribute to practices aimed at developing this competency in teacher training programs.

Keywords: Concept teaching, self-efficacy perception, science education, classroom teachers.

İlkokul Fen Eğitiminde Yeni Yönelimler: 2021-2025 Yılları Arası Lisansüstü Tezlerin Analizi

Sümeyye Uzun

Beylikdüzü Halil Meryem Coşkun Bilim ve Sanat Merkezi, sumeyyeuzun@gmail.com

Özet

Bu çalışma, son beş yılda ilkokul fen bilimleri eğitimi alanında yapılan akademik çalışmalarını inceleyerek, sınıf öğretmenliğinin nasıl bir değişimden geçtiğini anlamayı amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı üzerinden Nisan 2026 itibarıyla erişime açık olan ilkokul fen eğitimi odağında 2021-2025 arasında yayımlanan toplam 97 lisansüstü tez ele alınmıştır. Nitel araştırma desenlerinden doküman analizinin kullanıldığı çalışmada veriler; araştırma yöntemleri, örneklem grupları ve tematik odak noktaları açısından içerik analizine tutulmaktadır. Analiz süreci halen devam etmekle birlikte, ulaşılan ilk bulgular; STEM/STEAM uygulamaları, dijital hikaye anlatımı, robotik kodlama ve yapay zeka destekli öğretim gibi teknolojiyi merkeze alan konuların daha fazla çalışıldığını göstermektedir. Bu yenilikler öğretmenler için çeşitli fırsatlar sunarken, dijital bağımlılık ve çevre sorunlarına yönelik kaygılar gibi bazı riskleri de beraberinde getirebilmektedir. Çalışmanın tamamlanmasıyla ilkokulda fen eğitiminin hangi yöne evrildiği somut verilerle raporlanarak hem öğretmenlere hem de araştırmacılara güncel bir yol haritası sunacaktır. Çalışma, ilkokul fen öğretimindeki değişimin yönünü belirlemek ve mevcut risklere karşı akademik bir bakış açısı sunma yönüyle özgün bir değer taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmenliği, Fen Eğitimi, Eğitimde Dönüşüm, Tez Analizi

Trends in Primary School Science Education: Analysis of Postgraduate Theses (2021-2026)

Sümeyye Uzun

Abstract

This study aims to understand the transformation of classroom teaching by examining academic research conducted in the field of primary school science education over the last five years. Within the scope of research, a total of 97 postgraduate theses published between 2021 and 2025, focusing on primary science education and accessible via the YÖK National Thesis Center database as of April 2026, were analyzed. Utilizing document analysis -one of the qualitative research designs- the data are subjected to content analysis in terms of research methods, sample groups and the thematic focal points. Although the analysis process is still ongoing, preliminary findings indicate that technology-centered topics such as STEM/STEAM applications, digital storytelling, robotic coding and AI-supported instruction are being studied more frequently. While these innovations offer various opportunities for teachers, they also bring certain risks, such as digital addiction in which science education in primary schools is evolving with concrete data, providing an up-to-date roadmap for both teachers and researchers. This study holds unique value in identifying the trajectory of change in primary science teaching and providing an academic perspective on existing risks.

Keywords: Primary School Teaching, Science Education, Transformation in Education, Thesis Analysis

PBL Modeli'yle Çok Disiplinli Fen Öğretiminin İlkokul Öğrencilerinin Çevre Algıları ve Betimlemeleri Üzerindeki Etkisi: Nitel Bir Analiz

Tuğçe Değirmenci ^{1,*}, Yasemin Deringöl ² & Berra Özgür ³

¹ *Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, tugce.degirmenci08@gmail.com*

² *Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

³ *Gümüşpala İlkokulu*

Özet

Çevre eğitimi, öğrencilerin sadece teorik bilgi edinmelerini değil, içinde yaşadıkları çevreyle anlamlı ve duyuşsal bağlar kurmalarını hedefleyen bir süreçtir. Yer Temelli Öğrenme (Place-Based Learning - PBL) yaklaşımı, öğrenme ekosistemini sınıf dışına taşıyarak yerel mekanları birer laboratuvar olarak kullanmayı amaçlar. Bu araştırmanın amacı, PBL modeline dayalı disiplinlerarası bir çevre programının, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin çevre okuryazarlığına ilişkin algıları ve çevreyi betimleme biçimleri üzerindeki niteliksel etkisini derinlemesine incelemektir. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımlarından "durum çalışması" (case study) deseniyle tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen ve okul bahçesi/park erişimi bulunan bir devlet okulundaki 26 ilkokul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler; öğrencilerin süreç boyunca tuttukları "Çevre Günlükleri" ve çevreye yönelik zihinsel modellerini ortaya koyan "Bir Çevre Çiz Testi (DAET)" aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz ve içerik analizi teknikleriyle çözümlenmiş, çizimler ise yapılandırılmış bir rubrik doğrultusunda temalandırılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen nitel bulgular, yer temelli uygulamaların öğrencilerin çevre algısında radikal bir dönüşüm yarattığını göstermiştir. Günlük analizleri; öğrencilerin okul bahçesi ve yerel doğal alanları (tavuk çiftliği vb.) ilk kez bir "keşif alanı" olarak deneyimlediklerini, yerel çevre sorunlarını (atık yönetimi, doğal kaynakların korunması) içselleştirdiklerini ve çözüm önerilerinde öz yeterlilik kazandıklarını ortaya koymuştur. Çizim analizlerinde ise, başlangıçta parçalı ve insandan bağımsız olan çevre betimlemelerinin, program sonunda insanın ekosistemin bir parçası olarak konumlandırıldığı, canlı ve cansız unsurlar arasındaki etkileşimin detaylandırıldığı bütüncül modellere dönüştüğü tespit edilmiştir. Çalışma, yer temelli fen öğretiminin öğrencilerin çevresel farkındalıklarını ve yansıtıcı düşünme becerilerini derinleştirdiğini kanıtlamaktadır. Özellikle dezavantajlı bölgelerdeki okullarda, yakın çevrenin bir öğrenme materyali olarak kullanılmasının öğrencilerde güçlü bir "mekan duygusu" ve aidiyet geliştirdiği görülmüştür. Eğitim programlarının, öğrencilerin kendi yerel gerçeklikleriyle bağ kurabilecekleri nitel deneyimlerle zenginleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yer temelli öğrenme, çevre eğitimi, nitel araştırma, çevre günlükleri, ilkokul

The Impact of Multi-Disciplinary Science Instruction via the PBL Model on Primary School Students' Environmental Perceptions and Descriptions: A Qualitative Analysis

Tuğçe Değirmenci ^{1,*}, Yasemin Deringöl ² & Berra Özgür ³

Abstract

Environmental education is a process aimed at ensuring that students not only acquire theoretical knowledge but also establish meaningful and affective connections with their inhabited environment. The Place-Based Learning (PBL) approach aims to extend the learning ecosystem beyond the classroom, utilizing local sites as living laboratories. This research aims to qualitatively examine the impact of an interdisciplinary environmental program based on the PBL model on the perceptions of environmental literacy and environmental description methods of 4th-grade primary school students.

The study was designed using the "case study" pattern, one of the qualitative research approaches. The study group consists of 26 4th-grade students from a public school with access to a school garden/park, selected through a purposive sampling method. Data were collected via "Environmental Journals" maintained by the students throughout the process and the "Draw-An-Environment Test (DAET)," which reveals their mental models regarding the environment. The obtained data were analyzed using descriptive and content analysis techniques, while drawings were categorized into themes according to a structured rubric.

The qualitative findings obtained from the research demonstrate that place-based applications created a radical transformation in students' environmental perceptions. Journal analyses revealed that students experienced the school garden and local natural areas (e.g., poultry farms) as "exploration zones" for the first time, internalized local environmental issues (waste management, conservation of natural resources), and gained self-efficacy in proposing solutions. Furthermore, drawing analyses indicated that initial environmental descriptions, which were fragmented and independent of human presence, evolved into holistic models where humans are positioned as part of the ecosystem and the interaction between biotic and abiotic elements is detailed.

This study proves that place-based science instruction deepens students' environmental awareness and reflective thinking skills. Particularly in disadvantaged regions, utilizing the immediate surroundings as a learning material was observed to develop a strong "sense of place" and belonging in students. It is recommended that educational curricula be enriched with qualitative experiences that allow students to establish connections with their own local realities.

Keywords: Place-based learning, environmental education, qualitative research, environmental journals, primary school

Değer Yaklaşım Yöntemleri ile Fen Bilimleri Dersinde Değer Eğitimi

Nuray Erdoğan^{1,*}, Mustafa Arslan² & Hülya Kadioğlu³

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, nuraycvserdgms@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

³ Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, ortaokul 5. sınıf Fen Bilimleri dersi “Yaşamımızdaki Elektrik” ünitesinde yer alan değerlerin, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli doğrultusunda Değer Öğretim Yaklaşım Yöntemleri ile kazandırılmasını amaçlamaktadır. Araştırmada, öğrencilerin sorumluluk, yardımseverlik ve temizlik değerlerine ilişkin farkındalık, tutum ve düşüncelerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Bu kapsamda değer öğretiminde kullanılan Değer Bulma, Değer Açıklama ve Değer Analizi yaklaşımları temel alınmıştır.

Araştırma, yarı deneysel desen çerçevesinde yürütülmüş olup deney ve kontrol grubu olarak, iki ayrı grup ile çalışılmıştır. Çalışma grubunu ortaokul 5. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma sürecinde, her iki gruba da uygulama öncesinde öntest uygulanarak öğrencilerin sorumluluk, yardımseverlik ve temizlik değerlerine ilişkin mevcut görüşleri belirlenmiştir. Deney grubunda, hazırlanan etkinlikler aracılığıyla ilgili değerler öğrencilerin etkin katılımı ile ele alınırken; kontrol grubunda geleneksel öğretim yöntemleri kullanılmıştır. Uygulama sonunda her iki gruba sontest uygulanarak elde edilen veriler karşılaştırılmıştır.

Uygulama süreci beş haftalık bir planlama ile yapılmıştır. İlk hafta, deney ve kontrol grubuna ölçeklerin öntest uygulamaları yapılmıştır. İkinci hafta “Yaşamımızdaki Elektrik” ünitesine giriş yapılmış ve ‘değer analizi’ yöntemi uygulanarak sorumluluk değerine yönelik hazırlanan etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte öğrencilere günlük yaşamla ilişki kurarak sorumluluk değerini fark etmeleri ve analiz etmeleri sağlanmıştır. Etkinlikler, bireysel ve grup çalışmaları şeklinde düzenlenmiş; öğrencilerin aktif katılımı desteklenmiştir. Üçüncü hafta ise öğretim sürecine devam edilerek yardımseverlik değeri ‘değer açıklama yöntemi’ ile ele alınan etkinliklerle uygulanmıştır. Bu aşamada öğrencilerin yardımseverlik kavramını açıklamaları, örnekler üzerinden tartışmaları ve kendi deneyimleriyle ilişkilendirmeleri teşvik edilmiştir. Dördüncü hafta temizlik değeri ‘değer bulma’ yöntemini kapsayan etkinlikler ile uygulanmıştır. Beşinci hafta deney ve kontrol grubuna sontest uygulaması yapılmıştır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak; “Çocuklar İçin Sorumluluk Ölçeği” (Yontar, 2013), “Yardımseverlik Tutum Ölçeği” (Aktepe, 2010), “Temizlik ve Hijyen Ölçeği” (Kahveci, Demirtaş, 2016) kullanılmıştır. Öntest ve sontest sonuçları karşılaştırılarak uygulanan yöntemlerin etkililiği değerlendirilmiştir. Elde edilen bulguların, değerler eğitiminin fen bilimleri öğretimiyle bütünleştirilmesine katkı sağlaması ve Türkiye Yüzyılı Maarif Modelinin uygulamadaki etkililiğine ışık

tutması beklenmektedir. Ayrıca, bu çalışmanın öğrencilerin yalnızca bilişsel değil, aynı zamanda duyuşsal gelişimlerine de katkı sağlayacağına inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, fen bilimleri dersi, değerler eğitimi, yaşamımızdaki elektrik.

Values Education in Science Course through Value Teaching Approaches

Nuray Erdoğmuş^{1,*}, Mustafa Arslan² & Hülya Kadioğlu³

Abstract

This study aims to instill the values included in the 5th grade middle school Science course unit “Electricity in Our Lives” through Value Teaching Approaches in line with the Türkiye Century Education Model. The research seeks to improve students’ awareness, attitudes, and perceptions regarding the values of responsibility, helpfulness, and cleanliness. In this context, the approaches of Value Clarification, Value Analysis, and Value Identification (Value Discovery) were taken as the basis for value teaching.

The study was conducted within a quasi-experimental design using two groups: an experimental group and a control group. The study sample consisted of 5th grade middle school students. Before the implementation, a pre-test was administered to both groups to determine students’ existing views on the values of responsibility, helpfulness, and cleanliness. In the experimental group, the targeted values were addressed through specially designed activities with active student participation, while traditional teaching methods were used in the control group. At the end of the implementation, a post-test was administered to both groups, and the obtained data were compared.

The implementation process was carried out over a five-week plan. In the first week, pre-tests were administered to both groups. In the second week, the “Electricity in Our Lives” unit was introduced, and activities related to the value of responsibility were conducted using the value analysis approach. In this process, students were encouraged to recognize and analyze the value of responsibility by relating it to daily life. Activities were organized as individual and group work to support active participation. In the third week, instructional activities continued, and the value of helpfulness was addressed through the value clarification approach. At this stage, students were encouraged to explain the concept of helpfulness, discuss it through examples, and relate it to their own experiences. In the fourth week, the value of cleanliness was taught through activities based on the value identification (value discovery) approach. In the fifth week, post-tests were administered to both the experimental and control groups. As data collection tools, the “Responsibility Scale for Children” (Yontar, 2013), the “Helpfulness Attitude Scale” (Aktepe, 2010), and the “Cleanliness and Hygiene Scale” (Kahveci & Demirtaş, 2016) were used. The effectiveness of the applied methods was evaluated by comparing pre-test and post-test results. It is expected that the findings will contribute to the integration of values education into science teaching and shed light on the effectiveness of the Türkiye Century Education Model in practice. Additionally, this study is believed to contribute not only to students’ cognitive development but also to their affective development.

Keywords: Türkiye Century Education Model, science course, values education, electricity in our lives.

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Sürdürülebilirlik Kavramına İlişkin Metaforik Algılarının İncelenmesi

Çiğdem Şenyiğit

Uşak Üniversitesi, cigdemsenyigit@gmail.com

Özet

Sınıf öğretmeni adaylarının fen eğitiminde sürdürülebilirlik kavramını hangi metaforlar aracılığı ile ifade ettiklerine dair çalışmaların sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Mevcut çalışma sınıf öğretmeni adaylarının sürdürülebilirlik kavramına ilişkin metaforik algılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın katılımcılarını, bir devlet üniversitesinin Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı'nın 1., 2., 3. ve 4. sınıflarında öğrenim görmekte olan toplam 203 sayıda sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Nitel araştırma yaklaşımlarından fenomenoloji deseniyle yürütülmüş bu çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen “Metafor Formu” kullanılmıştır. Formda, katılımcılardan “Sürdürülebilirlik ... gibidir/benzer; çünkü ...” ifadesinde yer alan boşlukları tamamlamaları beklenmiştir. Veriler, tümevarımsal içerik analizi yaklaşımı doğrultusunda açık kodlama ile çözümlenmiş olup kategoriler verilerden elde edilmiştir. Benzer kodlar gruplandırılarak alt kategoriler, alt kategoriler benzer anlam ifade edecek şekilde bir araya getirilerek genel kategoriler, genel kategorilerin gruplandırılmasıyla da ana kategoriler elde edilmiştir. Bulgular, katılımcıların sürdürülebilirlik kavramına ilişkin 136 farklı metafor ürettiklerini göstermektedir. Bu metaforlar yedi ana kategori altında anlamlandırılmıştır. Katılımcıların sürdürülebilirlik kavramını en sık “geri dönüşüm” metaforu ile ilişkilendirdikleri görülmüştür. Dahası, katılımcıların sürdürülebilirlik kavramına ilişkin metaforlarının ağırlıklı olarak “döngüsellik ve süreklilik” çerçevesinde yoğunlaştığı, öte yandan “gelecek nesillere aktarım ve sorumluluk” kategorisinin görece daha sınırlı düzeyde temsil edildiği belirlenmiştir. Sürdürülebilirliğin en az katılımcı tarafından ifade edildiği bu kategoriye ek olarak, “planlama ve süreç yönetimi” kategorisinin de görece daha az sayıda katılımcı tarafından temsil edildiği tespit edilmiştir. Dolayısıyla, mevcut çalışma, öğretim süreçlerinde bu kategorilerin güçlendirilerek sürdürülebilirlik kavramının daha bütüncül olarak ele alınması gerekliliğini vurgulamaktadır. Araştırmanın bulguları doğrultusunda mevcut sınırlılıkları değerlendirilmiş ve alana yönelik öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, metafor, fen eğitimi, sınıf öğretmeni adayları

An Examination of Pre-Service Primary School Teachers' Metaphorical Perceptions of the Concept of Sustainability

Çiğdem Şenyiğit

Abstract

It is noteworthy that studies examining the metaphors through which pre-service primary school teachers express the concept of sustainability in science education are limited. This study aims to examine the metaphorical perceptions of pre-service primary school teachers regarding the concept of sustainability. The participants of the study consisted of a total of 203 pre-service primary school teachers enrolled in the first, second, third, and fourth years of the Department of Primary Education (Classroom Teaching) at a public university. This study was conducted using a phenomenological design within a qualitative research approach, and a “Metaphor Form” developed by the researcher was used as the data collection tool. In the form, participants were expected to complete the blanks in the statement “Sustainability is like/is similar to ... because ...”. The data were analyzed through open coding following an inductive content analysis approach, and the categories were generated from the data. Similar codes were grouped into sub-categories; these were then combined based on shared meanings to form generic categories, from which main categories were derived. The findings indicate that participants generated 136 distinct metaphors related to the concept of sustainability. These metaphors were categorized into seven main categories. It was found that participants most frequently associated the concept of sustainability with the metaphor of "recycling." Furthermore, the findings indicated that the participants' metaphors about sustainability largely clustered around the framework of “cyclicality and continuity,” while the category of “transfer to future generations and responsibility” was less frequently represented. In addition to this category, which was expressed by the fewest participants, the category of “planning and process management” also received comparatively less emphasis. Consequently, the present study emphasizes the need to strengthen these categories and address the concept of sustainability more holistically in instructional processes. Based on the findings, the limitations of the study were discussed, and recommendations for the field were proposed.

Keywords: Sustainability, metaphor, science education, pre-service primary school teachers

Suriyeli Öğrencilerin STEM Kariyer Keşifleri ile Seslerinin Duyurulması

Esra Saraç Yıldırım

Kilis 7 Aralık Üniversitesi, esrasarac7@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, düşük gelirli bir okulda öğrenim gören beş dördüncü sınıf Suriyeli öğrencinin STEM kariyer keşif etkinlikleri aracılığıyla gelecekteki kariyer ilgileri ve bu ilgiyi etkileyen faktörlere ilişkin seslerini ortaya çıkarmaktır. Göçmen ve mülteci öğrencilerin STEM alanlarına erişiminde eşitlik konusu giderek önem kazanırken, bu gruba odaklanan nitel araştırmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu çalışma, nitel araştırma geleneği içinde çoklu durum çalışması deseniyle tasarlanmıştır. Uygulama kapsamında öğrencilere, STEM mesleklerini tanıtan kariyer keşif videoları izletilmiş, ardından öğrenciler kariyer keşif formlarını doldurmuştur. STEM kariyer keşif etkinliklerinin ardından öğrencilerle birebir görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Analiz sürecinde, öğrencilerin kariyer keşif formlarındaki yazılı yansımaları ve görüşme verileri incelenerek, STEM kariyerlerini keşfederken deneyimlerini nasıl ifade ettikleri, bu sürecin yaşamları üzerindeki etkileri ve geleceklerine ilişkin değerlendirmeleri ele alınmıştır. Araştırma bulguları, öğrencilerin kariyer algılarının aile beklentileri ve kültürel değerlerin yanı sıra savaş ve yerinden edilmeyeyle ilgili sosyokültürel etkiler tarafından şekillendirildiğini göstermektedir. Mesleklere ilişkin ebeveyn yönlendirmeleri ve göç deneyimlerinin yarattığı belirsizlik, öğrencilerin gelecek beklentilerini etkilemektedir. Bunun yanı sıra, dil bariyerleri ve ekonomik zorluklar gibi yapısal faktörlerin öğrencilerin kariyerlerini hayal etme kapasitelerini sınırladığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: STEM Eğitimi, Kariyer ilgileri, Suriyeli Öğrenciler, Öğrenci Sesleri

Eliciting Syrian Students' Voices Through STEM Career Explorations

Esra Saraç Yıldırım

Abstract

This study aims to elicit the voices of five fourth-grade Syrian students attending a low-income school about their future career interests and the factors shaping these interests, as explored through STEM career exploration activities. As issues of equity in access to STEM fields for migrant and refugee students gain increasing importance, qualitative research focusing on this group remains limited. This study was designed as a multiple case study within the qualitative research tradition. As part of the implementation, students were shown career exploration videos available on a website developed to introduce STEM professions, after which they completed career exploration forms. Following the STEM career exploration activities, one-on-one interviews were conducted with the students. During the analysis, students' written reflections in the career exploration forms and interview data were examined to understand how they articulated their experiences while exploring STEM careers, reflecting on their impact on their lives, and envisioning their futures. The findings indicate that students' career perceptions are shaped by family expectations and cultural values, as well as sociocultural influences related to war and displacement. Parental guidance regarding occupations and the uncertainty created by migration experiences influence students' future aspirations. Additionally, structural factors such as language barriers and economic challenges were found to limit students' ability to imagine their career futures.

Keywords: STEM Education, Career Interests, Syrian Students, Student Voices

İlkokul 3. Sınıf Öğrencilerinde Bilgisayarsız ve Bilgisayarlı Kodlama Etkinliklerinin Algoritmik Düşünme Becerilerine Etkisi

Zeynep İlayda Turan

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, zeynepilaydaturan08@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul 3. sınıf öğrencilerine yönelik uygulanan bilgisayarsız (unplugged) ve bilgisayarlı (plugged) kodlama etkinliklerinin algoritmik düşünme becerileri üzerindeki etkisini karşılaştırmalı olarak incelemektir. Araştırma, ön test–son test kontrol gruplu çok gruplu yarı deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma, Üsküdar’da bulunan bir devlet okulunda gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın örneklemini toplam 104 öğrenci oluşturmaktadır. Yalnızca bilgisayarsız kodlama (unplugged) etkinliklerinin uygulandığı deney grubunda 25 öğrenci, yalnızca bilgisayarlı kodlama etkinliklerinin uygulandığı deney grubunda 26 öğrenci, bilgisayarsız ve bilgisayarlı kodlama etkinliklerinin aşamalı olarak birlikte uygulandığı deney grubunda 27 öğrenci ve kontrol grubunda 26 öğrenci yer almaktadır. Yalnızca bilgisayarsız kodlama etkinliklerinin uygulandığı grupta öğrenciler, algoritmik düşünmenin temelini oluşturan somut etkinliklerle çalışmıştır. Yalnızca bilgisayarlı kodlama etkinliklerinin uygulandığı grupta dijital ortamlarda kodlama uygulamaları gerçekleştirilmiştir. Bilgisayarsız ve bilgisayarlı etkinliklerin birlikte uygulandığı grupta ise önce bilgisayarsız etkinliklerle temel oluşturulmuş, ardından bilgisayarlı uygulamalarla bu beceriler pekiştirilmiştir. Kontrol grubunda ise mevcut öğretim programına dayalı geleneksel öğretim süreci yürütülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Erkan ve Sümeysa (2025) tarafından geliştirilen Algoritmik Düşünme Beceri Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma bulguları incelendiğinde, tüm deney gruplarında öğrencilerin algoritmik düşünme becerilerinin anlamlı düzeyde geliştiği görülmüştür. Yalnızca bilgisayarsız kodlama etkinliklerinin uygulandığı grupta anlamlı bir artış olduğu ($p = .043$), yalnızca bilgisayarlı kodlama etkinliklerinin uygulandığı grupta bu artışın daha güçlü olduğu ($p = .029$) ve bilgisayarsız ile bilgisayarlı etkinliklerin aşamalı olarak birlikte uygulandığı grupta ise en yüksek düzeyde gelişim sağlandığı ($p = .015$) belirlenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar da bu bulguları desteklemekte; en yüksek gelişimin bilgisayarsız ve bilgisayarlı etkinliklerin birlikte uygulandığı grupta, ardından yalnızca bilgisayarlı etkinliklerin uygulandığı grupta gerçekleştiği, yalnızca bilgisayarsız etkinliklerin uygulandığı grubun ise diğerlerine göre daha sınırlı bir gelişim gösterdiği ortaya konmuştur ($p < .05$). Kontrol grubunda ise ön test ve son test puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > .05$). Elde edilen sonuçlar, bilgisayarsız kodlama etkinliklerinin algoritmik düşünmenin temelini oluşturduğunu; ancak bu sürecin bilgisayarlı kodlama etkinlikleri ile desteklenmesinin öğrenme çıktısını önemli ölçüde artırdığını göstermektedir. Özellikle aşamalı ve bütünsel öğretim yaklaşımının ilkokul düzeyinde algoritmik düşünme becerilerinin geliştirilmesinde en etkili yöntem olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Algoritmik düşünme, bilgisayarsız kodlama, bilgisayarlı kodlama, unplugged etkinlikler, ilkokul öğrencileri

The Effect of Unplugged and Plugged Coding Activities on Algorithmic Thinking Skills of 3rd Grade Primary School Students: A Multi-Group Quasi-Experimental Study

Zeynep İlayda Turan

Abstract

The aim of this study is to comparatively examine the effects of unplugged (computer-free) and plugged (computer-based) coding activities on the algorithmic thinking skills of 3rd grade primary school students. The study was conducted using a pretest–posttest control group multi-group quasi-experimental design. The research was carried out in a public school located in Üsküdar. The study sample consisted of a total of 104 students. There were 25 students in the experimental group where only unplugged coding activities were implemented, 26 students in the experimental group where only plugged coding activities were implemented, 27 students in the experimental group where unplugged and plugged coding activities were applied sequentially in an integrated manner, and 26 students in the control group. In the group where only unplugged coding activities were applied, students engaged in concrete activities that formed the foundation of algorithmic thinking. In the group where only plugged coding activities were implemented, students performed coding practices in digital environments. In the group where both unplugged and plugged activities were applied, students first built foundational skills through unplugged activities and then reinforced these skills through computer-based applications. The control group followed the traditional curriculum-based instruction. As a data collection tool, the Algorithmic Thinking Skills Scale developed by Erkan and Sumeyra (2025) was used. The findings revealed that students' algorithmic thinking skills improved significantly in all experimental groups. A significant increase was observed in the group where only unplugged coding activities were applied ($p = .043$), a stronger increase was found in the group where only plugged coding activities were applied ($p = .029$), and the highest level of improvement was achieved in the group where unplugged and plugged activities were applied sequentially ($p = .015$). Comparisons between groups supported these findings, indicating that the highest improvement occurred in the group where unplugged and plugged activities were combined, followed by the group where only plugged activities were applied. The group with only unplugged activities showed a relatively lower level of improvement compared to the other experimental groups ($p < .05$). No significant difference was found between the pretest and posttest scores in the control group ($p > .05$). The results indicate that unplugged coding activities provide a strong foundation for algorithmic thinking; however, supporting this process with plugged coding activities significantly enhances learning outcomes. In particular, the integrated and sequential instructional approach was found to be the most effective method for improving algorithmic thinking skills at the primary school level.

Keywords: Algorithmic thinking, unplugged coding, plugged coding, primary school students

Kütle ve Ağırlık Kavramlarının Kavramsallaştırılmasında Yapay Zekâ Destekli Video Kullanımının Etkisi

Nazlı Hazan Karavar ^{1,*}, Fatma Asuman Yavuzer ² & Cemil Çetin ³

¹ Özel Bahçelievler İhlas Ortaokulu, nazlihasan@gmail.com

² İhlas Koleji

³ İhlas Koleji

Özet

Eğitim teknolojilerindeki hızlı dönüşüm, özellikle öğrencilerin zihinsel olarak yapılandırmakta zorlandıkları soyut kavramların öğretiminde yenilikçi yaklaşımları gerekli kılmaktadır. Fen bilimleri öğretiminde yer alan “kütle” ve “ağırlık” kavramları, öğrenciler tarafından bilimsel olarak doğru ve anlamlı biçimde yapılandırılması gereken temel kavramlar arasında yer almaktadır. Bu bağlamda, kavramların doğru kavramsallaştırılmasını destekleyen öğretim süreçlerinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, kütle ve ağırlık kavramlarının kavramsallaştırılma sürecinde yapay zekâ destekli video materyallerinin kullanımının öğrencilerin doğru kavramsallaştırma süreçleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu, uygun örnekleme yöntemiyle seçilen bir özel okulda öğrenim gören toplam 41 dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Deney grubunda (n=21), dersler yapay zekâ destekli görselleştirme teknikleriyle oluşturulmuş ve doğru kavramsal yapılandırma sürecini destekleyen video materyaller aracılığıyla yürütülmüştür. Kontrol grubunda (n=20) ise mevcut öğretim programına dayalı geleneksel öğretim yöntemleri uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmış “Kütle ve Ağırlık Kavram Başarı Testi” kullanılmış; elde edilen veriler JASP istatistik yazılımı ile analiz edilmiştir.

Araştırma bulguları, uygulama öncesinde deney ve kontrol gruplarının akademik başarı düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmadığını göstermiştir ($t(39)=1.210$, $p=.234$). Uygulama sonrasında ise deney grubunun akademik başarı ve doğru kavramsal anlama düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğu belirlenmiştir. (p

Araştırma sonuçları, yapay zekâ destekli video materyallerinin öğrencilerin kütle ve ağırlık kavramlarını bilimsel olarak doğru ve anlamlı biçimde yapılandırmalarını desteklediğini göstermektedir. Bu bulgular, yapay zekâ temelli öğretim materyallerinin doğru kavramsallaştırma sürecini güçlendiren etkili pedagojik araçlar olarak kullanılabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, fen eğitimi, video destekli öğrenme, kavramsal yapılandırma

The Effect of Artificial Intelligence-Supported Video Use on the Conceptualization of Mass and Weight Concepts

Nazlı Hazan Karavar ^{1,*}, Fatma Asuman Yavuzer ² & Cemil Çetin ³

Abstract

The rapid transformation in educational technologies necessitates innovative approaches, particularly in the teaching of abstract concepts that students struggle to mentally construct. The concepts of “mass” and “weight,” which are included in science education curricula, are among the fundamental concepts that students need to construct in a scientifically accurate and meaningful way. In this context, it is of great importance to develop instructional processes that support accurate conceptualization. The aim of this study is to examine the effect of using artificial intelligence (AI)-supported video materials on students’ accurate conceptualization processes of mass and weight concepts.

A quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group was employed as part of the quantitative research methodology. The study group consisted of a total of 41 fourth-grade students selected through convenience sampling from a private school. In the experimental group (n=21), instruction was supported by AI-generated visualization techniques and video materials designed to facilitate accurate conceptual structuring. In the control group (n=20), traditional teaching methods based on the existing curriculum were implemented. Data were collected using the “Mass and Weight Concept Achievement Test,” for which validity and reliability studies had been conducted. The obtained data were analyzed using the JASP statistical software.

The findings indicated that there was no statistically significant difference between the pre-test scores of the experimental and control groups prior to the intervention ($t(39)=1.210$, $p=.234$), suggesting that the groups were academically equivalent at baseline. Post-test results revealed a statistically significant improvement in both academic achievement and levels of accurate conceptual understanding in the experimental group (p

The results of the study indicate that AI-supported video materials effectively support students in constructing scientifically accurate and meaningful understandings of mass and weight concepts. These findings suggest that AI-based instructional materials can be considered powerful pedagogical tools for enhancing accurate conceptualization.

Keywords: rtificial intelligence, science education, video-supported learning, conceptual structuring

Kırsaldaki Öğretmenlerin Mesleki Zorlukları ve Öğretmen Topluluklarının Destekleyici Rolü: KODA Programı Üzerine Bir İçerik Analizi

Abdil Özler

Marmara Üniversitesi, abdilozler8@gmail.com

Özet

Kırsal bölgelerdeki birleştirilmiş sınıflarda görev yapan öğretmenlerin karşılaştığı zorluklar ile sivil toplum destekli çözüm yaklaşımlarının kesişim noktasını odağına alan çalışma, Köy Okulları Değişim Ağı (KODA) tarafından yürütülen Öğretmen Toplulukları Programı’nı temel almaktadır. Araştırma kapsamında, ilgili programın öğretmenlerin literatürde tanımlanan mesleki ve kişisel zorlukları üzerindeki etkisi ve bu değişkenler arasındaki ilişki incelenmektedir.

Nitel araştırma desenlerinden doküman inceleme yöntemiyle yürütülen çalışmada, veriler içerik analizi ve yönlendirilmiş içerik analizi teknikleriyle çözümlenmiştir. Araştırmanın birinci aşamasında, 2016-2026 yılları arasını kapsayan ulusal ve uluslararası 30 akademik çalışma incelenerek birleştirilmiş sınıflı okul (BSO) öğretmenlerinin yaşadığı temel zorluklar belirlenmiştir. Bu zorluklar; “Eğitim-Öğretim Süreci”, “İdari ve Mesleki Zorluklar”, “Fiziksel, Teknolojik ve Çevresel İmkânsızlıklar” ile “Sosyo-Kültürel ve Ailevi Zorluklar” ana temaları altında sınıflandırılmıştır. İkinci aşamada, KODA Öğretmen Toplulukları Programı’nın 2024-2025 ve 2025-2026 (1. dönem) raporları, söz konusu temalar rehberliğinde analiz edilerek öğretmen kazanımları saptanmıştır. Üçüncü aşamada ise literatürdeki zorluklar ile programa katılan öğretmenlerin kazanımları arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Araştırma bulguları, programın literatürdeki pek çok kronik soruna doğrudan çözüm sunduğunu göstermektedir. Eğitim-öğretim süreci bağlamında; şiddetsiz iletişim ve oyun temelli öğrenme gibi yöntemlerin sınıf yönetimi ile disiplin sorunlarını pedagojik birer aktiviteye dönüştürdüğü saptanmıştır. Ayrıca doğadaki malzemelerin kullanımı ve dijital araçların materyal eksikliğine çözüm sağladığı görülmüştür. İdari ve mesleki zorluklar temasında; programın “yalnız olmadığını hissettirme” ve deneyim paylaşımı yoluyla mesleki izolasyonu kırdığı belirlenmiştir. Birleştirilmiş sınıflar bağlamında yapay zekâ ve okul dışı öğrenme gibi güncel alanlarda sunulan farklı eğitimlerin, öğretmen yetiştirme sürecine katkı sağladığı tespit edilmiştir. Fiziksel, teknolojik ve çevresel imkânsızlıklar odağında, öğretmenlerin sosyal çevrelerini genişleterek motivasyonlarını tazelediği saptanmıştır. Derslik ve fiziksel mekân yetersizliği durumunda, doğada öğrenme gibi alternatif yöntemlerin derslere entegre edilebileceğine dair farkındalık oluşturulduğu görülmüştür. Sosyo-kültürel ve ailevi zorluklar temasında; okul, aile ve köy ilişkisi eğitimlerinin yanı sıra veli ile iletişimde kullanılan şiddetsiz iletişim becerilerinin okul-çevre diyalogunu güçlendirdiği ortaya konmuştur. Ayrıca programın, literatürdeki zorlukların ötesinde öğretmenlerde öz-yeterlik, liderlik ve yenilikçi yaklaşım gibi özgün kazanımlar yarattığı belirlenmiştir. Buna karşın; zaman yönetimi, müdür yetkili öğretmenliğin getirdiği aşırı iş

yükü, fiziksel altyapı ve lojman sorunları ile müfredat uyumsuzluğu gibi yapısal zorlukların program kapsamı dışında kalarak çözümsüzlüğünü koruduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kırsalda Eğitim, Köy Okulu, Birleştirilmiş Sınıf, KODA, Öğretmen Toplulukları Programı

Professional Challenges of Rural Teachers and the Supportive Role of Teacher Communities: A Content Analysis on the KODA Program

Abdil Özler

Abstract

Focusing on the intersection of challenges faced by teachers in multigrade classrooms and NGO-supported solution approaches, this study is based on the Teacher Communities Program conducted by the Village Schools Exchange Network (KODA). The research examines the impact of the program on teachers' professional and personal challenges as defined in the literature and explores the relationship between these variables. Carried out through document analysis, a qualitative research design, the data were analyzed using content analysis and directed content analysis techniques.

In the first phase of the research, thirty national and international academic studies published between 2016 and 2026 were examined to identify the fundamental challenges experienced by multigrade school (MGS) teachers. These challenges were classified under the primary themes of “Instructional Process,” “Administrative and Professional Challenges,” “Physical, Technological, and Environmental Constraints,” and “Socio-Cultural and Familial Challenges”. In the second phase, the 2024–2025 and 2025–2026 (1st term) reports of the KODA Teacher Communities Program were analyzed through the lens of these themes to determine teacher outcomes. In the final phase, the relationship between the challenges documented in the literature and the gains of the teachers participating in the program was evaluated.

The findings indicate that the program offers direct solutions to many chronic problems documented in the literature. Within the instructional process, methods such as nonviolent communication and play-based learning transform classroom management and discipline issues into pedagogical activities. Furthermore, the use of natural materials and digital tools provides solutions for the lack of teaching resources. Regarding administrative and professional challenges, the program breaks professional isolation by fostering a sense of belonging and enabling experience sharing. Training in contemporary fields like artificial intelligence and out-of-school learning within the context of multigrade classes contributes significantly to teacher professional development.

In terms of physical, technological, and environmental constraints, teachers refreshed their motivation by expanding their social networks. Awareness was raised regarding the integration of alternative methods, such as nature-based learning, when facing classroom or physical space inadequacies. In the socio-cultural and familial domain, training on school-family-village relations and nonviolent communication skills used with parents strengthened the dialogue between the school and the environment. Additionally, the program fostered unique outcomes such as self-efficacy, leadership, and innovative approaches beyond the challenges identified in the literature. Conversely, structural

challenges including time management, excessive workload from "headteacher" duties, physical infrastructure and housing issues, and curriculum mismatch remain unresolved as they fall outside the program's scope.

Keywords: Rural Education, Village School, Combined Classroom, KODA, Teacher Communities Program

Okuma Yazma Araştırmalarında Yeni Yönelimler: Reading and Writing Dergisi 2021-2025 Dönemi İncelemesi

Burak Gürbüz ^{1,*} & Erol Duran ²

¹ Uşak Üniversitesi, burakgurbuz@live.com

² Uşak Üniversitesi

Özet

Okuma ve yazma eğitimi, sınıf öğretmenliği ve temel eğitim disiplinlerinin en köklü ve dinamik araştırma alanlarından biridir. Bu çalışmanın amacı, alanın en prestijli yayın organlarından biri olan Reading and Writing dergisinde 2021-2025 yılları arasında yayımlanan çalışmaların eğilimlerini belirlemek ve literatürdeki güncel değişimleri ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi deseninin kullanıldığı çalışmada, veri seti R İstatistiksel Programlama Dili ve ilgili metin madenciliği kütüphaneleri (tm, tidytext) kullanılarak analiz edilmiştir. Analiz sürecinde, 2021-2025 yılları arasındaki makale başlıkları taranmış ve her yıl için en sık tekrar eden ilk 10 kavram belirlenmiş; ancak veri kaybını önlemek adına 10. sıradaki kavramla aynı frekansa sahip olan tüm diğer kavramlar da bulgulara dahil edilmiştir.

Araştırma bulguları, incelenen 5 yıllık dönemde literatürde belirgin kırılmalar yaşandığını göstermektedir. 2021 yılında, önceki dönemle uyumlu olarak "Okuduğunu Anlama" (Reading Comprehension) konusunun liderliğini koruduğu; ancak geçmiş yılların popüler teması "Biçimbirimsel Farkındalık" (Morphological Awareness) kavramının düşüşe geçtiği görülmüştür. Takip eden 2022 yılında "COVID-19" pandemisinin literatüre güçlü bir giriş yaptığı ve "Boylamsal Çalışmaların" arttığı tespit edilmiştir. 2023 yılında pandemi etkisinin azalmasıyla "Ev Okuryazarlığı" ve "Okuryazarlık Ortamı" kavramları ön plana çıkarken; 2024 yılında araştırmaların odağının "İki Dilli Çocuklar" ve "Rastgele Kontrollü" deneysel çalışmalara kaydığı belirlenmiştir. Çalışmanın dikkat çeken bulgularından biri ise 2025 yılında ortaya çıkmıştır. Çalışma kapsamındaki süreç içinde okuma becerisinin arkasında kalan yazma becerisi, 2025 yılında ilk kez en sık çalışılan konu olmuştur. Özellikle "Yazma Öğretimi" ve "Yazma Performansı" kavramlarının en yüksek frekanslara sahip olmasıyla okuma-yazma araştırmalarının "tüketim" odaklılıktan "üretim" odaklılığa doğru evrildiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Okuma yazma eğitimi, Reading and Writing dergisi, yazma öğretimi, eğilim araştırmaları

New Trends in Literacy Research: A Review of Reading and Writing Journal 2021-2025

Burak Gürbüz ^{1,*} & Erol Duran ²

Abstract

Literacy education is one of the most well-established and dynamic research areas within the disciplines of primary teacher education and basic education. The aim of this study is to determine the trends of studies published between 2021 and 2025 in *Reading and Writing*, one of the most prestigious journals in the field, and to reveal current shifts in the literature. Employing a document review design within qualitative research methods, the dataset was analyzed using the R Statistical Programming Language and relevant text mining libraries (tm, tidytext). During the analysis process, article titles from 2021 to 2025 were scanned, and the top 10 most frequent concepts were identified for each year; however, in order to prevent data loss, all other concepts having the same frequency as the 10th concept were also included in the findings.

The research findings indicate that distinct shifts occurred in the literature during the examined 5-year period. In 2021, consistent with the previous period, it was observed that the topic of "Reading Comprehension" maintained its leadership; however, the concept of "Morphological Awareness," a popular theme of past years, started to decline. In the following year, 2022, it was determined that the "COVID-19" pandemic made a strong entry into the literature and "Longitudinal Studies" increased. While the concepts of "Home Literacy" and "Literacy Environment" came to the forefront in 2023 with the decrease of the pandemic effect; it was determined that the focus of research shifted to "Bilingual Children" and "Randomized Controlled" experimental studies in 2024. One of the striking findings of the study emerged in 2025. Writing skills, which had remained behind reading skills throughout the period covered by the study, became the most frequently studied topic for the first time in 2025. Especially with the concepts of "Writing Instruction" and "Writing Performance" having the highest frequencies, it can be stated that literacy research has evolved from being "consumption" oriented to "production" oriented.

Keywords: Literacy education, Reading and Writing journal, writing instruction, trend research

Görsellerin Anlamını Buluyorum Hikâyemi Yazıyorum: İlkokul 1. ve 2. Sınıflarda Görsel Destekli Okuma-Yazma Becerilerinin Geliştirilmesinde Yenilikçi Bir Model

Ergün Aydoğan

Toki Madenler Mevlana İlkokulu, ergunaydogan@gmail.com

Özet

Bu çalışma, ilkokul 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin okuma-yazma sürecinde karşılaştıkları motivasyon eksikliği, yazım hataları, yazı kalitesinde bozulma ve görsel materyal yetersizliği sorunlarına yenilikçi bir çözüm sunmaktadır. Projenin temel amacı, geleneksel yazı etkinliklerinin yarattığı monotonluğu kırarak öğrencilerin yazma motivasyonunu yükseltmek, yazım hatalarını azaltmak, kelime dağarcığını zenginleştirmek, görsel hafızayı güçlendirmek ve Türkçe ile Görsel Sanatlar derslerini disiplinler arası bir yaklaşımla entegre etmektir. MEB Türkçe Dersi Öğretim Programı'ndaki "okunuşu ve yazılışı öğretilen kelimenin yerine görsel kullanılabilir" ilkesi temel alınmıştır.

Yöntem, öğretmen tarafından geliştirilen Microsoft Excel tabanlı dinamik bir şablon sistemine dayanır. Hazırlık aşamasında ücretsiz stok kaynaklardan derlenen yaklaşık 2500 kelimelik görsel kelime havuzu oluşturulmuş; her görsel 100×100 piksel boyutunda optimize edilerek temsil ettiği kelimeyle eşleştirilmiştir. Öğretmen, Excel arayüzüne sınıf seviyesine uygun kısa hikâye metni ve soruları girer. Sistem otomatik olarak kelimeleri kök-ek ayırımına tabi tutar, kökleri havuzla karşılaştırır, eşleşen kelimelerin yerine görseller yerleştirir (eşleşmeyenler metin olarak kalır), soruları da görselleştirir ve her görselin anlamını içeren açıklama sayfasını üretir. Sonuçta arkalı-önlü A4 çalışma kağıdı PDF formatında hazırlanır.

Sınıf içi uygulamada materyaller dağıtılır, metin akıllı tahtaya yansıtılır. Öğrenciler görsellerden hikâyenin anlamını çıkarır ve okur; ardından yazım kurallarına özen göstererek defterlerine yazar. Etkinlik, grup tartışmaları, akran yardımlaşması ve gönüllü okumalarla tamamlanır; böylece öğrenciler pasif okuyucudan aktif hikâye üreticisine dönüşür.

Proje, 2023-2025 yılları arasında İstanbul Ümraniye TOKİ Madenler Mevlana İlkokulu'nda 36-37 kişilik sınıflarda 24 ay boyunca düzenli uygulanmış, 100'den fazla hikâye görselleştirilmiştir. Bulgular: yazım hatalarında %70 azalma, kelime dağarcığında %40 artış, yazı okunaklılığında belirgin iyileşme; öğrencilerin %85'i etkinliği "çok eğlenceli" bulmuş, derse aktif katılım %90'a ulaşmıştır. Görsel hafıza kalıcı öğrenmeyi desteklemiş; işbirliği, yaratıcılık ve öz düzenleme becerileri gelişmiştir.

Sonuç olarak, yalnızca Excel, bilgisayar, yazıcı ve projeksiyon gibi temel araçlarla yürütülen bu düşük maliyetli, sürdürülebilir ve kolay uyarlanabilir model, dijital öğretmen yeterlikleri çerçevesinde güçlü bir iyi uygulama örneğidir. Dijital araçların pedagojik kullanımının öğrenci başarısı, motivasyonu ve kalıcı öğrenme üzerindeki olumlu etkisini somut verilerle kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: görsel destekli okuma-yazma, motivasyon, Excel tabanlı materyal, disiplinler arası öğrenme

I Find the Meaning of Images, I Write My Story: An Innovative Model for Enhancing Visual-Supported Reading and Writing Skills in 1st and 2nd Grade Primary School

Ergün Aydoğan

Abstract

This study provides an innovative solution to the challenges of low motivation, spelling errors, declining handwriting quality, and insufficient visual materials faced by 1st and 2nd grade primary students in the reading-writing process. The main purpose is to break the monotony of traditional writing activities by increasing writing motivation, reducing errors, enriching vocabulary, strengthening visual memory, and integrating Turkish Language and Visual Arts through an interdisciplinary approach. It is grounded in the Turkish Language Curriculum principle that “a visual can replace a taught word in sentence formation.”

The method relies on a teacher-developed dynamic Excel-based template system. A visual word pool of approximately 2,500 entries was compiled from free stock sources, with each image optimized to 100×100 pixels and matched to its corresponding word. The teacher enters grade-appropriate short story text and questions into Excel. The system automatically decomposes words into roots and suffixes, matches roots against the pool, replaces matching words with images (unmatched remain as text), visualizes questions similarly, and generates an explanation page listing image meanings. The result is a double-sided A4 worksheet saved as PDF.

In-class implementation: Worksheets are distributed, and the text is projected on the smart board. Students decode and read the story from the visuals, then transcribe it into their notebooks with attention to spelling rules. The activity concludes with group discussions, peer assistance, and voluntary reading, transforming students from passive readers to active story creators.

Conducted over 24 months (2023–2025) at Istanbul Ümraniye TOKİ Madenler Mevlana Primary School with classes of 36–37 students, the project visualized over 100 stories. Findings include a 70% reduction in spelling errors, 40% increase in vocabulary, notable improvement in handwriting legibility; 85% of students found the activity “very enjoyable,” and active participation reached 90%. Visual memory techniques supported permanent learning, while collaboration, creativity, and self-regulation skills advanced.

In conclusion, this low-cost, sustainable, and easily adaptable model—requiring only basic tools (Excel, computer, printer, projector)—represents strong good practice within the digital teacher competencies framework. It concretely demonstrates the positive impact of pedagogical digital tool use on student achievement, motivation, and long-term learning.

Keywords: visual-supported literacy, motivation, Excel-based material, interdisciplinary learning

İlkokul Öğrencilerinin Yazma Hatalarının Tespiti ve Sebeplerinin İncelenmesi

Kübra Albayrak ^{1,*} & Muhammet Baştuğ ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, donmez2580@gmail.com

Özet

Öğrencilere okuma yazma becerilerinin öğretimi, esas olarak ilkokul düzeyinde gerçekleştirilmektedir. İlkokul birinci sınıftan itibaren okuma yazma becerilerinin kazandırılmasına yönelik sınıf öğretmenleri çeşitli çalışmalar yürütmektedir. Bu süreçte bazı öğrenciler yazma noktasında zorluklar yaşayabilmektedir. Yaşanan bu zorluklar yavaş yazma, harf ve kelimeleri yanlış yazma, düzensiz ve okunaksız yazma vb. şekillerde kendini göstermektedir. Yazma sürecinde karşılaşılan bu yazma hatalarının tespit edilmesi, sebeplerinin belirlenerek gerekli müdahalelerle çözüme ulaşılması yazma hatalarını minimuma indirecektir. Bu nedenle çalışmanın amacı ilkokul öğrencilerinde var olan bu yazma hatalarını ve altında yatan sebepleri tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda çalışma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kapsamında yürütülmüştür. Araştırmanın katılımcıları, kolay ulaşılabilir örneklem tekniğiyle seçilmiş, İstanbul ilinde sınıf öğretmeni olarak görev yapan gönüllü 10 sınıf öğretmeninden ve 2024-2025 eğitim öğretim yılında İstanbul’da bir ilkokulun 3. sınıfında öğrenim gören 20 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak uzman görüşü alınarak oluşturulmuş yarı-yapılandırılmış görüşme formu ve öğrencilere ait Türkçe defterleri kullanılmıştır. Öğrencilere kopyalama ve dikte şeklinde yazdırılmış olan 3 farklı metin “çok boyutlu okunaklılık ölçeği” çerçevesinde değerlendirilmiştir. Toplanan verilerin analizinde kodlar oluşturularak içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular neticesinde öğrencilerin yazma hatalarını en sık dikte çalışmalarında yaptıkları, harflerin yazılış biçimlerinde yanlışlıklar ve ebatlarında düzensizlikler yaptıkları tespit edilmiştir. Yazma hatalarının sebepleri sınıf öğretmenlerine sorularak yanıtlar alınmıştır. Elde edilen veriler çerçevesinde; müfredattaki yoğunluk sebebiyle çok fazla yazı yazdırılmaması ve birinci sınıfta daha çok okumaya yoğunlaşıp yazmanın ikinci plana atılması yazma hatalarının temel sebepleri olarak tespit edilmiştir. Çalışmanın hem öğretmenlere hem de gelecekte yapılacak olan araştırmalara ışık tutması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul öğrencilerinin yazma hataları, yazma hatalarının tespiti, sınıf öğretmeni

Detection Of Writing Errors And Investigation Of Their Causes in Primary School Students

Kübra Albayrak ^{1,*} & Muhammet Baştuğ ¹

Abstract

The teaching of reading and writing skills to students is primarily carried out at the primary school level. From the first grade onwards, classroom teachers conduct various activities aimed at developing reading and writing skills. During this process, some students may experience difficulties in writing. These difficulties manifest as slow writing, misspelling letters and words, and irregular and illegible writing. Identifying these writing errors, determining their causes, and resolving them through necessary interventions will minimize writing errors. Therefore, the aim of this study is to identify these writing errors and their underlying causes in primary school students. To this end, the study was conducted within the framework of a case study, a qualitative research design. The participants of the study consisted of 10 volunteer classroom teachers working in Istanbul, selected using a convenient sampling technique, and 20 students studying in the 3rd grade of a primary school in Istanbul during the 2024-2025 academic year. A semi-structured interview form, created with expert opinion, and the students' Turkish notebooks were used as data collection tools. Three different texts, printed out by students through copying and dictation, were evaluated within the framework of a "multidimensional legibility scale." Content analysis was used to analyze the collected data by creating codes. The findings revealed that students most frequently made writing errors during dictation exercises, with mistakes in letter writing styles and irregularities in letter sizes. The reasons for these writing errors were investigated by questioning classroom teachers. Based on the data, the lack of extensive writing practice due to the curriculum's intensity and the emphasis on reading in first grade, with writing being relegated to a secondary role, were identified as the primary causes of writing errors. This study aims to provide insights for both teachers and future research.

Keywords: Elementary school students' writing errors, identifying writing errors, classroom teacher

İlkokul Öğrencilerinin Okuma Tutumlarının Değerlendirilmesi: Karma Yöntem Araştırması

Fatma Kırmızı ^{1,*}, İlayda İşlek ² & Ceyda Yıldızbaş ²

¹ Pamukkale Üniversitesi, fatmakirmizi73@gmail.com

² Pamukkale Üniversitesi

Özet

Okuma, bireyin bilgiye ulaşmasını, çevresini anlamlandırmasını ve bilişsel gelişimini destekleyen temel becerilerden biridir. Özellikle ilkokul dönemi, öğrencilerin okuma becerisini kazandıkları ve bu beceriyi akademik öğrenmelerinin temel aracı hâline getirdikleri kritik bir süreçtir. Okuma yalnızca yazılı sembollerin çözümlenmesi değil; anlam kurma, yorumlama ve düşünme süreçlerini içeren çok boyutlu bir bilişsel etkinliktir. Bu nedenle ilkokul yıllarında geliştirilen okuma becerileri, öğrencilerin yalnızca dil gelişimlerini değil, aynı zamanda diğer derslerdeki akademik başarılarını da doğrudan etkilemektedir. Araştırmalar, erken yaşlarda güçlü okuma becerileri kazanan öğrencilerin bilgiye erişim, anlama ve yorumlama süreçlerinde daha başarılı olduklarını göstermektedir. Bununla birlikte öğrencilerin okuma alışkanlıklarının ve okumaya yönelik tutumlarının istenen düzeyde olmaması, okuma gelişimini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Okuma becerilerinin yeterince gelişmemesi öğrencilerin öğrenme süreçlerinde güçlük yaşamalarına, akademik başarılarının düşmesine ve bilgiye erişimlerinin sınırlanmasına yol açabilmektedir. Bu bağlamda ilkokul döneminde öğrencilerin okuma becerilerinin geliştirilmesi ve okumaya yönelik olumlu tutumlarının desteklenmesi önemli bir gereklilik olarak görülmektedir. Bu doğrultuda araştırmada, ilkokul öğrencilerinin okumaya yönelik tutumları incelenmiştir. Araştırma, ilkokul öğrencilerinin okumaya ilişkin tutumlarının öğrenci görüşleri ve bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada nicel ve nitel araştırma bir arada kullanılarak karma yöntemden yararlanılmıştır. Karma yönteme bağlı olarak “eşzamanlı dönüşümsel desen” tercih edilmiştir. Araştırmanın nicel boyutu için tarama deseninden, nitel boyutu için bütüncül tek durum deseninden yararlanılmıştır. Çalışma 2025-2026 eğitim öğretim yılının bahar döneminde, Denizli’de, ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Nicel verilerin elde edildiği örneklemin belirlenmesinde olasılık dışı örneklem türünden uygun örneklemeden yararlanılmıştır. Nitel verilerin elde edildiği katılımcıların belirlenmesinde ise “kolay ulaşılabilir örneklem” türü tercih edilmiştir. Araştırmanın nicel verileri 378 ilkokul öğrencisinden (kız=182; erkek=196) elde edilmiştir. Nitel veriler ise nicel verilerin elde edildiği çalışma grubu içindeki katılımcılardan elde edilmiştir. Gönüllülük esasına dayalı olarak 10 öğrenciye (kız=5; erkek=5) açık uçlu soru formu uygulanmıştır. Nicel verilerin elde edilmesinde Kırmızı ve Çağ (2023) tarafından geliştirilmiş olan Okumaya Yönelik Tutum Ölçeğinden (OYT) yararlanılmıştır. Nitel verilere ulaşmak için de araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan “açık uçlu soru formu” kullanılmıştır. Çalışmadan

elde edilen nicel bulgulara göre öğrencilerin okumaya yönelik tutumlarında okumaya ayrılan zaman değişkeninde okumaya çok zaman ayıran katılımcılar lehine anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Diğer taraftan sınıf düzeyi, evde kitaplık olma durumu, öğrencinin tercih ettiği kitap türü, okuma sürecinde aile desteği ve boş zaman etkinlikleri değişkenlerine göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Çalışmanın nitel bulgularına göre öğrenciler bilgi edinmek için okuduklarını, okumanın dikkat sürelerini arttırdığını ancak sıkıcı kitapları okumaktan vazgeçtiklerini belirtmiştir. Ayrıca öğrenciler açısından teknoloji kullanımı okumaya engel olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma, okuma tutumu, ilkokul, karma desen.

Evaluation Of Primary School Students' Reading Attitudes: A Mixed Methods Research Study

Fatma Kırmızı ^{1,*}, İlayda İşlek ² & Ceyda Yıldızbaş ²

Abstract

Reading is one of the fundamental skills that supports an individual's access to information, understanding of their environment, and cognitive development. The primary school period, in particular, is a critical process where students acquire reading skills and make this skill a fundamental tool for their academic learning. However, the inadequacy of students' reading habits and attitudes towards reading can negatively impact their reading development. Insufficient development of reading skills can lead to difficulties in students' learning processes, decreased academic success, and limited access to information. In this context, developing students' reading skills and supporting their positive attitudes towards reading during the primary school period is considered an important necessity. Accordingly, this research examined the attitudes of primary school students towards reading. This research was conducted to evaluate primary school students' attitudes towards reading in terms of student opinions and certain variables. A mixed-methods approach was employed, combining both quantitative and qualitative research. A "simultaneous transformational design" was chosen as the basis for this mixed-methods approach. A survey design was used for the quantitative dimension of the research, and a holistic single-case design was used for the qualitative dimension. The study was conducted in the spring semester of the 2025-2026 academic year in Denizli, with 3rd and 4th grade primary school students. A non-probability sampling method, specifically convenience sampling, was used to determine the sample from which quantitative data were obtained. A "convenience sampling" method was used to determine the participants from whom qualitative data were obtained. Quantitative data were collected from 378 primary school students (182 girls; 196 boys). Qualitative data were collected from participants within the study group from which quantitative data were obtained. An open-ended questionnaire was administered to 10 students (5 girls; 5 boys) on a voluntary basis. Quantitative data were obtained using the Reading Attitude Scale (RAS) developed by Kırmızı and Çağ (2023). Qualitative data were obtained using an "open-ended question form" developed by the researchers. According to the quantitative findings of the study, a significant difference was found in the time spent reading variable in favor of participants who spent a lot of time reading. On the other hand, no statistically significant difference was found between the groups according to the variables of class level, presence of a library at home, type of book preferred by the student, family support in the reading process, and leisure activities. According to the qualitative findings of the study, students stated that they read to gain information, that reading increases their attention span, but that they give up reading boring books. Furthermore, technology use can be an obstacle to reading for students.

Keywords: Reading, reading attitude, primary school, mixed design.

Sınıf Öğretmenlerinin Yazma Güçlüğü Yaşayan İlkokul Öğrencilerini Desteklemede Teknoloji ve Yapay Zekâ Tabanlı Müdahalelere Yönelik Görüşleri

Abdussamed Koç^{1,*} & İrem Demirbaş Susoy²

¹ Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, abdussamedkoc22@gmail.com

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, yazma güçlüğü yaşayan ilkokul öğrencilerinin desteklenme sürecinde sınıf öğretmenlerinin deneyimlerini ve teknoloji ile yapay zekâ tabanlı müdahalelere yönelik görüşlerini incelemektir. Yazma becerisi; bilişsel, dilsel ve psikomotor süreçlerin eşgüdümünü gerektiren çok boyutlu bir yapı olup, ilkokul döneminde ortaya çıkan yazma güçlükleri öğrencilerin akademik gelişimini, öğrenme sürecine katılımını ve öğrenmeye yönelik tutumlarını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu bağlamda sınıf öğretmenlerinin sınıf içi gözlemleri, tanılama süreçleri ve uyguladıkları destekleyici stratejiler yazma güçlüğüne erken fark edilmesi ve etkili biçimde desteklenmesi açısından kritik bir rol oynamaktadır. Günümüzde dijital teknolojiler ve yapay zekâ destekli uygulamalar, yazma becerisinin geliştirilmesine yönelik bireyselleştirilmiş geri bildirim, yazım düzeltme, sesli yazma ve öğrenme sürecini izlemeye dayalı alternatif destek mekanizmaları sunmaktadır. Ancak bu araçların sınıf içi uygulamalara yansımaları, öğretmenlerin farkındalık düzeyleri, deneyimleri ve pedagojik yaklaşımlarıyla yakından ilişkilidir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim (fenomenoloji) deseninde tasarlanmıştır. Çalışma grubunu 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Tokat ili Reşadiye ilçesindeki ilkokullarda görev yapan ve sınıflarında yazma güçlüğü yaşayan öğrenciler bulunan toplam 30 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yoluyla belirlenmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış; öğretmenlerin yazma güçlüğüne ilişkin gözlemleri, uyguladıkları destek stratejileri, karşılaştıkları güçlükler ile teknoloji ve yapay zekâ temelli araçlara yönelik görüşleri ele alınmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenerek tematik yapılar oluşturulmuştur. Araştırma bulgularının, öğretmenlerin yazma güçlüğü yaşayan öğrencilerde en sık harf biçimlendirme, yazı okunaklılığı, yazma hızı ve mekânsal düzenleme sorunlarını gözlemlediklerini ortaya koyması beklenmektedir. Ayrıca öğretmenlerin destek süreçlerinde bireyselleştirilmiş etkinlikler ve materyal uyarlamalarına sıklıkla başvurdukları; ancak teknoloji ve özellikle yapay zekâ tabanlı müdahalelere ilişkin bilgi, kullanım ve pedagojik entegrasyon düzeylerinin farklılık gösterdiği öngörülmektedir. Bu çalışma, öğretmen deneyimlerini görünür kılarak yazma güçlüğü yaşayan öğrencilerin desteklenmesinde teknoloji ve yapay zekâ entegrasyonuna yönelik mevcut durumu ortaya koymayı ve uygulamaya dönük öneriler geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: yazma güçlüğü, ilkokul, sınıf öğretmenleri, teknoloji tabanlı müdahale

Primary School Teachers' Perspectives on Technology- and Artificial Intelligence-Based Interventions for Supporting Students with Writing Difficulties

Abdussamed Koç^{1,*} & İrem Demirbaş Susoy²

Abstract

This study aims to examine primary school teachers' experiences and their perspectives on technology- and artificial intelligence-based interventions for supporting students with writing difficulties. Writing is a multidimensional skill requiring the coordination of cognitive, linguistic, and psychomotor processes, and difficulties emerging during the primary school years may negatively affect students' academic development, participation in learning processes, and attitudes toward learning. In this context, teachers' classroom observations, diagnostic practices, and instructional strategies play a critical role in the early identification and effective support of writing difficulties. Digital technologies and artificial intelligence-based applications provide alternative support mechanisms, including personalized feedback, spelling correction, speech-to-text tools, and progress monitoring systems. However, the effective integration of these tools into classroom practices is closely related to teachers' awareness, experiences, and pedagogical approaches. The study was designed as a qualitative research employing a phenomenological approach. The study group consists of 30 primary school teachers working in the Reşadiye district of Tokat during the 2025–2026 academic year, all of whom have students with writing difficulties in their classrooms. Participants were selected through purposive sampling using criterion sampling. Data were collected through semi-structured interviews focusing on teachers' observations, support strategies, challenges encountered, and their views on technology- and AI-based tools. The data were analyzed using content analysis, and themes were generated accordingly. The findings indicate that teachers most frequently observe difficulties related to letter formation, handwriting legibility, writing speed, and spatial organization. In addition, teachers tend to employ individualized activities and material adaptations; however, their levels of knowledge, usage, and pedagogical integration regarding technology—particularly AI-based interventions—vary considerably. This study seeks to present the current state of technology and artificial intelligence integration in supporting students with writing difficulties and to offer practical recommendations based on teachers' experiences.

Keywords: writing difficulties, primary education, primary school teachers, technology-based interventions, artificial intelligence

Rol Oynama ve Tahmin Etme Tekniklerinin İkinci Sınıf Öğrencilerinin Akıcı Okuma ve Okuduğunu Anlama Düzeylerine Etkisi

Sibel Özkan ^{1,*} & Z. Esra Ketenoğlu Kayabaşı ²

¹ Kastamonu Üniversitesi, sibeloalkan3737@gmail.com

² Kastamonu Üniversitesi

Özet

İlk okuma yazma becerisini kazandırırken öğrenciden kazanması beklenen en önemli becerilerden biri de okuduğunu anlama becerisidir. Ne kadar erken kazanılırsa eğitim hayatını o ölçüde etkileme gücüne sahip olan okuduğunu anlama becerisi, zihinde gerçekleşen karmaşık bir beceri türüdür. Öğretmenler öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine göre farklı teknikler kullanarak okuduğunu anlama becerisini geliştirmeye çalışmaktadırlar. Bu araştırma ise “Tahmin Etme” ve “Rol Oynama” tekniklerinin ikinci sınıf öğrencilerinin akıcı okuma becerilerinin yanı sıra okuduğunu anlama düzeylerine etkisini incelemek amacıyla yapılmış bir eylem araştırmasıdır. Araştırma Kastamonu ilinin Tosya ilçesindeki bir ilkokulda yapılmıştır. Okuma güçlüğü olduğu düşünülen altı öğrenciye yanlış analizi envanteri (Akyol, 2013) uygulanmış olup, envanter sonucunda öğrencilerin endişe düzeyinde oldukları tespit edilmiştir. Öğrencilerle bir çalışma planı yapılarak okul günleri ders saatinden sonra ek bir ders olacak şekilde haftanın dört günü çalışılmış ve çalışma toplamda on beş ders saati sürmüştür. Yaklaşık yarı yarıya olacak şekilde tahmin etme ve rol oynama etkinlikleri yapılmıştır. Süreçte öğrencilere metinler verilerek metni rol oynama tekniğiyle canlandırılacağı söylenmiş ve okumayı canlandırma yapabileceği seçicilikte yapması istenmiştir. Daha sonra metin canlandırılmış, hatırlanamayan kısımlar için metne tekrar göz gezdirilmesi sağlanmıştır. Tahmin etmeyi gerektiren metinlerde ise boşluğa gelecek en uygun ifadenin ne olacağı sorulmuş, uygun ifadeye karar verirken metnin bütününün düşünülmesi gerektiği, bırakılan boşluğun öncesinde ve sonrasında olan olayları göz önünde bulundurmalarının daha doğru tahminler yapmalarını sağlayacağı söylenmiştir. Araştırma sonucunda öğrencilerin okuma ve okuduğunu anlama düzeyleri son test olarak yanlış analizi envanteriyle ölçülmüş ve bir öğrencinin endişe düzeyinden serbest düzeye, dört öğrencinin öğretim düzeyine geçtiği; bir öğrencinin ise ilerleme kaydetmesine rağmen endişe düzeyinde kaldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rol oynama, Tahmin etme, Okuduğunu anlama, Okuma güçlüğü

The Effect of Role-Playing and Prediction Techniques on the Reading Fluency and Reading Comprehension Level of Second Grade Students

Sibel Özkan ^{1,*} & Z. Esra Ketenoğlu Kayabaşı ²

Abstract

One of the most important skills expected from students during the initial literacy acquisition process is reading comprehension. The earlier this skill is developed, the greater its impact on students' educational lives. Reading comprehension is a complex cognitive skill that takes place in the mind.

Teachers attempt to improve students' reading comprehension skills by using different techniques based on their interests and abilities. This study is an action research conducted to examine the effects of the "prediction" and "role-playing" techniques on second-grade students' reading fluency as well as their reading comprehension levels.

The research was carried out in a primary school located in the Tosya district of Kastamonu. A miscue analysis inventory (Akyol, 2013) was administered to six students who were thought to have reading difficulties, and the results indicated that all students were at the frustration level.

A study plan was prepared with the students, and additional lessons were conducted four days a week after school hours, totaling fifteen class hours. Prediction and role-playing activities were implemented in approximately equal proportions.

During the process, students were given texts and informed that they would dramatize them using the role-playing technique. They were asked to read selectively in a way that would allow them to perform the dramatization. Afterward, the texts were acted out, and students were encouraged to revisit the text when they could not recall certain parts.

In texts requiring prediction, students were asked to determine the most appropriate expressions to fill in the blanks. They were guided to consider the overall context of the text and to take into account the events before and after the blank in order to make more accurate predictions.

At the end of the study, students' reading and reading comprehension levels were reassessed using the miscue analysis inventory as a post-test. The results showed that one student progressed from the frustration level to the independent level, four students advanced to the **instructional level**, and one student, despite making progress, remained at the frustration level.

Keywords: Role-playing, Prediction, Reading comprehension, Reading difficulties

2000-2025 Yılları Arasında İlk Okuma Yazma ile İlgili Yapılan Tezlerin İncelenmesi

Dilara Temiz ¹ & Meral Gözüküçük ^{2,*}

¹ Manisa Celâl Bayar Üniversitesi

² Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, meralyaprak@gmail.com

Özet

İlk okuma yazma süreci, çocuğun hayatında önemli bir süreçtir. Bu alanda yapılan bilimsel çalışmalar eğitim sisteminin geleceğine ışık tutan değerli birer rehber niteliğindedir. Bu araştırmanın amacı, 2000–2025 yılları arasında ilk okuma yazma alanında Türkiye’de yapılan tezlerin genel eğilimlerini ve akademik yönelimlerini çeşitli değişkenler açısından inceleyerek akademik hafızayı görünür kılmaktır. Nitel araştırma yaklaşımlarından doküman incelemesi yöntemiyle yürütülen bu çalışmada veriler, Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi veri tabanından “ilk okuma yazma, ilkokuma yazma, ilk okuma ve yazma, ilkokuma ve yazma, ilk okuma-yazma, ilkokuma-yazma” anahtar kelimeleri kullanılarak taranmış; belirlenen ölçütler doğrultusunda erişime açık olan toplam 126 tez araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen bulgulara göre en fazla çalışmanın 16 teze 2019 yılında yapıldığı, ilk 16 yılda (2000-2015) 53 tezin, son on yılda (2016-2025) 73 tezin yapıldığı görülmüş olup son yıllarda bu alanda yapılan tez çalışmalarının arttığı sonucuna ulaşılmaktadır. Tezlerin türüne göre dağılımı ele alındığında, büyük çoğunluğunu yüksek lisans tezlerinin (%84) oluşturduğu, doktora düzeyindeki tezlerin (%16) ise daha az sayıda olduğu görülmüştür. Araştırmalarda en sık tercih edilen yöntemin nitel araştırma olduğu, bununla birlikte nicel ve karma yöntemlerin de kullanıldığı tespit edilmiştir. Örneklem grubuna göre yapılan incelemede, en fazla çalışılan grubun sınıf öğretmenleri olduğu, ikinci sırada 1. sınıf öğrencilerinin yer aldığı; buna karşın akademisyen, okul yöneticisi ve müfettiş gibi paydaşların oldukça sınırlı temsil edildiği belirlenmiştir. Örneklemen seçildiği yere göre dağılımda, Marmara Bölgesi'nin ilk sırada yer aldığı ve özellikle İstanbul ile Bursa illerinde yoğunlaşma olduğu, Karadeniz Bölgesi'nin ise en az temsil edilen bölgelerden biri olduğu görülmektedir. Tezlerin yayımlandığı üniversiteler açısından Gazi Üniversitesi liderliği sürdürürken, Çanakkale Onsekiz Mart ve Anadolu Üniversitesi alanı destekleyen diğer önde gelen kurumlardır. Tezlerde ele alınan değişkenler incelendiğinde, ağırlıklı olarak okuma yazma öğretimi ve öğretim süreci gibi başlıkların öne çıktığı; buna karşın kaygı, kelime hazinesi ve teknoloji kullanımı gibi değişkenlerin daha az çalışıldığı dikkat çekmektedir. Veri toplama araçları kapsamında en sık görüşme formunun kullanıldığı, bunu ölçek ve anketin takip ettiği belirlenmiştir. Veri analizi açısından ise araştırmacıların en fazla içerik analizi ve betimsel analizi kullandığı, t-testi ve Anova gibi temel istatistik analizlerinin yapıldığı bunun yanı sıra ileri düzey analizlerin sınırlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, ilk okuma yazma alanında doktora düzeyindeki

Çalışmaların artırılması, dijital okuryazarlık ile yapay zekâ destekli uygulamaların sürece daha fazla dahil edilmesi önerilmektedir. Bu alışma, alanın gelişim sürecine ışık tutmakta ve gelecekte yapılacak araştırmalar için çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf eğitimi, ilk okuma yazma, tez

An Examination of Theses on First Reading and Writing Conducted Between 2000 and 2025

Dilara Temiz ¹ & Meral Gözüküçük ^{2,*}

Abstract

The process of first reading and writing is an exceptionally significant stage in a child's life. Scientific studies in this field serve as valuable guides that shed light on the future of the education system. The purpose of this study is to make the academic memory visible by examining the general trends and academic orientations of theses conducted in the field of first reading and writing in Turkey between 2000 and 2025 in terms of various variables. This study is used document analysis method which one of the qualitative research approaches. The research was conducted using keywords such as "first reading and writing, first reading-writing." from the Council of Higher Education (CoHE) National Thesis Center database. Based on the determined criteria, a total of 126 open-access theses were included in the scope of the research. According to the findings, the highest number of studies was conducted in 2019 with 16 theses. While 53 theses were completed in the first 16 years (2000–2015), 73 were completed in the last ten years (2016–2025). The theses in this field have increased recently. Thesis type was observed that the vast majority consist of master's theses (84%), while doctoral dissertations (16%) are fewer in number. Qualitative research was found to be the most preferred method, although quantitative and mixed methods were also utilized. In terms of sample groups, classroom teachers were the most frequently studied group, followed by first-grade students; conversely, stakeholders such as academics, school administrators, and inspectors were found to have very limited representation. According to where the sample is selected is examined, the Marmara Region ranks first, with a particular concentration in the provinces of Istanbul and Bursa, while the Black Sea Region is among the least represented. Regarding the universities where the theses were published, Gazi University maintains the lead, followed by Çanakkale Onsekiz Mart and Anadolu University as other prominent institutions supporting the field. As a result of examining the variables revealed that topics such as first reading and writing teaching and the teaching process predominantly stand out, whereas variables like anxiety, vocabulary, and technology use remain less studied. Among data collection tools, interview forms were used most frequently, followed by scales and questionnaires. In terms of data analysis, it was concluded that researchers primarily utilized content analysis and descriptive analysis, along with basic statistical tests like t-tests and ANOVA, while advanced analysis is limited. Based on the results, it is recommended to increase doctoral studies in first reading and writing and to further integrate digital literacy and artificial intelligence-supported applications into the process. This study sheds light on the developmental process of the field and offers implications for future research.

Keywords: Primary teacher education, first reading and writing, thesis

1-6. Sınıf Öğrencilerinin Akıcı Yazma Becerileri: Bir Norm Geliştirme Çalışması

Elife Nur Saydam ^{1,*} & Muhammet Baştuğ ²

¹ Sakarya Üniversitesi, elifenursaydam@sakarya.edu.tr

² İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Özet

Bu araştırmada 1-6. sınıf öğrencilerinin akıcı yazma becerilerine ilişkin norm değerlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Nicel araştırma yöntemlerinden boylamsal tarama modelinde tasarlanan araştırmanın örneklemini İstanbul İli'nde alt, orta ve üst sosyoekonomik düzeye göre tabakalandırılmış 5 farklı ilçedeki 127 sınıfta öğrenim görmekte olan toplam 5000 ilk (1-4. sınıf) ve ortaokul (5-6. sınıf) öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Hikâye Başlatıcılar (Story Starters), Dikte ve Kopyalama Çalışmalarına Yönelik Okuma Metinleri kullanılmıştır. Araştırmanın veri toplama süreci bir eğitim-öğretim yılının sonbahar (Ekim), kış (Ocak) ve ilkbahar (Mayıs) olmak üzere üç farklı mevsimde toplanmıştır. Her mevsimde farklı Hikâye Başlatıcı (Story Starters), Dikte ve Kopyalama metni kullanılmıştır. Bütün mevsimlerde her öğrenciye üçer dakikalık Hikâye Başlatıcı (Story Starters), Dikte ve Kopyalama çalışması yaptırılmıştır. Araştırmanın veri toplama sürecinde gerçekleştirilen her öğrencinin farklı mevsimlerdeki yazma uygulamalarına (hikâye başlatıcı, dikte, kopyalama) ilişkin elde edilen veriler toplam sözcük sayısı ve doğru yazılan sözcük sayısı olarak Excel programına aktarılmıştır. (Toplam sözcük sayısını; her bir öğrenciye ait uygulama kâğıdında yazılı olan toplam kelime sayısı oluşturmaktadır. Doğru sözcük sayısı ise öğrencinin uygulama kâğıdına yazmış olduğu toplam sözcük sayısından yanlış yazmış olduğu kelime sayısı çıkartılarak belirlenmiştir. Yanlış yazılan sözcükler belirlenirken sözcük ve harflerin estetiksel özellikleri göz ardı edilmiş; Türk Dil Kurumu tarafından belirlenen yazım esasları dikkate alınmıştır). Elde edilen veriler SPSS 25.0 paket programı aracılığıyla norm değerlere dönüştürülmüştür. Araştırma sonucunda 1-6. sınıf öğrencilerinin farklı yazma çalışmalarında farklı mevsimlerdeki akıcı yazma becerilerine yönelik standart değerleri elde edilmiştir. Böylece ilgili sınıf düzeyinde ilgili yazma türünde normal gelişim göstermekte olan bir öğrenciden yazması beklenen toplam ve doğru kelime sayıları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akıcı yazma, norm geliştirme, boylamsal araştırma

Fluent Writing Skills of Students in Grades 1-6: A Norm Development Study

Elife Nur Saydam ^{1,*} & Muhammet Baştuğ ²

Abstract

This study aimed to determine the normative values for fluent writing skills in 1st-6th grade students. Designed using a longitudinal survey model, a quantitative research method, the sample consisted of 5000 primary (grades 1-4) and secondary (grades 5-6) students from 127 classes in 5 different districts of Istanbul, stratified according to lower, middle, and upper socioeconomic levels. Story Starters, Dictation, and Copying Reading Texts were used as data collection tools. Data collection took place in three different seasons of the academic year: autumn (October), winter (January), and spring (May). Different Story Starters, Dictation, and Copying texts were used in each season. In all seasons, each student completed a three-minute Story Starter, Dictation, and Copying exercise. The data collected during the research process, regarding each student's writing activities (story initiator, dictation, copying) in different seasons, were transferred to Excel as total word count and number of correctly written words. (Total word count is the total number of words written on each student's practice sheet. The number of correct words is determined by subtracting the number of incorrectly written words from the total number of words written on the student's practice sheet. When determining incorrectly written words, the aesthetic characteristics of words and letters were disregarded; the spelling principles determined by the Turkish Language Association were taken into consideration.) The obtained data were converted into norm values using the SPSS 25.0 software package. As a result of the research, standard values were obtained for the fluent writing skills of 1st-6th grade students in different writing activities in different seasons. Thus, the total and correct word counts expected from a student showing normal development in the relevant writing type at the relevant grade level were determined.

Keywords: Fluent writing, norm development, longitudinal research

1.Sınıf Türkçe Ders Kitaplarının Erdem-Değer-Eylem Çerçevesinde İncelenmesi

Bengisu Tanbay^{1,*}, Fatma Ege Yıldırım¹, Hilal Cebeci¹, Irem Yelgel¹ & Zeynep Gulamshayeva¹

¹ Gazi Üniversitesi, bengisutanbay@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul 1. sınıf Türkçe ders kitaplarında yer alan metinlerin ve etkinliklerin "Erdem-Değer-Eylem" çerçevesinde nasıl yapılandırıldığını incelemektir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bireylerin sadece akademik açıdan değil; aynı zamanda ahlaki, sosyal ve duygusal yönlerden de gelişimini hedeflemekte, bu doğrultuda “yetkin ve erdemli insan yetiştirme” vizyonunu merkeze almaktadır. Bu hedef, erken yaşlardan itibaren karakter gelişiminin sistemli ve bilinçli bir şekilde desteklenmesini gerekli kılmaktadır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli ve Erdem-Değer-Eylem Çerçevesinin temelini oluşturan kavramlar, eğitimin hem bireysel hem de toplumsal gelişimdeki rolüne vurgu yapmaktadır. “Yetkin ve erdemli insana ulaşma noktasında ders kitapları bu amaca nasıl hizmet etmektedir?” sorusu bu araştırmanın temelini oluşturmaktadır. Bu amaç doğrultusunda Türkçe ders kitaplarının "Erdem-Değer-Eylem" çerçevesinde nasıl yapılandırıldığı incelenecektir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin uygulanmaya başlandığı dönem itibarıyla 1. ve 2. sınıf düzeylerinde ders kitapları bulunmaktadır. Bu araştırma ise 1. sınıf düzeyi ders kitapları ile sınırlıdır. Araştırmada 1.sınıfın tercih edilmesinin nedeni, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin temel iddiası olan yetkin ve erdemli insan yetiştirme vizyonunun başlangıç noktası olmasıdır. Bu modelde, özellikle ilkokul birinci sınıf Türkçe ders kitaplarında yer alan erdem ve değerler, öğrencilerin karakter ve sosyal becerilerinin erken yaşta kazandırılması açısından büyük önem taşımaktadır. Araştırmanın özellikle “Erdem-Değer-Eylem” çerçevesinde yapılmasının gerekçesi ise ders kitaplarında yer alan değer içeriklerinin çocuklara yalnızca birer bilgi olarak sunulup sunulmadığını, diğer bir ifadeyle erdem ve davranış boyutlarıyla bütüncül bir şekilde ele alınıp alınmadığını ortaya koymaktır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ne göre ders içeriklerinin ve öğretim biçimlerinin değer ve erdemlerin kavranması ve içselleştirilmesini kolaylaştıracak şekilde düzenlenmesi gerekir. Öğrencilere bu değerlerin kazandırılmasıyla birlikte, onları eyleme dönüştürecek davranış biçimlerinin geliştirilmesi ve erdem olarak benimsenmesi amaçlanır. Zira, bu kavramların değer olarak benimsetilmesi, çocukların kişiliğine yerleşen kalıcı özelliklere (erdem) dönüşmesi ve günlük yaşamda sergilenen davranışlar (eylem) hâline gelme süreçlerinin ders kitapları ile ne ölçüde desteklendiğinin ortaya konulması modelin amaçlarına ulaşması açısından önemli görülmektedir. İlkokul birinci sınıf Türkçe ders kitaplarında, dil ve anlatımın yanı sıra, davranış ve tutumların şekillendirilmesine doğrudan katkı sağlayan içeriklerin yer alması yetkin ve erdemli insan yetiştirme hedefi açısından önemlidir. Araştırma, bu açıdan Türkçe ders kitaplarının dil

becerilerini kazandırma ve geliştirme hedeflerinin ötesinde, karakter inşasının temel materyalleri olarak değerlendirilmesi yönüyle de alan yazına katkı sunmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni benimsenmiştir. Çalışmanın veri kaynağını, Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından mevcut eğitim-öğretim yılında okutulması onaylanan 1. sınıf Türkçe ders kitabı oluşturmaktadır. Veri toplama süreci doküman incelemesi yoluyla yürütülmüştür. Elde edilen veriler, içerik analizi ve betimsel analiz teknikleri kullanılarak çözümlenecektir.

Araştırmanın veri analizi süreci hâlen devam etmektedir. Analiz süreci tamamlandığında elde edilecek bulgu ve sonuçların Erdem-Değer-Eylem çerçevesinde mevcut ders materyallerinin durumunu ortaya koyarak literatüre kazandırılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul Türkçe Ders Kitabı, Maarif Modeli, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi.

An Examination of First Grade Turkish Textbooks within the Framework of Virtue-Value-Action

Bengisu Tanbay ^{1,*}, Fatma Ege Yıldırım ¹, Hilal Cebeci ¹, Irem Yelgel ¹ & Zeynep Gulamshayeva ¹

Abstract

The aim of this study is to examine how texts and activities in first-grade Turkish language textbooks are structured within the "Virtue-Value-Action" framework. The Turkish Century Education Model (TCEM) centers its vision on "raising competent and virtuous individuals," necessitating the systematic and conscious support of character development from an early age. Consequently, this research explores the fundamental question: "How do textbooks serve this purpose?" While TCEM textbooks are available for multiple grades, this study focuses specifically on the first grade. This is because the first grade represents the starting point of formal education and the core vision of the TCEM. At this critical stage, textbooks play a vital role in instilling foundational character and social skills in children. The rationale for utilizing the "Virtue-Value-Action" framework is to determine whether moral concepts are presented to children merely as theoretical information (values), or if they are holistically supported to transform into internalized traits (virtues) and practical daily behaviors (actions). Evaluating this transformation process is crucial for achieving the model's goals. Thus, this research contributes to the literature by evaluating Turkish language textbooks not merely as tools for language acquisition, but as fundamental materials for character building. A qualitative case study design was adopted for this research. The data source consists of the first-grade Turkish language textbook approved by the Ministry of National Education for the current academic year. Data was collected through document analysis and will be evaluated using content and descriptive analysis techniques.

The data collection and analysis processes are currently ongoing. Upon completion, the findings aim to reveal the current state of these educational materials within the Virtue-Value-Action framework, contributing valuable insights to the literature on early childhood character education.

Keywords: Primary School Turkish Textbook, Maarif Model, Virtue-Value-Action Framework.

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Ders Planı Hazırlama Yeterlilikleri

Zeynep Nalan Yılmaz^{1,*} & Abdulkadir Sağlam²

¹ Hakkari Üniversitesi, znalkan@gmail.com

² Hakkari Üniversitesi

Özet

Eğitim süreci, birbirini tamamlayan ve herhangi birinde yaşanan aksaklığın diğerlerini de etkileyerek tüm yapıyı değiştirebildiği önemli unsurlardan oluşur. Bu unsurların başında öğretmen gelir. Nitelikli bir öğretmen, aynı zamanda kaliteli bir eğitimin göstergesidir. Öğretmen niteliğini artırmak, geçmişten günümüze eğitim alanında üzerinde yoğun biçimde durulan hem kuramsal hem de uygulamaya dönük çalışmaların odağında yer alan bir konudur. Bu çalışmalar, öğretmenlerin nitelikli sayılabilmesi için belirli yeterliklere sahip olması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu yeterliklerden biri de öğrenme-öğretme sürecinde yapılan planlamadır. Planlama ne kadar etkili olursa, öğretim süreci de o ölçüde başarılı olur. Eğitimde planlama denilince ilk akla gelen kavramlardan biri de ders planıdır. Bireyin örgün eğitimde belki de ilk öğrenme deneyiminin merkezinde yer alan sınıf öğretmenleri bu bakımdan toplum içinde kritik bir öneme sahiptir. İlkokul düzeyinde görev yapan sınıf öğretmenleri, öğrencilerin yalnızca bilişsel gelişimlerini değil; aynı zamanda duyuşsal, sosyal ve ahlaki gelişimlerini de yönlendiren çok boyutlu bir eğitim sürecini yürütür. Dolayısıyla sınıf öğretmenlerinin nitelikli bir öğrenme-öğretme süresi yürütebilmeleri adına gerekli becerilerden biri olan ders planı hazırlama becerisini hizmet öncesinde edinmesi beklenmektedir. Bu noktadan hareketle çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının hazırlamış oldukları ders planlarının yeterliliklerinin ortaya konulmasıdır.

Çalışmada nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Hakkari Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği bölümünde 2025-2026 güz dönemi İlk Okuma ve Yazma Öğretimi dersinde sınıf öğretmeni adaylarının hazırlamış olduğu 29 adet ders planı araştırmanın veri birimini oluşturmaktadır. Ders planları Çolak (2017) tarafından hazırlanan “Ders Planı Puanlama Anahtarı”nda yer alan teknik yapı, bütünsel yapı, giriş etkinlikleri, süreç etkinlikleri ve kapanış etkinlikleri boyutlarına göre değerlendirilmiştir.

Araştırmanın bulgularında öncelikle teknik yapı boyutu incelendiğinde tüm ders planlarında dersin adı, hedefler, öğrenme çıktıları, öğretim yöntem ve teknikleri, öğretim teknolojileri ve materyalleri ile ortam düzenlemelerinin yer aldığı görülmektedir. Bütünsel yapı açısından ders planlarının büyük çoğunluğunda etkinliklerin birbirini takip eden bir sıra içinde düzenlendiği, sesin hissettirilmesinden yazma, hece, kelime, cümle ve metin aşamasına doğru ilerleyen bir yapı bulunduğu görülmüştür. Giriş etkinlikleri incelendiğinde ders planlarında hikâye, video, tekerleme, drama, dikkat çekici materyaller kullanıldığı ve öğrencide merak uyandırmaya yönelik etkinliklerin bulunduğu görülmektedir. Süreç etkinlikleri boyutu incelendiğinde tüm ders planlarında öğrencinin aktif olduğu, oyun temelli öğrenme, drama, materyal kullanımı, yazma, okuma, hece oluşturma, kelime ve cümle kurma gibi etkinliklerin

yer aldığı görülmektedir. Bu açıdan ders planlarının çoğunun öğrenme sürecine odaklı olduğu söylenebilir. Kapanış etkinlikleri ve ölçme değerlendirme boyutu incelendiğinde ders planlarının çoğunda gözlem, soru-cevap, okuma, yazma, ödev ve etkinlik değerlendirmelerinin yer aldığı görülmektedir. Ancak öğrencilerin derste ne öğrendiğini düşünmesini sağlayacak yansıtma etkinlikleri ve üst düzey düşünmeye yönelik değerlendirme etkinlikleri bazı planlarda yeterince yer almamaktadır. Sonuç olarak tüm ders planlarının genel olarak etkinlik bakımından zengin, uygulanabilir ve öğrenci merkezli olduğu, ancak özellikle üst düzey düşünme becerileri, yansıtma etkinlikleri, tartışma ortamı oluşturma ve ilk kaynak kullanımına yer verilmesi durumunda ders planlarının daha nitelikli hale geleceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni adayı, ders planı, yeterlilik.

Lesson Plan Preparation Competencies Of Primary School Teacher Candidates

Zeynep Nalan Yılmaz ^{1,*} & Abdulkadir Sağlam ²

Abstract

The educational process consists of important elements that complement each other, and any disruption in one can affect the others, altering the entire structure. The teacher is paramount among these elements. Improving teacher quality has been a central focus of both theoretical and practical studies in the field of education from the past to the present. The more effective the planning, the more successful the teaching process. When it comes to planning in education, one of the first concepts that comes to mind is lesson planning. Primary school classroom teachers conduct a multi-dimensional educational process that guides not only the cognitive development of students but also their affective, social, and moral development. Therefore, it is expected that pre-service classroom teachers acquire the skill of preparing lesson plans, which is one of the necessary skills for conducting a high-quality learning-teaching process. Based on this point, the aim of this study is to reveal the adequacy of the lesson plans prepared by prospective classroom teachers.

The study used the document analysis method, a qualitative research design. The data unit of the research consists of 29 lesson plans prepared by prospective classroom teachers in the 2025-2026 fall semester of the Primary Reading and Writing Teaching course at the Department of Classroom Teaching, Faculty of Education, Hakkari University. The lesson plans were evaluated according to the dimensions of technical structure, holistic structure, introductory activities, process activities, and closing activities, which are included in the "Lesson Plan Scoring Key" prepared by Çolak (2017).

The research findings, primarily examining the technical structure aspect, reveal that all lesson plans include the lesson name, objectives, learning outcomes, teaching methods and techniques, instructional technologies and materials, and environmental arrangements. From a holistic perspective, the majority of lesson plans feature activities arranged in a sequential order, progressing from sound perception to writing, syllables, words, sentences, and texts. Examining introductory activities, lesson plans utilize stories, videos, rhymes, drama, attention-grabbing materials, and activities designed to pique student curiosity. Regarding process activities, all lesson plans demonstrate student activity, incorporating play-based learning, drama, material use, writing, reading, syllable formation, word and sentence construction. In this respect, it can be said that most lesson plans focus on the learning process. Examining closing activities and assessment, most lesson plans include observation, question-and-answer sessions, reading, writing, homework, and activity evaluations. However, reflection activities that encourage students to consider what they have learned and assessment activities aimed at higher-order thinking are insufficiently included in some plans.

In conclusion, it is believed that all lesson plans are generally rich in activities, practical, and student-centered; however, they could be even more effective if they incorporated higher-order thinking skills, reflective activities, discussion environments, and the use of primary sources.

Keywords: Prospective classroom teacher, lesson plan, qualifications.

Biyonik Okuma Tekniğinin İlkokul Öğrencilerinin Okuma Hızı ve Anlama Becerilerine Etkisi

Şafak Kaman

Kastamonu Üniversitesi, safakkaman@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinde biyonik okuma temelli okuma çalışmalarının, öğrencilerin okuma hızı ve okuduğunu anlama becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Araştırma, 2025–2026 eğitim–öğretim yılı güz yarısında Kastamonu ilinde bulunan bir ilkokulda öğrenim gören öğrencilerle yürütülmüştür. Çalışma grubunu, aynı okulda öğrenim gören iki sınıfta toplam 48 öğrenci oluşturmaktadır. Sınıflardan biri deney grubu 24 öğrenci, diğeri ise kontrol grubu 24 öğrenci olarak belirlenmiştir. Okulun ve çalışma gruplarının seçiminde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Uygulama öncesinde araştırmacı tarafından ilgili okula ziyaret gerçekleştirilmiş; okul yönetimiyle görüşülerek araştırmanın amacı ve kapsamı hakkında bilgilendirme yapılmış ve gerekli resmi izinler sunulmuştur. Araştırma sürecine başlamadan önce, öğrencilerin okuma hızı ve okuduğunu anlama düzeylerini belirlemek amacıyla ön test uygulamaları gerçekleştirilmiş ve elde edilen veriler başlangıç düzeylerini yansıtan ön test puanları olarak kaydedilmiştir. Araştırma süreci toplam 10 hafta sürmüştür. Bu süreçte deney grubundaki öğrencilerle haftada bir metin olmak üzere sınıf ortamında biyonik okuma temelli okuma etkinlikleri yürütülmüştür. Kontrol grubunda ise mevcut öğretim programına dayalı uygulamalara devam edilmiştir. Uygulama sürecinin sonunda her iki gruptaki öğrencilerin okuma hızı ve okuduğunu anlama düzeyleri yeniden ölçülerek son test verileri elde edilmiştir. Uygulamada kullanılan metinler, öğrencilerin daha önce karşılaşmadığı ancak Millî Eğitim Bakanlığı tarafından önceki yıllarda ders kitaplarında yer verilen metinler arasından seçilmiştir. Metinlerin biyonik okuma tekniğine uygun biçimde düzenlenmesinde “biyonikokuma.com” adlı internet sitesinden yararlanılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında iki farklı ölçme aracı kullanılmıştır: okuma hızını belirlemeye yönelik ölçümler ve okuduğunu anlama testi. Elde edilen ön test verilerinin normal dağılım varsayımını büyük ölçüde karşıladığı belirlenmiş ve bu doğrultuda parametrik istatistiksel analizlerin kullanılmasının uygun olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma bulguları, deney grubunda uygulanan biyonik okuma temelli öğretim sürecinin, öğrencilerin okuduğunu anlama becerilerini geliştirmede kontrol grubunda sürdürülen geleneksel öğretim uygulamalarına kıyasla daha etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, öğrencilerin okuma hızı son test puan ortalamaları incelendiğinde deney grubunun ortalamasının kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu görülmekle birlikte, bu farkın istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde olmadığı belirlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, biyonik okuma tekniğinin özellikle okuduğunu anlama becerilerinin geliştirilmesinde

etkili olduğu; ancak okuma hızı üzerindeki etkisinin istatistiksel olarak anlamlı düzeye ulaşmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, biyotik okuma, okuma hızı, anlama

The Effect of the Bionic Reading Technique on Primary School Pupils’ Reading Speed and Comprehension Skills

Şafak Kaman

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of bionic reading-based reading activities on the reading speed and reading comprehension skills of Year 4 primary school pupils. A pre-test–post-test controlled quasi-experimental design, one of the quantitative research methods, was employed in the study. The study was conducted during the autumn term of the 2025–2026 academic year with pupils attending a primary school in the province of Kastamonu. The study group consisted of a total of 48 pupils from two classes at the same school. One class was designated as the experimental group (24 pupils) and the other as the control group (24 pupils). Purposive sampling was used in the selection of the school and the study groups. Prior to the implementation, the researcher visited the relevant school; discussions were held with the school management to provide information about the purpose and scope of the research, and the necessary official permissions were obtained. Prior to commencing the research process, pre-tests were administered to determine the students’ reading speed and comprehension levels, and the data obtained were recorded as pre-test scores reflecting their baseline levels. The research process lasted a total of 10 weeks. During this period, reading activities based on the bionic reading technique were conducted in the classroom with the students in the experimental group, using one text per week. In the control group, teaching continued based on the existing curriculum. At the end of the intervention period, the reading speed and comprehension levels of the students in both groups were measured again to obtain the post-test data. The texts used in the intervention were selected from those previously included in textbooks by the Ministry of National Education, but which the students had not encountered before. The website “biyonikokuma.com” was utilised to adapt the texts to the bionic reading technique. Two different assessment tools were used to collect the research data: measurements to determine reading speed and a reading comprehension test. It was determined that the pre-test data largely met the assumption of normal distribution, and consequently, it was concluded that the use of parametric statistical analyses was appropriate. The research findings reveal that the bionic reading-based teaching process implemented in the experimental group was more effective in developing students’ reading comprehension skills compared to the traditional teaching practices continued in the control group. However, whilst an analysis of the mean post-test scores for reading speed revealed that the experimental group’s mean was higher than that of the control group, it was determined that this difference was not statistically significant.

Keywords: Primary school, bionic reading, reading speed, comprehension

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli 1. Sınıf Hikâye Kitaplarındaki Yapay Zekâ Görsellerinin Psikopedagojik Analizi

Hatice Sena Yıldırım ^{1,*} & Ayşe Mine Yıldırım ²

¹ *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, 20259441003@cumhuriyet.edu.tr*

² *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*

Özet

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) kapsamında ilkokul 1. sınıf öğrencilerine dağıtılan hikâye kitaplarındaki yapay zekâ üretimi (YZ) görselleri psikopedagojik açıdan incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi deseniyle yapılandırılmıştır. Çalışma materyalini, TYMM ile uyumlu hazırlanan ve MEB tarafından "Okuma Serisi" adıyla yayımlanan 10 kitaplık hikâye seti oluşturmaktadır. İllüstrasyon süreci tamamen YZ araçlarıyla yapılan bu setten elde edilen veriler; sınıf eğitimi alanında yüksek lisans düzeyinde bir araştırmacı ve psikoloji disiplininin bir lisans öğrencisinin oluşturduğu disiplinlerarası ekip tarafından, "anatomik tutarlılık", "duygu regülasyonu", "tekinsiz vadi" (uncanny valley) etkisi ve "estetik nitelik" kategorileri altında sistematik içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Çocukların okuma-yazmayla tanıştığı 1. sınıf dönemi; görsel algının, sembolik düşüncenin ve zihinsel şemaların temellerinin atıldığı kritik bir aşamadır. Araştırma bulguları, bu evredeki çocuklara sunulan YZ üretimi görsellerde karakterlerin yüz ifadelerinde "afektif küntlük" (duygusal donukluk), hatalı fiziksel anatomi ve derinlik algısı kusurları olduğunu saptamıştır. Bu yapısal deformasyonların, gelişim çağındaki çocukların gerçeklik algısını manipüle ederek ilk okuma sürecindeki görsel okuryazarlık edinimini ve karakterle empati kurma becerilerini olumsuz etkileyebileceği sonucuna varılmıştır. Ayrıca mekanikleşmiş bu görsellerin, TYMM'nin temel ilkelerinden olan estetik duyarlılık ve şahsiyet gelişimi hedefleriyle çeliştiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, ilkokul eğitim materyallerinde kontrolsüz YZ kullanımının pedagojik riskleri vurgulanmakta; "insan-sanatçı" odaklı tasarımların çocuk ruh sağlığı üzerindeki koruyucu rolü savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, 1. Sınıf Hikâye Kitapları, Okuma Serisi, Yapay Zekâ, Görsel Okuryazarlık, Psikopedagojik Eleştiri.

A Psychopedagogical Analysis of Artificial Intelligence-Generated Visuals in 1st-Grade Story Books of the Türkiye Century Education Model

Hatice Sena Yıldırım ^{1,*} & Ayşe Mine Yıldırım ²

Abstract

The purpose of this research is to psychopedagogically examine the artificial intelligence (AI)-generated visuals in the story books distributed to 1st-grade primary school students within the scope of the Türkiye Century Education Model (Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli - TYMM). The research was structured using a document analysis design, a qualitative research method. The study material consists of a 10-book story set prepared in accordance with the TYMM and published by the Ministry of National Education (MEB) under the name "Reading Series" (Okuma Serisi). The data obtained from this set, in which the illustration process was entirely conducted using AI tools, were analyzed through systematic content analysis under the categories of "anatomical consistency," "emotion regulation," the "uncanny valley" effect, and "aesthetic quality" by an interdisciplinary team comprising a master's level researcher in primary education and an undergraduate student in psychology.

The 1st grade, when children are introduced to reading and writing, is a critical stage where the foundations of visual perception, symbolic thinking, and mental schemas are laid. The research findings revealed that the AI-generated visuals presented to children in this stage contain "affective blunting" (emotional flatness) in character facial expressions, flawed physical anatomy, and defects in depth perception. It was concluded that these structural deformations could manipulate the reality perception of children in their developmental age, thereby negatively affecting their visual literacy acquisition during the initial reading process and their ability to empathize with characters. Furthermore, it was determined that these mechanized visuals contradict the goals of aesthetic sensitivity and character development, which are among the fundamental principles of the TYMM. In conclusion, the pedagogical risks of the uncontrolled use of AI in primary school educational materials are emphasized, and the protective role of "human-artist" centered designs on children's mental health is advocated.

Keywords: Türkiye Century Education Model, 1st Grade Story Books, Reading Series, Artificial Intelligence, Visual Literacy, Psychopedagogical Critique.

Okuma Başarısı ve Belirleyici Etkenler: Bir Lojistik Regresyon İncelemesi

Meltem Atasoy^{1,*} & Muhammet Baştuğ²

¹ *Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, meltematasoy35@gmail.com*

² *Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Özet

Bu çalışmada, PIRLS 2021 Türkiye örnekleminde yer alan 4. sınıf öğrencilerinin okuma başarı düzeyini yordayan öğrenci ve ev ortamı değişkenleri binary lojistik regresyon analizi ile incelenmiştir. Araştırmada bağımlı değişken olarak öğrencilerin beş plausible value ortalaması PIRLS Intermediate International Benchmark (475 puan) esas alınarak yüksek/düşük biçiminde ikili kategoriye dönüştürülmüştür. Bağımsız değişkenler olarak cinsiyet, evdeki kitap sayısı, okumayı sevme düzeyi, okumada özgüven, ev sosyoekonomik durum indeksi, okul öncesi eğitime katılım süresi, ebeveyn eğitim düzeyi ve erken okuryazarlık etkinlikleri ele alınmıştır. Eksik verilerin listwise deletion ile temizlenmesinin ardından 5.197 öğrenci ile analizler gerçekleştirilmiştir. Çoklu bağlantı kontrolü GVIF ile yapılmış ve tüm değerlerin kritik eşiğin altında kaldığı doğrulanmıştır. Analizde üç aşamalı hiyerarşik bir model yapısı benimsenmiştir. Model 1'de yalnızca demografik değişkenler (cinsiyet ve evdeki kitap sayısı), Model 2'de bunlara ek olarak tutum değişkenleri (okumayı sevme ve okumada özgüven), Model 3'te ise ev ortamı değişkenleri (SES, okul öncesi eğitim, ebeveyn eğitimi, erken okuryazarlık etkinlikleri) modele dahil edilmiştir. Likelihood Ratio testi sonuçlarına göre her bir model genişletmesi bir önceki modele kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme sağlamıştır ($p < .001$). Nagelkerke R^2 değerleri Model 1'den Model 3'e kademeli olarak artmış; bu durum tutum ve ev ortamı değişkenlerinin demografik faktörlerin ötesinde önemli bir açıklayıcı güç sağladığını ortaya koymuştur. Deviance uyum iyiliği testi, tam modelin verilere yeterli düzeyde uyum sağladığını göstermiştir. Tam modelin odds ratio sonuçları incelendiğinde okumada özgüvenin en güçlü yordayıcı olduğu belirlenmiştir. Özgüveni düşük öğrencilerin yüksek başarı grubunda yer alma olasılığı, referans gruba (çok güvenen) kıyasla yaklaşık beş kat daha düşük bulunmuştur. Erken okuryazarlık etkinliklerinin nadir yapılması ve düşük SES düzeyi de başarı olasılığını anlamlı biçimde azaltan değişkenler olarak öne çıkmıştır. Pozitif yönde ise okul öncesi eğitime iki yıl ve üzeri katılım en yüksek odds oranına sahip değişken olarak belirlenmiş; evdeki kitap sayısındaki her bir kategori artışı da başarı olasılığını anlamlı düzeyde yükseltmiştir. Dikkat çekici bir bulgu olarak okumayı sevme değişkeni tam modelde istatistiksel anlamlılığını kaybetmiştir; bu durum özgüvenin aracı bir rol üstlenebileceğine işaret etmektedir. Wald istatistiği sıralaması, özgüvenin yalnızca güçlü bir etki büyüklüğüne değil aynı zamanda en yüksek istatistiksel kesinliğe sahip yordayıcı olduğunu doğrulamıştır. Sapma artıkları incelendiğinde gözlemlerin büyük çoğunluğunun ± 2 sınırları içinde kaldığı ve modelin uç profillerde sınırlı sayıda hata yaptığı görülmüştür. Sınıflandırma tablosuna göre modelin genel doğruluk oranı kabul edilebilir düzeydedir; model özellikle yüksek başarı grubunu başarılı biçimde tahmin etmektedir. ROC analizi sonucunda elde

edilen AUC değeri 0.814 olup bu değer modelin iyi düzeyde bir ayırt edicilik gücüne sahip olduğuna işaret etmektedir. Tahmin olasılıkları grafikleri, özgüven düzeyi düştükçe başarı olasılığının dramatik biçimde azaldığını, düşük SES ile okul öncesine gitmeme kombinasyonunun ise en düşük başarı olasılığıyla sonuçlandığını somut biçimde ortaya koymuştur. Bulgular, öğrencilerin okumada kendilerine güvenmeleri ile ev ortamının zenginliğinin okuma başarıları üzerinde belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma başarıları, lojistik regresyon, PIRLS 2021

Reading Achievement and Its Determinants: A Logistic Regression Study

Meltem Atasoy^{1,*} & Muhammet Baştuğ²

Abstract

This study investigates student- and home-environment variables predicting the reading achievement of 4th-grade students in the PIRLS 2021 Turkey sample using binary logistic regression. The dependent variable was created by averaging students' five plausible values and recoding scores into a binary outcome (high/low) based on the PIRLS Intermediate International Benchmark (475 points). Independent variables included gender, number of books at home, reading enjoyment, reading self-confidence, home socioeconomic status (SES) index, duration of preschool education, parental education level, and early literacy activities. After handling missing data through listwise deletion, analyses were conducted with 5,197 students. Multicollinearity was assessed using GVIF, and all values were below the critical threshold. A three stage hierarchical modeling strategy was applied. Model 1 included demographic variables (gender and number of books at home). Model 2 added attitudinal variables (liking reading and self-confidence). Model 3 further incorporated home-environment variables (SES, preschool education, parental education, and early literacy activities). Likelihood Ratio tests indicated that each successive model significantly improved fit compared to the previous model ($p < .001$). Nagelkerke R^2 values increased across models, demonstrating that attitudinal and home factors provided substantial explanatory power beyond demographics. The Deviance goodness-of-fit test supported adequate fit for the full model. Odds ratio results from the final model showed that reading self-confidence was the strongest predictor. Students with low self-confidence were nearly five times less likely to be classified in the high-achievement group compared to highly confident peers. Low SES and infrequent participation in early literacy activities also significantly reduced the likelihood of high achievement. In contrast, attending preschool for two years or more yielded the highest positive odds ratio, and each increase in the number of books at home significantly increased the probability of success. Notably, liking reading lost statistical significance in the full model, suggesting that self-confidence may play a mediating role. Wald statistic rankings further confirmed that self-confidence had both the strongest effect and the highest statistical precision. Residual analysis indicated that most observations fell within ± 2 limits, with relatively few errors in extreme profiles. The classification table showed acceptable overall accuracy, with particularly strong performance in predicting high achievers. ROC analysis produced an AUC value of 0.814, indicating good discrimination. Predicted probability graphs clearly illustrated that success probability declines sharply as self-confidence decreases, and the combination of low SES and not attending preschool results in the lowest predicted achievement probability. Overall, the findings highlight that reading self-confidence and a supportive home environment play a decisive role in reading achievement.

Keywords: Reading achievement, logistic regression, PIRLS 2021

SESFAR-D'nin Destek Eğitim Odalarında Eğitim Alan İlkokul Öğrencilerinin Okuma Becerilerinin Kazanımındaki Etkililiği: Pilot Uygulama Çalışması

Deniz Akdal ^{1,*} & Nurettin Yılmaz ²

¹ Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, denizakdal@gmail.com

² İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Destek eğitim odalarında eğitim alan ilkokul öğrencileri, okuma becerilerinin kazanımında sesbilgisel farkındalık, harf-ses eşleştirme, heceleme ve akıcı okuma alanlarında güçlük yaşayabilmektedir. Bu doğrultuda geliştirilen SESFAR-D programı, öğrencilerin okuma becerilerini desteklemeye yönelik yapılandırılmış bir müdahale programıdır. Bu araştırmanın amacı, SESFAR-D programının destek eğitim odalarında eğitim alan ilkokul öğrencilerinin okuma becerilerinin kazanımındaki etkililiğini öğretmen görüşleri doğrultusunda incelemektir.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı pilot bir durum çalışması olarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu, destek eğitim odalarında görev yapan ve SESFAR-D programını pilot olarak uygulayan 8 öğretmen oluşturmaktadır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen ve iki uzmanın görüşü alınarak son hâli verilen yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular, öğretmenlerin SESFAR-D programını öğrencilerin okuma becerilerinin gelişiminde etkili bulduklarını göstermektedir. Öğretmenler, öğrencilerin sesleri ayırt etme, harf-ses eşleştirme, heceleri birleştirme ve kısa metinleri okuma becerilerinde ilerleme gösterdiklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca öğrencilerin derse katılımı, motivasyonu ve okuma konusundaki özgüvenlerinde artış olduğu belirtilmiştir. Bununla birlikte bazı öğretmenler, etkinliklerin uygulanması için ayrılan sürenin yetersiz olduğunu ve farklı düzeylerdeki öğrenciler için daha fazla materyale ihtiyaç duyulduğunu belirtmiştir. Sonuç olarak SESFAR-D programının destek eğitim odalarında eğitim alan ilkokul öğrencilerinin okuma becerilerini destekleyen işlevsel ve uygulanabilir bir program olduğu düşünülmektedir. Programın etkinlik çeşitliliği ve materyal desteği açısından geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: SESFAR-D, destek eğitim odası, okuma becerisi, öğretmen görüşleri, pilot uygulama

The Effectiveness of SESFAR-D in the Acquisition of Reading Skills of Primary School Students Receiving Education in Support Education Rooms: A Pilot Implementation Study

Deniz Akdal ^{1,*} & Nurettin Yılmaz ²

Abstract

Primary school students receiving education in support education rooms may experience difficulties in phonological awareness, letter-sound correspondence, syllabication, and fluent reading during the acquisition of reading skills. SESFAR-D was developed as a structured intervention program to support these students' reading skills. The aim of this study is to examine the effectiveness of SESFAR-D in the acquisition of reading skills of primary school students receiving education in support education rooms, based on teachers' views.

This study was designed as a pilot case study within the qualitative research approach. The study group consisted of 8 teachers working in support education rooms and implementing the SESFAR-D program. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researchers and finalized in line with the opinions of two experts. The obtained data were analyzed through content analysis.

The findings indicated that teachers considered SESFAR-D effective in improving students' reading skills. According to the teachers, students showed progress in distinguishing sounds, making letter-sound correspondences, combining syllables, and reading short texts. In addition, increases were observed in students' classroom participation, motivation, and self-confidence regarding reading. However, some teachers stated that the time allocated for the activities was insufficient and that more materials were needed for students with different performance levels.

As a result, SESFAR-D is considered a functional and applicable program that supports the reading skills of primary school students receiving education in support education rooms. It is recommended that the program be improved in terms of activity diversity and material support.

Keywords: SESFAR-D, support education room, reading skills, teacher views, pilot implementation

Öğretmen Görüşleri ve Öğretim Programı Bağlamında İlk Okuma Yazma Öğretim Sürecinde Zenginleştirme Uygulamaları

Leyla Coşkun ^{1,*}, Hülya Kartal ² & Z. Nurdan Baysal ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, lleylacoskun@gmail.com

² Bursa Uludağ Üniversitesi

³ Marmara Üniversitesi

Özet

Türkiye’de çocuklar ilkokula başlarken yalnızca yaş aralığının esas alınması aynı yaş aralığında ancak okula hazırbulunuşlukları farklı öğrencilerin aynı sınıflarda eğitim görmelerine neden olmaktadır. Bu durum Milli Eğitim Bakanlığı(MEB) tarafından Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli olarak yürürlüğe giren yeni öğretim programlarında dikkate alınmıştır. Böylece programlara daha önceki programlarda yer almayan “farklılaştırma” başlığı eklenmiştir. Bu başlık altında akranlarına göre ileride olan öğrencilerin bireysel olarak ilerleyebilmesi için zenginleştirme uygulamalarına yer verilmiştir. Bu araştırmada amaç, sınıf öğretmenlerinin, okuma-yazma öğretiminde hazırbulunuşluk düzeyleri farklı/ileri olan öğrencilere yönelik zenginleştirme uygulamalarına ilişkin görüş ve ihtiyaçlarının ortaya konulması ve Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Ortak Metni ile Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı (1, 2, 3 ve 4. sınıflar) kapsamındaki zenginleştirme düzenlemelerinin öğretmenlerin görüş ve ihtiyaçlarıyla hangi düzeyde örtüştüğünün belirlenmesidir. Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Araştırmada söz konusu durum farklı veri kaynakları olan öğretmen görüşleri ve öğretim programı dokümanları üzerinden incelendiğinden araştırma iç içe geçmiş tek durum deseni olarak yapılandırılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, İstanbul ilinde MEB’e bağlı devlet okullarında görev yapan ve daha önce en az bir kez birinci sınıfta çalışan 24 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Sınıf öğretmenleri görüşleriyle ve doküman incelemesiyle ulaşılan veriler içerik analizinden elde edilen temalar doğrultusunda sunulmuştur. Araştırma bulgularına göre; öğretmen görüşlerinin akranlarından ileride olan öğrenciler için ek bir programa gereksinim duyulduğu, zenginleştirmenin bir ihtiyaç olduğu, müfredatta yer alması gerektiği ve bu süreçte akran öğretimi uygulamalarının olumlu görüldüğü açısından programla örtüştüğü sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca öğretmen görüşlerinden zenginleştirme uygulamaları için öğretmenlerin hazır etkinliklere ihtiyaç duydukları ve uygulamaları vakit buldukça yaptıkları bulgusuna ulaşılmıştır. Programda ise zenginleştirme uygulamalarının öğretmenler tarafından hazırlanarak günlük ders planlarına dahil edilmesi gerektiği bulgusuna ulaşılmıştır. Bu açıdan program ve öğretmen görüşlerinin örtüşmediği sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte sınıf öğretmenleri görüşlerinden ileri düzeydeki öğrencilerin sınıf içi bireysel farklılıklarının duyuşsal yönleri ve sınıf atmosferi üzerinde olumsuz etkiler yarattığı

bulgusuna ulaşılırken, programın bu alanlara yönelik herhangi bir düzenleme içermediği bulgusuna ulaşılmıştır. Bu açıdan öğretmen görüşleri ile programın örtüşmediği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlk Okuma Yazma, Zenginleştirme, Sınıf Öğretmenleri

Enrichment Practices in the Initial Literacy Instruction Process in the Context of Teacher Views and Curriculum

Leyla Coşkun ^{1,*}, Hülya Kartal ² & Z. Nurdan Baysal ³

Abstract

In Türkiye, relying solely on age range when children start primary school leads to students of the same age group but with different levels of school readiness being educated in the same classrooms. This situation has been taken into account in the new curricula implemented by the Ministry of National Education (MoNE) under the name of the Türkiye Century Education Model. Accordingly, the heading “differentiation,” which was not included in previous curricula, has been added to the programs. Under this heading, enrichment practices are included to enable students who are ahead of their peers to progress individually.

The aim of this study is to reveal classroom teachers’ views and needs regarding enrichment practices for students with different/advanced readiness levels in literacy instruction and to determine to what extent the enrichment arrangements within the Türkiye Century Education Model Common Text and the Türkiye Century Education Model Primary School Turkish Language Curriculum (grades 1, 2, 3, and 4) correspond with teachers’ views and needs. This study was designed as a case study, one of the qualitative research methods. Since the case in question was examined through different data sources, namely teachers’ opinions and curriculum documents, the study was structured as an embedded single-case design. The study group consists of 24 classroom teachers working in public schools affiliated with the Ministry of National Education in Istanbul and who have previously taught first grade at least once. The data obtained through classroom teachers’ opinions and document analysis were presented in line with the themes derived from content analysis.

According to the findings of the study, it was concluded that teachers’ views correspond with the curriculum in terms of the need for an additional program for students who are ahead of their peers, the necessity of enrichment, its inclusion in the curriculum, and the positive perception of peer teaching practices in this process. In addition, it was found from teachers’ views that teachers need ready-made activities for enrichment practices and that they implement these practices whenever they find time. On the other hand, it was found in the curriculum that enrichment practices should be prepared by teachers and included in daily lesson plans. In this respect, it was concluded that the curriculum and teachers’ views do not correspond. Furthermore, while it was found from classroom teachers’ views that advanced students’ individual differences within the classroom negatively affect affective aspects and the classroom atmosphere, it was found that the curriculum does not include any arrangements for these areas. In this respect, it was concluded that teachers’ views and the curriculum do not correspond.

Keywords: Initial Literacy, Enrichment, Primary School Teachers

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Kapsamında Orff-Schulwerk Yaklaşımının İlkokulda Okuma Yazma Öğrenme Sürecine ve Değer Öğretimine Etkisi

Muhammet Hüzeyfe Şen ^{1,*}, Tarık Özkabayel ¹, Merve Dima ¹, Zeynep Beyza Battal ¹ & Fatma Dima ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

senhuzeyfe889@gmail.com

Özet

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, öğrencilerin bilişsel gelişimlerinin yanı sıra duygusal, sosyal ve ahlaki gelişimlerini de bütüncül bir çerçevede ele alan değer temelli bir eğitim anlayışı sunmaktadır. Bu doğrultuda, ilkokulda okuma yazma öğretiminin yalnızca teknik becerilerin kazandırılmasına indirgenmeden, öğrencinin aktif katılımını destekleyen, öğrenme motivasyonunu artıran ve temel değerlerle ilişkilendirilen uygulamalarla yürütülmesi önem taşımaktadır. Müzik, ritim, hareket ve doğaçlamayı bütünleştiren Orff-Schulwerk yaklaşımı, söz konusu gereksinime yanıt verebilecek nitelikte çok boyutlu bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Orff-Schulwerk yaklaşımına dayalı etkinliklerin ilkokul 1. sınıf öğrencilerinin okuma yazma öğrenme sürecine ve değer öğretimine etkisini incelemektir.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden eylem araştırması deseniyle yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde araştırmacı gözlem formları ile etkinlik öncesi ve etkinlik sonrası yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır. Uygulama sürecinde öğrencilerle ritim, hareket, melodi ve müzik eşliğinde harf tanıma, ses farkındalığı, heceleme, kelime oluşturma ve akıcı okuma çalışmalarına yer verilmiş; bunun yanında saygı, sevgi, sorumluluk, yardımlaşma ve iş birliği gibi değerlerin etkinlikler aracılığıyla desteklenmesi amaçlanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş; öğrenci ifadelerinden hareketle kodlara, kodlardan temalara ulaşılmıştır. Ayrıca öğrenciler, araştırmacının gözlem notlarından hareketle öğrencilerin uygulama öncesi ve sonrası genel görünüşleri değerlendirilmiştir.

Araştırma bulguları, uygulama öncesinde öğrencilerin müziğe, dansa ve şarkıya yönelik genel olarak olumlu bir tutuma sahip olduklarını, ancak saygı, sevgi ve sorumluluk gibi değerleri açıklamada sınırlı kaldıklarını göstermiştir. Uygulama sonrasında ise öğrencilerin müzikli etkinlikleri eğlenceli, dikkat çekici ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı buldukları belirlenmiştir. Öğrenciler, müzik ve hareket eşliğinde gerçekleştirilen etkinliklerin harf öğrenme sürecini daha keyifli, hızlı ve verimli hâle getirdiğini ifade etmişlerdir. Ayrıca bu etkinliklerin sosyal etkileşimi desteklediği, derslere yönelik ilgiyi artırdığı ve farklı derslerde de benzer uygulamalara yönelik istek oluşturduğu görülmüştür. Değer öğretimi açısından ise öğrencilerin etkinlikler sonrasında adalet, dürüstlük, aile bütünlüğü ve çalışkanlık gibi değerleri daha çok fayda, önem ve olumlu yaşantılar çerçevesinde değerlendirdikleri anlaşılmıştır.

Gözlem bulguları, özellikle başlangıçta derse katılımı düşük, çekingen ya da uyum sorunu yaşayan bazı öğrencilerde süreç sonunda katılım artışı, iş birliğinde gelişme, derse yönelik ilginin yükselmesi ve bazı değerlerin davranış düzeyinde daha görünür hâle gelmesi gibi olumlu değişimler olduğunu ortaya koymuştur. Bununla birlikte, bazı öğrencilerde yönergelere uyum, değerleri sözel olarak ifade etme ve etkinliklere sürekli katılım konusunda sınırlılıkların sürdüğü belirlenmiştir. Sonuç olarak, Orff-Schulwerk yaklaşımına dayalı etkinliklerin ilkökul düzeyinde hem okuma yazma sürecini destekleyen hem de değer öğretimini somut yaşantılar yoluyla güçlendiren işlevsel bir öğretim çerçevesi sunduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Orff-Schulwerk, İlkokul, Değer, Müzik Öğretimi

The Effect of the Orff-Schulwerk Approach on the Early Literacy Learning Process and Values Education in Primary School within the Scope of the Türkiye Century Maarif Model

Muhammet Hüzeyfe Şen ^{1,*}, Tarık Özkabayel ¹, Merve Dima ¹, Zeynep Beyza Battal ¹ & Fatma Dima ¹

Abstract

The Türkiye Century Maarif Model presents a values-based educational perspective that addresses students' cognitive, emotional, social, and moral development within a holistic framework. In this context, it is important that early literacy instruction in primary school should not be limited to the acquisition of technical skills alone, but should instead be supported through practices that encourage active participation, increase learning motivation, and relate instruction to fundamental values. The Orff-Schulwerk approach, which integrates music, rhythm, movement, and improvisation, offers a multidimensional learning environment capable of meeting this need. The aim of this study is to examine the effect of activities based on the Orff-Schulwerk approach on first-grade primary school students' early literacy learning process and values education.

The study was conducted using an action research design, one of the qualitative research methods. Researcher observation forms and semi-structured interview forms administered before and after the implementation were used as data collection tools. During the implementation process, students participated in activities involving letter recognition, phonological awareness, syllabication, word formation, and fluent reading through rhythm, movement, melody, and music. In addition, the activities were designed to support values such as respect, love, responsibility, helpfulness, and cooperation. The data were analyzed through content analysis, in which codes were generated from students' statements and then organized into themes. Students' overall profiles before and after the implementation were also evaluated on the basis of the researcher's observation notes.

The findings showed that before the implementation, students generally had positive attitudes toward music, dance, and singing, yet they were limited in explaining values such as respect, love, and responsibility. After the implementation, students stated that the music-based activities were enjoyable, attention-grabbing, and supportive of learning. They also reported that activities carried out through music and movement made the process of learning letters more enjoyable, faster, and more efficient. In addition, the activities were found to support social interaction, increase students' interest in lessons, and create a desire for similar practices in other subjects. In terms of values education, students appeared to evaluate values such as justice, honesty, family unity, and diligence more positively after the implementation.

Observation findings also revealed positive changes in some students, particularly those who initially showed low participation, shyness, or adjustment problems. These changes included increased participation, improved cooperation, greater interest in lessons, and a more visible reflection of certain values at the behavioral level. As a result, it can be said that activities based on the Orff-Schulwerk approach provide a functional instructional framework that supports both early literacy and values education at the primary school level.

Keywords: Türkiye Century Maarif Model, Orff-Schulwerk, Primary School, Value, Music Education

Dijital Çocuk Kitaplarıyla Yürütülen Okuma Çalışmalarının Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Okuduğunu Anlama ve Okuma Tutumuna Etkisi

Şafak Kaman ¹, Buse Yiğitbilek ² & Büşra Cebeci ^{3,*}

¹ Kastamonu Üniversitesi

² Kastamonu Üniversitesi

³ Kastamonu Üniversitesi, busra.cebeci3701@gmail.com

Özet

Bu araştırmada, dijital çocuk kitaplarıyla gerçekleştirilen okuma etkinliklerinin üçüncü sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama becerileri ve okuma tutumları üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen doğrultusunda tasarlanmıştır. Çalışma grubunun belirlenmesinde, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim–öğretim yılında Kastamonu ilinde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı iki farklı ilkokulda öğrenim gören üçüncü sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Sınıfların belirlenmesi sürecinde okulların benzer sosyoekonomik düzeyde olmasına özen gösterilmiş; ayrıca öğrencilerin Türkçe dersi not ortalamaları incelenmiş ve sınıfların akademik düzeylerine ilişkin öğretmen görüşlerine başvurulmuştur. Yapılan değerlendirmeler sonucunda, deney grubunda 15, kontrol grubunda ise 16 öğrencinin yer aldığı sınıfların benzer özellikler gösterdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda sınıflardan biri deney grubu, diğeri ise kontrol grubu olarak atanmıştır. Kontrol grubunda öğretim süreci mevcut öğretim programı doğrultusunda sürdürülürken, deney grubunda “Okuvaryum” adlı dijital okuma platformu kullanılmıştır. İnternet tabanlı bir sistem olan bu platform, ilkokul öğrencilerine yönelik yeni nesil dijital hikâyeler içermektedir. Deney grubundaki öğrenciler, araştırmacı denetiminde haftada üç oturum olmak üzere okuma etkinliklerine katılmıştır. On hafta süren uygulama sürecinde toplam 30 oturum gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak, okuduğunu anlama becerisini ölçmek amacıyla “Bu Dünya Hepimizin” adlı öyküleyici metin ile “Okuma Alışkanlığı” adlı bilgilendirici metinlere dayalı başarı testleri kullanılmıştır. Söz konusu metinler, Millî Eğitim Bakanlığı ve Talim ve Terbiye Kurulu tarafından onaylanmış üçüncü sınıf düzeyindeki ders kitaplarından seçilmiş; metinlerin uygunluğu konusunda uzman görüşlerine başvurulmuştur. Ölçme araçlarında, basit anlama düzeyini belirlemek amacıyla üç metin içi; derin anlama düzeyini belirlemek amacıyla ise üç metin dışı olmak üzere toplam altı açık uçlu soru yer almaktadır. Öğrencilerin okumaya yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla ise Kocaarslan (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan “Okuma Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma kapsamında elde edilen veriler, SPSS v27 paket programı kullanılarak analiz edilecektir. Araştırma bulgularının sempozyumda paylaşılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, dijital okuma, anlama, tutum

The Effect of Reading Activities Using Digital Children’s Books on Third-Year Pupils’ Reading Comprehension and Attitudes Towards Reading

Şafak Kaman ¹, Buse Yiğitbilek ² & Büşra Cebeci ^{3,*}

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of reading activities using digital children’s books on third-year pupils’ reading comprehension skills and attitudes towards reading. The study was designed as a pre-test–post-test quasi-experimental study with a control group. In determining the study group, the convenience sampling technique—a non-random sampling method—was used. The study group consists of third-year pupils attending two different primary schools affiliated with the Ministry of National Education in the province of Kastamonu during the 2025–2026 academic year. In the process of selecting the classes, care was taken to ensure that the schools were at a similar socio-economic level; furthermore, the pupils’ average marks in Turkish were examined, and teachers’ opinions regarding the academic levels of the classes were consulted. Following the evaluations, it was determined that the classes—comprising 15 pupils in the experimental group and 16 in the control group—exhibited similar characteristics. Accordingly, one class was designated as the experimental group and the other as the control group. Whilst the teaching process in the control group continued in line with the existing curriculum, the ‘Okuvaryum’ digital reading platform was utilised in the experimental group. This web-based platform contains new-generation digital stories aimed at primary school pupils. Pupils in the experimental group participated in reading activities under the supervision of the researcher, with three sessions per week. A total of 30 sessions were conducted over the ten-week implementation period. In the study, achievement tests based on the narrative text titled “This World Belongs to All of Us” and the informative text titled “Reading Habits” were used as data collection tools to measure reading comprehension skills. These texts were selected from third-grade textbooks approved by the Ministry of National Education and the Council of Education; expert opinions were sought regarding the suitability of the texts. The assessment tools include a total of six open-ended questions: three text-based questions to determine basic comprehension and three text-external questions to determine deep comprehension. To determine students’ attitudes towards reading, the “Reading Attitude Scale”, adapted into Turkish by Kocaarslan (2016), was used. The data obtained within the scope of the research will be analysed using the SPSS v27 software package. It is planned to present the research findings at the symposium.

Keywords: Primary school, digital reading, comprehension, attitudes

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlk Okuma Yazma Öğretim Sürecinin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre İncelenmesi

Ayten Saygıner ^{1,*} & Duygu Saniye Öztürk ¹

¹ Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, sayginerayten@gmail.com

Özet

Eğitim sistemlerinde gerçekleştirilen müfredat değişiklikleri, öğretim süreçlerinin niteliğini ve uygulama basamaklarını doğrudan etkileyen temel unsurlardır. Bu bağlamda, 2024-2025 eğitim-öğretim yılı itibarıyla uygulanmaya başlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, özellikle eğitimin temel taşı olan ilk okuma yazma öğretim sürecine getirdiği yenilikler ve metodolojik yaklaşımlar açısından değerlendirilmeye muhtaç bir konudur.

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli çerçevesinde yürütülen ilk okuma yazma öğretim sürecini, süreci doğrudan deneyimleyen sınıf öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda incelemek ve modelin sınıf içi uygulamalara yansımaları değerlendirmektir. Araştırma, nitel araştırma deseniyle kurgulanmış olup öğretmenlerin karşılaştıkları imkân ve sınırlılıkların derinlemesine analiz edilmesini hedeflemektedir.

Araştırmanın çalışma grubunu, Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi okullarda görev yapan ve farklı illerden amaçlı örneklem yöntemiyle belirlenen 28 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcıların seçiminde, ilk okuma yazma öğretim sürecini aktif olarak yürüten ve araştırma konusuna ilişkin güncel deneyime sahip olma kriterleri esas alınmıştır. Veri toplama sürecinde, araştırmacı tarafından geliştirilen ve iki bölümden oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmaktadır. Formun ilk bölümü katılımcıların demografik bilgilerini, ikinci bölümü ise modelin işlevselliğine ve metodolojik yeniliklerine yönelik 7 adet açık uçlu soruyu içermektedir.

Araştırma halihazırda uygulama aşamasında olduğu için bu bildiride henüz bulgulara yer verilememiştir. Elde edilecek bulguların, yeni eğitim modelinin ilk okuma yazma öğretimindeki etkililiğini ortaya koyması ve eğitim literatürüne uygulama temelli somut öneriler sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Sınıf Öğretmenleri, İlk Okuma Yazma Öğretimi, Öğretmen Görüşleri, Nitel Araştırma.

An Examination of the Turkish Century Education Model: The Initial Reading and Writing Teaching Process According to the Views of Classroom Teachers

Ayten Saygıner ^{1,*} & Duygu Saniye Öztürk ¹

Abstract

Curriculum changes implemented in education systems are fundamental elements that directly affect the quality and implementation stages of teaching processes. In this context, the Turkish Century Education Model, which began to be implemented as of the 2024-2025 academic year, is a subject that needs to be evaluated, especially in terms of the innovations and methodological approaches it brings to the initial reading and writing instruction process, which is the cornerstone of education.

The aim of this research is to examine the initial reading and writing instruction process conducted within the framework of the Turkish Century Education Model, based on the opinions of classroom teachers who directly experience the process, and to evaluate the reflection of the model in classroom practices. The research is designed with a qualitative research design and aims to deeply analyze the opportunities and limitations encountered by teachers.

The study group consists of 28 classroom teachers working in official schools affiliated with the Ministry of National Education, selected from different provinces using a purposive sampling method. Participants were selected based on the criteria of actively conducting the initial reading and writing instruction process and having current experience related to the research topic. A semi-structured interview form developed by the researcher, consisting of two parts, is used in the data collection process. The first section of the form includes demographic information of the participants, while the second section contains 7 open-ended questions regarding the functionality and methodological innovations of the model.

Since the research is currently in the implementation phase, findings cannot yet be presented in this report. It is expected that the findings will reveal the effectiveness of the new educational model in teaching initial reading and writing and provide concrete, application-based recommendations to the educational literature.

Keywords: Turkish Century Education Model, Classroom Teachers, Initial Reading and Writing Instruction, Teacher Opinions, Qualitative Research.

Dijital Çağda Okuma Yazmada İnsan Bilgisayar Etkileşimi Üzerine Bibliyometrik Bir Analiz (2015-2025)

Barış Suluk ^{1,*}, Seçil Türkmen ² & Ihsan Seyit Ertem ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, barissuluk52@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ Gazi Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, son on yılda (2015–2025) okuma ve yazma becerileri ile teknolojinin kullanımını konu alan bilimsel yayınları bibliyometrik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda, Web of Science (WoS) veri tabanında yayınların yıllara, ülkelere, dergilere ve anahtar kelimelerine göre incelenmiştir. Araştırma, betimsel tarama modeli çerçevesinde yürütülen bir bibliyometrik analiz çalışmasıdır. WOS veri tabanında 26.03.2026 tarihinde başlıklarda “reading” OR “writing” AND “technology” OR “digital tools” anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan tarama sonucunda elde edilmiştir. Belirlenen 442 yayın, bibliyometrik analiz için kullanılmak üzere indirilerek WoS analiz araçları ve VOSviewer yazılımı yardımıyla görselleştirilmiştir. Araştırma bulgularına göre 2015 yılında 19 yayımla başlayan süreç, 2019 yılına kadar kademeli bir yükseliş sergileyerek 39 yayına ulaşmıştır. Özellikle son üç yıla bakıldığında, 2023 ve 2024 yıllarının her ikisinde de 54'er yayın yapıldığı, inceleme döneminin son yılı olan 2025'te ise 59 yayın ile en yüksek seviyeye ulaşıldığı görülmektedir. Analiz sonuçlarına göre, ABD (USA) toplam 118 yayımla listenin başında yer alarak bu alandaki küresel literatüre en büyük katkıyı sunan ülke konumundadır. Onu 85 yayımla Çin (Peoples R. China) takip etmektedir. Türkiye ise 10 çalışma ile bu konuda sınırlı da olsa yayın yapan ülkeler arasındadır. Analiz sonuçlarına göre, Journal of Special Education Technology toplam 11 yayımla (%2,48) en çok makale yayımlayan dergi olarak listenin başında yer almaktadır. Anahtar kelimeler analiz sonucunda, toplam 174 anahtar kelime içerisinde "writing" (yazma) kavramının 9 frekans ve 46 toplam bağlantı gücü ile literatürün merkezinde yer aldığı görülmektedir. Yazma becerisini destekleyen teknolojik unsurlar incelendiğinde; "assistive technology" (yardımcı teknoloji) ve "digital tools" (dijital araçlar) kavramlarının 4'er kez tekrarlandığı ve alandaki temel teknik araç setini oluşturduğu saptanmıştır. Listenin daha spesifik düzeyinde ise "academic writing" (akademik yazma), "ai writing tools" (yapay zeka yazım araçları) ve "argumentative writing skills" gibi terimlerin yer almaktadır. Bu sonuçlar okuma ve yazmada insan bilgisayar etkileşiminin akademik performans ve yapay zeka destekli modern uygulamalara doğru evrildiğini göstermektedir. Araştırmada okuma ve yazma süreçlerinde teknoloji kullanımının giderek artan bir bilimsel ilgiye sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu konuda ABD ve Çin oldukça fazla araştırma yapan ülkelerken Türkiye de sınırlı katkı sunmaktadır. Araştırma sonuçları, okuma ve yazma becerileri ile teknolojinin kullanımına ilişkin araştırmaların teknolojinin hayatımıza dahil olma hızına paralel şekilde arttığını

göstermektedir. En çok yayın yapan ilk üç ülke incelendiğinde eğitim araştırmaları konusunda öncü ülkeler olduğu görülmektedir. En çok yayın yapan derginin özel eğitim alanında olması, teknolojinin eğitimde özellikle destekleyici bir araç olarak kullanılması yönüyle örtüşmektedir. Ancak teknolojinin hızla tüm sınıflarda kullanıldığı, çeşitlerinin arttığı, tüm öğrenciler için ilgi çekici, motivasyon artırıcı bir araç haline geldiği dikkate alındığında eğitim öğretim alanındaki yayınların temel eğitim düzeyinde de artması beklenmektedir. Türkiye’de son yıllarda eğitimde teknolojinin entegrasyonu hamlelerinin yoğunlaştığı göz önüne alındığında konuya yönelik daha çok araştırmaya ihtiyaç olduğu söylenebilir. Araştırma bulgularından hareketle, yapay zekâ destekli araçlar gibi modern teknolojilerin okuma ve yazmada kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim teknolojileri, okuma yazmada teknoloji, bibliyometrik analiz

A Bibliometric Analysis of Human–Computer Interaction in Reading and Writing in the Digital Age (2015–2025)

Barış Suluk^{1,*}, Seçil Türkmen² & Ihsan Seyit Ertem³

Abstract

This study aims to conduct a bibliometric analysis of scientific publications on reading and writing skills and the use of technology over the past decade (2015–2025). Within this scope, publications indexed in the Web of Science (WoS) database were analyzed in terms of years, countries, journals, and keywords. The research was designed as a bibliometric analysis study conducted within the framework of the descriptive survey model. The data were obtained from the WoS database through a search carried out on March 26, 2026, using the keywords “reading” OR “writing” AND “technology” OR “digital tools” in the titles. A total of 442 publications were identified, downloaded, and visualized using WoS analytical tools and VOSviewer software for bibliometric analysis. According to the findings, the number of publications, which started with 19 in 2015, showed a gradual increase until 2019, reaching 39 publications. Particularly in the last three years, both 2023 and 2024 recorded 54 publications each, while 2025, the final year of the analysis period, reached the highest level with 59 publications. According to the analysis results, the United States ranked first with 118 publications, making the largest contribution to the global literature in this field. It was followed by China with 85 publications. Türkiye, with 10 studies, is among the countries contributing to this field, albeit at a limited level. In terms of journals, the Journal of Special Education Technology ranked first with a total of 11 publications (2.48%). The keyword analysis revealed that among 174 keywords, the concept of “writing” was at the center of the literature, with a frequency of 9 and a total link strength of 46. When examining the technological components supporting writing skills, the terms “assistive technology” and “digital tools” were each found to appear four times, indicating that they constitute the core technical toolkit in the field. At a more specific level, terms such as “academic writing,” “AI writing tools,” and “argumentative writing skills” were also identified. These findings indicate that human–computer interaction in reading and writing is evolving toward academic performance and AI-supported modern applications. The study concludes that the use of technology in reading and writing processes has attracted increasing scientific interest. While the United States and China are leading countries in this area, Türkiye’s contribution remains limited. The results show that research on reading and writing skills and the use of technology has increased in parallel with the rapid integration of technology into daily life. An examination of the top three publishing countries reveals that they are also leading nations in educational research. The fact that the most productive journal is in the field of special education aligns with the role of technology as a supportive tool in education.

Keywords: Educational technologies, technology in reading and writing, bibliometric analysis

Newbery Ödüllü Çocuk Kitapları Üzerine Betimsel Bir Analiz

Aycan Kaşık ^{1,*} & Hakan Dedeoğlu ²

¹ Ordu Üniversitesi, aycankasikk@gmail.com

² Hacettepe Üniversitesi

Özet

Çocuk edebiyatında ödüller, alanın edebî yönelimini biçimlendiren önemli araçlardan biri olarak değerlendirilmektedir. Bu çerçevede ele alınan çalışmada 2015-2025 döneminde Newbery Madalyası sahibi 11 çocuk kitabının içerik özelliklerinin sistematik biçimde çözümlenmesi amaçlanmıştır. Buna ek olarak 2014'te bir sosyal medya hareketi olarak başlayan We Need Diverse Books (WNDB) hareketinin temsil ve kapsayıcılık ilkelerinin bu eserlerde ne düzeyde yer bulduğu sorgulanmıştır. Araştırma, nitel araştırma yöntemleri içinde doküman incelemesi deseniyle tasarlanmıştır. Örneklem, ölçüt örnekleme yoluyla oluşturulmuştur. Eserler, Lukens vd. (2016) tarafından geliştirilen yedi unsurlu çözümlenme modeline araştırmacı tarafından eklenen çeşitlilik yansımaları boyutu dahil edilerek sekiz boyutlu bir betimsel analiz çerçevesiyle incelenmiştir. Çerçevenin inandırıcılığı üç alan uzmanıyla yürütülen yineleyici görüş alma ve örnek analiz paylaşımı süreciyle sağlanmıştır. Çözümlenme sonuçları, söz konusu dönemde tür dağılımının çağdaş kurgu yönünde belirgin biçimde yoğunlaştığını göstermektedir. Grafik roman formatının ödüle ilk kez dahil olması, biçimsel sınırların genişlemesine işaret etmektedir. 11 eserin tümünde dönüştürücü ana karakter kurgusu tutarlı biçimde sürdürülmüştür. Anlatı yapısı kronolojik-ilerleyici bir yönelim göstermiş, üslup ve tonda sansasyonelizmden kaçınılmıştır. Zaman ve mekân büyük ölçüde bütünleşik işlev üstlenmiştir. Bakış açısında birinci kişi, sınırlı üçüncü kişi ve karma anlatım türleri kullanılmıştır. Tema boyutunda büyüme, kimlik arayışı, kültürel miras, dayanışma ve kayıp gibi ortak konuların öne çıktığı belirlenmiştir. WNDB boyutunda etnik çeşitlilik, özel gereksinim temsili ve sosyoekonomik farklılıklar görünür biçimde yer bulurken cinsel yönelim ve toplumsal cinsiyet kimliğinin doğrudan işlenmediği dikkat çekmektedir. Çeşitlilik temsilindeki sınırlılıklar, alanın sürdürülen tartışmalarına işaret etmektedir. Bulgular bütününde Newbery Madalyası'nın dönemin toplumsal duyarlılıklarını edebî değerlendirme süreçleriyle birlikte taşıyan kurumsal bir araç olarak konumlandığı görülmektedir.

*Bu bildiri, birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Ana Bilim Dalı Sınıf Eğitimi Bilim Dalı'nda tamamladığı "Newbery Ödüllü Çocuk Kitapları Üzerine Betimsel Bir Analiz" başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, ödüllü çocuk kitapları, Newbery Madalyası, betimsel içerik analizi, We Need Diverse Books

A Descriptive Analysis on Newbery Award-Winning Children's Books

Aycan Kaşık ^{1,*} & Hakan Dedeoğlu ²

Abstract

Children's literature awards are regarded as one of the important instruments shaping the literary trajectory of the field. This study aims to systematically analyze the content characteristics of 11 children's books that received the Newbery Medal between 2015 and 2025. In addition, it examines the extent to which the representation and inclusion principles of the We Need Diverse Books (WNDB) movement, which began as a social media movement in 2014, are reflected in these works. The research was designed as a document analysis within qualitative research methods. The sample was constructed through criterion sampling. The works were analyzed through an eight-dimensional descriptive analytical framework that combines the seven-element model developed by Lukens et al. (2016) with a diversity-reflections dimension added by the researcher. The credibility of the framework was established through an iterative expert-review and exemplar-analysis process involving three scholars in the field. The results indicate that the genre distribution during this period has concentrated noticeably around contemporary realistic fiction. The first-ever inclusion of the graphic novel format in the medal's history points to an expansion of formal boundaries. A transformative main character construction is consistently sustained across all eleven works. The narrative structure follows a chronological-progressive orientation, and sensationalism is avoided in style and tone. Setting largely serves an integral function. In the point-of-view dimension, first-person, limited third-person, and mixed narrative modes were employed. In the theme dimension, shared topics such as coming of age, identity seeking, cultural heritage, solidarity, and loss emerge across the works. In the WNDB dimension, ethnic diversity, special needs representation, and socioeconomic differences are visibly present, while sexual orientation and gender identity are not directly addressed. The limitations observed in diversity representation point to ongoing debates in the field. Taken as a whole, the findings position the Newbery Medal as an institutional instrument that carries the social sensitivities of its era together with its literary evaluation processes.

*This paper is derived from the master's thesis titled "A Descriptive Analysis on Newbery Award-Winning Children's Books," completed by the first author under the supervision of the second author at Hacettepe University, Department of Elementary Education, Division of Primary Education.

Keywords: Children's literature, award-winning children's books, Newbery Medal, descriptive content analysis, We Need Diverse Books

Okul Öncesi ve İlkokul Döneminde Okuma, Yazma ve Teknoloji: The Journal Of Literacy And Technology Dergisinde Yayımlanan Çalışmaların Sistematik Derlemesi

Seçil Türkmen ^{1,*}, Barış Suluk ² & Ihsan Seyit Ertem ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, secilsozmazz@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ Gazi Üniversitesi

Özet

Dijital teknolojilerin eğitim süreçlerine entegrasyonunun, erken çocukluk ve temel eğitim dönemlerinde okuryazarlık becerilerinin gelişimini önemli ölçüde etkilediği söylenebilir. Bu çalışma; eğitim, kamu, iş yeri ve bireysel alanlarda okuryazarlık ve teknoloji arasındaki karmaşık ilişkiyi inceleyen, çevrimiçi, hakemli uluslararası bir akademik dergi olan The Journal of Literacy and Technology dergisinde yayımlanan ve okul öncesi ile ilkököl düzeyinde okuma, yazma, teknoloji ve dijital okuryazarlık konularına odaklanan araştırmaların sistematik olarak incelenmesini amaçlamaktadır. Bu bağlamda çalışma, ilgili literatürü değerlendirerek alandaki eğilimleri, araştırma boşluklarını ve pedagojik çıkarımları ortaya koymayı hedeflemektedir. Araştırma, sistematik derleme yöntemine dayalı olarak yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde Page ve diğerleri (2021) tarafından geliştirilen PRISMA yönergeleri esas alınmıştır. Derginin tüm sayıları taranmış, toplam 213 makaleye erişim sağlanmıştır. Makaleler içerisinden, belirlenen anahtar kelimeler doğrultusunda “okul öncesi ve ilkököl düzeyinde okuma, yazma, eğitim teknolojileri ve dijital okuryazarlık” konularını ele alan araştırmaya dönük toplam 19 çalışma incelemeye dâhil edilmiştir. Seçilen makaleler; yayın yılı, araştırma yöntemi, örneklem özellikleri, veri toplama araçları, kullanılan teknolojiler ve temel bulgular açısından içerik analizi yoluyla değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, belirlenen anahtar kelimelere yönelik en çok 2017 (3 adet) ve 2019 (3 adet) yılında makale yayımlandığını göstermektedir. Makaleler, kullanılan araştırma yöntemleri açısından incelendiğinde en çok vaka çalışması kullanıldığı, kullanılan araç gereçler incelendiğinde e-kitap (7 adet) kullanımının diğer seçeneklere oranla daha fazla olduğu, örneklem büyüklüğünün değişkenlik gösterdiği, veri toplama sürecinde farklı araçlardan (video kayıt, gözlem, görüşme, günlük, saha notları, ses kaydı, ölçek vb.) yararlanıldığı görülmektedir. Araştırmaların sonuçları, teknolojinin okuma, yazma, dil gelişimi ve öğrenmeye katkı sağlaması, okuma anlama puanlarının artması, akıcılık ve beceri gelişimi, dijital ortamların ilgiyi ve katılımı artırması, teknoloji kullanımında akran yönlendirmesi, öğretmen iş birliği ve ebeveyn desteği, dijital ve baskılı formatlar arasında dijital formatlar lehine farklar, geçiş kolaylığı, verimlilik, teknoloji temelli uygulamalarda farklı yöntemlerin etkililiği (ör. zaman gecikmesi, dinleme-okuma grupları), öğrencilerin dijital içerik üretmesi (hikâye, ses, görsel) konularında olumlu sonuçlar olduğunu göstermektedir. Ayrıca

Çalışmalarda dijital özelliklerin dikkat dağıtması veya kullanımın srdrlememesinin de vurgulandığı görülmüştür. Sonuç olarak bu çalışma, erken çocukluk ve ilkokul düzeyinde teknoloji destekli okuryazarlık araştırmalarına ilişkin bir literatür erevesi sunmakta ve gelecekteki araştırmalar ile eğitim politikalarına yönelik öneriler geliştirmektedir. Sistematik derlemenin, dijital çağda okuryazarlık eğitiminin niteliğini artırmaya yönelik akademik ve uygulamalı çalışmalara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okuma, yazma, eğitim teknolojileri, dijital okuryazarlık

Reading, Writing, and Technology in Preschool and Elementary School: A Systematic Review of Studies Published in The Journal of Literacy and Technology

Seçil Türkmen ^{1,*}, Barış Suluk ² & Ihsan Seyit Ertem ³

Abstract

It can be said that the integration of digital technologies into educational processes significantly affects the development of literacy skills in early childhood and primary education. This study aims to systematically examine research published in The Journal of Literacy and Technology, an online, peer-reviewed international academic journal that examines the complex relationship between literacy and technology in education, public, workplace, and individual settings, focusing on reading, writing, technology, and digital literacy at the preschool and primary school levels. In this context, the study aims to reveal trends, research gaps, and pedagogical implications in the field by evaluating the relevant literature. The research was conducted based on a systematic review method. The PRISMA guidelines developed by Page et al. (2021) were used as the basis for data collection. All issues of the journal were scanned, and access was obtained to a total of 213 articles. From these articles, a total of 19 studies focusing on "reading, writing, educational technologies, and digital literacy at the preschool and primary school levels" were included in the review based on the determined keywords. The selected articles; The articles were evaluated through content analysis in terms of publication year, research method, sample characteristics, data collection tools, technologies used, and main findings. The findings show that the most articles related to the determined keywords were published in 2017 (3 articles) and 2019 (3 articles). When the articles were examined in terms of the research methods used, it was observed that case studies were used most frequently, e-books (7 articles) were used more often than other options when the tools used were examined, the sample size varied, and different tools (video recording, observation, interview, diary, field notes, audio recording, scale, etc.) were used in the data collection process. The research findings indicate that technology contributes positively to reading, writing, language development, and learning; increases reading comprehension scores; improves fluency and skills; enhances engagement and participation in digital environments; promotes peer guidance in technology use; fosters teacher collaboration and parental support; highlights differences between digital and print formats, favoring digital formats; enhances ease of transition and efficiency; demonstrates the effectiveness of different methods in technology-based applications (e.g., time delay, listening-reading groups); and encourages students to produce digital content (stories, audio, visuals). Furthermore, studies have highlighted the distracting nature of digital features or the difficulty in sustaining their use. In conclusion, this study provides a literature review framework for technology-supported literacy research at the early childhood and primary school levels and develops recommendations for future

research and educational policies. This systematic review is expected to contribute to academic and applied studies aimed at improving the quality of literacy education in the digital age.

Keywords: Reading, writing, educational technologies, digital literacy

Okuma Bilgisinden Öğretime: Öğretmen Failliğinin Değerlendirilmesi

Selinay Özenç^{1,*} & Hayriye Gul Sözen²

¹ Ordu Üniversitesi, selinayozenc@icloud.com

² Ordu Üniversitesi

Özet

Okuma öğretimi; içerik ve alan bilgisine sahip olmanın ötesinde, bu bilginin hangi koşullarda, nasıl ve ne ölçüde eyleme dönüştürüldüğünü ve öğretmenlerin bu dönüşümü gerçekleştirme kapasitelerini anlamayı gerektirir. Öğretmenlerin sahip oldukları bilgi, beceri ve deneyimleri doğrultusunda öğretim süreçlerini planlama, uyarlama ve dönüştürme kapasiteleri ise öğretmen failliği olarak kavramsallaştırılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin okuma öğretimine ilişkin bilgi birikimlerini sınıf içi uygulamalara dönüştürme süreçlerini incelemek ve bu süreçte öğretmen failliğinin nasıl üretildiğini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak çoklu durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu, ölçüt örnekleme tekniği ile belirlenen ve farklı mesleki deneyimlere sahip 12 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşmeler, sınıf içi gözlemler ve yansıtıcı günlüklerden elde edilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve öğretmen failliği kuramsal çerçevesinde yorumlanmıştır.

Bulgular, öğretmenlerin okuma öğretimine özgü strateji öğretimini yapmadıkları ve öğretimin ağırlıklı olarak tüm sınıfa yönelik tek tip uygulamalara dayandığını göstermektedir. Okuma güçlüğü olan öğrenciler için müdahale süreçlerinin yürütülmediği, farklılaştırılmış öğretim uygulamalarının gerçekleştirilemediği; öğretmen-öğrenci etkileşimlerinin ise çoğunlukla anlık geri bildirimlerle sınırlı kaldığı belirlenmiştir. Ayrıca öğretim süreçlerinin anlık kararlarla şekillendiği görülmüştür. Bu bulgular öğretmen failliğini özerk ve dönüştürücü bir kapasite olarak değil, yerleşik sınıf rutinleri ve alışlagelmiş öğretim uygulamaları içinde yeniden üretildiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: öğretmen failliği, okuma öğretimi

From Knowledge of Reading Instruction to Teaching: An Evaluation of Teacher Agency

Selinay Özenç ^{1,*} & Hayriye Gul Sözen ²

Abstract

Reading instruction requires understanding not only the possession of content knowledge and pedagogical knowledge, but also how, under what conditions, and to what extent this knowledge is translated into practice, as well as teachers' capacities to enact this transformation. Teachers' capacities to plan, adapt, and transform instructional processes in line with their knowledge, skills, and experiences are conceptualized as teacher agency. The aim of this study is to examine the processes through which primary school teachers translate their knowledge of reading instruction into classroom practice and to reveal how teacher agency is produced in this process. The study was conducted within a qualitative research framework using a multiple case study design. The study group consisted of 12 primary school teachers with varying levels of professional experience, selected through criterion sampling. Data were collected through semi-structured interviews, classroom observations, and reflective journals. The data were analyzed using content analysis and interpreted within the theoretical framework of teacher agency. The findings indicate that teachers did not implement strategy instruction specific to reading instruction and that teaching was predominantly based on uniform whole-class practices. It was also found that no intervention processes were carried out for students with reading difficulties, differentiated instruction practices could not be implemented, and teacher–student interactions were mostly limited to immediate feedback. In addition, instructional processes were observed to be shaped by momentary decisions. These findings suggest that teacher agency is reproduced not as an autonomous and transformative capacity, but within established classroom routines and habitual instructional practices.

Keywords: teacher agency, reading instruction

Erken Okuyucular ile Okumayı Okulda Öğrenen Öğrencilerin Duyuşsal ve Akademik Gelişimlerinin Karşılaştırılması: Boylamsal Bir Çalışma

Hakan Bayırlı ^{1,*} & Merve Kayhan ²

¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi, hakan.bayirli73@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Çocukların birinci sınıfa okuma ve yazma becerilerini kazanmış olarak başlaması, genellikle akademik bir avantaj olarak değerlendirilmektedir. Ancak bu erken okuryazarlık deneyiminin, çocukların ilk eğitim yılındaki akademik performanslarının yanı sıra okul kaygısı, okula uyum ve okumaya yönelik tutum gibi psikososyal ve duyuşsal süreçlerini zaman içinde nasıl etkilediği yeterince bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, okuma yazma bilerek okula başlayan çocuklarla bu becerileri okulda öğrenen çocukları, okumaya yönelik tutum, okula uyum, okul kaygısı, yazma, okuduğunu anlama ve akıcı okuma değişkenleri açısından karşılaştırmaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Afyonkarahisar ve Akşehir’de öğrenim gören 91 adet 1. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrenciler "Bilen" (n=46) ve "Öğrenen" (n=45) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Değişkenler eğitim-öğretim yılı boyunca üç farklı ölçüm noktasında (sene başı, 1. dönem sonu, sene sonu) tekrarlı olarak değerlendirilmiştir; ancak Öğrenen grubunun yazma, okuduğunu anlama ve akıcı okuma değişkenleri doğası gereği 2 ölçüm noktasında (1. dönem sonu ve sene sonu) incelenmiştir. Verilerin analizinde Karışık Desenli Varyans Analizi (Mixed ANOVA) ve basit etkiler analizi kullanılmıştır.

Yapılan analizler, öğrencilerin akademik ve duyuşsal gelişim seyirlerinin okula okuma bilerek başlayıp başlamama durumuna göre radikal biçimde farklılaştığını göstermektedir. Okuma-yazma bilerek okula başlayan çocuklarda kaygı düzeyi eğitim süreci ilerledikçe istikrarlı bir tırmanış gösterirken, akranlarıyla okulda öğrenen çocukların kaygı düzeylerinde her ölçüm evresinde manidar bir azalma sergilenmiştir. Bilen grubunun okula uyum puanları yıl boyunca anlamlı bir düşüş kaydederken, Öğrenen öğrencilerin uyum düzeylerinde istikrarlı bir artış gözlenmiştir. Erken okuyanlar için okuma tutumunda sene boyunca anlamlı bir düşüş eğilimi, okumayı okulda öğrenenler için ise anlamlı bir artış eğilimi saptanmıştır.

Yazma becerisinde ise , Bilen grubu sene başından birinci dönem sonuna büyük bir gelişim göstermiş ardından sene sonuna kadar performansları sabit kalmıştır. Öğrenen grubu ise birinci dönem sonunda düşük başladığı performansını yılın ikinci yarısında büyük bir ivmeyle artırmış ve sene sonu itibarıyla Bilen grubuna istatistiksel olarak yakınsamıştır. Yazma becerisinde olduğu gibi, sene sonunda her iki grubun akıcı okuma puanları benzerlik göstermiş, iki grup arasında anlamlı bir fark kalmamıştır. Bilen grubunun başlangıçtaki avantajı kümülatif olarak büyümemiş ve gruplar arası fark kapanmıştır. Diğer becerilerin okuduğunu anlamada Bilen grubu başlangıç avantajını son ölçüme kadar korumuş ve iki grup

arasında anlamlı bir yakınsama olmamıştır. Her iki grup da yıl boyunca okuduğunu anlama becerisinde benzer hızda ilerleme kaydetmiş, Bilen grubunun belirgin üstünlüğü devam etmiştir.

Sonuç olarak erken okuryazarlık, okuduğunu anlama gibi daha kompleks alanlarda kalıcı bir akademik avantaj sağlarken, yazma ve akıcı okuma gibi temel becerilerde zaman içinde okulu öğrenenlerin hızlı gelişimiyle bu avantaj ortadan kalkmaktadır. Ancak, araştırmanın en çarpıcı sonucu psikososyal boyutta ortaya çıkmıştır. Okula okuma yazma bilerek başlamak, akademik olarak bir avantaj gibi görünse de çocuğun duyuşsal gelişimi açısından okul kaygısını artıran, okula uyumu zorlaştıran ve okuma tutumunu düşüren dezavantajlı bir tablo oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Erken okuyucular, erken okuryazarlık, okuma-yazma, 1.sınıf, okumaya yönelik tutum, okuduğunu anlama, akıcı okuma

Comparison of the Affective and Academic Development of Early Readers and Students Who Learn to Read at School: A Longitudinal Study

Hakan Bayırlı^{1,*} & Merve Kayhan²

Abstract

Starting first grade with reading and writing skills is generally considered an academic advantage. However, how this early literacy experience affects children's psychosocial and affective processes over time—such as school anxiety, school adjustment, and attitudes toward reading—as well as their academic performance during the first year of schooling is not sufficiently known. This study aims to compare children who start school already knowing how to read and write with those who learn these skills at school in terms of attitude toward reading, school adjustment, school anxiety, writing, reading comprehension, and reading fluency. The study group consists 91 first-grade students studying in Afyon and Akşehir. The students were divided into two groups as “Knowing” (n=46) and “Learning” (n=45). The variables were measured repeatedly at three time points during the academic year (beginning of the year, end of first semester, and end of the year). However, writing, reading comprehension, and reading fluency variables of the Learning group were measured at two time points (end of the first semester and end of the year) due to their developmental nature. Mixed-design ANOVA and simple effects analysis were used in the analysis of data.

The analyses show that students' academic and affective development trajectories differ significantly depending on whether they start school already knowing how to read and write. While the anxiety levels of early readers increased steadily as the school year progressed, the anxiety levels of students in the Learning group showed a significant decrease at each measurement point. Similarly, school adjustment scores decreased in the Knowing group but increased in the Learning group over time. A decreasing trend in reading attitudes was observed for early readers, whereas an increasing trend was found for students who learned to read at school. The Knowing group showed strong improvement from the beginning of the year to the end of the first semester, after which their performance remained relatively stable. In contrast, the Learning group, which started with lower performance, showed a rapid increase in the second half of the year and statistically converged with the Knowing group by the end of the year. By the end of the year, there was no significant difference between the groups in writing and reading fluency. However, in reading comprehension, the Knowing group maintained its initial advantage, and no convergence was observed between the groups.

As a result, early literacy provides a lasting academic advantage in more complex skills such as reading comprehension; however, in basic skills such as writing and reading fluency, this advantage disappears over time with the rapid development of those who learn at school. Despite its academic benefits, starting

school already literate increases school anxiety, makes school adjustment more difficult, and negatively affects attitudes toward reading.

Keywords: Early readers, early literacy, reading and writing, first grade, attitude toward reading, reading comprehension, reading fluency

TYMM İlk Okuma Yazma Öğretim Sürecinin Öğretmen ve Veli Görüşleri Doğrultusunda Değerlendirilmesi

Mücahit Durmaz

Nurettin Topçu Millî Eğitim Akademisi, mucahitdrnz58@gmail.com

Özet

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında hazırlanan ve İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda yer alan İlk Okuma Yazma Süreci yansımalarının izlenmesi ve değerlendirilmesi önemli bir durum olarak görülmektedir. Bu doğrultuda araştırmada, süreci doğrudan yürüten sınıf öğretmenlerinin ve öğrenci velilerinin deneyim ve görüşlerinin sistemli biçimde izlenmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma, nitel betimsel araştırma yöntemi dâhilinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu doğrultuda 1. sınıf öğretmeni olmak ve 1. sınıfta öğrenim gören öğrenci velisi olmak ölçüt olarak belirlenmiştir. Araştırma 2024-2025 ve 2025-2026 eğitim öğretim yılında Şanlıurfa'nın merkez ilçelerinde 1. sınıf öğretmeni olarak görev yapmakta olan 10 öğretmen ve çocuğu 1. sınıfta öğrenim gören 10 veli ile gönüllülük esasına dayalı olarak yürütülmüştür. Katılımcılarla odak grup görüşmeleri gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Toplanan veriler tematik analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Çalışma kapsamında, programın kuramsal çerçevesinin güçlü olduğunu ancak uygulama süreci ile öğretim ortamları arasındaki farklılıklar, materyal ve rehberlik eksiklikleri ile öğretmen deneyimleri tarafından şekillendiğine yönelik sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programı, İlkokuma Yazma

Evaluation of the TYMM Initial Reading and Writing Instruction Process Based on Teacher and Parent Views

Mücahit Durmaz

Abstract

The monitoring and evaluation of the impact of the Initial Reading and Writing Process, included in the Primary School Turkish Language Curriculum prepared within the framework of the Turkish Century Education Model, is considered an important issue. Accordingly, this research aims to systematically monitor and evaluate the experiences and opinions of classroom teachers and parents directly involved in this process. The research was conducted using a qualitative descriptive research method. Criterion sampling, a type of purposeful sampling, was used to determine the study group. The criteria for selection were being a first-grade teacher and being a parent of a first-grade student. The research was conducted on a voluntary basis with 10 first-grade teachers and 10 parents of first-grade students working in the central districts of Şanlıurfa during the 2024-2025 and 2025-2026 academic years. Focus group interviews were conducted with the participants. A semi-structured interview form developed by the researcher was used as the data collection tool. The collected data were analyzed using thematic analysis. The study concluded that while the program's theoretical framework was strong, its implementation process was shaped by differences in teaching environments, deficiencies in materials and guidance, and teacher experiences.

Keywords: Primary School Turkish Language Curriculum, Primary Reading and Writing

İlkokulda Dijital Okuryazarlık Becerileri

Yusufcan Bekar^{1,*} & Aysel Demiroğlu²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, yusufcan.bekar@sbe.karaelmas.edu.tr

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Dijital okuryazarlık, bilgi çağında bireylerin sahip olması gereken temel becerilerden biridir. Bu kavram; dijital teknolojileri etkili ve güvenli kullanma, dijital içerikleri anlama, değerlendirme ve üretme süreçlerini kapsamaktadır. Günümüzde dijital okuryazarlık yalnızca teknik becerilerle sınırlı olmayıp, bireylerin öğrenme, iletişim kurma ve bilgi üretme süreçlerine aktif katılımını sağlayan çok boyutlu bir yeterlilik alanı olarak değerlendirilmektedir.

Araştırmalar, dijital okuryazarlık ile eleştirel düşünme, okuduğunu anlama ve akademik başarı arasında güçlü ilişkiler olduğunu göstermektedir. Bu durum, dijital okuryazarlığın eğitim süreçlerinde önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Dijital okuryazarlık becerileri dört temel alanda incelenmektedir: işlemsel, düşünme, iş birliği ve farkındalık becerileri. İşlemsel beceriler, bireyin dijital araçları etkin kullanmasını ve içerik üretmesini kapsar. Düşünme becerileri; analiz, değerlendirme ve yaratıcılık gibi üst düzey zihinsel süreçleri içerir. İş birliği becerileri, dijital ortamda iletişim kurma, ekip çalışmasına katılma ve bilgi paylaşımını kapsarken; farkındalık becerileri etik, hukuki ve güvenlik boyutlarını içermektedir.

Dijital okuryazarlık aynı zamanda teknik, bilişsel ve sosyo-duygusal bileşenlerden oluşan bütüncül bir yapıya sahiptir. Bu yapı; bilgiye erişme, bilgiyi değerlendirme, içerik üretme, etkili iletişim kurma, iş birliği yapma ve dijital güvenliği sağlama gibi becerileri içermektedir.

Eğitimde dijital okuryazarlık, modern öğrenme süreçlerinin vazgeçilmez bir parçasıdır. İlkokul düzeyinde bu becerilerin erken yaşlarda kazandırılması, öğrencilerin dijital dünyaya bilinçli ve güvenli şekilde uyum sağlamaları açısından kritik öneme sahiptir. Ancak öğrencilerin teknolojiye aşina olması, onların dijital okuryazar olduğu anlamına gelmemektedir. Bu nedenle öğretmenlerin rehberliği büyük önem taşımaktadır.

Dijital okuryazarlığın gelişimi; aile ortamı, sosyoekonomik düzey ve teknolojiye erişim gibi faktörlerden etkilenmektedir. Bu durum, fırsat eşitliğinin sağlanmasının önemini ortaya koymaktadır. Ayrıca dijital vatandaşlık, etik davranış ve çevrim içi güvenlik gibi konular da bu becerinin önemli boyutlarıdır.

Günümüzde dijital öyküleme, proje tabanlı öğrenme, kodlama etkinlikleri ve karma öğrenme ortamları gibi çağdaş yaklaşımlar, dijital okuryazarlığın geliştirilmesinde etkili yöntemler olarak kullanılmaktadır. Sonuç olarak dijital okuryazarlık; bireylerin dijital dünyada bilinçli, üretken, eleştirel ve güvenli bireyler olarak yer almasını sağlayan, eğitimde erken yaşlardan itibaren kazandırılması gereken temel bir yaşam becerisidir.

Anahtar Kelimeler: dijital, öğrenme, eğitim, okuryazar, bilgi

Digital Literacy Skills in Primary School

Yusufcan Bekar ^{1,*} & Aysel Demiroğlu ²

Abstract

Digital literacy is one of the essential skills individuals need in the information age. This concept includes the ability to use digital technologies effectively and safely, as well as to understand, evaluate, and produce digital content. Today, digital literacy is not limited to technical skills; it is considered a multidimensional competency that enables individuals to actively participate in learning, communication, and knowledge production processes.

Research shows strong relationships between digital literacy and critical thinking, reading comprehension, and academic achievement. This indicates that digital literacy plays a significant role in educational processes.

Digital literacy skills are examined in four main areas: operational, thinking, collaboration, and awareness skills. Operational skills involve the effective use of digital tools and content creation. Thinking skills include higher-order cognitive processes such as analysis, evaluation, and creativity. Collaboration skills cover communication, teamwork, and information sharing in digital environments, while awareness skills involve ethical, legal, and security aspects.

Digital literacy also has a holistic structure consisting of technical, cognitive, and socio-emotional components. This structure includes skills such as accessing information, evaluating it, producing content, communicating effectively, collaborating, and ensuring digital security.

In education, digital literacy is an indispensable part of modern learning processes. Developing these skills at the primary school level is critical for helping students adapt to the digital world in a conscious and safe way. However, being familiar with technology does not necessarily mean that students are digitally literate. Therefore, teacher guidance plays a crucial role.

The development of digital literacy is influenced by factors such as family environment, socioeconomic status, and access to technology. This highlights the importance of ensuring equal opportunities. In addition, digital citizenship, ethical behavior, and online safety are important dimensions of this skill.

Today, contemporary approaches such as digital storytelling, project-based learning, coding activities, and blended learning environments are used as effective methods to develop digital literacy.

In conclusion, digital literacy is a fundamental life skill that enables individuals to become conscious, productive, critical, and safe participants in the digital world, and it should be developed from an early age within the education system.

Keywords: digital, learning, education, literacy, information

Osmanlı’da Sıbyan/Mahalle Mektepleri ve Kapatılması

Yücel Atila Şehirli

Trakya Üniversitesi, yatilasehirli@trakya.edu.tr

Özet

“Sıbyan” Arapça bir kelime olan “sabi” kelimesinin çoğuludur. Küçük erkek çocuk anlamındadır. “Sıbyan Mektepleri” ise küçük erkek çocuklar için açılmış okul demektir. Fakat kız ve erkek çocukları birlikte okutulmuştur. “Sıbyan mektebi” ya da “taş mektep” denilen, arşiv belgelerinde “muallimhane, mektephane, dârüttâlim, beytüttâlim” ve “küttâb” adlarıyla da bilinen eğitim kurumunun kökenleri İslam’ın ilk dönemlerine kadar uzanır.

Sıbyan mektebi, Osmanlı Devleti’nde ilköğretim kurumlarına verilen genel bir isimdir. Bu okullara “mahalle mektebi” de denilirdi. Çoğunlukla cami veya mescitlerin yanında inşa edilirdi. İsteyen hayırseverler sıbyan mektebi açabilirdi. Yönetimini genellikle vakıflar yapardı. Öğretmenleri medrese eğitimi almış kişilerden seçilirdi. Muallimler çoğunlukla cami imamı olarak görev yaparlardı.

Öğrenme çağına gelen 4-5 yaşındaki çocuklar “Amin Alayı” denilen bir tören ile okula başlardı. Bu okulun amacı çocuklara okuma yazmayı, dört işlemi ve dinin gerektirdiği temel bilgileri öğretmektir. Eğitimin ücretsiz olduğu, kız ve erkek çocukların karma eğitim aldığı ve genellikle tek derslikli binalardan oluşurdu. Bu mektepler Osmanlı eğitim sisteminin temeli sayılırdı. Tanzimat öncesi dönemde çok yaygın idi.

Tanzimat’tan sonra birçok alanda yapılan reformlar, sıbyan mekteplerini de değişime uğrattı. 3 Mart 1924’te çıkarılan Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile sıbyan mektepleri önce Maarif Vekaleti’ne bağlandı. Daha sonra ise medreseler ile birlikte sıbyan mektepleri de kapatıldı.

Anahtar Kelimeler: Sıbyan Mektepleri, Mahalle Mektebi, Çocuk Eğitimi, Osmanlı Devleti.

Primary/Neighborhood Schools in The Ottoman Empire And Their Closure

Yücel Atıla Şehirli

Abstract

“Sibyan” is the plural of the Arabic word “sabi,” meaning young boy. "Sibyan Mektepleri" refers to schools opened for young boys. However, boys and girls were educated together. The educational institution known as "sibyan mektebi" or "taş mektep," also referred to in archival documents as "muallimhane," "mektephane," "dârüttâlim," "beytüttâlim," and "küttâb," has its origins in the early periods of Islam.

"Sibyan mektebi" is a general name given to primary education institutions in the Ottoman Empire. These schools were also called "mahalle mektebi" (neighborhood schools). They were mostly built next to mosques or prayer houses. Philanthropists who wished to do so could open a primary school. Their administration was generally handled by foundations. Their teachers were selected from among those who had received religious education. Teachers often served as mosque imams.

Children aged 4-5, who had reached school age, would begin school with a ceremony called the "Amin Procession." The purpose of this school was to teach children reading, writing, basic arithmetic, and fundamental religious knowledge. These schools, where education was free, where boys and girls received co-education, and which generally consisted of single-classroom buildings, were considered the foundation of the Ottoman education system. They were very common in the pre-Tanzimat period. The reforms implemented in many areas after the Tanzimat period also transformed primary schools. With the Law on the Unification of Education enacted on March 3, 1924, primary schools were first placed under the Ministry of Education. Later, primary schools, along with madrasas (religious schools), were closed.

Keywords: Primary Schools, Neighborhood School, Child Education, Ottoman Empire.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline Göre Hazırlanan Hikaye Kitapları Hakkında Öğretmen Görüşleri

Murat Temur ^{1,*}, Şifa Palaz ² & Mustafa Tahiroğlu ¹

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, murattemur@nevsehir.edu.tr

² Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Bu araştırmanın amacı 2025-2026 eğitim öğretim yılında ilk defa okutulan ilkököl 1. Sınıf hikaye kitapları (Okumaya Başlıyorum, Artık Okuyorum, Hikayelerim, Şiirlerim) hakkında öğretmenlerin görüşlerini almaktır. Araştırma kapsamında kitaplarda yer alan görseller, kelimeler, kitapların içeriği, kitaplarda yer alan okuduğunu anlama soruları ve etkinlikler hakkında öğretmenlerin görüşleri alınmıştır. Böylece kitapların güçlü ve zayıf yönlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji kapsamında yürütülmüştür. Araştırmanın katılımcılarının belirlenmesinde amaçlı örnekleme türlerinden ölçüt örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın ölçütleri “en az 5 yıl deneyim sahibi olmak”, “2025-2026 eğitim öğretim yılında 1. sınıf okutuyor olmak” ve “kitapları kullanıyor olmak” şeklinde belirlenmiştir. Araştırma verilerinin toplanmasında yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler ise içerik analizi tekniği kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırmada, katılımcı öğretmenler kitapların görsellerinin öğrencilerin gelişim düzeylerine uygun, metinle ilişkili, renkli/canlı olduğunu ve gözü yormadığını belirtmişlerdir. Ancak katılımcılar kitaplarda yer alan görsellerin bir takım olumsuz yönlerinin de olduğunu ifade etmişlerdir. Bu olumsuz yönler görsellerin mat olması, çok gerçekçi oldukları için çocukların düzeyine uygun olmaması, çocukların hayal gücünü desteklememesi ve motive edici olmamasıdır. Son olarak kitaplarda yer alan kelimelerin, okuduğunu anlama soruları ile etkinliklerin ve kitap içeriklerinin büyük oranda öğrenci düzeyine uygun olduğu ulaşılan sonuçlar arasındadır. Araştırma bulgularının kitapların niteliğine yönelik bir farkındalık oluşturmaları ve ileride yapılacak çalışmalara katkı sunmaları beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, hikaye kitapları

Teachers' Views on Storybooks Prepared According to the Century of Türkiye Education Model

Murat Temur ^{1,*}, Şifa Palaz ² & Mustafa Tahiroğlu ¹

Abstract

This study aims to elicit teachers' views on the first-grade primary school storybooks (I'm Starting to Read, Now I Can Read, My Stories and My Poems) that were taught for the first time in the 2025-2026 academic year. Within the scope of the study, teachers' views were collected about the illustrations, vocabulary, content, reading comprehension questions, and activities included in the books. In this way, the aim was to identify the strengths and weaknesses of the books. The study was conducted using a phenomenological qualitative research design. Purposive criterion sampling was used to select the participants in the study. The criteria for inclusion were defined as "having at least 5 years of teaching experience", "teaching first grade in the 2025-2026 academic year", and "using these books". A semi-structured interview form was used to collect the research data. The obtained data were analysed using content analysis. In the study, participating teachers stated that the illustrations in the books are appropriate for the students' developmental level, related to the text, and colourful/vibrant, and do not strain the eyes. However, some participants also pointed out a number of negative aspects of the illustrations in the books. Among these negative aspects are that the illustrations are dull, too realistic and therefore not suitable for children's level, not supportive of children's imagination, and not motivating. Finally, the results show that the vocabulary, reading comprehension questions, activities, and content included in the books are largely appropriate for the students' level. It is expected that the findings of the study will create awareness regarding the quality of these books and contribute to future research.

Keywords: Primary school, Century of Türkiye Education Model, storybooks.

Okuma Güçlüğü Yaşayan Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Akıcı Okuma Becerilerinin Geliştirilmesi ve Öğretmen Adaylarının Uygulama Deneyimleri: Karma Yöntemli Bir Araştırma

Sibel Dal ^{1,*}, Nazlı Elif Acar ² & Helin Boylu ²

¹ *Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, sibel.dal@alanya.edu.tr*

² *Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı, akıcı okuma tekniklerine dayalı bireyselleştirilmiş okuma programının okuma güçlüğü yaşayan dördüncü sınıf öğrencilerinin okuma düzeyi, okuma hızı, doğru okuma, kelime tanıma, prozodik okuma ve okuduğunu anlama becerilerine yansımalarını ve uygulama sürecini yürüten öğretmen adaylarının bireyselleştirilmiş okuma öğretimine ilişkin deneyim ve mesleki farkındalık kazanma süreçlerini bütüncül biçimde incelemektir. Araştırma, yakınsayan paralel karma yöntem deseniyle yürütülmüştür. Çalışmanın nicel boyutunda tek grup ön test-son test zayıf deneysel desen kullanılmış; nitel boyutu ise öğretmen adaylarının akıcı okuma uygulamalarına ilişkin deneyimlerini ortaya koymaya yönelik betimleyici nitel bir yaklaşımla yapılandırılmıştır. Çalışma, Topluma Hizmet Uygulamaları dersi kapsamında okul temelli bir öğretmen eğitimi uygulaması olarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu okuma güçlüğü yaşayan 16 dördüncü sınıf öğrencisi, bu öğrencilerle bireysel olarak çalışan 9 öğretmen adayı oluşturmuştur. Uygulama öncesinde, sorumlu araştırmacı tarafından metinler ve uygulanacak akıcı okuma teknikleri belirlenmiş; öğretmen adaylarına akıcı okuma teknikleri ve uygulama sürecine ilişkin iki aylık hazırlık eğitimi verilmiştir. Uygulama sürecinde öğretmen adayları, önceden belirlenen metinler üzerinden öğrencilerle sırasıyla yankılı okuma, eşli okuma ve tekrarlı okuma tekniklerine dayalı bireysel çalışmalar yürütmüştür. Öğrencilere ilişkin veriler öğretmen adayları tarafından düzenli olarak işlenmiştir. Ayrıca sınıf öğretmenliği lisans programından mezun olup yüksek lisans öğrenimine devam eden iki mentor, uygulama sürecinde öğretmen adaylarına destek sağlamış; verilerin düzenli biçimde toplanması, dosyalanması ve nicel analizlerin yürütülmesine katkıda bulunmuştur. Veriler Yanlış Analiz Envanteri, eşli okuma değerlendirme formu, tekrarlı okuma günlüğü, video kayıtları, araştırmacı günlükleri, Prozodik Okuma Ölçeği, yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler ve odak grup görüşmesi aracılığıyla toplanmıştır. Nitel veriler, hem öğrencilerin okuma performanslarında gözlenen değişimlere ilişkin destekleyici bağlamsal veri sağlamak hem de öğretmen adaylarının sürece ilişkin deneyimlerini ortaya koymak amacıyla toplanmıştır. Bununla birlikte, bu bildiride araştırmanın nicel boyutuna odaklanılarak öğrencilerin uygulama öncesi ve sonrası okuma performanslarına ilişkin bulgular sunulmuştur. Nicel veriler ön test-son test karşılaştırmaları yoluyla betimsel olarak incelenmiştir. Bulgular, uygulama sonrasında öğrencilerin büyük bölümünde okuma hızının arttığını, hata sayılarının azaldığını, kelime tanıma yüzdelerinin yükseldiğini, prozodik okuma

ve okuduğunu anlama düzeylerinde olumlu gelişmeler meydana geldiğini göstermiştir. Kimi öğrenciler endişe düzeyinden öğretim ya da bağımsız okuma düzeyine ilerlemiş; kimi öğrenciler ise mevcut düzeylerini korumakla birlikte puanlarında artış göstermiştir. Sonuç olarak, akıcı okuma tekniklerine dayalı bireyselleştirilmiş okuma programının okuma güçlüğü yaşayan öğrencilerin akıcı okuma becerilerini desteklediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Akıcı okuma, okuma güçlüğü, bireyselleştirilmiş okuma öğretimi, öğretmen eğitimi

Improving Fluent Reading Skills in Fourth-Grade Students with Reading Difficulties and Teacher Candidates' Practical Experiences: A Mixed Methods Research

Sibel Dal ^{1,*}, Nazlı Elif Acar ² & Helin Boylu ²

Abstract

The aim of this study was to holistically examine the reflections of an individualized reading program based on reading fluency techniques on the reading level, reading rate, accurate reading, word recognition, prosodic reading, and reading comprehension skills of fourth-grade students with reading difficulties, as well as the experiences and professional awareness gained by preservice teachers who implemented the program regarding individualized reading instruction. The study was conducted using a convergent parallel mixed-methods design. In the quantitative dimension, a one-group pretest-posttest weak experimental design was employed, while the qualitative dimension was structured through a descriptive qualitative approach to reveal preservice teachers' experiences regarding reading fluency practices. The study was conducted as a school-based teacher education practice within the scope of the Community Service Practices course. The study group consisted of 16 fourth-grade students with reading difficulties and 9 preservice teachers who worked individually with these students. Before the implementation, the principal investigator determined the reading texts and the reading fluency techniques to be used, and the preservice teachers received a two-month preparatory training on reading fluency techniques and the implementation process. During the implementation process, the preservice teachers conducted individual practices with the students using predetermined texts and applying echo reading, paired reading, and repeated reading techniques, respectively. Data related to the students were regularly processed by the preservice teachers. In addition, two mentors who had graduated from the primary school teaching undergraduate program and were continuing their graduate education supported the preservice teachers during the implementation process and contributed to the regular collection, filing, and quantitative analysis of the data. Data were collected through the Informal Reading Inventory, paired reading evaluation form, repeated reading log, video recordings, researcher diaries, the Prosodic Reading Scale, semi-structured individual interviews, and a focus group interview. Qualitative data were collected both to provide supportive contextual data regarding the changes observed in students' reading performance and to reveal preservice teachers' experiences throughout the process. However, this conference paper focuses on the quantitative dimension of the study and presents findings related to students' reading performance before and after the implementation. Quantitative data were examined descriptively through pretest-posttest comparisons. The findings indicated that, after the implementation, most students showed improvements in reading rate, a decrease in reading errors, an increase in word recognition percentages, and positive development in prosodic reading and reading

comprehension levels. Some students progressed from the frustration level to the instructional or independent reading level, whereas others maintained their existing levels while increasing their scores. In conclusion, the individualized reading program based on reading fluency techniques appeared to support the reading fluency skills of students with reading difficulties.

Keywords: Reading fluency, reading difficulty, individualized reading instruction, teacher education

İlkokul Üçüncü Sınıf Türkçe Dersinde Anadili Arapça Olan Öğrencilere Yönelik Geliştirilen Fonolojik Farkındalık Müdahale Programının Kullanılmasının Öğrencilerin Fonolojik Farkındalık Düzeylerine Etkisi

Yasemin Kırıcı ^{1,*} & Barış Çetin ¹

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, ysmn.kirici@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, ilkokul üçüncü sınıf Türkçe dersinde anadili Arapça olan öğrencilere yönelik geliştirilen fonolojik farkındalık müdahale programının kullanılmasının öğrencilerin fonolojik farkındalık düzeylerine etkisini incelemektir. Bu doğrultuda çalışma, fonolojik farkındalık becerilerinin hedef dil olan Türkçe'nin ses yapısına uyarlanarak yapılandırılmış bir eğitim süreciyle desteklenmesinin, Arapça anadil temelli öğrencilerin fonolojik farkındalık edinimlerine katkı sağlayıp sağlamadığını belirlemektir. Araştırmada nicel araştırma desenlerinden biri olan “yarı deneysel desen” kullanılmıştır.

Verilerin toplanması için gerekli etik kurul izni, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Etik Kurulu Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Komisyonu'ndan alınmıştır. Ankara Valiliği ve Ankara İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden resmi izinler temin edilmiştir. Ayrıca, öğrencilerin anne ve babalarından “Veli Onam Formu” ile yazılı izin alınmıştır. Araştırmanın örneklemi, Ankara ili Altındağ ilçesindeki bir devlet ilkokulunun üçüncü sınıfında öğrenim gören, seçkili örnekleme yöntemiyle belirlenmiş 25'er kişilik deney ve kontrol grupları oluşturmuştur.

Araştırmanın ilk aşamasında her iki gruba da “Yangın-Erdoğan-Erdoğan tarafından geliştirilen (2008) “Fonolojik Farkındalık Ölçeği” ve “Demografik Form” 2025-2026 güz döneminde ön test olarak uygulanmıştır. Deney grubuna on altı hafta boyunca “fonolojik farkındalık müdahale programı” uygulanırken, kontrol grubu normal programa devam etmiştir. Süreç sonunda “Fonolojik Farkındalık Ölçeği” son test olarak her iki gruba tekrar uygulanmıştır.

“Fonolojik Farkındalık Ölçeği” ölçeğinden toplanan verilerin normalliğini tespit etmek için çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiştir. Elde edilen değerlerin uygun aralıkta bulunması, verilerin normal dağılım gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu nedenle, deney ve kontrol gruplarının “Fonolojik Farkındalık Ölçeği” ön test ve son test toplam puanları ile arasında anlamlı fark olup olmadığını belirlemek amacıyla Bağımsız Örneklem T-Testi analizi yapılmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre, Türkçe fonolojik farkındalık müdahale programı uygulamalarının kullanıldığı deney grubu ile geleneksel öğretim yönteminin uygulandığı kontrol grubu arasında ön test puanları açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Ancak son test sonuçlarına göre, Türkçe fonolojik farkındalık müdahale programı uygulamalarının kullanıldığı deney grubunun, geleneksel

öğretim yönteminin uygulandığı kontrol grubuna göre fonolojik farkındalık düzeyleri son test puanları açısından anlamlı düzeyde fark saptanmıştır (p

Anahtar Kelimeler: Türkçe, anadili Arapça olan öğrenciler, fonolojik farkındalık, müdahale programı.

The Impact of a Phonological Awareness Intervention Program Designed for Arabic-Speaking Students on Their Phonological Awareness Levels in the Third-Grade Turkish Language Curriculum

Yasemin Kırıcı ^{1,*} & Barış Çetin ¹

Abstract

The primary aim of this study is to examine the effect of using a phonological awareness intervention program developed for third-grade primary school Turkish language classes on the phonological awareness levels of students whose native language is Arabic. In this context, the study aims to determine whether supporting phonological awareness skills through a structured instructional process adapted to the sound structure of Turkish, which is the target language, contributes to the acquisition of phonological awareness among students with an Arabic native language background. In the study, a quasi-experimental design, one of the quantitative research designs, was employed.

The necessary ethical approval for data collection was obtained from the Scientific Research and Publication Ethics Committee of the Graduate School of Çanakkale Onsekiz Mart University. Official permissions were also obtained from the Governorship of Ankara and the Ankara Provincial Directorate of National Education. In addition, written consent was obtained from the parents of the students through a “Parental Consent Form.” The sample of the study consisted of experimental and control groups of 25 students each, determined through purposive sampling, who were studying in the third grade of a public primary school in the Altındağ district of Ankara.

In the first stage of the study, the “Phonological Awareness Scale” developed by Yangın, Erdoğan, and Erdoğan (2008) and a “Demographic Form” were administered to both groups as pre-tests during the fall semester of the 2025–2026 academic year. While the phonological awareness intervention program was implemented in the experimental group for sixteen weeks, the control group continued with the regular instructional program. At the end of the process, the “Phonological Awareness Scale” was administered again to both groups as a post-test.

In order to determine the normality of the data obtained from the “Phonological Awareness Scale,” skewness and kurtosis values were examined. The obtained values indicated that the data exhibited a normal distribution. Therefore, an Independent Samples t-test was conducted to determine whether there was a significant difference between the pre-test and post-test total scores of the experimental and control groups on the “Phonological Awareness Scale.”

According to the results of the study, no significant difference was found between the experimental group, in which the Turkish phonological awareness intervention program was implemented, and the control group, in which the traditional teaching method was applied, in terms of pre-test scores ($p > .05$). However, according to the post-test results, a statistically significant difference was found in favor of

the experimental group compared to the control group in terms of phonological awareness levels ($p < .01$).

Keywords: Turkish, students whose native language is Arabic, phonological awareness, intervention program.

İlkokul Düzeyinde Birlikte Öğretim (Co-Teaching) Modelinin Çift Dilli Eğitim Bağlamında Teorik ve Pratik Açıdan İncelenmesi

Aleyna Yıldız ^{1,*} & Ali Yiğit Kutluca ²

¹ *Istanbul Aydın Üniversitesi, aleynayildiz2@stu.aydin.edu.tr*

² *Istanbul Aydın Üniversitesi*

Özet

Günümüz eğitim ortamlarında artan öğrenci çeşitliliği, özellikle iki dilli sınıflarda içerik ve dil öğretiminin eş zamanlı ve bütünleşik biçimde yürütülmesini zorunlu kılmaktadır. Bu durum, öğretmenler arası iş birliğine dayalı öğretim yaklaşımlarının önemini artırmakta ve birlikte öğretim (co-teaching) modelini çok dilli öğrenme ortamlarında öne çıkan bir pedagojik yapı hâline getirmektedir. Bu araştırma, Türkiye’deki özel ilkokullarda iki dilli eğitim programları kapsamında uygulanan co-teaching modelinin kuramsal temellerini ve sınıf içi uygulama dinamiklerini öğretmen deneyimleri üzerinden derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma, co-teaching’in ne ölçüde etkili olduğundan ziyade, öğretmenler tarafından nasıl deneyimlendiği, nasıl anlamlandırıldığı ve iki dillilik bağlamında nasıl yapılandırıldığı sorularına odaklanmaktadır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde yorumsamacı paradigma temelinde tasarlanmış çoklu durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu, iki dilli program uygulayan bir özel ilkokulda görev yapan ve en az bir yıl birlikte öğretim deneyimine sahip öğretmen çiftleri oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşmeler, sınıf içi gözlemler ve doküman incelemesi birlikte kullanılarak veri çeşitliliği sağlanmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiş; analiz sürecinde hem kuramsal çerçeveden beslenen hem de veriden türeyen kodlar kullanılarak temalar oluşturulmuştur. Araştırma bulguları, birlikte öğretimin öğretmenler tarafından yalnızca fiziksel bir birliktelik olarak değil; ortak planlama, eş zamanlı öğretim ve pedagojik sorumluluğun paylaşımını içeren bütüncül bir iş birliği modeli olarak algılandığını ortaya koymaktadır. Modelin, bireysel öğrenci ihtiyaçlarına daha etkili yanıt verme, sınıf içi öğretimi esnekleştirme ve öğretmenler arası mesleki öğrenmeyi destekleme gibi önemli avantajlar sunduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, öğretmenler arası uyum eksikliği, yetersiz ortak planlama zamanı ve kurumsal destek yetersizliği gibi faktörlerin modelin etkililiğini sınırlayan temel risk alanları olduğu tespit edilmiştir. İki dillilik bağlamında ise co-teaching’in öğrenciler için güvenli bir iletişim ortamı oluşturduğu, ana dil ile hedef dil arasında köprü kurarak akademik içeriğe erişimi kolaylaştırdığı ve hedef dile anlamlı maruziyeti artırdığı görülmüştür. Bu çalışma, Türkiye’de büyük ölçüde kaynaştırma eğitimi bağlamında ele alınan co-teaching modelini iki dillilik perspektifinde inceleyerek alanyazındaki önemli bir boşluğu doldurmakta; aynı zamanda uygulayıcılara yönelik yapısal ve pedagojik öneriler sunarak literatüre özgün bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Birlikte öğretim, çift dilli öğretim

An Examination of the Co-Teaching Model at the Primary School Level in the Context of Bilingual Education from Theoretical and Practical Perspectives

Aleyna Yıldız ^{1,*} & Ali Yiğit Kutluca ²

Abstract

The increasing diversity of students in contemporary educational settings necessitates the simultaneous and integrated implementation of content and language instruction, particularly in bilingual classrooms. This situation enhances the importance of collaborative teaching approaches and positions the co-teaching model as a prominent pedagogical structure in multilingual learning environments. This study aims to examine in depth the theoretical foundations and classroom implementation dynamics of the co-teaching model, as applied within bilingual education programs in private primary schools in Türkiye, through the lens of teachers' experiences. Rather than focusing on the extent to which co-teaching is effective, the study centers on how it is experienced, interpreted, and structured by teachers within the context of bilingualism. The research was designed within a qualitative research framework, grounded in an interpretivist paradigm, and conducted using a multiple case study design. The study group consists of teacher pairs working in a private primary school implementing a bilingual program, each with at least one year of co-teaching experience. To ensure data triangulation, semi-structured interviews, classroom observations, and document analysis were employed during the data collection process. The collected data were analyzed using thematic analysis. In this process, themes were generated through the use of both theory-driven and data-driven codes. The findings reveal that co-teaching is perceived by teachers not merely as a physical co-presence, but as a comprehensive model of collaboration involving joint planning, simultaneous instruction, and the sharing of pedagogical responsibility. The model was found to offer significant advantages, such as responding more effectively to individual student needs, increasing flexibility in classroom instruction, and supporting professional learning among teachers. However, factors such as lack of harmony between teachers, insufficient time for joint planning, and inadequate institutional support were identified as major challenges limiting the effectiveness of the model. Within the context of bilingualism, co-teaching was observed to create a safe communicative environment for students, facilitate access to academic content by bridging the mother tongue and the target language, and increase meaningful exposure to the target language. By examining the co-teaching model—largely addressed in Türkiye within the scope of inclusive education—from a bilingual perspective, this study fills a significant gap in the literature. Furthermore, it contributes to the field by offering structural and pedagogical recommendations for practitioners.

Keywords: Co-teaching, Bilingual instruction

Öğretmen Adaylarının Oyun Algıları ile Oyuncu Tipleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sıla Tecir ^{1,*}, Silanur Yılmaz ² & Buket Karadağ ³

¹ Açı İlkokulu Akatlar, silatecir5252@gmail.com

² Milli Eğitim Bakanlığı

³ İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet

Eğitim ekosistemindeki dijital dönüşüm ve öğrenen merkezli yaklaşımlar, oyunlaştırmayı modern pedagojinin önemli bir bileşeni haline getirmiştir. Oyunlaştırma, yalnızca oyun öğelerinin öğrenme süreçlerine eklenmesi değil, aynı zamanda öğrenenin içsel motivasyon kaynaklarının, psikolojik gereksinimlerinin ve eğilimlerinin oyun mekanikleri ile bütünleştirilmesini içeren çok boyutlu bir tasarım sürecidir. Bu bağlamda, oyunlaştırma uygulamalarının başarısı bireylerin motivasyonel farklılıklarının doğru anlaşılmasına bağlıdır. Bu sürecin önemli paydaşlarından biri olan öğretmen adaylarının oyunu nasıl anlamlandırdıkları ile oyuncu tiplerine dayalı motivasyonel özellikleri ve oyun algıları arasındaki ilişkinin incelenmesinin, gelecekteki sınıf içi uygulamaların niteliğine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu araştırma, öğretmen adaylarının oyun algıları ile oyuncu tipleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi ve bu değişkenlerin demografik faktörlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemeyi amaçlamaktadır.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu, bir vakıf üniversitesinin eğitim fakültesinde öğrenim gören 299 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde “Oyunlaştırma için Oyuncu Tipleri Ölçeği” ile “Oyun Algısı Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ile birlikte Pearson korelasyon analizi, çoklu doğrusal regresyon analizi, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Analiz sonuçları, öğretmen adaylarının oyuncu tipleri toplam puanları ile oyun algısı toplam puanları arasında pozitif yönlü, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir ($r = .396, p < .01$). Oyuncu tipleri ile oyun algısı arasındaki ilişkiler incelendiğinde, tüm oyuncu tiplerinin oyun algısı ile pozitif ve anlamlı ilişkiler gösterdiği belirlenmiştir. Başarı odaklı boyutun da oyun algısı ile anlamlı bir ilişki gösterdiği, ancak bu ilişkinin diğer boyutlara kıyasla daha düşük düzeyde olduğu görülmüştür ($r = .150, p < .05$). Çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçları, oyuncu tiplerinin oyun algısını anlamlı düzeyde yordadığını göstermektedir. Kurulan modelin oyun algısındaki varyansın %18.2’sini açıkladığı görülmüştür ($R^2 = .182$).

Demografik değişkenler açısından yapılan analizler, oyun temelli ders alma durumunun önemli bir farklılaştırıcı değişken olduğunu göstermektedir. Oyun temelli ders alan öğretmen adaylarının hem

oyuncu tipleri hem de oyun algısı puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet açısından genel toplam puanlarda anlamlı fark bulunmazken, yalnızca bozucu boyutunda erkek katılımcılar lehine anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($t(297) = -3.047, p < .01$). Sınıf düzeyi açısından yapılan analizler, yalnızca yardımsever alt boyutunda anlamlı bir farklılık olduğunu ($F(3,295) = 3.584, p < .05$), diğ er oyuncu tipi alt boyutlarında ve oyun algısında anlamlı bir farklılık bulunmadığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, öğretmen adaylarının oyun algıları ile oyuncu tipleri arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Bulgular, öğretmen adaylarının oyunlaştırma süreçlerine ilişkin algılarının bireysel motivasyonel özellikleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyun algısı, oyuncu tipleri, oyunlaştırma, öğretmen adayları.

Investigation of the Relationship Between Pre-service Teachers' Game Perceptions and Player Types

Sıla Tecir ^{1,*}, Sılanur Yılmaz ² & Buket Karadağ ³

Abstract

The digital transformation in the educational ecosystem and learner-centered approaches have made gamification a significant component of modern pedagogy. Gamification is not merely the addition of game elements to learning processes; rather, it is a multidimensional design process involving the integration of learners' intrinsic motivational resources, psychological needs, and tendencies with game mechanics. In this context, the success of gamification applications largely depends on accurately understanding individuals' motivational differences. Examining the relationship between pre-service teachers' conceptualization of games, their motivation-based player types, and their game perceptions is considered to contribute to the quality of future classroom practices. This study aims to investigate the relationship between pre-service teachers' game perceptions and player types and to determine whether these variables differ according to demographic factors.

The study was conducted using the correlational survey model, one of the quantitative research methods. The study group consisted of 299 pre-service teachers studying at the faculty of education of a foundation university. During the data collection process, the "Gamification User Types Hexad Scale" and the "Game Perception Scale" were utilized. In the analysis of the data, descriptive statistics, along with Pearson correlation analysis, multiple linear regression analysis, independent samples t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA), were used.

The results indicate a positive, moderate, and statistically significant relationship between pre-service teachers' total player type scores and their total game perception scores ($r = .396, p < .01$). When the relationships between player types and game perception were examined, it was determined that all player types showed positive and significant relationships with game perception. The achiever dimension also showed a significant relationship with game perception, although at a lower level compared to the other dimensions ($r = .150, p < .05$). The results of the multiple linear regression analysis revealed that player types significantly predicted game perception. The model explained approximately 18.2% of the variance in game perception ($R^2 = .182$).

Analysis of demographic variables revealed that prior enrollment in a game-based course was a significant differentiating factor. Pre-service teachers who had taken game-based courses had higher scores in both player types and game perception. While no statistically significant difference was found in total scores based on gender, a significant difference was observed only in the disruptor dimension, with male participants scoring higher ($t(297) = -3.047, p < .01$). Analyses regarding grade level revealed

a significant difference only in the philanthropist sub-dimension ($F(3,295) = 3.584, p < .05$), whereas no significant differences were found in other player type sub-dimensions or in game perception.

In conclusion, this study demonstrates a significant and positive relationship between pre-service teachers' game perceptions and player types. The findings indicate that pre-service teachers' perceptions of gamification processes are closely related to their individual motivational characteristics.

Keywords: Game perception, player types, gamification, pre-service teachers.

Üstün Yetenekli Öğrencilerin Mizah Anlayışı ve Eleştirel Okuma Becerisinin İncelenmesi

Ece Öztürk Pulcu ^{1,*}, Zana Altuntaş ² & Selçuk Hünerli ³

¹ Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Bilsem, eceozturkpulcu@hotmail.com

² İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

³ İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Özet

Üstün yetenekli öğrenciler, yalnızca bilişsel kapasiteleriyle değil; dilsel, sosyal ve duygusal özellikleriyle de akranlarından farklılaşmaktadır. Gelişmiş bilişsel ve dilsel becerileri sayesinde bu öğrenciler erken yaşlardan itibaren üst düzey okuduğunu anlama, soyut düşünme ve metinden anlam yapılandırma becerileri sergileyebilmektedir. Eleştirel okuma; örtük anlamların çözümlenmesini, çoklu bakış açılarının değerlendirilmesini ve yazarın niyetinin sorgulanmasını gerektiren, okumanın en üst düzey biçimlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Benzer şekilde mizah anlayışı; özellikle mizah üretme, mizah yoluyla başa çıkma ve mizahı beğenme boyutlarıyla, ironi fark etme, çelişkileri çözümü ve çoklu anlamları yorumlama gibi karmaşık bilişsel süreçleri içermektedir. Bu yönüyle mizah anlayışı ile eleştirel okuma becerilerinin ortak üst düzey bilişsel süreçlere dayandığı düşünülmektedir.

Bu araştırmanın amacı, üstün yetenekli öğrencilerin mizah anlayışları ile eleştirel okuma becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeliyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu, Bilim ve Sanat Merkezlerinde öğrenim gören 10–11 yaş aralığındaki 142 üstün yetenekli öğrenci oluşturmaktadır. Veriler, Çocuklar İçin Çok Boyutlu Mizah Anlayışı Ölçeği ile Eleştirel Okuma Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçeklerin bu örneklemedeki güvenirlikleri Cronbach's Alpha katsayıları ile incelenmiş ve her iki ölçeğin de güvenilir ölçümler sunduğu belirlenmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, korelasyon analizi ve regresyon analizi kullanılmıştır.

Araştırma bulgularına göre, üstün yetenekli öğrencilerin genel mizah anlayışı ve eleştirel okuma düzeylerinin ölçek ortalamalarının üzerinde olduğu saptanmıştır. Mizah anlayışının alt boyutları incelendiğinde, mizah üretme ve mizahla başa çıkma düzeylerinin ortalamanın üzerinde; mizahı beğenme düzeyinin ise orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Yapılan korelasyon analizleri, eleştirel okuma becerileri ile mizah anlayışının tüm alt boyutları arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir. Ayrıca regresyon analizi sonuçları, mizah anlayışının eleştirel okuma becerilerinin anlamlı bir yordayıcısı olduğunu ortaya koymuştur.

Elde edilen bulgular, mizahın yalnızca sosyal ya da duygusal bir özellik olarak değil; aynı zamanda üst düzey bilişsel süreçlerle ilişkili, çok boyutlu bir yapı olarak ele alınması gerektiğini göstermektedir.

Mizah anlayışı ile eleştirel okuma arasındaki ilişki, mizahın anlam yapılandırma, soyutlama ve yorumlama süreçlerini destekleyici bir bilişsel araç olarak değerlendirilebileceğine işaret etmektedir. Eğitimsel açıdan bakıldığında, bu bulgular üstün yetenekli öğrencilere yönelik okuma ve dil öğretimi programlarında mizahi unsurlar, ironi ve çoklu anlam içeren metinlere daha fazla yer verilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: üstün yetenek, mizah anlayışı, eleştirel okuma

An Examination of Gifted Students' Sense of Humor and Critical Reading Levels

Ece Öztürk Pulcu ^{1,*}, Zana Altuntaş ² & Selçuk Hünlerli ³

Abstract

Gifted students differ from their peers not only in terms of cognitive capacity but also in their linguistic, social, and emotional characteristics. Due to their advanced cognitive and language skills, these students tend to demonstrate higher levels of reading comprehension, abstract thinking, and meaning construction from an early age. Critical reading, which requires analyzing implicit meanings, evaluating multiple perspectives, and questioning the author's intent, represents one of the most advanced forms of reading. Similarly, sense of humor—particularly the ability to produce humor, cope through humor, and appreciate humorous content—involves complex cognitive processes such as recognizing irony, detecting contradictions, and interpreting multiple meanings. From this perspective, sense of humor and critical reading may be grounded in shared higher-order cognitive processes, especially in gifted learners.

The purpose of this study is to examine the relationship between gifted students' sense of humor and their critical reading skills. The study was conducted using a quantitative correlational research design. The study group consisted of 142 gifted students aged 10–11 who were enrolled in Science and Art Centers. Data were collected using the Multidimensional Sense of Humor Scale for Children and the Critical Reading Scale. The reliability of the instruments for the current sample was examined using Cronbach's Alpha coefficients, and both scales were found to yield reliable measurements. Descriptive statistics, correlation analysis, and regression analysis were used to analyze the data.

The findings revealed that gifted students' overall levels of sense of humor and critical reading skills were above the scale averages. With regard to the subdimensions of sense of humor, humor production and coping through humor were found to be above average, while appreciation of humor was at a moderate level. Correlation analyses indicated significant and positive relationships between critical reading skills and all subdimensions of sense of humor, including humor production, coping through humor, and appreciation of humor. In addition, regression analysis demonstrated that sense of humor was a significant predictor of critical reading skills.

The results suggest that sense of humor should not be viewed solely as a social or emotional characteristic, but rather as a multidimensional construct closely associated with higher-order cognitive processes. The relationship observed between sense of humor and critical reading highlights the role of humor in supporting meaning-making, abstraction, and interpretive thinking in gifted students. From an educational perspective, these findings underscore the importance of incorporating humorous texts,

irony, and multiple-meaning structures into reading and language instruction programs designed for gifted learners.

Keywords: gifted, sense of humor, critical reading

İki Kere Farklı Öğrencilerle Çalışmış ve Çalışmamış Öğretmenlerin İki Kere Farklılığa Yönelik Algıları

Batu Tuna Öztürk^{1,*} & Aysegul Islekeller Bozca²

¹*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, batutunaozturk@ogr.iuc.edu.tr*

²*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Özet

İki kere farklılık (twice-exceptionality; 2e), bireyin aynı anda hem üstün yetenekli olması hem de bir yetersizlik ya da öğrenme güçlüğü yaşaması durumunu ifade etmektedir (Reis vd., 2014). Bu öğrenciler yüksek bilişsel kapasite ve yaratıcılık sergileyebilecek; ancak öğrenme güçlüğü, DEHB ya da otizm gibi gelişimsel farklılıklar nedeniyle akademik, sosyal-duygusal alanlarda güçlük yaşayabileceklerdir (Neihart, 2008). Güçlü ve zayıf yönlerin birbirini maskeleymesi, 2e öğrencilerin tanınmasını ve uygun eğitim almalarını zorlaştırabilecektir (Gilman & Peters, 2018). Bu nedenle öğretmenlerin 2e'ye yönelik algıları, sınıf içi uygulamaları önemli ölçüde etkileyecektir.

Bu araştırma, iki kere farklı öğrencilerle çalışmış öğretmenler ile çalışmamış öğretmenlerin iki kere farklılığa yönelik metaforik algılarını karşılaştırmalı incelemeyi amaçlayacaktır. Öğretmen deneyiminin, 2e kavramını anlamlandırmasını nasıl şekillendireceği, metafor üretiminde hangi temaların öne çıkacağı araştırmada incelenecektir.

Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni ile yürütülecektir. Çalışma grubunu 2026 yılında Tekirdağ, İzmir, İstanbul illerinde görev yapan öğretmenler oluşturacaktır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanacaktır. Katılımcılardan “İki kere farklı birey ... gibidir. Çünkü ...” biçimindeki ifadeleri tamamlamaları istenecek; iki kere farklı bireyle çalışmanın, öğretmeni olmanın, velisi olmanın nasıl algılandığına ilişkin sorular yöneltilecektir. Veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenecek, metaforlar ortak özelliklerine göre kodlanarak tematik kategoriler altında toplanacaktır.

Analiz sonucunda metaforların zıtlık ve çelişki, karmaşıklık ve belirsizlik, potansiyel ve değer, destek gereksinimi ve duygusal boyut temaları etrafında yoğunlaşması beklenmektedir. İki kere farklı öğrencilerle çalışma deneyimine sahip öğretmenlerin metaforlarının daha bütüncül, güç temelli çerçevede şekillenmesi; deneyimi olmayan öğretmenlerin iki kere farklılığı karmaşıklık ve belirsizlikle anlamlandırmaları öngörülmektedir. Bu beklenti, literatürde 2e öğrencilerin güçlü yönlerine odaklanan yaklaşımların önemini vurgulayan çalışmalarla tutarlıdır (Baum & Schader, 2018; Foley-Nicpon, 2016). Araştırmanın, öğretmen deneyiminin iki kere farklılığa yönelik algıları nasıl etkilediğini ortaya koyması, öğretmen yetiştirme programlarında 2e konusuna sistematik biçimde yer verilmesine yönelik öneriler geliştirmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İki kere farklılık, öğretmen algısı, metafor, üstün yeteneklilik, fenomenoloji

Perceptions of Twice-Exceptionality Among Teachers Who Have and Have Not Worked with Twice-Exceptional Students

Batu Tuna Öztürk ^{1,*} & Aysegul Islekeller Bozca ²

Abstract

Twice-exceptionality (2e) refers to individuals who are both gifted and have a disability or learning impairment (Reis et al., 2014). Although these students demonstrate high cognitive ability and creativity, developmental differences such as learning disabilities, ADHD, or autism may create academic and social-emotional challenges (Neihart, 2008). The masking of strengths and weaknesses complicates identification and appropriate support (Gilman & Peters, 2018). Therefore, teachers' perceptions of 2e strongly influence classroom practices.

This study aims to comparatively examine teachers' metaphorical perceptions of twice-exceptionality among those who have worked with 2e students and those who have not. It explores how experience shapes understanding of 2e and the themes emerging in metaphor production.

Using a phenomenological design, the study will include teachers working in Tekirdağ, İzmir, and Istanbul in 2026. Data will be collected through semi-structured interviews. Participants will complete prompts such as, "A twice-exceptional individual is like... because..." and answer questions about being their teacher or parent. Data will be analyzed through content analysis, and metaphors will be coded and grouped into thematic categories.

Metaphors are expected to cluster around themes of contrast, complexity, potential, need for support, and emotional dimension. Teachers with 2e experience are expected to produce more holistic, strength-based metaphors, whereas those without experience may emphasize complexity and ambiguity. This expectation aligns with literature highlighting strength-based approaches to 2e students (Baum & Schader, 2018; Foley-Nicpon, 2016).

The findings are expected to demonstrate how teaching experience shapes perceptions of twice-exceptionality and to offer recommendations for integrating 2e content into teacher education programs.

Keywords: Twice-exceptionality, teacher perception, metaphor, giftedness, phenomenology

Sınıfta Üstün Yetenekli Öğrencisi Bulunan Sınıf Öğretmenlerinin; Üstün Yetenekli Öğrencilerin Fırsat Eşitliği Bağlamında Eğitimlerine İlişkin Görüşleri

Ayşe Çiftçi ^{1,*} & Eyüp Bozkurt ¹

¹ Fırat Üniversitesi, 251406101@firat.edu.tr

Özet

Üstün yetenekli öğrenciler, akranlarına göre daha ileri bir öğrenme kapasitesine ve çok daha derin bir merak duygusuna sahip bireyler olarak tanımlanmaktadır. Bu, öğrenciler sadece akademik alanda değil, karmaşık problemleri çözme ve bu problemlere yaratıcı yaklaşımlar geliştirmeleriyle de kendilerini belli etmektedir. Onların bu potansiyellerinin geliştirilmesi için standart eğitim modellerinin ve sunulan kaynakların ötesinde bilişsel ve duyuşsal ihtiyaçlarına karşılık verecek ve ilerlemelerine olanak sunacak bir çevre oluşturulması gerekmektedir.

Bu araştırma, sınıfında en az bir tane BİLSEM tarafından üstün yetenekli tanısı almış ve halihazırda BİLSEM'deki eğitimlerine devam etmekte olan öğrencilerin bulunduğu 15 sınıf öğretmenin bu öğrencilerin eğitimine ilişkin fırsat eşitliği bağlamındaki görüşlerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseninin kullanıldığı çalışmada veriler; gönüllülük esasına dayalı olarak belirlenen öğretmenlerle yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Araştırma bulgularında katılımcılar, “fırsat eşitliği” kavramının sadece kaynaklara erişmekle sınırlı olmadığını, öğrencinin potansiyelini gerçekleştirmek için sunulan eğitimin de kapsamlı ve hakkaniyetli olması gerektiğini ifade etmiştir. Ayrıca katılımcılar; kalabalık sınıflar, yetersiz kaynak ve materyaller, müfredat yoğunluğu, öğretmenlerin bu konuda yeterli donanımda olmaması, okuldaki eğitimle BİLSEM eğitimlerinin nispeten farklı olması gibi nedenlerle üstün yetenekli öğrencilerin farklılaştırılmış ve zenginleştirilmiş eğitim olanaklarından yeterli düzeyde yararlanamadığını ifade etmişlerdir. Katılımcılar, öğrencilerin standart programlara tabii olmasının “örtük bir eşitsizlik” olarak nitelendirirken, okuldaki mevcut sistemin bu çocukları özellikle sanat yeterliliği alanlarında ihmal ettiğini belirtmişlerdir. Çalışma sonucunda, öğretmenler üstün yetenekli bireylerin öğrenme ve sanat yeterliliklerinin akranlarına göre ilerde olduğunu ifade ederken buna karşılık olarak farklılaştırılmış ve zenginleştirilmiş eğitim konusunda hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin daha fazla desteğe ihtiyaç duydukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Üstün yetenekli öğrenciler, üstün yetenek ve eğitim, fırsat eşitliği

Views of Class Teachers with Gifted Students in Their Classes on the Education of Gifted Students in the Context of Equal Opportunities

Ayşe Çiftçi ^{1,*} & Eyüp Bozkurt ¹

Abstract

Gifted students are defined as individuals with a higher learning capacity and a much deeper sense of curiosity than their peers. This is evident in students not only in the academic field but also in their ability to solve complex problems and develop creative approaches to these problems. To develop their potential, an environment must be created that addresses their cognitive and affective needs and allows for their progress, going beyond standard training models and offered resources. This research aims to deeply examine the views of 15 classroom teachers whose classes include at least one student diagnosed as gifted by a BİLSEM and who are currently continuing their education at BİLSEM, in the context of equal opportunities in education. In the study where the case study design was used as a qualitative research design, data were collected through semi-structured interviews with teachers who were determined on a voluntary basis. In the research findings, participants stated that the concept of "equal opportunity" is not limited to accessing resources, but also that education should be comprehensive and fair to enable students to realize their potential.

Additionally, participants stated that gifted students were unable to benefit sufficiently from differentiated and enriched educational opportunities due to reasons such as large class sizes, insufficient resources and materials, a dense curriculum, teachers' lack of adequate expertise in this area, and the relatively different nature of school education compared to BİLSEM education. Participants described the placement of students in standard programs as an "implicit inequality" and stated that the current system neglects these children, particularly in areas of artistic competence. As a result of the study, while teachers stated that gifted individuals' learning and artistic competencies were advanced compared to their peers, it was determined that both students and teachers needed more support regarding differentiated and enriched education.

Keywords: gifted students, giftedness and education, equal opportunity

Uygulamada Farklılaştırılmış Öğretim: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri

Aycan Kaşık ^{1,*}, Ömer Faruk Tamul ² & Ezgi Tozak ²

¹ Ordu Üniversitesi, aycankasikk@gmail.com

² Ordu Üniversitesi

Özet

Türkiye’de eğitim programları, toplumsal ihtiyaçlar ve bilimsel gelişmeler doğrultusunda belirli aralıklarla güncellenmekte ve yeniden yapılandırılmaktadır. Bu kapsamda geliştirilen Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan ve kapsayıcı öğrenme ortamlarını destekleyen bir öğretim anlayışını benimsemektedir. Modelin temel bileşenlerinden biri olan farklılaştırılmış öğretim yaklaşımı, öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri, ilgi alanları ve öğrenme özellikleri doğrultusunda öğretim sürecinin uyarlanmasını öngörmektedir. Araştırmanın amacı, TYMM kapsamında ilkökul birinci sınıf düzeyinde uygulanan farklılaştırılmış öğretim yaklaşımını sınıf öğretmenlerinin görüşleri temelinde incelemek ve model içerisinde yer alan destekleme ve zenginleştirme boyutlarının sınıf içi yansımalarını değerlendirmektir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde durum çalışması deseni kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen 10 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış ve elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Bulgular; içerik yapısı, öğretim uygulamaları, ölçme ve değerlendirme süreçleri ile destekleme ve zenginleştirme uygulamaları olmak üzere dört temel tema çerçevesinde ele alınmıştır. Bulgulara göre öğretmenler öğretim programındaki içerik sadeleştirmesini genel olarak olumlu değerlendirmiştir. Bununla birlikte Türkçe, Hayat Bilgisi ve Matematik derslerinde yapılan bazı düzenlemelerin öğrencilerin öğrenme süreçlerinde belirli güçlükler oluşturabildiği ifade edilmiştir. Etkinlik temelli öğretim yaklaşımlarının öğrencilerin derse katılımını artırdığı belirtilirken kalabalık sınıflar, materyal eksikliği ve zaman yetersizliği gibi uygulamaya ilişkin sınırlılıkların öğretim sürecini zorlaştırdığı vurgulanmıştır. Ölçme ve değerlendirme uygulamalarında çeşitliliğin arttığı ifade edilmekle birlikte zaman yönetimi ve sınıf içi uygulanabilirlik açısından bazı güçlüklerin yaşandığı belirtilmiştir. Destekleme ve zenginleştirme boyutuna ilişkin bulgular ise modelin kuramsal çerçevesinin güçlü olduğunu ancak uygulama sürecinde öğretmenlere sunulan materyal desteği ve uygulamaya yönelik rehberliğin sınırlı kaldığını göstermektedir. Bu doğrultuda modelin sınıf içi uygulamalarının daha etkili yürütülebilmesi için öğretmen eğitimlerinin güçlendirilmesi, öğretim materyallerinin zenginleştirilmesi ve uygulama koşullarının iyileştirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, kapsayıcılık, farklılaştırma, destekleme, zenginleştirme, özel gereksinimli öğrenciler.

Differentiated Instruction in Practice: Primary Teachers' Views on the Century of Türkiye Education Model

Aycan Kaşık ^{1,*}, Ömer Faruk Tamul ² & Ezgi Tozak ²

Abstract

Curricula in Türkiye are periodically updated and restructured in line with societal needs and scientific developments. The Century of Türkiye Education Model (CTEM) adopts an instructional approach that considers students' individual differences and supports inclusive learning environments. One of the fundamental components of the model, the differentiated instruction approach, requires adapting the teaching process according to students' readiness levels, interests, and learning characteristics. The aim of this study is to examine the differentiated instruction approach implemented at the first-grade level within the framework of CTEM based on the views of classroom teachers and to evaluate the classroom reflections of the support and enrichment dimensions included in the model. The study was conducted using a qualitative case study design. The study group consisted of 10 classroom teachers selected through criterion sampling. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using descriptive analysis. The findings were organized around four main themes: content structure, instructional practices, assessment and evaluation processes, and support and enrichment practices. According to the findings, teachers generally evaluated the simplification of curriculum content positively; however, some revisions in the Turkish, Life Studies, and Mathematics courses were reported to create difficulties in students' learning processes. Activity-based instructional practices were found to increase students' participation in lessons, while implementation-related limitations such as crowded classrooms, lack of materials, and insufficient time complicated the teaching process. Although the diversity of assessment and evaluation practices has increased, some difficulties were reported in terms of time management and classroom applicability. Findings regarding the support and enrichment dimension indicate that although the theoretical framework of the model is strong, the material support and practical guidance provided to teachers during implementation remain limited. Based on these findings, strengthening teacher training, enriching instructional materials, and improving implementation conditions are necessary to ensure more effective classroom implementation of the model.

Keywords: Century of Türkiye Education Model, inclusion, differentiation, support, enrichment, students with special educational needs.

Kaynaştırma Eğitiminde Sınıf Öğretmenlerinin Yaşadığı Sorunlar ve Çözüm Önerileri Hakkında Bir Sistemik Derleme Çalışması

Selin Akkaya ^{1,*} & Sümeyra Kanat ²

¹ Afyon Kocatepe Üniversitesi, selinakkaya91@gmail.com

² Bağımsız Araştırmacı

Özet

Özel eğitim, özel gereksinime sahip bireylerin yetersizliklerini en aza indirmeyi, yeteneklerini en üst seviyeye çıkarmayı, sosyal ve bağımsız olarak kendine yetebilecek bireyler hâle gelmesini amaçlamaktadır (Ataman, 2003). Kaynaştırma eğitimi ise, özel eğitime ihtiyacı olan bireylerin destek eğitim hizmetlerini yetersizliği olmayan akranları ile birlikte resmî-özel eğitim kurum ve kademelerince sürdürmeleri esasına dayanan özel eğitim uygulamasıdır (Resmî Gazete, 2000). Bu araştırma, kaynaştırma eğitiminde sınıf öğretmenlerinin yaşadığı sorunlar ve bu bağlamda ortaya koyulan çözüm önerilerini sistematik derleme yöntemiyle inceleyerek ilgili alanyazında yer alan çalışmaların özünü bütüncül bir şekilde ortaya koymayı amaçlamıştır. Bu amaç doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitiminde yaşadığı sorunlar ve çözüm önerileri başlıklarını içeren çalışmalar araştırmaya dahil edilmiş ve tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Analiz edilen çalışmalar, yayımlandıkları yıl, konu alanları, yöntemleri, sonuçları ve sonuçlardan yola çıkarak oluşturulan önerileri başlıkları altında ortaya konmuştur. Araştırmanın amacı, kapsam ve sınırlıkları dahilinde yapılan literatür taraması sonucundaki bulgulara bakıldığında 38 çalışmanın 25'inin ulusal, 13'ünün uluslararası alanyazında, 1997-2024 yılları arasında yayımlandığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte bahsi geçen bu çalışmaların 28'inin nitel, 8'inin nicel, 2'sinin ise karma çalışma olarak tasarlandığı ayrıca görüşme, anket, ölçek, metafor ve doküman analizi gibi çeşitli veri toplama araçlarından faydalandığı görülmüştür. Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitiminde yaşadığı sorunlara bakıldığında i. öğretmen yeterlilikleri ve öğretim sürecine ilişkin sorunlar teması altında toplanan sorunların süreçte yaşanan başlıca sorunlar olarak öne çıktığı görülmekte olup çalışma bağlamında süreçte yaşandığı tespit edilen diğer sorunlar ii. okulun fiziksel ve yönetsel olanaklarına ilişkin sorunlar, iii. aile ve sosyal çevreye ilişkin sorunlar, iv. eğitim programı ve sisteme ilişkin sorunlar, v. psikososyal ve mesleki iyi oluşa ilişkin sorunlar temaları altında toplanmıştır. Sınıf öğretmenlerinin kaynaştırma eğitiminde yaşadığı sorunlara ilişkin ortaya koyulan çözüm önerileri incelendiğinde ise i. öğretmen yeterliklerinin ve öğretim sürecinin güçlendirilmesine yönelik öneriler temasının öne çıktığı görülmüş olup diğer öneriler şu temalar altında toplanmıştır; ii. okulun fiziksel ve eğitsel olanaklarının geliştirilmesine yönelik öneriler, iii. eğitim programı ve sistem düzeyinin iyileştirilmesine yönelik öneriler, iv. aile ve toplum katılımının artırılmasına yönelik öneriler ve v. okul yönetimi-kurumsal destek mekanizmalarının iyileştirilmesine yönelik öneriler... Elde edilen bulgular, kaynaştırma eğitiminde yaşanan güçlüklerin yalnızca sınıf

öğretmenlerine ilişkin olmadığını belirten çeşitli diğer değişkenlere bağlı olarak çok boyutlu faktörlerin etkileşimi sonucunda ortaya çıktığını göstermektedir. Bu nedenle kaynaştırma eğitiminde yaşanan sorunların çözümüne ilişkin yalnızca tek boyutlu düşünülmesinin yeterli olmayacağı; dolayısıyla etkili bir kaynaştırma eğitimi için öğretmen, okul, aile ve eğitim sistemi düzeyinde eş zamanlı ve bütüncül iyileştirmelerin yapılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu doğrultuda politika yapıcılar ve uygulayıcılar için bütüncül ve çok boyutlu müdahale stratejilerinin geliştirilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kaynaştırma Eğitimi, Sınıf Öğretmeni, Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri

A Systematic Review of the Challenges Faced by Primary School Teachers in Inclusive Education and Proposed Solutions

Selin Akkaya ^{1,*} & Sümeyra Kanat ²

Abstract

Special education seeks to reduce the impact of disabilities, enhance individuals' capacities, and support them in becoming socially integrated and independently functioning members of society (Ataman, 2003). Inclusive education, in contrast, refers to an approach in which individuals who require special education are educated alongside their peers without disabilities in both public and private institutions at all levels, with the necessary support services provided (Resmî Gazete, 2000). This study aims to present a comprehensive overview of the existing literature by systematically examining the challenges faced by primary school teachers in inclusive education and the solutions proposed to address these challenges. For this purpose, studies focusing on the difficulties encountered by primary school teachers and the recommendations offered in response were included and analysed through thematic analysis. The reviewed studies were categorized according to their publication year, subject focus, research methods, findings, and resulting recommendations. Within the scope of the study, a total of 38 studies published between 1997 and 2024 were analysed, of which 25 were from national literature and 13 from international sources. In terms of methodology, 28 studies employed qualitative approaches, 8 were quantitative, and 2 used mixed methods. Various data collection tools were utilized, including interviews, surveys, scales, metaphors, and document analysis. The findings indicate that the most prominent challenges faced by teachers in inclusive education fall under the theme of *i. teacher competencies and issues related to the teaching process*. In addition, other challenges were identified as *ii. issues related to the school's physical and administrative facilities*, *iii. issues related to the family and social environment*, *iv. issues related to the curriculum and the system*, and *v. issues related to psychosocial and professional well-being*. These findings demonstrate that the difficulties encountered are multi-layered and extend beyond the classroom context. In terms of proposed solutions, the literature most frequently emphasizes *i. proposals aimed at strengthening teacher competencies and the teaching process*. Other recommendations are grouped as *ii. proposals aimed at improving the school's physical and educational facilities*; *iii. proposals aimed at improving the curriculum and the system level*; *iv. proposals aimed at increasing family and community participation*; and *v. proposals aimed at improving school management and institutional support mechanisms*. Overall, the results demonstrate that the challenges encountered in inclusive education cannot be attributed solely to teachers but arise from the interaction of multiple, interrelated factors. Therefore, addressing these challenges requires more than a single-dimensional approach. Instead, comprehensive and coordinated improvements must be implemented simultaneously at the levels of teachers, schools, families, and the broader education

system. In line with these findings, it is recommended that policymakers and practitioners develop holistic and multi-dimensional intervention strategies to ensure the effective implementation and sustainability of inclusive education practices.

Keywords: Inclusive Education, Primary School Teacher, Challenges Encountered and Proposed Solutions

İdeal ve Gerçek Arasında: Bütünleştirme Sınıfında Öğretmen Olmak Üzerine Nitel Bir Araştırma

Nesrin Özbaba Uluğ

Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, nesrinozbaba@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıfında özel gereksinimli öğrencisi bulunan sınıf öğretmenlerinin bütünleştirme uygulamalarına yönelik tutumlarını, farkındalıklarını ve bu süreçte karşılaştıkları güçlükleri derinlemesine incelemektir. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden betimleyici fenomenoloji (olgubilim) yaklaşımıyla tasarlanmıştır. Çalışma grubu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul ili Şişli ilçesinde görev yapan ve amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 10 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir.

Araştırma bulguları; öğretmenlerin bütünleştirme eğitimini teorik düzeyde bir hak ve fırsat eşitliği olarak gördüklerini, ancak uygulama aşamasında ciddi güçlüklerle karşılaştıklarını ortaya koymaktadır. Öğretmenler tarafından en sık dile getirilen engeller; kalabalık sınıf mevcutları, müfredat yoğunluğu, zaman yetersizliği, materyal eksikliği ve ailelerin durumu kabullenmemesidir. Ayrıca, öğretmenlerin mesleki yeterlilik algılarının orta düzeyde kaldığı ve teorik eğitimlerin uygulama aşamasında yetersiz hissettirdiği saptanmıştır. Sonuçlar, bütünleştirme sınıflarında görev yapan öğretmenlerin daha fazla uygulamalı eğitime ve profesyonel uzman desteğine ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bütünleştirme Eğitimi, Kaynaştırma, Sınıf Öğretmeni Tutumları, Özel Gereksinimli Öğrenciler, Nitel Araştırma

Between Ideal and Reality: A Qualitative Research on Being a Teacher in an Inclusive Classroom

Nesrin Özbaba Uluğ

Abstract

The purpose of this research is to conduct an in-depth examination of the attitudes, awareness, and challenges faced by classroom teachers who have students with special needs in their classrooms regarding inclusive practices. The study was designed using the descriptive phenomenology approach, one of the qualitative research designs. The study group consists of 10 classroom teachers working in the Şişli district of Istanbul during the 2025-2026 academic year, determined through purposeful sampling. Data were collected via a semi-structured interview form developed by the researcher and analyzed using the thematic analysis method.

Research findings reveal that while teachers perceive inclusive education as a right and equality of opportunity at a theoretical level, they encounter significant difficulties during the implementation phase. The most frequently mentioned barriers by teachers include crowded classrooms, intensive curriculum, lack of time, insufficient materials, and families' difficulty in accepting the situation. Furthermore, it was found that teachers' perceptions of professional self-efficacy remain at a moderate level and that theoretical training feels inadequate during practice. The results indicate that teachers working in inclusive classrooms need more practical training and professional specialist support.

Keywords: Inclusive Education, Integration, Teacher Attitudes, Students with Special Needs, Qualitative Research

Bir Derleme Çalışması: Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Mülteci Çocuklar

Melissa Kaya ¹ & Ayşe Dilşad Yakut ^{2,*}

¹ Boğaziçi Üniversitesi

² Boğaziçi Üniversitesi, ayse.yakut@bogazici.edu.tr

Özet

Türkiye, özellikle Suriye'den gelen mülteciler açısından en büyük nüfusa sahip ülkelerden biridir. Çeşitli sistemik ve bağlamsal sorunlar nedeniyle, engelli mülteci öğrenciler, tanılama, değerlendirme, müdahale ve eğitim süreci de dahil olmak üzere birçok aşamada zorluklarla karşılaşabilirler. Bu öğrenciler, hem engelliliklerinden hem de mülteci geçmişlerinden kaynaklanan "çifte azınlık" statüsü yaşadıkları için dezavantajlı olma riski altındadırlar. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, Türkiye'de yaşayan mülteci popülasyonunda otizm spektrum bozukluğuna ilişkin mevcut araştırmaları incelemektir. Bu derlemede, incelemeye dahil edilecek makaleler için belirli kriterler belirlemiştir. Dahil etme kriterleri şu şekildedir: (a) makaleler otizm spektrum bozukluğu olan mültecilerle ilgili olmalıdır, (b) veriler, otizm spektrum bozukluğu olan bireylerden veya onların ebeveynlerinden ya da öğretmenlerinden toplanmalıdır, (c) araştırma, Türkiye'de yapılmış olmalıdır ve (d) makalenin hakemli bir dergide yayınlanmış olması gerekmektedir. Bu kriterleri karşılamayan makaleler incelemeye dahil edilmemiştir. Seçilen makaleleri değerlendirmek için araştırmacılar tarafından bir kodlama matrisi geliştirilmiştir. Seçilen makaleler, araştırma amacı, metodolojik özellikler, katılımcıların demografik özellikleri ve temel bulgular açısından analiz edilecektir. Sunumda bu makalelerden elde edilen ön bulgular sunulacaktır. Elde edilen bulgulara dayanarak, otizm spektrum bozukluğu olan mültecilerin eğitim fırsatlarına erişimini sağlamak için eğitimciler, aileler ve politika yapıcılar için öneriler sunulacaktır. Sonuç olarak, bu çalışma Türkiye'deki mülteci popülasyonunda otizm spektrum bozukluğu ile ilgili daha kapsayıcı ve bağlama duyarlı araştırma ve uygulamalara acil ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: otizm spektrum bozukluğu, mülteci, özel eğitim

A Review Study: Refugee Children with Autism Spectrum Disorder

Melissa Kaya ¹ & Ayşe Dilşad Yakut ^{2,*}

Abstract

Turkey is one of the countries hosting the largest population of refugees, particularly those coming from Syria. Due to various systemic and contextual barriers, refugee students with disabilities may face challenges across multiple stages, including identification, assessment, intervention, and the overall educational process. These students are at an increased risk of disadvantage, as they experience a “double minority” status stemming from both their disability and their refugee background. In this context, the purpose of this study is to examine the existing research on autism spectrum disorder among the refugee population in Türkiye. This review established specific criteria for including studies in the review. The inclusion criteria were defined as follows: (a) the articles must be related to refugee participants with autism spectrum disorder, (b) data must be collected from individuals with autism spectrum disorder or from their parents or teachers, (c) the study must have been conducted in Türkiye, and (d) the article must have been published in a peer-reviewed journal. Articles that did not meet these criteria were not included into the review. To evaluate the selected articles, a coding matrix was developed by researchers. The selected articles will be analyzed in terms of their research aim, methodological characteristics, participants’ demographic features, and main findings. The presentation will include preliminary findings of these articles. Based on the findings, recommendations will be provided for educators, families, and policymakers to ensure access to educational opportunities for refugees with autism spectrum disorder. In conclusion, this study emphasizes the urgent need for more inclusive and context-sensitive research and practices concerning autism spectrum disorder among the refugee population in Türkiye.

Keywords: autism spectrum disorder, refugee, special education

Tübitak 2204 Bilim Gezisine Katılan Özel Yetenekli Öğrencilerin Deneyimlerine İlişkin Nitel Bir İnceleme

Yusuf Ozdemir ¹ & Adem Ici ^{1,*}

¹ Samsun Bilim ve Sanat Merkezi, ademici80@hotmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, TÜBİTAK 2204 Bilim Gezisine katılan özel yetenekli öğrencilerin yarışma ve sergi temelli bilimsel öğrenme ortamına ilişkin beklenti, deneyim, algı ve değerlendirmelerini duyuşsal, bilişsel, öğrenmesel ve yönelimsel boyutlarıyla incelemektir. Araştırma, özel yetenekli öğrencilerin bilimsel merak, problem çözme, üretken düşünme ve proje geliştirme kapasitelerinin desteklenmesinde okul dışı öğrenme yaşantılarının taşıdığı önemi ortaya koyması; bilim gezisi deneyimini yalnızca etkinliğe katılım düzeyinde değil, anlamlandırma, öğrenme, etkilenme ve bilimsel yönelim geliştirme süreçleriyle birlikte ele alması bakımından önem taşımaktadır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde, fenomenoloji deseniyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu BİLSEM’de 4. sınıfa devam eden 20 özel yetenekli öğrenci oluşturmuştur. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış, içerik analizi ile çözümlenmiştir. Bulgular, öğrencilerin gezi öncesi beklentilerinin öğrenme, bilimsel içerik, özgün tasarım, sunum biçimi ve sergileme düzeni etrafında çeşitlendiğini göstermiştir. Gezi sürecinde öğrencilerin önemli bir bölümünün heyecan, merak ve beğeni gibi olumlu duygular yaşadığı; buna karşılık kalabalık, gürültü, süre yetersizliği, fiziksel yorgunluk ve işitsel erişim sorunlarının öğrenmeyi zorlaştırdığı belirlenmiştir. Öğrencilerin bir kısmı projeleri öğretici ve ilgi çekici bulurken, bir kısmı yeni öğrenme isteği, proje fikri ve bilimsel hedef geliştirdiğini ifade etmiştir. Bununla birlikte bazı öğrencilerde sınırlı etki ya da etkilenmeme durumu da görülmüştür. Sonuç olarak bilim gezilerinin, özel yetenekli öğrenciler için yalnızca içerik bakımından değil; fiziksel ortam, sunum niteliği, etkileşim düzeyi, süre planlaması ve rehberlik boyutları açısından da öğrenci merkezli biçimde tasarlanması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: özel yetenekli, TÜBİTAK, bilim gezisi

Exploring Gifted Students' Experiences of a TÜBİTAK 2204-Sponsored Science Field Trip: A Qualitative Study

Yusuf Ozdemir ¹ & Adem Ici ^{1,*}

Abstract

The aim of this study is to examine the expectations, experiences, perceptions, and evaluations of gifted students regarding the competition- and exhibition-based scientific learning environment of the TÜBİTAK 2204 Science Field Trip in terms of affective, cognitive, learning-related, and orientation-related dimensions. The study is important in that it reveals the significance of out-of-school learning experiences in supporting gifted students' scientific curiosity, problem-solving skills, productive thinking, and project development capacities. It is also significant because it addresses the science field trip experience not only at the level of participation in an activity, but also in terms of the processes of meaning-making, learning, being influenced, and developing scientific orientation. The study was conducted within the framework of a qualitative research approach using a phenomenological design. The study group consisted of 20 gifted fourth-grade students attending a Science and Art Center (BILSEM). The data were collected through a semi-structured interview form and analyzed by means of content analysis. The findings showed that students' pre-trip expectations varied around learning, scientific content, original design, presentation style, and exhibition arrangement. During the trip, a significant proportion of the students experienced positive emotions such as excitement, curiosity, and admiration; however, crowding, noise, insufficient time, physical fatigue, and problems with auditory access made learning more difficult. While some students found the projects instructive and interesting, some stated that they developed a desire for new learning, project ideas, and scientific goals. Nevertheless, limited impact or no impact was also observed in some students. As a result, it was concluded that science field trips for gifted students should be designed in a student-centered manner not only in terms of content, but also with regard to the physical environment, quality of presentation, level of interaction, time planning, and guidance.

Keywords: gifted, TÜBİTAK, science field trip

DEHB Tanılı Bir İlkokul 3. Sınıf Öğrencisinin Sesbilgisel Farkındalık Becerilerinin İncelenmesi

Fatma Kıvrak ^{1,*} & Burak Delican ²

¹ Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, fatmakivrak978@gmail.com

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, DEHB (Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu) tanısı almış bir ilkokul 3. sınıf öğrencisinin sesbilgisel farkındalık becerilerini incelemektir. Sesbilgisel farkındalık, çocukların konuşma dilindeki sesleri fark etme, ayırt etme ve işleme kapasitesi olarak tanımlanmakta; erken okuryazarlık gelişiminin temel bileşenlerinden biri kabul edilmektedir. DEHB tanılı öğrencilerin dikkat, çalışma belleği ve yürütücü işlev güçlükleri nedeniyle sesbilgisel farkındalık alanında akranlarından farklılaşabileceği düşünülmektedir.

Araştırma, nitel araştırma desenlerinden bütüncül tek durum çalışması olarak yürütülmüştür. Çalışmanın katılımcısı, DEHB tanısı almış ve herhangi bir ek tanısı bulunmayan bir ilkokul 3. sınıf öğrencisidir. Veri toplama aracı olarak Delican ve Ateş (2021) tarafından geliştirilen Erken Okuryazarlık Gelişimini Belirleme Aracı (EGBA) kapsamındaki Sesbilgisel Farkındalık Testi kullanılmıştır. Bu test; uyaklı kelimeleri eşleştirme, aynı sesle başlayan kelimeleri eşleştirme, uyaklı dizeleri fark etme, sese uygun kelime üretme, hece birleştirme, ses birleştirme, kelime ayırma ve hecelere ayırma olmak üzere sekiz alt testten oluşmaktadır (Delican & Ateş, 2021). Uygulama bireysel olarak gerçekleştirilmiş; her alt test için öngörülen yönergeler takip edilmiştir.

Araştırma kapsamında elde edilecek bulgular doğrultusunda, DEHB tanılı öğrencinin sesbilgisel farkındalık alt becerilerindeki güçlü ve zayıf yönleri belirlenecektir. Ulaşılabilecek sonuçların, DEHB tanılı öğrencilere yönelik okuma-yazma müdahalelerinin bireyselleştirilmesine katkı sağlayacağı ve öğretmenlere bu öğrenci grubunun sesbilgisel farkındalık profili hakkında yol gösterici bilgiler sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: DEHB, sesbilgisel farkındalık, erken okuryazarlık, ilkokul

An Investigation of Phonological Awareness Skills in a Third-Grade Elementary School Student Diagnosed with ADHD

Fatma Kivrak ^{1,*} & Burak Delican ²

Abstract

The aim of this study is to examine the phonological awareness skills of a third-grade primary school student diagnosed with ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder). Phonological awareness is defined as the capacity to notice, discriminate, and manipulate sounds in spoken language, and is considered one of the fundamental components of early literacy development. It is thought that students diagnosed with ADHD may differ from their peers in the area of phonological awareness due to difficulties in attention, working memory, and executive functioning.

The research was conducted as a holistic single case study, one of the qualitative research designs. The participant of the study is a third-grade primary school student diagnosed with ADHD who has no additional diagnosis. The Phonological Awareness Test within the Early Literacy Development Assessment Tool (EGBA), developed by Delican and Ateş (2021), was used as the data collection instrument. This test consists of eight subtests: rhyming word matching, matching words beginning with the same sound, recognizing rhyming sequences, producing words corresponding to a given sound, syllable blending, phoneme blending, compound word segmentation, and syllable segmentation (Delican & Ateş, 2021). The assessment was conducted individually, and the prescribed instructions for each subtest were followed.

Based on the findings to be obtained within the scope of the research, the strengths and weaknesses of the student with ADHD in phonological awareness subskills will be identified. It is anticipated that the conclusions to be reached will contribute to the individualization of literacy interventions for students with ADHD and provide teachers with guiding information about the phonological awareness profile of this student group.

Keywords: Keywords: ADHD, phonological awareness, early literacy, primary school

Destek Eğitim Odalarında Okuduğunu Anlama Öğretimi, Mevcut Uygulamalar ve Öğretimsel İhtiyaçlar

Uğur Atik ^{1,*} & Z. Nurdan Baysal ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, ugur.atk@gmail.com

² Marmara Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, destek eğitim odalarında özel öğrenme güçlüğü (ÖÖG) olan öğrencilerle yürütülen Türkçe derslerinde okuduğunu anlama öğretimine ilişkin uygulamaları öğretmen görüşleri doğrultusunda incelemek ve bu uygulamalardan hareketle öğretimsel ihtiyaçları belirlemektir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden bütüncül tek durum çalışması deseniyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu, daha önce en az bir kez destek eğitim odalarında görev yapmış 20 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi ile çözümlenerek tematik olarak yapılandırılmıştır.

Araştırma bulguları, Türkçe dersi öğretim süreci, okuduğunu anlama öğretiminde kullanılan yöntem ve teknikler, karşılaşılan güçlükler ve öğretimsel ihtiyaçlar olmak üzere dört tema altında ele alınmıştır. Öğretim sürecine ilişkin bulgular, öğretmenlerin destek eğitim odalarında Türkçe derslerini ağırlıklı olarak okuma, yazma ve basit anlama etkinlikleri etrafında yapılandırıldığını göstermektedir. Sınıf öğretmenlerinin okuduğunu anlama öğretiminde çoğunlukla sözlü soru-cevap, 5N1K ve sözlü anlatım gibi yöntemlere başvurdıkları; görsel okuma, olayları sıralama, tekrarlı okuma, boşluk doldurma ve özetleme gibi stratejileri ise sınırlı düzeyde kullandıkları belirlenmiştir. Bu durum, öğretim sürecinin daha çok yüzeysel anlama becerilerine odaklandığını ortaya koymaktadır.

Destek eğitim odalarındaki okuduğunu anlama öğretim sürecinde karşılaşılan güçlükler incelendiğinde, sınıf öğretmenleri ÖÖG olan öğrencilerin özellikle odaklanma, ana fikir belirleme, çıkarım yapma, yorumlama, soruyu anlama ve yeniden ifade etme becerilerinde zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Öğretimsel ihtiyaçlara ilişkin bulgular ise öğretmenlerin okuduğunu anlama kitapları, çalışma kağıtları, görsel açıdan zengin metinler ve seviyelendirilmiş materyallere gereksinim duyduklarını ortaya koymaktadır.

Elde edilen bulgular, destek eğitim odalarında yürütülen okuduğunu anlama öğretiminde öğrencilerin üst düzey bilişsel becerilerini geliştirmeye yönelik yapılandırılmış öğretim uygulamalarına ve beceri temelli, farklılaştırılmış öğretim materyallerinin geliştirilmesine ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, destek eğitim odalarında yürütülen okuduğunu anlama öğretiminin üst düzey bilişsel becerileri desteklemede yetersiz kaldığı ve okuduğunu anlama öğretiminde strateji öğretimi (bilişsel ve üstbilişsel) merkeze alan ve farklılaştırılmış materyallerle desteklenen bir öğretim yaklaşımına ihtiyaç olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda geliştirilecek öğretim programlarında, bilişsel ve üstbilişsel

stratejilerin sistematik biçimde yer alması ve dil becerilerini (dinleme, konuşma, yazma, okuma) bütüncül olarak içermesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Destek eğitim, okuduğunu anlama, özel öğrenme güçlüğü, ilkokul

Reading Comprehension Instruction in Resource Rooms, Current Practices And Instructional Needs

Uğur Atik ^{1,*} & Z. Nurdan Baysal ²

Abstract

The purpose of this study is to examine instructional practices related to reading comprehension in Turkish language classes conducted with students with learning disabilities (LD) in resource rooms, based on teachers' perspectives, and to identify the instructional needs emerging from these practices. The study was designed as a qualitative study employing a holistic single-case study design. The participants consisted of 20 primary school teachers who had prior experience teaching in resource rooms. Data were collected through a semi-structured interview protocol and analyzed using content analysis, with findings organized into thematic categories.

The findings were structured around four main themes: instructional processes in Turkish language teaching, methods and techniques used in reading comprehension instruction, challenges encountered, and instructional needs. Findings related to instructional processes indicated that teachers primarily organized their lessons around reading, writing, and basic comprehension activities in resource rooms. Teachers predominantly employed techniques such as question-answer, the 5W1H strategy, and oral explanation, while strategies including visual literacy activities, sequencing, repeated reading, cloze exercises, and summarization were used less frequently. These findings suggest that instruction tends to emphasize lower-level comprehension skills.

Regarding challenges, teachers reported that students with LD experience difficulties particularly in sustaining attention, identifying the main idea, making inferences, interpreting texts, understanding questions, and paraphrasing. With respect to instructional needs, teachers emphasized the need for structured reading comprehension materials, worksheets, visually supported texts, and leveled instructional resources tailored to students' needs.

The findings indicate a need for more systematic instructional practices that foster higher-order cognitive skills, as well as for differentiated and skill-based instructional materials in reading comprehension instruction within resource rooms. Overall, current instructional practices appear insufficient in supporting higher-order comprehension processes. Therefore, there is a need for an instructional approach that explicitly incorporates cognitive and metacognitive strategy instruction and is supported by differentiated materials. It is recommended that future instructional programs systematically integrate cognitive and metacognitive strategies and adopt a comprehensive approach that addresses language skills holistically (listening, speaking, reading, and writing).

Keywords: resource room, reading comprehension, learning disabilities, primary education

Sınıf Öğretmenlerinin Farklılaştırılmış Öğretime İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi: Bir Karma Yöntem Çalışması

Zeynep Başkan İşler^{1,*} & Nurcan Şener²

¹ *Istanbul Medeniyet Üniversitesi, zeynep.baskan@medeniyet.edu.tr*

² *Marmara Üniversitesi*

Özet

Eğitim ortamlarında bireysel farklılıkların öneminin anlaşıldığı ve tek tip eğitimin yetersiz olduğunun fark edilmesiyle her bir öğrenciye hitap edebilecek yöntem ve stratejilerin kullanılması bir gereklilik haline gelmiştir. Özellikle sınıflardaki farklı ihtiyaçlara sahip öğrencilerin artışıyla da bu durum önemini hissettirmektedir. Nitekim genel eğitim sınıflarında özel gereksinimli öğrenciler, mülteci öğrenciler, yabancı öğrenciler ve farklı öğrenme stillerine sahip normal gelişim gösteren öğrenciler bulunabilmektedir. Bu durum kapsayıcı eğitimin etkili bir şekilde uygulanmasını ve öğretmenlerin de bu yeterliğe sahip olmasını gerektirmektedir. Kapsayıcı eğitimin uygulanabilmesi için çoklu zeka kuramı, öğrenme stilleri, yapılandırmacılık, beyin temelli öğrenme gibi kullanılabilecek pek çok yöntem ve strateji bulunmaktadır. Bunlardan biri de farklılaştırılmış öğretimdir. Eğitimde bir gereklilik olarak görülen farklılaştırma ilkesi Maarif Modeli Öğretim Programlarında da karşımıza çıkmaktadır. Ancak uygulayıcılar olarak öğretmenlerin farklılaştırılmış öğretim stratejilerine dair ne kadar bilgiye ve uygulamaya geçirebilme becerisine sahip oldukları merak konusudur. Öğretmenler sahip oldukları bilgi ve beceri çerçevesinde öğrencileri gözlemleyerek ihtiyaç duydukları farklılaştırmayı yapabilir, öğrenciye uygun içerik sunabilir ve uygun yöntemle değerlendirebilir. Aksi halde farklı ihtiyaçlara sahip öğrenciler tek tip yöntemle öğrenmeye zorlanmaktadır. Bu nedenle çalışmada sınıf öğretmenlerinin farklılaştırılmış öğretimi uygulama düzeylerine yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma karma araştırma yöntemlerinden biri olan yakınsayan paralel desene göre yürütülmüştür. Nicel boyutta 400, nitel boyutta 15 sınıf öğretmeninden veri toplanmıştır. Nicel veriler Gülay ve Altun (2024) tarafından geliştirilen Farklılaştırılmış Öğretim Ölçeği ile nitel veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanarak analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen nicel ve nitel bulgular birlikte değerlendirildiğinde öğretmenlerin öğrenci farklılıklarının öğretim, ölçme değerlendirme ve özellikle kaynaştırma süreçlerine etkisini kabul ettikleri ancak bu farklılıklara yönelik uygulamaların sınırlı, çoğu zaman durumsal ve sistematiklikten uzak bir biçimde gerçekleştirildiği görülmektedir. Nicel bulgular öğretmenlerin farklılıkları dikkate alma eğiliminde olduklarını gösterirken nitel bulgular bu durumun uygulamaya yansımada çeşitli yapısal ve pedagojik engellerle karşılaştığını göstermektedir. Bununla birlikte kaynaştırma öğrencilerinin sosyal kabulünün her zaman nitelikli iş birliği ve sosyal etkileşim anlamına gelmediği akran dışlaması, pasif katılımcı olma, öğretmene bağımlı etkileşim gibi önemli sorunların devam ettiğini ortaya çıkarmıştır. Bu bulgular

öğretmenlerin farklılaştırılmış öğretim ve kapsayıcı uygulamalar konusunda desteklenmeye ihtiyaç duyduğunu ve mevcut uygulamaların sistematik bir modele dayandırılması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Farklılaştırılmış öğretim, kapsayıcı eğitim, özel gereksinimli öğrenciler

Primary School Teachers' Perspectives on Differentiated Instruction: A Mixed-Methods Study

Zeynep Başkan İşler ^{1,*} & Nurcan Şener ²

Abstract

As the significance of individual differences in educational environments has been recognized and the inadequacy of a uniform approach to education acknowledged, the employment of methods and strategies tailored to each student has become imperative. This situation is particularly underscored by the increasing number of students with diverse needs in classrooms. Indeed, general education classrooms may encompass students with special needs, refugee students, foreign students, and typically developing students with varied learning styles. This necessitates the effective implementation of inclusive education and requires teachers to possess the corresponding competencies. There are numerous methods and strategies available to facilitate inclusive education, such as the theory of multiple intelligences, learning styles, constructivism, and brain-based learning. One such approach is differentiated instruction. The principle of differentiation, regarded as an educational necessity, also manifests itself in the Maarif Model Curricula. However, the extent to which teachers, as practitioners, possess knowledge of differentiated instruction strategies and the ability to put them into practice remains a subject of inquiry. Within the framework of their knowledge and skills, teachers can observe students, implement the necessary differentiation, provide appropriate content, and assess them using suitable methods. Otherwise, students with diverse needs are forced to learn through uniform methods. Therefore, this study aims to examine the perspectives of primary school teachers regarding their levels of implementing differentiated instruction. The study was conducted utilizing a convergent parallel design, which is a mixed-methods research approach. Data were collected from 400 primary school teachers for the quantitative dimension and 15 for the qualitative dimension. Quantitative data were gathered using the Differentiated Instruction Scale developed by Gülay and Altun (2024), while qualitative data were collected via a semi-structured interview form designed by the researchers, and both were subsequently analyzed. When the quantitative and qualitative findings obtained in the research are evaluated together, it is evident that teachers acknowledge the impact of student differences on instruction, assessment, and particularly inclusion processes; however, practices addressing these differences are limited, often situational, and lack systematicity. While quantitative findings indicate a tendency among teachers to take individual differences into consideration, qualitative findings reveal that translating this tendency into practice encounters various structural and pedagogical barriers. Furthermore, the study revealed that the social acceptance of inclusion students does not always equate to qualified collaboration and social interaction; significant issues such as peer exclusion, passive participation, and teacher-dependent interaction persist. These findings indicate that teachers require

support regarding differentiated instruction and inclusive practices, and that current practices must be grounded in a systematic model.

Keywords: Differentiated instruction, inclusive education, students with special needs

Üstün Yetenekli Öğrencilerin Öğrenme Güçlüğü Belirtileri, Okumaya Yönelik Tutumları, Okuma Stilleri ve Okuma Yazma Becerileri

Ceren Bahadır Cora

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, cerenbhdr@gmail.com

Özet

Okuma becerisinin bireyin akademik başarısını, zihinsel süreçlerini ve kelime hazinesini geliştiren önemli bir yetenek olduğu bilinmektedir. Öğrencilerin özellikle bu beceriyi kazandığı ilkökul yıllarında, okuma becerisinin çeşitli değişkenlerle ilişkilerinin ve öğrencilerin okuma beceri düzeylerinin belirlenerek öğretim süreçlerinin tasarlanması büyük önem taşımaktadır. İlkokul çağındaki normal gelişim gösteren öğrenciler gibi üstün yetenekli öğrencilerin de kendi içinde bireysel farklılıkları bulunmakta ve buna bağlı olarak okuma becerilerini edinmede de farklılık göstermektedirler. Üstün yetenekli öğrencilerin akranlarına nazaran hızlı öğrenme, üst düzey problem çözme, derinlemesine düşünme ve üstbilişsel becerilere sahip olduğu; bununla birlikte yapılan çalışmalara göre üstün yetenekli öğrencilerin duyuşsal açıdan yüksek duyarlık, mükemmeliyetçilik ve sosyal uyum şeklinde güçlükler yaşadığı bilinmektedir. Bu bilgiler ışığında üstün yetenekli öğrencilerin ortak özelliklerinin yanısıra farklılıklara sahip oldukları ve öğrenme güçlüğü belirtileri gösterebilecekleri görülmektedir. Üstün potansiyelli olma durumu yanında öğrenme güçlüğü belirtileri gösteren iki kere farklılık (twice exceptional) potansiyeli taşıyan öğrencilerin öğrenim süreçleri içerisinde gereken farklılaştırmanın yapılabilmesi için bazı temel beceri düzeylerinin ve buna etki eden değişkenlerin arasındaki ilişkiyi incelemek alana katkı sağlayacağı düşünüldüğünden; bu ilişkilerin incelenmesi yolunda öncelikle üstün yetenekli öğrencilerin genel özellikleri, öğrenme güçlüğü belirtileri, okumaya yönelik tutumları, okuma yazma becerileri ve okuma stilleri kavramlarının açıklanması ve aralarındaki ilişkiyi açıklayan araştırmaların incelenip sentezlenerek bir derleme çalışmasının yapılması amaçlanmıştır. Bu bağlamda bu araştırma , Özel Yetenekli Öğrencilerin Öğrenme Güçlüğü Belirtileri, Okumaya yönelik tutumları, Okuma-yazma Becerileri ve Okuma Stillerini inceleyen bir anlatsal derleme çalışmasıdır. Literatür taraması sürecinde Google Akademik, YÖK Tez, Proquest ve DergiPark veri tabanları kullanılmıştır. Taramada özel yetenekli öğrenciler, öğrenme güçlüğü belirtileri, okumaya yönelik tutum, okuma yazma becerileri ve okuma stilleri anahtar kelimeleri hem Türkçe hem de İngilizce karşılıklarıyla kullanılmıştır. Araştırmaya dahil edilecek kaynakların seçiminde; son on yılda yayımlanmış olması, doğrudan ilkökul öğrencileri örneklemine odaklanması ve ampirik bulgular sunması kriterleri belirlenmiştir. İnceleme sonucunda elde edilen veriler, konuyla ilgili mevcut literatürdeki boşlukları ve eğilimleri yansıtacak şekilde tematik bir çerçevede sentezlenerek tartışılmıştır. Elde edilen kaynaklar; kronolojik bir akışla değil, tematik bir yaklaşımla analiz edilerek kategorik şekilde sentezlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Özel yetenek, öğrenme güçlüğü, okuma yönelik tutum, okuma stilleri, okuma-yazma becerileri.

Learning Disability Symptoms, Reading Attitudes, Reading Styles, and Reading and Writing Skills of Gifted Students

Ceren Bahadır Cora

Abstract

Reading ability is known to be an important skill that improves an individual's academic success, mental processes, and vocabulary. Especially during primary school years, when students acquire this skill, it is crucial to design teaching processes by determining the relationships between reading skills and various variables, and by assessing students' reading skill levels. Like typically developing students in primary school, gifted students also have individual differences, and consequently, they differ in their acquisition of reading skills. Gifted students are known to learn faster, solve problems at a higher level, think deeply, and possess metacognitive skills compared to their peers; however, studies also indicate that gifted students experience difficulties in the form of heightened affective sensitivity, perfectionism, and social adjustment. In light of this information, it is evident that gifted students share common characteristics as well as differences, and may exhibit signs of learning disabilities. Since it is believed that examining the relationship between certain basic skill levels and the variables affecting them will contribute to the field in order to enable the necessary differentiation in the learning processes of students with twice-exceptional potential who exhibit both giftedness and learning disability symptoms, this study aims to first explain the general characteristics of gifted students, learning disability symptoms, attitudes towards reading, reading and writing skills, and reading styles, and to review and synthesize research explaining the relationships between them in a compilation study. In this context, this research is a narrative review study examining the symptoms of learning difficulties, attitudes towards reading, reading and writing skills, and reading styles of gifted students. The literature review process utilized Google Scholar, YÖK Thesis, Proquest, and DergiPark databases. In the screening, the keywords gifted students, learning disability symptoms, attitudes towards reading, reading and writing skills, and reading styles were used with both their Turkish and English equivalents. The criteria for selecting sources to be included in the research were: publication within the last ten years, direct focus on a sample of primary school students, and presentation of empirical findings. The data obtained from the review were synthesized and discussed within a thematic framework that reflects the gaps and trends in the existing literature on the subject. The sources obtained were analyzed and synthesized categorically, not in a chronological order, but through a thematic approach.

Keywords: Giftedness, learning disability, attitudes towards reading, reading styles, Reading-writing skills.

Sınıfta Yabancı Uyruklu Öğrenci Bulunan İlkokul Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimine Etkisine Yönelik İlkokul Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri

Ali Acarbaş^{1,*} & Ergün Öztürk²

¹ Erciyes Üniversitesi, daktilo38@gmail.com

² Erciyes Üniversitesi

Özet

Son yıllarda artan göç hareketleri, özellikle Türkiye gibi ülkelerde ilkokul sınıflarının demografik yapısını önemli ölçüde değiştirmiştir. Bu değişim, çok kültürlü sınıf ortamlarının oluşmasına neden olmuş ve sınıf yönetimi süreçlerini öğretmenler açısından daha karmaşık hale getirmiştir. Bu bağlamda, bu araştırmanın amacı, sınıflarında yabancı uyruklu öğrenci bulunan ilkokul öğretmenlerinin deneyim ve görüşlerine dayalı olarak bu öğrencilerin sınıf yönetimi sürecine etkilerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde olgubilim deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu, 2024–2025 eğitim-öğretim yılında Kayseri ilinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet ilkokullarında görev yapan 17'si kadın, 13'ü erkek olmak üzere toplam 30 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile belirlenmiş olup, temel ölçüt öğretmenlerin sınıflarında en az bir yabancı uyruklu öğrenci bulunmasıdır. Araştırma verileri, araştırmacı tarafından geliştirilen ve uzman görüşü alınarak son şekli verilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiş; tema, kategori ve alt kategoriler oluşturulmuştur. Araştırma bulguları, sınıflarda bulunan yabancı uyruklu öğrencilerin ağırlıklı olarak Suriye, Afganistan ve Irak uyruklu olduğunu ve öğretmenlerin en fazla zorlandıkları sınıf düzeyinin özellikle birinci sınıf olduğunu göstermektedir. Dil farklılığı, sınıf yönetimini olumsuz etkileyen en önemli unsur olarak öne çıkarken; iletişim güçlükleri, uyum sorunları ve zaman yönetimi problemleri de diğer önemli bulgular arasında yer almaktadır. Bunun yanı sıra kültürel farklılıkların öğrenciler arasında zaman zaman gruplaşmalara yol açtığı ve bu durumun sınıf içi etkileşimi etkilediği belirlenmiştir. Öte yandan, çok kültürlü sınıf ortamlarının öğrencilerde hoşgörü, empati ve kültürlerarası farkındalık gelişimine katkı sağladığı da tespit edilmiştir. Öğretmenlerin bu süreçte akran desteği, görsel materyal kullanımı, sadeleştirilmiş dil ve kapsayıcı öğretim uygulamaları gibi çeşitli stratejiler geliştirdikleri görülmüştür. İlgili literatür kapsamı doğrultusunda, öğretmenlere çok kültürlü eğitim ve sınıf yönetimi konusunda hizmet içi eğitimler verilmesi, yabancı uyruklu öğrenciler için dil destek programlarının geliştirilmesi ve uyum süreçlerinin sistemli şekilde planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı uyruklu öğrenciler, sınıf yönetimi, çok kültürlü eğitim, dil farklılığı

The Effects Of Foreign Students On Classroom Management: Primary School Teachers' Perspectives

Ali Acarbaş ^{1,*} & Ergün Öztürk ²

Abstract

Increasing migration movements in recent years have significantly transformed the demographic structure of primary school classrooms, particularly in countries such as Türkiye. This transformation has led to the emergence of multicultural classroom environments and has made classroom management more complex for teachers. In this context, the present study aims to examine the effects of foreign students on classroom management processes based on the experiences and perceptions of primary school teachers. This study was designed as a qualitative research using a phenomenological approach. The study group consisted of 30 primary school teachers (17 female, 13 male) working in public primary schools in Kayseri during the 2024–2025 academic year. Criterion sampling, one of the purposeful sampling methods, was used to select participants, and the main criterion was having at least one foreign student in the classroom. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher with expert consultation. The data obtained were analyzed using descriptive analysis techniques, and themes, categories, and subcategories were identified accordingly. The findings revealed that foreign students in classrooms were predominantly from Syria, Afghanistan, and Iraq, and that teachers experienced the greatest challenges in lower grade levels, especially in first grade. Language barriers emerged as the most significant factor negatively affecting classroom management, followed by issues related to communication, student adaptation, and time management. Additionally, cultural differences occasionally led to grouping behaviors among students, which influenced classroom interaction and learning processes. Despite these challenges, the findings also indicated that multicultural classroom environments contributed to the development of tolerance, empathy, and intercultural awareness among students. Teachers reported using various strategies such as peer support, visual materials, simplified language, and inclusive teaching practices to manage these challenges effectively. In line with the relevant literature, it is recommended to provide in-service training for teachers on multicultural education and classroom management, to develop language support programs for foreign students, and to systematically plan adaptation processes.

Keywords: Foreign students, classroom management, multicultural education, language barriers

Eğitim Örgütlerinde Toksik Liderlik

Şehriban Çıtak ^{1,*} & Aybala Çayır ²

¹ Aksaray Üniversitesi, citaksehrban68@gmail.com

² Aksaray Üniversitesi

Özet

Liderlik davranışı, bilimsel araştırmalarda üzerinde önemle durulan temel kavramlardan biridir. Bu alanda çok sayıda çalışma yapılmasına rağmen araştırmaların büyük bölümü, etkili liderlikle ilişkilendirilen özellikleri, davranış biçimlerini ve liderlik tarzlarını incelemektedir. Buna karşın örgütlerde işlevsiz bir liderlik türü olarak tanımlanan toksik liderliğin doğasını ve sonuçlarını doğrudan ele alan çalışmalar sınırlı kalmıştır. Toksik liderlik; liderin kendi konumunu güçlendirmek ve kişisel çıkarlarını korumak amacıyla çalışanları baskı altına aldığı, otoriter ve narsistik eğilimler sergilediği, örgüt üyelerini sistematik biçimde değersizleştirdiği ve bu tutumlarıyla çalışanların psikolojik ve fiziksel açıdan zarar görmesine neden olduğu bir liderlik biçimidir. Bu olumsuz nitelikler, konuya ilişkin bilimsel araştırmaların artmasına zemin hazırlamıştır. Bu çalışmanın amacı, toksik liderlik üzerine literatürde yer alan araştırmaları incelemek ve alanyazındaki bulguları bütüncül bir biçimde değerlendirmektir. Araştırmada betimsel içerik analizi yöntemi kullanılmış; 2022–2026 yılları arasında yayımlanan ve erişilebilen toplam 11 makale ve bildiri incelenmiştir. Elde edilen çalışmalar içerik yönünden analiz edilmiş ve bulgular yorumlanmıştır. Araştırma sonuçları, toksik liderliğin eğitim örgütleri üzerinde belirgin olumsuz etkiler yarattığını göstermektedir. Özellikle tükenmişlik, örgütsel sessizlik, örgütsel güven ve çalışanların psikolojik iyi oluşu gibi değişkenlerin toksik liderlikten etkilendiği ortaya çıkmıştır. Ayrıca toksik davranışların, diğer örgütsel faktörlere kıyasla örgütsel bağlılık üzerinde daha güçlü bir etkide bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toksik Liderlik, Liderlik

Toxic Leadership in Educational Organizations

Şehriban Çıtak ^{1,*} & Aybala Çayır ²

Abstract

Leadership behavior is one of the fundamental concepts emphasized in scientific research. Although numerous studies have been conducted in this field, the majority of research examines the characteristics, behaviors, and leadership styles associated with effective leadership. In contrast, studies directly addressing the nature and consequences of toxic leadership, defined as a dysfunctional type of leadership in organizations, remain limited. Toxic leadership is a form of leadership where the leader suppresses employees to strengthen their own position and protect their personal interests, exhibits authoritarian and narcissistic tendencies, systematically devalues organizational members, and causes psychological and physical harm to employees through these attitudes. These negative characteristics have paved the way for an increase in scientific research on the subject. The aim of this study is to examine the research on toxic leadership in the literature and to evaluate the findings in the literature in a holistic manner. Descriptive content analysis method was used in the research; a total of 11 articles and conference papers published and accessible between 2022 and 2026 were examined. The obtained studies were analyzed in terms of content, and the findings were interpreted. The research results show that toxic leadership has significant negative effects on educational organizations. Specifically, variables such as burnout, organizational silence, organizational trust, and employee psychological well-being have been found to be affected by toxic leadership. Furthermore, it was concluded that toxic behaviors have a stronger impact on organizational commitment compared to other organizational factors.

Keywords: Toxic Leadership, Leadership

Sınıf İçi Uygulamalarda Alternatif Bir Perspektif: Reggio Emilia Yaklaşımının İlkokul Kademesine Entegrasyonu Üzerine Bir Alanyazın Taraması

Yusuf Açıkgöz ^{1,*} & Musa Akşit ¹

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi, yusufacikgoz352@gmail.com

Özet

Yirmi birinci yüzyılın dinamik eğitim ihtiyaçları, öğrencileri yalnızca bilgi tüketicisi olmaktan çıkarıp bilginin aktif üreticisi konumuna taşıyan alternatif eğitim yaklaşımlarını zorunlu kılmaktadır. Geleneksel ve ezbere dayalı eğitim modellerinin, öğrencilerin çok yönlü gelişimini desteklemede yetersiz kaldığı eleştirileri, eğitimcileri yeni arayışlara yöneltmiştir. Her ne kadar erken çocukluk eğitime odaklanan bir model olarak doğmuş olsa da, bu yaklaşımın temel ilkeleri eğitimin her kademesine ilham verecek evrensel ve kapsayıcı bir nitelik taşımaktadır.

Bu çalışmanın temel amacı, Reggio Emilia eğitim felsefesinin ilkokul kademesindeki sınıf içi uygulamalara nasıl entegre edilebileceğini ve mevcut sınıf öğretmenliği pratiklerini nasıl zenginleştirebileceğini derinlemesine incelemektir. Nitel araştırma yöntemlerinden "doküman incelemesi" ve "sistemik alanyazın taraması" desenlerine dayalı olarak yürütülen bu betimsel çalışmada; ulusal ve uluslararası akademik veri tabanlarında yer alan hakemli makaleler, lisansüstü tezler ve yaklaşımın felsefesini oluşturan temel eserler incelenmiştir. Elde edilen veriler betimsel analiz tekniğiyle; "çocuğun yüz dili ve potansiyeli", "öğretmenin dinleyici ve araştırmacı rolü", "üçüncü öğretmen olarak fiziksel mekanın tasarımı" ve "süreci görünür kılan pedagojik dokümantasyon" temaları etrafında çözümlenmiştir.

Araştırma bulguları, Reggio Emilia prensiplerinin ilkokul müfredatına entegre edilmesinin, öğrencilerin içsel motivasyonunu, eleştirel düşünme ve problem çözme becerileri ile yaratıcı ifade biçimlerini önemli ölçüde artırdığını göstermektedir. Özellikle, çocukların sanat, müzik, drama, matematik ve doğa bilimleri gibi farklı disiplinleri bir arada kullanarak kendilerini çok boyutlu ifade etmelerine olanak tanıyan "yüz dil" (the hundred languages) metaforunun, sınıf içi uzun soluklu projelerle (progettazione) desteklendiğinde sadece duyuşsal değil, akademik başarıyı da olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Bunun yanı sıra, geleneksel ve sonuç odaklı not değerlendirme sistemleri yerine, süreç odaklı "pedagojik dokümantasyon" kullanımının, öğrencinin bilişsel yolculuğunu görünür kıldığı, hem öğretmenin kendi pedagojik pratiğini yansıtıcı (reflektif) bir şekilde değerlendirmesine hem de ailenin eğitim sürecine aktif katılımına imkan tanıdığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, Reggio Emilia yaklaşımının ilkokul sınıflarında birebir ve kopyalanarak uygulanacak katı bir reçete olmaktan ziyade, sınıf öğretmenlerinin kendi okullarının kültürel, sosyal ve fiziksel dinamiklerine göre yeniden inşa edebilecekleri esnek ve dönüştürücü bir pedagojik çerçeve sunduğu vurgulanmaktadır. Sınıf öğretmenlerine, öğrenme

ortamlarını keşfi teşvik eden "üçüncü bir öğretmen" olarak yeniden düzenlemeleri ve çocukların potansiyellerini ortaya çıkaracak esnek müfredat uygulamalarına ağırlık vermeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Reggio Emilia, Alternatif Eğitim Uygulamaları, Sınıf Öğretmenliği, Pedagojik Dokümantasyon,

An Alternative Perspective in Classroom Practices: The Primary School Approach of the Reggio Emilia Approach A Literature Review on Integration Into the Stage

Yusuf Açıkgöz ^{1,*} & Musa Akşit ¹

Abstract

The dynamic educational needs of the twenty-first century necessitate alternative educational approaches that transform students from mere consumers of information into active producers of knowledge. Criticisms that traditional and rote-based educational models are inadequate in supporting the multifaceted development of students have directed educators toward new pursuits. Although it originated as a model focused on early childhood education, the fundamental principles of this approach possess a universal and inclusive quality that can inspire every level of education.

The main purpose of this study is to examine in depth how the Reggio Emilia educational philosophy can be integrated into classroom practices at the primary school level and how it can enrich current primary school teaching practices. In this descriptive study, conducted based on "document analysis" and "systematic literature review" designs from qualitative research methods, peer-reviewed articles, postgraduate theses, and foundational works constituting the philosophy of the approach found in national and international academic databases were examined. The obtained data were analyzed using the descriptive analysis technique around the themes of "the hundred languages and potential of the child," "the teacher's role as a listener and researcher," "the design of the physical space as a third teacher," and "pedagogical documentation that makes the process visible."

Research findings indicate that the integration of Reggio Emilia principles into the primary school curriculum significantly increases students' intrinsic motivation, critical thinking and problem-solving skills, and creative forms of expression. In particular, it was observed that the "hundred languages" metaphor, which allows children to express themselves multidimensionally by using different disciplines such as art, music, drama, mathematics, and natural sciences together, positively affects not only affective but also academic success when supported by long-term classroom projects (progettazione). Furthermore, it has been determined that the use of process-oriented "pedagogical documentation" instead of traditional and outcome-oriented grading systems makes the student's cognitive journey visible, enabling both the teacher to evaluate their own pedagogical practice in a reflective manner and the family to actively participate in the educational process. In conclusion, it is emphasized that the Reggio Emilia approach offers a flexible and transformative pedagogical framework that primary school teachers can reconstruct according to the cultural, social, and physical dynamics of their own schools, rather than being a rigid prescription to be applied identically and copied in primary school classrooms. It is recommended that primary school teachers reorganize learning environments as

a "third teacher" that encourages exploration and focus on flexible curriculum applications that will reveal the potentials of the children.

Keywords: Reggio Emilia, Alternative Education Practices, Classroom Teaching, Pedagogical Documentation,

Harezmi Eğitim Modeli ile Akran Zorbalığına İlişkin Öğrenci Deneyimleri: Fenomenolojik Bir İnceleme

Şeyma Cinkara

Harran Üniversitesi, seymanurka@hotmail.com

Özet

Harezmi Eğitim Modeli; Bilgisayar Bilimleri, Fen ve Matematik Bilimleri, Sosyal Bilimler, Sanat ve Tasarım ile Spor Bilimleri alanlarını disiplinlerarası bir potada eriten; algoritmik düşünme ve teknoloji entegrasyonu ile hayatın içinden sorunlara (HİS) yenilikçi çözümler üretmeyi hedefleyen özgün bir öğretim tasarımıdır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin "yetkin ve erdemli insan" yetiştirme vizyonuyla örtüşen bu model; bilgiyi beceriye, beceriyi görgüye dönüştürerek millî ve manevi değerlerle harmanlanmış bir eğitim ekosistemi sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Maarif Modeli'nin bütüncül eğitim anlayışına uygun olarak Harezmi Eğitim Modeli kapsamında yürütülen akran zorbalığı temalı etkinlik sürecinin ilkökul 3. sınıf öğrencileri tarafından nasıl deneyimlendiğini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik (olgubilim) desende kurgulanmıştır. Çalışma grubunu, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında bu modeli uygulayan bir ilkökulun 3. sınıfında öğrenim gören 25 öğrenci ve uygulama sürecini yürüten 3 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Süreçte her sınıf öğretmeni; bilişim teknolojileri, görsel sanatlar ve sosyal bilimler gibi farklı disiplinlere yönelik öğrenme tasarımları geliştirerek sürece çok boyutlu bir katkı sunmaktadır.

Araştırmada, öğrencilerin kendi yaşantılarından yola çıkarak belirledikleri "Arkadaşlarımın bana karşı kırıncı davrandığını hissettiğimde üzülyorum" HİS cümlesi temel olgu olarak ele alınmıştır. 14 hafta boyunca uygulanan; "İç Ses Kısa Filmi", "Kalp İzleri Deneyi", "İyilik Kutusu" ve "İyilik Zinciri" gibi somut etkinlikler veri toplama sürecinin odağını oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri; katılımcıların sürece ilişkin başlangıç algılarını belirleyen öğrenci ve öğretmen beklenti formları, öğretmen yansıtıcı günlükleri ve yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmaktadır. Veri toplama ve analiz süreci devam etmekle birlikte; araştırmacıların uygulama sürecindeki gözlemlerine ve elde edilen ilk verilere dayanarak, disiplinlerarası ve somutlaştırma temelli etkinliklerin öğrencilerin empati düzeylerinde bir farkındalık oluşturmaya başladığı söylenmektedir. Başlangıçta zorbalığı genellikle fiziksel bir eylem olarak tanımlayan öğrencilerin, Harezmi modelinin sunduğu farklı disiplinlere ait etkinliklerle bu olguyu "duygusal bir iz" olarak anlamlandırmaları ve çatışma çözümünde Maarif Modeli'nin değerler eğitimi vizyonuna uygun yapıcı stratejiler geliştirmeleri beklenmektedir. Araştırmada elde edilen veriler, nitel veri analizi tekniklerinden içerik analizi yöntemiyle çözümlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran Zorbalığı, Harezmi Eğitim Modeli, Fenomenoloji, Disiplinlerarası Yaklaşım, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli.

Student Experiences of Peer Bullying Using the Harezmi Educational Model: A Phenomenological Study

Şeyma Cinkara

Abstract

The Harezmi Education Model is a unique instructional design that integrates the fields of Computer Science, Science and Mathematics, Social Sciences, Art and Design, and Sports Science into an interdisciplinary framework; it aims to generate innovative solutions to real-life problems (RLP) through algorithmic thinking and technology integration. Aligning with the “Turkey Century Education Model’s” vision of cultivating “competent and virtuous individuals,” this model offers an educational ecosystem that blends national and spiritual values by transforming knowledge into skills and skills into character. The purpose of this study is to reveal how third-grade elementary school students experienced the peer bullying-themed activity process conducted within the Harezmi Education Model, in accordance with the Maarif Model’s holistic educational approach. The research was designed using the phenomenological (phenomenology) approach within qualitative research methods. The study group consists of 25 third-grade students attending a primary school implementing this model during the 2025–2026 academic year, along with three classroom teachers overseeing the implementation process. In this process, each classroom teacher contributes a multidimensional perspective by developing learning designs tailored to various disciplines, such as information technology, visual arts, and social sciences. In the study, the “FEELING” statement identified by the students based on their own experiences—“I feel sad when I feel that my friends are being hurtful toward me”—was taken as the core finding. Concrete activities implemented over 14 weeks—such as the “Inner Voice Short Film,” the “Heart Traces Experiment,” the “Kindness Box,” and the “Kindness Chain”—form the focus of the data collection process. The study’s data is collected through student and teacher expectation forms that determine participants’ initial perceptions of the process, teacher reflective journals, and semi-structured interviews. While the data collection and analysis process is ongoing, based on the researchers’ observations during the implementation phase and the initial data obtained, it is noted that interdisciplinary and concretization-based activities have begun to foster awareness regarding students’ empathy levels. It is anticipated that students, who initially defined bullying as a physical act, will come to understand this phenomenon as an “emotional trace” through activities from various disciplines offered by the Harezmi model, and will develop constructive strategies for conflict resolution aligned with the Maarif Model’s vision of values education. The data obtained in the study is being analyzed using content analysis, a qualitative data analysis technique.

Keywords: Peer Bullying, Harezmi Education Model, Phenomenology, Interdisciplinary Approach, Türkiye Century Education Model.

Sınıf İçi Etkileşim Uygulamaları: 1995'ten 2025'e kadar 30 yıllık araştırmaların sistematik bir incelemesi

Nergiz Kardaş İşler ¹ & Semiha Yaren Tukaç ^{2,*}

¹ Hacettepe Üniversitesi

² Hacettepe Üniversitesi, semihayarentukac25@hacettepe.edu.tr

Özet

Sınıf içi etkileşim çalışmaları, sınıftaki sözlü davranışların ötesinde beden dili, öğretim materyallerinin kullanım yolu, sınıfın fiziksel düzenlemesi gibi çok sayıda kaynağın hassas bir şekilde koordine edilmesini ve incelenmesini içeren çeşitli pratikler gerektirir. Gerçek sınıf verisine dayanan bu tür araştırmalar, öğretmenlerin pedagojik yeterlikler literatürüne önemli düzeyde katkı sunmaktadır. Sınıf içi etkileşim araştırmaları son yıllarda artış gösterse de 6-12 yaş grubu çocuklarının öğrenme ortamlarındaki etkileşim araştırmalarının hala yeterli düzeyde olmadığı görülmektedir. Bu çalışma ile Ocak 1995 ile Aralık 2025 arasında Web of Science veri tabanında “eğitim ve eğitim bilimleri” araştırma alanında yayınlanan ve 6-12 yaş dönemi çocukların ve/veya bu dönem öğretmenlerinin çalışmaları incelenmiştir. Uluslararası dergilerde en yaygın kullanılan dilin İngilizce olmasından dolayı sadece İngilizce araştırmalar kapsama dahil edilmiş, derleme ve kitap/kitap bölümü inceleme yazıları ve erken görünümde yer alan yayınlar kapsam dışında bırakılmıştır. Bu kriterler kapsamında bu çalışma ile 233 araştırma makalesi gözden geçirilmiştir. Yapılan tarama sonucunda araştırmaların yöntemi, etkileşime müdahalede bulunulup bulunulmadığı, hangi disiplinlere yönelik olduğu, veri toplama ve analiz yöntemleri ve hangi ülkede yürütüldüğü açıklanmakta ve bu araştırmaların zaman içindeki değişimleri ve tekrarlı durumları vurgulanmıştır. Bulgular; etkileşim araştırmalarında büyük çoğunlukla sınıflarda doğal olarak oluşan etkileşime odaklanıldığını gösterirken; nicel araştırma yöntemlerini kullanan araştırmalarda araştırma ortamına müdahale edildiği ve karşılaştırma ya da etkililik analizleri yapıldığı görülmüştür. Bunlara ek olarak, araştırmaların çoğunluğunun bazı temel alanlarda yürütüldüğü tespit edilmiştir. Bunlar: (1) dil eğitimi uygulamaları, (2) sınıf yönetimi uygulamaları, (3) teknoloji aracılı etkileşim, (4) işbirlikli çalışmalar ve (5) öğretmen-öğrenci diyaloglarıdır. Araştırmaların yıllara göre dağılımı incelendiğinde ise en fazla yayın sayısının son iki yılda (2024 ve 2025) olması, sınıf içi etkileşim araştırmalarının yıllar geçtikçe artma eğiliminde olduğunu net bir şekilde göstermektedir. Gelecekteki araştırmalarda, disiplinler arası bir yaklaşım benimsenmesi ve sınıf içi etkileşim mekanizmalarına mikro düzeyde odaklanılması gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf içi konuşma, etkileşim, ilkokul, doküman analizi

Classroom Interactional Practices: A Systematic review of 30 years of research from 1995 to 2025

Nergiz Kardaş İşler ¹ & Semiha Yaren Tukaç ^{2,*}

Abstract

Studies of classroom interaction require careful coordination and analysis of various factors, such as multimodality, instructional materials and the classroom setting. These factors go beyond mere verbal behavior. These studies, based on real classroom data, make a significant contribution to literature on teachers' pedagogical competencies. Although research on classroom interaction has increased in recent years, there is still insufficient research on interaction in learning environments for 6–12-year-olds. This study examined research published in the 'Education and Educational Sciences' field in the Web of Science database between January 1995 and December 2025. The study focused on children aged 6–12 and/or teachers of this age group. As English is the most widely used language in international journals, only English-language studies were included in this study. Review articles, book chapters and early access were excluded. A total of 233 research articles were reviewed for this study within the scope of these criteria. The results describe the research methods employed, whether interventions were made in the interactions, the disciplines targeted, the data collection and analysis methods used, and the countries in which the studies were conducted. The results also highlight changes over time and instances of repetition. The findings showed that majority of the studies focus primarily on natural classroom interactions. However, studies using quantitative research methods tend to involve interventions in the research environment, as well as comparative or effectiveness analyses. Additionally, it has been found that the majority of research is conducted in just a few key areas. These are: (1) language teaching practices; (2) classroom management practices; (3) technology-mediated interaction; (4) collaborative work; and (5) teacher–student dialogue. Examining the distribution of publications by year reveals a significant increase in the last two years (2024 and 2025), indicating a growing trend in classroom interaction research. Future research should adopt a multidisciplinary approach, focusing on classroom interaction mechanisms at a micro level.

Keywords: Classroom talk, interaction, primary school, document analysis

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Algıladıkları Okul İklimi ve Öz Düzenleme Becerilerinin Prososyal Davranışlar Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

Ümmühan Tuba Kocabay ^{1,*}, Büşra Koçak Macun ² & Osman Aslan ³

¹ Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, ummuhantuba@gmail.com

² Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

³ Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin okul ortamına dair algıları (okul iklimi) ve kendi öğrenme süreçlerini yönetme becerilerinin (öz düzenleme), başkalarına yardım etme ve iş birliği yapma gibi sosyal davranışları (prososyal davranışlar) üzerindeki etkisini belirlemektir. Alanyazında bu üç değişkenin ilkokul düzeyinde birlikte ele alındığı çalışmaların sınırlı olması nedeniyle, eğitimin sosyal ve akademik gelişim süreçlerini bütüncül bir bakış açısıyla anlamaya katkı sunması beklenmektedir. Bu araştırma, nicel araştırma yaklaşımı doğrultusunda ilişkisel tarama modeline dayalı olarak yürütülecektir. Bu doğrultuda araştırmada, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin algıladıkları okul iklimi ile öz düzenleme becerilerinin prososyal davranışlar üzerindeki etkisi incelenecektir. Araştırmanın evrenini Ağrı il merkezi ve ilçelerindeki 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem olarak uygun örnekleme yöntemi ile seçilen yaklaşık 350 öğrenciye ulaşılması planlanmaktadır. Çalışmada İlkokullar İçin Kısaltılmış Okul İklimi Ölçeği (Sözer, Yılmaz ve Kasa Ayten, 2018), Öz Düzenleme Ölçeği (Yılmaz, 2020) ve Çocuk Prososyallik Ölçeği (Ata ve Artan, 2022) kullanılacaktır. Çalışmanın veri toplama süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul İklimi, Öz Düzenleme Becerileri, Prososyal Davranışlar, İlkokul Öğrencileri

Examining the Effects of Perceived School Climate and Self-Regulation Skills on Prosocial Behaviors of Fourth-Grade Primary School Students

Ümmühan Tuba Kocabay ^{1,*}, Büşra Koçak Macun ² & Osman Aslan ³

Abstract

This study aims to investigate the effects of primary school fourth-grade students' perceptions of school climate and their self-regulation skills on their prosocial behaviors, such as helping others and cooperation. Given the limited number of studies examining these three variables together at the primary school level, this research is expected to contribute to a more comprehensive understanding of students' social and academic development from a holistic perspective. The study is designed within a quantitative research framework and employs a correlational survey model. The population of the study consists of fourth-grade students enrolled in primary schools in the central district and surrounding districts of Ağrı, Türkiye. The sample is planned to include approximately 350 students selected through convenience sampling. Data will be collected using three instruments: the Primary School Short Form School Climate Scale (Sözer, Yılmaz, & Kasa Ayten, 2018), the Self-Regulation Scale (Yılmaz, 2020), and the Child Prosociality Scale (Ata & Artan, 2022). The data collection process is currently ongoing.

Keywords: School Climate, Self-Regulation, Prosocial Behavior, Primary School Students

Ortaokul Düzeyinde Sosyal Duygusal Öğrenme Araştırmalarının Sistematik Analizi: Eğilimler ve Gelecek Yönelimleri

Mustafa Atmaca^{1,*} & Bünyamin Bavlı²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı, mustafaatmaca.ma@gmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Sosyal-duygusal öğrenme (SDÖ); bireyin kendisinin ve başkalarının duygularını tanıması, ifade etmesi ve kontrol etmesi gibi davranışların yanı sıra, kişinin çevresi ve çevresindeki bireylerle aktif bir iletişim ve etkileşim içinde olması durumu olarak tanımlanabilir (Elias, 2003).SDÖ kavramının tanımı ve kapsamı, CASEL (Collaborative for Academic Social and Emotional Learning- Akademik Sosyal ve Duygusal Öğrenme İş Birliği) olarak bilinen eğitim ve düşünce kuruluşu tarafından geniş kapsamlı bir şekilde ele alınmaktadır (CASEL, 2020).Sosyal ve duygusal öğrenme kavramının, eğitim sistemleri içerisinde akademik eğitime paralel ve onu tamamlayıcı bir unsur olarak yer aldığı söylenebilir. 2024-2025 eğitim-öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) içeriğinin de sosyal-duygusal öğrenme kavramları ile harmanlanarak hazırlandığı görülmektedir (Uzun, 2025). Bu kapsamda, bu araştırmanın amacı ortaokul düzeyinde sosyal ve duygusal öğrenmeye yönelik yapılan araştırmaların sistematik olarak incelenmesidir. Araştırmada sistematik derleme yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırma, Sistematik Derlemeler ve Meta-Analizler için Tercih Edilen Raporlama Ögeleri (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses - PRISMA) olarak bilinen bilimsel protokole bağlı kalınarak gerçekleştirilmiştir. PRISMA şablonu, sistematik derlemelerde yol gösterici ve kolaylaştırıcı bir akademik protokol olarak karşımıza çıkmaktadır (Karaçam, 2013). Veri kaynağını ise Yükseköğretim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi'nde (YÖKTEZ) yer alan lisansüstü çalışmalar oluşturmuştur. “Sosyal duygusal öğrenme” anahtar kelimesiyle yapılan taramada, 2006–2026 yılları arasında 102 teze ulaşılmıştır. Tez türü, çalışma yılı, araştırma grubu, araştırma türü ve uygulama niteliğine ilişkin dâhil etme ve dışlama ölçütleri doğrultusunda, ortaokul seviyesinde yer alan 37 tez analiz kapsamına alınmıştır. Araştırma verileri doküman analizi yöntemiyle çözümlenmiş; tezler, kategorileri, çalışma yılı, yöntem, çalışma grubu ve temel bulgular açısından sistematik olarak kodlanmıştır. Yürütülen çalışmalarda SDÖ ile ilgili uygulanan eğitim ve programların öğrencilerde pozitif yönde değişimlere yol açtığı; SDÖ kavramının eğitim, aile, sosyal çevre ve bireysel özelliklerle yakından ilgili olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Araştırma yöntemleri açısından, çalışmalarda nicel ve karma yöntemlerin daha belirgin şekilde tercih edildiği tespit edilmiştir. Kontrol gruplu deneysel model, yarı deneysel desen, iç içe karma desen ve ilişkisel tarama modeli gibi araştırma modellerinin ise birbirine yakın oranlarda tercih edildiği görülmüştür. Sonuç olarak, ortaokul seviyesinde yapılan araştırmaların genellikle lisansüstü çalışmalar

kapsamında gerçekleştirildiği belirlenmiştir. Bununla birlikte, literatürde bu konuda yapılması gereken çok sayıda araştırma alanı bulunduğu dūřünölmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortaokul, Sosyal Duygusal Öğrenme, Eğilimler, Gelecek Yönelimleri

Systematic Analysis of Social Emotional Learning Research at the Middle School Level: Trends and Future Directions

Mustafa Atmaca^{1,*} & Bünyamin Bavlı²

Abstract

Social-emotional learning (SEL) can be defined as a state in which an individual recognizes, expresses, and controls their own and others' emotions, as well as actively communicates and interacts with their environment and the individuals around them (Elias, 2003). The definition and scope of the SEL concept are extensively addressed by the educational and think tank known as CASEL (Collaborative for Academic Social and Emotional Learning) (CASEL, 2020). It can be said that the concept of social and emotional learning exists within education systems as an element that runs parallel to and complements academic education. The Turkish Century Education Model, which is set to be implemented from the 2024-2025 academic year onwards, appears to have been developed by incorporating social-emotional learning concepts (Uzun, 2025). The aim of this research is to systematically review studies on social and emotional learning in Middle schools. This study employed a systematic review method. It was conducted in accordance with the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) scientific protocol. The PRISMA template is a guiding and facilitating protocol for systematic reviews (Karaçam, 2013). The data source consisted of postgraduate studies located in the Higher Education Council and the National Thesis Centre. A search using the keyword "social emotional learning" yielded 102 theses covering the years 2006–2026. Based on inclusion and exclusion criteria regarding thesis type, year of study, research group, type of research, and nature of application, 37 theses at the middle school level were included in the analysis. The research data were analysed using document analysis. The theses were systematically coded in terms of category, year of study, methodology, study group and main findings. Studies presented that training and programmes related to social-emotional learning (SEL) lead to positive changes in students, and that the concept of SEL is closely related to education, family, social environment and individual characteristics. In terms of research methods, quantitative and mixed methods were found to be the most popular choice in the studies. Similar proportions of studies used research models such as experimental designs with control groups, quasi-experimental designs, nested mixed designs and correlational survey models. In conclusion, it was determined that research conducted at middle school level is generally carried out as part of postgraduate studies. However, it is believed that numerous areas of research are needed in this regard.

Keywords: Social-emotional learning, Middle School, Trends, Future Directions

Ortografik Farkındalıktan Akıcı Yazmaya: Doğru Okuma Hızı ve Anlama Becerisinin Seri Aracılık Rolü

Serpil Elalmış^{1,*}, Seyit Ateş¹ & Fatih Çetin Çetinkaya²

¹ Gazi Üniversitesi, serpilelalmisi@gmail.com

² Düzce Üniversitesi

Özet

Doğruluk, hız ve prozodi olmak üzere üç ana unsurdan oluşan akıcı okuma becerisi okuma ve anlama başarısının temelini oluşturmaktadır. Okumada doğruluğun ve hızın sürdürülebilir biçimde sağlanabilmesi ise büyük ölçüde kelime tanıma becerisine bağlıdır. Ancak gerek kelime tanıma becerisinin otomatikleşmesinde gerekse anlamın kurulmasında hangi bilişsel becerilerin etkili olduğu yeterince açıklanmamaktadır. Kelime tanıma becerisi için okurun zihnindeki o kelimeye ilişkin ortografik forma (yazım bilgisine) erişmesi gerekmektedir. Dolayısıyla bir kelimenin ortografisinin tam ve yüksek kaliteli bir şekilde temsil edilmesi, okurun daha hızlı ve kolay kelime tanımasına olanak tanımaktadır. Bu durum, okuma sırasında anlamın geri çağrılmasını ve dolayısıyla okuduğunu anlamayı kolaylaştırmaktadır. Aynı zamanda okuma ve yazmanın birbirinden ayrı temsiller kullanılan süreçler olmadığı, aksine sıkı biçimde ilişkili oldukları ifade edilmektedir. Tüm bunlara bağlı olarak bu çalışmanın amacı doğru okuma hızının kelime düzeyinde ortografik farkındalık becerileri ile okuduğunu anlama arasındaki aracılık rolünün incelenmesidir. Buna ek olarak çalışmanın bir diğer amacı kelime düzeyindeki ortografik farkındalığın akıcı yazma üzerindeki etkisinde doğru okuma hızı ve okuduğunu anlamanın seri aracılık rolünün incelenmesidir. Çalışma, yordayıcı korelasyonel tarama modeline göre gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu 82 ilkokul üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrencilerin okuduğunu anlama becerisinin ölçülmesinde müfredat temelli değerlendirme; kelime düzeyinde ortografik farkındalık becerilerinin ölçülmesinde Kelime Düzeyinde Ortografik Farkındalık Testi, Doğru okuma hızının ölçülmesinde “Öğrencinin 60 saniyelik sesli okuma sırasında doğru okuduğu kelimelerin sayısı” formülü kullanılmıştır. Öğrencilerin akıcı yazma becerileri 3 dakikada yazılan doğru kelime sayısı esas alınarak kopyalama, dikte ve hikaye yazma üzerinden ölçülmüştür. Araştırma verilerinin analizinde SPSS ve AMOS paket programları kullanılmıştır. Kelime düzeyinde ortografik farkındalığın doğru okuma becerisi üzerinde ($\beta=.44$, $p < .001$), doğru okumanın okuduğunu anlama becerisi üzerinde ($\beta=.47$, $p < .001$) ve kelime düzeyindeki ortografik farkındalık becerisinin okuduğunu anlama becerisi üzerinde ($\beta=.44$, $p < .001$) doğrudan etkisinin olduğu ve bu etkinin anlamlı olduğu görülmektedir. Doğru okuma hızı modele dâhil edildiğinde de ($\beta=.23$, $p < .05$) anlamlılığını korumaktadır. Bu da doğru okuma hızının bu ilişkide kısmi aracı rolüne sahip olduğunu göstermektedir. Kelime düzeyinde ortografik farkındalığın akıcı yazma becerileri üzerinde ($\beta=.58$, $p < .001$) ve okuduğunu anlama becerisinin akıcı yazma becerileri üzerinde ($\beta=.45$, $p < .001$) doğrudan etkisinin

olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Doğru okuma hızı ve okuduğunu anlama becerisi modele dâhil edildiğinde de ($\beta=.39$, $p < .05$) anlamlılığını korumaktadır. Bu da doğru okuma hızının ve okuduğunu anlama becerisinin bu ilişkide kısmi aracı rolüne sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortografik farkındalık, okuduğunu anlama, akıcı yazma, doğru okuma hızı

From Orthographic Awareness to Writing Fluency: The Serial Mediating Role of Accurate Reading Rate and Reading Comprehension Skills

Serpil Elalmış^{1,*}, Seyit Ateş¹ & Fatih Çetin Çetinkaya²

Abstract

Reading fluency, which comprises three main components—accuracy, rate, and prosody—constitutes the foundation of reading and comprehension success. The sustained achievement of accuracy and rate in reading largely depends on word recognition skills. However, the cognitive processes underlying both the automatization of word recognition and the construction of meaning have not been sufficiently clarified. According to the Lexical Quality Hypothesis, successful word recognition requires the reader to access the orthographic representation (spelling knowledge) of a word stored in memory. Accordingly, the precise and high-quality representation of a word's orthography enables faster and more efficient word recognition. This, in turn, facilitates the retrieval of meaning during reading and thereby supports reading comprehension. Moreover, reading and writing are not considered independent processes relying on separate representations; rather, they are closely interconnected. Based on this framework, the primary aim of the present study is to examine the mediating role of accurate reading rate in the relationship between word-level orthographic awareness and reading comprehension. Additionally, the study aims to investigate the serial mediating roles of accurate reading rate and reading comprehension in the relationship between word-level orthographic awareness and writing fluency. The study was conducted using a predictive correlational research design. The sample consisted of 82 third-grade primary school students. Curriculum-based assessment was used to measure reading comprehension, while the Word-Level Orthographic Awareness Test was employed to assess orthographic awareness skills. Accurate reading rate was measured using the number of correctly read words within a 60-second oral reading task. Writing fluency was evaluated based on the number of correctly written words produced in three minutes across copying, dictation, and narrative writing tasks. Data were analyzed using the SPSS and AMOS software packages. The findings revealed that word-level orthographic awareness had a direct and significant effect on accurate reading ($\beta = .44, p < .001$), accurate reading had a direct and significant effect on reading comprehension ($\beta = .47, p < .001$), and word-level orthographic awareness also had a direct and significant effect on reading comprehension ($\beta = .44, p < .001$). When accurate reading rate was included in the model, its effect remained significant ($\beta = .23, p < .05$), indicating a partial mediating role. Furthermore, word-level orthographic awareness ($\beta = .58, p < .001$) and reading comprehension ($\beta = .45, p < .001$) were found to have direct and significant effects on writing fluency. When accurate reading rate and reading comprehension were included in the model, the effect remained significant ($\beta = .39, p < .05$), suggesting that both variables function as partial mediators in this relationship.

Keywords: Orthographic awareness, reading comprehension, writing fluency, accurate reading rate

İlkokul 1. Sınıf Öğrencilerinde Sosyal-Duygusal Becerilerin Geliştirilmesinde "İyilik Takvimi" Uygulaması

Ayşegül Gençyürek

Ali Kuşçu İlkokulu, gencyurekaysegul@gmail.com

Özet

İlkokul birinci sınıf, çocukların akademik becerilerin yanı sıra sosyal ve duygusal olgunlaşma süreçlerinin en kritik evrelerinden biridir. Bu dönemde öğrencilerde gözlenen bencil davranışlar, empati eksikliği, akran çatışmaları ve paylaşma konusundaki isteksizlik, sadece sınıf yönetimini zorlaştırmakla kalmayıp okul iklimini de olumsuz etkilemektedir. Değerler eğitiminin somutlaştırılması ve davranışa dönüştürülmesi, bu yaş grubunda kalıcı bir vicdan gelişimi için zorunluluk arz etmektedir.

Bu çalışmanın amacı, 34 öğrenciden oluşan bir birinci sınıf şubesinde, "İyilik Takvimi" uygulaması aracılığıyla öğrencilerin empati kurma, paylaşma ve yardımlaşma gibi sosyal-duygusal becerilerini geliştirmek ve sınıf içindeki akran zorbalığını/çatışmalarını azaltmaktır.

Çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden "Eylem Araştırması" desenine göre kurgulanmıştır. Uygulama süreci 30 günü kapsamaktadır. Veri toplama aracı olarak, uygulama öncesinde öğrencilerin birbirlerine karşı tutumlarını belirlemek amacıyla "Öğretmen Gözlem Formu" (ön-test) kullanılmıştır. Uygulama kapsamında hazırlanan 30 günlük takvimde, her gün için somut bir iyilik görevi belirlenmiştir. Ailelerin sürece aktif katılımı sağlanarak ev ve okul eksenli bir denetim mekanizması oluşturulmuştur. Görevini tamamlayan öğrenciler takvimlerini işaretlemiş ve süreç sonunda nitel verilerin toplanması için son-test mahiyetinde bir değerlendirme gözlemi yapılmıştır.

Uygulama sonunda elde edilen bulgular, öğrencilerin birbirlerine karşı daha nazik ve anlayışlı tutumlar geliştirdiğini göstermektedir. Özellikle çatışma çözme becerilerinde artış, akranlar arası itme-kakma gibi fiziksel müdahalelerde ise belirgin bir azalma gözlemlenmiştir. Velilerden alınan geri bildirimler, çocukların sadece okulda değil, aile içinde de daha yardımsever ve empatik davrandıklarını ortaya koymuştur.

"İyilik Takvimi" uygulaması, soyut bir kavram olan "iyiliğin" davranışsal bir rutine dönüşmesinde etkili olmuştur. Süreç sonunda verilen "İyilik Sertifikası", olumlu davranışın pekiştirilmesinde motivasyonel bir araç olarak işlev görmüştür. Bu modelin, sınıf yönetimi sorunları yaşayan ve akran ilişkilerini güçlendirmek isteyen diğer sınıf öğretmenleri tarafından da yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Yönetimi, Değerler Eğitimi, Empati, İyilik Takvimi, 1. Sınıf

Implementation of the "Kindness Calendar" to Enhance Social-Emotional Skills in 1st Grade Primary School Students

Ayşegül Gençyürek

Abstract

The first grade of primary school is one of the most critical stages in children's social and emotional maturation processes, alongside academic skills. Self-centered behaviors, lack of empathy, peer conflicts, and reluctance to share observed during this period not only complicate classroom management but also negatively affect the school climate. Concrete representation and transformation of values education into practice are essential for the permanent development of conscience in this age group.

The aim of this study is to develop social-emotional skills such as empathy, sharing, and cooperation and to reduce peer bullying/conflicts through the "Kindness Calendar" application in a first-grade classroom consisting of 34 students.

The study was designed according to the "Action Research" pattern, one of the qualitative research methods. The implementation process covers 30 days. As a data collection tool, a "Teacher Observation Form" (pre-test) was used before the application to determine the students' attitudes towards each other. Within the scope of the application, a 30-day calendar was prepared, and a concrete task of kindness was determined for each day. Active participation of families was ensured, and a home-and-school-based supervision mechanism was established. Students who completed their tasks marked their calendars, and an evaluation observation was conducted as a post-test to collect qualitative data at the end of the process.

The findings obtained at the end of the application show that students developed more polite and understanding attitudes towards each other. In particular, an increase in conflict resolution skills and a significant decrease in physical interventions such as pushing and shoving between peers were observed. Feedback from parents revealed that children acted more helpful and empathetic not only at school but also within the family.

The "Kindness Calendar" application has been effective in transforming the abstract concept of "kindness" into a behavioral routine. The "Kindness Certificate" given at the end of the process functioned as a motivational tool in reinforcing positive behavior. It is recommended that this model be disseminated by other classroom teachers who experience classroom management problems and want to strengthen peer relationships.

Keywords: Classroom Management, Values Education, Empathy, Kindness Calendar, 1st Grade

Düşünme Dostu Öğretmen ve Sınıf İklimi

Fatma Nur Çaylı^{1,*}, Hüseyin Bilgehan Cırık¹, Gökçe Nur Bozgeyik¹ & Nuri Can Aksoy¹

¹ *Hasan Kalyoncu Üniversitesi, caylinur7@gmail.com*

Özet

Günümüzde eğitim sistemleri, bilgi aktarımından ziyade öğrencilerin üst düzey düşünme becerilerini geliştirmeyi hedefleyen bir anlayışa dayanmaktadır. Uluslararası PISA ve TIMSS gibi değerlendirme uygulamalarında bilgi ve beceri temelli sorulara yer verilmekte, benzer şekilde Türkiye’de ulusal merkezi sınavlarda da beceri temelli ölçme yaklaşımları öne çıkmaktadır. Ancak etkili düşünme yalnızca doğal bir süreç olmayıp bilinçli bir öğretim sürecinin parçasıdır ve bilginin düşünme eylemine dönüşmesinde öğretmen ile sınıf iklimi belirleyici rol oynamaktadır. Bu çalışmada, ilkokul sınıf ortamında öğretmenlerin düşünmeyi destekleyen öğretim uygulamalarının düşünme kültürü boyutları açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, Ritchhart’ın düşünme kültürü yaklaşımı temel alınarak tasarlanmıştır. Çalışmada farklı mesleki deneyime sahip üç sınıf öğretmenin (10 yıldan az, 10–20 yıl arası ve 20 yıl ve üzeri deneyime sahip) ders içi uygulamaları, iki araştırmacı tarafından en az sekiz ders saati süresince gözlemlenmiştir. Düşünme sürecini görünür kılmaya yönelik öğretmen müdahalelerini sistematik olarak kayıt altına almak amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen gözlem formu kullanılmıştır. Bu doğrultuda çalışmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş, veriler iki alan uzmanı tarafından tematik analiz tekniği ile analiz edilmiştir. Bulgular, öğretmenlerin öğrencilere bilinçli bekleme süresi tanıdıklarını ve öğrencilerin fikirlerini ifade edebilecekleri bir sınıf ortamı oluşturduklarını göstermektedir. Bununla birlikte öğretmen sorularının çoğunlukla bilgi ve hatırlama düzeyinde kaldığı, verilen görevlerin genellikle tek doğru cevaba yöneldiği ve öğrencilerin yanıtlarını gerekçelendirme fırsatlarının sınırlı olduğu belirlenmiştir. Bu yönüyle çalışma, ilkokul düzeyinde düşünmeyi destekleyen öğretim uygulamalarının mevcut durumunu ortaya koyarak düşünme kültürünün geliştirilmesine yönelik uygulamalara somut bir bakış açısı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Düşünme kültürü, İlkokul, Sınıf öğretmeni

Thinking-Friendly Teacher and Classroom Climate

Fatma Nur Çaylı^{1,*}, Hüseyin Bilgehan Cırık¹, Gökçe Nur Bozgeyik¹ & Nuri Can Aksoy¹

Abstract

Today's education systems are based on an approach that aims to develop students' higher-order thinking skills rather than merely transferring knowledge. Assessment programs such as the international PISA and TIMSS include knowledge- and skill-based questions; similarly, skill-based assessment approaches are gaining prominence in national centralized exams in Turkey. However, effective thinking is not merely a natural process but a component of a deliberate instructional process, and the teacher and classroom climate play a decisive role in transforming knowledge into the act of thinking. This study aims to examine teachers' instructional practices that support thinking in an elementary school classroom setting from the perspective of the dimensions of a culture of thinking. The study was designed based on Ritchhart's culture of thinking approach. In the study, the in-class practices of three classroom teachers with varying levels of professional experience (less than 10 years, 10–20 years, and 20 years or more) were observed by two researchers over a period of at least eight class periods. An observation form developed by researchers to systematically document teacher interventions aimed at making the thinking process visible was used. Accordingly, a qualitative research approach was adopted in the study, and the data were analyzed by two subject matter experts using thematic analysis. The findings indicate that teachers provided students with deliberate waiting time and created a classroom environment where students could express their ideas. However, it was determined that teachers' questions mostly remained at the knowledge and recall levels, the tasks assigned generally led to a single correct answer, and students had limited opportunities to justify their responses. In this regard, the study highlights the current state of teaching practices that support thinking at the elementary school level, offering a concrete perspective for the development of a culture of thinking.

Keywords: Culture of Thinking, Primary School, Classroom Teacher

Ev Ödevlerine Yönelik Metaforik Algıların İncelenmesi

Mehmet Razgathoğlu

Milli Eğitim Bakanlığı, mehmetrazgathioğlu@gmail.com

Özet

Eğitim sadece okullarda gerçekleşen bir süreç değildir. Bir öğrenci okulda sadece belli bir zaman geçirir ve boş zamanını okuldan sonra ailesi ve sosyal çevresiyle geçirmektedir. Çocuğun yakın çevresini oluşturan aile, okula başlayana kadar ilk elden çocuğun gelişiminden ve eğitiminden sorumludur. Aile, öğrencilerin okul ortamındaki öğrenmelerini ve aynı zamanda akademik başarılarını etkileyen önemli faktörlerden biridir. Aile katılımı, öğrencilerin okul başarısına etki eden en önemli etmenlerden biridir. Öğrencilerin okul başarısı sadece okulda öğretmen-öğrenci etkileşimi sonucunda gerçekleşmemektedir. Ebeveynler de çocuklarına okuldaki etkinlikleri tamamlayıcı nitelikte çok önemli katkılar sunmaktadırlar. Metafor, bir kavramı daha anlaşılır ve bilinen bir kavrama benzeterek açıklamak için kullanılan mecazlardır. Bu araştırmada öğrenci velilerinin “Ev Ödevleri” ne yönelik metaforik algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaca uygun olarak nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim (fenomenoloji) deseni benimsenmiştir. Araştırma 2025-2026 eğitim öğretim yılında Sakarya merkez ilçelerdeki 300 öğrenci velisi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak “Benim için ev ödevi benzer. Çünkü” şeklinde oluşturulmuş form kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenerek tema ve kategoriler şeklinde düzenlenmiştir. Ayrıca kullanılan metaforların velilere ait demografik özelliklere göre farklılıkları istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Araştırmada birbirinden farklı 120 metaforun oluşturulduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Velisi, ev ödevi, metafor

Investigation of Metaphorical Perceptions of Homework

Mehmet Razgathoğlu

Abstract

Education is not a process that takes place only at schools. A student spends only a certain time at school and spends his free time after school with his family and social circle. The family that constitutes the immediate surroundings of the child is responsible for the child's development and education in the first hand until s/he starts school. The family is one of the important factors that affects students' learning in the school environment and at the same time their academic achievement. Parent involvement is one of the most significant determinants that affects the students' school success. Students school success not only due to the activities performed in the classroom between the students and teachers. Parents can also add invaluable contribution to their children outside as a complementary task of school activities. Metaphors are figurative expressions used to explain a concept by comparing it to a clearer and known concept. In this study, it is aimed to identify student parents' metaphorical perceptions towards homework. Phenomenology design was adopted in accordance with this aim. The participants were 300 student parents located in the Sakarya province in the 2025-2026 school year. As the data gathering tool, a form including the sentence with two gaps "For me, homework is like because" was developed. The data were analysed using content analysis, and organised in themes and categories. The differences in the metaphors used by the parents were statistically analysed based on their demographical features. In the study, it was found that the teachers used 120 different metaphors.

Keywords: Student parents, homework, metaphor

Çocuklarda Bilinçli Farkındalık Pratiklerinin Benlik Saygısı, Umut ve Öznel İyi Oluş ile İlişkisi: Bir Literatür İncelemesi

Filiz Birelli ^{1,*} & Barış Kalender ²

¹ Hasan Kalyoncu Üniversitesi, filizbirelli0@gmail.com

² Gaziantep Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, çocukluk döneminde uygulanan bilinçli farkındalık pratiklerinin; çocukların benlik saygısı, umut düzeyi ve öznel iyi oluş süreçleri ile olan ilişkisini akademik literatür çerçevesinde incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden "doküman incelemesi" deseni benimsenmiştir. İlgili alanda yayımlanmış hakemli makaleler, tezler ve akademik yayınlar sistematik bir süreçle taranmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle benlik saygısı, umut ve öznel iyi oluş temaları altında kodlanmış; araştırmacıların ortak bulguları yorumlama deseniyle sentezlenmiştir. Yapılan tematik analiz sonucunda, literatürdeki çalışmaların bilinçli farkındalık pratiklerinin çocukların duygusal düzenleme becerilerini desteklediği noktasında ortaklaştığı görülmüştür. İncelenen dokümanlar; farkındalık pratiklerinin benlik saygısını olumlu yönde desteklediğini, umut düzeyini anlamlı düzeyde artırdığını ve stres faktörlerine karşı çocukların psikososyal dayanıklılığını güçlendirdiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bilinçli farkındalık tekniklerinin çocukların bütüncül gelişimi üzerinde koruyucu bir mekanizma görevi gördüğü belirlenmiştir. Bu bağlamda, eğitimcilerin sınıf içi uygulamalarında bilinçli farkındalık pratiklerini "duygusal güvenli alan" oluşturmak adına kullanmaları ve bu konuda öğretmenlerin mesleki gelişimlerinin desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Öznel İyi Oluş, Benlik Saygısı, Umut.

The Relationship Between Mindfulness Practices and Self-Esteem, Hope, and Subjective Well-Being in Children: A Literature Review

Filiz Birelli ^{1,*} & Barış Kalender ²

Abstract

This study aims to examine, within the framework of the academic literature, the relationship between mindfulness practices implemented during childhood and children's self-esteem, levels of hope, and subjective well-being processes. The study adopted the "document review" design from qualitative research methods. Peer-reviewed articles, theses, and academic publications in the relevant field were systematically reviewed. The data obtained were coded under the themes of self-esteem, hope, and subjective well-being using content analysis; the researchers' findings were synthesized using a pattern of interpreting common findings. The results of the thematic analysis revealed that studies in the literature agree that mindfulness practices support children's emotional regulation skills. The reviewed documents indicate that mindfulness practices positively support self-esteem, significantly increase hope levels, and strengthen children's psychosocial resilience against stress factors. In conclusion, it has been determined that mindfulness techniques serve as a protective mechanism for children's holistic development. In this context, it is recommended that educators utilize mindfulness practices in their classroom applications to create an "emotionally safe space" and that teachers' professional development in this area be supported.

Keywords: Mindfulness, Subjective Well-being, Self-Esteem, Hope.

Okul Dışı Öğrenme Etkinliklerinin İlkokul 2. Sınıf Öğrencilerinin Finansal Okuryazarlık Ve Girişimcilik Becerilerine Etkisi

Hayriye Gözüm ^{1,*}, Sena Yurdaş ² & Nihal Yıldız ³

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, hayriyeggozum@gmail.com

² Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

³ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, okul dışı öğrenme etkinliklerinin ilköğretim 2. sınıf öğrencilerinin finansal okuryazarlık ve girişimcilik becerilerine etkisini belirlemektir. Bu doğrultuda öğrencilerin bütçe yönetimi, ihtiyaç ve istek ayrımı yapabilme, fiyat karşılaştırma ve bilinçli tüketim becerilerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Ayrıca okul dışı öğrenme süreçlerinin öğrencilerin günlük yaşamla ilişki kurmalarına olan katkısı da dikkate alınmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden öntest-sontest kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Bu desenin tercih edilmesinde, deney ve kontrol grupları arasında karşılaştırma yapılarak uygulamanın etkisinin daha nesnel bir biçimde ortaya konulabilmesi etkili olmuştur. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında Konya ili Selçuklu ilçesinde bulunan özel bir ilköğretim gören toplam 50 ilköğretim 2. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Bu öğrencilerin 25'i deney, 25'i ise kontrol grubunda yer almaktadır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Bu örnekleme yönteminin tercih edilmesinde araştırmanın uygulanabilirliği ve zaman yönetimi açısından sağladığı kolaylıklar etkili olmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Marmara Finansal Okuryazarlık Tutum ve Davranış Ölçeği (Celikten, L., & Doğan, M.C. 2020) ile Çocuklar (8–10 yaş grubu) için Girişimcilik Niyetleri Ölçeği (Tabaru Örnek, G., & Yel, S. 2022) kullanılmıştır. Ölçekler uygulama öncesinde öntest, uygulama sonrasında ise sontest olarak uygulanacaktır. Bu uygulama sayesinde deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerde meydana gelen değişimin nesnel ve ölçülebilir bir biçimde ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırmada uygulama süreci 10 ders saati olarak planlanmıştır. Bu süreçte deney grubunda öğrencilerin aktif katılımını destekleyen ve finansal okuryazarlık ile girişimcilik becerilerini geliştirmeye yönelik okul dışı öğrenme etkinlikleri gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubunda ise mevcut öğretim programına dayalı sınıf içi etkinlikler sürdürülmüştür. Deney grubunda öğrencilerin yaparak ve yaşayarak öğrenmelerine olanak tanıyan etkinliklere yer verilmiş ve öğrenmenin kalıcılığı desteklenmeye çalışılmıştır. Ayrıca süreç boyunca öğrencilerin bilinçli tüketim, karar verme ve ekonomik farkındalık geliştirme becerilerinin desteklenmesine önem verilmiştir. Bulgulara ilişkin analiz çalışmaları devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Dışı Öğrenme, Finansal Okuryazarlık, Girişimcilik

The Impact of Out-of-School Learning Activities on Second-Grade Primary School Students' Financial Literacy and Entrepreneurship Skills

Hayriye Gözüm^{1,*}, Sena Yurdaş² & Nihal Yıldız³

Abstract

The aim of this study is to determine the effect of out-of-school learning activities on the financial literacy and entrepreneurship skills of second-grade primary school students. In this context, it is aimed to develop students' skills in budget management, distinguishing between needs and wants, price comparison, and conscious consumption. Additionally, the contribution of out-of-school learning processes to students' ability to relate learning to daily life is also taken into consideration.

In the study, a quasi-experimental design with a pre-test and post-test control group, one of the quantitative research methods, was employed. The preference for this design is based on its ability to enable a more objective evaluation of the intervention effect through comparison between experimental and control groups. The study group consists of a total of 50 second-grade students enrolled in a private primary school located in the Selçuklu district of Konya during the 2025–2026 academic year. Of these students, 25 were assigned to the experimental group and 25 to the control group. The study group was determined using convenience sampling, one of the purposive sampling methods. The preference for this sampling method is based on its practicality and advantages in terms of time management and applicability of the research.

As data collection instruments, the Marmara Financial Literacy Attitude and Behavior Scale (Celikten, L., & Doğan, M.C., 2020) and the Entrepreneurship Intentions Scale for Children (aged 8–10) (Tabaru Örnek, G., & Yel, S., 2022) were used. The scales will be administered as a pre-test before the implementation and as a post-test after the implementation. Through this procedure, it is aimed to objectively and measurably reveal the changes observed in students in both the experimental and control groups.

The implementation process was planned for 10 class hours. During this process, out-of-school learning activities aimed at enhancing financial literacy and entrepreneurship skills and supporting active student participation were conducted with the experimental group. In contrast, the control group continued with in-class activities based on the existing curriculum. In the experimental group, activities that enabled students to learn through experience were included, and the permanence of learning was supported. Furthermore, throughout the process, emphasis was placed on supporting students' skills in conscious consumption, decision-making, and developing economic awareness. Data analysis regarding the findings is still ongoing.

Keywords: Out-of-School Learning, Financial Literacy, Entrepreneurship

Okul-Aile Birliği Seçimlerinde "Dışlanmışlık" Söyleminin Stratejik Kullanımı: Bourdieu'cu Bir Mikro-Politika Analizi

Burak Gürbüz^{1,*} & Murat Başar²

¹ Uşak Üniversitesi, burakgurbuz@live.com

² Uşak Üniversitesi

Özet

Okul-aile işbirliği, eğitim literatüründe genellikle öğrenci başarısını artıran demokratik bir katılım mekanizması olarak ele alınmaktadır. Ancak okul, aynı zamanda farklı aktörlerin kendi çıkarları ve sermayeleri için mücadele ettikleri mikro-politik bir sahadır. Bu çalışma, bir devlet ilkokulunda gerçekleşen Okul-Aile Birliği (OAB) seçim sürecini ve bir velinin "dışlanmışlık" söylemi üzerinden okul yönetim kademesinde yer edinme stratejisini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırmanın kuramsal çerçevesini Pierre Bourdieu'nun Sosyal Alan ve Sermaye Kuramı oluşturmaktadır. Nitel araştırma desenlerinden etnografik durum çalışmasının benimsendiği araştırmada; veriler, yaklaşık altı aylık bir sürece yayılan katılımcı gözlemler, saha notları ve doküman analizi ile toplanmıştır. Araştırmacı, okulda müdür yardımcısı olması sebebiyle "içeriden bir araştırmacı" statüsündedir. Çalışmanın inanılrlılığını ve teyit edilebilirliğini sağlamak amacıyla kurum dışından bir uzman ile araştırmacı çeşitlemesi yapılmış ve veriler dış denetime tabi tutulmuştur.

Bulgular; okulun bulunduğu bölgenin yerlisi olmayan, iki öğrencisi taşımali eğitim kapsamında okula devam eden bir velinin, "ötekileştirildiği" iddiasıyla başlattığı tartışmanın planlı bir politik manevraya dönüştüğünü göstermektedir. Başlangıçta bir mağduriyet dili olarak kurgulanan bu söylem, seçim sürecinde yerleşik olmayan grubun tepkisine eklemlenmiş ve velinin eşinin OAB yönetimine girmesini sağlayan bir sembolik sermaye haline gelmiştir. Sonuç olarak çalışma, veli katılımının her zaman pedagojik bir işbirliği amacı taşımadığını; okul alanında güç ve meşruiyet kazanmak için kullanılan stratejik bir araç olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul-Aile Birliği, Mikro-Politika, Pierre Bourdieu, Etnografi

The Strategic Use of the Discourse of "Exclusion" in Parent-Teacher Association Elections: A Bourdieutian Micropolitical Analysis

Burak Gürbüz ^{1,*} & Murat Başar ²

Abstract

Parent-school cooperation is generally treated in educational literature as a democratic participation mechanism. However, the school is also a micro-political field where different actors struggle for their own interests and capital. This study aims to examine in depth the election process of a Parent-Teacher Association (PTA) in a public primary school and a parent's strategy for gaining a place in the school administration through the discourse of "marginalization."

The theoretical framework is based on Pierre Bourdieu's Social Space and Capital Theory. Adopting an ethnographic case study design, data were collected through participant observations, field notes, and document analysis over six months. The researcher is an "insider researcher" as the vice-principal of the school. To ensure the credibility and confirmability of the study, investigator triangulation was conducted with an external expert, and the data were subjected to peer debriefing.

The findings indicate that a dispute initiated by a non-local parent, whose two children attend the school through transported education, claiming to be 'othered' during the distribution of municipality aid and representation in school ceremonies, transformed into a planned political maneuver. This discourse of 'marginalization,' initially constructed as a language of victimhood, was articulated with the collective reaction of the non-resident group during the election process and became a symbolic capital resulting in the parent's spouse joining the PTA executive board. In conclusion, the study reveals that parent participation does not always pursue a goal of pedagogical cooperation; rather, it can function as a strategic tool employed to gain power and legitimacy within the school field.

Keywords: Parent-Teacher Association, Micro-politics, Pierre Bourdieu, Ethnography

Sınıf Öğretmenlerinin Okul Güvenliği Algıları ile Okul Zorbalığına İlişkin Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Burhan Ertürk ^{1,*}, Burak Zeki Güneş ¹ & Çavuş Şahin ¹

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, burhan.erturkk@gmail.com

Özet

Araştırma, sınıf öğretmenlerinin okul güvenliği algıları ile okul zorbalığına yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Nitelikli eğitim-öğretim faaliyetlerinin sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi, her şeyden önce fiziksel ve psikolojik açıdan güvenli bir okul ikliminin inşasına bağlıdır. İlkokul dönemi, çocukların sosyal becerilerinin, empati yeteneklerinin ve kişilik özelliklerinin şekillendiği son derece kritik bir evre olduğundan, bu süreçte karşılaşılan akran zorbalığı vakaları öğrencilerin akademik başarılarını, ruh sağlığını ve topluma bakış açılarını derinden etkilemektedir. Sınıf öğretmenleri, çocukların gelişimini yakından takip eden eğitimciler olarak hem güvenli okul ortamının oluşturulmasında hem de zorbalık davranışlarının erken tespit edilip önlenmesinde kilit bir role sahiptir.

Araştırmada nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılacaktır. Çalışmanın örneklemini, farklı hizmet sürelerine sahip 2025-2026 eğitim öğretim yılında aktif olarak görev yapan yaklaşık iki yüz sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; Ayrıl vd. (2014) tarafından geliştirilen "Okul Güvenliği Algısı Ölçeği" ile Yeşilyaprak ve Balanuye (2012) tarafından geliştirilen "Okul Zorbalığına İlişkin Öğretmen Tutumları Ölçeği" kullanılacaktır. Verilerin analizinde öncelikle betimsel istatistikler hesaplanacak; değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon katsayısı ile incelenecek ve okul güvenliği algısının zorbalık tutumlarını yordama gücü basit doğrusal regresyon (veya çoklu regresyon) analizi ile test edilecektir. Bu araştırma kapsamında, sınıf öğretmenlerinin okul güvenliğine yönelik algı düzeylerinin, zorbalıkla mücadele tutumlarını anlamlı bir şekilde yordayıp yordamadığı test edilecektir. Güvenli bir okul ortamında çalıştığını hisseden ve kurumsal destek algısı yüksek olan öğretmenlerin, olası zorbalık olaylarına müdahale etme konusunda daha proaktif, cesaretlendirici ve yapıcı tutumlar sergileyeceği öngörülmektedir. Elde edilecek bulguların, okullardaki zorbalık dinamiklerinin kırılmasında öğretmenlerin okul güvenliği algılarının rolüne ışık tutması beklenmektedir. Araştırmanın sonuçlarının eğitim yöneticilerine güvenli okul politikaları geliştirmeleri ve kapsayıcı önleyici programlar planlamaları konusunda bilimsel bir dayanak sunarak rehberlik edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sınıf öğretmeni, okul güvenliği, akran zorbalığı, öğretmen tutumları

The Relationship Between Classroom Teachers' Perceptions of School Safety and Their Attitudes Toward School Bullying: An Investigation

Burhan Ertürk ^{1,*}, Burak Zeki Güneş ¹ & Çavuş Şahin ¹

Abstract

The research aims to Deconstruct the relationship between primary school teachers' perceptions of school safety and their attitudes towards school bullying. The ability to conduct qualified education and training activities in a healthy way depends, first of all, on the construction of a physically and psychologically safe school climate. Since the primary school period is an extremely critical stage in which children's social skills, empathy abilities and personality traits are shaped, peer bullying cases encountered during this period deeply affect students' academic achievement, mental health and their perspective on society. Primary school teachers, as educators who closely monitor the development of children, have a key role both in creating a safe school environment and in detecting and preventing bullying behaviors early. The relational screening model, one of the quantitative research patterns, will be used in the research. The sample of the study consists of about two hundred primary school teachers who are actively working in the 2025-2026 academic year with different service periods. As a data collection tool; Ayral et al. The "School Safety Perception Scale" developed by (2014) and the "Teacher Attitudes Scale on School Bullying" developed by Yeşilyaprak and Balanuy (2012) will be used. In the analysis of the data, descriptive statistics will be calculated first; the relationships between the variables will be examined with Pearson correlation coefficient and the power of school safety perception to predict bullying attitudes will be tested with simple linear regression (or multiple regression) analysis. Dec. Within the scope of this research, it will be tested whether primary school teachers' perception levels towards school safety predict their anti-bullying attitudes in a meaningful way. It is expected that teachers who feel that they are working in a safe school environment and have a high perception of institutional support will exhibit more proactive, encouraging and constructive attitudes about intervening in possible bullying incidents. It is expected that the findings to be obtained will shed light on the role of teachers' perceptions of school safety in breaking bullying dynamics in schools. It is thought that the results of the research will guide education administrators by providing a scientific basis for developing safe school policies and planning inclusive preventive programs.

Keywords: Primary school teacher, school safety, peer bullying, teacher attitudes

Türkiye’de Uluslararası Öğrenciler Arasında Karşılıklı Çekingenlik, Akran İlişkileri ve Kampüse Aidiyet

Halil İbrahim Sağlam ¹ & Burcu Savaş ^{2,*}

¹ *Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi*

² *Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, bsavas@29mayis.edu.tr*

Özet

Uluslararasılaşma sürecinin kampüs yaşamındaki en önemli yansımalarından biri, uluslararası öğrencilerin sosyal ilişkileri, akran deneyimleri ve aidiyet duygularıdır. Uluslararası öğrencilerin kampüse aidiyetlerinin nasıl şekillendiğini anlamak, bireysel uyum süreçlerini ve üniversitelerin kapsayıcı bir kampüs iklimi oluşturma kapasitesini değerlendirmek açısından önem taşımaktadır. Bu bağlamda çalışma, Türkiye’de öğrenim gören uluslararası öğrencilerin kampüs yaşantılarını, özellikle karşılıklı çekingenlik, akran ilişkileri ve kampüse aidiyet eksenlerinde incelemeyi amaçlamaktadır.

Araştırma, temel nitel araştırma deseninde yürütülmüştür. Çalışma grubunu, Türkiye’de bir üniversitede öğrenim gören 17 uluslararası öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcılar Kazakistan, Togo, Kuzey Makedonya, Kırgızistan, Afganistan, Yunanistan, Gine, Etiyopya, Rusya ve Nijer’den gelmektedir. İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Ekonomi, Yönetim Bilişim Sistemleri, Arapça Öğretmenliği, Okul Öncesi Öğretmenliği, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, İngilizce Mütercim ve Tercümanlık, Bilgi ve Belge Yönetimi ile Psikoloji gibi farklı bölümlerde öğrenim görmektedirler. Katılımcılar 1–3. sınıf düzeylerinde öğrenim görmekte olup Türkiye’de bulunma süreleri 2 ile 10 yıl arasında değişmektedir. Veriler, öğrencilerin kampüs deneyimlerini, yerel öğrencilerle ilişkilerini, öğrenci topluluklarına katılımlarını ve dilsel-kültürel etkileşimlerini ortaya koymaya yönelik açık uçlu sorular içeren bir form aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yoluyla çözümlenmiştir.

Analiz sonucunda ilk tema karşılıklı çekingenlik olarak belirlenmiştir. Bu tema altında, yerel öğrencilerle ilişki kurma sürecinde açık bir dışlanmadan çok, ilk adımı kimin atacağına ilişkin belirsizlik, dilsel güvensizlik ve temkinli etkileşim örüntülerinin öne çıktığı görülmüştür. İkinci tema, akran ilişkilerinde seçici yakınlaşmadır. Bulgular, bazı uluslararası öğrencilerin yerel öğrencileri yardımsever ve açık fikirli olarak tanımladığını, ancak arkadaşlık ilişkilerinin çoğu zaman ortak etkinlikler, benzer ilgi alanları ve kişisel uyum üzerinden geliştiğini göstermiştir. Üçüncü tema ise kampüse aidiyettir. Bu tema kapsamında, öğrenci topluluklarından haberdar olma ancak sınırlı katılım, zaman darlığı, akademik yoğunluk, dilsel çekingenlik ve kurumsal destek ihtiyacı, aidiyet duygusunu etkileyen başlıca unsurlar olarak belirlenmiştir.

Bulgular, uluslararası öğrencilerin kampüse aidiyetinin, gündelik kampüs etkileşimlerinde ortaya çıkan karşılıklı çekingenlik, seçici akran ilişkileri ve sınırlı sosyal katılım üzerinden şekillendiğini göstermektedir. Bu durum, yükseköğretimde uluslararasılaşmanın kampüs düzeyindeki örtük

bariyerlerine işaret etmektedir. Sonuç olarak, üniversitelerde yerel ve uluslararası öğrenciler arasında yapılandırılmış sosyal temas alanlarının oluşturulması, konuşma kulüplerinin yaygınlaştırılması, akran etkileşimini destekleyen etkinliklerin artırılması ve oryantasyon süreçlerinin güçlendirilmesi, kampüse aidiyetin geliştirilmesi açısından önemli görülmektedir. Çalışmanın, Türkiye’de uluslararası öğrencilerin kampüs deneyimlerine ilişkin daha ilişkisel ve daha derin bir bakış sunmasının yanı sıra, uluslararası alan yazına da kampüse aidiyetin karşılıklı çekingenlik, gündelik mikro-etkileşimler ve seçici akran yakınlaşmaları üzerinden şekillendiğini göstermesi bakımından katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası öğrenciler, karşılıklı çekingenlik, akran ilişkileri, kampüse aidiyet, yükseköğretimde uluslararasılaşma

Reciprocal Hesitation, Peer Relations, and Sense of Campus Belonging among International Students in Türkiye

Halil Ibrahim Sağlam¹ & Burcu Savaş^{2,*}

Abstract

One of the most important reflections of the internationalization process in campus life is international students' social relationships, peer experiences, and sense of belonging. Understanding how international students' sense of campus belonging is shaped is important for evaluating both individual adjustment processes and universities' capacity to foster an inclusive campus climate. In this context, the present study examines the campus experiences of international students studying in Türkiye, with a particular focus on reciprocal hesitation, peer relations, and campus belonging.

The study was designed as a basic qualitative inquiry. The study group consisted of 17 international students studying at a university in Türkiye. The participants came from Kazakhstan, Togo, North Macedonia, Kyrgyzstan, Afghanistan, Greece, Guinea, Ethiopia, Russia, and Niger. They were enrolled in various academic programs, including Primary Mathematics Education, Economics, Management Information Systems, Arabic Language Teaching, Preschool Education, Guidance and Psychological Counseling, English Translation and Interpreting, Information and Records Management, and Psychology. The participants were in their first to third years of study, and their length of stay in Türkiye ranged from 2 to 10 years. Data were collected through a form including open-ended questions designed to explore students' campus experiences, relationships with local students, participation in student organizations, and linguistic and cultural interactions. The data were analyzed using thematic analysis. Three main themes emerged from the analysis. The first theme was reciprocal hesitation. Rather than overt exclusion, uncertainty about who should take the first step, linguistic insecurity, and cautious interaction patterns were prominent in students' efforts to build relationships with local peers. The second theme was selective proximity in peer relations. Some international students described local students as helpful and open-minded; however, friendships were often shaped by shared activities, common interests, and personal compatibility. The third theme was campus belonging. Within this theme, limited participation despite awareness of student organizations, lack of time, academic workload, linguistic hesitation, and the need for institutional support were identified as major factors affecting students' sense of belonging.

The findings show that international students' sense of campus belonging is shaped by reciprocal hesitation, selective peer relations, and limited social participation emerging in everyday campus interactions. This points to hidden barriers to internationalization at the campus level in higher education. Creating structured social contact spaces between local and international students, expanding speaking clubs, increasing activities that support peer interaction, and strengthening orientation

processes appear important for fostering campus belonging. In addition to offering a more relational and in-depth perspective on the campus experiences of international students in Türkiye, the study contributes to the international literature by showing that campus belonging is shaped through reciprocal hesitation, everyday micro-interactions, and selective forms of peer proximity.

Keywords: International students, reciprocal hesitation, peer relations, campus belonging, internationalization of higher education

Sınıf Öğretmenlerinin Okul Temelli Planlama Süreçlerinde Uygulama Deneyimleri: Nitel Bir Durum Çalışması

Bedirhan Sezgin

Yıldız Teknik Üniversitesi, bedirhan.sezgin@std.yildiz.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin okul temelli planlama süreçlerine ilişkin uygulama deneyimlerini derinlemesine incelemek ve bu süreçlerde karşılaşılan güçlü yönler ile sınırlılıkları ortaya koymaktır. Araştırma, öğretmenlerin planlama sürecine katılım düzeyleri, karar alma mekanizmalarındaki rolleri ve uygulama sürecinde edindikleri deneyimleri anlamayı hedeflemektedir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş olup, durum çalışması deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunu, farklı sosyo-ekonomik düzeylerdeki okullarda görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılacaktır. Görüşme soruları; öğretmenlerin okul temelli planlama sürecine ilişkin algılarını, sürece katılım biçimlerini, karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini ortaya çıkaracak şekilde açık uçlu ve derinlemesine bilgi elde etmeye yönelik olarak hazırlanmıştır. Ayrıca soruların, katılımcıların deneyimlerini ayrıntılı biçimde ifade edebilmelerine olanak tanıyan esnek bir yapıda olmasına özen gösterilmiştir.

Araştırma sonucunda, sınıf öğretmenlerinin okul temelli planlama süreçlerine katılım düzeylerinin ve bu süreçlere yönelik tutumlarının belirlenmesi hedeflenmektedir. Öğretmenlerin planlama süreçlerinde karşılaştıkları güçlüklerin, iş birliği düzeylerinin ve karar alma süreçlerindeki etkinliklerinin ortaya konulması beklenmektedir. Bununla birlikte, okul temelli planlamanın uygulamadaki etkililiğine ilişkin öğretmen görüşlerinin analiz edilmesi ve bu doğrultuda sürecin geliştirilmesine yönelik öneriler sunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Temelli Planlama, sınıf öğretmenleri

Classroom Teachers' Experiences in School-Based Planning Processes: A Qualitative Case

Bedirhan Sezgin

Abstract

The aim of this study is to examine in depth the implementation experiences of classroom teachers regarding school-based planning processes and to identify both the strengths and limitations encountered in these processes. The research seeks to understand teachers' levels of participation in the planning process, their roles in decision-making mechanisms, and their experiences during implementation.

A qualitative research approach was adopted in the study, and a case study design was employed. The study group consists of classroom teachers working in schools located in different socio-economic contexts. Semi-structured interview technique will be used for data collection. The interview questions were designed as open-ended and aimed at obtaining in-depth information, focusing on teachers' perceptions of school-based planning processes, their forms of participation, the challenges they face, and their suggestions for solutions. In addition, care was taken to ensure that the questions had a flexible structure that allows participants to express their experiences in detail.

The study is expected to determine classroom teachers' levels of participation in school-based planning processes and their attitudes towards these processes. It is anticipated that the challenges faced by teachers in planning processes, their levels of collaboration, and their effectiveness in decision-making processes will be revealed. Furthermore, it is aimed to analyze teachers' views on the effectiveness of school-based planning in practice and to provide recommendations for improving the process accordingly.

Keywords: School-based planning, classroom teachers

Türkiye’deki Yabancı Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Bütünleşme Düzeyleri ile Örgüt Kültürüne İlişkin Algılarının İncelenmesi

Mohamed Kasem ¹ & Ayşe Dönmez ^{2,*}

¹ Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi

² Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, ayshe1905@gmail.com

Özet

Yükseköğretimin küreselleşmesiyle birlikte üniversiteler, farklı ülkelerden gelen öğrenciler için yalnızca akademik bilgi sunan kurumlar değil, aynı zamanda kültürler arası etkileşimin merkezleri hâline gelmiştir (Altbach & Knight, 2007). Türkiye de son yıllarda benimsediği yükseköğretim politikalarıyla bu sürece aktif biçimde katılmış, 2023 yılı itibarıyla 300.000’den fazla yabancı öğrenciye ev sahipliği yaparak dünyanın önde gelen uluslararası öğrenci destinasyonlarından biri hâline gelmiştir (YÖK, 2023). Bu bağlamda, öğrencilerin yalnızca akademik başarıları değil, üniversiteye uyumları, sosyal ilişkileri ve kuruma bağlılıkları da önem kazanmıştır. Bu süreçte örgüt kültürü, öğrencilerin sosyal bütünleşmelerini etkileyen temel unsurlardan biri olarak öne çıkmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, Türkiye’de yükseköğretim kurumlarında öğrenim gören yabancı üniversite öğrencilerinin örgüt kültürüne ilişkin algıları ile sosyal bütünleşme düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma nicel araştırma desenine dayalı olarak gerçekleştirilmiş olup ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır (Karasar, 2012). Araştırmanın örneklemini Türkiye’de farklı üniversitelerde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler oluşturmaktadır.

Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen demografik bilgi formunun yanı sıra, sosyal bütünleşme düzeyini ölçmek amacıyla Şimşek ve Şimşek (2013) tarafından geliştirilen 47 maddelik Sosyal Bütünleşme Ölçeği ile örgüt kültürünü değerlendirmek amacıyla Köse (2017) tarafından geliştirilen 24 maddelik Üniversitelerde Örgüt Kültürü Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek maddeleri; yönetsel uygulamalar, paylaşılan değerler, normlar, kurumsal aidiyet, yönetime katılım ve şeffaflık gibi örgüt kültürünün temel boyutlarını kapsamaktadır.

Veriler, gönüllülük ve gizlilik ilkeleri doğrultusunda katılımcılara araştırmanın amacı açıklanarak çevrim içi (Google Forms) ve yüz yüze yöntemlerle toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiş; betimleyici istatistiklerin yanı sıra korelasyon, t-testi ve ANOVA analizlerinden yararlanılmıştır. Ayrıca ölçeklerin faktör yapısı doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir.

Araştırma sonuçlarının, yabancı öğrencilerin sosyal bütünleşme düzeyleri ile örgüt kültürüne ilişkin algıları arasında anlamlı ilişkiler olduğunu ortaya koyması beklenmektedir. Bu doğrultuda, üniversitelerde geliştirilecek kültürel olarak duyarlı ve kapsayıcı politikaların, yabancı öğrencilerin

sosyal uyum süreçlerini destekleyerek akademik başarılarına olumlu katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal bütünleşme, örgüt kültürü, yabancı öğrenciler, yükseköğretim

An Examination of International University Students' Social Integration Levels and Their Perceptions of Organizational Culture in Türkiye

Mohamed Kasem ¹ & Ayşe Dönmez ^{2,*}

Abstract

The globalization of higher education has transformed universities into not only providers of academic knowledge but also key sites of intercultural interaction for students from diverse national backgrounds (Altbach & Knight, 2007). In recent years, Türkiye has actively engaged in this process through its higher education policies and, as of 2023, hosts over 300,000 international students, positioning itself among the leading destinations for international student mobility (YÖK, 2023). Within this context, students' adaptation to university life, social relationships, and institutional attachment have become as critical as their academic success. Organizational culture, in particular, plays a pivotal role in shaping students' social integration experiences.

The present study aims to examine the relationship between international university students' perceptions of organizational culture and their levels of social integration in higher education institutions in Türkiye. Adopting a quantitative research design, the study employs a relational survey model to explore the associations between the variables (Karasar, 2012). The sample consists of international students enrolled in various universities across Türkiye.

Data were collected using a demographic information form developed by the researcher, the 47-item Social Integration Scale developed by Şimşek and Şimşek (2013), and the 24-item Organizational Culture Scale for Universities developed by Köse (2017). The organizational culture scale encompasses key dimensions such as managerial practices, shared values, norms, institutional belonging, participation in governance, and transparency.

Data collection was conducted both online (via Google Forms) and through face-to-face administration, in accordance with ethical principles including informed consent, voluntariness, and confidentiality. The data were analyzed using SPSS, employing descriptive statistics as well as inferential techniques including correlation analysis, independent samples t-tests, and ANOVA. In addition, the factor structure of the scales was examined through confirmatory factor analysis.

The findings are expected to reveal a significant relationship between international students' levels of social integration and their perceptions of organizational culture. It is anticipated that an inclusive and supportive organizational culture enhances students' sense of belonging and facilitates their social adaptation processes. Accordingly, the study highlights the importance of developing culturally responsive and inclusive institutional policies to support international students' integration and improve their academic outcomes.

Keywords: Social integration, organizational culture, international students, higher education

From Systemic Constraint to Educational Collapse : Bricolage, Resilience, and the Reconstruction of Education in Gaza under Armed Conflict

Abdullah Alqalawi

Antropoloji Inalco, abdullah.alqalawi@outlook.com

Özet

This paper examines the transformation of the education system in Gaza following the escalation of armed conflict between 2023 and 2026. It focuses on the transition from a structurally constrained but functioning system to a condition of systemic collapse, followed by the emergence of adaptive educational practices under extreme conditions. Drawing on qualitative document analysis, the study is primarily based on the official report of the Palestinian Ministry of Education and Higher Education (Basri Saleh, 2026), complemented by reports of international organizations such as UNESCO, UNICEF, and UNRWA, as well as academic literature on education in conflict contexts.

The analysis mobilizes the concept of bricolage to understand how education persists in the absence of stable institutions through improvised, community-based, and humanitarian arrangements. It argues that these practices perform three interrelated functions: psychological stabilization, cultural continuity, and social reorganization. In this context, education is conceptualized not as a purely institutional structure but as a distributed social process embedded in survival strategies and collective resilience.

Anahtar Kelimeler: Gaza, education in conflict, systemic collapse, bricolage, crisis pedagogy, resilience.

From Systemic Constraint to Educational Collapse : Bricolage, Resilience, and the Reconstruction of Education in Gaza under Armed Conflict

Abdullah Alqalawi

Abstract

This paper examines the transformation of the education system in Gaza following the escalation of armed conflict between 2023 and 2026. It focuses on the transition from a structurally constrained but functioning system to a condition of systemic collapse, followed by the emergence of adaptive educational practices under extreme conditions. Drawing on qualitative document analysis, the study is primarily based on the official report of the Palestinian Ministry of Education and Higher Education (Basri Saleh, 2026), complemented by reports of international organizations such as UNESCO, UNICEF, and UNRWA, as well as academic literature on education in conflict contexts. The analysis mobilizes the concept of bricolage to understand how education persists in the absence of stable institutions through improvised, community-based, and humanitarian arrangements. It argues that these practices perform three interrelated functions: psychological stabilization, cultural continuity, and social reorganization. In this context, education is conceptualized not as a purely institutional structure but as a distributed social process embedded in survival strategies and collective resilience.

Keywords: Gaza, education in conflict, systemic collapse, bricolage, crisis pedagogy, resilience.

Hayatta Kalma Öyküleri: Zorunlu Göç Anlatıları ve Eğitim Deneyimleri Üzerine Fenomenolojik Bir Çalışma

Gülşah Taşçı ¹, Mehmet Akıncı ² & Yunus Emre Ömür ^{3,*}

¹ *Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi*

² *Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi*

³ *Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, yunus.emre.omur@gmail.com*

Özet

Zorla yerinden edilmiş ailelerin yaşantılarını fenomenolojik olarak derinlemesine incelemek ve göç sürecinin bu ailelerin yaşamları ile çocuklarının eğitim serüvenleri üzerindeki etkilerini anlamaktır.

Araştırmada nitel fenomenolojik araştırma deseni kullanılmıştır. Türkiye'de yaşayan zorunlu göçmenlerle derinlemesine görüşmeler yapılarak katılımcıların göç öncesi, göç sırası ve göç sonrası yaşantıları birinci ağızdan toplanmıştır.

Anlatılar, ailelerin savaş ortamında bombalanma, yakınların kaybı ve travmatik şiddet gibi olaylar yaşadıklarını ve hayatta kalmak için göç etmek zorunda kaldıklarını ortaya koymaktadır. Ev sahibi ülkeye yerleştikten sonra fiziksel güvenlik sağlanmış olsa da, katılımcılar ciddi dil engelleri, kültürel farklılıklar ve ev sahibi toplumda giderek artan sosyal dışlanma ile önyargı gibi uyum zorluklarıyla karşılaşmıştır. Bu zorluklara rağmen ebeveynler büyük bir dayanıklılık göstermiş, çocuklarının güvenliğini ve eğitimini gelecek için bir umut ışığı olarak önceliklendirmiştir. Eğitim ortamları, anavatanlarındaki şiddet içeren duruma kıyasla çok daha faydalı bulunmuş; dil engelleri başlangıçta zorluk yaratsa da okullar, çocukları koruyan ve daha nitelikli sistemler sunan güvenli alanlar olarak öne çıkmıştır.

Yerinden edilmiş ailelerin fenomenolojik yaşantıları, zorunlu göçün karmaşık gerçeklerini ve taşıdıkları derin kayıpları göz önüne sermektedir. Çalışma, ev sahibi ülkelerin temel fiziksel güvenliği sağlamasının yanı sıra, kapsayıcı eğitim sistemlerinin olumlu bir göç sonrası deneyimi şekillendirmede kritik bir öneme sahip olduğunu vurgulamaktadır. Bu gerçek göç hikayelerinin anlaşılması, göçmen çocukların akademik ve sosyo-duygusal refahını desteklemek için daha empatik eğitim müdahalelerine duyulan ihtiyacı ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zorunlu Göç, Fenomenolojik Araştırma, Mülteci Eğitimi, Yaşantılar.

Voices of Survival: A Phenomenological Study of Forced Migration Narratives and Educational Experiences

Gülşah Taşçı ¹, Mehmet Akıncı ² & Yunus Emre Ömür ^{3,*}

Abstract

To phenomenologically explore the lived experiences of forcibly displaced families and understand the impact of migration on their lives and their children's educational journeys.

A qualitative phenomenological research design was employed. In-depth interviews were conducted with forcibly displaced individuals residing in Turkey to capture their pre-migration, transit, and post-migration narratives.

The narratives reveal that families endured severe trauma, including constant bombings, loss of relatives, and systemic violence, which forced them to flee for mere survival. Upon resettlement, while physical safety was achieved, participants faced significant adaptation challenges such as severe language barriers, cultural shifts, and growing social exclusion or prejudice in the host community. Despite these adversities, parents demonstrated profound resilience and prioritized their children's safety and education as a beacon of hope for the future. Educational environments were highlighted as highly beneficial compared to their home countries; although language differences initially posed challenges, schools acted as safe spaces that provided better systems and protected children from violence.

The lived experiences of displaced families underscore the complex realities of forced migration and the profound losses they carry. The study highlights that while host countries provide essential physical safety, inclusive education systems are pivotal in shaping a positive post-migration experience. Acknowledging these authentic migration stories through a phenomenological lens emphasizes the need for empathetic educational interventions to support the academic and socio-emotional well-being of migrant children.

Keywords: Forced Migration, Phenomenological Research, Refugee Education, Lived Experiences.

Öğretmenlerin Güvenli Okula Yönelik Algıları

Nuray Karakuş^{1,*} & Ceren Bozdaş¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, nuraayykarakus@gmail.com

Özet

Okul, sadece bilginin aktarıldığı sıradan mekanlar değildir. Başta öğrenciler ve öğretmenler olmak üzere eğitim öğretim sürecindeki tüm paydaşların psikolojik olarak kendilerini korunaklı hissettikleri bir yaşam alanıdır. Eğitim-öğretim faaliyetlerinin sağlıklı bir şekilde uygulanabilmesi için öğretimin her şeyden önce korku ve endişeden uzak, güvenli ortamlarda gerçekleşmesi temel bir zorunluluktur. Okul güvenliği; öğrenci, öğretmen ve tüm personelin kendilerini fiziksel, duygusal ve psikolojik açıdan özgür hissettikleri, her türlü suç ve şiddet riskinden korundukları çok boyutlu bir kavram olarak tanımlanmaktadır. Güvenli olmayan okul yapıları öğrencilerin öğrenme süreçlerini engellemekle kalmaz, aynı zamanda eğitim hayatlarında kalıcı ve istenmedik sonuçlar yaratarak geleceklerini önemli ölçüde etkileyebilir. Bireylerin güvenlik algısı sadece fiziksel korunma ile sınırlı olmayıp, ruhsal iyilik hali, iş hayatındaki başarı ve öfke kontrolü gibi psikolojik faktörler üzerinde de doğrudan belirleyici bir role sahiptir. Günümüzde artan akran zorbalığı, şiddet ve değişen sosyal dinamikler, okul paydaşlarını bu konuda daha duyarlı hale getirmiş ve etkili disiplin politikalarına olan ihtiyacı artırmıştır. Bu nedenle, eğitim sürecinin merkezinde bulunan öğretmenlerin güvenli okul ortamlarına yönelik algılarının incelenmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu araştırma öğretmenlerin güvenli okula yönelik algılarını, diğer süreç paydaşlarının güvenli okul ortamları için neler yapabileceğine yönelik görüşlerini almak için nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini İstanbul'da görev yapan farklı kademelerdeki, farklı deneyim süresine sahip, farklı branşlardan öğretmenler oluşturmaktadır. Bu çeşitliliği oluşturabilmek amacıyla maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Veriler, katılımcıların görüşlerini kapsamlı bir şekilde yansıtmak amacıyla hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formları aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Bu araştırmanın, öğretmenlerin güvenli okula ilişkin algılarını görünür kılması, öğretmenler tarafından verilmiş olan önerilerin ileriki dönemlerde yapılacak uygulama ve çalışmalara katkı sağlaması ve güvenli eğitim ortamlarının güçlendirilmesine yönelik çalışmaların geliştirilmesine yardımcı olması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Güvenli okul algısı, okul iklimi, öğretmen görüşleri

Teachers' Perceptions Of A Safe School

Nuray Karakuş^{1,*} & Ceren Bozdaş¹

Abstract

Schools are not merely ordinary places where knowledge is imparted. They are living spaces where all stakeholders in the educational process—especially students and teachers—feel psychologically safe. For educational activities to be carried out effectively, it is essential that instruction take place in safe environments, free from fear and anxiety. School safety is defined as a multidimensional concept where students, teachers, and all staff feel physically, emotionally, and psychologically free, and are protected from all risks of crime and violence. Unsafe school environments not only hinder students' learning processes but can also create lasting and undesirable consequences in their educational lives, significantly impacting their futures. Individuals' perception of safety is not limited to physical protection alone; it also plays a direct and decisive role in psychological factors such as mental well-being, success in professional life, and anger management. Today, rising peer bullying, violence, and changing social dynamics have made school stakeholders more sensitive to this issue and increased the need for effective discipline policies. Therefore, examining teachers' perceptions of safe school environments—given their central role in the educational process—is of great importance.

This study was conducted using the case study model—a qualitative research method—to examine teachers' perceptions of school safety and to gather the views of other stakeholders on what they can do to create safe school environments. The study sample consists of teachers from various grade levels, with varying lengths of experience, and from different subject areas working in Istanbul. To achieve this diversity, the maximum diversity sampling method was used. Data were collected through semi-structured interview forms designed to comprehensively reflect the participants' views. Descriptive content analysis was used to analyze the data. The aim of this study is to shed light on teachers' perceptions of a safe school, to ensure that the recommendations provided by teachers contribute to future applications and studies, and to assist in the development of initiatives aimed at strengthening safe educational environments.

Keywords: Perception of a safe school, school climate, teachers' views

Sınıf Öğretmenlerinin Çağdaş Ölçme Araçlarını Tanıma Düzeyleri

Hüseyin Işeri ^{1,*} & Behsat Savaş ²

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi, huseyiniseri@gmail.com

² İzmir Demokrasi Üniversitesi

Özet

Çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin çağdaş ölçme-değerlendirme araçlarını tanıma düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama (kesitsel) desenine göre yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini İzmir ilinde görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Örneklem, tabakalı örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 412 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır.

Veriler, çağdaş ölçme araçlarına ilişkin bilgi düzeyini ölçmeye yönelik bir ölçme aracıyla toplanmış; analizlerde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Bulgular, öğretmenlerin çağdaş ölçme araçlarını tanıma düzeylerinin görev yaptıkları okul türüne göre anlamlı biçimde farklılaştığını ve devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin özel okullarda görev yapanlara göre daha yüksek puanlara sahip olduğunu göstermiştir. Ayrıca görev yapılan yerleşim yeri değişkenine göre de anlamlı bir farklılık bulunmuş; ilçe merkezlerinde görev yapan öğretmenlerin büyükşehirde görev yapan öğretmenlere kıyasla daha yüksek bilgi düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Buna karşılık mezun olunan fakülte türü, okutulan sınıf düzeyi ve mesleki görev süresi değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır.

Sonuç olarak, sınıf öğretmenlerinin çağdaş ölçme araçlarını tanıma düzeylerinin kurumsal ve çevresel faktörlerden etkilendiği, ancak bireysel mesleki özelliklerden büyük ölçüde bağımsız olduğu söylenebilir. Bu bulgular, öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitim programlarının özellikle özel okullar ve büyükşehirlerde görev yapan öğretmenler açısından güçlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş ölçme araçları, sınıf öğretmeni, ölçme ve değerlendirme araçlarını tanıma, ölçme-değerlendirme okuryazarlığı

Primary School Teachers' Levels Of Recognition Of Contemporary Assessment Tools

Hüseyin Işeri ^{1,*} & Behsat Savaş ²

Abstract

The aim of this study is to determine primary school teachers' levels of recognition of contemporary assessment and evaluation tools and to examine whether these levels differ according to various variables. The study used a quantitative research approach with a cross-sectional survey design. The population consisted of primary school teachers in the province of İzmir, and the sample comprised 412 teachers selected via stratified sampling.

Data were collected using an instrument designed to assess teachers' knowledge of contemporary assessment tools. Independent-samples t-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were used for data analysis. The findings revealed that teachers' recognition of contemporary assessment tools differed significantly by school type, with teachers in public schools scoring higher than those in private schools. In addition, a significant difference was found in school location, indicating that teachers working in district centers had higher levels of knowledge than those working in metropolitan areas. However, no statistically significant differences were identified in terms of the type of faculty graduated from, the grade level taught, or years of professional experience.

In conclusion, primary school teachers' recognition of contemporary assessment tools appears to be influenced by institutional and environmental factors, while largely independent of individual professional characteristics. These findings suggest that in-service teacher training programs should be strengthened, particularly for teachers working in private schools and metropolitan areas.

Keywords: Contemporary assessment tools, primary school teacher, recognition of assessment and evaluation tools, assessment literacy

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Bağlamında Sınıf Öğretmenlerinin Biçimlendirici Değerlendirme Uygulamalarına İlişkin Görüşleri: Bir Durum Çalışması

Hamza Gönülal

Inönü Üniversitesi, hamza84.hg@gmail.com

Özet

Eğitim sistemlerinde son yıllarda yaşanan paradigmatik dönüşüm, ölçme ve değerlendirme anlayışını da köklü biçimde etkilemiştir. Geleneksel değerlendirme yaklaşımlarından süreç odaklı değerlendirme anlayışına geçiş, özellikle Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) ile birlikte biçimlendirici değerlendirme uygulamalarını eğitimin merkezine taşımıştır. Bu araştırma, sınıf öğretmenlerinin TYMM kapsamında biçimlendirici değerlendirme yeterliklerine ilişkin görüşlerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemiyle desenlenen çalışmada, durum çalışması yaklaşımı benimsenmiştir. Amaçlı örnekleme yöntemleri arasında yer alan ölçüt örnekleme tekniği ile şekillendirilen bu çalışmada, çalışma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin seçiminde TYMM kapsamında ilkökul 1. ve 2. sınıfları okutuyor olma ölçütü dikkate alınmıştır. Bu kapsamda belirlenen 16 sınıf öğretmeni araştırmanın çalışma grubunu oluşturmuştur. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış, elde edilen veriler içerik analizi ve betimsel analiz teknikleri bir arada kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, sınıf öğretmenlerinin biçimlendirici değerlendirme yeterliklerine ilişkin algılarının teori ve uygulama bağlamında farklılaştığını ortaya koymaktadır. Öğretmenlerin biçimlendirici değerlendirmenin kavramsal çerçevesi, temel ilkeleri ve önemi konusunda teorik düzeyde yeterli sayılabilecek bilgi düzeyine sahip oldukları, ancak bu bilgiyi sınıf içi uygulamalara dönüştürme noktasında kısmi yeterlik gösterdikleri tespit edilmiştir. Öğretmen görüşleri doğrultusunda, biçimlendirici değerlendirme uygulamalarının önündeki temel engellerin yapısal ve pedagojik boyutlarda yoğunlaştığı belirlenmiştir. Yapısal engeller kapsamında; kısıtlı zaman, yoğun müfredat içeriği, kalabalık sınıf mevcutları ve sınıflardaki akademik düzey farklılıkları öne çıkan temalar olmuştur. Öğretmenler, mevcut müfredat yoğunluğu içerisinde biçimlendirici değerlendirme uygulamalarına yeterli zaman ayıramadıklarını, kalabalık sınıflarda her öğrenciye dönüt verme sürecinin güçleştiğini ve sınıflardaki hazırbulunuşluk farklılıklarının uygulamaların standardizasyonunu engellediğini ifade etmişlerdir. Pedagojik engeller bağlamında ise, öğretmenlerin biçimlendirici değerlendirme süreçlerinin iş yükünü önemli ölçüde arttıracığına yönelik kaygı taşıdıkları görülmüştür. Özellikle bireyselleştirilmiş dönüt hazırlama, öğrenci gelişimini sürekli izleme ve belgeleme, alternatif değerlendirme araçları geliştirme gibi süreçlerin mevcut iş yüküne ek bir yük getireceği endişesi öğretmenler tarafından sıklıkla dile getirilmiştir. Bunun yanında, öğretmenlerin biçimlendirici değerlendirme konusunda hizmet içi eğitim

ihtiyacı hissettikleri, özellikle uygulamaya dönük örnek modellere ve rehberliğe gereksinim duydukları belirlenmiştir. Araştırma sonuçları, TYMM kapsamında biçimlendirici değerlendirme uygulamalarının hayata geçirilmesinde teori-uygulama kopukluğu yaşandığını, öğretmenlerin bu konuda hem yapısal hem de pedagojik desteğe ihtiyaç duyduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda, sınıf öğretmenlerinin biçimlendirici değerlendirme yeterliklerinin geliştirilmesine yönelik uygulamalı hizmet içi eğitim programlarının düzenlenmesi, sınıf mevcutlarının biçimlendirici değerlendirme uygulamalarına olanak sağlayacak şekilde düzenlenmesi, müfredatın biçimlendirici değerlendirme süreçlerini içerecek esneklikte yapılandırılması ve öğretmenlerin iş yükünü hafifletecek destek mekanizmalarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: biçimlendirici değerlendirme, Türkiye yüzyılı maarif modeli, sınıf öğretmenleri, öğretmen yeterlikleri

Primary School Teachers' Views on Formative Assessment Practices within the Context of the Türkiye's Century Education Model (Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli): A Case Study

Hamza Gönülal

Abstract

The paradigmatic transformation in education systems has profoundly influenced the understanding of measurement and evaluation. The shift from traditional assessment approaches to process-oriented evaluation, particularly with the Türkiye's Century Education Model (Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli) (TYMM), has brought formative assessment practices to the forefront of education. This study aims to provide an in-depth examination of primary school teachers' views on their formative assessment competencies within the scope of the TYMM. Designed with a qualitative research method, the study adopts a case study approach. Shaped by the criterion sampling technique, which is among purposive sampling methods, the selection of primary school teachers constituting the study group considered the criterion of teaching 1st and 2nd grades within the TYMM framework. Accordingly, 16 primary school teachers were determined, forming the study group of research. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher, and the obtained data were analyzed using both content analysis and descriptive analysis techniques. Research findings reveal that primary school teachers' perceptions of their formative assessment competencies differ in the context of theory and practice. It was determined that teachers possess a theoretically adequate level of knowledge regarding the conceptual framework, basic principles, and importance of formative assessment, yet they demonstrate partial competence in translating this knowledge into classroom practices. Based on teacher views, it was identified that the main obstacles to formative assessment practices are concentrated in structural and pedagogical dimensions. Within the scope of structural barriers, limited time, intensive curriculum content, crowded class sizes, and differences in academic levels within classrooms emerged as prominent themes. Teachers stated that they cannot allocate sufficient time for formative assessment practices amidst the current curriculum density, providing feedback to every student becomes difficult in crowded classrooms, and differences in students' readiness levels hinder the standardization of practices. In the context of pedagogical barriers, it was observed that teachers harbor concerns that formative assessment processes would significantly increase their workload. The anxiety processes such as preparing individualized feedback, continuously monitoring and documenting student development, and developing alternative assessment tools would add an extra burden their existing workload was frequently expressed by the teachers. Furthermore, it was determined that teachers feel a need for in-service training on formative assessment, particularly requiring practical examples and guidance. The research results indicate a theory-practice gap in the implementation of formative assessment practices

within the TYMM, demonstrating that teachers need both structural and pedagogical support in this regard. Accordingly, it is recommended to organize practical in-service training programs aimed at enhancing primary school teachers' formative assessment competencies, to regulate class sizes to accommodate formative assessment practices, to structure the curriculum flexibly to include formative assessment processes, and to establish support mechanisms to alleviate teachers' workload.

Keywords: formative assessment, Türkiye's Century Education Model, primary school teachers, teacher competencies

İlkokul Öğrencileri İçin Çok Boyutlu Bir Sayı Duyusu Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Psikometrik Doğrulanması

Gül Eşsizoglu ¹, Yelkin Diker Coskun ² & Aysegul Islekeller Bozca ^{3,*}

¹ Yeditepe Üniversitesi

² Yeditepe Üniversitesi

³ İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, aysegulislekeller@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin sayı duyusu becerilerini ölçmeye yönelik kısa, çok boyutlu ve sınıf içi kullanıma uygun bir ölçme aracı geliştirmek ve psikometrik özelliklerini incelemektir. Araştırma, yöntemsel araştırma deseninde yürütülmüştür. Çalışma grubunu İstanbul'daki devlet ilkokullarında öğrenim gören iki bağımsız örneklem oluşturmaktadır. İlk örneklem (n = 414; 2–4. sınıf) madde analizi ve açımlayıcı faktör analizi (AFA) için, ikinci örneklem (n = 310; 4. sınıf) ise doğrulayıcı faktör analizi (DFA) için kullanılmıştır.

Kuramsal çerçeveye dayalı olarak oluşturulan 25 maddelik madde havuzu, uzman görüşleri ve pilot uygulama ile revize edilmiştir. AFA sonuçları, toplam varyansın %58.38'ini açıklayan ve 10 maddeden oluşan üç faktörlü bir yapı ortaya koymuştur. Bu faktörler; Sayılar ve Büyüklük, Zihinden İşlem ve Büyüklük Referanslama olarak adlandırılmıştır. DFA sonuçları, modelin iyi uyum değerlerine sahip olduğunu göstermiştir ($\chi^2/df = 1.076$, CFI = .992, RMSEA = .019, GFI = .969, NFI = .902). Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayıları .728 ile .871 arasında, toplam ölçek için ise .764 olarak bulunmuştur.

Elde edilen bulgular, geliştirilen Sayı Duyusu Ölçeği'nin (SDÖ) geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir. Ölçek, kısa yapısı ve çok boyutlu özellikleri sayesinde sınıf içi tarama ve tanılayıcı değerlendirmelerde kullanılabilir. Gelecek çalışmalar için ölçme değişmezliği, ölçüt bağıntılı geçerlik ve madde tepki kuramına dayalı analizlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: sayı duyusu, ölçek geliştirme, ilkokul, geçerlik

Development and Psychometric Validation of a Multidimensional Number Sense Scale for Primary School Students

Gül Eşsizoglu ¹, Yelkin Diker Coskun ² & Aysegul Islekeller Bozca ^{3,*}

Abstract

The aim of this study is to develop a concise, multidimensional, and classroom-friendly instrument to assess number sense in primary school students and to examine its psychometric properties. The study was conducted using a methodological research design. The sample consisted of two independent groups of students attending public primary schools in Istanbul, Türkiye. The first sample (n = 414; Grades 2–4) was used for item analysis and exploratory factor analysis (EFA), while the second sample (n = 310; Grade 4) was used for confirmatory factor analysis (CFA).

An initial pool of 25 items was generated based on theoretical foundations and refined through expert review and pilot testing. EFA results revealed a three-factor structure with 10 items explaining 58.38% of the total variance. The factors were labeled as Numbers and Magnitude, Mental Calculation, and Magnitude Referencing. CFA results confirmed the structure with excellent model fit indices ($\chi^2/df = 1.076$, CFI = .992, RMSEA = .019, GFI = .969, NFI = .902). Internal consistency coefficients ranged from .728 to .871 for the subscales and .764 for the total scale.

The findings indicate that the developed Number Sense Scale (NSS) is a valid and reliable instrument. Due to its brevity and multidimensional structure, the scale can be effectively used for classroom screening and diagnostic purposes. Future research should focus on measurement invariance, criterion-related validity, and item response theory-based analyses.

Keywords: number sense, scale development, primary education, validity

Uluslararası Bir Matematik Yarışmasında Matematik Öğrenme Alanlarına Yönelik Bilişsel Tanılama: DINA Modeli Uygulaması

Kübra Sayir ^{1,*} & Elif Bahadır ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, kubra.sayir@std.yildiz.edu.tr

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Matematik yarışmaları, öğrencilerin matematiksel düşünme süreçlerini geleneksel sınıf içi değerlendirme ortamlarının ötesinde ortaya koyan önemli değerlendirme bağlamlarıdır. Bu yarışmalardan biri olan Kanguru Matematik, geniş katılımcı kitlesi ve özgün problem yapısıyla öğrencilerin yalnızca işlemsel becerilerini değil; akıl yürütme, ilişkilendirme ve problem çözme becerilerini de değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bununla birlikte, bu yarışmadan elde edilen veriler çoğunlukla toplam puan, doğru–yanlış sayısı ve sıralama düzeyinde raporlanmakta; öğrencilerin farklı öğrenme alanlarındaki yeterliklerine ilişkin ayrıntılı ve tanılayıcı bilgiler sınırlı kalmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, Kanguru Matematik yarışması kapsamında elde edilen öğrenci cevaplarını, öğrenme alanları (sayılar, cebir, geometri, mantık ve kombinatorik) temelinde bilişsel tanılayıcı bir yaklaşımla incelemektir. Bu doğrultuda, Kanguru Matematik soruları için öğrenme alanı temelli bir Q-matrisi oluşturulması ve öğrencilerin bu alanlardaki yeterliklerinin DINA modeli aracılığıyla analiz edilmesi planlanmaktadır. Ayrıca, bu süreçte DINA modelinin matematik yarışması verileri üzerindeki uygulanabilirliğinin ortaya konulması hedeflenmektedir. Bu kapsamda, öğrencilerin performanslarının yalnızca toplam puan düzeyinde değil, öğrenme alanları temelinde değerlendirilerek daha ayrıntılı biçimde yorumlanması amaçlanmaktadır.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama desenine göre yürütülmektedir. Çalışmada kullanılan veriler, Kanguru Matematik yarışmasına ait öğrenci madde yanıtlarından oluşmaktadır. Q-matrisinin oluşturulması sürecinde, matematik alanında deneyimli üç uzmanın bağımsız değerlendirmeleri esas alınmış ve çoğunluk görüşü doğrultusunda nihai sınıflamalar yapılmıştır. Analiz sürecinde, DINA modeli uygulanarak öğrencilerin öğrenme alanlarına ilişkin bilişsel yeterlik profillerinin belirlenmesi planlanmaktadır.

Araştırma süreci devam etmekte olup veri toplama ve analiz hazırlık aşamaları sürmektedir. Analizlerin tamamlanmasının ardından elde edilecek bulguların, öğrencilerin öğrenme alanı temelli bilişsel yeterliklerine ilişkin tanılayıcı bilgiler sunması beklenmektedir. Bu yönüyle çalışma, DINA modelinin matematik yarışması verileri üzerinde uygulanabilirliğine ilişkin bir uygulama örneği sunmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, elde edilecek bulguların matematik yarışmalarından elde edilen verilerin yalnızca sonuç odaklı değil, model temelli ve tanılayıcı bir bakış açısıyla ele alınmasına katkı sağlaması ve öğrenci performansının daha ayrıntılı biçimde yorumlanmasına imkân tanınması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: kanguru matematik yarışması, DINA model, Q-matris, bilişsel tanılayıcı modeller

Cognitive Diagnosis Of Mathematics Learning Areas in An International Mathematics Competition: An Application Of The DINA Model

Kübra Sayir ^{1,*} & Elif Bahadır ²

Abstract

Mathematics competitions provide important assessment contexts in which students can demonstrate their mathematical thinking processes beyond traditional classroom-based evaluations. One such competition, the Kangaroo Mathematics Competition, aims to assess not only students' procedural skills but also their reasoning, relational thinking, and problem-solving abilities through its large-scale participation and unique problem structure. However, the data obtained from this competition are generally reported in terms of total scores, number of correct–incorrect responses, and rankings, which limits the ability to provide detailed and diagnostic information about students' competencies across different learning domains.

The aim of this study is to examine students' responses from the Kangaroo Mathematics Competition within a cognitive diagnostic framework based on learning domains (numbers, algebra, geometry, logic, and combinatorics). In this context, a domain-based Q-matrix is constructed for the competition items, and students' competencies in these domains are intended to be analyzed using the DINA model. In addition, the study aims to explore the applicability of the DINA model to mathematics competition data. Accordingly, student performance is considered not only at the level of total scores but also in terms of domain-specific competencies to enable a more detailed interpretation.

The study is conducted using a quantitative descriptive survey design. The data consist of students' item responses from the Kangaroo Mathematics Competition. In the process of constructing the Q-matrix, independent evaluations of three mathematics experts are taken into account, and final classifications are determined based on majority agreement. In the analysis phase, the DINA model is planned to be applied to identify students' cognitive diagnostic profiles across learning domains.

The research process is ongoing, and data collection and analysis preparation stages are currently in progress. It is expected that the findings will provide diagnostic insights into students' domain-based cognitive competencies. In this respect, the study aims to present an application example regarding the applicability of the DINA model to mathematics competition data. Furthermore, the findings are expected to contribute to the interpretation of mathematics competition data from a model-based and diagnostic perspective rather than a purely outcome-oriented approach, thereby enabling a more comprehensive understanding of student performance.

Keywords: kangaroo mathematics competition, DINA model, Q-matrix, cognitive diagnostic models

Öğretmenlerin Maarif Modeline İlişkin Bakış Açıları

Özge Nur Yazıcı ^{1,*} & Meram Uzundal ²

¹ Amasya Üniversitesi

² Meb

234101045@ogrenci.amasya.edu.tr

Özet

Eğitim sistemlerinin niteliği, büyük ölçüde uygulanan öğretim programlarının etkililiği ile ilişkilidir. Türkiye’de uygulamaya konulan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, öğrencilerin yalnızca akademik başarılarını değil; aynı zamanda sosyal, duyuşsal ve ahlaki gelişimlerini de kapsayan bütüncül bir eğitim anlayışı sunmaktadır. Ancak bu tür kapsamlı programların başarısı, büyük ölçüde uygulayıcı konumundaki öğretmenlerin deneyim ve değerlendirmeleriyle daha sağlıklı ortaya konulabilmektedir. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu, maksimum çeşitlilik örnekleme ile belirlenen ve farklı kıdem, deneyim, görev koşullarına sahip 10 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz sürecinde veriler kodlanmış, temalar oluşturulmuş ve bulgular doğrudan öğretmen ifadeleri ile desteklenmiştir.

Bu araştırmanın amacı, Maarif Modeli’ne ilişkin öğretmen görüşlerini; modelin önceki programlardan ayrılan yönleri, öğretim yöntem ve yaklaşımlarına etkisi, uygulama sürecindeki kaynak ve destek durumu, öğrencilerin sosyal ve ahlaki gelişimine katkısı, öğretmenlerin mesleki gelişimine yönelik sunulan olanaklar ve modelin geliştirilmesinde öğretmen geri bildirimlerinin dikkate alınma düzeyi açısından incelemektir.

Araştırma bulguları, öğretmenlerin Maarif Modeli’ne ilişkin görüşlerinin ağırlıklı olarak modelin çeşitli yönlerine odaklandığını göstermektedir. Özellikle modelin öğrenci merkezli yapısı, değerler eğitimi vurgusu ve sosyal-duygusal becerileri ön plana çıkaran yaklaşımı öğretmenler tarafından güçlü yönler olarak ifade edilmiştir. Öğretmenler, bu model ile öğrencilerin öğrenme sürecine daha aktif katıldığını, kendilerini ifade etme fırsatı bulduklarını ve bireysel farklılıkların daha fazla dikkate alındığını belirtmektedir. Bununla birlikte öğrenmenin yaşamla ilişkilendirilmesi ve beceri temelli etkinliklere ağırlık verilmesi, modelin uygulamadaki olumlu yansımaları arasında yer almaktadır. Bununla birlikte, modelin uygulama sürecinde çeşitli güçlüklerin yaşandığı da belirlenmiştir. Kalabalık sınıf mevcutları, etkinlik temelli uygulamaların etkili biçimde yürütülmesini zorlaştırmakta; ölçme-değerlendirme süreçlerinin yeterince açık ve somut olmaması öğretmenlerde belirsizlik oluşturmaktadır. Materyal ve dijital içeriklerin kullanımında yaşanan sınırlılıklar ile hizmet içi eğitimlerin daha çok kuramsal düzeyde kalması, uygulamaya yönelik rehberlik ihtiyacını artırmaktadır. Öğretmenler, modelin kuramsal çerçevesini benimsediklerini ancak uygulamada daha fazla yönlendirme ve destek ihtiyacı duyduklarını ifade etmektedir.

Sonuç olarak, Maarif Modeli'nin etkililiğinin artırılabilmesi için uygulama koşullarının iyileştirilmesi, öğretmenlere yönelik sürekli ve uygulama temelli hizmet içi eğitimlerin sağlanması ve ğretmen geri bildirimlerinin politika geliştirme süreçlerine daha etkin biçimde yansıtılması gerekmektedir. Bu alışma, modelin sahadaki karşılığını ğretmen perspektifinden ortaya koyarak literatüre uygulama temelli bir katkı sunmaktadır.

Araştırma bulguları doğrultusunda, Maarif Modeli'nin uygulamadaki etkililiğini artırmak amacıyla sınıf mevcutlarının azaltılmasına yönelik düzenlemeler yapılması önerilmektedir. Öğretmenlerin uygulama sürecinde yaşadıkları belirsizlikleri gidermek için lme ve değerlendirme süreçlerine ilişkin daha açık, somut ve rehber niteliğinde kaynaklar geliştirilmelidir. Ayrıca hizmet içi eğitimlerin kuramsal boyutun ötesine geçirilerek uygulama temelli, örnek etkinlikler ve sınıf içi pratiklerle desteklenmesi önem taşımaktadır. Okullarda materyal ve dijital içerik erişiminin artırılması, öğretmenlerin model doğrultusunda daha etkili uygulamalar gerçekleştirmelerine katkı sağlayacaktır. Bununla birlikte, öğretmenlerin sahadan elde ettikleri deneyim ve geri bildirimlerin düzenli olarak alınması ve eğitim politikalarının geliştirilmesinde aktif biçimde kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maarif modeli, ğretmen görüşleri, ğretim programı, sınıf ğretmenleri

Teachers' Perspectives on the Maarif Model

Özge Nur Yazıcı ^{1,*} & Meram Uzundal ²

Abstract

The quality of education systems is closely linked to the effectiveness of the curricula implemented. The “Century of Türkiye Education Model” (Maarif Model), recently introduced in Türkiye, adopts a holistic approach that aims to foster not only students’ academic achievement but also their social, emotional, and moral development. However, the effectiveness of such comprehensive reforms largely depends on teachers, who are the primary practitioners of the curriculum. Therefore, examining teachers’ perspectives is essential for understanding the practical implications of the model.

This study aims to explore teachers’ views on the Maarif Model in terms of its distinguishing features compared to previous curricula, its impact on teaching methods and approaches, the adequacy of resources and support during implementation, its contribution to students’ social and moral development, the professional development opportunities it provides, and the extent to which teacher feedback is considered in the model’s development. The research was conducted using a qualitative case study design. The study group consisted of 10 primary school teachers with diverse professional backgrounds, selected through maximum variation sampling. Data were collected via semi-structured interviews and analyzed using content analysis. The analysis process involved coding the data, generating themes, and supporting findings with direct teacher quotations.

The findings reveal that teachers’ evaluations of the Maarif Model predominantly highlight its student-centered structure, strong emphasis on values education, and its focus on developing social-emotional skills. Teachers reported that the model encourages active student participation, provides opportunities for self-expression, and better accommodates individual differences. Furthermore, the integration of real-life connections and the emphasis on skill-based activities are seen as positive aspects that enhance the learning process.

Despite these strengths, several challenges related to the implementation process were identified. Large class sizes hinder the effective execution of activity-based learning practices. Additionally, the lack of clarity and concreteness in assessment and evaluation processes leads to uncertainty among teachers. Limitations in access to instructional materials and digital content, as well as the predominantly theoretical nature of in-service training programs, further complicate the implementation. Although teachers generally adopt the theoretical framework of the model, they express a need for more practical guidance and support.

In conclusion, improving implementation conditions is crucial for enhancing the effectiveness of the Maarif Model. Providing continuous, practice-oriented in-service training, developing clear and practical assessment guidelines, and increasing access to materials and digital resources are key steps. Moreover, systematically incorporating teacher feedback into policy development processes is essential.

This study contributes to the literature by presenting a practice-based evaluation of the model from teachers' perspectives.

Keywords: The Maarif Model, teacher opinions, curriculum, classroom teachers.

Sınıf Öğretmenlerinin Süreç Odaklı Ölçme ve Değerlendirmeyi Anlamlandırma Biçimleri: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Bağlamında Bir Değerlendirme

Fatma Irmak ^{1,*}, Sümeyye Yılmaz ¹ & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi

fatmairmaak@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamında öne çıkan süreç odaklı ölçme ve değerlendirme anlayışının sınıf öğretmenleri tarafından nasıl anlamlandırıldığını, bu yaklaşımın hangi gereksinimlerden doğduğunu, uygulamada nasıl karşılık bulduğunu ve öğretmenler açısından ne tür bir dönüşüm ihtiyacı doğurduğunu ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında durum çalışması deseniyle yürütülmüştür. Çalışmanın verileri, farklı kıdem düzeylerine ve okul türlerine sahip sınıf öğretmenleriyle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yoluyla çözümlenmiştir. Bulguların, öğretmenlerin süreç odaklı ölçme ve değerlendirmeyi çoğunlukla öğrencinin gelişimini izlemeye, öğrenme sürecini bütüncül biçimde değerlendirmeye ve bireysel farklılıkları dikkate almaya imkân tanıyan bir yaklaşım olarak gördüklerini ortaya koyması beklenmektedir. Bununla birlikte öğretmenlerin mevcut uygulama alışkanlıklarının büyük ölçüde sonuç odaklı değerlendirme anlayışına dayanması nedeniyle, yeni modelin öngördüğü yaklaşım ile geleneksel not verme ve başarıyı sınav temelli yorumlama eğilimleri arasında bir gerilim yaşanabileceği öngörülmektedir. Verilerin ayrıca, öğretmenlerin süreç odaklı değerlendirme yaklaşımını gerekli ve değerli bulmalarına rağmen uygulama aşamasında çeşitli güçlüklerle karşılaştıklarını göstermesi beklenmektedir. Özellikle zaman yetersizliği, sınıf mevcutlarının kalabalık olması, veli beklentilerinin çoğu zaman ürün ve not odaklı biçimde şekillenmesi, öğretmenlerin alternatif ölçme-değerlendirme araçlarını kullanma konusundaki yeterli farklılıkları ve uygulama sürecine ilişkin yapısal sınırlılıkların öne çıkacağı düşünülmektedir. Bir diğer önemli noktanın, süreç odaklı ölçme ve değerlendirmenin yalnızca teknik bir uygulama değişikliği olarak değil, aynı zamanda öğretmenlerin öğrenmeye, öğrenci gelişimine ve sınıf içi değerlendirme kültürüne bakışını dönüştürmeyi gerektiren bir paradigma değişimi olarak ele alınması olduğu değerlendirilmektedir. Bu bağlamda çalışmanın, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli bağlamında süreç odaklı ölçme ve değerlendirme anlayışının sahadaki yansımalarını öğretmen deneyimleri üzerinden görünür kılması; bu yaklaşımın etkili biçimde uygulanabilmesi için öğretmen eğitimi, uygulama desteği, ölçme araçlarının geliştirilmesi ve okul temelli yapısal düzenlemelerin önemini ortaya koyması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Süreç odaklı ölçme ve değerlendirme, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, sınıf öğretmenleri, öğretmen deneyimleri, eğitimde dönüşüm

Primary School Teachers' Interpretations of Process-Oriented Measurement and Evaluation: An Evaluation within the Context of the Türkiye Century Maarif Model

Fatma Irmak ^{1,*}, Sümeyye Yılmaz ¹ & Mustafa Erol ²

Abstract

The aim of this study is to reveal how primary school teachers interpret the process-oriented measurement and evaluation approach emphasized within the scope of the Türkiye Century Maarif Model, the needs from which this approach has emerged, how it is reflected in practice, and what kind of transformation it necessitates for teachers. The research was conducted as a case study within the framework of a qualitative research approach. The data of the study were collected through semi-structured interviews with primary school teachers having different levels of professional seniority and working in various types of schools. The obtained data were analyzed through thematic analysis. It is expected that the findings will demonstrate that teachers generally perceive process-oriented measurement and evaluation as an approach that enables monitoring student development, evaluating the learning process holistically, and taking individual differences into account. However, since teachers' existing practices largely rely on a result-oriented assessment approach, it is anticipated that a tension may arise between the approach proposed by the new model and traditional tendencies of grading and interpreting achievement based on examinations. Furthermore, it is expected that the data will show that although teachers consider the process-oriented assessment approach necessary and valuable, they encounter various difficulties during its implementation. In particular, constraints such as limited time, overcrowded classrooms, parental expectations predominantly shaped by product- and grade-oriented perspectives, differences in teachers' competencies in using alternative assessment tools, and structural limitations related to the implementation process are anticipated to come to the forefront. Another important point is that process-oriented measurement and evaluation should be addressed not merely as a technical change in practice, but as a paradigm shift that requires transforming teachers' perspectives on learning, student development, and classroom assessment culture. In this context, the study is expected to make visible the reflections of the process-oriented assessment approach in practice through teachers' experiences within the framework of the Türkiye Century Maarif Model; and to highlight the importance of teacher training, implementation support, development of assessment tools, and school-based structural arrangements for the effective implementation of this approach.

Keywords: Process-oriented measurement and evaluation, Türkiye Century Maarif Model, primary school teachers, teacher experiences, transformation in education

İlkokul Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin Okuduğunu Anlama ve Okuma Hızlarının Matematik Başarısı ile İlişkisi

Filiz Birelli ^{1,*}, Nuri Can Aksoy ¹ & Zehra Yaşar Sağlık ¹

¹ Hasan Kalyoncu Üniversitesi
filizbirelli0@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama becerileri ve okuma hızlarının; genel matematik başarısı ve problem çözme performansı üzerindeki yordayıcı rolünü incelemektir. Matematiksel yetkinliğin dil becerileriyle ilişkili olduğu temelinden hareketle gerçekleştirilen bu çalışma; okuma hızı, prozodik okuma, basit ve çıkarımsal anlama değişkenlerinin matematiksel performans üzerindeki etkilerini bütüncül bir model içerisinde ele almayı hedeflemektedir. Araştırmada yordayıcı korelasyonel desen benimsenmiştir. Araştırmanın örneklemini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Gaziantep ilindeki ilkokullarda öğrenim gören ve amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 480 dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak; okuduğunu anlama testi, yanlış analiz envanteri ve matematik başarı testi ile matematik problemi çözme başarı testi kullanılmıştır. Toplanan veriler, değişkenler arasındaki doğrudan ve dolaylı etkileri test etmek amacıyla Yapısal Eşitlik Modellemesi (YEM) ile analiz edilmektedir. Analiz sürecinde modelin veriyle uyumunu değerlendirmek için uyum iyiliği indeksleri (χ^2/df , RMSEA, CFI, GFI) dikkate alınacaktır. Araştırma sonucunda elde edilecek bulguların, okuma performansının matematiksel beceriler üzerindeki yordayıcı gücünü ortaya koyması ve sınıf içi matematik öğretimi için kanıta dayalı pedagojik stratejiler sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Matematik başarısı, problem çözme, okuduğunu anlama, okuma hızı.

The Relationship Between Reading Comprehension and Reading Speed and Mathematical Achievement Among Fourth-Grade Elementary School Students

Filiz Birelli ^{1,*}, Nuri Can Aksoy ¹ & Zehra Yaşar Sağlık ¹

Abstract

The purpose of this study is to examine the predictive role of fourth-grade elementary school students' reading comprehension skills and reading speed on their overall mathematics achievement and problem-solving performance. Based on the premise that mathematical proficiency is related to language skills, this study aims to examine the effects of reading speed, prosodic reading, and simple and inferential comprehension variables on mathematical performance within a comprehensive model. A predictive correlational design was adopted for the study. The sample consists of 480 fourth-grade students attending elementary schools in Gaziantep during the 2025–2026 academic year, selected through purposive sampling. The data collection tools used include a reading comprehension test, an error analysis inventory, a mathematics achievement test, and a mathematics problem-solving achievement test. The collected data are analyzed using Structural Equation Modeling (SEM) to test the direct and indirect effects between the variables. During the analysis process, fit indices (χ^2/df , RMSEA, CFI, GFI) will be considered to evaluate the model's fit with the data. The findings of this study are expected to reveal the predictive power of reading performance on mathematical skills and to provide evidence-based pedagogical strategies for mathematics instruction in the classroom.

Keywords: Mathematics achievement, problem-solving, reading comprehension, reading speed.

Yapay Zeka Tabanlı Duygu Tespiti ve Davranış Bozukluğu Belirtileri Gösteren Çocuklarda Duygusal Farkındalığın Geliştirilmesi

Büşra Kulaksız ^{1,*} & Ayşe Dilşad Yakut ²

¹ *Ibn Haldun Üniversitesi*

² *Boğaziçi Üniversitesi*

busra.kulaksiz@stu.ihu.edu.tr

Özet

Davranış Bozukluğu (DB), çocukluk döneminde ortaya çıkan ve özellikle duygusal düzenleme ile duygu tanıma süreçlerinde belirgin güçlüklerle ilişkili bir psikopatolojidir. Çalışmalar düşük duygusal farkındalığın davranış sorunları ve psikopatoloji riskini artırdığını göstermektedir. Son yıllarda yapay zeka (YZ) tabanlı duygu tanıma sistemlerinin artan doğruluk oranları, duygusal süreçlerin nesnel olarak değerlendirilmesine olanak sağlayarak, davranış bozukluğu belirtileri gösteren çocuklara yönelik müdahalelerin teknoloji ile entegre edilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu araştırmanın amacı YZ teknolojisi tabanlı duygu tespit platformu oluşturmak ve platformun güvenilirliğini tespit etmek ve psikoeğitim müdahalesinin DB belirtisi olan çocukların duygusal farkındalıkları üzerindeki etkisini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara yanıt aranmaktadır: (1) Psikoeğitim müdahalesi öncesinde DB belirtisi olan çocukların seçtikleri görsellerde baskın olan duygular nelerdir? (2) Psikoeğitim müdahalesi, DB belirtisi olan çocukların duygusal farkındalıkları üzerinde anlamlı bir etki oluşturmakta mıdır? (3) YZ teknolojisi tabanlı duygu tespit platformu seçilen görsellerde yer alan baskın duyguyu güvenilir bir şekilde tespit edebilmekte midir? Bu araştırma, yaşları 7-12 arasında olan ve DB belirtilerine sahip çocuklarla gerçekleştirilecek olup katılımcılara 6-8 hafta sürecek bir psikoeğitim müdahalesi uygulanacaktır. Katılımcıların duygusal farkındalıklarını değerlendirmeleri ve altı temel duyguyu temsil eden görselleri seçmeleri istenecektir. Bu görseller, araştırma kapsamında araştırmacı tarafından geliştirilen YZ teknolojisi tabanlı duygu tespit platformuna (Duygu Tanıma Platformu) aracılığıyla değerlendirilecektir. Çalışmada ön bulgular sunulacak olup çalışmanın yapay zeka destekli ölçme araçlarının eğitim ortamlarında sosyal duygusal öğrenme süreçlerine katkı sağlayabileceği beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Davranış bozukluğu, duygusal farkındalık, yapay zeka

AI-Based Emotion Detection and Enhancement of Emotional Awareness in Children with Behavioral Disorders Symptoms

Büşra Kulaksız ^{1,*} & Ayşe Dilşad Yakut ²

Abstract

Behavioral Disorder (BD) is a psychopathology that emerges in childhood and is associated with significant difficulties, particularly in emotional regulation and emotion recognition processes. Studies show that low emotional awareness increases the risk of behavioral problems and psychopathology. In recent years, the increasing accuracy rates of AI-based emotion recognition systems have enabled the objective assessment of emotional processes, highlighting the need to integrate technology into interventions for children exhibiting behavioral disorder symptoms. The purpose of this study is to develop an AI-based emotion recognition platform and determine its reliability and to examine the effect of a psychoeducational intervention on the emotional awareness of children with behavioral disorder symptoms. In line with the purposes, following questions are being addressed: (1) What are the dominant emotions in the images chosen by children with BD symptoms before the psychoeducational intervention? (2) Does psychoeducational intervention have a significant effect on the emotional awareness of children with BD symptoms? (3) Can the AI technology-based emotion detection platform reliably detect the dominant emotion in the selected images? This research will be conducted with children aged 7-12 who exhibit BD symptoms, and participants will attend a psychoeducational intervention lasting 6-8 weeks. Participants will be asked to assess their emotional awareness and select images representing the six basic emotions. These images will be evaluated using an AI-based emotion detection platform (Duygu Tanıma Platformu) developed by the researcher as part of the study. Preliminary findings will be presented in the study, and it is expected that AI-based assessment tools can contribute to social-emotional learning processes in educational settings.

Keywords: Artificial intelligence, behavioral disorder, emotional awareness

Ortaokul Öğrencilerinin Akran Zorbalığına İlişkin Algıları

Burak Zeki Güneş ^{1,*} & Hanife Esen Aygun ²

¹ Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

² Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
bzgunes@gmail.com

Özet

Akran zorbalığı günümüzde sıklıkla gözlemlenen bir kişisel ve kişilerarası ilişkiler problemidir. Akran zorbalığı bir bireyin her dönemde karşı karşıya kalabileceği bir olgu olmakla birlikte, ergenlik döneminde yaşanan gelişimsel çatışmalar akran zorbalığını görünür kılmaktadır. Ancak akranlar arasında yaşanan her güçlükle zorbalığa işaret etmemektedir. Akran zorbalığına yönelik gelişimsel ve önleyici müdahaleler geliştirmede öncelikle hedef kitlenin problem durumuna ilişkin algısının belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu doğrultuda zorbalığın nasıl tanımlandığı ve algılandığı önem taşımaktadır. Alanyazındaki bilgilerden hareketle, araştırmada ortaokul öğrencilerinin akran zorbalığı kavramına ilişkin algılarının metaforlar aracılığıyla incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden olgubilim deseni kullanılacaktır. Olgubilim ile desenlenen çalışmalarda bireylerin bir olgu hakkındaki kişisel deneyimlerine odaklanılmaktadır (Creswell, 2007). Buradaki amaç bireylerin tecrübelerinden hareketle olguya yükledikleri anlamlara ulaşmaya çalışılmasıdır (Merriam, 2009). Olgubilim araştırmalarının temel noktası katılımcıların deneyimlerinden yola çıkmaktır (Ersoy, 2016). Bu kapsamda araştırmada ortaokul öğrencilerinin akran zorbalığını nasıl deneyimlediklerinin ve algıladıklarının belirlenmesinde bu araştırma deseninin uygun olduğuna karar verilmiştir. Katılımcıların belirlenmesinde basit seçkisiz örnekleme tekniğinden yararlanılacaktır. Araştırma 2025–2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Balıkesir’de bulunan bir devlet ortaokulunda yürütülecektir. Araştırmaya yaklaşık 50 ortaokul öğrencisinin katılması planlanmaktadır. Araştırma verileri, “Akran zorbalığı ... benzer. Çünkü ...” ifadesi aracılığıyla toplanacaktır. Elde edilen verilerin analiz edilmesinde içerik analizi kullanılacaktır. Buna göre öncelikle öğrencilerin ifadeleri numaralandırılıp kodlanacaktır. Daha sonra benzer anlama gelene kod kümeleri bir araya getirilecektir. Bir araya getirilen metaforlardan ve açıklamalarından anlam kümeleri vasıtasıyla kategoriler oluşturulacaktır. Elde edilen bulgulara göre ortaokul öğrencilerinin akran zorbalığına dair ürettikleri metaforlar ve bunlara ait kategoriler ilgili alan yazın çerçevesinde tartışılıp, önerilerin sunulması planlanmıştır. Araştırmada, ortaokul öğrencilerinin akran zorbalığını nasıl anlamlandırdıklarına dair içgörü elde edilmesi öngörülmektedir. Araştırma sonuçlarının akran zorbalığını önlemede geliştirilecek önlem ve politikalar için ampirik kanıt sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, zorbalık, akran zorbalığı algısı, metafor

Perceptions of Middle School Students Regarding Peer Bullying

Burak Zeki Güneş ^{1,*} & Hanife Esen Aygun ²

Abstract

Peer bullying is a frequently observed personal and interpersonal problem today. While peer bullying is a phenomenon that individuals may encounter in any period of their lives, the developmental conflicts experienced during adolescence make peer bullying more visible. However, not every difficulty encountered between peers indicates bullying. In developing developmental and preventive interventions for peer bullying, it is considered crucial to first determine the target group's perception regarding the problem. In this regard, how bullying is defined and perceived is of great importance. Based on the literature, this study aims to examine the perceptions of middle school students regarding the concept of peer bullying through metaphors.

The study will utilize the phenomenology design, one of the qualitative research methods. Phenomenological studies focus on individuals' personal experiences regarding a phenomenon (Creswell, 2007). The goal is to reach the meanings individuals attribute to the phenomenon based on their experiences (Merriam, 2009). The focal point of phenomenological research is to start from the participants' experiences (Ersoy, 2016). In this context, this research design was deemed appropriate for determining how middle school students experience and perceive peer bullying. Simple random sampling technique will be used to determine the participants.

The study will be conducted in a public middle school in Balıkesir during the spring semester of the 2025–2026 academic year. Approximately 50 middle school students are planned to participate in the study. Research data will be collected through the prompt: "Peer bullying is like ... because ...". Content analysis will be used to analyze the obtained data. Accordingly, students' expressions will first be numbered and coded. Then, code sets with similar meanings will be brought together. Categories will be formed from the gathered metaphors and their explanations through meaning clusters. Based on the findings, the metaphors produced by middle school students regarding peer bullying and their respective categories will be discussed within the framework of the relevant literature, and suggestions will be presented. The study expects to gain insight into how middle school students conceptualize peer bullying. It is believed that the research results will provide empirical evidence for measures and policies to be developed to prevent peer bullying.

Keywords: Peer bullying, Bullying, Perception of peer bullying, Metaphors

Kişisel Gelişim Kurslarının İlkokul Öğrencilerinin Fiziksel ve Psikolojik Dinlenmelerine Etkisi

Aleyna Ahsen Özkan
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
aleynahsen14@gmail.com

Özet

Günümüzde ilkokul öğrencilerinin okul sonrası zamanlarını nasıl değerlendirdikleri ve bu süreçlerin öğrencilerin fiziksel ve psikolojik dinlenmeleri üzerindeki etkileri önemli bir araştırma konusu haline gelmiştir. Bu bağlamda, kişisel gelişim kursları öğrencilerin okul sonrası zamanlarını hem akademik hem de sosyal açıdan destekleyen önemli merkezler olarak öne çıkmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, MEB onaylı olarak açılan kişisel gelişim kurslarının ilkokul öğrencilerinin fiziksel ve psikolojik dinlenmeleri üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda yürütülmektedir. Veri toplama sürecinde nitel araştırma yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmaktadır.

Araştırmanın çalışma grubunu, Bolu il merkezinde bulunan ve MEB onaylı olup okul sonrası bilgi, beceri ve yetenek geliştirmeye yönelik hizmet veren iki etüt merkezine devam eden ilkokul öğrencileri ile bu öğrencilerin velileri oluşturmaktadır. Araştırma, her iki kuruma devam eden 1, 2, 3 ve 4. sınıf düzeylerinden üçer öğrenci olmak üzere toplam 12 öğrenci ve 12 veli ile yürütülmektedir.

Araştırma kapsamında öğrenci ve velilerle gerçekleştirilen görüşmeler aracılığıyla kişisel gelişim kurslarının öğrencilerin fiziksel ve psikolojik dinlenmelerine nasıl yansıdığı incelenmektedir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilecektir. Araştırma süreci halen devam etmektedir.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, kişisel gelişim kurslarının öğrenciler üzerindeki etkilerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kişisel gelişim kursları, ilkokul öğrencileri, fiziksel dinlenme, psikolojik dinlenme

The Effects of Personal Development Courses on the Physical and Psychological Rest of Primary School Students

Aleyna Ahsen Özkan

Abstract

Nowadays, how primary school students spend their after-school hours and the impact of these processes on their physical and psychological well-being has become a significant subject of research. In this context, personal development courses emerge as important centers that support students' after-school time both academically and socially.

The purpose of this study is to examine the effects of Ministry of National Education (MEB) approved personal development courses on the physical and psychological relaxation of primary school students. The research is conducted in accordance with the qualitative research approach. In the data collection process, the semi-structured interview technique, one of the qualitative research methods, is utilized.

The study group consists of primary school students attending two MEB-approved after-school centers in the Bolu city center—which provide services for improving knowledge, skills, and talents—as well as their parents. The research is carried out with a total of 12 students (three students from each grade level: 1st, 2nd, 3rd, and 4th) and 12 parents from both institutions.

Through the interviews conducted with students and parents within the scope of the study, the reflection of personal development courses on students' physical and psychological rest is examined. The obtained data will be evaluated using the content analysis method. The research process is currently ongoing.

It is expected that the findings obtained from the research will contribute to a better understanding of the effects of personal development courses on students.

Keywords: Personal development courses, Primary school students, Physical relaxation, Psychological relaxation

Savaş Koşullarında Gençlerin Psiko-duygusal Deneyimi: Uyum ve İçsel Dayanıklılık Zorlukları (Bireysel Boyut)

Sofiia Kuznietsova
King Danylo University
artnamur@ukr.net

Özet

Bu çalışmanın amacı, savaş koşullarında gençlerin psiko-duygusal deneyimini, özellikle de ülke içinde yerinden edilmiş kişileri analiz etmek; ayrıca uyumun temel zorluklarını, psikolojik savunma mekanizmalarını ve dayanıklılığın (resilience) oluşumuna katkıda bulunan faktörleri belirlemektir.

Araştırma, bireysel deneyimi içsel psikolojik süreçlerin bir temsili olarak yorumlamaya olanak tanıyan anlatı yönteminin kullanıldığı nitel bir yaklaşıma dayanmaktadır. Yaşanmış deneyimin anlam yapılarını ortaya çıkarmak için fenomenolojik analiz, betimleyici yöntem ve yorumlayıcı hermeneutik unsurları kullanılmıştır. Bu yaklaşım, aşırı stres koşulları altında psiko-duygusal tepkilerin özgün özelliklerini ortaya koymayı mümkün kılar.

Araştırma sonucunda, tam ölçekli savaşın psikolojik dengeyi bozan, kronik stres durumlarının oluşumuna, artan kaygıya ve travma sonrası stres tepkilerinin (PTSR) ortaya çıkmasına yol açan güçlü bir travmatik faktör olduğu belirlenmiştir. Zorunlu yer değiştirme, alışılmış sosyo-kültürel çevrenin kaybıyla birlikte gerçekleşir ve bu durum kimlik krizine ve uyumsuzluğa yol açar.

Kişilik oluşumu, sosyalleşme ve kimliklenme alanı olarak “yer” kategorisiyle yakından ilişkilidir. Bu “yer”in kaybı ya da dönüşümü, istikrarsızlık hissi, anlam kaybı ve alışılmış davranış kalıplarının bozulmasıyla kendini gösteren bir varoluşsal boşluğun ortaya çıkmasına neden olur. Savaş bağlamında bireyin motivasyon alanı dönüşüme uğrar: kendini gerçekleştirme yönelimi, temel güvenlik ihtiyaçlarına (A. Maslow’un ihtiyaçlar hiyerarşisine göre) yerini bırakır.

Sürekli tehdit altında yaşamak (bombardıman, sığınaklar, hayati tehlike) duyarsızlaşma, duygusal mesafe koyma ve bilişsel yeniden değerlendirme gibi psikolojik savunma mekanizmalarını harekete geçirir. Aynı zamanda bu süreçler çift yönlü bir karakter taşır: bir yandan uyumu kolaylaştırırken, diğer yandan duygusal tükenmişliğe ve psikolojik gerilimin birikmesine yol açabilir.

Ülke içinde yerinden edilmiş gençlerin deneyiminin ayırt edici özelliği, yeni ortamda fiziksel güvenlik hissi ile ana mekâna duyulan derin duygusal bağlılığın bir arada bulunmasıyla ortaya çıkan duygusal durumun çift yönlülüğüdür. Bu durum, güvenlik ihtiyacı ile aidiyet ihtiyacı arasında içsel bir çatışma yaratarak sosyo-psikolojik uyum sürecini zorlaştırır.

Deneyimin travmatik doğasına rağmen, dayanıklılığın geliştiği gözlemlenmektedir; bu durum, anlam üretme, kimliği koruma ve travmatik deneyimi kişisel gelişim için bir kaynağa dönüştürme yeteneğinde kendini gösterir. Bu süreçte sosyal destek, aile bağları ve topluluğa katılım önemli faktörlerdir.

Sonuç olarak, savaş koşullarında gençlerin psiko-duygusal deneyimi, travmatik tepkileri, uyum mekanizmalarını ve kişisel dönüşüm süreçlerini bir araya getiren karmaşık ve çok katmanlı bir olgudur. Elde edilen bulgular, travmatik stresin sonuçlarının üstesinden gelmeye, uyum süreçlerini desteklemeye ve dayanıklılığı güçlendirmeye yönelik psikolojik danışmanlık sistemlerinin geliştirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bireysel deneyimin dikkate alınması, savaş koşullarında genleri desteklemeye yönelik etkili psikolojik ve pedagojik stratejilerin geliştirilmesi için önemli bir temel oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Psiko-duygusal durum, lke içinde yerinden edilmiş kişiler, psikolojik dayanıklılık.

Psycho-emotional Experience of Youth in Wartime: Challenges of Adaptation and Internal Resilience (Personal Dimension)

Sofiia Kuznietsova

Abstract

The aim of this study is to analyze the psycho-emotional experience of youth in wartime conditions, particularly internally displaced persons, as well as to identify key challenges of adaptation, mechanisms of psychological defense, and factors contributing to the formation of resilience.

The research is based on a qualitative approach using the narrative method, which allows for interpreting individual experience as a form of representation of internal psychological processes. Elements of phenomenological analysis, the descriptive method, and interpretive hermeneutics were employed to identify the semantic structures of lived experience. This approach makes it possible to reveal the specific features of psycho-emotional reactions under conditions of extreme stress.

The study found that full-scale war acts as a powerful traumatic factor, causing disruption of psychological equilibrium, the development of chronic stress states, heightened anxiety, and manifestations of post-traumatic stress responses (PTSR).

Personality formation is closely related to the category of “place” as a space of socialization and identification. Its loss or transformation leads to the emergence of an existential vacuum, manifested in a sense of instability, loss of meaning, and disruption of habitual behavioral patterns. In the context of war, the motivational sphere of the individual undergoes transformation: the orientation toward self-realization gives way to basic safety needs (in accordance with A. Maslow’s hierarchy of needs).

Living under constant threat (shelling, shelters, danger to life) activates psychological defense mechanisms, including desensitization, emotional distancing, and cognitive reappraisal. At the same time, these processes are ambivalent: on the one hand, they facilitate adaptation; on the other, they may lead to emotional burnout and the accumulation of psychological tension.

A distinctive feature of the experience of internally displaced youth is the ambivalence of their emotional state, manifested in the combination of a sense of physical safety in a new environment with a deep emotional attachment to their place of origin. This creates an intrapersonal conflict between the need for safety and the need for belonging, complicating the process of socio-psychological adaptation.

Despite the traumatic nature of this experience, the development of resilience is observed, expressed in the ability to create meaning, preserve identity, and transform traumatic experience into a resource for personal growth. Important factors in this process include social support, family ties, and community involvement.

Thus, the psycho-emotional experience of youth in wartime is a complex, multi-layered phenomenon that combines traumatic reactions, adaptive mechanisms, and processes of personal transformation. The obtained results highlight the need to develop systems of psychological counseling aimed at overcoming

the consequences of traumatic stress, supporting adaptation processes, and strengthening resilience. Taking into account individual experience is an important foundation for developing effective psychological and pedagogical strategies to support youth in wartime conditions.

Keywords: Psycho-emotional state, internally displaced persons, resilience.

İlkokula Başlama Yaşının Öğrencilerin Bilişsel Becerileri Üzerindeki Etkilerinin Öğretmen Görüşlerine Göre İncelenmesi

Talip Bayram ^{1,*} & Tolga Erdoğan ²

¹ Milli Eğitim Bakanlığı

² Trabzon Üniversitesi
talip9429@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokula başlama yaşına göre öğrencilerin bilişsel becerilerini ilkokul 1. ve 2. sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre incelemektir. Araştırmaya gönüllü ve kolay durum örnekleme ile seçilen Gümüşhane İli Torul İlçesinde görev yapan ilkokul 1. ve 2. sınıf öğretmeni 8 öğretmen katılmıştır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımlarından Olgubilim (Fenomenoloji) deseniyle yürütülmüştür. Veriler uzman görüşü alınarak oluşturulan Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu ile elde edilmiştir. Görüşme Formunda katılımcılara 10 soru yöneltilmiştir. Görüşme sonucunda elde edilen veriler Betimsel Analiz Yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar ilkokula özellikle 72 ay ve öncesinde başlayan öğrencilerin bilişsel hazırbulunuşluk, dikkat, problem çözme, akıl yürütme becerilerinde kendilerinden daha büyük yaşta okula başlayan akranlarına göre belirgin yetersizlikler yaşadıklarını ortaya koymaktadır. Araştırmadan elde edilen sonuçlardan yararlanılarak ilkokula başlama yaşına ilişkin karar vericilere ve araştırmacılara çeşitli öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaş, İlkokul, Okula Başlama, Bilişsel Beceriler

An Examination Of The Effects Of Primary School Starting Age On Students' Cognitive Skills According To Teachers' Opinions.

Talip Bayram ^{1,*} & Tolga Erdoğan ²

Abstract

The aim of this research is to examine the cognitive skills of students according to their age at starting primary school, based on the opinions of first and second-grade primary school teachers. Eight first and second-grade primary school teachers from Torul District in Gümüşhane Province participated in the study, selected using voluntary and convenient sampling. The research was conducted using a phenomenological design, a qualitative research approach. Data were collected using a semi-structured interview form created with expert opinions. Ten questions were posed to the participants in the interview form. The data obtained from the interviews were analyzed using descriptive analysis. The results of the research reveal that students who start primary school, especially at 72 months and earlier, experience significant deficiencies in cognitive readiness, attention, problem-solving, and reasoning skills compared to their peers who start school at an older age. Based on the results of this research, various suggestions are made to decision-makers and researchers regarding the age at which students start primary school.

Keywords: Age, Primary School, Starting School, Cognitive Skills

İlkokula Geçiş Sürecinde Öğrencilerin Yürütücü İşlevlerinin İncelenmesi

Elif Cinkavuk

*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
elif.cinkavuk@ogr.iuc.edu.tr*

Özet

Okul öncesi dönemden ilkokul birinci sınıfa geçiş, çocukların yalnızca akademik becerilerinin değil, aynı zamanda sosyal ve duygusal uyumlarının da yeniden yapılandığı kritik bir dönem olarak değerlendirilmektedir (Rimm-Kaufman ve Pianta, 2000; Dockett ve Perry, 2001). Bu süreçte çocukların dikkatlerini sürdürebilmesi, kurallara uyum sağlayabilmesi ve davranışlarını kontrol edebilmesi, büyük ölçüde yürütücü işlev becerilerine bağlıdır (Diamond, 2013). Özellikle çalışan bellek ve ketleyici kontrol gibi yürütücü işlev bileşenlerinin, çocukların okul hazırbulunuşluklarını ve erken akademik performanslarını anlamlı biçimde yordadığı bilinmektedir (Blair ve Raver, 2015; Cameron vd., 2012). Bununla birlikte, bu becerilerin gelişimi, çocukların ilk okuryazarlık süreçlerinde karşılaştıkları görevleri sürdürebilmeleri ve öğrenme sürecine etkin katılım gösterebilmeleri açısından da önemli bir temel oluşturmaktadır. Bu araştırma, okul öncesi eğitime devam eden ve bir sonraki eğitim-öğretim yılında ilkokul birinci sınıfa başlayacak olan 5 yaş grubu çocukların yürütücü işlev becerilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu 224 okul öncesi öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler, öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak uygulanan Çocukluk Dönemi Yürütücü İşlevler Envanteri (CHEXI) aracılığıyla toplanmıştır. Yapılan analizler sonucunda, ölçeğin yüksek düzeyde güvenilirliğe sahip olduğu (Cronbach's Alpha = .949) belirlenmiştir. Öğrencilerin yürütücü işlev toplam puan ortalaması 54.2 (SS = 18.3) olarak bulunurken, çalışan bellek alt boyutu için ortalama 27.2 (SS = 11.1), ketleyici kontrol alt boyutu için ise 24.2 (SS = 7.67) olarak hesaplanmıştır. Verilerin dağılımı incelendiğinde, çarpıklık ve basıklık değerlerinin kabul edilebilir sınırlar içinde olduğu ve verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Madde düzeyinde yapılan incelemeler, çocukların özellikle sevdikleri bir etkinliği sonlandırmakta ve uzun yönergeleri akılda tutmakta zorlandıklarını ortaya koymuştur. Elde edilen sonuçlar, yürütücü işlev becerilerinin çocukların sınıf içindeki günlük davranışlarıyla güçlü bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Bulgular ayrıca, ilkokula geçiş sürecinde çocukların yürütücü işlev becerileri açısından belirgin bireysel farklılıklar sergilediğini göstermektedir. Bu durum, tüm çocukların ilkokula aynı hazırbulunuşluk düzeyiyle başlamadığını ve özellikle öz düzenleme becerilerinin desteklenmesinin önemli olduğunu düşündürmektedir. Peki, çocukların ilkokula uyum sürecinde yaşadıkları güçlükler bireysel gelişim farklılıklarının doğal bir sonucu mu, yoksa eğitim süreçlerinin bu geçişi yeterince destekleyememesinin bir yansıması mı? İlkokula geçiş süreci yalnızca bir sınıf değişimi değil, çocuğun kendini düzenleme, öğrenme ve sosyal ortamlarda var olma becerilerinin yeniden yapılandığı bir dönemdir. Bu süreçte özellikle çalışan bellek ve ketleyici kontrol becerilerinin desteklenmesine yönelik etkinliklere okul öncesi eğitim programlarında daha fazla yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu becerilerin güçlendirilmesi,

Çocukların sınıf içi    renme görevlerini daha etkili biçimde sürdürebilmelerine ve erken akademik kazanımları daha sağlam temeller üzerine inşa etmelerine katkı sağlayacaktır. Çünkü kendini düzenleyebilen bir  ocuk yalnızca   renmez, aynı zamanda öğrenme sürecinin etkin bir parçası haline gelir.

Anahtar Kelimeler: İlkokula ge i , yürütücü i levler, okul öncesi e itim,  alı ma belle i

Examination of Students' Executive Functions in the Transition to Primary School

Elif Cinkavuk

Abstract

The transition from preschool to the first grade of primary school is considered a critical period in which not only children's academic skills but also their social and emotional adjustment are restructured (Rimm-Kaufman & Pianta, 2000; Dockett & Perry, 2001). During this process, children's ability to sustain attention, comply with rules, and regulate their behaviors largely depends on their executive function skills (Diamond, 2013). In particular, components of executive functions, such as working memory and inhibitory control, are known to significantly predict children's school readiness and early academic performance (Blair & Raver, 2015; Cameron et al., 2012). Moreover, the development of these skills provides an essential foundation for children's ability to sustain tasks encountered in early literacy processes and to actively engage in learning. This study aims to examine the executive function skills of 5-year-old children attending preschool who will start the first grade in the following academic year. The study group consists of 224 preschool students. Data were collected using the Childhood Executive Functioning Inventory (CHEXI) based on teacher evaluations. The analyses indicated that the scale had high reliability (Cronbach's Alpha = .949). The mean total executive function score was 54.2 (SD = 18.3), while the mean scores for the working memory and inhibitory control subdimensions were 27.2 (SD = 11.1) and 24.2 (SD = 7.67), respectively. The distribution of the data showed that skewness and kurtosis values were within acceptable limits, indicating normal distribution. Item-level analyses revealed that children had particular difficulty terminating preferred activities and retaining long instructions. The results indicate a strong association between executive function skills and children's daily classroom behaviors. The findings also reveal significant individual differences in executive function skills during the transition to primary school, suggesting that not all children begin school with the same level of readiness and that self-regulation skills require support. In this regard, an important question emerges: Are the challenges children face during this transition a natural outcome of individual developmental differences, or do they reflect limitations in how educational processes support this period? The transition to primary school is not merely a change of classroom but a period in which children's abilities to self-regulate, learn, and function in social environments are restructured. Therefore, it is important to include more activities in preschool education programs that support working memory and inhibitory control. Strengthening these skills may help children sustain classroom learning tasks more effectively and build early academic outcomes on a stronger foundation. Because a child who can self-regulate not only learns but also becomes an active participant in the learning process.

Keywords: Transition to primary school, executive functions, preschool education, working memory

Türkiye’de İlkokul Görsel Sanatlar Dersine Yönelik Yazılmış Lisansüstü Tezlerin Sistematiik Derlemesi

Mehmet Ali Gökdemir

*Dicle Üniversitesi
maligokdmr@gmail.com*

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye’de ilkokul görsel sanatlar dersine yönelik hazırlanmış lisansüstü tezleri sistematiik bir yaklaşımla inceleyerek mevcut araştırma eğilimlerini, tematik yoğunlukları, yöntemsel tercihleri ve ulaşılan bulguları bütüncül bir perspektifle ortaya koymaktır. Bu bağlamda çalışma, alan yazındaki bilgi birikimini derleyerek araştırma boşluklarını belirlemeyi ve gelecekte yapılacak çalışmalara yön göstermeyi hedeflemektedir. Araştırmanın; görsel sanatlar eğitimi alanında, özellikle ilkokul düzeyine odaklanan lisansüstü çalışmaların kapsamlı bir değerlendirmesini sunması, araştırmacılara kuramsal ve pratik açıdan katkı sağlaması ve elde edilen bulguların eğitim politikalarının geliştirilmesine ve öğretim süreçlerinin niteliğinin artırılmasına ışık tutması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu amaç doğrultusunda, 2016–2026 yılları arasında ilkokul görsel sanatlar dersi ile ilgili yazılmış tezler YÖK Ulusal Tez Merkezi’nden indirilerek incelenmiştir. İnceleme sonucunda toplam 25 teze ulaşılmıştır. Bu tezlerin çoğunun Gazi Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi ve Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitülerinde yazıldığı tespit edilmiştir. Tezler yazıldıkları yıllara göre incelendiğinde, en fazla tezin dörder çalışma ile 2025, 2023 ve 2019 yıllarında hazırlandığı görülmüştür. Ulaşılan tezlerden yalnızca birinin doktora düzeyinde olduğu, 23’ünün ise yüksek lisans düzeyinde hazırlandığı belirlenmiştir. Tezlerin büyük çoğunluğunun nitel araştırma temeline dayandırıldığı ve nitel araştırma desenleri içerisinde en çok fenomenolojik desene başvurulduğu görülmüştür. Araştırmalarda veri toplama sürecinde çoğunlukla sınıf öğretmenleri ve ilkokul 4. sınıf öğrencileriyle çalışıldığı; veri toplama araçları olarak ise en sık yarı yapılandırılmış görüşme formları ile öğrenci çalışmalarının kullanıldığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, tutum ölçekleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik öz yeterlik formlarının da kullanıldığı görülmektedir. Araştırma sonuçlarına dayanarak, ilkokul görsel sanatlar dersine yönelik doktora düzeyindeki tez çalışmalarının artırılması ve ilkokul 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerine yönelik araştırmaların daha fazla ele alınması gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, İlkokul, görsel sanatlar eğitimi, lisansüstü tezler

A Systematic Review Of Postgraduate Theses On Primary School Visual Arts Courses in Turkey

Mehmet Ali Gökdemir

Abstract

The primary aim of this study is to examine postgraduate theses conducted in Türkiye on primary school visual arts courses through a systematic approach, and to present current research trends, thematic concentrations, methodological preferences, and key findings from a holistic perspective. In this context, the study seeks to identify research gaps by synthesizing the existing body of literature and to provide guidance for future research. The significance of this study lies in its comprehensive evaluation of postgraduate research focusing specifically on primary-level visual arts education, its potential to contribute to both theoretical and practical dimensions of the field, and its capacity to inform the development of educational policies and enhance the quality of instructional processes based on the findings obtained. In line with this aim, theses related to primary school visual arts courses published between 2016 and 2026 were retrieved from the Council of Higher Education (YÖK) National Thesis Center and systematically analyzed. As a result of the review, a total of 25 theses were identified. The majority of these theses were conducted within the Institutes of Educational Sciences at Gazi University, Atatürk University, and Sivas Cumhuriyet University. When examined by year, it was observed that the highest number of theses—four each—were completed in 2025, 2023, and 2019. Among the identified theses, only one was at the doctoral level, while the remaining 23 were master's theses. It was further determined that most of the studies were grounded in qualitative research approaches, with phenomenology being the most frequently employed research design. Data were predominantly collected from classroom teachers and fourth-grade primary school students. The most commonly used data collection tools included semi-structured interview forms and student work samples. Additionally, attitude scales and self-efficacy instruments related to the teaching profession were also utilized. Based on the findings, it is recommended that a greater number of doctoral-level studies be conducted in this field and that future research should also focus on first-, second-, and third-grade primary school students.

Keywords: Education, primary school, visual arts education, postgraduate theses

İlkokul Öğrencilerinin Otantik Öğrenme Uygulamaları ile Görsel Sanatlar Dersine Katılımına Yönelik Bir Eylem Araştırması

Betül Arslan ^{1,*} & Mustafa Bektaş ¹

¹ Sakarya Üniversitesi
betul.arslan3@ogr.sakarya.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı; ilkokul öğrencilerinin görsel sanatlar dersine katılımının otantik öğrenme uygulamaları ile geliştirilmesidir. Araştırmada nitel yöntemlerden eylem araştırması yöntemi kullanılmış olup süreç üç döngüden oluşmaktadır. Araştırmanın problem durumu, çeşitli sebepler nedeniyle görsel sanatlar öğretim programında yer alan görsel sanatlar özel amaçlarının Bitlis ili Mutki ilçesine bağlı Uran köyünde gerçekleştirilemiyor olmasıdır. Alanyazın incelemesinde bu problem durumuna doğrudan odaklanan bir çalışmanın yer almadığı fakat benzeri çalışmalarda otantik öğrenme ile etkili sonuçlara ulaşıldığı görülmüştür. Bu nedenle bu çalışmada öğrencilerin görsel sanatlar dersine katılımlarını otantik öğrenme uygulamaları ile olumlu anlamda değiştirmek hedeflenmektedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak bireysel katılım ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek ders sürecinde her yedi dakikada bir öğrencilerin katılım düzeylerinin ölçütlere göre sistematik bir şekilde gözlemlenmesine dayanmaktadır. Bireysel katılım ölçeği uygulama öncesi (ön test), birinci döngü sonu, ikinci döngü sonu ve üçüncü döngü sonu (son test) olmak üzere dört defa uygulanmıştır. Verilerin analizinde öncelikle normallik varsayımı incelenmiş, Shapiro-Wilk testi sonuçlarına göre ilk üç ölçümde normallik sağlanırken son ölçümde kısmi sapma gözlenmiştir. Ancak çarpıklık ve basıklık değerlerinin kabul edilebilir sınırlar içinde olması nedeniyle parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. Tekrarlı ölçümler için yapılan varyans analizi sonuçları, dört ölçüm arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir ($F=55.9$, p).

Sonuç olarak, görsel sanatlar dersinde uygulanan otantik öğrenme etkinliklerinin öğrencilerin derse katılım düzeylerini artırmada etkili olduğu ve bu etkinin hem istatistiksel hem de pedagojik açıdan güçlü olduğu belirlenmiştir. Araştırma bulguları doğrultusunda, görsel sanatlar dersinde otantik öğrenme yaklaşımının kullanımının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otantik Öğrenme, Görsel Sanatlar, Derse Katılım

An Action Research Study on Elementary School Students' Participation in Visual Arts Classes Through Authentic Learning Practices

Betül Arslan ^{1,*} & Mustafa Bektaş ¹

Abstract

The aim of this study is to enhance primary school pupils' participation in visual arts lessons through authentic learning practices. The study employed the action research method, a qualitative approach, and the process consisted of three cycles. The research problem stems from the fact that, for various reasons, the specific objectives of the visual arts curriculum are not being achieved in the village of Uran, located in the Mutki district of Bitlis province. A review of the literature revealed that no study directly addressed this problem, although similar studies have achieved effective results through authentic learning. Therefore, this study aims to positively transform pupils' participation in visual arts lessons through authentic learning practices.

The Individual Participation Scale was used as the data collection tool in the research. This scale is based on the systematic observation of students' participation levels according to specific criteria every seven minutes during the lesson. The Individual Participation Scale was administered four times: prior to implementation (pre-test), at the end of the first cycle, at the end of the second cycle, and at the end of the third cycle (post-test). In the analysis of the data, the assumption of normality was first examined; according to the results of the Shapiro-Wilk test, normality was established in the first three measurements, whilst a partial deviation was observed in the final measurement. However, as the skewness and kurtosis values fell within acceptable limits, it was decided to use parametric tests. The results of the analysis of variance (ANOVA) for repeated measures indicated a statistically significant difference between the four measurements ($F=55.9$, p).

Keywords: Authentic Learning ,Visual Arts, Class Participation

Temel Eğitim Bölümü Öğretmen Adaylarının Görsel Okuryazarlık Yeterliliklerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Hatice Vatansever Bayraktar ^{1,*}, Ogün Çakır ² & Gamze Bulut ²

¹ *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

² *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*
hatice.bayraktar@izu.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterliliklerinin ne düzeyde olduğu ve çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini İstanbul’da bir vakıf üniversitesinde Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümünde sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği programlarında öğrenim görmekte olan 300 öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırmada Görsel Okuryazarlık Yeterlilikleri Ölçeği kullanılmıştır. Geçerlik ve güvenirlik analizleri yapılan Görsel Okuryazarlık Yeterlilikleri Ölçeği 5’li Likert tipinde olup 29 madde ve 6 boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin alt boyutları “ofis yazılımı kullanarak görselliğe önem verebilme”, “basılı görsel materyalleri tanımlayabilme”, “görsel yorumlayabilme”, “günlük hayatta karşılaşılan görsel mesajları ayırt edebilme”, “araçlar kullanarak görsel üretebilme” ve “görsellerdeki mesajları algılayabilme” olarak belirtilmiştir. Veriler SPSS 25 programı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde yüzde ve frekans, betimsel istatistik, bağımsız gruplar T testi ve One Way ANOVA kullanılmıştır.

Veri analizi sonucunda temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterliliklerinin “görsel yorumlayabilme”, “günlük hayatta karşılaşılan görsel mesajları ayırt edebilme alt boyutlarında çok yüksek; ofis yazılımı kullanarak görselliğe önem verebilme”, “basılı görsel materyalleri tanımlayabilme”, “araçlar kullanarak görsel üretebilme”, “görsellerdeki mesajları algılayabilme alt boyutlarında yüksek düzeyde olduğu anlaşılmıştır. Öğretmen adaylarının genel görsel okuryazarlık yeterliliklerinin yüksek düzeyde olduğu anlaşılmıştır. Temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterlilikleri cinsiyet değişkenine göre genel toplamda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemekle birlikte, görsel yorumlayabilme alt boyutunda istatistiksel olarak kadın öğretmen adayları lehine anlamlı farklılık görülmüştür. Kadın öğretmen adaylarının görsel yorumlama yeterliliklerinin daha yüksek olduğu söylenebilir. Temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterlilikleri görsel tasarım içerikli bir eğitim alma durumu değişkenine göre “ofis yazılımı kullanarak görselliğe önem verebilme”, “görsel yorumlayabilme”, “araçlar kullanarak görsel üretebilme” “görsellerdeki mesajları algılayabilme alt boyutlarında daha önce görsel okuryazarlık, medya okuryazarlığı, eğitim/öğretim teknolojileri, görsel tasarım içerikli bir ders veya eğitim alanlar lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmıştır. Temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterlilikleri görsel içerik hazırlama sıklığı değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmıştır. Temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının görsel

okuryazarlık yeterlilikleri sınıf değişkenine göre görsellerdeki mesajları algılayabilme alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu anlaşılmıştır. Bu anlamlı farklılık 4. sınıflar ile 1. sınıflar arasında 4. sınıflar lehinedir. 4. sınıf ğretmen adaylarının görsellerdeki mesajları algılayabilme yeterlilikleri daha yüksektir. Temel eğitim bölümü ğretmen adaylarının görsel okuryazarlık yeterlilikleri bölüm, yaş ve genel not ortalaması değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: görsel, görsel okuryazarlık, yeterlilik, temel eğitim

Examination Of Visual Literacy Competencies Of Primary Education Teacher Candidates According To Various Variables

Hatice Vatansever Bayraktar ^{1,*}, Ogün Çakır ² & Gamze Bulut ²

Abstract

The aim of this research is to examine the level of visual literacy competencies of prospective primary education teachers and whether they differ according to various variables. A correlational survey method was used in the research. The sample consisted of 300 prospective teachers studying in the primary school teacher and preschool teacher programs at the Faculty of Education, Department of Primary Education, of a foundation university in Istanbul. The Visual Literacy Competencies Scale was used in the research. The Visual Literacy Competencies Scale, which underwent validity and reliability analyses, is a 5-point Likert-type scale consisting of 29 items and 6 dimensions. The sub-dimensions of the scale are stated as "being able to value visuals using office software", "being able to identify printed visual materials", "being able to interpret visuals", "being able to distinguish visual messages encountered in daily life", "being able to produce visuals using tools", and "being able to perceive messages in visuals". Data were analyzed using SPSS 25 software. Percentage and frequency, descriptive statistics, independent groups T-test, and One Way ANOVA were used in the analysis of the data.

Data analysis revealed that prospective primary school teachers have very high visual literacy skills in all sub-dimensions and total. While there was no statistically significant difference in the overall visual literacy skills of prospective primary school teachers based on gender, a statistically significant difference was observed in favor of female prospective teachers in the sub-dimension of visual interpretation. It was found that there was a statistically significant difference in the visual literacy competencies of prospective primary education teachers in the sub-dimensions of "being able to value visuals using office software", "being able to interpret visuals", "being able to produce visuals using tools" and "being able to perceive messages in visuals" according to the variable of having received training in visual design content, in favor of those who had previously taken a course or training in visual literacy, media literacy, educational/teaching technologies, or visual design content. It was found that there was a statistically significant difference in the visual literacy competencies of prospective primary education teachers according to the variable of the frequency of preparing visual content. It was found that there was a statistically significant difference in the visual literacy competencies of prospective primary education teachers in the sub-dimension of being able to perceive messages in visuals according to the class variable. This significant difference was in favor of the 4th-year students compared to the 1st-year students. 4th-year prospective teachers have higher competencies in perceiving messages in visuals. There was no significant difference in the visual literacy competencies of prospective primary education teachers according to the variables of department, age, and general grade point average.

Keywords: visual, visual literacy, competence, basic education

Çalgı Eğitiminde Sıcak Dönüt Yaklaşımı: Sınav Sonrası Anında Ders Uygulamasının Kalıcı Öğrenme Üzerindeki Etkisi

Mohammad Ranjbari ^{1,*} & Şafak Ceylan ¹

¹ Van Yüzüncüyıl Üniversitesi
mohammadranjbari@yyu.edu.tr

Özet

Çalgı eğitimi, üst düzey motor beceri koordinasyonu ve yoğun zihinsel odaklanma gerektiren son derece dinamik bir süreçtir. Bu süreçte yer alan ana çalgı performans sınavları, doğaları gereği öğrenciler üzerinde yüksek düzeyde akut stres, kaygı ve fizyolojik uyarılmışlık durumları yaratmaktadır. Geleneksel müzik pedagojisi uygulamalarında sınavlar genellikle birer bitiş çizgisi ya da sadece mekanik birer ölçme aracı olarak kabul edilmekte ve değerlendirme süreci tamamlandıktan sonra eğitimsel etkileşim bir sonraki döneme kadar tamamen kesintiye uğramaktadır. Bu araştırmanın temel amacı; enstrüman öğrencilerinin performans sınavı gününde ve özellikle sınavın hemen bitiminde aldıkları uygulamalı derslerin, öğrenme kalıcılığı ve sahne performans algısı üzerindeki doğrudan etkisini ampirik olarak incelemektir. Araştırmanın temel hipotezi, sınav anında yaşanan yoğun duygusal uyarılmışlığın beyin nöro-plastisitesini artırdığı ve bu uyarılmışlık durumunun hemen ardından gelen "sıcak dönüt" uygulamalarının öğrenilen bilgiyi kalıcı belleğe mühürlediği yönündedir. Bu bağlamda çalışma, çağdaş bilişsel psikoloji literatüründeki "Bellek Konsolidasyonu" ve "Hiper-Düzeltilme Etkisi" gibi güçlü kuramsal ve deneysel temellere dayandırılmaktadır. Araştırmada nicel ve nitel yöntemlerin bir arada harmanlandığı karma araştırma deseni benimsenecektir. Nicel boyutta araştırmacı tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılarak geliştirilen "Sınav Sonrası Çalgı Dersi Etkililik Ölçeği" kullanılırken, nitel boyutta ise deney grubunda yer alan öğrencilerle derinlemesine yarı yapılandırılmış mülakatlar gerçekleştirilecektir. Elde edilecek bilimsel bulguların, sınavın hemen ardından yapılan derslerin kas hafızasını güçlendirdiğini ve sahnedeki hataların anında düzeltilmesinin kalıcılığı anlamlı derecede artırdığını göstermesi beklenmektedir. Sonuç olarak bu çalışma, sınav günlerinin sadece birer ölçme-değerlendirme aracı olmadığını, aksine öğrenmenin en yüksek düzeye ulaştığı kritik zaman dilimleri olarak kullanılabileceğini ortaya koyacaktır. Çalışma, konservatuvar ve eğitim fakültelerindeki müzik eğitimi müfredatlarının ve sınav organizasyonlarının yeniden yapılandırılmasına dair yenilikçi ve radikal bir pedagojik model önerisi sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çalgı Eğitimi, Sıcak Dönüt, Sınav Sonrası Ders, Bellek Konsolidasyonu, Kalıcı Öğrenme.

The Hot Feedback Approach in Instrument Education: The Impact of Post-Examination Immediate Lesson Practice on Retention

Mohammad Ranjbari^{1,*} & Şafak Ceylan¹

Abstract

Instrument education is a highly dynamic process that requires high-level motor skill coordination and intense mental focus. The main instrument performance examinations within this process, by their nature, create high levels of acute stress, anxiety, and physiological arousal in students. In traditional music pedagogy practices, exams are generally accepted as finish lines or merely mechanical measurement tools, and educational interaction is completely interrupted after the evaluation process until the following term. The primary aim of this research is to empirically examine the direct impact of applied lessons taken by instrument students on the day of the performance exam—specifically immediately after the exam ends—on learning retention and the perception of stage performance. The fundamental hypothesis of the research is that the intense emotional arousal experienced during the exam increases the brain's neuroplasticity, and the "hot feedback" practices following this arousal state "seal" the learned information into long-term memory. In this context, the study is based on strong theoretical and experimental foundations in contemporary cognitive psychology literature, such as "Memory Consolidation" and the "Hypercorrection Effect." A mixed-methods research design, blending quantitative and qualitative methods, will be adopted. In the quantitative dimension, the "Effectiveness Scale for Post-Exam Instrument Lessons," developed by the researcher with validity and reliability studies, will be used; in the qualitative dimension, in-depth semi-structured interviews will be conducted with students in the experimental group. The scientific findings are expected to show that lessons conducted immediately after the exam strengthen muscle memory and that the immediate correction of stage errors significantly increases retention. Consequently, this study will reveal that exam days are not just measurement and evaluation tools but can be utilized as critical timeframes where learning reaches its highest level. The study offers an innovative and radical pedagogical model proposal for restructuring music education curricula and exam organizations in conservatories and faculties of education.

Keywords: Instrument Education, Hot Feedback, Post-Exam Lesson, Memory Consolidation, Retention.

J.S. Bach’ın Chaconne BWV 1004 Eserinin Keman Notasyonu ile Gitar Transkripsiyonlarının Karşılaştırılması ve Gitar Eğitime Pedagojik Katkıları

Kardelen Kaymaz¹ & Mohammad Ranjbari^{2,*}

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

mohammadranjbari@yyu.edu.tr

Özet

Johann Sebastian Bach’ın Re minör Partita’sının son bölümü olan Chaconne BWV 1004, teknik, yapısal ve ifade boyutlarıyla hem keman hem de gitar repertuarının en kapsamlı eserlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu çalışma, eserin orijinal keman notasyonu ile farklı gitar transkripsiyonlarında ortaya çıkan teknik ve müzikal tercihleri karşılaştırmalı olarak incelemeyi ve bu farklılıkların gitar eğitimi bağlamındaki pedagojik yansımalarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde yapılandırılmış olup doküman incelemesine dayanmaktadır. Çalışma kapsamında Bach’ın el yazması ile Andrés Segovia, Andrew Forrest, Steven Law, Stefan Apke ve Vesa Kuokkanen’e ait gitar transkripsiyonları karşılaştırmalı analiz yöntemiyle ele alınmıştır. Analiz sürecinde bas seslerinin sürekliliği, artikülasyon, süsleme kullanımı, legato bağları, fingering tercihleri, pozisyon kullanımları ve polifonik dokunun aktarımı temel inceleme kategorileri olarak belirlenmiştir.

Bulgular, transkripsiyonlar arasında özellikle sürekli bas anlayışının korunması, süsleme ve artikülasyon tercihlerinin aktarımı açısından belirgin farklılıklar bulunduğunu göstermektedir. Sürekli bas yapısını koruyan düzenlemelerin polifonik dokuyu ve armonik sürekliliği daha güçlü yansıttığı, bazı düzenlemelerde ise bu etkinin sınırlı kaldığı tespit edilmiştir. Ayrıca belirli notasyon tercihlerinin Barok stile özgü ifade sürekliliğini doğrudan etkilediği belirlenmiştir.

Sonuç olarak, transkripsiyonların karşılaştırmalı analizi gitar eğitiminde teknik gelişimin yanı sıra analitik düşünme, stil bilgisi ve bilinçli yorum oluşturma becerilerini destekleyen bütüncül bir pedagojik çerçeve sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Chaconne BWV 1004, gitar transkripsiyonu, müzik eğitimi, karşılaştırmalı analiz.

Comparison of Violin Notation and Guitar Transcriptions of J.S. Bach's Chaconne BWV 1004 and It's Pedagogical Contributions to Guitar Education

Kardelen Kaymaz¹ & Mohammad Ranjbari^{2,*}

Abstract

The Chaconne BWV 1004, the final movement of Johann Sebastian Bach's Partita in D minor, is regarded as one of the most comprehensive works in both violin and guitar repertoire in terms of its technical, structural, and expressive dimensions. This study aims to comparatively examine the technical and musical choices that emerge between the original violin notation of the work and various guitar transcriptions, and to reveal the pedagogical implications of these differences within the context of guitar education.

The research is structured within a qualitative research approach and is based on document analysis. Within the scope of the study, Bach's manuscript and guitar transcriptions by Andrés Segovia, Andrew Forrest, Steven Law, Stefan Apke, and Vesa Kuokkanen are analyzed using a comparative method. In the analysis process, continuity of bass lines, articulation, ornamentation, legato connections, fingering preferences, position usage, and the transfer of polyphonic texture are identified as the main analytical categories.

The findings indicate that there are significant differences among the transcriptions, particularly in preserving the concept of continuous bass, as well as in the treatment of ornamentation and articulation. It has been determined that arrangements maintaining the continuous bass structure reflect the polyphonic texture and harmonic continuity more effectively, whereas in some arrangements this effect remains limited. Furthermore, certain notational choices directly influence the continuity of expression characteristic of the Baroque style.

In conclusion, the comparative analysis of transcriptions provides a comprehensive pedagogical framework in guitar education that supports not only technical development but also analytical thinking, stylistic awareness, and the ability to form informed interpretations.

Keywords: Chaconne BWV 1004, guitar transcription, music education, comparative analysis.

Türkiye’de Müzik Eğitiminde Klasik Gitar Performans Değerlendirme Ölçeği Geliştirme Çalışmalarının İncelenmesi

Kardelen Kaymaz ¹, Barış Uzun ² & Mohammad Ranjbari ^{3,*}

¹ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

² Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

³ Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

mohammadranjbari@yyu.edu.tr

Özet

Müzik eğitiminde performansın değerlendirilmesi; teknik beceri, müzikal ifade ve yorumlama düzeylerinin nesnel ölçütlerle belirlenmesi açısından kritik öneme sahiptir. Klasik gitar eğitiminde değerlendirme süreçlerinin sıklıkla eğitiminin öznel yargılarına dayanması, ölçme sürecinde standartlaşma sorunlarını beraberinde getirmektedir. Türkiye’de klasik gitar performansına yönelik ölçek geliştirme çalışmaları yapılmış olsa da bu çalışmaların madde kapsamı, geçerlik ve güvenirlik analizleri açısından bütüncül bir yaklaşımla incelenmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de müzik eğitimi alanında geliştirilmiş klasik gitar performans değerlendirme ölçeklerini yapısal olarak incelemek, maddelerin kapsam yeterliliğini değerlendirmek ve bulgular ışığında genişletilmiş bir madde havuzu önerisi sunmaktır.

Araştırma, nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi yöntemiyle yürütülmüştür. Bu kapsamda, ulusal literatürde yer alan ölçek geliştirme çalışmaları; teknik beceri, ritmik doğruluk, ton üretimi, müzikal ifade ve sahne performansı gibi tematik kategoriler altında sınıflandırılarak karşılaştırmalı analize tabi tutulmuştur.

Yapılan incelemeler sonucunda, mevcut ölçeklerde bazı performans boyutlarının (örneğin; artikülasyon çeşitliliği veya dönem stiline uygunluk) sınırlı düzeyde temsil edildiği saptanmıştır. Bu eksiklikleri gidermek amacıyla, performansın tüm bileşenlerini kapsayan yeni maddeler eklenerek genişletilmiş bir örnek madde havuzu oluşturulmuştur.

Bu çalışmanın, klasik gitar performansının daha sistematik değerlendirilmesine olanak sağlayacak yeni ölçme araçları için kuramsal bir dayanak ve nitelikli bir madde kaynağı sunması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klasik gitar eğitimi, performans değerlendirme, ölçek geliştirme, müzik eğitimi.

An Investigation of Classical Guitar Performance Evaluation Scale Development Studies in Music Education in Turkey

Kardelen Kaymaz ¹, Barış Uzun ² & Mohammad Ranjbari ^{3,*}

Abstract

The evaluation of performance in music education is of critical importance in terms of determining technical skills, musical expression, and interpretation levels through objective criteria. In classical guitar education, the fact that evaluation processes often rely on the subjective judgments of the instructor brings about standardization problems in the measurement process. Although scale development studies for classical guitar performance have been conducted in Turkey, there is a need to examine these studies with a holistic approach in terms of item coverage, validity, and reliability analyses.

The aim of this study is to structurally examine the classical guitar performance evaluation scales developed in the field of music education in Turkey, to evaluate the scope adequacy of the items, and to present a proposal for an expanded item pool in light of the findings.

The research was conducted using the document analysis method, one of the qualitative research designs. In this context, scale development studies in the national literature were subjected to comparative analysis by classifying them under thematic categories such as technical skill, rhythmic accuracy, tone production, musical expression, and stage performance.

As a result of the examinations, it was determined that some performance dimensions (e.g., articulation variety or suitability for period style) were represented at a limited level in existing scales. To address these deficiencies, an expanded sample item pool was created by adding new items covering all components of performance.

This study is expected to provide a theoretical basis and a qualified item source for new measurement tools to be developed for a more systematic and comprehensive evaluation of classical guitar performance.

Keywords: Classical guitar education, performance evaluation, scale development, music education.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli İlkokul 1. Sınıf Müzik Ders Kitabının Çokkültürlülük Açısından İncelenmesi

Berra Karadeniz ¹, Gamze Karaköse ^{2,*} & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ³

¹ Milli Eğitim Bakanlığı

² Bursa Uludağ Üniversitesi

³ Bursa Uludağ Üniversitesi

karakosegamze10@gmail.com

Özet

Küreselleşen dünya ve artan toplumsal çeşitlilik, eğitim materyallerinin farklı kültürel kimlikleri kapsayan ve evrensel değerleri önceleyen bir yapıda olmasını zorunlu kılmaktadır. Bu gereklilikten hareketle hazırlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, "bütüncül eğitim" anlayışıyla bireyin zihinsel, sosyal ve duygusal gelişimini hedeflemektedir. Bu araştırmanın amacı, Ağustos 2025 baskılı yeni Maarif Modeli İlkokul 1. Sınıf Müzik Ders Kitabı'nı çokkültürlülük doğrultusunda analiz etmektir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizinin kullanıldığı bu çalışmada, veriler içerik analizi tekniğiyle çözümlenmiştir. İnceleme süreci dört temel boyut üzerine yapılandırılmıştır: (1) Kültürel Temsil: Eserde yer alan şarkıların kökeni, yerel-evrensel dengesi ve kültürel çeşitliliği yansıtırma düzeyi; (2) Görsel Temsiliyet: İllüstrasyonlarda yer alan bireylerin ten rengi, kıyafet tercihleri, betimlenen coğrafi unsurlar ve enstrüman çeşitliliği; (3) Değerler ve Kapsayıcılık: Maarif Modeli'nin "Erdem-Değer-Eylem" çerçevesi temel alınarak; hoşgörü ve saygı değerlerinin işlenişi, "biz" bilinci ile evrensel barış ve kardeşlik temalarının kurulma biçimi; (4) Enstrüman Evrenselliği: Tanıtılan müzik aletlerinin hangi kültürlere ait olduğu ve farklı coğrafyalara ait çalgıların varlığı. İki sınıf öğretmenleri tarafından yürütülen bu analizin ön bulguları; kitabın yerel değerleri muhafaza ederken evrensel kültüre ne düzeyde kapı araladığını ve sınıf içindeki farklı kültürel arka planlara sahip öğrenciler için ne derece kapsayıcı bir kimlik sunduğunu ortaya koymaktadır. Çalışmanın, yeni müfredat programının uygulama çıktılarını değerlendirmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Sınıf Öğretmenliği, Müzik , Çokkültürlülük

An Examination of the First Grade Music Textbook in the "Turkish Century Education Model" from a Multicultural Perspective

Berra Karadeniz ¹, Gamze Karaköse ^{2,*} & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ³

Abstract

The globalized world and increasing social diversity necessitate that educational materials be structured in a way that encompasses different cultural identities and prioritizes universal values. Based on this necessity, the Turkish Century Education Model aims for the intellectual, social, and emotional development of the individual through a "holistic education" approach. The purpose of this research is to analyze the new Maarif Model Primary School 1st Grade Music Textbook, printed in August 2025, from a multicultural perspective. Using document analysis, a qualitative research method, the data was analyzed using content analysis techniques. The analysis process was structured around four main dimensions: (1) Cultural Representation: The origin of the songs included in the work, the balance between local and universal elements, and the level of reflection of cultural diversity; (2) Visual Representation: The skin color of the individuals in the illustrations, their clothing choices, the geographical elements depicted, and the variety of instruments; (3) Values and Inclusivity: Based on the Maarif Model's "Virtue-Value-Action" framework; the treatment of values of tolerance and respect, the way in which the themes of universal peace and brotherhood are established with a sense of "we"; (4) Universality of Instruments: Which cultures the introduced musical instruments belong to and the presence of instruments from different geographies. The preliminary findings of this analysis, conducted by two classroom teachers, reveal the extent to which the book opens the door to universal culture while preserving local values and the degree to which it offers an inclusive identity for students with different cultural backgrounds in the classroom. The study is expected to evaluate the implementation outcomes of the new curriculum.

Keywords: The Turkish Century Education Model, Classroom Teaching, Music, Multiculturalism

Temel Eğitim Bölümü Öğretmen Adaylarının Müzik Öğretimi Özyeterliliklerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Hatice Vatansever Bayraktar ^{1,*}, Ogün Çakır ² & Beyza Nur Kuruoğlu ²

¹ *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

² *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*
hatice.bayraktar@izu.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı temel eğitim bölümü öğretmen adaylarının müzik öğretimi özyeterliliklerinin ne düzeyde olduğu ve çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemi İstanbul’da bir vakıf üniversitesinde Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümünde sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği programlarında öğrenim görmekte olan 295 öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırmada “Müzik Öğretimi Özyeterlilik Ölçeği” kullanılmıştır. Geçerlik ve güvenirlik analizleri yapılan Müzik Öğretimi Özyeterlilik Ölçeğikesinlikle katılıyorum (5), katılıyorum (4), kararsızım (3), katılmıyorum (2), kesinlikle katılmıyorum (1) olacak şekilde 5’li Likert tipindedir. 11 maddesi olumlu, 8 maddesi olumsuz olan, 5’li Likert tipinde hazırlanan “Müzik Öğretimine Yönelik Öz Yeterlilik Ölçeği”nin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı ise 0.8410 olarak bulunmuştur. 19 öz yeterlilik maddesinin öz değeri 1’den büyük olan 4 faktör altında toplandığı görülmektedir. Bu 4 faktörün ölçeğe ilişkin açıkladıkları varyans %51.880’dir. Birinci faktör “müzikte bilgi birikimine güven duygusu”, ikinci faktör “müzikte uygulama becerisine güven duyma”, üçüncü faktör “müzikte teorik bilgiyi yaşam becerisine dönüştürme” ve dördüncüfaktöre “müzikte bilgi ve beceriyi kullanmada istekli olma ve kendine güven duyma” olarak isimlendirilmiştir. VerilerinSPSS 25 programı ile analizine devam edilmektedir. Verilerin analizinde yüzde ve frekans, betimsel istatistik, bağımsız gruplar T testi ve One Way ANOVA kullanılması planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: müzik, müzik öğretimi, özyeterlilik, temel eğitim

Examination Of Music Teaching Self-Efficacy Of Primary Education Teacher Candidates According To Various Variables

Hatice Vatansever Bayraktar ^{1,*}, Ogün Çakır ² & Beyza Nur Kuruoğlu ²

Abstract

The aim of this research is to examine the level of self efficacy in music teaching among prospective primary education teachers and whether it differs according to various variables. A correlational survey method was used in the research. The sample of the research consists of 295 prospective teachers studying in the primary school teacher and preschool teacher programs in the Primary Education Department of the Faculty of Education at a foundation university in Istanbul. The Music Teaching Self-Efficacy Scale was used in the research. The Music Teaching Self-Efficacy Scale, for which validity and reliability analyses were performed, is a 5-point Likert type scale with options of strongly agree (5), agree (4), undecided (3), disagree (2), and strongly disagree (1). The Cronbach Alpha reliability coefficient of the "Self-Efficacy Scale for Music Teaching," which has 11 positive items and 8 negative items and is prepared in a 5-point Likert type scale, was found to be 0.8410. It was observed that the 19 self-efficacy items were grouped under 4 factors with eigenvalues greater than 1. The variance explained by these 4 factors in relation to the scale is 51.880%. The first factor is named "Confidence in Musical Knowledge," the second factor "Confidence in Musical Practical Skills," the third factor "Transforming Theoretical Musical Knowledge into Life Skills," and the fourth factor "Willingness and Self-Confidence in Using Musical Knowledge and Skills." Data analysis is continuing using SPSS 25 software. Percentage and frequency, descriptive statistics, independent groups T-test, and One-Way ANOVA are planned for data analysis.

Keywords: music, music education, self-efficacy, basic education

İlkokul Öğrencilerinde Erken Tarih Bilinci Gelişiminde Yaratıcı Dramanın Rolü

Ferhat Akyiğit ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi

ferhat.akyigit@std.yildiz.edu.tr

Özet

Modern toplumun inşasında eğitim kurumlarının önemi çok büyüktür. Okullar, devletlerin istediği toplumsal norm ve değerler sistemini kuşaktan kuşağa aktarmada önemli bir araçtır. Bu çerçevede eğitim hem ulusal kültürü şekillendirmede hem de ulusal bilinç ve aidiyet kazandırmada son derecede etkili bir mekanizma olarak değerlendirilmektedir. Tarih, ulusal kimlik ve bilinç oluşturmada temel yapı taşı olarak görülmektedir. İlkokul düzeyinde tarih öğretimi, hayat bilgisi ve sosyal bilgiler aracılığı ile başlayarak öğrencilerde kimlik bilincinin temellerini atmaktadır. Bu araştırmada, ‘ilkokul öğrencilerinde erken tarih bilinci gelişiminde yaratıcı dramanın rolü’ incelenmiştir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması ile yürütülmüştür. Çalışma grubu, 2025-2026 eğitim öğretim yılı döneminde Muş ilindeki bir ilkokulda öğrenim gören 26 üçüncü sınıf öğrencisinden oluşmaktadır. On hafta süren uygulama sürecinde öğrencilerle birlikte öğrencilerle yaratıcı drama çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Veriler; uzman görüşü alınarak hazırlanmış olan yarı yapılandırılmış görüşme formuyla elde edilmiştir. İçerik analizi sonucunda üç ana tema öne çıkmıştır: “tarihsel anlama, değer gelişimi ve empatik deneyim”. Analiz sonuçları göstermektedir ki, öğrencilerin yaratıcı drama sürecine aktif katılımı, tarihsel olayları anlamalarını ve bilgiyi daha kalıcı şekilde edinmelerini sağlamıştır. Etkinlikler sırasında öğrencilerin değer gelişiminde belirgin bir ilerlemeler gözlenmiştir. Drama süreci, sorumluluk bilinci, doğruyu yanlıştan ayırt edebilme ve görev bilinci gibi davranışsal kazanımların güçlenmesine olanak sağlamıştır. Öğrencilerin, karakterlerin eylemleri ve yaşadıkları durumlar üzerinden gerçekleştirdikleri etkileşimler, bu değer kazanımlarını pekiştirmiştir. Buna ek olarak, drama uygulamalarının öğrencilerin empatik becerilerini geliştirdiği görülmüştür. Katılımcılar, canlandırdıkları karakterlerin duygularını deneyimleyerek, başkalarının duygu ve düşüncelerini anlama kapasitesini artırmışlardır. Drama ortamında duygusal katılımın yüksek olması, öğrencilerin olaylara farklı perspektiflerden yaklaşmalarını ve sosyal ilişkilerde daha duyarlı davranmalarını desteklemiştir. Sonuç olarak, yaratıcı drama etkinlikleri öğrencilerin tarihsel bilgi edinimini, değer gelişimini ve empatik yetilerini destekleyen etkili bir öğretim yöntemi olarak ortaya çıkmıştır. Bulgular, yaratıcı drama uygulamalarının öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımını teşvik ederek, akademik ve sosyal kazanımları eş zamanlı olarak geliştirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı drama, tarih bilinci, ilkokul, empati, değerler.

The Role of Creative Drama in the Development of Early Historical Awareness Among Elementary School Students

Ferhat Akyiğit ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

Educational institutions play a crucial role in the construction of modern society. Schools serve as a vital tool for transmitting the social norms and value systems desired by the state from one generation to the next. In this context, education is regarded as an extremely effective mechanism both in shaping national culture and in fostering national consciousness and a sense of belonging. History is viewed as a cornerstone in the formation of national identity and consciousness. History education at the elementary school level lays the foundations of identity consciousness in students, beginning through life skills and social studies. This study examines “the role of creative drama in the development of early historical consciousness among elementary school students.” The research was conducted using the case study approach within the qualitative research framework. The study group consisted of 26 third-grade students attending an elementary school in Muş Province during the 2025–2026 academic year. Creative drama activities were conducted with the students over a ten-week implementation period. Data were collected using a semi-structured interview form developed with expert input. Content analysis revealed three main themes: “historical understanding, value development, and empathetic experience.” The analysis results indicate that students’ active participation in the creative drama process has facilitated their understanding of historical events and helped them acquire knowledge in a more lasting manner. Significant progress in students’ value development was observed during the activities. The drama process has enabled the strengthening of behavioral gains such as a sense of responsibility, the ability to distinguish right from wrong, and a sense of duty. The interactions students engaged in through the characters’ actions and the situations they experienced reinforced these value-based gains. Additionally, it was observed that drama activities helped develop students’ empathy skills. By experiencing the emotions of the characters they portrayed, participants increased their capacity to understand the feelings and thoughts of others. The high level of emotional engagement in the drama environment supported students in approaching events from different perspectives and behaving more sensitively in social relationships. In conclusion, creative drama activities have emerged as an effective teaching method that supports students’ acquisition of historical knowledge, value development, and empathetic skills. The findings indicate that creative drama practices simultaneously enhance academic and social gains by encouraging students’ active participation in the learning process.

Keywords: Creative drama, historical awareness, elementary school, empathy, values.

Sınırın Çizgisi, Çözümün Rengi

Büşra Fayetörbay ^{1,*} & Mustafa Demir ²

¹ Atatürk Üniversitesi

² Bayburt Üniversitesi

busra.f.orbay@gmail.com

Özet

Akran zorbalığı, eğitim ortamlarında bireysel bir davranış bozukluğundan ziyade; zorba, mağdur ve izleyicilerin dinamik etkileşimiyle şekillenen sistematik bir olgudur. Özellikle öğretmen ve uzman adaylarının bu karmaşık döngüyü profesyonel bir bakış açısıyla analiz edebilmeleri, güvenli okul ikliminin inşası için hayati önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, üniversite düzeyindeki öğrencilerin akran zorbalığına yönelik farkındalıklarını artırmak ve "Zor Balık" adlı çocuk edebiyatı ürünü merkezinde kurgulanan materyal odaklı bir yaratıcı drama atölyesi aracılığıyla müdahale becerilerini geliştirmektir. Nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseninde yapılandırılan bu müdahale tasarımı, Adıgüzel (2006) tarafından tanımlanan yaratıcı drama aşamalarına bağlı kalınarak 60 dakikalık bir oturum şeklinde kurgulanmıştır. Atölyenin hazırlık aşamasında katılımcılar, beyaz kağıt ve pastel boyalar kullanarak zorbalığın duygusal katmanlarını soyut çizgilerle dışa vurmuşlardır. Canlandırma aşamasında, dev kraft kağıtları üzerine "Zor Balık" vakasının kavram haritası çıkarılmış; katılımcılar "Don-Değiştir" ve "Sıcak Sandalye" tekniklerini kullanarak profesyonel müdahale stratejileri geliştirmişlerdir. Bu süreçte kullanılan farklı renklerdeki keçe balık figürleri, soyut müdahale kavramlarını (sınır çizme, aktif savunuculuk, empati) somutlaştıran temel materyaller olarak işlev görmüştür. Araştırma sürecinde elde edilen bulgular, katılımcıların başlangıçta zorbalığı sadece "zorba-mağdur" ekseninde değerlendirdiklerini, ancak dramatik süreçle birlikte "izleyici" rolünün dönüştürücü gücünü ve "savunucu" kimliğinin önemini kavradıklarını göstermiştir. Kraft kağıdı üzerindeki kaotik boya izlerinin, çözüm aşamasında yerini yumuşak dokulu ve kararlı ifadeler içeren keçe balıklara bırakması, müdahale dilinin "yumuşak ama kararlı" olması gerektiğini sembolize etmiştir. Katılımcılar, "Zor Balık" karakterinin iç dünyasına odaklanarak, zorba davranışı cezalandırılması gereken bir eylemden ziyade, altında yatan ihtiyacın yönetilmesi gereken bir vaka olarak yeniden kodlamışlardır. Sonuç olarak; kraft, keçe ve boya gibi dokunsal materyallerin çocuk edebiyatı ile harmanlandığı bu drama atölyesinin, üniversite öğrencilerinde mesleki empatinin inşasında ve teorik bilginin pratik müdahale refleksine dönüşmesinde etkili olduğu saptanmıştır. Atölye tasarımı, zorbalıkla mücadelede estetik ve dokunsal araçların yetişkin eğitimindeki potansiyelini ortaya koymaktadır. Gelecek çalışmalarda, bu tür materyal odaklı müdahale tasarımlarının siber zorbalık gibi farklı problem alanları için çeşitlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı drama, akran zorbalığı, müdahale tasarımı, üniversite eğitimi, Zor Balık, materyal odaklı öğrenme.

The Line of the Boundary, The Color of the Solution

Büşra Fayetörbay^{1,*} & Mustafa Demir²

Abstract

Peer bullying is a systemic phenomenon shaped by the dynamic interaction of bullies, victims, and bystanders, rather than a mere individual behavioral disorder in educational settings. It is vital for prospective teachers and specialists to analyze this complex cycle through a professional lens for the construction of a safe school climate. The purpose of this study is to increase the awareness of university-level students regarding peer bullying and to develop their intervention skills through a material-oriented creative drama workshop centered on the children's literature product "The Bully Fish" (*Zor Balık*). This intervention design, structured in a case study pattern—one of the qualitative research approaches—was organized as a 60-minute session following the creative drama stages defined by Adıgüzel (2006).

In the preparation stage of the workshop, participants expressed the emotional layers of bullying through abstract lines using white paper and pastels. During the enactment stage, a concept map of "The Bully Fish" case was created on large kraft papers; participants developed professional intervention strategies using "Freeze-Change" and "Hot Seating" techniques. Felt fish figures in different colors used in this process functioned as fundamental materials that embodied abstract intervention concepts such as boundary setting, active advocacy, and empathy. The findings obtained during the research process indicated that participants initially evaluated bullying only on a "bully-victim" axis, but through the dramatic process, they grasped the transformative power of the "bystander" role and the importance of the "advocate" identity.

The replacement of chaotic paint marks on the kraft paper with felt fish containing soft-textured and decisive expressions during the resolution phase symbolized that the language of intervention should be "soft yet firm." By focusing on the inner world of "The Bully Fish" character, participants recoded the bullying behavior as a case where the underlying need must be managed, rather than an action to be punished. Consequently, it has been determined that this drama workshop, which blends tactile materials such as kraft, felt, and paint with children's literature, is effective in building professional empathy and transforming theoretical knowledge into practical intervention reflexes in university students. The workshop design demonstrates the potential of aesthetic and tactile tools in adult education for combating bullying. In future studies, it is recommended that such material-oriented intervention designs be diversified for different problem areas such as cyberbullying.

Keywords: Creative drama, peer bullying, intervention design, university education, The Bully Fish, material-oriented learning.

Yaratıcı Drama Etkinliklerinin İlkokul Çocuklarının Empatik Eğilimleri ve Akran Zorbalığı Algıları Üzerindeki Etkisi

Hilal Serindik ¹, Gülçiçek Albayrak ¹, Gülsüm Germeç ¹, Beyza Özkan ¹, Tuana Sıla Bilici ¹ & Yunus Emre Demirbaş ^{1,*}

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi
emre.demirbas@yildiz.edu.tr

Özet

Günümüz eğitim sisteminde öğrencilerin akademik başarılarının yanı sıra sosyal-duygusal becerilerinin geliştirilmesi kritik bir önem taşımaktadır. Bu beceriler arasında yer alan empati, bireyin kendisini başkasının yerine koyarak dünyayı onun gözünden anlamlandırmasını sağlarken; eksikliği durumunda akran zorbalığı gibi ciddi sosyal problemlerin ortaya çıkmasına neden olabilmektedir. Yaratıcı drama; doğaçlama ve rol oynama teknikleri aracılığıyla çocuklara yaparak ve yaşayarak öğrenme imkânı sunan, pedagojik bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, yaratıcı drama etkinliklerinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin empatik eğilimleri ve akran zorbalığına ilişkin algıları üzerindeki etkisini incelemektir. Bu doğrultuda, drama temelli uygulamaların öğrencilerin empatik eğilim ve akran zorbalığına yönelik algılarında anlamlı bir değişim yaratıp yaratmadığı test edilecektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden eşleştirilmiş deney ve kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılacaktır. Çalışma grubu, İstanbul ilindeki bir ilkokulun 3. sınıf şubeleri arasından basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenecektir. Veri toplama aracı olarak Pişkin ve Ayas (2011) tarafından geliştirilen "Akran Zorbalığı Ölçeği" ile Kılınç (2021) tarafından geliştirilen "Empatik Eğilim Ölçeği" kullanılacaktır. Deney grubuna 8 hafta boyunca, uzman görüşleri doğrultusunda hazırlanan ve akran zorbalığı ile empati temalarına odaklanan yaratıcı drama oturumları uygulanacaktır. Kontrol grubunda ise herhangi bir müdahale programı uygulanmayacaktır. Elde edilen veriler SPSS istatistik programı aracılığıyla analiz edilecektir. Grupların ön-test ve son-test puanları arasındaki farklar incelenerek yaratıcı dramanın bağımlı değişkenler üzerindeki etkililiği belirlenecektir. Araştırma sonucunda, yaratıcı drama etkinliklerine katılan öğrencilerin empatik eğilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış gerçekleşeceği, akran zorbalığına ilişkin farkındalıklarının artacağı ve zorbalık eğilimlerinin minimize edileceği beklenmektedir. Bu çalışma, ilkokul düzeyinde sosyal-duygusal öğrenmeyi destekleyen önleyici programların geliştirilmesine ve okul ikliminin iyileştirilmesine yönelik bilimsel bir temel oluşturması açısından stratejik bir önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, empatik eğilim, yaratıcı drama, ilkokul öğrencileri

The Effect of Creative Drama Activities on Primary School Children's Empathic Tendencies and Perceptions of Peer Bullying

Hilal Serindik ¹, Gülçiçek Albayrak ¹, Gülsüm Germeç ¹, Beyza Özkan ¹, Tuana Sıla Bilici ¹ & Yunus Emre Demirbaş ^{1,*}

Abstract

In today's education system, the development of social-emotional skills is of critical importance alongside students' academic success. Empathy, as one of these core skills, enables individuals to understand the world through another's perspective; conversely, its deficiency can lead to serious social issues such as peer bullying. Creative drama stands out as a pedagogical tool that offers children the opportunity to learn by doing and experiencing through improvisation and role-playing techniques. The primary objective of this research is to examine the impact of creative drama activities on the empathic tendencies and peer bullying perceptions of 3rd-grade primary school students. In this regard, it will be tested whether drama-based applications create a significant change in students' empathic tendencies and perceptions toward peer bullying. The study will utilize a quasi-experimental design with matched experimental and control groups, a common quantitative research method. The study group will be determined through simple random sampling among 3rd-grade classes of a primary school located in Istanbul. The "Peer Bullying Scale" developed by Pişkin and Ayas (2011) and the "Empathic Tendency Scale" developed by Kılınç (2021) will be used as data collection tools. For eight weeks, the experimental group will participate in creative drama sessions focused on peer bullying and empathy themes, designed in line with expert opinions, while no intervention program will be applied to the control group. The obtained data will be analyzed using the SPSS statistical software. By examining the differences between the pre-test and post-test scores of the groups, the effectiveness of creative drama on the dependent variables will be determined. As a result of the research, it is expected that there will be a statistically significant increase in the empathic tendencies of students participating in creative drama activities, an increase in their awareness regarding peer bullying, and a minimization of bullying tendencies. This study is of strategic importance in terms of providing a scientific basis for the development of preventive programs that support social-emotional learning at the primary school level and for improving the school climate.

Keywords: Peer Bullying, Empathic Tendency, Creative Drama, Primary School

Kültürel Miras Temalı Yaratıcı Drama Etkinliklerinin İlkokul Öğrencilerinin Kelime Hazinesine Etkisi

Ismail Can Malül ¹, Berre Şanlı ¹, Ümmühan Gökoç ¹, Esmenur Yılmaz ¹, İbrahim Karatağ ¹ & Yunus Emre Demirbaş ^{1,*}

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi
emre.demirbas@yildiz.edu.tr

Özet

Dil, bireylerin bilişsel süreçlerini ve iletişim becerilerini şekillendiren temel bir yapı taşı; kelime hazinesi ise bu becerilerin derinliğini belirleyen en önemli bileşenlerden biridir. Günümüz eğitim paradigmasında, dil becerilerinin geliştirilmesi ile kültürel farkındalık kazandırılması birbirini tamamlayan iki temel süreç olarak kabul edilmekte; bu süreçlerin bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasında ise yaratıcı drama yöntemi işlevsel bir araç olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, kültürel miras temalı yaratıcı drama etkinliklerinin ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin kelime hazinesi gelişimi üzerindeki etkisini incelemektir. Nicel araştırma yöntemlerinden eşleştirilmiş kontrol gruplu yarı deneysel desenin kullanılacağı çalışmada; müdahale sürecinde kullanılacak etkinlikler, kapsam geçerliliğini sağlamak amacıyla beş yaratıcı drama uzmanının görüşleri doğrultusunda hazırlanacak ve yapılandırılacaktır. Deney grubuna sekiz hafta süreyle bu uzman görüşleri ışığında hazırlanan kültürel miras temalı yaratıcı drama oturumları uygulanırken, kontrol grubunda öğretim süreci geleneksel yöntemlerle sürdürülecektir. Araştırmanın verileri, ön-test ve son-test olarak uygulanacak "Kültürel Miras Temalı Kompozisyon Yazma Formu" aracılığıyla toplanacak; öğrencilerin yazılı anlatımlarında kullandıkları toplam kelime sayısı ile kültürel içerikli kavramların kullanım sıklığı nicel verilerle analiz edilecektir. Araştırma sonucunda, yaratıcı drama etkinliklerinin öğrencilerin leksikal kapasitelerinin zenginleşmesine ve kültürel kavramlara yönelik farkındalıklarının gelişimine olumlu katkılar sağlayabileceği düşünülmektedir. Elde edilecek bulguların, dil öğretimi ve kültürel miras aktarımı süreçlerinde drama yönteminin kullanımına dair literatür desteği sunması ve gelecekteki eğitim uygulamalarına fikir vermesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Kelime Hazinesi, Yaratıcı Drama, İlkokul, Dil

The Effect of Cultural Heritage-Themed Creative Drama Activities on the Vocabulary of Primary School Students

Ismail Can Malül ¹, Berre Şanlı ¹, Ümmühan Gökoç ¹, Esmanur Yılmaz ¹, Ibrahim Karatağ ¹ & Yunus Emre Demirbaş ^{1,*}

Abstract

Language is a fundamental building stone that shapes individuals' cognitive processes and communication skills, while vocabulary is one of the most significant components determining the depth of these skills. In today's educational paradigm, developing language skills and fostering cultural awareness are considered two complementary processes; in addressing these processes holistically, the creative drama method stands out as a functional tool. The primary objective of this research is to examine the effect of cultural heritage-themed creative drama activities on the vocabulary development of 4th-grade primary school students. The study will employ a quasi-experimental design with matched control groups, a quantitative research method. To ensure content validity, the activities used in the intervention process will be prepared and structured in line with the opinions of five creative drama experts. For eight weeks, the experimental group will participate in cultural heritage-themed creative drama sessions designed based on these expert views, while the instruction process in the control group will be conducted through traditional methods. Data will be collected via a "Cultural Heritage-Themed Composition Writing Form" administered as a pre-test and post-test. The total number of words used in the students' written expressions and the frequency of culturally-themed concepts will be analyzed using quantitative data. As a result of the research, it is considered that creative drama activities may provide positive contributions to the enrichment of students' lexical capacities and the development of their awareness toward cultural concepts. The findings are expected to offer modest literature support regarding the use of the drama method in language teaching and cultural heritage transmission processes, and to provide insights for future educational practices.

Keywords: Cultural Heritage, Lexicon, Creative Drama, Primary School, Language

Okuma Kültürü Edinme Sürecinde Çağdaş Çocuk Yazını ve Yaratıcı Dramadan Yararlanma

Güliz Şahin ^{1,*}, Muhammet Emin Yıldız ² & Can Ahmet Demir ²

¹ Balıkesir Üniversitesi

² Balıkesir Üniversitesi

gulizgur@gmail.com

Özet

TÜBİTAK 2209A programı kapsamında desteklenmekte olan bu araştırma, çağdaş çocuk yazını eserleri temel alınarak tasarlanan, yaratıcı drama atölyeleriyle öğrencilere okuma kültürü edinmeyi amaçlamaktadır. Atölyelerde yararlanılan kitaplar, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Erdem-Değer-Eylem Çerçevesinde yer alan değerler göz önüne alınarak belirlenmiş ve yaratıcı drama temelli 9 haftalık atölyeler tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklem grubu ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Ölçüt olarak; SKA 4. ve 10. hedef olan “Nitelikli Eğitim” ve “Eşitsizliklerin Azaltılması” kapsamında destekleyici okul sonrası atölye saatlerinin olmadığı, yaratıcı drama atölyeleri ile buluşmamış, düşük ve orta sosyo-ekonomik düzeye sahip taşınmalı köy ilkokulunda öğrenim gören 28, ilkokul 4. sınıf öğrencisi ile araştırma gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı bu araştırma, durum çalışması modelindedir. Veri toplama aracı olarak; araştırmacılar tarafından geliştirilen ve uzman görüşleriyle son şekli verilen Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu ve Araştırmacı Gözlem Formu ile araştırmacı günlüğü ve atölye ürün çıktıları kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi sürecinde içerik analizinden ve betimsel yorumlayıcı analizden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde; katılımcıların kitap okuma miktarında artış, yazar ve edebi tür farkındalığında belirgin gelişim ve okuma tercihlerinde çeşitlenme gözlenmiştir. Aileye yönelik herhangi bir müdahale programı uygulanmadığından ailenin okuma alışkanlığı dışsal değişken olarak sabit kalmıştır. Bu sonuçlar, okul temelli okuma müdahalelerinin etkili olduğunu ancak aile katılımı ile desteklenmesi durumunda daha güçlü sonuçlar üretilebileceğini de ortaya koymaktadır. Yarı yapılandırılmış görüşme formundan elde edilen bulgular incelendiğinde; ön-son görüşme olarak değerlendirilen veriler doğrultusunda öğrencilerin değer kavramlarına ilişkin algılarında belirgin ve çok yönlü bir gelişim olduğuna ulaşılmıştır. Ön test verilerinde kavramlar tek boyutlu ve davranışa indirgenmiş şekilde tanımlanırken, bazı katılımcılar ise hiç görüş bildirmemiştir. Son test bulguları ise kavramların artık sadece davranışsal değil, duyuşsal, bilişsel ve sosyal boyutlarıyla ele alındığını göstermektedir. Böylece merhamet, yardımseverlik, adalet, sabır, dostluk, saygı, aile bütünlüğü ve sağlıklı yaşam, katılımcılar tarafından daha derin, bütüncül ve günlük yaşamla bağlantılı şekilde tanımlanmıştır. Katılımcıların yaratıcı drama kavramına yönelik algılarının süreç içerisinde oyun temelli yüzeysel bir anlayıştan çıkarak canlandırma, grup etkileşimi, empati ve öz güven gelişimi gibi pedagojik bileşenleri içeren daha kapsamlı bir yapıya dönüştüğü tespit edilmiştir. Ön testte parçalı ve sınırlı olan kavramsal yapıların son testte çok boyutlu, ilişkisel ve daha soyut düzeyde anlamlandırıldığı; bu durumun yaratıcı drama temelli uygulamaların öğrencilerin değer

algısı, kavramsal derinliği ve ifade becerileri üzerinde olumlu ve dönüştürücü bir etki oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmacı gözlem formları analiz edildiğinde; 9 haftalık yaratıcı drama temelli uygulamaların öğrencilerin değer anlayışını geliştirdiği, kendini ifade etme becerilerini güçlendirdiği, sosyal etkileşimi artırdığı, değerleri davranışa dönüştürme sürecini desteklediği açık biçimde ortaya konulmaktadır. Bununla birlikte, özellikle estetik gibi soyut değerlerin öğretiminde daha yapılandırılmış, çoklu duyuya hitap eden, deneyim temelli yaklaşımların gerekliliği belirlenmektedir. Genel olarak süreç, pedagojik açıdan etkili, gelişim odaklı ve öğrenciyi merkeze alan başarılı bir uygulama olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk kitapları, okuma kültürü, sınıf eğitimi, ilkokul, yaratıcı drama.

Utilizing Contemporary Children's Literature and Creative Drama in the Process of Developing a Reading Culture

Güliz Şahin ^{1,*}, Muhammet Emin Yıldız ² & Can Ahmet Demir ²

Abstract

This study, supported within the scope of the TÜBİTAK 2209-A program, aims to promote a reading culture among primary school students through creative drama workshops designed on the basis of contemporary children's literature. The books used in the workshops were selected by considering the values included in the Virtue–Value–Action Framework of the Türkiye Century Education Model, and a nine-week creative drama-based workshop program was developed accordingly. The sample group was determined through criterion sampling. The study was conducted with 28 fourth-grade students attending a transported village primary school serving low- and middle-socioeconomic groups. The criteria included the absence of supportive after-school workshop opportunities within the scope of Sustainable Development Goals 4 and 10, “Quality Education” and “Reduced Inequalities,” and the students’ lack of previous experience with creative drama workshops. Designed as a case study within the qualitative research approach, the study used a Semi-Structured Interview Form and a Researcher Observation Form developed by the researchers and finalized through expert review, as well as researcher diaries and workshop products. The data were analyzed through content analysis and descriptive interpretive analysis. The findings showed an increase in the amount of reading among participants, a noticeable improvement in their awareness of authors and literary genres, and diversification in their reading preferences. Since no family-oriented intervention was implemented, family reading habits remained constant as an external variable. These results suggest that school-based reading interventions are effective, while also indicating that stronger outcomes may be achieved when they are supported by family participation. The pre- and post-interview findings revealed a clear and multidimensional development in students’ perceptions of value concepts. In the pre-test, the concepts were mostly defined in a one-dimensional way and reduced to observable behaviors, while some participants expressed no opinion. In the post-test, however, the concepts were interpreted through affective, cognitive, social, and behavioral dimensions. Values such as compassion, helpfulness, justice, patience, friendship, respect, family unity, and healthy living were defined in a deeper, more holistic manner and associated with daily life. The participants’ perceptions of creative drama also changed from a game-based and superficial understanding into a more comprehensive structure involving enactment, group interaction, empathy, and self-confidence. Observation form findings indicated that the nine-week process improved students’ understanding of values, strengthened self-expression, increased social interaction, and supported the transformation of values into behavior. However, the findings also highlighted the need for more structured, multisensory, and experience-based approaches, particularly

in teaching abstract values such as aesthetics. Overall, the process can be evaluated as a pedagogically effective, development-oriented, and student-centered practice.

Keywords: Children's books, reading culture, classroom teaching, primary school, creative drama.

Üretken Yapay Zekâ ile Kültürel Olarak Duyarlı Okuma Metinleri Geliştirme: Göçmen Öğrencilerin Kapsayıcı Sınıf Deneyimi İçin Bir Tasarım Çalışması

Beyza Nur Karacan ¹, Sevim Akyay ² & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ^{3,*}

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi

² Bursa Uludağ Üniversitesi

³ Bursa Uludağ Üniversitesi
ruyamk@uludag.edu.tr

Özet

Bu çalışma, ilkokullarda göçmen öğrencilerin aidiyet duygusunu ve Türkçe okuryazarlık desteğini güçlendirmek amacıyla üretken yapay zekâ (ÜYZ) ile kültürel olarak duyarlı okuma metinleri geliştirmeyi hedeflemektedir. Tasarım ve geliştirme yaklaşımıyla, çok kültürlü sınıf bağlamına uygun “prompt” (komut) seti ve kontrol listesi oluşturulmuş; ÜYZ tarafından üretilen 60 kısa metin (A1–B1 düzeyi) üç ölçüte göre (kültürel temsil, dil düzeyi uygunluğu, önyargı/sapma riski) değerlendirilmiştir. Değerlendirme, iki alan uzmanı ve iki sınıf öğretmenin bağımsız puanlamasıyla yürütülmüş, uzlaşma görüşmeleriyle revizyonlar yapılmıştır. Bulgular, yinelemeli komut iyileştirmesi sonrasında metinlerin dil düzeyi tutarlılığının arttığını; ancak bazı çıktılarda stereotipleştirme, tek tipleştirilmiş “göçmen” anlatısı ve bağlamsal hataların devam edebildiğini göstermiştir. Çalışma, ÜYZ’nin öğretmenlerin materyal hazırlama süresini kısaltma potansiyelini ortaya koyarken, insan denetimi, önyargı kontrolü ve yerel bağlam doğrulaması içeren bir kullanım çerçevesi önermektedir.

Anahtar Kelimeler: göçmen çocuklar, kültürel olarak duyarlı öğretim, üretken yapay zekâ, okuma metni geliştirme

Developing Culturally Responsive Reading Texts with Generative AI: A Design Study for Inclusive Primary Classrooms with Migrant Pupils

Beyza Nur Karacan ¹, Sevim Akyay ² & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ^{3,*}

Abstract

This study aims to develop culturally responsive reading texts with generative AI (GAI) to strengthen migrant pupils' sense of belonging and Turkish literacy support in primary classrooms. Using a design-and-development approach, we created a prompt set and a checklist tailored to multicultural classroom contexts and evaluated 60 GAI-generated short texts (A1–B1 level). Texts were rated on three criteria—cultural representation, appropriateness of language level, and bias/hallucination risk—by two field experts and two classroom teachers independently, followed by consensus-based revisions. Findings indicate that iterative prompt refinement increased consistency in language-level features; however, some outputs still contained stereotyping, a homogenized “migrant” narrative, and contextual inaccuracies. The study highlights GAI's potential to reduce teachers' material-preparation time while emphasizing the need for human oversight, bias screening, and local-context verification for responsible use.

Keywords: migrant children, culturally responsive teaching, generative AI, reading text development

İlkokulda Göçmen Öğrencilerin Uyum Sürecinde Sınıf Öğretmenlerinin Rolü: Karşılaşılan Sorunlar ve etkili Stratejiler

Ayşenur Cebeci ^{1,*}, Yusuf Cebeci ¹ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ²

¹ Bursa Uludağ Üniversitesi

² Bursa Uludağ Üniversitesi

802581011@ogr.uludag.edu.tr

Özet

Türkiye, son yıllarda özellikle Suriye başta olmak üzere farklı ülkelerden yoğun göç almış ve bu durum eğitim sisteminde önemli bir demografik dönüşüme yol açmıştır. İlkokul çağındaki göçmen öğrencilerin sayısındaki artış, sınıf öğretmenlerini bu öğrencilerin okula uyum sürecinde kritik bir aktör haline getirmiştir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de ilkokul düzeyinde göçmen öğrencilerin uyum sürecinde sınıf öğretmenlerinin rolünü, karşılaştıkları sorunları ve geliştirdikleri etkili stratejileri sistematik bir derleme yoluyla bütüncül olarak incelemektir.

Araştırma, sistematik derleme deseniyle tasarlanmıştır. Veri kaynağı olarak DergiPark, Google Scholar ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanları taranmış; “göçmen öğrenci”, “uyum”, “sınıf öğretmeni”, “ilkokul” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Tarama sonucunda ulaşılan çalışmalardan, ilkokul düzeyinde gerçekleştirilmiş, sınıf öğretmenlerinin rolünü doğrudan ele alan ve 2012-2024 yılları arasında yayınlanmış 13 akademik çalışma (makale, yüksek lisans tezi, doktora tezi) dâhil edilme ölçütlerini karşılamıştır. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir.

Bulgular üç ana tema altında toplanmıştır. Birinci tema, öğretmenlerin uyum sürecinde karşılaştığı sorunlardır. Bunlar arasında dil engeli, devamsızlık, ailelerle iletişim ve iş birliği güçlükleri, kültürel farklılıklar ve akademik takip zorlukları öne çıkmaktadır. İkinci tema, öğretmenlerin geliştirdiği stratejilerdir. Öğretmenler; akran etkileşimini artırma, bireyselleştirilmiş öğretim yaklaşımları, rehberlik hizmetleriyle iş birliği yapma, sınıf içi sosyal etkinlikler düzenleme ve ailelerle sürekli iletişim kurma gibi stratejiler uygulamaktadır. Üçüncü tema ise uyumu kolaylaştırıcı faktörlerdir. Özellikle öğrencinin yaşının küçük olması (1. ve 2. sınıf), okul yönetiminin desteği, rehberlik servisinin etkin kullanımı ve okulda düzenlenen kültürel etkinlikler uyum sürecini olumlu yönde etkilemektedir.

Sonuç olarak, sınıf öğretmenleri göçmen öğrencilerin uyum sürecinde hem sorunlarla baş etmekte hem de çeşitli stratejiler geliştirerek önemli bir köprü görevi üstlenmektedir. Ancak öğretmenlerin bu süreçte sistemli bir mesleki desteğe, hizmet içi eğitime ve okul temelli rehberlik hizmetlerine ihtiyaç duyduğu belirlenmiştir. Bu derleme, ilkokulda göçmen öğrencilerin uyumuna ilişkin mevcut bilgi birikimini sistematik olarak sunmakta; uygulayıcılara, politika yapıcılara ve araştırmacılara kanıta dayalı öneriler geliştirme imkânı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen Öğrenciler, ilkokul, sınıf öğretmeni, uyum süreci, sistematik derleme

The Role Of Classroom Teachers in The Adaptation Process of Immigrant Students in Primary Schools: Challenges Encountered and Effective Strategies

Ayşenur Cebeci ^{1,*}, Yusuf Cebeci ¹ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ²

Abstract

In recent years, Türkiye has received intense immigration, particularly from Syria and other countries, leading to a significant demographic transformation in the education system. The increase in the number of immigrant students at the primary school level has made classroom teachers critical actors in the school adaptation process of these students. The aim of this study is to holistically examine the role of classroom teachers in the adaptation process of immigrant students in primary schools in Türkiye, the challenges they face, and the effective strategies they develop through a systematic review.

The research was designed as a systematic review. The data sources were scanned from DergiPark, Google Scholar, and the National Thesis Center databases using the keywords "immigrant student", "adaptation", "classroom teacher", and "primary school". Among the studies accessed through the search, 13 academic studies (articles, master's theses, doctoral dissertations) conducted at the primary school level, directly addressing the role of classroom teachers and published between 2012 and 2024, met the inclusion criteria. The obtained data were analyzed using the thematic analysis method.

The findings were grouped under three main themes. The first theme concerns the problems encountered by teachers during the adaptation process. Among these, language barriers, absenteeism, difficulties in communication and cooperation with families, cultural differences, and challenges in academic follow-up stand out. The second theme covers the strategies developed by teachers. Teachers implement strategies such as increasing peer interaction, individualized teaching approaches, collaborating with guidance services, organizing in-class social activities, and maintaining continuous communication with families. The third theme involves factors that facilitate adaptation. Particularly, the young age of the student (1st and 2nd grades), support from school administration, effective use of the guidance service, and cultural events organized at school positively influence the adaptation process.

In conclusion, classroom teachers both cope with challenges and act as an important bridge by developing various strategies in the adaptation process of immigrant students. However, it has been determined that teachers need systematic professional support, in-service training, and school-based guidance services during this process. This review systematically presents the current body of knowledge on the adaptation of immigrant students in primary schools and provides opportunities for practitioners, policymakers, and researchers to develop evidence-based recommendations.

Keywords: Immigrant students, primary school, classroom teacher, adaptation process, systematic review

Geleneksel Çocuk Oyunlarını Türk Halk Şarkılarıyla Birleştirerek İlkokullardaki Yabancı Uyruklu Öğrencilere Türk Kültürünün Tanıtılması

Muhammet Eren Macit ^{1,*} & Tarık Özkabayel ¹

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi
mcteren65@gmail.com

Özet

Gerek savaş gerek ekonomiden kaynaklı sorunlarından dolayı göç ederek ülkemize gelen yabancı uyruklu aileler yanlarında çocuklarıyla gelmektedirler. Yine bu çocuklar kendi geldikleri kültürden çok farklı bir kültüre sahip olan eğitim sisteminin içerisine dahil olmaktadır. Çocukların böyle bir ortamda, uyum sağlayamamaları eğitim sistemi ve toplumsal uyum konularında istenmeyen sonuçlar doğurabilecektir. Bu sonuçların önüne geçebilmek için eğitim ve kültürün içi içe olduğu projeler yapıp teşvik edilmeli, yapılan projelerin uygulamaları yapılarak sahadan veriler toplanmalı ve bu sorunların önüne geçilebilecek yollar aranmalıdır. Bu çalışmanın amacı geleneksel çocuk oyunlarını Türk halk şarkılarıyla birlikte kullanarak, ilkokullardaki yabancı uyruklu öğrencilerin Türk kültürünün değerlerini öğrenmelerinde ve sınıf ortamına uyum sağlamalarında katkı sağlayacak bir etkinlik oluşturmak ve ortaya çıkan durumu gözlemlemektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden eylem araştırması yöntemi kullanılmıştır. Araştırma, İstanbul Zeytinburnu'ndaki yabancı uyruklu öğrencilerin yoğun olduğu bir ilköğretim okulunda gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilmiş yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler yirmi dakika sürmüştür. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiştir. Araştırmanın uygulama süreci şarkı ve oyun öğretiminin yer aldığı, toplam 3 haftalık farklı etkinliklerden oluşmaktadır. Araştırmada elde edilen bulgular sonucunda Türk halk şarkıları ve geleneksel oyunlarla desteklenen bu uygulama; yabancı uyruklu öğrencilerin müzikal ve kültürel bilgi birikimlerine yönelik geri dönütler alınmasına yardımcı olmuştur. Dinletilen şarkıların bilinirlikleri gözlemlenmiştir ve öğrenciler dinledikleri şarkılar hakkında olumlu/ olumsuz fikirlerini ifade etmişlerdir. Öğrencilerin bu şarkılar dışında yeni şarkı talebinde bulunmaları çocuk şarkılarına olan ilgilerini ortaya göstermiştir. Öğrenciler araştırma öncesinde bildikleri oyunlarla ve araştırmada öğrendikleri oyunlarla arkadaşlık bağlarını geliştirdikleri ve öğretmene olan sevgilerinin arttığını ifade etmişlerdir. Birlikte oynadıkları oyunlar ve söyledikleri şarkılarla arkadaşlık ilişkilerinin arttığını ifade etmişlerdir. Birbirleri hakkında olumlu hisler barındırdıkları ve duygusal bağ kurduklarını ve okul dışında da sosyal etkileşimde bulunduklarını söylemişlerdir. Öğrenciler öğrendikleri şarkılar ve oyunlar ile Türkiye'ye yönelik aidiyet duygularını ifade etmişlerdir. Öğrenciler sınıf içerisinde yaşadıkları kültüre yönelik oynanan oyunlara ve söylenen şarkılara aktif bir şekilde katılmak istediklerini ifade etmişlerdir. Sonuç olarak öğrenciler araştırma kapsamında kültürümüzü aktif deneyimleme fırsatı bulmuş, kültürel bağlamda sosyal ilişkilerini güçlendirmiş ve Türkçe şarkılar ve oyunlar öğrenmiştir. Yapılan bu çalışmayla yabancı uyruklu

öğrencilerin eğitim sistemine ve topluma uyum süreçlerini desteklemek amacıyla, kültürel mirası eğlenceli ve etkileşimli bir şekilde sunan müzik ve oyun temelli etkinliklerin eğitim programlarına entegre edilmesi ve öğretmenlerin bu konuda materyal açısından desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Geleneksel çocuk oyunları, Halk şarkıları, Kültür.

Introducing Turkish Culture To Foreign Students in Primary Schools By Integrating Traditional Children's Games With Turkish Folk Songs

Muhammet Eren Macit ^{1,*} & Tarık Özkabayel ¹

Abstract

Foreign-national families migrating to Turkey due to conflicts or economic hardships bring their children, who are then integrated into an educational system with a cultural framework significantly different from their own. The inability of these children to adapt to such an environment can lead to undesirable consequences regarding both the educational system and social cohesion. To mitigate these risks, projects that intertwine education and culture must be encouraged, implemented in the field to collect empirical data, and utilized to find sustainable solutions. The primary objective of this study is to develop an activity that combines traditional children's games with Turkish folk songs to help foreign students in primary schools learn Turkish cultural values and adapt to the classroom environment. The research employed action research, one of the qualitative research methods. The study was conducted in a primary school in the Zeytinburnu district of Istanbul, characterized by a high density of foreign-national students. Data were collected through semi-structured interview forms developed by the researchers, with each interview lasting approximately twenty minutes. The resulting data were evaluated using the content analysis method. The implementation process consisted of various activities involving the instruction of songs and games over a total period of three weeks. The findings revealed that this application, supported by Turkish folk songs and traditional games, facilitated significant feedback regarding the musical and cultural knowledge of foreign students. The familiarity of the songs was observed, and students expressed both positive and negative opinions about the pieces they heard. Their requests for additional songs beyond the scope of the study demonstrated a burgeoning interest in children's music. Furthermore, students stated that their friendship bonds improved through both the games they previously knew and those learned during the research, while also noting an increase in their affection for their teachers. They reported that playing games and singing together enhanced their interpersonal relationships, fostered emotional ties, and led to social interactions outside of the school environment. Crucially, students expressed a strengthened sense of belonging toward Turkey through these cultural elements. They voiced an active desire to participate in classroom activities centered on the local culture. In conclusion, the research provided students with the opportunity to actively experience Turkish culture, strengthen their social relationships in a cultural context, and acquire knowledge of Turkish songs and games. Based on these results, it is recommended that music and game-based activities—which present cultural heritage in an interactive manner—be integrated into educational curricula to support the integration of foreign students, and that teachers be provided with adequate material support in this area.

Keywords: Education, Traditional Children's Games, Folk Songs, Culture.

Göç Bağlamında Eğitim: Göçmen Çocukların Desteklenmesinde Yaratıcı Medyanın Rolü

Iryna Matolich ^{1,*} & Anna Tereshkun ²

¹ King Danylo University

² King Danylo University

iryna.matolich@ukd.edu.ua

Özet

Günümüz dünyasında göç süreçleri, özellikle Ukrayna ve Suriye'deki silahlı çatışmaların bir sonucu olarak büyük ölçekli hale gelmiştir. Çok sayıda çocuk, yaşadıkları yeri, okulu, sosyal çevreyi ve dil ortamını değiştirmek zorunda kalmakta, bu da eğitim sistemi için ciddi zorluklar oluşturmaktadır. Eğitim sistemi yalnızca öğrenmeyi sağlamakla kalmamalı, aynı zamanda çocuğun psikolojik uyum sürecini de desteklemelidir. Bu bağlamda, göçmen çocukların eğitsel ve sosyo-psikolojik desteklenmesinde bir araç olarak yaratıcı medyanın kullanımı özellikle önem kazanmaktadır.

Araştırmanın amacı, yaratıcı medyanın (özellikle dijital çizgi romanların) göçmen çocukların uyum sürecindeki ve eğitim ortamına entegrasyonundaki rolünü analiz etmektir.

Araştırma yöntemleri; bilimsel kaynakların analizi, eğitimde yaratıcı medyanın kullanımına ilişkin pratik deneyimlerin genelleştirilmesi ve göçmen çocukların uyumunun eğitsel ve sosyo-psikolojik yönlerini incelemeye yönelik nitel yaklaşım unsurlarını içermektedir.

Araştırma bulguları, zorunlu yer değiştirme yaşamış çocukların dilsel, kültürel ve sosyal güçlüklerle karşılaştığını ve travmatik deneyimlerin psikolojik sonuçlarını yaşadığını göstermektedir. Yaratıcı medyanın, özellikle dijital çizgi romanlar, illüstrasyonlar ve etkileşimli hikâyelerin kullanımı; öğrenme materyallerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağladığı, dil engellerini azalttığı, duygusal ifadeyi desteklediği ve öğrencilerin eğitim sürecine katılımını artırdığı belirlenmiştir. Bunun uygulamadaki bir örneği, gerçek göçmen hikâyelerine dayalı dijital çizgi romanların oluşturulmasını esas alan ve empati ile sosyal uyumu teşvik eden DICOMI projesidir (Erasmus+).

Sonuçlar, yaratıcı medyanın eğitimsel, uyumsal ve psikolojik işlevleri bir araya getirdiği için göçmen çocukların desteklenmesinde etkili bir araç olduğunu göstermektedir. Bu araçların eğitim sürecine entegrasyonu, çağdaş göçmen eğitimi sorunlarına yanıt veren kapsayıcı, insancıl ve sosyal açıdan sorumlu bir ortamın oluşmasına katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: çocuk göçü, yaratıcı medya, eğitim

Education in the Context of Migration: The Role of Creative Media in Supporting Migrant Children

Iryna Matolich ^{1,*} & Anna Tereshkun ²

Abstract

In today's world, migration processes have become large-scale, particularly as a result of armed conflicts in Ukraine and Syria. A significant number of children are forced to change their place of residence, school, social environment, and language context, which creates serious challenges for the education system. It must not only ensure learning but also support the psychological adaptation of the child. In this context, the use of creative media as a tool for educational and socio-psychological support for migrant children becomes especially relevant.

The aim of the study is to analyze the role of creative media (in particular digital comics) in the process of migrant children's adaptation and their integration into the educational environment.

The research methods include the analysis of scientific sources, the generalization of practical experience in the use of creative media in education, as well as elements of a qualitative approach to studying the educational and socio-psychological aspects of migrant children's adaptation.

The results of the study show that children who have experienced forced displacement face linguistic, cultural, and social difficulties, as well as psychological consequences of traumatic experiences. It has been established that the use of creative media, particularly digital comics, illustrations, and interactive stories, contributes to a better understanding of learning material, reduces language barriers, fosters emotional expression, and increases students' engagement in the educational process. An example of practical implementation is the DICOMI project (Erasmus+), which is based on the creation of digital comics derived from real migrant stories and promotes empathy and social cohesion.

The conclusions indicate that creative media are an effective tool for supporting migrant children, as they combine educational, adaptive, and psychological functions. Their integration into the educational process contributes to the formation of an inclusive, humane, and socially responsible environment that responds to the contemporary challenges of migration education.

Keywords: child migration, creative media, education

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Kapsamında İlkokul Türkçe Ders Kitaplarında Göç Ve Toplumsal Uyum: Bütüncül Bir Analiz.

Musa Akşit ¹ & Yusuf Açıkgöz ^{1,*}

*¹ Bursa Uludağ Üniversitesi
yusufacikgoz352@gmail.com*

Özet

Bu çalışma, 2024 yılında uygulamaya konulan "Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli" çerçevesinde hazırlanan ilkokul Türkçe ders kitaplarının göç ve toplumsal uyum bağlamındaki yeterliliğini incelemeyi amaçlamaktadır. Küresel ve bölgesel hareketliliklerin eğitim ortamlarına yansımaları kaçınılmaz bir süreçken; göç olgusu, yeni modelin temel taşlarından olan "Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi" ve "Bütüncül Eğitim" yaklaşımı perspektifiyle yeniden yapılandırılmıştır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılmış; Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yayınlanan 1, 2, 3 ve 4. sınıf düzeyindeki Türkçe ders kitaplarında yer alan okuma metinleri ve etkinlikler; merhamet, empati ve sosyal duyarlılık becerileri açısından taranmıştır. Elde edilen bulgular, yeni modelin göçü bir kriz veya sorun odağından çıkarıp, toplumsal zenginlik ve insani değerler zeminine taşıdığını göstermektedir. Bu bağlamda, çalışmanın sonuçları doğrultusunda program geliştiricilere ve sınıf içi entegrasyonu sağlayacak öğretmenlere yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkçe Öğretimi, Göç, Toplumsal Uyum

Migration and Social Cohesion in Primary School Turkish Textbooks within the Scope of the Turkish Century Education Model: A Holistic Analysis

Musa Akşit ¹ & Yusuf Açıkgöz ^{1,*}

Abstract

This study aims to examine the adequacy of primary school Turkish textbooks, prepared within the framework of the "Century of Türkiye Education Model" implemented in 2024, in the context of migration and social cohesion. While the reflection of global and regional mobility on educational environments is an inevitable process, the phenomenon of migration has been restructured through the perspective of the "Virtue-Value-Action Framework" and the "Holistic Education" approach, which constitute the cornerstones of the new model. In this study, document analysis, a qualitative research method, was employed; reading texts and activities within the Turkish textbooks published by the Ministry of National Education for the 1st, 2nd, 3rd, and 4th-grade levels were analyzed in terms of compassion, empathy, and social awareness skills. The findings reveal that the new model shifts the perception of migration from a focus of crisis or problem to a foundation of social richness and human values. In this context, in line with the results of the study, various recommendations are presented for curriculum developers and teachers who will facilitate in-class integration

Keywords: Century of Türkiye Education Model, Teaching Turkish, Migration, Social Cohesion

İlkokullarda Mülteci Öğrenciler ile Sınıf Arkadaşları Arasındaki Etkileşimin Okul Ortamına Yansımaları

Elif Kaleli ^{1,*} & Ali Ekber Şahin ²

¹ Beyoğlu Piripaşa İlkokulu

² Hacettepe Üniversitesi
elif.kaleli@hotmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de geçici koruma altında bulunan Suriyeli öğrencilerin eğitim sistemine dâhil olmasıyla oluşan karma sınıf yapılarında, mülteci öğrenciler ile sınıf arkadaşları arasındaki etkileşimin yansımalarını öğretmen görüşleri doğrultusunda incelemektir. Bu kapsamda, sınıf içi sosyal ilişkiler, iletişim süreçleri ve uyum dinamikleri çok yönlü olarak ele alınarak öğretmenlerin gözlem ve deneyimlerine dayalı değerlendirmeler yapılmıştır. Çalışmada, nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup, temel nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul ili Beyoğlu ilçesinde mülteci öğrencilerin yoğun olarak bulunduğu bir devlet okulunda görev yapan 10 öğretmen oluşturmaktadır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden yoğunluk örnekleme kullanılmıştır. Bu doğrultuda, araştırma problemi açısından zengin veri sağlayabileceği düşünülen bir okul tercih edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve elde edilen veriler içerik analizi tekniği kullanılarak sistematik bir şekilde çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, öğretmenlerin mülteci öğrenciler ile sınıf arkadaşları arasındaki etkileşimlere ilişkin büyük ölçüde benzer görüşlere sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle dil yetersizliğinin, öğrencilerin hem akademik başarılarını hem de sosyal uyum süreçlerini olumsuz etkilediği; bu durumun zaman zaman davranış problemlerine yol açabildiği ifade edilmiştir. Öğretmenler, yeterli destek sağlanmadığında bu olumsuz davranışların akranlar arasında öğrenilebileceğini ve sınıf ortamında yayılabileceğini de vurgulamıştır. Bununla birlikte, öğrencilerin Türkçe dil becerilerindeki gelişimin akran ilişkilerini güçlendirdiği, sınıf içi etkileşimi artırdığı ve öğrencilerin kendilerini daha rahat ifade etmelerine katkı sağladığı belirtilmiştir. Ayrıca öğretmen görüşleri doğrultusunda, erken dönemde sağlanacak etkili Türkçe dil eğitiminin, ailelerin farklılıklara karşı tutumlarına yönelik yürütülecek destekleyici çalışmaların ve uyum sürecini kolaylaştıran kapsayıcı eğitim uygulamalarının, eğitim sürecine sosyal ve akademik açıdan olumlu yansımaları olacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: mülteci öğrenciler, karma sınıf, eğitim hakkı, uyum

The Impact Of Interaction Between Refugee Students And Classmates In Primary Schools On The School Environment

Elif Kaleli ^{1,*} & Ali Ekber Şahin ²

Abstract

The aim of this study is to examine the reflections of the interaction between refugee students and their classmates in mixed classroom structures formed by the inclusion of Syrian students under temporary protection in the education system in Turkey, based on the opinions of teachers. In this context, classroom social relations, communication processes, and adaptation dynamics were addressed from multiple perspectives, and evaluations were made based on the observations and experiences of the teachers. The study adopted a qualitative research method and used a basic qualitative research design. The study group consisted of 10 teachers working in a state school in Beyoğlu district of Istanbul with a high concentration of refugee students. Concentration sampling, a type of purposeful sampling method, was used to determine the study group. Accordingly, a school that was thought to provide rich data in terms of the research problem was chosen. Data were collected through a semi-structured interview form developed by the researcher, and the obtained data were systematically analyzed using content analysis techniques. The research findings reveal that teachers largely share similar views regarding the interactions between refugee students and their classmates. In particular, it was stated that language deficiencies negatively affect both the academic success and social adaptation processes of students; this situation can sometimes lead to behavioral problems. Teachers also emphasized that these negative behaviors can be learned among peers and spread in the classroom environment if adequate support is not provided. However, it was noted that the improvement in students' Turkish language skills strengthens peer relationships, increases classroom interaction, and contributes to students expressing themselves more comfortably. Furthermore, based on the teachers' opinions, it was concluded that effective Turkish language education provided in the early stages, supportive studies conducted on families' attitudes towards differences, and inclusive education practices that facilitate the adaptation process will have positive social and academic effects on the educational process.

Keywords: refugee students, mixed classroom, right to education, integration

Çocuk Edebiyatında Uyarlanmış ve Yerelleştirilmemiş Çeviriler Üzerine Uygulamalı Bir Çalışma: Türkçeyi İkinci Dil Olarak Öğrenen İkinci Sınıf Öğrencileri ile Bir Durum İncelemesi

Emine Inci ^{1,*} & Talat Aytan ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi

inciemine.0909@gmail.com

Özet

Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi ile çocuk edebiyatını harmanlayan bu çalışma, çocuk edebiyatında uyarlanmış (yerelleştirilmiş) ve yerelleştirilmemiş (doğrudan) çevirilerin Türkçeyi ikinci dil olarak öğrenen ikinci sınıf öğrencilerinin anlama, ilgi ve duygusal tepkileri üzerindeki etkilerini incelemektedir. Karma yöntemli durum çalışması deseni kullanılarak verilerin açık uçlu sorular içeren bir görüşme formuyla toplanması planlanmaktadır. Uygulama süreci hâlâ devam eden araştırmanın muhtemel sonuçları şöyle ön görülmektedir: Yerelleştirilmiş çeviriler öğrencilerin ilgisini ve metinle duygusal bağ kurma düzeyini artıracaktır; doğrudan çeviriler ise yabancı dilsel ve kültürel unsurlar nedeniyle bilişsel uzaklık yaratabilecektir. Çalışma, erken yaş grupları için çeviri çocuk edebiyatında kültürel uyarlamanın önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: çocuk edebiyatı, çeviri, ikinci dil olarak Türkçe öğretimi, yerelleştirme

An Applied Study on Adapted and Unadapted Translations in Children's Literature: A Case Study with Second-Grade Students Learning Turkish as a Second Language

Emine Inci ^{1,*} & Talat Aytan ²

Abstract

This study, which combines the teaching of Turkish as a foreign language with children's literature, examines the effects of adapted (localized) and unadapted (direct) translations in children's literature on the comprehension, interest, and emotional responses of second-grade students learning Turkish as a second language. Data will be collected using a mixed-methods case study design via an interview form containing open-ended questions. The potential findings of this ongoing study are anticipated as follows: Localized translations will increase students' interest and their level of emotional connection to the text; direct translations, however, may create cognitive distance due to foreign linguistic and cultural elements. The study highlights the importance of cultural adaptation in translated children's literature for younger age groups.

Keywords: children's literature, translation, Turkish as a second language instruction, localization

Göç için Çizgi Roman Tasarımı: Nasıl Yapılır?

Genç Osman İlhan ¹, Büşra Tombak İlhan ^{2,*}, Eda Tekin ³, Muhammed Faruk Erdoğan ⁴ & Gamze Kaba Hocaoglu ⁵

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi

³ Yıldız Teknik Üniversitesi

⁴ Anadolu Üniversitesi

⁵ Anabilim Eğitim Kurumları
btombak@yildiz.edu.tr

Özet

Çizgi romanlar, farklı yaş gruplarından geniş bir okuyucu kitlesine sahip, ses ve yazıyı birleştiren bir sanat dalı olarak anılır. Çizgi romanların eğitici amaçlar için kullanılması motivasyon, ilgi ve merakı artırmakla birlikte, sosyalleşme ve uyum sağlamaya da destek olur. Farklılıkların yoğun olduğu sınıflarda ve dezavantajlı gruplarda oldukça etkili olan çizgi roman, “Göçün Çizgi Romanı” Erasmus+ projesinde temel tasarım aracı olarak kullanılmıştır. Proje kapsamında Türkiye, Almanya, Hollanda, Ukrayna ve İsveç’te göç etmiş ailelerle görüşmeler yapılarak göç hikâyeleri dinlenmiştir. Anlatılan hikâyeler proje ekini tarafından incelenerek eğitimde göç entegrasyonu ve sosyal uyum için temalar belirlenmiş, ailelerden edinilen hikâyeler bu temalar etrafında senaryolaştırılarak çizgi romanlara çevrilmiştir. Belirlenen 10 temanın göç öncesi, sırası ve sonrası zorlukları, uyum ve sosyalleşme sorunları ile farklı canlı türlerinin göç etmesi aracılığıyla göçün doğal bir süreç olduğunu açıklamasına özen gösterilmiştir. Tüm senaryolarda gizlilik ilkesi gereği isimler, ülkeler ve hikâyeler harmanlanmıştır. Çizgi romanların tasarımı ve eğitime uygun hale getirilmesi için alan uzmanlarından her adımda uzman görüşü alınmıştır. Hazırlanan çizgi romanlar için 3E tasarım yöntemiyle ders tasarımları oluşturulmuş, her bir tasarım “modül” olarak adlandırılmıştır. Bu çalışmanın amacı, göç etmiş ailelerin hikâyelerinin eğitici çizgi romanlara dönüşümü sürecinde izlenen adımları, yöntem ve dikkat edilen noktaları açıklamak, hazırlanan çizgi romanların eğitimde uyum ve materyal açılarından değerlendirilmesidir. Bu bağlamda çizgi romanlar dört ülkeden eğitim, tarih, göç, grafik tasarım ve sanat alanlarından 20 uzmana sunulmuş, uzmanların değerlendirmeleri incelenmiştir. Elde edilen veriler hazırlanan çizgi romanların düzenlenmesinde kullanılmakla birlikte; göç ve uyum gibi hassas konularda eğitici materyallerin hazırlanmasında sembol, renk, ifade, ton ve mesaja dikkat edilmesi gerektiğini açığa çıkarmıştır. Dikkat edilmesi gereken bu hususların araştırmacılar ve eğitimcilere materyal tasarımı konusunda rehberlik etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, çizgi roman, eğitici materyal, uyum, tasarım

Comics Design for Migration: Know How To

Genç Osman İlhan ¹, Büşra Tombak İlhan ^{2,*}, Eda Tekin ³, Muhammed Faruk Erdoğan ⁴ & Gamze Kaba Hocaoglu ⁵

Abstract

Comic books are considered an art form that combines sound and text, appealing to a wide readership across different age groups. Using comic books for educational purposes increases motivation, interest, and curiosity, while also supporting socialization and integration. Highly effective in classrooms with high levels of diversity and among disadvantaged groups, comic books were used as the primary design tool in the "Comics of Migration" Erasmus+ project. As part of the project, interviews were conducted with migrant families in Turkey, Germany, the Netherlands, Ukraine, and Sweden to gather their migration stories. These stories were reviewed by the project team, and themes for migration integration and social adaptation in education were identified. The stories obtained from the families were then adapted into comic books based on these themes. The 10 themes carefully addressed the challenges before, during, and after migration, the problems of adaptation and socialization, and explained that migration is a natural process through the migration of different species. In all scenarios, names, countries, and stories were kept confidential. Expert opinions were sought from field specialists at every step of the design and adaptation of the comic books for educational purposes. Lesson designs were created for the prepared comics using the 3E design method, and each design was named a "module". The aim of this study is to explain the steps, methods, and points of attention followed in the process of transforming the stories of immigrant families into educational comics, and to evaluate the prepared comics in terms of adaptation and educational materials. In this context, the comics were presented to 20 experts from four countries in the fields of education, history, migration, graphic design, and art, and their evaluations were examined. While the data obtained were used in the editing of the prepared comics, it also revealed that attention should be paid to symbolism, color, expression, tone, and message in preparing educational materials on sensitive issues such as migration and adaptation. It is expected that these points of attention will guide researchers and educators in material design.

Keywords: Migration, comics, educational materials, adaptation, design

Tanıklık Olarak Çizgi Romanlar: DICOMI’de Bellek ve Göç

Konstantinos Karatzas

Humanities Gires-Global Institute For Research Education & Scholarship
konstantin.karatzas@gires.org

Özet

Bu sunum, Erasmus+ projesi *Digital Comics of Migration (DICOMI)* kapsamında göç deneyimlerine ilişkin sözlü tanıklıkların korunması ve aktarılmasında dijital çizgi romanların bir araç olarak kullanımını incelemektedir. Yerinden edilmiş bireylerden toplanan anlatılara dayanan proje, yaşanmış deneyimleri bireysel ve kolektif belleği buluşturan görsel hikâyelere dönüştürmektedir.

Sunum, çizgi romanların bir tanıklık pratiği olarak işlev gördüğünü ve göçün hem olgusal hem de duygusal boyutlarını—travma, yerinden edilme ve dayanıklılık gibi unsurları—yansıttığını savunmaktadır. Metin ve görselin etkileşimi sayesinde dijital çizgi romanlar, dramatik deneyimlerin işlenebildiği, temsil edilebildiği ve özellikle eğitim ortamlarında daha geniş kitlelere aktarılabilirdiği bir alan sunmaktadır.

Sözlü tarihlerin erişilebilir görsel anlatılara dönüştürülmesiyle DICOMI, belleğin korunmasına katkı sağlarken aynı zamanda empatiyi ve kültürlerarası anlayışı güçlendirmektedir. Daha geniş bir perspektiften bakıldığında, proje bu yaklaşımın farklı tarihsel ve coğrafi bağlamlardaki benzer hikâyelere de uygulanabileceğini göstermektedir—özellikle göz ardı edilmiş ya da yeni nesillerin erişemediği veya yeterince dikkat etmediği anlatılar için. Bu bağlamda dijital çizgi romanlar, yalnızca hikâyeleri koruyan araçlar değil, aynı zamanda tarihi aktaran ve kuşaklar arası bağları güçlendiren önemli birer mecra olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sözlü tanıklık; bellek; göç; dijital çizgi romanlar; görsel anlatı; travma; DICOMI

Comics as Testimony: Memory and Migration in DICOMI

Konstantinos Karatzas

Abstract

This presentation examines the use of digital comics as a medium for preserving and communicating oral testimonies of migration within the Erasmus+ project Digital Comics of Migration (DICOMI). Drawing on narratives collected from displaced individuals, the project transforms lived experiences into visual stories that bridge individual and collective memory.

The presentation argues that comics function as a form of testimonial practice, capturing both factual and emotional dimensions of migration, including trauma, displacement, and resilience. Through the interplay of text and image, digital comics provide a space where dramatic experiences can be processed, represented, and transmitted to wider audiences, particularly in educational contexts.

By converting oral histories into accessible visual narratives, DICOMI contributes to the preservation of memory while fostering empathy and intercultural understanding. More broadly, the project demonstrates how such an approach can be applied to similar stories across different historical and geographical contexts—especially those that have remained overlooked or inaccessible to younger generations. In this sense, digital comics can serve not only as vessels for safeguarding narratives but also as tools for presenting history and strengthening intergenerational connections.

Keywords: Oral testimony; memory; migration; digital comics; visual storytelling; trauma; DICOMI

Göç Temalı Dijital Çizgi Romanların Uygulanması

Sanja Sulejmanova

*Institute For Roma and Minorities Inclusion Westkötterstr
sulejmanova.s@irm-inclusion.eu*

Özet

Göçün Dijital Çizgi Romanları (DICOMI), öğrenmenin ötesinde bir programdır; sınıfta karmaşık şeylerin nasıl öğretilebileceğini ve çizgi romanların günümüzde çocukların hayatlarında çok daha belirgin ve mevcut olan konular hakkındaki anlayışlarını nasıl değiştirebileceğini değiştiren yepyeni bir başlangıçtır. Erasmus+ Programı kapsamında uygulanan DICOMI projesi, dijital çizgi romanların göç, kapsayıcılık ve kültürlerarası farkındalık konularında öğretimi ve öğrenmeyi nasıl daha keyifli ve kolay öğrenilebilir bir seviyeye yükseltebileceğini araştırıyor; bu seviye sadece öğrenciler için değil, öğretmenler için de geçerli.

Bu projede ortak olarak çalışan Almanya merkezli bir sivil toplum kuruluşu olan IRMI, sahada planlanan faaliyetleri hayata geçirdi ve bu sunumla çizgi romanların karmaşık terimleri nasıl ilgi çekici öğrenme materyallerine dönüştürebileceğini göstermek istiyoruz. Çalışma paketlerinden birinin atölyelerde nasıl dönüştürüldüğü ve uygulamayı kolaylaştırmak için hangi adımların atıldığı hakkında daha fazla bilgi edineceksiniz.

Bu süreçte öğretmenler ve öğrenciler katılımcılarımız, yardımcılarımız, stajyerlerimiz, mentörlerimiz ve mentilerimizdi ve sonunda iyi dostlarımız oldular. Daha açık olmak gerekirse, öğretmen eğitimi sunumları, tartışmaları ve platformun araçlarıyla uygulamalı

pratiği harmanladı. Bu öğrenme, veri toplama ve daha da iyi neler yapılabileceğini haritalama sürecinde çeşitli anketler yer aldı. Anketler bize, toplum ve toplum için değerli projeler oluşturmaya ve geliştirmeye devam etmemize kesinlikle yardımcı olacak daha fazla bilgi sağladı. Böyle bir proje, sadece öğretmen ve öğrenci güvenini artırmakla kalmaz, aynı zamanda savaş, çatışmalar ve göç hikayelerini insancıllaştırmak gibi karmaşık ilişkili temalar hakkında diyalogları teşvik eder ve öğrenme alanının içinde ve dışında - sınıfın içinde - göç hikayelerini geliştirir. Bununla birlikte, çocukların merakı her zaman motivasyon kaynağımız olmalıdır. Bu sefer küçük öğrenciler, çizgi romanlar ve tamamlayıcı çalışma sayfaları aracılığıyla, kuş göçü gibi doğal benzetmelerden başlayarak doğal örnekler üzerinden göçü keşfettiler. Daha sonra, savaş ve yerinden edilmenin şekillendirdiği insan deneyimlerine kadar ilerlediler. Etkinlikler, basit anlama görevlerinden yaratıcı yazmaya, rol yapmaya ve iklim değişikliği gibi küresel zorluklar üzerine düşünmeye kadar evrimleşti.

Genel olarak, DICOMI programı, dijital öğrenmeyi kültürlerarası eğitimle başarılı bir şekilde birleştiren etkili bir eğitim inovasyon aracı olduğunu kanıtladı. Öğretmenlerin mesleki yeterliliklerini güçlendiriyor ve öğrencilerin göçü hem doğal hem de insani bir olgu olarak anlamalarını sağlıyor. Görsel öykü

anlatımını etkileşimli dijital araçlarla birleştirerek, proje çizgi romanların hassas konuları erişilebilir hale getirebileceğini, yaratıcılığı teşvik edebileceğini ve genç öğrenciler arasında empati ve dayanışmayı geliştirebileceğini, onları giderek daha çeşitli bir Avrupa toplumunda ve hızla değişen bir dünyada hayata hazırlayabileceğini kanıtladı.

Anahtar Kelimeler: Göç, Çizgi Roman, Dijital

Implementation of Digital Comics of Migration

Sanja Sulejmanova

Abstract

The Digital Comics of Migration (DICOMI) its beyond learning program, its a fresh new start of changing how complex things can be taught in the classroom and how Comics can change children's understanding on issues that, nowadays, are far more noticeable and present in their lives. implemented under Erasmus+ Programme, DICOMI project explores how digital comics can elevate teaching and learning about migration, inclusion, and intercultural awareness on level that is enjoyable and easy-to-learn not only for students, but teachers as well. IRMI, a non-governmental organisation from Germany, working as a partner in this project, had implemented planned activities on ground, and, by this presentation we would like to show how Comics can change complex terms into engaging learning materials. You will learn more about how one of the working packages was transformed in workshops and which steps were taken to ease the implementation. In this process, teachers and students were our participants, helpers, trainees, mentors and mentees and at the end, good pals. More precisely, teacher training blended presentations, discussions, and hands-on practice with the platform's tools. In this process of learning and gaining data and mapping what might go even better, several surveys were included. The surveys brought us more information that will surely help us continue building and creating projects that are valuable for the community and the society. Such a project, not only fosters teacher and student confidence, but encourages dialogues about complex related themes, such as war, conflicts and, humanize migration stories inside and outside the learning space - the classroom. Nonetheless, children's curiosity should always be our motivation. Through comics and complementary worksheets, this time the little learners explored migration from natural analogies, starting from simple as can be, a bird migration. Later, moving all the way to human experiences shaped by war, displacement. Activities evolved from simple comprehension tasks to creative writing, role-play, and reflection on global challenges like climate change. Overall, the DICOMI program proved to be an effective educational innovation tool, successfully linking digital learning with intercultural education. It strengthens teachers' professional competencies and empowers students to understand migration as both a natural and human phenomenon. By combining visual storytelling with interactive digital tools, the project proved that comics can make sensitive topics accessible, foster creativity, and cultivate empathy and solidarity among young learners, preparing them for life in an increasingly diverse European society and fast changing world.

Keywords: Migration, Comics, Digital

Sınıfta Göç Konulu Çizgi Roman Uygulamaları

Genç Osman İlhan ^{1,*}, Şahin Oruç ¹, Büşra Tombak İlhan ², Fatih Özdemir ¹, Gözde Çalış ³ & Veysi Aktaş ⁴

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi

² Yıldız Teknik Üniversitesi

³ Milli Eğitim Bakanlığı

⁴ Milli Eğitim Bakanlığı

gosman.ilhan@gmail.com

Özet

Çizgi romanların eğitim materyalleri olarak kullanılması, öğrencilerin motivasyonunu, derse karşı ilgisini ve öğrenme durumlarını olumlu etkiler. “Göçün Çizgi Romanları” (Digital Comics of Migration [2023-1-TR01-KA220-SCH-000166103]) Erasmus+ KA220 Okul Ortaklıkları Projesi, çizgi romanların bu gücünü son yıllarda eğitimi önemli derecede etkileyen savaş nedenli göçü anlama ve kapsayıcı eğitim amacıyla kullanmayı hedefler. Bu çalışma, göç olgusunun öğrenciler tarafından çok boyutlu biçimde anlaşılmasını desteklemek amacıyla, göç hikâyelerinin çizgi roman formatına dönüştürülerek ortaokul 7. sınıf düzeyinde uygulanmasını konu edinmektedir. Araştırmanın temel amacı, 10 modülden oluşan çizgi romanla öğretim tasarımının (Dicomi) İstanbul’da Esenyurt ilçesinde bir devlet okulunda 7. sınıf öğrencilerinin göç algıları ve göçe karşı tutumlarına etkisini anlamaktır. Çalışmada kullanılan öğretim tasarımları, 10 modülden oluşan yapılandırılmış bir öğretim programı çerçevesinde tasarlanmıştır. Her modül; göç temalı bir anlatının okunması, bu anlatının görsel-işitsel unsurlarla desteklenmesi, ve öğrencilerin rehberli tartışmalara katılması aşamalarını içermektedir.

Araştırmada karma yöntem deseni benimsenmiştir. Veri toplama araçları arasında sosyal duygusal öğrenme ölçeği, öğretmen yansımaları ve öğrenci ürünlerinin değerlendirilmesine yönelik analitik rubrik yer almaktadır. Verilerin analizinde betimsel analiz tekniklerinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular, çizgi romanla öğretim sürecinin öğrencilerin göç olgusuna ilişkin farkındalıklarını artırdığını, farklı bakış açılarını anlamalarını kolaylaştırdığını ve anlatı kurma becerilerini geliştirdiğini göstermesi beklenmektedir. Bu bağlamda çalışma, disiplinlerarası bir öğretim aracı olarak çizgi romanın sosyal bilgiler ve Türkçe derslerinde kullanımına yönelik uygulamalı bir model sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göç, çizgi roman, empati, öğretim tasarımı, Erasmus+

Migration-Themed Comics in Classroom

Genç Osman İlhan ^{1,*}, Şahin Oruç ¹, Büşra Tombak İlhan ², Fatih Özdemir ¹, Gözde Çalış ³ & Veysi Aktaş ⁴

Abstract

The use of comics as educational materials positively influences students' motivation, their interest in the lesson, and their learning outcomes. The Erasmus+ KA220 School Partnerships Project titled "Digital Comics of Migration" (2023-1-TR01-KA220-SCH-000166103) aims to harness this potential of comics to foster an understanding of war-induced migration—an issue that has significantly shaped education in recent years—and to promote inclusive education.

This study focuses on the implementation of migration narratives transformed into comic formats at the 7th-grade level in lower secondary education, with the aim of supporting students' multidimensional understanding of the phenomenon of migration. The main objective of the research is to examine the effects of a 10-module comic-based instructional design (Dicomi) on 7th-grade students' perceptions of and attitudes toward migration in a public school located in the Esenyurt district of Istanbul.

The instructional design used in the study was developed within the framework of a structured program consisting of 10 modules. Each module includes the reading of a migration-themed narrative, the support of this narrative with audio-visual elements, and students' participation in guided discussions.

A mixed-methods research design was adopted in the study. Data collection tools include a social-emotional learning scale, teacher reflections, and an analytical rubric for evaluating student products. Descriptive analysis techniques were employed in the data analysis process.

The findings are expected to demonstrate that the comic-based instructional process increases students' awareness of migration, facilitates their understanding of diverse perspectives, and enhances their narrative construction skills. In this regard, the study offers a practical model for the use of comics as an interdisciplinary instructional tool in social studies and Turkish language courses.

Keywords: Comics, migration, empathy, learning design, Erasmus+

Ulusal Dijital Eğitim Platformlarında İçerik İhracı: Eğitim Bilişim Ağı Üzerine Bir İnceleme

Osman Kelepçe ^{1,*} & Bilal Ketenalp ²

¹ Atatürk Üniversitesi

² Atatürk Üniversitesi

kelepce0244@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından geliştirilen Eğitim Bilişim Ağı'nın (EBA) dijital içerik üretimi ve içerik ihraç etme vizyonunu incelemek ve platformun ulusal dijital eğitim politikaları içerisindeki konumunu değerlendirmektir. Günümüzde dijital eğitim platformları yalnızca içerik sunan araçlar olmanın ötesine geçerek, üretilen eğitsel içeriklerin uluslararası düzeyde paylaşılmasına imkân tanıyan yapılar hâline gelmektedir. Bu bağlamda EBA'nın sahip olduğu içerik üretim kapasitesi ve küresel ölçekte içerik sağlayıcısı olma potansiyeli önemli bir araştırma alanı oluşturmaktadır.

Bu araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından doküman incelemesi yöntemiyle yürütülecektir. Çalışma kapsamında Millî Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlanan resmî raporlar, politika belgeleri, EBA kullanım kılavuzları ve açık erişimli akademik yayınlar sistematik olarak incelenecektir. Elde edilecek veriler betimsel analiz yöntemiyle çözümlenecek ve bulgular belirlenen temalar doğrultusunda sunulacaktır.

Araştırma sonucunda EBA'nın dijital içerik üretimi ve paylaşımı açısından güçlü bir altyapıya sahip olduğu; ancak içerik ihraç etme vizyonunun uygulamadaki karşılığının daha fazla geliştirilmesi gerektiği yönünde bulgulara ulaşılması beklenmektedir. Çalışmanın, dijital eğitim platformlarının uluslararasılaşma süreçlerine ilişkin literatüre katkı sağlaması ve eğitim politikalarına yönelik değerlendirmelere ışık tutması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: dijital eğitim, doküman incelemesi, Eğitim Bilişim Ağı (EBA), eğitim teknolojileri, içerik ihracı

Content Export in National Digital Education Platforms: A Study on the Education Informatics Network (EBA)

Osman Kelepçe ^{1,*} & Bilal Ketenalp ²

Abstract

The aim of this study is to examine the digital content production and content export vision of the Education Informatics Network (EBA) developed by the Ministry of National Education and to evaluate its position within national digital education policies. Today, digital education platforms have evolved beyond being mere content delivery tools and have become structures that enable the international dissemination of educational content. In this context, EBA's capacity for digital content production and its potential to become a global content provider constitute an important area of research.

This study will be conducted using the document analysis method within the framework of qualitative research. Official reports, policy documents, EBA user guides, and open-access academic publications published by the Ministry of National Education will be systematically examined. The data obtained will be analyzed through descriptive analysis, and the findings will be presented within the framework of predetermined themes.

It is expected that the findings of the study will reveal that EBA has a strong infrastructure in terms of digital content production and sharing; however, the implementation of its content export vision needs further development. The study is anticipated to contribute to the literature on the internationalization of digital education platforms and to provide insights for educational policy development.

Keywords: content export, digital education, document analysis, Education Informatics Network (EBA), educational technologies

Eğitim Bilişim Ağı'nda Yer Alan İlkokul Fen Bilimleri Ders Videolarının Mayer'in İlkelerine Göre Değerlendirilmesi

Burcu Demirbaş Nemli

*Istanbul İl Mem
bu-dem-@hotmail.com*

Özet

Ülkemizde COVID-19 salgınıyla birlikte yaşamımızda hızlı bir şekilde yerini alan ve bir anda yaygınlaşan uzaktan eğitim günümüzde neredeyse olmazsa olmaz denilebilir. Uzaktan eğitimin yaygınlaşmasıyla birlikte eğitim öğretim sadece okul veya sınıf ortamlarıyla sınırlı kalmamış her yerde, her durumda ve her zaman gerçekleşebileceği görülmüştür. Bu noktada sınıf dışı öğrenme ortamları, teknikleri, e öğrenme platformları gibi uygulama ve metotlar eğitim sisteminde yerini almıştır. Ülkemizde de bu amaçla oluşturulan Eğitim Bilişim Ağı (EBA)'nda ders anlatım videoları, etkileşimli aktiviteler ve birçok etkinlik yer almaktadır. Eğitim sisteminin tüm kademelerine hitap eden ve günümüz ihtiyacını büyük oranda karşılayan büyük bir platform olan Eğitim Bilişim Ağı (EBA) özellikle pandemi döneminden itibaren tüm kademelerde yaygınlaşmıştır. Ancak bu noktada platformda yer alan ders videolarının ne kadar etkili olduğu konusu akla gelmekte, özellikle ilkokul gibi eğitimin ilk basamağı olan kademe için bu sorunun cevabı teknolojinin hızlı yerini aldığı eğitim sisteminde de verimlilik ve kalite açısından merak edilmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı, Eğitim Bilişim Ağı (EBA)'nda yer alan ilkokul fen bilimleri dersine ait videoların Mayer'in Çoklu Ortam İlkelerine göre incelenmesidir.

Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmada Eğitim Bilişim Ağı (EBA)'nda yer alan; İlkokul 3. sınıf ve 4. sınıf Fen Bilimleri dersine ait 60 ders videosu Mayer'in Çoklu Ortam İlkelerine göre incelenmiştir. Çalışmada veriler videoların Mayer'in Çoklu Ortam İlkelerinde yer alan kriterlere ne ölçüde uyduğu belirlenerek elde edilmiştir. Elde edilen bulgular Mayer'in İlkelerine uygunluk bakımından sınıf seviyeleri esas alınarak gruplandırılarak tablolastırılarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Bilişim Ağı (EBA), fen bilimleri, ders videoları, Mayer'in çoklu ortam ilkeleri.

Evaluation Of Primary School Science Lesson Videos On The Education Information Network (Eba) According To Mayer's Principles

Burcu Demirbaş Nemli

Abstract

In our country, distance learning, which quickly became widespread with the COVID-19 pandemic, can now be considered almost indispensable. With the widespread adoption of distance learning, it has become clear that education and teaching are no longer limited to school or classroom environments; they can take place anywhere, in any situation, and at any time. At this point, out-of-classroom learning environments, techniques, and e-learning platforms have taken their place in the education system. In our country, the Education Information Network (EBA), created for this purpose, includes lesson videos, interactive activities, and many other events. The Education Information Network (EBA), a large platform that addresses all levels of the education system and largely meets today's needs, has become widespread at all levels, especially since the pandemic period. However, at this point, the question arises as to how effective the lesson videos on the platform are, especially for the first stage of education, such as primary school. In an education system where technology is rapidly taking its place, the answer to this question is a matter of concern in terms of efficiency and quality. Therefore, the aim of this study is to analyze the elementary school science videos on the Education Information Network (EBA) according to Mayer's Multimedia Principles.

This study utilized the document analysis technique, a qualitative research method. In this research, 60 lesson videos from the 3rd and 4th grade Science curriculum on the Education Information Network (EBA) were analyzed according to Mayer's Multimedia Principles. In this study, data was obtained by determining the extent to which the videos conformed to the criteria in Mayer's Multimedia Principles. The findings were grouped and presented in tabular form according to their compliance with Mayer's Principles, based on class levels.

Keywords: Education Information Network (EBA), science, lesson videos, Mayer's multimedia principles.

Geleneksel Çocuk Oyunları ve Kültürel Sürdürülebilirlik: Öğrenci ve Aile Perspektifleri Üzerine Bir Araştırma

Merve Şahin

*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
mervesahin@comu.edu.tr*

Özet

Geleneksel çocuk oyunları, kültürel aktarımın ve toplumsal belleğin oluşumunda merkezi bir yere sahiptir; ancak dijitalleşme, değişen yaşam koşulları ve oyun kültüründeki dönüşümler bu oyunların gündelik yaşam içindeki rolünü giderek azaltmıştır. Bu araştırma, geleneksel çocuk oyunlarının eğitim bağlamlarında nasıl anlamlandırıldığını incelemeyi; kültürel aktarım, oyun deneyimleri ve sosyal etkileşim boyutlarını öğrenci ve aile perspektiflerinden nitel bir yaklaşımla ele almayı amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden durum çalışması çerçevesinde tasarlanmıştır. Araştırma grubunu, Türkiye'nin Marmara Bölgesi'nde yer alan bir meslek yüksekokulunda öğrenim gören öğrenciler ile bu öğrencilerin ebeveynleri oluşturmaktadır. Veri toplama süreci üç aşamada yürütülecektir. İlk aşamada, aile bireyleriyle gerçekleştirilecek yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla ebeveynlerin kendi çocukluk dönemlerinde oynadıkları geleneksel çocuk oyunlarına ilişkin deneyimleri, bu oyunlara yükledikleri anlamlar ve kuşaklar arası kültürel aktarım sürecine yönelik görüşleri ele alınacaktır. İkinci aşamada, aile görüşmelerinden elde edilecek veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilerek kültürel aktarım açısından öne çıkan geleneksel çocuk oyunları belirlenecek ve bu oyunlar arasından uygulanabilirliği yüksek ve kültürel temsili güçlü olan beş oyun seçilecektir. Üçüncü aşamada ise seçilen oyunların, okul ortamında düzenlenecek bir oyun günü etkinliği kapsamında uygulanması planlanmaktadır. Oyun günü etkinliği öncesinde, sırasında ve sonrasında öğrencilerle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecek; bu görüşmeler aracılığıyla öğrencilerin geleneksel çocuk oyunlarına ilişkin algıları, oyun deneyimleri ve kültürel aktarım süreçlerine yönelik farkındalıkları derinlemesine incelenecektir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılacaktır. Görüşme soruları, ilgili alan yazın temel alınarak oluşturulacak; hazırlanan taslak formlar erken çocukluk eğitimi alanında iki alan uzmanı ve bir ölçme ve değerlendirme uzmanının görüşüne sunulacaktır. Uzmanlardan alınan geri bildirimler doğrultusunda görüşme formlarına son hâli verilecektir. Araştırmada elde edilecek verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılacak; kodlar ve temalar araştırma amaçları doğrultusunda sistematik bir biçimde oluşturulacaktır. Araştırmanın geçerliğini artırmak amacıyla veri çeşitlenmesi (aile ve öğrenci görüşleri), ayrıntılı betimleme ve doğrudan alıntılara yer verme stratejileri kullanılacaktır. Güvenirlik ise analiz sürecinin şeffaf bir biçimde raporlanması ve kodlama sürecine ilişkin ayrıntılı açıklamalar yoluyla sağlanacaktır. Araştırma sürecinde gönüllülük esas alınacak, tüm katılımcılardan aydınlatılmış onam alınacak ve etik ilkelere titizlikle uyulacaktır. Bu araştırmanın, geleneksel çocuk

oyunlarının çağdaş eğitim ortamlarında kültürel aktarım ve sosyal etkileşim bağlamında nasıl yeniden anlamlandırıldığını ortaya koyarak, oyun temelli öğrenme ve kültürel mirasın korunmasına ilişkin sınırlı sayıdaki nitel araştırmaları zenginleştirmesi; aynı zamanda kültürel sürdürülebilirliği destekleyen eğitim uygulamalarına yönelik pedagojik çıkarımlar sunması beklenmektedir. Araştırmaya ilişkin veri toplama süreci devam etmektedir. Analiz sürecinin ardından elde edilecek bulguların bilimsel bir sempozyumda sunulması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel çocuk oyunları , kültürel sürdürülebilirlik , kültürel aktarım.

Traditional Children's Games and Cultural Sustainability: A Study Based on Student and Family Perspectives

Merve Şahin

Abstract

Traditional children's games hold a central place in cultural transmission and the formation of collective memory; however, digitalization, changing living conditions, and transformations in play culture have gradually diminished their role in everyday life. This research aims to examine how traditional children's games are conceptualized within educational contexts and to address their roles in cultural transmission, play experiences, and social interaction from student and family perspectives through a qualitative approach. The research is designed within the framework of a qualitative case study. The research group consists of students enrolled in a vocational college located in the Marmara Region of Türkiye and their parents. The data collection process will be conducted in three stages. In the first stage, semi-structured interviews will be carried out with family members to explore parents' experiences with traditional children's games played during their own childhoods, the meanings they attribute to these games, and their views on intergenerational cultural transmission. In the second stage, the data obtained from family interviews will be analyzed using content analysis to identify traditional children's games that stand out in terms of cultural transmission, and five games with high applicability and strong cultural representativeness will be selected. In the third stage, the selected games are planned to be implemented as part of a game day activity organized within the school setting. Before, during, and after the game day activity, semi-structured interviews will be conducted with students. Through these interviews, students' perceptions of traditional children's games, their play experiences, and their awareness of cultural transmission processes will be examined in depth. Semi-structured interview forms developed by the researcher will be used as data collection instruments. The interview questions will be developed based on a review of the relevant literature, and the draft forms will be reviewed by two field experts in early childhood education and one expert in measurement and evaluation. The interview forms will be finalized in line with the feedback received from the experts. Content analysis will be used to analyze the data obtained in the research, and codes and themes will be systematically generated in accordance with the research objectives. To enhance the validity of the research, data triangulation (family and student perspectives), thick description, and the use of direct quotations will be employed. Reliability will be ensured through transparent reporting of the analysis process and detailed documentation of coding procedures. Participation will be voluntary, informed consent will be obtained from all participants, and ethical principles will be strictly adhered to throughout the research process. The data collection process for the research is currently ongoing. Following the analysis phase, the findings obtained are planned to be presented at a scientific symposium.

Keywords: Traditional children's games , cultural sustainability cultural transmission.

Temel Eğitim Okul Beslenme Programlarının Farklı Ülkeler Bağlamında Karşılaştırılması

Ali Mazı ^{1,*} & Ayşegül Mazı ²

¹ Ministry of National Education

² Milli Eğitim Bakanlığı
maziali.46@gmail.com

Özet

Bu çalışma, on ülkede ilköğretim düzeyinde uygulanan okul beslenme programlarının karşılaştırmalı bir analizini sunmaktadır. Analiz, Global Child Nutrition Foundation (GCNF, 2024) raporlarında yer alan verilere dayanmaktadır. Bulgular, Güney Kore, İsveç ve Brezilya'da uygulanan evrensel beslenme programlarının çocukların beslenme durumuna, akademik başarılarına ve eğitimde fırsat eşitliğine önemli ölçüde katkı sağladığını göstermektedir. Buna karşılık, sosyoekonomik ölçütlere dayalı hedefli programların kapsayıcılığının daha sınırlı olduğu ve etkilerinin görece düşük kaldığı görülmektedir. Çalışma ayrıca Türkiye'de mevcut okul beslenme uygulamalarının büyük ölçüde “taşınmalı eğitim” sistemi kapsamında yürütüldüğünü ve sınırlı sayıda öğrenciye hizmet verdiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, daha geniş kapsamlı ve kapsayıcı bir ulusal okul beslenme programına ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, okul beslenme programlarının uzun vadeli bir sosyal yatırım olarak ele alınması; sürdürülebilir finansman, güçlü yerel iş birlikleri ve sistematik izleme mekanizmalarıyla desteklenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul beslenme programları, Temel eğitim, Çocuk beslenmesi, Karşılaştırmalı eğitim

A Cross-National Comparative Study of Primary Education School Feeding Programs

Ali Mazi ^{1,*} & Ayşegül Mazi ²

Abstract

This study provides a comparative analysis of school feeding programs implemented in ten countries at the primary education level. The analysis is based on data from GCNF (2024) reports. The findings show that universal meal programs, such as those in South Korea, Sweden, and Brazil, contribute significantly to children's nutritional status, academic achievement, and educational equity. In contrast, targeted programs that rely on socioeconomic criteria have a more limited reach and reduced impact. The study also shows that Turkey's current school feeding model mainly operates within the "transported education" system and serves a restricted group of students. This situation indicates a need for a broader and more inclusive national program. The study concludes that school feeding initiatives should be considered long-term social investments and should be supported through sustainable financing, strong local partnerships, and systematic monitoring.

Keywords: School feeding programs, Primary education, Child nutrition, Comparative education

Ebeveyn Eğitimi İhtiyaç Analizi ve UbD Temelli Bir Tasarım Önerisi

Hülya Çelik

Marmara Üniversitesi, perihulyacelik@gmail.com

Özet

Ebeveyn eğitimi, çocukların gelişimsel süreçlerinin desteklenmesinde ve aile içi etkileşimlerin niteliğinin artırılmasında önemli bir role sahiptir. Günümüzde ebeveynlik sürecinde yaşanan güncel sorunlar, ebeveyn eğitime duyulan gereksinimi daha görünür hâle getirmekte; bu gereksinimin okul-aile iş birliği çerçevesinde ele alınarak geliştirilmesi önem kazanmaktadır. Bu bağlamda, ebeveynlerin ihtiyaçlarına dayalı olarak yapılandırılan eğitim programlarının daha işlevsel ve sürdürülebilir sonuçlar ürettiği vurgulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ebeveyn eğitime ilişkin ihtiyaçları belirlemek ve bu ihtiyaçlara dayalı bir eğitim tasarımı geliştirmektir. Araştırma kapsamında, 93'ü kadın ve 10'u erkek olmak üzere toplam 103 katılımcıdan google.doc üzerinden veri toplanmıştır. Katılımcılara, ebeveyn olarak deneyimledikleri ya da çevrelerinde gözlemledikleri sorunları ve bir ebeveyn eğitimi programında ele alınmasını istedikleri konuları kısa ifadelerle belirtmeleri istenmiştir. Bekâr veya çocuksuz katılımcıların da gözlemlerine dayalı görüş bildirebilmeleri sağlanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş; tema, kod ve frekanslar doğrultusunda sınıflandırılmıştır. Bulgulara göre, ebeveynlik sürecinde yaşanan sorunlar; sorumluluk, kurallar ve sınırlar, yaşam koşullarının elverişsizliği, ebeveyn tutumları, iletişim, sosyal medya etkisi ve çaresizlik hissi temaları altında toplanmıştır. Ebeveyn eğitimi programında ele alınması istenen konular ise; kurallar ve sınırlar, duygu düzenleme, etkili iletişim teknikleri, sorumluluk eğitimi, çocuk psikolojisi ve doğru ebeveyn tutumları olarak belirlenmiştir. İhtiyaç analizi bulgularına dayalı olarak, Understanding by Design (UbD) yaklaşımı temelinde dört oturumdan oluşan çevrim içi bir ebeveyn eğitimi programı tasarlanmıştır. Tasarımda, her iki veri setinde ortak olarak öne çıkan ebeveyn tutumları, kurallar ve sınırlar, sorumluluk ve etkili iletişim temalarına odaklanılmıştır. Bu çalışma, ihtiyaç analizi temelli ebeveyn eğitimi programı geliştirme sürecine örnek bir model sunmakta ve uygulamaya dönük tasarım çalışmalarına veri temelli bir çerçeve sağlamaktadır. Ayrıca, geliştirilen öğretim tasarımının okullarda velilere yönelik çevrim içi eğitimler kapsamında uygulanarak okul-aile iş birliğinin güçlendirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn eğitimi, okul aile iş birliği, UbD

A Needs Analysis of Parent Education and a UbD-Based Design Proposal

Hülya Çelik

Abstract

Parent education plays a significant role in supporting children's developmental processes and improving the quality of family interactions. Contemporary challenges experienced in parenting further highlight the need for parent education, and addressing this need within the framework of school–family collaboration has become increasingly important. In this context, programs structured based on parents' needs are emphasized as more functional and sustainable. The aim of this study is to identify parent education needs and to develop an instructional design based on these needs. Data were collected from a total of 103 participants (93 female, 10 male) with google.docs. Participants were asked to briefly describe the problems they experience or observe regarding parenting and to indicate the topics they would like to be addressed in a parent education program. Individuals who were single or without children were also encouraged to share their observations. The data were analyzed through content analysis and organized in terms of themes, codes, and frequencies. Findings revealed that the problems experienced in parenting were grouped under the themes of responsibility, rules and boundaries, unfavorable living conditions, parenting attitudes, communication, the impact of social media, and feelings of helplessness. The topics suggested for a parent education program were identified as rules and boundaries, emotion regulation, effective communication techniques, responsibility education, child psychology, and appropriate parenting attitudes. Based on the needs analysis findings, a four-session online parent education program was designed using the Understanding by Design (UbD) framework. The design focused on the common themes emerging from both questions, namely parenting attitudes, rules and boundaries, responsibility, and effective communication. This study provides an example model for developing parent education programs grounded in needs analysis and offers a data-driven framework for instructional design. Furthermore, it is expected that the proposed instructional design will be beneficial when implemented as online training programs for parents in schools and will contribute to strengthening school–family collaboration.

Keywords: Parent education, school–family collaboration, UbD

İlkokul Öğrencilerinde Sosyal Sorumluluk Uygulamaları: Su Okuryazarlığı ve Sosyal Beceriler Üzerine Bir İnceleme

Özlem Aygün ^{1,*} & Elçin Ayaz ²

¹Dicle Üniversitesi

² Dicle Üniversitesi, ncity1919@gmail.com

Özet

Teknolojinin hayatın merkezine yerleşmesi ve bilginin hızla yayılması, eğitim sistemlerinin yalnızca bilgi aktaracak şekilde değil, aynı zamanda öğrencileri de geleceğin yaşam ve çalışma koşullarına hazırlayacak şekilde düzenlenmesini gerekli kılmaktadır. Bu da öğrencilerin akademik ve sosyal becerilerinin geliştirilmesinin önemini açığa çıkarmaktadır. Sosyal beceriler özellikle ilköğretim seviyesindeki öğrencilerin sahip olması gereken temel becerilerdendir. Bu beceriler, sosyal sorumluluk bilinci ile geliştirilirse daha etkili gelişmektedir. Günümüzde artan çevre sorunlarından biri olan su kaynaklarının sürdürülebilir kullanılmaması konusunda bireyler bilinçlendirilmelidir. Önemi gittikçe artan suya yönelik bilgi, tutum ve davranışları kapsayan su okuryazarlığı farkındalığının kazandırılmasında sosyal sorumluluk içerikli etkinlikler etkili bir araç olarak görülebilir. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı, su verimliliği temalı sosyal sorumluluk etkinlikleri kapsamında ilköğretim öğrencileri tarafından yürütülen akran eğitimleri ve kurum ziyaretlerinin öğrencilerin su okuryazarlığı farkındalıkları ile sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Nitel araştırma sürecine uygun olarak temel nitel araştırma deseniyle yürütülen bu araştırmanın çalışma grubunu 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir devlet ilköğretim okulunun ikinci sınıfında öğrenim gören sekiz öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma sürecinde, öğrencilerin su okuryazarlık düzeylerini artırmak ve sosyal becerilerini geliştirmek amacıyla akran eğitimleri ve kurum ziyaretleri gibi uygulamaya dayalı etkinlikler gerçekleştirilmiştir. Akran eğitimi sürecinde öğrencilerin hem öğrenen hem de öğretici rolünü üstlenmeleri sağlanırken, kurum ziyaretleri aracılığıyla teorik bilgilerin deneyim temelli yaşantılarla içselleştirilmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, öğrencilerde toplumsal farkındalığın artırılması ve sosyal becerilerin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen, süreci değerlendirmeye yönelik 10 yarı yapılandırılmış görüşme sorusu kullanılmıştır. Görüşmeler, öğrencilerle önceden planlanan uygun bir ortamda birebir gerçekleştirilmiş ve ses kaydı alınmıştır. Görüşmelerin süresi 20–25 dakika arasında değişmiştir. Görüşme sonunda kaydedilen sesler transkript edilerek elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiş ve raporlanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin su okuryazarlığı kapsamındaki sorulara verdikleri cevaplarda onların bu alandaki bilgi, tutum ve davranış düzeylerinin geliştiği ve suyun verimli kullanımı ile ilgili durumları günlük yaşamlarına yansıttıkları belirlenmiştir. Akran eğitimi ve kurum ziyaretleri sonunda öğrencilerin kendini ifade etme, iletişim kurma, takım çalışması yapma ve özgüven geliştirme gibi sosyal becerilerini desteklediği görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin

sosyal sorumluluk etkinliklerine aktif rol almalarından memnun oldukları, duydukları ve bu süreçte bazı çevre konularında toplumsal farkındalık kazandıkları ifade edilmiştir. Sonuç olarak, su okuryazarlığı temalı sosyal sorumluluk etkinliklerinin öğrencilerin akademik, bilişsel ve sosyal gelişimlerine katkı sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Su okuryazarlığı, sosyal beceriler, akran eğitimi, sosyal sorumluluk

Social Responsibility Practices Among Primary School Students: A Study on Water Literacy and Social Skills

Özlem Aygün ^{1,*} & Elçin Ayaz ²

Abstract

The central role of technology in life and the rapid dissemination of information necessitate that education systems not only transmit knowledge but also prepare students for future living and working conditions. This highlights the importance of developing students' academic and social skills. Social skills are fundamental for primary school students. These skills develop more effectively when combined with a sense of social responsibility. Individuals should be made aware of the unsustainable use of water resources, a significant environmental problem facing the world today. Socially responsible activities can be seen as an effective tool for raising awareness of water literacy, which encompasses knowledge, attitudes, and behaviors towards water, an issue of increasing importance. Accordingly, the aim of this study is to examine the effects of peer education and institutional visits conducted by primary school students within the scope of water-efficiency-themed social responsibility activities on students' water literacy awareness and social skills. This research, conducted using a basic qualitative research design in accordance with the qualitative research process, included 8 second-grade students at a state primary school in the Southeastern Anatolia Region during the 2024-2025 academic year. During the research process, practice-based activities, such as peer education and institutional visits, were conducted to enhance students' water literacy and social skills. In the peer education process, students were encouraged to assume both learning and teaching roles, while institutional visits aimed to internalize theoretical knowledge through experience-based learning. Accordingly, the goal was to increase students' social awareness and improve their social skills. As a data collection tool, 10 semi-structured interview questions developed by the researchers were used to evaluate the process. Interviews were conducted individually with students in a pre-planned, suitable environment, and audio recordings were made. The interviews lasted 20-25 minutes. At the end of the interviews, the recorded audio was transcribed, and the data obtained were analyzed using content analysis and reported. According to the research results, students' knowledge, attitudes, and behaviors in this area improved in their responses to questions within the scope of water literacy, and they reflected on situations related to the efficient use of water in their daily lives. It was observed that peer education and institutional visits enhanced students' social skills, including self-expression, communication, teamwork, and self-confidence. Furthermore, students expressed satisfaction with their active participation in social responsibility activities and stated that they gained social awareness of certain environmental issues during this process. In conclusion, social responsibility activities with a water literacy theme contribute to students' academic, cognitive, and social development.

Keywords: Water literacy, social skills, peer education, social responsibility,

Dijital Çağda Ebeveyn Olmak: Çocukların Teknoloji Kullanımını Yönetmede Ebeveyn Deneyimleri

Semanur Adal ¹, Gökçe Erol ² & Mustafa Erol ^{3,*}

¹ MEB, Bakırköy İlkokulu

² MEB, Bakırköy İlkokulu

³ Yıldız Teknik Üniversitesi, merol@yildiz.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, dijital çağda ebeveyn olmanın çocukların teknoloji kullanımını yönetme bağlamında sunduğu olanakları, karşılaşılan güçlükleri ve ebeveynlerin destek gereksinimlerini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında durum çalışması deseninde yürütülmüştür. Çalışmanın verileri, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Excel veri dosyasında yer alan yanıtlar incelendiğinde, bir formun boş olduğu, bu nedenle analizlerin 13 geçerli ebeveyn yanıtı üzerinden gerçekleştirildiği belirlenmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. Bulgular, ebeveynlerin teknolojiyi kendi günlük yaşamlarında çoğunlukla iletişim, iş, bilgiye erişim ve günlük işleri sürdürme amacıyla gerekli ve işlevsel gördüklerini göstermektedir. Buna karşılık çocukların teknoloji kullanımının daha çok eğlence, video izleme ve oyun oynama ekseninde yoğunlaştığı; eğitim amaçlı kullanımın ise daha sınırlı ama mevcut olduğu anlaşılmıştır. Ebeveynlerin dijital çağda çocuk yetiştirmeyi, bir yandan fırsatlar sunan, diğer yandan ise ciddi riskler barındıran ikili bir süreç olarak değerlendirdikleri görülmüştür. Veriler, ebeveynlerin büyük bölümünün çocuklarının teknoloji kullanımını yönetebilmek için kural koyma, süre sınırlama ve içerik denetleme stratejilerine başvurduğunu göstermektedir. Bununla birlikte ebeveynler özellikle ekran süresini azaltma, kuralları tutarlı biçimde sürdürme, çocuğun ısrarı ile baş etme ve günlük yaşam yoğunluğu içinde denge kurma konularında zorlandıklarını ifade etmişlerdir. Kurallara uyulmadığında çoğunlukla önce açıklama yapma ve konuşma, ardından gerekirse ekran süresini azaltma ya da cihazı geçici olarak kaldırma yoluna gidildiği belirlenmiştir. Bir diğer önemli bulgu, ebeveynlerin önemli bir kısmının çocuklarının kullandığı uygulama ve içerikler hakkında bilgi sahibi olduklarını ve kimi zaman ebeveyn denetim araçlarından yararlandıklarını belirtmeleridir. Bununla birlikte dijital riskler konusunda genel bir farkındalık bulunsa da, bağımlılık, uygunsuz içerik, sosyal ilişkilerin zayıflaması ve ilerleyen yaşlarda denetimin güçleşmesi gibi konular ebeveynlerin temel gelecek kaygıları arasında öne çıkmıştır. Ayrıca bazı ebeveynler okul, uzman, rehber öğretmen ya da eğitsel kaynaklardan destek alma gereksinimi hissettiklerini ifade etmişlerdir. Sonuç olarak bu çalışma, dijital çağda ebeveynliğin yalnızca teknolojiye erişim meselesi olmadığını; aynı zamanda sınır koyma, tutarlılık sağlama, riskleri tanıma ve çocukla sağlıklı iletişim kurma becerileriyle yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Bulgular, ebeveynlere yönelik uygulamalı eğitimler, okul temelli rehberlik çalışmaları ve dijital ebeveynlik farkındalığını güçlendiren destek programlarının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Ebeveynlik, Teknoloji Kullanımı, Çocuk, Ebeveyn Deneyimleri, Dijital Riskler

Parenting in the Digital Age: Parental Experiences in Managing Children's Technology Use

Semanur Adal ¹, Gökçe Erol ² & Mustafa Erol ^{3,*}

Abstract

The aim of this study is to reveal the opportunities, challenges, and support needs of parents in managing their children's technology use in the digital age. The research was conducted using a case study design within the scope of a qualitative research approach. The data for the study were collected through a semi-structured interview form developed by the researchers. When the responses in the Excel data file were examined, it was determined that one form was empty, therefore the analyses were performed on 13 valid parental responses. The obtained data were analyzed through content analysis. The findings show that parents mostly see technology as necessary and functional in their daily lives for communication, work, access to information, and carrying out daily tasks. In contrast, it was understood that children's technology use is mostly concentrated on entertainment, watching videos, and playing games; and that educational use is more limited but present. It was observed that parents evaluate raising children in the digital age as a dual process that offers opportunities on the one hand and carries serious risks on the other. The data shows that the majority of parents resort to rule-setting, time-limiting, and content-monitoring strategies to manage their children's technology use. However, parents have expressed particular difficulty in reducing screen time, maintaining consistent rules, dealing with child tantrums, and balancing these within the demands of daily life. When rules are not followed, they often first explain and talk, then, if necessary, reduce screen time or temporarily remove the device. Another important finding is that a significant portion of parents stated that they are aware of the applications and content their children use and sometimes utilize parental control tools. However, while there is a general awareness of digital risks, issues such as addiction, inappropriate content, weakening social relationships, and the difficulty of supervision in later years have emerged as key future concerns for parents. Furthermore, some parents expressed a need for support from schools, experts, guidance counselors, or educational resources. In conclusion, this study demonstrates that parenting in the digital age is not only a matter of access to technology; it is also closely related to the skills of setting boundaries, maintaining consistency, recognizing risks, and establishing healthy communication with children. The findings highlight the importance of practical training for parents, school-based guidance programs, and support programs that strengthen awareness of digital parenting.

Keywords: Digital Parenting, Technology Use, Child, Parental Experiences, Digital Risks

Harezmi Eğitim Modelinin 21. Yüzyıl Becerileri Açısından Değerlendirilmesi: Bir Derleme Çalışması

Ezgi Hacer Bük

Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, ezgihacer.buk@ogr.iuc.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, Harezmi Eğitim Modeli'nin 21. yüzyıl becerileri açısından değerlendirilmesidir. Günümüz eğitim sistemlerinde bireylerden beklenen beceriler; eleştirel düşünme, problem çözme, iletişim, iş birliği ve dijital okuryazarlık gibi çok boyutlu yetkinlikleri kapsamaktadır. Bu bağlamda disiplinler arası ve problem temelli öğrenme yaklaşımını benimseyen Harezmi Eğitim Modeli, öğrencilerin bu becerileri geliştirmeyi hedefleyen önemli bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan derleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma kapsamında Google Scholar, DergiPark ve çeşitli akademik veri tabanlarında yer alan ilgili çalışmalar incelenmiş; belirlenen çalışmalar içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, Harezmi Eğitim Modelinin özellikle problem çözme, iş birliği ve yaratıcı düşünme becerilerinin geliştirilmesinde etkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca modelin öğrenci merkezli yapısı sayesinde öğrenme sürecinde aktif katılımı desteklediği ve öğrenmenin kalıcılığını artırdığı belirlenmiştir. Bununla birlikte bazı çalışmalarda uygulama sürecinde öğretmen yeterlikleri ve zaman yönetimi gibi sınırlılıkların da bulunduğu ifade edilmektedir. Sonuç olarak, Harezmi Eğitim Modelinin 21. yüzyıl becerilerinin kazandırılmasında önemli bir potansiyele sahip olduğu, ancak modelin farklı örneklem gruplarında ve uzun vadeli etkilerinin ortaya konulabilmesi için daha fazla ampirik araştırmaya ihtiyaç duyulduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Harezmi Eğitim Modeli, 21. yüzyıl becerileri, disiplinlerarası öğrenme, problem çözme

The Evaluation of the Harezmi Education Model in Terms of 21st Century Skills: A Review Study

Ezgi Hacer Bük

Abstract

The aim of this study is to evaluate the Harezmi Education Model in terms of 21st century skills. In today's education systems, individuals are expected to possess multidimensional competencies such as critical thinking, problem solving, communication, collaboration, and digital literacy. In this context, the Harezmi Education Model, which is based on an interdisciplinary and problem-based learning approach, stands out as an important framework aiming to develop these skills in students. In this study, a literature review method, one of the qualitative research methods, was employed. Relevant studies in academic databases such as Google Scholar and DergiPark were examined, and the selected studies were analyzed through content analysis. The findings indicate that the Harezmi Education Model is particularly effective in improving students' problem-solving, collaboration, and creative thinking skills. In addition, it was found that the student-centered nature of the model promotes active participation in the learning process and enhances the permanence of learning. However, some studies also highlight certain limitations, such as challenges related to teacher competencies and time management during implementation. As a result, it can be concluded that the Harezmi Education Model has significant potential in fostering 21st century skills; however, further empirical studies are needed to examine its long-term effects across different sample groups.

Keywords: Harezmi Education Model, 21st century skills, interdisciplinary learning, problem solving

İlkokul Öğrencilerinde Toplumsal Cinsiyet Rollerine Yönelik Tutum ile Öğrenme Ortamı Duyuşsal Güvenlik Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selin Kantaş^{1,*} & Mustafa Erol²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, slnktss@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Toplumsal cinsiyet, insanların davranışlarını belirli normlara göre düzenlemede ve başkalarına yönelik tutum ve davranışlarını şekillendirmede önemli rol oynayan temel sosyal sınıflamalardan biridir. Toplumsal cinsiyet kavramı, kadınlardan ve erkeklerden beklenen sosyal roller ve sorumlulukları vurgular. Özellikle ilköğretim döneminde şekillenmeye başlayan toplumsal cinsiyet rollerine yönelik algı öğrencilerin sınıf içi etkileşimleri ve öğrenme ortamına katılımları üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu noktada öğrencilerin kendilerini sınıf ortamında ne ölçüde rahat ve güvende hissettikleri, bir diğer ifadeyle öğrenme ortamının duyuşsal niteliği önem kazanmaktadır. Duyuşsal güvenlik, bireyin sosyal çevresinde veya yakın ilişkilerinde duygusal anlamda kendini güvende hissetme durumunu ifade eder. Öğrenme ortamında duyuşsal güvenlik kavramı ise öğrencinin öğretmenleri ve sınıf arkadaşlarıyla duygusal risklere maruz kalmaksızın sınıf içi iletişim ve etkileşim kurmasıyla bağlantılıdır. Literatür incelendiğinde ilköğretim öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumları ile öğrenme alanlarında duyuşsal güvenlik kavramının ayrı ayrı ele alındığı görülmüştür. Bu araştırma, bu kavramlar arasındaki etkileşimi bütüncül olarak ortaya koyması açısından önem taşımaktadır. Bu bağlamda araştırmada ilköğretim öğrenim gören öğrencilerin toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumları ile öğrenme alanlarındaki duyuşsal güvenlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul’da bulunan ilköğretilerden uygun örnekleme yöntemi ile seçilen 4. sınıf kademesindeki öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın verilerinin “İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Toplumsal Cinsiyet Tutumlarını Belirleme Ölçeği” ve “İlkokul Öğrencileri İçin Öğrenme Ortamı Duyuşsal Güvenlik Ölçeği” ölçekleri aracılığıyla toplanıp pearson korelasyon analizi ile analiz edilmesi planlanmaktadır. Araştırmanın bulgularının toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ile öğrenme ortamı duyuşsal güvenlik arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif bir ilişki bulunduğunu göstereceği tahmin edilmektedir. Araştırma sonuçlarının ilköğretim düzeyinde toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ve öğrenme alanlarında duyuşsal güvenlik çalışmalarına katkıda bulunacağı ön görülmektedir. Elde edilen bulguların, öğrencilerin öğrenme ortamlarında duyuşsal güvenliğinin sağlanması amacıyla toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumun bütüncül bir bakış açısıyla ele alınması gerektiğini göstermesi beklenmektedir.

Not: Birinci yazarın yüksek lisans tez çalışmasından üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ilköğretim, toplumsal cinsiyet rolleri, öğrenme ortamı, duyuşsal güvenlik

Investigation of the Relationship Between Attitudes Towards Gender Roles and Affective Safety of the Learning Environment in Primary School Students

Selin Kantaş^{1,*} & Mustafa Erol²

Abstract

Gender is one of the fundamental social classifications that play a significant role both in regulating people's behaviors according to certain norms and in shaping their attitudes and behaviors toward others. The concept of gender emphasizes the social roles and responsibilities expected of women and men. Perceptions regarding gender roles, which begin to take shape especially during the primary school years, play a decisive role in students' classroom interactions and their participation in the learning environment. At this point, the extent to which students feel comfortable and safe in the classroom environment—in other words, the affective quality of the learning environment—gains importance. Affective safety refers to an individual's state of feeling emotionally secure within social environments or close relationships. Within the learning environment, the concept of affective safety is associated with the student engaging in classroom communication and interaction with teachers and classmates without being exposed to emotional risks. A review of the literature reveals that primary school students' attitudes toward gender roles and the concept of affective safety in learning areas have been addressed separately. This study is significant in that it reveals the interaction between these concepts holistically. In this context, the study aims to examine the relationship between the gender role attitudes of primary school students and their affective safety in learning environments. The research was conducted using the relational survey model, one of the quantitative research methods. The study group consists of fourth-grade students selected through the convenience sampling method from primary schools located in Istanbul. It is planned to collect the research data through the "Scale to Determine Gender Role Attitudes of Primary School Fourth Grade Students" and the "Affective Safety Scale for Learning Environments for Primary School Students" and to analyze them using Pearson correlation analysis. It is predicted that the research findings will demonstrate a statistically significant positive relationship between attitudes toward gender roles and the affective safety of the learning environment. It is anticipated that the research results will contribute to studies on gender role attitudes and affective safety in learning areas at the primary school level. The findings obtained are expected to show that attitudes toward gender roles must be addressed from a holistic perspective to ensure students' affective safety in their learning environments.

Note: This study is derived from the first author's master's thesis.

Keywords: primary school, gender roles, learning environment, affective safety

Sınıf Öğretmenlerinin Helikopter Ebeveyn Kavramına İlişkin Metaforik Algıları

Büşra Bayram ^{1,*} & Yaşar Çelik ²

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi, busrabayram6100@gmail.com

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin “helikopter ebeveyn” kavramına ilişkin sahip oldukları metaforları ve bu metaforların dayandığı bilişsel gerekçeleri ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 eğitim öğretim yılında Samsun ilinde görev yapan 49 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcılar kolay ulaşılabilir durum örnekleme yöntemine göre belirlenmiştir. Katılımcıların helikopter ebeveyn kavramına ilişkin zihinsel imgelerini belirlemek amacıyla iki bölümden oluşan bir anket formu hazırlanmıştır. Formun birinci bölümünde öğretmenlerin cinsiyet, eğitim düzeyi ve okuttukları sınıf düzeyine ilişkin demografik bilgilerine yer verilmiştir. İkinci bölümde ise öğretmenlerin “Helikopter ebeveyn gibidir; çünkü” ifadesini tamamlamaları istenmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından Samsun ilinin farklı bölgelerinde görev yapan sınıf öğretmenlerine tek tek ulaşılarak elde edilmiştir. Veri toplama sürecinde katılımcılara soruları kendi bireysel düşüncelerine dayalı olarak yanıtlamaları ve metaforlarını bağımsız biçimde oluşturmaları gerektiği hatırlatılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Bu aşamada katılımcılar tarafından geliştirilen metaforlar; konusu, kaynağı, taşıdığı anlam ve niteliği (olumlu/olumsuz) ile aralarındaki anlamsal ilişkiler bakımından analiz edilmiştir. Katılımcılar tarafından toplam 42 farklı metafor üretilmiştir. Elde edilen metaforlar öncelikle kodlanmış, ardından benzer özellikler gösteren metaforlar bir araya getirilerek kategoriler oluşturulmuştur. Bu süreçte yalnızca metaforların kendileri değil, katılımcıların bu metaforları gerekçelendirdikleri açıklamalar da dikkate alınmış ve bu açıklamalardan hareketle anlam birimleri (kodlar) türetilmiştir. Katılımcıların “helikopter ebeveyn” kavramına ilişkin oluşturdukları metaforlar; ortak özellikleri, ebeveynlik tutumları ve yapılan açıklamalar doğrultusunda dört kavramsal kategori altında toplanmıştır. Buna göre öğretmenlerin %31’i helikopter ebeveynliği bir kontrol ve otorite mekanizması olarak algıırken, %29’u aşırı koruyucu ve kaygı odaklı bir figür olarak tanımlamıştır. Katılımcıların %24’ü helikopter ebeveynliği çocuğun sorumluluklarını üstlenen ve sürekli müdahale eden bir ebeveynlik biçimi olarak ifade etmiş; %16’sı ise bu kavramı gözetim ve sürekli takip odaklı bir ebeveynlik yaklaşımı olarak değerlendirmiştir. Araştırma bulguları, sınıf öğretmenlerinin helikopter ebeveyn kavramını ağırlıklı olarak aşırı kontrolcü, müdahaleci ve çocuğun özerkliğini sınırlandıran bir ebeveynlik biçimi olarak algıladıklarını göstermektedir. Geliştirilen metaforlar, helikopter ebeveynliğin çocukların bağımsızlık, sorumluluk üstlenme ve karar verme becerileri üzerinde olumsuz etkiler yarattığına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Helikopter ebeveyn, sınıf öğretmenleri, metafor

Classroom Teachers' Metaphorical Perceptions of the Concept of Helicopter Parenting

Büşra Bayram ^{1,*} & Yaşar Çelik ²

Abstract

The aim of this study is to identify the metaphors held by primary school teachers regarding the concept of 'helicopter parenting' and the cognitive rationales underlying these metaphors. The study sample consists of 49 primary school teachers working in the province of Samsun during the 2025–2026 academic year. Participants were selected using a convenience sampling method. A questionnaire comprising two sections was prepared to identify the participants' mental images regarding the concept of helicopter parenting. The first section of the form included demographic information regarding the teachers' gender, educational level and the year group they teach. In the second section, teachers were asked to complete the statement: "A helicopter parent is like because". The data were collected by the researcher through individual contact with class teachers working in various regions of Samsun province. During the data collection process, participants were reminded to answer the questions based on their own individual thoughts and to formulate their metaphors independently. Content analysis was employed in the evaluation of the data. At this stage, the metaphors developed by the participants were analysed in terms of their subject, source, meaning, and nature (positive/negative), as well as the semantic relationships between them. A total of 42 distinct metaphors were generated by the participants. The metaphors obtained were first coded, and then those exhibiting similar characteristics were grouped together to form categories. In this process, not only the metaphors themselves but also the participants' explanations justifying these metaphors were taken into account, and meaning units (codes) were derived from these explanations. The metaphors created by the participants regarding the concept of 'helicopter parenting' were grouped under four conceptual categories based on their common characteristics, parenting attitudes and the explanations provided. Accordingly, 31% of teachers perceived helicopter parenting as a mechanism of control and authority, whilst 29% defined it as an overly protective and anxiety-focused figure. Twenty-four per cent of participants described helicopter parenting as a parenting style where the parent takes on the child's responsibilities and constantly intervenes; 16 per cent, however, assessed this concept as a parenting approach focused on supervision and constant monitoring. The research findings indicate that class teachers predominantly perceive the concept of helicopter parenting as an overly controlling, interventionist parenting style that limits the child's autonomy. The metaphors developed suggest that helicopter parenting has negative effects on children's independence, ability to take on responsibilities, and decision-making skills.

Keywords: Helicopter parenting, class teachers, metaphors

İlkokul Öğrencilerinin Konuşma Kaygısı ile Girişimcilik Niyetleri Arasındaki İlişkide Sosyal Katılımın Aracılık Rolü

Gizem Tabaru Örnek ^{1,*} & Ülkü Çoban Sural ²

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, gizemtabaru@gmail.com

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı ilkokul öğrencilerinin konuşma kaygısı ile girişimcilik niyetleri arasındaki ilişkide sosyal katılımın aracılık rolünü incelemektir. Araştırmada değişkenler arasındaki ilişkileri test etmek için ilişkisel tarama modeli, aracılık modelini incelemek için ise yapısal eşitlik modeli (SEM) kullanılmıştır. Araştırmaya Karaman il merkezinde 5 farklı ilkokulda öğrenim gören 558 üçüncü sınıf öğrencisi katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “İlkokul Öğrencilerinin Sınıf Önünde Konuşma Kaygısı Ölçeği”, “Sosyal Katılım Ölçeği” ve “Çocuklar için Girişimcilik Niyetleri Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre konuşma kaygısı ile girişimcilik niyetleri ($r=-.25$) ve sosyal katılım ($r=-.30$) arasında anlamlı ve negatif ilişkiler bulunmaktadır. İlkokul öğrencilerinin konuşma kaygısı arttıkça girişimcilik niyetlerinin ve sosyal katılım düzeylerinin azaldığı belirlenmiştir. Ayrıca sosyal katılım ile girişimcilik niyetleri arasında ($r=.60$) anlamlı ve pozitif ilişkiler bulunmuştur. Araştırmanın en önemli bulgusu, sosyal katılımın konuşma kaygısı ile girişimcilik niyetleri arasındaki ilişkide aracılık rolü göstermesidir ($\beta = -.15$, $p < 0,001$, GA [-0.18-0.13]). Bu bulgular, ilkokul öğrencilerinin sosyal katılım fırsatlarının artırılmasının konuşma kaygısının olumsuz etkilerini azaltmada ve girişimcilik niyetlerini desteklemede önemli bir rol oynayabileceğini ortaya koymakta; bu nedenle erken yaşlarda öğrencilerin sosyal etkileşim, kendini ifade etme ve aktif katılım becerilerini geliştirmeye yönelik öğrenme ortamlarının tasarlanmasının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konuşma kaygısı, girişimcilik niyetleri, sosyal katılım, ilkokul öğrencileri

The Mediating Role of Social Participation in the Relationship Between Speech Anxiety and Entrepreneurial Intentions Among Primary School Students

Gizem Tabaru Örnek ^{1,*} & Ülkü Çoban Sural ²

Abstract

The aim of this study is to examine the mediating role of social participation in the relationship between primary school students' speaking anxiety and their entrepreneurial intentions. In the study, a correlational survey model was employed to test the relationships among variables, and structural equation modeling (SEM) was used to examine the mediation model. The study sample consisted of 558 third-grade students enrolled in five different primary schools in the city center of Karaman. Data were collected using the "Public Speaking Anxiety Scale for Primary School Students," the "Social Participation Scale," and the "Entrepreneurial Intentions Scale for Children." The findings revealed significant and negative relationships between speaking anxiety and entrepreneurial intentions ($r = -.25$) as well as between speaking anxiety and social participation ($r = -.30$). These results indicate that as primary school students' speaking anxiety increases, their levels of entrepreneurial intentions and social participation decrease. In addition, a significant and positive relationship was found between social participation and entrepreneurial intentions ($r = .60$). The most important finding of the study is that social participation plays a mediating role in the relationship between speaking anxiety and entrepreneurial intentions ($\beta = -.15$, $p < 0,001$, CI $[-0.18-0.13]$). These findings suggest that increasing opportunities for social participation among primary school students may play a crucial role in reducing the negative effects of speaking anxiety and in fostering entrepreneurial intentions. Therefore, the results highlight the importance of designing learning environments that promote social interaction, self-expression, and active participation skills from an early age.

Keywords: Speaking anxiety, entrepreneurial intentions, social participation, primary school students

Ebeveyn Çocuk Birlikte Okuma Tutumlarının İlkokul Öğrencilerinin Okuma Motivasyonlarını Yordama Gücü: Okuma Davranışlarının Aracı ve Cinsiyetin Düzenleyici Rolü

Elif İlhan Şimşir ^{1,*} & İbrahim Hakkı Tezci ²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, ilhanelif35@gmail.com

²Akdeniz Üniversitesi, ihtezei@akdeniz.edu.tr

Özet

Alan yazında ebeveyn desteği ve etkileşiminin çocuğun okuma motivasyonu üzerinde belirleyici bir rol oynadığı ifade edilmektedir. Bu doğrultuda araştırmada, ebeveyn-çocuk birlikte okuma tutumlarının ilkokul öğrencilerinin okuma motivasyonlarını yordama gücünü belirlemek; bu ilişkide okuma davranışlarının aracı rolünü ve cinsiyetin düzenleyici etkisini test etmek amaçlanmıştır. İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubunu ölçüt örneklemeyle belirlenen ilkokul 3. ve 4. sınıf öğrencileri ve ebeveynleri (N = 251) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Yurtbakan (2022) tarafından geliştirilen Ebeveyn Çocuk Okuma Tutumu Ölçeği, Guthrie ve Wigfield (1997) tarafından geliştirilen ve Yıldız (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan Okuma Motivasyonu Ölçeği ile araştırmacılar tarafından hazırlanan Demografik Bilgiler ve Evde Okuma Ortamı Bilgi Formu kullanılmıştır. Veriler PROCESS makrosu (Hayes, 2018) ile aracılık (Model 4), düzenleyici değişken (Model 1) ve düzenlenmiş aracılık (Model 7) analizleriyle çözümlenmiştir. Betimsel bulgular öğrencilerin okuma motivasyonu ve ebeveynlerin birlikte okuma tutumlarının yüksek düzeyde olduğunu göstermiştir. Aracılık analizleri, birlikte okuma sıklığının ebeveyn tutumu ile içsel motivasyon arasındaki ilişkide anlamlı bir aracı role sahip olduğunu ve toplam etkinin yaklaşık %22'sinin bu mekanizma aracılığıyla gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Benzer biçimde ebeveynin kendi okuma sıklığının ebeveyn tutumu ile dışsal motivasyon arasındaki ilişkide aracılık ettiği ve toplam etkinin %20'sini açıkladığı belirlenmiştir. Düzenleyici etki bulguları, ebeveyn tutumu ile motivasyon arasındaki ilişkinin cinsiyete göre anlamlı biçimde farklılaştığını ve bu etkinin kız öğrencilerde erkeklere kıyasla daha güçlü olduğunu göstermiştir. Düzenlenmiş aracılık analizi, okuma davranışları aracılığıyla motivasyona ulaşan dolaylı etkinin kız öğrencilerde erkeklerin yaklaşık iki katı büyüklüğünde işlediğini doğrulamıştır. Elde edilen bulgular, ebeveyn-çocuk birlikte okuma tutumlarının ilkokul düzeyindeki okuma motivasyonunu hem doğrudan hem de okuma davranışları aracılığıyla açıkladığını ve bu mekanizmanın cinsiyete göre farklılaştığını ortaya koyarak motivasyonun kaynağına dair bütüncül bir çerçeveye sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul öğrencileri, birlikte okuma, ebeveyn tutumu, okuma motivasyonu, aracılık, cinsiyetin düzenleyici etkisi.

The Predictive Power of Parent Child Shared Reading Attitudes on Primary School Students' Reading Motivation: The Mediating Role of Reading Behaviors and Moderating Role of Gender

Elif İlhan Şimşir ^{1,*} & İbrahim Hakkı Tezci ²

Abstract

The literature indicates that parental support and interaction play a decisive role in children's reading motivation. Accordingly, this study aimed to determine the predictive power of parent-child shared reading attitudes on primary school students' reading motivation and to test the mediating role of reading behaviors and the moderating role of gender in this relationship. The study group comprised 3rd and 4th grade primary school students and their parents (N = 251), selected through criterion sampling. The Parent Child Reading Attitude Scale (Yurtbakan, 2022), the Reading Motivation Scale (Guthrie & Wigfield, 1997; adapted by Yıldız, 2010), and a researcher developed Demographic Information and Home Reading Environment Form were used as data collection instruments. Data were analyzed using the PROCESS macro (Hayes, 2018) for mediation (Model 4), moderation (Model 1), and moderated mediation (Model 7) analyses. Descriptive findings indicated that both students' reading motivation and parents' shared reading attitudes were at high levels. Mediation analyses revealed that shared reading frequency significantly mediated the relationship between parental attitudes and intrinsic motivation, accounting for approximately 22% of the total effect. Similarly, parental reading frequency mediated the relationship between parental attitudes and extrinsic motivation, explaining 20% of the total effect. Moderation findings demonstrated that the relationship between parental attitudes and motivation varied significantly by gender, with stronger effects for girls compared to boys. Moderated mediation analyses confirmed that the indirect effect operating through reading behaviors was approximately twice as large for girls as for boys. These findings reveal that parent-child shared reading attitudes explain primary school students' reading motivation both directly and indirectly through reading behaviors, and that this mechanism varies by gender, thereby providing an integrated framework for understanding the sources of reading motivation.

Keywords: Primary school students, shared reading, parental attitude, reading motivation, mediation, gender moderation.

KIRSALDA YAŞAYAN İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN HASSAS BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Arzu Yıldız ^{1,*} & Hanife Esen Aygun ²

¹Ezine Halk Eğitim Merkezi, arzuyl524@gmail.com

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, kırsal alanda öğrenim gören ilkokul öğrencilerinin hassas becerilerinin incelenmesidir. Hassas beceriler; iletişim, empati, liderlik, duygusal kontrol ve kişilerarası ilişkiler gibi bireyin sosyal ve duygusal gelişimini kapsayan temel yeterlikler arasında yer almaktadır. Bu beceriler, bireyin hem akademik başarısının artırılmasında hem de günlük yaşamda karşılaştığı durumlara uyum sağlamasında önemli bir rol oynamaktadır.

Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, Çanakkale iline bağlı kırsal alanlarda öğrenim gören ilkokul öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 2025–2026 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 1.,2., 3. ve 4. sınıf düzeyindeki yaklaşık 400 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklemin belirlenmesinde basit seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Çocuklar İçin Hassas Beceriler Ölçeği” kullanılmıştır. Üçlü Likert tipinde olan bu ölçek; kişilerarası ilişkiler, duygu kontrolü, sorumluluk, çalışma becerileri, öz denetim ve empati olmak üzere altı alt boyuttan ve toplam 19 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışmalarının yeterli düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Alan yazın incelendiğinde, hassas becerilerin öğrencilerin akademik başarılarını artırdığı, davranış problemlerini azalttığı ve bilişsel gelişimlerini desteklediği görülmektedir. Bu doğrultuda, kırsal alanda öğrenim gören öğrencilerin hassas becerilerinin incelenmesinin önemli olduğu değerlendirilmektedir. Araştırmanın, hassas becerilerin farklı boyutlarıyla ele alınması bakımından alan yazına katkı sağlayacağı ve eğitim uygulamalarına yön vereceği düşünülmektedir.

*Bu çalışma Arzu YILDIZ'ın Doç. Dr. Hanife ESEN AYGÜN danışmanlığında yürüttüğü yüksek lisans tez çalışmasının bir bölümünden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hassas beceriler, kırsal alan, ilkokul öğrencileri

Examining the Fine Motor Skills of Primary School Students Living in Rural Areas*

Arzu Yıldız ^{1,*} & Hanife Esen Aygun ²

Abstract

The aim of this research is to examine the sensitive skills of primary school students studying in rural areas. Sensitive skills are among the fundamental competencies encompassing an individual's social and emotional development, such as communication, empathy, leadership, emotional control, and interpersonal relationships. These skills play a significant role in both improving an individual's academic achievement and adapting to situations encountered in daily life.

The research was conducted using a survey model, a quantitative research method. The population of the study consists of primary school students studying in rural areas of Çanakkale province. The sample of the study consists of approximately 400 students in the 1st, 2nd, 3rd, and 4th grades studying in the 2025-2026 academic year. Simple random sampling method was used to determine the sample.

The "Children's Sensitive Skills Scale" was used as a data collection tool in the study. This scale, which is a three-point Likert type, consists of six sub-dimensions and a total of 19 items: interpersonal relationships, emotional control, responsibility, study skills, self-control, and empathy. The validity and reliability studies of the scale were determined to be at a sufficient level.

A review of the literature reveals that sensitive skills enhance students' academic achievement, reduce behavioral problems, and support their cognitive development. Therefore, examining the sensitive skills of students studying in rural areas is considered important. It is believed that this research will contribute to the literature and guide educational practices by addressing sensitive skills from different perspectives.

*This study is derived from a section of Arzu YILDIZ's master's thesis, supervised by Assoc. Prof. Dr. Hanife ESEN AYGÜN.

Keywords: soft skills, primary school students, rural area

Ortaokul Öğretmenlerinin 5.Sınıf Öğrencilerinin Ortaokula Hazırbulunuşluk Sürecine İlişkin Görüşleri

Ilyas Görgin ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹ Yıldız Teknik Üniversitesi, ilyas35_@hotmail.com

² Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Son yıllarda eğitim sistemlerinde kademeler arası geçiş süreçlerinin öğrencilerin akademik, sosyal ve duygusal gelişimleri üzerindeki belirleyici rolü daha fazla önem kazanmaya başlamıştır. Özellikle ilkokuldan ortaokula geçiş, öğrencilerin öğrenme ortamı, öğretmen yapısı, ders çeşitliliği ve beklentiler açısından önemli değişimlerle karşılaştıkları kritik bir dönem olarak öne çıkmaktadır. Bu süreçte öğrencilerin yeni eğitim kademesine ne ölçüde hazır oldukları, hem akademik başarıları hem de okula uyum süreçleri açısından belirleyici bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Okula hazır oluş kavramı yalnızca bilişsel becerileri değil; aynı zamanda sosyal uyum, öz düzenleme, sorumluluk alma ve öğrenme alışkanlıklarını da kapsayan çok boyutlu bir yapı olarak ele alınmaktadır. İlgili alan yazın incelendiğinde, okula hazır oluşa ilişkin çalışmaların büyük ölçüde okul öncesi ve ilkokula başlama sürecine odaklandığı, ancak ilkokuldan ortaokula geçiş sürecine ilişkin öğretmen görüşlerini merkeze alan çalışmaların sınırlı olduğu dikkat çekmektedir. Bu durum, özellikle 5. sınıf düzeyinde yaşanan geçiş sürecinin daha derinlemesine incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın amacı, ortaokul öğretmenlerinin 5. sınıf öğrencilerinin ortaokula hazır oluşluluğuna yönelik görüşlerini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni çerçevesinde yürütülmüştür. Çalışma grubunu, İstanbul ilinde görev yapan ve kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenen 10 ortaokul öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde, araştırma amacına uygun olarak geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda öğrencilerin akademik ve sosyal hazır oluş düzeyleri, ortaokula uyum sürecinde yaşanan güçlükler, çalışma alışkanlıkları, oryantasyon uygulamaları ve eğitim kademeleri arasındaki geçişe ilişkin değerlendirmeleri içeren sorular yer almaktadır. Araştırma kapsamında elde edilen veriler, nitel içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırmadan elde edilen bulguların, öğrencilerin ortaokula geçiş sürecinde özellikle öz düzenleme becerileri, sorumluluk alma, bağımsız çalışma ve çoklu öğretmen sistemine uyum gibi alanlarda çeşitli güçlükler yaşadıklarını ortaya koyması beklenmektedir. Ayrıca ilkokulda edinilen öğrenme alışkanlıkları ile ortaokulun akademik beklentileri arasındaki uyumsuzluğun öğrencilerin akademik performansını ve okula uyumunu olumsuz etkileyebileceği öngörülmektedir. Bunun yanı sıra, mevcut oryantasyon uygulamalarının çoğu zaman yetersiz kaldığı ve geçiş sürecinin daha sistematik biçimde yapılandırılması gerektiği düşünülmektedir. Çalışmadan elde edilecek bulguların, ilkokul ve ortaokul arasındaki geçiş sürecinin daha etkili yönetilmesine yönelik önemli katkılar sunması beklenmektedir. Bu doğrultuda, özellikle ilkokulun son yıllarından itibaren

öğrencilerin akademik ve sosyal beceriler açısından ortaokula hazırlanmasına yönelik bütüncül programların geliştirilmesi, öğretmenler arası iş birliğinin güçlendirilmesi ve öğrencilerin öz düzenleme becerilerini destekleyen uygulamaların yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hazır oluş, ortaokula geçiş, öğretmen görüşleri

Views On 5th Grade Student's Readiness for Middle School

Ilyas Görgin ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

In recent years, the crucial role of transition processes between educational levels in students' academic, social, and emotional development has gained increasing importance in education systems. The transition from primary to secondary school, in particular, stands out as a critical period where students encounter significant changes in terms of learning environment, teacher structure, course variety, and expectations. During this process, the extent to which students are prepared for the new educational level is considered a decisive factor in both their academic success and school adaptation. The concept of school readiness is considered a multi-dimensional structure encompassing not only cognitive skills but also social adaptation, self-regulation, responsibility, and learning habits. A review of the relevant literature reveals that studies on school readiness largely focus on the preschool and primary school entry process, but studies focusing on teachers' opinions regarding the transition from primary to secondary school are limited. This situation necessitates a more in-depth examination of the transition process, especially at the 5th-grade level. In this context, the aim of this research is to reveal secondary school teachers' opinions on the readiness of 5th-grade students for secondary school. The research was conducted within the framework of a case study design, a qualitative research method. The study group consisted of 10 middle school teachers working in Istanbul, selected using a convenient sampling method. A semi-structured interview form, developed to suit the research objective, was used for data collection. The interview form included questions about students' academic and social readiness levels, difficulties experienced during the middle school adaptation process, study habits, orientation practices, and evaluations of the transition between educational levels. The data obtained within the scope of the research were analyzed using qualitative content analysis. The findings of the research are expected to reveal that students experience various difficulties during the transition to middle school, particularly in areas such as self-regulation skills, taking responsibility, independent study, and adapting to a multi-teacher system. Furthermore, it is predicted that the mismatch between learning habits acquired in primary school and the academic expectations of middle school may negatively affect students' academic performance and school adaptation. In addition, it is thought that current orientation practices are often insufficient and that the transition process needs to be structured more systematically. The findings of this study are expected to make significant contributions to the more effective management of the transition process between primary and middle school. In this context, it is recommended that holistic programs be developed to prepare students for secondary school in terms of academic and social skills, especially starting from the later years of primary school; that cooperation among teachers be strengthened; and that practices supporting students' self-regulation skills be widespread.

Keywords: Readiness, transition to middle school, teacher opinions, 5th grade

Veliler Ne Bekliyor, Öğretmenler Ne Yaşıyor? Özel Okullarda Veli Beklentilerinin Öğretmen Deneyimine Yansımaları

Arzunur Akman

Sınıf Öğretmenliği

arzunurakman@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, özel okullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin velilerin çocuklarının akademik, sosyal ve kişisel gelişimlerine ilişkin beklentilerine yönelik algılarını ve bu beklentilerin öğretmenlerin mesleki deneyimleri üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımıyla tasarlanmış ve durum çalışması deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunu İstanbul ili Bakırköy ilçesinde bulunan özel ilkokullarda görev yapan ve ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenen 26 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir.

Araştırma bulguları velilerin öğrencilerin akademik başarılarına yönelik yüksek beklentiler taşıdıklarını ve öğrencilerin sosyal ve kişisel gelişimlerinin desteklenmesini önemsediklerini göstermektedir. Bunun yanı sıra veli beklentilerinin öğretmenlerde motivasyon düşüklüğü, zihinsel yorgunluk ve baskı hissi oluşturabildiği; bazı durumlarda ise öğretim sürecini yönlendiren bir geri bildirim işlevi görebildiği belirlenmiştir. Ayrıca öğretmenlerin veli beklentilerini yönetmek için açık iletişim kurma, beklentilere sınır koyma ve iş birliği geliştirme gibi stratejiler kullandıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: veli beklentileri, özel okul, öğretmen algısı, okul-aile ilişkisi, nitel araştırma

What Do Parents Expect, What Do Teachers Experience? The Reflections of Parental Expectations on Teachers' Experiences in Private Schools

Arzunur Akman

Abstract

The aim of this study is to examine primary school teachers' perceptions of parental expectations regarding students' academic, social, and personal development in private schools, as well as the effects of these expectations on teachers' professional experiences. The study was designed within a qualitative research approach and employed a case study design. The study group consisted of 26 primary school teachers working in private primary schools in the Bakırköy district of Istanbul, selected through criterion sampling. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis.

The findings indicate that parents hold high expectations regarding students' academic achievement and place importance on supporting their social and personal development. In addition, parental expectations were found to lead to decreased motivation, mental fatigue, and a sense of pressure among teachers; however, in some cases, they also functioned as feedback that guided the instructional process. Furthermore, it was observed that teachers employ strategies such as establishing open communication, setting boundaries, and fostering collaboration in order to manage parental expectations.

Keywords: Parental expectations, private schools, teacher perceptions, school–family relationships, qualitative research

İlkokul 3. Sınıf Öğrencilerinin En Çok İzlediği 2 Çizgi Filmin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde Yer Alan Erdem-Değer-Eylem Tablosu’na Uygunluğunun İncelenmesi

Dudu Şevval Gülistan ^{1,*}, Eren Halil Doğan ¹ & Yaren Yakut ¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, sevalgulistan150@gmail.com

Özet

Çocuklar gün içinde vakit geçirmek için birçok farklı aktiviteye başvurmaktadır. Günümüz dijital dünyasında çizgi film izlemek çocukların başta gelen aktivitelerindendir. Çocuğun sosyal ve kültürel gelişiminde önemli bir yer tutan çizgi filmler, değer aktarımı ve davranış inşasında kritik bir role sahiptir. Bu araştırmada, ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin cinsiyetleri de göz önünde bulundurularak en çok izledikleri 2 çizgi filmin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde yer alan “Erdem-Değer-Eylem” tablosu çerçevesine uygunluğunun incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma kapsamında uygun örnekleme yöntemiyle 2 farklı okuldan belirlenen ilkokul 3. sınıf öğrencilerine en çok izledikleri çizgi film ve bu çizgi filmi sevmelerinin sebebi sorulmuştur. 86 erkek öğrenci, 72 kız öğrenci olmak üzere toplam 158 öğrenciden alınan veriler doğrultusunda; kız öğrencilerin en çok izlediği çizgi filmin 11 öğrenci ile “Maşa ile Koca Ayı”, erkek öğrencilerin ise 25 öğrenci ile “Kral Şakir” olduğu tespit edilmiştir. Toplanan verilerin tamamı tablo halinde çalışmada sunulmuştur.

Nitel araştırma yaklaşımının benimsendiği bu çalışmada, film inceleme formu tekniği kullanılmıştır. Öğrencilerden toplanan veriler sonucu elde edilen çizgi filmlerin hangi bölümlerinin izleneceği ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Maarif modelin yayınlanma tarihi baz alınarak çizgi film bölümlerinin de yakın tarihli olması açısından çizgi filmlerin en güncel birer sezonu araştırmayı gerçekleştiren öğretmen adayları tarafından izlenmiştir ve Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde yer alan “Erdem-Değer-Eylem” tablosu baz alınarak incelenmiştir. Verilerin analizinde betimleyici analiz yöntemi kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda her iki çizgi filmin de bölümlerinde “D4.Dostluk, D15.Sevgi, D20.Yardımseverlik” değerlerine uygun unsurlar bulunduğu; “D5.Duyarlılık, D6.Dürüstlük, D9.Merhamet” değerlerine uygun olmayan unsurlar bulunduğu ulaşılmıştır. İnceleme sonucunda ulaşılan veriler ışığında çocukların izlemesi için oluşturulan çizgi filmlerin değerlere uygun bir şekilde eğitici içeriklerle kurgulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çizgi film, Erdem, Değer, Eylem, Kral Şakir, Maşa ile Koca Ayı

Examining the Compatibility of the Two Most Watched Cartoons by Third Grade Primary School Students with the Virtue–Value–Action Table in the Türkiye Century Maarif Model

Dudu Şevval Gülistan ^{1,*}, Eren Halil Doğan ¹ & Yaren Yakut ¹

Abstract

Children engage in many different activities to spend time during the day. In today’s digital world, watching cartoons is one of the primary activities for children. Cartoons, which hold an important place in children's social and cultural development, play a critical role in value transmission and behavior construction. This study aims to examine the compatibility of the two most-watched cartoons by third-grade primary school students, considering gender differences, with the “Virtue–Value–Action” table included in the Türkiye Century Maarif Model.

Within the scope of the study, third-grade primary school students from two different schools selected through convenience sampling were asked which cartoon they watched most frequently and why they liked it. Based on the data collected from a total of 158 students, including 86 boys and 72 girls, it was determined that the most watched cartoon among female students was *Masha and the Bear* with 11 students, while the most watched cartoon among male students was *Kral Şakir* with 25 students. All collected data were presented in tables within the study.

In this research, which adopted a qualitative research approach, the film review form technique was used. Based on the data collected from students, the specific episodes of the cartoons to be analyzed were determined using criterion sampling. Considering the publication date of the Maarif Model, the most recent seasons of the cartoons were selected and watched by the pre-service teachers conducting the research in order to ensure that the analyzed episodes were current. The selected episodes were then examined based on the “Virtue–Value–Action” table included in the Türkiye Century Maarif Model. Descriptive analysis method was used in analyzing the data.

As a result of the research, it was found that both cartoons contained elements consistent with the values of “D4.Friendship, D15.Love, and D20.Helpfulness” in their episodes. However, elements inconsistent with the values of “D5.Sensitivity, D6.Honesty, and D9.Compassion” were also identified. In light of the findings obtained from the analysis, it is recommended that cartoons produced for children should be designed with educational content aligned with values.

Keywords: Cartoon, Virtue, Value, Action, Kral Şakir, Masha and the Bear

Sınıf öğretmeninin, Öğrencinin ve Akranın Gözünden "Tek Çocuk"

Hilal Nur Topal ^{1,*} & İbrahim Coşkun ¹

¹Trakya Üniversitesi, hlnrglc@outlook.com

Özet

Bu araştırmada ilkokul çağındaki tek çocuklara; sınıf öğretmenleri ve akranlarının bakış açısı öğrenilmeye çalışılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması modeli kullanılmıştır. Dört farklı devlet okulu ve dört farklı sınıf seviyesinden toplamda 16 sınıf öğretmeni ve 16 tek çocuk akranı olmak üzere toplamda 32 katılımcıya yarı yapılandırılmış görüşme soruları sorulmuş ve yapılan görüşmeler video kaydı ve/veya ses kaydıyla kayıt altına alınmıştır. Yazıya geçirilen veriler nitel veri analiz yöntemlerinden içerik analizi kullanılarak kodlara ve kategorilere ayrılmıştır. Araştırma sonucunda ilkokuldaki tek çocukların katılımcılar üzerinde; paylaşma yanlısı olma, arkadaş canlısı olma, özgüveni yerinde ve akademik başarısı yüksek olma gibi pozitif yönlerde ve gereğinden fazla özgüven, kıskanç olma, şımarık olma, yalnız hissetme ve uyumsuzluk gibi negatif yönlerde görüşler bildirdikleri görülmüştür. Elde edilen bulgulara bağlı olarak sonuçlar ve bu sonuçların literatür desteğiyle tartışılması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tek çocuk, akran, sınıf öğretmeni

“The Only Child” Through the Eyes of the Classroom Teacher, the Student, and a Peer

Hilal Nur Topal ^{1,*} & Ibrahim Coşkun ¹

Abstract

This study sought to explore the perspectives of elementary school-aged only children, as well as those of their classroom teachers and peers. The case study model, one of the qualitative research methods, was employed in this study. A total of 32 participants including 16 classroom teachers and 16 peers of only children from four different public schools and four different grade levels were interviewed using semi-structured interview questions. The interviews were recorded via video and/or audio. The transcribed data were categorized into codes and categories using content analysis, a qualitative data analysis method. The results of the study revealed that only children in elementary school reported both positive traits such as being willing to share, sociable, self-confident, and academically successful and negative traits such as excessive self-confidence, jealousy, spoiled behavior, feelings of loneliness, and uncooperativeness among the participants. Based on the findings, the results were discussed in light of the existing literature.

Keywords: Only child, peers, classroom teacher

İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Algılarına Göre Aile İnternet Tutumlarının İncelenmesi

Gizem Çavuşoğlu ^{1,*}, Samet Kayahan ¹, Emrah Bilgiç ¹ & Mustafa Bektaş ¹

¹Sakarya Üniversitesi, g.cavusoglu9133@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin aile internet tutumlarını belirlemek ve bu tutumların çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel yöntemlerden tarama modeli ile gerçekleştirilmiş olup, çalışma grubunu Sakarya ve Düzce illerinde öğrenim gören 210 ilkokul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler, kişisel bilgi formu ve “Aile İnternet Tutum Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır. Ölçek “aile kontrolü” ve “aile yakınlığı” olmak üzere iki alt boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra Mann–Whitney U ve Kruskal–Wallis H testleri kullanılmıştır. Bulgular, öğrencilerin aile internet tutumlarını genel olarak orta düzeyde algıladıklarını ve aile yakınlığı boyutunun aile kontrolüne göre daha yüksek olduğunu göstermektedir. Cinsiyet, internet kullanım süresi, kullanım amacı, internetin kullanıldığı yer, cihaz türü, internet kullanım zamanı, tehlike bilgilendirme düzeyi, müdahale biçimi ve internet kullanım kurallarının belirlenme süreci gibi değişkenlerin aile internet tutumlarını çeşitli düzeylerde anlamlı biçimde etkilediği belirlenmiştir. Buna karşılık evde internet bağlantısının varlığı, aile ile birlikte internet kullanma durumu, ebeveynin telefonla meşgul olması ve bazı değişkenler açısından anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Özellikle aile içi iletişim, birlikte karar verme ve rehberlik temelli tutumların öğrencilerin algılarını olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Sonuç olarak, dijital ebeveynliğin yalnızca kontrol temelli değil, aynı zamanda iletişim ve rehberlik boyutunu içeren bütüncül bir yapı olduğu ve çocukların bu tutumları farklı değişkenlere bağlı olarak farklı şekillerde algıladığı ortaya konulmuştur. Araştırma, çocuk bakış açısını merkeze alması bakımından alan yazına katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital ebeveynlik, internet tutumu, aile kontrolü, aile yakınlığı, güvenli internet kullanımı, ilkokul öğrencileri

Examination Of Family Internet Attitudes According To The Perceptions Of 4th Grade Primary School Students

Gizem Cavuşoğlu ^{1,*}, Samet Kayahan ¹, Emrah Bilgiç ¹ & Mustafa Bektaş ¹

Abstract

The aim of this study is to determine primary school 4th grade students' perceptions of their families' attitudes toward internet use and to examine whether these attitudes differ according to various variables. The study was conducted using a quantitative survey design, and the sample consisted of 210 4th grade students attending primary schools in the provinces of Sakarya and Düzce. Data were collected using a personal information form and the "Family Internet Attitude Scale," which consists of two sub-dimensions: "family control" and "family closeness." Descriptive statistics, Mann–Whitney U test, and Kruskal–Wallis H test were used for data analysis. The findings indicate that students generally perceive their families' internet attitudes at a moderate level, with family closeness scores higher than family control scores. It was found that several variables, including gender, daily internet usage duration, purpose of internet use, place of use, type of device, timing of use, type of parental guidance regarding online risks, and decision-making regarding internet rules, significantly affect students' perceptions of family internet attitudes. On the other hand, no significant differences were found for variables such as having an internet connection at home, frequency of using the internet together with family, and parents' phone usage behavior. Overall, the results suggest that digital parenting is a multidimensional construct that includes not only control but also communication and guidance, and that children's perceptions of these attitudes vary depending on different contextual factors. The study contributes to the literature by focusing on children's perspectives in the context of family internet use.

Keywords: Digital parenting, internet attitude, family control, family closeness, safe internet use, primary school students

İlkokul Öğrencilerinin Öz Düzenleme Becerilerinin Dijital Çağda Ebeveynlik Bağlamında İncelenmesi

Cansu Yılmaz

Yıldız Teknik Üniversitesi, cansuuyilmaaz99@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul öğrencilerinin öz düzenleme becerilerinin dijital çağda ebeveynlik bağlamında nasıl şekillendiğini ebeveyn görüşlerine dayalı olarak ortaya koymaktır. Bu kapsamda, ilkokul öğrencilerinin dijital araç kullanımı sürecinde sergiledikleri dikkat, duygu kontrolü ve davranış düzenleme becerilerinin aile içi etkileşimler çerçevesinde anlaşılması hedeflenmektedir. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde fenomenolojik desenle yürütülmüştür. Çalışmanın verileri, ilkokul çağında çocuğa sahip ebeveynlerle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulguların, öğrencilerin dijital araç kullanımından ayrılma ve etkinlikler arası geçiş süreçlerinde sıklıkla direnç gösterme, erteleme, öfke ve huzursuzluk gibi tepkiler sergileyebildiklerini ortaya koyması beklenmektedir. Dijital ortamlarda kaybetme, içeriğin kesilmesi ya da süre sınırı gibi durumlarda öğrencilerin duygusal tepkilerinin yoğunlaştığı; bu süreçlerde bazı öğrencilerin duygularını düzenlemekte zorlandığı, bazılarının ise ebeveyn yönlendirmesiyle daha kontrollü tepkiler geliştirebildiği öngörülmektedir. Ayrıca, aile içinde belirlenen dijital kullanım kurallarının niteliğinin (açıklayıcı, tutarlı ya da esnek olması) ilkokul öğrencilerinin kendi davranışlarını düzenleme becerileri üzerinde belirleyici olduğu düşünülmektedir. Bekleme ve kısıtlanma durumlarında ise ilkokul öğrencilerinin sabır, dürtü kontrolü ve dikkat yönetimi becerilerinin farklılık gösterdiği; bu becerilerin ebeveyn tutumlarıyla yakından ilişkili olduğu tahmin edilmektedir. Bununla birlikte, ebeveynlerin kendi teknoloji kullanım alışkanlıklarının çocukları için güçlü bir model oluşturduğu ve bu durumun ilkokul öğrencilerinin dijital davranışları ile öz düzenleme süreçlerine doğrudan yansıdığı öngörülmektedir. Çalışmanın, dijital çağda ilkokul öğrencilerinin öz düzenleme becerilerinin gelişiminin yalnızca bireysel bir özellik olarak değil, ebeveynlik pratikleri ve günlük dijital etkileşimler bağlamında ele alınması gerektiğini ortaya koyması beklenmektedir. Bu bağlamda çalışmanın, dijital ebeveynlik farkındalığının artırılmasına, aile içi teknoloji kullanımına yönelik düzenlemelere ve ilkokul öğrencilerinin öz düzenleme becerilerini destekleyici uygulamalara katkı sağlaması açısından önemli olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: öz düzenleme, dijital ebeveynlik, ilkokul öğrencileri

An Examination of Elementary School Students' Self-Regulation Skills in the Context of Parenting in the Digital Age

Cansu Yılmaz

Abstract

The purpose of this study is to elucidate how elementary school students' self-regulation skills are shaped in the context of parenting in the digital age, based on parental perspectives. In this context, the study aims to understand the attention, emotional control, and behavioral regulation skills exhibited by elementary school students during the use of digital tools within the framework of family interactions. The study was conducted using a phenomenological design within a qualitative research approach. Data were collected through semi-structured interviews with parents of elementary school-aged children. The data obtained were analyzed using content analysis. The findings are expected to reveal that students often exhibit reactions such as resistance, procrastination, anger, and restlessness during the processes of disconnecting from digital tools and transitioning between activities. It is anticipated that students' emotional reactions intensify in digital environments during situations such as losing progress, content interruptions, or time limits; during these processes, some students may struggle to regulate their emotions, while others may develop more controlled reactions with parental guidance. Additionally, the nature of digital usage rules established within the family (whether they are explanatory, consistent, or flexible) is expected to be a determining factor in elementary school students' ability to regulate their own behavior. It is hypothesized that elementary school students exhibit differences in their patience, impulse control, and attention management skills during situations involving waiting and restrictions; these skills are believed to be closely related to parental attitudes. Furthermore, it is anticipated that parents' own technology usage habits serve as a powerful model for their children, and that this directly influences elementary school students' digital behaviors and self-regulation processes. The study is expected to demonstrate that the development of self-regulation skills in elementary school students in the digital age should be considered not merely as an individual trait, but within the context of parenting practices and daily digital interactions. In this context, the study is considered significant for its potential to contribute to increasing awareness of digital parenting, establishing guidelines for technology use within the family, and implementing practices that support elementary school students' self-regulation skills.

Keywords: self-regulation, digital parenting, elementary school students

Çalışan Çocukların Okul Deneyimleri: İlkokul Örneği

Bennur Özer ^{1,*}, Mustafa Tahiroğlu ² & Murat Temur ²

¹Milli Eğitim Bakanlığı, bennurc1@gmail.com

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokulda öğrenim gören ve aynı zamanda çalışan çocukların eğitim-öğretim sürecinde yaşadıkları deneyimleri kapsamlı bir şekilde incelemektir. Araştırma nitel araştırma desenlerinden fenomenoloji kapsamında yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme türlerinden ölçüt örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın ölçütleri “en az 5 yıl deneyim sahibi olma”, “sınıf öğretmeni olma” ve “sınıfında bir işte çalışan öğrenci olma” olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak görüşme formu kullanılmış olup elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda bu çocukların yorgunluk, dikkat dağınıklığı, derse odaklanmada güçlük, ödevlerin aksaması, zaman yönetimi ve bazı durumlarda devamsızlık ya da geç kalma gibi sorunlarla karşılaştığı bulgularına ulaşılmıştır. Bununla birlikte, bu etkiler tüm çocuklarda aynı düzeyde ortaya çıkmamakla birlikte yapılan işin türü, çalışma süresi, çalışma yoğunluğu, aile beklentileri ve okul desteği gibi değişkenlere bağlı olarak farklılaşabilmektedir. Öte yandan araştırma bulguları, çalışan çocukların sosyal-duygusal ve akran ilişkileri açısından hem sorunlar hem de kazanımlar deneyimlediğini ortaya koymaktadır. Yani çalışmak, stres, kaygı, içe kapanıklık, mahcubiyet ve sorumluluk baskısı gibi olumsuzluklar oluşturabilirken; aynı zamanda sorumluluk bilinci, dayanıklılık, problem çözme, işbirliği, empati ve günlük yaşam becerileri gibi olumlu özellikleri de destekleyebilmektedir. Son olarak yapılacak araştırmalarda farklı kademelerde eğitim gören ve çalışan çocukların deneyimlerinin incelenmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, çalışan çocuklar, öğrenme zorlukları

School Experiences of Working Children: The Primary School Example

Bennur Özer ^{1,*}, Mustafa Tahiroğlu ² & Murat Temur ²

Abstract

This study aims to comprehensively examine the experiences of children who attend primary school while also working, during the educational process. The study was conducted using a phenomenological qualitative research design. Purposive criterion sampling was used to select the study group of the research. The criteria for inclusion were defined as “having at least 5 years of teaching experience”, “being a classroom teacher”, and “having working students in their class”. An interview form was used as the data collection tool, and the obtained data were analysed using content analysis. The findings of the study reveal that these children face problems such as fatigue, distractibility, difficulty focusing on lessons, failure to do homework, time management issues, and in some cases, absenteeism or lateness. However, these effects do not occur at the same level in all children and may vary depending on factors such as the type of work, working hours, work intensity, family expectations, and school support. Furthermore, the study findings also reveal that working children experience both challenges and gains in terms of social-emotional and peer relationships. In other words, while working can lead to negative outcomes such as stress, anxiety, introversion, shyness, and pressure of responsibility, it can also foster positive traits such as a sense of responsibility, resilience, problem-solving, cooperation, empathy, and daily living skills. Finally, it is recommended that future studies examine the experiences of children at different educational levels who both attend school and work.

Keywords: Primary school, working children, learning difficulties

PatiSim: Yapay Zekâ Destekli VR Eğitsel Oyun Tasarımı

Beyza Nur Karacan ¹, Mehmet Aykut Yar ², Esra Tungır ³, Esmâ Hatun Akbulut ³,
Arda Berat Kosor ³ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ^{4,*}

¹Bursa Uludağ Üniversitesi

²Bursa Uludağ Üniversitesi

³Bursa Uludağ Üniversitesi

⁴Bursa Uludağ Üniversitesi, ruyamk@uludag.edu.tr

Özet

Günümüzde çevre sorunları ve sürdürülebilirlik konuları eğitim programlarında giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Özellikle karbon ayak izi ve su ayak izi gibi çevresel kavramların erken yaşlarda kazandırılması, öğrencilerin çevresel farkındalık geliştirmeleri açısından kritik görülmektedir. Ancak bu kavramların soyut yapısı, ilkökul düzeyindeki öğrencilerin konuyu anlamalarını zorlaştırabilmektedir. Bu nedenle öğrencilerin aktif katılımını destekleyen, deneyimsel ve etkileşimli öğrenme ortamlarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Sanal gerçeklik (VR) ve yapay zekâ (AI) teknolojileri bu tür öğrenme ortamlarının oluşturulmasında önemli fırsatlar sunmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, ilkökul öğrencilerinin karbon ayak izi ve su ayak izi konularına ilişkin farkındalıklarını desteklemek üzere geliştirilen PatiSim isimli yapay zekâ destekli sanal gerçeklik tabanlı eğitsel oyunun tasarlanması ve geliştirilmesidir. Çalışma, tasarım ve geliştirme araştırması yaklaşımı kapsamında yürütülmüştür. Proje, sınıf öğretmenliği alanında yüksek lisans yapan araştırmacının ekip liderliğinde yürütülmüş olup geliştirme sürecinde üç bilgisayar mühendisliği son sınıf öğrencisi ile disiplinlerarası bir ekip çalışması gerçekleştirilmiştir.

Unity oyun motoru kullanılarak geliştirilen VR simülasyonunda öğrenciler, bir ev ortamında karbon ayak izi ve su ayak izini azaltmaya yönelik çeşitli görevleri yerine getirmektedir. Oyun sürecinde öğrencilere, öğrencinin oyun başlangıcında seçtiği hayvan karakterine (kedi, köpek veya tavşan) sahip PatiSim adı verilen yapay zekâ destekli sanal evcil hayvan asistan eşlik etmektedir. Oyun öncesinde öğrencilere yöneltilen kısa sorular aracılığıyla asistanın görünümü ve bazı oyun özellikleri kişiselleştirilmektedir. Yaklaşık 15 dakika süren VR oturumu boyunca öğrenciler çevresel etkileri azaltmaya yönelik kararlar almakta ve oyun içi geri bildirimlerle öğrenmelerini pekiştirmektedir. Ayrıca öğretmenler için geliştirilen bir kontrol paneli aracılığıyla öğrencilerin oyun süreci, katılım düzeyi ve çeşitli etkileşim metrikleri görüntülenebilmektedir.

Sonuç olarak geliştirilen PatiSim oyunu, yapay zekâ ve sanal gerçeklik teknolojilerini bir araya getirerek ilkökul düzeyinde çevre eğitimi için etkileşimli ve kişiselleştirilebilir bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Çalışma, çevre eğitimi bağlamında yapay zekâ destekli VR eğitsel oyun tasarımına yönelik yenilikçi bir model örneği ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Sanal Gerçeklik, Eğitsel Oyun, Çevre Eğitimi

PatiSim: AI-Powered VR Educational Game Design

Beyza Nur Karacan ¹, Mehmet Aykut Yar ², Esra Tungır ³, Esma Hatun Akbulut ³,
Arda Berat Kosor ³ & Rüyam Küçüksüleymanoğlu ^{4,*}

Abstract

Today, environmental issues and sustainability are gaining increasing importance in educational curricula. In particular, instilling environmental concepts such as carbon and water footprints at an early age is considered critical for students to develop environmental awareness. However, the abstract nature of these concepts can make it difficult for primary school students to grasp the subject matter. Therefore, it is essential to develop experiential and interactive learning environments that support active student participation. Virtual Reality (VR) and Artificial Intelligence (AI) technologies offer significant opportunities for creating such learning environments. The purpose of this study is to design and develop an AI-powered VR-based educational game named PatiSim, developed to support primary school students' awareness of carbon and water footprint issues. The study was conducted within the framework of a design and development research approach. The project was carried out under the leadership of a researcher pursuing a master's degree in primary school teaching, in collaboration with an interdisciplinary team consisting of three senior computer engineering students.

In the VR simulation developed using the Unity game engine, students perform various tasks in a home environment aimed at reducing their carbon and water footprints. Throughout the game, students are accompanied by an AI-powered virtual pet assistant called PatiSim, which takes the form of an animal character (cat, dog, or rabbit) chosen by the student at the beginning. The assistant's appearance and certain game features are personalized through short questions directed to the students before the game starts. During the VR session, which lasts approximately 15 minutes, students make decisions to reduce environmental impacts and reinforce their learning through in-game feedback. Additionally, a control panel developed for teachers allows for the monitoring of students' gameplay processes, engagement levels, and various interaction metrics. In conclusion, the developed PatiSim game provides an interactive and customizable learning environment for environmental education at the primary school level by integrating AI and VR technologies. This study presents an innovative model for the design of AI-supported VR educational games within the context of environmental education.

Keywords: Artificial Intelligence, Virtual Reality, Educational Game, Environmental Education

Sınıf Öğretmenleri, Öğretmen Adayları ve Yapay Zeka Araçları Konulu Makalelerin İçerik Analizi

Züleyha Akbıykoğlu ^{1,*} & Aynur Geçer ²

¹Kocaeli Üniversitesi, akbzuleyha@outlook.com

²Kocaeli Üniversitesi

Özet

21. yüzyılda eğitim teknolojilerindeki dönüşümün en önemli bileşenlerinden biri olan yapay zeka (YZ), öğrenme-öğretme süreçlerini kişiselleştirme ve verimliliği artırma potansiyeline sahiptir. Bu araştırmanın amacı, 2020-2025 yılları arasında yayımlanan ve sınıf öğretmenleri ile öğretmen adaylarının yapay zeka araçlarıyla ilişkisini ele alan makaleleri içerik analizi yöntemiyle inceleyerek; bu alandaki mevcut araştırma eğilimlerini, yöntemlerini ve temel sonuçları sistematik olarak ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma modeli çerçevesinde betimsel içerik analizi yöntemiyle tasarlanmıştır. Çalışma kapsamında TR İndeks, Google Akademik, Science Direct ve Wiley veri tabanları taranarak belirlenen dâhil edilme kriterlerine uygun çalışmalar; araştırma konusu, yöntem, örneklem özellikleri ve veri toplama araçları bakımından incelenmiştir. İncelenen çalışmaların bulguları, sınıf öğretmenlerinin YZ araçlarını genellikle öğretimi kolaylaştıran, bireyselleştirilmiş öğrenme fırsatları sunan ve materyal geliştirmede zaman tasarrufu sağlayan bir unsur olarak gördüklerini göstermektedir. En çok bilinen ve kullanılan araç ChatGPT iken; etik kaygılar, veri gizliliği, öğretmen-öğrenci etkileşiminin azalması ve teknolojik altyapı yetersizliği temel endişe alanlarıdır. Yöntemsel olarak makalelerde nitel (olgubilim) ve nicel (tarama) desenlerin baskın olduğu, veri toplama aracı olarak ise ölçekler ve yarı yapılandırılmış görüşme formlarının sıklıkla tercih edildiği saptanmıştır. Sınıf öğretmenlerinin ve adaylarının YZ okuryazarlık düzeylerinin genellikle orta düzeyin üzerinde olduğu ancak pratik uygulama noktasında desteğe ihtiyaç duydukları görülmektedir. Sonuç olarak, öğretmen yetiştirme programlarına YZ okuryazarlığının entegre edilmesi, etik farkındalığın artırılması ve görevdeki öğretmenler için uygulamalı hizmet içi eğitim programlarının (atölye, seminer vb.) yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Sınıf Öğretmenleri, İçerik Analizi, İlkokul Eğitimi.

Content Analysis of Articles on Primary School Teachers, Pre-service Teachers and Artificial Intelligence Tools Abstract

Züleyha Akbıyıkoglu ^{1,*} & Aynur Geçer ²

Abstract

Artificial intelligence (AI), a key component of the 21st-century educational transformation, holds the potential to personalize learning processes and increase efficiency. This study aims to examine articles published between 2020 and 2025 regarding the relationship between primary school teachers/pre-service teachers and AI tools through content analysis to systematically reveal current research trends, methods, and key findings. The research is designed as a descriptive content analysis within a qualitative research model framework. Within the scope of the study, articles meeting the inclusion criteria from TR Index, Google Scholar, Science Direct, and Wiley databases were systematically analyzed in terms of research topic, method, sample characteristics, and data collection tools. Findings indicate that primary school teachers generally perceive AI tools as elements that facilitate instruction, offer individualized learning opportunities, and save time in material development. While ChatGPT is the most recognized and used tool, ethical concerns, data privacy, decreased teacher-student interaction, and insufficient technological infrastructure are the primary areas of concern. Methodologically, qualitative (phenomenology) and quantitative (survey) designs predominate in the articles, and scales and semi-structured interview forms are frequently preferred as data collection tools. It is observed that the AI literacy levels of primary school teachers and candidates are generally above medium level, but they require support in practical application. Consequently, it is recommended to integrate AI literacy into teacher training programs, increase ethical awareness, and expand applied in-service training programs (workshops, seminars, etc.) for active teachers.

Keywords: Artificial Intelligence, Primary School Teachers, Content Analysis, Primary Education.

Ulusal Eğitim Politikalarında Yapay Zekâ: Uygulamalar, Dijital Araçlar ve Gelecek Vizyonu

Taha Oruç ^{1,*}, Murat Kurt ² & Gülsün Karşı ³

¹ Amasya Üniversitesi, taha.oruc@amasya.edu.tr

² Amasya Üniversitesi

³ Amasya Üniversitesi

Özet

Yapay zekâ teknolojileri günümüzde eğitim sistemlerinin yapısal ve pedagojik dönüşümünde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu araştırmanın temel amacı Türkiye'nin eğitimde yapay zekâya yönelik stratejik vizyonunu ve kurumsal yönelimlerini resmi politika belgeleri üzerinden analiz etmektir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi deseniyle yürütülen bu çalışmada T.C. Cumhurbaşkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Yükseköğretim Kurulu ve TÜBİTAK gibi yetkili kurumlar tarafından 2021-2029 yıllarını kapsayacak şekilde yayımlanan toplam 14 temel politika belgesi, strateji planı, etik rehber ve öğretim programı incelenmiştir. Verilerin analizinde tematik içerik analizi tekniği kullanılmış ve dokümanlar NVivo yazılımı aracılığıyla kodlama sürecine tabi tutulmuştur. Araştırmanın bulguları, yapay zekânın ulusal eğitim dokümanlarında yalnızca teorik bir vizyon olarak kalmadığını; çoklu dil modelleri, üretken platformlar ve millî sistemler (ÖDS, EBA) aracılığıyla öğretmenin idari yükünü hafifleten somut bir tasarım ortağı ve akıllı rehber olarak konumlandırıldığını göstermektedir. Sınıf içi uygulamalar bağlamında özellikle ortaöğretim kademesinde öğrencilerin bulut tabanlı ortamlar ve açık kaynaklı veri setleri üzerinden kendi yapay zekâ modellerini eğittikleri uygulamalı bir yaklaşıma geçildiği ancak bu somut pedagojik senaryoların okul öncesi ve ilkökul düzeyinde eksik kaldığı tespit edilmiştir. Gelecek vizyonu ise bireyi teknolojinin pasif bir tüketicisi olmaktan çıkarıp otonom algoritmalarla veriden değer üreten aktif bir tasarımcı konumuna yükseltmeyi hedeflemektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda temel eğitim kademesine uygun oyunlaştırılmış algoritmik etkinliklerin müfredata entegre edilmesi, öğretmenlere branş temelli istem şablonları oluşturma odaklı uygulamalı hizmet içi eğitimler verilmesi ve okullardaki bulut tabanlı donanım altyapılarının güçlendirilerek eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde yapay zekâ, eğitim politikaları, dijital araçlar, doküman analizi.

Artificial Intelligence In National Education Policies: Applications, Digital Tools, And A Vision For The Future

Taha Oruç ^{1,*}, Murat Kurt ² & Gülsün Karşlı ³

Abstract

Artificial intelligence technologies are playing a decisive role in the structural and pedagogical transformation of education systems today. The main aim of this study is to analyze Türkiye's strategic vision and institutional orientations toward artificial intelligence in education through official policy documents. This study was conducted using the document analysis design, one of the qualitative research methods. A total of 14 key policy documents, strategic plans, ethical guidelines, and curricula published by authorized institutions such as the Presidency of the Republic of Türkiye, the Ministry of National Education, the Council of Higher Education, and TÜBİTAK-covering the years 2021–2029 were examined. The data were analyzed using thematic content analysis, and the documents were subjected to a coding process through NVivo software. The findings of the study indicate that artificial intelligence is not merely presented as a theoretical vision in national education documents; rather, it is positioned as a concrete design partner and intelligent guide that alleviates teachers' administrative workload through multi-language models, generative platforms, and national systems (such as ÖDS and EBA). In the context of classroom practices, it has been observed that, particularly at the secondary education level, an applied approach has been adopted in which students train their own AI models using cloud-based environments and open-source datasets. However, such concrete pedagogical scenarios remain limited at the preschool and primary education levels. In terms of future vision, the aim is to transform individuals from passive consumers of technology into active designers who generate value from data through autonomous algorithms. In line with these results, it is recommended to integrate gamified algorithmic activities appropriate for basic education levels into the curriculum, to provide teachers with practice-oriented in-service training focused on developing subject-specific prompt templates, and to strengthen cloud-based infrastructure in schools to ensure equal opportunities in education.

Keywords: Artificial intelligence in education, education policies, educational technologies, document analysis.

Yapay Zeka Destekli Steam Etkinliklerinin Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çevresel Duyarlılıklarını Geliştirme Potansiyeli

Gökhan Uyanık ^{1,*}, Mehmet Koray Serin ¹, Canan Okumuş ² & Rukiye Kübra Artunç Kara ¹

¹Kastamonu Üniversitesi, guyanik@kastamonu.edu.tr

²Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, yapay zekâ destekli STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics) etkinliklerinin sınıf öğretmeni adaylarının çevresel duyarlılık düzeyleri üzerindeki etkisini incelemektir. Günümüzde sürdürülebilirlik, çevre bilinci ve ekolojik farkındalık, eğitim politikalarının öncelikli hedefleri arasında yer almaktadır. Özellikle öğretmen yetiştirme süreçlerinde çevreye duyarlı bireyler yetiştirilmesi, gelecek nesillerin çevresel sorumluluk bilinci kazanmasında kritik bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda araştırma, disiplinlerarası öğrenme yaklaşımını temel alan STEAM eğitimi ile yapay zekâ teknolojilerinin pedagojik potansiyelini bir araya getirerek çevre eğitimi alanına yenilikçi bir katkı sunmayı hedeflemektedir. Yapay zekâ destekli öğrenme ortamlarının bireyselleştirilmiş öğrenme fırsatları sunması, veri temelli geri bildirim sağlaması ve problem çözme süreçlerini desteklemesi, çevresel farkındalığın gelişiminde etkili bir pedagojik araç olarak değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır.

Araştırma, Batı Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir devlet üniversitesinde öğrenim görmekte olan sınıf öğretmeni adayları ile gerçekleştirilecektir. Çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden yararlanılacak ve ön test-son test uygulamaları aracılığıyla öğretmen adaylarının çevresel duyarlılık düzeylerindeki değişim incelenecektir. Veri toplama aracı olarak Çimen (2013) tarafından geliştirilen “Çevreye Duyarlı Davranış Ölçeği” kullanılacaktır. Elde edilen veriler SPSS istatistik paket programı aracılığıyla analiz edilecek ve uygun istatistiksel teknikler kullanılarak yorumlanacaktır. Uygulama süreci, sınıf öğretmenliği lisans programlarında yer alan Çevre Eğitimi dersi kapsamında yürütülecektir. Araştırma kapsamında dört haftalık bir uygulama süreci planlanmıştır. Bu süreçte sınıf öğretmeni adaylarının çevresel duyarlılıklarını artırmaya yönelik yapay zekâ destekli STEAM etkinlikleri tasarlanacaktır. Geliştirilecek etkinlikler; sürdürülebilir yaşam, geri dönüşüm, yenilenebilir enerji, ekosistem dengesi ve çevresel problem çözme gibi temaları içeren uygulamalardan oluşacaktır. Etkinliklerin tasarımında mühendislik tasarım süreci, problem temelli öğrenme yaklaşımı ve disiplinlerarası bütünleşme ilkeleri esas alınacaktır. Yapay zekâ araçları, öğretmen adaylarının veri analiz etme, model oluşturma, senaryo geliştirme ve çözüm önerileri üretme süreçlerini destekleyecek biçimde öğrenme ortamına entegre edilecektir.

Araştırma sonuçlarının, yapay zekâ destekli STEAM uygulamalarının çevre eğitimi bağlamındaki etkililiğine ilişkin alanyazına katkı sağlaması ve öğretmen yetiştirme programlarının geliştirilmesine yönelik politika yapıcılara bilimsel dayanak sunması beklenmektedir. Ayrıca elde edilecek bulguların,

sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda çevre bilinci yüksek bireylerin yetiştirilmesine katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevresel duyarlılık, sınıf öğretmeni adayları, STEAM, yapay zeka

The Potential of AI-Supported STEAM Activities to Enhance the Environmental Awareness of Prospective Classroom Teachers

Gökhan Uyanık ^{1,*}, Mehmet Koray Serin ¹, Canan Okumuş ² & Rukiye Kübra Artunç Kara ¹

Abstract

The primary objective of this study is to examine the impact of AI-supported STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics) activities on the levels of environmental awareness among trainee primary school teachers. In the contemporary educational policy landscape, sustainability, environmental awareness, and ecological consciousness have emerged as paramount objectives. In particular, the cultivation of environmentally conscious individuals during the training of prospective educators is of paramount importance in fostering a sense of environmental responsibility in future generations. In this context, the research endeavors to make an innovative contribution to the field of environmental education by combining the pedagogical potential of AI technologies with STEAM education, which is based on an interdisciplinary learning approach. The potential of artificial intelligence-supported learning environments to evaluate pedagogical efficacy in the development of environmental awareness is predicated on three factors. Firstly, these environments offer personalised learning opportunities, provide data-driven feedback, and support problem-solving processes. The research will be conducted with trainee primary school teachers studying at a state university in the Western Black Sea Region.

The study will employ quantitative research methods to examine changes in the trainee teachers' levels of environmental sensitivity through pre-test and post-test applications. The "Environmental Sensitivity Behaviour Scale," a tool developed by Çimen (2013), will be utilized to collect the necessary data. The data obtained will be analyzed using the SPSS statistical software package and interpreted using appropriate statistical techniques. The implementation process will be carried out within the scope of the Environmental Education course included in primary teacher training degree programs. The research will entail a four-week implementation process. In the course of this process, AI-supported STEAM activities will be designed with the objective of enhancing the environmental sensitivity of pre-service primary teachers. The activities to be developed consist of practical exercises covering themes such as sustainable living, recycling, renewable energy, ecosystem balance, and environmental problem-solving. The design of the activities will be based on the engineering design process, the problem-based learning approach, and the principles of interdisciplinary integration. The integration of artificial intelligence tools within the learning environment is poised to support pre-service teachers in their processes of data analysis, model creation, scenario development, and the generation of solution proposals.

It is hypothesized that the research findings will contribute to the extant literature regarding the effectiveness of AI-supported STEAM applications in the context of environmental education and provide a scientific basis for policymakers in the development of teacher training programs. Moreover, it is anticipated that these findings will contribute to the cultivation of individuals with a high level of environmental awareness in line with the Sustainable Development Goals.

Keywords: Artificial intelligence, environmental awareness, prospective classroom teachers, STEAM

Sınıf Öğretmenlerinin Mesleki Becerileri ve Yapay Zekâyı Bu Çerçeve Konumlandırmalarına İlişkin Görüşleri

Gizem Nur Yanık Akçay ^{1,*} & Belgin Bal İncebacak ²

¹Milli Eğitim Bakanlığı, gizemnuryanik@gmail.com

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Özet

Sınıf öğretmenlerinin mesleki becerilerini nasıl tanımladıkları ve yapay zekâyı bu mesleki çerçeve içerisinde nasıl konumlandırıdıkları, güncel eğitim tartışmalarının önemli odak noktalarından biridir. Bu araştırma, öğretmenlerin mesleki kimlik algıları ile yapay zekâyı ilişkin değerlendirmelerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülen çalışmada, veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir durum örneklemesiyle belirlenen sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Yüz yüze ve çevrim içi görüşmeler yoluyla elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgular, öğretmenlerin mesleki becerileri çoğunlukla duygusal emek, rehberlik ve pedagojik uzmanlık bağlamında ele aldıklarını göstermektedir. Yapay zekâ ise ağırlıklı olarak öğretim süreçlerini destekleyen bir araç olarak görülmekte; etik sorunlar, duygusal yetersizlik ve öğrencilerde hazırcılığa yol açma riski önemli kaygılar arasında yer almaktadır. Sonuçlar, yapay zekânın öğretmenlik mesleğini dönüştüren ancak insani boyutu yerine getiremeyen bir unsur olarak algılandığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmeni, Öğretmenlik Rolü, Mesleki Beceri, Eğitimde Yapay Zekâ.

Primary School Teachers' Perspectives on Their Professional Skills and the Positioning of Artificial Intelligence Within This Framework

Gizem Nur Yanık Akçay ^{1,*} & Belgin Bal İncebacak ²

Abstract

How primary school teachers define their professional skills and position artificial intelligence (AI) within this framework is a key focus in current educational debates. This qualitative study explores teachers' perceptions of their professional identity and AI. Data was collected through face-to-face and online semi-structured interviews with primary school teachers selected via convenience sampling, and analyzed using content analysis. Findings indicate that teachers primarily define their skills through the lens of emotional labor, guidance, and pedagogical expertise. AI is predominantly viewed as a supportive tool for teaching processes. However, ethical issues, AI's emotional inadequacy, and the risk of encouraging student laziness are major concerns. Ultimately, results reveal that while AI is perceived as a transformative element in the teaching profession, it is considered incapable of replacing its vital human dimension.

Keywords: Primary School Teacher, Teacher Role, Professional Skills, Artificial Intelligence in Education.

Disleksi Müdahalelerinde Artırılmış Gerçeklik Teknolojisi: Kuramsal ve Deneysel Kanıtların Sistemik Derlemesi

Selva Bakkaloğlu

Selçuk Üniversitesi, selva.bakkaloglu@selcuk.edu.tr

Özet

Son yıllarda, disleksiye yönelik müdahale süreçlerinde teknoloji temelli yaklaşımlar giderek önem kazanmış; özellikle artırılmış gerçeklik (AR) teknolojisi bu alanda en yenilikçi araçlardan biri olarak öne çıkmıştır. AR, sanal içerikleri gerçek ortamla bütünleştirerek etkileşimli öğrenme deneyimleri sunmakta ve disleksili bireylerin öğrenme süreçlerini destekleme potansiyeli taşımaktadır. Bu bildirinin amacı, Türkiye’de ve dünyada disleksiye yönelik geliştirilmiş artırılmış gerçeklik uygulamalarını kuramsal ve deneysel açıdan inceleyen çalışmaları derlemek ve bu çalışmaların bulgularını bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirmektir. Bu kapsamda ulusal ve uluslararası literatürde yer alan çalışmalar incelenecek; çalışmaların yöntemsel özellikleri, kullanılan AR uygulama türleri, hedef beceriler ve elde edilen sonuçlar karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir.

Bu çalışma, artırılmış gerçeklik teknolojisinin disleksi üzerindeki etkisini inceleyen araştırmaları sistemik biçimde derlemeyi amaçlayan bir sistemik derleme olarak desenlenmiştir. Çalışma sürecinde literatür taraması ve veri seçimi aşamaları PRISMA 2020 yönergeleri doğrultusunda yürütülmektedir. Derlemeye dahil edilecek çalışmaların belirlenmesinde önceden tanımlanmış dahil etme ve dışlama kriterleri esas alınmıştır. Araştırma kapsamında Web of Science, Scopus, ProQuest ve Google Scholar veri tabanlarında sistemik tarama gerçekleştirilmektedir. Tarama sürecinde “artırılmış gerçeklik”, “disleksi”, “öğrenme güçlüğü” ve “deneysel çalışma” gibi anahtar kelimeler kullanılarak ulusal ve uluslararası çalışmalar belirlenmektedir. Veri toplama süreci çok aşamalı bir eleme yöntemiyle yürütülmekte ve çalışmaların seçimi sistemik bir akış diyagramı ile raporlanmaktadır.

Analize dahil edilecek çalışmalar, çalışma sayısı ve veri yapısına bağlı olarak çok aşamalı bir analiz süreciyle değerlendirilecektir. Öncelikle tüm çalışmalar; araştırma deseni, örneklem özellikleri, kullanılan artırılmış gerçeklik uygulamaları ve elde edilen bulgular açısından betimsel ve tematik içerik analizi ile incelenecektir. Meta-analiz için yeterli sayıda (genellikle ≥ 10) ve karşılaştırılabilir veri sunan çalışma bulunması durumunda, etki büyüklükleri Hedges’ g katsayısı kullanılarak hesaplanacak; çalışmalar arası farklılıklar Q testi ve I^2 istatistiği ile değerlendirilecektir. Ayrıca uygun durumlarda rastgele etkiler modeli kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Disleksi, Artırılmış Gerçeklik, Okuma Güçlüğü

Augmented Reality Technology in Dyslexia Interventions: A Systematic Review of Theoretical and Empirical Evidence

Selva Bakkaloğlu

Abstract

In recent years, technology-based approaches have gained increasing importance in dyslexia intervention processes; in particular, augmented reality (AR) technology has emerged as one of the most innovative tools in this field. AR integrates virtual content with the real environment to provide interactive learning experiences and holds the potential to support the learning processes of individuals with dyslexia. The aim of this paper is to compile studies that theoretically and experimentally examine augmented reality applications developed for dyslexia in Turkey and worldwide, and to evaluate the findings of these studies from a comprehensive perspective. In this context, studies in the national and international literature will be reviewed; the methodological characteristics of the studies, the types of AR applications used, the target skills, and the results obtained will be analyzed comparatively. The study is designed as a systematic review aimed at systematically compiling research examining the effects of AR technology on dyslexia. Throughout the study process, the literature review and data selection phases are being conducted in accordance with the PRISMA 2020 guidelines. Predefined inclusion and exclusion criteria were used to determine which studies to include in the review. As part of the research, a systematic search is being conducted in the Web of Science, Scopus, ProQuest, and Google Scholar databases. During the search process, national and international studies are identified using keywords such as “augmented reality,” “dyslexia,” “learning disabilities,” and “experimental study.” The data collection process will be conducted using a multi-stage screening method, and the selection of studies will be reported using a systematic flowchart. The studies to be included in the analysis will be evaluated through a multi-stage analysis process, depending on the number of studies and the data structure. First, all studies will be examined using descriptive and thematic content analysis in terms of research design, sample characteristics, augmented reality applications used, and findings obtained. If a sufficient number of studies (generally ≥ 10) providing comparable data are available for the meta-analysis, effect sizes will be calculated using Hedges' g ; differences between studies will be assessed using the Q test and the I^2 statistic. Additionally, a random-effects model will be used when appropriate. However, if the number of included studies is limited (particularly

Keywords: Dyslexia, Augmented Reality, Reading Difficulty

Okul Bahçesinden Hikâyeye: Yapay Zekâ Destekli Bir Öğrenme Sürecinin İncelenmesi

Fatma Cengiz Çabuk ^{1,*}, Aytunç Erbaş ², Serap Şimşek Özel ², Yeşim Türkmen Gülle ³ & Sibel Erol ²

¹*Başakşehir Sezai Karakoç Bilim ve Sanat Merkezi, fmcngzcbk@gmail.com*

²*Altınyıldız İlkokulu*

³*Bağcılar Bilim ve Sanat Merkezi*

Özet

Bu çalışma, ilkokul öğrencilerinin fen, dil ve görsel ifade alanlarının doğal bir öğrenme süreci içinde bir araya geldiği okul bahçesi deneyimlerini temel alan yapay zekâ destekli hikâye üretim modelinin (YAZÜM) farklı öğrenme ortamlarında uygulanma sürecini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, iki Bilim ve Sanat Merkezi (BİLSEM) sınıfı ve üç genel eğitim sınıfında yürütülmekte olup, dört haftalık bir uygulama süreci olarak tasarlanmıştır.

Uygulama sürecinde öğrencilerin okul bahçesinde gerçekleştirdikleri gözlemlerden hareketle zihin haritaları oluşturmaları, bu verilerden yola çıkarak hikâye fikirleri geliştirmeleri ve yapay zekâ araçlarını fikir üretme, alternatif senaryo geliştirme ve metin zenginleştirme amacıyla kullanmaları planlanmaktadır. Süreç boyunca öğrencilerin ürünleri aşamalı olarak geliştirilerek başlangıç taslakları, yapay zekâ destekli ara ürünler ve yeniden yazılmış son metinler üzerinden ilerlemeleri sağlanacaktır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden çoklu durum çalışması deseni benimsenmiş olup, veri toplama araçları olarak öğrenci ürünleri, haftalık gözlem formları, öğrenci ve öğretmen yansıtma formları ile öğretmen görüşleri kullanılacaktır. Elde edilecek veriler içerik analizi yöntemlerinden betimsel içerik analizi yöntemiyle çözümlenecek ve kodlama süreci iki bağımsız araştırmacı tarafından gerçekleştirilerek güvenirlik sağlanacaktır. Ayrıca destekleyici olarak içerik karşılaştırması da yapılacaktır.

Bu çalışmanın, yapay zekâ destekli öğrenme süreçlerinin öğrencilerin özgün düşünme ve bilişsel derinlik üzerindeki etkilerini süreç temelli olarak ortaya koyması ve farklı öğrenme ortamlarında uygulanabilirliğine ilişkin nitel bulgular sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Disiplinlerarası Öğrenme, Mekân Temelli Öğrenme, Hikâye Üretimi, İlkokul Eğitimi, Nitel Araştırma

From the Schoolyard to the Story: An Examination of an AI-Supported Learning Process

Fatma Cengiz Çabuk ^{1,*}, Aytunç Erbaş ², Serap Şimşek Özel ², Yeşim Türkmen Güle ³
& Sibel Erol ²

Abstract

This study aims to examine the implementation process of an AI-supported story-generation model (YAZÜM)—which is based on schoolyard experiences where elementary school students' science, language, and visual expression skills converge within a natural learning process—across different learning environments. The research is being conducted in two Science and Art Center (BİLSEM) classes and three general education classes and is designed as a four-week implementation process.

During the implementation process, students are expected to create mind maps based on their observations in the schoolyard, develop story ideas from these observations, and use AI tools for idea generation, developing alternative scenarios, and text enrichment. Throughout the process, students' work will be developed in stages, progressing from initial drafts to AI-assisted intermediate products and finally to revised final texts.

The study adopts a multiple case study design among qualitative research methods, and student products, weekly observation forms, student and teacher reflection forms, and teacher interviews will be used as data collection tools. The data obtained will be analyzed using descriptive content analysis, one of the content analysis methods, and the coding process will be conducted by two independent researchers to ensure reliability. Additionally, content comparison will be performed as a supplementary method.

This study is expected to reveal the effects of AI-supported learning processes on students' original thinking and cognitive depth from a process-based perspective and to present qualitative findings regarding their applicability in different learning environments.

Keywords: Artificial Intelligence, Interdisciplinary Learning, Place-Based Learning, Storytelling, Elementary Education, Qualitative Research

Öğretimi Kim Planlamalı? Sınıf Öğretmenleri, Öğretmen Adayları ve Yapay Zekâ Tarafından Geliştirilen Ders Planlarının Karşılaştırmalı Bir Durum Analizi

Uğur Gezer¹ & Birsen Sargın^{1,*}

¹Yozgat Bozok Üniversitesi, birsen.sargin@yobu.edu.tr

Özet

Yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin gelişimi, özellikle son yıllarda eğitim alanında önemli dönüşümlere yol açmıştır. 1950’li yıllardan itibaren gelişen yapay zekâ uygulamaları günümüzde sanal öğrenme asistanları, kişiselleştirilmiş öğrenme sistemleri ve otomatik geri bildirim mekanizmaları gibi uygulamalar aracılığıyla eğitim süreçlerine entegre edilmektedir (Chan & Tsi, 2023; Popenici & Kerr, 2017). YZ sistemleri öğrencilerin bireysel özelliklerine uygun içerikler sunarak öğrenme süreçlerini desteklemekte, öğrenme verilerini analiz ederek öğretim materyallerini uyarlayabilmekte ve öğrenme ortamlarını daha etkili ve kapsayıcı hale getirebilmektedir (Aşık ve ark., 2023; Temur, 2024). Bununla birlikte öğretmenler açısından YZ; otomatik değerlendirme, geri bildirim sağlama, öğretim materyali geliştirme ve öğrenme süreçlerinin izlenmesi gibi alanlarda destek sunarak öğretim süreçlerinin daha verimli yürütülmesine katkı sağlayabilmektedir (Öksüz Gül, 2024; Huang ve ark., 2023). YZ’nin eğitimde kullanımına yönelik çalışmalar incelendiğinde araştırmaların büyük ölçüde ölçme ve değerlendirme süreçleri üzerine yoğunlaştığı görülmektedir. Ancak öğretim süreci bütüncül bir yapıya sahip olup, hedeflerin belirlenmesi, içerik seçimi, öğretim strateji ve yöntemlerinin planlanması, materyal geliştirme ve değerlendirme gibi birbirini tamamlayan öğelerden oluşmaktadır (Bloom, 1976). Bu nedenle öğretimin planlanması sürecinin bütüncül biçimde ele alınması önem taşımaktadır. Öğretmen adayları için ders planı hazırlama becerisi pedagojik yeterliğin önemli göstergelerinden biri olarak kabul edilmektedir (König ve ark., 2020). Türkiye’de 2024 yılı itibariyle yürürlüğe giren Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde öğretmenlerin bilgi, beceri ve değer odaklı bütüncül bir öğretim anlayışına dayalı ders planları oluşturmaları önem taşımaktadır (MEB, 2024). Araştırmada sınıf öğretmenleri, sınıf öğretmeni adayları ile yapay zekâ araçlarının Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’ne uygun şekilde hazırladığı ders planlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışmasına göre desenlenmiştir. Çalışma grubu 6 sınıf öğretmeni ve 12 sınıf öğretmeni adayından oluşmaktadır. Ders planı hazırlamaya yönelik kullanılacak yapay zeka platformları ise Chatgpt, Gemini ve Madlen şeklindedir. Araştırmacılar tarafından oluşturulan Maarif Modeline uygun ders planı hazırlama yönergesi ve şablonu doğrultusunda veriler toplanacaktır. Ders planları, araştırmacılar tarafından geliştirilen Maarif Modeli Ders Planı Değerlendirme Rubriği ile incelenecek olup veriler karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir. Araştırmadan elde edilecek bulguların, Maarif Modeline yönelik öğretimin planlanması sürecinde yapay zekânın ve öğretmen adaylarının potansiyelini ortaya koyarak alan yazındaki sınırlı çalışmalara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, öğretimin planlanması, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, sınıf eğitimi

Who Should Plan Instruction? A Comparative Case Study of Lesson Plans Developed by Classroom Teachers, Teacher Candidates, and Artificial Intelligence

Uğur Gezer¹ & Birsen Sargın^{1,*}

Abstract

The development of artificial intelligence (AI) technologies has led to significant transformations in the field of education, particularly in recent years. AI applications, which have been developing since the 1950s, are now being integrated into educational processes through tools such as virtual learning assistants, personalized learning systems, and automated feedback mechanisms (Chan & Tsi, 2023; Popenici & Kerr, 2017). AI systems support learning processes by providing content tailored to students' individual characteristics, adapt instructional materials by analyzing learning data, and make learning environments more effective and inclusive (Aşık et al., 2023; Temur, 2024). Furthermore, from the teachers' perspective, AI can contribute to more efficient teaching processes by providing support in areas such as automated assessment, providing feedback, developing instructional materials, and monitoring learning processes (Öksüz Gül, 2024; Huang et al., 2023). When examining studies on the use of AI in education, it is evident that research has largely focused on assessment and evaluation processes. However, the teaching process has a holistic structure and consists of interrelated elements such as goal setting, content selection, planning of teaching strategies and methods, material development, and assessment (Bloom, 1976). Therefore, it is important to address the planning of instruction in a holistic manner.

The ability to prepare lesson plans is recognized as one of the key indicators of pedagogical competence for prospective teachers (König et al., 2020). Under the Turkey Century Education Model, which came into effect in 2024, it is important for teachers to create lesson plans based on a holistic teaching approach focused on knowledge, skills, and values (MEB, 2024). The study aims to comparatively examine lesson plans prepared by classroom teachers and prospective classroom teachers, as well as those generated by artificial intelligence tools, to assess their alignment with the Turkey Century Education Model. The study is designed as a case study, one of the qualitative research methods. The study group consists of 6 classroom teachers and 12 prospective classroom teachers. The artificial intelligence platforms to be used for lesson plan preparation are ChatGPT, Gemini, and Madlen. Data will be collected in accordance with the guidelines and template for preparing lesson plans aligned with the Education Model, developed by the researchers. The lesson plans will be analyzed using the Maarif Model Lesson Plan Evaluation Rubric developed by the researchers, and the data will be analyzed comparatively. It is expected that the findings from this study will contribute to the limited existing

literature by highlighting the potential of artificial intelligence and teacher candidates in the process of planning instruction based on the Maarif Model.

Keywords: Artificial intelligence, instructional planning, the Turkey Century Education Model(Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli), classroom instruction

Öğretmen Adaylarında Üretken Yapay Zekâ Okuryazarlığı, Etik Ve Sosyal Risk Farkındalığı ve Tutumlar Arasındaki İlişkiler: Yapısal Eşitlik Modellemesi

Onur Batmaz¹ & Birsen Sargın^{1,*}

¹Yozgat Bozok Üniversitesi, birsen.sargin@yobu.edu.tr

Özet

Üretken yapay zekâ (ÜYZ) eğitimde fırsatları ve mahremiyet, doğruluk, akademik dürüstlük gibi riskleri aynı anda barındırmaktadır (UNESCO, 2025). Sunduğu fırsatlar arasında bireyselleştirilmiş öğrenme kapasitesiyle ders içeriklerinin öğrenciye özgü olarak planlanabilmesi ve öğretmen rolünü bilgi aktarıcı olmaktan öğrenmeyi kolaylaştırıcı olmaya doğru şekillendirmesi sayılabilir (Chan & Tsi, 2023; Oh & Ahn, 2024). ÜYZ ile öğretmenler anlık geri bildirimler verebilmekte, ölçme ve değerlendirme süreçlerini yürütebilmekte, öğrencilerinin öğrenme süreçlerini daha kolay biçimde takip edebilmekte, öğretim dışındaki diğer görevlerini daha etkili yürütülebilmektedir (Demir Dülger & Gümüşeli, 2023; Akyel ve Tur, 2024). Nitekim yapay zekâ teknolojilerinin öğretmen yetiştirme programlarına dahil edilerek öğretmen adaylarının dijital yeterliklerinin ve tekno-pedagojik tutum ve yetkinliklerinin geliştirilmesi ise kritik bir gereklilik olarak görülmektedir (Yang ve Bai, 2020; Ertmer & Ottenbreit-Leftwich, 2010). Bu bağlamda öğretmen adaylarının üretken yapay zekâ okuryazarlığı, etik ve sosyal risk farkındalığı ile üretken yapay zekâya yönelik tutumları arasındaki ilişkilerin ortaya konulması, eğitimde yapay zekâ kullanımına yönelik politika ve uygulamaların geliştirilmesine katkı sağlayacaktır. Zira ÜYZ okuryazarlığının yanı sıra bu teknolojiye yönelik pozitif tutumlar ilgili teknolojilerin hızla benimsenip kullanılmasına olanak tanırken negatif tutumlar ise teknolojiye karşı direnç yaratmakta ve ÜYZ'nin etkin kullanımını engelleyebilmektedir (Teo, 2010; Chen vd., 2020). Ancak ÜYZ kullanımda dikkat edilmesi gereken etik hususlar da bulunmaktadır. ÜYZ tarafından oluşturulan içerikler kimi durumlarda çeşitli önyargılara veya yanıltıcı bilgilere sahip olabilmektedir (Weinberg, 2022). Özellikle ÜYZ'nin bilgi üretme biçiminin gelişmeye açık olması aynı zamanda bireylerin ÜYZ üzerinden elde ettikleri bilgileri kullanma biçimi önemli etik riskler olarak görülmektedir (Harrer, 2023). Ayrıca UNESCO tarafından yayımlanan küresel rehberlerde de eğitimde yapay zekâ kullanımında etik ilkelerin önemine güçlü biçimde vurgu yapılmaktadır (Miao ve Holmes, 2023). Bu bağlamda öğretmen adaylarının bu teknolojilere yönelik bilgi, farkındalık ve tutumlarının incelenmesini önem taşımaktadır. Öğretmen adayları gelecekte eğitim sisteminin önemli aktörleri olacağı için, onların üretken yapay zekâ okuryazarlığı düzeyleri ve bu teknolojilere yönelik etik farkındalıkları eğitim süreçlerinin niteliğini doğrudan etkileyebilecektir.

Bu araştırmada ise öğretmen adaylarının üretken yapay zekâya yönelik okuryazarlık, etik ve sosyal risk farkındalığı ile tutum değişkeni arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülecektir. Araştırmanın örneklemini,

uygun örnekleme yöntemiyle belirlenen, üç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir devlet  niversitesinin eēitim fakültesinde  ērenim gören ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden  ēretmen adayları oluşturacaktır. Araştırmada veri toplamak amacıyla üretken yapay zekâ okuryazarlıēı (Gokcearslan vd., 2024), üretken yapay zekâya yönelik etik ve sosyal risk farkındalıēı (Gokcearslan vd., 2025) ve üretken yapay zekâya yönelik tutum (Marengo vd., 2025)  l ekleri kullanılacaktır. Elde edilen veriler doērulayıcı faktör analizi, korelasyon analizi ve yapısal eşitlik modellemesi kullanılarak analiz edilecektir. Modelin uygunluēu χ^2/df , RMSEA, CFI, TLI ve GFI gibi uyum indeksleri dikkate alınarak deēerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler:  retken yapay zekâ, tutum, okuryazarlık, etik farkındalık

Relationships Between Generative Artificial Intelligence Literacy, Ethical And Social Risk Awareness, and Attitudes Among Prospective Teachers: Structural Equivalence Modeling

Onur Batmaz¹ & Birsen Sargın^{1,*}

Abstract

Generative artificial intelligence (GenAI) presents both opportunities in education and risks related to privacy, accuracy, and academic integrity (UNESCO, 2025). Among its key advantages are the ability to personalize learning by tailoring instructional content to individual students and to shift the teacher's role from knowledge transmission to learning facilitation (Chan & Tsi, 2023; Oh & Ahn, 2024). Additionally, GenAI enables teachers to provide instant feedback, conduct assessments, monitor student progress, and manage non-instructional tasks more efficiently (Demir Dülger & Gümüşeli, 2023; Akyel & Tur, 2024). Accordingly, integrating artificial intelligence technologies into teacher education programs is considered essential for developing preservice teachers' digital competencies and techno-pedagogical skills (Yang & Bai, 2020; Ertmer & Ottenbreit-Leftwich, 2010).

In this context, examining the relationships among preservice teachers' GenAI literacy, their awareness of ethical and social risks, and their attitudes toward GenAI can contribute to the development of effective educational policies and practices. Positive attitudes toward GenAI facilitate its adoption and use, whereas negative attitudes may lead to resistance and hinder its effective implementation (Teo, 2010; Chen et al., 2020). However, ethical considerations remain critical. GenAI-generated content may include biases or misleading information (Weinberg, 2022), and the evolving nature of AI-generated knowledge, along with how individuals use such information, constitutes a significant ethical concern (Harrer, 2023). Moreover, UNESCO guidelines emphasize the importance of ethical principles in the use of artificial intelligence in education (Miao & Holmes, 2023). Given that preservice teachers will play a key role in future education systems, their levels of GenAI literacy and ethical awareness are likely to directly influence the quality of educational processes.

This study aims to examine the relationships among preservice teachers' generative artificial intelligence literacy, their awareness of ethical and social risks, and their attitudes toward GenAI. The study will employ a correlational survey model within the framework of quantitative research methods. The sample will consist of preservice teachers studying at the faculty of education of a public university in the Central Anatolia Region, selected through convenience sampling and participating voluntarily. Data will be collected using scales measuring generative artificial intelligence literacy (Gokcearslan et al., 2024), awareness of ethical and social risks (Gokcearslan et al., 2025), and attitudes toward GenAI (Marengo et al., 2025). The data will be analyzed using confirmatory factor analysis, correlation analysis, and

structural equation modeling. Model fit will be evaluated based on indices such as χ^2/df , RMSEA, CFI, TLI, and GFI.

Keywords: Generative artificial intelligence, attitude, literacy, ethical awareness

Yapay Zeka Destekli Sesli Kitapların İlkokul Okuma Becerilerine Etkisi

Betül Çevik Taşdemir

Fmv Özel Işık İlkokulu, btlcevik1@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, yapay zeka destekli sesli kitapların ilkokul öğrencilerinin okuma becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. İlkokul düzeyinde öğrencilerin okuma akıcılığı ve okuduğunu anlama becerilerinde yaşanan güçlükler, eğitimde önemli bir problem alanı olarak görülmektedir. Geleneksel öğretim yöntemlerinin her öğrencinin bireysel öğrenme ihtiyacına yeterince cevap verememesi, teknoloji destekli uygulamaların eğitim ortamlarına entegrasyonunu gerekli kılmaktadır.

Bu çalışma derleme türünde olup, yapay zeka, sesli kitaplar ve okuma becerileri ile ilgili ulusal ve uluslararası literatür incelenerek hazırlanmıştır. Bu kapsamda yapay zeka destekli öğrenme ortamları, sesli kitap kullanımının eğitimdeki yeri ve okuma becerilerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar analiz edilmiştir.

Literatür bulguları, yapay zeka destekli sesli kitapların öğrencilerin okuma akıcılığı ve okuduğunu anlama becerilerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca bu tür uygulamaların öğrencilerin öğrenme motivasyonunu artırdığı ve bireyselleştirilmiş öğrenme süreçlerine katkı sağladığı belirlenmiştir.

Sonuç olarak, yapay zeka destekli sesli kitapların ilkokul düzeyinde okuma öğretimini destekleyen yenilikçi bir araç olduğu ve teknoloji destekli uygulamaların eğitim süreçlerine entegre edilmesinin önemli olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka destekli öğrenme, sesli kitap, okuma akıcılığı, okuduğunu anlama, ilkokul öğrencileri, teknoloji destekli eğitim

The Impact of AI-Supported Audiobooks on the Reading Skills of Primary School Students

Betül Çevik Taşdemir

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of AI-supported audiobooks on the reading skills of primary school students. Difficulties in reading fluency and reading comprehension at the primary school level are considered a significant problem in education. The inability of traditional teaching methods to adequately address individual learning needs highlights the necessity of integrating technology-supported applications into educational environments.

This study is designed as a literature review and is based on the analysis of national and international studies related to artificial intelligence, audiobooks, and reading skills. Within this context, AI-supported learning environments, the role of audiobooks in education, and studies on the development of reading skills were examined.

The findings of the literature indicate that AI-supported audiobooks have positive effects on students' reading fluency and reading comprehension. In addition, such applications increase students' motivation and contribute to personalized learning processes.

As a result, AI-supported audiobooks can be considered as an innovative tool that supports reading instruction at the primary school level, and the integration of technology-supported applications into educational processes is recommended.

Keywords: Artificial intelligence-supported learning, audiobooks, reading fluency, reading comprehension, primary school students, technology-enhanced education

İlkokul Öğrencilerinde Bilgi İşlemsel Düşünme, Dijital Yeterlilik ve Yapay Zekâ Tutumu Arasındaki İlişki

Muhammet Hüzeyfe Şen ^{1,*} & Mustafa Erol ²

¹*Yıldız Teknik Üniversitesi, senhuzeyfe889@gmail.com*

²*Yıldız Teknik Üniversitesi, merol@yildiz.edu.tr*

Özet

Dijital teknolojilerin ilkökul düzeyindeki görünürlüğüne artması, öğrencilerin yalnızca teknolojiye erişimini değil aynı zamanda dijital araçları amaçlı kullanma becerilerini, problem çözme süreçlerini ve yeni teknolojilere yönelik tutumlarını da eğitim açısından önemli bir tartışma alanına dönüştürmektedir. Bu bağlamda çalışmada, ilkökul öğrencilerinin bilgi işlemsel düşünme, dijital yeterlilik ve yapay zekâ tutumu düzeyleri arasındaki ilişkinin ortaya konulması amaçlanacaktır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama deseni ile yürütülecektir. Çalışma grubunu, uygun örnekleme yöntemiyle seçilen ilkökul öğrencileri oluşturacaktır. Veriler bilgi işlemsel düşünme, dijital yeterlilik ve yapay zekâ tutumunu ölçmeye yönelik ölçekler ile demografik değişkenleri içeren kişisel bilgi formu aracılığıyla toplanacaktır. Veri toplama sürecinden önce gerekli etik kurul ve kurum izinleri alınacaktır. Elde edilecek veriler üzerinde öncelikle eksik veri ve aykırı değer incelemeleri yapılacak ardından ölçeklerin güvenirlikleri hesaplanacaktır. Değişkenler arası ilişkiler korelasyon analizi ile incelenecek, gerekli koşullar sağlandığında yordayıcı ilişkiler regresyon analizleri ile test edilecektir. Araştırma sonucunda, bilgi işlemsel düşünme ve dijital yeterlilik düzeylerinin yapay zekâ tutumu ile anlamlı ilişkiler göstereceği, özellikle dijital yeterliliğin, öğrencilerin yapay zekâyâ yönelik tutumlarının biçimlenmesinde açıklayıcı bir değişken olacağı düşünülmektedir. Çalışmanın, ilkökul düzeyinde dijital beceriler ile yapay zekâ tutumu arasındaki ilişkiyi görünür kılarak program geliştirme ve sınıf içi uygulamalara yönelik öneriler üreteceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi işlemsel düşünme, dijital yeterlilik, yapay zekâ tutumu, ilişkisel tarama

The Relationship Between Computational Thinking, Digital Competence, and Attitudes Towards Artificial Intelligence in Primary School Students

Muhammet Hüzeyfe Şen ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

The increasing visibility of digital technologies at the primary school level has transformed not only students' access to technology but also their ability to use digital tools purposefully, their problem-solving processes, and their attitudes towards new technologies into a significant area of discussion in education. In this context, this study aims to reveal the relationship between the levels of computational thinking, digital competence, and attitudes towards artificial intelligence in primary school students. The research will be conducted using a correlational survey design, one of the quantitative research methods. The study group will consist of primary school students selected using an appropriate sampling method. Data will be collected through scales designed to measure computational thinking, digital competence, and attitudes towards artificial intelligence, as well as a personal information form containing demographic variables. Necessary ethical committee and institutional permissions will be obtained before the data collection process. First, missing data and outlier value analyses will be performed on the obtained data, and then the reliability of the scales will be calculated. Relationships between variables will be examined with correlation analysis, and when the necessary conditions are met, predictive relationships will be tested with regression analyses. The research results suggest that computational thinking and digital competence levels will show significant relationships with attitudes towards artificial intelligence, and that digital competence, in particular, will be an explanatory variable in shaping students' attitudes towards artificial intelligence. It is anticipated that the study will reveal the relationship between digital skills and attitudes towards artificial intelligence at the primary school level, generating suggestions for curriculum development and classroom applications.

Keywords: Computational thinking, digital competence, attitudes towards artificial intelligence, correlational survey

Hayat Bilgisi Dersinde Kullanılan Etkileşimli Dijital Araçlara İlişkin Sınıf Öğretmeni Görüşleri

Fıgen Yıldırım

Kilis 7 Aralık Üniversitesi, figenyildirim@kilis.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin Hayat Bilgisi dersinde kullanılan etkileşimli dijital araçlara ilişkin görüşlerini incelemektir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı kapsamında durum çalışması deseni ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Çalışma grubunu farklı yaş, kıdem ve sınıf düzeylerinde görev yapan toplam 17 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma bulguları, öğretmenlerin önemli bir bölümünün dijital araçlar hakkında orta ve yüksek düzeyde bilgi sahibi olduklarını göstermektedir. Öğretmenlerin en sık kullandıkları araçlar arasında Kahoot!, Quizlet, Padlet, Canva, Scratch, YouTube ve Wordwall yer almaktadır.

Katılımcı görüşlerine göre bu araçlar, öğrencilerin derse aktif katılımını artırmakta, öğrenmeyi eğlenceli hâle getirmekte, soyut kavramların somutlaştırılmasını sağlamakta ve kalıcı öğrenmeye katkı sunmaktadır. Ayrıca öğretmenler, dijital araçların öğrencilerin akademik başarıları ve derse yönelik tutumları üzerinde olumlu etkiler oluşturduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte internet bağlantısı, teknik altyapı yetersizlikleri, kalabalık sınıf ortamı ve bazı uygulamaların kullanımındaki karmaşıklık gibi çeşitli sorunların yaşandığı da ifade edilmiştir.

Sonuç olarak, etkileşimli dijital araçların Hayat Bilgisi öğretiminde öğrenci katılımı, motivasyon ve akademik başarı üzerinde önemli katkılar sunduğu; ancak öğretmenlerin bu araçları daha etkili kullanabilmeleri için hizmet içi eğitimlerin ve teknolojik altyapının güçlendirilmesinin gerekli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi dersi, dijital araçlar, sınıf öğretmeni, öğretmen görüşleri

Primary School Teachers' Views on Interactive Digital Tools Used in Life Science Courses

Figen Yıldırım

Abstract

This study aims to examine primary school teachers' views on the interactive digital tools used in Life Science courses. The research was conducted within the framework of a qualitative research approach using a case study design. A semi-structured interview form was used as the data collection tool. The study group consisted of 17 primary school teachers working at different grade levels with varying ages and professional experience.

The findings revealed that a considerable number of the participants perceived themselves as having a moderate to high level of knowledge regarding digital tools. Among the most frequently used tools were Kahoot!, Quizlet, Padlet, Canva, Scratch, YouTube, and Wordwall.

According to the participants, these tools increase students' active participation in the lesson, make learning more enjoyable, help concretize abstract concepts, and contribute to permanent learning. The teachers also emphasized that interactive digital tools positively influence students' academic achievement and attitudes toward the course. However, several challenges were identified, including internet connectivity problems, inadequate technological infrastructure, crowded classrooms, and the complexity of some applications.

In conclusion, the findings indicate that interactive digital tools make significant contributions to student engagement, motivation, and academic achievement in Life Science teaching. Nevertheless, strengthening technological infrastructure and providing in-service professional development opportunities for teachers are considered essential for more effective integration of these tools into the teaching process.

Keywords: Life Science course, interactive digital tools, primary school teachers, teacher perceptions, academic achievement

Sınıf Öğretmenlerinin Kodlama Eğitimine Yönelik Görüşleri

Yaren Filiz Karasu Ayaz

Karadere İlkokulu, yarenfiliz082@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin kodlama ve robotik kodlama eğitimine yönelik görüşlerini, bilgi düzeylerini, uygulama deneyimlerini ve bu sürece ilişkin algılarını ortaya koymaktır. Günümüzde erken yaşta kodlama eğitimi, öğrencilerin problem çözme, analitik düşünme, yaratıcılık ve 21. yüzyıl becerilerini geliştirmede önemli bir araç olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak, alan yazın temel alınarak geliştirilen ve öğretmenlerin kodlama eğitimine ilişkin algı, tutum, yeterlik, uygulama ve karşılaşılan zorluklara yönelik görüşlerini belirlemeyi amaçlayan bir görüşme formu hazırlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu farklı kıdem ve deneyim düzeylerine sahip sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Görüşme formunda öğretmenlerin kodlama kavramına ilişkin bilgi düzeyleri, blok tabanlı kodlama ve robotik uygulamalara yönelik farkındalıkları, sınıf içi uygulama deneyimleri ve bu süreçte karşılaştıkları güçlükler detaylı olarak incelenmektedir. Ayrıca öğretmenlerin kodlama eğitimine yönelik tutumları, bu alandaki öz yeterlik algıları, teknolojik pedagojik alan bilgisi bağlamındaki değerlendirmeleri ve bu alana yönelik hizmet içi eğitim ihtiyaçları da araştırma kapsamında ele alınmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin içerik analizi yöntemiyle çözümlenmesi planlanmaktadır. Bu kapsamda öğretmen görüşlerinden elde edilen bulguların, kodlama eğitiminin ilkökul düzeyinde uygulanabilirliğine, mevcut eksikliklere ve geliştirilmesi gereken yönlerle ışık tutması beklenmektedir. Sonuç olarak öğretmenler kodlama eğitimini faydalı bulmakta ancak bilgi ve becerilerinin bu alanda sınırlı olduğu sonucunda ulaşılmıştır. Bununla birlikte sınıf içi uygulamalarda materyal eksikliğinin önemli bir sorun olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın, öğretmen eğitim programlarının geliştirilmesine katkı sağlaması, eğitim politikalarına yön vermesi ve kodlama eğitiminin erken yaşlarda daha etkili ve sistematik bir şekilde yaygınlaştırılmasına destek olması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: STEM, blok tabanlı kodlama, ilkökul

Primary School Teachers' Perspectives on Coding Education

Yaren Filiz Karasu Ayaz

Abstract

The aim of this study is to reveal the opinions, knowledge levels, application experiences, and perceptions of classroom teachers regarding coding and robotic coding education. Today, coding education at an early age is considered an important tool in developing students' problem-solving, analytical thinking, creativity, and 21st-century skills. In this direction, a semi-structured interview technique, one of the qualitative research methods, was used in the study. As a data collection tool, an interview form was developed based on the literature, aiming to determine teachers' perceptions, attitudes, competencies, practices, and the difficulties they encounter regarding coding education. The study group of the research consists of classroom teachers with different levels of seniority and experience.

In the interview form, teachers' knowledge levels about the concept of coding, their awareness of block-based coding and robotic applications, their classroom practices, and the difficulties they encounter in this process are examined in detail. In addition, teachers' attitudes towards coding education, their self-efficacy perceptions in this field, their evaluations within the context of technological pedagogical content knowledge, and their in-service training needs in this area are also addressed within the scope of the research. It is planned to analyze the data obtained in the study using the content analysis method. In this context, it has been concluded that teachers find coding education beneficial; however, their knowledge and skills in this field are limited. In addition, it has been concluded that the lack of materials is an important problem in classroom practices. The study aims to contribute to the development of teacher education programs, guide educational policies, and support the more effective and systematic dissemination of coding education at early ages.

Keywords: STEM, block-based coding, primary school

Çocuklar için Felsefe (P4C) Temelli Diyaloglar Aracılığıyla Yapay Zekâ Etiğine Yönelik Öğrenci Muhakemesinin İncelenmesi: İlkokul Düzeyinde Bir Eylem Araştırması

Tolga Topcubaşı¹ & Gamze Üstünsoy^{2,*}

¹*Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi*

²*Ege Üniversitesi, gamze74ustunsoy@gmail.com*

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim ortamlarında giderek yaygınlaşması, bu teknolojilerin yalnızca kullanım becerilerinin değil, aynı zamanda etik boyutlarının da erken yaşlardan itibaren ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu bağlamda, öğrencilerin yapay zekâyâ yönelik eleştirel, sorgulayıcı ve etik temelli düşünme becerilerinin desteklenmesi önem kazanmaktadır. Ancak ilkokul düzeyinde yapay zekâ etiğinin öğretimine yönelik uygulamaya dayalı ve yapılandırılmış çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, Çocuklar için Felsefe (P4C) yaklaşımı temelinde yapılandırılan diyalogik öğrenme süreçlerinde ilkokul öğrencilerinin yapay zekâ etiğine yönelik muhakeme süreçlerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ele alınmış olup eylem araştırması yöntemi ile yürütülmüştür. Çalışma, öğretim sürecine doğrudan müdahale edilerek öğrencilerin yapay zekâ etiğine yönelik muhakeme süreçlerinin geliştirilmesini ve bu sürecin sistematik olarak incelenmesini amaçlayan sınıf temelli uygulayıcı (pratik) eylem araştırması deseni kapsamında gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu, Üsküdar ilçesinde yer alan bir devlet okulunda öğrenim gören 20 ilkokul öğrencisinden oluşmaktadır. Araştırma süreci, yapay zekâ etiğine ilişkin sekiz temel boyut (adalet, şeffaflık, sorumluluk, mahremiyet, güvenlik, insan denetimi, çocuk hakları ve kapsayıcılık) doğrultusunda yapılandırılan 8 haftalık bir uygulamayı kapsamaktadır. Her hafta etik ikilemler içeren senaryolar üzerinden Çocuklar için Felsefe (P4C) temelli diyalogik tartışmalar yürütülmüş ve bu süreç çalışma yaprakları ile desteklenmiştir. Araştırmada veri toplama araçları olarak; sınıf içi iletişim kesitleri, ön algı- son algı anketi, öğrenci yansıtıcı günlükleri, çalışma yaprakları kullanılmıştır. Elde edilen veriler tematik analiz ve betimsel analiz teknikleri kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen bulgular, Çocuklar için Felsefe (P4C) temelli diyalogik öğrenme süreçlerinde öğrencilerin yapay zekâ etiğine yönelik düşüncelerinde belirli bir derinleşme yaşandığını, etik ikilemleri daha çok boyutlu ele alabildiklerini ve görüşlerini gerekçelendirme süreçlerinde çeşitlilik gösterdiklerini ortaya koymaktadır. Ayrıca öğrencilerin farklı bakış açılarını dikkate alarak düşüncelerini yeniden yapılandırabildikleri gözlemlenmiştir. Bununla birlikte, öğrencilerin başlangıçta daha çok doğru-yanlış ikiliği üzerinden değerlendirme yaparken, süreç ilerledikçe daha karmaşık etik değerlendirmelere yöneldikleri; özellikle adalet, mahremiyet ve insan denetimi boyutlarında daha belirgin farkındalık geliştirdikleri görülmüştür. Kapsayıcılık ve toplumsal etki boyutlarında ise öğrencilerin empati kurma ve farklı durumları dikkate alma eğilimlerinde artış gözlemlenmiştir. Bu

doğrultuda, çalışma kapsamında geliştirilen uygulama sürecinin, ilkokul düzeyinde yapay zekâ etiği eğitimine yönelik bağlama özgü bir uygulama örneği sunduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ etiği, Çocuklar için Felsefe (P4C) , Etik muhakeme, Argümantasyon , Eylem araştırması ,İlkokul eğitimi, Diyalojik öğrenme

An Examination of Student Reasoning Regarding AI Ethics Through Philosophy for Children (P4C)-Based Dialogues: An Action Research Study at the Elementary School Level

Tolga Topcubaşı¹ & Gamze Üstünsoy^{2,*}

Abstract

The increasing prevalence of artificial intelligence technologies in educational settings necessitates addressing not only the skills required to use these technologies but also their ethical dimensions from an early age. In this context, fostering students' critical, inquisitive, and ethics-based thinking skills regarding artificial intelligence has become increasingly important. However, it is observed that there are limited practice-based and structured studies on teaching AI ethics at the elementary school level. The aim of this study is to examine elementary school students' reasoning processes regarding AI ethics within dialogic learning processes structured on the Philosophy for Children (P4C) approach. The research was conducted within the framework of a qualitative research approach and implemented using the action research method. The study was carried out under the classroom-based practical action research design, which aims to develop students' reasoning processes regarding AI ethics through direct intervention in the teaching process and to systematically examine this process. The study group consists of 20 elementary school students attending a public school in the Üsküdar district.

The research process involves an 8-week program structured around eight core dimensions of AI ethics (justice, transparency, accountability, privacy, security, human oversight, children's rights, and inclusivity). Each week, dialogic discussions based on Philosophy for Children (P4C) were conducted using scenarios involving ethical dilemmas, and this process was supported by worksheets. Data collection tools used in the study included classroom communication excerpts, pre- and post-surveys, student reflective journals, and worksheets. The data obtained were analyzed using thematic and descriptive analysis techniques. The findings of the study reveal that in Philosophy for Children (P4C)-based dialogic learning processes, students experienced a certain deepening in their reflections on AI ethics, were able to address ethical dilemmas from multiple dimensions, and demonstrated diversity in their reasoning processes. Additionally, it was observed that students were able to restructure their thoughts by taking different perspectives into account.

However, while students initially tended to evaluate situations primarily through a true-false dichotomy, as the process progressed, they shifted toward more complex ethical evaluations; in particular, they developed a more pronounced awareness regarding the dimensions of justice, privacy, and human control. In terms of inclusivity and social impact, an increase was observed in students' tendency to empathize and consider diverse perspectives. In this regard, it can be said that the application process

developed within the scope of this study provides a context-specific example of artificial intelligence ethics education at the elementary school level.

Keywords: Ethics of Artificial Intelligence, Philosophy for Children (P4C), Ethical Reasoning, Argumentation, Action Research, Elementary Education, Dialogic Learning

Yapay Zekâ Desteği ile Oluşturulan Görsellerin İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Bilgi Verici Metinlerden Anlam Kurma Düzeylerine Etkisi

Emine Yargı ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, emine.yargi@std.yildiz.edu.tr

²Yıldız Teknik Üniversitesi, mbsrn@yildiz.edu.tr

Özet

Günümüzde yapay zekâ (YZ), eğitim süreçlerini dönüştüren ve öğrenme ortamlarını yeniden şekillendiren önemli bir teknoloji olarak öne çıkmaktadır. Özellikle büyük veri ve derin öğrenme temelli gelişmelerle birlikte YZ, yalnızca teknik alanlarda değil, eğitim başta olmak üzere pek çok disiplin üzerinde etkili bir araç hâline gelmiştir. Eğitim ortamlarında YZ’ nin kullanımı, öğrenme süreçlerinin bireyselleştirilmesi, materyallerin çeşitlendirilmesi ve öğrencilerin içerikle etkileşimlerinin artırılması açısından yeni olanaklar sunmaktadır. Eğitimde kullanılan materyallerin niteliği, öğrencilerin anlam kurma süreçleri üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda metinlerle birlikte sunulan görseller, öğrencilerin metni anlamlandırmalarını destekleyen önemli unsurlar arasında yer almaktadır. Ancak mevcut ders kitaplarında yer alan görsellerin çoğunlukla metnin yüzeysel anlamını desteklediği, metnin derin anlam katmanlarını yansıtmada yetersiz kaldığı belirtilmektedir. Özellikle yüksek kavramsal yoğunluğa ve soyut ilişkilere sahip olan bilgi verici metinlerde bu yetersizlik daha belirgin hale gelmekte; öğrencilerin karmaşık bilgileri zihinlerinde yapılandırması için gereken bilişsel destek sağlanamamaktadır. Bu noktada öğretmenler, üretken yapay zekâ araçlarını kullanarak bilgi verici metinlerin içeriğine uygun, kavramsal ağları somutlaştıran ve öğrencinin bilişsel düzeylerine göre uyarlanabilen görseller üretme imkânına sahip olabilmektedir. Bu durum, “Öğretmenlerin bilgi verici metinlerden anlam kurmayı kolaylaştırmak amacıyla yapay zekâ desteği ile oluşturduğu görsellerin, öğrencilerin anlam kurma düzeyleri üzerinde etkisi var mıdır?” sorusunu araştırmanın temel odağı haline getirmektedir. Bu sorunun araştırılmasının temel gerekçesi eğitimde yapay zekâ kullanımına yönelik tartışmaların çoğunlukla teknolojinin rolü üzerine yoğunlaşması doğrudan öğrenme çıktıları üzerindeki etkisini inceleyen çalışmaların sınırlı olmasıdır.

Bu araştırmada, yapay zekâ desteği ile oluşturulan görsellerin ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin bilgi verici metinlerden anlam kurma düzeyleri üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarından ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu İstanbul ili Sarıyer ilçesinde bulunan bir devlet ilkökulunda öğrenim gören 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma süreci sınıf öğretmenleri tarafından sınıf ortamında altı hafta boyunca yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde öğrencilere Görsel Okuma Testi ve Okuduğunu Anlama Testi uygulanmış; bu testler aracılığıyla öğrencilerin uygulama öncesi ve sonrası düzeyleri belirlenmiştir. Deney grubunda öğrenciler aynı metinleri yapay zekâ desteği ile oluşturulan görsellerle çalışırken, kontrol grubunda ders kitabında yer alan mevcut görseller kullanılmıştır. Uygulama sonrasında

öğrencilere yüzeysel ve derinlemesine anlam kurma düzeylerini ölçen sorular yöneltilmiştir. Elde edilen veriler bağımsız örneklem t-testi ve varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. Araştırma bulguları, yapay zekâ desteği ile oluşturulan görsellerle çalışan öğrencilerin, bilgi verici metinlerde derinlemesine anlam kurma ve kurdukları anlamı hatırlama düzeylerinin daha yüksek olduğu, yüzeysel anlam kurma düzeylerinde ise anlamlı bir farklılık meydana gelmediğini göstermektedir. Sonuç olarak, yapay zekâ desteği ile oluşturulan görsellerin bilgi verici metinlerin barındırdığı soyut ve yoğun içeriği somutlaştırarak öğrencilerin özellikle derinlemesine anlam kurma düzeylerini güçlü bir şekilde desteklediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, okuduğunu anlama, görsel-metin ilişkisi, eğitimde yapay zekâ kullanımı

The Effect of Artificial Intelligence-Assisted Images on 4th Grade Primary School Students' Levels of Constructing Meaning from Informational Texts

Emine Yargı^{1,*} & Mustafa Başaran²

Abstract

Today, Artificial Intelligence (AI) stands out as a significant technology that transforms educational processes and reshapes learning environments. With developments based on big data and deep learning, AI has become an effective tool across many disciplines, particularly in education. The use of AI in educational settings offers new possibilities for personalizing learning processes, diversifying materials, and increasing student engagement with content. The quality of educational materials plays a decisive role in students' meaning-making processes. In this context, visuals presented alongside texts are essential elements that support students' interpretation. However, it is stated that visuals in current textbooks mostly support the superficial meaning of the text and remain insufficient in reflecting deeper layers of meaning. This insufficiency becomes even more evident in informational texts, which possess high conceptual density and abstract relationships; thus, the cognitive support required for students to construct complex information in their minds cannot be provided. At this point, teachers have the opportunity to produce detailed visuals that are compatible with the content of informational texts, embody conceptual networks, and are adapted to the students' cognitive levels using generative AI tools. This situation makes the question, "Do the visuals created by teachers with AI support to facilitate meaning-making from informational texts have an effect on students' levels of constructing meaning?" the primary focus of the research.

In this study, the effect of visuals created with AI support on the levels of constructing meaning from informational texts among 4th-grade primary school students was examined. A quasi-experimental design with a pretest-posttest control group, one of the quantitative research approaches, was used. The study group consisted of 4th-grade students attending a public primary school in the Sarıyer district of Istanbul. The research process was carried out by classroom teachers in the classroom environment for six weeks. During the data collection process, the Visual Reading Test and Reading Comprehension Test were administered to determine the students' levels before and after the application. While students in the experimental group studied the same texts with visuals created with AI support, the existing visuals in the textbook were used in the control group. After the application, questions measuring superficial and deep meaning-making levels were directed to the students. The obtained data were analyzed using independent samples t-test and analysis of variance (ANOVA).

Research findings indicate that students working with AI-supported visuals had higher levels of deep meaning-making and recall of the meaning they constructed in informational texts, while no significant difference occurred in superficial meaning-making levels. Consequently, it has been observed that

visuals created with AI support strongly support students' deep meaning-making levels by concretizing the abstract and dense content inherent in informational texts.

Keywords: Artificial Intelligence, Reading Comprehension, Use of AI in Education, Functions of Visuals, Visual-Text Relationship

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zeka Kabul Düzeylerinin Alt Boyutlar Açısından İncelenmesi

Zeynep Hilal Aytekin ^{1,*} & Mustafa Akıllı ¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, 802581013@ogr.uludag.edu.tr

Özet

Son yılların en önemli teknolojik gelişmelerinden biri olan yapay zekanın kullanımı, eğitim alanında da giderek yaygınlaşmaktadır. Buna paralel olarak yapay zekanın eğitime katkısı üzerine yapılan araştırmaların sayısı ve çeşitliliği de her geçen gün artmaktadır. Yapay zekayı ilkökul düzeyinde sınıf ortamına taşıyacak olan kişiler öğretmenler olduğu için, onların bu alandaki kabul düzeyleri belirleyici bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu faktör bireylerin bir teknolojiyi benimseme düzeyi hakkında veriler sunan Teknoloji Kabul Modeli (TAM) olarak ifade edilmektedir. Bu sayede öğretmen adaylarının yapay zeka teknolojilerini eğitim ortamlarında kullanmaya yönelik eğilimlerinin ortaya konması daha da önemli hale gelmektedirler. Bu araştırmanın amacı sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekayı kabul düzeylerini belirlemektir. Bu Amaç doğrultusunda bahsi geçen kabul düzeylerini alt boyutları olan; kullanım deneyimi, algılanan fayda, algılanan kullanım kolaylığı, davranışsal niyet, öz yeterlik ve kaygı açısından incelemek önemlidir. Bir nicel araştırma yaklaşımı olarak tarama modelinin kullanıldığı araştırmanın örneklemini; 2025- 2026 eğitim öğretim yılında Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim fakültesi Temel Eğitim Bölümü Sınıf Eğitiminde öğrenim gören 206 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Veriler; Öğretmenlerin Yapay Zeka Teknolojilerini Eğitimde Kabulü Ölçeği ile toplanmıştır. Veri analizi SPSS programı aracılığı ile yapılacaktır. Araştırma sürecinde elde edilecek bulgular, sınıf öğretmeni adaylarına ilişkin güncel verileri ortaya koyacak ve raporlaştırılacaktır. Bu bulguların; yapay zekanın öğretmen yetiştirme programlarında yer almasına yönelik çalışmalara da katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının yapay zekâyı kullanmaya yönelik kabul düzeylerini alt boyutlarıyla birlikte ortaya koyarak bu alandaki literatüre katkı sağlamak hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, teknoloji kabulü, sınıf öğretmeni

An Examination Of Pre-Service Primary School Teachers' Acceptance Of Artificial Intelligence In Terms Of Its Sub-Dimensions.

Zeynep Hilal Aytekin ^{1,*} & Mustafa Akıllı ¹

Abstract

The use of artificial intelligence, one of the most significant technological advancements of recent years, is becoming increasingly widespread in the field of education. In parallel, research on the contribution of artificial intelligence to education is growing day by day. In this context, the Technology Acceptance Model (TAM) provides us with data on the levels at which individuals adopt a technology. Since teachers are the primary individuals who will bring artificial intelligence into the classroom, their level of acceptance in this area is of great importance. The purpose of this study is to determine the levels of acceptance of artificial intelligence among prospective classroom teachers and to examine these acceptance levels in terms of the sub-dimensions of usage experience, perceived usefulness, perceived ease of use, behavior intention, self efficacy and anxiety. The aim is to reveal the tendencies of prospective teachers toward using artificial intelligence technologies in educational settings. The sample of this study, which employs the survey model -one of the quantitative research methods- consists of 206 prospective teachers enrolled in the Elementary Education program at the Departments of Elementary Education, Faculty of Education, Bursa Uludağ University, during the 2025-2026 academic year. Data were collected using the Scale of Teachers' Acceptance of AI in Education. Data analysis will be conducted using the SPSS program. The findings obtained from the research are significant in that they reveal current data regarding the sample group. It is expected that the findings will contribute to studies aimed at incorporating artificial intelligence into teacher training programs. Additionally, the study aims to provide data to the literature in this field by revealing the levels of acceptance of artificial intelligence among teacher candidates, along with their sub-dimensions.

Keywords: artificial intelligence, technology acceptance, classroom teacher

İnsan ve Üretken Yapay Zeka Yazımı Çocuk Metinlerinin Karşılaştırılması: 3. Sınıf Düzeyinde Okunabilirlik ve Anlamsal Ağ Analizi

Tuğba Arslantaş

Sınıf Öğretmenliği Özel Okul, tubaarslantas3@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, ilkokul 3. sınıf öğrencileri için hazırlanan Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) ders kitaplarındaki insan yazımı öyküleyici metinler ile Üretken Yapay Zeka (Gemini) tarafından aynı tema ve sözcük sayısında üretilen metinleri okunabilirlik ve anlamsal ağ yapıları açısından karşılaştırmalı olarak incelemektir. Nitel araştırma desenlerinden doküman incelemesi modelinde yürütülen araştırmanın veri setini, MEB 3. sınıf Türkçe ders kitabından seçilen 8 farklı temadaki metin ile Gemini modeline aynı parametrelerde ürettirilen 8 eşdeğer metin (toplam 16 metin) oluşturmaktadır. Verilerin analizinde Ateşman Okunabilirlik Formülü ve sözcük zenginliğini ölçmek amacıyla Voyant Tools yazılımı kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, yapay zekanın hedef kelime sayısına uysa dahi erken okuryazarlık pedagojisine uygun sözdizimsel sadeliğe inemediğini göstermektedir. Ateşman formülü sonuçlarına göre; insan yazımı metinlerin ortalama okunabilirlik puanı 78.22 (Kolay / 3.-4. sınıf düzeyi) iken, yapay zeka metinlerinin puanı keskin bir düşüşle 58.43'e (Orta Güçlük / 6.-7. sınıf düzeyi) gerilemiştir. Bu düşüşün temel nedeni, yapay zekanın kısa diyaloglar yerine uzun fiilimsilerle kurulan dolaylı anlatımı tercih etmesidir. Anlamsal ağ boyutu incelendiğinde ise, insan yazımı metinlerin sözcük çeşitlilik oranı 0.370, yapay zeka metinlerinin ise 0.423 olarak hesaplanmıştır. Yapay zekanın metni çok fazla farklı sözcükle (özellikle sıfatlarla) doldurması ilk bakışta edebi bir zenginlik gibi görünse de; 3. sınıf okuma-anlama stratejilerinde elzem olan "temel kavramların tekrarı ve akıcılık" ilkesini ihlal ettiği, dolayısıyla çocuğun bilişsel yükünü artırdığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, üretken yapay zeka araçlarının hedef kitlenin kısa süreli bellek kapasitesine uygunluğu açısından henüz insan yazarların pedagojik reflekslerine sahip olmadığı saptanmış; eğitimde yapay zeka materyallerinin öğretmen süzgecinden geçirilmeden kullanılmaması gerektiği önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okunabilirlik, Üretken Yapay Zeka, 3.sınıf okuma metni, Anlamsal Ağ, Okuduğunu anlama.

A Comparison of Human-Written and Generative AI-Written Children's Texts: Readability and Semantic Network Analysis at the 3rd-Grade Level

Tuğba Arslantaş

Abstract

The purpose of this study is to comparatively examine human-written narrative texts in the Ministry of National Education (MEB) textbooks prepared for 3rd-grade primary school students and texts generated by Generative Artificial Intelligence (Gemini) with the same themes and word counts, in terms of readability and semantic network structures. The data set of the research, which was conducted using the document analysis model—one of the qualitative research designs—consists of 8 texts across different themes selected from the MEB 3rd-grade Turkish textbook and 8 equivalent texts generated by the Gemini model using the same parameters (16 texts in total). In the data analysis, the Ateşman Readability Formula and Voyant Tools software were used to measure lexical diversity. The findings indicate that even when artificial intelligence meets the target word count, it cannot descend to the syntactic simplicity appropriate for early literacy pedagogy. According to the Ateşman formula results, while the average readability score of human-written texts is 78.22 (Easy / 3rd-4th grade level), the score of the AI texts dropped sharply to 58.43 (Medium Difficulty / 6th-7th grade level). The primary reason for this decline is the AI's preference for indirect speech constructed with long verbal phrases instead of short dialogues. When the semantic network dimension is examined, the lexical diversity ratio of human-written texts was calculated as 0.370, whereas the AI texts' ratio was 0.423. Although the AI's filling of the text with too many different words (especially adjectives) may initially seem like literary richness, it was determined that this violates the principle of "repetition of basic concepts and fluency," which is essential in 3rd-grade reading comprehension strategies, thereby increasing the child's cognitive load. In conclusion, it was determined that generative AI tools do not yet possess the pedagogical reflexes of human writers regarding their suitability for the short-term memory capacity of the target audience; therefore, it is recommended that AI materials in education should not be used without passing through a teacher's filter.

Keywords: Readability, Generative Artificial Intelligence, 3rd-Grade Reading Text, Semantic Network, Reading Comprehension.

Farklı Geri Bildirim Şekillerinin Hikâye Edici Metinleri Anlama Becerisi, Yazım ve Noktalama Üzerindeki Etkisi: Öğretmen ve Yapay Zekâ Geri Bildirimlerinin Karşılaştırılması

Hanım Bahar Tekin ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

¹Gazi Mustafa Altıntaş İlkokulu, bhryvz@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Son yıllarda yapay zeka teknolojilerinin eğitim ortamlarında kullanımı giderek artış göstermektedir. Öğrenme süreçlerini bireysel ihtiyaçlara göre düzenleyebilen, öğrencinin akademik durumunu analiz edebilen ve öğretmenlere öğretim sürecinin planlanmasında destek sunabilen yapay zeka tabanlı uygulamalar; uzaktan eğitim, ölçme ve değerlendirme ile bireyselleştirilmiş öğrenme ortamlarında yaygın olarak tercih edilmektedir. Bu gelişmeler, öğretim sürecinin önemli bileşenlerinden biri olan geri bildirim süreçlerinin de teknoloji destekli olarak yeniden şekillenmesine olanak sağlamaktadır. Öğrencilere verilen geri bildirimler, öğrenme eksikliklerinin belirlenmesi, hataların düzeltilmesi ve akademik başarının artırılması açısından kritik bir rol oynamaktadır. Yapay zeka tabanlı sistemler tarafından sunulan geri bildirimlerin öğrencilerin okuduğunu anlama becerileri üzerindeki etkisi ise araştırılması gereken önemli konular arasında yer almaktadır. Bu doğrultuda, bu çalışmada ilkökul üçüncü sınıf düzeyinde yapay zeka tarafından sunulan geri bildirimler ile öğretmen geri bildirimlerinin öğrencilerin hikâye edici metinleri anlama becerileri üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırma, nicel araştırma yöntemine dayalı olarak ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desen ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu ilkökul üçüncü sınıfta öğrenim gören toplam **112 öğrenci** oluşturmaktadır. Araştırmada dört deney grubu ve bir kontrol grubu yer almaktadır. Bu gruplardan birinde öğrencilere ayrıntılı ve açıklayıcı öğretmen geri bildirimleri verilirken, diğerinde öğrencilere yine öğretmen tarafından yalnızca aldıkları puanlar söylenmiştir. Diğer iki deney grubunda ise yapay zekâ temelli geri bildirim uygulanmıştır. Bu gruplardan birinde öğrencilere verilen geri bildirimlerin yapay zekâ tarafından oluşturulduğu açıkça belirtilmiş, diğerinde ise öğrencilere geri bildirimlerin kaynağı hakkında bilgi verilmemiştir. Kontrol grubunda ise herhangi bir geri bildirim uygulaması yapılmamış, yalnızca ön test ve son test uygulamaları gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın uygulama süreci toplam 8 hafta olarak planlanmıştır. Bu süreçte öğrencilere belirlenen hikâye edici metinler düzenli aralıklarla okutulmuş ve metinlere ilişkin okuduğunu anlama soruları yöneltilmiştir. Öğrencilerin verdikleri yanıtlara deney gruplarında belirlenen geri bildirim türleri doğrultusunda geri bildirim sağlanmıştır. Araştırma sürecinin başında ve sonunda uygulanan okuduğunu anlama testleri aracılığıyla öğrencilerin metni anlama düzeylerindeki değişim belirlenmiştir. Elde edilen veriler uygun istatistiksel analiz yöntemleri ile çözümlenmiş ve farklı geri bildirimlerin öğrencilerin hikâye edici metinleri anlama becerileri üzerindeki etkileri karşılaştırılmıştır.

Araştırmadan elde edilecek bulguların, ilkokul düzeyinde okuduğunu anlama becerilerinin geliştirilmesine yönelik geri bildirim uygulamalarına katkı sağlaması ve eğitim ortamlarında yapay zekâ temelli geri bildirim kullanımına ilişkin uygulamalara rehberlik etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: Yapay Zeka, Geri Bildirim, Okuduğunu Anlama

The Effect of Different Feedback Types on Narrative Text Comprehension Skills: A Comparison of Teacher and Artificial Intelligence Feedback

Hanım Bahar Tekin ^{1,*} & Mustafa Başaran ²

Abstract

In recent years, the use of artificial intelligence technologies in educational environments has been steadily increasing. Artificial intelligence-based applications that can organize learning processes according to individual needs, analyze students' academic performance, and support teachers in planning the instructional process are widely preferred in distance education, assessment and evaluation, and personalized learning environments. These developments also enable the feedback processes, which are among the important components of the teaching process, to be reshaped with technological support. Feedback provided to students plays a critical role in identifying learning deficiencies, correcting errors, and improving academic achievement. The effects of feedback provided by artificial intelligence-based systems on students' reading comprehension skills are among the important issues that need to be investigated. In this context, the present study aims to examine the effects of feedback provided by artificial intelligence and teacher feedback on third-grade primary school students' comprehension of narrative texts.

The study was conducted using a quantitative research method based on a pretest-posttest control group quasi-experimental design. The study group consisted of a total of 112 third-grade primary school students. The study included four experimental groups and one control group. In one of the experimental groups, students were given detailed and explanatory feedback by the teacher, while in another group, students were informed only about the scores they received by the teacher. In the other two experimental groups, artificial intelligence-based feedback was implemented. In one of these groups, it was explicitly stated that the feedback provided to students was generated by artificial intelligence, whereas in the other group, no information was given about the source of the feedback. In the control group, no feedback intervention was implemented; only pretest and posttest applications were conducted.

The implementation process of the study was planned to last a total of eight weeks. During this period, selected narrative texts were regularly presented to students, and reading comprehension questions related to the texts were administered. Feedback was provided to students' responses in the experimental groups in accordance with the designated feedback types. Changes in students' levels of text comprehension were determined through reading comprehension tests administered at the beginning and at the end of the research process. The obtained data were analyzed using appropriate statistical analysis methods, and the effects of different types of feedback on students' comprehension of narrative texts were compared.

The findings expected to be obtained from this study are anticipated to contribute to feedback practices aimed at improving reading comprehension skills at the primary school level and to provide guidance for the implementation of artificial intelligence–based feedback in educational environments.

Keywords: Keywords: Artificial Intelligence, Feedback, Reading Comprehension

İlkokul Öğrenci ve Velilerinin Görüşlerine Göre İlkokul Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kullanımlarının İncelenmesi

Samet Varlı ^{1,*} & Mustafa Bektaş ¹

¹ Sakarya Üniversitesi, samet.varli1@ogr.sakarya.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, ilkokul düzeyinde yapay zekâ araçlarının mevcut kullanım durumunu öğrenci ve veli perspektiflerinden bütüncül bir yaklaşımla ortaya koymaktır. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veriler, 2025-2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Sakarya ilinde öğrenim gören 1-4. sınıf düzeyindeki 400 ilkokul öğrencisinden ve 301 veliden yapılandırılmış anket formları aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik teknikleri (frekans ve yüzde dağılımları) kullanılmıştır. Öğrenci bulgularına göre, yapay zekâ kavramını bildiğini ifade eden öğrencilerin oranı sınıf seviyesine paralel olarak artmaktadır (1. sınıf: %14,5; 4. sınıf: %71,2). Aktif kullanım oranları da benzer bir eğilim sergileyerek 3. sınıfta %51,9'a, 4. sınıfta ise %61,7'ye ulaşmaktadır. Alt sınıflardaki öğrenciler bu araçları ağırlıklı olarak eğlence amacıyla kullanırken, 4. sınıf düzeyinde okul ödevleri (%43,7), baskın kullanım amacı haline gelmektedir. Yetişkin gözetiminde kullanım oranı 1. sınıfta %76,9 iken, 4. sınıfta bağımsız kullanım oranı %46,6'ya yükselmiştir. Veli bulgularına göre, velilerin %75,7'si yapay zekâ kavramı hakkında bilgi sahibi olduğunu, %63,5'i ise bu araçları bizzat kullandığını belirtmiştir. Buna karşın velilerin yalnızca %33,9'u çocuğunun yapay zekâ araçlarını kullandığını ifade ederken, %32,6'sı çocuğunun kullanım amacından haberdar olmadığını beyan etmiştir. Endişeler arasında hazırcılığa alışma (%40,9), yaratıcılık ve düşünme becerisinin körelmesi (%31,2) ve yanıltıcı içerikler (%28,9) öne çıkmaktadır. Velilerin %64,8'i ise bir veli rehberlik materyaline ihtiyaç duyduğunu ifade etmiştir. Sonuç olarak araştırma, ilkokul 3. sınıftan itibaren yapay zekâ araçlarının çocukların dijital pratiklerine aktif biçimde entegre olduğunu, ancak bu kullanımın büyük ölçüde yapılandırılmamış ve pedagojik rehberlikten yoksun gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Öğrenci ile veli algıları arasındaki belirgin uyumsuzluk, aile içi dijital iletişim ve farkındalık açığına işaret etmektedir. Bu bulgular ışığında, ilkokul müfredatının erken kademelerinden itibaren yapay zekâ okuryazarlığı becerilerinin sisteme entegre edilmesi, öğrencilerin bu araçları eğlence odağından çıkarıp etik ve verimli bir öğrenme partnerine dönüştürmeleri açısından kritik önem taşımaktadır. Ayrıca, aile içi farkındalık açığını kapatmak adına velilere yönelik rehberlik materyalleri ve eğitim modüllerinin geliştirilmesi, çocukların dijital pratiklerinin pedagojik bir zemine oturtulması ve risklerin yönetilmesi için temel bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, yapay zekâ okuryazarlığı, ilkokul öğrencileri, veli farkındalığı

Examining Primary School Students' Artificial Intelligence Usage Based on Student and Parent Perspectives

Samet Varlı ^{1,*} & Mustafa Bektaş ¹

Abstract

The aim of this study is to reveal the current state of artificial intelligence tools usage at the primary school level from the perspectives of students and parents through a holistic approach. A descriptive survey model was adopted within the framework of a quantitative research approach. Data were collected through structured questionnaires from 400 primary school students in grades 1-4 and 301 parents studying in the province of Sakarya during the spring semester of the 2025-2026 academic year. Descriptive statistical techniques (frequency and percentage distributions) were used in the data analysis. According to the student findings, the proportion of students who state that they know the concept of artificial intelligence increases in parallel with their grade level (1st grade: 14.5%; 4th grade: 71.2%). Active usage rates exhibit a similar trend, reaching 51.9% in the 3rd grade and 61.7% in the 4th grade. While lower-grade students use these tools predominantly for entertainment purposes, school assignments (43.7%) become the dominant purpose of use at the 4th-grade level. While the rate of use under adult supervision is 76.9% in the 1st grade, the rate of independent use rises to 46.6% in the 4th grade. According to the parent findings, 75.7% of the parents stated that they are knowledgeable about the concept of artificial intelligence, and 63.5% reported using these tools themselves. In contrast, only 33.9% of the parents stated that their child uses artificial intelligence tools, while 32.6% declared that they are unaware of their child's purpose of use. Among the concerns, getting accustomed to ready-made answers (40.9%), the blunting of creativity and thinking skills (31.2%), and misleading content (28.9%) stand out. Meanwhile, 64.8% of the parents expressed a need for parental guidance material. In conclusion, the research reveals that starting from the 3rd grade of primary school, artificial intelligence tools are actively integrated into children's digital practices, but this usage is largely unstructured and lacks pedagogical guidance. The distinct discrepancy between student and parent perceptions indicates a gap in intra-family digital communication and awareness. In light of these findings, integrating artificial intelligence literacy skills into the system from the early stages of the primary school curriculum is of critical importance for students to shift these tools from an entertainment focus and transform them into an ethical and efficient learning partner. Furthermore, developing guidance materials and training modules for parents to close the intra-family awareness gap is considered a fundamental necessity for placing children's digital practices on a pedagogical foundation and managing the risks.

Keywords: artificial intelligence, artificial intelligence literacy, primary school students, parental awareness

Yapay Zekâ Uygulamaları ile Entegre Edilmiş Proje Tabanlı Öğrenme Modelinin Öğrencilerin Akademik Başarı ve Tutumları Üzerine Etkisi

Mutahhara Erol ^{1,*} & Mustafa Arslan ²

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, mutahhara.erol@std.yildiz.edu.tr

²Yıldız Teknik Üniversitesi

Özet

Bu araştırmanın amacı; Yapay Zekâ (YZ) uygulamaları ile entegre edilmiş Proje Tabanlı Öğrenme (PTÖ) modelinin, ortaokul 7.sınıf öğrencilerinin fen bilimleri dersindeki akademik başarılarına, yapay zekaya yönelik tutumlarına ve çevre bilinci kazanımlarına etkisini derinlemesine incelemektir. Çalışmada nitel ve nicel araştırma yöntemleri bir arada kullanılmış olup yarı deneysel desen benimsenmiştir. Çalışmanın örneklemi, uygun örnekleme yöntemiyle belirlenmiş olup, 2024-2025 eğitim-öğretim yılı bahar yarıyılında İstanbul Küçükçekmece’de bulunan Millî Eğitim Bakanlığına bağlı bir özel okulun iki farklı 7.sınıf şubesinde bulunan öğrenciler (n=36) tarafından oluşmaktadır. Şubelerden bir tanesi deney grubu (n=17), diğeri ise kontrol grubu (n=19) olarak rastgele seçilmiştir.

Araştırma 7.sınıf Fen Bilimleri müfredatında yer alan 4.Ünitedeki “Evsel Atıklar ve Geri Dönüşüm” konusu üzerinden uygulanmıştır. Konular deney grubunda Proje Tabanlı Öğrenme modeline uygun olarak öğrencilerin hikâye yazımı, proje tasarımı ve afiş tasarımı gibi ürünler ortaya koyacakları bir düzende işlenmiş olup öğrenciler bu ürünleri yapay zekâ araçları kullanarak ortaya koymuştur; kontrol grubunda ise ders kitabı kullanılarak ve geleneksel yöntemler esas alınarak dersler işlenmiştir.

Veri toplama aracı olarak nicel boyutta “Evsel Atıklar ve Geri Dönüşüm Başarı Testi”, “Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği” ve “Ortaokul Öğrencileri İçin Geri Dönüşüm Ölçeği” hem deney hem de kontrol grubu öğrencilerine uygulanmıştır. Nitel boyutta yalnızca deney grubu öğrencilerine uygulanan; öğrencilerin sürece dair görüşlerini almak amacıyla 10 adet açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Nitel ve nicel verilerin analizi yapılırken SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) programı kullanılmıştır. Nicel veriler parametrik olmayan istatistiksel testler Wilcoxon ve Mann-Whitney U testleri ile analiz edilmiştir. Nitel verilerin analizinde ise içerik analizi yöntemi kullanılmış, kodlayıcılar arası güvenilirlik çalışmasında SPSS programında Cohen’s Kappa katsayısı hesaplanarak, 0.889 değeri ile mükemmel uyum düzeyinde uyum tespit edilmiştir.

Araştırmanın nicel bulguları incelendiğinde; deney ve kontrol gruplarının grup içi ve gruplar arası akademik başarı testi ile geri dönüşüm tutum ölçeği ön test ve son test puanları karşılaştırmalarında son test puanlarında artış gözlemlenmesine rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Ancak, öğrencilerin “Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği” puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Akademik başarı ve geri dönüşüm tutumu skorlarında nicel bir artış gözlenmemesine rağmen, nitel analiz sonucunda elde edilen öğrenci görüşleri, yapay zekâ entegreli proje tabanlı öğrenme modelinin deney grubu öğrencileri üzerinde olumlu etkilerinin olduğunu

göstermektedir. Öğrenciler yapay zekâ kullanımının bilgiye erişimde hız sağladığını, iş birliğini desteklediğini ve proje çıktılarının içerik kalitesini artırdığını belirtmişlerdir. Ayrıca nitel veriler, öğrencilerin süreci içselleştirerek çöpleri ayrıştırma ve çevreyi bilinçlendirme gibi günlük yaşama yansıyan somut davranış değişiklikleri kazandıklarını açıkça ortaya koymuştur.

Sonuç olarak, yapay zekâ entegreli proje tabanlı öğrenme modelinin kısa vadede akademik başarı ve geri dönüşüm tutum skorlarına doğrudan yansıması olmasa da; yapay zekâyâ yönelik olumlu tutum geliştirilmesinde, takım çalışması ve yaşantıya dayalı kalıcı çevre bilinci gibi becerilerin kazandırılmasında etkili olduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Proje Tabanlı Öğrenme, Fen Eğitimi, Geri Dönüşüm.

The Effect of Artificial Intelligence-Integrated Project-Based Learning Model on Students' Academic Achievement and Attitudes

Mutahhara Erol ^{1,*} & Mustafa Arslan ²

Abstract

This research aims to deeply examine the effect of the Artificial Intelligence (AI) tools- integrated Project-Based Learning (PBL) model on 7th-grade middle school students' academic achievement, AI attitudes, and environmental awareness in science class. A mixed-methods approach with a quasi-experimental design was adopted. Selected via convenience sampling, the sample comprises 36 students in two 7th-grade sections of a Ministry of National Education-affiliated private school in Küçükçekmece, Istanbul, during the 2024- 2025 spring semester. One section was randomly assigned as the experimental group (n=17) and the other as the control group (n=19).

The study covered the “Domestic Waste and Recycling” topic in the 4th Unit of the 7th-grade Science curriculum. Following the PBL model, the experimental group structured lessons to produce outputs like story writing, project design, and poster design using AI tools; conversely, the control group lessons were conducted using textbooks and traditional methods.

Quantitatively, the “Domestic Waste and Recycling Achievement Test”, “General Attitude Scale Towards Artificial Intelligence”, and “Recycling Scale for Middle School Students” were administered to both groups. Qualitatively, a 10-question semi-structured interview form was applied only to the experimental group to gather process views. SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) was used for all analyses. Quantitative data were analyzed via non- parametric Wilcoxon and Mann-Whitney U tests. Qualitative data underwent content analysis; Cohen’s Kappa coefficient, calculated in SPSS for inter-rater reliability, showed an almost perfect agreement level with a value of 0.889.

Examining the quantitative findings, though post-test scores increased, no statistically significant difference emerged in intra-group and inter-group comparisons of pre-test and post-test scores for academic achievement and the recycling attitude scale. However, a statistically significant difference was found in the “General Attitude Scale Towards Artificial Intelligence” scores. Despite lacking quantitative increases in achievement and recycling attitudes, qualitative student views indicate the AI-integrated PBL model positively affected the experimental group. Students reported that AI tools accelerated information access, supported collaboration, and enhanced project output quality. Moreover, qualitative data clearly revealed students internalized the process, gaining concrete behavioral changes reflected in daily life, such as separating garbage and raising environmental awareness.

Consequently, while the AI-integrated PBL model lacks direct short-term reflections on academic achievement and recycling attitude scores, it is effective in fostering positive AI attitudes and imparting skills such as teamwork and experience-based lasting environmental awareness.

Keywords: Artificial Intelligence, Project-Based Learning, Science Education, Recycling.

STEM Sürecinde Öğretmen Rehberlik Yükünü Azaltmaya Yönelik Yapay Zekâ Destekli Bütüncül Bir Model

Şüheda Üstünel

Ihlas Koleji, kayasuheda75@gmail.com

Özet

Bilginin hızla üretildiği ve tüketildiği günümüz dünyasında, ezbere dayalı öğrenme yaklaşımları bireyleri gerçek yaşam problemlerine hazırlamakta yetersiz kalmaktadır. Bu bağlamda STEM eğitimi; öğrencilerin yalnızca bilgi edinmesini değil, bu bilgiyi kullanarak çözüm üretmesini ve yeni fikirler geliştirmesini sağlayan önemli bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde de öğrencilerin gerçek yaşam problemlerine çözüm üretebilen bireyler olarak yetiştirilmesi vurgulanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, STEM sürecinde öğretmenlerin yaşadığı temel güçlükleri belirlemek ve bu güçlükleri azaltmaya yönelik yapay zekâ destekli bir model geliştirmektir. Araştırma kapsamında, STEM uygulamaları yürüten 40 öğretmen ile görüşmeler gerçekleştirilmiş ve elde edilen veriler betimsel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular, öğretmenlerin en çok fikir geliştirme ve ürün geliştirme aşamalarında zorlandıklarını göstermektedir. Öğretmenlerin %73'ünün öğrencilerin özgün fikir üretmesini desteklemede, %78'inin ürün geliştirme sürecinde tüm gruplara eş zamanlı olarak yetişmede ve %67'sinin süreç boyunca tüm öğrenci gruplarına yeterli zaman ayırmada güçlük yaşadığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar, STEM sürecinde yaşanan temel sorunun pedagojik yetersizlikten ziyade çoklu grup yönetimi ve rehberlik yükünden kaynaklandığını ortaya koymaktadır.

Bu bulgular doğrultusunda, yapay zekâ destekli bütüncül bir STEM modeli geliştirilmiştir. Model kapsamında, STEM sürecinin kritik aşamalarına yönelik olarak yapılandırılmış yapay zekâ botları tasarlanmış ve STEM kitapçıklarına entegre edilmiştir. Model, sınıf içinde kısa süreli yönlendirme aracı, sınıf dışında ise öğrenmeyi derinleştiren bir destek sistemi olarak yapılandırılmıştır.

Uygulama süreci devam etmekte olup, elde edilen ilk bulgular modelin öğretmenlerin rehberlik yükünü azaltma ve öğrencilerin süreçlere katılımını artırma yönünde olumlu etkiler oluşturduğunu göstermektedir. Çalışmanın tamamlanmasının ardından tüm bulguların sunum sürecinde ayrıntılı olarak paylaşılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: STEM, yapay zekâ, problem çözme, öğretmen rehberliği

A Holistic Artificial Intelligence-Supported STEM Model to Reduce Teachers' Guidance Workload in the STEM Process

Şüheda Üstünel

Abstract

In today's world, where knowledge is rapidly produced and consumed, rote-based learning approaches are insufficient in preparing individuals for real-life problems. In this context, STEM education has emerged as an important approach that enables students not only to acquire knowledge but also to use that knowledge to produce solutions and develop new ideas. The Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli also emphasizes raising individuals who can solve real-life problems.

The aim of this study is to identify the main challenges faced by teachers in STEM processes and to develop an artificial intelligence-supported model to address these challenges. Within the scope of the study, interviews were conducted with 40 teachers implementing STEM activities, and the data were analyzed descriptively.

The findings revealed that teachers experience the greatest difficulties in the idea generation and product development stages. It was determined that 73% of teachers struggle to support students in generating original ideas, 78% have difficulty managing all groups simultaneously during product development, and 67% face challenges in allocating sufficient time to all students. These results indicate that the main problem in the STEM process stems from workload and multi-group management rather than pedagogical inadequacy.

Based on these findings, an artificial intelligence-supported holistic STEM model was developed. Within this model, AI-based bots were designed for critical stages of the STEM process and integrated into STEM booklets. The model functions as a short-term in-class support tool and an out-of-class system that deepens learning.

The implementation process is ongoing, and preliminary findings indicate that the model has a positive impact on reducing teachers' workload and increasing students' participation. All findings will be presented in detail during the presentation phase upon completion of the study.

Keywords: STEM, artificial intelligence, problem solving, teacher guidance

Kavram Yanılgılarının Giderilmesine Yönelik Strateji Geliştirmede Yapay Zeka Kullanımının Posner’ın Kavramsal Değişim Modeliyle Değerlendirilmesi

Ayşe Naz Çoban ^{1,*} & Elif Bahadır ¹

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, aysenazcoban@icloud.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, 7. sınıf matematik dersi öğretim programında yer alan Oran ve Orantı konusunda öğrencilerin yaşadığı kavram yanılgılarını gidermeye yönelik, öğretmenler ile yapay zeka tabanlı bir dil modeli olan ChatGPT tarafından geliştirilen stratejilerin verimliliğini karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Oran ve Orantı konusu, orantısal akıl yürütmenin temelini oluşturmakta ve matematiğin birçok konuyla bağlantılı olarak günlük yaşam problemlerinde yer veriliyor olması öğrencilerin bu konuda sıklıkla kavram yanılgısı yaşamalarına sebep olabilmektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin sahip oldukları kavram yanılgılarının belirlenmesi ve bu yanılgıların giderilmesine yönelik etkili öğretim stratejilerinin geliştirilmesi önem taşımaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak, 7. sınıf matematik öğretim programındaki kazanımlar doğrultusunda geliştirilen 20 açık uçlu sorudan oluşan bir teşhis testi kullanılmıştır. Bu teşhis testi ile öğrencilerin Oran ve Orantı konusunda sahip oldukları kavram yanılgıları belirlenmiştir. Elde edilen kavram yanılgıları temel alınarak, alanında uzman matematik öğretmenlerinden ve ChatGPT’den bu yanılgıları gidermeye yönelik öğretim stratejileri geliştirmeleri istenmiştir. Araştırmada toplanan veriler, George J. Posner tarafından geliştirilen Kavramsal Değişim Modeli çerçevesinde betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, öğrencilerin oran ve orantı kavramlarını farklı biçimlerde yapılandırabildiklerini ve bazı durumlarda sistematik olarak kavram yanılgıları sergilediklerini göstermektedir. Ayrıca öğretmenler ve yapay zeka tabanlı bir dil modeli olan ChatGPT tarafından geliştirilen öğretim stratejilerinin, kavramsal değişimi destekleme açısından farklı düzeylerde etkililik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Bu araştırmanın, Oran ve Orantı konusundaki kavram yanılgılarının giderilmesine yönelik öğretim süreçlerine katkı sağlaması ve yapay zeka tabanlı araçların matematik eğitiminde kullanımına ilişkin yeni bakış açıları sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: kavram yanılgıları ,kavramsal değişim modeli ,öğretim stratejileri, yapay zeka

Evaluation Of The Use Of Artificial Intelligence in Developing Strategies To Eliminate Conceptual Misconceptions Using Posner’s Model Of Conceptual Change

Ayşe Naz Çoban ^{1,*} & Elif Bahadır ¹

Abstract

The purpose of this study is to compare the effectiveness of strategies developed by teachers and ChatGPT—an AI-based language model—aimed at addressing the conceptual misunderstandings students experience regarding the topic of Ratios and Proportions in the 7th-grade mathematics curriculum. The topic of Ratios and Proportions forms the foundation of proportional reasoning and, due to its connection with many other mathematical topics and its presence in real-life problems, can often lead students to experience conceptual misunderstandings. In this context, identifying the conceptual misunderstandings students hold and developing effective teaching strategies to address these misunderstandings is of great importance. The study was conducted using the case study design, one of the qualitative research methods. A diagnostic test consisting of 20 open-ended questions, developed in line with the learning outcomes of the 7th-grade mathematics curriculum, was used as the data collection tool. This diagnostic test was used to identify the conceptual misunderstandings students have regarding Ratios and Proportions. Based on the identified conceptual misunderstandings, mathematics teachers specializing in the field and ChatGPT were asked to develop instructional strategies to address these misunderstandings. The data collected in the study were evaluated using descriptive analysis within the framework of the Conceptual Change Model developed by George J. Posner. The findings indicate that students can construct the concepts of ratio and proportion in different ways and, in some cases, exhibit systematic conceptual misunderstandings. Furthermore, the study reveals that the instructional strategies developed by teachers and ChatGPT, an AI-based language model, demonstrated varying levels of effectiveness in supporting conceptual change. It is anticipated that this research will contribute to instructional processes aimed at addressing misconceptions regarding ratios and proportions and offer new perspectives on the use of AI-based tools in mathematics education.

Keywords: conceptual misconceptions, conceptual change model, teaching strategies, artificial intelligence

Dönüşen Sınıf Öğretmenliğinde Dijital Kaldıraç: ICM Modeli Temelli GenAI Destekli Müfredat Farklılaştırma Prototipi

Şule Ildırar

Milli Eğitim Bakanlığı, suleildirar@gmail.com

Özet

Geleneksel eğitim ortamlarında sınıf öğretmenlerinin karşılaştığı en temel zorluklardan biri, heterojen gruplar içerisinde yer alan üstün yetenekli öğrencilerin ihtiyaçlarına yanıt verebilme sorunudur. Öğretmenlerin üstün yetenekli bireylerin tespiti ve eğitimi konusunda derinlemesine bilgi sahibi olma durumu, bu öğrenciler için müfredatın zenginleştirilme, hızlandırılma ve derinleştirilme hazırlıkları, bu çocukların akademik olarak 'kendi kendine yetebileceği' varsayımı başlıca sorunlar arasındadır. Oysa üstün yetenekli öğrenciler de diğer tüm özel gereksinimli bireyler gibi, potansiyellerini gerçekleştirmek için yapılandırılmış, esnek ve ilgi alanlarına göre çeşitlendirilmiş bir eğitim ortamına ihtiyaç duyarlar. Bilgi ve teknoloji çağında öğretmenlerin, teknolojiyi bilimin hizmetine sunarak bu süreci yönetmesi beklenmektedir. Eğitimde dijital dönüşüm ve Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin "Bütüncül Eğitim" vizyonu ile birlikte sınıf öğretmenliği rolü, bilgi aktarıcılığından 'müfredat küratörlüğü' ve 'öğrenme tasarımı uzmanlığına' evrilmektedir. Öğretmenlerin bu yoldaki destekçileri ise kelimelerin veya piksellerin birbirini nasıl takip ettiğini öğrenerek olasılık hesapları üzerinden yeni dizilimler oluşturabilen, bu sayede aynı konuyu farklı öğrenme basamakları için anında tasarlayabilen Üretken Yapay Zekadır (GenAI). Üstün yetenekli öğrencilerin eğitiminde faydalanan öğretim yöntemlerinden; üst düzey içerik, süreç-ürün ve epistemolojik kavram boyutunu içermesi sebebiyle üç boyutlu VanTassel-Baska'nın Bütünleştirilmiş Müfredat Modeli (ICM) ise GenAI aracının yönlendirilmesinde öğretmene yol gösterecek model olarak seçilmiştir. Sunulan gereksinimler ışığında bu çalışma, GenAI araçlarının ICM çerçevesinde üstün yetenekli öğrenciler için nasıl bir 'akıllı asistan' olarak kullanılabileceğini incelemektedir. Araştırmanın yöntem bölümünde, eğitsel bir tasarım süreci olarak kurgulanan tasarım tabanlı araştırma yaklaşımı benimsenmiş; nitel araştırma desenlerinden doküman analizi ve prototip uygulama analizi birlikte kullanılmıştır. Doküman analizi, standart müfredat kazanımlarının ICM boyutlarına göre yeniden yapılandırılması sürecinde kuramsal bir dayanak oluşturmak amacıyla tercih edilmiştir. Prototip uygulama analizi ise, geliştirilen GenAI tabanlı görevlerin öğrenme süreçlerindeki işlevselliğini ve 'akıllı iskele' rolünü tasarım aşamasında test etmek, böylece modelin eğitim sahasındaki potansiyel etkilerini önceden değerlendirmek için kullanılmıştır. Çalışmada kullanılan 'Rol Odaklı Komut (Prompt) (ROK) Mühendisliği'; yapay zekanın genel bir veri kaynağı olmanın ötesine geçerek, ICM modelinin gerektirdiği akademik derinliğe sahip bir 'öğretim tasarımı uzmanı' veya 'disiplinlerarası mentor' kimliğiyle çalışmasını sağlamak için temellendirilmiştir. Bu yöntemle, üretken yapay zekanın üstün yetenekli öğrencilerin üst düzey bilişsel ihtiyaçlarına yanıt verebilecek özelleştirilmiş ve yapılandırılmış bir iskele sunması hedeflenmiştir. Bu kapsamda, ilkokul

düzeyinde yedi temel disipline ait standart kazanımların; ICM'nin boyutları esas alınarak 'ROK Mühendisliği' ile üst düzey düşünme becerilerine nasıl dönüştürüldüğü somut örneklerle sunulmuştur. Elde edilen ilk yapısal analizler; yapay zekanın öğretmenlerin materyal geliştirme yükünü hafiflettiğini, disiplinlerarası bağ kurmada yüksek verimlilik sağladığını ve süreci 'sonuç odaklılıktan' çıkarıp 'süreç odaklı araştırma-değerlendirmeye' taşıma potansiyelini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, üretken yapay zekanın sınıf içi farklılaştırmada öğretmene stratejik destek sunan bir 'dijital kaldıraç' işlevi görebileceği değerlendirilmektedir. Ancak bu teknolojinin etkili ve verimli kullanılabilmesi için öğretmenlerin 'Prompt Pedagojisi' yetkinliklerinin geliştirilmesi kritik önem taşımaktadır. Bu durum, söz konusu yetkinliklerin eğitim fakülteleri müfredatına dahil edilmesi ve görev başındaki öğretmenlere hizmet içi eğitimler yoluyla aktarılması ihtiyacını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: eğitimde dönüşüm, prompt pedagojisi, tasarım tabanlı araştırma, üretken yapay zeka (GenAI), üstün yetenekliler eğitimi

Digital Leverage in Transforming Classroom Teaching: A GenAI-Supported Curriculum Differentiation Prototype Based on the Integrated Curriculum Model (ICM)

Şule Ildırar

Abstract

One of the primary challenges for classroom teachers is addressing the needs of gifted students within heterogeneous groups. Key issues include teachers' limited expertise in gifted education, the intensive preparation required for enriching and accelerating the curriculum, and the misconception that these students are "academically self-sufficient." However, gifted students, like all individuals with special needs, require structured and diversified educational environments to realize their potential. In the digital age, teachers are increasingly expected to leverage technology scientifically. With the "Holistic Education" vision of the Türkiye Century Education Model, the teacher's role is evolving from a purveyor of information to a "curriculum curator" and "learning design expert." Generative Artificial Intelligence (GenAI) supports this transition by instantly designing diverse learning materials through advanced probability calculations.

Among instructional methods for gifted education, VanTassel-Baska's three-dimensional Integrated Curriculum Model (ICM)—encompassing high-level content, process-product, and epistemological dimensions—was selected to guide GenAI tools. This study examines GenAI's utility as a "smart assistant" for gifted students within the ICM framework. The methodology adopts a design-based research approach, utilizing qualitative document analysis and prototype application analysis. Document analysis provided a theoretical basis for restructuring standard curriculum outcomes according to ICM dimensions. Prototype analysis tested the functionality and "smart scaffolding" of GenAI-based tasks during the design phase, pre-evaluating the model's potential educational impact.

The "Role-Oriented Prompting (ROP) Engineering" used in the study enables AI to function as an "instructional design expert" or "interdisciplinary mentor" rather than a mere data source. This method aims to provide customized scaffolds responding to the high-level cognitive needs of gifted students. The study demonstrates, through concrete examples, how standard outcomes across seven primary school disciplines were transformed into high-level thinking skills using ROP Engineering based on ICM. Initial structural analyses indicate that AI alleviates the material development burden on teachers, enhances interdisciplinary efficiency, and shifts the educational focus from results to process-oriented research and evaluation. In conclusion, GenAI serves as a "digital leverage" providing strategic support in classroom differentiation. However, effective use necessitates developing teachers' "Prompt Pedagogy" competencies. This highlights the need to integrate these skills into teacher education faculties and provide them to in-service teachers through professional development programs.

Keywords: education of the gifted, design-based research, generative artificial intelligence (GenAI), prompt pedagogy, transformation in education.

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zekâ Etik Farkındalık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Livanur Koçyiğit

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, livanurkocyigitt@gmail.com

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim ortamlarında giderek yaygınlaşması, bu teknolojilerin yalnızca teknik boyutlarının değil, aynı zamanda etik boyutlarının da dikkate alınmasını gerekli kılmaktadır. Özellikle ilkokul düzeyinde görev yapacak olan sınıf öğretmeni adaylarının; yapay zekâ uygulamalarının doğurabileceği etik riskler, sorumluluklar ve toplumsal etkiler konusunda farkındalık sahibi olmaları büyük önem taşımaktadır. Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ etik farkındalık düzeylerini ortaya koyan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, söz konusu grubun mevcut etik farkındalık düzeylerinin belirlenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâyâ yönelik etik farkındalık düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Türkiye'nin farklı üniversitelerinde sınıf öğretmenliği programlarında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmış olup, araştırmaya toplam 230 katılımcı dahil edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ile Arslankara ve Usta (2025) tarafından geliştirilen “Yaşam Boyu Yapay Zekâ Etik Farkındalık Ölçeği” aracılığıyla toplanmıştır. Söz konusu ölçek; farkındalık, değer ve tutum, davranışsal eğilim, eleştirel değerlendirme ile sürekli öğrenme ve adaptasyon olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde) kullanılmış; ayrıca gruplar arası farkların belirlenmesi amacıyla bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ etiğine ilişkin farkındalık düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu, ancak bu farkındalığın davranışa dönüşmesinde sınırlılıklar bulunduğunu göstermektedir. Katılımcıların, yapay zekâ sistemlerinin etik ilkelere uygun olması gerektiği konusunda yüksek düzeyde görüş birliği sergiledikleri; buna karşın etik değerlendirme yapma, veri sorgulama, etik ihlallere müdahale etme ve yapay zekâyâ ilişkin gelişmeleri takip etme gibi davranışsal göstergelerde daha düşük düzeyde kaldıkları belirlenmiştir. Bu durum, öğretmen adaylarının etik bilgi düzeylerinin yeterli olmasına rağmen, bu bilgiyi uygulamaya aktarma konusunda desteklenmeleri gerektiğini ortaya koymaktadır. Elde edilen bulguların, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ etiğine yönelik içeriklerin güçlendirilmesine, uygulama temelli etik eğitimlerinin geliştirilmesine ve eğitimde yapay zekâ kullanımının etik çerçevede ele alınmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ etiği, etik farkındalık, öğretmen adayları, yapay zekâ, betimsel tarama

An Investigation of Primary School Teacher Candidates' Artificial Intelligence Ethics Awareness Levels in Terms of Various Variables

Livanur Koçyiğit

Abstract

The increasing integration of artificial intelligence (AI) technologies into educational environments necessitates considering not only their technical aspects but also their ethical dimensions. Particularly, it is of great importance for primary school teacher candidates to develop awareness regarding the ethical risks, responsibilities, and societal impacts associated with AI applications. However, a review of the literature reveals that studies examining the AI ethics awareness levels of teacher candidates are limited. This situation highlights the need to determine the current levels of ethical awareness among this group. The aim of this study is to determine the levels of AI ethics awareness among primary school teacher candidates and to examine whether these levels differ according to various demographic variables. The study was conducted using a descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of teacher candidates enrolled in primary school teaching programs at different universities in Türkiye. A convenience sampling method was employed, and a total of 230 participants were included in the study. The data were collected using a personal information form developed by the researcher and the “Lifelong Artificial Intelligence Ethics Awareness Scale” developed by Arslankara and Usta (2025). The scale consists of five sub-dimensions: awareness, values and attitudes, behavioral tendencies, critical evaluation, and continuous learning and adaptation. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage) were used in the analysis of the data. In addition, independent samples t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were conducted to determine differences between groups. The findings of the study indicate that primary school teacher candidates generally have a high level of awareness regarding AI ethics; however, there are limitations in transforming this awareness into actual behavior. While participants showed a high level of agreement on the necessity for AI systems to comply with ethical principles, they demonstrated lower levels in behavioral indicators such as making ethical evaluations, questioning data sources, intervening in ethical violations, and following developments related to AI. These results suggest that although teacher candidates possess sufficient ethical knowledge, they need further support in translating this knowledge into practice. It is believed that the findings of this study will contribute to the development of AI ethics-related content in teacher education programs, the design of practice-oriented ethics training, and the ethical integration of AI applications in education.

Keywords: Artificial intelligence ethics, ethical awareness, teacher candidates, artificial intelligence, descriptive survey

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zekâ Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Merve Ceren Berkil

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, mervecererberkil7@gmail.com

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim süreçlerinde giderek daha fazla yer alması, öğretmen adaylarının bu teknolojilere ilişkin bilgi, beceri ve farkındalık düzeylerini önemli hale getirmiştir. . Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeylerini kapsamlı biçimde ortaya koyan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, öğretmen adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesini ve bu düzeyleri etkileyen değişkenlerin incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini, farklı üniversitelerin sınıf öğretmenliği programlarında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Uygun örnekleme yöntemi ile toplanan veri setlerinin birleştirilmesi sonucunda toplam 202 katılımcı analize dahil edilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve aslen Wang ve arkadaşları (2022) tarafından geliştirilen, Türkçeye Polatgil ve Güler (2023) tarafından uyarlanan Yapay Zekâ Okuryazarlığı Ölçeği (YAPZEKO) aracılığıyla toplanmıştır. Ölçek 12 maddeden oluşmakta olup farkındalık, kullanım, değerlendirme ve etik olmak üzere dört alt boyut içermekte ve 5’li Likert tipinde yapılandırılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ile birlikte bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu göstermektedir ($M = 3.88$). Katılımcıların büyük çoğunluğunun yüksek düzey kategorisinde yer alması, öğretmen adaylarının yapay zekâyâ ilişkin temel bilgi, farkındalık ve kullanım becerilerinin gelişmiş olduğunu ortaya koymaktadır. Ölçeğin güvenirlik katsayısının (Cronbach alfa = 0.792) kabul edilebilir düzeyde olması, elde edilen verilerin güvenilirliğini desteklemektedir. Madde bazlı analizlerde, öğretmen adaylarının temel farkındalık ve kullanım becerilerinde daha yüksek ortalamalara sahip olduğu, buna karşın daha ileri düzey değerlendirme ve uygulama becerilerinde görece daha düşük performans sergiledikleri belirlenmiştir. Değişkenlere göre yapılan analizler, yapay zekâ eğitimi alan öğretmen adaylarının okuryazarlık düzeylerinin anlamlı düzeyde daha yüksek olduğunu göstermiştir ($p < 0.05$). Buna karşın, cinsiyet değişkenine göre ortaya çıkan farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p > 0.05$). Ayrıca, yapay zekâ kullanım deneyimi ve öğretim teknolojileri dersini alma durumu gibi değişkenlerin de yapay zekâ okuryazarlık düzeyi üzerinde etkili olduğu görülmüştür. Araştırma sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin yüksek olduğu, ancak özellikle ileri düzey uygulama ve üretim becerilerinin

geliştirilmesine ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu doğrultuda, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ okuryazarlığına daha fazla yer verilmesi, adayların uygulama temelli deneyimlerle desteklenmesi ve eğitim süreçlerinde yapay zekâ kullanımının daha sistematik bir şekilde entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ okuryazarlığı, sınıf öğretmeni adayları, öğretmen eğitimi, eğitimde yapay zekâ, betimsel tarama

Examining Primary School Teacher Candidates' Artificial Intelligence Literacy Levels in Terms of Various Variables

Merve Ceren Berkil

Abstract

The increasing integration of artificial intelligence technologies into educational processes has made teacher candidates' knowledge, skills, and awareness regarding these technologies an important issue. However, a review of the literature reveals that studies comprehensively examining the artificial intelligence literacy levels of teacher candidates are limited. This situation necessitates determining teacher candidates' AI literacy levels and examining the variables that may influence these levels. The aim of this study is to determine the artificial intelligence literacy levels of primary school teacher candidates and to examine whether these levels differ according to various variables. The study was conducted using a descriptive survey model within the framework of quantitative research methods. The sample consists of teacher candidates studying in primary school teaching programs at different universities. By combining multiple datasets collected through convenience sampling, a total of 202 participants were included in the analysis. Data were collected using a personal information form developed by the researcher and the Artificial Intelligence Literacy Scale (AILS), originally developed by Wang et al. (2022) and adapted into Turkish by Polatgil and Güler (2023). The scale consists of 12 items and includes four sub-dimensions: awareness, usage, evaluation, and ethics, structured on a 5-point Likert scale. Descriptive statistics, independent samples t-test, and one-way ANOVA were used in the data analysis. The findings indicate that primary school teacher candidates' artificial intelligence literacy levels are generally high ($M = 3.88$). The fact that the majority of participants fall into the high-level category suggests that teacher candidates possess strong foundational knowledge, awareness, and usage skills regarding AI. The reliability coefficient of the scale (Cronbach's $\alpha = 0.792$) indicates that the data are reliable. Item-level analyses reveal that while participants demonstrate higher performance in basic awareness and usage skills, they show relatively lower performance in more advanced evaluation and application skills. Comparative analyses based on variables show that teacher candidates who have received AI-related education have significantly higher literacy levels than those who have not ($p < 0.05$). On the other hand, no statistically significant difference was found based on gender ($p > 0.05$). Additionally, variables such as experience with AI usage and taking instructional technology courses were found to have an effect on AI literacy levels. Overall, the results suggest that primary school teacher candidates have high levels of artificial intelligence literacy; however, there is a need to further develop advanced application and production-oriented skills. Accordingly, it is recommended that teacher education programs include more content on AI literacy, support candidates with practice-based experiences, and systematically integrate AI into educational processes.

Keywords: Artificial intelligence literacy, primary school teacher candidates, teacher education, AI in education, descriptive survey

Yabancı Dil Eğitiminde Yapay Zekâ Destekli Ölçme–Değerlendirme: Uluslararası DELF Sınavları Odaklı Bir Saha Çalışması ve Çok Dilli Bir Yaklaşım

Yusuf Topaloğlu¹, Gökhan Dinar^{2,*}, Ali Tilbe³, Meril Naktan², Üner Erol⁴ & Volkan Ongün⁵

¹*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

²*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, gokhan.dinar@iuc.edu.tr*

³*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

⁴*Fransızca Öğretmenliği*

⁵*Milli Eğitim Bakanlığı*

Özet

Bu çalışma, Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni ve Uluslararası Fransızca Dil Diploması doğrultusunda, Fransızca yazma ve konuşma becerilerinin ölçülmesine yönelik yapay zekâ destekli bir değerlendirme modeli geliştirmeyi; bu modelin insan değerlendirici yaklaşımlarıyla karşılaştırmalı olarak sınanmasını ve elde edilen bulguların farklı yabancı diller ve eğitim kademelerine aktarılabilir bir yaklaşım olarak sunulmasını amaçlamaktadır. İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi ve Bahçelievler Kaymakamlığı iş birliğiyle yürütülen bu çalışma, yapay zekânın yabancı dil ölçme–değerlendirme süreçlerine etik ve pedagojik bir çerçevede entegrasyonunu araştırmaktadır. Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni A1–B2 düzeylerinde standartlaştırılmış yazma ve konuşma görevleri geliştirilmiş; 102 öğrencinin üretimleri, deneyimli insan değerlendiriciler ve Google AI Studio üzerinden yapılandırılan ChatGPT/Gemini tabanlı DELF examineur GPT modeli tarafından paralel olarak değerlendirilmiştir. Değerlendirme sürecinde DELF Junior ve DELF sınav ölçütlerine dayalı özgün değerlendirme ölçütleri kullanılmış; öğretmenler değerlendirici uyum eğitimine tabi tutulmuştur. Bulgular, insan değerlendiriciler ile yapay zekâ sistemi arasında yüksek düzeyde ölçüt uyumu bulunduğunu ortaya koymaktadır. Yazma becerisinde içerik yeterliliği, tutarlılık ve dilbilgisel doğruluk; konuşma becerisinde anlaşılabilirlik, göreve uygunluk ve seviye duyarlı dil kullanımı açısından her iki yaklaşımın büyük ölçüde örtüştüğü gözlemlenmiştir. Yapay zekânın değerlendiricilerin yerini almak yerine onları tamamlayan ve öğretmen iş yükünü dengeleyen bir araç olarak işlev gördüğü sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın en özgün katkısı, Fransızca özelinde geliştirilen bu insan–yapay zekâ iş birliği modelinin, Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni gibi ortak bir kaynak çerçevesine dayanan her yabancı dil öğretimine, ilkökul düzeyindeki yabancı dil eğitimi dahil, uyarlanabilecek genel geçer bir ölçme–değerlendirme yaklaşımı önermesidir. Bu yaklaşım, öğretmenlerin mesleki gelişimine, değerlendirme süreçlerinde standartlaşmaya ve eğitimde kalite artışına çok dilli ve çok kademeli bir bakış açısından katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde yapay zekâ, Ölçme-Değerlendirme, DELF, Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni, Yabancı dil eğitimi, Çok dilli yaklaşım

Artificial Intelligence-Assisted Assessment in Foreign Language Education: A Field Study Focused on International DELF Examinations and a Multilingual Approach

Yusuf Topaloğlu ¹, Gökhan Dinar ^{2,*}, Ali Tilbe ³, Meril Naktan ², Üner Erol ⁴ & Volkan Ongün ⁵

Abstract

This study aims to develop an artificial intelligence-assisted assessment model for measuring French writing and speaking skills in alignment with the Common European Framework of Reference for Languages and the Diplôme d'Études en Langue Française; to test this model comparatively against human rater approaches; and to present the findings as a transferable framework applicable to different foreign languages and educational levels. Conducted in collaboration with İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Hasan Ali Yücel Faculty of Education, and the Bahçelievler District Governorship, this study investigates the integration of artificial intelligence into foreign language assessment processes within an ethical and pedagogical framework.

Standardised writing and speaking tasks were developed across CEFR levels A1–B2, and the productions of 102 students were assessed in parallel by experienced human raters and a DELF examinateur GPT model — a ChatGPT/Gemini-based system configured via Google AI Studio. Original assessment rubrics grounded in DELF Junior and DELF examination criteria were employed throughout the evaluation process, and teachers underwent rater calibration training.

The findings reveal a high degree of criterion agreement between human raters and the artificial intelligence system. Both approaches were found to converge substantially with regard to content adequacy, coherence, and grammatical accuracy in writing, and intelligibility, task relevance, and level-appropriate language use in speaking. It was concluded that artificial intelligence functions not as a replacement for raters but as a complementary tool that supports them and helps balance teacher workload.

The most original contribution of the study is its proposal of a generalisable assessment approach — developed specifically for French but adaptable to any foreign language instruction grounded in a shared reference framework such as the CEFR — including foreign language education at the primary school level. This approach offers a multilingual and multi-level perspective that contributes to teachers' professional development, standardisation in assessment processes, and the enhancement of educational quality.

Keywords: Artificial intelligence in education, Assessment and evaluation, DELF, Common European Framework of Reference for Languages, Foreign language teaching, Multilingual approach

Yapay Zekâ Entegre Fen Etkinliklerinin İlkokul Öğrencilerinin Problem Çözme Becerilerine ve Fen Tutumlarına Etkisi

Ayfer Şahin ¹ & Rabia Asal Özkan ^{2,*}

¹Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

²Erciyes Üniversitesi, rabiaasal@erciyes.edu.tr

Özet

Bu araştırmanın amacı, yapay zekâ destekli fen etkinliklerinin ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin problem çözme becerileri ile fen dersine yönelik tutumları üzerindeki etkisini incelemektir. Günümüzde yapay zekâ teknolojilerinin eğitim ortamlarına entegrasyonu, öğrencilerin hem bilişsel hem de duyuşsal gelişimlerini destekleme açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu bağlamda, özellikle ilkokul düzeyinde gerçekleştirilen uygulamaların, öğrencilerin problem çözme becerilerinin geliştirilmesi ve fen dersine yönelik olumlu tutum kazanmaları üzerindeki etkisinin belirlenmesi önem arz etmektedir.

Araştırmada yarı deneysel desen kullanılmış olup, çalışma ön test-son test kontrol gruplu model çerçevesinde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu 2025–2026 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören toplam 46 ilkokul 4. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrenciler deney ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Deney grubunda yapay zekâ destekli fen etkinlikleri 7-8 hafta boyunca uygulanırken, kontrol grubunda mevcut öğretim programına dayalı öğretim sürdürülmüştür. Veri toplama aracı olarak problem çözme becerisi ölçeği ve fen dersine yönelik tutum ölçeği kullanılmıştır. Uygulama öncesinde ve sonrasında her iki gruba da ölçme araçları uygulanarak veriler elde edilmiştir. Verilerin analizinde bağımlı ve bağımsız örneklemeler için uygun istatistiksel tekniklerden yararlanılmıştır.

Araştırma bulguları, yapay zekâ destekli fen etkinliklerinin uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin problem çözme becerilerinde anlamlı düzeyde artış olduğunu ve fen dersine yönelik tutumlarının kontrol grubuna kıyasla daha olumlu yönde geliştiğini göstermektedir. Sonuç olarak, yapay zekâ destekli fen etkinliklerinin ilkokul öğrencilerinin hem bilişsel hem de duyuşsal özellikleri üzerinde olumlu etkiler oluşturduğu söylenebilir. Bu yönüyle araştırmanın, yapay zekâ uygulamalarının ilkokul fen öğretiminde kullanımına ilişkin alanyazına katkı sağlaması ve öğretmenlere uygulamaya yönelik yol gösterici olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, fen eğitimi, problem çözme becerileri, fen tutumu

The Effect of AI-Integrated Science Activities on Primary School Students' Problem-Solving Skills and Attitudes Toward Science

Ayfer Şahin ¹ & Rabia Asal Özkan ^{2,*}

Abstract

This study aims to examine the effects of AI-supported science activities on fourth-grade primary school students' problem-solving skills and their attitudes toward science. Today, the integration of artificial intelligence technologies into educational environments offers significant opportunities to support both the cognitive and affective development of students. In this context, it is important to determine the impact of practices implemented at the primary school level on improving students' problem-solving skills and fostering positive attitudes toward science.

A quasi-experimental design was employed in this study, using a pre-test–post-test control group model. The study group consisted of a total of 46 fourth-grade primary school students enrolled in the 2025–2026 academic year. The students were divided into experimental and control groups. While AI-supported science activities were implemented in the experimental group for 7–8 weeks, instruction based on the existing curriculum was maintained in the control group. Data were collected using a problem-solving skills scale and an attitude toward science scale. Both instruments were administered to the groups before and after the implementation. Appropriate statistical techniques for dependent and independent samples were used in the analysis of the data.

The findings of the study indicate that students in the experimental group, who participated in AI-supported science activities, showed a significant improvement in their problem-solving skills and developed more positive attitudes toward science compared to the control group. In conclusion, it can be stated that AI-supported science activities have positive effects on both the cognitive and affective characteristics of primary school students. In this respect, the study is expected to contribute to the literature on the use of artificial intelligence in primary science education and to provide guidance for educational practices.

Keywords: Artificial intelligence, science education, problem-solving skills, attitudes toward science

Fırsatlar, Zorluklar ve Destek İhtiyaçları: Erken Çocukluk ve İlköğretimde Yapay Zekâ Entegrasyonuna İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Hasret Köklü Yaylacı ^{1,*} & Hatice Değirmenci Gündoğmuş ²

¹Aksaray Üniversitesi, hasretkoklu@aksaray.edu.tr

²Aksaray Üniversitesi

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim alanında giderek daha görünür hâle gelmesi, öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının bu teknolojilere yönelik bilgi, beceri ve tutumlarını önemli bir araştırma konusu hâline getirmiştir. Özellikle öğretmen adaylarının yapay zekâyı nasıl anlamlandırdıkları, bu teknolojiyi eğitim süreçlerinde kullanmaya ne kadar hazır oldukları ve yapay zekâyâ ilişkin fırsat ve risk algıları, öğretmen yetiştirme programlarının geliştirilmesi açısından kritik görülmektedir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının eğitimde yapay zekâ kullanımına ilişkin algılarının çok boyutlu olarak incelenmesi önem taşımaktadır.

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi ve sınıf öğretmen adaylarının eğitimde yapay zekâ kullanımına ilişkin hazır bulunuşluk ve gereklilik algılarını, fırsat ve risk değerlendirmelerini, öz yeterlik algılarını ve pedagojik kaygılarını incelemektir. Bu amaç doğrultusunda araştırma nitel araştırma deseninde yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde, grup etkileşiminden yararlanarak sosyal süreçleri ortaya koymak ve derinlemesine içgörü elde etmek amacıyla odak grup görüşmesi yöntemi kullanılmıştır. Odak grup görüşmeleri, katılımcıların belirli bir konuya ilişkin görüş, algı, tutum ve deneyimlerinin derinlemesine incelenmesine olanak sağlayan bir yöntemdir. Katılımcılar, araştırmanın amaçlarına uygun olarak farklı bakış açılarını yansıtabilmek amacıyla seçkisiz örnekleme yaklaşımı doğrultusunda belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, 3. ve 4. sınıf düzeyinde öğrenim görmekte olan okul öncesi ve sınıf öğretmen adayları oluşturmaktadır (n = 12). Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış odak grup görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme soruları hazırlanırken ilgili literatür incelenmiş, taslak form oluşturulmuş ve uzman görüşleri doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Veriler, güncellenmiş görüşme formu aracılığıyla toplanmış; içerik analizi ve tematik analiz yoluyla çözümlenmiştir.

Araştırmadan elde edilmesi beklenen bulguların, öğretmen adaylarının eğitimde yapay zekâ kullanımını genel olarak gerekli ve yararlı gördüklerini, ancak bu konuda kendilerini tam anlamıyla yeterli ve hazır hissetmediklerini ortaya koyması beklenmektedir. Bunun yanı sıra, öğretmen adaylarının yapay zekânın bireyselleştirilmiş öğrenme, öğretim sürecini destekleme, zaman kazandırma ve materyal geliştirme gibi fırsatlar sunduğunu; buna karşılık etik sorunlar, yanlış bilgi üretimi, bağımlılık, mahremiyet ve öğretmenin rolünün zayıflaması gibi risklere de dikkat çekecekleri öngörülmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının, yapay zekânın eğitimde etkili ve güvenli kullanımına yönelik bilgi, uygulama ve etik

boyutları içeren ders, seminer ve uygulamalı eğitimlere ihtiyaç duyduklarını ifade etmeleri beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, erken çocukluk, ilköğretim, öğretmen adayları

Opportunities, Challenges and Support Needs: Pre-Service Teachers' Views on AI Integration in Early Childhood and Elementary Education

Hasret Köklü Yaylacı ^{1,*} & Hatice Değirmenci Gündoğmuş ²

Abstract

Artificial intelligence (AI) technologies have become increasingly visible in education, making teachers' and pre-service teachers' knowledge, skills, and attitudes toward these technologies an important area of inquiry. In particular, how pre-service teachers conceptualize AI, how prepared they feel to use it in educational settings, and how they evaluate its opportunities and risks are considered critical for improving teacher education programs. In this context, this research aims to examine preschool and primary school pre-service teachers' perceptions of readiness and necessity regarding the use of AI in education, as well as their evaluations of its opportunities and risks, their self-efficacy perceptions, and their pedagogical concerns.

For research purposes, the study was conducted within a qualitative research design. Data were collected through focus group interviews to benefit from group interaction, explore social processes, and gain in-depth insights. Participants were selected through a random sampling approach to reflect different perspectives relevant to the purpose of the study. The study group consisted of 3rd and 4th grade preservice preschool and primary school teachers ($n = 12$). A semi-structured focus group interview form was used as the data collection tool. In preparing the interview questions, the relevant literature was reviewed, a draft form was developed, and the questions were revised in line with expert feedback. Accordingly, the data were collected using the revised form and analyzed through content analysis and thematic analysis.

The expected findings of the study are likely to reveal that pre-service teachers generally consider the use of AI in education necessary and beneficial; however, they may not feel fully competent or ready to use it effectively. In addition, pre-service teachers are expected to emphasize that AI offers opportunities such as personalized learning, support for instructional processes, time-saving, and material development, while also drawing attention to risks such as ethical issues, misinformation, dependency, privacy concerns, and the weakening of the teacher's role. It is also anticipated that pre-service teachers will express a need for courses, seminars, and practice-oriented training addressing the knowledge, application, and ethical dimensions of using AI effectively and safely in education.

Keywords: artificial intelligence, early childhood, elementary education, preservice teachers

MOOC Ortamlarında Yapay Zekâ Halüsinasyonlarını Azaltmaya Yönelik Video Ders Üretimi İçin İş Akışı Tasarımı

Cansel Doymaz ^{1,*}, Sıdıka Ayneli ², Elif Sidan ³, Sevil Orhan Özen ⁴ & Dilek Altun ⁵

¹Kafkas Üniversitesi, canseladoymaz@gmail.com

²Harran Üniversitesi

³Hacettepe Üniversitesi

⁴Uşak Üniversitesi

⁵Boğaziçi Üniversitesi

Özet

Üretken yapay zekâ (YZ) teknolojilerindeki gelişmeler, eğitimde içerik geliştirme süreçlerini dönüştürerek hızlı ve ölçeklenebilir çözümler sunmaktadır. Özellikle Kitleli Açık Çevrimiçi Kurslar (MOOC) gibi öğrenme ortamlarında artan içerik ihtiyacı, YZ destekli üretim süreçlerini daha kritik hale getirmektedir. Bununla birlikte, üretken YZ sistemlerinin “halüsinasyon” olarak adlandırılan hatalı veya uydurma bilgi üretme eğilimi, eğitim materyallerinin geçerlik ve güvenilirliği açısından önemli riskler oluşturmaktadır. Bu durum yalnızca teknik bir sorun değil, aynı zamanda pedagojik ve etik bir problem olarak ele alınmalıdır.

Bu çalışmada, MOOC ortamlarında kullanılmak üzere, halüsinasyon riskini azaltan, kaynak temelli ve pedagojik ilkelere uygun eğitim videolarının üretimine yönelik bir iş akışı tasarımı geliştirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma, tasarım temelli araştırma yaklaşımı doğrultusunda yürütülmüştür. İş akışı tasarımının geliştirilmesinde, üretken YZ alanyazınında yer alan güvenilir YZ yaklaşımları, erişim destekli üretim (retrieval-augmented generation, RAG) ve insan denetimli üretim (human-in-the-loop) süreçlerinden yararlanılmıştır.

Önerilen iş akışı tasarımı dört aşamadan oluşmaktadır. İlk aşamada, içerik üretimi öncesinde gerçekleştirilen RAG süreci kapsamında, YZ sistemine yalnızca önceden belirlenmiş güvenilir kaynaklar (makaleler, ders notları vb.) sağlanarak doğrulanmış bir bilgi havuzu oluşturulmaktadır. Bu aşama, içerik üretimini rastgele internet kaynakları yerine doğrulanmış belgelerle sınırlandırarak hatalı bilgi üretme riskini azaltmayı amaçlamaktadır.

İkinci aşamada, insan denetimli YZ destekli görselleştirme ve sunum tasarımı süreci yer almaktadır. Bu aşamada, doğrulanmış içerik prompt mühendisliği teknikleri kullanılarak, öğretimsel açıdan uygun sunum formatlarına dönüştürülmektedir. Süreç, içeriğin doğrulanmasından ziyade; öğrenme hedefleri, hedef kitle ve didaktik yapı doğrultusunda pedagojik olarak yeniden yapılandırılmasına odaklanmaktadır. Bu kapsamda PARTS ve CLEAR gibi prompt teknikleri kullanılarak oluşturulan içerikler, görsel destekli sunum taslaklarına dönüştürülmektedir. Süreç, İnsan–YZ–İnsan etkileşim döngüsü içinde ilerlemektedir.

Üçüncü aşamada, YZ destekli video üretimi ve avatar entegrasyonu gerçekleştirilmektedir. Bu aşamada, insan denetiminden geçmiş sunumlar, YZ tabanlı video üretim araçları aracılığıyla avatar destekli eğitim

videolarına dönüştürülmektedir. Avatar anlatıcılar aracılığıyla içerik seslendirilmekte ve görsel-işitsel açıdan zenginleştirilmiş bir öğrenme deneyimi oluşturulmaktadır.

Son aşamada ise geliştirilen videolar bütüncül bir değerlendirme sürecinden geçirilerek içerik doğruluğu, pedagojik uygunluk ve görsel-işitsel bütünlük açısından insan denetimiyle gözden geçirilmektedir. Ayrıca, akademik etik ve şeffaflık ilkeleri doğrultusunda, içeriklerin YZ desteğiyle üretildiğine dair bilgilendirmelerin sisteme entegre edilmesi önerilmektedir.

Sonuç olarak, önerilen iş akışı tasarımı, üretken YZ temelli içerik üretim süreçlerinde halüsinasyon riskini azaltmaya yönelik bütüncül bir çerçeve sunmaktadır. Bu iş akışı tasarımının, alanyazındaki mevcut yaklaşımlar çerçevesinde değerlendirilmesi ve farklı öğrenme ortamlarında uygulanarak etkililiğinin test edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üretken Yapay Zekâ, MOOC, Yapay Zekâ Halüsinasyonları

A Workflow Design for Video Lecture Production Aimed at Reducing AI Hallucinations in MOOC Environments

Cansel Doymaz ^{1,*}, Sıdıka Ayneli ², Elif Sidan ³, Sevil Orhan Özen ⁴ & Dilek Altun ⁵

Abstract

Advancements in generative artificial intelligence (AI) technologies have significantly transformed content development processes in education by enabling rapid and scalable solutions. In large-scale learning environments such as Massive Open Online Courses (MOOCs), the increasing demand for instructional content has made AI-supported production processes more critical. However, the tendency of generative AI systems to produce inaccurate or fabricated information, commonly referred to as “hallucination,” poses significant risks to the validity and reliability of educational materials. This issue should be addressed not only as a technical limitation but also as a pedagogical and ethical concern.

This study aims to develop a workflow design for producing educational videos in MOOC environments that reduces hallucination risk while being grounded in reliable sources and aligned with pedagogical principles. The study was conducted in accordance with the design-based research approach and draws upon trustworthy AI, retrieval-augmented generation (RAG), and human-in-the-loop processes.

The proposed workflow consists of four stages. In the first stage, within the scope of the RAG process conducted prior to content production, a verified knowledge pool is created by providing the AI system only with pre-selected reliable sources such as academic articles and lecture materials. This stage functions as a pre-validation mechanism and reduces the risk of inaccurate outputs by restricting content generation to validated sources.

In the second stage, a human-supervised AI-supported visualization and presentation design process is implemented. In this stage, verified content is transformed into instructionally appropriate presentation formats through prompt engineering techniques such as PARTS and CLEAR. The process focuses on pedagogical restructuring in line with learning objectives, target audience, and instructional design principles, rather than on content validation itself. The outputs are treated as drafts and refined through a Human–AI–Human interaction cycle.

In the third stage, AI-supported video production and avatar integration are carried out. Human-approved presentations are converted into avatar-supported instructional videos using AI-based video production tools, enabling an audiovisually enriched learning experience.

In the final stage, the developed materials are subjected to a holistic human evaluation in terms of content accuracy, pedagogical appropriateness, and audiovisual coherence. In line with academic ethics and transparency, it is also recommended that clear disclosures regarding the use of AI in content production be integrated into the system.

In conclusion, the proposed workflow provides a structured and holistic framework for reducing hallucination risk in generative AI-based content production processes. It is recommended that the

workflow be evaluated within the context of existing literature and tested across different learning environments.

Keywords: Generative Artificial Intelligence, MOOC, Artificial Intelligence Hallucinations

Etkileşimli Okuma Sürecinde Yapay Zekâ Araçlarının Kullanımına Yönelik Etkinlik Önerileri

Mücahit Durmaz

Nurettin Topçu Millî Eğitim Akademisi, mucahitdrnz58@gmail.com

Özet

Okuma eylemi, dijitalleşen eğitim dünyasında teknoloji destekli bir etkileşim alanına dönüşmektedir. Bu çalışmanın amacı, resimli çocuk kitapları bağlamında gerçekleştirilen etkileşimli okuma süreçlerinde yapay zekâ araçlarının kullanımına yönelik uygulamalı etkinlik önerileri sunmaktır. Etkileşimli okuma; metin, yazar, okur ve dinleyici arasındaki bağı güçlendiren; tahmin etme, sorgulama, açıklama, özetleme, görselleştirme ve eleştirel değerlendirme gibi stratejileri içeren aktif bir anlamlandırma süreci olarak tanımlanmaktadır. Çalışma kapsamında metin tabanlı araçlar, Büyük Dil Modelleri (LLM), seslendirme araçları, görsel içerik üreten araçların okuma öncesi, okuma sırası ve okuma sonrası aşamalara nasıl entegre edilebileceği üzerinde durulacaktır. Bu doğrultuda mevcut çalışma, öğretmenler ve eğitim tasarımcıları için yapay zekânın bir “düşünme ortağı” olarak etkileşimli okuma sürecine nasıl dâhil edilebileceğine dair somut bir yol haritası sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Resimli çocuk kitabı, etkileşimli okuma, yapay zekâ.

Activity Suggestions for Using Artificial Intelligence Tools in Interactive Reading Processes

Mücahit Durmaz

Abstract

The act of reading is transforming into a technology-supported interactive space in the digitalized world of education. The aim of this study is to offer practical activity suggestions for the use of artificial intelligence tools in interactive reading processes carried out within the context of illustrated children's books. Interactive reading is defined as an active meaning-making process that strengthens the bond between the text, author, reader, and listener, and includes strategies such as prediction, questioning, explanation, summarization, visualization, and critical evaluation. The study will focus on how text-based tools, Large Language Models (LLM), voice-over tools, and visual content-generating tools can be integrated into the pre-reading, in-reading, and post-reading stages. Accordingly, this study aims to provide a concrete roadmap for teachers and educational designers on how artificial intelligence can be incorporated into the interactive reading process as a "thinking partner."

Keywords: children picture books, interactive reading, artificial intelligence

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Üretken Yapay Zekâ Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Zehra Şahin

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, zehrashnn58@gmail.com

Özet

Üretken yapay zekâ teknolojilerinin eğitim süreçlerinde giderek yaygınlaşması, öğretmen adaylarının bu teknolojileri etkili, bilinçli ve etik bir şekilde kullanabilme yeterliklerini önemli hale getirmiştir. Özellikle metin üretimi, içerik geliştirme ve öğrenme süreçlerini destekleme gibi alanlarda kullanılan üretken yapay zekâ araçları, öğretim süreçlerinde önemli dönüşümler yaratmaktadır. Bu bağlamda, sınıf öğretmeni adaylarının üretken yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi, bu teknolojilerin eğitimde etkili ve sorumlu kullanımına yönelik önemli veriler sunmaktadır. Ancak alanyazın incelendiğinde, üretken yapay zekâ okuryazarlığına yönelik çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, öğretmen adaylarının üretken yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının üretken yapay zekâ okuryazarlık düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Türkiye’de farklı üniversitelerin sınıf öğretmenliği programlarında öğrenim gören toplam 187 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Wang ve arkadaşları (2022) tarafından geliştirilen ve Gökçearslan ve arkadaşları (2024) tarafından Türkçeye uyarlanan Üretken Yapay Zekâ Okuryazarlığı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek; farkındalık, kullanım, değerlendirme ve etik olmak üzere dört alt boyuttan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde) kullanılmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının üretken yapay zekâ okuryazarlık düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu göstermektedir (??? ≈ 3.87). Katılımcıların özellikle yapay zekâ araçlarını tanıma, kullanma ve günlük yaşamda öğretim süreçlerine entegre etme becerilerinde güçlü oldukları belirlenmiştir. Bununla birlikte, yapay zekâ çıktılarının eleştirel değerlendirilmesi, veri güvenliği ve etik kullanım boyutlarında görece sınırlılıklar bulunduğu tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, öğretmen yetiştirme programlarında üretken yapay zekâyâ yönelik yalnızca teknik kullanım becerilerinin değil, aynı zamanda eleştirel düşünme, etik farkındalık ve veri okuryazarlığı becerilerinin de bütüncül bir yaklaşımla ele alınması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Üretken yapay zekâ, yapay zekâ okuryazarlığı, öğretmen adayları, dijital yeterlik, etik farkındalık, betimsel tarama

Examining Pre-Service Primary School Teachers' Generative Artificial Intelligence Literacy Levels in Terms of Various Variables

Zehra Şahin

Abstract

The increasing integration of generative artificial intelligence (AI) technologies into educational processes has made it essential for pre-service teachers to develop the competencies required to use these technologies effectively, consciously, and ethically. Generative AI tools, particularly those used for text production, content development, and supporting learning processes, are creating significant transformations in instructional practices. In this context, determining the generative AI literacy levels of pre-service primary school teachers provides important insights into the effective and responsible use of these technologies in education. However, a review of the literature reveals that studies focusing on generative AI literacy are still limited. This situation highlights the need to investigate the generative AI literacy levels of pre-service teachers. The aim of this study is to determine the generative AI literacy levels of pre-service primary school teachers and to examine whether these levels differ according to various demographic variables. The study was conducted using a descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of a total of 187 pre-service primary school teachers studying in primary school teaching programs at different universities in Türkiye. A convenience sampling method was employed. As a data collection tool, the Generative Artificial Intelligence Literacy Scale developed by Wang et al. (2022) and adapted into Turkish by Gökçe Arslan et al. (2024) was used. The scale consists of four sub-dimensions: awareness, usage, evaluation, and ethics. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage) were used in the analysis of the data. The findings indicate that pre-service primary school teachers have generally high levels of generative AI literacy ($\bar{x} \approx 3.87$). It was determined that participants are particularly strong in recognizing AI tools, using them, and integrating them into daily and instructional processes. However, relative limitations were identified in the areas of critical evaluation of AI outputs, data security, and ethical use. Based on the findings, it is concluded that teacher education programs should adopt a holistic approach that not only focuses on technical usage skills but also incorporates critical thinking, ethical awareness, and data literacy competencies related to generative AI.

Keywords: Generative artificial intelligence, AI literacy, pre-service teachers, digital competence, ethical awareness, descriptive survey

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK) Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Feyza Nur Toygan

Istanbul 29 Mayıs Üniversitesi, feyzatoygan@gmail.com

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim süreçlerine entegrasyonu, öğretmen adaylarının yalnızca teknolojiyi kullanma becerilerini değil, aynı zamanda bu teknolojileri pedagojik ve alan bilgisi ile bütünleştirme yeterliklerini de önemli hale getirmiştir. Bu bağlamda, Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) yaklaşımının yapay zekâ ile genişletilmiş bir formu olan Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK), öğretmen adaylarının yapay zekâ araçlarını pedagojik açıdan uygun ve içerikle uyumlu bir şekilde kullanabilme yeterliklerini ifade etmektedir. Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının bu yeterlik düzeylerini inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK) düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, farklı üniversitelerde öğrenim gören 236 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve Hojeij ve arkadaşları (2024) tarafından geliştirilen, Batuk, Türk, Türkan ve Yıldırım (2025) tarafından Türkçeye uyarlanan Yapay Zekâ–Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Ölçeği (AI-TPACK Scale) kullanılmıştır. Ölçek 12 maddeden oluşan tek boyutlu bir yapıya sahip olup, beşli Likert tipinde derecelendirilmiştir. Bu araştırma kapsamında ölçeğin iç tutarlılık katsayısı Cronbach alfa = .947 olarak hesaplanmış ve yüksek düzeyde güvenilir olduğu belirlenmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde) ile birlikte bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK) düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu göstermektedir ($F(4, 936) = 4.09$, $SS = 0.58$). Katılımcıların özellikle yapay zekânın bireyselleştirilmiş öğrenmeyi desteklemesi, öğrenci katılımını artırması ve farklı öğrenme ihtiyaçlarına yanıt vermesi boyutlarında yüksek algıya sahip oldukları belirlenmiştir. Değişkenlere göre yapılan analizlerde cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, yapay zekâ eğitimi alma durumu ve kullanım sıklığı açısından anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Buna karşın, öğretmen adaylarının yapay zekâ kullanımı konusunda kendilerini yeterli görme durumlarına göre Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK) düzeylerinin anlamlı biçimde farklılaştığı belirlenmiştir ($p < .05$). Yapay zekâ kullanımı açısından kendilerini yeterli gören öğretmen adaylarının puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, sınıf öğretmeni adaylarının

Yapay Zekâ Temelli Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (AI-TPACK) düzeylerinin yüksek olduğu ve bu yeterliğin özellikle bireysel öz-yeterlik algısı ile ilişkili olduğu gör÷lmektedir. Elde edilen bulguların, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ entegrasyonuna yönelik içeriklerin geliştirilmesine ve uygulamaya dönük eğitimlerin artırılmasına katkı sağlayacağı düşün÷lmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, teknolojik pedagojik alan bilgisi, AI-TPACK, sınıf öğretmeni adayları, öğretmen eğitimi, betimsel tarama

Examining Pre-Service Primary School Teachers' Artificial Intelligence-Based Technological Pedagogical Content Knowledge (AI-TPACK) Levels in Terms of Various Variables

Feyza Nur Toygan

Abstract

The integration of artificial intelligence (AI) technologies into educational processes has made it essential for pre-service teachers not only to possess technological skills but also to integrate these technologies with pedagogical and content knowledge. In this context, Artificial Intelligence-Based Technological Pedagogical Content Knowledge (AI-TPACK), which is an extension of the Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) framework, refers to pre-service teachers' ability to use AI tools effectively, pedagogically appropriately, and in alignment with subject content. However, a review of the literature reveals that studies examining pre-service teachers' AI-TPACK levels are still limited. The aim of this study is to determine the AI-TPACK levels of pre-service primary school teachers and to examine whether these levels differ according to various demographic variables. The study was conducted using a quantitative descriptive survey model. The sample of the study consists of 236 pre-service primary school teachers studying at different universities. Data were collected using a personal information form developed by the researcher and the Artificial Intelligence–Technological Pedagogical Content Knowledge Scale (AI-TPACK Scale), developed by Hojeij et al. (2024) and adapted into Turkish by Batuk, Türk, Türkan, and Yıldırım (2025). The scale consists of 12 items with a single-factor structure and is rated on a five-point Likert scale. Within the scope of this study, the internal consistency coefficient of the scale was calculated as Cronbach's $\alpha = .947$, indicating a high level of reliability. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, and percentage), independent samples t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA) were used in the data analysis. The findings of the study indicate that pre-service primary school teachers' AI-TPACK levels are generally high ($M = 4.09$, $SD = 0.58$). It was determined that participants demonstrated particularly high perceptions regarding the role of AI in supporting individualized learning, enhancing student engagement, and addressing diverse learning needs. No statistically significant differences were found in terms of gender, age, grade level, prior AI training, and frequency of AI use ($p > .05$). However, a significant difference was found based on participants' self-perceived competence in using AI ($p < .05$). It was found that pre-service teachers who perceived themselves as competent in using AI had higher AI-TPACK scores. In conclusion, pre-service primary school teachers have high levels of AI-TPACK, and this competence appears to be closely related to their self-perceived ability to use AI. The findings are expected to contribute to the development of AI-integrated teacher education programs and the design of more effective AI-supported instructional practices.

Keywords: Artificial intelligence, AI-TPACK, technological pedagogical content knowledge, pre-service primary school teachers, teacher education, descriptive survey

Sınıf Öğretmenlerinin Yapay Zekaya Yönelik Algılarının İncelenmesi

Nesrullah Alkar ^{1,*} & Necla Kızılarşlan ²

¹Milli Eğitim Bakanlığı, nesrullahalkar@gmail.com

²Yavuz Selim İlkokulu

Özet

Eğitim teknolojilerinde yaşanan hızlı dönüşüm, yapay zekânın öğrenme-öğretme süreçlerine entegrasyonunu kaçınılmaz kılmaktadır. Bu dönüşümün temel aktörleri arasında yer alan sınıf öğretmenlerinin yapay zekâyâ ilişkin algıları, söz konusu teknolojinin sınıf içi uygulamadaki etkililiğini doğrudan belirlemektedir. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin eğitimde yapay zekâ kullanımına yönelik algı düzeylerini “öğretme”, “öğrenme” ve “etik” boyutları çerçevesinde incelemektir. Nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli esas alınarak yürütülen çalışmanın örneklemini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında görev yapan 200 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, Üzüm, Elçiçek ve Pesen (2024) tarafından geliştirilen “Öğretmenlerin Eğitimde Yapay Zekâ Kullanımına İlişkin Algı Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizi sonucunda, sınıf öğretmenlerinin yapay zekâyâ yönelik genel algı düzeylerinin orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların, yapay zekâyı özellikle öğretimin planlanması, bireyselleştirilmiş öğretim uygulamaları, içerik çeşitliliğinin artırılması ve hızlı değerlendirme süreçleri gibi öğretim boyutunda işlevsel bir destek unsuru olarak değerlendirdikleri saptanmıştır. Bununla birlikte, yapay zekânın öğrencilerin öğrenmeye yönelik merak ve motivasyonlarını artırarak öz düzenlemeli öğrenmeyi teşvik ettiği yönünde olumlu bir algının da mevcut olduğu görülmüştür. Öte yandan öğretmenlerin, yapay zekânın bireyleri hazır bilgiye yönlendirme, öğrenme sürecinde yüzeyselliğe neden olma ve bilginin değerini azaltma gibi etik riskler barındırdığına ilişkin temkinli bir yaklaşım sergiledikleri tespit edilmiştir. Ayrıca, teknoloji temelli hizmet içi eğitimlere katılan öğretmenlerin algı puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir (p

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, sınıf öğretmeni, algı, öğrenme, öğretme ve etik

An Examination of Elementary School Teachers' Perceptions of Artificial Intelligence

Nesrullah Alkar ^{1,*} & Necla Kızılarslan ²

Abstract

The rapid transformation in educational technology makes the integration of artificial intelligence into teaching and learning processes inevitable. The perceptions of classroom teachers—who are key actors in this transformation—regarding artificial intelligence directly determine the effectiveness of this technology in classroom applications. The purpose of this study is to examine classroom teachers' perception levels regarding the use of artificial intelligence in education within the framework of the “teaching,” “learning,” and “ethics” dimensions. Conducted using a descriptive survey model—a quantitative research method—the study's sample consists of 200 classroom teachers serving during the 2025–2026 academic year. The “Teacher Perception Scale on the Use of Artificial Intelligence in Education,” developed by Üzümlü, Elçiçek, and Pesen (2024), was used as the data collection tool. The analysis of the data revealed that classroom teachers' overall perception levels regarding artificial intelligence are at a moderate level. It was found that participants viewed artificial intelligence as a functional support tool in education, particularly in areas such as lesson planning, personalized instruction, increasing content diversity, and rapid assessment processes. Additionally, a positive perception was observed regarding artificial intelligence's ability to enhance students' curiosity and motivation toward learning, thereby promoting self-regulated learning. On the other hand, it was found that teachers adopt a cautious approach toward AI-related ethical risks, such as directing individuals toward ready-made information, leading to superficiality in the learning process, and diminishing the value of knowledge. Furthermore, it was determined that teachers who participated in technology-based in-service training had significantly higher perception scores (p

Keywords: artificial intelligence, classroom teacher, perception, learning, teaching and ethical

Üstün Yetenekli İlkokul Öğrencilerinin Yapay Zekâ Kavramına Yönelik Algıları

Kevser Arslan ^{1,*}, Aslı Gorgulu ² & Songül Yaman ³

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, arslankevser96@gmail.com

²Yıldız Teknik Üniversitesi

³Beşiktaş Bilsem

Özet

Eğitim sistemi, teknolojinin hızlı gelişimiyle birlikte önemli bir dönüşüm süreci yaşamaktadır. Bu değişim, öğrenme ortamlarının teknoloji odaklı ve yenilikçi yaklaşımları benimsemesini zorunlu kılmaktadır. Öğrenme ortamları artık geleneksel yöntemlerin ötesine geçerek teknoloji destekli ve yenilikçi yaklaşımlara yönelmektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin öğrenme süreçlerini derinleştiren ve öğretim etkinliklerini çeşitlendiren bir araç olarak yapay zekâ, eğitimde giderek ön plana çıkmakta ve kritik bir rol üstlenmektedir. Günümüzün öne çıkan teknolojilerinden biri olan yapay zekânın erken yaşta kavranması, öğrencilerin bilimsel düşünme ve problem çözme becerilerinin gelişimini desteklemektedir. Küçük yaş grubu öğrencilerinin yapay zekâyâ ilişkin oluşturdukları temsiller, onların kavramsal anlayışlarının değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır. Dolayısıyla ilkokul öğrencilerinin yapay zekâ kavramına yönelik algılarının ve bakış açılarının ortaya çıkarılması gerekmektedir.

Bu çalışmada, üstün yetenekli ilkokul öğrencilerinin yapay zekâ kavramına yönelik algılarının çizimler ve metaforlar aracılığıyla incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile belirlenen ve belirli ölçütleri karşılayan gönüllü üçüncü ve dördüncü sınıf düzeyinde öğrenim gören üstün yetenekli 30 ilkokul öğrencisinden oluşmaktadır. Çalışma verileri çizimler ve metaforlar aracılığıyla elde edilmiştir. Öğrenci çizimlerinden elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Öğrenciler yapay zekâ kavramına ilişkin algılarını robot, insan, beyin, akıl, bilge ve arkadaş metaforları aracılığıyla ortaya koymuştur. Öğrencilerin yapay zekâyâ ilişkin olumlu bir bakış açısına sahip oldukları ve kavramı insan benzetmesi, teknoloji, işlevsellik ve eğlence temaları çerçevesinde anlamlandırdıkları tespit edilmiştir. Ayrıca yapay zekâ kavramının öğrenci çizimlerinde robot, bilgili insan, bilgi üretimi, çalışma ve teknolojiye ait sembollerle ilişkilendirildiği belirlenmiştir. Çalışma sonuçları doğrultusunda çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Teknoloji, Yapay Zekâ, Üstün Yetenekli Öğrenciler, İlkokul, Algı.

Gifted Elementary School Students' Perceptions of the Concept of Artificial Intelligence

Kevser Arslan ^{1,*}, Ash Gorgulu ² & Songül Yaman ³

Abstract

The education system is undergoing a significant transformation process with the rapid development of technology. This change necessitates that learning environments adopt technology-oriented and innovative approaches. Learning environments are now moving beyond traditional methods towards technology-supported and innovative approaches. In this context, artificial intelligence, as a tool that deepens students' learning processes and diversifies teaching activities, is increasingly coming to the forefront in education and playing a critical role. Understanding artificial intelligence, one of today's prominent technologies, at an early age supports the development of students' scientific thinking and problem-solving skills. The representations that young students create regarding artificial intelligence are important for evaluating their conceptual understanding. Therefore, it is necessary to reveal the perceptions and perspectives of primary school students towards the concept of artificial intelligence. This study aims to examine the perceptions of gifted primary school students towards the concept of artificial intelligence through drawings and metaphors. The study group consists of 30 gifted primary school students in the third and fourth grades who volunteered and met certain criteria, selected using criterion sampling, a type of purposeful sampling. Study data were obtained through drawings and metaphors. Data obtained from student drawings were analyzed using content analysis. Students expressed their perceptions of the concept of artificial intelligence through metaphors such as robot, human, brain, mind, wise person, and friend. It was determined that students have a positive perspective on artificial intelligence and interpret the concept within the framework of human analogy, technology, functionality, and entertainment themes. Furthermore, it was found that the concept of artificial intelligence was associated with symbols related to robot, knowledgeable person, knowledge production, work, and technology in the student drawings. Based on the study results, several recommendations were made.

Keywords: Education, Technology, Artificial Intelligence, Gifted Students, Elementary School, Perception.

Sınıf Öğretmenlerinin Yapay Zekâya İlişkin Algıları, Mesleki Değerlendirmeleri ve Geleceğe Yönelik Beklentileri: Nitel Bir Araştırma

İbrahim Hakkı Tezci

Akdeniz Üniversitesi, ihtezi@akdeniz.edu.tr

Özet

Bu araştırma, sınıf öğretmenlerinin yapay zekâya ilişkin algılarını, mesleki değerlendirmelerini, araç kullanım deneyimlerini ve geleceğe yönelik beklentilerini keşfetmeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen benimsenerek yürütülen çalışmada, amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 16 sınıf öğretmeniyle yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş; bulgular sekiz ana tema altında ele alınmıştır.

Araştırma bulguları, öğretmenlerin yapay zekâyı büyük ölçüde ChatGPT ile özdeşleştirdiğini ve teknolojiyi hem bir yenilik fırsatı hem de mesleki belirsizlik kaynağı olarak çift yönlü algıladığını ortaya koymaktadır. Katılımcıların büyük çoğunluğu yapay zekâ araçlarını ders planı hazırlama, etkinlik geliştirme ve bilgiye hızlı erişim amacıyla kullandıklarını ya da deneyimlediklerini ifade etmiştir. Ancak kullanım derinliği ve güven düzeyi katılımcılar arasında belirgin farklılıklar göstermektedir.

Mesleki faydalar açısından en çok öne çıkan temalar; bilgiye hızlı erişim ve zaman tasarrufu, araştırma ile içerik üretiminde kolaylık ve ders süreçlerine destek olarak sıralanmaktadır. Buna karşın katılımcılar, yanlış veya eksik bilgi üretimi, mesleki rol ve algının zayıflaması ile öğrenci güvenine olumsuz etki konularında ciddi kaygılar taşımaktadır. Öğrenci-öğretmen iletişimi bağlamında ise yüz yüze etkileşimin, empatinin ve duygusal bağın yapay zekâ tarafından ikame edilemeyeceği ortak bir kanı olarak güçlü biçimde dile getirilmiştir.

Etik ve veri güvenliği boyutunda öğretmenler; öğrenci bilgilerinin gizliliği, yapay zekâ sistemlerinin doğruluğu ve yasal düzenleme eksikliği konularında belirgin belirsizlikler yaşadıklarını aktarmıştır. Geleceğe ilişkin değerlendirmelerde ise katılımcıların büyük bölümü yapay zekânın öğretmenlik mesleğini ortadan kaldırmayacağını; aksine tekrarlayan ve hazırlık süreçlerini hızlandıran bir yardımcı araç işlevi göreceğini öngörmektedir.

Araştırma sonuçları, yapay zekânın sınıf öğretmenliğine entegrasyonunun yalnızca teknolojik altyapıyla değil; etik ilkelere dayalı, insan odaklı ve kurumsal destekle yönetilen bir anlayışla mümkün olabileceğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda öğretmen yetiştirme programlarına yapay zekâ okuryazarlığı derslerinin eklenmesi, hizmet içi eğitimlerin güçlendirilmesi ve ulusal düzeyde etik standartların belirlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, sınıf öğretmeni, mesleki algı, dijital etik, eğitim teknolojisi, yapay zekâ okuryazarlığı

Classroom Teachers' Perceptions of Artificial Intelligence, Professional Evaluations and Future Expectations: A Qualitative Study

Ibrahim Hakkı Tezci

Abstract

This study aims to explore classroom teachers' perceptions of artificial intelligence (AI), their professional evaluations, tool usage experiences, and future expectations. A phenomenological design, one of the qualitative research methods, was adopted, and semi-structured individual interviews were conducted with 16 classroom teachers selected through purposive sampling. The data were analyzed using content analysis, and the findings were organized under eight main themes.

The findings reveal that teachers largely identify AI with ChatGPT and perceive the technology from a dual perspective, viewing it simultaneously as an opportunity for innovation and a source of professional uncertainty. The majority of participants reported using or experiencing AI tools primarily for lesson planning, activity development, and rapid access to information. However, the depth of use and level of trust varied considerably among participants.

In terms of professional benefits, the most prominent themes were rapid access to information and time savings, ease of research and content production, and support for instructional processes. Conversely, participants expressed significant concerns regarding inaccurate or incomplete information generation, the weakening of professional roles and public perception, and the potential negative impact on student trust. In the context of student–teacher communication, the irreplaceability of face-to-face interaction, empathy, and emotional connection emerged as a strong shared conviction.

Regarding ethics and data security, teachers reported notable uncertainty about the confidentiality of student information, the reliability of AI-generated content, and the absence of adequate legal regulations. Looking ahead, the majority of participants anticipated that AI would not replace teachers but would instead serve as an assistive tool that accelerates repetitive tasks and preparation processes.

The findings suggest that successful integration of AI into primary school teaching is contingent not merely on technological infrastructure, but on an approach grounded in ethical principles, human-centered values, and institutional support. In this regard, the study recommends incorporating AI literacy courses into teacher education programs, strengthening in-service training opportunities, and establishing ethical standards at the national level.

Keywords: artificial intelligence, classroom teacher, professional perception, digital ethics, educational technology, AI literacy

Öğretmen Adaylarının Yapay Zekâ Hazırbulunuşluk Düzeylerinin İncelenmesi

Ismail Özşarı ^{1,*} & Oguz Cıncıoğlu ²

¹*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, ismailozsari@gmail.com*

²*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Özet

Yapay zekâ sistemlerinin eğitim süreçlerine entegrasyonu, öğretmen yetiştirme politikalarında teknik yetkinlikle beraber pedagojik bir hazır bulunuşluk ihtiyacını doğurmuştur. Bu teknolojilerin öğrenme ortamlarındaki dönüştürücü rolü, kullanıcıların bu sistemleri eğitsel amaçlarla kullanmaya ne derece hazırlıklı olduklarının belirlenmesini bir zorunluluk haline getirmektedir.

Bu araştırmanın temel amacı, farklı branşlarda öğrenim gören öğretmen adaylarının yapay zekânın eğitimde kullanımına yönelik hazır bulunuşluk düzeylerini belirlemek ve çeşitli demografik değişkenler ile yapay zekâ kullanım alışkanlıkları açısından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini incelemektir.

Araştırmada, nicel araştırma yaklaşımlarından, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan betimsel tarama modeli kullanılmıştır (Karasar, 2000). Çalışmanın örneklemini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul ilindeki bir devlet üniversitesinin eğitim fakültesinde öğrenim gören 423 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcıların belirlenmesinde, zaman ve iş gücü açısından verimlilik sağlayan uygun örnekleme yöntemi kullanılmış ve tüm süreç gönüllülük esasına dayalı olarak yürütülmüştür.

Veri toplama aşamasında, araştırmacılar tarafından geliştirilen ve cinsiyet, sınıf düzeyi, dijital okuryazarlık düzeyi, yapay zekâ kullanım sıklığı ile araç tercihlerini (ChatGPT, Gemini, Copilot vb.) sorgulayan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Hazır bulunuşluk düzeylerinin ölçülmesinde ise Wang vd. (2023) tarafından geliştirilen ve Özüdoğru ile Yıldız Durak (2024) tarafından Türkçeye uyarlanan "Öğretmen Adaylarına Yönelik Yapay Zekâ Hazır bulunuşluk Ölçeği" kullanılmıştır. Toplam 18 maddeden oluşan bu ölçeğin; bilişsel, beceri, vizyon ve etik olmak üzere dört alt boyutu bulunmaktadır. Ölçeğin iç tutarlık katsayısının (Cronbach's Alpha) 0.967 olarak belirlenmiş olması, aracın güvenilir olduğunu göstermektedir.

Elde edilen verilerin analizi hâlihazırda SPSS paket programı üzerinden devam etmektedir. Veri dağılımının normalliğine göre parametrik veya non-parametrik testler (t-testi, ANOVA vb.) uygulanarak öğretmen adaylarının profil analizi gerçekleştirilmektedir. Bu çalışma, yapay zekâyı sadece teknik bir yardımcı araç olarak değil, sınıf içi pedagojik örüntüleri ve öğretmen-öğrenci etkileşimini temelden dönüştüren dinamik bir unsur olarak konumlandırmaktadır. Elde edilecek bulguların, öğretmen adaylarının bu teknolojik devrimi eğitimsel bir vizyona dönüştürerek sınıf ortamını zenginleştiren rehberler olarak yetişmelerine ışık tutması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Hazırbulunuşluk, Öğretmen Adayları, Eğitimde Yapay Zekâ, Öğretmen Yetiştirme.

An Analysis Of Prospective Teachers' Readiness Levels Regarding Artificial Intelligence

Ismail Özsarı ^{1,*} & Oguz Cıncıoglu ²

Abstract

The integration of artificial intelligence systems into educational processes has created a need for pedagogical readiness alongside technical competence in teacher training policies. The transformative role of these technologies in learning environments makes it imperative to determine the extent to which users are prepared to utilize these systems for educational purposes.

The primary objective of this study is to determine the readiness levels of pre-service teachers across different disciplines regarding the use of artificial intelligence in education and to examine whether there are significant differences in AI usage habits based on various demographic variables.

In this study, a descriptive survey model—one of the quantitative research approaches—was employed, aiming to describe a situation that existed in the past or currently exists as it is (Karasar, 2000). The study sample consisted of 423 teacher candidates enrolled in the Faculty of Education at a state university in Istanbul during the 2025–2026 academic year. In selecting participants, an appropriate sampling method that ensured efficiency in terms of time and manpower was used, and the entire process was conducted on a voluntary basis.

During the data collection phase, a “Personal Information Form” developed by the researchers was used to gather information on gender, grade level, digital literacy level, frequency of AI use, and tool preferences (ChatGPT, Gemini, Copilot, etc.). To measure readiness levels, the “Artificial Intelligence Readiness Scale for Teacher Candidates,” developed by Wang et al. (2023) and adapted into Turkish by Özüdoğru and Yıldız Durak (2024), was used. This scale, consisting of a total of 18 items, has four sub-dimensions: cognitive, skill, vision, and ethics. The fact that the scale’s internal consistency coefficient (Cronbach’s Alpha) was determined to be 0.967 indicates that the instrument is reliable.

The analysis of the collected data is currently ongoing using the SPSS software package. Depending on the normality of the data distribution, parametric or non-parametric tests (t-test, ANOVA, etc.) are being applied to conduct a profile analysis of the teacher candidates. This study positions artificial intelligence not merely as a technical tool but as a dynamic element that fundamentally transforms classroom pedagogical patterns and teacher-student interactions. It is expected that the findings will shed light on how teacher candidates can develop into guides who enrich the classroom environment by transforming this technological revolution into an educational vision.

Keywords: Artificial Intelligence, Readiness, Teacher Candidates, Artificial Intelligence in Education, Teacher Training.

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Ders Planı Hazırlama Süreçlerinde Yapay Zeka Kullanımları ve İstem (Prompt) Tercihleri

Sümeyye Ulus ^{1,*} & Nihan Şahinkaya ²

¹*Istanbul Medeniyet Üniversitesi, sumeyyeulus273@gmail.com*

²*Istanbul Medeniyet Üniversitesi*

Özet

Günümüzde gelişen teknoloji ile birlikte, öğretmen adaylarının ders hazırlıkları sırasında teknolojiyi ve özellikle yapay zeka (YZ) araçlarını kullanmaya başlamıştır. Yapılan çalışmalarda öğretmen adaylarının YZ araçlarını özellikle konu seçimi, etkinlik fikirleri üretme, ders materyali hazırlama, ders planlama gibi alanlarda kullandıkları görülmüştür. YZ sohbet robotları kullanılırken, istenilen niteliklere uygun çıktı elde etmek amacıyla YZ araçlarına çeşitli istemler (promptlar) verilmektedir. Farklı çalışmalar sayesinde YZ ile üst düzey etkileşime girip istemlerini net, detaylı ve geliştirerek ileten adayların daha kaliteli ders planları elde ettikleri bilinmektedir YZ teknolojilerine karşı büyük ölçüde olumlu bir tutum sergileyen aday sınıf öğretmenlerinin bu araçlardan verim alması, bu amaçla düzenlenecek eğitimlerin onlara sunulması oldukça önemlidir. Ders plan hazırlıklarında YZ araçlarını nasıl kullandıklarına ilişkin çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmada, sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında, yapay zeka (YZ) araçlarını ders planı hazırlama süreçlerine nasıl entegre ettiklerini ve bu süreçte kullandıkları istem (prompt) çeşitlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. "Sınıf Öğretmeni adaylarının ders plan taslağı hazırlamada kullandıkları yapay zeka istemleri nelerdir? ve "Sınıf Öğretmeni adayları YZ aracını ders plan taslağı hazırlama sürecine nasıl entegre etmektedirler?" sorularına cevap aranmaktadır.

Araştırmada, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zeka (YZ) kullanım pratiklerini derinlemesine incelemek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır Çalışma, bir devlet üniversitesinin dördüncü sınıfında okuyan gönüllü katılımcı olan yaklaşık 20 sınıf öğretmeni adayı ile yürütülmektedir. Katılımcılar, lisans eğitim programlarında bulunan öğretmenlik uygulaması dersini alıyor olması ölçütüne bağlı olarak gönüllülük esasıyla seçilmiştir.

İki aşamada planlanan çalışmanın ilk bölümünde, öğretmen adaylarının tercih ettikleri bir YZ sohbet robotunu kullanarak, TYMM 2024 programına uygun olan; tercih ettikleri sınıf seviyesi, ders ve temaya göre bir plan taslağı oluşturmaları istenmiştir Her katılımcıdan hazırladıkları planın tasarlama sürecinde kullandıkları istem akışını paylaşımları istenmiştir.

Araştırmanın ikinci aşamasında ise, istem analizlerinden elde edilen bulguları katılımcı görüşleriyle detaylandırmak amacıyla uzman görüşü alınmış yarı yapılandırılmış görüşme formu ile görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeler sayesinde, öğretmen adaylarının yapay zeka araçlarını ders planlama süreçlerine nasıl entegre ettiklerine ulaşılması beklenmektedir. Dokümanlarda bulunan istemler ve

görüşmeler içerik analizi ile analiz edilecektir. İstem analizi ve görüşmeler sonrasında elde edilecek veriler neticesinde öğretmen adaylarının YZ'yı nasıl kullandıklarının tespit edilmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, sınıf öğretmeni adayı, istem analizi, ders planı

The Use of Artificial Intelligence and Prompt Preferences in the Lesson Plan Preparation Processes of Pre-service Classroom Teachers

Sümeyye Ulus ^{1,*} & Nihan Şahinkaya ²

Abstract

Given the rapid pace of technological advancement, teacher candidates are increasingly utilizing technology, specifically artificial intelligence (AI) tools, during their lesson planning process. Studies indicate that teacher candidates utilize AI tools in areas such as topic selection, generating activity ideas, developing course materials, and lesson planning. When using AI chatbots, various prompts are provided to these tools to obtain outputs that meet desired specifications. Research has shown that candidates who interact with AI at a high level and communicate their prompts clearly, in detail, and iteratively achieve higher-quality lesson plans. It is highly important to provide training to primary school teacher candidates—who largely exhibit a positive attitude toward AI technologies—to ensure they can use these tools efficiently. However, research on how they specifically use AI tools during lesson plan preparation remains limited.

This study aims to determine how pre-service classroom teachers integrate AI tools into their lesson planning processes within the scope of the teaching practicum course and to identify the types of prompts they use during this process. The study seeks to answer the following questions: “What are the artificial intelligence prompts used by pre-service classroom teachers in preparing draft lesson plans?” and “How do pre-service classroom teachers integrate AI tools into the process of drafting lesson plans?”

In this research, a case study—one of the qualitative research methods—was employed to examine the AI usage practices of pre-service classroom teachers in depth. The study was conducted with approximately 20 volunteer pre-service teachers in their fourth year at a state university. Participants were recruited voluntarily, meeting the criterion of being currently enrolled in the teaching practicum course within their undergraduate education program.

Planned in two stages, the first part of the study required teacher candidates to use an AI chatbot of their choice to create a draft plan based on their preferred grade level, subject, and theme, in accordance with the 2024 TYMM (Türkiye Century Education Model) curriculum. Each participant was asked to share the prompt sequence they used during the design process of their plan. In the second stage of the research, semi-structured interviews were conducted using a form developed through expert opinion to further elaborate on the findings obtained from the prompt analysis with participant perspectives. Through these interviews, it is expected to gain insight into how teacher candidates integrate AI tools into their lesson planning processes. The prompts found in the documents and the interview data will be analyzed using content analysis. Based on the data obtained from the prompt analysis and interviews, the study expects to identify exactly how teacher candidates utilize AI.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), pre-service primary school teachers, prompt analysis, lesson planning

Yapay Zekâ Destekli Dijital Uyarıcıların Sınıf Ortamında Öğrenci Davranışları ve Öğrenme İklimi Üzerindeki Etkisi: Öğretmen Görüşleri

Mahir Doğan^{1,*} & Mustafa Erol²

¹*Yıldız Teknik Üniversitesi, mhrdgn24@gmail.com*

²*Yıldız Teknik Üniversitesi*

Özet

Bu araştırmanın amacı, yapay zekâ destekli dijital uyarıcıların sınıf ortamında öğrencilerin davranışları ve öğrenme iklimi üzerindeki etkilerini, bu süreci doğrudan deneyimleyen sınıf öğretmenlerinin algı ve yaşantıları doğrultusunda incelemektir. Eğitim ortamlarında dijitalleşmenin hız kazanmasıyla birlikte yapay zekâ destekli uygulamaların öğretim süreçlerine entegrasyonu artmakta; bu durum öğrencilerin dikkat, motivasyon ve sınıf içi etkileşim biçimlerini yeniden şekillendirmektedir. Ancak söz konusu teknolojilerin sınıf içi davranışlar ve öğrenme iklimi üzerindeki etkilerinin, öğretmen deneyimleri temelinde derinlemesine ele alındığı çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde fenomenoloji (olgubilim) deseni ile yürütülecektir. Çalışma grubunu, ilkokul düzeyinde görev yapan ve derslerinde yapay zekâ destekli dijital uyarıcılara yer veren sınıf öğretmenleri oluşturacaktır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniği ile belirlenecektir. Veri toplama sürecinde yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılacak; görüşmeler katılımcıların deneyimlerini ayrıntılı biçimde ortaya koyacak şekilde gerçekleştirilecektir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenecek; öğretmenlerin yapay zekâ destekli dijital uyarıcılara ilişkin algıları, deneyimleri ve bu araçların öğrenci davranışları ile öğrenme iklimine yansımalarına dair ortak temalar belirlenecektir. Araştırma sonucunda, yapay zekâ destekli dijital uyarıcıların öğrencilerin derse katılımı, dikkat düzeyi, motivasyonu ve sosyal etkileşimleri üzerindeki etkilerinin öğretmen deneyimleri doğrultusunda ortaya konulması beklenmektedir. Ayrıca bu araçların sınıf ortamının genel öğrenme iklimini nasıl dönüştürdüğüne ilişkin öğretmen algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Elde edilecek bulguların, eğitim ortamlarında yapay zekâ destekli uygulamaların pedagojik açıdan etkili ve dengeli kullanımına yönelik öneriler geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, motivasyon, dijital uyarıcılar, sınıf iklimi

The Effects of AI-Supported Digital Stimuli on Student Behaviors and the Learning Climate in the Classroom: Teachers Perspectives

Mahir Doğan ^{1,*} & Mustafa Erol ²

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of AI-supported digital stimuli on students' behaviors and the learning climate in the classroom, based on the perceptions and lived experiences of classroom teachers who directly experience this process. With the acceleration of digitalization in educational environments, the integration of AI-supported applications into instructional processes is increasing; this situation is reshaping students' attention, motivation, and patterns of in-class interaction. However, it is observed that studies addressing the effects of these technologies on classroom behaviors and the learning climate in depth, based on teachers' experiences, remain limited. Accordingly, the study will be conducted within the framework of a qualitative research approach using the phenomenology design. The study group will consist of classroom teachers working at the primary school level who incorporate AI-supported digital stimuli into their lessons. Participants will be selected through criterion sampling, one of the purposive sampling methods. During the data collection process, a semi-structured interview form will be used; the interviews will be conducted in a way that reveals participants' experiences in detail. The obtained data will be analyzed using content analysis; common themes regarding teachers' perceptions and experiences of AI-supported digital stimuli, as well as their reflections on student behaviors and the learning climate, will be identified. As a result of the study, it is expected that the effects of AI-supported digital stimuli on students' classroom participation, attention levels, motivation, and social interactions will be revealed based on teachers' experiences. In addition, it is aimed to determine teachers' perceptions of how these tools transform the overall learning climate of the classroom environment. It is believed that the findings to be obtained will contribute to the development of recommendations for the effective and balanced pedagogical use of AI-supported applications in educational settings.

Keywords: Artificial intelligence, motivation, digital stimuli, classroom climate

İlkokulda Özdüzenlemeli Öğrenmenin Geliştirilmesinde Yapay Zekâ Kullanımı: Sistematik Bir İnceleme

Halil Çokçalışkan

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, hcokcaliskan@mu.edu.tr

Özet

Teknolojik gelişmelerde yaşanan yapay zekâ (YZ) yönelimi, eğitim ortamlarında YZ uygulamalarının kullanımını yaygınlaştırmıştır. Bu durum, YZ'nin öğrenme süreçleri açısından sunduğu fırsatlar ve beraberinde getirdiği risklere yönelik araştırmaların artmasına yol açmıştır. Özellikle YZ uygulamalarının, öğrencilerin öğrenme süreçlerini planlama, izleme ve değerlendirme becerilerini kapsayan özdüzenleme becerileri üzerindeki etkisi önemli bir araştırma alanı olarak öne çıkmaktadır. Öğrenme süreçlerinde YZ desteğinin; kişiselleştirilmiş öğrenme yolları sunma, anlık geri bildirim sağlama ve öğrenme süreçlerini görünür kılma gibi özellikleri sayesinde öğrenenlerin bilişsel ve üstbilişsel becerilerine, motivasyonlarına, öz-yeterliklerine ve öğrenme katılımına katkı sağladığı görülmektedir. Bu bağlamda, YZ'nin özdüzenlemeli öğrenmeyi destekleme potansiyeline sahip olduğu değerlendirilmektedir. Bununla birlikte, öğrenme süreçlerinde YZ kullanımının aşırı bağımlılık, bilişsel yük artışı ve öğrenme sorumluluğunun teknolojiye devredilmesi gibi riskler de barındırabileceği vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, ilkokul düzeyinde özdüzenlemeli öğrenmenin desteklenmesinde yapay zekâ kullanımına yönelik gerçekleştirilen araştırmaları sistematik olarak inceleyerek, YZ'nin bu süreçteki rolünü ortaya koymaktır.

Araştırma sistematik inceleme olarak tasarlanmış ve PRISMA yönergeleri doğrultusunda yürütülmüştür. İlgili çalışmaların belirlenmesi amacıyla Web of Science (WoS) ve Scopus veri tabanlarında kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde “özdüzenlemeli öğrenme”, “yapay zekâ” ve “ilkokul” anahtar kelimeleri ve bu kelimelerin eş anlamlıları kullanılmıştır. Elde edilen çalışmalar başlık, özet ve tam metin düzeyinde incelenerek dahil etme ve dışlama ölçütlerine göre çok aşamalı bir eleme sürecinden geçirilmiştir. Bu kapsamda ilkokul düzeyinde öğrenme süreçlerinde yapay zekâ kullanımına ve özdüzenlemeli öğrenme ile ilişkisine odaklanan makaleler seçilmiştir. Seçilen araştırmalar; yayın yılı, araştırma deseni, katılımcı özellikleri, kullanılan yapay zekâ türleri ve özdüzenlemeli öğrenmeye ilişkin bulgular açısından içerik analizi yoluyla incelenmiştir.

Elde edilen bulgular, YZ destekli öğrenme ortamlarının ilkokul düzeyinde özdüzenlemeli öğrenme süreçlerini destekleme potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Özellikle öğrenme analitikleri, uyarlanabilir öğrenme sistemleri, üretken yapay zekâ araçları ve oyunlaştırma temelli uygulamaların öğrencilerin öğrenme süreçlerini izleme, geri bildirim alma ve öğrenme davranışlarını düzenleme becerilerini desteklediği anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, ilkokul bağlamında YZ ve özdüzenleme ilişkisini ele alan araştırmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Bu nedenle gelecekteki

araştırmaların özdüzenlemeli öğrenmenin planlama, izleme ve değerlendirme gibi temel bileşenlerini merkeze alan ve YZ destekli sınıf içi uygulamalara odaklanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özdüzenlemeli öğrenme, yapay zekâ, ilkokul, sistematik inceleme

Enhancing Self-Regulated Learning in Primary Education Through the Use of Artificial Intelligence: A Systematic Review

Halil Çokçalışkan

Abstract

The increasing orientation toward artificial intelligence (AI) in technological developments has led to the widespread use of AI applications in educational environments. This shift has, in turn, stimulated a growing body of research focusing on both the opportunities and potential risks that AI offers for learning processes. In particular, the impact of AI applications on self-regulation skills, encompassing learners' abilities to plan, monitor, and evaluate their own learning, has emerged as a significant area of inquiry. It has been observed that AI-supported learning environments contribute to learners' cognitive and metacognitive skills, as well as their motivation, self-efficacy, and engagement, by offering personalized learning pathways, providing real-time feedback, and making learning processes more visible. In this context, AI is considered to have potential to support self-regulated learning. However, it is also emphasized that the use of AI in learning processes may entail certain risks, such as overreliance on technology, increased cognitive load, and the transfer of learning responsibility from learners to technological systems. Accordingly, the aim of this study is to systematically examine research on the use of artificial intelligence in supporting self-regulated learning at the primary education level and to identify the role of AI in these processes.

The study was designed as a systematic review and conducted in accordance with the PRISMA guidelines. A comprehensive search of the literature was carried out in the Web of Science (WoS) and Scopus databases to identify relevant studies. During the search process, keywords related to self-regulated learning, artificial intelligence, and primary education, along with their synonyms were used. The retrieved studies were examined at the title, abstract, and full-text level and subjected to a multi-stage screening process based on predefined inclusion and exclusion criteria. In this scope, articles focusing on the use of artificial intelligence in learning processes at the primary education level and its relationship with self-regulated learning were selected. The selected studies were analyzed through content analysis in terms of publication year, research design, participant characteristics, types of AI applications used, and findings related to self-regulated learning.

The findings indicate that AI-supported learning environments have the potential to support self-regulated learning processes at the primary education level. In particular, applications such as learning analytics, adaptive learning systems, generative AI tools, and gamification-based environments appear to support students' abilities to monitor their learning processes, receive feedback, and regulate their learning behaviors. However, it is observed that the number of studies addressing the relationship between AI and self-regulation in primary education is limited. Therefore, it is recommended that future

research focus on core components of self-regulated learning, such as planning, monitoring, and evaluation, and incorporate AI-supported classroom practices.

Keywords: Self-regulated learning, artificial intelligence, primary education, systematic review

Dijital Ebeveynlikten Algoritmik Rehberliğe: İlkokul Çağında Yapay Zekâ Kullanımının Ebeveyn Perspektifinden Yeniden Düşünülmesi

Sümevra Akkaya ^{1,*}, Esmâ Eren ² & Adnan Dolaz ²

¹*Inönü Üniversitesi, sumeyra.akkaya@inonu.edu.tr*

²*Inönü Üniversitesi*

Özet

Yapay zekâ teknolojilerinin eğitim süreçlerine giderek daha erken yaşlarda entegre edilmesi, ebeveynlik pratiklerini ve çocukların öğrenme deneyimlerini yeniden şekillendirmektedir. Özellikle ilkokul çağındaki çocukların gelişimsel özellikleri dikkate alındığında, yapay zekâ kullanımının sunduğu fırsatlar ile potansiyel riskler arasındaki denge, ebeveynler açısından kritik bir karar alanı oluşturmaktadır. Ancak mevcut literatürde, ebeveynlerin bu dönüşümü nasıl anlamlandırdığına ve pedagojik sınırları nasıl tanımladığına ilişkin derinlemesine bulgular sınırlıdır. Bu çalışma, ilkokul düzeyinde çocukların yapay zekâ kullanımına ilişkin ebeveyn tutumlarını, risk algılarını ve pedagojik gerilim noktalarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında olgubilim desen kullanılarak tasarlanmıştır. Bu desenin tercih edilme nedeni, ebeveynlerin kendilerinin ve çocuklarının yapay zekâ kullanımına ilişkin deneyimlerini, algılarını ve anlamlandırma süreçlerini derinlemesine ortaya koyma gerekliliğidir. Çalışma grubunu ilkokul çağında çocuğa sahip ebeveynler oluşturmaktadır. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Görüşmeler, ebeveynlerin ve çocuklarının yapay zekâyâ ilişkin kullanım deneyimleri, eğitimsel değerlendirmeleri, risk algıları ve pedagojik beklentilerini kapsayacak şekilde gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerin tamamı izin alınarak kayıt altına alınmış ve yazılı döküm haline getirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Analiz sürecinde veriler açık kodlama, kategori oluşturma ve temaların belirlenmesi aşamalarından geçirilmiştir.

Ebeveynlerin özellikle “destekleyici kullanım” ile “hazırcılık” arasındaki sınırı net biçimde tanımlamakta zorlandıkları düşünülmektedir. Bu sınırın, çocuğun yaşı, kullanım amacı, ebeveyn denetimi ve yapay zekâ aracının hangi bağlamda kullanıldığı gibi değişkenlere bağlı olarak farklılaştığı öngörülmektedir. Bununla birlikte veri gizliliği, kişisel bilgilerin korunması ve dijital izleme süreçlerine ilişkin kaygıların, ebeveynlerin yapay zekâ kullanımına yönelik kararlarını önemli ölçüde etkilediği beklenmektedir. Araştırmada ayrıca ebeveynlerin önemli bir bölümünün, çocuklarının yapay zekâ kullanımını pedagojik açıdan yönlendirme konusunda kendilerini yeterli görmedikleri sonucuna ulaşılması beklenmektedir. Bu durumun, ebeveynlerde okul ve öğretmenlerden daha sistematik, açık ve uygulanabilir rehberlik beklentisini artırdığı düşünülmektedir. Bunun yanında ebeveynlerin, yapay zekânın çocukların yaratıcılığı üzerindeki etkisini hem fırsat hem de tehdit barındıran ikili bir yapı içinde değerlendirmeleri öngörülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın, yapay zekâ çağında ebeveynlik

pratiklerini pedagojik, bilişsel ve etik boyutlarıyla ele alarak literatürdeki önemli bir boşluğu doldurması beklenmektedir. Elde edilecek bulguların; eğitim politikalarının geliştirilmesine, öğretmen eğitim programlarının güncellenmesine ve dijital ebeveynlik rehberlik modellerinin oluşturulmasına katkı sağlaması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, dijital ebeveynlik, dijital riskler

From Digital Parenting to Algorithmic Guidance: Rethinking the Use of Artificial Intelligence in Primary School from the Perspective of Parents

Sümeysra Akkaya ^{1,*}, Esma Eren ² & Adnan Dolaz ²

Abstract

The increasing integration of artificial intelligence technologies into educational processes at progressively earlier ages is reshaping parenting practices and children's learning experiences. Considering the developmental characteristics of primary-school-aged children, the balance between the opportunities offered by artificial intelligence and its potential risks constitutes a critical decision-making area for parents. However, the existing literature offers limited in-depth findings on how parents make sense of this transformation and how they define pedagogical boundaries. This study aims to reveal parents' attitudes, risk perceptions, and pedagogical points of tension regarding children's use of artificial intelligence at the primary school level.

The research was designed within the framework of a qualitative research approach using a phenomenological design. This design was preferred because of the need to examine in depth parents' experiences, perceptions, and meaning-making processes regarding both their own and their children's use of artificial intelligence. The study group consists of parents who have primary-school-aged children. Participants were selected through purposive sampling. Data were collected using a semi-structured interview form developed by the researcher. The interviews were conducted to cover parents' and children's experiences with artificial intelligence, their educational evaluations, risk perceptions, and pedagogical expectations. All interviews were audio-recorded with permission and then transcribed. The data obtained were analyzed using content analysis. During the analysis process, the data were subjected to open coding, category formation, and theme identification.

It is expected that parents will have difficulty clearly defining the boundary between "supportive use" and "overreliance on ready-made answers." This boundary is anticipated to vary depending on factors such as the child's age, the purpose of use, parental supervision, and the context in which the artificial intelligence tool is used. In addition, concerns regarding data privacy, the protection of personal information, and digital monitoring processes are expected to significantly influence parents' decisions about artificial intelligence use. The study is also expected to show that a considerable number of parents do not perceive themselves as sufficiently competent to guide their children's use of artificial intelligence from a pedagogical perspective. This situation is thought to increase parents' expectations for more systematic, clear, and practical guidance from schools and teachers. Furthermore, parents are expected to evaluate the impact of artificial intelligence on children's creativity within a dual framework that includes both opportunities and threats. In this context, the study is expected to fill an important gap in the literature by addressing parenting practices in the age of artificial intelligence through pedagogical, cognitive, and ethical dimensions. The findings are anticipated to contribute to the

development of educational policies, the updating of teacher education programs, and the formation of digital parenting guidance models.

Keywords: Artificial intelligence, digital parenting, digital risks

Hayat Bilgisi Dersi Bağlamında Sınıf Öğretmenlerinin Çocuk İhmali ve İstismarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Sevilay Ağır ^{1,*}, Perihan Şara Hürsoy ²

¹Uşak Üniversitesi, sevilay.agir@usak.edu.tr

²Uşak Üniversitesi, perihan.sara@usak.edu.tr

Özet

Çocuk ihmali ve istismarı, çocukların sağlıklı gelişimini olumsuz etkileyen önemli toplumsal sorunlar arasında yer almaktadır. Hayat Bilgisi dersi ise çocuk hakları, güvenli yaşam becerileri ve kendini koruma farkındalığının geliştirilmesi açısından önemli bir derstir. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin çocuk ihmali ve istismarına ilişkin bilgi ve farkındalık düzeylerini, ihmal ve istismar kavramlarının ayırt edilme durumlarını, olası durumlara yönelik müdahale yaklaşımlarını ve öğrenci ile ailelere yönelik koruyucu eğitim uygulamalarını incelemektir.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseninde yürütülmüştür. Veriler, sınıf öğretmenleriyle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz sonucunda; çocuk ihmaline ilişkin çağrışımlar, çocuk istismarına ilişkin çağrışımlar, ihmal ve istismar arasındaki farka ilişkin görüşler, ihmal ve istismar durumlarında izlenecek yollar, istismara karşı korunma eğitimine ilişkin uygulamalar ve ailelere yönelik bilgilendirme çalışmaları olmak üzere altı kategori belirlenmiştir.

Araştırma bulguları, öğretmenlerin çocuk ihmali, çocuğun sevgi, ilgi, şefkat, eğitim, beslenme, barınma ve giyinme gibi temel ihtiyaçların eksik bırakılması olarak ifade etmiştir. Ayrıca bazı öğretmenler ihmali aile yapısı, boşanma, parçalanmış aileler ve aile içi çatışmalarda görülen bir durum olarak görmüşlerdir. Sınıf öğretmenleri çocuk istismarını ise çocuğa fiziksel, duygusal veya cinsel zarar verilmesi olarak tanımlamışlardır. Bununla beraber sınıf öğretmenlerinin çoğunluğu ihmal ve istismar arasındaki temel farkı doğru biçimde açıklamış; ancak bazı öğretmenlerin bazıları bu kavramları sınırlı boyutlarıyla değerlendirmişlerdir. Öğretmenlerin şüpheli durumlarda rehberlik servisi, okul yönetimi ve ilgili resmî kurumlarla iş birliği içinde hareket etmeyi benimsedikleri; öğrencilerine koruyucu eğitimler verdikleri ve aileleri çeşitli yollarla bilgilendirdikleri görülmüştür. Bununla birlikte, koruyucu eğitim ve aile bilgilendirme çalışmalarının çoğunlukla sınıf öğretmenlerinin bireysel girişimlerle yürütüldüğü belirlenmiştir.

Araştırma sonuçları doğrultusunda, sınıf öğretmenlerinin özellikle istismar türleri (duygusal, cinsel, ekonomik vb.) konusunda daha kapsamlı bilgiye ihtiyaç duyduğu görülmektedir. Bu nedenle öğretmenlere verilecek hizmet içi eğitimlerin yaygınlaştırılması, çocuk ihmali ve istismarı gibi durumlarda yasal bildirim süreçlerine ilişkin bilgilendirmelerin yapılması ve Hayat Bilgisi dersi kapsamında sistematik koruyucu eğitim uygulamalarının geliştirilmesi önerilmektedir. Bununla beraber aile eğitimlerinin de daha planlı, düzenli ve zorunlu hale getirilmesi; rehberlik servisleri tarafından düzenli aralıklarla verilecek eğitim programlarının desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hayat Bilgisi dersi, sınıf öğretmenleri, çocuk ihmali, çocuk istismarı

Examination of Primary School Teachers' Opinions on Child Neglect and Abuse in the Context of Life Sciences Lesson

Sevilay Ağır^{1,*}, Perihan Şara Hürsoy²

Abstract

Child neglect and abuse are among the important social problems that negatively affect the healthy development of children. Life Science course is an important course in terms of developing children's rights, safe life skills and self-protection awareness. The aim of this research is to examine the knowledge and awareness levels of primary school teachers regarding child neglect and abuse, their differentiation of the concepts of neglect and abuse, intervention approaches to possible situations, and preventive education practices for students and families.

The research was conducted in the case study pattern, which is one of the qualitative research methods. Data were collected through semi-structured interviews with primary school teachers and analyzed using the content analysis method. As a result of the analysis; six categories were determined: connotations regarding child neglect, connotations regarding child abuse, opinions on the difference between neglect and abuse, ways to follow in cases of neglect and abuse, practices regarding protection education against abuse, and informational activities for families.

Research findings express teachers' child neglect as the child's lack of basic needs such as love, care, compassion, education, nutrition, shelter and clothing. In addition, some teachers saw neglect as a situation seen in family structure, divorce, broken families and intra-family conflicts. Primary school teachers defined child abuse as physical, emotional or sexual harm to a child. The majority of classroom teachers correctly explained the basic difference between neglect and abuse; however, some teachers evaluated these concepts in their limited dimensions. Teachers adopt to act in cooperation with the guidance service, school administration and relevant official institutions in suspicious cases. It has been observed that they provide preventive training to their students and inform families in various ways. However, it has been determined that preventive education and family information activities are mostly carried out by individual initiatives of primary school teachers.

In line with the research results, it is seen that primary school teachers need more comprehensive information, especially about types of abuse (emotional, sexual, economic, etc.). For this reason, it is recommended to expand the in-service training to be given to teachers, to provide information about legal notification processes in cases such as child neglect and abuse, and to develop systematic protective education practices within the scope of the Life Sciences course. In addition, family education should be made more planned, regular and compulsory; and training programs to be provided at regular intervals by guidance services need to be supported.

Keywords: Life Sciences course, classroom teachers, child neglect, child abuse

Okul Öncesi Eğitimde Öğrenme Merkezlerinde Serbest Oyun Sürecinin İncelenmesi: Oyun Planlama Yönteminin Etkisi

Sevilay Ağır ^{1,*}, Dilek Erol ²

¹Uşak Üniversitesi, sevilay.agir@usak.edu.tr

²Uşak Üniversitesi, dilek.erol@usak.edu.tr

Özet

Erken çocukluk döneminde oyun; bilişsel, sosyal-duygusal ve dil gelişimini destekleyen temel bir öğrenme aracı olarak kabul edilmekte, öğrenme merkezleri ise çocuklara aktif katılım, keşif ve bireysel farklılıkların gözetildiği öğrenme fırsatları sunan önemli düzenlemeler olarak öne çıkmaktadır. Ancak okul öncesi eğitim sınıflarında çocukların belirli merkezlerde yoğunlaştığı ve bazı merkezlerin sınırlı düzeyde kullanıldığı görülmektedir. Bu araştırma, okul öncesi eğitim ortamlarında öğrenme merkezlerinde yürütülen serbest oyun sürecinin mevcut işleyişini incelemek ve bu sürece yönelik geliştirilen “oyun planlama yöntemi”nin etkisini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından eylem araştırması deseni ile kurgulanmış; süreç, problemin tanımlanması, eylem planının oluşturulması, uygulama ve değerlendirme aşamalarından oluşmuştur. Çalışma grubunu İzmir ili Aliaga ilçesinde görev yapan iki okul öncesi öğretmeni ile 30 çocuk oluşturmuştur. Veriler, doğal ortamda gerçekleştirilen gözlemler ve yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla elde edilmiş; frekans, yüzde ve içerik analizi teknikleriyle çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular, çocukların daha çok dramatik oyun ve blok merkezlerine yöneldiklerini; kitap, fen ve sanat merkezlerine katılımın ise daha sınırlı kaldığını göstermektedir. Oyun planlama yönteminin uygulanmasının ardından çocukların farklı merkezlere yönelimlerinde artış olduğu, merkezler arasında daha dengeli bir kullanımın sağlandığı, katılım düzeylerinin yükseldiği ve sınıf içi düzenin olumlu yönde geliştiği gözlenmiştir. Bu sonuçlar, çocukların daha etkileşimli ve aktif öğrenme ortamlarını tercih ettiklerini ortaya koyan alanyazın ile örtüşmektedir. Sonuç olarak, öğrenme merkezlerinin etkili kullanımında öğretmenin planlama ve rehberlik rolünün belirleyici olduğu, oyun planlama yönteminin ise süreci daha dengeli, sistemli ve kapsayıcı hale getirdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, oyun, öğrenme merkezleri, oyun planlama, eylem araştırması

Examination of Free Play Processes in Learning Centers in Preschool Education: The Effect of the Play Planning Method

Sevilay Ağır ^{1,*}, Dilek Erol ²

Abstract

In early childhood, play is recognized as a fundamental learning tool that supports cognitive, social-emotional, and language development, while learning centers stand out as important arrangements that offer children learning opportunities characterized by active participation, exploration, and consideration of individual differences. However, in preschool classrooms, children tend to congregate in certain centers, while others are used to a limited extent. This study was conducted to examine the current functioning of the free-play process in preschool learning centers and to evaluate the effectiveness of the “play planning method” developed for this process. The study was designed using the action research model from qualitative research approaches; the process consisted of the stages of problem identification, action plan development, implementation, and evaluation. The study group consisted of two preschool teachers working in the Aliağa district of İzmir and 30 children. Data were collected through observations conducted in the natural setting and semi-structured interviews; they were analyzed using frequency and percentage analyses and content analysis. The findings indicate that children tended to gravitate more toward the dramatic play and block centers, while participation in the book, science, and art centers remained more limited. Following the implementation of the play planning method, children’s orientation toward the centers increased, and a more balanced use of the centers was observed.

Keywords: preschool education, play, learning centers, play planning, action research

2. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Öz Yönetim Becerilerinin Görünürlüğü

Sevim Elif Özdemir ^{1,*}

¹*Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, elifozdemir.es@gmail.com*

Özet

Çalışmada ilkokul 2. sınıf Türkçe ders kitaplarında öz yönetim becerilerinin nasıl yer aldığı incelenmiştir. Araştırma nitel araştırma kapsamında doküman analiziyle yürütülmüştür. Güncel Türkçe ders kitaplarında bulunan metinler ile bu metinlere bağlı etkinlikler veri kaynağı olarak ele alınmıştır. Veriler, öz yönetim becerisine ilişkin göstergeler temel alınarak içerik analiziyle çözümlenmiştir. İnceleme sonucunda öz yönetim becerisinin en çok sorumluluk alma, planlı davranma, görevi sürdürme, sabırlı olma, kurallara uyma ve davranışı denetleme boyutlarında öne çıktığı görülmüştür. Duyguları fark etme, duyguları düzenleme ve içsel denetim gerektiren durumların ise daha sınırlı biçimde işlendiği belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, Türkçe ders kitaplarının öz yönetim becerisini destekleyen bir içerik sunduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, duygusal denetim, ertelemeyle baş etme, dikkatini toplama ve güçlük karşısında duyguyu yönetme gibi yönlerin daha belirgin biçimde ele alınması, ders kitaplarının bu beceriyi geliştirme gücünü artırabilir.

Anahtar Kelimeler: öz yönetim becerisi, Türkçe ders kitapları, 2. sınıf, doküman analizi

The Visibility of Self-Management Skills in 2nd Grade Turkish Textbooks

Sevim Elif Özdemir ^{1,*}

Abstract

This study examined how self-management skills are incorporated into 2nd-grade Turkish language textbooks. The research was conducted using document analysis as a qualitative research method. Texts and related activities from current Turkish language textbooks were used as data sources. The data were analyzed using content analysis based on indicators related to self-management skills. The results showed that self-management skills were most prominent in the dimensions of taking responsibility, acting in a planned manner, persevering in tasks, being patient, following rules, and controlling behavior. Situations requiring emotional awareness, emotional regulation, and internal control were addressed to a lesser extent. The findings indicate that Turkish language textbooks offer content that supports self-management skills. However, addressing aspects such as emotional control, coping with procrastination, focusing attention, and managing emotions in the face of difficulty more prominently could increase the textbooks' ability to develop these skills.

Keywords: self-management skills, Turkish textbooks, second grade, document analysis

Dijital Ortamlarda Dil Bilgisi Öğretimi: YouTube Videoları Üzerine Bir İçerik Analizi

Nurullah Aykaç¹, Yunus Avcı²

¹Dicle Üniversitesi, nurullah.aykac@dicle.edu.tr

²Dicle Üniversitesi, yunus.avci3412@gmail.com

Özet

Geleneksel eğitim yöntemlerinde görülen dijitalleşme ve buna yönelik uygulamalar, öğrencinin bilgiye erişim kaynaklarında da farklılaşmayı beraberinde getirmiştir. Dolayısıyla günümüz öğrencileri, öğrenme süreçlerinde destek almak için yoğun bir şekilde dijital kaynaklara başvurabilmektedirler. Ücretsiz olarak içerik paylaşan YouTube video platformu, öğrenciler için konu tekrarı yapma, sınavlara hazırlanma ve yeni konuları öğrenme amaçlı kullanılabilir. Öğrencilerin bu doğrultuda faydalandıkları konulardan biri de ana dili eğitimi kapsamında öğretilen dil bilgisi konularıdır. Eğitim süreçlerini ve bu doğrultuda yapılan etkinlikleri doğrudan etkileyen bu durum, dijital içeriklerin çeşitli şekillerde incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmada, dijital öğrenme ortamları içerisinde önemli bir işlevi olan YouTube platformu üzerinden sunulan ortaokul Türkçe dersine yönelik dil bilgisi konularını anlatan videoların içeriklerini, çeşitli değişkenler bakımından incelemek amaçlanmıştır. Çalışma içerik analizine dayandırılarak nitel bir araştırma olarak planlanmaktadır. Böylece önceden belirlenen ölçütler doğrultusunda belirli sayıda görsel ve işitsel materyalin incelenmesi sağlanacaktır. Çalışma kapsamında ortaokul Türkçe dersine yönelik YouTube video platformu üzerinden yakın zamanda yayınlanan ve en çok izlenen videolar incelenecektir. Araştırma sonucunda elde edilen bulguların ve ulaşılan sonuçların, bu doğrultuda dijital içerik oluşturanlara, dil bilgisi öğretimi sürecinde farklı materyal, yöntem ve teknik kullanmak isteyen Türkçe öğretmenlerine aynı zamanda dijital ortamlarda dil bilgisi öğretimi sürecinin niteliğine yönelik önemli katkılar sunması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Öğretimi, Dil Bilgisi Öğretimi, Dijital İçerik, YouTube Videoları

Teaching Grammar in Digital Environments: A Content Analysis of YouTube Videos

Nurullah Aykaç¹, Yunus Avcı²

Abstract

The digitalization of traditional educational methods and related practices have brought about a differentiation in students' sources of access to information. Consequently, today's students extensively utilize digital resources to support their learning processes. YouTube, a video platform that shares content free of charge, is used by students for reviewing subjects, preparing for exams, and learning new topics. One of the subjects students benefit from in this context is grammar, taught within the scope of mother tongue education. This situation, which directly affects educational processes and the activities conducted therein, necessitates the analysis of digital content through various lenses. This study aims to examine the content of videos explaining middle school Turkish grammar topics on YouTube—a platform with a significant function within digital learning environments—in terms of various variables. The study is designed as a qualitative research based on content analysis. Thus, a specific number of audiovisual materials will be examined in accordance with predetermined criteria. Within the scope of the study, the most-watched and recently published videos for middle school Turkish courses on the YouTube platform will be analyzed. It is intended that the findings and results obtained from the research will provide significant contributions to digital content creators, Turkish language teachers seeking to use diverse materials, methods, and techniques in the grammar teaching process, and to the overall quality of grammar instruction in digital environments.

Keywords: Turkish Language Education, Grammar Instruction, Digital Content, YouTube Videos.

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları Eğitiminde Yaratıcı Drama Yönteminin Kullanımı

Şebnem Soylu ¹

¹Abdullah Gül Üniversitesi, soylusebnem@gmail.com

Özet

Bu çalışmanın amacı, yaratıcı dramanın Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) konusundaki farkındalığı artırmada pedagojik bir araç olarak kullanımını incelemektir. Araştırma, 28 ilkokul öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilen 8 saatlik bir atölye çalışması aracılığıyla yürütülmüş ve nitel araştırma yöntemlerinden vaka çalışması yöntemi ile tasarlanmıştır. Veri toplama yöntemleri arasında gözlem, doküman analizi ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yer almıştır.

Bulgular, yaratıcı drama etkinliklerinin öğrencilerin Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları konusundaki farkındalığını artırdığını göstermektedir. Öğrenciler, sürdürülebilirlikle ilgili kavramları daha derinlemesine anladıklarını ortaya koymuş ve sürdürülebilirlik konularını kendi yaşamlarıyla ilişkilendirebilmişlerdir. Ayrıca süreç, grup içi dinamikleri olumlu yönde etkileyerek iş birliği, empati ve aktif katılımı teşvik etmiştir. Yaratıcı dramanın etkileşimli ve öğrenci merkezli yapısı, öğrencilerin sürdürülebilirlik konularında harekete geçme motivasyonunu artırmıştır.

Çalışma, sürdürülebilirlik eğitimine yaratıcı dramanın entegre edilmesinin yalnızca bilişsel anlayışı geliştirmekle kalmayıp, aynı zamanda dönüştürücü öğrenme için gerekli olan duygusal ve sosyal boyutları da desteklediği sonucuna varmaktadır. Bu sonuçlar, yaratıcı dramanın sürdürülebilirlik eğitimi konusunda güçlü bir potansiyele sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Drama, Nitelikli Eğitim, Sürdürülebilir Kalkınma Eğitimi

Enhancing Awareness of Sustainable Development Goals through Creative Drama

Şebnem Soylu ¹

Abstract

This study aims to explore the effectiveness of creative drama as a pedagogical tool in enhancing the awareness of the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs). The research was conducted through an 8-hour workshop involving 28 elementary school students and was designed using a qualitative research approach and case study method. Data collection methods included observations, document analysis, and semi-structured interviews. To ensure the credibility and trustworthiness of the findings, methodological triangulation was employed. The findings reveal that creative drama activities contributed to increasing students' awareness of the SDGs. Students demonstrated a deeper understanding of sustainability-related concepts and were able to connect sustainable issues with their lives. Moreover, the process positively influenced in-group dynamics, fostering collaboration, empathy, and active participation. The interactive and student centered nature of creative drama increased students' motivation to take action toward sustainability issues.

The study concludes that integrating creative drama into sustainability education not only enhances cognitive understanding but also nurtures the emotional and social dimensions necessary for transformative learning. These results suggest that creative drama hold strong potential for advancing sustainability education.

Keywords: Creative Drama, Quality Education, Sustainable Development Education.

İlkokulda Okul Dışı Öğrenme Ortamlarına Yönelik Veli Görüşlerinin İncelenmesi

Sümeyye Cansın ¹, Hatice Rüveyda Fırat²

¹Sakarya Üniversitesi, cansin.sumeyye10@gmail.com

² Sakarya Üniversitesi, haticeydat@gmail.com

Özet

Eğitimin okul duvarlarını aşarak yaşamın her alanına yayılması, öğrencilerin teorik bilgileri aşarak hayatın kendisi ile ilişkilendirmelerine ve yaparak-yaşayarak kalıcı öğrenmeler gerçekleştirmelerine olanak tanımaktadır. Bu süreçlerin planlanması ve uygulanmasında öğretmenler kadar, eğitim sürecinin ortaklarından biri olan velilerin tutumları da önemli bir rol oynamaktadır. Alan yazın incelendiğinde, okul dışı öğrenme ortamlarının çocukların akademik başarısının yanı sıra sosyal, duygusal ve özgüven gelişimlerini desteklediği vurgulanmaktadır (Cirit Gül ve Çobanoğlu, 2024). Velilerin bu ortamlara yönelik pozitif düşünceleri çocukların motivasyonunu artırırken; güvenlik kaygıları, ekonomik faktörler ve organizasyonel eksiklikler katılımı sınırlandırabilmektedir (İnce ve Akcanca, 2021).

Çalışmanın amacı, ilkokul velilerinin okul dışı öğrenme ortamlarına yönelik var olan düşüncelerini, çocuklarının gelişimine dair gözlemlerini ve uygulama sürecinde karşılaştıkları sorunları nitel bir bakış açısıyla ele almaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması desenine uygun olarak tasarlanmıştır. Çalışmanın evrenini ilkokul velileri oluşturmaktadır. Çalışma grubu ise amaçlı örnekleme yöntemiyle bir araya getirilen 15 veliden oluşmaktadır. Veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanacaktır. Görüşmelerden elde edilen verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılacaktır. Elde edilen veriler tematik çerçevede sunulacaktır. Araştırmanın, okul dışı öğrenme faaliyetlerinin veli beklentileri doğrultusunda tekrardan yapılandırmasına ve okul-aile iş birliğinin güçlendirilmesine katkı sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul dışı öğrenme ortamları, veli görüşleri, ilkokul

An Examination Of Parents' Views On Out-Of-School Learning Environments In Primary School

Sümeyye Cansın¹, Hatice Rüveyda Fırat²

Abstract

The expansion of education beyond school walls into all areas of life allows students to move beyond theoretical knowledge, relate it to real life, and achieve lasting learning through doing and experiencing. In the planning and implementation of these processes, the attitudes of parents, who are partners in the educational process, play a role as important as those of teachers. A review of the literature emphasizes that out-of-school learning environments support children's academic success as well as their social, emotional, and self-confidence development (Cirit Gül & Çobanoğlu, 2024). While parents' positive attitudes toward these environments increase children's motivation, safety concerns, economic factors, and organizational deficiencies may limit participation (İnce & Akcanca, 2021). The aim of this study is to examine the current views of primary school parents regarding out-of-school learning environments, their observations of their children's development, and the problems they encounter during the implementation process from a qualitative perspective. The research is designed in accordance with the case study design, one of the qualitative research methods. The study group consists of 15 parents selected through purposive sampling. Data will be collected through a semi-structured interview form prepared by the researcher. The data obtained from the interviews will be analyzed using the content analysis method. The findings will be presented within a thematic framework. The research aims to contribute to the restructuring of out-of-school learning activities in line with parent expectations and to the strengthening of school-family cooperation.

Keywords: Out-of-school learning environments, parent opinions, primary school.

Okullarda Akran Zorbalığı İle Disiplin Modelleri Ve Okul Yönetimi Arasındaki İlişki

Fatmanur Aydemir ¹

¹Yıldız Teknik Üniversitesi, aydemir.fatmanur@icloud.com

Özet

Akran zorbalığı, öğrencilerin fiziksel, duygusal ve sosyal anlamda gelişimlerini olumsuz etkileyen ve okul güvenliğinin sağlanmasını engelleyen önemli bir sorun olarak görülmektedir. Güç dengesizliği, süreklilik ve kasıt olmak üzere üç temelde şekillenen bu davranış; duygusal, sözel, cinsel, fiziksel ve siber zorbalık gibi çeşitli türlerde görülmektedir. Zorbalığa maruz kalan öğrencilerde başarısızlık, mutsuzluk, kaygı ve güvensizlik gibi istenmeyen sonuçlar ortaya çıkarır. Bu sebeple akran zorbalığı sadece bireysel değil, kurumsal ve yönetsel bir sorun olarak da değerlendirilmelidir.

Bu çalışmanın amacı, ilkökul seviyesinde yaşanan akran zorbalığı sıklığı ile sınıfta uygulanan disiplin modelleri ve okul yönetiminin disipline ilişkin tutumu arasındaki ilişkiyi incelemektir. Skinner'ın davranış değiştirme modeli, Dreikurs'un mantıksal sonuçlar modeli ve Canter'ın savunucu disiplin modeli gibi farklı disiplin modellerinin öğrenci davranışları üzerinde farklı etkiler bıraktığı görülmektedir. Kurala ve dışsal pekiştirece dayalı modellerin öğrencinin davranışı altındaki sebepleri gözden kaçırabileceği; sorumluluğa ve içsel motivasyona dayalı modellerin ise zorbalık davranışlarının sıklığını azaltmada daha verimli olabileceği düşünülmektedir. Bununla birlikte okul yönetiminin benimsediği disiplin anlayışı, öğretmenlerin sınıf içi uygulamalarını ve okul iklimini doğrudan etkilemekte ve akran zorbalığı ile sıklığının yönetimi üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu araştırma, İstanbul Esenyurt ilçesindeki ilkökullarda karma yöntem deseniyle yürütülmektedir. Çalışmanın örneklemini yaklaşık 200 ilkökul öğrencisi, bu öğrencilerin öğretmenleri ve okul müdürlerinden oluşturmaktadır. Çalışmadaki nicel verilere öğrencilere uygulanan Zorbalık Ölçeği Çocuk Formu ve öğretmenlere uygulanan Disiplin Modelleri Ölçeği aracılığıyla; nitel verilere ise okul müdürleriyle gerçekleştirilen mülakatlar aracılığıyla ulaşılmaktadır. Nicel verilerin analizinde korelasyon ve regresyon analizleri, nitel verilerin analizinde içerik analizinin kullanılması planlanmaktadır. Çalışmanın veri toplama süreci devam etmekte olup elde edilmesi beklenen bulgular şu şekilde özetlenebilir: Dışsal motivasyona dayalı disiplin anlayışlarının uygulandığı okullarda akran zorbalığı davranışının daha sık görülebileceği; öğrenci sorumluluğunu temele alan disiplin modellerinin ve destekleyici okul yönetimi anlayışının ise akran zorbalığı sıklığını azaltmada verimli olabileceği öngörülmektedir. Elde edilen bulgular doğrultusunda öğretmenlere ve okul yöneticilerine uygulamaya yönelik öneriler sunulması amaçlanmaktadır.

*Bu çalışma Prof. Dr. Erkan Tabancalı danışmanlığında, Yıldız Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, disiplin modelleri, okul yönetimi

The Relationship Between Peer Bullying, Discipline Models, And School Management In Schools

Fatmanur Aydemir ¹

Abstract

Peer bullying is considered a significant problem that negatively affects students' physical, emotional, and social development and hinders the provision of school safety. This behavior, shaped by three core elements — power imbalance, continuity, and intent — manifests in various forms such as emotional, verbal, sexual, physical, and cyberbullying. It gives rise to undesirable outcomes in victimized students, including academic failure, unhappiness, anxiety, and insecurity. For this reason, peer bullying should be addressed not only as an individual issue but also as an institutional and administrative one.

This study aims to examine the relationship between the frequency of peer bullying at the primary school level and the discipline models applied in the classroom, as well as school administration's approach to discipline. Different discipline models — such as Skinner's behavior modification model, Dreikurs' logical consequences model, and Canter's assertive discipline model — have been found to produce varying effects on student behavior. It is considered that rule-based and externally reinforced models may overlook the underlying causes of student behavior, whereas models grounded in responsibility and intrinsic motivation may prove more effective in reducing the frequency of bullying behaviors. Furthermore, the discipline approach adopted by school administration directly influences teachers' classroom practices and school climate, playing a decisive role in the management of peer bullying and its frequency.

This research is being conducted using a mixed-method design in primary schools in the Esenyurt district of Istanbul. The study sample consists of approximately 200 primary school students, their teachers, and school principals. Quantitative data are being collected through the Child Form of the Bullying Scale administered to students and the Discipline Models Scale administered to teachers, while qualitative data are gathered through interviews conducted with school principals. Correlation and regression analyses are planned for the analysis of quantitative data, and content analysis for the qualitative data.

The data collection process is ongoing, and the expected findings can be summarized as follows: It is anticipated that peer bullying behaviors may be observed more frequently in schools where externally motivated discipline approaches are applied, whereas discipline models centered on student responsibility and a supportive school administration approach may prove effective in reducing the frequency of peer bullying. Based on the findings, it is aimed to present practical recommendations for teachers and school administrators.

*This study has been derived from a master's thesis conducted under the supervision of Prof. Dr. Erkan Tabancalı, in the Department of Educational Administration, Division of Educational Sciences, Yıldız Technical University.

Keywords: Peer bullying, Discipline models, School management.

Özel Yetenekli Öğrencilerde Mükemmeliyetçilik: Görünmez Riskler

Süeda Erel¹ Abdullah Azzam Tüzgen²

¹Boğaziçi Üniversitesi, *sueda_nur_ere@hotmail.com*

²Boğaziçi Üniversitesi, *abdullah.tuzgen@bogazici.edu.tr*

Özet

Bu çalışmanın amacı, özel yetenekli öğrencilerde mükemmeliyetçilik olgusunu, öğrenci ve ebeveyn anlatıları üzerinden inceleyerek öğretmen farkındalığına yönelik çıkarımlar ortaya koymaktır. Özel yetenekli öğrenciler çoğunlukla akademik başarılarıyla öne çıktıkları için, yaşadıkları duygusal zorlanmalar sınıf ortamında gözden kaçabilmektedir. Mükemmeliyetçilik, üstün yetenekliler alanında giderek daha fazla ilgi gören bir konu olmasına rağmen, bu deneyimlerin öğrenci ve ebeveyn anlatıları üzerinden öğretmenler tarafından nasıl yorumlandığı yeterince incelenmemiştir.

Araştırma, anlatı perspektifiyle şekillendirilmiş nitel bir desene dayanmaktadır. Bu kapsamda, özel yetenekli öğrenciler ve ebeveynleriyle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen veriler kullanılmıştır. Görüşmelerde öğrencilerin akademik deneyimleri, başarı algıları, hata yapma deneyimleri ve okul bağlamındaki ilişkileri ele alınmıştır. Elde edilen veriler, katılımcıların yaşantılarına dayalı tekrar eden örüntüleri ortaya koymak amacıyla tematik analiz yöntemiyle incelenmiştir.

Bulgular, mükemmeliyetçiliğin hata yapmaktan kaçınma, yoğun öz eleştiri, yüksek performans beklentisi ve performans kaygısı gibi biçimlerde deneyimlendiğini göstermektedir. Katılımcı anlatıları, bu örüntülerin hem sınıf öğretmenleri hem de BİLSEM öğretmenleri tarafından sıklıkla yüksek motivasyon, sorumluluk ya da uyumlu işlevsellik göstergeleri olarak yanlış yorumlandığını ortaya koymaktadır. Bu tür yanlış yorumlamalar, öğrencilerin yaşadığı duygusal zorlanmaların görünmez kalmasına yol açabilmektedir.

Sonuç olarak, bu çalışma mükemmeliyetçiliğin özel yetenekli öğrenciler için sınıf ortamında “görünmez bir risk” olarak işleyebileceğini ortaya koymaktadır. Bulgular, öğretmenlerin yüksek performans gösteren davranışları nasıl değerlendirdiklerini yeniden gözden geçirmeleri ve öğrencilerin sosyal-duygusal deneyimlerini de içeren daha nüanslı bir anlayış geliştirmeleri gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mükemmeliyetçilik, özel yetenekli, Öğretmen farkındalığı

Perfectionism in Gifted Students: An Invisible Risk

Süeda Erel ¹ Abdullah Azzam Tüzgen

Abstract

The aim of this study is to examine the phenomenon of perfectionism in gifted students through student and parent narratives and to derive implications for teacher awareness. Although gifted students often stand out due to their academic achievements, their emotional struggles may remain unnoticed in classroom settings. Despite increasing attention to perfectionism in gifted education, how these experiences are interpreted by teachers through student and parent narratives remains underexplored.

The study is based on a qualitative design informed by a narrative perspective, drawing on semi-structured interviews conducted with gifted students and their parents. The interviews explored students' academic experiences, perceptions of success, experiences of making mistakes, and their relationships within the school context. The data were analyzed using thematic analysis to identify recurring patterns grounded in participants' lived experiences.

The findings indicate that perfectionism is experienced in forms such as fear of making mistakes, intense self-criticism, high performance expectations, and performance anxiety. Participant narratives reveal that these patterns are often misinterpreted by both classroom teachers and Science and Art Center (BİLSEM) teachers as indicators of high motivation, responsibility, or adaptive functioning. Such misinterpretations may contribute to the invisibility of students' emotional difficulties.

In conclusion, this study suggests that perfectionism may function as an "invisible risk" in classroom contexts for gifted students. It highlights the need for teachers to reconsider how high-performing behaviors are evaluated and to develop a more nuanced understanding that incorporates students' social and emotional experiences.

Keywords: Gifted students Perfectionism Teacher awareness

Dijital Doğa Dedektifleri: Aile Katılımlı Doğa Temelli Öğrenme Deneyimi

Nuray Eran Türedi ¹ Elçin Yazıcı Arıcı² Leyla Geylani¹ Kevser Kayabaşı¹

¹Milli Eğitim Bakanlığı, nurayeran@gmail.com

²Düzce Üniversitesi, elcinyazici@duzce.edu.tr

Özet

Erken çocukluk dönemi, çocukların çevrelerini tanıma, doğa ile etkileşim kurma ve çevresel farkındalık geliştirme süreçlerinin temellerinin atıldığı kritik bir gelişim evresidir. Bu dönemde gerçekleştirilen doğa temelli öğrenme uygulamaları, çocukların merak, gözlem ve keşfetme becerilerini desteklerken aynı zamanda çevreye yönelik sorumluluk bilinci kazanmalarına katkı sağlamaktadır. Günümüzde dijital teknolojilerin pedagojik amaçlarla kullanılması, çocukların öğrenme deneyimlerini zenginleştiren önemli bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Özellikle doğa gözlemleri ile dijital araçların birlikte kullanılması, çocukların araştırma, sorgulama ve doğrulama becerilerini geliştiren bütüncül öğrenme süreçleri oluşturmaktadır. Bu süreçte aile katılımı, okulda kazanılan öğrenmelerin ev ortamında da devam etmesini sağlayarak öğrenmenin kalıcılığını artırmaktadır.

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitim ortamında uygulanan “Dijital Doğa Dedektifleri” etkinliklerinin çocukların öğrenme süreçleri ve aile katılımı üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseninde yürütülmüştür. Çalışma grubunu, bir kamu anaokulunda öğrenim gören 6 yaş grubundan 81 çocuk, dört öğretmen ve çocukların ebeveynleri oluşturmaktadır.

Veri toplama sürecinde çoklu veri kaynaklarından yararlanılmıştır. Bu kapsamda çocuklarla yapılan kısa görüşmeler, çocuklara ait çizim ve ürünlerin incelenmesi, sınıf içi ve bahçe gözlemleri ile ebeveynlerle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Ayrıca süreç boyunca öğretmen gözlem notları da veri setine dâhil edilmiştir.

Toplanan veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Analiz sürecinde veriler kodlanmış, benzer kodlar bir araya getirilerek temalar oluşturulmuş ve temalar arası ilişkiler yorumlanmıştır. Araştırmanın güvenilirliğini artırmak amacıyla veri çeşitlemesi sağlanmış, araştırmacılar arası kodlayıcı güvenilirliği kontrol edilmiş ve bulgular doğrudan katılımcı ifadeleri ile desteklenmiştir.

Uygulama sürecinde çocukların doğa ile etkileşim kurmalarını destekleyen bahçe temelli etkinlikler gerçekleştirilmiş; bitki gözlemleri yapılmış, doğal materyallerle yaratıcı çalışmalar üretilmiştir. Bu süreçte dijital araçlar öğrenme sürecine entegre edilmiştir. Google Lens uygulaması ile bitki türleri tanımlanmış, sensör tabanlı uygulamalar aracılığıyla toprak nem düzeyleri ölçülerek çocukların bilimsel gözlem yapmaları desteklenmiştir. Ayrıca çocukların doğa deneyimlerinden yola çıkarak dijital hikâye ve görsel içerikler üretmeleri sağlanmıştır.

Araştırma bulguları, doğa temelli öğrenme süreçlerinin dijital araçlarla desteklenmesinin çocukların merak, araştırma ve gözlem becerilerini güçlendirdiğini göstermektedir. Çocukların çevreye yönelik farkındalık geliştirdikleri, kavramları daha bilinçli kullandıkları ve öğrenme sürecine daha aktif katılım

sağladıkları belirlenmiştir. Ayrıca aile katılımının öğrenmenin sürekliliğini desteklediği ve aile-çocuk etkileşimini güçlendirdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Bu bağlamda, doğa temelli öğrenme etkinliklerinin dijital araçlar ve aile katılımı ile birlikte planlanmasının erken çocukluk eğitiminde bütüncül, sürdürülebilir ve etkili bir öğrenme yaklaşımı sunduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, aile katılımı, doğa temelli öğrenme, dijital öğrenme, çevre farkındalığı

Digital Nature Detectives: A Family-Involved Nature Based Learning Experience

Nuray Eran Türedi ¹ Elçin Yazıcı Arıcı, Leyla Geylani, Kevser Kayabaşı

Abstract

Early childhood is a critical developmental period in which children begin to recognize their environment, interact with nature, and develop environmental awareness. Nature-based learning practices implemented during this period support children's curiosity, observation, and exploration skills while also fostering a sense of responsibility towards the environment. In recent years, the integration of digital technologies into educational settings for pedagogical purposes has emerged as a significant factor in enriching children's learning experiences. In particular, the combination of nature observations with digital tools provides holistic learning processes that enhance children's inquiry, verification, and observation skills. In this context, family involvement plays a crucial role in extending school-based learning experiences into daily life, thereby increasing the permanence of learning.

The aim of this study is to examine the effects of the "Digital Nature Detectives" implementation conducted in a preschool setting on children's learning processes and family involvement. The study was designed as a qualitative case study. The participants consisted of 81 children aged six, four teachers, and the parents of the children attending a public preschool.

Multiple data sources were used to ensure data richness and depth. Data collection tools included brief interviews with children, analysis of children's drawings and products, classroom and outdoor observations, and semi-structured interviews conducted with parents. In addition, teachers' observation notes collected throughout the implementation process were included in the dataset.

The data were analyzed using content analysis. During the analysis process, data were coded, categories and themes were generated, and relationships between themes were examined. To enhance the reliability of the study, data triangulation was employed, inter-coder agreement was ensured, and findings were supported by direct quotations from participants.

During the implementation process, nature-based activities were conducted in the school garden, including plant observations and creative productions using natural materials. Digital tools were integrated into the learning process to support these experiences. Google Lens was used to identify plant species, while sensor-based applications were utilized to measure soil moisture levels, enabling children to engage in scientific observation. Furthermore, children were encouraged to create digital stories and visual content inspired by their experiences in nature.

The findings indicate that supporting nature-based learning processes with digital tools enhances children's curiosity, inquiry, and observation skills. It was observed that children developed a greater sense of environmental awareness, used related concepts more consciously, and participated more

actively in the learning process. In addition, family involvement strengthened the continuity of learning and improved parent–child interaction.

Overall, the study suggests that integrating nature-based learning with digital tools and family participation offers a holistic, sustainable, and effective approach in early childhood education.

Keywords: Early childhood education, family involvement, digital learning, nature-based learning

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yapay Zeka Hazırbulunuşluk Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Bünyamin Oğuz¹

¹*İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, bnyminogzz04@gmail.com*

Özet

Yapay zekanın eğitim süreçlerine entegrasyonu, öğretmen adaylarının hazırbulunuşluk düzeylerini önemli bir araştırma konusu haline getirmiştir. Sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekayı etkili, pedagojik ve etik bir şekilde kullanabilmesi, öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerinin geliştirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, adayların teknolojik yeterlikleri, öğrenciyle etkileşim becerileri ve etik bilinç düzeylerinin belirlenmesi, eğitimde etkili bir yapay zeka entegrasyonu için büyük önem taşımaktadır. Ancak alanyazın incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ hazırbulunuşluk düzeylerini bütüncül olarak ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu durum, söz konusu grubun yapay zekâ hazırbulunuşluk düzeylerinin incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ hazırbulunuşluk düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Türkiye'nin farklı üniversitelerinde öğrenim gören toplam 187 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Çalışmada uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada veri toplama aracı olarak Ramazanoğlu ve Akın (2025) tarafından geliştirilen “Öğretmenlere Yönelik Yapay Zekâ Hazırbulunuşluk Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek; teknik/teknolojik hazırbulunuşluk, pedagojik hazırbulunuşluk ve etik/veri güvenliği olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma), bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve korelasyon analizleri kullanılmıştır. Araştırma bulguları, sınıf öğretmeni adaylarının yapay zekâ hazırbulunuşluk düzeylerinin genel olarak yüksek olduğunu göstermektedir ($??? = 3.86$). Alt boyutlar incelendiğinde, katılımcıların özellikle etik ve veri güvenliği boyutunda daha yüksek bir yeterliğe sahip oldukları ($??? = 4.04$), buna karşın teknik hazırbulunuşluk düzeylerinin görece daha düşük kaldığı ($??? = 3.66$) belirlenmiştir. Bu durum, öğretmen adaylarının yapay zekâyâ ilişkin farkındalık ve etik bilinçlerinin güçlü olduğunu; ancak uygulama geliştirme ve teknik problem çözme becerilerinin geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Nitekim madde bazlı analizlerde “yapay zekâ uygulamalarındaki sorunları çözebilme”, “yapay zekâ projeleri geliştirme” ve “proje yönetme” gibi ileri düzey becerilere ilişkin maddelerin daha düşük ortalamalara sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca, katılımcıların yapay zekâ kullanım sıklığı arttıkça hazırbulunuşluk düzeylerinin de anlamlı biçimde arttığı ($p < .05$) ve bireylerin kendilerini yapay zekâ kullanımında daha yeterli algılamalarının genel hazırbulunuşluk düzeyi ile orta düzeyde ve pozitif yönde ilişkili olduğu ($p = .562, p < .001$) saptanmıştır. Bunun yanında, dijital materyal geliştirme eğitimi alan öğretmen adaylarının pedagojik hazırbulunuşluk düzeylerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < .05$). Ölçeğin yüksek güvenirlik katsayısına sahip

olması (Cronbach $\alpha = .936$) elde edilen bulguların tutarlılığını desteklemektedir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, sınıf öğretmenleri adaylarının yapay zekâya yönelik genel farkındalık ve etik bilinç düzeylerinin güçlü olduğu; ancak özellikle teknik ve üretim odaklı becerilerin geliştirilmesine yönelik uygulamalı eğitim programlarına ihtiyaç duyulduğu söylenebilir. Bu bağlamda, öğretmen yetiştirme programlarında yapay zekâ temelli uygulamalara ve proje geliştirme süreçlerine daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, hazırbulunuşluk, sınıf öğretmenleri adayları, eğitimde yapay zekâ, öğretmen eğitimi, dijital yeterlik

DExamination of Pre-Service Primary School Teachers' Artificial Intelligence Readiness Levels in Terms of Various Variables

Bünyamin Oğuz ¹

Abstract

The integration of AI into educational processes has made pre-service teachers' readiness a significant research topic. Pre-service primary school teachers' ability to use AI effectively, pedagogically, and ethically is critical for developing students' 21st-century skills. Therefore, assessing their technological competencies, student interaction skills, and ethical awareness is essential for effective AI integration in education. However, a review of the literature reveals a limited number of studies that comprehensively examine the AI readiness levels of pre-service primary school teachers. This highlights the need to investigate their readiness levels in depth. The aim of this study is to determine the AI readiness levels of pre-service primary school teachers and to examine whether these levels differ according to various variables. The study was conducted using a descriptive survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of 187 pre-service primary school teachers studying at different universities in Türkiye. Convenience sampling was employed in the study. The data collection tool used in this research is the “Artificial Intelligence Readiness Scale for Teachers” developed by Ramazanoğlu and Akın (2025). The scale consists of three sub-dimensions: technical/technological readiness, pedagogical readiness, and ethics/data security. In the analysis of the data, descriptive statistics (mean, standard deviation), independent samples t-test, one-way ANOVA, and correlation analyses were used. The findings of the study indicate that the overall AI readiness levels of pre-service primary school teachers are high ($\bar{x} = 3.86$). When the sub-dimensions are examined, it is observed that participants have higher levels of readiness in the ethics and data security dimension ($\bar{x} = 4.04$), while their technical readiness levels are relatively lower ($\bar{x} = 3.66$). This suggests that although pre-service teachers have strong awareness and ethical understanding of AI, they need further support in application development and technical problem-solving skills. Consistently, item-level analyses reveal that items related to advanced technical skills such as “solving problems in AI applications,” “developing AI projects,” and “managing AI projects” have lower mean scores. Furthermore, it was found that as the frequency of AI use increases, readiness levels also increase significantly ($p < .05$), and self-perceived competence in AI use is moderately and positively correlated with overall readiness ($r = .562, p < .001$). Additionally, pre-service teachers who received training in digital material development demonstrated higher levels of pedagogical readiness ($p < .05$). The high reliability coefficient of the scale (Cronbach's $\alpha = .936$) supports the consistency of the findings. Based on these results, it can be concluded that pre-service primary school teachers have strong awareness and ethical understanding of AI; however, there is a need for practice-oriented training programs to improve

their technical and production-based skills. In this regard, it is recommended that teacher education programs include more AI-based applications and project development processes.

Keywords: Artificial intelligence, readiness, pre-service primary school teachers, AI in education, teacher education, digital competence